ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΠΑΡΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΝΤΗ

Καὶ παρ' αὐτοῦ πλουτισθὲν τῇ προσθήκῃ περίπου δεκακισχιλίων λέξεων.

Προσετέθη δὲ ἤδη καὶ Λεξικὸν κυρίων ὀνομάτων

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Φραγκίσκου Ἀνδρεώλα

Διὰ δαπάνης Γεωργίου Διαμαντίδου

1838

ΠΕΡΙ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Διπλασιασμοῦ Συμφώνων, καὶ ἄλλων τινῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῶν συνθέτων λέξεων ἀεὶ διπλασιάζονται τὰ σύμφωνα, οἷον abbattere, affannare, appoggiare, appresso, difficile, differire, offendere, raccogliere, rassettare, raddoppiare.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ difendere, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον ὄνομα difesa, γράφεται δι' ἑνὸς f.

Διπλασιάζεται δὲ τὸ g ὅταν τὰ φωνήεντα io καὶ ia ἑπόμενα, ποιῇ μίαν μόνην συλλαβὴν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς, appoggio, loggia, pioggia, Maggio, raggio. Ὅτε δὲ τὰ φωνήεντα io καὶ ia ποιῇ δύω συλλαβὰς, ἢ ὅταν τὸ i προφέρηται μᾶλλον διακεκριμένως ἢ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι, τότε οὐ διπλασιάζεται τὸ g οἷον agio, privilegio, malvagio.

Ἔτι τὸ g διπλασιάζεται ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τῶν ῥημάτων, καὶ ἐν ἅπασι τοῖς αὐτῶν χρόνοις, ὅταν ἔχωσι φωνῆεν πρὸ τοῦ gere: οἷον leggere, reggere, friggere. Εἰδὲ εἴη σύμφωνον, οὐ διπλασιάζεται, οἷον fingere, pingere, porgere.

Capello, δι' ἑνὸς p σημαίνει τὴν τρίχα· διὰ δὲ δύο pp, τὸν πῖλον.

Sol, ἔχει δύω σημασίας· εἰ μὲν ἐστιν οὐσιαστικὸν, καὶ ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἄρθρον, σημαίνει τὸν Ἥλιον, ὡς il Sol, del Sol, al Sol, ἢ il Sole, del Sole, al Sole· εἰ δὲ εἴη ἐπίθετον, ἢ ἄνευ ἄρθρου, σημαίνει μόνος, καὶ ἐνίοτε μόνως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ suol ἔχει δύω σημαινόμενα· εἰ μὲν ἐστὶν ὄνομα (ἡνίκα καὶ προηγεῖται ἄρθρον σχεδὸν ἀεὶ) σημαίνει τὴν γῆν, ἢ τὸ πέλμα, οἷον il suol, ἢ il suolo.

Suol, ὅταν ἐστὶ ῥῆμα, σημαίνει, εἴωθεν.

Οἱ νεώτεροι τῶν Συγγραφέων γράφουσι grazia, azione, divozione, κτλ. καὶ οὐχὶ gratia, attione, divotione.

Τὸ Z οὐ διπλασιάζεται ἡνίκα ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἕτερον σύμφωνον ὡς speranza, licenza. Διπλασιάζεται δὲ ὅταν προηγῆται καὶ ἐπη-

ται φωνῆεν, οἷον bellezza, pozzo, nozze. Ἐξαιρεῖται Lazaro, καὶ ἄλλα τινά.

Ὁμοίως δὲ οὐ διπλασιάζεται τὸ Z ὅταν ᾖ μεταξὺ τριῶν φωνηέντων, ὧν τὸ πρῶτον, ὅπερ ἀμέσως ἕπεται μετὰ τὸ Z, ἐστὶν i. ὅθεν κακῶς γράφουσι τινὲς azzione, benedizzione, dizzionario, pigrizzia, notizzia, κτλ. καλῶς δὲ γραφήσεται azione, benedizione, dizionario, pigrizia, notizia, κτλ. Ἐξαιρεῖται pazzia, καὶ ἄλλα τινά.

Piazza, ἐπειδὴ ἐξαιρεῖται τοῦ ῥηθέντος κανόνος, γράφεται διὰ δύω zz, ὡς καὶ ἄλλαι λέξεις.

Τινὲς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν τῆς λεγομένης Κρούσκας (*) εἰώθασι γράφειν, καὶ προφέρειν ἀντὶ τοῦ C, ἔνθα ἡγεῖται τὸ i φωνῆεν, τὸ Z. εἴτουν ἀντὶ τοῦ francese, γράφουσιν ἐνίοτε franzese, pronuncia, καὶ pronunzia, pronunciare, καὶ pronunziare.

Τὸ δὲ li ἄρθρον ἀναφορικὸν ὄν, ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ, δέχεται τὸ g, ἑπομένου φωνήεντος· οἷον ho de' libri, e gli ho comprati a Venezia: ἔχω τινὰ βιβλία, ἅπερ ὠνησάμην ἐν Βενετίᾳ.

Προφέρεται, καὶ γράφεται βέλτιον Cherico, ἢ chierico. ἔτι, Cirusico, ἢ cerusico, ἢ chirurgo.

Πάλαι μὲν ἔγραφόν τινα ἐπιῤῥήματα, καί τινας προθέσεις, ὅταν συντάσσωνται μεθ' ἑαυτῶν, ἢ ἑτέρων ὀνομάτων, διῃρημένως· νῦν δὲ ἐν συλλήψει, διπλασιαζομένου μόνον τοῦ πρώτου συμφώνου, οὗ προηγοῦνται, οἷον ἀντὶ τοῦ già che, γράφουσι giacchè, in tanto, intanto, fra tanto, frattanto, a ciò che, καὶ a fine che, acciocchè, affinechè, ἢ affinchè, sì come, siccome, a dosso, addosso, uomo da bene, uomo dabbene, κτλ.

Τῶν Ἰταλῶν οἱ ἄριστα γράφοντες φιλοῦσι τιθέναι τὰ μόρια si, vi, ne, καὶ τοιαῦτά τινα μετὰ τὰ ῥήματα τὰ δεχόμενα τόνον κατὰ τὴν λήγουσαν· ἀλλὰ τότε ἀποβάλλεται ὁ τόνος, καὶ διπλασιάζεται τὸ σύμφωνον τῶν μορίων, οἷον pentirassi, ἀντὶ si pentirà, darovvi, ἀντὶ vi darò, daranne, ἀντὶ ne darà.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Ἀποστρόφου.

Τίθεται δὲ ὁ ἀπόστροφος ἔνθα τι ἐκθλίβεται, τουτέστιν ἔνθα ἕπεται φωνῆεν τῇ εἰς φωνῆεν ληγούσῃ λέξει, ὡς ἐπὶ τῶν ἄρθρων· οἷον l' amore, l' eccesso, l' ingegno, l' uomo. ἀλλ' ἐπὶ τούτων μὲν οὐκ ἐξ

(*) Ὅρα ἐν τῷ Λεξικῷ τὰς λέξεις Crusca, καὶ Frullone.

ἀγκης· δύναται γάρ τις καὶ ἀπαθῶς αὐτοῖς χρήσασθαι· οἷον lo
iore, lo eccesso, lo ingegno, κτλ'. Ὅταν δὲ ἡ ἑπομένη λέξις ἄρ-
ηται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος, εἰς ὃ τὸ ἡγούμενον λήγει, τότε τί-
εται ὁ ἀπόστροφος ἀεὶ, οἷον l' onore, καὶ οὐχὶ lo onore, l' ani-
a, καὶ οὐχὶ la anima.

Πάσχει δὲ ἔκθλιψιν ἐνίοτε τὸ ἄρθρον il, ἀφῃρημένου τοῦ φωνήεντος
τοῦ i, καὶ ἀπαθοῦς μενούσης τῆς ἡγουμένης λέξεως. Γίνεται δὲ
ῦτο, ὅταν ἑπόμενον συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν, ὡς sopra
letto. ἀντὶ sopra il. è 'l più cortese, ἀντὶ è il. tutto 'l mon-
sa, ἀντὶ tutto il mondo sa. fra 'l si, e 'l no, ἀντὶ fra il si,
il no. su 'l mezzo dì, ἀντὶ su il, κτλ'. se 'l, ἀντὶ se il. che
ἀντὶ che il.

Ἀνάπαλιν δὲ τὸ ἄρθρον lo. τοῦτο γὰρ ἐκθλίβεται ὅταν τῶν ἀπὸ
υμφώνου ἀρχομένων λέξεων ἡγῆται, καὶ μετὰ τοῦ ἡγουμένου ἀντὶ
ιᾶς παραλαμβάνεται λέξεως· ὡς τὸ, nol so, ἀντὶ τοῦ non lo so:
l crede, ἀντὶ se lo crede: vel prometto, ἀντὶ ve lo prometto.

Ἔτι δὲ τίθεται ὁ ἀπόστροφος καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκοπὴν πεπονθότων,
ταν λήγωσιν εἰς φωνῆεν, ὡς de' signori, ἀντὶ delli signori: piè,
ντὶ piede: me' (παρὰ Ποιηταῖς) ἀντὶ meglio. co' ἀντὶ colli.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν λέξεων τῶν δεχομένων ἀποκοπήν.

Ἀποκοπὴν δὲ πάσχει τὰ ἓξ ταῦτα, uno, bello, grande, santo,
quello, buono, ὅταν ἡγῆται τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων λέξεων.
οἷον un giorno, bel giardino, san Pietro, quel pane, buon li-
bro. οὐχὶ δὲ, uno giorno, bello giardino, κτλ'.

Ὅταν δὲ τὸ ἑπόμενον ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος, τότε τὸ ἡγούμενον
ἀποβάλλει τὸ τελικὸν αὐτοῦ φωνῆεν, καὶ ἀπόστροφον ἐπιδέχεται· ὡς,
un' amica, bell' aspetto, ἢ καὶ bello aspetto, sant' Antonio, quel-
l'uomo, buon' ordine. Τὸ δὲ un θηλυκοῦ μὲν γένους ὂν, ἐπιδέχε-
ται ἀπόστροφον, πρὸς διαστολὴν τοῦ γένους, ἢ διότι τὸ ἑπόμενον
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος ἄρχεται, εἰς ὃ τὸ ἡγούμενον λήγει, ὡς εἴ-
ρηται· οἷον un' amica. ἀρσενικοῦ δὲ ὂν, οὔ. οἷον un uomo.

Τὰ δὲ θηλυκὰ ἔντε τῷ ἑνικῷ καὶ πληθυντικῷ ἀριθμῷ οὐδεμίαν
ἔκθλιψιν πάσχει, ὡς, una casa, bella camera, santa Maria,
quella signora, belle case, sante chiese, quelle virtù. πλὴν τοῦ
gran, οἷον gran famiglia, gran ricchezze. Χρήσοιται δ' ἄντις τού-
τῳ καὶ ἐντελῶς ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, καί τοι ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχομένων ὀνομάτων ἡγουμένῳ· οἷον, grandi anime, ἢ anime grandi.

Ἔτι ἀποβάλλουσι τὸ τελικὸν φωνῆεν ὅσα λήγουσι τοῖς τέσσαρσι τούτοις στοιχείοις L, M, N, R. Σημειωτέον δ' οὖν ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἤτοι τῶν ἔκθλιψιν πασχόντων, οὐ τίθεται ἀπόστροφος, ὡς il Ciel oscuro, il Signor onorato, amiam, aman, crediam, credon. π. χ. Il carnoval passato: qual Signore: ἀντὶ carnovale, καὶ quale. Andiam presto, ἀντὶ andiamo presto. Aman per l' onde i veloci delfini, ἀντὶ amano. Fior grato, cuor generoso, ἀντὶ fiore, καὶ cuore.

Τῶν οὖν εἰρημένων τὰ μὲν M ἢ N λήγοντα, οὐκ ἀεὶ πάσχουσιν ἀποκοπήν· τὰ δὲ τῷ L ἢ R συχνάκις.

Ἐὰν δὲ ἄρθρον ἀρσενικὸν, ἢ θηλυκὸν ἕπηται τῇ per προθέσει, ἀποβάλλεται τὸ r τῆς per, ἐφ' ἧς τίθεται ἡ ἀπόστροφος. ὡς pe 'l, ἢ pe' lo, ἢ pello, ἄνευ ἀποστρόφου, ἐπὶ ἀρσενικοῦ, καὶ pe' la, ἢ pella, ἐπὶ θηλυκοῦ. π. χ. Si fa tutto pe 'l mondo, e pe' la, ἢ pella riputazione, ma quasi nulla pe' lo, ἢ pello sbarbicamento del vizio dell' anima.

Περὶ μὲν οὖν τούτων ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως· τῷ δὲ τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν τηρεῖν βουλομένῳ, καὶ τοῖς ἐνδοξοτέροις ἕπεσθαι τῶν λογίων, ἱκανὸν ἔσται ἡ τοῦ ἑπομένου Κεφαλαίου ἑρμηνεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν μὴ δεχομένων ἀποκοπήν.

Η' τελευταία λόγου, ἢ περιόδου λέξις οὐκ ἐκθλίβεται· ὡσαύτως καὶ ἡ πρὸ τῆς διαστολῆς, καὶ στιγμῆς· ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν, V. S ha una bella man. Chi è quel signor? Quell' uomo è gran; ἀλλὰ V. S. ha una bella mano. Chi è quel signore? Quell' uomo è grande: οὕτω καὶ περὶ τῶν ἄλλων.

Τὰ εἰς a λήγοντα ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου οὐκ ἐκθλίβεται, πλὴν τοῦ ἐπιῤῥήματος ora, καὶ τοῦ ancora. εἴποι γὰρ ἄν τις, or sù Signori, ancòr non viene. οὐ μὴν δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς, una picciol casa, una bel mano, ἀλλὰ una picciola casa, una bella mano.

Ὡσαύτως οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῆς ληγούσης τὸν τόνον ἐπιδεχόμενα, οἷον farò, dirò, κτλ'.

Οὕτως οὐδὲ τὰ τῷ L λήγοντα ἐκθλίβεσθαι δεῖ ἐν τῷ πληθυντικῷ, ἧπου καὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν Συγγραφέων δοκεῖ. Γραπτέον οὖν οὕτως· amabili persone, favole ben trovate, parole scelte, nobili cavalieri. ἐν δὲ τῷ ἑνικῷ ἀριθμῷ οὐκ ἀνοίκειος ἡ ἀποκοπή.

Ἔτι οὐδὲ τὰ ἑξῆς κατὰ ἀποκοπὴν γραπτέα, οἷον Apollo, affan-

no, collo, duro, inganno, pegno, oscuro, sostegno, strano, velo, ὅτι οὐκ ἂν εἴποι τις Apol, affan, col, dur, κτλ'.

Τὰ ἀπὸ δύω συμφώνων διαφόρων ἀρχόμενα, ὧν θάτερον, ἤτοι τὸ πρῶτον ἐστὶ τὸ s, ἔχουσι τὰς ἡγουμένας λέξεις εἰς φωνῆεν ληγούσας, οἷον, bello studio, grande stato, quello spirito, essere stato· οὐχὶ δὲ bel studio, gran stato, quel spirito, esser stato.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ προηγουμένη λέξις μὴ λήγῃ εἰς φωνῆεν, ἡ ἑπομένη, ἥτις, ἀρχομένη ἀπὸ δύω διαφόρων συμφώνων, ἀρκτικὸν ἔχει τὸ s, λαμβάνει πρὸ τῶν δύω συμφώνων τὸ i, ὡς per isdegno, in iscuola, ἀντὶ per sdegno, in scuola.

Τὸ Se (ἐὰν) διστακτικὸν ὄν, οὐκ ἐκθλίβεται, εἰ μὴ ὅταν ἕπηται ἕτερον e. π. χ. οὐ λέγεται s' amo lo studio, ἀλλὰ se amo lo studio. ἐξ ἐναντίας, οὐδὲ se esercitasse l'arte, ἀλλὰ s' esercitasse l'arte· διοτι τὸ esercitasse ἄρχεται ἀπὸ τοῦ e. Παραδείγματα. Ho veduto mia madre, e l' ho dato una scatola d' oro: ἢ am' Antonio. Ἐν τῷ πρώτῳ μὲν οὖν παραδείγματι ἐὰν ἀποβάλληται τὸ e τοῦ le, οὐκ ἔτι διακρίνεται ἧς τινος πτώσεως, καὶ οὗ τινος ἀριθμοῦ ἐστὶ, δοτικῆς λέγω, ἢ αἰτιατικῆς, ἑνικοῦ, ἢ πληθυντικοῦ· ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ ἐὰν ἀποβάλληται τὸ a τοῦ ama, οὐκ ἔτι διάκρισιν ἔχει οὗ τινος προσώπου ἐστὶ, πρώτου, ἢ τρίτου ὁριστικοῦ, ἢ ὑποτακτικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ τρίτον τοῦ παρακειμένου· ὅθεν καὶ ἀπαθῶς λέγειν, καὶ γράφειν τὰ τοιαῦτα δεῖ, ἤτοι ἐντελῆ· οἷον, ho veduto mia madre, e le ho dato, κτλ'. Ama Antonio: οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

Ἔτι οὐ πάσχει ἀποκοπὴν τὸ i τῆς ἀντωνυμίας ci (ἡμεῖς) πρὸ τοῦ a καὶ o φωνηέντων, διὰ τὸ κακόφωνον· οὐ γὰρ λέγομεν il Principe c'aveva promesso cento scudi, ἀλλὰ ci aveva. Ella c' onora, ἀλλὰ ci onora.

Ἀλλ' οὐδὲ ταῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Z ἀρχομένων ἡγουμέναις λέξεσι κατὰ ἀποκοπὴν χρηστέον· ὅθεν οὐ buon zucchero, gran zazzera: ἀλλὰ buono zucchero, grande zazzera, λεκτέον, κτλ'.

ΠΕΡΙ
ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ βαρείας.

Τὰ εἰς ta λήγοντα ὀνόματα βαρεῖαν ἐπιδέχονται, ὡς τὰ, santità, purità, castità, maestà, gravità, κτλ'. ἅπερ οὐ μεταβάλλει τὴν λήγουσαν ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ.

Ἐξαιρήσθω τὸ visita προπαροξύτονον, ὅπερ εἰς te ποιεῖ τὸ πληθυντικὸν, visite.

Ὁμοίως ἔχουσι τὴν βαρεῖαν αἱ λέξεις, αἵ τινες λήγουσιν εἰς u. οἷον virtù, servitù, κτλ'.

Τινὲς μὲν τιθεῖσι τὴν βαρεῖαν καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων τῶν εἰς o καὶ εἰς a ληγόντων ῥημάτων, ὡς, dò, fò, fà, stò, stà, κτλ'. ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοιούτων περιττὸς ὁ τόνος, διότι τὰ μονοσύλλαβα καὶ ἄνευ τόνου ἀείποτε τὰ αὐτά εἰσι· πλὴν ἐνίων, ἐφ' ὧν τίθεται ὁ τόνος πρὸς διαστολὴν ἄλλου τινός· οἷον ἐπὶ τοῦ dà, (δίδει) ὅπερ ἐστὶ ῥῆμα, ἵνα διακρίνηται ἀπὸ τοῦ da (ἀπὸ) ἄνευ τόνου, ὅπερ ἐστὶ πρόθεσις.

Ἔτι τίθεται ἡ βαρεῖα ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, καὶ τρίτου προσώπου τῶν μελλόντων, ὡς, canterò, goderò, darò, canterà, goderà, darà.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ μονοσύλλαβα ἑπόμενα τοῖς ῥήμασι τοῖς ἐπὶ τῆς ληγούσης τὸν τόνον ἐπιδεχομένοις, διπλασιάζουσι τὸ σύμφωνον αὐτῶν, καὶ ἀποβάλλουσι τὸν τοῦ ῥήματος τόνον, ὡς holle, ἀτὶ τοῦ, le ho. farollo, ἀντὶ lo farò. mostrommi, ἀντὶ mi mostrò. sentimmi, ἀντὶ mi sentì.

Ἔτι τίθεται ἡ βαρεῖα ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρακειμένου, ὅταν τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ εἰς δύω φωνήεντα καταλήγῃ, ὡς, amai, amò, credei, credè, dormii, dormì.

Εἰδὲ τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ παρακειμένου οὐκ εἰς δύω φωνήεντα καταλήγει, τόνος οὐ τίθεται ἐπὶ τῆς ληγούσης τοῦ τρίτου, οἷον, vinse, arse, prese, diede, fece, stette. Ταῦτα γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ ποιεῖ vinsi, arsi, presi, diedi, feci, stetti.

Ἔτι τίθεται παρ' Ἰταλοῖς ἡ βαρεῖα ἐπὶ τῆς λέξεως dì, ὃ δηλοῖ ἡμέραν, καὶ dì, ὅ ἐστὶ ῥῆμα προστακτικὸν (λέγε) τοῦ dire, (λέγειν). ἔτι δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος è (ἐστὶ), καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος là, (ἐκεῖ). Ταῦτα δὲ σφοδρότερον ἐκφωνεῖσθαι δεῖ, πρὸς διαστολὴν τῶν ὁμωνύμων· οἷον διαστέλλεσθαι, φημὶ, δεῖν τὸ dì, εἴτε ἀντὶ ὀνόματος, εἴτε ἀντὶ ῥήματος λαμβάνεται, ἀπὸ τοῦ di ἄνευ τόνου, εἰς σημεῖον γενικῆς παραλαμβανομένου· καὶ τοῦ là ἐπιῤῥήματος, ἀπὸ τοῦ la ἄρθρου, ἢ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

Ὁμοίως βαρεῖαν ἐπιδέχονται αἱ λέξεις costì, καὶ costà, giù, più, così, sì. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μονοσυλλάβοις ἡ τῆς βαρείας χρῆσις περιττή· ἀείποτε γὰρ προφέρεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὸ ne παραπληρωματικὸν μὲν ὂν, ἢ ἀντωνυμίας χώραν ἐπέχον, τόνον οὐκ ἐπιδέχεται· ἀρνητικὸν δὲ ὂν, ἐπιδέχεται οὕτως· nè, οὔτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τῶν Ὀνομάτων Προφορᾶς.

Πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν μερικῶν Κανόνων, οὓς εὑρήσεις ἑπομένως κατ' ἀλφάβητον, προσεκτέον καλῶς τοῖς ἑξῆς πέντε.

§. ά. Πάντα τὰ ὀνόματα ἢ μακρῶς προφέρεται, ἢ βραχέως· μακρῶς μὲν ἐὰν μακροπαραληκτῇ, βραχέως δὲ ἐὰν βραχυπαραληκτῇ· αἱ γὰρ ἄλλαι συλλαβαὶ οὐδέποτε βραχύνονται. Ἐξαιρήσθω τὰ δύω ταῦτα ὀνόματα A'ugure, Cláusola, βραχεῖα προπαραλήγοντα, καί τινα ἄλλα σεσημειωμένα ἐν τῇ ἐξαιρέσει τοῦ E στοιχείου.

Ὅπως δὲ μάθῃς πῶς δεῖ προφέρειν ταύτην τὴν παραλήγουσαν, παρατήρησον τὸ ληκτικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος, ὅπερ βούλει προφέρειν, καὶ ζήτησον τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἔνθα ἐκτίθεται μετὰ τῶν ἄλλων κατ' ἀλφάβητον· καὶ ἐκεῖ εὑρήσεις τὸν κανόνα, μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων. π. χ. βούλει μαθεῖν εἰ τουτὶ τὸ ὄνομα Rammarico προφέρεται βραχέως, ἢ μακρῶς, ζήτησον τὸ στοιχεῖον C, ὅπερ ἐστὶ τὸ ληκτικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος, καὶ ὅτως ἐρεύνησον εἰ ἔχει τινὰ ἐξαιρούμενα· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔχει, τότε ἀκολουθητέον τὸν Κανόνα τὸν λέγοντα. Πάντα τὰ ὀνόματα τὰ ἔχοντα ἐν τῷ τέλει τὸ C στοιχεῖον, προφέρονται βραχέως.

§. β. Ἅπαντα τὰ δισύλλαβα ὀνόματα οὐδενὶ Κανόνι ὑποτάσσεται· οὔτε γὰρ βραχύνονται, οὔτε ἐκτείνονται, πλὴν ἐνίων τινῶν σεσημειωμένων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις. Ἔστω σοι δὲ γενικὸς Κανὼν, ὅτι τὰ ὀνόματα τὰ, πρὸ τοῦ τελικοῦ φωνήεντος, δύω σύμφωνα ἔχοντα ὡς, macilente, cangiamento, δισύλλαβα ὄντα, εἴτε τρισύλλαβα, εἰ καὶ ἐπέκεινα, μακροπαραληκτοῦσι, πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἐν τοῖς R, καὶ T στοιχείοις.

§. γ'. Τὰ ἐπὶ τῆς ληγούσης τὸν τόνον ἐπιδεχόμενα ὀνόματα κανόνος οὐ χρήζουσιν. οἷον carità, calamità, verità, virtù, bontà, κτλ'.

§. δ'. Ἅπαντα τὰ θηλυκὰ φυλάττουσι τὸν κανόνα τῶν ἐξ ὧν παράγονται ἀρσενικῶν, ὥσπερ ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τοῦ ἑνικοῦ, καὶ τὰ σύνθετα τῶν ἐξ ὧν σύγκεινται.

§. ε'. Εἰσί τινα τῶν ὀνομάτων ἀδιαφόρως παρ' Ἰταλοῖς προφερόμενα, δηλαδὴ ἤτοι μακρῶς, ἢ βραχέως. Τούτων ἔνια σεσημείωται ἐν τῇ ἐξαιρέσει τῶν Κανόνων. Περὶ δὲ τῶν ποιητικῶν ὀνομάτων σημειωτέον ὅτι ἔξεστι τοῖς Ποιηταῖς συστέλλειν, ἢ ἐκτείνειν τὰς λέξεις, κατὰ τὴν αὐτῶν χρείαν. Τὰ δὲ ἔθνους σημαντικά, τοπικά τε, καὶ πολιτικά, τάτε κύρια προφέρεσθαι δεῖ κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου.

Μετίωμεν δὲ ἤδη ἐπὶ τὴν τῶν μερικῶν Κανόνων ἔκθεσιν.

A

Τὰ τῷ A παραλήγοντα ὀνόματα μακρῶς προφέρονται, οἷον Archelao, Stanislao. (Ἀρχέλαος, Στανισλάος). σπάνια δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς.

B

Τὰ δὲ τῷ B λήγοντα ὀνόματα (σπανίζουσι δὲ καὶ ταῦτα) βραχέως προφέρονται· ὡς Arabo, Barnaba, (Ἄραψ, Βαρνάβας). celibe, incubo, succubo. πλὴν τοῦ carubba, διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῶν δύω συμφώνων.

C

Τὰ εἰς C λήγοντα ὀνόματα βραχύνονται, οἷον Rammarico.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Alice	Caduco	Federico (κύριον.
Amico	Capifuoco	Felice
Antico	Cervice	Fenice
Appendice	Ciriaco (κύριον.	Feroce
Aprico	Cloaca	Festuca
Arciduca	Cornice	Filuca, ἢ Feluca
Atroce	Coturnice	Intrico
Beatrice	Dappoco	Lettica
Beccafico	Enrico (κύριον.	Lodovico (κύριον.
Berennice (Βερενίκη.	Fanfaluco	Lorica
Biblioteca	Fatica	Lumaca

* Mammaluco	Pampaluco (εἶδος ἰχθύος	Tamerice
Manteca	Panico (μελίνη, ἢ ἔλυμος.	Tarlice (εἶδος πανίου.
Matrice	Pappafico	Tartaruca, ἤτοι Tartarúga.
Mendico	Pastinaca	Teriáca, ἢ Triaca
Mollica	Pendice	Veloce
Morice	Pernice	Vernice
Narice	Pudico	Vèrruca
Nemico	Radice	Umbilico, ἢ Bellico
Opaco	Rubrica	Ubbriaco
Orichico	Sambuco	Vessica
Ortica	Sommaco	Ulderico (κύριον.
Pagliuca		

Ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς ace, οἷον audace, fornace, spinace. Ὡσαύτως καὶ ὅσα θηλυκὰ ποιότητα σημαίνοντα λήγουσιν εἰς ice, οἷον meretrice, posseditrice, vendicatrice, κτλ.

D

Πάντα τὰ εἰς D λήγοντα προφέρονται βραχέως.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Aloide (Ἀλκείδης.	Diomede (κύριον.	Omicida
Arredo	Disfida	Palude
Belgrado	Erode (κύριον.	Parentado
Canicida (κυνοκτόνος.	Erede	Parricida
Congedo	Fratricida	Rugiada
Contado	Ganimede (Γανυμήδης.	Squassacoda (σεισοπυγίς, ὄρνις.
Contrada	Goffredo (κύριον.	Tancredi (κύριον.
Corredo	Ignudo	Toledo
Corrado (κύριον.	Lampreda	Treppiede
Cupido	Mercede	Zendado
Custode	Nicomede (κύριον.	

Ἔτι μακρῶς προφέρονται τὰ ἐκ τῆς de συλλαβῆς σύνθετα, ἅπερ ἁπλᾶ ὄντα βαρεῖαν ἔχει ἐπὶ τῆς ληγούσης· οἷον cittade, povertade, virtude. συνετέθη δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Città, povertà, virtù. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη σύνθεσις παρὰ Ποιηταῖς μὲν εὔχρηστος· παρ' οἷς δὲ τὸ ἀκριβὲς τῶν πεζῶν φυλάττεται, σπανίως.

* Mammaluco, ὄνομα Δυναστείας, ἥτις ἐβασίλευσε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡ λέξις ἐστὶν ἀραβική, μαμλούκ, καὶ δηλοῖ ὑπήκοον, ἢ σκλάβον. Ἰδὲ περὶ τῶν Μαμμελούκων ἀκριβεστέραν περιγραφὴν ἐν τῷ πολυμαθεστάτῳ Λεξικῷ τοῦ Σιάμβερς, Chambers. Τόμ. 5 σελ. 228. καὶ τὴν Γεωγραφ. Μελετίου.

E

Τὰ τῷ E παραλήγοντα ὀνόματα μακρῶς προφέρεται.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς.

Aculeo, Borea. (τὸ δὲ cesarea, αὐτοκρατορικὸν τίτλον σημαῖνον, βραχέως προφέρεται· πόλεως δὲ ὄνομα δηλοῦν, μακρῶς, Cesaréa) ceruleo, coetaneo, collattaneo, (ὁμογάλακτος). empireo, etereo, linea, mediterraneo, purpureo, tartareo, temporaneo. Παρά τισιν ἐκτείνεται τὰ δύω ταῦτα Teseo, καὶ Timoteo, (Θησεὺς, καὶ Τιμόθεος). καὶ ἴσως οὐκ ἀπεικότως. Ἔτι δὲ βραχέως προφέρεται πάντα τὰ ἀπὸ οὐσιαστικῶν παραγόμενα ἐπίθετα· οἷον ferreo, ἀπὸ τοῦ ferro. marmoreo, ἀπὸ τοῦ marmo. Venereo, ἀπὸ τοῦ Venere. Ἔτι πάντα τὰ εἰς u, φωνήεντος δίκην παραλαμβανομένου, προπαραλήγοντα ὀνόματα, βραχὺ ἔχουσι τοῦτο, ὁμοίως καὶ τὴν ἑπομένην συλλαβήν, οἷον aureo, nausea, κτλ.

F

Τὰ τῷ F λήγοντα ὀνόματα βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πλὴν τῶν τριῶν τούτων, Martufo, Parafo, Tartufo, ἅτινα εἰσὶ μακρά.

G

Ὡσαύτως βραχείᾳ παραλήγει πάντα τὰ εἰς G λήγοντα.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς.

Areopago, bottega, gastigo, collega, congrega, Dionigi, Gonzaga, impiego, intrigo, lattuga, lettiga, Luigi, Lupaga, Origo, Parigi, pedagogo, presago, ripiego, sanguisuga, sinagoga, sossiego, ἢ sussiego.

I

Τὸ I ἔντισι μὲν ὀνόμασιν ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς προφέρεται σὺν τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι, ἔντισι δὲ οὔ, ἀλλὰ προφέρεται χωρίς. Μίαν μὲν ποιεῖ συλλαβὴν μετὰ τοῦ ἑπομένου φωνήεντος ἐν τοῖς μὴ ἐνταῦθα σεσημειωμένοις ὀνόμασι, χωρὶς δὲ προφέρεται ἐν τοῖς ἑξῆς σεσημειωμένοις, ἅπερ μακρῶς προφέρεσθαι δεῖ. οἷον

Agonia
Albagia
Amulstia
Anagogia
Analogia
Anania (κύριον.
Anarchia
Anatomia
Anfania
Anfibologia
Antilogia
Antinomia
Antipatia
Apologia
Apoplesia
Apostasia
Aristocrazia
Armonia
Arpia
Astrologia
Astronomia
Badia, ἢ Abbadia
Balia
Balio
Baronia
Bastia
Befania, ἢ Epifania
Bigamia
Brio
Bugia
Calpestio
Carestia
Castellania
Chiromanzia
Chirurgia
Codardia
Compagnia
Cortesia
Cronologia
Dio, ἢ Iddio
Democrazia
Desio
Diafonia
Economia
Elegia
Elia (κύριον.
Energia
Eresia

Etimologia
Eucaristia
Fantasia
Fellonia
Filologia
Filosofia
Fisonomia, ἢ Fisionomia
Fio
Follia
Frenesia
Gagliardia
Gelosia
Genealogia
Genia
Geografia
Geomanzia (γεωμαντεία.
Gerarchia
Geremia (κύριον.
Golia (κύριον.
Idrofobia (ὑδροφοβία.
Idrografia
Idromanzia
Idropisia
Infingardia
Io
Ipocrisia
Ironia
Litanie
Litargia, ἢ Letargia
Liturgia
Lombardia
Lucia
Magia
Malacchia
Malattia
Malia
Malvasia, ἢ Malvagia
Malinconia, ἢ Maninconia
Mattia
Melanconia
Melodia
Mercanzia
Messia
Mio
Monarchia
Mormorio
Natio
Negromanzía

Normandia
Notomia
Oblio, ἢ Ublio
Omilia, ἢ Omelia
Ortografia
Paralisia
Pavia
Pazzia
Pestio
Peripezia
Picardia
Pio, τὸ δὲ Empio βραχ. προφ.
Piromanzia
Poesia
Polizia, ἢ Pulizia
Prigionia
Prosodia
Puttania
Qualsisia
Restio
Rio
Ritrosia
Romania
Rosolia
Saettia
Sagrestia, ἢ Sagristia.
Schiranzia, ἢ Schinanzia.
Schiavonia
Simonia
Simpatia
Sinfonia
Sodomia
Sofia
Spia
Stallio
Stantio
Tentennio
Teologia
Tipografia
Tirannia
Tobia
Traversia
Turchia
Vallonia
Via
Villania
Zacchia
Zio.

Ἔτι προφέρεται μακρῶς πάντα τὰ λήγοντα εἰς ria, οἷον· allegria, idolatria, osteria.

Πλὴν τῶν ἀπὸ βραχέων ἀρσενικῶν παραγομένων θηλυκῶν, μεταβολῇ τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς a. οἷον Vittorio, Vittoria, Fulminatorio, Fulminatoria. φυλάττουσι γὰρ ταῦτα τὸν Κανόνα τοῦ §. δ.

Τὰ ἀκόλουθα προφέρεται βραχέως.

Adria
Anguria
Arteria
Baldoria
Boria
Calabria
Curia
Doria
Feria
Fimbria
Furia
Gloria
Idria
Industria
Ingiuria
Istria
Lussuria
Mandria
Materia
Memoria
Miseria
Mitria
Penuria
Piria
Stiria
Storia

Τὰ δὲ fradicio, mudicio, sudicio, οἷς τινὲς τῶν Ἰταλῶν χρῶνται ἀντὶ τοῦ fracido, mucido καὶ sucido, εἰσὶν ἔξω τοῦ Κανόνος, πρὸς γὰρ τῷ τὰ ἐν τῷ τέλει δύω φωνήεντα ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνειν συλλαβῆς, ἔχει τὴν di συλλαβὴν βραχεῖαν.

Τὰ δὲ τῷ i παραλήγοντα, καὶ μετὰ τοῦ ἑπομένου φωνήεντος μίαν ποιοῦντα συλλαβὴν, ὡς desiderio, propizio, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

L

Τὰ εἰς L λήγοντα βραχυπαραληκτοῦσι.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς.

Acquamele
Araceli (Ἐκκλησία ἐν τῇ Ῥώμῃ.
Asilo
Batticulo
Bestiola
Camelo
Candela
Caprarola (φρούριον οὕτω καλούμενον.
Carmelo
Carola
Cautela
Corruttela
Crudele
Cuculo
Fedele
Idromele
Loquela
Michele
Ossimele
Parallelo
Parentela
Parola
Pistola
Quercia
Raffaele
Segala, (τινὲς προφέρουσιν αὐτὸ βραχέως.
Sequela
Soggolo
Sosamele (εἶδος φυράματος.
Strozzule, ἢ Strozzolo.
Tordela (εἶδος κίχλης.
Vangelo
Varola, ἢ Vajuolo
Viola
Vitriolo

Ὁμοίως μακροπαραληκτοῦσι πάντα τὰ λήγοντα εἰς ale, οἷον, canale, funerale, guanciale, Annibale, Asdrubale, καὶ Onfale.

Ἔτι μακρῶς προφέρεται ὅσα τῷ o παραλήγοντα, πρὸ τοῦ o ἡγούμενον ἔχουσι τὸ u φωνῆεν, οἷον, figliuolo, Romagnuolo, vignajuolo. Τούτου δὲ χρῆσις παρὰ Ποιηταῖς μὲν σπανία, παρὰ Ῥήτορσι δὲ, πλὴν οὐδέποτε προφέρουσιν αὐτὸ, δηλαδὴ τὸ u. Ὡσαύτως πάντα τὰ εἰς ile μακροπαραληκτοῦσιν, οἷον Aprile, gentile, vedovile, πλὴν τῶν δώδεκα τούτων.

Acquatile	Facile	Umile
Agile	Fertile	Portatile
Docile	Fragile	Volatile
Difficile	Gracile	Utile

Ὡσαύτως καὶ πάντα τὰ εἰς bile, οἷον amabile, nobilė, stabile, κτλ. βραχυπαραληκτοῦσι· πλὴν τοῦ Atrabile.

M

Πάντα τὰ τῷ M λήγοντα ὀνόματα βραχυπαραληκτεῖ.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Adamo	Guaime	Richiamo
Abramo	Idioma	Soprannome
Cinnamomo	Lattime	Stratagemma
Cognome	Madama	Sublime
Concime	Opimo	Supremo
Diadema	Poema	
Estremo	Problema	

Ὁμοίως μακροπαραληκτεῖ καὶ τὰ λήγοντα εἰς ame, καὶ ume, οἷον bestiame, legname, costume, legume.

N

Πάντα τὰ τῷ N λήγοντα ὀνόματα μακροπαραληκτοῦσι.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Abrotano	Argana (ἀντὶ Argano.	Carpine
Abrustino, ἢ Arbustino	Argine	Cofano
Acino	Asino	Cristofano
Amazzone	Canone	Daino
Antifona	Carmine	Diacono

Diafano
Diogene
Ebano
Eglino
Eleno
Esamine
Femmina
Ferraina (ἀντὶ Faraggine.
Fiocina
Fiocine
Frassino
Fulmine
Garofano
Gemino
Germine (ἀντὶ Germe.
Giovane, ἢ Giovine
Gomena, ἢ Gomona
Integina (ἢ Integína, ἰδὲ Sequestro.
Lacedemone

Lampana
Lesina (ῥαφίον, ἢ ὄνομα πόλεως.
Libano
Limosina, ἢ Elemosina.
Macchina
Macina
Mangano
Modena
Oceano
Orfano
Organo
Origano
Pagina
Pampano
Pastino
Pettine
Platano
Platina (ὄνομα Ἱστορικοῦ.
Polesine
Poligono

Pristino
Prodano (πεῖσμα νεώς.
Rafano
Ragano (ἀντὶ Ramarro, σαῦρος.
Rimini
Rodano
Satana
Staggina (βέλτιον Staggína.
Stefano
Termine
Timpano
Traino
Trapano
Turbine
Vimine
Uomini
Zaino
Zingano

Ἔτι συστέλλει τὴν παραλήγουσαν πάντα τὰ εἰς gine, οἷον balordaggine, origine, piantaggine· καὶ τὰ εἰς dine, ἐν τῷ ἑνικῷ ἀριθμῷ, οἷον amaritudine, rondine.

O

Εἰς O παραλήγοντα ὀνόματα οὐκ ἠδυνήθημεν εὑρεῖν εἰμὴ τέτταρα μόνα, καὶ ἀπορία τις ἐπιφύεται περὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα· Aloe, Siloe, Noe, Eroe. Τὰ μὲν πρῶτα τρία προφέρονται διὰ ταχυτῆτος τινὸς οἱονεὶ βαρεῖαν ἐπιδεχόμενα ἐπὶ τῆς ληγούσης, ἥν περ καὶ τιθέασι τινὲς ἐπὶ τοῦ e. Τὸ δὲ τέταρτον ἀεὶ μακρόν.

P

Τὰ τῷ P λήγοντα ὀνόματα συστέλλει τὴν παραλήγουσαν.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Antipapa, Cantalupo, Ciclopo, dirupo, Europa, Esopo, isopo, Oroscopo. (ὡροσκόπος). Priapo. Τὰ δὲ ἀκόλουθα δύω συστέλλειν βέλτιον ἢ ἐκτείνειν, archetipo, polipo, (πολύπους).

R

Τὰ τῷ R λήγοντα ὀνόματα ἐκτείνονται, πλὴν τῶν σεσημειωμένων.

Anitra, ἢ Anatra
Ancora
Anfora
Arbitro
Albero, ἢ Arbore
Asaro
* Augure
Aura
Austro
Baratro
Barbaro
Bavaro (Βαύαρος.
Bavero
Biscaro, ἢ Bischero.
Bulgaro
Cancro, ἢ Canchero.
Canfora
Cantaro, ἢ Cantero.
Capparo, ἢ Cappero.
Catedra, ἢ Cattedra.
Celebre
Cerebro
Cesare
Chiavari (ὄνομ. φρουρ. τινός.
Claustro
Colera, ἢ Collera.
Esametro (ἑξάμετρον.
Feretro
Folgore
Gambaro, ἢ Gambero
Gasparo, ἢ Gaspare
Geometro, ἢ Geometra
Icaro (Ἴκαρος.
Interprete
Lauro
Lazaro
Logoro
Martire
Martora
Maschera
Mauro (μαῦρος.
Meteora
Nettare
Neutro
Niceforo
Ongaro
Papero
Pecora
Pentametro (πεντάμετρον.
Pesaro
Piffaro, ἢ Piffero.
Pitagora (Πυθαγόρας.
Porfiro, ἢ Porfido.
Porpora
Remora (ἐχενηΐς, ἰχθύδιον.
Satiro
Sauro (τρίχωμα ἵππου.
Scheletro
Sovero, ἢ Sughero.
Spalatro
Sugaro, ἢ Sughero.
Superi (οἱ ἐπουράνιοι.
Tartaro
Tauro
Tenebra
Tortora
Unghero
Zacchera
Zazzara, ἢ Zazzera.
Zingaro
Zucchero

Ἔτι συστέλλει τὴν παραλήγουσαν πάντα τὰ εἰς era, ere, καὶ ero, πρὸ τοῦ e οὐκ ἔχοντα τὸ i, οἷον lettera, Cerere, numero. Ἐξαιροῦνται austero, chimera, Emisfero, galera, ingegnero, ἢ ingegnere, menzognero, Messere, Omero, pantera, Primavera, severo, sincero, stadera, ἅπερ τηροῦσι τὸν κανόνα· καθάπερ δὴ καὶ τὰ οἱονεὶ ῥηματικὰ ὀνόματα, οἷον il piacere, il parere, καὶ ἄλλα τινά, ἐκ τῶν ἀπαρεμφάτων παραγόμενα, ὡς δῆλον ἐν τῷ §. β΄. τοῦ ἐπομένου Κεφαλαίου. Τὰ δὲ συγκοπὴν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, προφέρεται ὥσπερ τὰ αὐτῶν ἀπαθῆ, οἷον τὸ altero, ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ τοῦ altiero γάρ. Ὡσαύτως intero, magistero, monastero. κατὰ συγκοπὴν γὰρ εἰσὶ ἀπὸ τοῦ intiero, magisterio, monasterio, κτλ΄. Τὸ δὲ chiacchiera συστέλλεται, καίτοι τὸ i ἔχον πρὸ τοῦ e.

---

* Τὸ Augure συστέλλει καὶ τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ §. α΄. τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

S

Πάντα τὰ τῷ S λήγοντα ὀνόματα ἐκτείνεται.

Ἐξαιροῦνται ταῦτα.

Asino, Brindisi, causa, citiso, (*κύτισος*). Diocesi, Efeso, enfasi, estasi, Genesi, metamorfosi, parafrasi, pausa, plauso, sinderesi, Tunisi.

T

Πάντα τὰ τῷ T λήγοντα ὀνόματα ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς.

Abito
Accolito
Aconito
Adito
Agata
Alito
Ambito
Andito
Anelito
Antidoto
Antistite, ἢ Antiste.
Apostata
Ariete
Aromato
Attonito
Cauto
Cognito
Comito
Compito
Computo
Credito
Cubito
Debito
Decrepito
Dedito
Deposito
Domito, ἀντὶ Domato.
Empito, ἀντὶ Impeto.
Epiteto
Esausto
Esercito
Esito
Esplicito
Fausto
Fegato
Flauto
Fomite
Fortuito
Fremito
Galato (κύριον.
Gemito
Genito
Gombito, ἢ Gomito
Implicito
Inclito
Insito
Interprete
Intuito
Ippocrate
Ipocrita
Ippolito
Lauto
Lecito
Libito
Lievito
Limite
Merito
Nascita
Olocausto
Ospite
Palmite
Perdita
Placito
Plauto (κύριον.
Premito
Prestito
Proposito
Pulpito
Ricapito
Recondito
Rendita
Sabbato
Seguito
Socrate
Soccià (ἀντὶ Soccio.
Solito
Sollecito
Spirito
Stimmate, ἢ Stimato
Stipite
Strepito
Subito
Suddito
Tacito
Transito
Tremito
Vendita
Veneto
Visita
Vomito.

U

Τὰ δὲ τῷ U φωνήεντι παραλήγοντα ὀνόματα συστέλλεται, οἷον, arduo, perpetuo, residuo.

Ἐξαιροῦνται.

Altrui, bue, due, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σύνθετα, οἷον ambedue, ventidue, κτλ. colui, costui, cui, lui, suo, tuo.

V

Ὡσαύτως τὰ τῷ V συμφώνῳ λήγοντα ὀνόματα συστέλλεται, οἷον, concavo, Genova, tritavo, Vescovo.

Ἐξαιροῦνται.

Bisavo, diciannove, καὶ πάντα τὰ ὁμοιοκατάληκτα ἀριθμητικά. Geneva, ἢ Ginevra, incavo, soave, ottavo, καὶ πάντα τὰ εἰς ivo, καὶ iva, οἷον sostantivo, motivo, gengiva, invettiva.

Z

Ἔτι τὰ τῷ Z λήγοντα ὀνόματα ἐκτείνεται, πλὴν τοῦ Polizza.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τῶν Ῥημάτων, καὶ Ἐπιῤῥημάτων Προφορᾶς.

Τὰ δισύλλαβα τῶν ῥημάτων τε, καὶ ἐπιῤῥημάτων οὐδενὶ κανόνι ὑπόκειντai. Ἰδὲ ἐν τῷ β'. Κεφ. §. β'. Περὶ δὲ τῶν δισυλλάβων, ἢ τρισυλλάβων ἐπὶ τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος τὴν βαρεῖαν ἐχόντων, εἴρηται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Κεφ. κατὰ τὸν §. γ'.

§. β'. Ἅπαντα τὰ ἀπαρέμφατα λήγουσιν εἰς are, ere καὶ ire. καὶ τὰ μὲν λήγοντα εἰς are, καὶ ire, προφέρονται μακρῶς, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου· τὰ δὲ λήγοντα εἰς ere προφέρονται βραχέως· πλὴν τῶν ἑξῆς. Avere, cadere, dissuadere, dolere, dovere, giacere, godere, parere, persuadere, piacere, potere, rimanere, sapere, sedere, solere, tacere, temere, tenere, valere, vedere, volere. καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν συνθέτων, οἷον accadere, ottenere, provvedere, κτλ.

ἔστι γὰρ γενικὸς Κανὼν, ὅτι τὰ σύνθετα φυλάττουσι τὸν τόνον τῶν ἐξ ὧν σύγκεινται.

§. γ'. Πάντα τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν βραχέως προφέρεται· ἐξαιρήσθω τὰ τῶν μελλόντων διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῶν δύω συμφώνων. Ἔτι δὲ βραχέως προφέρεται τὸ πληθυντικὸν πρῶτον πρόσωπον πάντων τῶν παρατατικῶν τοῦ ὑποτακτικοῦ, εἰς τὴν τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσώπου λήγουσαν παραληγόντων εἰς ssi, οἷον amassi, amassimo, leggessi, leggessimo, κτλ.

§. δ'. Προφέρεται μακρῶς πάντα τὰ λοιπὰ πρόσωπα ὁποιουδήποτε χρόνου, καὶ ἀριθμοῦ, πλὴν τῶν τῆς πρώτης συζυγίας βραχυπαραληγόντων ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τῆς ὁριστικῆς. Ταῦτα δὴ φυλάττουσι τὴν βραχεῖαν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς προςακτικῆς, καὶ ὑποτακτικῆς, οἷον τὸ Ricapito, πρῶτον πρόσωπον ὄν, βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, οἷον ricapiti, καὶ ricapita. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τρίτων προσώπων τῶν εἰρημένων ἐγκλίσεων αὔξησιν ἐπιδέχονται μιᾶς συλλαβῆς ἐπὶ τοῦ τέλους, ἥτις ἐστὶ βραχεῖα, οἷον Ricapito, ricapitano, ricapitino. Dissimulo, dissimulano, dissimulino. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ὀλίγοι ἁμαρτάνειν ἐοίκασι περὶ τὸ προφέρειν ταῦτα τὰ δύω τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν, ἔδοξέ μοι μερικήν τινὰ ποιῆσαι διδασκαλίαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις δυσὶ παραγράφοις.

Πρῶτον μὲν δὴ πάντα τὰ ῥήματα, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ εἰς care, μετὰ τὸ c, συμφώνου οὐκ ἑπομένου, οἷον autenticare, glorificare, masticare, συστέλλει τὸ πρῶτον πρόσωπον ἐν τῷ ἐνεστῶτι τῆς ὁριστικῆς· ὡσαύτως καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τῇ ἐξαιρέσει τοῦ ῥηθέντος παραγράφου· πλὴν τοῦ affiocare, arrocare, καὶ ἔτι τῶν ἐξαιρεθησομένων ἐν τῷ ἑξῆς παραγράφῳ.

Δεύτερον δὲ, πάντα τὰ ῥήματα, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ εἰς olare, οἷον immolare, stimolare, brancolare.

Τελευταῖον δὲ, συστέλλει τὰ εἰρημένα πρόσωπα πάντα τὰ παρώνυμα ῥήματα, ἅτε δὴ τῶν ὧν παράγονται ὀνομάτων βραχυπαραληκτούντων, οἷον regolare, ἀπὸ τοῦ regola. generare, ἀπὸ τοῦ genero. sollecitare, ἀπὸ τοῦ sollecito. Προσθετέον δὲ ἐν τοῖς ἀνωτέρω τρισὶ παραγράφοις τὰ ἑξῆς ταῦτα, δηλαδὴ

Agitare	Calcitrare	Contaminare
Alterare	Capitare	Desiderare
Anfanare	Commemorare	Desinare
Anniehilare	Comperare	Dissipare
Assiderare	Confederare	Dominare
Bucherare	Considerare	Dubitare

Eccettuare	Munerare	Scalpinare
Felicitare	Navigare	Schiccherare
Gratulare	Necessitare	Seguitare
Imitare	Nominare	Seminare
Incorporare	Noverare	Simulare
Inzolforare	Occupare	Sgombrare
Interrogare	Palpitare	Smemorare
Investigare	Penetrare	Spettorare
Irritare	Precipitare	Superare
Istigare	Procastinare	Suppeditare
Iterare	Pullulare	Suscitare
Litigare	Rammemorare	Tollerare
Luminare	Recitare	Tumultuare
Meditare	Refrigerare	Ventilare
Mentovare	Ricuperare	Vigilare
Moderare	Roborare	Vituperare.
Mormorare	Ruminare, ἢ Rugumare.	

Συναριθμήσειεν ἄντις οὐκ ἀπεικότως τοῖς ἀνωτέρω καὶ τὸ offrire ἀπὸ τῶν εἰς isco ῥημάτων. Παρά τισι τὰ εἰρημένα τρία πρόσωπα ἐν τοῖς ῥήμασι migliorare, peggiorare, καὶ riputare, ποτὲ μὲν συστέλλεται, ποτὲ δὲ ἐκτείνεται· ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι concitare, eccitare, incitare, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν.

§. ϛ′. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων συνάγεται, ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα δισύλλαβα, εἴτε τρισύλλαβα, οἷον fare, cecare, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σύνθετα, οἷον disfare, accecare, οὐ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τῆς ὁριστικῆς, οὔτε ἐν τοῖς ἄλλοις προσώποις· ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ ἀπαρέμφατα τὰ ἀπὸ ὀνομάτων μακροπαραληκτούντων παραγόμενα, οἷον Avventurare, ὅπερ παράγεται ἀπὸ τοῦ ventura. intricare, παρὰ τοῦ intrico. minchionare, ἀπὸ τοῦ minchiono. contrastare, ἀπὸ τοῦ contrasto. architettare, ἀπὸ τοῦ architetto, κτλ′. Τὸ δὲ persevero, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καί τοι παραγόμενον ἐξ ὀνόματος μακροπαραληκτοῦντος severo, συστέλλεται.

§. ζ′. Ἅπασαι αἱ ἐγκλιτικαὶ Ἀντωνυμίαι mi, ti, si, κτλ′. ἅμα τοῖς ἀναφορικοῖς μορίοις lo, la, li, le, ἔτι καὶ τῷ ne, ἐν τῷ τέλει τῶν εἰς ere βραχὺ ἀπαρεμφάτων ταττόμεναι, συστέλλονται, οἷον scrivermi, risponderti, venderne. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν τρίτων προσώπων τοῦ παρακειμένου, βαρεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἐχόντων, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν πρώτων, καὶ τρίτων προσώπων τοῦ μέλλοντος, οἷον rimproverolli, racconterovvi, racconterassi, κτλ′. Ταῦτα οὖν τὰ μόρια οὐ μεταβάλλουσι τὴν προσωπικὴν προφορὰν τῶν ῥημάτων, καί τοι διπλασιαζομένων τῶν συμφώνων μετὰ τὴν λήγουσαν· προστιθεμένων γὰρ τῶν τοιούτων μορίων τοῖς εἰρημένοις προσώποις, διπλασιάζεται τὰ σύμφωνα ἀεὶ, καθάπερ δὴ σεσημείωται ἐν τοῖς

ἀνωτέρω, καὶ ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἄνω παραδειγμάτων. Τὰ δὲ ῥηθέντα μόρια ἑτέροις προσώποις προστιθέμενα, οἷον parlategli, temevami, inviandolo, συστέλλει τὴν λήγουσαν αὐτῶν τῶν προσώπων.

§. ή. Ὅταν μὲν δύω τῶν ῥηθέντων ἐγκλιτικῶν τεθῶσιν ἐν τέλει λέξεως, ἥτις ἄνευ τούτων μακρᾷ παραλήγει, οἷον parlategliene, inviandomene, portavameli, τότε συστέλλει μόνον τὴν παραλήγουσαν, ἥτις ἐστὶ τὸ πρῶτον τῶν ἐγκλιτικῶν· ὅταν δὲ τεθῶσιν ἐν τέλει τῶν ἀπαρεμφάτων, καὶ τῶν σεσημειωμένων προσώπων ἐν τῷ ἑβδόμῳ παραγράφῳ, τότε οὐ μεταβάλλει τὴν προφορὰν αὐτῶν, ὡς εἴρηται, τὸ δὲ πρῶτον τῶν ἐγκλιτικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἡ παραλήγουσα, συστέλλεται, οἷον scrivermelo, vendergliene, rimproverommela, racconterassene, κτλ.

§. θ. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐπιῤῥημάτων εἰδέναι χρὴ ὅτι ἕπεσθαι ἀνάγκη τοῖς Κανόσι, καὶ ταῖς ἐξαιρέσεσι τοῦ ἀνωτέρω Κεφαλαίου, ὅτι τὰ πλεῖστα τούτων ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται· π. χ. all' improvviso, un tantino, ζητητέον ἐν μὲν τῷ S στοιχείῳ περὶ τοῦ πρώτου, ἐν δὲ τῷ N περὶ τοῦ δευτέρου, ἅπερ εὑρήσεται ἀμφότερα μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα. Τὰ μὲν οὖν δύω σύμφωνα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος ἔχοντα, οἷον allegramente, incontanente, τηροῦσι τὸν δεύτερον κανόνα τοῦ ἀνωτέρω Κεφαλαίου· τὰ δὲ σύνθετα φυλάττει τὸν κανόνα τῶν ἐξ ὧν σύγκειται.

§. ί. Τὸ Ecco ἐπίῤῥημα συνταχθὲν τοῖς ἐγκλιτικοῖς, ἢ ἀναφορικοῖς μορίοις, οἷον eccoci, eccoli, eccole, βραχεῖα παραλήγει· Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν δυσὶ μορίοις συνταχθῇ, τηρεῖ τὴν αὐτοῦ προφορὰν, ἤτοι βραχυπροπαραληκτεῖ, οἷον eccotene, eccovene, eccotelo.

Ἔτι τὸ μὲν cappita βραχυπαραληκτεῖ. τὸ δὲ altrove, ancora, assai, dappoi, giammai, insieme, καὶ ovvero, μακροπαραληκτεῖ.

Ἐν δὲ τοῖς δυσὶ τούτοις ἐπιῤῥήμασιν adagio, καὶ poscia, τὸ i φωνῆεν ποιεῖ μίαν μόνην συλλαβὴν μετὰ τῶν o καὶ a τελικῶν φωνηέντων, ὡς εἴρηται.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ά. ἕν. I. uno. 1
β'. δύω. II. due. 2
γ'. τρία. III. tre. 3
δ'. τέσσαρα. IV. quattro. 4
έ. πέντε. V. cinque. 5
ς'. ἕξ. VI. sei. 6
ζ'. ἑπτά. VII. sette. 7
ή. ὀκτώ. VIII. otto. 8
θ'. ἐννέα. IX. nove. 9
ί. δέκα. X. diéci. 10
ια'. ἕνδεκα. XI. úndici. 11
ιβ'. δώδεκα. XII. dódici. 12
ιγ'. τριακαίδεκα. XIII. trédici. 13
ιδ'. τεσσαρακαίδεκα. XIV. quattórdici. 14
ιέ. πεντεκαίδεκα. XV. quíndici. 15
ις'. ἑκκαίδεκα. XVI. sédici. 16
ιζ'. ἑπτακαίδεκα. XVII. diciasétte. 17
ιή. ὀκτωκαίδεκα. XVIII. dicióttto. 18
ιθ'. ἐννεακαίδεκα. XIX. diciannóve. 19
κ'. εἴκοσι. XX. vénti. 20
κα'. εἰκοσιέν. XXI. ventúno. 21
κβ'. εἰκοσιδύω. XXII. ventidúe. 22
κγ'. εἰκοσιτρία. XXIII. ventitrè. 23
κδ'. εἰκοσιτέσσ. XXIV. ventiquáttro. 24
κέ. εἰκοσιπέντε. XXV. venticínque. 25
κς'. εἰκοσιέξ. XXVI. ventiséi. 26
κζ'. εἰκοσιεπτά. XXVII. ventisétte. 27
κή. εἰκοσιοκτώ. XXVIII. ventótto. 28
κθ'. εἰκοσιεννέα. XXIX. ventinóve. 29
λ'. τριάκοντα XXX. trénta. 30
λα'. —— XXXI. trentúno. 31
λβ'. —— XXXII. trentadúe. 32
λγ'. —— XXXIII. trentatrè. 33
λδ'. —— XXXIV. trentaquáttro. 34
λέ. —— XXXV. trentacínque. 35
λς'. —— XXXVI. trentaséi. 36
λζ'. —— XXXVII. trentasétte. 37
λή. —— XXXVIII. trentótto. 38
λθ'. —— XXXIX. trentanóve. 39
μ'. τεσσαράκοντα. XL. quaránta. 40
μα'. —— XLI. quarantúno, κτλ'. 41
μβ'. —— XLII. quarantadúe. 42
μγ'. —— XLIII. quarantatrè. 43
μδ'. —— XLIV. quarantaquáttro. 44
μέ. —— XLV. quarantacínque. 45
μς'. —— XLVI. quarantaséi. 46
μζ'. —— XLVII. quarantasétte. 47
μή. —— XLVIII. quarantótto. 48
μθ'. —— XLIX. quarantanóve. 49
ν'. πεντήκοντα. L. cinquánta 50
να'. —— LI. cinquantúno. κτλ'. 51
νβ'. —— LII. cinquantadúe. 52
νγ'. —— LIII. cinquantatrè. 53
νδ'. —— LIV. cinquantaquáttro. 54
νέ. —— LV. cinquantacínque. 55
νς'. —— LVI. cinquantaséi. 56
νζ'. —— LVII. cinquantasétte. 57
νή. —— LVIII. cinquantaótto. 58
νθ'. —— LIX. cinquantanóve. 59
ξ'. ἑξήκοντα. LX. sessánta. 60
ό. ἑβδομήκοντα. LXX. settánta. 70
π'. ὀγδοήκοντα. LXXX. ottánta. 80
ϟ'. ἐννενήκοντα. LXL. XC. novánta. 90
ρ'. ἑκατόν. C. cénto. 100
σ'. διακόσια. CC. ducénto. 200
τ'. τριακόσια. CCC. trecénto. 300
ύ. τετρακόσια. CCCC. CD. quattrocénto. 400.
φ'. πεντακόσια. D. cinquecénto. 500
χ'. ἑξακόσια. DC. seicénto. 600
ψ'. ἑπτακόσια. DCC. settecénto. 700
ώ. ὀκτακόσια. DCCC. ottocénto. 800
ϡ'. ἐννακόσια. DCD. CM. MCCCC. novecénto. 900
͵α. χίλια. M. CIↃ. mille. 1000
͵β. δισχίλια. IIM. duemíla. 2000
͵γ. τρισχίλια. IIIM. tremíla. 3000
͵δ. τετρακισχίλ. IV. quattromíla. 4000
͵ε. πεντακισχίλια. V. cinquemíla. 5000
͵ς. ἑξακισχίλια. VI. seimíla. 6000
͵ζ. ἑπτακισχίλια. VII. settemíla. 7000
͵η. ὀκτακισχίλια. VIII. ottomíla. 8000
͵θ. ἐννακισχίλια. IX. novemíla. 9000
͵ι. μύρια, δέκα χιλ. X. diecimíla 10000

ΤΑΚΤΙΚΑ. ORDINATIVI.

Πρῶτος. Prímo.
Δεύτερος. Secóndo.
Τρίτος. Térzo.
Τέταρτος. Quárto.
Πέμπτος. Quínto.
Ἕκτος. Sésto.
Ἕβδομος. Séttimo.
Ὄγδοος. Ottávo.
Ἔννατος. Nóno.
Δέκατος. Décimo.
Ἐνδέκατος. Undécimo.
Δωδέκατος. Duodécimo.
Τρισκαιδέκατος. Decimotérzo.
Τεσσαρεσκαιδέκατος. Decimoquárto.
Πεντεκαιδέκατος. Decimoquínto.
Ἑκκαιδέκατος. Decimoséstо.
Ἑπτακαιδέκατος. Decimoséttimo.
Ὀκτωκαιδέκατος. Decimottávo.
Ἐννεακαιδέκατος. Decimonóno.
Εἰκοστός. Vigésimo.
Εἰκοστός πρῶτος, κτλ'. Vigesimoprímo, ec.
Τριακοστός. Trigésimo.
Τεσσαρακοστός. Quadragésimo.
Πεντηκοστός. Cinquantésimo.
Ἑξηκοστός. Sessantésimo.
Ἑβδομηκοστός. Settantésimo.
Ὀγδοηκοστός. Ottantésimo.
Ἐνενηκοστός. Novantésimo.
Ἑκατοστός. Centésimo.
Διακοσιοστός. Dugentésimo.
Τριακοσιοστός. Trecentésimo.
Τεσσαρακοσιοστός. Quattrocentésimo.
Πεντακοσιοστός. Cinquecentésimo.
Ἑξακοσιοστός. Secentésimo.
Ἑπτακοσιοστός. Settecentésimo.
Ὀκτακοσιοστός. Ottocentésimo.
Ἐννακοσιοστός. Novecentésimo.
Χιλιοστός. Millésimo.
Δισχιλιοστός. Due-millésimo.
Τρισχιλιοστός. Tre-millésimo.
Τετρακισχιλιοστός. Quattro-millésimo.
Πεντακισχιλιοστός. Cinque-millésimo.
Ἑξακισχιλιοστός. Sei-millésimo.
Ἑπτακισχιλιοστός. Sette-millésimo.
Ὀκτακισχιλιοστός. Otto-millésimo.
Ἐννακισχιλιοστός. Nove-millésimo.
Μυριοστός. Dece-millésimo.
Δισμυριοστός. Venti-millésimo.
Τρισμυριοστός. Trenta-millésimo.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

Λήγοντα εἰς πλοῦς, καὶ πλάσιος.

Ἁπλοῦς. Sémplice.
Διπλοῦς. Dúplice.
Τριπλοῦς. Tríplice.
Τετραπλοῦς. Quadrúplice.
Πενταπλοῦς. Quintúplice.
Ἑξαπλοῦς. Sestúplice.
Ἑπταπλοῦς. Settémplice
Ὀκταπλοῦς. Ottúplice.
Ἐνναπλοῦς. Novémplice.
Δεκαπλοῦς. Decémplice.
Ἑκατονταπλοῦς. Centúpliee.
Διπλάσιος. Dúplo.
Τριπλάσιος. Tríplo.
Τετραπλάσιος. Quádruplo.
Πενταπλάσιος. Quíntuplo.
Ἑξαπλάσιος. Séstuplo.
Ἑπταπλάσιος. Séttuplo.
Ὀκταπλάσιος. O'ttuplo.
Ἐνναπλάσιος. Nóncuplo.
Δεκαπλάσιος. Décuplo.
Εἰκοσαπλάσιος. Vigécuplo.
Ἑκατονταπλάσιος. Céntuplo.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Μονάς. Unità.
Δυάς. Dualità.
Τριάς. Terzína.
Τετράς. Quaternità.
Πεντάς, ἢ Πεμπάς. Cinquína.
Ἑξάς. Sestína.
Ἑπτάς. Numero settenário.
Ὀγδοάς. Numero ottonário.
Ἐννεάς. Numero di nóve.
Δεκάς. Decína.
Ἑνδεκάς. Undecína.
Δωδεκάς. Dodicína, ἢ Dozzína.
Εἰκάς. Ventína.
Τριακάς. Trentína.

Ἑκατοντάς. Centína,o número centinário.
Χιλιάς. Numero millenário.
Μυριάς. Número di diéci mille.

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ.

Ἅπαξ. Una vólta.
Δίς. Due vólte.
Τρίς. Tre volte.
Τετράκις. Quattro volte.
Πεντάκις. Cinque volte.
Ἑξάκις. Sei volte.
Ἑπτάκις. Sette volte.
Ὀκτάκις. Otto volte.
Ἐννάκις. Nove volte.
Δεκάκις. Diéci volte.
Ἑνδεκάκις. Undici volte.
Δωδεκάκις. Dódici volte.
Τρισκαιδεκάκις. Trédici volte.
Τεσσαρεσκαιδεκάκις. Quattórdici volte.
Πεντεκαιδεκάκις. Quíndici volte.
Ἑκκαιδεκάκις. Sédici volte.
Ἑπτακαιδεκάκις. Diciasétte volte.
Ὀκτωκαιδεκάκις. Diciótto volte.
Ἐννεακαιδεκάκις. Diciannóve volte.
Εἰκοσάκις. Vénti volte.
Τριακοντάκις. Trénta volte.
Τεσσαρακοντάκις. Quaránta volte.
Πεντηκοντάκις. Cinquánta volte.
Ἑξηκοντάκις. Sessánta volte.
Ἑβδομηκοντάκις. Settánta volte.
Ὀγδοηκοντάκις. Ottánta vólte.
Ἐννενηκοντάκις. Novánta volte.
Ἑκατοντάκις. Cénto volte.
Διακοσιάκις. Dugénto volte.
Τριακοσιάκις. Trecénto volte.
Τετρακοσιάκις. Quattrocénto volte.
Χιλιάκις. Mille volte.
Δισχιλιάκις. Due míla volte.
Μυριάκις. Dieci míla volte.
Δισμυριάκις. Vénti míla volte.
Πολλάκις. Mólte volte.
Ποσάκις. Quánte volte.
Τοσάκις. Tánte volte.

ΜΗΝΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.	MESI DEGLI ATENIESI.
Ἑκατομβαιών, ὁ Ἰούνιος.	Giúgno.
Μεταγειτνιών, ὁ Ἰούλιος.	Lúglio.
Βοηδρομιών, ὁ Αὔγουστος.	Agósto.
Μαιμακτηριών, ὁ Σεπτέμβριος.	Settémbre.
Πυανεψιών, ὁ Ὀκτώβριος.	Ottóbre.
Ἀνθεστηριών, ὁ Νοέμβριος.	Novémbre.
Ποσειδεών, ὁ Δεκέμβριος.	Decémbre.
Γαμηλιών, ὁ Ἰαννουάριος.	Gennáro, ἢ Gennájo.
Ἐλαφηβολιών, ὁ Φεβρουάριος.	Febbráro, ἢ Febbrájo.
Μουνυχιών, ὁ Μάρτιος.	Márzo.
Θαργηλιών, ὁ Ἀπρίλλιος.	Aprile.
Σκιροφοριών, ὁ Μάϊος.	Mággio.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τινῶν τῶν ἐξόχων Συγγραφέων Ἰταλῶν τε καὶ Λατίνων, τῶν παρ' αὐτοῖς καλουμένων **Autóri Clássici**, *τουτέστι Συγγραφεῖς τῆς πρώτης τάξεως.*

ΙΤΑΛΟΙ.

Οἱ τῶν Ἰταλῶν Συγγραφεῖς εἰς δύω διήρηνται τάξεις. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν Παλαιοί, οἱ δὲ Νεώτεροι ἀποκαλοῦνται· καὶ οἱ μὲν Παλαιοὶ τῆς πρωτέρας, οἱ δὲ Νεώτεροι τῆς δευτέρας ἤκουσαν τάξεως.

Τῆς πρώτης οὖν παρ' αὐτοῖς τάξεως καλοῦνται, ὅσοι ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ τριακοσιοστοῦ, μέχρι τοῦ χιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἤκμασαν Αἰῶνος, οἵ τινες καὶ προσηγορίας τιμιωτέρας εἰσὶν ἠξιωμένοι, τῇ ἰδίᾳ γε αὐτῶν διαλέκτῳ τοῦ καλοῦ προσαγορευόμενοι Αἰῶνος, **Autóri del buón Sécolo**, οἷον Δάντης, Πετράρχης, Βοκκάκιος, καὶ ἄλλοι, ὅσοι τῇ τῶν Τυῤῥηνῶν (τῶν νῦν καλουμένων Τοσκάνων) σαφῶς καὶ καθαρῶς ἐχρήσαντο διαλέκτῳ, κοινῇ τότε οὔσῃ τοῖς πᾶσιν, ὑφ' ὧν καὶ τὸ ἀκριβές τε καὶ ἀνθηρὸν τῆς ῥηθείσης διαλέκτου ἐν τοῖς αὐτῶν Συγγράμμασι τετήρηται.

Ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν δέκατον Αἰῶνα ἡ Τυῤῥηνικὴ, ἤτοι Τοσκανικὴ διάλεκτος ἠμεληθεῖσα, εἰς τὸ παντελὲς διεφθάρηται καὶ ἠχρείωται, τούτου χάριν πολλοὶ τῶν ἐπὶ παιδείᾳ διαβεβοημένων, κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον Αἰῶνα καὶ ἑξῆς ἑπομένως, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαταστῆσαι κάλλος τε καὶ τελειότητα τὴν ἑαυτῶν διάλεκτον ἀχρειωθεῖσαν ἤδη, πόνοις πολλοῖς ἐπειράθησαν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κόσμων εἴδη καινὰ προσεπορίσαντο αὐτῇ, καὶ Συγγράμματα ἐν ταύτῃ τῇ διαλέκτῳ ὅτι πλεῖστα, καὶ ἀξιόλογα κατέλιπον. Καλοῦνται μὲν οὗτοι Νεώτεροι Συγγραφεῖς, τῇ δὲ κατ' αὐτοὺς φωνῇ **Autóri Modérni.**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τινὲς τῆς πρώτης Τάξεως, ἢ τοῦ καλοῦ Αἰῶνος.

Dante Alighiéri, οὗτος ἐστὶν ὁ ἐπισημότερος τῶν παρ' Ἰταλοῖς Ποιητῶν, ἐκ Φλωρεντίας τὸ γένος, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1265. Τούτου διάφορα ποιήματα φέρεται· ὧν τὸ ἀξιολογώτερον ἐστίν, ὁ καλεῖται ἑρμηνευόμενον καθ' ἡμᾶς μὲν τῆς Κολάσεως Ποίημα, τοῦτο Καθαρτηρίου, καὶ Παραδείσου πέρι· παρὰ δὲ τοῖς Ἰταλοῖς, **la Divína Comédia di Dánte Alighiéri.**

Filippo Villáni, οὗτος ἔγραψε τὴν ἀκολούθησιν τῆς Ἱστορίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ματθαίου Βιλλάνη.

Francésco Petrárca, τῶν ἐπιβοήτων Λυρικῶν παρ' Ἰταλοῖς Ποιητῶν. Ἐγεννήθη δὲ ἐν τῷ Ἀρητίῳ (Arézzo) πόλει τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ καθ' ἡμᾶς Τοσκάνα καλεῖται, τῇ κ'. Ἰουλίου ἐν ἔτει 1304. Ἔγραψε παντοδαπὰ ποιήματα ἄριστα.

Francésco Sacchétti, Συγγραφεὺς μύθων τινῶν, οἳ καλοῦνται **Novélle**, καὶ ἄλλα.

Giovánni Boccácci, Συγγραφεὺς λόγων τε καὶ μύθων πεζῶν τε καὶ ποιητικῶν διάσημος, γεννηθεὶς ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὸ 1313. ἔτος, ὧν τὸ κοινῇ περιφερόμενον αὐτοῦ ἐστὶν ἡ οὕτω παρ' αὐτοῦ Δεκαήμερος καλουμένη, **il Decameróne.**

Giovánni Fiorentíno, ἔγραψε βιβλίον καλούμενον il Pecoróne, ἐν ᾧ περιέχονται καλοὶ Μῦθοι μή.

Giovánni Villáni, ἔγραψεν Ἱστορίαν.

Giústo de' Cónti, ἔγραψε Ποίημα καλούμενον la Bellamáno.

Guído Monáldi, τούτου σώζεται Diário, ἐφημερίς, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῶν 1340. ἕως τῶν 1381.

Fráte Jácopo Passavánti, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε Βίβλον περὶ Μετανοίας.

Mattéo Villáni, ἔγραψεν Ἱστορίαν.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τινὲς τῆς δευτέρας Τάξεως ἤτοι Νεώτεροι.

Agnolo Firezuóla, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε Κωμῳδίας β'. Βιβλιάριον καλούμενον Discacciaménto delle nuove lettere inutilménte aggiúnte nella língua Toscána, ἤτοι ἀποβολὴ τῶν μάτην προστεθέντων ἐν τῇ τῶν Ἰταλῶν γλώσσῃ νέων στοιχείων. Μεθηρμήνευσε τὴν Ποιητικὴν Τέχνην τοῦ Ὁρατίου Λατίνου Ποιητοῦ· τὸν Ἀπουλέϊον περὶ τοῦ χρυσοῦ ὄνου· Μύθους τινάς, καὶ ἄλλα.

A'gnolo Ségni, ἔγραψε περὶ Ποιητικῆς.

Alessándro Allégri, Φλωρεντῖνος, ἐξαίρετος Ποιητὴς γελοῖος, bernésco.

Alfónso de' Pázzi, Ποιητής.

A'ngelo Poliziáno, ἄριστος Συγγραφεύς. Ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει Πολιτιανῷ τῆς Τυῤῥηνίας τῇ ιδ'. τοῦ Ἰουλίου 1454. Τὰ μάλιστα ἐπαινούμενα τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡρωδιανοῦ εἰς τὴν Λατινίδα φωνὴν μετάφρασις.

Anníbal Cáro, οὗτος ἔγραψεν ἐπιστολάς. μετέβαλεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους Ῥητορικήν, καὶ τὴν Αἰνειάδα τοῦ Βιργιλίου Ποιητοῦ.

Antonio Alamánni, περίφημος Ποιητής.

Antonfrancésco Grazíni detto il Lasca, Φλωρεντῖνος, γέγονεν εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Φλωρεντινῆς Ἀκαδημίας ἐν ἔτει 1582. ἔγραψε διάφορα.

Antonmaría Salvíni, Φλωρεντῖνος, τέθνηκε περὶ τὴν ις'. τοῦ Μαΐου, ἐν ἔτει 1729. Κατέλιπε διάφορα Συγγράμματα. Μετέφρασε τὸν Ἀνακρέοντα, τὸν Ὅμηρον, τὸν Ἡσίοδον, καὶ τὸν Ἀππιανόν.

Baldassáre Castiglióne, ἔγραψε διάφορα Ποιήματα, καὶ Λόγους.

Bartolomméo del Béne, Ποιητής.

Battísta Guaríno, περίφημος Ποιητής. Τέθνηκεν ἐν Βενετίᾳ, ἐν ἔτει 1613. Τὸ πλέον γνωστὸν τῶν αὐτοῦ Ποιημάτων ἐστὶν ἡ Κωμῳδία καλουμένη Il Pastór Fído, ὁ Πιστὸς Ποιμήν.

Benedétto Menzíni, περίφημος Ποιητὴς Φλωρεντῖνος, ἔγραψε πολλά.

Benedétto Várchi, περίφημος διὰ τὰ αὐτοῦ Λατινικὰ καὶ Ἰταλικὰ συγγράμματα. Τούτων τὸ ἀξιολογώτερον ἐστὶν ἡ τῶν περὶ τὴν Φλωρεντίαν, καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν συμβάντων ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν χρόνοις Ἱστορία. Τέθνηκεν ἐν Φλωρεντίᾳ περὶ τὸ 1566. ἔτος.

Bernárdo Davanzáti, ἐκ Φλωρεντίας. Μετέφρασε τὰ Χρονικὰ τοῦ Τακίτου· ἔγραψεν Ἱστορίαν περὶ τοῦ σχίσματος τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἄλλα.

Bernárdo Ségni, μεθηρμήνευσε τὴν Πολιτικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, τὴν Ῥητορικήν, τὴν Ποιητικήν, καὶ τὴν Ἠθικήν. ἔγραψε καὶ ἄλλα διάφορα.

M. Bíno, ἔγραψε Ποιητικὰ γελοῖα.

Burchiéllo, οὗτος ἦν κουρεύς, ὄνομα δὲ ἦν αὐτῷ Giovánni Doménico, ἢ Doménico di Giovánni, ὅπερ καὶ ἀληθέστερον. Ἐξεῦρε νέον τι εἶδος Ποιητικῆς, ὅπερ εἰς τοσοῦτον τελειότητος προήγαγεν, ὥστε τὰ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ τοῦ παρὰ τῶν ἔπειτα γραφέντα ποιήματα, Poesíe Burchiellésche, ἢ alla Burchiellésca ἤκουσαν.

Cárlo Dáti, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε διάφορα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τοὺς Βίους τῶν παλαιῶν ζωγράφων, οἷον τοῦ Ἀπελλοῦς, τοῦ Ζεύξιδος, καὶ τῶν λοιπῶν.

Cláudio Tolomèi, ἔγραψε διάφορα ποιητικά, καὶ καταλογάδην.

Francésco d' Ambra, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε τινὰς Κωμῳδίας.

Francésco Bérni, ἔγραψεν ἔπη γελοῖα, ἀφ' οὗ παρωνύμως, καθὰ δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ Βουρκέλλου, πάντα τὰ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ποιήματα Poesíe Bernésche, ἢ Berniésche, ἤκουσαν.

Francésco Guicciardíni, ἔγραψεν ἐξαίρετον Ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῶν 1494. ἕως τῶν 1532.

Francésco Rédi, Ἰατρὸς καὶ Φιλόσοφος Φλωρεντῖνος. Τούτου σώζονται διάφορα Συγγράμματα.

Gabbriéllo Chiabréra, περίφημος Ποιητής, ἐγεννήθη ἐν Σαυώνῃ, τῇ ιή. Ἰουνίου 1552. Κατέλιπε διάφορα Ποιήματα. Ἐγκρίνονται μάλιστα πάντων οἱ Λυρικοὶ αὐτοῦ στίχοι.

Galiléo Galiléi, ἔνδοξος Μαθηματικός, υἱὸς νόθος Γαλιλαίου τοῦ Βικεντίου εὐπατρίδου Φλωρεντινοῦ, καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν γεγονὼς ἐν τῇ τοῦ Παταβίου Ἀκαδημίᾳ. Τῆς τούτου ἀγχινοίας ἐφεύρημα ἐστὶ τὸ καλούμενον τηλεσκόπιον, δι' οὗ πολλὰς ἐν Ἀστρονομίᾳ ἐποιήσατο παρατηρήσεις. Κατέλιπε διάφορα Συγγράμματα.

Giovambattísta Gélli, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε πολλά.

Giovammaría Cécchi, Φλωρεντῖνος. Τούτου σώζονται κωμῳδίαι ϛ'.

Giovánni de' Bárdi, Ἀκαδημαϊκὸς τῆς Κρούσκας, ἔγραψε διάφορα.

Monsignór Giovánni della Cása, Φλωρεντῖνος, ἔγραψεν διάφορα βιβλία ἐν ἔπεσι καὶ καταλογάδην, ἐξ ὧν τὸ περὶ Χρηστοηθείας (il Galatéo) ἐστὶ τὸ ἀξιολογώτερον.

Giovánni Ruccellái, Φλωρεντῖνος, ἔγραψεν ἐν ἔπεσι (le Api) τὰς μελίσσας, μίαν Τραγῳδίαν, καὶ ἄλλα.

Giovanvettório Soderíni, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε περὶ Γεωργίας ἀμπέλων, Coltivazióni delle víti.

Jácopo Sannazzáro, περίφημος Ποιητής. Ἐγεννήθη ἐν Νεαπόλει, ἐν ἔτει 1458. Κατέλιπε πολλὰ ποιήματα Λατινικά, καὶ Ἰταλικά· τῶν δὲ Ἰταλικῶν ποιημάτων τὸ ἀξιολογώτερον ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, l' Arcádia.

Lionárdo Salviáti, ἔγραψε διδασκαλίαν γραμματικήν, Avvertiménti della língua. Λόγους. Κωμῳδίας. Ὑπόμνημα (Coménto) εἰς τὴν Ποιητικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἄλλα διάφορα ποιήματα.

Lodovíco Ariósto, περίφημος Ποιητής, γέννημα τῆς Φεῤῥαρίας. Τὸ ποίημα τούτου καλούμενον l' Orlándo Furióso, ἤτοι ὁ Ὀρλάνδος μαινόμενος, διὰ θαύματος ἄγεται. Ἐμιμήσατο ἐν πολλοῖς τὸν Ὅμηρον, καὶ τὸν Βιργίλιον. Ἔγραψε καὶ Κωμῳδίας έ. σατυρικὰ ποιήματα ζ'. καὶ ἄλλα. Τέθνηκε περὶ τοὺς 1535.

Lodovíco Martélli, Ποιητής.

Lorenzíno de' Médici, ἔγραψε Κωμῳδίαν καλουμένην l' Aridósio.

Lorénzo Líppi, ζωγράφος Φλωρεντῖνος, ὅς τις ἔγραψε ποίημα ἄριστον γελοῖον καλούμενον Malmantíle, ὅπερ ἐτυπώθη ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὸ 1688. ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Perlón Zípoli, ὅπερ ἐν ἀναγράμματι ἐστὶν αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Lorénzo Líppi.

Lorénzo Magalótti, περίφημος Φιλόσοφος καὶ Ποιητὴς Φλωρεν. Πρὸ πάντων ἐγκρίνονται αἱ κατὰ ἀθέων αὐτοῦ ἐπιςολαί.

Lorénzo de' Médici, ἔγραψεν ἔπη.

Luígi Alamánni, Ποιητὴς Φλωρεντῖνος, ἐν τοῖς ἄλλοις τούτου τὰ πρωτεῖα φέρει ποίημά τι καλούμενον la Coltivazióne, ἡ Γεωργία.

Luígi Púlci, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε διάφορα ποιήματα.

Micheláguolo Buonarróti il vécchio, ἄριστος Ποιητής.

Micheláguolo Buonarróti il gióvane, ἄριστος Ποιητής. ἔγραψε Κωμῳδίας β'. καλουμένας la Fiéra, καὶ la Táncia.

Ottávio Rinuccíni, Φλωρεντῖνος, μέγας

Ποιητής. Ἐν τοῖς ἄλλοις τούτου τὰ ἀξιολογώτερα εἰσὶ ταῦτα, la Dáfne, Euridíce, καὶ Ariánna.

Páolo Ségneri, περίφημος Ἱεροκήρυξ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἐγεννήθη ἐν τῷ Νεπτουνίῳ, πόλει τῆς Ἰταλίας, τῇ κα΄. Μαΐου περὶ τὸ 1624. ἔτος. ἔγραφεν ἀρίστους Διδαχάς, καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία.

Piétro Ségni, Φλωρεντῖνος, μεθηρμήνευσε τὸν Δημήτριον Φαληραῖα, ἔγραψε στίχους, καὶ ἄλλα.

Pierfrancésco Giambullári, Φλωρεντῖνος. Ἔγραψεν Ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης, περὶ τῆς Φλωρεντινῆς διαλέκτου, καὶ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, καὶ ἄλλα.

Piétro Bémbo, Καρδινάλης. Ἐγεννήθη ἐν Βενετίᾳ ἐν ἔτει 1470. Κατέλιπε πολλὰ Συγγράμματα ἐν ἔπεσι καὶ καταλογάδην, ἔντε τῇ τῶν Λατίνων καὶ Ἰταλῶν φωνῇ· ὧν τῶν μὲν λατινιστὶ γεγραμμένων φέρει τὰ πρωτεῖα ἡ Ἱστορία τῶν Ἐνετειῶν· τῶν δὲ Ἰταλιστί, τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ποίημα.

Sperône Speróni, περίφημος συγγραφεύς. Ἐγεννήθη ἐν τῷ Παταβίῳ, ἐν ἔτει 1504. Τὰ μᾶλλον λόγου ἄξια ὧν ἔγραψεν εἰσὶν οἱ Διάλογοι· ἡ Τραγῳδία καλουμένη Canáce. οἱ λόγοι περὶ τῆς φρονήσεως τῶν Ἡγεμόνων, Discórsi della prudénza de' Príncipi.

Torquáto Tásso, περιφημότατος Ποιητὴς υἱὸς τοῦ Βερνάρδου Τάσσου. Ἐγεννήθη τῇ ια΄. Μαρτίου ἐν ἔτει 1544. ἐν τῷ τῆς Νεαπόλεως Σουρρέντῳ· ἔγραψε πάνυ θαυμάσιον Ποίημα καλούμενον Gerusalémme Liberáta, καὶ ἕτερον καλούμενον, Gerusalémme Conquistáta. Βουκολικὴν Καμῳδίαν, l' Amínta, καὶ ἄλλα.

Vincénzo Borghíni, Φλωρεντῖνος. Τούτου σώζονται δύο Βιβλία Λόγων, καὶ ἄλλα.

Vincénzio da Filicája, Ποιητής.

Vincénzio Martélli, Φλωρεντῖνος, ἔγραψε στίχους, καὶ ἐπιστολάς.

Vincénzo Viviáni, Φλωρεντῖνος, περίφημος Μαθηματικός. Ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1662. ἔγραψε διάφορα Μαθηματικά.

Σημείωσαι ὅτι οὐχ οὗτοι μόνοι οἱ τῶν Ἰταλῶν Συγγραφεῖς εἰσίν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τῶν ἐπὶ μαθήσει διαβεβοημένων οὐκ ὀλίγοι, μάλιστα δὲ τῶν μετ' ἔπειτα. Τοὺς δὲ ἐνταῦθα σεσημειωμένους συνήγαγον ἀπὸ τοῦ Καταλόγου τοῦ ἐν τῷ τέλει τοῦ Λεξικοῦ τῆς Κρούσκας. Τὰ δὲ περὶ τῶν Συγγραμμάτων αὐτῶν προσετέθησαν παρ' ἐμοῦ συναχθέντα ἐκ διαφόρων Συγγραφέων, ὅσοις περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως γέγονε λόγος.

ΛΑΤΙΝΟΙ.

Ennio, Ἔννιος, Ποιητής, ἀρχαιότατος.
Lucílio, Λουκίλιος, Ποιητὴς ἔγραψε σατυρικὰ ποιήματα.
Pláuto, Πλαῦτος, κωμικὸς Ποιητής.
Terénzio, Τερέντιος, κωμικὸς Ποιητής.
Lucrézio, Λουκρίτιος, Ποιητής. Περὶ πραγμάτων φύσεως βιβλ. ϛ'.
Catúllo, Κατοῦλος, Ποιητής.
Tibúllo, Τιβοῦλλος, Ποιητής.
Propérzio, Προπέρτιος, Ποιητής.
Rutílio Lúpo Ῥουτίλιος Λοῦπος.
Cornélio Nipóte, Κορνήλιος Νέπως, Ἱστορικός. Βίους τῶν ἐξόχων Ἡγεμόνων.
Sallústio, Σαλλούστιος, Ἱστορικός.
Catóne, Κάτων. Περὶ Γεωργίας.
Terénzio Varróne, Τερέντιος Ουάῤῥων, Γραμματικός, Ἱστορικός, καὶ Φιλόσοφος.
Ciceróne, Κικέρων, Ῥήτωρ.
Césare, Καῖσαρ, Αὐτοκράτωρ. Ὑπομνήματα περὶ τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου.
Virgílio, Βιργίλιος, ἢ Οὐιργίλιος, Ποιητής. Τὴν Αἰνειάδα, τὰ Βουκολικά, καὶ τὰ Γεωργικά.
Pedóne Albinováno, Πέδων Ἀλβινοβάνος, Ποιητής. Ἐλεγείας γ'.
Orázio, Ὁράτιος, Λυρικὸς Ποιητής. Ὠδάς, σατυρικά, καὶ τὸ περὶ ποιητικῆς τέχνης.
Vitrúvio, Βιτρούβιος, περίφημος Ἀρχιτέκτων. Περὶ Ἀρχιτεκτονικῆς βιβλ. ι.
Messála Corvíno, Μεσσαλας Κορβῖνος, Ἱστορικός. Περὶ Αὐγούστου γενεᾶς.
Grázio Falísco, Γράτιος Φαλίσκος, Ποιητής. Κυνηγετικόν.
Vérrio Flácco, Βέῤῥιος Φλάκκος, Γραμματικός. Γραμματικά.
Fédro, Φαῖδρος, Ποιητής, ἔγραψε Μύθους κατὰ μίμησιν τοῦ Αἰσώπου.
Igíno, Ὑγῖνος, Γραμματικός. Μύθους, καὶ Ποιητικὸν Ἀστρονομικόν.

Ovídio, Ὀβίδιος, Ποιητής. τὰς Μεταμορφώσεις. Ἐπιστολάς. Ἐλεγείας, καὶ ἄλλα.
Públio Síro, Πούβλιος Σύρος, μιμικὸς Ποιητής. τοὺς Μίμους.
Manílio, Μάρκος Μανίλιος, Ποιητής. Ἀστρονομικόν.
Césare Germánico, Καῖσαρ Γερμανικός. Ἔπη περὶ τοῦ Καισαρικοῦ Οἴκου.
Tito Livio, Τίτος Λίβιος, Ἱστορικός. Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων, ἤτοι Ῥωμάνων.
Célso, Κέλσος, Ἰατρός, περὶ Ἰατρικῆς βιβλ. η.
Scribónio Lárgo, Σκριβώνιος Λάργος, Ἰατρός. Περὶ συνθέσεως φαρμάκων.
Valério Mássimo, Βαλέριος Μάξιμος, Ἱστορικός. Περὶ ἀποφθεγμάτων καὶ ἔργων ἀξιολόγων τῶν Ἀρχαίων.
Velléjo Patércolo, Βελλέϊος Πατέρκολος, Ἱστορικός. Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων.
Giúnio Moderáto Columélla, Λούκιος Γούνιος Μοδεράτος Κολουμέλλας, Φιλόσοφος. Περὶ Γεωργίας.
Pompónio Méla, Πομπόνιος Μέλας, Γεωγράφος. Περὶ τοποθεσίας τῆς Οἰκουμένης.
Quínto Cúrzio, Κουΐντος Κούρτιος, Ἱστορικός. Ἱστορίαν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.
Séneca Filósofo, Σένεκας Φιλόσοφ. ἔγραψε πολλὰ περὶ Ἠθικῆς Φιλοσοφίας.
Séneca Trágico, Σένεκας Τραγικός.
Cornélio Sevéro, Κορνήλιος Σεβῆρος. Ποιητής.
Lucáno, Λουκάνος, Ποιητής.
Petrónio A'rbitro, Πετρώνιος Ἄρβιτρος, Ποιητής. Σατυρικόν.
Plínio il Vécchio, Πλίνιος ὁ παλαιός, Ἱστορικός. Περὶ φυσικῆς Ἱστορίας βιβ. λζ'.
Sílio Itálico, Σίλιος Ἰταλικός, Ποιητής.
Valério Flácco, Βαλέριος Φλάκκος, Ποιητής. Ἀργοναυτικόν.

Solino, Σολῖνος, Γραμματικός. Περὶ ἀξιολόγων Κόσμου.

Giuvenále, Ἰουβενάλης, Ποιητής. Σατυρικά.

Pérsio, Πέρσιος, Ποιητής. Σατυρικά.

Marziále, Μαρτιάλης, Ποιητής. Ἐπιγράμματα.

Quintiliáno, Κοϊντιλιάνος, Ῥήτωρ. Ῥητορικὴν ἐν βιβλ. ιβ'. καὶ Μελέτας.

Stázio, Στάτιος, Ποιητής.

Sésto Pompéo Fésto, Σέξτος Πομπήϊος Φέστος. Γραμματικός, Περὶ σημασίας Ῥημάτων.

Frontíno, Φροντῖνος, στρατηγὸς Ῥωμαῖος, καὶ Συγγραφεύς. Στρατηγήματα.

Tácito, Τάκιτος, Ἱστορικός. Χρονικά.

Plínio Secóndo, Πλίνιος, ὁ β'. Ῥήτωρ. Ἐπιστολάς.

A'ulo Géllio, Αὖλος Γέλλιος, Γραμματικός. Ἀττικὰς Νύκτας ἐν βιβ. κ'.

Flóro, Φλῶρος, Ἱστορικός. Ἐπιτομὴν τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων.

Svetónio, Σβετόνιος, Ἱστορικός. Βίους τῶν ιβ'. Καισάρων.

Apício, Ἀπίκιος, ὄνομα τριῶν Ῥωμαίων ἐπὶ πολυφαγίᾳ διαβεβοημένων. Τούτων ὁ μέν, ὁ καὶ ὀνομαστότερος, πλακοῦντας τινὰς ἐφεῦρεν, οὓς ἀπὸ τοῦ οἰκείου ὀνόματος Ἀπικίους ἐκάλεσεν· εἶχε δὲ καὶ ἐν Ῥώμῃ σχολεῖον περὶ γαστριμαργίας. Ἔγραψε βιβλία ι'. de re coquinária, ἤτοι περὶ μαγειρικῆς.

Giustíno, Ἰουστῖνος, Ἱστορικός.

Apuléjo, Ἀπουλήϊος, Φιλόσοφος.

Seréno Samónico, Σερῆνος Σαμονικός, Ἰατρός. ὕλην ἰατρικήν.

Giúlio Ossequénte, Ἰούλιος Ὀβσεκουένος, ἔγραψε βιβλίον de Prodígiis, περὶ τεράτων.

Terenziáno Máuro, Τερεντιάνος Μαῦρος, Ποιητής. Περὶ γραμμάτων, συλλαβῶν, καὶ μέτρων ἐν ἔπεσι.

Censoríno, Κενσορῖνος, ἔγραψε Βιβλίον καλούμενον de Die Natáli περὶ γενεθλιακῆς ἡμέρας.

Calpúrnio, Καλπούρνιος, Ποιητής. Ἐκλογάς.

Nemesiáno, Νεμεσίων, Ποιητής. Βουκολικά.

Nónnio Marcéllo, Νόννιος Μάρκελλος, Γραμματικός, καὶ Φιλόσοφος Περιπατητικός. Περὶ διαφόρου σημασίας Ῥημάτων.

Célio Aureliáno, Κέλιος Αὐρηλιανός, Ἰατρός.

Eutrópio, Εὐτρόπιος, Ἱστορικός.

Dítte Candiótto, e Daréte Frígio, Δίκτης ὁ Κρής, καὶ Δάρης Φρύγιος. Ἱστορίαν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Aviéno, Ἀβιῆνος, Ποιητής. Μύθους.

Ammiáno Marcellíno, Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος, Ἱστορικός.

Vegézio, Φλάβιος Βεγέτιος, ἔγραψε βιβλίον de re militári. Περὶ στρατηγικῆς.

Modésto, Μοδέστος. καὶ οὗτος ἔγραψε περὶ στρατηγικῆς.

Ausónio, Αὐσόνιος, Ποιητής.

Macróbio, Μακρόβιος, ἐξήγησιν εἰς Ὄνειρον Σκιπίωνος. καὶ Κρόνια.

Símmaco, Σίμμαχος, ἔγραψεν ἐπιστολάς.

Sésto Aurélio Vittóre, Σέξτος Αὐρέλιος Βίκτωρ, Ἱστορικός.

Prudénzio, Πρυδέντιος, Ποιητής.

Claudiáno, Κλαυδιάνος, Ποιητής.

Flávio Mállio Teodóro, Φλάβιος Μάλλιος Θεόδωρος, ἔγραψε περὶ μέτρων.

Páulo Orósio, Παῦλος Ὀρόσιος, Ἱστορικός.

Rutílio, Ῥουτίλιος, ἐπιστήμων ἀνήρ, καὶ Ποιητής. Ὁδοιπορικόν.

Marziáno Capélla, Μαρτιάνος Καπέλλας, ἔγραψε βιβλία ζ'. de Náptiis Philologiae, ἤτοι περὶ Γάμου Φιλολογίας.

Sidónio Apollináre, Σιδώνιος Ἀπολλινάριος, βιβ. θ'. ἐπιστολῶν, καὶ κδ'. ἔπη.

Boézio, Βοιώτιος, Φιλόσοφος, καὶ Ποιητής. Περὶ παραμυθίας Φιλοσοφίας.

Víbio Sequéstre, Βίβιος Σεκουέστρης. Λεξικὸν Γεωγραφικὸν περὶ ποταμῶν, πηγῶν, λημνῶν, ὀρέων, δασῶν, καὶ ἐθνῶν.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τῶν κατ᾽ ἀποκοπὴν γεγραμμένων λέξεων.

Α᾽ναπληρωμ. Ἀναπληρωματικόν.
Α᾽ντωνυμ. Ἀντωνυμία.
Α᾽νώμ. Ἀνώμαλον.
Α᾽παρέμφ. Ἀπαρέμφατον.
Α᾽πρόσ. Ἀπρόσωπον.
Α᾽ρ. Ἀρσενικόν.
Α᾽ρχαϊκ. Ἀρχαϊκόν.
Α᾽ρχιτ. Ἀρχιτεκτονική.
Γραμμ. Ἰταλ. Γραμματικὴν Ἰταλικήν.
Διαζευτ. Διαζευκτικόν.
Ε᾽νεσ. Ἐνεστώς.
Ε᾽νεργ. Ἐνεργητικόν.
Ε᾽νικ. Ἑνικόν.
Ε᾽πίθ. Ἐπίθετον.
Ε᾽πίῤῥ. Ἐπίῤῥημα.
Ε᾽πιτ. Ἐπιτατικόν.
Ε᾽ρωτηματ. Ἐρωτηματικόν.
Ε᾽τι, ἀντὶ τοῦ §. σημαίνει, ἄλλη σημασία.
Ζωγρ. Ζωγραφική.
Θηλ. ἢ Θ. Θηλυκόν.
Ι᾽ατρ. Ἰατρικῆς.
Κοιν. Κοινῶς, ἢ Κοινόν.
Κτλ᾽. Καὶ τὰ λοιπά.
Λέξ. Λέξις.
Λατ. ἢ Λ. Λατινικόν.
Λογ. Λογική.
Μαθημ. Μαθηματική.
Μεταφ. Μεταφορικῶς.
Μετ. ἢ Μετοχ. Μετοχή.
Μουσ. Μουσική.
Ναυτ. Ναυτική.
Νομ. Νομική.
Οὐδετεροπαθ. Οὐδετεροπαθητικόν.
Οὐσιασ. Οὐσιαστικόν.
Παθ. Παθητικόν.
Παλ. Παλαιόν.
Παρακείμ. ἢ Παρακ. Παρακείμενος.
Παροιμ. Παροιμία.
Πληθυντ. Πληθυντικόν.
Ποιητ. Ποιητικόν.
Πρόθ. Πρόθεσις.
Ρ῾ῆμ. Ῥῆμα.
Συγκοπ. Συγκοπῇ.
Σύνδ. Σύνδεσμος.
Τροπ. Τροπολογικῶς.
Υ῾περθ. Ὑπερθετικόν.
Υ῾ποκορ. Ὑποκοριστικόν.
Φιλοσοφ. Φιλοσοφική.
Χειρουρ. Χειρουργική.
Χυδ. Χυδαϊκή.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΑΝΔΡΩΝ

καὶ

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Abbóndio, Ἀββόνδιος.
Abéle, Ἄβελ.
Abrámo, Ἀβραάμ.
Achílle, Ἀχιλλεύς.
Adámo, Ἀδάμ.
Adeláide, Ἀδελαΐς.
Adónide, Ἄδωνις.
Adrásto, Ἄδραστος.
Adriáno, Ἀδριανός.
Agápito, Ἀγαπητός.
A'gata, Ἀγάθη.
Agnése, Ἀγνή.
Agostíno, Αὐγουστῖνος.
Ajáce, Αἴας.
Albérto, Ἀλβέρτος.
Alessándra, Ἀλεξάνδρα.
Alessándro, Ἀλέξανδρος.
Aléssio, Ἀλέξιος.
Alfónso, Ἀλφόνσος.
Alvise, Ἀλουήσιος.
Ambrógio, Ἀμβρόσιος.
Anacléto, Ἀνάκλητος.
Anastásia, Ἀναστασία.
Anastásio, Ἀναστάσιος.
Andréa, Ἀνδρέας.
Andrónico, Ἀνδρόνικος.
Angélica, Ἀγγελική.
Angélo, Ἄγγελος.
A'nna, Ἄννα.
Annibale, Ἀννίβας.
Antónia, Ἀντωνία.
Antoniétta, Ἀντωνίνα.
Antoníno, Ἀντωνῖνος.
António, Ἀντώνιος.
Anselmo, Ἀνσέλμος.
Apollináre, Ἀπολλινάριος.
Apollónio, Ἀπολλώνιος.

Asdrúbale, Ἀσδρούβας.
Assalónne, Ἀβεσσαλώμ.
Atanágio, Attanásio, Ἀθανάσιος.
Augústo, Αὔγουστος.
Aureliáno, Αὐρηλιανός.

Baldassáre, Baltassáre, Βαλδάσαρ.
Bárbara, Βαρβάρα.
Bárnaba, Βαρνάβας.
Bartolomméo, Βαρθολομαῖος.
Basílide, Βασιλείδης.
Basílio, Βασίλειος.
Básso, Βλάσιος.
Battísta, Batísta, Βαπτιστής.
Beatríce, Βεατρίκη.
Belisário, Βελισσάριος.
Benedétto, Βενέδικτος.
Beniamíno, Βενιαμίν.
Bernárdo, Βερνάρδος.
Bétta, Bettína, ἰδὲ Elisabétta.
Biágio, Βλάσιος.
Biánca, Βιάγκη, ἢ Λευκή.
Bibbiána, Βιββιανή.
Bonaventúra, Βοναβεντούρας.
Bonifázio, Βονιφάτιος.
Brígida, Βριγίδα.
Brunóne, Βρούνων.

Cájo Γάϊος.

Callísto, Κάλλιστος.
Camíllo, Κάμιλλος.
Cándido, Κάνδιδος.
Canúto, Κανοῦτος.
Canziáno, Κανδιανός.
Cárlo, Κάρολος.
Carolína, Καρολίνη.
Cassándra, Κασσάνδρα.
Cassiáno, Κασσιανός.
Caterína, Αἰκατερίνα.
Cecília, Κεκιλία.
Celestíno, Κελεστῖνος.
Célso, Κέλσος.
Césare, Καῖσαρ.
Cesário, Καισάριος.
Chiára, Κιάρα, ἢ Καθαρά.
Cipriáno, Κυπριανός.
Ciríaco, Κυριακός.
Cirillo, Κύριλλος.
Claúdio, Κλαύδιος.
Cleménte, Κλήμης.
Clotílde, Χλοτίλδη.
Constánte, Costánte, Κώνστας.
Cornélio, Κορνήλιος.
Corrádo, Κουράδος.
Cósimo, Κοσμᾶς.
Costantíno, Κωνσταντῖνος.
Costánza, Κωνσταντία.
Cristína, Χριστίνη.
Cristóforo, Χριστόφορος.

Damáso, Δάμασος.
Damiáno, Δαμιανός.
Daniéle, Δανιήλ.
Dário, Δαρεῖος.

Dávide, Davídde, Δαβίδ.
Demétrio, Δημήτριος.
Demofoónte, Δημοφῶν.
Diégo, Διέγος.
Dionísio, Διονύσιος.
Doménico, Δομινικός.
Dorotéa, Δωροθέα.
Durotéo, Δωρόθεος.

É'lena, Ἑλένη.
Elía, Ἡλίας.
Elisabétta, Ἐλισάβετ.
Eleonóra, Ἐλεονώρα.
Eliséo, Ἐλισσαῖος.
E'mma, Ἔμμα.
Emmanuéle, Ἐμμανουήλ.
Enrichétta, Ἐῤῥικίς.
Enríco, Ἐῤῥῖκος.
Epifánio, Ἐπιφάνιος.
E'rcole, Ἡρακλῆς.
Ermágora, Ἑρμαγόρας.
Ermínio, Ἑρμίνιος.
Ermólao, Ἑρμόλαος.
E'ster, Ἐσθήρ.
E'ttore, Ἕκτωρ.
Eudóssia, Εὐδοξία.
Eudóssio, Εὐδόξιος.
Eufémio, Εὐφήμιος.
Eufrosína, Εὐφροσύνη.
Eugénia, Εὐγενία.
Eugénio, Εὐγένιος.
Eusébio, Εὐσέβιος.
Eustácchio, Εὐστάθιος.
Euttímio, Εὐθύμιος.
E'va, Εὔα.
Evarísto, Εὐάρεστος.
Ezechiélle, Ἰεζεκιήλ.

Fábio, Φάβιος.
Fabrízio, Φαβρίκιος.
Fantíno, Φαντῖνος.
Faustína, Φαυστίνη.
Faustíno, Φαυστῖνος.
Federíco, Φρειδερῖκος.
Félice, Φῆλιξ.
Felícita, Φηλικίτη.
Ferdinándo, Φερδινάνδος.
Filíppo, Φίλιππος.
Fíllide, Φυλλίς.
Flamínio, Φλαμίνιος.
Fósca, Φόσκα.
Francésco, Φραγκῖσκος.

Gabriéle, Γαβριήλ.
Gaetáno, Γαητάνος.
Gáspare, Gásparo, Γάσπαρος.
Gedeóne, Γεδεών.
Geltráde, Γελτρούδα.
Geminiáno, Γεμινιανός.
Gennáro, Ἰαννουάριος.
Gerárdo, Γεράρδος.
Gerásimo, Γεράσιμος.
Geremía, Ἱερεμίας.
Gerónimo, Ἱερώνυμος.
Gervásio, Γερβάσιος.
Giacínto, Ὑάκινθος.
Giacóbbe, Ἰακώβ.
Giacomína, Ἰακώβη.
Giácomo, Ἰάκωβος.
Giambattísta, Ἰωάννης Βαπτιστής.
Giezabélle, Ἰεζάβελ.
Gioachíno, Ἰωακείμ.
Gióbbe, Ἰώβ.
Gióna, Ἰωνᾶς.
Giórgio, Γεώργιος.
Giovánni, Ἰωάννης.
Girólamo, Ἱερώνυμος.
Giudítta, Ἰουδίθ.
Giúlia, Ἰουλία.
Giuliána, Ἰουλιανή.
Giuliáno, Ἰουλιανός.
Giúlio, Ἰούλιος.
Giuséppe, Ἰωσήφ.
Giustína, Ἰουστίνη.
Giustiniáno, Ἰουστινιανός.
Giustíno, Ἰουστῖνος.
Giústo, Ἰοῦστος.
Goffrédo, Γοφρέδος.
Gordiáno, Γορδιανός.
Gorgónio, Γοργόνιος.
Gottárdo, Γοττάρδος.
Gregório, Γρηγόριος.
Grisóstomo, Χρυσόστομος.

Ignázio, Ἰγνάτιος.
Igíno, Ὑγῖνος.
Ilário, Illário, Ἱλάριος.
Ilarióne, Ἱλαρίων.
Innocénte, Ἰννοκέντιος.
Ippólita, Ἱππολύτη.
Ippólito, Ἱππόλυτος.
Iréne, Εἰρήνη.
Irenéo, Εἰρηναῖος.
Isabélla, Ἰσαβέλη.
Isácco, Ἰσαάκ.
Isaía, Ἡσαΐας.
Isidóro, Ἰσίδωρος.
Ismaéle, Ἰσμαήλ.

Ladisláo, Λαδίσλαος.
Láura, Λαύρα.
Lázzaro, Λάζαρος.
Leándro, Λέανδρος.
Lélio, Λέλιος.
Leonárdo, Λεονάρδος.
Leóne, Λέων.
Leopóldo, Λεοπόλδος.
Liberále, Ἐλευθέριος.
Lívio, Λίβιος.
Lodovíco, Λοδοβῖκος.
Longíno, Λογγῖνος.
Lorénzo, Λαυρέντιος.
Lúca, Λουκᾶς.
Lucía, Λουκία.
Luciáno, Λουκιανός.
Lúcio, Λούκιος.
Lucrézia, Λουκρητία.
Lucrézio, Λουκρήτιος.
Luígi, *idè* Ludovíco.
Luígia, Λοδοβίκη.

Macário, Μακάριος.
Maddaléna, Μαγδαληνή.
Malachía, Μαλαχίας.
Marcellíno, Μαρκελλῖνος.
Marcéllo, Μάρκελλος.

Márco, Μάρκος.
Margaríta, Μαργαρίτη.
María, Μαρία.
Mariánna, Μαριάννη.
Mariétta, Μαριγώ.
Marína, Μαρίνα.
Maríno, Μαρῖνος.
Mário, Μάριος.
Márta, Μάρθα.
Martína, Μαρτήνη.
Martíno, Μαρτῖνος.
Massimiliáno, Μαξιμιλλιανός.
Massimíno, Μαξιμῖνος.
Mássimo, Μάξιμος.
Matílde, Ματίλδη.
Mattéo, Ματθαῖος.
Mattía, Ματθίας.
Maurízio, Μαυρίκιος.
Michéle, Μιχαήλ.
Mosè, Μωϋσῆς.

Napoleóne, Ναπολέων.
Narcíso, Νάρκισσος.
Natále, Ναθαναήλ.
Nazário, Ναζάριος.
Néstore, Νέστωρ.
Nicéforo, Νικηφόρος.
Nicodémo, Νικόδημος.
Nicóla, Nicolò, Νικόλαος.
Noè, Νῶε.

Odoárdo, Ὀδοάρδος.
Olímpia, Ὀλυμπία.
Olímpio, Ὀλύμπιος.
Onório, Ὀνώριος.
Onúfrio, Ὀνούφριος.
Orázio, Ὡράτιος.
Orsola, Ὀρσολία.
Osváldo, Ὀσβάλδος.
Ottávio, Ὀκτάβιος.
Ottóne, Ὄθων.
Ovídio, Ὀβίδιος.

Pacífico, ἰδὲ Irenéo.
Pancrázio, Παγκράτιος.
Panfílo, Πάμφιλος.
Pantaléone, Παντελεήμων καὶ Παντολέων.
Páola, Παύλα.
Paolína, Παυλῖνα.
Paolíno, Παυλῖνος.
Páolo, Παῦλος.
Pasquále, Πασχάλης.
Patrízio, Πατρίκιος.
Pelágia, Πελαγία.
Pelágio, Πελάγιος.
Petronílla, Πετρονίλλη.
Petrónio, Πετρώνιος.
Pieríno, Πετράκης.
Piétro, Πέτρος.
Pío, Πῖος.
Plácido, Πλακίδιος.
Plutárco, Πλούταρχος.
Policárpo, Πολύκαρπος.
Polisséna, Πολυξένη.
Pollidóro, Πολύδωρος.
Pollióne, Πολλίων.
Pollúce, Πολυδεύκης.
Pompéo, Πομπήϊος.
Pónzio, Πόντιος.
Prísca, Πρίσκη.
Próbo, Πρόβος.
Procópio, Προκόπιος.
Próculo, Prócolo, Πρόκλος.
Próspero, Πρόσπερος, ἢ Εὐτυχής.
Protásio, Προτάσιος.

Quintíno, Κυντῖνος.
Quírico, Κήρυκος.

Rachéle, Ῥαχήλ.
Radegónda, Ῥαδεγόνδη.
Raffaéle, Ῥαφαήλ.
Raimóndo, Ῥαϊμόνδος.
Rebécca, Ῥεβέκκα.
Regína, Βασιλική.
Remígio, Ῥημίγιος.
Riccárdo, Ῥιχάρδος.
Rubérto, Ῥόβερτος.
Rócco, Ῥῶκος.
Rodólfo, Ῥοδόλφος.
Románo, Ῥωμανός.
Rómolo, Ῥωμύλος.
Romuáldo, Ῥωμουάλδος.
Rósa, Ῥόζα, ἢ Τριανταφυλλία.

Sábba, Σάββας.
Salomóne, Σολομών.
Samuéle, Σαμουήλ.
Sansóne, Σαμψών.
Sára, Σάρα.
Saturníno, Σατουρνῖνος.
Sául, Saúlle, Σαούλ.
Scipióne, Σκιπίων.
Scolástica, Σχολαστική.
Sebastiáno, Σεβαστιανός.
Secóndo, Σεκοῦνδος.
Sevéro, Σεβῆρος.
Sigismóndo, Σιγισμοῦνδος.
Silvéstro, Σέλβεστρος.
Sílvia, Σιλβία.
Sílvio, Σίλβιος.
Simeóne, Συμεών.
Simóne, Σίμων.
Simplício, Σιμπλίκιος.
Sisto, Σῆξτος.
Sofía, Σοφία.
Spiridióne, Σπυρίδων.
Stanisláo, Στανίσλαος.
Stéfano, Στέφανος.
Susánna, Σωσσάνα.

Taddéo, Θαδδαῖος.
Técla, Θέκλα.
Telésforo, Τελέσφορος.
Temístocle, Θεμιστοκλῆς.
Teodóra, Θεοδώρα.
Teodoríco, Θευδέριχος.
Teódoro, Θεόδωρος.
Teodósia, Θεοδοσία.
Teodósio, Θεοδόσιος.
Teódulo, Θεόδουλος.
Teófilo, Θεόφιλος.
Terénzio, Τερέντιος.

Terésa, Θηρεσία.
Tertulliáno, Τερτουλλιανός.
Tibério, Τιβέριος.
Tibúrzio, Τιβούρτιος.
Timóteo, Τιμόθεος.
Títo, Τίτος.
Tiziáno, Τιτιανός.
Tobía, Τωβίας.
Tolomméo, Πτολεμαῖος.
Tommáso, Θωμᾶς.
Trifóne, Τρύφων.

Ubáldo, Οὔβαλδος.
U'go, Οὔγων.
Ulísse, Ὀδυσσεύς.
Urbáno, Οὐρβανός.

Valentíno, Βαλεντῖνος.
Valério, Βαλέριος.
Venerándo, Βενεράνδος, ἢ Εὐσέβιος.
Verónica, Βερονίκη.
Vigílio, Βιργίλιος.
Vincénzo, Βικέντιος.
Virgílio, Βιργίλιος.
Virgínia, Βιργινία.
Vitále, Βιτάλης, ἢ Ζώης.
Vittóre, Βίκτωρ.
Vittória, Βικτωρία.

Zaccaría Ζαχαρίας.
Zacchéo, Ζακχαῖος.
Zenóbia, Ζηνοβία.
Zenóne, Ζήνων.
Zoroástro, Ζωρόαστρος.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

A, (*πρόθεσ. ἑπομένου συμφώνου*), *εἰς, πρός· ἑπομένου δὲ φωνήεντος, προστίθεται τὸ* d, *οὕτως*, Ad.

A', *μὴ ἀπόστροφον, ἀντὶ* Ai, *ἢ* Agli, *τοῖς, εἰς τούς.*

A armacóllo, *ἀπὸ τὸν δεξιὸν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὦμον.*

A babbóccio, *ἀπερισκέπτως, ἀστοχάστως.*

A bacío, *ἐν ἀνηλίῳ, πρὸς βορέαν.*

A báda, *ἀργά, ὡς τά*, tenére a bada, *ἐμποδίζω, ἀργοπορῶ τινά.* *καὶ* stare a bada, *διατρίβω.*

Abadéssa, *ἰδὲ* Abbadessa.

A badalúcco, *καὶ* a balúcco, *ἰδὲ* A bada.

A bámbera, *ἰδὲ* A vanvera.

A bánco, *ὡς τὸ* stare a banco, *κάθομαι ὡς κριτὴς εἰς τὸ βῆμα.*

Ab antíco, *ἢ* anticaménte, *παλαιόθεν.*

A bardósso, *εἰς γυμνὸν ἄλογον. μεταφ. κάκιστα.*

A barélla, *πλουσιοπαρόχως. Χυδαϊκ.*

A básta léna, *κατὰ τὸ δυνατόν, κατὰ δύναμιν.*

A bastánte, a bastánza *καὶ* Abbastánza, *ἀρκετά.*

Abáte, *ἢ* Abbáte *ἀρ. ἀββᾶς, ἡγούμενος, καὶ* Abatóne, *μέγας ἀββᾶς.*

Abazía, *ἰδὲ* Abbadía.

Abbacáre, (ábbaco, *ἐνεσ.*) *ἐμπλέκομαι, συγχύζομαι, σφάλλω, ἀπατῶμαι.*

Abbacchiáre, (ácchio) *ἀποσείω, κτυπῶ μὲ ξύλον* (con bácchio) *ἕνα δένδρον διὰ νὰ πέσουν τὰ ὀπωρικά.*

Abbachiére, *καὶ* Abbachísta, *ἀρ. λογαριαστής.* *καὶ* Abbachiéra, *θ. γυνὴ ἐπισταμένη τὴν ἀριθμητικήν.*

Abbacinaménto, *ἀρ. θάμπωμα.*

Abbacináre, (ácino) *θαμπώνω.*

Abbacináto, *θαμπωμένος.*

A'bbaco, *ἀρ. ἀριθμητική. πληθ.* chi.

Abbadáre, *ἰδὲ* Badare.

Abbadéssa, *ἡγουμένη.*

Abbadía, *ἢ* Abadía, *ἢ* Badía, *θ. μονή, μοναστήριον. καὶ* Abbadícula, *ἢ* Abbadiuóla, *ὑποκορ. μικρὸν κοινόβιον.*

Abbagliággine, *καὶ* Abbagliánza, *θ. καὶ* Abbagliaménto, *ἀρ. θάμπωμα.*

Abbagliáre, (abbáglio) *θαμπώνω.*

Abbagliáto, *θαμπωμένος.*

Abbáglio, *ἰδὲ* Abbagliaggine.

Abbajaménto, *ἀρ. γαύγισμα.*

Abbajáre, (ájo) *γαυγίζω.*

Abbajatóre, *γαυγιστής.* Abbajatríce, *θ.* Abbajatoréllo, *ὑποκορ. τοῦ* Abbajatóre.

Abbajatúra, *θ. ὑλαγμός, γαύγισμα.*

Abbaíno, *ἀρ. μικρὸν παραθύρι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα*

Abbomináre, (ómino) βδελύττομαι, μισῶ, ἀποστρέφομαι.

Abbominazióne, καὶ abom. θ. βδέλυγμα, μῖσος.

Abbominévole, κοιν. βδελυκτὸς, μισητός.

Abbominevolménte, αἰσχρῶς, μιαρῶς.

Abbomínio, ἀρ. βδέλυγμα, μῖσος.

Abbominosaménte, αἰσχρῶς, μιαρῶς.

Abbominóso, ἀρ. ἰδὲ Abbominábile.

Abbonacciaménto, ἀρ. γαλήνη.

Abbonacciáre, (abbonáccio) ποιῶ γαληνόν.

Abbonacciáto, γαληνός, ἥσυχος.

Abbondánte, κοιν. εὔπορος, πλουσιοπάροχος.

Abbondanteménte, πλουσιοπαρόχως.

Abbondánza, θηλ. εὐθηνία. Abbondanzétta, ὑποκορ.

Abbondanziére, σίταρχος.

Abbondáre, (óndo) εὐπορῶ.

Abbondévole, κοιν. ἄφθονος, πλουσιοπάροχος.

Abbondevolézza, θ. δαψίλεια, πριουσία.

Abbondevolménte, πλουσιοπαρόχως.

Abbonire, (ísco) ποιῶ τέλειον, καλόν· ἔτι, καταπραΰνω. Abbonito, μετ.

Abbordáre, πλησιάζω, καὶ abbordáre una nave, πλησιάζω εἰς ἕνα καράβι, διὰ νὰ τὸ πολεμήσω.

Abbórdo, ἰδὲ Bordo. Uómo di fácile abbórdo, εὐπρόσιτος ἄνθρωπος.

Abborracciáre, (áccio) κάμνω τι ἀμελῶς, καὶ ἀσκέπτως.

Abborrénte, Abborrévole, κοιν. μισῶν, μισητός.

Abborriménto, ἀρ. μῖσος.

Abborríre, (ísco) μισῶ.

Abborríto, μισημένος.

Abborritóre, μισητής.

Abbottinaménto, ἀρ. ἐπανάστασις.

Abbottináre, (abbottíno) εἰσφέρομαί τι, εἰς μέσον ἄγω, ποιῶ κοινὸν τὸ κούρσευμα, διότι Bottíno κυρίως ἡ λαφυραγωγία, τὸ κούρσευμα τῶν στρατιωτῶν· καὶ Abbottinársi, ἀποστατῶ, σηκώνω ἐπανάστασιν.

Abbottináto, ἐπαναστάτης.

Abbottonáre, (abbottóno) κουμπώνω.

Abbottonatúra, θελ. ἡ ποσότης, σειρά τάξις τῶν κομπίων.

Abbozzaménto, ἀρ. σκιαγραφία.

Abbozzáre, (abbózzo) σχεδιάζω.

Abbozzáta, θ. σκιαγραφία.

Abbozzatíccio, ἀρ. μισοσχεδιασμένος.

Abbozzáto, σχεδιασμένος.

Abbozzatóre, ἀρ. σχεδιαστής.

Ábbózzo, ἀρ. καὶ Abbozzatúra, θ. σχεδίασμα.

Abbracciaménto, ἀρ. ἀγκαλίασμα.

Abbracciánte, κοιν. ὁ ἀγκαλιάζων.

Abbracciáre, (áccio) ἀγκαλιάζω.

Abbracciáre, ἀρ. οὐσιαστ. ἀσπασμός, ἀγκαλίασμα. Σημείωσαι ὅτι καὶ παρ' Ἰταλοῖς τὰ ἀπαρέμφατα τῶν ῥημάτων μὲ ἄρθρον πρὸ αὐτῶν, ἔχουσι δύναμιν οὐσιαστικοῦ, καὶ πληθυντικὸν ἀριθμόν· ὡς τὰ, gli abbracciári, i baciári, κτλ.

Abbracciáta, οὐσιαστ. θηλ. ἀμοιβαῖος ἀσπασμός.

Abbracciáto, ἀρ. ἀγκαλιασμένος.

Abbraciáre, (παρὰ τοῦ Brácia, ἢ bráce, ἀνθρακὶς, κάρβουνον ἀναμμένον) ἐμπυρίζω, φλογίζω, κατακαίω· ὅθεν Abbraciáto, ἐμπρησμένος.

Abbrancáre, (ánco) ἁρπάζω, πιάνω μὲ βίαν, καὶ συναθροίζω.

Abbreviaménto, ἀρ. ἐπιτομὴ, κόνταιμα.

Abbreviáre, (abbrévio) συντέμνω, κονταίνω.

Abbreviáto, κονταιμένος.

Abbreviatóre, ὁ ἐπιτέμνων. Εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Ῥώμης εἶναι ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ἀπὸ τοῦ γράφειν i Brevi, δηλαδὴ τὰς ἐπιστολὰς, ἢ τὰ Διπλώματα τοῦ Πάπα.

Abbreviatúra, θηλ. χαρακτὴρ σύντομος, συνοπτικὴ λέξις· ἐπὶ γραμμάτων.

Abbreviazióne, θ. ἐπιτομὴ κόνταιμα· ἐπὶ πράγματος.

Abbriváre, (abbrívo) (ναυτικὴ λέξις) λέγεται διὰ τὴν πρώτην κίνησιν τοῦ καραβίου ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ ἡ ἄγκυρα, πρὶν λάβῃ ὅλην τὴν ταχύτητα.

Abbrividáre, (abbrívido) τρέμω ἀπὸ τὸ κρύον.

Abbrividáto, παγωμένος ἀπὸ τὸ κρύον.

Abbrivo, ἀρ. (Ναυτ. λέξις) ἡ ὁρμὴ τοῦ πλοίου ὅταν ὠθίζεται ἀπὸ τὰ πανία, ἢ κωπία· ἰδὲ Abbriváre.

Abbronzaménto, ἐπίκαυσις.

Abbronzáre, (abbrónzo) καίω ἐλαφρά.

Abbrostíre, ἢ Abbrostolíre, (isco) σχεδὸν τὸ αὐτὸ ὡς τὸ, Abbrustoláre.

Abbrostíto, μετ. καυτηριασμένος.

Abbrostitúra, θηλ. ἐπίκαυσις.

Abbruciacchiáre, (ácchio) ἰδὲ Abbrostíre.

Abbruciaménto, καύσιμον.

Abbruciáre, (abbrúcio) καίω. Abbruciánte, κοιν. καίων. καὶ Abbruciársi, (mi abbrúcio) καίομαι.

Abbruciatíccio, ἀρ. ἡμικαυμένος.

Abbruciáto, καυμένος.

Abbrunaménto, ἀρ. δύσχροια, μέλανσις.

Abbrunáre, καὶ Abbruníre, (abbrúno, καὶ nísco) ποιῶ μελαχρινὸν, μαῦρον· οὐδέτ. γίνομαι μελαχρινός. Abbrunáto, ἢ Abbruníto, μετ.

Abbrustiáre, (abbrústio) καὶ Abbrustoláre (ústolo) ἐπικαίω, βάνω τι σιμὰ εἰς τὴν φωτίαν διὰ νὰ στεγνωθῇ, καίω κατ' ἐπιφάνειαν.

Abbrustoláto, καυτηριασμένος.

Abbujársi, (mi abbújo) σκοτίζομαι, σκοτινιάζομαι. S' abbúja, γίνεται νύκτα.

Abburattaménto, ἀρ. κοσκίνισμα.

Abburattáre, (ratto) κοσκινίζω. Abburattáto, κοσκινισμένος.

Abburattatóre, ἀρ. κοσκινιστής.

Abdómine, ἰδὲ Addómine.

A bell' ágio, σιγὰ σιγὰ, ἀναπαυτικά.

A bel diletto, ἐξεπίτηδες.

A bella pósta, καὶ a bello stúdio, ἐξεπίτηδες, ἐπιταυτοῦ.

A bel módo, μὲ εὔμορφον τρόπον.

A béne, εἰς ἀγαθὸν, καλῶς.

A ben éssere, ἐξαρκούντως, διαρκῶς, εὐπόρως.

A beneplácito, κατὰ γνώμην, κατ' ἀρέσκειαν.

Ab espérto, ἐκ πείρας, ἐκ δοκιμῆς.

Abetája, θηλ. τόπος ἐλατόφυτος, δάσος ἀπὸ ἐλάτας.

Abéte, καὶ Abéto, ἀρ. ἐλάτη, δένδρον.

Ab etérno, ἐξ ἀϊδίου, ἀπ' αἰῶνος.

Abetíno, ἀρ. ἐλάτινος.

Abiezióne, θηλ. ἰδὲ Abbiezióne.

A'bile, κοιν. ἐπιτήδειος.

Abilità, θ. ἐπιτηδειότης.

Abilitára, (ílito) κάμνω ἐπιτήδειον.

Abilménte, ἐπιτηδείως.

Ab intestáto ἀδιαθέτως, χωρὶς διαθήκην. λ. Λατ.

A bióscio, σχεδὸν πλαγίως.

A bisdósso, ὡς τὸ, cavalcára a bisdósso, καβαλικεύω εἰς γυμνὸν ἄλογον, ἤγουν χωρὶς σέλλαν. ἰδὲ A bardósso.

Abissáre, (abísso) βυθίζω. Abbissáto, βυθισμένος.

Abísso, ἀρ. ἄβυσσος.

Abitábile, κοιν. οἰκήσιμος, χρήσιμος εἰς κατοικίαν.

Abitácolo, ἀρ. καὶ Abitagióne, θ. κατοικία.

Abitánte, κοιν. κάτοικος.

Abitáre, (ábito) κατοικῶ. Abitáto, κατοικημένος· καὶ οὐσιαστ. τόπος κατοικημένος.

Abitatóre, κάτοικος. Abitatríce, θηλ.

Abitazióne, θ. κατοικία. Abitazioncélla, ὑποκορ.

Abitévole, κοιν. ἰδὲ Abitábile.

Abitíno, ἢ Abitúccio, ὑποκορ. μικρὸν φόρεμα.

A'bito, ἀρ. φόρεμα.

A'bito, ἀρ. ἕξις, συνήθεια.

Abituále, κοιν. ὁ ἀπὸ ἕξεως, συνηθείας προερχόμενος.

Abitualménte, ἐκ συνηθείας.

Abituáre, abituársi, (mi abítuo) συνηθίζω, κάμνω, ἀποκτῶ ἕξιν εἴς τι.

Abituáto, συνηθισμένος.

Abituatézza, καὶ Abituazióne, θηλ. ἕξις.

Abitúdine, θ. ἕξις, διάθεσις. λ. Λατ.

Abitúro, ἀρ. κατοικία.

A bizzéffe, πλουσιοπαρόχως. Οἱ Ῥωμάνοι, ἤτοι Ῥωμαῖοι, ὅταν ἤθελον νὰ κάμουν χάριν πλήρη καὶ τελείαν τινὶ ἱκετεύοντι, ἔγραφον εἰς τὴν

αὐτοῦ ἀναφοράν, εἰς ἀπόκρισιν τῆς αἰτήσεως, τό Fiat Fiat, Γένοιτο Γένοιτο, ἢ bis ff, ἤγουν δὶς τὸ F. καὶ ἐκ τούτου ἴσως ἔγινε τὸ Ἰταλ. Bizzéffe.

Ablatívo, sésto cáso, Ἀφαιρετική, ἕκτη πτῶσις.

A bócca, ἔμπροσθεν, ἐκ στόματος.

A bócca baciáta, χωρὶς δυσκολίαν.

Abolíre, (ísco) ἐξαλείφω, ποιῶ ἄκυρον.

Abolito, λειωμένος, χαλασμένος, ἀκυρωμένος.

Abolizióne, θ. ἐξάλειψις, λείωσις, ἀκύρωσις.

Abominúre, ἰδὲ Abbomináre, κτλ.

Aborrimento, ἀρ. μῖσος.

Aborríre, (ísco) μισῶ, συγχαίνομαι.

Aborrito, μισημένος.

Abortáre, καὶ tíre, (órto, ísco) Abortirsi, ἀποῤῥίπτω τὸ ἔμβρυον ἄωρον, ῥίχνω τὸ παιδί.

Abortívo, οὐσιαστ. ἰδὲ Ἀbórto.

Abortívo, ἐπ. (ἀπὸ τοῦ Ἀbortíre), ἐκτρωματικός.

Abórto, ἀρ. ἔκτρωμα, τὸ ἀποῤῥιμένον βρέφος.

Abosíno, ἀρ εἶδος δαμασκήνου.

A bráccia, ὡς τό, Díre, ἢ predicáre a bráccia, αὐτοσχεδίως λέγειν, ἤγουν παραυτα, χωρὶς προετοιμασίαν.

A bráccia apérte, ὑπτίαις χερσί.

A bráccia quádre, πλουσιοπαρόχως.

A bránchi, ἀγεληδόν.

A bráno a bráno, μεληδόν, εἰς κομμάτια.

A bríga, μόλις.

A briglia sciólta, μὲ ἀπολυτόν χαλινάρι.

Abrogáre, (abrógo) ποιῶ ἄκυρον. Abrogáto, ἀκυρωμένος.

Abróstine, καὶ óstino, ἀρ. ἀγριοστάφυλον.

Abrótano, καὶ Abruótino, ἀρ. καὶ ótina, θ. ἀβρότανον. (χόρτον ἰατρικόν).

A brúno, ὡς τὸ vestíto a brúno, μελανοφορεμένος.

Absénzia, ἢ Absénza, ἀπουσία, λ. Λατ.

A bulíno, μὲ τὸ γλυφεῖον, σμιλάριον.

A buón mercáto, φθηνά.

A buón' óra, ὀγλίγωρα, νωρίς.

Abusáre, (abúso, καὶ mi) καταχρῶμαι, μεταχειρίζομαι κακά.

Abusatóre, ἀρ. ὁ καταχρώμενος.

Abusazióne, θηλ. κατάχρησις.

Abusióne, θηλ. τὸ αὐτό.

Abusivaménte, καταχρισστικῶς.

Abusívo, καταχρηστικός.

Abúso, ἀρ. κατάχρησις.

Abuzzágo, ἢ κοινότερον Bozzágo, καὶ gro, ἀρ. πουλίον ἁρπακτικόν, παρόμοιον τῷ ἰκτίνι.

Acacía, καὶ zía, θ. ἀκακία, θάμνος, ἤτοι μικρὸν δένδρον τῆς Αἰγύπτου. Λέγεται καὶ Gaggía d' Egitto.

A cafísso, πλουσιοπαρόχως.

A cagióne, ἐξ αἰτίας.

A cálca, ἀγεληδόν.

A cáldi ócchi piángere, θερμῶς, ἢ μὲ θερμά δάκρυα κλαίειν.

Acaníno, ἀρ. σκληρός.

A cánto, πλησίον, κοντά.

Acánto, ἀρ. ἄκανθος, εἶδος ἄνθους.

A cantóni, κατὰ γωνίας.

A capéllo, πρὸς στάθμην, ἀκριβῶς.

A capo all' ingiù, μὲ κατωφερῆ κεφαλήν.

A capo all' insù, ὑπτίως.

A capo básso, ταπεινῶς.

A capo chíno, μὲ κατωφερῆ κεφαλήν· ἔτι, ταπεινῶς.

A capo gátto, τρόπος τοῦ ἐγκεντρίζειν.

A capo núdo, μὲ γυμνὴν κεφαλήν.

A capríccio, κατὰ φαντασίαν, κατ' ὄρεξιν, ἢ ἀρέσκειαν.

A cáso, κατὰ τύχην, ἀπρονοήτως, τυχόντως, ἀστόχαστα.

A catafáscio, ἀτάκτως.

Acazía, ἰδὲ Acacía.

A'cca, θηλ. στοιχεῖον τοῦ Ἀλφαβήτου, H. οὐδὲ γρύ, τίποτε.

Accadémia, θ. ἀκαδημία.

Accademicaménte, ἀκαδημιακῶς.

Accadémico, πλ. Accadémici, ἀκαδημιακός.

Accadére, accáde, συμβαίνει, ῥ. ἀπρόσ. καὶ αὐτοπαθ. προσήκειν.

Accadiménto, ἀρ. σύμβαμα.

Accadúto, (μετ. ἀπὸ τοῦ Accadére) συμβάν.

Accaffáre, ἰδὲ Arraffáre.

Accagionaménto, ἀρ. κατηγορία, ἔγκαλεσις.

Accagionáre, (accagióno) ἐγκαλῶ, κατηγορῶ.

Accagionatóre, ἀρ. ὁ κατήγορος.

Accalappiáre, (**accaláppio**) παγιδεύων.

Accaldáto, πολλὰ θερμασμένος.

Accaloráre, (**lóro**) θερμαίνω. **Accaloráto**, θερμασμένος, παρωξυσμένος.

Accaloríre, (**ísco**) θερμαίνω, ἐμψυχώνω, ἐνδυναμώνω.

Accampaménto, ἀρ. στρατοπέδευσις.

Accampáre, **accampársi**, (**mi accámpo**) στρατοπεδεύω.

Accanaláre, (**nálo**) ἰδὲ **Scanaláre**. **Accanaláto**, μετ. σωληνοειδής.

Accanáre, (**accáno**) ἀφίνω, στέλλω τὸν σκύλον κατὰ τοῦ θηρίου.

Accanáto, κυριευμένος ὑπὸ τῆς ὀργῆς, μανιώδης.

Accaneggiáre, (**éggio**) ἰδὲ **Accanire**.

Accaníre, (**ísco**) παροξύνω, παροργίζω. καὶ **mi accanisco**, ὀργίζομαι, γίνομαι μανιώδης.

Accanitaménte, μὲ ὀργὴν, λυσσωδῶς.

Accaníto, παρωργισμένος.

Accannelláre, (**néllo**) περιτυλίττω τὸ νῆμα εἰς τὰ καλάμια, μασούρια.

Accánto, ἰδὲ **A canto**.

Accantonáto, (**edifízio**) οἰκοδομὴ γωνιωμένη.

Accapacciáto, ἀρ. ὁ ἔχων βεβαρυμένην, κεκοπιασμένην τὴν κεφαλήν.

Accapellársi, ἰδὲ **Accapigliársi**.

Accapezzáre, (**pézzo**) φέρω εἰς τέλος μίαν ὑπόθεσιν.

Accapigliaménto, ἀρ. καὶ **Accapigliatúra**, θ. ἀμοιβαία διάσπασις (τράβηγμα) τῶν μαλλίων, φιλονεικία.

Accapigliársi, (**mi accapíglio**) τραβιοῦμαι ἀπὸ τὰ μαλλία, φιλονεικῶ.

Accapigliáto, ὁ διασπασθεὶς τὰς τρίχας.

Accapitoláre, (**pítolo**) ῥάπτω, βάνω τὰ γαϊτάνια ὁποῦ κρατοῦν δεμένον τὸ βιβλίον, τὰ ὁποῖα λέγονται **Capitélli**.

Accappatújo, εἶδος ἱματίου.

Accappiáre, (**accáppio**) δένω.

Accappiatúra, θ. σχοινὶ ἔχων εἰς τὴν κορυφὴν του συρτοθηλίαν.

Accapponáre, ἰδὲ **Capponáre**.

Accapricciáre, ἰδὲ **Raccapricciáre**.

Accappucciáre, ἴσως **Incappucciáre**, κουκουλώνω. Λέγεται **cavállo accappucciáto**, τὸ ἔχον κοντὸν κεφάλι.

Accarezzaménto, ἀρ. κολάκευμα.

Accarezzáre, (**rézzo**) κολακεύω, χαϊδεύω.

Accarezzáto, κολακευμένος.

Accarezzévole, κοιν. κολακευτικός, χαϊδευτικός.

Accarnáre, (**árno**) ἢ **Accarníre** (**ísco**) ἐμβαίνω εἰς τὸ κρέας, ἢ διαπερῶ, τρυπῶ τὸ κρέας.

Accartocciáre, (**tóccio**) τηλύγω ὡσὰν χάρτιον χωνίον.

Accartocciáto, τηλυγμένος.

Accasaménto, ἀρ. γάμος, συνοικέσιον.

Accasáre, (**accáso**) κτίζω ὀσπήτια· ἔτι, ἐγκαθίστημι οἶκον, ἀνοίγω ὀσπήτιον, καὶ ὑπανδρεύομαι, **mi accáso**. Ἀπαρέμφ. **Accasársi**.

Accasáto, γεμάτος, ἢ στολισμένος ἀπὸ ὀσπήτια· ἔτι, ὑπανδρευμένος.

Accascáre, ἰδὲ **Accadére**.

Accasciársi, (**mi accáscio**) ἀσθενῶ ἢ διὰ τὸ γῆρας, ἢ διά τινα ἀῤῥωστίαν, ἀδυνατίζω.

Accasciaménto, ἀρ. ἀσθένεια, ἀδυναμία.

Accatarraménto, ἀρ. ῥευματισμὸς, καταῤῥοή.

Accatarráre, (**accatárro**) ὑπὸ καταῤῥοῆς πάσχω.

Accatastáre, (**accatásto**) ποιῶ σωρὸν ἀπὸ ξύλα, παρὰ τοῦ **Catásta**· ἔτι, βάνω, διορίζω φόρον, δόσιμον.

Accatastáto, σεσωρευμένος, καὶ ἐπιφορτισμένος δόσιμον, φόρον.

Accattabríghe, ἀρ. φιλόνεικος.

Accattaménto, ἀρ. ὑποδοχὴ, δεξίωσις· ἔτι, ψωμοζήτησις.

Accattamóri, θ. ἀνδρομανής.

Accattapáne, ἀρ. ψωμοζήτης.

Accattáre, (**accátto**) δανείζομαι, καὶ ζητῶ ἐλεημοσύνην, ψωμοζητῶ· ἔτι, ἀποκτῶ τὴν εὔνοιαν τινός· ἔτι, ἐπιτυχαίνω.

Accattataménte, μὲ ἐσπουδασμένον τρόπον.

Accattáto, δανεισμένος, καὶ ἀπίθανος, ἀπρεπής.

Accattatóre, δανειζόμενος, καὶ ψωμοζήτης. **Accattatríce**, θηλ.

Accattatúra, **Accattería**, θηλ. καὶ **Accátto**, ἀρ.

δάνεισις, ἡ ψωμοζήτησις.
Accátto, δόσιμον.

Accattóne, ἀρ. ψωμοζήτης.

Accavalciáre, (válcio) στέκω καβαλικωτὰ ἐπάνω εἰς τί.

Accavalláre, ἰδὲ Soprapporre. Accavalláto, ἐπισωρευμένος.

Accavigliáre, (víglio) τυλύσσω, ἢ ἐξαπλώνω μετάξι, ἢ ὁμοιόντι ἐπάνω εἰς τὸν πάσσαλον.

Accecaménto, ἀρ. τύφλωσις.

Accecáre, (accéco) τυφλώνω, καὶ Accecársi, γίνομαι τυφλός.

Accecáto, τυφλωμένος.

Accecatríce, τυφλώτρια.

Accédere, (accédo) πλησιάζω. λ. Λατ.

Acceffáre, (acceffo) ἀρπάζω, πιάνω μὲ τὰ δόντια, ἴδιον τῶν ζώων.

Accéggia, Ͽ. σκολόπαξ, πουλίον.

Acceleraménto, ἀρ. καὶ Acceleránza, Ͽηλ. ὀγλιγορότης.

Acceleráre, (accélero) ταχύνω, γλιγωρεύω. Acceleráto, μετ.

Accelerataménte, ταχέως.

Accelerativo, σπευστικός.

Acceleratóre, ὁ σπεύδων.

Accelerazióne, Ͽ. σπουδή, ταχύτης.

Accendénte, κοιν. καίων, ἀνάπτων.

Accéndere, (accéndo) ἀνάπτω. Παρακ. Accési.

Accendíbile, καὶ dévole, κοιν. καύσιμος, ἐπιτήδειος νὰ ἀναφθῇ.

Accendiménto, ἀρ. ἄναψις.

Accenditójo, ἀρ. καλάμι εἰς χρῆσιν τοῦ ἀνάπτειν.

Accenditóre, ἀρ. ὁ ἀνάπτων. καὶ Accenditríce, Ͽηλ. ἡ ἀνάπτουσα.

Accennaménto, ἀρ. νεῦμα.

Accennáre, (cénno) κάμνω νεῦμα.

Accennáto, ῥηθείς, δειχθείς.

Accennatúra, Ͽ. νεῦσις.

Accensáre, (accénso) τοκίζω.

Accensíbile, ἰδὲ Accendíbile.

Accensíone, Ͽ. ἄναψις.

Accènso, Ποιητ. ἰδὲ Accéso.

Accentáre, Ͽέτω τὸν τόνον, ἢ προφέρω μὲ τὸν τόνον· καὶ Accentáto, τετονευμένος.

Accénto, ἀρ. προσῳδία, τόνος· acúto, ὀξεῖα. gráve, βαρεῖα, circonflésso, περισπωμένη.

Accentrársi, mi accéntro, ἰδὲ Concentrársi.

Accentuáre, (accéntuo) προφέρω τὰς λέξεις κατὰ τὸν προσήκοντα αὐταῖς τόνον· ἰδὲ καὶ Accentáre.

Accerchiaménto, ἀρ. περίβολος, περικύκλωμα.

Accerchiáre, (accérchio) κυκλώνω.

Accerchiáto, περικυκλωμένος.

Accerchielláre, (éllo) περικλείω μὲ κυκλίσκους.

Accerchielláto, περικλεισμένος μὲ μικρούς κύκλους, da cerchiélli.

Accertaménto, ἀρ. βεβαίωσις.

Accertáre, (accérto) βεβαιώνω· καὶ mi accérto, βεβαιώνομαι.

Accertataménte, βεβαίως.

Accertáto, βεβαιωμένος.

Accertazióne, καὶ Accertánza, Ͽ. βεβαίωσις.

Accertéllo, ἀρ. πουλίον ἁρπακτικόν, ἡ κεγχρίς.

Accesaménte, περικαῶς.

Accéso, (παρά τοῦ ῥ. Accéndere) ἀναμμένος.

Accessíbile, κοιν. εὐπρόσιτος.

Accessióne, Ͽ. πλησίασις, σίμωσις. Accessióne ἢ accésso di febbre, ἐμβολὴ τοῦ πυρετοῦ, τῆς Ͽέρμης.

Accésso, ἀρ. σίμωσις, εἴσοδος, δεξίωσις.

Accessoriaménte, ἐν προσθήκῃ, ἐφεξῆς.

Accessório, τὸ ἐπιγενόμενον, προσθήκη.

Accêtta, Ͽ. τζεκούριον.

Accettábile, κοιν. δεκτός, ἄξιος ὑποδοχῆς.

Accettáre, (accétto) δέχομαι.

Accettáto, ὑποδεδεγμένος, ὑποδεχθείς.

Accettatóre, ὅποιος δέχεται. Accettatrice, Ͽ.

Accettazióne, καὶ gióne, Ͽηλ. ὑποδοχή.

Accettévole, κοιν. ἀρεστός, προσδεκτός.

Accettevolménte, ἀσμένως.

Accétto, οὐσιαστ. ἀρ. ὑποδοχή· ἐπίϿ. δὲ, δεκτός, ἀρεστός.

Accchetáre, (acchéto) ἡσυχάζω.

Acchetáto ἡσυχασμένος.

Acchiappáre, (acchiáppo) ἁρπάζω, πέρνω ἔξαφνα καὶ με ἀπάτην.

Acchiocciolàre, (acchiócciolo) πρικυλίω, καὶ κάϿημαι εἰς τὸν κῶλον ὡς οἱ σκύλοι.

A'ccia, θ. κλωστή, καί εἶδος ὅπλου.

Acciabáttare, (bátto) ποιῶ τι ἀμελῶς.

Acciaccáre, (ácco) συντρίβω.

Acciácco, ἀρ. ὕβρις· ἔτι, κακή διάθεσις.

Acciájo, ἀρ. χάλυψ, τζελίκι, τό ἀτζάλι. Acciajáto, ἀρ. τζελικωμένος.

Acciajuólo, καί Acciaríno, ἰδὲ Fucíle.

Acciáro, ἰδὲ Acciájo. ποιητικῶς, ξίφος, σπαθί.

Accidentále, κοιν. τυχηρός.

Accidentalménte, κατά συμβεβηκός.

Accidentário, ἀρ. ὁ τυχηρός, ὁ κατά συμβεβηκός· λέξ. σχολαστ.

Accidénte, ἀρ. τό συμβεβηκός. Accidentúccio, ὑποκορ. μικρόν συμβεβηκός.

Accídia, θ. ἀκηδία.

Accidióso, ἀρ. ἀκηδής, ὀκνηρός, ῥάθυμος, ἀργός.

Accidiosaménte, ἀκηδῶς.

Acciecáre, ἰδὲ Accecare.

Accigliaménto, ἀρ. κατήφεια.

Accigliáre, (accíglio) ῥάπτω τά βλέφαρα τῶν ἁρπακτικῶν πετεινῶν διά νά τά ἡμερώσω.

Accigliársi, (mi accíglio) ἀνασπῶ, ἤγουν περμαζώνω τά ὀφρύδια.

Accigliáto, ἀρ. κατηφής, σκυθρωπός.

Accígnersi, καί Accíngersi, (mi accígno, καί cíngo) ἑτοιμάζομαι· καί Ε'νερ. ἀντί τοῦ Cíngere.

Accigniménto, ἀρ. ἑτοιμασία.

Accincigliáto, στολισμένος μέ ζωστῆρας.

Accínto, ὑποζωσμένος, καί ἑτοιμασμένος.

A'ccio, ἰδὲ Avácciu.

Acciò, ἢ a ciò, Acciocchè, ἵνα, διά νά.

Acciottoláre, (ciótttolo) λιθοστρώνω.

Accipigliáto, ἰδὲ Accigliáto.

Accivanzáre, αὐτοπαθ. ἰδὲ Civanzáre.

Accivettáto, ἀρ. πουλί ὁποῦ ἔφυγεν ἀπό τούς βρόχους. Μεταφ. ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔγεινε φρόνιμος μετά τόν κίνδυνον.

Acciuffáre, (úffo) πιάνω ἀπό τά μαλλία.

Acciúga, θηλ. ἀγχιώνα, ψάρι, ἐγκρασίχολος· πληθ. ghe.

Acclamáre, (clámo) ἰδὲ Applaudire.

Acclamazióne, θ. ἔπαινος, ἐπιφώνησις, εὐφημία.

Acclíno, ἀρ. ἔχων κλίσιν εἰς τί, δοσμένος εἰς τί. Φλωρ.

Acclíve, κοιν. προσάντης, ἀνωφερής. λ. Λατ.

Accoccare, (cócco) ἐμπήγνυμι τό τόξον τῇ γλυφίδι, alla cócca. ἰδὲ τοῦτο· καί Accoccárla a uno: ἀπατῶ, ζημιώνω, γελῶ τινά.

Accoccolársi, Accovolársi, ἢ Accosciársi, ὑποκύπτω, περιμαζόνομαι ὡς οἱ σκύλοι ὅταν καθῶνται.

Accodáre, (accódo) δένω ἀπό τήν οὐράν τά κτήνη. Μεταφ. αὐτοπαθ. ἀκολουθῶ ἀμέσως τινά.

Accogliénza, θ. ὑποδοχή.

Accógliere, καί Accórre, (accólgo, ἐνεστ. accólsi, παρακείμ. accólto, μετ.) συλλέγω, συνάζω, συναθροίζω· καί mi accólgo, ἐγγύζω, πλησιάζω, καί συναθροίζομαι· ἔτι, ἐνεργ. ὑποδέχομαι.

Accogliménto, ἀρ. συλλογή, συνάθροισις, καί δεξίωσις, ὑποδοχή.

Accogliticcio, ἀρ. συλλογιμαῖος, συναθροισμένος μέ ταχύτητα, καί χωρίς διάκρισιν.

Accoglitóre, ἀρ. ὅποιος δέχεται, ἢ συναθροίζει· καί Accoglitríce, θ.

Accólito, ἀρσεν. ἀκόλυτος.

Accolláre, ἰδὲ Addossarsi. ἔτι, βάνω τά βόδια ὑπό τόν ζυγόν.

Accoltelláre, (accoltéllo) μαχαιρώνω, πλήττω μέ μαχαῖρι.

Accoltellátá, θ. μαχαιριά.

Accoltellatóre, καί Accoltellánte, μαχαιρωτής, μονομάχος.

Accólto, ἀρ. συναθροισμένος, καί ὑποδεχθείς.

Accománda, ἢ Accomándita, θηλ. ἰδὲ Consegna, ἢ Deposito. Dare in accomándita, λέξις ἐμπορική, δανείζειν τινί χρήματα χωρίς διάφορον.

Accomandagióne, καί Accomandígia, θηλ. ἰδὲ Tutéla, ἢ Protezióne.

Accomandáre, (accomándo) ἰδὲ Raccomandáre· ἔτι, δένω τι μέ σχοινί.

Accombiatáre, ἰδὲ Accommiatare.

Accomignoláre, (mignolo) ἑνώνω δίκην ὀρόφου, κορυφῆς.

Accommezzáre, (mézzo) ἑνώνομαι εἰς τὸ μέσον τινός· αὐτοπαθ.

Accommiatáre, (καὶ δι' ἑνὸς m.) ἀπολύω, δίδω ἄδειαν· καὶ Accommiatársi, (mi accommiáto) ἀποχαιρετῶ, ἀναχωρῶ, λαμβάνω ἄδειαν.

Accommiatáto, ἀπολυμένος.

Accommiatatóre, ἀπολύων, ὅποιος δίδει ἄδειαν.

Accommiatatúra, Θ. ἰδὲ Commiáto.

Accomodábile, κοιν. ὁποῦ δύναται νὰ διορθωθῇ, ἢ νὰ προσαρμοσθῇ.

Accomodaménte, καὶ Accomodevolménte, ἐπιτηδείως.

Accomodaménto, ἀρ. συνάρμοσις, διόρθωσις, εὐθέτισις, ἐπισκευή.

Accomodáre, προσαρμόζω, καὶ accomodársi, συμφωνῶ, φκιάνομαι, mi accómodo.

Accomodataménte, εὐτάκτως, ἐπιτηδείως.

Accomodatívo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διορθώσῃ.

Accomodatízio, ἀρσεν. εὔκολος εἰς τὸ νὰ προσαρμοσθῇ.

Accomodáto, ἀρ. ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος.

Accomodatúra, καὶ Accomodazióne, Θηλ. ἰδὲ Accomodaménto.

Accompagnaménto, ἀρσεν. συντροφιασμός.

Accompagnanóme, μόριον ἀναπληρωματ. καταχρηστικὴ Ἀντωνυμία, ὡς τὸ, uno, alcúno, κτλ.

Accompagnáre, (págno) συντροφεύω.

Accompagnatóre, ὁ συντροφεύων. Accompagnatrice, Θηλ.

Accompagnatúra, Θ. συντρόφευσις.

Accompagnavérbo, μόριον ἀναπληρ. ὡς τὰ, io, tu, egli, noi. συζευκτικὴ Ἀντωνυμία.

Accomunáre, (múno) βάνω εἰς τὴν κοινότητα, κάμνω κοινόν· καὶ Accomunaménto, ἀρ. κοινωνία, μετοχή.

Acconcézza, Θ. φιλοκαλία, στολισμός· ἔτι, εὐκαιρία.

Acconciaménte, εὐτάκτως, ἐπιτηδείως.

Acconciaménto, ἀρ. κατασκευή, φκιάσμα.

Acconciáre, (cóncio) φκιάνω, στολίζω· ἰδὲ Accomodáre.

Acconciáto, φκιασμένος.

Acconciatóre, φκιαστής.

Acconciatríce, Θηλ. ἐκείνη ὁποῦ στολίζει, φκιάνει τὰ μαλλία τῶν γυναικῶν.

Acconciatúra di cápo, κατασκευὴ τῆς κεφαλῆς, τῆς κόμης.

Acconcíme, ἀρ. ἀνανέωσις, ἐπισκευὴ ὀσπητίων, ἢ ὑποστατικῶν.

Accóncio, οὐσιαστ. ὠφέλεια, κέρδος· καὶ ἐπιθ. ἐπιτήδειος, καὶ φκιασμένος, στολισμένος, ἀρτισμένος.

Acconfársi, mi accónfo, συμφωνῶ· ἰδὲ Confársi.

Acconigliáre, (íglio) τραβῶ τὰ κουπία μέσα εἰς τὸ κάτεργον.

Acconsentiménto, ἀρσεν. συμφώνησις, συγκατάθεσις.

Acconsentíre, (sénto) συμφωνῶ, στέργω, συγκαταβαίνω. Acconsentíto, μετ.

Acconsenziénte, κοιν. σύμφωνος, ὁμόφρων.

Accontáre, αὐτοπαθ. ἀπαντῶ, ἀνταμόνομαι.

Acconvenírsi, ἰδὲ Convenire, Confársi.

Accoppáre, θανατώνω.

Accoppiábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ.

Accoppiaménto, ἀρ. ἕνωσις.

Accoppiáre, (óppio) ἑνώνω, συζεύγω.

Accoppiáto, ἑνωμένος.

Accoppiatóre, ἀρ. ὁ συζεύγων, ἐκεῖνος ὁποῦ ἑνώνει δύο τινά.

Accoppiatúra, Θηλ. ἕνωσις.

Accopuláre, (ópulo) ἰδὲ Accoppiáre.

Accoraménto, ἀρ. καὶ Accorazióne, Θ. θλίψις, λύπη.

Accoráre, θλίβω, κακοκαρδίζω· καὶ mi accóro, λυποῦμαι, θλίβομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ Rincoráre, ἰδὲ τοῦτο.

Accoráto, ἀρ. λυπημένος, κακοκαρδισμένος.

Accorciaménto, κόντευμα.

Accorciáre, (órcio) συστέλλω, περιμαζώνω, κονταίνω.

Accorciataménte, συλλήβδην, συντόμως, κατὰ συγκοπήν.

Accorciatívo, συνοπτικός,

ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ συντέμνῃ, νὰ κοντεύῃ.

Accorciáto, κοντευμένος.

Accorciatóre, ἀρ. ὀλιγοστευτής. **Accorciatríce**, θηλ. ἡ βραχύνουσα.

Accorciatúra, θ. μείωσις, ὀλιγόστευσις, κόντευσις.

Accorciévole, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ὀλιγοστευθῇ, νὰ κοντευθῇ.

Accordaménto, ἄρσεν. καὶ **Accordánza**, θηλ. ἁρμονία, συμφωνία.

Accordáre, συμφωνῶ, ἑνώνω καὶ συναλλάττω, ἰσάζω, συγχωρῶ, ἐνδίδω.

Accordataménte, συμφώνως, ἐκ συμφώνου.

Accordáto, ἀρ. συβασμένος, σιασμένος, συμφωνημένος.

Accordatóre, ἀρ. συμφωνητής, διαλλακτής. **Accordatríce**, θηλ.

Accordatúra, θ. ἁρμονία μουσικῶν ὀργάνων.

Accordévole, κοιν. σύμφωνος, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος νὰ συμφωνήσῃ.

Accórdo, ἄρσεν. σύβασις, συμφωνία, συνθήκη, ὁμολογία.

Accórgersi, (mi accórgo) αἰσθάνομαι, νοῶ, γνωρίζω. **Mi accórsi**, Παρακείμ.

Accorgiménto, ἀρ. στόχασις, γνῶσις, σύνεσις.

Accórre, ἰδὲ **Accógliere**.

Accórrere, συντρέχω.

Accorriménto, ἄρσεν. συνδρομή.

Accorr' uómo, ἐκφώνησις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπικαλεῖταί τις ἑτοίμην βοήθειαν, ὡς τὸ, **gridáre accorr' uomo**, φωνάζω εἰς τρόπον ὥστε νὰ συντρέξουν ἄνθρωποι νὰ βοηθήσουν.

Accórso, μετ. ἀπὸ τοῦ **Accórrere**.

Accortaménte, σκεπτικῶς, μὲ φρόνησιν, στόχασιν.

Accortáre, ἰδὲ **Accorciáre**. καὶ **Accortaménto**, **Accorciaménto**.

Accortézza, θ. στόχασις, ἀγχίνοια.

Accortináre (tíno) περικαλύπτω μὲ παραπετάσματα.

Accortináto, καταπετάσμασι περικεκαλυμμένος.

Accortíssimo, ἀγχινούστατος.

Accórto, ἀγχίνους, φρόνιμος, πανοῦργος.

Accosciársi, ἰδὲ **Accoccolársi**.

Accostaménto, ἄρσεν. σίμωσις, πλησίασις.

Accostáre, πλησιάζω, βάνω σιμά· καὶ **mi accósto**, πλησιάζω, ὑπάγω σιμά.

Accostáto, πλησιάσας, σιμωμένος.

Accósto, καὶ **a cósto**, πλησίον, σιμά.

Accostoláto, γωνιωδῶς εἰργασμένος.

Accostumáre, (stúmo) διδάσκω, ἔθιζω, ἔχω ἢ κάμνω συνήθειαν.

Accostumáto, συνηθισμένος, καὶ τακτικός, πεπαιδευμένος.

Accotonàre, (tóno) κτενίζω ῥοῦχον, τζόχαν.

Accovacciársi, **mi accováccio**, κουβαριάζομαι, περιμαζόνομαι, σκεπάζομαι.

Accovacciolársi, καὶ **Accovigliársi**, τὸ αὐτό.

Accovonáre, (vóno) δραγμεύω, ποιῶ χειρόβολα. **Accovonáto**, μετ.

Accozzaménto, συνάθροισις, σύζευσις.

Accozzáre, (accózzo) συζεύγω, βάνω μαζῇ, συναθροίζω. καὶ **Accozzársi**, ἑνοῦσθαι, ἀνταμόνομαι, συνευρίσκομαι.

Accozzáto, συνδεδεμένος, συνημμένος.

Accreditáre, (accrédito) ποιῶ ἀξιόπιστον, βάνω εἰς ὑπόληψιν.

Accreditáto, ἀξιόπιστος, εὐδόκιμος, φημισμένος.

Accrescénza, θ. αὔξησις.

Accréscere, (ésco) αὐξάνω. **accrébbi**. Παρακ.

Accresciménto, ἄρσεν. αὔξησις.

Accrescitivo, αὐξητικός.

Accrescitóre, αὐξητής.

Accrescitríce, θηλ.

Accresciúto, ηὐξισμένος.

Accrespáre, (accréspo) ποιῶ οὖλον, σουφρόνω, σγουρόνω. καὶ ἀνασπῶ, συστέλλω. ἰδὲ **Increspáre**.

Accudíre, (ísco) ἐπιμελοῦμαι προσέχω, καταγίνομαι.

Acculáto, ὀκνηρός, ἀπὸ τοῦ **Accularsi**, κάθομαι ἀργός, ἀφρόντιστος.

Acculattáre, (látto) ῥίπτω, κτυπῶ τινὰ εἰς τὴν γῆν μὲ τὰ κωλομέρια.

Accumulaménto, ἀρ. καὶ **Accumulazióne**, θηλ. σώρευσις.

Accumuláre, (cúmulo) σωρεύω. **Accumuláto**, σεσωρευμένος.

Accumulatóre, σωρευτής.

Accurataménte, ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

Accuratézza, θ. ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.

Accuráto, ἀκριβής, ἐπιμελής.

Accúsa, θ. κατηγορία.-

Accusaménto, ἀρ αἰτίασις, κατηγορία.

Accusáre, (accúso) κατηγορῶ.

Accusativo, αἰτιατική.

Accusatóre, κατήγορος. accusatríce, θηλ.

Accusatório, κατηγορητικός.

Accusazióne, θηλ. κατηγορία.

Acéfalo, ἀρ. ἀκέφαλος.

Acerbaménte, πικρῶς, ἄγουρα, τραχέως.

Acerbétto, ολίγον στυφός.

Acerbézza, καὶ Acerbitá, θ. στυφότης, τραχύτης.

Acérbo, στυφός, ἄωρος, ἄγουρος, δεινός. ἄγριος, σκληρός.

A'cero, ἀρ. τὸ σφενδάμι, δένδρον.

Acérrimo, ὑπερθ. ἀρ. δριμύτατος, ὀξύτατος.

Acertéllo, ἀρ. κεγχρὶς, ὄρνεον ἁρπακτικόν.

Acérvo, ἀρ. σωρός. Λέξις Λατ.

Acetáto, ξυδιασμένος, ἢ ἔχων ὀσμὴν ὄξους.

Acetire, (ísco) ὀξύνομαι, ξυδιάζω.

Acéto, ἀρ. ὄξος, ξύδι.

Acetósa, θ. ξυνίδα, χόρτον.

Acetosità, θ. ὀξινάδα.

Acetóso, ἀρ. ὄξινος.

A che fine? διὰ τί τέλος;

A che? διατί.

Achíllea, 'Αχίλλειος κριθή.

A chiócciola, ὡς τὸ, Scala a chiócciola, κλίμαξ ἑλικτή.

A chiusi ócchi, ἀπερισκέπτως, μὲ κεκλεισμένα ὄμματα.

Acidétto, ἀρ. ὑποκορ. ξυνούτζικος.

Acidézza, καὶ Acidità, θηλ. στυφότης, ὀξύτης, ξυνάδα.

Acidíre, (ísco) ξυνίζω, γίνομαι ξυνός.

A'cido, ἀρ. στυφὸς, ξυνός.

Acidúme, ἀρ. ὀξὺ, ξυνὸν, στυφὸν πρᾶγμα.

A ciélo, κατ' ἄκρον.

A'cino, ἀρ. ἡ ῥώγα τῆς σταφυλῆς.

A ciócca a ciócca, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Acinóso, γεμάτος ῥώγαις.

A condizióne, ἐπὶ ὁμολογίᾳ, ἐπὶ συνθήκῃ.

A cómpito, καπακιστᾶ.

Acónito, ἀρ. ἀκόνιτον, χόρτον φαρμακερόν.

A contánti, μὲ ἕτοιμα μετρητά.

A'cori, οἱ ἀχῶρες, τὸ τῶν παιδίων ἀμπέλι, πάθος.

A'cqua, θηλ. ὕδωρ, νερόν. benedétta, τὸ ἁγίασμα, bolléute, βραστόν. corrénte, τρεχάμενον. férma, ἀσάλευτον. di fiúme, ποταμοῦ. fórte, τὸ ἀσημόνερον. frésca, δροσερὸν. ghiacciáta, παγωμένον. meláta, μελόνερον. d'órzo, κριθαρόνερον. piováma, τῆς βροχῆς. di pózzo, τοῦ πηγαδιοῦ. rósa, ῥοδόσταμον. acquavíte, ῥακί. della Regína, τῆς βασίλισσας, διατὶ μία βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας ἐφεῦρεν αὐτὸ τὸ νερὸν, διὰ ἰατρικόν. sálsa, ἁλμυρόν. arzénte, ῥακί.

Acquacchiáre, (ácchio) οὐδετ. χάνω τὴν δύναμιν. Χυδ.

Acquáccia, θ. νερὸν διεφθαρμένον.

Acquagliáre, (áglio) ἰδὲ Quagliáre.

Acquartierársi, (mi acquartiéro) οἰκονεύω.

Acquaruólo, ἰδὲ Acquajuólo.

Acquarzénte, θ. ῥακί.

Acquájo, ἀρ. ὑδραγωγεῖον, αὐλάκι. ἔτι, ὑδροφόρος.

Acquajuólo, ἰδὲ Acquático.

Acquático, καὶ Acquatívo, ἀρ. φιλύδωρ, ὁποῦ ζῇ εἰς τὸ νερόν. πληθ. ci.

Acquáto, víno, κρασὶ νερωμένον.

Acquattársi, (m'acquátto) κατακάμπτομαι, σκύπτω κατὰ γῆς διὰ νὰ κρυφθῶ. καὶ ἁπλῶς κρύπτομαι. Acquattáto, κεκρυμμένος.

Acquazzóne, ἀρ. ὄμβρος, μεγάλη καὶ συνεχὴς βροχή.

Acquazzóso, ἀρ. ὑετώδης, βροχερός.

A'cqueo, ἀρ. ὑδαρώδης, ὑδατικός.

Acquérella, ὑποκορ. θηλ. βροχὴ λεπτή.

Acquerello, ἀρ. κρασὶ ἐλαφρόν. ἔτι, χρώματα νερουλά. Ζωγραφ.

Acquerúgiola, θ. λεπτοτάτη, ἐλαφρὴ βροχή.

Acquetáre, ἰδὲ Acquietáre.

Acquicélla, θ. ὑποκορ. ὑδάτιον, καὶ ἐλαφρὴ βροχή.

Acquidóso, ἀρ. ὑγρὸς, ὑδατώδης.

Acquidótto, ἢ Acquidóccio, ἀρ. ὑδραγωγεῖον.

Acquietaménto, ἀρ. καὶ Acquiescénza, θ. ἡσυχία, παῦσις.

Acquietáre, (éto) ἡσυχάζω.

Acquirénte, κοιν. ὁ ἀποκτῶν.

Acquisíto, ἀντί τοῦ Acquistáto.

Acquisizióne, θ. κτῆσις, ἀπόκτησις. Λ. Λατι.

Acquistábile, καὶ Acquistévole, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτηθῇ.

Acquistáre, (acquísto) ἀποκτῶ.

Acquistáto, ἀποκτημένος.

Acquistatóre, ἀρ. ἀποκτητής.

Acquistatríce, θηλ.

Acquísto, ἀρ. ἀπόκτημα.

Acquitríno, ἀρ. λημνασία.

Acquitrinóso, ἀρ. λυμνώδης.

Acquositá, θ. ὑγρότης.

Acquóso, ἀρ. ὑδατώδης.

Acre, κοιν. δριμύς.

A credénza, μὲ ἀναβολὴν πληρωμῆς. (βερεσιέ).

Acrédine, θ. ὀξύτης. ἰδὲ Acrimónia.

Acreménte, δριμέως, πικρῶς, τραχέως.

Acrimónia, θ. δριμύτης, στυφότης.

Acrimónico, ἀρ. ὀξὺς, δριμύς. πληθ. ci.

Acróstico, ἀρ. ἀκρόστιχον. πληθ. ci.

Acuíre, (ísco) ἰδὲ Aguzzáre.

Acuitá, θ. ὀξύτης.

Acúleo, ἀρ. κέντρον.

Acúme, ἀρ. ὀξύτης, ἀγχίνοια.

Acumináto, ἀρ. μυτερὸς, ὀξύς.

Acutaménte, ὀξέως.

Acutézza, θ. ἰδὲ Acúme.

Acúto, ἀρ. ὀξὺς, ἀγχίνους.

Ad, μόριον τῆς δοτικ. ἑπομ. φωνήεντος. τῷ, εἰς τὸν, εἰς.

Adacquaménto, ἀρ. πότισις,

Adacquare, (ácquo) ποτίζω. Adacquáto, ποτισμένος, βρεμμένος.

Adagiáre, (adágio) προμηθεύω, δίδω τινὸς ὅλα τὰ χρειώδη, καὶ πᾶσαν ἀνάπαυσιν. καὶ mi adágio, ἀναπαύομαι. ἔτι, μέλλω, ἀργῶ.

Adagiáto, ἀναπαυμένος. ἔτι, εὔπορος, πλούσιος, καλὰ κυβερνημένος.

Adágio, ἀρ. οὐσιαστ. ἰδὲ Agio. ἔτι, παροιμία, καὶ ἐπίῤ. ἡσύχως, ἀγάλια.

Ad álta vóce, ὑψηλῇ τῇ φωνῇ, μεγαλοφώνως.

Adamánte, ἀρ. ἀδάμας, διαμάντι. λ. ποιητ.

Adamantíno, ἀρ. ἀδαμάντινος.

Ad arbítrio, ἰδὲ Arbitrariaménte.

Ad árte, μὲ τέχνην, ἐξεπίτηδες.

Adattábile, κοιν. ἐπιτήδειος, εὐάρμοστος.

Adattabilitá, θ. καὶ Adattaménto, ἀρ. ἐφαρμογὴ, ἐπιτηδειότης, προσάρμοσις.

Adattáre, (átto) προσαρμόζω.

Adattáto, προσαρμοσμένος.

Adattazióne, θηλ. εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.

Adátto, ἀρ. ἐπιτήδειος, εὐάρμοστος.

Addanajáre, πλουτίζω.

Addársi, ἰδὲ Accórgersi. ἔτι, προσέχω.

Addeboliménto, ἀρ. κόπος, ἀδυναμία.

Addebolíre, (ísco) ἀδυνατίζω.

Addecimáre, (écimo) δεκατεύω.

Addensaménto, ἀρ. πύκνωσις.

Addensáre, (énso) πυκνώνω.

Addentáre, (énto) πιάνω μὲ τὰ δόντια. Addentáto, πιασμένος μὲ τὰ δόντια.

Addentelláre, (éllo) ἀφίνω εἰς τὰς οἰκοδομὰς λίθον ἐξέχοντα, ὅθεν

Addentelláto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἄνισον καὶ ἐξέχον μέρος ὁποῦ ἀφίνεται εἰς μίαν οἰκοδομὴν, διὰ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς αὐτὴν νέον τεῖχος.

Addéntro, ἔσωθεν, μέσα.

Addestraménto, ἀρ. παίδευσις, γύμνασις.

Addestráre, (éstro) ὑπηρετῶ τῇ ἱππασίᾳ ἄρχοντος τινός. ἔτι, παιδεύω, διδάσκω.

Addestráto, πεπαιδευμένος, γυμνασμένος.

Addestratóre, ἀρ. ὁ ὑπηρετῶν τῇ ἱππασίᾳ ἡγεμόνος τινός.

Addì, ἰδὲ A dì.

Addiacénte, ἰδὲ Adiacénte.

Addiétro, ὄπισθεν.

Addiettívo, ἀρ. ἐπίθετον. λέξις τῆς Γραμματ.

Addimandáre, ἰδὲ Domandáre, κτλ.

Addimesticáre, ἰδὲ Domesticáre, κτλ.

Addío, ὑγίαινε.

Addírsi, si addíce, προσήκει, ἁρμόζει, πρέπει.

Addirimpétto, ἀντικρὺ, ἐναντίον, ἀγνάντια.

Addirizzaménto. ἀρ. ἐπανόρθωσις, διεύθυνσις.

Addirizzáre, (izzo) διευθύνω, διορθώνω, εὐθετίζω.

Additaménto, ἀρ. δεῖξις μὲ τὸ δάκτυλον. ἔτι, προσθήκη.

Additáre. (íto) δακτυλοδείχνω.

Additáto, δεδειγμένος.

Additatóre, ἀρ, ὁ δεικνύων.

Addivenire, καὶ **Adivenire**, συμβαίνειν. **Addiviéne**, συμβαίνει.

Addizióne, θ. προσθήκη.

Addobbaménto, ἀρ. στολισμός.

Addobbáre, (óbbo) στολίζω.

Addobbáto, στολισμένος.

Addóbbo, ἀρ. στολισμός, καὶ **Addóbbi**, πληθ. τὰ σκεύη τοῦ οἴκου.

Addolciménto, ἀρσεν. γλύκασμα.

Addolcire, (ísco) γλυκαίνω.

Addolcíto, γλυκαιμένος.

Addolcitívo, γλυκαντικός.

Addoloráre, (óro) δίνω λύπην. καὶ **mi addolóro**, λυποῦμαι, ἔχω λύπην.

Addoloráto, λυπημένος.

Addomandáre, ἰδὲ **Domaudáre**, κτλ.

Addomesticaménto, ἀρ. ἡμέρωσις.

Addomesticáre, (éstico) ἡμερώνω.

Addómine, ἀρ. τὸ ὑπογάστριον. λ. Λατ.

Addopársi, **mi addópo**, βάνομαι ἔπειτα, ἢ ὀπίσω, κρύπτομαι ὀπίσω τινός.

Addoppiáre, (óppio) διπλασιάζω. **Addoppiáto**, διπλασιασμένος.

Addoppiatúra, η. διπλασίασις.

Addóppio, ἐπίῤῥ. διπλᾶ.

Addormentaménto, ἀρ. κοίμημα.

Addormentáre, (énto) κοιμίζω. καὶ **mi addorménto**, ἀποκοιμοῦμαι.

Addormentatíccio, ὑπνώττων, μισαποκοιμισμένος.

Addormentáto, ἀποκοιμισμένος.

Addormentatóre, ὑπνωτικός.

Addormentazióne, θ. κοίμησις.

Addormíre, (addórmo, καὶ mi), οὐδετεροπαθ. ἀποκοιμοῦμαι. Ἐνερ. κοιμίζω, **Addormíto**, μετ.

Addossaménto, ἀρ. ἐπιφόρτισις.

Addossáre, (ósso) ἐπιφορτίζω. **Addossáto**, ἐπιφορτισμένος.

Addósso, ἐπάνω εἰς τὸν ὦμον.

Addútto, μετ. ἀπὸ τοῦ **Addúrre**.

Addottoráre, (óro) στολίζω μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ διδασκάλου. καὶ οὐδετεροπαθ. **mi addottóro**, γίνομαι διδάσκαλος.

Addottoráto, ὁ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκάλων συγκαταλεχθείς.

Addottrinaménto, ἀρ. μάθησις, διδασκαλία.

Addottrináre, (ino) διδάσκω.

Addottrinataménte, ἐπίῤ. πεπαιδευμένως.

Addottrináto, ἀρ. πεπαιδευμένος.

Addottrinatúra, θ. παιδεία, παίδευσις.

Addottrinévole, κοιν. εὐμαθής, εὐδίδακτος.

Addrappáto, ἀρ. στολισμένος ἀπὸ μεταξωτά.

Addúcere. λ. Λατ. ἰδὲ **Addúrre**.

Adducitóre, προσαγωγεύς. **Adducitríce**, θ.

Adduráre, (addúro) σκληρύνω.

Addúrre, (úco) ἀναφέρω, προβάλλω, προσάγω. **Addússi**, Παρακ.

Ad effétto, ὅπως, ἵνα.

Adeguaménto, ἀρ. ἴσασις.

Adeguáre, (éguo) ἰσάζω. ἔτι κρίνω, ξετιμῶ.

Adeguáto, ἰσασμένος.

Adémpiere, (adempio) ἰδὲ **Adempíre**.

Adempiménto, ἀρσεν. ἐκπλήρωσις.

Adempíre, (ísco) ἐκπληρώνω, τελειώνω, βάνω εἰς ἔργον, εἰς πρᾶξιν.

Adempitóre, ἀρ. ἐκπληρωτής.

Adempiúto, (ἀπὸ τοῦ **Adémpiere**) ἐκπεπληρωμένος.

A déntro, ἢ **addéntro**, ἔσωθεν, μέσα.

Adequazióne, θ. ἰσότης, ἴσασις.

Aderénte, κοιν. βοηθὸς, ὀπαδός.

Aderénza, θ. σπουδὴ, προσκόλλησις, προστασία, κλίσις, ὁρμή.

Adérgere, ἰδὲ **Ergere**.

Aderiménto, ἀρ. προσκόλλησις. ἰδὲ **Aderénza**.

Aderíre, (ísco) συνερ-

γῶ, ἀκολουθῶ, βοηθῶ, πρόσκειμαι τινὶ, συμφρονῶ. Aderíto, μετ.
Adescaménto, ἀρ. δέλεαρ, θέλγητρον, ἀπάτη, ἐπαγωγή.
Adescáre, (ésco) δελεάζω, ἐπάγω, ἀπατῶ.
Adesióne, θηλ. προσκόλλησις. λέξ. Λατ.
Adésso, τώρα, κατὰ τὸ παρόν.
A déstra, δεξιόθεν.
A déstro, ἑτοίμως, ἐν προχείρῳ.
A détta, ὡς λέγει.
A dì, τῇ τάδε ἡμέρᾳ, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Adjacénte, κοιν. προσκείμενος, ὁποῦ παράκειται, εὑρίσκεται σιμά, ὅθεν.
Adjacénza, θηλ. περίχωρον.
Adiettívo, ἀρ. ἐπίθετον.
A digiúno, νηστικά.
A dilúngo, ἀδιαλείπτως, κατὰ συνέχειαν, ἀδιάκοπα.
A dilúvio, εἰς μεγαλωτάτην ποσότητα.
A Dio, ἰδὲ Addio.
A'dipe, ἀρ. πάχος. λέξ. Λατ. καὶ Adipóso, ἀρ. παχύς.
Adiraménto, ἀρ. ὀργή.
Adirársi, mi adíro, ὀργίζομαι.
Adirataménte, ὀργίλως.
Adiráto, ὠργισμένος.
A dirimpétto, ἀγνάντια, ἀντικρύ, ἐναντίον, ἔμπροσθεν.
A dirítto, καὶ a dritto, ἐπ' εὐθείας, ἴσια, δικαίως.
A dirittúra, τὸ αὐτό. ἔτι, εὐθὺς, χωρὶς ἄλλο.
Adirosaménte, ὀργίλως.
Adiróso, ἀρ. ὀργίλος, θυμώδης.
A diságio, δυσχρήστως, δυσκόλως.
A discrezióne. κατὰ διάκρισιν.
A disfavóre, ἀκουσίως.
A disgrádo, ἀκουσίως, στανικῶς, δυσαρέστως.
A dismisúra, ἀμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.
A dispétto, ἀκουσίως, εἰς τὸ πεῖσμα.
A distésa, ἀδιαλείπτως.
A disvantággio, μὲ ζημίαν, ἢ εἰς ζημίαν.
A'dito, ἀρ. εἴσοδος.
Adjutóre, βοηθός. Adjutríce, θηλ.
Adjutório, ἀρ. βοήθεια. λ. Λατιν.
Adjuvánte, κοιν. παρὰ τοῦ Adjuváre, ῥήμ. συνεργός, βοηθός. λ. Λατ.
Adizzáre, (adízzo) παροξύνω. καὶ Adizzaménto, ἀρ. ἐρέθισμα.
Adocchiaménto, ἀρ. πρόσοψις, βλέμμα.
Adocchiáre, (ócchio) ἀτενίζω, ματιάζω.
Adolescénza, θ. νεότης.
Adolescénte, ἀρ. νέος.
Adombraménto, ἀρ. ἐπισκιασμός.
Adombráre, (ómbro) ἐπισκιάζω· ἔτι, εἰκονίζω, ἀπεικάζω.
Adombrársi, φοβοῦμαι, καὶ ὑποπτεύω, mi adómbro.
Adombráto, ἐπισκιασμένος, σχεδιασμένος, καὶ τρομασμένος.
Adombrazióne, θ. ἐπισκιασμός, ἔκπληξις.
Ad ónta, ἰδὲ A dispétto.
Adontáre, (adónto) ἀδικῶ, βλάπτω, ὑβρίζω, καὶ οὐδετ. ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ.
Adontóso, ἀρ. ὑβριστικός.
Adoperaménto, ἀρ. πρᾶξις, χρῆσις, μεταχείρισις.
Adoperáre, (ópero) μεταχειρίζομαι. Adoperársi, κοπιάζω, καὶ βιάζομαι νὰ κάμωστι.
Adoperatóre, ἀρ. ὅποιος μεταχειρίζεται, ἢ ἐνεργεῖ, ἢ πράττει. Adoperatríce, θηλ.
Adoperazióne, θηλ. ἐργασία, μεταχείρισις.
Adoppiaménto, ἀρ. κοίμισμα μὲ ὄπιον, ἀφιῶνι.
Adoppiáre, (óppio) κοιμίζω μὲ ὄπιον.
Adopráre, (adópro) ἰδὲ Adoperáre, κτλ'.
Ad ora, νῦν, τώρα.
Ad óra ad óra, πολλάκις.
Adorábile, κοιν. καὶ Adorándo, ἀρ. Λατ. προσκυνητός.
Adoraménto, ἀρ. καὶ Adorazióne, θ. λατρεία, προσκύνησις.
Adoráre, (óro) λατρεύω, προσκυνῶ, σέβομαι.
Adoratóre, ἀρσεν. λατρευτής, προσκυνητής.
Adornaménte, κοσμίως.
Adornaménto, ἀρσεν. στολισμός.
Adornare, (órno) στολίζω.
Adornataménte, κοσμίως, μὲ καλλωπισμόν.
Adornáto, οὐσιαστ. ἀρ. κόσμος, στολισμός.
Adornáto, ἐπίθ. στολισμένος.
Adornatóre, ἀρσεν. καλλωπιστής. Adornatrice, θ.

Adornatúra, καὶ Adornézza, Θ. καλλωπισμός.
Adórno, ἀρ. στολισμένος. καὶ ἐπίῤῥ. κοσμίως.
Adottaménto, ἀρ. καὶ Adottazióne, καὶ Adottagióne, Θ. υἱοθεσία.
Adottánte, κοιν. καὶ Adottatóre, ἀρ. υἱοθετῶν.
Adottáre, (ótto) υἱοθετῶ, , πέρνω διὰ ψυχοπαῖδι.
Adottáto, καὶ adottívo, υἱόθετος, θετὸς υἱός.
A dovére, ὀρθῶς, πρεπόντως.
A dovízia, πλουσιοπαρόχως.
Adozióne, Θ. υἱοθεσία.
Adragánti, Θηλ. κόμμι, ἤτοι δάκρυον, τὸ ὁποῖον στάζει ἀπὸ ἓν εἶδος τραγακάνθης.
A'dro, ἰδὲ Atro.
A due a due, δύο, δύο.
Aduggiaménto, ἰδὲ Adombraménto.
Aduggiáre, (adúggio) ἐπισκιάζω.
Adugnáre, (adúgno) πιάνω, ἁρπάζω μὲ τὰ ὀνύχια.
Adnláre, (úlo) κολακεύω.
Adulatóre, ἀρσεν. κόλαξ. Adulatríce, Θηλ.
Adulatório, ἀρ. κολακευτικός.
Adulazióne, Θηλ. κολακεία.
Adulteraménte, μοιχικῶς.
Adulteráre, (últero) μοιχεύω, φθείρω, νοθεύω.
Adulteráto, νενοθευμένος.
Adulteratóre, μοιχευτής.
Adulterazióne, φθορά.
Adulteríno, ἀρ. μοιχικός, κίβδηλος, νόθος.
Adultério, ἀρ. μοιχεία.
Adúltero, ἀρ. μοιχός.
Adulteróso, ἐπ. τὸ αὐτό.
Adúlto, ἀρ. ἀνδρωθείς, αὐξημένος, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adumiliáre, ἰδὲ Umiliáre.
Adunaménto, ἀρ. Adunánza, καὶ Adunáta, Θ. συνάθροισις.
Adunáre, (úno) συναθροίζω.
Adunáto, συναθροισμένος.
Adunatóre, ἀρ. ἀθροιστής. Adunatrice, Θ.
Ad una vóce, ἑνὶ στόματι, μιᾷ τῇ φωνῇ.
Adunazióne, Θηλ. συνάθροισις.
Aduncáre, (únco) κάμνω καμπύλον, ἀγκριφωτόν.
Adúnco, ἀρ. καμπύλος. πληθ. chi.
Adunghiáre, (únghio) ἁρπάζω μὲ τὰ ὀνύχια.
Ad únguem, ἀκριβῶς. λ. Λατ.
Ad úno ad úno, καθ' ἕκαστον, ἰδίᾳ, ἕνας ἕνας.
Ad un' óra, ἐν ταὐτῷ, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ.
Adúnque, λοιπόν.
Ad un trátto, εὐθύς, ἐξαίφνης.
Adusáre, (adúso) ἐθίζω. καὶ mi adúso, ἐθίζομαι.
Adustáre, (ústo) προσκαίω.
Adustézza, καὶ Adustióne, Θ. ἐπίκαυσις, ξηρότης, καῦσις.
Adustivaménte, κεκαυμένως.
Adustivo, ἀρ. καυστικός, ἔχων δύναμιν νὰ καύσῃ.
Adústo, κεκαυμένος, ξηρός.
A'ere, κοιν. ἀήρ.
Aéreo, ἀρ. ἀέριος.
Aerimánte, κοιν. ἀερομάντης.
Aerimanzía, Θηλ. ἀερομαντεία.
Aeróso, ἀρ. ἀστεῖος.
A'fa, Θ. δύσπνοια, δυσκολία τοῦ ἀναπνέειν.
A faccétte, ὡς τὸ, diamánte a faccétte, πολύεδρος ἀδάμας.
A fáccia a fáccia, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
A fáccia apérta, φανερῶς.
A fatíca, μόλις, δυσκόλως.
Afáto, ἀρ. ξηρός, χαλαρός· λέγεται ἐπὶ τῶν ὀπωρικῶν, ὁποῦ φθείρονται ὑπὸ τῆς ὁμίχλης, ἢ ἀπὸ τὴν περισσὴν καῦσιν.
A favóre, ὑπέρ, εἰς βοήθειαν.
A fè, καὶ Affè, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, μὰ τὴν ἀλήθειαν.
Affábile, κοιν. εὐπροσήγορος.
Affabilità, Θηλ. εὐπροσηγορία.
Affabilménte, ἐπίρ. εὐπροσηγόρως.
Affaccendársi, mi affaccéndo, πολυπραγμονῶ, κοπιάζω, ἐνασχολοῦμαι.
Affaccendáto, ὁ ἔχων πολλὰς ὑποθέσεις, ἐμποδισμένος.
Affaccettáre, (cétto) ἐργάζομαι, δουλεύω στερεόν τι σῶμα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἔχῃ πολλὰς γωνίας, ἤτοι πρόσωπα, ποιῶ πολύεδρον ὡς τοὺς ἀδάμαντας, ἢ ἄλλους λίθους.

Affaccettáto, πολύεδρος.
Affacchinársi, (mi affacchíno) κοπιάζω δουλεύω ὥσπερ βαστάζος.
Affacciáre, (áccio) ὁμαλίζω τὴν ἐπιφάνειαν πέτρας, ἢ ξύλου, κτλ. Affacciársi, mi affáccio, προβαίνω, ἐκβαίνω ἔξω μὲ τὸ πρόσωπον διὰ νὰ ἰδῶ. ἰδὲ καὶ Affrontáre. ἔτι, παῤῥησιάζομαι τινί.
Affaldáre, (áldo) βάνω πτῦγμα (δίπλαν) ἐπάνω εἰς πτῦγμα.
Affaldelláre, (óllo) ἀποῤῥάπτω, ξεράπτω, καταλύω.
Affalsáre, καὶ Affalsificáre, (affalsífico) ἰδὲ Falsificáre.
Affamáre, (ámo) ἐγείρω πεῖναν, καὶ πεινῶ.
Affamatíccio, καὶ Affamatúzzo, ὑποκορ. ὀλίγον πεινασμένος.
Affamáto, ἀρ. πεινασμένος.
Affangáre, (ángo) λασπόνομαι.
Affannaménto, ἀρ. δύσπνοια.
Affannamentóso, ἀρ. ὁποῦ προξενεῖ, ἢ πάσχει δύσπνοιαν, ἢ πόνον, λύπην.
Affannáre, (ánno) προξενῶ ἀδημονίαν, στενοχωρίαν, λύπην. καὶ Affannársi, λυποῦμαι, παραδέρνομαι, ἀδημονῶ, ἄχθομαι.
Affannáto, λυπημένος.
Affánno, ἀρσεν. ἀδημονία, λύπη.
Affannóne, ἀρσεν. πολυπράγμων, ὅποιος πολυπραγμονεῖ, καὶ θέλει νὰ ἀνακατεύεται εἰς καθὲ πρᾶγμα. καὶ Affanneria, θηλ. λέγεται ἡ πρᾶξις, ὁ τρόπος τοῦ τοιούτου.
Affannosaménte, φροντιστικῶς, μὲ ἀδημονίαν.
Affannóso, ἀρ. πολυμέριμνος, καὶ βασανιστικός.
Affardelláre, (éllo) συνάζω τὰ σκεύη.
Affáre, ἀρ. πραγματεία, ὑπόθεσις, κατάστασις, τύχη. Uómo d' álto affáre: ἄνθρωπος ὑψηλῆς τάξεως: di básso affáre, ποταπός: di mal affáre, κακότροπος. Affarúccio, ὑποκορ. τοῦ Affáre.
Affársi, si affà, πρέπει, ἁρμόζει, προσήκει· καὶ ταιριάζω, συμφωνῶ.
Affasciáre, (áscio) τυλίγω.
Affascináre, (áscino) συνδέω, συναθροίζω, δένω μαζῆ· ἔτι, γοητεύω, μαγεύω.
Affascinaménto, ἀρ. καὶ Affascinazióne, θηλ. γοήτευμα, μαγεία.
Affastelláre, (éllo) κάμνω φάκελλον (fastéllo): συναρμόζω, συνάπτω.
Affatappiáre, (áppio) γοητεύω, βασκαίνω.
Affaticaménto, κοπίασμα.
Affaticánte, κοιν. ἐργάτης, φιλόπονος, ὁποῦ ὑποφέρει τὸν κόπον.
Affaticáre, (tíco) καταπονῶ, βάνω εἰς κόπον, στενοχωρῶ. καὶ Affaticársi, mi affatíco, πονῶ, κοπιάζω.
Affaticáto, ἀρ. κοπιασμένος, κουρασμένος..
Affatichévole, κοιν. ἰδὲ Affaticánte.
Affátto, παντελῶς.
Affatturaménto, ἀρ. καὶ Affaturazióne, θ. γοητεία, μαγεία.
Affatturáre, (úro) βασκαίνω, μαγεύω.
Affatturatóre, ἀρ. μαγευτής. tríce, θηλ.
Affazzonaménto, ἀρ. καλλωπισμός.
Affazzonáre, (affazzóno) καλλωπίζω.
Affè, ἰδὲ A fè.
Affermaménto, ἀρ. κατάφασις, βεβαίωσις.
Affermánte, κοιν. καταφάσκων.
Affermanteménte, καταφατικῶς.
Affermáre, (érmo) καταφάσκω, βεβαιόνω· καὶ αὐτοπαθ. mi affermo, ἐνδυναμόνομαι, βεβαιοῦμαι.
Affermataménte, καταφατικῶς, βεβαιωτικῶς.
Affermativaménte, τὸ αὐτό.
Affermatívo, ἀρ. καταφατικός, βεβαιωτικός.
Affermatóre, βεβαιωτής. affermatríce, θηλ.
Affermazióne, θηλ. κατάφασις, βεβαίωσις.
Afferraménto, ἀρ. λῆψις, πάρσιμον, πιάσιμον.
Afferráre, (érro) ἁρπάζω, πιάνω δυνατά.
Afferratójo, ἀρ. λαβή, κάθε ἐργαλεῖον, ἢ ὄργανον χρησιμεῦον διὰ νὰ πιάνη τι, καὶ νὰ τὸ κρατῇ κλεισμένον, σφιγκτόν.
Affettáre, (étto) ζητῶ, ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ἢ μὲ πριονίν, ἐπιμε-

λειαν, ἐπιτηδεύομαι παραπολύ.

Affettáte, (étto) κόπτω τι εἰς τμήματα, in fétte· εἰς μὲν τὸ πρῶτον, τὸ e, τοῦ Affe, προφέρεται πλατὺ, εἰς τοῦτο δὲ τό β. στενόν.

Affettataménte, κατεσπουδασμένως, μὲ πόθον μεγάλον, ἢ μὲ παραπολλὴν τέχνην, καὶ ἐπίδειξιν.

Affettáto, ἀρ. ἐπιτηδευτός.

Affettazióne, θηλ. ἐπιτήδευσις.

Affétto, ἀρ. διατεθεὶς, διατεταγμένος.

Affétto, οὐσιαστ. ἀρ, διάθεσις, πάθος, ἐπιθυμία, ἀγάπη.

Affettuosaménte, φιλικῶς, ἐπιθυμητικῶς, ἐκ καρδίας.

Affettuóso, ἀρ. φιλικός.

Affezionáre, (óno) κάμνω φίλον, φιλιώνω· καὶ **mi affezióno**, αὐτοπαθ. φιλιώνομαι, προσκολλῶμαι τινί.

Affezionataménte, φιλικῶς.

Affezionáto, ἀρ. φίλος.

Affezióne, θηλ. πάθος, εὔνοια, ἀγάπη.

Affibbiaménto, ἀρ. θηλύκωμα, κούμπωμα.

Affibbiáre, (íbbio) πόρπῃ συνδέω, θηλυκώνω, κουμπώνω.

Affibbiatójo, ἀρ. τὸ μέρος τοῦ φορέματος, ὁποῦ συνδένεται μὲ τὴν πόρπην, μὲ τὸ θηλυκωτήριον· τὰ κομπία.

Affibbiatúra, θ. καὶ **Affibbiáglio**, ἀρ. περόνη, πόρπη, θηλυκωτῆρι, καὶ θηλύκωμα.

Afficcáre, (icco) ἰδὲ **Ficcáre**.

Affidáre, (ído) ἀσφαλίζω, καὶ παραδίδω, ἐμπιστεύομαι.

Affidáto, ἐμπιστευμένος.

Affiebolíre, καὶ **Affievolíre**, (ísco) καὶ **Affiebolàre** (ébolo) ἀδυνατίζω.

Affiebolíto, καὶ **Affievolíto**, ἀδυνατισμένος.

Affieboliménto, καὶ **Affievoliménto**, ἀρ. ἀδυναμία.

Affíggere, (**affiggo**, ἐνεστ. **affissi**, **affiggésti**, καὶτ. παρακ. **affisso**, μετ.) κολλῶ. λ. Γραμ. ὅθεν, τό, **Affisso**· ἔτι, ἀτενίζω· ἔτι, κινῶ, κεντῶ ἔτι σταματῶ, σχεδὸν ἀκίνητος. Εὕρητε καὶ δι' ἑνός g.

Affiguráre, διακρίνω. καὶ αὐτοπαθ. βάνω εἰς τὸν νοῦν μου, φαντάζομαι, **mi affigúro**.

Affigurazióne, θηλ. καὶ **Affiguraménto**, ἀρ. ἀναγνωρισμός.

Affiláre, (ílo) ἀκονῶ. ἔτι παροξύνω· ἔτι, βάνομαι εἰς τάξιν, εἰς ἀράδα, **mi affílo**.

Affiláto, ἀρ. ἀκονισμένος. **Náso affiláto**, εὔτακτος, σύμμετρος μύτη. **Vólto affiláto**, πρόσωπον στεγνόν, ἀχαμνόν.

Affilatúra, θηλ. ἀκωκὴ, ἀθέρα.

Affilettáre, (étto) δένω τὰ κλώσματα τοῦ δικτύου.

Affinaménto, ἀρ. τελειότης, λέπτυνσις.

Affináre, (íno) λεπτύνω, ποιῶ λεπτὸν, ἢ τέλειον, καθαρὸν, ὀξύ· καὶ **mi affíno**, γίνομαι ὀξὺς, τέλειος, κτλ'.

Affinatójo, ἀρ. εἶδος χωνευτηρίου, ξάνιον, λανάρι.

Affinatóre, ἀρ. λαγαριστής.

Affinchè, ἵνα, διὰ νά.

Affine, κοιν. συγγενής.

Affinità, θ. συγγένεια.

Affiocaménto, ἀρ. βράγχος, βράγχνιασμα,

Affiocáre, (óco) γίνομαι βραγχώδης, βραγχνός.

Affiocáto, βραγχνιασμένος.

Affiocatúra, βραγχνότης.

Affirmáre, ἰδὲ **Affermare**.

Affisáre, (íso) ἀτενίζω. κυττάζω ἀσκαρδαμυκτεί. **Affisáto**, ἀτενής.

Affissaménto, ἀρ. καὶ **Affissazióne**, θ. ἡ ἀτενὴς βλέψις.

Affissáre, ἰδὲ **Affisáre**.

Affísso, μετ. ἀπὸ τοῦ **Affiggere**, συνδεδεμένος, ἑνωμένος, κολλημένος. Παρὰ Γραμμ. λέγονται **Affissi**, τὰ μόρια, ὁποῦ συνάπτονται εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, οἷον, **dammi**, δός μοι, ἀντὶ τοῦ **dà a me**: καὶ **dátemi**, ἀντὶ τοῦ **date a me**, κτλ'.

Affittajuólo, ἀρ. ὅποιος ἔχει, κρατεῖ μὲ νοῖκι ξένα ὑποστατικά.

Affittáre, (ítto) νοικιάζω.

Affittáto, νοικιασμένος.

Affítto, ἀρ. νοῖκι.

Affittuále, κοιν. ἐκεῖνος, ὁποῦ πέρνει μὲ τὸ νοῖκι.

Afflíggere, (íggo) θλίβω, προξενῶ λύπην. **Afflíggersi**, λυποῦμαι.

Affliggitívo, καὶ **Afflittivo**, ἀρ. λυπητικός.

Afflítto, ἀρ. λυπημένος.

Afflizioncélla, ϑ. μικρὰ λύπη.

Afflizióne, ϑηλ. λύπη, πόνος.

Affluénte, κοιν. εὔπορος, πλουσιοπάροχος.

Affluenteménte, ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως.

Affluénza, ϑ. ἐπιῤῥοια, εὐπορία.

Afflússo, ἀρ. ῥεῦσις, συνδρομὴ ὑγρότητος εἴς τι μέρος τοῦ σώματος.

Affocáre, (óco) ἐμπυρίζω, κατακαίω.

Affocáto, πυρώδης, διάπυρος.

Affogaménto, ἀρ. καὶ **Affogággine**, ϑ. πνιγμός.

Affogáre, (ógo) πνίγω. **Affogáto**, πνιγμένος.

Affogatúra, ϑ. πνιγμός.

Affollaménto, ἀρ. πλῆθος, πολυανθρωπία.

Affolláre, (óllo) πατῶ, θλίβω, πιέζω, στείβω. (στριμώνω).

Affollársi, πατοῦμαι ἀπὸ τὸ πλῆθος, τὸν ὄχλον.

Affollataménte, ἀγεληδὸν, σωμηδόν. (μὲ ντριμοῦραν)

Affolláto, πατούμενος ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Affoltársi, (mi affólto) εἰσπίπτω, ἐφορμῶ. ἔτι, τρώγω πολλὰ καὶ διαφόρων εἰδῶν φαγητά. ἔτι, πολυλογῶ συγκεχυμένως, καὶ ἀτάκτως. Ἐνεργ. καταδυναστεύω, θλίβω.

Affoltáta, ϑ. καὶ **Affoltaménto**, ἀρ. περισσὴ ταχύτης, καὶ βία.

Affondaménto, ἀρ. καταποντισμός.

Affondáre, (óndo) βουλιάζω, καὶ σκάπτω, βυθίζω.

Affondatúra, ϑ. κοίλωσις, σκάψιμον.

Affóndo, οὐσιαστ. ἀρ. λέγεται διὰ τοὺς πραγματευτὰς ὅταν ξεπέσουν, βουλιάσουν εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύνανται πλέον νὰ σηκωθοῦν.

Afforestieráre, (éro) παρομοιάζω εἰς ξένον, ἤγουν δίδω τινὶ μορφὴν, πρόσωπον ξένου.

Affornelláre, (néllo) κρατῶ τὸ κωπὶ εἰς τον αέρα.

Affortíre, (ísco) ἐπιτειχίζω, ἐνδυναμώνω.

Affossaménto, ἀρ. κοίλωμα, σκάψιμον.

Affossáre, (ósso) κοιλαίνω, περικυκλώνω μὲ λάκκους.

Affossáto, ἀρ. περικυκλωμένος, ἢ περιτειχισμένος μὲ λάκκον. O'cchi affossáti, βαθυλὰ ὄμματα.

Affrágnere, ἢ **Affrángere**, (affrágno, ἐνεστ. affránsi, affragnésti, παρακ. Affránto, μετ.) τζακίζω. μεταφ. ἀδυνατίζω, κουράζω.

Affraláre, (álo) καὶ **Affralíre**, (ísco) ἀδυνατίζω.

Affrancáre, (ánco) ἐλευθερώνω, καὶ ἐμψυχώνω, δίδω θάῤῥος.

Affrancáto, ἀπολεύθερος.

Affrappáre, (áppo) κόπτω εἰς κομμάτια.

Affratellársi, (mi affratéllo) οἰκειοῦμαι, γίνομαι ὡς ἀδελφὸς μέ τινά. ὅθεν, **Affratellaménto**, ἀρ. καὶ **Affratellánza**. ϑ. ἀδελφικὴ οἰκειότης.

Affreddáre, (éddo) ψυχραίνω, κρυώνω. καὶ mi affréddo, ψυχραίνομαι, γίνομαι κρύος. **Affreddáto**, μετ.

Affrenáre, (éno) χαλινώνω. καὶ οὐδετ. δέχομαι τὸν χαλινόν. **Affrenaménto**, ἀρ. χαλίνωσις.

Affrettaménto, ἀρ. σπουδὴ, βίασις, ὀγληγόρευσις.

Affrettáre, (étto) ταχύνω, βιάζω.

Affrettataménte, ταχέως.

Affrettáto, ἠπειγμένος, βιασμένος.

Affrettatóre, ὁ ἐπείγων, βιαστής. **Affrettatríce**, θηλ.

Affríco, ἀρ. λίψ, ὄνομα ἀνέμου.

Affricáno, ἀρ. Ἀφρικανός. καὶ εἶδος μαρμάρου.

Affricógno, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς· ἔτι, δριμύς.

Affrittelláre, (éllo) τηγανίζω αὐγά.

Affritteláto, τηγανισμένος.

Affrontaménto, ἀρ. συναπάντημα, εἰσβολή.

Affrontáre, (ónto) ἐμπλέκομαι, συναπαντῶ, εἰσβάλλω, κτυπῶ τὸν ἐχθρὸν, συγκροτῶ μάχην.

Affrontáta, ϑ. καὶ κοινότ. **Affrónto**, ἀρ. εἰσβολή, σύγκρουσις, συναπάντησις, μάχη. ἔτι, ὕβρις.

Affrontatóre, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης, ἐφορμητής, ἐπιχειρητὴς, ὑβριστής.

Affumáre, ἢ **Affummáre**, (úmo) καπνίζω.

Affumicaménto, ἀρ. καὶ **Affumicáta**, θηλ. κάπνισμα.

Affumicáre, (úmico) καπνίζω.

Affumicáto, καπνισμένος.

A filo, πρὸς στάθμην, ἀκριβῶς.

A fiór d' ácqua, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ.

A fóggia, δίκην, ὡσάν.

A fóndo, εἰς τὸ βάθος.

Aforísmo, ἀρ. ἀφορισμὸς, γνωμικόν. Gli aforísmi d' Ippócrate, οἱ ἀφορισμοὶ τοῦ Ἱπποκράτους.

A fórma, ἰδὲ A fóggia.

A fortúna, κατὰ τύχην.

A fórza, στανικῶς.

A fracásso, κεχυμένως, προπετῶς.

A fréno, ὡς τὸ, tenére a freno, χαλινόνω.

Afrézza, Ͽ. στυφότης.

A'fro, ἀρ. δριμὺς, στυφός. Afrétto, καὶ úzzo, ὑποκορ.

A frónte, ἀντικρύ. A frónte scopérta, θαρσαλέως, τολμηρῶς.

A frústo a frústo, εἰς κομμάτια.

A fúria, ὁρμητικῶς.

A furóre, ὀργίλως.

A gábbo, ἰδὲ A giuóco.

A gálla, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Agálloco, ἀρσεν. ἀγάλλοχον, ξύλον μυριστικὸν τῆς Ἰνδίας. Λέγεται καὶ Alòe. (Τουρκιστὶ, ὑταγάτζ.

A gára, ἀγωνιστικῶς, συνεριστικά.

Agárico, ἀρσεν. ἀγαρικὸν, εἶδος μανιταρίου ἰατρικοῦ, spézie di fúngo medicinále.

A'gata, Ͽ. ἀγάτης, λίθος πολύτιμος, ἀρνασύρα.

Agáta, Ͽ. ἡ ποσότης τοῦ νήματος, τῆς κλωστῆς, ὁποῦ γεμίζει τὴν βελόνην, l'ago.

Agazzíno, ἀρσεν. εἶδος ἀγριοδαμασκηνιᾶς.

Agénte, κοιν. τὸ ἐνεργοῦν, ὁ ἐνεργὸς, καὶ ὁ ἐπίτροπος.

Agenzía, θηλ. ἐπιτροπὴ, διοίκησις.

Agérato, ἀρσεν. ἀγήρατον, εἶδος φυτοῦ.

Agevolaménto, ἀρσεν. εὐκολία.

Agevoláre, (évolo) εὐκολύνω.

Agévole, κοιν. εὔκολος.

Agevolézza, εὐκολία.

Agevolménte, εὐκόλως.

Aggavignáre, (vígno). πιάνω καὶ κρατῶ σφιγκτὸν εἰς τὸ χέρι, πιάνω ἀπὸ τὸν λαιμόν.

Aggeláre, (élo) ψύχω, παγώνω· καὶ mi aggélo, παγώνομαι.

Aggelazióne, Ͽ. πάγωσις.

Aggentilíre, (ísco) καλλύνω, καλλωπίζω.

Aggettívo, καὶ Agghiettívo, ἀρ. ἐπίθετον.

Aggétto, ἀρσεν. τὸ ἐξέχον μέρος οἰκοδομῆς τινός.

Agghermigliáre, (íglio) πιάνω, καὶ βαστῶ δυναστικῶς, σφιγκτά.

Aggheronáto, ἀρ. χαμωμένος ἀπὸ διάφορα κομμάτια καὶ διάφορα χρώματα.

Agghiacciaménto, ἀρ. πάγωσις.

Agghiacciáre, (áccio) παγώνω.

Agghiacciáto, παγωμένος.

Agghiáccio, ἀρ. κάμπος, λιβάδι ὅπου περικλείουσι τὰ πρόβατα.

Agghiadáre, (ádo) αἰσθάνομαι, ἢ πάσχω ὑπερβολικὸν κρύος. καὶ Agghiadaménto, ἀρσεν. φρίκη, ῥῖγος.

Aggiacénzia, καὶ Aggiacénza, Ͽ. τὸ πέριχωρον, οἱ πέριξ τόποι.

Aggiacére, (ῥῆμα ἀπρόσ.) πρέπει, ἁρμόζει, s' aggiáce.

A'ggio, ἀρ. διάφορον, κέρδος εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν χρημάτων.

Aggiogáre, (ógo) ζεύγω, βάνω τὸν ζυγόν.

Aggiornáre, (órno) διορίζω τὴν ἡμέραν. S' aggiórna, γίνεται ἡμέρα, ξημερώνει.

Aggiraménto, ἀρ. περιαγωγὴ, καὶ ἀπάτη.

Aggiráre, (íro) περικυκλώνω, καὶ ἀπατῶ· mi aggiro, περιφέρομαι.

Aggiráta, οὐσιαστ. Ͽ. περιαγωγή. καὶ Aggirándola, ἰδὲ Giràndola.

Aggiratóre, ἀρ. περιστρεφοριστὴς, καὶ πλάνος.

Aggiudicáre, (giúdico) ἀποφασίζω, διορίζω.

Aggiudicazióne, Ͽ. ἀπόφασις, διόρισις.

Aggiúgnere, (úgno) προσθέτω, ἑνόνω, φθάνω. παρακ. Aggiúnsi.

Aggiugniménto, ἀρ. προσθήκη, καὶ ἕνωσις.

Aggiugnitóre, ἀρ. ὁ προσθέτων. Aggiugnitrice, θηλ.

Aggiúngere, ἰδὲ Aggiúgnere.

Aggiúnta, Ͽ. προσθήκη.

Aggiuntatóre, ἀρ. ὡς τὸ Giuntatóre, ἀπατεών.

Aggiuntívo, ἀρ. ἐπίθετον.

Aggiúnto, ἀρ. προστεθείς. μετ. τοῦ Aggiugnere. ἔτι, ἐπίθετον.

Aggiunzióne, θ. πρόσθεσις.

Aggiustaménto, ἀρ. ὁμόνοια, σύμβασις, συμφωνία.

Aggiustáre, (ústo) ἰσάζω.

Aggiustataménte, εὐτάκτως.

Aggiustatézza, θηλ. εὐταξία, εὐπρέπεια.

Aggiustáto, εὔτακτος, φκιασμένος.

Aggomitoláre, (mítolo) κουβαριάζω.

Aggomitoláto, ἀρ. κουβαριασμένος.

Aggottáre, (ótto) ἀντλῶ, εὐγάζω τὸ νερὸν, ὁποῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι.

Aggradévole, κοιν. εὐάρεστος, ἀρεστός.

Aggradevolménte, ἀρεστῶς.

Aggradiménto, ἀρ. εὐαρέστησις.

Aggradíre, (ísco) καὶ Aggradáre, (ádo) εὐαρεστῶ, ἀρέσκω.

Aggradíto, ἀρεστὸς, δεκτός.

Aggraduírsi, (mi aggraduísco) αὐτοπαθ. ἀποκτῶ, θηρεύομαι τὴν ἀγάπην τινός.

Aggraffáre, (áffo) ἁρπάζω, πέρνω μὲ βίαν.

Aggrampáre, (ámpo) καὶ Aggrappáre, (áppo) ἁρπάζω, ἀγκριφίζω.

Aggranáre, (áno) γεννῶ τὸν κόκκον.

Aggranchiársi le díta, καρκινοῦσθαι τὰ δάκτυλα ὑπὸ τοῦ ψύχους, οὗ ἐναντ. τὸ, Sgranchiare.

Aggrancíre, (ísco) ἁρπάζω, πέρνω μὲ βίαν.

Aggrandiménto, ἀρ. αὔξησις.

Aggrandíre, (ísco) αὐξάνω.

Aggrandíto, ηὐξημένος.

Aggrappaménto, ἀρ. ἅρπαγμα.

Aggrappáre, ἰδὲ Aggrampare.

Aggraticciársi, (mi aggratíccio) περιπλέκομαι. καὶ Ἐνεργ. ἰδὲ Avvólgere.

Aggratigliáre, (íglio) φυλακώνω, δένω.

Aggravaménto, ἀρ. βάρος.

Aggravánte, κοιν. φορτικός.

Aggraváre, (ávo) βαρύνω. καὶ αὐτοπαθ. γίνομαι βαρύς. ἔτι, χειροτερεύω, καὶ ἀγανακτῶ.

Aggraváto, βεβαρυμένος.

Aggravazióne, θηλ. ἄχθος, βάρος.

Aggrávio, ἀρ. ὕβρις. ἔτι, ζημία, βάρος, δόσιμον.

Aggraziáto, ἀρ. εὔχαρις, ἀστεῖος.

Aggregaménto, ἀρ. συναρίθμησις.

Aggregára, (égo) συναθροίζω, συναριθμῶ.

Aggregáto, ἀρ. οὐσιαστι ἄθροισμα.

Aggregazióne, θ. συνάθροισις.

Aggreggiáre, (éggio) συναθροίζω τὸ ποίμνιον, τὸ κοπάδι· καὶ mi aggréggio, συναθροίζομαι.

Aggrezzáre, ἰδὲ Agghiadáre.

Aggricchiáto, παγωμένος.

Aggrinzáre, (ínzo) ζαρώνομαι.

Aggrinzáto, ζαρωμένος.

Aggrommáre, (ómmo) συγκολοῦμαι.

Aggroppáre, (óppo) ἐμπλέκω, δένω· ἔτι, συναθροίζω.

Aggrottár le cíglia, ὀφρυάζειν, ἀνασπῶ, περιμαζώνω τὰ φρύδια, δείχνωντας σοβαρότητα, ἢ κατήφειαν, ἢ ὀργήν· ἔτι, Aggróttáre, κάμνω ὕψωμα γῆς· καὶ αὐτοπαθ. ἐπακουμπῶ, πλησιάζω εἰς τί.

Aggrovigliarsi, (mi aggrovíglio) περιμαζόνομαι.

Aggrovigliáto, περιμαζωμένος.

Aggrumáto, ἀρ. πηκτὸς, πεπηγμένος.

Aggrumoláre, (úmolo) σωρεύω.

Aggruppaménto, ἀρ. ἐμπλοκή.

Aggruppáre, (úppo) δένω. ἰδὲ Aggroppáre.

Aggruppáto, δεμένος, περιμαζωμένος.

Agguagliaménto, ἀρ. καὶ Agguagliánza, θηλ. ἴσωσις.

Agguagliáre, (áglio) ἰσάζω.

Agguagliataménte, ἐξ ἴσου.

Agguagliatóre, ἀρ. ἐξισωτής. καὶ ἀντὶ τοῦ, Equatóre.

Agguagliazióne, θηλ. ἴσωσις.

Agguáglio, ἀρσεν. ἴσωσις, σύγκρισις.

Agguantáre, (ánto) πιάνω μὲ βίαν, κρατῶ δυνατά.

Agguatáre, ἰδὲ Aguatare, κτλ.

Agguáto, ἀρ. ἔνεδρα, ἐπιβουλή.

Agguerríre, (ísco) γυμνάζω εἰς τὰ ὅπλα, εἰς τὸν πόλεμον.

Agguerríto, εἰς τὰ τοῦ πολέμου γυμνασμένος.

Agguindolaménto, ἀρ. τυλιγάδιασμα· μεταφ. ἀπάτη.

Agguindoláre, (índolo) τυλιγαδιάζω· μεταφ. ἀπατῶ.

Aggustáre, (ústo) τέρπω, εὐφραίνω, ἡδύνω, θεραπεύω.

Aghétta, θ. terra, λιθάργυρος, ἢ μολύβι κεκαυμένον.

Aghétto, ἀρ. ῥάμμα, ἢ ἕτερόν τι ἔχον εἰς τὰς ἄκρας σίδηρον, ὡς βελόνην.

Aghiróne, ἀρσεν. ἐρωδιός, πουλίον.

Agiaménto, ἀρ. ἀνάπαυσις. καὶ τὸ ἀφοδευτήριον.

Agiáre, (ágio) προμηθεύω, δίδω τὰ χρειώδη, ἀναπαύω.

Agiataménte, ἐπιτηδείως.

Agiatézza, θηλ. ἀνάπαυσις, ἀφθονία, εὐπορία, πλοῦτος, εὐκαιρία.

Agiáto, ἀρσεν. ἐπιτήδειος, πλούσιος, ἀναπαυμένος. ἔτι, ἀργὸς ὀκνός.

Agíbile, κοιν. εὔπρακτος, ὁποῦ ὑφίσταται εἰς πρᾶξιν, ἢ εἰς ἔργον, ὁποῦ ἠμπορεῖ, ἢ πρέπει νὰ γίνῃ.

A'gile, κοιν. ἐλαφρός, εὔστροφος, εὔκολος.

Agilità, θ. δεξιότης, ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Agilitáre, (ílito) ποιῶ ἐλαφρὸν, εὐκίνητον.

Agilménte, ἐλαφρά.

A'gio, ἀρ. εὐκαιρία, εὐκολία, ἐπιτηδειότης, τρυφή, ἀνάπαυσις.

A giornáta, ὁσημέραι, ὅλην τὴν ἡμέραν. **Lavoráre a giornáta**, δουλεύω διὰ ἕνα τόσον τὴν ἡμέραν.

A giórno, ἔωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.

Agitaménto, ἀρ. τάραγμα.

Agitáre, (ágito) κινῶ, ταράττω, κουνῶ· ἔτι, πραγματεύομαι μίαν ὑπόθεσιν· αὐτοουδ. γυμνάζομαι, κινοῦμαι. **Agitáto**, τεταραγμένος.

Agitatóre, ἀρ. ὁ ταράττων, κινῶν.

Agitazióne θηλ. τάραγμα, κίνημα.

A giudízio, κατὰ γνώμην, καὶ **a mio giudízio**, κατὰ τὴν γνώμην μου.

A giuóco, ἐν παιδιᾷ, εἰς παίγνιον, εἰς καταφρόνησιν, εἰς γέλωτα.

Agliáta, θηλ. αλιάδα.

A'glio, ἀρ. σκόρδον.

A'gna, λ. λατ. ποιητική· καὶ **Agnélla**, ἀμνάς, τὸ θηλυκὸν ἀρνίον.

Agnáto, ἀρ. συγγενὴς ἐκ μέρους τοῦ πατρός. **Agnáti**, οἱ πρὸς ἀνδρῶν συγγενεῖς.

Agnazióne, θ. συγγένεια, ἐκ μέρους τοῦ πατρός.

Agnéllo, ἀρνίον. **létto** καὶ **líno** ὑποκορ.

Agnellótto, ἀρ. εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ζυμάρι, καὶ κρέας.

Agníno, ἀρ. ἀμνινός, ὡς τὸ, **pélle agnína** ἢ καὶ **agnellína**, ἀρνίσιον δέρμα.

Agnizióne, θηλ. ἐπίγνωσις, γνώρισις. λ. λατ.

Agnocásto, ἀρ. ἡ ἄγνος, λυγαρία, λύγον, θάμνος, μικρὸν δένδρον φυόμενον παρὰ τοῖς ποταμοῖς. Ἄγνον, ἀπὸ τοῦ ἁγνεύειν, ὅτι ἐν τοῖς θεσμοφορίοις τῆς Δήμητρος αἱ γυναῖκες ὁποῦ ἐφύλαττον παρθενίαν ἔστρωναν ὑποκάτω αὐτῶν τὰ φύλλα τοῦ δενδραρίου τούτου.

A'gnolo, ἀρ. ἄγγελος.

Agnusdéo, ἢ **Agnusdéi**, ἀρ. ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, κερὶ μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀμνοῦ, καὶ ἡ Ὄστια τῶν Λατίνων.

A'go, ἀρ. βελόνη. πληθ. **A'ghi** καὶ **A'gora**. θ. οἱ Σενέζοι λέγουσιν **Aco**.

Ago, ἀρ. εἶδος ὀψαρίου, ὁποῦ λέγεται καὶ **Agúglia**.

A góccia a góccia, κατὰ σταγόνας.

Agognáre, (ógno) ἀγωνιῶ, λακταρίζω, ἐπιθυμῶ περικαῶς. **Agognáto**, ἐπιθυμισμένος. **Agognánte**, κοιν. καὶ **Agognatóre**, ἀρ. ὁ ἐπιθυμῶν, ὁ ἐπιθυμητής.

A gólfo lanciáto, κατ' εὐθεῖαν.

Agóne, ἀρ. ἀγὼν, ὁ τόπος τῆς μάχης, καὶ ἡ μάχη· λέξις ποιητ.

Agóne, ἀρ. μεγάλη βελόνη.

Agonía, θ. ἀγωνία.

Agonizzánte, κοιν. ψυχομαχῶν.

Agonizzáre, (ízzo) ψυχομαχῶ.

Agorájo, ἀρ. βελονοποιός, ἢ βελονοπώλης.

Agostíno, ἀρ. γεννημένος τὸν Αὔγουστον μῆνα· λέγεται μόνον ἐπὶ ἀλόγων ζώων.

Agósto, ἀρ. ὁ Αὔγουστος μήν.

A grádo κεχαρισμένος πρὸς χάριν.

A grádo a grádo, βαθμηδόν.

Agraménte, δριμέως, πικρῶς.

A grand' ágio, πάνυ εὐκαίρως.

A grand' andáre, μετὰ σπουδῆς.

A gránde sténto, μὲ δυσκολίαν μεγάλην.

A grán fatica, μόλις, μετὰ βίας, δυσκόλως.

A gran fátto, πολύ.

A gran lúnga, παραπολύ.

A gran pásso, ταχέως.

A gran péna, δυσκόλως.

A gran túrto, ἀδικώτατα.

A gráto, πρὸς χάριν. ἔτι, δωρεὰν, χάρισμα. Λατ. grátis.

A grémbo apérto, μὲ ἀνοικτὸν κόλπον, δηλαδὴ, ἀκουσίως, ἐλευθερίως θεληματικῶς.

Agrestáta, θ. ποτὸν κατεσκευασμένον μὲ ἀγουρίδαν, καὶ ζάχαριν.

Agréste, κοιν. ἄγροικος, ἄγριος· λέξ. λατ. καὶ ὅλως ποιητική· ἐπὶ θηλ. λέγεται ἐνίοτε καὶ Agrésta.

Agrestézza, θ. ἀγριότης, καὶ ὀξύτης, ξυνότης.

Agrestíno, καὶ Agrestóso, ἀρ. ἄγουρος, ξυνός.

Agrésto, ἀρ. οὐσιαστ. ὄμφαξ, ἡ ἀγουρίδα· καὶ τὸ ὀμφάκιον, δηλαδὴ ὁ ἐκ τῆς ἀγουρίδας ζωμός.

Agrestúme, ἀρ. gli [illegible] stúmi, τὰ [illegible]

Agrétto [illegible] χόρ[illegible]

Agrétto, ὑποκορ. ξυνούτζικος.

Agrézza, θηλ. ξυνότης.

Agrícola, ἀρσεν. γεωργός. λ. λατ.

Agricoltóre, ἀρ. γεωργός.

Agricoltúra, θ. γεωργία.

Agrifóglio, ἀρσεν. λωτὸς, μικρὸν δένδρον ἔχον ἀκανθώδη τὰ φύλλα.

Agrimensóre, ἀρ. γεωδαίτης, ὁ μετρῶν i terréni, τὰ χωράφια, τοὺς ἀγρούς. λ. λατ.

Agrimónia, θηλ. εὐπατόριον, χόρτον.

Agriótta, θηλ. εἶδος κερασίου.

Agripérsa, θ. εἶδος ἀμαράκου.

Agríppa, ἀρ. εἶδος ἀλοιφῆς.

A'gro, ἀρ. ξυνός, ὀξύς.

Agrúme, ἀρ. πληθ. Agrúmi, τὰ ὄξυνα, ὡς τὸ λεμόνι, κτλ.

Aguatáre, (aguáto) ἐνεδρεύω, ἐπιβουλεύομαι. σημαίνει καὶ τὸ Guatáre, ἢ Guardáre, ἁπλῶς.

Aguatatóre, ἀρ. ἐπίβουλος.

Aguatatrice, θ. ἐπιβουλεύτρια.

Aguáto, ἰδὲ Agguáto.

A guázzo, ὡς τὸ, passáre un fiúme a guazzo, διαβαίνειν πεζὸς ποταμόν.

Agúcchia, θ. ἰδὲ Agúglia.

Agucchiáre, (úcchio) πλέκω, ῥάπτω μὲ τὴν βελόνην.

Agucch[illegible]

ὀψαρίου· ἔτι, βελόνη. ἔτι, σίδηρον, ὁποῦ κρατεῖ τὸ τιμόνι· ἔτι, ἀετός.

Aguglióne, ἀρ. ἰδὲ Pungiglióne.

A guísa, δίκην, ὡσάν.

Agumentáre, ἰδὲ Aumentáre, κτλ.

Aguráre, ἰδὲ Auguráre, κτλ.

Agustále, ἀρ. ἐπίθ. τῶν Ἑορτῶν, ὁποῦ ἐτελοῦντο εἰς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος.

Agústo, ἰδὲ Augústo.

Agúto, οὐσιαστ. ἀρ. καρφί.

Agúto, ἐπ. ὀξύς. Agutétto, ὑποκορ.

Aguzzaménto, ἀρσεν. τρόχισμα.

Aguzzáre, (úzzo) ἀκονίζω, τροχίζω.

Aguzzáto, ἀκονισμένος.

Aguzzatóre, ἀκονιστής.

Aguzzatúra, θ. ἀκωκὴ, ὀξύτης.

Aguzzíno, ἀρ. ὁ φύλαξ, ὁ ἐπιστάτης τῶν κατεργαρίων εἰς τὸ κάτεργον.

Agúzzo, ὀξύς, μυτερός· καὶ Aguzzétto, ὑποκορ.

Ah, ἢ Ahi, ὦ, φεῦ.

Ahimè, οἴμοι, ἀλλοίμονον.

A'ja, θηλ. τὸ ἀλῶνι.

Ajáre, ἐξαπλώνω τὰ δράγματα εἰς τὸ ἀλῶνι.

Ajáta, θ. τόση ποσότης σιταρίου ὅση φθάνει διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ ἀλῶνι, ἀλωνιά.

Ajáto, andar ajáto, ἢ ajóne, πηγαίνω τῇ δὲ κἀκεῖσε χάνωντας τὸν καιρόν μου εἰς μάτην.

Ajeríno, ἰδὲ Azzúrro.

A indústria, ἐξεπίτηδες.

A ingánno, δόλῳ, μὲ δόλον.

A ingégno, ἐξεπίτηδες, μὲ τέχνην.

A interésse, μὲ τόκον, μὲ διάφορον.

A'jo, ἀρ. κυβερνήτης, ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀνατροφὴν μεγάλου τινός καὶ εὐγενοῦς νέου.

A jósa, πλουσιοπαρόχως.

A isónne. ἐπίῤ. χυδαϊκ. ἰδὲ **A úso**.

Airóne, ἰδὲ **Aghiróne**.

Aissáre, ἰδὲ **Aizzáre**.

Aíta, Θ. βοήθεια. λέξις ποιητ.

Aitáre, (**aíto**) βοηθῶ.

Ajuólo, ἀρ. δίκτυον διὰ νὰ πιάνωνται πουλιὰ, **sull' ája**, εἰς τὸ ἀλώνι.

Ajutánte, κοιν. βοηθός. ἔτι, δυνατὸς, ἀνδρεῖος.

Ajutáre, (**ajúto**) βοηθῶ.

Ajutatívo, ἀρ. βοηθητικός.

Ajutáto, βοηθημένος.

Ajutatóre, ἀρ. βοηθός. **Ajutatríce**, Θηλ.

Ajúto, ἀρσεν. βοήθεια.

Ajutóre, ἀρ. βοηθός. **Ajutríce**, Θηλ.

Ajutório, ἀρ. βοήθεια.

Aizzaménto, ἀρ. ἐρέθισμα, παρόρμησις.

Aizzáre, (**aizzo**) παροξύνω, παρορμῶ, ἐρεθίζω.

Aizzatóre, ὁ παροξύνων. **Aizzatríce**, Θηλ.

Al, **állo**, **álla**, τῷ, τῇ, ἄρθρα.

A'la, καὶ **A'le**, Θ. πτε- … εἶδος λόγ- … …εν. λογχο- …ς.

Alabastríno, ἀρ. ἀπὸ ἀλάβαστρον.

Alabástro, ἀρ. ἀλάβαστρον, μάρμαρον διαφανὲς, **trasparénte**.

Alacrità, Θ. φαιδρότης, ἱλαρότης, καὶ προθυμία.

Alamánna, Θ. εἶδος σταφυλῆς.

Aláno, ἀρ. ὄνομα σκύλου μεγάλου, καὶ δυνατοῦ, ὁποῦ γεννᾶται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Aláre, ἀρ. σίδηρον, ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ καμίνι διὰ νὰ βαστᾷ τὰ ξύλα. (σιδεροστιὰ, ἢ πυροστιὰ).

Aláto, ἀρ. πτερωτός.

A láto, πλησίον, σιμὰ, εἰς τὸ πλευρόν.

A'lba, Θηλ. αὐγή.

Albagía, Θ. ἀλαζονεία, ματαιότης.

Albardéola, Θηλ. λευκὸς ἐρωδιός, πουλίον. Λέγεται καὶ **Palettóne**.

Al barlúme, κατὰ τὸ λυκαυγὲς, ἤγουν εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἢ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου φέγγει ὀλίγον φῶς. ἰδὲ **Barlúme**.

Albático, ἀρσεν. εἶδος σταφυλῆς.

Albátro, ἀρ. ἡ κόμαρος, δένδρον.

Albeggiaménto, ἀρ. ὑπολευκότης.

Albeggiánte, κοιν. ὑπόλευκος.

Albeggiáre, (**éggio**) ὑπόλευκός εἰμι.

Alberáre, (**álbero**) ὑψώνω κεραίαν, σημαίαν, ἢ ὅμοιόν τι.

Albercócco, μῆλον ἀρμενιακόν· (τσ καΐσι) τὸ νῦν λέγεται κοινότερον,

Albicócco, ἀρ. τὸ δένδρον, καὶ **Albicócca**, Θ. ὁ καρπός του.

Alberélla, Θηλ. εἶδος αἰγείρου. λέγεται καὶ **Trémula**.

Alberéllo, ἀρ. ἀγγεῖον μικρὸν πήλινον, ἢ γυάλινον. ἔτι, μικρὸν δένδρον.

Alberése, ἀρ. πέτρα ὑπόλευκος, μὲ τὴν ὁποίαν γίνεται ὁ ἀσβέστης.

Alberéta, Θ. καὶ **Alberéto**, ἀρ. δενδρών, δενδρότοπος, **Alberétto**, μὲ δύο **t**. ὑποκορ. τοῦ **Albero**.

Albergaménto, ἀρ. ξενοδοχεῖον.

Albergáre, (**érgo**) ξενίζω, δέχομαι τοὺς ξένους. οὐδετ. καταλύω, διατρίβω, κατοικῶ.

Albergatóre, ἀρ. ξενοδόχος. **Albergatríce**, Θ.

Albérgo, ἀρ. ξενοδοχεῖον.

Alberíno, ἀρ. εἶδος πέτρας, δενδρίτις· καὶ εἶδος μανιταρίου· καὶ ὑποκορ. δένδριον.

A'lbero, ἀρσεν. δένδρον.

A'lbero, ἀρσεν. ἱστὸς, τὸ κατάρτι τοῦ καραβίου. καὶ **álbero della famíglia**, ἡ σημαία, τὸ στέμμα τῆς φαμιλίας.

Albicánte, κοιν. ὑπόλευκος. λ. λατ.

Albíccio, ὑποκορ. τοῦ **Albo**, ὑπόλευκος· ἔτι, ὀλίγον τι μεθυσμένος.

Albicócco, ἰδὲ **Albercócco**.

A'lbo, ἀρ. λευκός. λ. λατ.

A'lbore, κοιν. δένδρον.

Albóre, ἀρσεν. … τὸ πρῶτον … ἐξημέρωμα …

Albúgine, Θ. λεύκωμα, πάϑος τῶν ὀφϑαλμῶν· καὶ τὸ ἀσπράδι αὐτῶν.

Al bújo, εἰς τὸ σκότος.

Albúme, ἀρσεν. τὸ λευκὸν τοῦ αὐγοῦ, λεύκωμα.

Albuscéllo, καὶ **Arbuscéllo**, ἀρ. ϑάμνος, μικρὸν δένδρον.

Alcáico, ἀρ. (verso) ἀλκαϊκὸς (στίχος). πληϑυντ. Alcáici.

A'lcali, ἀρ. (λέξις τῆς Χημείας). εἶδος ἅλατος, ἐναντίον τοῦ, A'cido. A'lcali, καλοῦσιν οἱ Χημικοὶ (i Chímici) τὸ ἅλας, τὸ ὁποῖον εὐγάζεται ἀπὸ τὴν στάκτην τῶν κεκαυμένων φυτῶν. Alcálico, καὶ Alcalíno, τὸ ἐμπεριέχον ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἅλας, ἢ ἀνῆκον εἰς αὐτό.

A'lce, ἀρ. ζῶον τετράποδον, κοινῶς λεγόμενον Gran béstia.

Alcéa, Θ. εἶδος μολόχας.

Al cérto, βέβαια.

Alchénna, Θ. ῥίζα χόρτου τῆς Ἰνδίας.

Alchérmes, ἀρσεν. κατασκεύασμά τι, ἢ ἔκλειγμα, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι ὁ χυμὸς τοῦ Chérmes, il súgo del Chérmes, τοῦ κρεμεζίου, ἢ πρινοκοκκίου.

Alchímia, Θ. Ἀλχυμία, τέχνη τοῦ ἀναλύειν, μιγνύειν, καὶ μεταβάλλειν τὰ μέταλλα. Μεταφ. τέχνη, ἀπάτη.

Alchimísta, ἀρ. ὁ καταγινόμενος εἰς τὰ τῆς Ἀλχυμίας.

Alchimizzáre, (ízzo) ἐργάζομαι, ἐπαγγέλλομαι τὴν ἀλχυμικὴν τέχνην, ζητῶ τὸν φιλοσοφ. λίϑον. μεταφ. κιβδηλεύω, νοϑεύω.

Alcióne, ἀρ. ἡ ἀλκυδὼν, πουλὶ τοῦ νεροῦ.

Alciónio, ἀρ. ἀλκυόνειον.

Al cólmo, σωρηδὸν, σεσωρευμένως.

Al contínuo, ἢ **Al contínovo**, συνεχῶς.

Al contrário, ἐξ ἐναντίας.

Alcuráno, ἀρ. βιβλίον περιέχον τὸν νόμον τοῦ Μωάμεϑ.

Alcóva, ϑηλ. κοιτωνίσκος. λ. Ῥωμ. καὶ Λομβ.

Alcúna vólta, ἐνίοτε, κἀμμίαν φοράν.

Alcúno, ἀρ. τὶς, κἀνένας, κάποιος.

Alcun' óra, καὶ **ótta**, ἐνίοτε, κἀμμίαν φοράν.

Al di d' óggi, τὴν σήμερον.

Al dimáne, εἰς τὴν αὔριον.

A'le, ϑηλ. πτερόν.

Aleggiáre, (éggio) κινοῦμαι δίκην πτεροῦ.

Alemánno, ἀρ. Γερμανός.

Aléna, Θ. ἐκπνοὴ τοῦ στόματος, τὸ χνότον.

Alenaménto, ἀρ. ἐκπνοή.

Alenáre, (aléno) ἐκπέμπω τὴν ἐκπνοήν.

Alenóso, ἀρ. ἀσϑμαίνων. ἰδὲ Ansante.

Alepárdo, ἰδὲ Leopardo.

Aléppe, τὸ ά. στοιχεῖον τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀλβαφήτου. ἔτι, ἀντ. τοῦ, Ah.

Alessifármaco, ἀρ. ἀλεξιφάρμακον, ἰατρικὸν ἀποτρεπτικὸν τῶν φαρμάκων, πᾶν ἰατρικὸν ἁρμόδιον καὶ βέβαιον· πληϑυντ. Alessifármachi.

A lésso, ἢ **Alésso**, ἐπίρῤδι ἑψήσεως, βραστά.

Alétta, Θ. μικρὸν πτερὸν, πτερύγιον· ὑποκορ.

A'lfa, Θ. τὸ ά. στοιχεῖον τοῦ ἑλλην. ἀλβαφήτου. σημαίνει καὶ ἀρχήν.

Alfabético, ἐπιϑ. ἀλφαβητικὸς, κατ' ἀλφάβητον. πληϑ. ci.

Alfabéto, ἀρσεν. τὸ ἀλφάβητον.

Alfána, Θ. ἡ ἵππος, ἡ φοράδα. Ἰσπαν. λέξις.

Al far del giórno, τὸ πρωΐ, τὸ ἐξημέρωμα.

Al férmo, βέβαια.

Alfiére, ἀρ. ἀετοφόρος, σημειοφόρος, ὀφφίκιον στρατιωτικὸν, παρὰ τοῦ Λατ. Aquilífer.

Al fíne, τέλος πάντων.

A'lga, καὶ **A'liga**, Θ. τὸ φῦκος, χόρτον τῆς ϑαλάσσης, τὰ φύκια.

A'lgebra, ϑηλ. ἄλγεβρα, λεγιστικὴ, ἐπιστήμη περὶ ἀριϑμῶν, ῥιζῶν, καὶ τετραγώνων.

Algebrísta, ἀρσεν. ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν Ἄλγεβραν.

Algénte, κοιν. ῥιγῶν, κρυερός. Ἀπὸ τοῦ A'lgere, Λατ. ῥήματος, ῥιγεῖν.

Algóre, ἀρ. ῥῖγος, κρύος σφοδρόν· λ. λατ.

Algorísmo, ἀρ. Ἀριϑμητικὴ πλέον ἐκτεταμένη.

Algóso, ἀρ. φυκώδης, γεμάτος φύκια.

A'lia, Θ. πτερόν. Φλωρ.

A líbito, κατ' ἀρέσκειαν.

A'lice, Θ. εἶδος ὀψαρίου, ἐγκρασίχολος, Acciúga.

Alienaménto, ἀρ. ἀλλοτρίωσις.

Alienáre, (iéno) ἀποξε-

νώνω, πωλῶ· καὶ αὐτοούδετ. χωρίζομαι, ξεμακρύνω.

Alienataménte, σχεδὸν ἀφρόνως.

Alienáto, ἀλλοτριωθεὶς, καὶ χωρισμένος.

Alienatóre, ὁ ἀλλοτριῶν.

Alienatríce, θηλ.

Alienazióne, θηλ. ἀλλοτρίωσις, χώρισις, πώλησις.

Aliéno, ἀρ. ἀλλότριος, ξένος.

A'liga, ἰδὲ Alga.

Alígero, ἀρ. πτεροφόρος.

Alimentáre, (énto) τρέφω.

Aliménto, ἀρ. τροφή.

Alimentóso, ἀρ. θρεπτικός.

Aliósso, ἀρ. ἀστράγαλος, κόκκαλον, μὲ τὸ ὁποῖον παίζουσι τὰ παιδία. Il giuóco degli alióssi, ἡ ἀστραγάλισις.

Aliótto, ἀρ. ἡ ἄκρα τῶν μανικίων.

Alíquoto, ἀρσεν. ἀριθμὸς, ὅς τις πολλαπλασιαζόμενος καταμετρεῖ ἄλλον δοθέντα, ὡς τὸ 4, μέρος του 16.

Alísmo, ἀρ. ἄλισμα, εἶδος φυτοῦ, ὅπερ καὶ ἀλκέα, καὶ δαμασσώνιον λέγεται.

Alitáre, (álito) ἀναπνέω.

A'lito, ἀρ. ἀναπνοή, ἀτμός.

Alituóso, καὶ **Alitóso**, ἀρ. ἀτμώδης.

A livéllo, πρὸς στάθμην.

Alivelóce, κοιν. ταχύπτερος.

A'lla, τῇ, σύνθετον ἀπὸ τοῦ a, σημεῖον τῆς Δοτικῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ θηλ. ἄρθρου La.

Alla balórda, ἀπεριοκέπτως, ἀμελῶς, ἀστόχαστα.

Alla bélla príma, εὐθύς.

Alla bestiále, θηριωδῶς.

Alla buóna, ἀφελῶς, ἁπλῶς. Uómo alla buóna, ἁπλοῦς ἄνθρωπος, ὁ χωρὶς πονηρίαν, ὁ μισῶν τὴν τρυφὴν, καὶ κολακείαν.

Alla carlóna, ἀμελῶς.

Alla Romána, alla Francése κτλ. κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ῥωμαίων, τῶν Γάλλων, κτλ.

Allaccévole, κοιν. δεσμευτικός, θελκτήριος.

Allacciaménto, ἀρ. συμπλοκή, θηλύκωμα.

Allacciáre, (áccio) συμπλέκω, δένω μὲ βρόχι, con láccio.

Allacciatívo, δεσμευτικός.

Allacciáto, δεσμένος.

Allacciatríce, θ. ἡ ἐμπαγίζουσα γυνή.

Allacciatúra, θ. δεσμὸς, θηλύκωμα, δέμα.

Alla celáta, λάθρα, κρυφά.

Alla ciéca, τυφλῶς.

Alla confúsa, ἀτάκτως, συγκεχυμένως.

Alla copérta, λάθρα, κρυφίως.

Alla cortése, φιλοφρόνως.

Alla dilagáta, ὁρμητικῶς, πλημμυριτικῶς.

Alla dirótta, προπετῶς.

Alla disperáta, ἀφειδῶς, ἀπελπιστικῶς, ὑπερμέτρως.

Alla distésa, καθ' ἕκαστον, ἔτι, συνεχῶς, διεκτεταμένως.

Alla divolgáta, φανερῶς.

Alla doméstica, οἰκείως.

Alla dúra, ἀνενδότως, αὐστηρῶς.

Alla familiáre, οἰκείως, φιλικῶς.

Alla fè, μὰ τὴν ἀλήθειαν.

Alla fiáta, ἐνίοτε.

Alla fila, κατὰ διαδοχὴν, ἀδιαλείπτως.

Alla fine, τέλος πάντων.

Alla fin delle fini, ἢ **Alla fin fine**, κτλ. τὸ αὐτό.

Allagaménto, ἀρ. πλημμύρα.

Allagáre, (ágo) πλημμυρῶ.

Allagazióne, καὶ **Allagagióne**, θ. πλημμύρα.

Alla giornáta, καθ' ἡμέραν.

Alla gróssa, καὶ **Alla grossolána**, παχυμερῶς, χονδροειδῶς.

Alla lárga, μακρὰν, ἢ πλατέως.

Alla leggiéra, ἐλαφρῶς.

Alla líbera, ἐλευθέρως.

Alla lúnga, πόῤῥωθεν, μακράν.

Alla malóra, ἀπαισίως, εἰς κακὴν ὥραν, εἰς κόρακας.

Alla máno, ὡς τὸ, Uómo alla mano, εὐπροσήγορος, εὐπρόσιτος ἄνθρωπος.

Alla móda, καὶ **Alla modérna**, νεωτερικῶς, κατὰ τὴν νῦν συνήθειαν.

Allampanáto, ἀρ. ἰσχνότατος, λεπτότατος, μὴ ἔχων πάρεξ πετζὶ καὶ κόκκαλα.

Alla 'mpazzáta, ἢ **All'impazzáta**, ἀφρονοήτως, ἀστόχαστα.

Alla 'mprovvísta, ἢ **All' improvvísta**, αὐτοσχεδίως, ἔξαφνα.

Alla mútola, σιγῆ, σιωπηλά.
Alla 'ncóntra, ἢ All' incóntra, ἀντικρύ.
Alla 'nfínta, ὑποκριτικῶς.
Alla 'ngiù, ἢ All' ingiù, καὶ allo 'ngiù, κάτω. τὸ ἐναντ. τὸ, alla 'nsù, ἢ all' insù, καὶ allo insù.
All' antíca, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος.
Alla 'nviluppáta, ἀτάκτως, συμπεπλεγμένως.
Alla péggio, κακῶς, ἄσχημα, χωρὶς κάμμίαν ἐπιμέλειαν, εἰς τὸν χειρότερον τρόπον.
Alla per fine, τέλος πάντων.
Allapidaménto, ἀρ. λιθοβολία.
Allapidáre, (ápido) ἰδὲ Lapidare, κτλ.
Alla più lúnga, τὰ μέγιστον, τὸ πολὺ πολύ.
Alla più trísta, κἂν, τὸ ὀλιγώτερον.
All' apostólica, ἀποστολικῶς· μεταφ. ἀπαιδεύτως, ἀμελῶς.
Alla príma, ἢ Alla bélla príma, ἢ Alla príma giúnta, παραχρῆμα, εὐθύς.
Allargaménto, ἀρ. πλατυσμός.
Allargáre, (árgo) πλατύνω. Allargáto, μετ.
Alla rimpazzáta, προπετῶς, ἀπερισκέπτως.
Alla rincóntra, ἀντικρύ.
Alla rinfúsa, συγκεχυμένως.
Alla ritrósa, ἀνάπαλιν, ἀνάποδα.
Alla scapestráta, ἀχαλινώτως, ἀσώτως.
Alla scopérta, φανερά.
Alla schiétta ἁπλῶς.
Alla sfiláta, ἀτάκτως, χωρὶς τάξιν.
Alla sfuggíta, ἐν παρόδῳ.
Alla sicúra, ἀσφαλῶς.
Alla soldatésca, στρατιωτικῶς.
Alla sprovvedúta, ἢ Alla sprovvísta, ἀπερισκέπτως, ἀπρονοήτως, ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα.
Allastricáre, (ástrico) λιθοστρώνω.
Alláto, ἢ a láto, σιμά.
Alla travérsa, ὑπόδρα, μὲ ἄγριον βλέμμα.
Alla trísta, ἀχαρίστως, μὲ ψυχρὸν καὶ ἄσχημον τρόπον.
Allattaménto, ἀρ. θηλασμός.
Allattáre, (átto) θηλάζω, βυζάνω. Ἐνεργ. καὶ οὐδετ.
Allattáto, βυζασμένος.
Alla tua ónta, σοῦ ἄκοντος, εἰς τὸ πεῖσμά σου.
Alla ventúra, τυχόντως.
Alla villanésca, ἀγροίκως.
Alla vólta, πρός. Diéci alla volta, δέκα μαζῆ, ἀπὸ δέκα τὴν φοράν.
Alleánza, θηλ. ἕνωσις, συμμαχία.
Alleáto, ἀρ. σύμμαχος.
Allegagióne, καὶ Allegazióne, θ. καὶ Allegaménto, ἀρσεν. ἐπαγωγὴ μάρτυρος, ἢ μαρτυρίας. Allegaménto de' dénti, μουδίασμα τῶν ὀδόντιων.
Allegáre, (égo) προβάλλω μαρτυρίαν, citár autorità. Allegáre i dénti, μουδιάζω τὰ δόντια. ἔτι, ποιῶ συμμαχίαν. ἔτι, συμμίγω μέταλλα ἄχρι τινὸς βαθμοῦ. Λέγεται καὶ ἐπὶ δένδρου, ὁποῦ μετὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰ ἄνθη, βαστᾶ τὰς νέας ὀπώρας. Allegáto, μετ.
Alleggeriménto, ἀρσεν. ἐλάφρωμα.
Alleggeríre, (isco) ἐλαφρώνω.
Alleggeríto, ἐλαφρωμένος.
Alleggiaménto, ἀρ. κουφισμός, ἐλάφρωσις.
Alleggiáre, (éggio) ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω. Alleggiáto, μετ.
Alleggiatóre, ὁ κουφίζων. Alleggiatríce, θηλ.
Allegoría, θ. ἀλληγορία.
Allegoricaménte, ἀλληγορικῶς.
Allegórico, ἀλληγορικός. πληθ. ci.
Allegorísta, ἀρ. ὅποιος μεταχειρίζεται ἀλληγορίας.
Allegorizzáre, (ízzo) ἀλληγορῶ.
Allegraménte, χαρούμενα.
Allegráre, (allégro) εὐφραίνω. καὶ mi allégro, εὐφραίνομαι, χαίρω, καὶ συγχαίρω τινί.
Allegratívo, ἀρ. καὶ Allegránte, κοιν. χαροποιῶν, ὁποῦ προξενεῖ χαράν.
Allegrézza, καὶ Allegría, θηλ. χαρά.
Allégro, ἀρ. χαρούμενος, καὶ χαροποιός.
Allelúja, ἀρ. Ἑβραϊκὴ φωνή, Ἀλληλούϊα, Αἰνεῖτε, τὸν Κύριον.
Allelúja, θηλ. τρίφυλλον, εἶδος χόρτου.
Allenaménto, ἀρ. ἄνεσις.
Allenáre, (éno) ἀσθενῶ, χάνω τὴν δύναμιν. Τὴν σήμερον σημαίνει τὸ ἐναντίον, ἤγουν ἐνδυναμώνω, ἐγκαρδιώνω. Al-

lenáre un cavállo al córso: γυμνάζω ἄλογον διά νά ἀποκτήσῃ δύναμιν.

Allenire, (ísco) μαλακώνω, χαυνώνω. Allenito, μετ.

Allentaménto, ἀρ. χαύνωσις.

Allentáre, (énto) ἀνίημι, τημῶ ἀργόν, χαῦνον. Allentáto, μετ.

Allentatúra, Ͽ. χαύνωσις. ἔτι, κήλη, σπάσμα.

Allenzáre, ἰδὲ Fasciáre.

Alle prése, ὡς τά, Venire, ἢ Stáre, ἢ E'ssere alle prese con alcúno: πιάνω, σφίγγω τινά, συμβάλλω, μάχομαι.

Allessaménto, ἀρ. ἕψησις.

Allésso, καὶ Allessáto, ἀρ. βρασμένος.

Allésso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ βραστόν.

Allestíre, (ísco) ἑτοιμάζω.

Alle strétte, ἐγγύς, σιμά. ὡς τό, l' affáre era alle strétte di dovérsi conchiúdere: ἡ ὑπόθεσις ἦτον σιμά νά λάβη τέλος.

Alletamáre, (ámo) κοπριάζω.

Allettaménto, ἀρ. θέλγητρον.

Allettáre, (étto) θέλγω, ἀπατῶ· ἔτι, ξενίζω, τρέφω, παρά τοῦ letto, κλίνη. Allettáto, μετ. δελεασθείς.

Allettatíva, Ͽηλ. καὶ Allettatívo, οὐσιαστ. ἀρ. δέλεαρ, θέλγητρον· καὶ θελκτήριος.

Allettatóre, ἀρ. ἑλκυστής.

Allettatríce, Ͽηλ.

Allettévola, κοιν. θελκτήριος, ἐπαγωγός.

Allevaménto, ἀρσεν. ἀγωγή, ἀνατροφή.

Alleváre, (évo) τρέφω, παιδεύω, διδάσκω.

Alleváto, οὐσιαστ. ἀρ. τρόφιμος· καὶ μετοχ. τραφείς, ἀναθρεμμένος.

Allevatóre, ἀρ. τροφεύς.

Allevatríce, Ͽ. ἡ τροφός.

Allevatúra, Ͽ. ἀγωγή, ἀνατροφή.

Alleviagióne, ἢ Alleviazióne, Ͽ. ἰδὲ Alleggiaménto. καὶ Alleviaménto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Alleviáre, (allévio) ἰδὲ Alleggiare. Alleviáto, μετ.

Allezzáre, (ézzo) κακῶς ὄζω, βρωμῶ.

Allibiménto, ἀρ. θάμβος, ἔκπληξις.

Allibíre, (ísco) ἐκπλήττομαι, γίνομαι ὠχρός, συγχυσμένος, καὶ ἄφωνος. Allibíto, ἐκπεπληγμένος.

Allibraménto, ἀρ. ἀναγραφή.

Allibráre, (allíbro) ἀναγράφω, γράφω εἰς τὸ βιβλίον.

Alliévo, ἀρ. τρόφιμος.

Allignáre, (ígno) ἴδιον τῶν φυτῶν, φυτρώνω, αὐξάνομαι, ῥιζοβλαστῶ, εὐγαίνω ῥίζας. Allignáto, μετ.

All' impazzáta, ἀπερισκέπτως, ἀστόχαστα.

All' impensáta, καὶ all' improvvísta, ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα.

All' improvvíso, ἔξαφνα.

All' incóntra, εἰς ἀπάντησιν, ἄντικαιρύ, ἐναντίον.

All' incóntro, ἐξ ἐναντίας, καταντικρύ, ἀγνάντια.

Allindáre, (índo) καὶ Allindíre, (ísco) καλλωπίζω, στολίζω. ὅθεν, Allindatóre, κοσμητής.

All' indiétro, ὀπίσω.

All' infuóri, ἔξωθεν.

All' ingiú, κάτω.

All' ingrósso, χοντρικῶς.

All' insú, ἄνω, ἐπάνω.

All' intórno, κύκλῳ, περί, ὁλόγυρα.

Alliquidíre, (ísco) τήκομαι, ἀναλύομαι. Alliquidíto, ἀναλυμμένος.

Allividiménto. ἀρ. πελίδνωσις, μελανότης.

Allividíre, (ísco) μελανός γίνομαι. Allividíto, μελανός.

Allocáre, (allóco) ἰδὲ Allogare.

Alloccáre, (allócco) ὑποβλέπω, ματιάζω διά νά ἐνεδρεύσω, ἐπιβουλευθῶ.

Allocchería, Ͽηλ. ἀναισθησία.

Allócco, ἀρ. γλαύξ, κουκουβαΐα. πληθ. chi.

Allódola, Ͽ. κορυδαλός.

Allogagióne, Ͽηλ. καὶ Allogaménto, ἀρ. νοίκιασμα.

Allogáre, (ógo) ἐυτολίζω, θέτω· βάνω τινά εἰς τὴν δούλευσιν τινός· νοικιάζω. ὑπανδρεύω. Allogáto, μετ.

Allogatóre, ἀρ. μισθωτής, νοικιαστής.

Alloggiaménto, καὶ Allóggio, ἀρ. ξενοδοχεῖον, κατοικία, καὶ στρατόπεδον.

Alloggiáre, (óggio) κα-

τοικῶ, οἰκονεύω, καὶ ξενίζω. Alloggiáto, μετ.

Allogliáto, αἴρινος, κατεσκευασμένος ἀπὸ αἶραν, di lóglio. μεταφ. ἀναίσθητος, διότι λέγουσιν ὅτι ὁποιος φάγῃ ἀπὸ τὴν αἶραν τὸ χόρτον πίπτει εἰς ἀναισθησίαν.

Allontanaménto, ἀρ. ἀποχώρησις, ξεμάκρησις.

Allontanáre, (allontáno) ἀπομακρύνω.

Allontanáto, ἀπομακρυσμένος.

Alloppiáre, (óppio) ἰδὲ Adoppiáre.

Allóppio, ἀρ. τὸ ὄπιον, τὸ ἀφιῶνι.

All' oppósto, τοὐναντίον, ἐξ ἐναντίας.

Allóra, τότε.

Alloríno, οὐσιαστ. ὑποκορ. ἀρ. δάφνιον, μικρὴ δάφνη. Τὴν σήμερον κοινότερον τὸ, Lauríno.

Allóro, ἄρσεν. δάφνη.

A'llo scopérto, ἐν ὑπέθρῳ, ξεσκέπαστα, φανερά.

Allo scúro, ἐν σκότῳ, χωρὶς φῶς, ἀδήλως.

Allótta, τότε. Φλωρ.

Alluciáre, (úcio) βλέπω ἀσκαρδαμυκτεὶ, μὲ προσοχήν.

Allucignoláre, (allucígnolo) στρίφω, κάμνω ὡς φοιτίλι.

Allucignoláto, στριμένος, καμωμένος ὡσὰν φοιτίλι.

Allúda, Θ. δέρμα, πετζὶ λεπτὸν, καὶ τρυφερόν.

Allúdere, (údo) αἰνίττομαι, δηλῶ, σημειώνω, ἀποβλέπω εἰς τὶ μὲ τὸν λόγον μου, ἐννοῶ τι σκοτεινά. Allúsi, παραχ. Allúso, μετ.

All' último, καὶ All' último degli último, ὕστερον, εἰς τὸ ὕστερον, τέλος πάντων.

Allumáre, (úmo) φωτίζω, ἀνάπτω.

Allúme, ἀρσεν. ἡ στύψη.

Alluminárе, (allúmino) φωτίζω· ἔτι, ἀνάπτω. ἔτι, βάνω τὰ ῥοῦχα εἰς τὴν στύψιν (nell'allúme) πρὶν τὰ βάψω, διὰ νὰ δεχθοῦν τὸ χρῶμα· ἔτι, ἀντὶ, τοῦ Miniáre, ἰδὲ τοῦτο.

Alluminάto, φωτισμένος· ἔτι, στυπτηριωτὸς, γεμάτος στύψην.

Alluminóso, στυπτηριώδης.

Allungaménto, ἀρ. ἔκτασις, μάκραιμα.

Allungáre, (úngo) ἐκτείνω· οὐδετ. ξεμακρύνω, καὶ αὐτοουδ. ἀπλόνομαι.

Allungatívo, αὐξητικός.

Allungáto, ηὐξημένος. Víno allungáto, κεκραμένος οἶνος, νερωμένον κρασί.

Allungatóre, αὐξητής. Allungatríce, Θηλ.

Alluogáre, ἰδὲ Allogáre.

Allupáre, (allúpo) εἶμαι πεινασμένος ὡς λύκος. Allupáto, πεινασμένος ὡσὰν λύκος. Caválllo allupáto, λυκοδαγκασμένον ἄλογον.

All' usánza, ἢ All' usáto, κατὰ τὸ σύνηθες, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Allusióne, Θ. παρῳδία, παρασημασία, παρὰ τοῦ Allúdere, τὸ ὑπαινίττεσθαι.

Allusívo, ἀρ. αἰνιττώδης.

Alluvióne, Θ. πρόσκλυσις, πλημμύρα, πρόχωμα γινόμενον ὅταν ἀναχωρῶσι τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ.

A'lma, Θηλ. ψυχή· λέξις ποιητ.

Almanácco, ἀρ. ἐφημερὶς, καὶ μηνολόγιον· πληθ. chi.

Alméno, καὶ Almánco, κἂν, τοὐλάχιστον.

Almiránte, ἀρ. στολάρχης, ἀλμιράλιος, καὶ τὸ καράβι τοῦ στολάρχου.

A'lmo, ἀρ. ὁποῦ δίδει ψυχὴν, καὶ ζωήν. ἔτι, ἔξοχος, κλυτὸς, ἐξαίρετος.

A'lno, ἀρ. ἡ κλῆθρη, δένδρον.

Aloé, ἀρ. ἀλοὴ, χόρτον ἰατρικὸν πικρότατον. καὶ εἶδος δένδρου τῆς Ἰνδίας.

Alóne, ἀρ. ἡ ἅλως, ὁ κύκλος ὁποῦ φαίνεται ἐνίοτε ὁλόγυρα εἰς τὴν Σελήνην, ἢ εἰς ἄλλον πλανήτην.

Alopecía, ἢ Alopezía, Θ. ἀλωπεκία, κασσίδα.

Alóscia, Θ. ὑδρόμελι ἀρωματικὴ.

Al pári, ἐξ ἴσου.

A'lpe, Θηλ. Ἄλπις. Le A'lpi, αἱ Ἄλπεις, βουνὰ, τὰ ὁποῖα χωρίζουσι τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.

Alpéstre, κοιν. καὶ Alpéstro, ἀρ. ἄγριος, τραχύς.

Alpigiáno, ἀρ. κάτοικος τῶν Ἄλπεων.

Alpígno, ἢ Alpíno, ἀρ. ἀλπινὸς, ὀρεινός.

Al più, τὸ πολύ.

Al possíbile, κατὰ τὸ δυνατόν.

Al presénte, κατὰ τὸ παρόν.

Alquánte vólte, μερικαῖς φοραῖς.

Alquánto, ἐπίῤ. ὀλίγον, καμπόσον. Alquánti, τινὲς, μερικοί.

Al sicúro, ἀσφαλῶς.

Altaléna, Θηλ. αἰῶρα· παιγνίδιον τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα, καθήμενα ἐπάνω εἰς μίαν σανίδα κρεμασμένην μεταξὺ δύο σχοινίων, κουνοῦνται μέσα εἰς αὐτὴν (σανιδόκουνα). Οἱ Βενετοὶ Biscolo· καὶ Altalenáre, (altaléno) κονοῦμαι, παίζω τὸ τοιοῦτον παίγνίδι.

Altaléno, ἀρσεν. ξύλον ζυγοστατούμενον ἐπάνω εἰς ἄλλο ξύλον πρὸς διαφόρους χρήσεις· ἀργάτης.

Altaménte, ὑψηλά.

Al tárdi, ὀψὲ, ἀργά.

Altáre, ἀρ. βωμὸς, Θυσιαστήριον. Altaríno, ὑποκορ.

Altéa, Θ. ἀγριομολόχα.

Alterábile, κοιν. μεταβλητικὸς, ὑποκείμενος εἰς ἀλλοίωσιν.

Alteraménte, ὑπερηφάνως.

Alteráre, (áltero) ἀλλοιῶ, ταράττω.

Alteratívo, ἀρ. ἀλλοιωτικός.

Alteráto, ἀρ. ἀλλοιωμένος, καὶ Θυμωμένος.

Alterazioncélla, Θ. μικρὰ ἀλλοίωσις.

Alterazióne, Θ. ἀλλοίωσις, μεταβολὴ, καὶ ὀργή.

Altercáre, (érco) λογομαχῶ.

Altercazióne, Θηλ. λογομαχία.

Alterézza, καὶ Altierézza, Θ. ὑπερηφανία.

Alterígia, Θ. τὸ αὐτό.

Alternaménte, ἀμοιβαίως.

Alternáre, (érno) ἀμείβω.

Alternataménte, καὶ Alternativaménte, ἐναλλὰξ, κατ' ἀλλαγὴν, ἀμοιβαίως.

Alternatíva, Θ. ἀμοιβή.

Alternáto, ἀρσεν. ἀλληλοδιάδοχος, ἀμοιβαῖος.

Alternazióne, Θ. ἀμοιβή.

Altérno, ἀρσεν. ἀμοιβαῖος. λέξις λατ.

Altéro, ἀρ. ὑπερήφανος.

Altézza, Θηλ. ὑψηλότης. καὶ τίτλος εἰς Ἡγεμόνας. Vostra Altézza, ἡ ὑψηλότης σας.

Altieraménte, ὑπερηφάνως.

Altiéro, καὶ altéro, ἀρ. ὑπερήφανος.

Altisonánte, κοιν. ὑψηχὴς, ἠχώδης.

Altíssimo, ὑψηλότατος. L' Altíssimo, ὁ ὕψιστος Θεός.

Altitonánte, κοιν. ὑψιβρεμέτης, ὁποῦ βροντᾷ ἀπὸ τὸ ὕψος.

Altitúdine, Θ. ὕψος· λ. λατ.

Altivolánte, κοιν. ὑψιπέτης, ὁποῦ πετᾷ εἰς τὸ ὕψος.

A'lto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὕψος.

A'lto, ἐπιθ. ἀρ. ὑψηλός.

A'lto, ἐπίῤ. ὑψηλῶς. Fare alto, στέκω, σταματῶ. Fare alto, e básso, κάμνω ὅ, τι καὶ ἂν Θέλω, εἶμαι αὐτεξούσιος.

Altraménte, Altraménti, καὶ Altriménti, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.

A'ltra vólta, ἄλλοτε, ἄλλην φορὰν, εἰς ἄλλον καιρόν.

Altresì, ἐπίῤ. προσέτι, ἀκόμη.

Altrettále, ἐπ. κοιν. δηλαδὴ Altro tale, τοιοῦτος, παρόμοιος. Altrettále, ἐπίῤ. ὁμοίως.

Altrettánto, ἐπιθ. ἄλλος τόσος, καὶ ἐπίῤ. ἄλλο τόσον.

A'ltri, Ἀντωνυμ. ἀρ. ὀνομαστικὴ, ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, σημαίνουσα, ἄλλος ἄνθρωπος.

Altriéri, προχθές.

Altriménti, ἰδὲ Altramente.

A'ltro, ἐπιθ. ἄλλος, διάφορος· καὶ οὐσιασ. ἄλλο τι, ἄλλο πρᾶγμα. Per áltro, τοῦ λοιποῦ, ὅμως.

Altrochè, εἰμὴ, πάρεξ.

Altrónde, ἐπίῤ. ἀλλαχόθεν, ἀπὸ ἄλλον τόπον.

Altróve, ἐπίῤ. ἀλλαχοῦ, εἰς ἄλλον τόπον.

Altrúi, (Ἀντωνυμ. ὀνομαστικὴν οὐκ ἔχουσα, ἐπὶ ἀνθρώπου μόνον). Ἑτέρου, ἄλλου. Ἔτι, οὐσιασ. τὸ ἀλλότριον, τὸ ξένον πρᾶγμα.

Altúra, Θηλ. ὕψος.

Al tútto, πάντη, παντελῶς.

Alveário, καὶ Alveáre, ἀρ. κυψέλη.

A'lveo, ἀρ. κυψέλη, καὶ Λατιν. τὸ κύτος τοῦ ποταμοῦ. Alvéolo, ὑποκορ.

Alvíno, ἀρ. κοιλιακός.

Al vívo, ἐναργῶς, ζωντανᾶ.

A lúngo andáre, μὲ τὴν προχώρησιν τοῦ καιροῦ, μὲ τὴν πολυκαιρίαν.

Alúnno ἀρ. τρόφιμος.

A'lvo, ἀρ. κοιλία. λέξις λατιν.

A luógo, καὶ A témpo, e luógo, ἐν καιρῷ, καὶ ἐν τόπῳ, εὐκαίρως.

Alzája, θηλ. τὸ σχοινίον, ὁποῦ δένεται εἰς τὸ κατάρτι τῶν πλοίων, καὶ σύρονται διὰ τῶν ποταμῶν. παλαμάρι. Λέγεται Alzája, ἀρσεν. ἢ Bardótto, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὸ σχοινίον αὐτό.

Alzaménto, ἀρ. ὕψωμα.

Alzáre, (álzo) ὑψώνω.

Alzáta, οὐσιαστ. θ. ὕψωσις.

Alzáto, ἀρσεν. ὑψωμένος, σηκωμένος.

Alzatúra, θ. ὕψωσις.

Amábile, κοιν. ἀγαπητός.

Amabilità, θ. (ἄκλιτον, ὅτι δὲν τρέπεται εἰς τὸ πληθ. καὶ οὕτω πάντα τὰ ἔχοντα· ἐπὶ τέλους τὴν βαρεῖαν). εὐμένεια, ἀγάπη, φιλότης.

Amabilménte, ἀγαπητῶς.

A mácca, καὶ a mácco, πλουσιοπαρόχως, δωρεὰν, ἀμισθὶ, χωρὶς πληρωμήν.

Amadóre, ἀρ. ἐραστής.

A mál cúore, A malincuóre, A malincórpo, ἀκουσίως, στανικῶς.

A mala péna, μόλις, μετὰ βίας, δυσκόλως.

Amálgama, θ. μάλαγμα, ἢ ἀνακάτωσις τῶν μετάλλων μὲ ὑδράργυρον, con argénto vívo.

Amalgamáre, (álgamo) ἀνακατώνω τὰ μέταλλα μὲ ὑδράργυρον.

A màl grádo, ἀκουσίως, στανικῶς.

A málo sténto, μόλις, μετὰ βίας.

A mal púnto, ἀπαισίως, εἰς κακὴν ὥραν, εἰς κακὴν περίστασιν.

A mancína, ἐπ' ἀριστερᾷ, ζερβᾷ.

A mán déstra, ἢ dirítta, ἐκ δεξιῶν.

A man mánca, ζερβᾷ.

A man sálva, ἀσφαλῶς, ἀζημίωτα.

A maniéra, δίκην, ὥσπερ, ὡσάν.

A máno, προχείρως, ἐν προχείρῳ.

A mano a mano, ἐφεξῆς.

A man sinístra, ἐξ ἀριστερῶν, ζερβᾷ.

Amánte, κοιν. ἐραστής.

Amanteménte, φιλικῶς.

Amantíssimo, ὑπερθ. φιλικώτατος.

A man vóte, ἢ vuóte, κεναῖς ταῖς χερσὶ, μὲ ἄδεια χέρια.

Amaraménte, πικρῶς.

Amaránto, ἀρ. ἀμάραντος.

Amarásca, θηλ. κεράσι πικρόν. πληθ. sche.

Amarásco, ἀρσεν. κέρασος ὀξύτερος. δένδρον, καὶ ὁ ἐκ τούτου οἶνος.

A maravíglia, θαυμασίως.

Amáre, (ámo) ἀγαπῶ.

Amareggiaménto, ἀρ. πικρότης, πίκρα.

Amareggiáre, (éggio) πικραίνω.

Amareggiáto, πικραμένος.

Amarélla, θηλ. παρθένιον, εἶδος χόρτου.

Amarétto, ἀρ. πικρούτζικος.

Amarézza, θ. πικρότης.

Amarezzáre, (ézzo) ἰδὲ Amareggiare· καὶ Marezzáre.

Amaríccio, ὑπόπικρος, πικρούτζικος.

Amaríno, ἀρ. εἶδος κεράσου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς, ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα, εἶναι ὀξὺς, καὶ πικρούτζικος.

Amaritúdine, θ. πικρότης. μεταφ. λύπη. ἔτι, τραχύτης.

Amáro, οὐσιαστ. ἀρσεν. πικρία, πικρότης.

Amáro, ἐπ. ἀρσεν. πικρός. Σημείωσαι ὅτι Amáro, λέγουσιν οἱ Ποιηταὶ, ἀντὶ τοῦ Amárono, ἠγάπησαν, καὶ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ ῥήμ. τῆς ά. Συζυγ.

Amarógnolo, ὑπόπικρος.

Amarulénto, ἀρ. πικρός. λέξις λατ.

A másse, ἀφθονώτατα, εὐπορώτατα.

Amatísta, θηλ. ἀμέθυστος, ὄνομα λίθου.

Amatíta, ἢ μᾶλλον Matíta, θ. αἱματίτης, εἶδος λίθου.

Amáto, ἀγαπημένος.

Amatóre, ἀρ. ἐραστής.

Amatório, ἀρ. ἐρωτικός.

Amatríce, θ. ἐρωμένη.

Amázzone, θ. ἀμαζών. Αἱ Ἀμαζόνες, (le Amázzoni) ἦσαν γυναῖκες πολεμικαὶ, μονοβύζαι· καὶ ἡ αὐτῶν βασίλισσα ὠνομάζετο Πενθησιλέα, Pantasiléa.

Ambáge, θ. περιαγωγὴ, περιπλοκὴ λέξεων· λέξις λατ.

Ambascieria, καὶ Ambascería, θ. πρεσβεία.

Ambáscia, θ. δύσπνοια, καὶ ἀθυμία, λύπη.

Ambasciadóre, ἀρ. πρέσβυς.

Ambasciadorúzzo, ὑποκορ. Ταῦτα τὰ λήγοντα εἰς,

ύzzo, σημαίνουσι πάντοτε καταφρόνησιν, χλεύην, εὐτέλειαν.

Ambasciáre, (áscio) αὐτοπαθ. λειποψυχῶ.

Ambasciáta, θ. πρεσβεία.

Ambasciatóre, καὶ **Ambasciadóre**, ἀρ. πρέσβυς, ἀποκρισιάριος. **Ambasciatríce**, θηλ.

Ambascióso, ἀρ. περιαλγής, πολυμεριμνος, λυπημένος.

Ambássi, ἀρ. ἤτοι **ámbo gli ássi**, λέγεται ὅταν παίζωντας πέσωσι δύο ἄσσοι ἐνταυτῷ.

A'mbe, θ. **A'mbo**, κοιν. ἄμφω, οἱ, αἱ δύο.

Ambiadúra, θ. ἴδε **Ambio**.

Ambiánte, κοιν. ὡς τὸ, **cavállo ambiánte**, ἄλογον γοργόν, τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον λέγεται **Chinéa**. ἴδε **Ambio**.

Ambiáre, (ámbio) περιπατῶ γοργᾶ, ἐπὶ ἀλόγων.

Ambidéstro, ἀρ. ἀμφιδέξιος, ὅποιος δουλεύεται ἴσια καὶ τὰ δύο χέρια.

Ambidúe, **Ambedúe**, ἀμφότεροι, ραι.

Ambiénte, κοιν. ἡ ὑγρὰ ὕλη, ἡ περικυκλώνουσα πρᾶγμα τι. Κοινῶς λέγεται ἐπὶ ἀέρος.

Ambiguaménte, ἀμφιβόλως.

Ambiguézza, θ. ἀμφιβολία.

Ambiguíssimo, ἀμφιβολώτατος.

Ambiguità, θηλ. ἀμφιβολία.

Ambiguo, ἀρ. ἀμφίβολος.

A'mbio, ἀρσεν. περιπάτημα τοῦ ἀλόγου, μὲ βήματα βέβαια καὶ γοργά, παρακαίρως κινούμενα. Λέγεται καὶ **Portánte**, καὶ **Tráino**.

Ambíre, (ísco) ἐπιθυμῶ, γυρεύω να ἀπολαύσω τιμάς, πρωτεῖα, καὶ τοιαῦτά τινα· καὶ ἁπλῶς ἐπιθυμῶ.

Ambíto, ἐπιθυμημένος, ζητημένος.

A'mbito, (οὐσιαστ. ἀρσεν. Λατ. **ámbitus**, ἤτοι περίοδος). παραγγελία. Οὕτω παλαιόθεν ὠνόμαζον οἱ Ῥωμάνοι ἐκεῖνο, ὁποῦ τὴν σήμερον οἱ Φλωρεντῖνοι καλοῦσι **Bucheraménto**· ἴδε **Brogliáre**, καὶ **Bróglio**.

Ambizióne, θηλ. φιλοτιμία, φιλοδοξία.

Ambiziosaménte, φιλοδόξως.

Ambizióso, ἀρ. φιλόδοξος.

Ambo, ἴδε **Ambe**.

A'mbra, θ. τὸ ἄμβαρον, ἢ ἄμπαρον, ὕλη εὐωδεστάτη, ἤλεκτρον, κεχριμπάρι.

Ambracáne, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος ὀσμῆς· καλεῖται οὕτω καὶ τὸ ζῶον, ὁποῦ τὴν γεννᾷ.

Ambráre, (ámbro) ποιῶ τι εὐῶδες μὲ τὸ ἄμβαρον. **Ambráto**, μετ.

Ambrétta, θ. (**Fióre del ciáno pérsico**, ἄνθος τοῦ περσικοῦ κυάνου). εἶδος ἄνθους μυριστικοῦ.

Ambrósia, θηλ. φυτὸν ὅμοιον τῷ πηγάνῳ. Κατὰ τοὺς Ποιητὰς θεία τροφή, ἧς οἱ βροτοὶ οὐ μετέχουσιν· ἀμβροσία, τροφὴ τῶν θεῶν. Ἡ δὲ πόσις αὐτῶν, λέγεται **Néttare**, ἀρ. νέκταρ.

Ambrosína, θ. ἐπιθ. εἴδους τινὸς ἀμυγδάλων. λέξ. Λομβαρ.

Amèllo, ἀρ. χόρτον, τὸ ὁποῖον φύεται παρὰ τὸν Μέλλα ποταμὸν τῆς Γαλλίας.

A memória, ξιστοίχου, ἀπὸ στήθους.

A menadíto, ἀκριβῶς, καταλεπτῶς, καλώτατα.

Amendúe, ἀμφότεροι, αι· ταυτὸν καὶ τὸ **Amendúni**.

Amenità, θ. τερπνότης, χαροποιότης τόπου, ἢ ἀέρος.

Améno, ἀρ. τερπνός, τρυφερός, ἀβρός.

A ménte, ξεστοίχου, ἀπὸ στήθους.

A mezzo giórno, τὸ μεσημέρι.

Amfíbio, καὶ **Anfíbio**, ἀρ. ἀμφίβιος, ἐπ. ζώου ὁποῦ ζῇ εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

Amiánto, ἀρ. ἀμίαντος, εἶδος λίθου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον γίνεται πανίον λευκότατον, καὶ ὅταν λαιρωθῇ ῥίπτεται εἰς τὴν φωτίαν, καὶ γίνεται ὥσπερ τὸ πῦρ, καὶ λευκὸν ὥσπερ τὸ πρῶτον καὶ λαμπρότατον, χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε ἓν μόριον τῆς οὐσίας του.

Amicábile, κοιν. φιλικός.

Amica, θηλ. φιλενάδα· πληθ. **che**.

Amicaménte, φιλικῶς.

Amicáre, (amíco) κάνω φίλον, καὶ φιλιώνομαι.

A mícca, ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως.

A miccíno, φειδομένως, ἀπὸ ὀλίγου τὴν φοράν.

Amichévole, κοιν. ἀγαπητός, φιλικός.

Amichevolménte, φιλικῶς.

Amicízia, θ. φιλία.

Amíco, ἀρ. φίλος. πληθ. **ci. amicíssimo**, φίλτατος· καὶ ἐπ. φίλος, φιλικός, βοηθός.

A'mido, ἀρ. ἡ ἄμυλος, ἢ τὸ ἄμυλον, κατασκευήτις ἐκ σίτου διά τινας ἡμέρας εἰς τὸ ὕδωρ ἐναποβρεγμένου μετὰ γάλακτος.

A minúto, εἰς λεπτότατα.

Amistà, θηλ. φιλία, καὶ συμμαχία. Τὰ τοιαῦτα γίνονται κλιτὰ, προσθέσει τοῦ **de**, ἢ **te**· οἷον **Amistáde, pietáde**.

A misúra, μὲ μέτρον, κατὰ, κατὰ τὸ μέτρον.

Ammaccaménto, ἀρ. καὶ **Ammaccatúra**, θ. σύντριψις.

Ammaccáre, (**ácco**) συντρίβω· σημ. ὀλιγώτερόν τι τοῦ **Infrangere. Ammaccáto**, συντριμμένος.

Ammacchiársi, (**mi ammácchio**) κρύπτομαι εἰς τὸν ἀκανθῶνα, **nella mácchia**.

Ammaestrábile, κοιν. εὐμαθής, εὐδίδακτος.

Ammaestraménto, ἀρ. δίδαγμα.

Ammaestráre, (**éstro**) διδάσκω.

Ammaestrataménte, εὐμαθῶς, μὲ φρόνησιν.

Ammaestratívo, ἀρ. νουθετικὸς, διδασκαλικός.

Ammaestráto, πεπαιδευμένος.

Ammaestratóre, ἀρσεν. διδάσκαλος.

Ammaestratrice, θηλ. ἡ διδάσκαλος.

Ammaestrazióne, θ. διδασκαλία.

Ammaestrévole, κοιν. εὐδίδακτος, εὐμαθής· καὶ διδακτικός.

Ammaestrevolménte, διδασκαλικῶς, τεχνιέντως.

Ammagliáre, (**áglio**) δένω δικτυωδῶς, εἰς σχῆμα δικτύου.

Ammagliáto, δεμένος δικτυωδῶς, ἢ σφιγκτά.

Ammagríre, (**ísco**) γίνομαι λεπτὸς, λιγνός, ἢ ποιῶ λεπτόν.

Ammainàre, (**máino**) **le véle**, κατεβάζω τὰ πανία.

Ammaláre, (**álo**, καὶ **mi**) ἀρρωστῶ· καὶ Ἐνερ. ποιῶ ἀσθενῆ, ἄρρωστον.

Ammalatíccio, ἀρ. φιλάσθενος, ἀρρωστιάρης.

Ammaláto, ἀρ. ἄρρωστος.

Ammalatúccio, καὶ **Ammalazzáto**, ἀρρωστιάρης.

Ammaliaménto, ἀρ. γοήτευμα, μαγεία.

Ammaliáre, (**álio**) βασκαίνω, γοητεύω, μαγεύω.

Ammaliáto, μαγευμένος· ἔτι, ἔκθαμβος, ἐκπεπληγμένος.

Ammaliatóre, ἀρ. βάσκανος. **Ammaliatrice**, θ.

Ammaliatúra, θηλ. φαρμακεία, βασκανία, μαγεία.

Ammandorláto, οὐσιαστ. ἀρ. ἀμυγδαλοειδὲς, ῥομβοειδὲς ἔργον.

Ammanettáre, (**étto**) δένω μὲ τὰς χειρίδας **colle manétte**· ἰδὲ τοῦτο. Λέγεται ἐπὶ χειρῶν, καὶ ποδῶν.

Ammanieráre, (**niéro**) καλλωπίζω, ἐφαρμόζω.

Ammanieráto, καλλωπισμένος, εὐπρεπής.

Ammannajáre, (**nájo**) θανατώνω, φονεύω **colla mannája**, μὲ τὸ τζεκοῦρι.

Ammannáre, (**mánno**) προχειρίζω, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω. **Ammannáto**, πρόχειρος, ἑτοιμασμένος· καὶ **Ammanniménto**, ἀρ. παρασκευὴ, ἑτοιμασία.

Ammanníre, (**ísco**) τὸ αὐτό. **Ammanníto**, ἑτοιμασμένος.

Ammansáre, (**ánso**) καὶ **Ammansíre**, (**ísco**) πραΰνω, ἡμερώνω, οὐδετ. καὶ αὐτοπαθ. ἡμερώνομαι.

Ammansáto, καὶ **Ammansíto**, καταπραϋμένος, ἡμερωμένος.

Ammantáre, (**ánto**) σκεπάζω μὲ **manto**, πέπλον, καὶ ἁπλῶς σκεπάζω· αὐτοπαθ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι. **Ammantáto**, σκεπασμένος.

Ammantatúra, θ. ἱματισμός, κάλυμμα.

Ammantelláre, (**éllo**) αὐτοπαθ. καλύπτομαι.

Ammánto, ἀρ. ἐπίβλημα, πέπλον, σκέπασμα.

Ammarciménto, ἀρ. σάπισμα.

Ammarcíre, (**ísco**) φθείρομαι, σαπίζω.

Ammarginársi, (**mi ammárgino**) κολλοῦμαι, ἑνώνομαι μαζῆ, συγκολλοῦμαι.

Ammartelláre, (**éllo**) βασανίζω· (παρὰ τοῦ, **martéllo**, σφυρί).

Ammartelláto amadóre, ζηλότυπος ἐραστής, ἔχων ὡσάν σφυρί μέσα εἰς τό κεφάλι.

Ammassaménto, ἀρ. συναθροισμός.

Ammassáre, (ásso) σωρεύω, συναθροίζω.

Ammassáto, σωρευμένος, συναθροισμένος.

Ammassatóre, ἀρ. σωρευτής.

Ammassicciáre, (siccio) σωρεύω. καί αὐτοπαθ. γίνομαι massíccio, στερεός, γεμάτος.

Ammásso, ἀρ. ἄθροισμα. σωρός.

Ammatassáre, (tásso) δένω τό μετάξι, τό νῆμα, καὶτ. τ. κάμνωντάς το θηλείαν, ἤγουν τό διαιρῶ εἰς θηλειάς. (μολιτῶ, ἢ μολιτίζω.)

Ammattíre, (ísco) μωραίνω, καί μωραίνομαι. **Ammattíto**, μετ.

Ammattonaménto, ἀρ. λιθόστρωσις.

Ammattonáre, (tóno) λιθοστρώνω. **Ammattonáto**, λιθόστρωτος. Μέ τό lo, ἄρθρον, λαμβάνει δύναμιν οὐσιαστικοῦ, ὥσπερ καί πάντα τά ἄλλα ἐπίθετα, οἷον, lo ammattonáto, τόπος λιθόστρωτος.

Ammazzaménto, ἀρ. φόνος.

Ammazzáre, (ázzo) φονεύω.

Ammazzáre, (παρά τοῦ Mazzo, δέσμη, δεμάτιον). ἰδὲ **Ammazzoláre**.

Ammazzatóre, ἀρ. φονευτής. **Ammazzatríce**, θ.

Ammazzeráre, (mázzero) ρίπτω τινά εἰς τήν θάλασσαν μέσα εἰς σακκί ῥαμμένον, καί μέ πέτραν εἰς τόν λαιμόν.

Ammazzeráto, ξηρός, στερεωμένος. κυρίως λέγεται διά τό ζυμάρι ὅταν ξηραίνεται ἀφ' ἑαυτοῦ του. **Terra ammazzeráta**, λέγεται διά τήν γῆν, ἥτις ἔγινε στερεά διά τό νά ἐπατήθη ὅταν ἦτον μαλακή.

Ammazzoláre, (ammázzolo) ποιῶ δεμάτια ἀπό ἄνθη, ἢ χόρτα.

Ammemmáto, βυθισμένος εἰς τήν λάσπην. παρά τοῦ **Ammemmáre**, ῥήμ.

A'mmen, ἀρ. ἑβραϊκή λέξις. Ἀμήν. **Cosi sía**, ἔτζη εἶναι. ἔτζη νά εἶναι. Λέγ. καί **Amménne**, καί **ámme**, ποιητ.

Amménda, θηλ. ἐπανόρθωσις, ἀμοιβή· ἔτι, σωφρονισμός, διόρθωσις. ἔτι, ποινή.

Ammendábile, κοιν. εὐπανόρθωτος.

Ammendaménto, ἀρ. ἐπανόρθωμα.

Ammendáre, (méndo) ἐπανορθῶ, διορθώνω. **Ammendáto**, διορθωμένος. καί αὐτοπαθ. **mi amméndo**, διορθώνομαι.

Ammendazióne, θ. ἐπανόρθωσις.

Amméndue, κοιν. ἄμφω, ἀμφότεροι.

Ammésso, προσδεχθείς, παρά τοῦ.

Amméttere, (étto) προσδέχομαι, εἰσδέχομαι. καί παροξύνω. παρακείμ. **Ammisi**, **ammettésti**, κτλ.

Ammezzaménto, ἀρ. διχοτομία, ἡ κατά μέσον χώρισις· ἔτι, τό ἥμισυ.

Ammezzáre, (ézzo) διχοτομῶ, τέμνω, κόπτω, διαιρῶ εἰς δύο, ἢ εἰς τό μέσον. Ἐνίοτε, φθάνω εἰς τό ἥμισυ.

Ammezzáre, καί **Ammezzíre**, (ísco) πεπαίνομαι, γίνομαι ὥριμος.

Ammezzatóre, ἀρ. ὅποιος τέμνει, κόπτει τί εἰς τό μέσον.

Ammi, ἀρσεν. ὄμμι, εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ammiccáre, (ícco) ἐπινεύω, κάμνω νεῦμα μέ τό μάτι.

Ammiglioráre, ἰδὲ **Miglioráre**.

Amminícolo, ἀρ. ἔρεισμα, βοήθημα. λέξις λατ.

Amministragióne, θ. οἰκονομία, διοίκησις, ὑπηρεσία.

Amministráre, (ístro) διοικῶ, κυβερνῶ· ἔτι, χορηγῶ, δίδω.

Amministratóre, ἀρ. διοικητής.

Amministratríce, θ. ὑπηρέτις.

Amministrazióne, θηλ. διοίκησις. ἰδὲ καί **gióne**.

Amminutáre, (núto) συντρίβω, κάμνω εἰς λιανά κομμάτια.

Ammirábile, κοιν. θαυμάσιος.

Ammirabilità, θηλ. θαυμασιότης.

Ammiráglio, ἀρ. στολάρχης, ἀλμιράλιος· καί **Ammiragliáto**, ἀρ. τό ἀξίωμα τούτου.

Ammiraménto, ἀρ. θαυμασμός.

Ammirándo, ἀρ. θαυμάσιος. λέξις λατ.
Ammiráre, (íro) θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.
Ammirativo, ἀρ. θαυμαστικός.
Ammiráto, ἐκπλαγείς.
Ammiratóre, ἀρ. θαυμαστής. Ammiratrice, θ.
Ammirazióne, θηλ. θαυμασμός.
Ammissíbile, κοιν. (ἀπὸ τοῦ Ammettere) ἀποδεκτός.
Ammissióne, θηλ. εἰσοδοχή, ὑποδοχή.
Ammisuráre, (úro) μετρῶ, ποιῶ μέτριον.
Ammisuráto, ἀρ. μεμετρημένος, μέτριος.
Ammítto, ἀρ. κάλυμμα, κεφαλομάντιλον, τὸ ὁποῖον βάνουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν οἱ Ἱερεῖς τῶν Λατίνων, ὅταν ἐνδύωνται διὰ νὰ λειτουργήσουν.
Ammodaménto, ἀρ. μέτρον, μετριότης.
Ammodataménte, μετρίως.
Ammodáto, σύμμετρος, μέτριος.
Ammodernáre, (érno) καινουργεύω.
Ammogliáre, (óglio) δίδω γυναῖκα. Ammogliársi, παίρνω γυναῖκα, ἐπὶ ἀνδρὸς μόνον.
Ammogliáto, ἀρσεν. γεγαμηκώς, ὁ ἔχων γυναῖκα.
Ammoináre, καὶ Ammuináre. (ammoíno) κολακεύω, κάμνω χάϊδια, moíne.
Ammollaménto, ἀρ. ὕγρανσις.
Ammolláre, (óllo) ὑγραίνω, βρέχω. οὐδετ. ὑγραίνομαι, εἶμαι ὑγρός, μαλακός· ἔτι, μαλάττω, μαλακαίνω· ἔτι, ἀνίημι, χαυνόνω τὸ σχοινίον, la fúne.
Ammólliativo, ἀρ. μαλακτικός.
Ammolláto, ἀρσεν. ὑγρός, βεβρεγμένος· ἔτι, καταπραϋμένος, μεμαλαγμένος.
Ammolliénte, κοιν. μαλακτικός.
Ammollíre, (ísco) ὑγραίνω, μαλακαίνω. Ammollíto, μετ.
Ammollitívo, ἀρ. μαλακτικός.
Ammoníaco, καὶ Armoníaco, ἀρ. ἀμμωνιακός. καὶ Ammoniacáto, ἀμμωνιακοσύνθετος.
Ammonigióne, θηλ. καὶ Ammoniménto, ἀρ. νουθεσία, νουθέτημα.
Ammoníre, (ísco) νουθετῶ.
Ammoníto, νουθετημένος.
Ammonitóre, ἀρ. νουθετητής. Ammonitríce, θ.
Ammonitório, ἀρσεν. παραινετικός, νουθετικός.
Ammonizióne, θηλ. νουθεσία.
Ammontáre, (ónto) σωρεύω. Ammontáto, μετ.
Ammonticáre, (móntico) τὸ αὐτό.
Ammonticelláre, (céllo) ποιῶ μικροὺς σωρούς.
Ammonticchiáre, (tícchio) τὸ αὐτό.
Ammontonáre, ἰδὲ Ammontáre.
Ammorbáre, (órbo) νοσῶ, ἀῤῥωστῶ· ἔτι, βρομῶ. Ammorbáto, ἄῤῥωστος, καὶ βρομισμένος.
Ammorbidaménto, ἀρσεν. μάλαγμα, μαλάκαιμα.
Ammorbidáre, (mórbido) καὶ íre, (ísco) μαλάττω, μαλακύνω, ἀπαλύνω· ἔτι, θρύπτομαι, χαυνόνομαι.
Ammorbidíto, (ἀπὸ τοῦ Ammorbidíre,) μεμαλαγμένος.
Ammorselláto, ἀρ. καρύκευμα, μαγείρευμα μὲ κρέας καὶ αὐγὰ λιανοκοπανισμένα. Κρεοκάκκαβος.
Ammortaménto, ἀρ. σβέσις.
Ammortáre, ἰδὲ Ammorzáre.
Ammortíre, (ísco) ἰδὲ Stramortíre, καὶ Ammorzáre.
Ammorvidíre, (ísco) ἰδὲ Ammorbidáre.
Ammorzáre, (órzo) σβύνω.
Ammoscíre, (ísco) μαραίνομαι. λέξις Ῥωμ.
Ammostáre, (ammósto) πατῶ τὰ σταφύλια διὰ νὰ εὐγάλω τὸν μοῦστον.
Ammostatójo, ἀρσεν. πιεστήριον, διὰ τὸ πάτημα τῶν σταφυλίων.
Ammottáre, (ótto) βουλιάζω. λέγεται ὅταν τὰ χώματα, ἤτοι ἡ γῆ κατακίπτῃ, βουλιάζῃ εἰς τοὺς κατωφερεῖς τόπους·
Ammozzicáto, ἐσφαγμένος, κομμένος εἰς κομμάτια. ἀπὸ τοῦ Ammozzicáre, ἀχρ.
Ammucchiáre, (úcchio) σωρεύω. Ammucchiáto, σεσωρευμένος.
Ammuináre, ἰδὲ Ammoináre.

Ammunire, κτλ'. ἰδὲ Ammonire.

Ammuricáre, (úrico) σωρεύω πέτρας ὁλόγυρα εἴς τι.

Ammusáre, (múso) αὐτοκαθ. ἀπαντῶμαι μοῦτρον μὲ μοῦτρον. καὶ ἀντὶ τοῦ, βουβαίνομαι.

Ammutáre, (múto) καὶ **Ammutíre**, (ísco) βουβαίνομαι.

Ammutinaménto, ἀρ. ἐπανάστασις.

Ammutinársi, στασιάζω, σηκώνομαι εἰς ἐπανάστασιν, mi ammútino.

Ammutináto, ἐπαναστάτης.

Ammutolíre, (ísco) καὶ **Ammutoláre**, (útolo) βουβαίνομαι.

Ammutíto, **Ammutolíto**, καὶ **Ammutoláto**, βουβός.

A'mnio, ἀρ. ἄμνιον, μία ἀπὸ τὰς μεμβράνας, ἥτις περιέχει τὸ ἔμβρυον (il féto) εἰς τὴν μήτραν, nell' útero.

A'mo, ἀρ. ἄγκιστρον.

A módo, δίκην, ὡσάν.

Amómo, ἀρ. ἄμωμον, μικρὸν δένδρον ἀρωματικόν.

Amóre, ἀρσεν. ἔρως, ἀγάπη, φιλία. — fratérno, ἀδελφική.

Amoreggiaménto, ἀρ. ἔρως.

Amoreggiáre, (éggio) ἐρῶ, κάμνω τὴν ἀγάπην.

Amorétto, καὶ **Amoréllo**, ἀρ. ὑποκορ. ἐρώτιον, ἐρωτάριον.

Amorévole, κοιν. εὐμενής, φιλικός.

Amorevolézza, Θ. εὐμένεια, εὔνοια, ἀγάπη. ἔτι, μικρὸν δῶρον.

Amorevolménte, εὐνοϊκῶς, ἀγαπητῶς.

Amoríno, ὑποκορ. ἀρ. μικρὸς ἔρως.

Amorosaménte, ἐρωτικῶς.

Amorosità, Θ. ἀγάπη.

Amoróso, ἀρσεν. εὐνοϊκός, φιλικός, ἐρωτικός.

A mórte, ὡς τὸ, **Odiáre a morte**, μισῶ τινὰ μέχρι θανάτου.

Amoscína, Θ. εἶδος δαμασκήνου.

A mótto a mótto, ἔπος πρὸς ἔπος, λέξιν πρὸς λέξιν.

Amovíbile, κοιν. εὐμετάθετος, εὐαφαίρετος.

Ampiaménte, πλατέως.

Ampiáre, (ámpio) αὐξάνω.

Ampiézza, Θ. μέγεθος, πλάτος.

A'mpio, ἐπίθ. ἀρ. πλατύς, ἐκτεταμένος, μέγας.

A'mpio, οὐσιαστ. ἰδὲ Ampiezza.

Ampissimaménte, εὐρυχωρότατα.

Ampíssimo, πλατύτατος.

Amplésso, ἀρσεν. ἀγκαλίασμα.

Ampliáre, (ámplio) πλατύνω, ἐκτείνω, αὐξάνω.

Ampliáto, ηὐξημένος.

Ampliazióne, Θ. αὔξησις.

Amplificáre, (ífico) αὐξάνω, μεγαλύνω μὲ τοὺς λόγους. **Amplificáto**, ηὐξημένος.

Amplificatívo, αὐξητικός.

Amplificatóre, ἐπαυξητής. **Amplificatríce**, Θ.

Amplificazióne, Θ. ἐπαύξησις.

Amplissimaménte, εὐρυχωρότατα.

Amplíssimo, εὐρυχωρότατος.

Amplitúdine, θηλ. εὐρύτης, πλατύτης. ἰδὲ Ampiezza.

A'mplo, ἀρ. ἰδὲ Ampio, ἐπίθ.

Ampólla, θηλ. ἄμουλα, φυάλη, ὑάλινον ἀγγεῖον.

Ampollína, **Ampollétta**, καὶ **Ampollúzza**, ὑποκορ.

Ampollosaménte, μὲ κομπασμόν.

Ampollosità, θηλ. ὄγκος λόγου, ἢ ὕφους.

Ampollóso, ἀρ. ὀγκώδης. Λέγεται περὶ τοῦ λέγειν, ἢ γράφειν μὲ ὄγκον, καὶ κομπασμόν.

Amuléto, ἀρσεν. ἀλεξιφάρμακον, φυλακτήριον, ἐγκόλπιον.

Amúrca, θηλ. λέξ. λατ. ἰδὲ Murchia.

A múta, ἢ **A múta a múta**, ἐναλλὰξ, κατ' ἀλλαγὴν, ἀμοιβαίως.

A'na, ἀνά, λέξις, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται οἱ ἰατροὶ (i médici) εἰς τὰς ῥετζέτας, καὶ δηλοῖ, ἴσην ποσότητα ἑκάστου πράγματος, ἤτοι ἰατρικοῦ.

Anacárdo, ἀρσεν. ἀνακάρδιον, δένδρον. **Anacardíno**, ἀρ. ἀνακάρδινος.

A'nace, ἰδὲ Anice.

Anacoréta, ἀρσεν. ἀναχωρητής.

Anacronísmo, ἀρσεν. ἀντιχρονισμός.

Anagállide, Θ. ἀναγαλλίς, εἶδος χόρτου.

Anagíride, Θ. ἀνάγυρις, χόρτον δυσῶδες, τὸ ὁποῖον ὅσον τὸ κινεῖ τις τόσον περισσοτέραν εὐγάζει δυσωδίαν.

Anagogía, Θ. ἀναγωγία.

Anagogicaménte, ἀναγωγικῶς.

Anagógico, ἀναγωγικός. Anagógici, πληθυντ.

Anagrámma, ἀρσεν. ἀνάγραμμα. Μετάθεσις τῶν γραμμάτων εἰς σχηματισμὸν ἄλλης λέξεως, οἷον, καθ' ἡμᾶς τά, ἀρετή, ἐρατή, χλόη, χολή, ἀνάθεμα, ἀνάθημα.

Anagrammatísmo, ἀρ. ἀναγραμματισμός, δηλαδὴ λέξις ἐν ἀναγράμματι.

Anagrammatizzáre, (izzo) ἀναγραμματίζω.

Analogía, θ. ἀναλογία.

Análogo, ἀρσεν. ἀνάλογος Análoghi, καὶ Análogi. πληθυντ.

Anarchía, θ. ἀναρχία, ἔλλειψις Ἄρχοντος, στέρησις ἀρχῆς ἡγεμονικῆς, ἀνυποταξία.

Anassárca, θ. ἀνασάρκα, εἶδος ὕδρωπος.

Anátema, καὶ Anatéma, ἀρσεν. ἀνάθεμα.

Anatomía, θ. ἀνατομή.

Anatomicaménte, ἀνατομικῶς.

Anatómico, ἀρ. ἀνατομικός. πληθ. ci.

Anatomizzáre, (izzo) ἀνατέμνω, ποιῶ ἀνατομήν, ἢ ἀνατομίαν.

A'natra, ἰδὲ Anitra.

A'nca, θ. γόφος, ἰσχίον, σταυρί. πληθ. A'nche.

Ancajóne. Andáre ancajóne, κουτζαίνω, περιπατῶ χωλαίνωντας.

Ancélla, καὶ Ancílla, θ. δούλη.

A'nche, ἔτι, ἀκόμη.

Ancheggiáre, (éggio) κινῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ σχέλη, ἢ le anche, τὰ ἰσχία. Νέα λέξις.

Ancídere. (ancído) φονεύω. Ancísi. παρακ. ancíso, μετ. ποιητικόν.

Ancípite, κοιν. ἀμφίβολος· ἔτι, μέσος· ἔτι, ἀμφίστομος, δίστομος. ἔτι, ἀμφίβιος. λ. λατ.

Ancíso, φονευμένος. ποιητ. παρὰ τοῦ Ancídere· καὶ Ancisóre, ἢ Anciditóre, φονεύς.

A'nco, προσέτι, ἀκόμη. ὀλίγον εὔχρηστον εἰς τὸ πεζόν, συνηθέστερον δὲ παρὰ Ποιηταῖς.

A'ncora, θηλ. ἄγκυρα, καραβοσίδηρον.

Ancóra, προσέτι, ἀκόμη.

Ancorachè, καὶ Ancorchè, εἰ καί, ἀγκαλά.

Ancoraquándo, τὸ αὐτό.

Ancoréssa, θ. παλαιά, καὶ κακὴ ἄγκυρα. Ancorétta, ὑποκορ.

Ancúdine, θηλ. ἀμμώνιον. καὶ ποιητ. Ancúde.

Ancúsa, θηλ. ἄγχουσα, χόρτον.

A'nda, φωνή, δι' ἧς βιάζονται οἱ βόες, καθὼς μὲ τό, Arri, ὁ ὄνος.

Andaménto, ἀρ. περιπάτημα, καὶ διαγωγή.

Andánte, κοιν. ὁ ἰών, ὁποῦ πηγαίνει.

Andanteménte, ἀδιαλείπτως, ἀκολούθως.

Andáre, πηγαίνω. (ἀνώμαλον). Io vo, ἢ vádo, καιτ. ἐνεστώς. andái, παρακείμ. andrò, μέλλων. Andáre d'accórdo, συμφωνεῖν. (εἰς τὰ ἐφεξῆς προσυπακούεται τὸ Ἀπαρέμφ. Andáre) addósso, ἐφορμῶ. in amóre, ἐρῶμαι, γίνομαι ἐραστής. in bándo, εἰς ἐξορίαν. a bell'ágio, ἢ a bel béllo, ἠρέμα, σιγὰ σιγά. di béne in méglio, ἢ di mal in péggio: ἀπὸ τὸ καλὸν εἰς τὸ καλλίτερον, ἢ ἀπὸ κακὸν εἰς χειρότερον. in béstia, ὀργίζομαι. a buón viággio, εἰς κατευόδιον. colle buóne, μὲ τὰ καλά. a tutta bríglia, ἀχαλίνωτα. a cáccia, εἰς τὸ κυνῆγι. a càsa, εἰς τὸ ὁσπήτιον. al Teátro, εἰς τὸ θέατρον. in Chiésa, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. alla bottéga, ἢ al Caffè, εἰς τὸν Καφενέ. a fil di spáda, φονεύομαι. a gálla, πλέω ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. a létto, εἰς τὸ κρεβάτι. a piédi, πεζός. a cavállo, καβαλικεύω. a spásso, ἢ a dipórto, εἰς περιδιάβασιν. incóntro, ἀπαντῶ. al sóldo, γράφομαι εἰς τὸ κατάστιχον διὰ τὸν πόλεμον. carpóne, χαμερπής, ἤγουν μὲ τὰ χέρια εἰς τὴν γῆν ὡσὰν τὰ τετράποδα ζῶα. diétro alle pedáte di uno: ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη τινός. di consérva, μαζῆ, εἰς συντροφίαν. per máre, διὰ θαλάσσης. per térra, διὰ ξηρᾶς. tastóne, ψηλαφῶντας. errándo, ἢ vagándo, ἢ vagabóndo, πλανῶμαι, πηγαίνω πλανώμενος. A nuóto, κολυμβῶντας. La tal cosa non va détta,

ἢ non va fatta, τὸ δεῖνα πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ λέγεται, ἢ νὰ κάμνεται. Ci va della vita: κινδυνεύει ἡ ζωή. Quésti avéva poco andáre ad ésser morto: οὗτος εἰς ὀλίγον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

Andáre, οὐσιαστ. ἀρ. βῆμα· ἔτι. L' Andáre ἡ διαγωγή, ἡ πολιτεία· gli andári, τὰ ἤθη, οἱ τρόποι τινός. Di quell' andáre, τοιουτοτρόπως, ὁμοίως. Andári, λέγονται καὶ οἱ ἀτραποί, περίπατοι, ἤγουν αἱ μικραὶ καὶ στεναὶ στράται εἰς τὰ περιβόλια.

Andáta θ. πήγαιμα.

Andáto, πηγαιμένος, καὶ ἀπερασμένος.

Andatóre, ὁ βαδίζων, ὁδοιπόρος, περιπατητής.

Andatúra, θ. τὸ βάδισμα, τὸ φέρσιμον, ὁ τρόπος τοῦ ὁδεύειν.

Andázzo, ἀρσεν. συνήθεια, μόδα.

Andiperístasi, θηλ. ἀντιπερίστασις. Mútua resisténza ἀμοιβαία ἀντίστασις.

Andiriviéni, καὶ Andriviéni, ἀρ. πληθυντ. περίβολοι, περιτριγυρίσματα· ἔτι, περιαγωγαί, συμπλοκαὶ λέξεων.

A'ndito, ἀρσεν. στενὴ στράτα, πέρασμα.

Andróne, ἀρ. πάροδος, κοινῶς μακρινάρι, πέραμα μικρόν, διὰ τοῦ ὁποίου, ἐμβαίνοντες ἀπὸ τὴν ἔξω θύραν, πηγαίνομεν εἰς τὴν αὐλήν, ἢ εἰς τὴν σκάλαν τοῦ ὁσπητίου.

Anelánte, κοιν. ἐπιποθῶν· καὶ ἀσθμαίνων, ὁποῦ δυσκόλως ἀναπνέει.

Aneláre, (nélo) ἀγαπῶ, ἐπιθυμῶ· ἔτι, ἀσθμαίνω, μὲ δυσκολίαν ἀναπνέω.

Anélito, ἀρ. ἄσθμα, δυσκολία ἀναπνοῆς.

Anéllo, ἀρσεν. δακτυλίδιον· πληθ. gli anélli, καὶ le anélla, θηλ.

Anellóso, ἀρσεν. δακτυλοειδής.

Anélo, ἐπιθ. (ἀπὸ τοῦ Aneláre) ἀσθατικός.

Anelóso, ἀρ. τὸ αὐτό.

Anémone, ἀρσεν. ἀνεμώνη, ἄνθος.

Anéto, ἀρσεν. ἄνηθον, φυτόν. Anetíno, ὡς τὸ unguénto anetíno, ἀνήθινον μύρον.

Aneurísma, θ. ἀνεύρισμα, ἔκτασις ἀρτηρίας, dilazióne d' artéria.

Anfanáre, (áno) καὶ Anfaneggiáre, (éggio), περιπλανῶμαι ματαίως λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Anfanatóre, ἀρ. ματαιολόγος, φλύαρος.

Anfanía, θηλ. φλυαρία, ματαιολογία, καὶ Anfanaménto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Anfesibéna, θηλ. ἀμφίσβαιβαινα, ὄφις δικέφαλος.

Anfíbio, ἰδὲ Amfibio.

Anfibología, θηλ. ἀμφιβολογία.

Anfibologicaménte, ἀμφιβολογικῶς.

Anfibológico, ἀμφιβολογικός. πληθ. ci.

Anfiteátro, ἀρ. ἀμφιθέατρον.

A'nfora, θηλ. ἀμφορεύς, εἶδος ἀγγείου.

Anfrátto, ἀρσεν. περίοδος, τόπος στενός, καὶ περιπλεγμένος. λέξ. λατ.

Angariáre, καὶ Angheriáre, (ário, καὶ ério) ἀγγαρεύω, βιάζω· angariáto, ἀγγαρευμένος.

Angariatóre, ἀρσεν. ἀγγαρευτής.

Angarieggiáre, (éggio) ἀγγαρεύω.

A'ngela, καὶ A'ngiola, θ. ἄγγελος· καὶ εἶδος σταφυλῆς. Angelétta ἢ Angiolétta, ὑποκορ.

Angelésco, ἀρσεν. ἀγγελικός. Angeléschi, πληθ.

Angélica, εἶδος χόρτου· πληθ. che.

Angelichézza, θ. ὁμοιότης, εἶδος, τρόπος ἀγγελικός.

Angélico, ἀρ. ἀγγελικός· πληθυντ. ci.

A'ngelo, καὶ A'ngiolo, ἄγγελος.

A'ngere, (ángo) ἄγχω, λυπῶ.

Anghería, θ. ἀγγάρεια, βία, δυναστεία.

Angheriáre, ἰδὲ Angariáre.

Angína. θ. κυνάγχη.

Anginóso, ἀρ. ὁ πάσχων κυνάγχην.

Angiolétto, ἀρ. ἀγγελίσκος· ὑποκορ.

A'ngiolo, ἀρ. ἄγγελος.

Angoláre, κοιν. γωνιώδης.

Angolarménte, γωνιωδῶς.

A'ngolo, ἀρ. γωνία.

Angolóso, ἀρ. γωνιώδης.

Angonía, θηλ. ἀγωνία, ψυχομαχία.

Angóre ἀρ. πάθος, ἀδημονία, λύπη.

Angoscévole, κοιν. ὁποῦ προξενεῖ ἀδημονίαν.

Angóscia, ϑ. αδημονία, παρά τοῦ A'ngere.

Angosciaménto, ἀρσεν. τό αὐτό.

Angosciáre, (óscio) φέρω αδημονίαν. **Angosciarsi**, αδημονῶ.

Angosciáto, λυπημένος.

Angosciosaménte, λυπηρᾶ.

Angoscióso, ἀρ. λυπημένος.

A'ngue, ἀρ. ὄφις. Ποιητ.

Anguílla, ϑ. χέλι, διατί ὁμοιάζει τόν ὄφιν, παρά τοῦ Angue.

Anguinája, ϑ. τά πλάγια μέρη τῆς ἥβης, δηλαδή τό παράγκαλον, ὁ βουβών μεταξύ τοῦ ὑπογαστρίου καί τῶν σκελῶν.

Anguláre, κοιν. γωνιαῖος.

A'ngulo, **Angulóso**, ἰδὲ Angolo, κτλ'.

Angústia, ϑ. στενοχωρία, ϑλίψις.

Angustiáre, (ústio) στενοχωρῶ, ϑλίβω.

Angustiáto ἀρ. στενοχωρημένος, τεταραγμένος.

Angustióso ἀρ. τό αὐτό.

Angústo, ἀρ. στενός.

A'nice, ἀρ. ἄνισον, φυνόν κοινῶς λεγόμενον γλυκάνισον. πληϑ. ci.

Aníle, κοιν. γεροντικός· λέξ. λατ.

Anil, ἀρ. εἶδος χόρτου τῆς Ἰνδίας, ἐξ οὗ τό λουλάκι, τό ἰνδικόν.

A'nima, ϑ. ψυχή.

Animále, κοιν. ἐπίϑ. ψυχικός, ἢ ἔμψυχος.

Animále ἀρ. ζῶον.

Animalésco, ἀρ. ζωώδης· πληϑυντ. schi.

Animalétto, **Animalúccio**, **lúzzo**, καί **líno**· ζωΰφιον· ὑποκορ.

Animalóne, ἀρ. μέγα ζῶον.

Animánte, κοιν. ὁποῦ δίδει ψυχήν, ὁποῦ ἐγκαρδιώνει, καί πᾶν τό ἔμψυχον.

Animáre, (ánimo) ἐμψυχώνω, ἐγκαρδιώνω.

Animástico, ἀρσεν. ζωώδης· πληϑ. ci.

Animáto, ἀρ. ἔμψυχος.

Animavversióne, ϑ. κόλασις, τιμωρία· λέξις λατ.

Animazióne, ϑηλ. ἐμψύχωσις.

Animélla, ϑ. αδήν, μέρος τοῦ σώματος τοῦ ζώου, λευκόν, μαλακόν, καί σπογγῶδες, καί εἶναι ἓν τρυφερόν φαγητόν (τό γαρδοῦμι).

Animétta, ϑηλ. τό μέρας τοῦ ϑώρακος, ὁποῦ σκεπάζει τό στῆϑος, καί τά νεκρά.

A'nimo, ἀρ. νοῦς, γνώμη, ψυχή, διάνοια, προαίρεσις, βουλή, ϑυμός.

Animosaménte, εὐτόλμως, ἀνδρείως· ἔτι, αδίκως, μέ ϑυμόν.

Animositá, ϑηλ. τόλμη· ἔτι, κακία, αδικία, πάϑος.

Animóso, ἀρσεν. εὔτολμος, μεγαλόψυχος.

A'nitra, ϑ. πάπια. **Anitrélla**, καί **trína**, ὑποκορ.

Anitráccio, **Anitrócco**, καί **Anitróccolo**, ἀρσεν. νησσάριον, μικρά, νέα πάπια.

Anitrína, ϑ. χόρτον οὕτω καλούμενον ἀπό τῆς νήσσης, dall' ánitra, ὅτι αὐτή ἀγαπᾷ νά τρέφεται μὲ τό χόρτον τοῦτο.

Anitríno, ἀρ. τό πουλίον τῆς νήσσης, δηλαδή τῆς πάπιας.

Anitrío, ἀρ. χρεμετισμός τοῦ ἵππου.

Anitríre, (ísco) χρεμετίζω, ἴδιον τῶν ἵππων, ἤτοι ἀλόγων.

Annabattísta, ἀρ. Ἀναβαπτιστής, Αἱρετικός.

Annacquáre, ἰδὲ Innacquáre, κτλ'.

Annaffiáre, ἰδὲ Innaffiáre.

Annále, κοιν. χρονικός.

Annáli, ἀρ. πληϑυντ. τά χρονικά, ἱστορία διακρίνουσα χρονολογικῶς τά συμβάντα.

Annalísta, ἀρ. συγγραφεύς τῶν χρονικῶν.

Annasáre, (annáso) μυρίζομαι.

Annaspáre, (annáspo) τυλίγω τό κλῶσμα ἐπάνω εἰς τό τυλιγάδι.

Annáta, ϑ. χρονιά.

Annebbiaménto, ἀρσεν. ἀχλύς, συνεφίασμα.

Annebbiáre, (annébbio) συνεφιάζω. **Annebbiáto**, συνεφιασμένος.

Annegaménto, ἀρ. κατάδυσις καταποντισμός· μεταφ. ἐξολόϑρευσις, αφανισμός· ἔτι, ἄρνησις.

Annegáre, (négo) καταπνίγω. **Annegársi**, πνίγομαι.

Annegáto, καταποντισμένος, πνιγμένος.

Annegazióne, ϑ. απάρνησις.

Anneghittiménto, ἀρ. ῥαϑυμία, ἀργία.

Anneghittíre, (ísco) κατοκνεύω, γίνομαι ὀκνηρός. **Anneghittíto**, ὀκνηρός.

Annegrare, (annégro) μελαίνω· καὶ Annegrársi, μελαίνομαι.

Anneramento, ἀρ. μελανότης.

Annerare, (éro) καὶ Annerire, (ísco) μαυρίζω.

Annerato, καὶ Annerito, μαυρισμένος.

Annerimento, ἀρ. καὶ Anneritúra, Θ. μαύρισμα, μαύρισις.

Annésso ἀρ. ἑνωμένος.

Annestamento, ἀρσεν. ἰδὲ Annestatúra.

Annestáre, (ésto) ἐνοφθαλμίζω, μπολιάζω.

Annestatúra, Θηλ. ἐμφύτευσις, ἐνοφθαλμισμὸς, μπόλιασμα.

Annevare, (évo) δροσίζω, ψυχραίνω μὲ χιόνι, con neve. λέξ. Ῥωμ.

Annichilamento, ἀρσεν. ἀφανισμός.

Annichiláre, (níchilo) ἀφανίζω, φέρω σχεδὸν εἰς τὸ οὐδέν. Annichiláto, ἀφανισμένος.

Annichilazióne, Θηλ. ἀφάνισις.

Annidáre, (annído) καὶ Annidiáre, φωλιάζω.

Annientáre, (anniénto) ἄγω εἰς τὸ οὐδὲν, ὡς τὸ, Annichilare.

Annighittíre, ἰδὲ Anneghittíre.

Anninnáre, (nínno) κουνῶ τὴν κοιτίδα, τὴν κούνιαν διὰ νὰ κοιμηϑῇ τὸ ἐν αὐτῇ βρέφος. Σεν.

Annitríre, ἰδὲ Nitríre.

Anniversário, ἀρσεν. ἐνιαύσιος ἡμέρα, ἡμέρα διωρισμένη πρὸς ἐτήσιον ἀνάμνησιν τινὸς πράγματος.

A'nno, ἀρ. χρόνος.

Annobilíre, (ísco) καὶ Annobilitáre, (bílito) εὐγενίζω. Annobilíto, εὐγενισμένος.

Annodamento, ἀρ. συμπλοκὴ, δεσμός.

Annodáre, (nódo) συμπλέκω, δένω. Annodáto, δεσμένος.

Annodazióne, καὶ Annodatúra, Θ. δέσις.

Annojamento, ἀρσεν. ἐνόχλησις.

Annojáre, (ójo) ἐνοχλῶ, προξενῶ ἀνίαν, ἀηδίαν. Annojáto, ἐνοχληϑείς.

Annomáre, (annómo) ὀνομάζω, ὀνοματίζω.

Annóna, Θ. σιτηρέσιον, ζωοτροφία· λέξ. λατ.

Annonário, ἀρσεν. σιτηρέσιος, ἀνήκων εἰς τὰ τῆς ζωοτροφίας.

Annóso, ἀρ. πολυετής.

Annotáre, (nóto) κάμνω σημειώματα.

Annotatóre, ἀρσεν. ἐπισημειωτής.

Annotazióne, Θ. σημείωσις· καὶ Annotazioncélla ὑποκορ.

Annottáre, καὶ Annottíre. Annótta: νύκτα γίνεται, νυκτώνει. Annottáto, πιασμένος ἀπὸ τὴν νύκτα, καὶ ἀπὸ τὸν ὕπνον.

Annováte, ἰδὲ Annuále, οὐσιαστ.

Annoveramento, ἀρσεν. ἐξαρίϑμησις.

Annoveránte, κοιν. ὁ ἐπαριϑμῶν.

Annoveráre, (nóvero) ἐπαριϑμῶ. Annoveráto, ἐπαριϑμημένος.

Annóvero, ἀρσεν. οὐσιαστ. ἰδὲ Novero, Conto.

Annuále, οὐσιαστ. ἀρ. ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους· ἔτι, ἀντὶ Anniversário.

Annuále, ἐπίϑ. κοιν. χρονικός.

Annualmente, κατ' ἔτος, χρονικῶς.

Annuário, ἀρσεν. ἐτήσιος, χρονικός.

Annubiláre, (annúbilo) ἐπινέφω, συνεφιάζω.

Annullagióne, Θηλ. καὶ Annullamento, ἀρ. ἀνασκευὴ, ἐξάλειψις.

Annulláre, (núllo) ἐξαλείφω, ἀκυρῶ, λειώνω. Annulláto, ἀκυρωμένος.

Annullatóre, ἀρσεν. ἀνασκευαστὴς, ἀφανιστής.

Annullazióne, Θ. ἐξάλειψις, ἀκύρωσις.

Annullíre, ἰδὲ Annulláre.

Annumeráre, (annúmero) ἐξαριϑμῶ.

Annumerazióne, Θηλ. ἐξαρίϑμησις.

Annunziamento, ἀρ. μήνυσις.

Annunziáre, (annúnzio) προσαγγέλλω, μηνῶ.

Annunziatóre, ἀρ. μηνυτής. Annunziatríce, Θ.

Annunziazióne, Θ. εὐαγγελισμὸς, μήνυσις· ἔτι, νουϑεσία· ἔτι, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Annúnzio, ἀρ. μήνυσις.

A'nnuo, ἀρ. χρονικὸς, καὶ χρονιάρικος.

Annuvoláre, καὶ Annuvolíre, (núvolo, lísco) συνεφιάζω. Annuvoláto, καὶ Annuvolíto, συνεφιασμένος.

A'no, ὁ κῶλος, πρωκτός· λέξ. λατ.

Anódino, (medicaménto) ἀρ. ἀνώδυνον ἰατρικὸν, τὸ καταπραῦνον τοὺς πόνους.
A nólo, μὲ ναῦλον.
Anómalo, ἀρ. ἀνώμαλος.
Anónimo, ἀρ. ἀνώνυμος.
Anotomía, Θ. κοινότερον **Notomía**. Ἀνατομία.
Anotomísta, ἀρσεν. Ἀνατομιστής.
A nótte, ὑπὸ νύκτα, ὑπὸ φωτί. All' imbrunir dell' ária· τὸ αὐτό.
Ansaménto, ἀρ. ἀγκομάχισμα.
Ansánte, κοιν. ὅποιος μὲ δυσκολίαν ἀναπνέει.
Ansáre, (ánso) πυκνᾶ, καὶ μὲ δυσκολίαν ἀναπνέω, ἀγκομαχῶ· ἔτι, λαχταρίζω, ἐπιθυμῶ· καὶ **Ansiáre**, τὸ αὐτό.
Ansáta, Θ. ἄσθα, δύσποια.
A'nsia, Θηλ. ἀδημονία, ἔγνοια.
Ansietà, Θηλ. ἀδημονία, θλῖψις, φροντίς.
A'nsio, ἴδε **Ansióso**.
Ansiosaménte, μὲ στενοχωρίαν, λυπηρῶς.
Ansióso, ἀρσεν. πολυμέριμνος, ἐγνοιασμένος, κακόκαρδος· καὶ ὁ ἐπιθυμῶν τι.
Antártico, ἀρ. ἀνταρκτικός.
Antecedénte, κοιν. πρότερος, προηγούμενος.
Antecedenteménte, πρότερον, προηγουμένως.
Antecedénza, Θ. πρόοδος, προέλευσις· ἔτι, γενεά.
Antecédere, (édo) προηγοῦμαι· λέξ. λατ.
Antecessóre ἀρσεν. προηγητής, ὁ προγενέστερος, ὁ πρώην· ἐναντίον τοῦ **Successóre**, διάδοχος.
Antedétto, ἀρσεν. προειρημένος.
Antelucáno, ἀρ. ἀμφίλυκος, λυκαυγής, ὁ πρὸ τῆς ἡμέρας· λεξ. λατ.
Antemuràle, ἀρσεν. προτείχισμα.
Antenáto, ἀρ. προγενέστερος. Gli Antenáti, οἱ πρόγονοι.
Antenitório, ἀρ. κεφαλίδιον πρὸς στούμπωμα, σφάλισμα τῶν ἀγγείων.
Anténna, Θ. ἐπίκριον, ἡ ἀντένα τοῦ καραβίου.
Antenóra, Θ. τόπος εἰς τὸν ᾅδην, ὅπου οἱ προδόται.
Antepenúltimo, προπαρατέλευτος, προπαραλήγων.
Antepórre, προτίθημι, προτιμῶ, καὶ προβάλλω. **Antepóngo**, ἐνεστ. **Antepósi**, παρακείμ. **Anteporrò**, μέλλων· σύνθ. παρὰ τοῦ **Porre**.
Anteposizióne, Θ. προτίμησις.
Antepósto, (ἀπὸ τοῦ **Antepórre**) προτετιμημένος, προβαλμένος.
Anterióre, κοιν. πρότερος, ἐμπροσθινός.
Anteriorità, Θ. πρωτεία, ὑπεροχή.
Antescrítto, ἀρ. προγεγραμμένος.
Anticáglia, Θ. κάθε παλαιὸν πρᾶγμα.
Anticaménte, παλαιόθεν.
Anticámera, Θ. προκοιτῶν.
Anticáto, καὶ **Antiquáto**, ἀρ. πεπαλαιωμένος.
Antichétto, ὑποκορ. τοῦ **Antico**.
Antichíssimo, παλαιότατος.
Antichità, **Antichitáde**, καὶ **Antichitáte**, Θ. ἀρχαιότης, παλαιότης. Σημείωσαι ὅτι τὰ ἄκλιτα, τοιουτοτρόπως, ἤγουν προσθέσει τοῦ, de, ἢ te, γίνονται κλιτά, οἷον τά, virtù, virtúde, piè, piede, καὶ τ. τ.
Anticipaménto, ἀρ. πρόληψις, προκατάληψις.
Anticipáre, (antícipo) προλαμβάνω, προφθάνω.
Anticipataménte, προλαβόντως, προτήτερα.
Anticipáto, μετ. ἀπὸ τοῦ **Anticipáre**.
Anticipazioncélla, Θηλ. ὑποκορ. μικρὰ πρόληψις.
Anticipazióne, Θ. πρόληψις, τὸ νὰ προλάβῃ, νὰ λάβῃ τις τι προτήτερα.
Antíco, παλαιός. Gli antíchi, οἱ παλαιοί, οἱ πρόγονοι.
Anticognizióne, καὶ **Anticonoscénza**, Θ. πρόγνωσις.
Anticognóscere, κατ' **Anticonóscere**, (nósco) προγνωρίζω.
Anticórrere, (anticórro) προτρέχω.
Anticorriére, ἀρ. πρόδρομος. Τὴν σήμερον κοινότερον τὸ, **Foriére**, ἢ **Furiére**.
Anticórte, Θ. προαύλιον, πρόθυρον.
Anticrítico, ἀρ. ἀντικριτικός. πληθ. ci.
Anticuóre, ἀρσεν. καρδιακὴ νόσος.
Antidétto, ἀρσεν. προειρημένος.
Antidíre, (antidíco) προλέγω.
Antidotário, βιβλίον, ὅπου

εἰσὶ γεγραμμένα τὰ ἀντίδοτα, gli antidoti.

Antídoto, ἀρ. ἀντίδοτον.

Antífona, Θ. ἀντίφωνον.

Antifonário, ἀρσεν. ὁ λέγων, ὁ ψάλλων τὰ ἀντίφωνα· ἔτι, τὸ ἀντιφωνάριον, δηλαδὴ τὸ βιβλίον, ὁποῦ περιέχει τὰ ἀντίφωνα.

Antífrasi, Θ. ἀντίφρασις.

Antigiudicáre, (giúdico) προκαταγινώσκω, κρίνω προτήτερα. Antigiudicáto, μετ.

Antiguardáre, (guárdo) προορῶ, προβλέπω.

Antiguárdia, Θ. τὸ μέτωπον τοῦ στρατεύματος, προφυλακή.

Antiméttere, (métto) προβάλλω, βάνω προτήτερα, ἐμπροσθά.

Antimoniále, κοιν. στιμμικός.

Antimónio, ἀρ. τὸ στίμμι.

Antimúro, ἀρ. ἐπιτείχισμα.

Antinefrítico. Si dícono Antinefrítici li medicaménti cóntro i mórbi delle réni. Λέγονται Ἀντινεφριτικὰ τὰ ἰατρικὰ τὰ ἐναντία εἰς τὰς ἀῤῥωστίας τῶν νεφρῶν.

Antinóme, ἀρσεν. προωνυμία, τὸ πρῶτον ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον.

Antipápa, ἀρ. ψευδοπάπας.

Antipásto, ἀρ. τὰ φαγητά, ὁποῦ φέρονται πρῶτα εἰς τὴν τράπεζαν.

Antipatía, Θηλ. ἀντιπάθεια.

Antipensáre, (énso) προστοχάτζομαι, ἐξετάζω.

Antipensáto, προνοηθείς.

Antiperístasi, Θηλ. ἀντιπερίστασις.

Antípodi, ἀρσεν. πληθ. οἱ Ἀντίποδες.

Antipórta, Θ. καὶ Antipórto, ἀρσεν. πρόθυρον.

Antiquário, ἀρ. ἀρχαιολόγος, φιλαρχαῖος.

Antiquáto, ἀρ. πεπαλαιωμένος.

Antíquo, ἀρσεν. ἀρχαῖος, παλαιός. λέξ. λατ.

Antisapére, (antisò) προεπίσταμαι, προγνωρίζω.

Antisapévole, κοιν. προγνωστικός, προγνωριστικός.

Antisapúta, Θ. πρόγνωσις.

Antisapúto, ἀρ. προεγνωσμένος.

Antíste, ἀρ. προστάτης, προεστώς, ἡγούμενος. λέξ. λατ.

Antítesi, Θ. (σχῆμα ῥητορικόν, figúra rettórica) ἀντίθεσις. Ἰταλιστί, Contrappósto.

Antíteto, ἀρ. ἀντίθετον.

Antivedére, (védo) προβλέπω, προγνωρίζω.

Antivediménto, ἀρ. πρόβλεψις, πρόγνωσις.

Antiveditóre, ὁ προορῶν. Antiveditríce, ἡ προορῶσα.

Antivedúto, (ἀπὸ τοῦ Antivedére) προεγνωσμένος. καὶ προνοητής, φρόνιμος.

Antiveggénte, κοιν. προορατικός.

Antivegnénte, κοιν. προφθάνων.

Antivenéreo, ἀρσεν. ἀντιφροδισιακός.

Antiveníre, (véngo) φθάνω, προφθάνω.

Antonomásia, Θ. (σχῆμα Ῥητορ.) ἀντωνομασία.

Antonomástico, ἀντωνομαστικός. πληθ. ci.

Antráce, ἀρσεν. ἄνθραξ, λίθος πολύτιμος, καὶ πληγή.

A'ntro, ἀρ. ἄντρον, σπήλαιον.

Antropófago, ἢ Antropofágo, ἀρ. ἀνθρωποφάγος.

A'nzi, πρόθ. μᾶλλον, μάλιστα, καὶ ἔμπροσθεν, πρό. Γενικ. καὶ Δοτ.

Anzianáto, ἀρ. τὸ ὀφφίκιον τῶν μεγιστάνων, τῶν πρωτευόντων.

Anzianità, Θηλ. τὰ πρωτεῖα.

Anziáno, ἀρ. ὁ ἔχων τὰ πρωτεῖα. παλαιότερος, γεροντότερος, προεστότερος. καὶ παλαιός.

Anzichè, πρίν, μᾶλλον ἤ.

Anzichè no, μᾶλλον ἢ ἄλλο τι.

Anzidétto, ἀρ. προειρημένος.

Anzináto, ἀρ. πρωτογενής.

Anziveníre, ἰδὲ Antiveníre.

A occhi apérti, μὲ ἀνοικτὰ ὄμματα. μεταφ. ἐγρηγορότως.

Aocchiáre, (aócchio) ἰδὲ Adocchiáre.

A ócchio, πρὸς ὄψιν. Annestáre a occhio, ἐνοφθαλμίζειν, ἐμφυλλίζειν.

A ócchio e cróce, παχυμερέστερον, χοντροειδῶς.

A ócchi veggénti, ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ὀφθαλμοφανῶς.

A ógni módo, οὐδὲν ἧττον, ὅμως.

A ogni piè sospíato, συχνότατα.

A ogni póco, τὸ αὐτό.

A oltrággio, ὑπερμέτρως.

Aombráre, ἴδε Adombráre.

Aonciuáre, (aóncino) καμπυλώνω.

Aonestáre, (aonésto) σκεπάζω ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ καλοῦ, καὶ Aonestársi, mi aonésto, τολμῶ νὰ κάμω τι, λαμβάνω περισσὸν θάῤῥος, ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοῦ πρέποντος.

Aontáre, ἴδε Adontáre.

Aorcáre, (aórco) ἄγχω, πνίγω μὲ σχοινίον. Φλωρ. παρὰ τοῦ Λατ. Orcus, ᾄδης, οἱονεὶ στέλλω τινὰ εἰς τὸν ᾄδην.

Aormáre, (aórmo) ἰχνεύω, κρηγῶ τὰ θηρίον.

Aórta, θ. ἀόρτη, ἡ μεγάλη ἀρτηρία.

Aortáre, (aórto) τὸ ὠμοτοκεῖν τῶν ζώων.

Aováto, ἀρ. ὠοειδής.

A paragóne, εἰς σύγκρισιν.

A páro, ἅμα, μαζῆ, ἐπίσης, ἐξίσου.

A párte a párte, κατὰ μέρος.

A parér mio, κατὰ τὴν γνώμην μου.

A pásso a pásso, βάδην, κατ᾽ ὀλίγον.

A passo lénto, βάδην, ἀργᾶ.

Apatía, θ. ἀπάθεια.

A'pe, θ. μέλισσα.

Apelióta, ἀρ. ἀπηλιώτης, ὄνομα ἀνέμου, ἄλλως Sussoláno.

A pélo, πρὸς στάθμην, ἀκριβῶς.

A péna, ἢ appéna, μόλις, μετὰ βίας.

A pendío, εἰς τὸν κατήφορον.

A pénna, ὡς τὸ, Códice a penna: Κόδιξ χειρόγραφος.

A pennéllo, τεχνικῶς, ἀκριβῶς.

Aperiénte, κοιν. Aperitivo, καὶ Apertívo, ἀρ. ἴδε Apritívo.

A perpendícolo, κατὰ κάθετον.

A perpétuo, ἀρ. εἰς αἰῶνα, παντοτινᾶ.

Apérta, (ῥηματικὸν θηλ. ἀπὸ τοῦ Apríre) θύρα, ἄνοιξις, τόπος ἀνοικτός.

Apertaménte, καὶ Apérto, ἐπίῤῥ. σαφῶς, φανερᾶ.

Apérto, ἐπίθ. ἀρ. σαφής, ἀνοικτός.

Apertóre, ἀρ. ὁ ἀνοίγων.

Apertúra, καὶ Aperzióne, θηλ. ἄνοιξις, τρύπα.

A petizióne, αἰτήσει.

A pétto, καὶ Appétto, ἐναντίον, ἔμπροσθεν, πρὸς, εἰς σύγκρισιν.

A pézza, μετὰ πολὺν καιρόν.

A pézzi, εἰς κομμάτια.

A pezzuóli, εἰς μικρὰ κομμάτια.

A'pice, ἀρ. ἀκμὴ, ἄκρον, κορυφή. Apícolo, ἀρ. ὑποκορ.

A piédi, καὶ a piè, παρὰ πόδας.

A pienissimo, ἢ Appienissimo, σαφέστατα, πληρέστατα.

A piéno, ἢ Appiéno, πλουσιοπαρόχως, σαφῶς.

A pièn pópolo, Λατ. Córam pópulo, παῤῥησία, ἐνώπιον πάντων.

A più potére, μετὰ πάσης σπουδῆς, καθ᾽ ὅλην τὴν δύναμιν.

A plácito, κατὰ τὸ ἀρεσκόμενον, κατ᾽ ἀρέσκειαν, λέξ. λατ.

Apocalísse, καὶ Apocalísi, ἀρσεν. ἀποκάλυψις.

A póco a póco, κατ᾽ ὀλίγον ὀλίγον.

Apócrifo, ἀρ. ἀπόκρυφος.

Apoflemmatísmo, ἀρ. ἀποφλεγματικὸν ἰατρικόν.

Apoftégma, ἀρ. ἀπόφθεγμα, σύντομος γνώμη σοφή.

Apogéo, ἀρ. ἀπόγειον. λέγεται τὸ μεῖζον διάστημα τῶν πλανητῶν, καθ᾽ ὃ ἀπέχουσι τῆς γῆς.

Apologético, ἀρ. ἀπολογητικός. πληθ. ci.

Apología, θ. ἀπολογία.

Apologísta, ἀρ. ἀπολογιστής.

Apólogo, ἀρσεν. ἀπόλογος, μῦθος.

Apoplesía, καὶ Apoplessía, θ. ἀποπληξία.

Apoplético, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ αὐτό.

Apoplético, ἐπ. ἀρσεν. ἀποπληκτικός. πληθ. ci.

A pósta, καὶ A posta fátta, ἐξεπίτηδες.

Apostasía, θηλ. ἀποστασία.

Apóstata, ἀρ. ἀποστάτης.

Apostatáre, ἀποστατῶ.

Apostático, ἀρ. ἀποστάτης, πληθ. ci.

Apostatríce, θ. ἡ ἀποστάτις.

Apostéma, ἀρ. ἀπόστημα. πληθ. gli apostémi, καὶ le apostéme, θ.

Apostemáto, καὶ Apostemóso, ἀρ. ἀποστηματικός.

ἢ ἀποστηματίας, γεμάτος ἀποστήματα.

Apostoláto, ἀρ. ἀποστολή.

Apostolicaménte, ἀποστολικῶς.

Apostólico, ἀρ. ἀποστολικός. πληθ. ci.

Apóstolo, ἀρ. ἀπόστολος.

Apóstrofa, θ. ἰδὲ Apóstrofe.

Apostrofáre, (apóstrofo) ποιῶ ἀποστροφήν, καὶ θέτω ἀπόστροφον.

Apostrofataménte, μὲ ἀπόστροφον.

Apostrofáto, ἀρ. ἔχων ἀπόστροφον.

Apostrofazióne, θηλ. σημείωσις ἀποστρόφου.

Apóstrofe, θ. ἀποστροφή, σχῆμα ῥητορικόν.

Apóstrofo, ἀρ. ἀπόστροφος.

Apotégma, ἀρ. ἀπόφθεγμα,

Appacciáre, (appáccio) διαλλάττω, φιλιώνω, εἰρηνεύω.

Appadiglionáre, (glióno) σκηνοποιῶ.

Appagaménto, ἀρ. πληροφορία.

Appagánte, κοιν. πληροφορῶν.

Appagáre, (ágo) πληροφορῶ, εὐχαριστῶ. Appagáto, πληροφορημένος.

Appajáre, (appájo) ζεύγνυμι, ἑνώνω, ζευγαζω.

Appalesáre, (léso) φανερώνω.

Appallidíre, (ísco) ἰδὲ Impallidíre.

Appallottoláre, (lóttolo) συμμαζώνω εἰς σχῆμα σφαιριδίου, ποιῶ δίκην σφαιριδίων.

Appaltáre, (álto) δίδω εἰς μονοπώλιον.

Appaltatóre, ἀρσεν. τελώνης, μονοπουλητής.

Appálto, ἀρ. μονοπώλιον.

Appaltonáto, ἀρ. διεφθαρμένος. Φλωρ.

Appaltóne, ἀρ. πολυπράγμων.

Appannággio, ἀρ. πατρῴα οὐσία, κτῆμα, εἰσόδημα.

Appannaménto, ἀρ. ἐπισκιασμός.

Appannáre, (ánno) σκοτίζω, σκεπάζω. Λέγεται καὶ διὰ τὸ πίσιμον, πιάσιμον τῶν πουλίων εἰς τὸ δίκτυ.

Appannáto, ἐπισκιασμένος, καὶ πιασμένος εἰς τὸ δίκτυ.

Appannatúra, θ. ἐπισκιασμός, σκοτεινίασμα.

Apparáre, (appáro) μανθάνω, καὶ ἑτοιμασία.

Apparáto, ἀρ. ἑτοιμασία.

Apparecchiaménto, ἀρσεν. παρασκευή, ἑτοιμασία.

Apparecchiánte, κοιν. ὁ ἑτοιμάζων, ἡ ἑτοιμάζουσα.

Apparecchiáre, (écchio) ἑτοιμάζω. Apparecchiáto, ἑτοιμασμένος.

Apparecchiatóre, ἀρ. παρασκευαστής, ἑτοιμαστής. Apparecchiatríce, θ.

Apparecchiatúra, θ. παρασκευή, ἑτοιμασία.

Apparécchio, ἀρ. τὸ αὐτό.

Appareggiáre, (éggio) ἰσάζω. καὶ αὐτοπαθ. ἐξισοῦμαι.

Apparentársi, mi apparénto, συγγενεύω.

Apparénte, κοιν. εὐλογοφανής, φαινόμενος, πιθανός.

Apparenteménte, πιθανῶς, κατὰ τὸ φαινόμενον.

Apparénza, θ. τὸ φαινόμενον.

Apparére, ἰδὲ Apparíre.

Appariménto, ἀρ. ἐμφανισμός, παράστασις, φανέρωσις.

Apparíre, (ísco) ἐμφανίζομαι, φαίνομαι.

Appariscénte, κοιν. μέγας, καὶ ὡραίας παῤῥησίας.

Appariscénza, θ. εὐπρέπεια, εὐμορφία.

Apparíta, θ. ἐμφανσμός. ὡς τὸ, l' apparíta del giórno. ἰδὲ καὶ Appariménto, καὶ Apparénza.

Apparíto, καὶ **Appárso**, φανείς, φανερωθείς, παρὰ τοῦ Apparíre.

Apparizióne, θηλ. ἐμφανισμός, φανέρωσις.

Appartaménto, ἀρ. δίαιτα, κατοικία χωρισμένη ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὁσπητίου.

Appartársi, (mi appárto) ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ, παραμερίζω.

Appartataménte, κατὰ μέρος, χωριστά.

Appartáto, ἀρ. χωριστός, χωρισμένος, παράμερος. ἔτι, ἐκλεκτός.

Appartenénte, καὶ Appartegnénte, κοιν. ἀνήκων, ὁποῦ προσήκει, ἐγγίζει.

Appartenénza, θηλ. τὸ προσῆκον, ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐγγίζει.

Appartenére, (téngo) πρέπειν, ἀνήκειν, ἐγγίζειν.

Appassáre, (appásso) μαραίνω. καὶ mi appásso, μαραίνομαι. Appassáto, μετ.

Appassionaménto, ἀρσεν. σφοδρὰ ἐπιθυμία, πάθος,

Appassionársi, (mi appassióno) αἰσθάνομαι πάθος, ἐπιθυμῶ τι περικαῶς.

Appassionataménte, μὲ πολὺ πάθος.

Appassionatézza, θ'. πάθος, ἐπιθυμία.

Appassionáto, ἀρ. ἐμπαθής, κυριευμένος ἀπὸ πάθος τι, ἢ ἐπιθυμίαν. καὶ λυπημένος.

Appassíre, (ísco) μαραίνομαι.

Appassíto, μαραμένος.

Appastársi, (mi appásto) κολλοῦμαι ὡς τὸ ζυμάρι, Appastáto, μετ.

Appellábile, κοιν. ἐφέσιμος, ὁποῦ δύναται νὰ μεταχθῇ ἀπὸ μίαν κρίσιν εἰς ἄλλην.

Appellagióne, θηλ. καὶ Appellaménto, ἀρ. ἰδὲ Appellazióne.

Appelláre, (appéllo) ὀνομάζω, προσκαλῶ. ἔτι, κατηγορῶ, ζητῶ νέαν κρίσιν, νέαν ἀπόφασιν ἀπὸ ἀνώτερον κριτήν.

Appellatívo, ἀρσεν. ἐφετικός. Νομ. καὶ προσηγορικός. Γραμ.

Appellazióne, θ. ὀνομασία. ἔτι, ἔφεσις, ἤτοι πρόκλησις, προσκάλεσις εἰς νέαν κρίσιν, εἰς ἀνώτερον κριτήν.

Appéllo, ἀρσεν. τὸ αὐτό. ἔτι, ἀντίῤῥησις, ἀντιλογία. ἔτι, προσκάλεσμα εἰς μάχην.

Appéna, μόλις,

Appéndere, (éndo) προσαρτάω, κρεμῶ. Appési, appendésti, καὶ τ. Παρακείμ.

Appendíce, θ. προσάρτημα, προσθήκη.

Appéso, (παρὰ τοῦ Appéndere) κρεμασμένος.

Appestáre, (ésto) μολύνω, πανουκλιάζω. καὶ κακῶς ὄζω, βρομῶ βαριᾶ.

Appestáto, ἀρ. διεφθαρμένος πανουκλιασμένος. καὶ βρομερός.

Appeténte, κοιν ἐπιθυμῶν.

Appeténza, θ. ὄρεξις.

Appetíbile, κοιν. ὀρεκτικός, ἐπιθυμητός.

Appetíre, (ísco) ὀρέγομαι ἐπιθυμῶ.

Appetitívo, ἀρ. ὀρεκτικός.

Appetíto, ἀρσεν. ὄρεξις.

Appetitóso, ἀρ. ὀρεκτικός, παροξύνων τὴν ὄρεξιν.

Appetizióne, θ. ὄρεξις, ἐπιθυμία.

Appétto, (πρόθεσις) ἰδὲ A pétto.

Appiacevolíre, (ísco) πραΰνω.

Appianáre, (áno) ὁμαλίζω, ἰσάζω. Appianáto, ἰσασμένος.

Appiastráre, Appiastricciáre, καὶ Appiastriccicáre, (ástro, íccio, íccico) αὐτοπαθ. κολλῶ, κολλοῦμαι.

Appiastricciaménto, ἀρ. κόλλησις.

Appiástro, ἀρ. μελισσόφυλλον, χόρτον.

Appiattaménto, ἀρ. ἀπόκρυψις.

Appiattáre, (átto) κρύπτω. Appiattáto, κρυμμένος.

Appiattataménte, κρυφίως.

Appicágnolo, ἀρ. λαβή, ἀγκίστρι.

Appiccaménto, ἀρ. κρέμασμα.

Appiccánte, κοιν. κολλώδης, κολλητικός.

Appiccáre, (appícco) προσκολλῶ, κολλῶ ἓν πρᾶγμα μὲ τὸ ἄλλο. ἔτι, κρεμῶ. καὶ Appiccársi, κολλοῦμαι, πιάνομαι.

Appiccatíccio, καὶ Appiccatívo ἀρσεν. κολλητικός, λοιμώδης. Appiccativíssimo, ὑπερθ.

Appiccáto, ἀρ. κολλημένος, καὶ κρεμασμένος.

Appiccatójo, ἀρσεν. λαβή, ἀγκίστρι.

Appiccatúra, θ. κόλλησις.

Appicciáre, (íccio) ἰδὲ Appiccáre.

Appiccicánte, κοιν. ἰξώδης, κολλητικός.

Appiccicáre, (íccico) προσκολλῶ, ἢ προσκολλοῦμαι.

Appiccinìre, (ísco) σμικρύνω. Appiccinìto, σμικρυμένος.

Appicciolàre, (ícciolo) καὶ Appiccoláre, (appíccolo) τὸ αὐτό.

Appícco, ἀρσεν. κόλλησις, Dare appícco: παρέχειν τινὶ ἀφορμήν, ἢ ἐλπίδα.

Appiccolaménto, ἀρ. μείωσις, σμίκρυμα.

Appiccolíre, (ísco) σμικρύνω.

Appiède, καὶ Appiè, παρὰ πόδας. μετὰ Γεν.

Appiéno, πληρέστατα.

Appigionaménto, ἀρ. ἀπομίσθωσις, νοικίασις.

Appigionáre, (gióno) νοικιάζω. Appigionáto, νοικιασμένος.

Appigiónasi, ἀπομισθοῦται, ἤγουν νοικιάζεται. Λαμβάνεται ἀντὶ ὀνόματος θηλυκοῦ, καὶ σημαίνει τὴν ἐπιγραφὴν Appigiónasi, ἥτις βάνεται εἰς τὸ ἔξωθεν μέρος τῶν ὀσπητίων, ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἐννοικιασθῶσι.

Appigliaménto, ἀρ. κόλλησις, πιάσιμον· ἔτι, ῥίζωσις.

Appigliáre, (íglio) ἐνερ. καὶ αὐτοπαθ. κολλῶ, καὶ κολλοῦμαι, πιάνομαι.

Appigrírsi, (mi appigrísco) ῥαθυμῶ, γίνομαι ὀκνηρός.

Appillottársi, (mi appillótto) διατρίβω, μένω ὀκνηρὸς εἴς τινα τόπον.

A'ppio ἀρ. σέλινον, χόρτον· καὶ Appioríso, σέλινον ἄγριον, ἢ ἐλεοσέλινον.

Appiuóla, ἢ Mela appiuóla, θηλ. ἀππιανὸν μῆλον· καὶ Appiuólo, ἀρ. τὸ δένδρον.

Applaudénte, κοιν. ἐπικροτῶν.

Applaúdere, Λατ. ἰδὲ Applaudíre.

Applaudíre, (isco) κροτῶ, εὐφημίζω.

Applaudíto, ἐπικεκροτισμένος. Applauditíssimo, ὑπερθ.

Applauditríce, ἡ ἐπικροτοῦσα.

Appláuso, ἀρ. κρότος, εὐφημισμός.

Applicaménto, ἀρσεν. ἰδὲ Applicazióne, καὶ Applicáre.

Applicáre, (ápplico) προσαρμόζω, διορίζω, ἀποδίδω, προσέχω, σπουδάζω μὲ προσοχήν.

Applicataménte, προσεχῶς, ἐπιμελῶς.

Applicáto, μετ. ἀπὸ τοῦ Applicáre, δοσμένος, ἤ, προσέχων εἴς τι.

Applicazióne, καὶ Applicatézza, θηλ. ἐφαρμογή, καὶ προσοχή.

A'ppo, σιμὰ, παρά. Αἰτιατ. ἐνίοτε δὲ, καὶ Γενικῇ, ἢ Δοτικῇ.

Appóco appóco, ἀπὸ ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Appoggiaménto, ἀρ. ἀκούμπισμα, ἢ ἀκουμπιστῆρι.

Appoggiáre, (óggio) ἀκουμπῶ. Appoggiáto ἀκουμπισμένος.

Appoggiatójo, ἀρ. ἔρεισμα, ἀκουμπιστῆρι.

Appóggio, ἀρ. ἀκούμπισμα· μεταφ. βοήθεια.

Appollajársi, ὡς τὸ, i pólli, ἢ gli uccélli s' appollájano, ἢ καὶ appollájano, ἢ vánno ad appollajársi: τὰ πουλία ἀναπαύονται, ἢ πηγαίνουν νὰ κοιμηθοῦν, ἢ νὰ καθίσουν.

Apponiménto, ἀρ. καὶ Apponizióne, θηλ. ἐπίθεσις, αὔξησις.

Appórre, (appóngo, ἐνεστ. appósi, παρακ. appósto, μετ.) ἐπιτίθημι, προστίθημι, θέτω ἐπάνω· ἔτι, διαβάλλω, συκοφαντῶ, ἀδίκως κατηγορῶ· ἔτι, ἐναντιώνομαι· ἔτι, μαντεύομαι, ἐννοῶ, νοιώθω.

Apportáre, (órto) φέρω, ἀναφέρω, προξενῶ. Apportáto, μετ.

Apportáre, (ἀπὸ τοῦ Porto, λιμήν). ἰδὲ Approdáre.

Apportatóre, ἀρ. κομιστής, φερτής. Apportatríce, θηλ.

Appositívo, ἀρ. πρόσθετος, ὁποῦ δύναται νὰ προστεθῇ, νὰ ἑνωθῇ.

Appositízio, ἰδὲ Appostíccio.

Appósito, ἀρ. προσηρμοσμένος, εὐάρμοστος.

Apposizióne, θηλ. πρόσθεσις, προσάρμοσις.

Appósta, ἐξεπίτηδες, ἐπιταυτοῦ.

Appostaménto, ἀρσεν. ἐνέδρα, ἐπιβουλή.

Appostáre, (pósto) ἐνεδρεύω, κατασκοπῶ, παρατηρῶ.

Appostataménte, ἐπιταυτοῦ.

Appostatóre, ἀρσεν. ὁ ἐνεδρεύων.

Appostíccio, ἀρ. ἐπίπλαστος, πλαστὸς, ὁποῦ δὲν εἶναι φυσικός.

Appósto, παρὰ τοῦ Appórre, προστιθεὶς.

Appostoláto, ἰδὲ Apostoláto, κτλ.

Appregiáre, (égio) ἰδὲ Apprezzáre.

Apprémere, ἰδὲ Premere.

Apprendénte, κοιν. ὁ μανθάνων, ἡ μανθάνουσα.

Apprendentíssimo, εὐμαθέστατος.

Appréndere, (appréndo ἐνεστ. Apprési, apprendésti, κτλ. παρακ. appréso, μετ.) μανθάνω· ἔτι, λαμβάνω πιάνω· καὶ mi appréndo, πήγνυμαι, ἢ κολλοῦμαι· ἔτι, φοβοῦμαι.

Apprendévole, κοιν. εὐκατάληπτος.

Apprendiménto, ἀρ. μάθησις· ἔτι, φόβος.

Apprenditóre, ἀρ. ὁ μανθάνων.

Apprensíbile, κοιν. νοητὸς, εὐκατάληπτος.

Apprensióne, θηλ. κατάληψις· ἔτι, φαντασία, φόβος.

Apprensíva, θ. ἡ δύναμις τοῦ καταλαμβάνειν, μανθάνειν, τὸ νοητικόν.

Apprensívo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐννοῇ, νὰ καταλαμβάνῃ, μανθάνῃ· ἔτι, δειλός.

Appresentáre, (appresénto) παραστένω, καὶ φέρω ἔμπροσθεν. **Appresentáto**, μετ.

Appréso, (παρὰ τοῦ Appréndere) μαθημένος, ἢ καὶ πεπαιδευμένος· ἔτι, πηκτὸς, πεπηγμένος, καὶ κολλημένος.

Appressaménto, ἀρ. σίμωσις.

Appressáre, (ésso) πλησιάζω, σιμώνω.

Appressáto, πλησιασμένος. **Appressatíssimo**, πλησιώτατος.

Apprésso, (προθ. Γεν. Δοτ. Αἰτιατ.) πλησίον, κοντὰ, παρὰ, μετὰ, κατὰ, ὀπίσω, ἔπειτα, περὶ, πρός.

Apprésso a póco, σχεδόν.

Appressochè, ἀφ' οὗ, σχεδόν.

Apprestaménto, ἀρ. ἑτοιμασία.

Apprestáre, (ésto) ἑτοιμάζω.

Apprestáto, ἑτοιμασμένος.

Apprésto, ἀρ. ἑτοιμασία.

Apprezzábile, κοιν. ἀξιοτίμητος, τιμητός.

Apprezzaménto, ἀρ. διατίμησις.

Apprezzáre, (ézzo) τιμῶ, ξετιμῶ.

Apprezzatívo, ἀρ. τιμητικός.

Apprezzáto, τιμημένος, ξετιμημένος.

Apprezzatóre, ἀρ. τιμητής.

Approbáre, Λατ. ἰδὲ **Approváre**, κτλ'.

Approcciaménto, ἀρ. προσέγγισις.

Approcciársi (m' appróccio) ἐγγίζω, πλησιάζω, σιμώνω· καὶ χωρὶς τῶν μορίων, mi, ti, si.

Appróccio, ἀρ. χαράκωμα στρατιωτικὸν, ἤτοι λάκκος, διὰ τοῦ ὁποίου πλησιάζουσιν οἱ στρατιῶται εἰς τὰ περιτειχίσματα τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ πολεμήσουν.

Approdáre, (ódo) ἀράζω, ῥίχνω σίδηρον· παρὰ τοῦ a, καὶ proda.

Approdáre, ὠφελῶ, χρησιμεύω· καὶ οὐδετ. ἀποκτῶ. παρὰ τοῦ a, καὶ pro.

Approfittáre, (ítto) ὠφελοῦμαι.

Approntáre, (ónto) ἑτοιμάζω. **Approntáto** ἑτοιμασμένος.

Appropriábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ· ἰδὲ **Appropiáto**.

Appropiáre, καὶ **Appropriáre**, (apprópio, καὶ Apprόprio) ἀποδίδω, ἰδιοποιοῦμαι· ἔτι, διαβεβαιῶ· ἔτι, μιμοῦμαι καλῶς, ποιῶ ὅμοιον.

Appropiáto, καὶ **Appropriáto**, ἀρσεν. προσήκων, ἁρμόζων. **Appropiatíssimo**, προσφορώτατος.

Appropiazióne, καὶ **Appropriazióne**, θ. ἰδίωσις, ἰδιοποίησις, προσαπόθεσις.

Appropinquagióne, θηλ. καὶ **Appropinquaménto**, ἀρ. προσέγγισις, ἐγγύτης, σίμωσις.

Appropinquáre, (pínquo) ἐγγίζω, πλησιάζω, σιμώνω.

Appropinquáto, ἐγγίζων, πλησίον.

Approssimaménto, ἀρ. ἐγγύτης, σίμωσις.

Approssimánte, κοιν. ὁ ἐγγίζων, ἡ ἐγγίζουσα, ὁποῖος σιμώνει.

Approssimáre, (óssimo) πλησιάζω, σιμώνω.

Approssimáto, πλησίον, σιμωμένος.

Approssimazióne, καὶ **Approssimánza**, θ. πλησίασις, σίμωσις.

Approvábile, κοιν. ἐπαινετὸς, δεκτός.

Approvagióne, θηλ. δοκιμασία, ἔπαινος· ἔτι, δοκιμή· ἔτι, βεβαίωσις.

Approvaménto, ἀρσεν. βεβαίωσις.

Approváre, (próvo) κρίνω καλὸν, ἢ ἀληθές· δέχομαι, ἐπαινῶ· ἔτι, βεβαιώνω.

Approvataménte, δοκίμως, μὲ δοκιμασίαν.

Approváto, δόκιμος. **Approvatíssimo**, δοκιμώτατος.

Approvatóre, δοκιμαστὴς, ἐπαινέτης. **Approvatríce**, θηλ.

Approvazióne, θηλ. βεβαίωσις, δοκιμασία, κρίσις, συγκατάθεσις.

Approvecciársi, (mi approvéccio) ὠφελοῦμαι, εὐγάζω κέρδος.

Appuntaménte, ἀκριβῶς.

Appuntaménto, ἀρ. συνθήκη, συμφωνία.

Appuntáre, (únto) συμφωνῶ· ἔτι, ῥάπτω ἐλαφρᾶ· ἔτι, (παρὰ τοῦ Punta) ὀξύνω· ἔτι, στέκω, σταματῶ· ἔτι, ὀνειδίζω. Appuntáre uno, κάμνω σημείωσιν διὰ ἕνα, ὁποῦ ἔλειψεν ἀπὸ τὸ ὀφφίκιόν του, διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ποινήν· ἰδὲ καὶ Pontare.

Appuntataménte, πρὸς στάθμην, ἀκριβῶς, μὲ τάξιν.

Appuntáto, ἀρ. ῥαμμένος ἐλαφρᾶ· ἔτι, ἀκονισμένος, ὀξύς. Léggere ἢ parláre, ἢ scrívere appuntáto, ὀρθῶς ἀναγινώσκειν, ἢ λέγειν, ἢ γράφειν. Parláre appuntáto, λόγος ἐπιτηδευμένος· ἐπὶ κακοῦ.

Appuntatúra, θ. ῥαφή. ἔτι, ἐπιτίμησις, ὀνείδισις.

Appuntelláre, (éllo) ἰδὲ Puntelláre.

Appuntíno, ἀκριβῶς, καταλεπτῶς.

Appúnto, πρὸς στάθμην, ἀκριβῶς, ἴσια, σωστά.

Appuzzaménto, ἀρ. κακοσμία, βρόμα.

Appuzzáre, (úzzo) καὶ Appuzzoláre, (úzzolo) φέρω, προξενῶ δυσωδίαν.

Apríco, ἀρσεν. προσήλιος, τόπος ἀνοικτός, ἔκθετος εἰς τὸν ἥλιον· πληθ. aprichi.

Apríle, ἀρ. ὁ ἀπρίλιος μήν.

A príma frónte, ἢ A príma vísta, κατὰ πρώτην ὄψιν, προσβολήν.

A príma giúnta, κατὰ πρώτην ἀρχήν, εὐθύς.

Apriménto, ἀρ. ἄνοιγμα.

Aprire, (ápro) ἀνοίγω· aprfi ἢ apérsi, παρακ. aprirò, μέλλ. Apérto, μετοχ.

Apritívo, ἀρ. διανοίγων, ὁποῦ ἔχει δύναμιν νὰ ἀνοίγῃ.

Apritóre, ὁ ἀνοίγων.

Apritríce; ἡ ἀνοίγουσα.

Apritúra, θ. ἄνοιξις.

A proporzióne, κατὰ ἀναλογίαν.

A propósito, ἐπιτηδείως.

A próva, καὶ a pruóva, ἁμίλλως, ἀγωνιστικῶς, μὲ δοκιμήν.

Aquário, ἀρσεν. ὑδροχόος· σημεῖον τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, ségno del Zodíaco.

Aquático, ἀρ. ὑδατώδης, τοῦ νεροῦ· πληθ. ci. καὶ Aquátile, κοιν. τὸ αὐτό.

A'queo, ἀρ. ὑδατώδης, ὑδατικός.

A quéto, εἰρηνικῶς.

A'quila, θ. ἀετός.

Aquilíno, οὐσιαστ. ἀρ. ἀετόπουλον· ἀλλὰ λέγεται μᾶλλον Aquilótto· καὶ ἐπίθ. ἀετώδης.

Aquilonáre, κοιν. βόρειος.

Aquilóne, ἀρ. βορέας.

Aquilótto, ἰδὲ Aquilíno, οὐσιαστ.

Aquóso, ἰδὲ Acquóso.

A'ra, θ. βωμός, θυσιαστήριον· λέξ. λατ.

Arabésco, ἢ Rabésco, ἐκεῖνο τὸ ἑλικοειδὲς ἐργόχειρον, τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τὸ γραφεῖδιον, ἢ μὲ τὸ γλυφεῖον, καὶ παρομοιάζει τὰ πεταλίγματα τῶν ἀμπέλων, καὶ τοιαῦτά τινα· ἔτι, ἀραβικός.

Arábico, ἀρσεν. βάρβαρος, παράξενος. Arábici πληθυντ.

Arábile, κοιν. καὶ Aratívo, ἀρ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀροτρευθῇ.

A ragióne, εἰκότως, δικαίως, μὲ λόγον.

Arágna, θ. καὶ Arágno, ἀρ. ἀράχνη.

Aráldo, ἀρσεν. φηκιαλεύς, κήρυξ, διαλαλητὴς τῆς ἀγάπης, καὶ τοῦ πολέμου.

Araménto, ἀρσεν. ἄροσις, ἀρότρευμα.

Aráncia, θ. νεράντζι.

Aranciáta, θ. γλύκισμα, γλυκὸ ἀπὸ νεράντζι, ἢ κίτρον.

Aranciáto, ἀρ. κρόκινος.

Arancíno, ἀρ. μικρὸν νεράντζι τῆς Κίνας.

Aráncio, ἀρ. νεραντζιά, τὸ δένδρον.

Aranciόso, καὶ Aráncio, ἐπίθ. ἔχων χρῶμα νεραντζιοῦ.

Aránea, φ. ἀράχνη, μία ἀπὸ τὰς μεμβράνας τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Aráre, (áro) ἀροτρεύω.

Aráto, ἀροτρευμένος.

Arátolo, καὶ Aráto, οὐσιαστ. ἀρ. ἄροτρον.

Aratóre, ἀρσεν. ἀροτρεύς, ζευγάς.

Arátro, ἀρ. ἄροτρον.

Aratúra, καὶ Arazióne, θ. ἀροτρίασμα.

Arazzería, θ. τάπητες, τεύκια· ἔτι, ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑφαίνονται οἱ τάπητες, τὰ δάπεδα.

Arazziére, ἀρ. κατασκευαστὴς τῶν δαπέδων.

Arázzo, ἀρ. τάπης, αὐλαία, περίστρωμα, περιπέτασμα. Αὐλαία μὲν ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀττάλου (d' A'ttalo) βασιλέως τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὁποίου ἐφευρέθησαν πρῶτον οἱ τάπητες· ὅθεν καλοῦνται καὶ Ἀτταλικὰ περιπετάσματα. Ἰταλιστὶ δὲ λέγονται καὶ Pánni d' Arázzo, ἢ d' Arázza, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἐν ᾗ κατασκευάζονται.

Arbitráre, (árbitro) νομίζω, στοχάζομαι, κρίνω, διαιτέω, εἶμαι αἱρετοκριτής· ἔτι, ἀποφασίζω ἄπορόν τι αὐτεξουσίως, καὶ χωρὶς νὰ κάμω ὅλας τὰς σκέψεις.

Arbitrariaménte, αὐτοπροαιρέτως, κατὰ γνώμην, καθ' αἱρετοκρισίαν.

Arbitrário, ἀρ. διαιτήσιμος, προαίρετος, αὐτεξούσιος. καὶ οὐσιαστ. ἰδὲ A'rbitro.

Arbitráto, ἐπίθ. ἀρ. πρᾶγμα, ὁποῦ γίνεται ἐξ ἰδίας γνώμης καὶ ἐξουσίας. καὶ οὐσιαστ. κρίσις αἱρετοκριτοῦ, αἱρετοκρισία.

Arbitratóre, ἀρ. διαιτητής.

Arbítrio, ἀρ. διαίτημα, γνώμη, αὐτεξούσιον, ἐξουσία, αἱρετοκρισία.

A'rbitro, ἀρσεν. διαιτητής, κριτὴς αὐτεξούσιος, αἱρετοκριτής. καὶ θ. A'rbitra.

A'rbore, κοιν. δένδρον.

Arbóreo, ἀρσεν. δενδρώδης.

Arboscéllo, καὶ **Arbuscéllo**, ἀρ. καὶ Arbuscélla, θ. θάμνος, δενδρουλάκι. ὑποκορ. ἰδὲ καὶ τὸ ἑπόμ.

Arbúsco, πληθ. schi. καὶ Arbúscolo, ἀρ. καὶ la, θ. ταυτοσήμ. ὑποκορ.

Arbústino, ἐπίθ. ἀρ. ὡς τὸ, Vite arbústina: ἀγρία ἄμπελος.

Arbústo, ἀρ. θάμνος, μικρὸν δένδρον.

A'rca, θηλ. κάψα, κιβώτιον. καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε, καὶ ἡ τῆς Π. Δ. ἔτι, τάφος· πληθ. Arche.

A'rcade, κοιν. τῆς Ἀρκαδίας.

Arcadóre, καὶ **Arcatóre**, ἀρ. τοξότης, τοξευτής. ἔτι, ἀπατεὼν, πλάνος.

Arcaísmo, ἀρσεν. ἀρχαϊσμὸς, φράσις, λέξις πεπαλαιωμένη, καὶ ἀσυνήθης.

Arcále, ἀρ. τόξον θύρας, ἢ καμάρας· ἔτι, τὸ ξυφοειδὲς στόμα τοῦ στομάχου, τὸ ὁποῖον κοινότερον λέγεται Forcélla déllo stómaco.

Arcalif, ἢ **Arcalíffo**, ἀρ. χαλίφας, τίτλος τοῦ Ἡγεμόνος τῶν Σαρακηνῶν. Calíffo.

Arcáme, ἢ **Carcáme**, ἰδὲ Scheletro.

Arcanaménte, μυστικῶς.

Arcángelo, ἀρσεν. ἀρχάγγελος.

Arcáno, οὐσιαστ. τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυστήριον· ἔτι, ἐπίθ. κρυφὸς, μυστικός.

Arcáre, (árco) τοξεύω. ἔτι, ἀπατῶ.

Arcáta, οὐσιαστ. θ. τόξου βολή.

Arcáto, ἀρ. τοξοειδής.

Arcávola, θ. προπάππου μήτηρ.

Arcávolo, ἀρσεν. προπάππου πατήρ.

Archeggiáre, (éggio) κάμπτω τὶ δίκην τόξου.

Archétipo, ἀρ. τὸ ἀρχέτυπον.

Archibugiáta, ἢ **Archibusáta**, θ. τουφεκιά.

Archibugiére, ἢ **Archibusiére**, ἀρ. στρατιώτης ἀρματωμένος μὲ τοφέκι. καὶ τεχνίτης, ὅς τις κατασκευάζει τὰ τουφέκια.

Archibúso, καὶ **Archibúgio**, ἀρσεν. τουφέκι.

Archidiácono, ἀρ. ἀρχιδιάκονος.

Archimandríta, ἀρ. ἀρχιμανδρίτης.

Archímia, **Archimiáre**, **Archimísta**, ἰδὲ Alchimia, Alchimizzáre, κ. τ. λ.

Archipénzolo, ἀρ. στάθμη, τὸ ἀλφάδι.

Archisinágogo, ἢ **Archisinagógo**, καὶ Arci..., ἀρ. ἀρχισυνάγωγος. πληθυντ. gi.

Architettáre, (étto) ἀρχιτεκτονῶ.

Architétto, ἀρσεν. ἀρχιτέκτων. καὶ ἐπίθ. ἀρχιτεκτονικός.

Architettónico, ἐπίθ. τὸ αὐτό. πληθ. ci.

Architettóre, ἀρσεν. ἀρχιτέκτων. tríce, θηλ.

Architettúra, θηλ. ἀρχιτεκτονική. τέχνη τοῦ ἐφευρίσκειν καὶ εὐθετεῖν τὰ σχήματα τῶν οἰκοδομῶν.

Architráve, ἀρσεν. ἐπιστύλιον.

Archívio, ἀρ. γραμματοφυλάκιον. καὶ Archivísta, ἀρσεν. γραμματοφύλαξ.

Arci, μόριον καθ' αὐτὸ μὲν ἀσήμαντον, ἐν συνθέσει δὲ σημαντικὸν ἐξουσίας καὶ ὑπεροχῆς, ἢ αὐξήσεως. Ἐνίοτε ὅμως μεταχειρίζονται οἱ Ἰταλοὶ τὰ ἐκ τούτου σύνθετα ἐμφατικῶς ἢ χλευαστικῶς.

Arciballáre, (arcibállo) ὑπὲρ τὸ μέτρον χορεύω.

Arcibonissimo, ὡς σφόδρα χρηστός, ὡς βέλτιστος.

Arciconsoláre, ἐπίθ. κοιν. τοῦ ἀξιώματος (della dignità) τοῦ πρώτου ὑπάτου.

Arciconsoláto, ἀρ. ὀφφίκιον, ἢ ἀξίωμα, ἢ ὁ καιρὸς τοῦ πρώτου ὑπάτου.

Arcicónsolo, ἀρ. πρῶτος ὕπατος. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Κρούσκας.

Arcicorredáto, ὡς σφόδρα ἐμπαράσκευος, ὡς κεκοσμημένος.

Arcidevotíssimo, ὡς εὐλαβέστατος.

Arcidiácono, ἀρσεν. ἀρχιδιάκονος. καὶ Arcidiaconáto, ἀρσεν. Ἀρχιδιακονία.

Arcidúca, ἀρ. ἀρχιδούκας. πληθ. chi. Arciduchéssa, θηλ.

Arciducáto, ἀρ. τὸ δουκάτον, ἢ ἐξουσία τοῦ Δουκός.

Arciére, καὶ Arciéro, ἀρ. τοξευτής. χλευαστ.

Arcifacilíssimo, ἀρ. ὡς ῥᾷστος, εὐκολώτατος.

Arcifánfano, ἀρ. ματαιολόγος, ἀλαζών, κομπαστής. χλευαστ.

Arcifreddíssimo, ὡς ψυχρότατος.

Arcigiullàre, ἀρ. οὐσιαστ. χλευαστικώτατος, μέγας γελωτοποιὸς ἀστειότατος.

Arcignaménte, τραχέως.

Arcignézza, θ. τραχύτης.

Arcigno, ἀρ. τραχύς.

Arcigrandíssimo, ὡς μέγιστος.

Arcilunático, ἀρ. ὡς σεληνόβλητος. πληθ. ci.

Arcimaestóso, ἀρ. ὡς σεμνότατος, μεγαλοπρεπέστατος.

Arcimaéstro, ἀρ. πρωτοδιδάσκαλος.

Arcimentíre, (ísco) ἀναιδῶς, ἀδιάντροπα ψεύδομαι.

Arcinecessaríssimo, ὡς ἀναγκαιότατος.

Arcinfinitíssimo, ὡς ἄπειρος.

Arcióne, ἀρ. ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς σέλλας τοῦ ἀλόγου, ὁποῦ εἶναι εἰς σχῆμα τόξου, καὶ Arcionáto, ἀρ. ἔχων Arcióne, σελλωμένος.

Arcipélago, ἀρ. τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Arciprésso, ἀρ. κυπαρίσσι.

Arcipretáto, ἀρ. ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, τὸ τοῦ πρωτοπαπᾶ.

Arcipréte, ἀρ. ἀρχιπρεσβύτερος, πρωτοπαπᾶς.

Arciraggiúnto, παχύτατος.

Arciricchíssimo, ὡς πλουσιώτατος.

Arcisinagógo, ἀρχισυνάγωγος. πληθ. gi.

Arcisolénne, κοιν. ἐπισημότατος.

Arcisólito, ἀρσεν. συνηθέστατος.

Arcisquisíto, ἀρ. βέλτιστος, πολλὰ ἐξαίρετος.

Arcisterminàto, ὑπέρμετρος.

Arcistupendíssimo, ἀρσεν. θαυμαστικώτατος.

Arcivéro, ἀρ. ἀληθέστατος.

Arcivescováto, ἀρ. ἀρχιεπισκοπή.

Arcivescovále, κοιν. ἀρχιεπισκοπικός.

Arcivéscovo, ἀρ. ἀρχιεπίσκοπος.

A'rco, ἀρσεν. τόξον. πληθ. árchi. καὶ ἡ Ἶρις, τὸ οὐράνιον τόξον. Archétto, ttíno. ὑποκορ.

Arcobaléno, ἡ Arco celéste, ἀρ. Ἶρις, τόξον οὐράνιον.

Arcolájo, ἀρ. ἀρπεδόνη, τὸ κοινότερον ἀγκοῦφι.

Arconcéllo, καὶ Archicéllo, τοξάριον. ὑποκορ. τοῦ Arco.

Arcoreggiáre, (éggio) ῥεύγομαι· ἔτι, κλάνω.

Arcuáto, ἀρ. τοξοειδής.

Arcúccio, ἀρ. σκεῦος τοξοειδές, τὸ ὁποῖον βάνεται εἰς τὴν κούνιαν τῶν βρεφῶν διὰ νὰ κρατῇ ὀλίγον ὑψωμένα τὰ σκεπάσματα.

Ardénte, κοιν. καυστικός, καίων.

Ardenteménte, περικαῶς.

Ardentíssimo, ἀρ. περικαέστατος.

Ardénza, θηλ. καῦσις.

A'rdere, καίω, καίομαι. ἐνεστ. A'rdo. Παρακ. A'rsi. Μέλ. Arderò. Μετ. A'rso.

Ardiglióne, ἀρ. τὸ ὀξὺ καὶ μικρὸν σίδηρον, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πόρπην, ἤγουν εἰς τὸ θηλυκωτῆρι.

Ardiménto, ἀρ. τόλμη.

Ardimentóso, ἀρ. τολμηρός.

Ardíre, ἀρ. τόλμη.

Ardire, (ῥῆμα) τολμῶ. ὁ ἐνεστὼς **ardísco**. παρ. Ardíi, ardisti κτλ. Ardíto μετ.

Arditaménte, τολμηρῶς.

Arditézza, Θ. τόλμη.

Ardíto, ἀρ. τολμηρός.

Ardóre, ἀρ. καῦσις, ζέσις. μετάφ. μεγάλη ἐπιθυμία.

Arduaménte, δυσκόλως.

Arduíssimo, ἀρ. χαλεπώτατος, δυσκολώτατος.

Arduità, Θηλ. δυσκολία.

A'rduo, δύσκολος.

Ardúra, Θ. καῦσις. βέλτιον ὅμως, τὸ Cocióre, ἢ Bucióre.

Aréna, Θηλ. ἄμμος.

Arenosità, Θηλ. τὸ ἀμμῶδες.

Arenóso, ἀρ. ἀμμώδης.

Areopagíta, ἀρ. Ἀρειοπαγίτης, κριτὴς τοῦ Ἀρειοπάγου τῶν Ἀθηνῶν.

Areopagítico, ἀρειοπαγιτικός. πληθ. ci.

Areopágo, ἀρ. Ἀρειόπαγος, ἢ Ἄρειος πάγος, δικαστήριον εἰς τὰς Ἀθήνας οὕτω καλούμενον, περίφημον εἰς τὰς Ἱστορίας διὰ τὴν σοφίαν του, καὶ δικαιοσύνην.

A repentáglio, εἰς κίνδυνον.

A rètro, ἐπίῤῥ. ὀπίσω.

A'rgano, ἀρ. ἐργαλεῖον, ὄργανον, ἐργάτης.

Argentájo, καὶ **Argentário**, ἀρσεν. ἀργυροποιός, χρυσικός.

Argentále, κοιν. ὅμοιος μὲ τὸ ἀσῆμι.

Argentáto, ἀρσεν. ἀσημωμένος.

Argentátore, ἀρ. ἀργυροτής, ἀσημοτής.

Argénteo, ἀρ. ἀργυροῦς, ἀσημένιος, ἀσημοειδής.

Argentería, Θ. τὰ ἀσημένια σκεύη, τὰ ἀσημικά.

Argentiéra, Θ. ἀργυρεῖον, μεταλλεῖον ἀργύρου.

Argentiére, ἀρσεν. ἀργυροποιός χρυσικός.

Argentíno, ἀρ. ἀσημένιος, ἀσημοειδής.

Argénto, καὶ **Ariénto**, ἀρ. ὁ ἄργυρος, τὸ ἀσῆμι. **Argénto vivo**, ὁ ὑδράργυρος.

Argílla, καὶ **Argíglia**, Θ. ἄργιλλος, πηλός.

Argillóso, καὶ **Argiglióso**, ἀρ. ἀργιλλώδης, γλινώδης.

Arginaménto, ἀρ. πρόφραγμα, χαράκωμα.

Arginàre, (árgino) χώννυμι χῶμα, περιβάλλωτι μὲ ἔρυμα, πρόχωμα.

Argináto, ἀρσεν. χαρακωμένος.

A'rgine, ἀρ. χῶμα, χαντάκιον, πρόχωμα.

Argomentàre, (énto) συλλογίζομαι, κάμνω ἐπιχειρήματα, συμπεραίνω. ἔτι, αὐτοπαθ. ἑτοιμάζομαι, ἀποφασίζω. ἔτι, βοηθοῦμαι, διαφεντεύομαι.

Argomentatóre, ἀρ. συλλογιστής.

Argomentazióne, Θ. συλλογισμός, ἐπιχείρημα.

Argoménto, ἀρσεν. συλλογισμός, ἐπιχείρημα. ἔτι, λόγος· ἔτι, σημεῖον, τεκμήριον· ἔτι, ἐφεύρημα, τρόπος, βοήθεια. ἔτι, κλυστήριον, ὄργανον. ἔτι, ἡ ὑπόθεσις τῆς Βίβλου, ἢ καὶ ἡ ἐπιτομή.

Argomentóso, ἀρ. ἐλεγχώδης, ἀποδεικτικός.

Arguíre, (ísco) ἐλέγχω, συμπεραίνω.

Argutaménte, κομψῶς, μὲ στωμυλίαν.

Argúto, ἀρ. κομψός, ἀστεῖος, στωμύλος, ἀγχίνους, κυρίως ἐν τῷ λέγειν, καὶ γράφειν.

Argúzia, καὶ **Argutézza**, Θ. ἀστειότης, στωμυλία, ἡ γλαφυρότης καὶ εὐκολία ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν.

A'ria, Θ. ἀήρ. καὶ ὄψις, πρόσωπον. καὶ ἦχος μουσικῆς.

A ribócco, ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως.

A ricíso, συντόμως.

Aridaménte, ξηρῶς.

Aridità, καὶ **Aridézza**, Θηλ. ξηρότης.

A'rido, ἀρ. ξηρός, ἄκαρπος.

Aridóre, ἀρ. ξηρότης.

Arieggiàre, (éggio) παρομοιάζω, ἔχω κάποιαν ὁμοιότητα.

Ariénto, Φλωρ. ἰδὲ **Argénto**.

Arietàre, (aríeto) κορύπτω, κτυπῶ μὲ τὰ κέρατα, ἢ κτυπῶ coll' aríete.

Ariéte, ἀρ. κριός, πολεμικὴ μηχανή, ἡ ὄργανον πολιορκητικόν· ἔτι, κριός, τὸ ζῶον· καὶ τὸ αὐτῶν ιβ'. σημείων τοῦ Ζωδιακοῦ.

A riéto, ἰδὲ **Addiétro**.

Ariétta musicàle, μελύδριον. ὑποκορ.

A rifúso, χύδην.

A rilénte, βραδέως.

A rimpétto, ἀντικρύ.

Arimmética, Θ. Ἀριθμη-

...τικὴ. καὶ Arimmético, Ἀριθμητικός.
A rineóntro, ἐξ ἐναντίας, ἀντικρύ.
Aringa, θηλ. δημηγορία. καὶ χαρίγγα, μαινὺς, ψάρι ἐκ τῆς Ἀγγλίας.
Aringaménto, ἀρ. δημηγορία, λόγος.
Aringáre, (aringo) δημηγορῶ.
Aringáto, (ἀπὸ τοῦ Aringo) ἑτοιμασμένος διὰ νὰ πολεμήσῃ.
Arigantóre, ἀρσεν. ῥήτωρ, δημηγόρος.
Aringhería, θηλ. λόγος, δημηγορία.
Aringhiéra, θηλ. βῆμα, τὰ ἔμβολα, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἱστάμενοι οἱ Ῥήτορες δημηγοροῦσι.
Aríngo, ἀρ. ἀγών· γράφονται ὅλα καὶ μὲ δύο r.
Ariolo, ἀρ. μάντις.
Arióna, θ. μέγας ἀνήρ.
Arióne, ἀρ ἰδὲ Airóne.
Arióso, ἀεράδης. καὶ φαντασιώδης, ἀκατάστατος.
A rischio, ἢ καὶ A rísico, κινδυνωδῶς, μὲ κίνδυνον.
A rispéito, εἰς σύγκρισιν.
Arísta, θηλ. ἡ ῥάχη τοῦ χοίρου.
Aristocrático, ἀρ. ἀριστοκρατικός. πληθ. ci.
Aristocrazía, θ. ἀριστοκρατία.
Aristológia, καὶ chia, θ. ἀριστολοχία, χόρτον.
A ristrétto, κατὰ μόνας.
Aritmética, θ. ἀριθμητική.
Aritmético, ἀρ. ἀριθμητικός. πληθ. ci.
A ritróso, καὶ A rivérso, ἢ A rivéscio, ἀνεστραμμένως, καὶ ἀντιστρόφως.
Arlecchíno, ἰδὲ Zánni.
Arlótto, ἀρ. ἄνθρωπος ῥυπαρὸς, γαστρίμαργος, ὅς τις τρώγει καὶ πίνει ὑπὲρ τὸ μέτρον.
A'rma, θ. ἰδὲ Arme.
Armáccia, θ. ὅπλον ἀχρεῖον, ἄχρηστον.
Armacóllo, ἢ a Armacóllo, ἐπίῤῥ. λέγεται διὰ ζωστῆρα, ἢ ὁμοιόντι, ὁποῦ ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον ἔρχεται ἕως ὑπὸ τὴν δεξιὰν μασχάλην.
Armádio, καὶ Armário, ἀρ. ἀρμάριον, σκευοθήκη, τουλάπι.
Armadúra, θ. πανοπλία. Οἱ τεχνῖται, καὶ κτῖσται οὕτως ὀνομάζουσι τὰ ξύλα, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα μεταχειρίζονται εἰς στήριγμα, καὶ στερέωσιν τῶν οἰκοδομιῶν.
Armajuólo, ἀρ. ὁπλοποιός.
Armamentário, ἀρ. λέξ. Λατ. ἰδὲ Armería.
Armaménto, ἀρ. τὰ πολεμικὰ σκεύη.
Armáre, (ármo) ὁπλίζω, ἀρματώνω.
Armáta, θηλ. στόλος, καὶ στράτευμα.
Armataménte, ἐν ὅπλοις.
Armatélla, καὶ Armatétta, ὑποκορ. τοῦ Armata.
Armáto, ἀρ. ἔνοπλος, ἀρματωμένος.
Armatóre, ἀρ. πειράτης, Ναύκληρος κουρσευτικοῦ πλοίου. καὶ τὸ πλοῖον αὐτό.
Armatúra, καὶ Armadúra, θ. θώραξ, πανοπλία.
A'rme, καὶ A'rma, θ. ὅπλον, καὶ σημαία, ἢ στίμμα φαμιλίας.
Armeggería, καὶ Armeggiáta, θηλ. καὶ Armeggiaménto, Armeggio, ἀρσεν. ἀγὼν, θέαμα δημόσιον.
Armeggiáre, (éggio) ποιῶ θεάματα ἀρμάτων, δηλαδὴ δημοσίους ἀγῶνας.
Armeggiatóre, ἀρ. ἀγωνιστής.
Armel, ἀρ. πήγανον ἄγριον.
Armélla, ἰδὲ Armílla.
Armellíno, ἀρ. γαλῆ λευκή.
Armentário, ἀρ. ἀγελάρχης, ὁ ἔχων τὴν φροντίδα τῆς ἀγέλης, ἢ ἀνήκων εἰς ἀγέλην, ad arménto.
Arménto, ἀρ. ἀγέλη, ποίμνη, κοπάδι.
Armería, θ. ὁπλοθήκη.
Armicélla, θ. ὑποκορ. μικρὸν οὐτιδανὸν ὅπλον.
Armígero, ἀρσεν. φιλοπόλεμος, πολεμικὸς, ἀνδρεῖος, εὔτολμος.
Armílla, θ. βραχιόνιον. Λατ. καὶ Armílle, κυκλίσκοι συνθετικοὶ τῶν ἀστρονομικῶν ὀργάνων.
Armilláre, κοιν. κρικωτός. Sféra Armilláre, ἡ Κρικωτὴ Σφαῖρα.
Armonía, θηλ. ἁρμονία.
Armoníaco, ἀρ. τὸ ἀμμονιακὸν, δάκρυον φυτοῦ· ἔτι, τὸ ἀμμονιακὸν ἅλας.
Armoniále, κοιν. ἁρμονικός.
Armoniáto, ἀρ. εὔθετος, εὔτακτος, οἰκοδομημένος.
Armónico, ἁρμονικός. πληθ. ci. Armónica, θ. πληθ. che.
Armoniosaménte, ἁρμονικῶς. καὶ Armonichissimaménte, ἁρμονικωτάτως.

Armonióso, ἀρ. ἁρμονικός.

Armonizzánte, κοιν. ἐναρμόνιος.

Armonizzáre, (izzo) ποιῶ ἁρμονίαν, ἢ ποιῶ ἁρμονικόν.

Armonizzáto, μετ. Gióvane bene armonizzáto, εὔμορφος, εὐάρμοστος νέος.

'Armoráccio, ἀρ. ἀγριοράπανον.

Arnaglóssa, καὶ Arnoglóssa, θηλ. ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον χόρτον.

Arnése, ἀρ. ὄνομα γενικὸν ὅλων τῶν σκευῶν ὁσπητίων, καραβίων, πολέων, στρατευμάτων, κτλ. E'ssere bêne o mále in arnése: εἶναι καλῶς ἢ κακῶς ἐνδεδυμένος.

A'rnia, θ. λάρναξ, κυψέλη, τὸ κρηνίον τῶν μελισσῶν.

Arnióne, θηλ. νεφρός, τὸ νεφρί.

Aromatário, ἀρ. ἀρωματοπώλης.

Aromatichézza, καὶ Aromaticità, θ. ἀρωματικὴ ποιότης.

Aromático, ἀρ. ἀρωματικός. πληθ. ci. καὶ οὐσιαστ. σύνθεμα ἀπὸ ἀρωματικά.

Aromatizzáre, (izzo) ἀρωματίζω.

Arómato, ἐπίθ. ἀρ. ἀρωματικός.

Arómato, καὶ Arómo, οὐσιαστ. ἀρ. ἄρωμα, τὰ ἀρώματα.

A rompicóllo, προπετῶς.

A rovéscio, ἰδὲ A ritróso.

A'rpa, καὶ A'rpe, θ. ἅρπα, σαμβύκη, ὄργανον μουσικόν.

Arpeggiáre, (éggio) σημαίνω, παίζω τὴν ἅρπαν. Arpeggío, καὶ Arpeggiaménto, ἀρ. τὸ ἀρπίζειν.

Arpía, θ. ἅρπυια, τέρας πτερωτὸν μυθῶδες.

Arpicáre, (árpico) ἰδὲ Arrampicársi.

Arpicórdo, ἀρσεν. ὄργανον μουσικόν.

Arpióne, ἀρ. ὁ στροφεὺς τῆς θύρας.

A'rra, θηλ. τὸ διδόμενον εἰς ἀῤῥαβῶνα.

Arrabattársi, (mi arrabátto) πάσχω, βιάζομαι, κοπιάζω να κάμω τι.

Arrabbiaménto, ἀρ. λύσσα.

Arrabbiáre, (arrábbio) λυσσῶ, γίνομαι λυσσώδης. Ἴδιον τῶν σκύλων.

Arrabbiataménte, λυσσωδῶς.

Arrabbiáto, ἀρ. λυσσασμένος, θυμωμένος. Arrabbiatéllo, ὑποκορ.

Arraffáre, Arraffiáre, καὶ Arranfiáre (Arráffo, Arráffio, Arránfio) ἁρπάζω.

Arraffáto, ἡρπαγμένος.

Arramacciáre, (áccio) τραβῶ κάτω μὲ σάνιαν.

Arramatáre, (áto) κτυπῶ, ῥίπτω κάτω τὸ πουλί.

Arrampicáre, (rámpico) ἑρπύζω, σύρομαι μὲ τὰ χέρια, καὶ μὲ τοὺς πόδας.

Arrancáre, (ánco) χωλαίνω τρέχω. Μεταφ. λέγεται καὶ διὰ τὰ κάτεργα ὅταν φέρωνται μὲ βιαστικὴν κωπηλασίαν. ὅθεν· vóga arrancáta: βιαστικὴ κωπηλασία.

Arrandelláre, (éllo) σφιχτοδένω.

Arrangoláre, (mi arrángolo) αὐτοπαθ. ὀργίζομαι, ταράττομαι. Arrangoláto, ὠργισμένος. μεταφ. ἐπίπονος, κοπιαστικός.

Arrapináto, ἰδὲ Arrovelláto.

Arrappáre, ἰδὲ Arraffáre.

Arrappatóre, ἁρπαστής.

Arrappatríce, θηλ.

Arraspáre, ἰδὲ Raspáre.

Arráta, ἰδὲ Arra.

Arrecáre, (réco) παρέχω, φέρω, παρακινῶ, καὶ αὐτοπαθ. παρακινοῦμαι νὰ κάμωτι. Arrecársela da uno: ἀγανακτῶ κατά τινος.

Arrecatóre, ἀρ. ὁ φέρων. Arrecatríce, θηλ.

Arredáre, (rédo) κατασκευάζω, βάνω εἰς τάξιν.

Arrédo, ἀρ. κατασκευή, τὰ σκεύη. ἰδὲ Arnése.

Arrenaménto, ἀρ. ἡ κάθησις τοῦ καραβίου εἰς τὴν ἄμμον.

Arrenáre, (éno) ἴδιον τῶν καραβίων. καθίζω εἰς τὴν ἄμμον. μεταφ. παύω.

Arréndere, (mi arréndo, αὐτοπαθ.) παραδίδομαι· ἔτι, λογίζομαι. Mi arrési, παραχ. Arrèso, μετ.

Arrendévole, κοιν. εὔκαμπτος, λυγώδης, λυγιστός.

Arrendevolézza, καὶ Arrendibilità, θ. εὐκαμψία, γλισχρότης.

Arrendevolménte. εὐκάμπτως, γλισχρῶς.

Arrendiménto, ἀρσεν. παράδοσις εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Arréso, καὶ **Arrendúto**, παραδοθεὶς, νικηθεὶς.

Arrestaménto, ἀρσεν. κράτησις, πιάσιμον.

Arrestáre, (résto) κρατῶ, πιάνω, σταματῶ. **Arrestáto**, μετ.

Arrésto, ἀρσεν. κράτησις, πιάσιμον, τήρησις δημοσία· ἔτι, ἀναβολὴ, ἀργοπορία.

Arretrársi, (mi arrétro) ἀναχωρῶ εἰς τὰ ὀπίσω, τραβιοῦμαι ὀπίσω.

Arretráto, ὑποχωρήσας. καὶ ὅποιος ἔμεινεν ὀπίσω.

Arrettízio, ἀρσεν. καταπιεσθεὶς, κατατριβεὶς, καταδυναστευμένος· ἔτι, δαιμονισμένος.

Arrezzáre, (ézzo) ἐπισκιάζω, κάμνω ἴσκιον.

A'rri, φωνὴ, τρόπος τοῦ παροξύνειν τὰ κτήνη, τὰ ζῶα διὰ νὰ περιπατοῦν.

Arricchiménto, ἀρ. πλούτισμα.

Arricchíre, (ísco) πλουτίζω. καὶ αὐτοπαθ. γίνομαι πλούσιος.

Arricchíto, πλουτισμένος.

Arricciaménto, ἀρ. ἀνατριχίασμα, καὶ πλέξιμον τῶν μαλλίων.

Arricciáre, (íccio) πλέκω τὰ μαλλία, καὶ ἀνατριχιάζω. **Arricciáre il muro**, κονιῶ τὸν τοῖχον. **Arricciáto**, μετ.

Arricordáre, (mi arricórdo) ἐνθυμοῦμαι. καὶ **Arricordaménto**, ἀρσεν. ἐνθύμησις.

Arrídere, (arrído, ἐνεστ. arrísi, παραχ. arríso, μετ.) προσγελῶ, διέχνομαι εὐμενὴς, ἱλαρὸς.

Arringáre, ἰδὲ **Aringáre**, κτλ.

Arripáre, (arrípo) ἰδὲ **Approdáre**.

Arrischiaménto, ἀρ. κίνδυνος.

Arrischiánte. ἰδὲ **Arrischiévole**.

Arrischiáre, (íschio) κινδυνεύω, τολμῶ. **Arrischiáto**, μετ.

Arrischiévole, κοιν. τολμηρὸς, ῥιψοκίνδυνος.

Arrisicáre, (arrísico) ἰδὲ **Arrischiáre**, κτλ.

Arrissársi, mi arrísso, φιλονεικῶ.

Arrivaménto, ἀρσεν. ἐρχομὸς, φθάσιμον.

Arriváre, (rívo) ποσοχθίζω, φέρω, πλησιάζω εἰς τὴν ὄχθην, alla ríva. καὶ ἁπλῶς φθάνω εἰς τόπον.

Arriváto, φθασμένος.

Arrívo, ἀρ. ἐρχομὸς, φθάσιμον.

Arrizzáre, (arrízzo) ἐγείρω, σηκώνω.

Arro, ἰδὲ **Arri**.

Arrobbiáre, (óbbio) βάφω μὲ ἐρυθρόδανον.

Arrocáre, (arróco) ἰδὲ **Affiocáre**.

Arroccáre, (arróco) βάνω τὸ νῆμα ἐπάνω εἰς τὴν ἠλακάτην, in sù la rócca.

Arrocchiáre, (ócchio) κόπτω εἰς κομμάτια. μεταφ. ποιῶ τ' μὲ ὀλίγην προσοχὴν, καὶ τέχνην.

Arrogánte, κοιν. ἀλαζὼν αὐθάδης, οὐ ἐναντίον τῷ Modésto.

Arrogantemente, ἀλαζονικῶς.

Arrogánza, θηλ. ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια.

Arrogársi, mi arrógo, ἀποδίδω ἀλαζονικῶς εἰς τοῦ λόγου μου, ἰδιοποιοῦμαι. **Arrogáto**, μετ.

Arrógere, (arrógo) προσθέτειν, ἐξισάζειν. **Arrósi**, παραχ. **Arrogéndo**, προσθέτωντας. **Arróto**, μετ.

Arrogiménto, ἀρσεν. προσθήκη.

Arroláre, (rólo) γράφω εἰς τὸν καταλογον, εἰς τὸν ὁποῖον γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν.

Arroláto, γεγραμμένος εἰς τὸν στρατιωτικὸν καταλογον.

Arrómpere, ἰδὲ **Rompere**. καὶ αὐτοπαθ. ἀναχωρῶ, ξεμακρύνω.

Arroncáre, ἰδὲ **Sarchiáre**. **Arroncáto**, μετ.

Arroncigliáre, ἰδὲ **Roncigliáre**, καὶ **Ritórcere**.

Arroráre, (róro) ποτίζω, βρέχω ἐλαφρᾶ ὡς ἡ δρόσος. **Arroráto**, μετ.

Arrossáre, (arrósso) καὶ **Arrossíre**, (ísco) ἐρυθριῶ, γίνομαι κόκκινος. **Arrossáto**, καὶ íto, μετ.

Arrossiménto, ἀρσεν. ἐρύθρημα, ἐρυθρίασις.

Arrostársi, (mi arrósto) στρέφομαι τῇ δε κακεῖσε μὲ τὰς χεῖρας, καὶ μὲ τὰ ἄλλα μέλη διὰ νὰ διαφεντευθῶ· ἔτι, βιάζομαι.

Arrosticciána, θ. κομμάτι χοιρίνου κρέατος φητόν.

Arrostiménto, ἀρ. ψήσιμον.

Arrostíre, (ísco) ψήνω. μεταφ. ξηραίνω.

Arrostíto, ψημένος.

Arrostitúra. Θ. ὄπτησις, ψήσιμον,

Arrósto, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ ψητόν. καὶ ἐπίῤῥ.

Arrotaménto, ἀρ. ἀκόνημα.

Arrotáre, (arróto) ἀκονῶ, ὀξύνω. μεταφ. ὁμαλίζω· ἔτι, τροχίζω, Θανατώνω διὰ τοῦ τροχοῦ.

Arrotáto, τροχισμένος.

Arrotíno, ἀρσεν. ἀκονητής. μεταφ. φειδωλός.

Arróto; μετ. ἀπὸ τοῦ Arrógere. Φλωρ. καὶ οὐσιαστ. προσϑήκη.

Arrotoláre, (arrótolo) τυλίττω, ποιῶ ἐνείλημα. Arrotoláto, μετ.

Arrovellársi, (mi arrovéllo) μαίνομαι, ὀργίζομαι.

Arrovellataménte, ὀργίλως.

Arrovelláto, ἀρ. ὀργῇ μαινόμενος.

Arroventaménto, καὶ Arroventiménto, ἀρ. ἐμπύρωσις.

Arroventáre, (vénto) ἐμπυρίζω.

Arroventírsi, mi arroventísco, ἐμπυρίζομαι, γίνομαι καυστικός. Arroventíto, μετ.

Arrovesciaménto, ἀρ. καὶ Arrovesciatúra, Θηλ. ἀναστροφή, ἀναποδογύρισις.

Arrovesciáre, (éscio) ἀναποδογυρίζω. Arrovesciáto, ἀναποδογυρισμένος.

Arrozzíre, (ísco) ποιῶ τραχύ. καὶ mi arrozzísco, γίνομαι τραχύς, ἀπαίδευτος. Arrozzíto, μετοχή.

Arrubigiáre, (íglio) καὶ Arrubináre, (bíno) κάμνω τι κόκκινον ὡς τὸ ῥουμπίνι.

Arruffáre, (úffo) ταράσσω τὰς τρίχας, σουρουμαλίζω. Arruffáto, σουρουμαλισμένος, ἀκαλλώπιστος.

Arruffianáre, (áno) μαστροπεύω.

Arrugiadáre, (ádo) ἐπιδροσίζω.

Arrugginírsi, (mi arrugginísco) σκουριάζω. Arrugginíto, σκουριασμένος.

Arruvidáre, (arrúvido) Arruvidíre, (ísco) γίνομαι τραχύς. Arruvidáto per fréddo: ὅποιος ἔγινε τραχὺς τὰς σάρκας του ἀπὸ τὸ πολὺ κρύος.

Arsélla, Θηλ. μύδι.

Arsenále, ἀρ. ναύσταϑμος, ὁπλοϑήκη.

Arsénico, ἀρ. ἀρσενικόν, φαρμάκι.

Arsíbile, κοιν. καύσιμος.

Arsicciáre, (íccio) ἡμικαίω, παραψήνω.

Arsíccio, καὶ Arsicciáto, ἀρσεν. μισοκαυμένος.

Arsióne, Θ. καῦσις.

A'rso, ἀρ. κεκαυμένος. παρα τοῦ A'rdere.

Arsúra, Θ. καῦσις.

Artagoticaménte, ἐπίῤῥ. καϑ' αὐτὸ ἀσήμαντον, λεγόμενον ὅμως πρός τινα ἀναίσϑητον, παλαβὸν, σημαίνει τὸ, Θαυμασίως; Θαυμαστά.

Artaníta, Θ. τὸ κυκλάμινον χόρτον, ψωμὶ τοῦ χοίρου.

Artataménte, τεχνιέντως, δολίως.

A'rte, Θηλ. τέχνη, Arti liberáli, ἢ belle Arti, αἱ ἐλευϑέριοι Τέχναι. Meccániche, αἱ Μηχανικαί.

Artéfice, ἀρσεν. τεχνίτης.

Artemísia, Θ. ἀρτεμισία, ὄνομα χόρτου, τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ Canapáccia. Ἔτι, ὄνομα βασιλίδος, ἥτις ἦτον γυνὴ τοῦ Μαυσώλου (di Mausólo) καὶ βασίλισσα τῆς Καρίας. Μετὰ τὴν Θανὴν τοῦ ἀνδρός της, ἐπρόσταξε νὰ τοῦ κτίσουν μεγαλοπρεπῆ τάφον. Ἐκ τούτου ὀνομάζονται Μαυσώλεια (Mausoléi) οἱ πολυτελεῖς τάφοι εἰς μνήμην τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

Artemisiáre, (artemísio) κάμνω γλυκὸ, ἢ γλύκισμα μὲ τὴν ἀρτεμισίαν, τὸ χόρτον.

Artéria, Θηλ. ἀρτηρία, φλέβα.

Arterióso, ἀρ. ἀρτηριώδης.

Artética, Θηλ. ἀρϑρῖτις. ἀῤῥωστία. Artético, ἀρϑριτικός. πληϑ. ci.

Articióco, ἀρ. ἀγκινάρα νέα λέξ. ἐκ τῆς Γαλλ. Artichaut. πληϑ. chi.

A'rtico, ἀρκτικός. καὶ Antártico, ἀνταρκτικός. Οἱ δύο πόλοι.

Articoláre, κοιν. ἀρϑρικός.

Articoláre, ῥ. (artícolo) ἀρϑρόω, καὶ προφέρω.

Articolarménte, ἀρϑρηδόν.

Articoláto, ἀρ. ἔναρϑρος.

Articolazióne, θηλ. ἄρθρωσις.
Artícolo, ἀρσεν. ἄρθρον.
Artiére, ἀρ. τεχνίτης.
Artificiále, καὶ **Artifiziále**, κοιν. τεχνικός. διὰ τοῦ c, καὶ διὰ τοῦ z, κτλ.
Artificiáto, ἀρ. κατεσκευασμένος μὲ τέχνην, τεχνικός. ἐναντίον τοῦ, Naturále.
Artificiosità, θηλ. εὐτεχνία, τέχνη.
Artifizialménte, τεχνικῶς.
Artifizióso ἀρ. τεχνικός.
Artifízio, ἀρ. τέχνημα.
Artifiziosaménte, τεχνικῶς.
Artigiáno, ἀρ. τεχνίτης.
Artigliáre, (artíglio) ἁρπάζω, ἢ πληγώνω μὲ τὰ ὀνύχια.
Artigliére, ἀρ. ὁ κατασκευάζων πυροβόλα ὄργανα.
Artiglieria, θηλ. ὄργανον πολεμικὸν εἰς κτύπημα, καὶ ἀφάνισιν τῶν τειχῶν τῶν πόλεων, κτλ. κατεσκευασμένον ἀπὸ μέταλλον, εἰς σχῆμα κυλινδρικόν. Αὐτὰ τὰ ὄργανα εἶναι διάφορα, καὶ ἔχουσι διαφόρους ὀνομασίας.
Artíglio, ἀρσεν. τὸ ὀνύχι τῶν ἁρπακτικῶν ζώων.
Artimóne, ἀρ. ἀρτέμων, κατάρτι τῆς πρύμνης.
Artísta, ἀρσεν. τεχνίτης.
A'rto, ἀρ. στενός. λ. Λατ.
Artrítico, ἀρ. ἀρθριτικός.
Artritide, θ. ἀρθρίτης.
Artúro, ἀρ. ἀρκτοῦρος, ὁ εἰς τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου λαμπρὸς ἀστήρ.
Arúspice, ἀρ. μάντις, ὅστις περιεργαζόμενος τὰ ἐντόσθια τῶν ζώων ἐπρόλεγε τὰ μέλλοντα.
Aruspício, ἀρ. μαντεία.
Arzénte, ἰδὲ Acqua.
Arzigogoláre, (gógolo) τὸ νὰ εἶναι τις φαντασιώδης, παράξενος, ἀλλόκοτος. καὶ **Arzigógolo**, ἀρ. ἐφεύρημα φανταστικόν, καὶ παράξενον.
Arzíllo, ἀρ. ἔξυπνος, ἐπιτήδειος.
A sácco, ὡς τὰ, Mandáre, ἢ Méttere a sacco, ἢ a saccománno: πέρθω, λεηλατῶ, κουρσεύω.
A salvaméno, ἢ A man sálva: ἀκονιτί, χωρὶς κίνδυνον.
A salvaménto, εἰς σωτηρίαν, εἰς κατευόδιον.
A sángue, ἢ a génio, κεχαρισμένως.
A sángue cáldo, εἰς τὸν καύσωνα τοῦ πάθους, θυμοειδῶς, ἐμβριθῶς. **A sángue fréddo**, ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἡσύχασεν, ἡσύχως.
A'saro, ἀρσεν. ἄσαρον, ἡ ἀγρία νάρδος, χόρτον.
A sbaráglio, εἰς ἀταξίαν.
A sbiéco, πλαγίως.
A scála, κλιμακηδόν.
Ascáride, ἀρσεν. ἀσκαρίς, σκωλήκιον.
A'sce, καὶ **A'scia**, θηλ. τὸ σκέπαρνον, ἐργαλεῖον τῶν ξυλουργῶν.
Ascélla, θηλ. ἀμασχάλη.
A scélta, κατ' ἐκλογήν.
Ascendénte, οὐσιαστ. ὡροσκόπος· ἔτι, τύχη. λέξις ἀστρονομική.
Ascendénte, κοιν. ὁ ἀναβαίνων.
Ascendénti, ἀρ. οἱ πρόγονοι.
Ascendénza, θ. ἡ τάξις, ἡ σειρὰ τῶν προγόνων.
Ascéndere, ἀναβαίνω. **Ascéndo**, ἐνεστ. **Ascési**, παρχ. **Ascenderò**, μέλ. **Ascéso**, μετ. Κλίνεται μὲ τὸ βοηθητικὸν **Esserè**.
Ascendiménto, ἀρ. ἀνάβασις.
Ascensióne, θηλ. ἀνάβασις. καὶ ἡ Ἀνάληψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ascensóre, ἀρ. ἀναβάτης.
Ascésso, ἀρσεν. ἀπόστημα.
Ascéso, ἀναβάς, ἀναβασμένος. ἀπὸ τοῦ **Ascéndere**.
Ascético, ἀρ. ἀσκητικός, θεωρητικός, προσήκων εἰς θεωρίαν θείων πραγμάτων, καὶ ἄσκησιν τῆς πνευματικῆς τελειότητος. πληθ. ci.
A schiéra, ἀγεληδόν.
A schífo, ὡς τὸ, Avére a schífo, ἀηδῶς, δυσχερῶς ἔχειν.
A'scia, ἰδὲ Asce. καὶ **Asciáre**, (áscio) πελεκῶ, ξύω τὰ ξύλα μὲ τὸ σκέπαρνον.
Asciógliere, (asciólgo, ἐνεστ. **Asciólsi**, παραχ. **Asciólto**, μετ.) ἰδὲ **Assólvere**, καὶ **Liberáre**.
Asciólvere, ἀρ. οὐσιαστ. ἀκράτισμα, τὸ πρόγευμα, ὅθεν·
Asciólvere, (asciólvo) ἀκρατίζω, ἤγουν τρώγω τὸ ταχὺ πρὸ τοῦ γεύματος. Déjeuner, Γαλ.
A'scite, θ. ἀσκίτης, εἶδος ὕδρωπος.
Ascítico, ἀρ. ὁ πάσχων

ἀσκίτην· καὶ ἀσκιτικὸς, ἢ ἀνήκων εἰς ἀσκίτην. πληθ. ci.

Ascitízio, ἀρ. ἐπείσακτος, ξένος.

Asciugággine, θηλ. καὶ **Asciugaménto**, ἀρ. ξηρότης, στέγνωσις.

Asciugáre, (asciúgo, ἐνεστ.) ξηραίνω, στεγνώνω, καὶ **Asciugársi**, στεγνώνομαι. μετ. **Asciútto**, βέλτιον ἢ **Asciugáto**.

Asciugatójo, ἀρσεν. χειρομάνδυλον.

Asciuttaménte, στεγνᾶ.

Asciuttézza, θ. ξηρασία.

Asciútto, ἀρσεν. ξηρός. παρὰ τοῦ **Asciugáre**.

Asciútto, ἀρ. οὐσιαστ. ξηρότης, ξηρασία.

Ascólta, θηλ. ἀκρόασις. ἔτι φυλακή, βίγλα.

Ascoltaménto, ἀρ. ἀκρόασις.

Ascoltánte, κοιν. ἀκροώμενος.

Ascoltáre, (ólto) ἀκροάζομαι.

Ascoltáto, ἀκροασμένος.

Ascoltatóre, ἀρσεν. ἀκροατής.

Ascoltatríce, θηλ. ἡ ἀκροωμένη.

Ascoltazióne, θ. ἀκρόασις.

Ascólto, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἀκρόασις, καὶ ἐπιθ. ἀντὶ τοῦ **Licenziáto**, ἀπολυθεὶς, ἀπολελυμένος.

Ascóndere, κρύπτω. **Ascóndo**, ἐνεστ. **Ascósi**, παρακείμ. **Ascóso**, μετ.

Ascondiménto, ἀρσεν. κρύψιμον.

Ascóne, ἀρ. εἶδος ἀστέρος κομήτου.

A scopérto, ἐν ὑπαίθρῳ.

Ascosaménte, κρυφίως.

Ascóso, καὶ **Ascósto**, ἀρ. κεκρυμμένος. ἀπὸ τοῦ **Ascóndere**.

Ascostaménte, κρυφίως.

Ascrittízio, ἀρσεν. παρέγγραπτος.

Ascrívere, προσγράφω. ἀποδίδω. **Ascrívo**, ἐνεστώς. **Ascríssi**, παρακ. **Ascrítto**, μετοχή.

A secónda, κατὰ ῥοῦν, κατὰ τὸ ῥεῦμα.

A ségno, τόσον, εἰς τρόπον, ὥστε.

Aséllo, ἀρ. ὀνίσκος, ὄνομα ψαρίου.

A sésta, πρὸς στάθμην.

Asfaltíre, κοιν. ἀσφαλτίτης.

Asfálto, ἀρσεν. (**Bitúme**) ἄσφαλτος.

Asfodíllo, ἀρσεν. ἀσφόδελος, χόρτον.

A sgórgo, ἐπιῤῥύτως.

A sicurtà, πρὸς ἀσφάλειαν.

Asílo, ἀρσεν. ἄσυλον, καταφυγή.

A'sima, ἰδὲ **Asma**· καὶ **Asimáto** ἀσθματικός.

A simigliánza, δίκην, καθ' ὁμοιότητα.

Asináccio, χοντρογαΐδαρος.

Asinággine, καὶ **Asinería**, θηλ. γαδαροσύνη.

Asinájo, ἀρ. ὀνηλάτης.

Asinescaménte, ὀνικῶς, γαδουριστικᾶ.

Asinésco, ἀρ. (πληθ. schi). καὶ **Asiníle**, κοιν. ὀνικός.

Asiníno, ἀρσεν. ὑποκορ. ὀνίσκος· καὶ γαδουρίστικος.

A sinístra, ζερβᾶ.

Asinità, θ. ἰδὲ **Asinággine**.

A'sino, ὄνος, γαΐδαρος.

Asinóne, μέγας γαΐδαρος. **Asinéllo**, καὶ **Asinétto**, ὑποκορ.

A'sino salvático, ὄναγρος.

A'sma, ἀρσεν. ἆσθμα, δυσκολία τῆς ἀναπνοῆς.

Asmático, καὶ **Asmóso**, ἀρσεν. ἀσθματικός.

Asoláre (ásolo) ἰδὲ **Aquitáre**.

Asoliére, ἢ **Usoliére**, ἀρ. θυληκωτῆρι τῶν βρακίων.

A solatío, προσήλιος. οὗ ἐναντίον τὸ, **A bacío**.

A'solo, ἀρσεν. ἀναπνοή.

A sólo a sólo, κατὰ μόνας.

A sommóssa, προτροπῇ, διὰ παρακίνησιν.

A sopérchio, περιττῶς.

A sórte, κληρωτί.

Aspálato, ἀρ. ἀσπάλατος, θάμνος ἀκανθώδης.

Aspálto, ἰδὲ **Asfálto**.

Aspárago, ἀρσεν. ἀσπάραγος, χόρτον. Λατ.

A'spe, ἰδὲ **Aspide**.

Asperáre (áspero) ἰδὲ **Inasprire**, **Irritáre**.

Asperartéria, θ. ἡ τραχεῖα ἀρτηρία.

Aspérgere, ῥαντίζω. **Aspérgo**, ἐνεστώς. **Aspérsi**, **aspergésti**, παρακείμ. **Aspérso**, μετ.

Aspérgine, θ. ῥαντισμός.

Asperità, θ. δριμύτης.

A'spero, ἀρσεν. δριμύς.

Aspersióne, θ. ῥάντισμα.

A spése mie, tue, μὲ ἔξοδα ἐδικά μου, σοῦ κτλ.

Aspersório, καὶ **Aspérgolo**, ἀρ. ῥαντιστήριον διὰ τὸ ἁγίασμα.

Aspettaménto, ἀρ. προσδοκία, καρτέρησις.

Aspettánte, κοιν. ὁ ἀνα-

μένων, ἡ ἀναμένουσα· ἔτι, θεατής.

Aspettáre, (étto) προσμένω, καρτερῶ.

Aspettatíva, θ. προσδοκία, ἐλπὶς, καρτέρεσις.

Aspettáto, καρτερημένος.

Aspettatóre, ἀρ. ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναμένει, καρτερεῖ· ἔτι, θεατής. Aspettatríce, θηλ.

Aspettazióne, θ. προσδοκία, καρτέρησις.

Aspétto, ἀρσεν. περιμονὴ, καρτέρησις· ἔτι, πρόσωπον, ὄψις.

A'spide, καὶ A'spido, ἀρ. ἀσπὶς, εἶδος ὄφεως.

A spillúzzico, φειδωλῶς.

A spinapésce, ἰδὲ καὶ ἐκεῖ, στρεβλᾶ, σίονεὶ ἑρπυστικῶς.

Aspiráre, (íro) ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιτύχω, νὰ φθάσω.

Aspiráto, μετ. καὶ Γραμμ. δασύς.

Aspirazióne, θ. ἐκπνοή· οὐ ἐναντ. τὸ Respirazióne, ἀναπνοή. Spirito aspiráto, ἡ δασεῖα.

A spizzíco, καὶ A spizzicóne, φειδωλῶς.

A'spo, καὶ Náspo, ἀρσεν. τυληγάδι.

Aspraménte, τραχέως, σκληρᾶ.

Aspreggiaménto, ἀρ. τραχύτης.

Aspreggiáre, (aspréggio) πικραίνω τινὰ, φέρομαι πρός τινα μὲ τραχύτητα· οὐ ἐναντίον τὸ, Vezzeggiáre.

Asprézza, θ. τραχύτης.

Asprígno, ἀρσεν. ὑπότραχυς.

Aspríno, ἀρ. εἶδος ἀσπρου κρασίου τοῦ Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως.

A'spro, ἀρ. τραχὺς, δριμὺς, στυφὸς, σκληρὸς· ἄγριος, ἀπαίδευτος· καὶ οὐσιαστ. τὸ ἄσπρον τῆς Τουρκίας.

A sprón battúto, ὀτραλέως, ὀγληγορώτατα.

A squárcia sácco, ἐπιῤῥ. μὲ τὸ Guardáre, ῥῆμα, ταυρικὸν βλέπειν, στραβοκυττάζω.

A'ssa, θ. fétida τὸ σκορδολάσαρον.

Assaccomannáre, (mánno) ἰδὲ Saccheggiáre.

Assaggiaménto, ἀρ. ἀπόγευσις.

Assaggiáre, (ággio) ἀπογεύομαι, δοκιμάζω.

Assaggiatóre, ἀρ. ὁ δοκιμάζων.

Assaggiatúra, θ. καὶ Assággio, ἀρ. ἀπόγευσις, δοκιμή.

Assái, πολύ· ὄνομ. καὶ ἐπιῤῥ.

Assaíssimo, πολλότατα.

Assaliménto, καὶ Assagliménto, ἀρ. ἔφοδος ἐφόρμησις, ἐπίλευσις, ἀπήδημα.

Assalíre, ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἀπηδῶ, πατῶ. Assálgo, ἐνεστώς. Assalli, παρακ. Assalíto, μετ.

Assalitóre, ἀρ. ἐπεμβάτης, ἐπιλάτης, ὁ κατάτινος ἐφορμῶν. Assalitríce, θ.

Assaltaménto, ἰδὲ Assaliménto.

Assaltáre, ἰδὲ Assalíre.

Assaltatóre, ἀρ. καὶ Assaltatríce, θ. ἰδὲ Assalitóre.

Assálto, ἰδὲ Assaliménto.

Assannáre, (assánno) ἰδὲ Azzannáre.

Assapére, δηλοποιεῖν· ἐν χρήσει μὲ τὸ ῥ. Fáre.

Assaporaménto, ἀρ. γεῦσις.

Assaporáre, (óro) γεύομαι, νοστιμεύω.

Assaporazióne, θ. γεῦσις.

Assassinaménto, ἀρσεν. ληστεία, φόνος.

Assassináre, (síno) δολοφονῶ, φονεύω, κλέπτω. Assassináto, μετ.

Assassinatóre, ἀρ. ληστής.

Assassinatúra, θ. λωποδυσία, ληστεία.

Assassínio, ἀρ. δολοφονία, ληστεία.

Assassíno, ἀρ. ληστής, φονεύς.

Assavoráre, (vóro) ἰδὲ Assaporáre.

A'sse, θ. σανίδι· καὶ A'sse, ἀρ. ἄξων· ἔτι, νόμισμα τῶν Ῥωμαίων.

Asseccáre, (assécco) ξηραίνω.

Assecondáre, ἰδὲ Secondáre.

Assecuráre, ἰδὲ Assicuráre, κτλ.

Assedére, (asséggo, ἢ mi asséggo, ἐνεστ. Assedéi, ἢ Assedétti, παρακ. Assedúto, μετ.) ἰδὲ Sedére, καὶ Assediáre.

Assediaménto, ἀρ. πολιορκισμός.

Assediáre, (sédio) πολιορκῶ. Assediáto, μετ.

Assediánte, κοιν. πολιορκῶν.

Assediatóre, ἀρ. πολιορκητής.

Assédio, ἀρ. πολιορκία.

Assegnaménto, ἀρ. διόρισμα, καί εἰσόδημα.

Assegnáre, (ségno) ἀποδίδω, διορίζω. Assegnáto, διωρισμένος.

Assegnataménte, φειδομένως· ἔτι, εἰδικῶς, μερικῶς.

Assegnatézza, Θ. φειδολή, οἰκονομία.

Assegnáto, μετ. ἀπό τοῦ Assegnáre. Uómo assegnáto: φειδωλός, οἰκονόμος.

Assegnazióne, Θηλ. διόρισις, παράδοσις, διανομή.

Asseguiménto, ἀρσεν. ἐπίτευξις.

Asseguíre, (ísco) ἐπιτελῶ, ἀναπληρώνω· ἰδὲ καί Conseguíre, καί Inseguíre.

Assembiaménto, καί Assembiáre· ἰδὲ Assembráre, κτλ.

Assembiatíccio, ἀρ. συλλεκτικός.

Assembléa, Θ. σύνοδος, συνέλευσις, συναθροισις.

Assembráglia, καί Assembránza, Θ. καί Assembraménto, ἀρ. συνέλευσις στρατευμάτων.

Assembráre, (sémbro, ἢ m' assémbro) συνέρχομαι εἰς μάχην, πλησιάζω μαζῆ, καί βαίνομαι εἰς τάξιν διά νά πολεμήσω, ἢ διά νά κάμω ὁποιονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα· ἔτι, συνουσιάζομαι· ἔτι, συναθροίζω· ἔτι, φαίνομαι, παρομοιάζω· Assembráto, μετ.

Assennáre, (énno) καί Assenníre, (ísco) νουθετῶ.

Assennataménte, φρονίμως.

Assennatézza, Θηλ. φρόνησις.

Assennáto, καί Assenníto, ἀρ. φρόνιμος, γνωστικός.

Assensióne, Θηλ. συγκατάθεσις.

Asséñso, ἀρ. συγκατάθεσις. στέρξιμον.

Assentaménto, ἀρ. ἀποδημία, ἀπουσία.

Assentársi, mi asséñto, ἀπομακρύνω, ἀναχωρῶ.

Assentáto, ἀπών, μετ. ἀπό τοῦ Assentársi.

Assentatóre, ἀρ. κόλαξ.

Asséñte, κοιν. ὁ ἀπών, ὅποιος δὲν εἶναι παρών.

Assentiménto, ἀρ. ἰδὲ Assensióue.

Assentíre, (asséñto) ὁμογνωμῶ, συγκατανεύω, στέργω.

Assentíto, μετ. ἀπό τοῦ Assentíre. Stáre, ἢ Andáre assentíto, προσέχω, στέκω ἄγρυπνος.

Asséñza, Θηλ. ἀπουσία.

Asséñzio, ἀψίνθιον.

Asserélla, Θηλ. καί Asserello, ἀρσεν. ὑποκορ. τοῦ Asse.

Asserenáre, (réno) ἰδὲ Rasserenáre.

Asseríre, (ísco) βεβαιώνω.

Asseríto, βεβαιωμένος.

Asserragliáre, (áglio) κλείω, περιφράττω.

Assertivaménte, καταφατικῶς, βεβαίως.

Assertívo, ἀρ. καταφατικός, βεβαιωτικός. Νέα λέξις.

Asserzióne, Θ. βεβαίωσις.

Assessóre, ἀρ. πάρεδρος, κριτὴς συγκάθεδρος.

Assestáre, (ésto) συμμετρῶ, ἰσάζω, βαίνω εἰς τάξιν. ἔτι, mi assésto, συμφωνῶ μετά τινος.

Assetáre, καί Assetíre, (éto καί ísco) προξενῶ δίψαν.

Assetáto, καί Assetíto, διψασμένος.

Assettaménto, ἀρ. εὐτρέπισις.

Assettáre, (étto) βαίνω εἰς τάξιν.

Assettataménte, εὐτάκτως.

Assettáto, διατεταγμένος.

Assettatóre, ἀρ. διατάκτης, καί ὀπαδός.

Assettatúra, Θ. ἐφαρμογή, εὐαρμοστία.

Assettatúzzo, ἀρ. ὑποκορ. στολισμένος, εὔτακτος, ἐπιμελὴς εἰς τά φορέματα.

Assétto, ἀρ. ἀντί Assettáto, καλλωπισμένος, εὔτακτος, διατεταγμένος.

Assétto, ἀρσεν. εὐτρέπισις, διόρθωσις· καί ὑποκορ. τοῦ Asse.

Asseveránza, καί Asseverazióne, Θηλ. κατάφασις, βεβαίωσις.

Asseveráre, βεβαιώνω. Assévero, ἐνεστώς.

Asseverataménte, καί Asseveranteménte, καταφατικῶς, βεβαίως.

Asseveratívo, ἀρσεν. καταφατικός, βεβαιωτικός.

Assicélla, Θ. ὑποκορ. τοῦ Asse.

Assicuránza, Θ. καί Assicuraménto, ἀρ. βεβαίωσις, ἀσφάλισις, θάῤῥος.

Assicuráre, (assicúro, ἐνεστ.) ποιῶ βέβαιον, ἀσφαλῆ· καί αὐτοπαθ. παίρνω θάῤῥος, τολμῶ.

Assicuráto, βεβαιωμένος.

Assicurazióne, Θηλ. βεβαίωσις, ἀσφάλεια, ἐγγύησις.

Assideráre, παγώνω, σχεδὸν ξεψυχῶ ἀπὸ τὸ κρύον. mi assídero, ἐνεστ.

Assideráto, παγωμένος.

Assiderazióne, Θηλ. πάγησις.

Assídere, (mi assido) ἐνεστ. mi assísi, παρακ.) κάθημαι.

Assiduaménte, ἀδιαλείπτως.

Assiduità, Θηλ. ἐπιμονή, συνέχεια.

Assíduo, ἀρ. ἀδιάλειπτος, συνεχής.

Assiepáre, (assiépo) περιφράττω.

Assilláre, (íllo) οἰστρῶ.

Assillíto, οἰστρωθείς· μεταφ. ὠργισμένος.

Assíllo, οἶστρος, ζωΰφιον, μύωψ. κοινῶς βοϊδόμυγα, στρέκλεια.

Assimigliáre, ἰδὲ Assomigliáre, κτλ.

Assimiláre, (assímilo) ποιῶ ὅμοιον, μιμοῦμαι. λέξ. Λατ.

Assimilazióne, Θ. εἰκών, παρομοίασις.

Assindacáre, ἰδὲ Sindacáre.

Assíntoto, ἀρσεν. γραμμὴ (línea) ἀσύμπτωτος.

Assióma, καὶ Assiómate, ἀρ. ἀξίωμα, κοινὴ γνώμη.

Assísa, Θ. ἰδὲ Divísa. Livréa. ἔτι, φόρος, δόσιμον.

Assíso, ἀρ. καθισμένος· παρὰ τοῦ Assídere.

Assisténte, κοιν. συμβοηθός, παρών, παρεστώς.

Assisténza, Θ. βοήθεια, συνδρομή.

Assístere, (ísto) εἶμαι παρών, βοηθῶ, παραστέκω, συνεδρεύω, συντρέχω, συμβοηθῶ.

Assistitóre, ἀρ. παρεστηκώς.

Assíto, ἀρ. διάφραγμα ξύλινον ἀντὶ τοίχου.

Assiuólo, ἀρ. πουλίον νυκτερινὸν ὅμοιον μὲ τὴν κουκουβάγιαν.

A'sso, ἀρσεν. ἄσος, εἰς τὰ χαρτία, καὶ εἰς τοὺς κύβους.

Associaménto, ἀρ. συντροφία· ἰδὲ τὸ ῥῆμα.

Associáre, (sóccio) ἀπομισθῶ θρέμματα· παρὰ τοῦ Sóccio, τὸ ὁποῖον δηλοῖ ἀπομίσθωμα θρεμμάτων, ἤτοι παράδοσιν θρεμμάτων εἴς τινος χεῖρας διὰ νὰ τὰ φυλάττῃ, καὶ νὰ τὰ κυβερνᾷ, μετέχων ἀπὸ τὸ ἥμισυ τόσον τοῦ κέρδους, ὅσον καὶ τῆς ζημίας· μεταφ. ἐνοχλῶ, ἐπιφορτίζω τινά· ἔτι, συνάπτω, συντροφεύω.

Associazióne, Θ. συντρόφευσις· κυρίως ἐπὶ συνοδίας τῶν νεκρῶν εἰς τὸν τάφον.

Assodaménto, ἀρ. στερέωσις.

Assodáre, (sódo) στερεώνω. Assodáto, στερεωμένος.

Assoggettáre, (gétto) ὑποτάσσω.

Assolatío, ἰδὲ A solatío.

Assolcáre, (ólco) ποιῶ αὐλάκια.

Assoldáre, ἰδὲ Soldáre.

Assolidáre, (assólido) στερεώνω, ποιῶ στερεόν.

Assólto, μετ. ἀπὸ τοῦ Assólvere. βέλτιον τὸ, Assolúto.

Assólvere, (sólvo) ἀπολύω, συγχωρῶ, ἐλευθερώνω.

Assolutaménte, ἀπολελυμένως, ἀπολύτως, ἀοχέτως.

Assolúto, ἀπὸ τοῦ Assólvere. ἀπολελυμένος· ἐλεύθερος.

Assolúto, ἐπίρρ. βέβαια.

Assolutório, ἀρ. ἀπολυτικός.

Assoluzióne, Θ. ἀπόλυσις, συγχώρησις.

Assomáre, (sómo) φορτίζω.

Assomigliaménto, ἀρσεν. ὁμοίωμα.

Assomigliánte, κοιν. ὅμοιος, ὁμοιάζων.

Assomigliánza, Θηλ. ὁμοίωσις.

Assomigliáre, ὁμοιάζω· Assomíglio, ἐνεστ.

Assomigliáto, ὁμοιωθείς.

Assomigliazióne, Θηλ. ὁμοιότης, παρομοίωσις.

Assommáre, (sómmo) τελειώνω, φέρω εἰς καλὸν τέλος.

Assonánza, Θ. ὁμοφωνία, ἁρμονία.

Assonnáre, ἰδὲ Addormentáre, κτλ.

Assórbere, (sórbo) Assorbíre, (ísco) ῥοφῶ.

Assorbiménto, ἀρ. ῥόφησις.

Assorbíto, ῥοφισμένος.

Assordáre, (sórdo) καὶ Assordíre, (ísco) κωφαίνω.

Assordáto, καὶ Assordíto, ἀρ. κωφός.

Assortiménto, ἰδὲ Sortiménto.

Assortíre, (ísco) (παρὰ τοῦ Sorta) ἐκλέγω, διακρίνω· ἔτι, (παρὰ τοῦ, Sorte) λαγχάνω, βάνω λαχνούς· ἰδὲ Sortíre. Assortíto, μετ.

Assórto, ῥοφισμένος· παρὰ τοῦ, Assorbíre.

Assottigliaménto, ἀρ. καὶ Assottigliatúra, Ͽηλ. λεπτισμός.

Assottigliáre, (íglio) λεπτύνω.

Assottigliatívo, ἀρσεν. λεπτυντικός.

Assottigliáto, ἀρ. λεπτυνθείς· μεταφ. ἐλλειπής, ἐλαττωθείς.

Assottigliatóre, ἀρ. ὁ λεπτύνων.

Assozzársi, (mi assózzo) ῥυπαίνομαι, γίνομαι ῥυπαρός.

Assuefáre, ἰδὲ Avvezzáre. Assuéfo, ἐνεστώς.

Assuefátto, συνηθισμένος.

Assuefazióne, Ͽηλ. συνήθεια.

Assuéto, ἀρ. συνηθισμένος.

Assuetúdine, Ͽηλ. συνήθεια, ἕξις.

Assuggettíre, (ísco) ἰδὲ Soggettáre.

Assúmere, λαμβάνω· καὶ ὑψώνω. Assúmo, ἐνεστ. Assúnsi, assuméstí, κτλ'. παρακ. Assumeró, μελ.

Assúnta, Ͽ. ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Assúnto, ληφθείς, καὶ ὑψωμένος· παρὰ τοῦ Assumere.

Assúnto, ἀρ. οὐσιαστ. ἔργον, χρέος, φορτίον, φροντίς.

Assunzióne, Ͽ. πρόσληψις· ἔτι, ἀντὶ τοῦ, Assúnta.

Assúrdo, ἀρ. ἄτοπος· λέξις Λατ.

A'sta, Ͽ. δόρυ, κοντάρι.

A staffétta, μὲ ταχύτητα.

Astallaménto, ἀρ. διατριβή.

Astallársi, (mi astállo) διατρίβω, καταλύω, μένω εἴς τινα τόπον· παρὰ τοῦ Stállo. Astalláto, μετοχή.

Astánte, κοιν. ὁ παραστεκάμενος, ὁ παρών.

A'sta régia, Ͽ. ἰδὲ Asfodíllo.

Astáta, Ͽηλ. πληγὴ δόρατος.

Astáto, ἀρ. δορυφόρος.

Astegnénte, Astegnénza, ἰδὲ Astinénte, καὶ Astinénza.

Astémio, ἀρ. ὅποιος δὲν πίνει κρασί. λ. Λατ.

Astenérsi, ἐγκρατεύομαι. mi asténgo, ἐνεστ. mi asténni, ti astennésti, κτλ'. Παρακ. mi asterró, Μέλ. Astenúto, μετ. διὰ τοῦ Βοηθητικοῦ Essere.

A sténto, δυσκόλως.

Astergénte, κοιν. ῥυπτικός.

Astérgere, παστεύω, καθαρίζω, πλύνω. Astérgo, ἐνεστ. Astergéi, ἢ Astérsi, astergésti, κτλ'. παρακ. Astergeró, μέλ.

Asterísco, ἀρ. ἀστερίσκος.

Asterísmo, ἀρ. ἀστερισμός.

Astersióne, Ͽ. κάθαρσις, πάστρεψις.

Astersívo, ἀρ. καθαρτικός.

Astérso, μετ. ἀπὸ τοῦ Astérgere.

Astiáre, (ástio) φθονῶ.

Asticciuóla, Ͽ. δοράτιον. ὑποκορ.

Astinénte, κοιν. ἐγκρατής.

Astinénza, Ͽ. ἐκράτεια.

A'stio, ἀρ φθόνος.

Astióso, ἀρ. φθονερός.

Astóre, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.

A stórmo, ἀγεληδόν.

Astráere, καὶ Astrárre, ἀφαιρῶ, χωρίζω. Astrággo, astrái, astráe, ἐνεστ. Astrássi, astraésti, κτλ'. παρακείμ. Astrarró, μέλ. Astrátto, μετ.

Astragálote, ἀρ. ἀστραγαλωτή, εἶδος στύψεως.

Astrále, κοιν. ἀστραῖος.

Astrárre, ἰδὲ Astráere.

Astrattaménte, ἀφηρημένως.

Astrattézza, ἰδὲ Astrazióne.

Astrátto, ἀρ. ἀφηρημένος, χωρισμένος. Φιλοσ. οὗ ἐναντ. τό, Concréto.

Astrazióne, Ͽηλ. ἀφαίρεσις· λέξις Φιλοσοφ. ἡ χώρισις, ὁποῦ κάμνει ὁ νοῦς εἰς πρᾶγμα ἐκ φύσεως ἀχώριστον· ἔτι, ἡ βαθεῖα μελέτη.

Astrettívo, ἀρ. στυπτικός.

Astrétto, ἀρ. στενοχωρημένος, ἀναγκασμένος.

Astringénte, κοιν. στυπτικός.

Astríngere, καὶ Astrígnere, σφίγγω, ἀναγκάζω. Astríngo, ἐνεστ. Astrínsi, astringésti, κτλ'. παρ. Astringeró, μέλ. Astrétto, μετ.

Astringénza, Ͽ. στύψις.

A'stro, ἀρ. ἄστρον.

Astrolábio, ἀρ. ἀστρολάβιον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ παρατηροῦνται, καὶ γνωρίζονται τὰ κινήματα τῶν ἀστέρων.

Astrologáre, καὶ **Astrologáre**, ἀστρολογῶ. **Astrólago**, ἐνεστ.

Astrologástro, ἀρ. ἀμαθής, φαῦλος ἀστρολόγος.

Astrología, Θηλ. ἀστρολογία.

Astrologicaménte, ἀστρολογικῶς.

Astrológico, ἀστρολογικός. πληθ. ci.

Astrólogo, ἀρ. ἀστρολόγος· καὶ ἐπιθ. ἀστρολογικός.

Astronomía, **Astrónomo**, **Astronómico**, ἀστρονομία, ἀστρονόμος, ἀστρονομικός. πληθ. ci.

Astrúso, ἀρσεν. σκοτεινός, δυσκατάληπτος.

Astúccio, ἀρ. θήκη.

A stúdio, ἐξεπίτηδες.

Astutaménte, πανούργως.

Astutézza, Θηλ. πανουργία.

Astúto, ἀρ. πονηρός, πανοῦργος.

Astúzia, Θηλ. πονηρία, πανουργία.

A sufficiénza, ἱκανῶς, ἀρκετά.

Asuliére, ἀρσεν. ἰδὲ **Asoliére**.

A'suro, ἀρ. σκωλήκιον, ὁποῦ τρώγει τὰ ἀμπέλια.

Atabállo, ἀρ. εἶδος τυμπάνου.

A tále, εἰς τόσον.

A talénto, κατ' ἀρέσκειαν.

Atanásia, Θηλ. ἀθανασία, ἰατρικόν τι· καὶ εἶδος χόρτου.

Atánte, κοιν. στερρός, δυνατός.

A tastóne, πασκατευτά.

A'tavo, ἀρσεν. προπάππου πατήρ. λ. Λατ.

Ateísmo, ἀρ. ἀθεϊσμός.

Ateísta, καὶ **A'teo**, ἀρσεν. ἄθεος.

A témpo, κατὰ καιρὸν, εἰς καιρόν.

A tentóne, ἀκροθιγῶς.

Ateróma, ἀρσεν. ἀθήρωμα, εἶδος ἀποστήματος.

Atléta, ἀρσεν. ἀθλητής. **Atlético**, ἀθλητικός. πληθ. ci.

Atmosféra, Θηλ. ἀτμοσφαῖρα.

A'tomo, ἀρ. ἄτομον, σῶμα διὰ τὴν μικρότητά του ἀδιαίρετον.

A tórto, ἀδίκως.

Atrabíle, Θηλ. μέλαινα χολή.

Atrabiliário, ἀρ. μελαγχολικός.

A tradiménto, μὲ προδοσίαν.

A travérso, πλαγίως.

Atrépice, ἀρ. ἀτράφαξις, εἶδος χόρτου.

A'trio, ἀρ. αὐλή.

A'tro, ἀρ. ζοφερός, μαῦρος. λ. Λατ.

Atróce, κοιν. δεινός, σκληρός, φοβερός.

Atroceménte, ὠμῶς, σκληρῶς.

Atrocità, Θηλ. ὠμότης, σκληρότης.

Atrofía, Θηλ. ἀτροφία.

Attaccaménto, ἀρ. κόλλησις.

Attaccáre, (**attácco**) κολλῶ· ἰδὲ καὶ **Appiccáre**. **Attaccárla con úno**, ἢ **Attaccár uno**: μάχομαι τινί. **Attaccár l'inimíco**, ἢ **la zúffa**, ἢ **la battáglia**: κτυπῶ τὸν ἐχθρὸν, συνάπτω τὴν μάχην.

Attaccatíccio, ἀρ. κολλητικός.

Attaccáto, ἀρ. κολλημένος, καὶ κρεμασμένος.

Attaccatúra, Θ. καὶ **Attácco**, ἀρσεν. κόλλησις, προσκόλλησις.

Attalentáre, (**lénto**) ἀρέσκω. **La tal cósa m' attalénta**, τὸ δεῖνα πρᾶγμα μοῦ ἀρέσει, εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου.

Attaménte, ἐπιτηδείως.

Attanagliáre, (**náglio**) βασανίζω μὲ πυράγρας. **Attanagliáto**, μετ.

Attapinaménto, ἀρσεν. ἀθυμία.

Attapinársi, (**mi attapíno**) παραπονοῦμαι, ὀδύρομαι. **Attapináto**, μετοχή.

Attáre, ἰδὲ **Adattáre**.

Attastáre, (**tásto**) ἰδὲ **Tastáre**.

Attataménte, προσφυῶς, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως.

Attáto, ἀρσεν. ἐπιτήδειος, προσφυής.

Attecchiménto, ἀρ. αὔξησις, προκοπή.

Attecchíre, (**ísco**) προκόπτω, κάμνω ἐπίδοσιν, αὐξάνομαι· οὐ ἐναντίον τὸ, **Intristíre**.

Attediáre, ἐνοχλῶ. **Attediársi**, ἀηδίζομαι· καὶ γίνομαι ὀκνός, ῥᾴθυμος. **mi attédio**, ἐνεστ. **Attediáto**, ἐνοχλημένος.

Atteggévole, κοιν. ὀρχηστικός, ὁποῖος ποιεῖ σχήματα, καὶ μεταχειρίζεται τρόπους μιμικούς.

Atteggiaménto, ἀρ. σχῆμα, τρόπος.

Atteggiáre, (**téggio**) σχηματίζω, ἐμψυχώνω διὰ τῶν χρωμάτων μίαν εἰκόνα· ἔτι οὐδετ. παί-

ζω, χειρονομῶ, ποιῶ σχήματα· καὶ mi attéggio, κινοῦμαι, χειρονομῶ.
Atteggiataménte, ὀρχηστικῶς, χειρονομικῶς, μιμικῶς.
Attegnénza, ἰδὲ Attenénza.
Atteláre, (télo) παρατάττω, βάνω εἰς τάξιν τὸ στράτευμα. Atteláto, παρατηταγμένος.
Attempáre, οὐδετ. γηράζω· καὶ mi attémpo.
Attempatíssimo, ὑπέργηρως.
Attempáto, ἀρ. προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· καὶ Attempatétto, ὑποκορ.
Attempatótto, ἀρ. εὔρωστος γέρων.
Attemperaménto, ἀρ. σωφροσύνη.
Attemperáre, (témpero) συγκερνῶ, μετριάζω, σωφρονίζω· ἔτι, τηρῶ, φυλάττω.
Attemperáto, ἀρ. σώφρων, μέτριος.
Attendaménto, ἀρ. σκηνοποίησις, στρατοπέδευσις.
Attendáre, (téndo) σκηνοποιῶ, στρατοπεδεύω.
Attendáto, μετ.
Attendénte, κοιν. προσέχων.
Atténdere, (téndo) προσέχω, ἐνασχολοῦμαι εἴς τι, καὶ προσμένω, ἀκαρτερῶ· παραχ. Attési. Μετ. Attéso.
Attendiménto, ἀρσεν. προσοχή.
Attenebráre, (atténebro) ἰδὲ Ottenebráre.
Attenénte, κοιν. προσήκων, ὅπου πρέπει, ἁρμόζει, ἐγγίζει.

Attenénza, Θ. ἁρμογή, σχέσις. καὶ συγγένεια.
Attenére, ἐπιτελῶ τὰς ὑποσχέσεις. le promésse. ἔτι, αὐτοπαθ. μετὰ Δοτ. ἀκολουθῶ, πιάνομαι, προσκολλῶμαι· ἔτι, προσήκειμοι, πλησιάζω, καὶ ἐγκρατεύομαι· μετὰ Γεν. Atténgo, attiéni, κτλ. ἐνεστώς. Atténni, παρακείμ. Attenúto, μετ.
Attentaménte, προσεχῶς.
Attentáre, (atténto) τολμῶ. αὐτοπαθ.
Attentáto, οὐσιαστ. ἀρ. τόλμημα, ἔγκλημα, παρανομία· εἶναι καὶ λέξις Νομική.
Atténto, ἐπίθ. ἀρ. προσεκτικός, ἐπιμελής.
Atténto, οὐσιαστ. ἀρ. σκοπός, τὸ σκοπούμενον.
Attenuáre, λεπτύνω. Atténuo, ἐνεστ.
Attenuáto, λεπτός, λιγνός.
Attenuazióne, Θηλ. λέπτυνσις.
Attenzióne, Θ. προσοχή.
Attergáre, (térgo) θέτω ὄπισθεν.
Atterraménto, ἀρσεν. ἀναστροφή, γκρέμισις.
Atterráre, (térro) ἐδαφίζω, ῥίπτω κατὰ γῆς· καὶ αὐτοπαθ. κλίνω ἕως ἐδάφους, ταπεινοῦμαι. Atterráto, ἐῤῥιμμένος.
Atterratóre, ἀρ. ἀφανιστής.
Atterrazióne, Θ. ἀνάτρεψις, ἀφάνισις.
Atterriménto, ἀρ. φόβος.
Atterríre, (isco) ἐκπλήττω, φοβίζω· καὶ οὐδετ. mi... τρομάζω, ἐκπλήττομαι, κυριεύομαι ἀπὸ τὸν φόβον.

Atterríto, ἀρ. φοβισμένος.
Atterzáre, (térzo) φέρομαι, καταντῶ εἰς τὸ τρίτον μέρος· ἔτι, Spartíre, Sterzáre, ἰδὲ ταῦτα.
Attésa, οὐσιαστ. Θηλ. προσοχή.
Attesaménte, προσεχῶς.
Attéso, μετ. ἀπὸ τοῦ Attendere.
Attesochè, ἐπειδὴ καί.
Attestáre, μαρτυρῶ· ἔτι, συναρμόζω, ἑνώνω τὸ ἕνα κεφάλι μὲ τὸ ἄλλο· καὶ mi attésto, ἑνώνομαι, συγκλείομαι· ἰδὲ καὶ Affrontáre. Attestáto, μετοχή.
Attestáto, ἀρ. καὶ Attestazióne, Θηλ. μαρτυρία, ἀπόδειξις.
Attestatóre, ἀρ. ἐπιμάρτυρ.
Attézza, Θ. ἐπιτηδειότης.
Atticaménte, ἀττικῶς.
Atti, ἀρ. πληθ. πράξεις.
Atticciáto, ἀρσεν. παχύς, γεμάτος, χοντρός.
Attígnere, ἀντλῶ, ξυγάζω νερόν, κρασί, κτλ. Attígno, ἐνεστ. Attínsi, παρακείμ. Attínto, μετοχή.
Attigniménto, ἀρσεν. ἄντλημα.
Attignitójo, ἀρ. ἀρυστήρ, ἐργαλεῖον, ἡ ἀγγεῖον εἰς τὸ ἀντλεῖν ἐπιτήδειον.
Attíguo, ἰδὲ Contíguo.
Attillataménte, μὲ παρὰ πολὺν καλλωπισμόν.
Attillársi, mi attíllo, αὐτοπαθ. καλλωπίζομαι ὑπὲρ τὸ μέτρον. Νέα λέξις.
Attilláto, κομψός, καλλωπισμένος.
Attillatúra, καὶ Attillatéz-

za, θηλ. καλλώπισμα πολλὰ ἐπιτηδευμένον.

A'ttimo, ἀρ. στιγμὴ καιροῦ. In un áttimo, ἐν ἀτόμῳ, εἰς μίαν στιγμήν.

Attinénte, καὶ Attinénza, ἰδὲ Attenénte, κτλ.

Attíngere, (ingo) ἅπτομαι, πιάνω, φθάνω. Attínsi, παρακ. λέξις Λατ.

Attínto, παρὰ τοῦ Attígnere, ἀντλεῖν.

Attiráre, (íro) ἕλκω, τραβῶ. αὐτοπαθ. Attirársi addósso, τραβῶ ἐπάνω μου.

Attíssimo, ὑπερθετ. τοῦ Atto. ἐπιτηδειότατος,

Attitáre, (attíto) ἐξακολουθῶ τὰς δικαστικάς, δαιανικὰς πράξεις, gli átti giudiziárj. κρισολογῶ.

Attitúdine, θ. ἐπιτηδειότης. ἔτι, τρόπος, θέσιμον, σχῆμα.

Attivaménte, ἐνεργητικῶς.

Attivitá, θηλ. ἐνέργεια. δεξιότης.

Attívo, ἀρ. ἐνεργητικός, καὶ πρόθυμος.

Attizzaménto, ἀρσεν. ἐρέθισμα.

Attizzáre, (attízzo) τὸ συνάζειν τὰ δαυλία τῆς φωτίας, διὰ νὰ καοῦν. Μεταφ. ἐρεθίζω, παροξύνω.

A'tto, ἀρ. οὐσιαστ. πρᾶξις, ἐνέργεια· ἔτι, χειρονομία, τρόπος, σχῆμα, νεῦμα.

A'tto, ἐπιθ. ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος.

Attóllere, (attóllo) ἰδὲ Innalzáre. λ. Λατ.

Attonitággine, θηλ. ἔκπληξις, ἀναισθησία.

Attónito, ἀρ. ἐκστατικὸς, ἔκθαμβος, σχεδὸν ἀναίσθητος.

Attopáto, ἀρ. γεμάτος ἀπὸ ποντικούς. χλευαστ.

Attórcere, (tórco ἐνεστ. Attórsi, césti, κτλ. παρακ. Attórto, μετ.) περιστρέφω, ἐντυλίττω.

Attorcigliáre, (attorcíglio) περιστρέφω, περιτυλίττω. Attorcigliáto, μετ. καὶ Attorciménto, ἀρ. περιτύλιξις, περιστροφή. Νέα λέξις.

Attóre, ἀρ. ὁ πράττων, ὁ ποιητής· ἔτι, ὁ ἐνάγων, ὁ κατήγορος, οὗ ὁ ἐναντίος λέγεται Réo, ὁ ἐναγόμενος, πταίστης. ἔτι, διοικητής· ἔτι, πρόσωπον Κωμῳδίας, ὑποκριτής.

Attoría, θ. διοίκησις.

Attorniaménto, ἀρ. περικύκλωσις.

Attorniáre, (attórnio) περικυκλώνω. Attorniáto, περικυκλωμένος.

Attórno, ὁλόγυρα.

Attortigliáre, (attortíglio) περιστρέφω, περιτυλίττω. Attortigliáto, μετοχή.

Attórto, μετ. ἀπὸ τοῦ Attórcere.

Attoscáre, (attósco) φαρμακώνω. Attoscáto, φαρμακωμένος. ὅτι, Tósco, τὸ φαρμάκι.

Attóso, ἀρ. ὁποῖος παρομοιάζει τὰ βρέφη εἰς τοὺς τρόπους καὶ εἰς τὰ ἤθη.

Attossicagióne, θ. καὶ Attossicaménto, ἀρ. φαρμάκωσις.

Attossicáre, (attóssico) φαρμακώνω. παρὰ τοῦ, Tóssico, ὅπερ ταυτὸν τῷ, Tósco. Attossicáto, φαρμακωμένος.

Attossicatóre, ἀρσεν. φαρμακωτής·

Attraénte, κοιν. ἐφέλκων.

Attráere, ἰδὲ Attrárre.

Attraiménto, ἀρ. ἑλκυσμός.

Attrappáre, ἰδὲ Rattrappáre. μεταφ. πιάνω τινὰ μὲ δόλον.

Attrappáto, ἀρ. ναρκώδης. κρατημένος· καὶ πιασμένος μετὰ δόλου.

Attrappería, θηλ. συστολὴ τῶν νεύρων.

Attrárre, ἐφέλκω, σύρω. Attrággo, attrái, κτλ. Attrássi, ésti, παρακ. Attrarrò, μελ.

Attrattíva, θηλ. θέλγητρον.

Attrattívo, ἀρ. ἑλκυστικός.

Attrátto, παρὰ τοῦ Attrárre, ἑλκυσθεὶς, τραβιγμένος· ἔτι, κρατημένος τὰ μέλη.

Attrattríce, θ. ἡ ἐφέλκουσα.

Attraversáre, (vérso) θέτω πλαγίως, λοξῶς. πηγαίνω πλαγίως, διαπερνῶ· ἔτι, ἐμποδίζω, ἐναντιοῦμαι.

Attraversatóre, ἀρ. ἐμποδιστής.

Attravérso, ἐπιῤῥ. ἐκ πλαγίου.

Attrazióne, θ. ἕλκυσις. ἔτι συστολὴ τῶν νεύρων.

Attrázzo, ἰδὲ Attrézzo.

Attrecciáre, ἰδὲ Intrecciáre.

Attrézzo, ἀρσεν. ἐργαλεῖον ὄργανον, σκεῦος.

Attribuiménto, ἀρ. ἀπονομή, ἀπόδοσις.

Attribuíre, (ísco) ἰδιοποιοῦμαι, ἀποδίδω, προσνέμω. **Attribuíto**, ἀποδοθείς.

Attribúto, ἀρσεν. ἰδίωμα, ἴδιον. Λογικ. τὸ καταφασκόμενον ἢ ἀποφασκόμενον τινός, τὸ κατηγορούμενον.

Attribuzióne, θ. ἀπονομή, ἀπόδοσις.

Attristaménto, ἀρ. λύπη.

Attristáre, (trísto) προξενῶ λύπην, μελαγχολίαν. καὶ **Attristársi**, γίνομαι μελαγχολικός, κατηφής. **Attristáto**, λυπημένος.

Attristíre, (ísco) τό αὐτό. **Attristíto**, μετ.

Attritáre, (attríto) συντρίβω. **Attritáto**, μετ.

Attríto, ὡς τὸ, **Cuóre attríto**, συντετριμμένη καρδία· ἔτι, καταναλωθείς, ἀδυνατισμένος.

Attrizióne, θ. συντριβή, τρίψις.

Attuále, κοιν. ὑπάρχων, πραγματικός.

Attualità, θ. ἐνέργεια.

Attualménte, πραγματικῶς.

Attuáre, (áttuo) ἀποτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν. **Attuáto**, πεπραγμένος.

Attuffaménto, ἀρ. βούτισις.

Attuffáre, (túffo) βοτίζω. **Attuffáto**, βουτισμένος.

Attuário, ἀρ. δημόσιος γραφεύς.

Attuffatúra, καὶ **Attuffazióne**, θηλ. κατάδυσις βαπτισμός, βούτισις.

Attuóso, ἄρσεν. ἐνεργῶν, πράττων.

Atturáre, (attúro) ἐμφράττω, στομπόνω.

Attutáre, καὶ **Attutíre**, (túto, καὶ ísco) συστέλλω, ἡσυχάζω, καταπραΰνω. **Attutáto**, μετ.

A tútta bríglia, ἢ **A tutta carriéra**, ἐνδεδομένως, ἀχαλίνωτα.

A tutta possánza, ἢ **A tutto potére**, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν.

A tutta próva, πάντως, παντελῶς· ἔτι, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν, καὶ ἐπιμέλειαν.

A tutto andáre, συνεχῶς.

A tutto córso, ἰδὲ **A tutta briglia**.

A tutto pásso, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

A tutt' uómo, ὅσον δύναται ἄνθρωπος, καθ' ὅλην τὴν δύναμιν.

Aváccio, οὐσιαστ. ἀρ. ταχύτης. καὶ ἐπιῤῥ. ταχέως.

Avále, ἐπιῤῥ. τώρα, πρὸ ὀλίγου. χυδ.

Avanguárdia, ἰδὲ **Vanguárdia**, προφυλακή.

Avanía, θηλ. βαρὺ δόσιμον, φόρος, ἀδικία.

Avannótto, ὄνομα ὅλων τῶν ποταμικῶν ἰχθυδίων, ἤτοι ὀψαρίων νεωστὶ γεννημένων. Μεταφ. ἄνθρωπος ἁπλοῦς, εὐήθης.

Avánti, ἔμπροσθεν.

Avantichè, πρίν.

Avantiguárdia, ἰδὲ **Vanguárdia**.

Avanzaménto, ἀρ. ἐπίδοσις, αὔξησις.

Avanzáre, (avánzo) ὑπερβαίνω, ἀποκτῶ, περισσεύω, αὐξαίνω, μεγαλύνω, στέλλω, προβαίνω, προχωρῶ.

Avanzatíccio, ἀρ. περίσσευμα.

Avanzáto, μετ. ἀπὸ τοῦ **Avanzáre**.

Avanzatóre, ἀρ. ἀποκτητής, ὅποιος κερδαίνει, ἢ αὐξάνει.

Avánzo, ἀρ. περίσσευμα, τὸ ἐναπολειφθέν· ἔτι, κέρδος, ἀπόκτημα.

Avaráccio, καὶ **Avaróne**, ἄρσεν. μέγας φιλάργυρος.

Avaraménte, φιλαργύρως.

Avaría, θ. λογαριασμός, ἡ διαμοίρασις τῆς ζημίας, ἥτις γίνεται εἰς τὴν ἀποβολήν, ἤτοι ῥίψιμον τῶν πραγματειῶν εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ καραβίου. Ναυτ. λέξ.

Avarízia, θ. φιλαργυρία.

Avarizzáre, (ízzo) φιλαργυρῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν τὴν φιλαργυρίαν.

Aváro, ἄρσεν. φιλάργυρος.

Audáce, κοιν. αὐθάδης, τολμηρός.

Audaceménte, τολμηρῶς.

Audácia, θ. τόλμη.

Audiénte, κοιν. ὁ ἀκούων.

Audiénza, θ. ἀκρόασις. καὶ τὸ ἀκροατήριον.

Auditóre, ἄρσεν. ἀκροατής.

Auditório, ἄρσεν. ἀκροατήριον. καὶ ἐπίθ. χρήσιμος εἰς τὸ ἀκούειν.

A've, χαῖρε. λέξ. Λατ.

Avélia, θ. εἶδος πουλίου, λάρος.

Avellána, θηλ. ἰδὲ **Nocélla**. **Avelláno**, ἄρσεν. τὸ δένδρον.

Avéllere, λέξ. Λατ. ἰδὲ **Svégliere**.

Avéllo, ἄρσεν. τάφος.

A've María, καὶ Avemaría, θ. Χαῖρε Μαρία, ὁ ἀγγελικὸς ἀσπασμός. Οὕτω καλοῦνται καὶ τὰ σπειρία τοῦ κομβολογίου, della coróna.

Avéna, θ. αὐλός, φλογέρα· ἔτι, ἀντὶ τοῦ, Véna, βρόμη.

Avénte, κοιν. ἔχων, ἔχουσα.

Avére, ἔχειν, βοηθητικὸν ῥῆμα. Ho, hai, ha, ἐνεστ. ébbi, καὶ ho avúto, ἔλαβον. Avró, θέλω ἔχη. Io ho a avere: ἐγὼ ἔχω νὰ λάβω. Avére a cuore: προθυμοῦμαι, φροντίζω. Avèr per cérto: πιστῶς ἔχειν, νομίζειν βέβαιον. Aver in costúme, ἔθος ἔχον. Aver a male: βαρέως φέρειν. Aver per le máni: ἀνὰ χεῖρας ἔχειν. in bócca: ἀνὰ στόμα, ἢ διὰ στόματος. a memória: διὰ μνήμης.

Avére, (ὄνομα ἀρ.) ἡ περιουσία. Gli avéri: τὰ ὑπάρχοντα.

Aversióne, ἰδὲ Avversióne.

Avértere, (avérto) ἀποτρέπω. λέξ. Λατ.

A úso, ἐπίρρ. μὲ ξένα ἔξοδα. χυδ.

A'uge, θ. ἄκρον, κορυφή.

Augéllo, ἀρ. πουλίον. λέξις Ποιητ. εἰς τὸ πληθ. Augélli, καὶ Augéi.

Auggiáre, (aúggio) ἐπισκιάζω.

Augnáre, (aúgno) ἰδὲ Aunghiáre.

Augumentáre, ἰδὲ Aumentáre. κτλ.

Augurále, κοιν. οἰωνοσκοπικός.

Augurante, κοιν. οἰωνίζων.

Auguráre, (áuguro) οἰωνίζω, μαντεύω. Augurato, μετ.

Auguratóre, ἀρ. οἰωνιστής, μάντις. Auguratríce, θηλ.

A'ugure, ἀρ. τὸ αὐτό.

Augúrio, ἀρσεν. οἰωνισμός, οἰωνός, μάντευμα.

Auguróso, καὶ Auguriόso, ἀρ. δεισιδαίμων, ὁποῦ πιστεύει τοὺς οἰωνισμούς. ἔτι, αἴσιος, ἢ ἀπαίσιος.

Augustále, κοι. ἐπίθ. τῶν ἑορτῶν ὁποῦ ἐτελοῦντο εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου.

Augústo, ἀρσεν. αὔγουστος, σεβαστός. τίτλος τῶν Αὐτοκρατόρων. ἱερός, αἰδέσιμος, σεβάσμιος.

A vicénda, ἀμοιβαίως.

Avidaménte, πλεονεκτικῶς, ἀπλήστως.

Avidézza, καὶ Avidità. θ. πλεονεξία, ἀπληστία.

A'vido, ἀρσεν. πλεονέκτης, ἄπληστος, ἀχόρταγος. ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ.

A víso apérto, μὲ εὐτολμίαν, παῤῥησίαν.

A vísta, τῇ αὐτοψίᾳ, τῇ ὄψει.

A víta. διὰ βίου, ἐφ' ὅλης ζωῆς.

A víte, ἑλικοειδῶς.

Avíto, ἀρ. προγονικός, παλαιός, κληρονομικός. λέξις Λατ.

A'ula, θηλ. αὐλὴ βασίλειος. Λατ.

Aúlico, ἀρ. αὐλικός. πληθυντ. ci. Νέα λέξ.

Aumentaménto, ἀρ. αὔξησις.

Aumentáre, (ménto) αὐξάνω.

Aumentatívo, ἀρ. αὐξητικός.

Aumentáto, ηὐξημένος.

Aumentatóre, αὐξητής. Aumentatríce, θ.

Auménto, ἀρ. καὶ Aumentazióne, θ. αὔξησις.

Aunáre, ἰδὲ Adunáre.

A una vóce, ἀπὸ μιᾶς φωνῆς, μιᾷ φωνῇ.

A un bél bisógno, τυχόν, ἴσως.

A un bel círca, ἐγγύς, σχεδόν. περίπου.

Auncicáre, (aúncico) ἁρπάζω.

Auncinársi, (mi auncíno) καμπυλιάζομαι, κάμπτομαι ὡς ἀγκίστρι.

A un cólpo, εὐθὺς, ἅμα.

A un córpo, ἐνὶ τόνῳ.

A un diprésso, σχεδόν.

A un fiáto, ἀμυστί, ἀπνευστί, χωρὶς ἀναπνοήν, ἀδιακόπως.

Aunghiáre, (aúnghio) κόπτω πλαγίως, ὀνυχοειδῶς τέμνω.

Aunghiatúra, θηλ. ὀνυχοειδὲς κόψιμον εἰς τὰ δένδρα.

A úno a úno, ἕνας πρὸς ἕνας. οὕτω καὶ τά, A dúe a dúe, a trè a trè, a quáttro a quáttro, καὶτ.

A un'óra, ἢ a un'ótta, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ.

A un per úno, καθ' ἕκαστον, ἰδίᾳ.

A un puntíno, ἀκριβέστατα.

A un témpo, ἢ ad un témpo, ἐν ταυτῷ, εἰς τὸν αὐτὸν καιρόν.

A un tràtto, εἰς μίαν στιγμήν.

A'vo, ἄρσεν. πάππος.

Avocáre, (avòco) ἀποτρέπω μίαν κρίσιν ἀπὸ ἓν κριτήριον φέρων αὐτὴν εἰς ἄλλο, διὰ προσταγῆς τοῦ Ἡγεμόνος.

A vóce, καὶ a viva vóce, διὰ ζώσης φωνῆς.

Avogáro, ἄρσεν. ὄνομα ἀξιώματος. σύνδικος, διαφεντευτής.

A'volo, ἄρσεν. πάππος.

A vólo. πετῶντας, πεταστά.

Avoltójo, καὶ Avoltóre, ἄρσεν. γὺψ, ἁρπακτικὸν πουλίον.

Avório, καὶ Avólio, ἀρ. δόντι τοῦ ἐλέφαντος. (Τουρ. φίλδισι).

Avórnio, καὶ Avorniéllo, ἀρ. εἶδος μελίης, φράξου.

A vóto, καὶ A vuóto, εἰς μάτην.

A'ura, θ. αὖρα, γλυκὺς καὶ λεπτότατος ἀήρ.

Auráto, ἀρ. χρυσωμένος. λ. Λατ.

Aurélia, θηλ. χρυσαλίς, ζωΰφιον. λέξ. Λατ.

A'ureo, ἄρσεν. χρυσοῦς.

Auréola, θ. εἶδος στεφάνου.

Auricola, θηλ. κυρίως τὸ ὠτίον τῆς καρδίας.

Auricome, κοιν. χρυσοκόμης. λέξ. Λατ.

Auriculáre, (confessióne) αὐτήκους ἐξομολόγησις. Νέα λέξις.

Auriga, ἀρ. ἡνίοχος, ἁμαξᾶς. πληθυντ. ghi. λέξ. Λατ. καὶ Ποιητ.

Auríno, ἄρσεν. χρυσοῦς, ἢ χρυσοειδής.

Aurispício, ἄρσεν. ἱεροσκοπία, μαντεία, ἢ τέχνη τοῦ ἱεροσκόπου, dell' Arúspice.

A'uro, ἀρ. ὁ χρυσός. Λατ.

Auróra, θηλ. αὐγή, οὕτω καλουμένη διὰ τὸ εἶναι χρυσοειδής.

Ausiliário, ἄρσεν. βοηθητικός. Λατ.

Ausiliatóre, ἀρ. βοηθός. Λατ.

Ausílio, ἀρ. βοήθεια. Λατ.

Aúspice, ἀρ. οἰωνοσκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπιστατοῦσεν εἰς τοὺς γάμους. Λατ.

Auspízio, καὶ Auspício, ἀρ. οἰωνισμὸς, μαντεία. ἔτι, βοήθεια, ὑπεράσπισις.

Austeraménte, αὐστηρῶς.

Austerità, θ. αὐστηρός.

Austéro, ἄρσεν. αὐστηρός.

Austrále, κοιν. καὶ Austríno, ἄρσεν. νότιος.

A'ustro, ἄρσεν. νότος, ἄνεμος.

A usúra, μὲ τόκον.

Autenticaménte, αὐθεντικῶς, κανονικῶς, νομίμως.

Autenticáre, (auténtico) ποιῶν αὐθεντικὸν, ἀξιόπιστον, ἤγουν ἐπικυρῶ, βεβαιώνω.

Autenticáto, ἐπικεκυρωμένος.

Autenticazióne, θ. κύρωσις, βεβαίωσις.

Auténtico, ἀρ. αὐθεντικὸς, ἤτοι ἀξιόπιστος. πληθ. chi. Autentichíssimo, ὑπερθ.

Autómato, ἄρσεν. αὐτόματον. μηχανὴ, ἥτις ἀφ' ἑαυτῆς κινεῖται. Semovénte.

Autóre, ἀρ. αἴτιος, αὐτουργὸς, συγγραφεύς.
 Autríce, θ.

Autorévole, κοιν. ἀξιωματικός.

Autorevolménte, ἀξιωματικῶς, αὐθεντικῶς.

Autorità, ἄρσεν. κῦρος, ἐξουσία, ἀξίωμα.

Autoritatívo, ἄρσεν. ἀξιωματικός.

Autorizzáre, (autorízzo) ποιῶ ἀξιόπιστον, δίδω ἐξουσίαν.

Autorizzáto, ἀρ. κεκυρωμένος, ἐπιβεβαιωμένος.

Autunnále, κοιν. ὀπωρινός.

Autúnno, ἀρ. φθινόπωρον.

Avvalláre, (vállo) καταβαίζω, ἀμπώχνω πρὸς τὰ κάτω. Avvalláto, μετ. καὶ Avvalleménto, ἀρ. κοίλωσις, βαθούλωσις.

Avvaloraménto, ἀρ. δύναμις, δυνάμωσις.

Avvaloráre, (avvalóro) ἐνδυναμόνω. οὐδετ. λαμβάνω δύναμιν, ἀνδρίζομαι.

Avvaloráto, ἄρσεν. ἐνδυναμωμένος.

Avvampaménto, ἀρ. ἄναψις, φλόγωσις.

Avvampánte, κοιν. διάπυρος.

Avvampáre, (avvámpo) ἀνάπτω, καίω.

Avvampáto, ἄρσεν. διάπυρος, ἀναμμένος.

Avvangáre, (avvángo) μεταφ. ἀπὸ τοῦ χυδαϊκ. Andáre a vánga, εὐτυχῶς, καλῶς ἔχειν.

Avvantaggiaménto, ἄρσεν. κέρδος, ὠφέλεια.

Avvantaggiáre, (ággio) ἔχω καὶ λαμβάνω ὠφέλειαν.

Avvantaggiáto, κρείττων, ὠφέλιμος, ἐκλεκτός.

Avvantággio, ἄρσεν. ὠφέλεια.

Avvantaggiosaménte, ὠφελίμως.

Avvantaggióso, ἀρ. ὁποῦ λαμβάνει, ἢ ζητεῖ ὠφέλειαν, καὶ ὠφέλιμος.

Avvedérsi, εἰκάζω, αἰσθάνομαι, νοῶ. mi avvédo, καὶ mi avvéggio, ἐνεστώς. mi avvídi, παρακείμ.

Avvediménto, ἀρσεν. γνῶσις, προόρασις, σύνεσις, σκέψις, στόχασις, κρίσις.

Avvedimentóso, ἀρ. ἀγχίνους, προβλεπτικός, φρόνιμος.

Avvedutaménte, συνετῶς, ἐσκεμμένως.

Avvedutézza, θηλ. ἰδὲ Avvediménto.

Avvedúto, ἀρσεν. προφυλακτικός, φρόνιμος, συνετός.

Avvegnachè, καὶ Avvegnadiochè, ἀγκαλά.

Avvegnénte, κοιν. εὐπρεπής, εὔμορφος.

Avvelenáre, (léno) φαρμακώνω.

Avvelenáto, ἀρσεν. φαρμακωμένος.

Avvelenatóre, ἀρσεν. φαρμακωτής.

Avvenánte, κοιν. σύμμετρος, εὐπρεπής, ἰδὲ Avvenénte.

Avvenénte, κοιν. χαρίεις, ἀρεστός, ὡραῖος.

Avvenenteménte, καὶ Avvenevolménte, εὐπρεπῶς, εὐαρμόστως, χαριέντως.

Avvenentézza, καὶ Avvenénza, θ. εὐπρέπεια, κοσμιότης, χάρις, εὐγένεια.

Avvenévole, κοιν. εὐπρεπής, χαρίεις, καὶ εὐάρμοστος, πρέπων.

Avvenevolézza, θηλ. ἰδὲ Avvenentézza.

Avvengachè, ἀγκαλά.

Avveniménto, ἀρσεν. συμβεβηκός· ἔτι, ἐρχομός.

Avveníre, (avviéne) συμβαίνει· ἔτι, ἀντὶ τοῦ Veníre, ἰδὲ τοῦτο. καὶ αὐτοπαθ. ἀπαντῶ. συναντῶ. ἐπιτυχαίνω· ἔτι, προσήκει, πρέπει.

Avveníre, ἀρ. τὸ ἐρχόμενον, τὸ μέλλον.

Avveniticcio, ἀρσεν. ἔπηλυς, ἐπήλυτος, ξένος, ὅς τις νεωσὶ ἔρχεται νὰ κατοικήσῃ εἰς ἕνα τόπον.

Avventaménto, ἀρ. βολή.

Avventáre, (vénto) ἀκοντίζω, βάλλω, ῥίχνω μὲ βίαν. καὶ Avventársi, ὁρμῶ ἐναντίον.

Avventatággine, θ. προπέτεια, ἀστόχαστος ὁρμή, αὐθάδεια.

Avventataménte, προπετῶς, ἀπερισκέπτως, μὲ ὁρμήν.

Avventáto, ἀρ. μετ. ἀπὸ τοῦ Avventáre. ἔτι, προπετής, ἀστόχαστος.

Avventízio, ἀρσεν. ἐπείσακτος.

Avvénto, ἀρσεν. ἐρχομός. Λατ. καὶ τὸ σαρανταήμερον τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Avventóre, ἀρ. οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ πραγματευταὶ καὶ τεχνῖται τοὺς ἀγοραστάς τοὺς συχνάζοντας εἰς τὰ αὐτῶν ἐργαστήρια. (Τουρκ. μουστερής).

Avventúra, θηλ. τύχη, συμβεβηκός.

Avventuráre, (túro) βάνω εἰς κίνδυνον, παραδίδω εἰς τὴν τύχην· ἔτι, μακαρίζω.

Avventurataménte, Avventurevolménte, καὶ Avventurosaménte, εὐτυχῶς.

Avventuráto, ἀρ. εὐτυχής.

Avventuriére, ἀρ. θεληματικὸς στρατιώτης, ἐθελομαχητής.

Avventuróso, ἀρσεν. εὐτυχής. καὶ ἀντὶ τοῦ Avventuriére.

Avvenúto, μετ. ἀπὸ τοῦ Avveníre.

Avveraménto, ἀρσεν. ἀλήθεια, βεβαίωσις.

Avveráre, (véro) βεβαιῶ ὡς ἀληθές. καὶ αὐτοπαθ. βεβαιοῦμαι. Avveráto, μετ. ἀληθευθείς, βεβαιωθείς.

Avverbiále, κοιν. ἐπιῤῥηματικός.

Avverbialménte, ἐπιῤῥηματικῶς.

Avvérbio, ἀρ. ἐπίῤῥημα.

Avverdíre, (ísco) χλωρίζω, πρασινίζω.

Avverificáre, (ríſico) ἀληθεύω· ἔτι, ἰσάζω.

Avversaménte, δυστυχῶς.

Avversáre, (vérso) ἐναντιοῦμαι. Λατ.

Avversário, ἀρ. ἐναντίος, ἐχθρός, ἀντίδικος.

Avversatívo, ἀρσεν. ἐναντιωματικός.

Avversatóre, ἀρ. ἐχθρός, ἐναντίος. Avversatríce, θηλ.

Avversazióne, θ. ἐναντιότης.

Avversióne, θ. ἐναντιότης, μῖσος, ἀποστροφή.

Avversità, θ. δυστυχία, ἀτύχημα.

Avvérso, πρόθ. ἐναντίον.

Avvérso, ἐπίθ. ἀρ. ἐναντίος, ἐχθρός, ἀντικείμενος.

Avverténte, κοιν. προσεκτικός.

Avvertenteménte, σκεπτικῶς, μὲ στόχασιν.

Avverténza, θ. σκέψις, προσοχή.

Avvertiménto, ἀρ. νουθεσία.

Avvertíre, (**avvérto**) νουθετῶ οὐδετ. σκέπτομαι.

Avvertíto, ἀρ. νουθετηθείς. ἔτι, σκεπτικός.

Avvezzaménto, ἀρ. συνήθεια.

Avvezzáre, (**ézzo**) συνηθίζω.

Avvezzáto, καὶ **Avvézzo**, ἀρσεν. συνηθισμένος.

Avvezzatúra, θηλ. συνήθεια.

Avviaménto, ἀρσεν. προόδευσις, ὁδοποίησις.

Avviáre, **mi avvío**, βάνομαι εἰς δρόμον. Ἐνερ. ἀρχηνῶ, προοδεύω, κατευθύνω. καὶ **Avviáto**, μετοχή.

Avvicendaménto, ἀρ. ἐπάλλαξις, ἀμοιβή.

Avvicendáre, (**avvicéndo**) ἀμείβω.

Avvicendévole, κοιν. ἀμοιβαῖος.

Avvicinaménto, ἀρ. πλησιασμὸς, σίμωσις.

Avvicináre, (**avvicíno**) πλησιάζω. μετά Δοτ. Ἐνεργ. φέρω σιμά. **Avvicináto**, μετ.

Avvicinazióne, θ. πλησίασις, σίμωσις.

Avvignáre, (**vígno**) ποιῶ, φυτεύω ἀμπέλι.

Avviliménto, ἀρσεν. καταφρόνημα, ἐξευτέλισμα.

Avvilíre, (**ísco**) εὐτελίζω, καταφρονῶ. καὶ ἐκπλήττομαι, αὐτοπαθ.

Avvilitívo, ἐξευτελιστικός.

Avvilíto, ἐξευτελισμένος, ἐκπεπληγμένος.

Avviluppaménto, ἀρ. σύγχυσις, ἐμπέρδευμα.

Avviluppáre, (**úppo**) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω.

Avviluppataménte, ἀτάκτως, ἐμπερδευμένα.

Avviluppáto, ἀρ. ἐμπερδευμένος.

Avviluppatóre, ἀρσεν. ἐμπερδευτής.

Avvináre, (**víno**) ἀνακατώνω κρασί εἰς ἄλλο ποτόν. Νέα λέξ. καὶ **Avvináto**, ἐπίθ. ὑγρόν τι μεμιγμένον μὲ κρασί, ὡς π. χ. **ácqua avvináta**: καὶ **drάppo**, ἢ **pánno avvináto**, τζόχα κόκκινη, οἰνοειδής. Λέγεται καὶ ὅποιος ἔπιε πολὺ κρασί.

Avvinazzársi, (**mi avvinázzo**) γεμίζομαι ἀπὸ κρασί, σχεδὸν μεθῶ. **Avvinazzáto**, σχεδὸν μεθυσμένος.

Avvíncere, (**avvínco**, ἐνεστ. **avvínsi**, παρακ.) δεσμεύω, περιδένω. λέξις Ποιητ.

Avvinchiáre, (**vínchio**) καὶ **Avvincigliáre**, (**cíglio**) καὶ **Avvinghiáre**, (**vínghio**) δεσμεύω, δένω.

Avvínto, δεμένος. Ποιητ. παρὰ τοῦ **Avvíncere**.

Avviottoláre, χλευαστ. ἀντὶ τοῦ **Avviare**.

Avvisaménto, ἀρ. εἴδησις, μήνυμα· ἔτι, νοῦς, λόγος· ἔτι, ἀντάμωσις πρὸς μάχην· ἔτι, βλέμμα.

Avvisáre, δίδω εἴδησιν. ἔτι, σκέπτομαι· ἔτι, κυττάζω, ματιάζω. ἔτι, νουθετῶ, διδάσκω. καὶ οὐδετ. στοχάζομαι, νομίζω, καὶ ἑτοιμάζομαι, καὶ ἀνταμόνομαι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον εἰς μάχην. **mi avvíso**.

Avvisataménte, φρονίμως, ἐσκεμμένως, ἐπιταυτοῦ.

Avvisáto, μετ. ἀπὸ τοῦ **Avvisáre**.

Avvisatóre, ἀρ. μηνυτής. ἔτι, τιμητής. **Avvisatríce**, θηλ.

Avvisatúra, θ. βλέψις, βλέμμα.

Avvíso, ἀρ. γνώμη, νουθεσία, εἴδησις.

Avvistáre, (**vísto**) βλέπω, σκέπτομαι, μετρῶ μὲ τὰ μάτια.

Avvistáto, ἀρσεν. εὐπρόσωπος, εὔμορφος.

Avviticchiaménto, ἀρσεν. πλοκή.

Avviticchiáre, (**tícchio**) εἱλίττω, δένω, τυλίγω ὁλόγυρα, περικυκλώνω. καὶ αὐτοπαθ. περιελίττομαι, περιπλέκομαι. **Avviticchiáto**, περιπλεγμένος.

Avvitoláto, στρεβλός, τραχύς, ὡς τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου, **della víte**.

Avvivaménto, ἀρσεν. ζώωσις, ζωοποίησις.

Avviváre, (**vívo**) ζωοποιῶ, **Avviváto**, ζωοποιηθείς.

Avvivatójo, ἀρ. εἶδος ἐργαλείου τῶν χρυσικῶν.

Avvizzáre, (**vízzo**) καὶ **Avvizzíre**, (**ísco**) μαραίνω, γίνομαι μαλακός.

Avvizzáto, καὶ **Avvizzíto**, μετ.

Avúnculo, ἀρ. μητράδελφος· λέξ. Λατ.

Avvocáre, (vóco) συνηγορῶ, διαφεντεύω· ἔτι, καλῶ πρὸς ἐμαυτὸν, προσλαμβάνω τὴν κρίσιν μιᾶς ὑποθέσεως.

Avvocáta, θηλ. ἡ συνήγορος.

Avvocáto, ἀρ. δημηγόρος, ῥήτωρ. ὑπερασπιστὴς διαφεντευτής.

Avvocatóre, ἀρ. καὶ **Avvocatríce**, θ. τὸ αὐτό.

Avvocazióne, καὶ **Avvochería**, θ. συνηγορία.

Avvogadáre, (gádo) ἰδὲ Avvocáre.

Avvogádo, καὶ **Avvogadóre**, ἰδὲ Avvocáto. καὶ Avvogadóre, ὄνομα Δικαστοῦ παρὰ τῇ ποτὲ Ἀριστοκρατίᾳ τῶν Ἐνετῶν.

Avvólgere, ἐμπλέκω, τυλίττω. Avvólgo ἐνεστ. Avvólsi, παρακ. Avvólto, μετ.

Avvolgiménto, ἀρσεν. ἐμπλοκή.

Avvolgitóre, ἀρσεν. ὁ ἐμπλέκων. Μεταφ. ἀπατεὼν, πλάνος.

Avvolontataménte, ἀσκέπτως, κατ᾽ ἀρέσκειαν.

Avvolontáto, ἀρ. προπετὴς, ἀστόχαστος, ὁποῖος κυριεύεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν θέλησιν, καὶ ὄρεξιν.

Avvolpacchiáre, (pácchio) ἰδὲ Avviluppáre.

Avvolpináre, (píno) ἀλωπεκίζω, ἀπατῶ τινὰ μὲ πανουργίαν. Avvolpináto, μετ.

Avvoltacchiársi, mi avvoltácchio, περιπλανῶμαι, περιτριγυρίζω.

Avvoltáre, (vólto) ἰδὲ Avvólgere. Avvoltáto, μετ.

Avvolticchiáre, (tícchio) ἰδὲ Attorcere.

Avvólto, μετ. ἀπὸ τοῦ Avvólgere. περιπλεγμένος.

Avvoltolataménte, ταχέως, συγκεχυμένως, ἀτάκτως.

Avvoltúra, θ. περιαγωγὴ, περιτύλιγμα.

Auzzáre, (aúzzo) ἰδὲ Aguzzáre, κτλ.

Aziénda, θ. οἰκονομία, κυβέρνησις τῶν οἰκειακῶν ὑποθέσεων.

Azióne, θηλ. ἐνέργεια, ἔργον, δικαίωμα.

A'zza, θ. πέλεκυς.

Azzampáto, ἀρ. ὁ ἔχων Zámpe. ἰδὲ τοῦτο.

Azzannáre, (zánno) ἁρπάζω μὲ τὰ δόντια, cólle zánne.

Azzannáto, ἀρ. πιασμένος, ἢ διατρυπημένος μὲ τὰ δόντια.

Azzeccáre, (zécco) προσβάλλω, κτυπῶ.

Azzeruólo, ἀρ. ὑπομηλὶς, ὕδνον. (δένδρον). καὶ **Azzeruóla**, θ. ὁ καρπός του. Τὰ νῦν λέγεται Lazzeruólo, καὶ ruóla.

Azzicáre, (ázzico) κινῶ, κινοῦμαι.

Azzimársi, mi azzímo, καλλωπίζομαι.

Azzimáto, καλλωπισμένος.

Azzimélla, θηλ. φαγητὸν ἀπὸ ἄζυμα.

A'zzimo ἀρ. ἄζυμος. Gli ázzimi, τὰ ἄζυμα· οὐ ἐναντ. τὸ, Liévito.

Azzimútto, ἀρ. ἀζιμοὺθ, εἶδος κύκλου· Ἀστρονομ. λέξις ἀραβική.

Azzoppáre, (zóppo) ποιῶ χωλὸν, κουτζόν.

Azzuffaménto, ἀρ. μάχη.

Azzuffársi, mi azzúffo, μάχομαι.

Azzuffatóre, ἀρ. φιλόνεικος, εὔκολος εἰς τὸ νὰ πιάνεται, νὰ δέρνῃ, νὰ κακοποιῇ.

Azzuólo, ἀρ. χρῶμα γαλάζιον (μαβὶ) βαθύ.

Azzurreggiáre, (réggio) κυανίζω, κλίνω εἰς τὸ κυανοῦν, γαλάζιον χρῶμα.

Azzurríccio, **Azzurrígno**, **Azzurrógnolo**, **Azzurríno**, ἀρ. κυάνεος, ὑπογαλάζιος, γλαυκοειδής.

Azzúrro, ἀρ. κυάνεος, γαλάζιος.

B

B, ἀρ. β΄. στοιχεῖον τοῦ Ἰταλ. Ἀλφαβ. ἔχον μεγάλην συγγένειαν μετὰ τοῦ P. καὶ τοῦ V. ὡς τὸ, Bánca, καὶ Pánca, Nérbo, καὶ Nérvo.

Babbáccio, **Babbaccióne**, **Babbióne**, **Babbéo**, **Babbuásso**, ἀρ. ἀναίσθητος, μωρὸς, ἀνόητος.

Bábbo, ἀρ. πατήρ· οὕτω τὰ μικρὰ παιδία ὀνομάζουσι τὸν πατέρα· καθὼς Mámma, τὴν μητέρα.

Babbuassággine, θ. ἀναισθησία, ἀνοησία.

Babbuíno, ἀρ. εἶδος πιθήκου· ἔτι, ἄσχημος, ὡσὰν μαϊμοῦ· ἀναίσθητος, μωρὸς, παλαβός.

Babbúsco, ἀρ. μεγάλος καὶ χοντρός· χυδαϊκ.

Bacaláre, καὶ **Baccaláre**, ἰδὲ **Baccelliére**· ἔτι, ἄνθρωπος ὑψηλῆς φήμης, καὶ ἀξίας, μέγας Διδάσκαλος· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται χλευαστικῶς.

Bacalería, ἰδὲ **Baccellería**, καὶ **Albagía**.

Bacáre, (báco) σκωληκιάζω.

Bacáto, ἀρσεν. σκωληκώδης, σκωληκιασμένος· ἔτι, ἀνήμπορος, φιλάσθενος **Bacatíccio**, ὑποκορ.

Bácca, θηλ. ἀκρόδρυον· **Bácche**, πληθ. Λατ.

Baccalà, καὶ **Baccaláre**, ἀρ. ὀνίσκος ἁλιστός, σκυλόψαρον.

Baccanále, ἀρ. ἑορτή, καὶ παιγνίδια εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. **I Baccanáli**: τὰ Διονύσια.

Baccanélla, θ. θορυβῶδες συνάθροισμα ἀνθρώπων.

Baccáno, ἀρ. θόρυβος.

Baccánte, κοιν. βάκχη, ὀπαδὸς τοῦ Διονύσου, τοῦ Βάκχου· μαινάς. Seguáce di Bácco.

Baccáto, ἀρ. μαινόμενος. Λατ.

Baccellería, θηλ. ἀξίωμα εἰς τὰ ὅπλα, ἢ εἰς τὰ γράμματα· ἔτι, ἀπειροκαλία, ἔργον ἀνοήτου, παλαβοῦ.

Baccelliére, καὶ **Baccelliéro**, ἀρ. ἀξιωματικὸς εἰς τὰ ὅπλα, ἢ εἰς τὰ γράμματα· καὶ χλευαστ.

Baccéllo, ἀρσεν. τὸ λωβίδιον, ὡσὰν τῶν κουκίων, καὶ ἄλλων· μεταφ. τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον· ἔτι ἄνθρωπος ἁπλοῦς καὶ εὐήθης.

Bácchera, θ. βάκχαρις, χόρτον εὐῶδες.

Bacchétta, θηλ. ῥαβδίον, βέργα. **Bacchettína**, θ. καὶ **Bacchettíno**, ἀρσεν. ὑποκορ.

Bacchettáta, θ. ῥαβδιά.

Bacchettóne, ἀρ. ὑποκριτής.

Bacchettonería, θηλ. καὶ **Bacchettonísmo**, ἀρ. ὑπόκρισις, ψευδοευλάβεια.

Bacchiáre, (bácchio) ἰδὲ **Abbacchiáre**· ἔτι, φονεύω.

Bacchiáta, θηλ. ῥαβδιά.

Bacchillóne, ἀρ. φλύαρος, παιδαριώδης· (χάχας).

Báochio, ἀρ. ῥαβδίον.

Bachéca, θ. σκεῦος, ἤτοι θήκη μὲ ὑάλινον σκέπασμα, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ χρυσικοὶ θέτουσιν εἰς ἐπίδειξιν τὰ πολύτιμα πράγματα. (Οἱ Βενετοὶ, Móstra). Μεταφ. ἕνας οὐτιδανός, ὅς τις δὲν εἶναι ἀρκετὸς νὰ κάμῃ ἄλλο τι εἰμὴ ὀλίγην ἐπίδειξιν.

Bacherózzo, καὶ **Bacherózzolo**, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Báco, σκωλήκιον.

Bachiócco, ἰδὲ **Babbáccio**.

Baciamáno, ἀρ. χαιρετισμός, χειροφίλημα.

Baciaménto, ἀρ. φίλημα.

Baciánte, κοιν. φιλῶν.

Baciapíle, καὶ **Baciapólvere**, κοιν. ὑποκριτής, ψευδοευλαβής.

Baciáre, (ὄνομα ἀρ.) φίλημα. **I baciári**, τὰ φιλήματα.

Baciáre, (bácio) φιλῶ.

Baciáto, φιλημένος.

Baciatóre, φιλητής. **Baciatrice**, θ.

Bacíle, ἀρ. ἰδὲ **Bacíno**.

Bacinétto, ἀρ. εἶδος περικεφαλαίας.

Bacíno, ἀρ. χειρόνιπτρον, ἢ λεκάνη, εἰς τὴν ὁποίαν νίπτονται τὰ χέρια.

Bácio, ἀρ. φίλημα·

Bacío, ἀρ. τόπος βόρειος· οὗ ἐναντ. τὸ Solatío.

Baciócco, ἀρσεν. ἁπλοῦς, εὐήθης.

Baciózzo, ἀρ. φίλημα ἐγκαρδιακόν, σφιγκτόν· χυδαϊκ.

Baciucchiáre, (ciúcchio) συχνοφιλῶ.

Baciúcchio, ἀρσεν. φιλάκι· ὑποκορ. τοῦ Bácio. καὶ εἶδος χόρτου.

Báco, ἀρ. ὄνομα καθολικὸν παντὸς σκώληκος, ἐξαιρέτως δὲ τῶν τοῦ μεταξίου.

Bacóco, ἰδὲ **Albicócco**.

Bacúcco, ἀρσεν. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. (κουκοῦλα). ὅθεν τὸ, **Imbacuccáre**, κουκουλώνω.

Bacúccola, θ. λεπτόκαρον ἄγριον.

Báda, ἰδὲ **A báda**.

Badaloccáre, (lócco) ἰδὲ **Baloccáre**.

Badalóne, ἀρσεν. ἠλίθιος, ἀναίσθητος, (ἀκαμάτης). ἔτι, εἶδος σύκου.

Badaluccáre, (lúcco) διατρίβω· ἔτι, ἀψιμαχῶ, ἀκροβολίζω.

Badaluccatóre, ἀρ. ἀψίμαχος.

Badalúcco, ἀρ. ἐλαφρὴ ἀψιμαχία· ἔτι, ἄθυρμα, διατριβή, παιγνίδιον.

Badáre, (bádo) προσέχω, καὶ ἀργοπορῶ, διατρίβω.

Badérla, γυνή εὐήθης· χλευαστ.

Badéssa, ϑ. ἡγουμένη.

Badía, ἰδὲ **Abbadia**.

Badiále, κοιν. μέγας πλατύς· χλευαστ.

Badíglio, Badigliáre, κτλ'. ἰδὲ **Sbadigliáre**, κτλ'.

Badíle, ἀρσεν. πτύον, τὸ φτιάρι.

Báffi, πληϑυντ. ἀρσεν. ἰδὲ **Basétte**.

Bagáglia, ϑ. **Bagáglio**, ἀρ. καὶ **Bagáglie**, ϑηλ. πληϑ. ἀποσκευή, τὸ ἐφόδιον, καὶ κοινῶς ὅλα τὰ σκεύη.

Bagaglióne, ἀρ. σκευοφόρος.

Bagagliúme, ἀρ. ποσότης σκευῶν, ἐμποδίων.

Bagáscia, ϑηλ. πόρνη. ἐνίοτε καὶ κίναιδος.

Bagascióne, ἀρ. κίναιδος.

Bagattélla, ϑηλ. παιγνίδι μὲ τὰ χέρια, ὁποῦ κάμνουν οἱ ἀγύρται: **i giocolári**· ἔτι, οὐτιδανὸν καὶ μάταιον πρᾶγμα. **Bagattellúccia**, καὶ **Bagattellúzza**, ὑποκορ.

Bagattellíere, ἀρσεν. ἀγύρτης, πλάνος, ϑαυματοποιός.

Bagattíno, ἀρ. τὸ λεπτὸν, δηνάριον, μαγκοῦρι.

Baggéo, καὶ **Baggiáno**, ἀρ. εὐήϑης, μωρός· χυδαϊκ.

Baggianáta, ϑ. ψυχρολογία, ἄνοστον, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Baggiáne, ϑ. πληϑ. καλὰ λόγια, διὰ νὰ τραβίξῃς τινὰ εἰς τὸ ϑέλημά σου· χυδαϊκ.

Baggioláre, (**bággiolo**) ἐρίδω, ϑέτω **i bággioli**, τὰ ἐρείσματα.

Bághero, ἰδὲ **Bagattíno**.

Baglióre, ἀρ. αἰφνίδιος ἀνάλαμψις, ἀστραπὴ σκοτίζουσα, ϑαμπώνουσα· ἔτι, σκότωσις, σκοτεῦρα.

Bagnajuólo, ἀρσεν. βαλανεύς, ὁ λουτρᾶς.

Bagnaménto, ἀρ. βρέξιμον.

Bagnáre, (**bágno**) βρέχω· καὶ αὐτοπαϑ. λούομαι.

Bagnáto, βρεμμένος.

Bagnatóre, ἀρσεν. ὁ λουόμενος.

Bagnatúra, ϑηλ. λοῦσις, λουτρόν· ἐνίοτε ὁ ἐπιτήδειος καιρὸς διὰ τὸ λουτρόν.

Bágno, ἀρ. λουτρόν. **Bagnuólo**, ὑποκορ.

Bagordáre, (**górdo**) ὁπλομάχομαι, παίζω.

Bagórdo, καὶ **Bigórdo**, ἀρσεν. ὅπλον, μὲ τὸ ὁποῖον παίζεται· ἔτι, ἀγών, παιγνίδι μὲ ὅπλα· ἔτι, κραιπάλη· ἔτι, πορνεῖον.

Bája, καὶ **Bajáta**, ϑηλ. φλυαρία, περίπαιγμα.

Bajáre, ἰδὲ **Abbajáre**.

Báilo, ἀρ. βαϑμὸς τιμῆς καὶ ἀξιώματος· κυβερνήτης· ἔτι, τίτλος ποτὲ τοῦ Βενετοῦ πρέσβεως εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Bájo, ἀρσεν. ἡ τρίχα, τὸ χρῶμα ἀλόγου ἢ μουλαρίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς διαφορὰς του, λαμβάνει καὶ διάφορα ὀνόματα.

Bajócco, ἀρ. εἶδος μονέδας.

Bajóne, ἀρ. φλύαρος, περιγελαστής.

Bajonétta, ϑ. εἶδος κοπίδος, μπαγιονέτα.

Baíre, (**ísco**) ἐκπλήττομαι.

Bajúca, καὶ **Bajúcola**, ϑ. ὑποκορ. τοῦ **Baja**. φλυαρία.

Baláno, ἀρ. εἶδος κόγχης.

Baláscio, ἀρ. εἶδος ῥουμπινίου, παλάσον.

Balaústra, **Balaústa**, ϑ. καὶ **Balaústo**, ἀρ. βαλαύστιον, τὸ ἄνϑος τῆς ῥοδιᾶς.

Balaústro, ἀρ. κάγκελλον, στυλίσκος ὅμοιος κατὰ τὸ σχῆμα τῷ βαλαυστίῳ, ὅϑεν· **Balaustráta**, ϑ. περίβολος στυλίσκων συνδεδεμένων ὁμοῦ κατὰ τάξιν.

Balbettánte, κοιν. τραυλίζων.

Balbettáre, (**balbétto**) **Balbezzáre**, (**bézzo**) **Balbotíre**, ἢ **Balbutíre**, (**ísco**) καὶ **Balbuzzíre**, (**zísco**) τραυλίζω.

Bálbo, ἀρ. καὶ **Balbuziénte**, κοιν. τραυλός.

Balbúzie, ϑ. τραυλότης.

Balcóne, ἀρ. παραϑύρι.

Baldacchíno, ἀρ. οὐρανὸς χειροποίητος.

Baldánza, ϑηλ. ϑράσος, τόλμη.

Baldanzosaménte, τολμηρῶς.

Baldanzóso, ἀρ. τολμηρός.

Báldo, ἀρ. ϑρασύς, τολμηρός.

Baldória, ϑηλ. αἰφνίδιος φλόγα, ἥτις εὐϑὺς ἀνάπτεται, καὶ εὐϑὺς σβύνεται· ἔτι, χαρά, δηλαδὴ αἱ χαρμόσυνοι φωτίαι. Λέγεται καὶ **Falò**.

Baldrácca, πόρνη.

Baléna, ϑηλ. κῆτος, φάλαινα.

Balenaménto, ἀρ. ἀστράψιμον.

Balenánte, κοιν. ἀστράπτων.

Balenáre, ἀστράπτω.

Baléno, ἀρ. ἀστραπή.

Baléstra, Θηλ. βαλλιστρα, ὄργανον πολεμικόν, παρά τοῦ βάλλειν, ἤτοι ῥίπτειν τὰ βέλη.

Balestráre, (léstro) τοξεύω, ῥίπτω βέλη.

Balestráta, Θ. βολή βαλλίστρας.

Balestratóre, καὶ **Balestriére**, ἀρ. τοξότης.

Baléstro, ἀρ. ἰδὲ **Baléstra**.

Balestrúccio, ἀρ. πουλάκι ὅμοιον τῇ χελιδόνι· ἔτι, τόξον διὰ τὸ μετάξι, μασοῦρι.

Bali, ἀρ. ὁ ἔχων **Baliággio**.

Bália, Θηλ. ἡ τροφός, ἡ βάγια.

Balía, Θ. δύναμις, ἐξουσία.

Baliággio, ἀρ. βαθμός, ἀξίωμα εἰς τὰς στρατιωτικὰς Θρησκείας.

Baliático, ἀρ. ὁ μισθὸς ἡ πληρωμή τῆς τροφοῦ, τῆς βάγιας.

Bálio, ἀρ. (παρά τοῦ **Balía**) ἐξουσιαστής, κυβερνήτης.

Bálio, ἀρ. (παρά τοῦ **Bália**) ὁ ἀνήρ τῆς τροφοῦ.

Balióso, ἀρ. εὔτονος, δυνατός.

Balísta, Θ. ὄργανον πολεμικὸν τό πάλαι.

Bálla, Θηλ. σωρός, δέμα πραγματειῶν.

Ballaménto, ἀρσεν. χόρευσις.

Balláre, (**bállo**) χορεύω.

Balláta, Θ. χόρευσις, καὶ τραγοῦδι διὰ χόρευμα.

Ballatójo, ἀρσεν. ἐξοχή, πλατύτης, ἡ περίπατος ὁλόγυρα εἰς τάς οἰκοδομὰς, καὶ εἰς τὰ κάγκελλα.

Ballatóre, ἀρ. χορευτύς.

Ballatríce, χορεύτρια.

Balleríno, ἀρσεν. χορευτής, καὶ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ.

Bállo, ἀρ. χορός.

Ballónchio, ἀρ. ἄγροικος, χωριάτικος χορὸς.

Ballóne, ἀρ. μπάλλα μεγάλη.

Ballonzáre, (**lónzo**) ὑποκορ. τοῦ **Balláre**, καὶ **Ballonzoláre**, (**lónzolo**) συγκεχυμένως, καὶ ἀτάκτως χορεύω.

Ballótta, Θηλ. ψῆφος· καὶ κάστανον βρασμένον.

Ballottáre, (**lótto**) ψηφίζω.

Balniére, καὶ **Baloniére**, ἀρ. εἶδος καραβίου.

Baloccággine, καὶ **Balochería**, Θ. παιγνίδιον, φλυαρία, παιδαριῶδες ἔργον.

Baloccáre, (**lócco**) κατέχω, ἀργοπορῶ τινά μὲ τέχνην· ἔτι, διατρίβω, χάνω ματαίως τὸν καιρόν μου· καὶ **mi balócco**, παίζω, δαπανῶ εἰς μάτην τόν καιρὸν εἰς φλυαρίας, καὶ παιδαριώδη πράγματα.

Balócco, ἀρσεν. παιγνίδιον διὰ τὰ βρέφη· ἔτι, μωρός, ἀκαμάτης, χάχας.

Balógio, ἰδὲ **Melenso**.

Baloniére, ἰδὲ **Balniére**.

Balordággine, καὶ **Balordería**, Θ. ἄνοια, ἀνοησία.

Balordaménte, ἀνοήτως.

Balórdo, ἀρ. ἀνόητος, μωρός.

Balsámico, βαλσαμικός. πληθ. **ci**, **Balsámica**, Θηλ. πληθ. **che**.

Balsamíno, ἀρσεν. ξυλοβάλσαμον, δένδρον, ὁποῦ καρποφορεῖ τὸ βάλσαμον· καὶ εἶδος χόρτου.

Bálsamo, ἀρ. βάλσαμον.

Bálteo, ἀρ. ζωστὴρ, ζώνη. λέξ. Λατ.

Baluárdo, ἰδὲ **Bastióne**.

Balusánte, κοιν. μύωψ, κοντόφθαλμος.

Bálza, Θ. κρημνός· ἔτι, κράσπεδον φορέματος γυναικείου.

Balzána, Θηλ. κροσσός, φούντα.

Balzáno, ἀρ. ἐπί ἵππων, (ἀλόγων) ἐχόντων τοὺς μὲν πόδας λευκούς, τὸ δὲ λοιπὸν τρίχωμα ἄλλου χρώματος. **Cervél balzáno**: ἄστατος μυελός, παράξενος, Θηριώδης.

Balzáre, (**bálzo**) πηδῶ.

Balzelláre, (**zéllo**) ἐλαφροπηδῶ· ἔτι, βαρύνω τοὺς ὑπηκόους, μὲ περισσὸν φόρον, δόσιμον.

Balzéllo, ἀρσεν. παράξενος φόρος, ἄτακτον δόσιμον.

Balzellóni, ὡς τό, **Andár balzellóni**: περιπατῶ πηδητικῶς.

Bálzo, ἀρσεν. κρημνός· καὶ ἀναπήδησις.

Bambagéllo, ἀρσεν. εἶδος φκιασιδίου.

Bambágia, Θ. καὶ **Bambágio**, ἀρ. βαμβάκι.

Bambagíno, ἀρσεν. πανίον βαμβακινόν.

Bambagióso, ἀρ. μαλακὸς ὡς τὸ βαμβάκιον.

Bambinággine, **Bambinería**, **Bamboccería**, καὶ **Bambolinággine**, θηλ. παιδαριώδες πρᾶγμα.

Bambinésco, ἀρσεν. παιδαριώδης· πληθ. schi.

Bambíno, ἀρσεν. βρέφος. **Bambinéllo**, úccio, καὶ **Bamberóttolo**, ὑποκορ.

Bambúccio, ἀρ. νήπιος.

Bámbola, θηλ. κουτζοῦνα, κοῦκλα.

Bamboleggiáre, (léggio) κάμνω παιδαριώδη πράγματα.

Bámbolo, ἀρ. βρέφος· καὶ **Bambolíno**, ὑποκορ.

Bánca, θ. τράπεζα στρατιωτική· τόπος ὅπου δίδεται ἡ πληρωμὴ τοῖς στρατιώταις.

Banchettáre, (chétto) φιλεύω, καὶ φιλεύομαι εἰς συμπόσιον.

Banchétto, ἀρ. συμπόσιον· καὶ μικρὸν σκαμνίον.

Banchiére, καὶ **Banchiéro**, ἀρσεν. τραπεζίτης. (Τουρκιστὶ, σαράφης).

Banchína, θ. εἶδος περιτειχίσματος.

Bánco, ἀρ. τράπεζα, καὶ σκαμνίον. **Bánchi**, λέγονται καὶ τὰ ψηλώματα ἄμμου, ὁπού κάμνουσι οἱ ποταμοί· ἔτι, ὁ ζυγὸς, τὸ σκαμνίον τῶν κωπηλατῶν, de' rematóri.

Bánda, θηλ. μέρος· ἔτι, ζώνη, φασκία· ἔτι ἴλη, σῶμα στρατιωτῶν.

Bandeggiáre, (déggio) ἐξορίζω.

Bandélla, θηλ. ἔλασμα πέταλον σιδηροῦν τῆς θύρας, ἢ τοῦ παραθυρίου.

Banderájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων σημαίας, ἐκκλησιαστικὰς στολὰς, καὶ τοιαῦτά τινα.

Banderése, ἀρσεν. ἱππικὸς στρατιώτης μὲ ζώνην, con bánda.

Banderuóla, θηλ. σημαία μικρά· ἔτι, ἀεροδείκτης, ὄργανόν τι. Μεταφ. ἄνθρωπος ἀκατάστατος καὶ ἐλαφρός.

Bandiéra, θηλ. σημαία, φλάμπουρον.

Bandinélla, θ. παραπέτασμα.

Bandíre, (ísco) ἐξορίζω, καὶ κηρύττω, δημοσιεύω.

Bandíta, θ. οὐσιαστ. τόπος περιοριστὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐμποδισμένη, μὲ αὐθεντικὸν κήρυγμα, ἡ κυνήγησις, ἢ ψάρευσις· ἔτι, τόπος διωρισμένος εἰς νομήν· ἰδὲ καὶ Bándo.

Bandíto, ἀρ. ἐξωρισμένος, καὶ κηρυχθείς.

Banditóre, ἀρ. κήρυξ.

Bándo, ἀρ. κήρυγμα, καὶ ἐξορία.

Bandoliéra, θ. τὸ πλατὺ λωρὶ, ὁπού φοροῦν οἱ στρατιῶται, εἰς τὸ ὁποῖον κρέμανται, τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου, ὡς μπαροῦτι, κτλ.

Bándolo, (cápo della matássa) μετάξης κεφαλὴ, ὁ δεσμὸς, ἡ ἄκρα τοῦ κουβαρίου.

Bára, θ. ξυλοκρέβατον.

Barabúffa, θηλ. θόρυβος, ταραχή.

Baracáne, ἀρ. εἶδος τριχίνου ὑφάσματος.

Barácca, θ. σκηνὴ, τέντα, ἢ ξύλινον ὀσπήτιον, καὶ καπηλεῖον.

Baraccáre, (rácco) σκηνοποιῶ.

Baracchiére, ἀρσεν. ὁ κάπηλος εἰς τὰ στρατεύματα.

Baráre, (báro) ἀπατῶ, κλέπτω.

Báratro, ἀρ. βάραθρον.

Barattaménto, ἀρ. ἀλλαγή.

Barattáre, (rátto) ἀλλάζω. Μεταφ. ἀπατῶ· ἔτι, διασκορπίζω.

Barattáto, ἠλλαγμένος.

Barattatóre, ἀρ. ἀλλακτής.

Baratteria, θηλ. ἡ τέχνη τοῦ ἀλλακτοῦ· ἔτι, δόλος, ἀπάτη.

Barattiére, καὶ **Barattiéro**, ἀρσεν. ἀλλακτής, καὶ ἀπατεών.

Barátto, ἀρ. ἀλλαγή· ἔτι, ἀπάτη, καὶ ὁ ἀπατεών.

Baráttola, θ. εἶδος πουλίου τοῦ νεροῦ.

Baráttolo, ἀρ. μικρὸν ἀγγεῖον διὰ γλυκά.

Bárba, ἀρ. θεῖος.

Bárba, θηλ. τὸ γένειον. Μεταφ. αἱ ῥίζαι τῶν φυτῶν.

Barbacáne, ἀρσεν. ἔρεισμα τοῦ τείχους.

Barbágia, θ. τόπος ὀρεινὸς ἐν τῇ Σαρδινίᾳ, ὅπου οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες περιπατοῦν, σχεδὸν γυμνοί· ἔτι, πορνεῖον.

Barbagiánni, ἀρσεν. γλαὺξ, κουκουβάϊα.

Barbáglio, ἀρ. παράβλεψις, θάμπωμα· ἔτι, πλῆθος.

Barbalácchio, ἀρ. οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.

Barbaraménte, σκληρῶς.

Barbáre, (bárbo) ῥιζοῦμαι, ῥιζοβολῶ.

Barbarescaménte, βαρβαρικῶς.

Barbarésco, καὶ **Barberésco**, ἀρσεν. βαρβαρικός· πληθυντ. schi.

Barbárico, ἀρσεν. βαρβαρικός· πληθ. ci.

Barbárie, θ. βαρβαρότης.

Barbarísmo, ἀρσεν. βαρβαρισμός.

Bárbaro, καὶ **Bárbero**, ἀρ. βάρβαρος.

Barbarόssa, θ. εἶδος οἴνου, ἢ σταφυλῆς.

Barbassóro, ἰδὲ **Bacalára**.

Barbáta, θ. οὐσιαστ. ὅλαι ὁμοῦ αἱ ῥίζαι ὁποιουδήποτε δένδρου.

Barbatélla, θ. μόσχευμα, κλαδίσκος ἀμπέλου, ἢ ἄλλου δένδρου, τὸ ὁποῖον φυτεύεται, καὶ ἀφ' οὗ ῥιζωθῇ, μεταφυτεύεται.

Barbáto, καὶ **Barbúto**, πωγωνίας, ὁ ἔχων πολλὰ γένεια· ἔτι (παρὰ τοῦ **Barbáre**) ῥιζωμένος.

Barbazzále, ἀρ. τὸ ψέλλιον τοῦ χαλινοῦ, ἐπιστομίς.

Barberáre, (bárbero) στρυφογυρίζω ὡς ὁ βέμβιξ, ἡ φοῦρλα.

Barbería, ἰδὲ **Barbiería**.

Bárbero, ἀρ. ἵππος δρομεύς· καὶ ἐπίθ. βάρβαρος.

Barbétta, θ. μικρὸν γένειον.

Barbicaménto, ἀρ. ῥίζωσις.

Barbicáre, (bárbico) ῥιζώνω· ἰδὲ **Barbáre**.

Barbicáto, ῥιζωμένος.

Barbícola, θ. μικρὰ ῥίζα.

Barbiére, ἀρ. κουρεύς· καὶ **Barbiéra**, θηλ. ἡ γυνὴ τοῦ κουρέως.

Barbiería, θ. τὸ κουρεῖον, τὸ ἐργαστήριον τοῦ κουρέως.

Barbíno, ἀρ. φιλάργυρος.

Bárbio, ἀρ. εἶδος ψαρίου, τρίγλη. **Bárbj**, πληθ. Οἱ Βενετοὶ, **Barbúni**.

Barbúgio, ἀρ. γέρων παράφρων, παραλαλῶν.

Barbóne, ἀρσεν. πωγωνίας· μεταφ. κακότροπος, θρασύς, φονεύς. Can barbóne, εἶδος σκυλίου.

Barbótta, θ. εἶδος πλοίου.

Barbózza, θ. ἵππου γένειον· ἔτι, μέρος τῆς περικεφαλαίας, τὸ σκεπάζον τὰ μάγουλα, καὶ τὸ γένειον.

Barbugliaménto, ἀρ. ψελλισμός.

Barbugliáre, (búglio) ψελλίζω, λαλῶ ἀνάρθρως, καὶ συγκεχυμένως.

Barbúta, θηλ. μικρὰ περικεφαλαία· καὶ ὁ φορῶν αὐτὴν στρατιώτης.

Barbúto, ἀρ. εὐπωγωνίας, ὁ ἔχων μεγάλα γένεια.

Bárca, θ. πλοῖον· πληθυντ. che.

Barcáccia, θηλ. κακόν, ἄχρηστον πλοῖον.

Barcajuólo, ἀρσεν. ναύτης· (καϊκτζής).

Barcáta, θηλ. τὸ φορτίον μιᾶς βάρκας.

Barcheréccio, ἀρσεν. πλῆθος βαρκῶν.

Bárco, ἰδὲ **Párco**.

Barcollaménto, ἀρσεν. παραφορά.

Barcollánte, κοιν. παραφερόμενος.

Barcolláre, (bárcolo) παραφέρομαι, μὴ δυνάμενος νὰ σταθῶ ὀρθός, καὶ κλίνων ποτὲ μὲν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, ποτὲ δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὡς τὸ πλοῖον εἰς τὸ νερόν.

Barcollóne, ἢ **Barcollóni**, ἐπίῤῥ. Andár barcollóne, παραφέρεσθαι.

Bárda, θ. ἐφίππιον, τὰ φάλαρα.

Bardamentáre, (ménto) ἁρματώνω, στολίζω τὸ ἄλογον μὲ φάλαρα.

Bardaménto, ἀρ. καὶ **Bardatúra**, θ. τὰ φάλαρα, ὅλα τὰ σκεύη, μὲ τὰ ὁποῖα ἁρματώνεται, ἢ στολίζεται τὸ ἄλογον.

Bardána, θηλ. ἄρκειον, χόρτον ἰατρικόν.

Bardássa, ἀρσεν. κίναιδος, (πούστης).

Bardélla, θ. τὸ σαγμάρι.

Bardellóne, ἀρ. τὸ σαγμάρι ὁποῦ βάνεται εἰς τὰ πουλάρια ὅταν ἀρχινοῦν νὰ δαμάζωνται.

Bardósso, ἰδὲ **A bisdósso**.

Bardótto, ἀρσεν. ἡμίονος, τὸ μουλάρι ὁποῦ ἔχει μαζῆτου ὁ μουλαρᾶς εἰς χρῆσίν του· ἔτι, **Bardótto**, ἰδὲ εἰς τὸ, **Alzája**.

Barélla, θ. κοπάνα πρὸς χρῆσιν τοῦ φέρειν λίθους, χῶμα, κτλ. καὶ **Barelláre**, ῥ. φέρω εἰς τὴν κοπάναν.

Barería, ἰδὲ **Barrería**.

Bargéllo, ἀρ. ὁ πρωτεύων, ὁ ὁδηγὸς de' Birri. (ὁ σούμπασις)· ἰδὲ **Bírro**.

Bargiglióne, **Bargíglio**, καὶ **Bargígli**, ἀρ. κυρίως τὸ κόκκινον κρέας, τὸ ὁποῖον κρέμαται ὑπὸ τὴν μήτην τῶν πετεινῶν. Gállo bargigliúto.

Barigliόne, ἀρ. εἶδος βαρελίου. Μεταφ. τὰ βυζιά.

Baríle, ἀρ. κάδος, βαρέλι.

Barítono, ἀρσεν. βαρύτονος.

Barlétta, καὶ **Barlótta**, θηλ. **Barlétto**, καὶ **Barlótto**, ἀρ. φλασκὶ, καὶ μικρὸν σεπέτι.

Barlónco, ἀρ. εἶδος βαρελίου.

Barlúme, ἀρ. ἀμυδρὸν φῶς, γλυκοφέγγισμα.

Báro, ἀρ. ἀπατεὼν, πλάνος.

Barúccio, καὶ **Biróccio**, ἀρ. εἶδος ἁμάξης.

Barúcco, καὶ **Barúccolo**, εἶδος τόκου, καὶ ἀδίκου κέρδους.

Barómetro, ἀρ. βαρόμετρον, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ μετρᾷν τὴν βαρύτητα τοῦ ἀέρος.

Baronággio, ἀρ. ἰδὲ **Baronía**.

Baróne, ἀρσεν. δυνάστης, μπαρόνος· ἔτι, γαμέτης· καὶ εἰρωνικ. ὁ πλανώμενος ζήτουλας· ὅθεν **Baronáre**, ῥ. περιφέρομαι ψωμοζητῶν. **Baronéssa**, θ. καὶ **Baroncéllo**, ἀρ. ὑποκορ.

Baronía, θ. δυναστεία, ἡ ἐξουσία, καὶ διοίκησις τοῦ Μπαρόνου.

Bárra, θ. περίφραγμα.

Barráre, (**bárro**) ἀπατῶ.

Barráto, περιφραγμένος.

Barrería, θ. ἀπάτη, δόλος.

Barricáta, θ. περίφραγμα, χαράκωμα.

Barriéra, θηλ. τὸ αὐτό· καὶ εἶδος ἀγῶνος.

Barríto, ἀρ. τὸ βρύχημα, ἡ φωνὴ τοῦ ἐλέφαντος.

Bárro, ἰδὲ **Báro**.

Barrúffa, θ. καὶ **Barrúffo**, ἀρ. μάχη, συγκεχυμένον μάλλωμα ἀνθρώπων, ἢ ζώων.

Barúgioli, ἰδὲ **Ugioli**.

Barúllo, ἀρσεν. προπώλης, κάπηλος· ὅθεν, **Barulláre**, (**rúllo**) καπηλεύω.

Barzellétta, θ. χωράτευμα.

Bása, καὶ **Báse**, θ. βάσις, ἔρεισμα, στήριγμα.

Basalíschio, **Basalísco**, **Basilíschio**, ἰδὲ **Basilísco**.

Basaménto, ἀρ. βάθρον, βάσις στύλου.

Basciá, καὶ **Bassá**, πασιάς.

Baséo, ἰδὲ **Góffo**, **balórdo**.

Basétta, θ. τὸ ἀπὸ τὸ ἓν μόνον μέρος μουστάκι. **Basétte**, πληθ. οἱ μύστακες, τὰ μουστάκια.

Basettóne, ἀρσεν. μουστακᾶς.

Basílica, θ. ἡ βασιλικὴ ἐκκλησία, καὶ οἶκος βασιλικός, καὶ μία τῶν φλεβῶν τοῦ βραχίονος.

Basilísco, καὶ **Basilíschio**, ἀρ. βασιλίσκος, εἶδος ὄφεως· πληθ. **chi**.

Basiménto, ἀρ. λειποθυμία.

Basíre, (**ísco**) ἀποθνήσκω, καὶ λειποθυμῶ.

Basíto, ἀποθαμμένος.

Basóffia, καὶ **Basína**, θ. σοῦπα, τζουρβᾶς· χυδαϊκ.

Basóso, ἀρ. σκαιός, βαρύνους, ἀναίσθητος.

Bassaménte, χαμηλᾶ.

Bassaménto, ἀρσεν. ταπείνωσις, χαμήλωσις, ξεπεσμός.

Bassáre, ἰδὲ **Abbassáre**.

Bassétta, θ. ὄνομα παιγνιδίου, τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τὰ χαρτία· τὸ πετζὶ τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου εὐθὺς ὁποῦ γεννηθῇ· καὶ τὸ μέσα εἰς τὴν θήκην του τζακισμένον φλασκί. **Far una bassétta**, ἢ **Bassettáre**, χυδαϊκ. θανατώνω τινὰ δυναστικῶς, ἢ διὰ ἀμέλειαν, ἢ ἄλλο παρόμοιον αἴτιον.

Bassézza, θ. ταπείνωσις, χαμηλοσύνη.

Bassílico, ἀρ. ὤκιμον, τὸ βασιλικὸν χόρτον.

Básso, ἀρ. οὐσιαστ. τόπος βαθύς· ἔτι, φωνή τις τῆς μουσικῆς, καὶ εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. **Párti da básso**: τὰ αἰδοῖα. **Básso**, ἐπίθ. ὕστατος, χαμηλός, βαθύς, ταπεινός. **Génte bássa**: τὸ πλῆθος, ὁ λαός. **Básso riliévo**: τὸ ἀνάγλυμα τῆς ἀναπεμπτῆς εἰκόνος. **Básso**, ἐπίῤῥ. ταπεινῶς, χαμηλᾶ.

Bassótto, ἀρ. μικρὸς, χαμηλὸς ἄνθρωπος.

Básta, θ. ῥαφὴ σχεδιασμένη, δηλαδὴ ἀραιόραπτος· καὶ **Básta** (ῥῆμα) ἀρκεῖ, φθάνει.

Bastábile, κοιν. ἀρκετός, καὶ ἔμμονος.

Bastájo, ἀρσεν. ταχχίτης ἐποσαγμάτων.

Bastánte, κοιν. ἀρκετός.

Bastanteménte, ἀρκετᾶ.

Bastánza, θηλ. συνέχεια, διαμονὴ· καὶ αὐτάρκεια, ἱκανότης.

Bastárda, θ. τρυίρης μικρά· καὶ εἶδος ἀγγείου.

Bastardígia, θ. νοθεία.

Bastárdo, ἀρ. νόθος.

Bastardúme, ἀρσεν. νόθος γενεά· ἔτι, οἱ ἄχρηστοι κλαδίσκοι δένδρου τινός.

Bastáre, (básto) ἀρκῶ, ἐπαρκῶ, βαστῶ.

Bastérna, Θ. εἶδος ἀμάξης.

Bastévole, κοιν. ἀρκετὸς, ἱκανός.

Bastevolézza, Θηλ. αὐτάρκεια.

Bastevolménte, ἀρκετῶς, ἱκανῶς.

Bastía, καὶ **Bastíta**, Θηλ. περίφραγμα, περιχαράκωμα ολόγυρα εἰς τὰς πόλεις, ἢ εἰς τὰ στρατεύματα.

Bastiére, ἰδὲ **Bastájo**.

Bastiménto, ἀρ. καράβι.

Bastionáre, (óno) περιβάλλω τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, ἐνδυναμώνω πόλιν μὲ περιτειχίσματα.

Bastionáto, περιτειχισμένος.

Bastióne, ἀρ. περιτείχισμα.

Básto, ἀρ. ἐπίσαγμα, τὸ σαμάριον.

Bastonáre, (óno) δέρνω, ξυλίζω.

Bastonáta, Θ. ξυλιά.

Bastonáto, δαρμένος.

Bastonatúra, Θ. δαρμός.

Bastoncíno, καὶ **Bastoncéllo**, ὑποκορ. μικρὸν ῥαβδίον.

Bastóne, ἀρσεν. ῥαβδίον, βακτηρία.

Bastracóne, ἀρσεν. χοντρὸς καὶ δυνατὸς ἄνθρωπος.

Batacchiáre, ἰδὲ **Abbatacchiáre**.

Batacchiátà, καὶ **Batácchia**, Θ. ῥαβδιά.

Batácchio, ἀρ. βάκτρον, ῥαβδίον.

Bátalo, καὶ **Bátolo**, ἀρσεν. τὸ κάτω μέρος τῆς κουκούλας· ἔτι, εἶδος ἐπωμίδος τῶν ἔντιμοι ἐκκλ. ἀξιώματι. ἔτι, οἰκόπεδον, πέδον τῶν οἰκοδομῶν.

Batócchio, ἀρ. τὸ ῥαβδὶ τῶν τυφλῶν, καὶ ὁ κόπανος τῆς καμπάνας.

Batósta, Θ. λογομαχία.

Batostáre, (tósto) μάχομαι μὲ λόγους.

Battáglia, Θ. μάχη.

Battagliáre, (táglio) μάχομαι.

Battagliatóre, **Battagliére**, καὶ **Battagliéro**, μαχητής.

Battaglierésco, καὶ **Battagliésco**, πολεμικός· πληϑ. chi.

Battaglieróso, **Battaglióso**, ἀρ. καὶ **Battagliévole**, κοιν. τὸ αὐτό.

Battaglievolménte, πολεμικῶς.

Battáglio, ἀρ. ὁ κόπανος τῆς καμπάνας.

Battaglióne, ἀρ. στρατιωτικὸν τάγμα.

Battéllo, ἀρ. πλοιάριον.

Batténte, κοιν. ὁ τύπτων, κτυπῶν.

Báttere, (bátto) τύπτω, κτυπῶ.

Battería, Θ. ποσότης κανονίων τεταγμένων εἰς τόπον διωρισμένον, εἰς κροῦσιν μιᾶς πόλεως, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ κατακτυπᾶν τὰς πολεις.

Battesimále, κοιν. βαπτισμικός.

Battésimo, καὶ **Battésmo**, ἀρ. βάπτισμα.

Battezzaménto, ἀρσεν. βαπτισμός.

Battezzánte, κοιν. ὁ βαπτίζων.

Battezzáre, (tézzo) βαπτίζω.

Battezzáto, βαπτισμένος.

Battezzatóre, ἀρ. βαπτιστής.

Batticúlo, ἀρσεν. ὅπλισμα τῶν ὀπισθίων.

Batticuóre, ἀρσεν. παλμὸς τῆς καρδίας ἀπὸ φόβον· καὶ φόβος, ἁπλῶς.

Battifólle, ἀρ. ἰδὲ **Bastía**.

Battifuóco, ἀρ. πυροβόλον.

Battígia, Θ. ἐπιληψία.

Battiláno, ἀρ. τεχνίτης, ὅστις παστρεύει τὸ μαλί.

Battilóro, ἀρ. τεχνίτης, ὅστις κατασκευάζει τὰ μαλαματόφυλλα.

Battiménto, ἀρ. κτύπημα, καὶ παλμός.

Battipórto, ἀρ. μέρος τοῦ καραβίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμβαίνει τὶς εἰς αὐτό.

Battiségola, Θ. τὸ ἐφήμερον, χόρτον τι.

Battisóffia, καὶ **Battisóffiola**, Θ. τρόμος, ὁποῦ προξενεῖ παλμὸν τῆς καρδίας, καὶ δύσπνοιαν.

Battistéro, καὶ **Battistério**, βαπτιστήριον, ἡ κολυμβήϑρα· καὶ δὶ ἑνὸς t.

Báttito, ἀρ. παλμός, τρόμος.

Battitójo, ἀρ. παραστάτης ϑύρας, ἢ παραϑυρίου.

Battitóre, ὁ τύπτων. **Battitríce**, Θηλ.

Battitúra, Θηλ. πλῆξις, δαρμός.

Battócchio, ἰδὲ **Batácchio**.

Battúta di música, ἄρσις, καὶ ϑέσις. **Battúta di pólso**, ὁ παλμὸς τοῦ σφυγμοῦ.

Battúto, ἀρ. κτυπημένος· καὶ οὐσιαστ. τὸ ἔδαφος. **Via battúta**, ἡ πατημένη στράτα.

Batúffolo, ἀρ. ὄγκος, σωρός συγκεχυμένων πραγμάτων.

Báva, θηλ. ἀφρός.

Baváglio, ἀρ. ποδιά, προστέλα διά τά παιδία εἰς τήν τράπεζαν, διά νά μή λερώνωνται.

Bavélla, θ. ἄψητον μετάξι.

Bávero, ἀρ. τό περιτραχήλιον τοῦ ἱματίου.

Baviéra, ἰδὲ **Visiéra**.

Bavóso, ἀρσεν. ἀφρώδης.

Baúle, ἀρσεν. σεπέτι.

Bázza, θ. τύχη καλή.

Bazzarráre, ἰδὲ **Barattáre**.

Bazzárro, ἀρσεν. ἀλλαγή.

Bazzécole, καὶ **Bazzicatúre**, πληθ. θηλ. γρυτάρια, οὐτιδανά πράγματα.

Bázzica, ἀρ. συνήθης, οἰκεῖος. καὶ θ. συναναστροφή, συντροφία. **Bázziche**, ἀντὶ **Bazzécole**, ἰδὲ τοῦτο· ἔτι, **Bázzica**, εἶδος παιγνιδίου, τό ὁποῖον παίζεται μέ τά χαρτία.

Bazzicáre, (**bázzico**) συναναστρέφομαι, συχνάζω εἰς τινα τόπον.

Bazzótto, ἀρσεν. ὑπόσκληρος. Λέγεται διά τά αὐγά, **dell' uóva**.

Be, βῆ βῆ, ἡ φωνή τοῦ προβάτου. **Be'**, μὲ ἀπόστροφον, ἀντὶ **Béne**· καὶ ἀντὶ τοῦ **Bei**, ἢ **Bélli**.

Beáre, (**béo**) ποιῶ τινά εὐδαίμονα καὶ μακάριον.

Beataménte, μακαρίως.

Beatificáre, (**beatífico**) μακαρίζω. **Beatificatóre**, ὁ μακαρίζων, καὶ **Beatificatríce**, θηλ.

Beatificazióne, θ. μακαρισμός.

Beatífico, ἀρσεν. μακαριοποιός. πληθ. **ci**.

Beatitúdine, θηλ. μακαριότης. καὶ τίτλος τοῦ πάπα, καθώς καὶ τό **Beatíssimo Pádre**.

Beáto, ἀρσεν. μακάριος.

Beatríce, θ. ἡ εὐδαιμονίζουσα.

Bécca, θ. ἱμάς, ζωστήρ τῶν κνημίδων, ἡ καλτζοδέτη. (Οἱ Βενετοὶ **Ligámbo**). πληθ. **che**.

Beccáccia, θ. σκολόπαξ, ξυλόκοτα. **Beccaccíno**, ἀρ. σκολόπαξ ἐλάττων.

Beccaficáta, θηλ. συμπόσιον συκαλίδων, **di Beccafíchi**.

Beccafíco, ἀρσεν. συκαλίς, συκοφᾶς.

Beccájo, ἀρσεν. κρεωπώλης, ὁ μακελλάρης.

Beccalíte, κοιν. φιλόνεικος.

Beccamórti, ἀρ. νεκροθαύτης.

Beccáre, (**bécco**) τζιμπῶ μὲ τήν μύτην· ἴδιον τῶν πουλίων.

Beccastríno, ἀρ. δίκελλα.

Beccáta, θηλ. τζιμπηματιά.

Beccatélla, θηλ. ὑποκορ. τοῦ **Beccáta**, κομμάτι κρέατος, ὁποῦ ῥίπτεται εἰς τό γεράκι· ἔτι, οὐτιδανόν πρᾶγμα.

Beccatéllo, ἀρ. ξύλον, ἢ λίθος στηρίζων δοκόν. καὶ ὑποκορ. τοῦ **Bécco**.

Beccatójo, ἀρσεν. σκάφη, διά πότισμα ἢ φαγί τῶν πουλίων.

Beccheria, θηλ. κρεοπωλεῖον, μακελλεῖον.

Becchétto, ἀρ. φασκιά τῆς κουκούλας· ἔτι, ἐκεῖνο τό μέρος τῶν παπουτζίων ὁπου εἶναι αἱ τρύπαι διά τό θηλυκοτῆρι· ἔτι, πρῶρα τοῦ πλοιαρίου.

Bécchico, ἀρσεν. βηχικός, ὠφέλιμος διά τόν βῆχα. ὡς τό, **píllole bécchiche**.

Becchíno, ἀρ. νεκροθαύτης.

Bécco, ἀρ. τό στόμα, ἡ μύτη τῶν πουλίων· ἔτι, τράγος. πληθυντ. **chi**.

Beccóne, ἀρ. μέγας τράγος.

Beccúccio, ἀρσεν. ἡ μύτη, ὁ λαιμός τοῦ ἀγγείου.

Bedeguár, ἀρ. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Been, ἀρσεν. εἶδος ῥίζας.

Befána, θ. παιδισκάριον, ἤτοι κοῦκλα, τό ὁποῖον οἱ παῖδες, καὶ αἱ γυναῖκες, πρός παιδιάν, βάνουσι εἰς τά παράθυρα τήν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων· ἔτι, ἄσχημη γυνή· ἔτι, **Befána**, καλοῦσιν αἱ βιζάστραι, καὶ τά τοιαῦτα γυναικάρια, ἐκείνην τήν μορμώ (ἤτοι φάντασμα) ἢ ἀγαθήν, ἢ κακήν, ἡ ὁποία, ὡς αὐταὶ λέγουσι, καταβαίνει μέν τό καμίνιον τήν νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων· ὅθεν παρακινοῦσι τά παιδία καὶ κρεμοῦν τάς κάρτζας των εἰς αὐτό τό καμίνιον, διά νά τάς γεμίσῃ τό φάντασμα ἀπό πρᾶγμα καλόν ἢ κακόν, κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τῶν αὐτῶν παιδίων. (Οἱ Βενετοί, **la Marántega**).

Befanía, ἰδὲ **Epifania**. ἔτι, ἀντὶ τοῦ **Befána**.

Béffa, καὶ **Béffe**, θ. περιγέλασμα· ἔτι, φλυα-

ρία, εὐτιδανὸν πρᾶγμα. πληϑ. Beffe, ἐπ' ἀμφοτ.
Beffárdo, ἀρ. ἐμπαίκτης.
Beffáre, (béffo) περιπαίζω.
Beffatóre, ἀρ. καὶ Beffatríce, ϑ. ἐμπαίκτης.
Beffeggiaménto, ἀρ. χλευασμός, περιγέλασμα.
Beffeggiáre, (beffeggio) περιπαίζω.
Beffeggiatóre, ἀρσεν. ἐμπαίκτης.
Beffévole, κοιν. ἀξιογέλαστος.
Béi, πληϑ. ἀρσεν. ἀντὶ τοῦ Bélli, εὔμορφοι.
Beitóre, ἰδὲ Bevitóre.
Belaménto, ἀρ. καὶ Beláto, ἀρ. βλήχημα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων.
Beláre, (bélo) βληχῶμαι, βελάζω.
Bel béllo, σιγὰ σιγὰ, ἐλαφρά.
Belgiuíno, καὶ Belzuíno, ἀρ. δάκρυον δένδρου εὐωδιαστικόν.
Belleménte, εὔμορφα.
Bellatríce, ϑηλ. πολεμίστρια.
Bellétta, ϑηλ. ὑπόστημα, λάσπη, τὴν ὁποίαν κάμνει τὸ ϑολὸν νερὸν, κατακάϑισμα.
Bellétto, ἀρ. τὸ φκιασίδι. καὶ ὑποκορ. τοῦ Béllo.
Bellézza, ϑ. εὐμορφία.
Bellíco, ἀρσεν. ὀμφαλός.
Béllico, ἀρσεν. πολεμικός. πληϑ. ci.
Bellicónchio, ἀρ. ὕστερον τοῦ ὀμφαλοῦ, ὁποῦ ἔχουσι τὰ βρέφη ὅταν γεννῶνται. ἄλλως, Trálcio.
Bellicóne, ἀρ. μέγα ποτῆρι.
Bellicosaménte, πολεμικῶς.
Bellicóso, καὶ Bellígero, ἀρ. πολεμικός.
Bellimbústo, ἀρ. χλευαστικῶς λέγεται ὁποιος εἶναι εὔμορφος, ἀλλὰ μηδενὸς ἄξιος.
Bellíno, ὑποκορ. τοῦ Béllo.
Béllo, ἀρ. οὐσιαστ. κάλλος. ἔτι, ὠφέλιμον· ἔτι, εὐκαιρία. Sul béllo, ἢ nel béllo, τοῦς πράγματος, σημαίνει εἰς τὴν ἀκμὴν, εἰς τὸ μέσον.
Béllo, ἐπιϑ. ἀρ. εὔμορφος, εὔτακος. καὶ ἐπίῤῥ. κομψῶς, χαριέντως.
Bellumóre, ἀρ. ἄνϑρωπος χαροποιὸς καὶ ἀστεῖος.
Bélo, ἀρ. βλήχημα· ἔτι, κλαῦμα.
Beltà, ϑηλ. εὐμορφία.
Bélva, ϑ. ϑηρίον.
Belzebù, Βελζεβοῦ.
Belzuár, μπεζουάρδιον, εἶδος λίϑου ἰατρικοῦ.
Belzuíno, ἰδὲ Belgiuíno.
Ben, ἀρσεν. βάλανος μυρεψική. εἶδος καρποῦ, τὸ ὁποῖον φέρεται ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
Benacconciaménte, ὀρϑῶς, καλῶς, ἐπιτηδείως.
Benafétto, ἀρ. (οὗ ἐναντίον τὶ, Malaffétto) εὐνοϊκός, φιλικός.
Benagurosaménte, αἰσίως, εὐτυχῶς.
Benallevàto, ἀρσεν. εὐπαίδευτος, ὁ καλὰ ἀναϑρεμμένος.
Benandáta, ϑηλ. δῶρον, τὸ ὁποῖον δίδει τὶς, ὅταν ἀναχωρῇ, τῷ δούλῳ τοῦ ξενοδοχείου, διὰ νὰ τοῦ εὐχηϑῇ τὸ κατευόδιον.
Benavventurataménte, καὶ rosaménte, εὐτυχῶς.
Benavventuráto, ἀρ. εὐτυχής.
Benavventuróso, ἀρ. εὐτυχής.
Benchè, ἀγκαλά.
Ben condizionáto, ἀρ. εὔτακτος.
Ben costumáto, ἀρ. χρηστοήϑης.
Bencreáto, ἀρ. εὐπαίδευτος.
Bénda, ϑ. ταινία, κεφαλοδαίτιον, κάλυμμα, φασκιά.
Bendáre, (béndo) σκεπάζω τοὺς ὀφϑαλμοὺς μὲ bénda.
Bendáto, ἀρ. ἔχων κεκαλυμμένους τοὺς ὀφϑαλμούς.
Bendatúra, ϑ. καλύπτρα, κόσμος γυναικεῖος.
Bendélla, καὶ Benderélla, ὑποκορ. τοῦ Bénda.
Bendóno, ἀρσεν. κορδέλλα, ἢ ὅμοιόν τι κρεμάμενον ἀπὸ μίτραν, ἢ ἀπὸ ἄλλο τι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
Bendúccio, ἀρ. μανδυλάκι τῶν παίδων.
Béne, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἀγαϑόν. Il sómmo béne, ὁ Θεός. Béni stábili, τὰ ἀκίνητα ἀγαϑά. Béni móbili, τὰ κινητά.
Béne, ἐπίῤῥ. καλῶς. ἐνίοτε ἐστὶ μόριον ἀναπληρ.
Benedétto, ἀρσεν. εὐλογημένος. οὗ ἐναντ. τὸ Maledétto.
Benedétto, ἀρ. οὐσιαστ. ἱερὰ νόσος. Mal cadúco.
Benedicénte, κοιν. ὁ εὐλογῶν.
Benedíre, (benedíco) εὐλογῶ. παρακ. benedíssi.
Beneditóre, ἀρσεν. εὐλογητής. Beneditríce, ϑ.

Benedizióne, Ͽ. εὐλογία.

Benefattóre, εὐεργέτης. Benefattríce, Θηλ.

Beneficáre, (benéfico) εὐεργετῶ.

Beneficáto, εὐεργετημένος.

Beneficatóre, ἀρ. Beneficánte, Beneficénte, κοιν. εὐεργετῶν, εὐεργέτης,

Beneficénza, Ͽ. καὶ Benefízio, ἀρ. εὐεργεσία.

Beneficiáre, (ício) εὐεργετῶ. Beneficiáto, εὐεργετημένος.

Benefício, καὶ Benefízio, ἀρ. εὐεργεσία. ἔτι, εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν, ἀξίαι προνόμιον.

Benéfico, ἀρ. εὐεργετικός. ληϑ. ci.

Benemerénza, Ͽ. μισθὸς, ἀξιότης, ἤγουν ὅσα καταστήνουσι τὸν ἄνθρωπον ἄξιον τιμῆς ἢ ἀνταμοιβῆς.

Benemérito, ἀρ. εὐεργέτης, ὅποιος ἔκαμε καλὸν εἰς τινά.

Benemérito, ἀρ. οὐσίας. ἰδὲ Benemerénza.

Beneplaciménto, καὶ Beneplácito, ἀρ. θέλημα, εὐδοκία, τὸ ἀρεστόν.

Béne spésso, πολλάκις,

Benestánte, κοιν. καλῶς ἔχων. ὅποιος δὲν εἶναι πλούσιος, ὅμως καλᾶ κυβερνημένος.

Benevolénza, καὶ Benivolénza, Θηλ. εὔνοια, ἀγάπη.

Benévolo, ἀρ. εὔνους, φιλικός.

Benfátto, καλὰ καμωμένος.

Bengiuì, ἰδὲ Belgiuíno.

Ben gli stà, τοῦ πρέπει.

Bengódi, ἀρ. τόπος πλαστὸς γέμων ἡδονῆς καὶ εὐδαιμονίας.

Benificánte, Benificénza, κτλ'. ἰδὲ Beneficátore, κτλ'.

Benignaménte, εὐνοϊκῶς, φιλικῶς.

Benignità, Ͽ. εὔνοια, καλωσύνη.

Benígno, ἀρ. χρηστὸς, ἐλευθέριος, καλὸς, φιλάνθρωπος, εὐμενής.

Beníno, ἐπίῤῥ. ὑποκορ. τοῦ Béne.

Beníssimo, ἐπίῤῥ. καλώτατα.

Benivogliénte, ἢ Benivolénte, κοιν. καὶ Benívolo, ἀρ. καὶ Benivogliénza, Θηλ. ἰδὲ Benévolo, Benevolénza, κτλ'.

Benmontáto, ἀρσεν. ὅποιος καβαλικεύει καλὸν ἄλογον.

Bénna ἰδὲ Tréggia.

Bennáto, ἀρ. εὐγενής. ἔτι, εὐδαίμων.

Benservíto, ἀρ. ἄδεια, ἐλευθερία, ἥτις δίδεται τινὶ ἐγγράφως, εἰς μαρτυρίαν τῆς καλῆς του δουλεύσεως.

Bensì, ναὶ, βέβαια.

Bentenúto, ἀρσεν. λέγεται διὰ πρᾶγμα καλᾶ φυλαγμένον, καὶ ἐπιμελημένον.

Ben trattáto, ben ricevúto, ἀρ. ὑπεριπεποιημένος, ὁποῖος ἔλαβε καλὴν δεξίωσιν, ὑποδοχήν.

Ben tornáto ἢ Ben venúto, καλῶς ἤλθετε.

Ben trováto, καλῶς σᾶς ηὕραμεν.

Benvogliénte, ἰδὲ Benivogliénte κτλ'.

Benvolentiéri, ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς.

Benvolére, ἀρ. εὔνοια, ἀγάπη.

Benvolúto, ἀρ. ἀγαπημένος.

Beóne, ἀρ. πολυπότης, ὅποιος πίνει πολὺ κρασί.

Bérbero, καὶ Bérberi, ἀρ. ὀξυάκανθα.

Bercilócchio, ἀρ. ἀλήθωρος.

Bére, (ὄνομα ἀρ.) πόσις.

Bére, καὶ Bévere, (Béo, καὶ Bévo) πίνωντας. Bevéndo, πίνωντας. Bevúto, μετ.

Bergamótto, ἀρ. εἶδος ἀπηδίου, καὶ κίτρου εὐώδους.

Berghinélla, Ͽ. ποταπὴ, χυδαϊκὴ γυνή.

Bérgo, ἀς. εἶδος ἀμπέλου.

Bergolináre, (líno) παίζω, περιπαίζω.

Bérgolo, ἀρ. ἐλαφρὸς, ἀκατάστατος, καὶ εὔκολος εἰς τὸ νὰ πιστεύῃ, καὶ νὰ κινῆται, ἀπὸ τοῦ Vérgola, παρὰ Βενετοῖς, βάρκα ἐλαφρὴ καὶ εὐκίνητος.

Bericuócolo, καὶ Berricuócolo, ψωμὶ μὲ ἀρώματα καὶ μέλι. καὶ Bericuocolájo, ὁ κατασκευάζων αὐτό.

Beríllo, ἀρ. βηρύλλιος, λίθος πολύτιμος.

Berlína, Ͽ. παραδειγματισμὸς, εἶδος τιμωρίας.

Berlingáccio, ἀρ. ἡ τζουχνοπέμπτη. Berlingacciuólo, καὶ gaccíno, ἀρ. ἡ πρὸς ταύτης πέμπτη.

Berlingáre, (língo) ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ ἔχων καλᾶ γεμάτην τὴν κοιλίαν, καὶ καλᾶ ζεστὸς ἀπὸ τὸ κρασί. ὅθεν, Berlingatóre, καὶ Berlinghiére, ἀρ. φλύαρος, καὶ φαγάς.

Berlingózza, θηλ. εἶδος χωριατικοῦ χοροῦ.

Berlingózzo, ἀρσεν. εἶδος πίτας.

Bernácla, θ. εἶδος πάπιας.

Bernócchio, ἢ Bernóccolo, ἀρσεν. πρίσμα. (Οἱ Βενετοὶ, Gnióco).

Bernoccolúto, ἀρσεν. ὀγκώδης, ὁ ἔχων πρίσματα.

Berrétta, θ. σκούφια.

Berrettájo, ἀρ. πιλοποιός, ὁ κατασκευάζων σκούφιας.

Berrettóne, ἀρσεν. μεγάλη σκούφια. καὶ Berrettíno, ἀρ. καὶ Berrettína, Berrettúccia, θ. ὑποκορ.

Berroviére, καὶ Birroviére, ἀρσεν. κακός ἄνθρωπος, φονεύς. ἰδὲ καὶ Bírro· καὶ Berrováglia, θ. συντροφία κακοποιῶν. ἰδὲ Sbirráglia.

Berságlio, ἀρ. σκοπός, τὸ σημάδι, εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουσιν οἱ τοξόται.

Bérta, θ. φλυαρία, περίπαιγμα.

Berteggiaménto, ἀρ. περιγέλασμα.

Berteggiáre, (téggio) ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ, περιπαίζω.

Berteggiatóre, ἀρσεν. ἐμπαίκτης.

Bertésca, θηλ. εἶδος προβολῆς, ἢ ὀχυρώματος, ἔτι, πρᾶγμα, ἢ μηχανὴ κρημνώδης, κινδυνώδης εἰς ἀνάβασιν, τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ Trabíccolo.

Bertescóne, ἀρ. μέγα ὀχύρωμα, κτλ.

Bertolótto, mangiáre a bertolótto, καὶ Paſſar per bardótto, λέγεται διὰ ἕνα ὁποῦ τρώγει χωρὶς νὰ πληρώσῃ.

Bertóne, ἀρ. ὁ ἐρώμενος, ὁ ἀγαπητικὸς μιᾶς πόρνης, καὶ ἄλογον ἔχον κομμένα τὰ αὐτιά.

Bertovéllo, ἀρσεν. κύρτος, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς ὀρνιθοθήρευσιν, ἢ ψάρεσιν.

Bertúccia, θ. καὶ Bertúccio, ἀρσεν. πίθηκος.

Bertuccióne, ἀρσεν. μέγας πίθηκος. καὶ Bertuccíno, ὑποκορ.

Berúzzo, ἀρσεν. πρόγευμα τῶν χωριατῶν.

Berzáglio, ἰδὲ Berságlio.

Bésso, ἀρσεν. μωρόνους καὶ ἄνοστος. ὅθεν Bessággine, καὶ Bessería, θηλ. μωρία.

Bestémmia, θ. καὶ Bestemmiaménto, ἀρσεν. βλασφημία.

Bestemmiáre, (bestémmio) βλασφημῶ.

Bestemmiatóre, βλάσφημος. Bestemmiatríce, θ.

Béstia, θ. θηρίον, ζῶον. ὄνομα καθολικὸν ὅλων τῶν ἀλόγων ζώων, ἐντὸς τῶν ζωϋφίων.

Bestiále, κοιν. θηριώδης.

Bestialità, θ. θηριότης, θηριωδία, καὶ κτηνοβατία.

Bestialménte, θηριωδῶς.

Bestiáme, ἀρ. κοπάδι, ἀγέλη ζώων. πλὴν λέγεται διὰ τὰ ἥμερα.

Besticciuóla, ἰδὲ Bestiuóla.

Bestióne, ἀρ. (μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου) μέγα θηρίον.

Bestiuóla, θηλ. θηρίδιον, μικρὸν ζῶον. Εὕρητε καὶ Bestióla, θηλ. καὶ Bestiólo, Bestiolíno, ἀρ. ὑποκορ.

Béttola, θ. καπηλεῖον.

Bettoliére, ἀρ. κάπηλος, κρασοπουλος.

Bettónica, καὶ Brettónica, θ. κέστρον, βεττονικὴ, χόρτον.

Béva, θ. πόσις, πόμα,

Bevánda, θ. ποτόν. Bevandína, ὑποκορ.

Beverággio, ἀρ. πόμα.

Beveratójo, ἰδὲ Abbeveratójo.

Bévere, ἰδὲ Bére.

Bevería, θ. πολυποσία.

Bévero, καὶ Bívaro, ἰδὲ Castóro.

Beveróne, ἀρ. εἶδος ποτοῦ διὰ τὰ ἄλογα, ἢ ἄλλα παρόμοια ζῶα.

Bevíbile, κοιν. πότιμος, χρήσιμος εἰς πιοτόν.

Beviménto, ἀρ. καὶ Bevitúra, θ. πόσις.

Bevitóre, ἀρ. πιοτής· καὶ Bevitríce, θηλ.

Bevóne, ἀρσεν. φιλοπότης, ὅποιος πίνει πολύ.

Bevúta, θηλ. πόσις.

Bevúto, (μετ. παρὰ τοῦ Bére) πιομένος.

Bezzicáre, (bézzico) κτυπῶ, τζιμπῶ μὲ τὴν μύτην. ἴδιον τῶν πουλίων. Bezzicáto, μετ.

Bezzicatúra, ἰδὲ Beccáta,

Bézzo, ἀρσεν. μονέδα βενέτικη. καὶ Bézzi, γενικῶς τὰ ἀργύρια.

Bezzuárro, ἰδὲ Belzuár.

Biácca, θηλ. τὸ ψιμμύθιον, ἀσπράδι.

Biáda, θηλ. πάντα τὰ σπαρτὰ, οἷον σῖτος, βρόμη, κριθάρι, κτλ. (Biáva, οἱ Βενετοί).

Biadajuólo, ἀρσεν. σπαρτοπώλης.

Biadétto, ἀρσεν. ὕλη κυα-

νοειδὴς διὰ τοὺς ζωγράφους.

Biancástro, ἀρσεν. ὑπόλευκος, ὁποῦ κλίνει εἰς τὸ λευκόν.

Biancheggiaménto, ἀρσεν. λεύκωσις, ἄσπρισμα.

Biancheggiánte, κοιν. ὑπόλευκος.

Biancheggiáre, (éggio) κλίνω εἰς τὸ λευκὸν, δείχνομαι ἄσπρος.

Biancheria, Θ. πᾶν εἶδος ἀπὸ πανικὰ ἄσπρα.

Bianchétto, καὶ **Bianchíccio**, ἀρ. ὑπόλευκος, ἀσπρουλιάρικος.

Bianchézza, Θ. λευκότης.

Bianchiménto, ἀρ. ἄσπρισμός.

Bianchíre, (ísco) λευκαίνω, ἀσπρίζω.

Bianchíto, ἀσπρισμένος.

Biánco, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ λευκόν. οὗ ἐναντ. τὸ Néro. Il biánco dell' uóvo: τὸ λευκὸν τοῦ αὐγοῦ. Biánchi, πληϑυντ.

Biánco, ἐπιϑ. λευκὸς, ἄσπρος. Biancolíno, ὑποκορ.

Biancospíno, ἀρσεν. λευκάκανϑα.

Biancúccio, ὑπόλευκος.

Biánte, κοιν. πλανώμενος.

Biasciáre, (ásco) καὶ **Biascicáre**, (áscico) ξηρομασσῶ, κυρίως τὸ μασσᾶσϑαι τοῦ μὴ ἔχοντος ὀδόντας.

Biasimábile, κοιν. ἰδὲ Biasimévole.

Biasimaménto, ἀρσεν. ἰδὲ Biásimo.

Biasimáre, (biásimo) ἐλέγχω, ὀνειδίζω. καὶ αὐτοπαϑ. παραπονοῦμαι. Biasimáto, μετ. Biasmáre, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, Ποιητ.

Biasimatóre, ἀρ. ὁ μεμφόμενος, ὁ ψέγων. Biasimatríce, ϑηλ.

Biasimévole, κοιν. ψεκτὸς, ἄξιος ψόγου, μεμπτός.

Biasimevolménte, ὀνειδιστικῶς.

Biásimo, ἀρ. ψόγος. μέμψις.

Bíbbia, Θ. ἡ ἁγία Γραφή· ἔτι, λόγος διεξοδικὸς, ἄτακτος, ἀηδής·

Bíbita, Θ. πόσις, ποτόν.

Bíblico, ἀρ. γραφικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν. πληϑ. ci.

Bibliotecário, ἀρ. βιβλιοφύλαξ. Bibliotéca, Θ. Βιβλιοϑήκη. πληϑ. che.

Bíca, Θ. σωρὸς ἀσταχίων.

Bicchierájo, ἀρσεν. ὁποῖος ποιεῖ, ἢ πωλεῖ ποτήρια.

Bicchiére, ἀρσεν. ποτήριον. ἴσως παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βῖκος.

Bicciacúto, ἀρ. δίστομος πέλεκυς.

Biccicocca, ἰδὲ Bicócca.

Bicciúghera, Θ. ζῶον ὑποποδεῖζον, ἀναχατίζον, bestía restía.

Bicípite, κοιν. δικέφαλος. λέξ. Λατ.

Bicócca, Θ. μικρὸν φρούριον ἐπάνω εἰς τὰ βουνά. πληϑ. che.

Bicolóre, κοιν. δίχρους, διχρώματος.

Bicórno, **Bicórne**, καὶ **Bicornúto**, ἀρ. δικέρατος.

Bidále, ἀρσεν. εἶδος πεζοῦ στρατιώτου.

Bidéllo, ἀρ. ὑπηρέτης, δοῦλος Ἀκαδημίας.

Bidénte, ἀρσεν. ἐργαλεῖον γεωργικὸν μὲ δύο δόντια, τζαπί· ἔτι, ἀρνάκι.

Bidétto, ἀρσεν. ἄλογον μικρόν.

Biecaménte, πλαγίως, μὲ ἄγριον βλέμμα, λοξᾶ.

Biéco, ἀρσεν. λοξὸς, πλάγιος. μεταφ. ἀγριωπὸς, κακός.

Biénnio, ἀρ. διετία, ϰαιροῦ δύο χρόνοι. οὕτως, triénnio, quadriénnio, κτλ. λέξ. τῆς συνηϑ.

Biéta, καὶ **Biétola**, ϑηλ. σεῦκλον, χόρτον.

Bietolóne, ἀρ. βλίτον, τό. οὐτιδανὸς, μωρὸς, ἄνοστος, καὶ ὁποῖος κλαίει διὰ κάϑε παραμικρὰν αἰτίαν.

Biétta, ϑηλ. σφῆνα.

Bifólca, ἰδὲ Bubúlca.

Bifolchería, Θ. ἡ βουκολικὴ τέχνη.

Bifólco, ἀρσεν. βουκόλος. πληϑ. chi.

Bifonchiáre, **Bofonchiáre**, καὶ **Bufonchiáre**. ἰδὲ Borbottáre.

Biforcáto, καὶ **Biforcúto**, ἀρ. δικρανὴς, χωρισμένος ὡσὰν δίκρανον.

Bifórco, ἀρ. οὐσιαστ. δικρανοειδὲς ξύλον.

Bifórme, κοιν. δίμορφος, ἔχων δύο μορφάς.

Bifrónte, κοιν. διμέτωπος.

Bíga, Θ. ζεῦγος, ἁμάξιον μὲ δύο ἄλογα, ἢ δύο τροχούς. πληϑ. ghe λέξ. Λατ.

Bigamía, ϑηλ. διγαμία.

Bígamo, ἀρσεν. δίγαμος.

Bigátto, καὶ **Bigáttolo**, ζωύφιον, καὶ βόμβυξ, σκωλήκι τοῦ μεταξιοῦ.

Bigéllo, ἀρ. εἶδος ῥούχου χοντροῦ.

Bigerógnolo, ἀρ. ὑπολευκόφαιος, ψαρὸς, κλίνων εἰς τὸ ζιντζαπί.

Bighellóne, ἀρ. ἄνους, μωρὸς, ἀναίσθητος.

Bíghero, ἀρ. εἶδος πλέγματος, μέρλον· καὶ **Bigheráto**, στολισμένος μὲ μέρλα.

Bigíccio, ἀρσεν. ἰδὲ Bigerógnolo.

Bígio, ἀρ. λευκόφαιος, ἀργεντὸς, ψαρός (τὸ ζιντζαπί).

Bigióne, ἀρ. ἰδὲ Beccafíco.

Bigliétto, καὶ **Vigliétto**, γραμματίδιον, πιττάκιον. (ῥεβεσάκι).

Bigollóne, ἰδὲ Bighellóne.

Bigóncia, θηλ. κοφινίδα, καὶ καθέδρα.

Bigordáre, ἰδὲ Bagordáre. καὶ **Bigórdo**, ἀρ. λόγχη.

Biláncia, θ. ζυγαρία.

Bilanciaménto, ἀρσεν. ζυγίασμα.

Bilanciáre, (láncio) ζυγιάζω.

Bilanciáto, ζυγιασμένος.

Biláncio, ἀρ. ἴσωσις, ἐξέτασις, καὶ σύνοψις τῶν λογαριασμῶν.

Bíle, θ. χολὴ, ὀργή.

Biléneo, ἢ **Sbiléneo**, ἀρ. ῥαιβὸς, στραβὸς, ἤγουν μὴ ἴσιος, στραβοπόδαρος, ἄσχημος. πληθ. chi.

Bília, καὶ **Bilie**, θηλ. πληθ. ῥόπαλον, ξύλα στραβὰ δι' ὧν σφίγγονται δέματα πραγματειῶν. Καθ' ὁμοίωσιν λέγονται Bílie, τὰ στραβὰ ποδάρια.

Biliário, ἀρσεν. χολικός.

Bilicáre, (ílico) σταθμίζω. **Bilicáto**, μετ.

Bílico, ἀρ. ἰσοστάσιον, ἰσοζύγι. **Stáre in bílico**, εὑρίσκεσθαι εἰς κίνδυνον.

Bilínguo, ἀρ. δίγλωσσος.

Biliórsa, θ. χείμαιρα.

Bilióso, ἀρ. χολώδης, ὀργίλος.

Bílli, ἀρ. εἶδος παιγνιδίου. καὶ **Bílli bílli**, τρόπος χαϊδευτικὸς, διὰ νὰ κράξης τὰς ὄρνιθας. καὶ ἁπλῶς τὰ χάϊδια.

Bilústre, ἀρ. δεκέτης, δεκάχρονος. διότι, **lústro**, ἡ πενταετηρὶς, οἱ πέντε χρόνοι. λέξ. Λατ.

Bímbo, ἀρ. φωνὴ, δι' ἧς καλοῦνται χαϊδευτικῶς τὰ νήπια.

Bimémbre, κοιν. διμελής. λέξ. Λατ.

Biméstre, κοιν. δίμηνος, δύο μηνῶν. οὕτω **trimèstre**, καὶτ.

Bimmólle, ἀρ. ἡμίτονον. λέξ. τῆς Μουσικῆς.

Bináre, (bíno) διδυμοτοκῶ.

Binascénza, θηλ. διδυμοτοκία.

Bináto, ἀρσεν. δίδυμος, ἢ δύο φύσεων, ἢ γεννημένος δύο φοραῖς.

Bindélla, θ. ἐπιδέσμιον, κορδέλλα, σειρίτι.

Bindolería, θηλ. πλάνη, ἀπάτη.

Bíndolo, ἀρσεν. εἶδος κούνιας. μεταφ. περιαγωγή. καὶ πλάνος, δόλιος.

Bióccolo, ἀρ. κροκὶς, φοῦντα.

Biónda, θ. οὐσιαστ. αλυσίβα, πλύσις δι' ἧς βάφουσιν αἱ γυναῖκες τὰ μαλλία των διὰ νὰ τὰ κάμουν ξανθά.

Biondeggiáre, (éggio) ξανθίζω, εἶμαι, ἢ φαίνομαι ξανθός.

Biondélla, θ. κενταύριον, χόρτον.

Biondézza, θ. ξανθότης.

Bióndo, ἀρσεν. ξανθός.

Bipartíto, ἀρ. διμερὴς, χωρισμένος εἰς δύο μέρη.

Bípede, κοιν. δίπους, διπόδης. λέξις Λατ.

Bipénne, θ. δίστομος πέλεκυς, τζεκούριον.

Bírba, θ. δόλος, ἀπάτη. καὶ ἀντὶ τοῦ Birbóne. καὶ εἶδος ἁμάξης.

Birbánte, καὶ **Birbóne**, ἀρ. πλάνος, πανοῦργος.

Birbonáta, καὶ **Birbonería**, θ. δόλος, ἀπάτη, πανουργία.

Birboneggiáre, (néggio) πλανῶμαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ὡς ζήτουλας καὶ πανοῦργος.

Bírcio, ἀρσεν. μύωψ, κοντόφθαλμος.

Biróccio, ἀρ. εἶδος ἁμάξης.

Bírra, θηλ. ζύθος, οἶνος κρίθινος, ἡ πίβα.

Birrácchio, καὶ **Birácchio**, κομμάτι ῥούχου, ἢ ἄλλου τινὸς ὁμοίου. ἐνίοτε σημαίνει τὸ, οὐδόλως, τίποτες. ἔτι, μοσχάρι ἑνὸς χρόνου.

Bírro, ἀρσεν. ὑπηρέτης τῆς δικαιοσύνης, ὁποῦ δένει, καὶ φυλακώνει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ **Birrésco**, ἀρ. ἴδιον τοῦ τοιούτου. πληθ. schi. καὶ **Birrácchiolo**, ὑποκορ. τοῦ Bírro.

Bisáccia, θ. καὶ **Bisácce**, πληθ. θηλ. ἱπποπῆραι, δισάκια, τὰ ὁποῖα φέρονται ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον.

Bisánte, καὶ Bisánto, ἀρ. βυζάντιον, νόμισμα παλαιὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τυπωμένοι δύο Ἅγιοι. τὰ νῦν λέγονται Bisánti, ἀρ. ἢ Bisantíne, θηλ. κἄποια λεπτότατα πέταλλα χρυσᾶ, ἢ χάλκινα ὁποῦ βάνονται εἰς τὰ φορέματα διὰ στολισμόν.

Bisarcávolo, ἀρ. προπάππου πατήρ.

Bisávo, καὶ Bisávolo, ἀρ. πρόπαππος.

Bisbético, ἀρσεν. βαρετὸς, φανταστικὸς, δύσκολος ἄνθρωπος. πληθ. ci.

Bisbigliaménto, ἀρσεν. ψιθύρισμα.

Bisbigliáre, (íglio) ψιθυρίζω.

Bisbigliatóre, ἀρσεν. ψιθυριστής.

Bisbigliatório, ἀρ. ψιθυριστικός.

Bisbíglio, καὶ Bisbiglío, ἀρσεν. ψιθύρισμα.

Bisca, θ. τόπος δημόσιος διὰ παιγνίδια. πληθ. che.

Biscáccia, καὶ Biscázza, θ. τὸ αὐτό.

Biscajuólo, ἀρ. ὁ συχνάζων εἰς τὸ τοιοῦτον παιγνίδι, κυβευτὴς, χαρτοπαίκτης.

Biscantáre, (cánto) ἰδὲ Canticchiáre.

Biscanterelláre, (éllo) συχνοτραγουδῶ χαμηλᾶ.

Biscánto, ἀρ. γωνία τετμημένη εἰς δύο. Μεταφ. τόπος κρυφός.

Biscazzáre, (ázzo) καταναλίσκω, φθείρω τὰ χρήματα εἰς τὸ παιγνίδιον.

Biscazziére, ἀρ. ἰδὲ Biscajuólo.

Biscázzo, ἀρ. καὶ Bischénca, θηλ. κακὴ χλεύη, κακὸς χορατᾶς. χυδαϊκ.

Bíschero, ἀρσεν. κόλλοψ, σφονδύλιον, ἤτοι ξυλάριον εἰς τὸ μανίκι τῆς λύρας, ἢ ἄλλου μουσικοῦ ὀργάνου, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται αἱ χορδαί. Bischeréllo, καὶ Bischerúccio, ὑποκορ.

Bíscia, θ. ὄφις. καὶ Bisciuóla, ὑποκορ.

Biscióne, ἀρ. μέγας ὄφις.

Biscolóre, κοιν. ἑτερόχροος, ποικίλος.

Biscottáre, (cótto) παξιμαδιάζω. καὶ Biscótto, Biscottáto, μετ.

Biscottíno, καὶ Biscottéllo, παξιμαδάκι μὲ ζάχαρην.

Biscótto, ἀρ. οὐσιαστ. παξιμάδι.

Biscróma, θηλ. σημεῖον τι μουσικῆς.

Bisdósso, ἰδὲ A bisdósso,

Bisestáre, bisésta, ἔρχεται, ἢ εἶναι βίσεκτος.

Bisestíle, κοιν. βίσεκτος.

Bisésto, ἀρ. ἐμβόλιμος ἡμέρα, δηλαδὴ ἡ εἰκοστὴ ἐννάτη τοῦ Φευρουαρίου εἰς τὸν βίσεκτον χρόνον· καὶ ἐπιθ. ἰδὲ Bisestíle.

Bisfórme, κοιν. δίμορφος.

Bisgénero, ἀρσεν. ὁ ἄνδρας τῆς ἀνεψιᾶς.

Bislácco, ἰδὲ Bisbético, Stravagánte.

Bisleále, κοιν. δολερὸς, ἄπιστος.

Bislessáre, (lésso) μικρὸν ἕψω, ἐλαφροβράζω φαγητόν τι.

Bislíngua, θ. ὑπόγλωσσον, χόρτον.

Bislúngo, ἀρ. ὀλίγον τι μακρύς.

Bismálva, θηλ. ἀλθαία, χόρτον.

Bisnipóte, ἀρ. δισέγγονος, υἱὸς τοῦ ἀνεψιοῦ.

Bisnónno, ἀρσεν. πρόπαππος.

Bisógna, (ὄνομα θ.) ἔργον, ὑπόθεσις, πραγματεία.

Bisognaménto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Bisognánte, κοιν. ὁ ἔχων χρείαν.

Bisognanteménte, ἱκανῶς, κατὰ τὴν χρείαν.

Bisognáre, bisógno, εἶναι χρεία, χρειάζεται, εἶναι ὠφέλιμον, πρέπον. καὶ ἀντὶ τοῦ Abbisognáre.

Bisognévole, κοιν. χρειαζόμενος.

Bisogníno, ἀρ. μικρὴ χρεία.

Bisógno, ἀρ. χρεία, ἔλλειψις· ἔτι, νέος στρατιώτης.

Bisognosaménte, ἀπόρως, ἐνδεῶς, πτωχικῶς.

Bisognóso, ἀρ. πτωχὸς, ἐνδεής.

Bisso, ἀρ. βύσσος, εἶδος λεπτοτάτου λιναρίου τῆς Ἰνδίας. καὶ εἶδος φυτοῦ.

Bissónte, ἀρ. βίσων, βοῦς, βόδι ἄγριον.

Bistánte, ἀρσεν. διάστημα καιροῦ.

Bistentáre, (ténto) κακῶς ἔχω, ἀπορῶ τῶν ἀναγκαίων, πάσχω, θλίβομαι.

Bisticciaménto, ἀρ. φιλονεικία.

Bisticciáre, καὶ Bisticcicáre, (íccio, ἢ íccico) φιλονεικῶ.

Bistíccio, καὶ Bistíccico, ἀρ. παρήχησις, μετώ-

ρισμα, ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὴν πλησιότητα τινῶν λέξεων, π. χ. τὰ, rádere, καὶ ródere, ὁμοιάζοντα μὲν κατὰ τὴν φωνὴν, οὐχὶ δὲ κατὰ τὴν σημασίαν.
Bistínto, ἀρ. δίβαφος, δύο φοραῖς βαμμένος.
Bistóndo, ἀρ. στρογγυλοειδὴς, σχεδὸν στρογγυλός.
Bistornáre, ἰδὲ Distornáre.
Bistórta, θ. οὐσιαστ. ἰδὲ Tortuosità. ἔτι, εἶδος χόρτου.
Bistórto, ἐπιθ. ἀρ. στρεβλός. μεταφ. πανοῦργος, δόλιος.
Bistrattáre, ἰδὲ Maltrattáre.
Bisúnto, ἀρσεν. παντελῶς χρισμένος, ἄπαστρος.
Bitórzo, καὶ Bitórzolo, ἀρσεν. ὄγκος, πρίσμα, κόμπος. καὶ Bitorzoláto, ἢ Bitorzolúto, ὀγκώδης, ἔχων ῥόζους, ἄνισος.
Bitúme, ἀρ. ἡ ἄσφαλτος· ἔτι, τὸ τέμπεσῆρι, créta.
Bituminóso, ἀρ. ἀσφαλτώδης.
Bívaro, ἰδὲ Bévero.
Bívio, ἀρ. τὸ δίστρατον. λέξ. Λατ.
Bízza, θ. ὀργὴ, θυμός.
Bizzarraménte, θυμοειδῶς, μὲ παράξενον τρόπον.
Bizzarría, θ. ὀργὴ, θυμός. παράξενον πρᾶγμα.
Bizzárro, ἀρ. ὀργίλος· ἔτι, ἄνισος κατὰ τὰ ἤθη, παράξενος, δύσκολος, θυμώδης, φανταστικὸς τὴν γνώμην· ἔτι, εὐφυὴς, ἔξυπνος.
Bizzóco, ἰδὲ Bacchettóne.
Bizzocóne, ἀρ. μωρὸς, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Blandiménto, ἀρ. κολακεία. λέξ. Λατ.
Blandíre, (isco) κολακεύω. Λατ.
Blándo, ἀρ. ἀρεστὸς, καὶ ἁπαλὸς, θωπευτικὸς, γλυκὺς, εὔκαμπτος, ἥμερος Λατ.
Blátta, θ. τζέφλι τινῶν ὀστράκων, ἢ κογχυλίων.
Bloccáre, (blócco) πολιορκῶ.
Bloccatúra, θηλ. πολιόρκησις.
Blócco, ἀρ. τὸ αὐτό. λέξις τῆς συνηθείας.
Boáto, ἀρσεν. βόημα, μεγάλη βοή.
Bócca, θ. στόμα. πληθ. che. Boccúzza, καὶ Boccúccia, ὑποκορ.
Boccaccévole, κοιν. βοκκάκκειος, ἤγουν κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Βοκκακκίου·
Boccáccia, θηλ. ἄσχημον στόμα.
Boccále, ἀρ. κανάτι, Boccalétto, líno, ὑποκορ.
Boccáta, θηλ. βουκιά.
Boccheggiaménto, ἀρ. ἡ ὑστερὴ ἀναπνοὴ τοῦ ἀποθνήσκοντος.
Boccheggiánte, κοιν. ἀποπνέων.
Boccheggiáre, (éggio) κινῶ, ἀνοιγοκλείω τὸ στόμα ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. λέγεται ἐπὶ ὀψαρίων, πετεινῶν, καὶ ἄλλων ζώων, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
Bócchi, ἀρσεν. πληθ. Far bócchi, στραφογυρίζω τὰ χείλη πρός τινα, ὡς κάμνει ὁ πίθηκος, δεικνύωντας καταφρόνησιν.
Bocchína, καὶ Bocchétta, θ. καὶ Bocchíno, ἀρ. στοματάκι.
Bóccia, θ. κάλυξ, ἄνθος ἀκόμη κλεισμένον, μάτι· ἔτι, φιάλη, μπότζα. Boccétta, καὶ Bocciuóla, ὑποκορ.
Boccicáta, καὶ Buccicáta, οὐδὲ γρύ.
Boccíno, ἀρ. βόειος, βοϊδικὸς, μοσχαρίσιος· καὶ οὐσιαστ. ἀντὶ Vitéllo.
Bocciolóso, ἀρ. καλυκώδης, γεμάτος μάτια.
Bocciuólo, ἀρ. ἄνθος, λουλοῦδι, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἄνοιξε, μάτι.
Boccóne, ἀρ. βουκιὰ, κομμάτι.
Boccóne, ἢ Boccóni, ἐπίῤῥ. τὰ πίστομα, μὲ τὴν κοιλίαν εἰς τὴν γῆν, οὗ ἐναντ. τὸ Supíno.
Bóce, ἰδὲ Vóce.
Bofonchiáre, καὶ Bifonchiáre, (ónchio) ἰδὲ Borbottáre.
Boglíente, κοιν. ὁποῦ βράζει.
Bója, ἀρ. δήμιος. καὶ Bojéssa. θηλ.
Bolarménico, Bolarméno, καὶ Bólo Arméno, βῶλος ἀρμενίας, βῶλος τῆς ἰατρικῆς, ἥτις εὑρίσκεται πλησίον τῆς Καππαδοκίας.
Bolcionáre, (cióno) κτυπῶ μὲ Bolcióne, ἢ κοινότερον Bolzóne, ὄργανον πολεμικὸν, κριός.
Boldróne, ἀρσεν. σκέπασμα κρεββατίου, κάλυμμα.
Bolèto, ἀρ. βωλίτης, εἶδος μανιταρίου, τὸ ὁποῖον κοιν. λέγεται Uóvolo.
Bólgia, θ. εἶδος πήρας, σακκούλας. καὶ χώρα, λάκκος εἰς τὸν ᾅδην.

Bólla, ϑ. πομφόλυξ, ὑδατίς, φουσκαλίδα, φλύκταινα, καὶ ἐξάνθημα.
Bólla, ϑ. σφραγίς, βοῦλλα.
Bolláre, (bóllo) σφραγίζω, βουλλώνω.
Bolláto, ἐσφραγισμένος.
Bolléate, ἰδὲ Bogliénte.
Bólli bólli, οὐσιαστ. θόρυβος.
Bollicaménto, ἀρσεν. ἐλαφρὴ βράσις.
Bollicélla, Bollicina, καὶ Bollícola, ὑποκορ. τοῦ Bólla, φουσκαλίς.
Bolliménto, ἀρ. βράσιμον.
Bollíre, βράζω. Bóllo, ἐνεστ. Bollii, bollísti, παρακείμ.
Bollíto, βρασμένος.
Bollitúra, ϑ. βράσις, καὶ ἀφέψημα, ἀφέψησις.
Bollizióne, ϑ. βράσις.
Bóllo, ἀρ. σφραγίς, βοῦλλα.
Bollóre, ἀρ. ζέσις, βράσιμον, ἀνάβρασμα.
Bólo, ἀρσεν. βῶλος, εἶδος τῆς ἰατρικῆς.
Bolsággine, ϑ. δύσπνοια.
Bolsína, ἰδὲ Bulsíno.
Bólso, ἀρσεν. ἀσθματικός, δυσπνοϊκός.
Bolzonáre, ἰδὲ Bolcionáre.
Bolzóne, ἀρσεν. εἶδος σαγίττας· καὶ Bolzonáta, θηλ. πληγὴ σαγίττας, ἢ κριοῦ.
Bómba, ϑ. σφαῖρα πυρίνη σιδηρά.
Bómba, θηλ. ὅρος, σκοπός, σημάδι. Tornáre a bomba, γυρίζω εἰς τὸ προκείμενον, ἢ εἰς τὸ καθῆκον.
Bombárda, ϑ. χαλκεῖος μηχανὴ τοῦ πολέμου.
Bombardáre, (bárdo) πολεμῶ, σύρνω, ῥίπτω βομβάρδας.
Bombardiére, ἀρ. βομβαρδιέρης, ὅποιος ῥίπτει βομβάρδας· καὶ Bombardiéra, ϑ. τρύπα εἰς τὸ τοῖχος, ὅθεν ῥίπτεται ἡ βομβάρδα· καὶ Bombardévole, ἐπίθ. κοιν. ἀνῆκον εἰς βομβάρδαν.
Bombáre, (bómbo) πίνω· λέξις τῶν παιδίων.
Bomberáca, θηλ. κόμμι ἀραβικόν.
Bómbere, καὶ Bómbero, ἰδὲ Vómero.
Bombettáre, (étto) συχνοπίνω.
Bómbo, ἀρ. οὕτω καλοῦσι τὰ μικρὰ παιδία τὸ ποτόν.
Bómbola, ϑ. ὑάλινον ἀγγεῖον· (μπότζα).
Bómere, καὶ Bómero· ἰδὲ Vómero.
Bonáccia, ϑ. γαλήνη.
Bonaccióso, ἀρ. γαληνός.
Bonariaménte, ἁπλᾶ, χωρὶς πονηρίαν. καὶ δωρεάν.
Bonarietà, καὶ Bonaritè, ϑ. καλωσύνη, ἁπλότης. Λ. Παλ.
Bonário, ἀρ. ἁπλοῦς, ὅς τις δὲν ἔχει πανουργίαν. Λ. Παλ.
Bonciána, ϑ. εἶδος σφαίρας διὰ παιγνίδι.
Boncinéllo, ἀρσεν. ὀχεύς, μοχλὸς σιδηροῦς.
Bóncio, ἀρσεν. εἶδος ὀψαρίου.
Bonificaménto, ἀρσεν. καὶ Bonificazióne, ϑ. ἀνασκευή, αὔξησις.
Bonificáre, (nífico) ἀνακαινίζω, καλλιτερεύω. ἔτι, ἀφαιρῶ, κατεβάζω ἀπὸ τὸν λογαριασμόν.
Bontà, ϑ. χρηστότης, καλωσύνη.
Bóra ἀρ. εἶδος ὄφεως· καὶ ὁ βορέας.
Boráce, ἀρ. ἰδὲ Borráce.
Borbogliaménto, Borbogliménto, καὶ Borboglio, ἀρ. βοή, κρότος, ψιθυρισμός, παρὰ τοῦ Borbogliáre, βομβίζω, σχεδὸν ψιθυρίζω.
Borbottaménto, καὶ Borbottío, ἀρ. μεμψιμοιρία, γόγγυσμα.
Borbottáre, (bótto) γογγύζω, μουρμουρίζω.
Borbottatóre, καὶ Borbottóne, ἀρ. μεμψίμοιρος, ψιθυριστής.
Borbottíno, ἀρ. εἶδος κυάθου, ποτηρίου· καὶ εἶδος νοστίμου φαγητοῦ, καρύκευμα.
Bórchia, θηλ. βοῦλλα, σκεῦός τι, κάλυξ, ἢ μικρὰ κόρυς, πρὸς διαφόρους χρήσεις, πάντοτε δὲ εἰς καλλωπισμόν, ἤτοι στολίδιον.
Bordáre, ἰδὲ Bastonáre.
Bordáto, ἀρ. εἶδος πανίου.
Bordeggiáre, (éggio) λέγεται διὰ τὰ καράβια, ὅταν χωρὶς ἄνεμον βοηθὸν πάσχωσι νὰ πιάσουν δρόμον, νὰ προχωρήσουν λοξοδρομῶ. (βολτεζάρω).
Bordelláre, (déllo) ἀκολασταίνω, διάγω ἄσωτον καὶ ἀκόλαστον βίον.
Bordelliére, ἀρ. ὁ συχνάζων εἰς τὰ πορνεῖα.
Bordéllo, ἀρ. πορνοστάσιον, πορνεῖον, κατοικία τῶν πορνῶν. μεταφ. ταραχή, θόρυβος.
Bórdo della náve, ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ κα-

ραβίου, τό όποῖον ἀπό τά πλευρά στέκεται ἔξω ἀπό τό νερόν· ἰδὲ καί Bordáto.

Bordóne, ἀρ. ῥάβδος τῶν περιηγητῶν· καί εἶδος μουσικῆς· ἔτι, τά πέντε ἄστρα τοῦ Ὠρίωνος· ἔτι, **Bordóni**, πληθ. τά πρῶτα πτερά τῶν πουλίων· καί ὁ χνοῦς, αἱ πρῶται τρίχες τοῦ προσώπου τῶν ἀνθρώπων.

Bórea, ἀρ. ὁ βορέας ἄνεμος. Λατ.

Boreále, κοιν. βόρειος.

Borghése, καί **Borgése**, κοιν. πολίτης, καί κάτοικος μιᾶς κώμης.

Borghesía, θ. πολιτεία, τό νά εἶναί τις πολίτης.

Borghigiáno, ὅποιος κατοικεῖ εἰς τό προάστειον, ἤτοι ἐξώκαστρον.

Bórgo, ἀρ. προάστειον, ἐξώκαστρον, κωμόπολις.

Borgognóne, ἀρ. καί **Borgognótta**, θ. εἶδος περικεφαλαίας.

Borgolíno, ἀρ. εἶδος πτωχικοῦ, ἀχρείου φορέματος.

Bória, θ. ματαιότης, κενοδοξία, ὑπερηφανία.

Boriáre, καί **Boriársi**, (**mi bório**) ματαιοφρονῶ, ὑπερηφανεύομαι.

Boriositá, ἰδὲ **Bória**.

Borióso, ἀρ. ὑπερήφανος, ματαιόφρων.

Borniόla, θ. ἄδικος κρίσις περί παιγνιδίου.

Bórra, θ. τά κτενίσματα τοῦ μαλίου. Μεταφ. τό περιττόν τοῦ λόγου, του συγγράμματος.

Borráce, ἀρ. χρυσόκολλα, ὕλη, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τά μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, καί τοῦ χαλκοῦ· ἔτι, ἀντί **Borrána**.

Borrággine, καί **Borrána**, θ. βούγλωσσον, ἀρνηπέτα, μπουράντζα, χόρτον.

Borrascóso, ἀρ. θυελλώδης, ὁποῦ προξενεῖ τρικυμίαν.

Bórro, ἀρσεν. χείμαῤῥος, **Borróne**, ἀρσεν. μέγας χείμαῤῥος. **Borratéllo** καί **Borroncéllo**, ὑποκορ.

Bórsa, θ. πουγγίον, σακκοῦλα· ὁ τόπος εἰς μίαν πόλιν ὁποῦ συνάζονται οἱ πραγματευταί διά ἐμπορικάς ὑποθέσεις· τά σακκουλάκια τῶν ὀρχιδίων.

Borsájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων, ἢ πωλῶν σακκούλας.

Borsajuólo, ἀρ. ὅποιος κόπτει σακκουλας, κλέπτης.

Borsellíno, ἀρ. καί **Borsellína**, θ. μικρή σακκουλα.

Borzacchíno, ἀρ. κνημίς, ὑποδημάτιον, σκεπάζον τήν κνήμην, κόθουρνος.

Boscáglia, θ. μέγα δάσος, ἢ πολλά δάση μαζῆ.

Boscajuólo, ἀρ. ὅποιος κόπτει, κατοικεῖ, συχνάζει, ἢ φυλάττει τά δάση.

Boscáta, θηλ. δάσος.

Boscáto, ἀρ. ἐπιθ. τόπου ἔχοντος δάσος.

Boscheréccio, ἀρ. δασώδης.

Bósco, ἀρ. δάσος. πληθ. **schi**.

Boscóso, ἀρ. δασώδης, γεμάτος δάση.

Bósso, ἀρσεν. ὁ πύξος, τό πυξάρι (τό τζιμισίρι).

Bóssolo, ἀρ. τό αὐτό· ἔτι, κουτίον.

Botánico, ἀρ. βοτανικός, ἔμπειρος εἰς τό γνωρίζειν τά χόρτα· πληθυντ. **ci.** καί ἐπιθ. βοτανικός.

Bótola, θ. εἶδος παραθυρίου εἰς σχῆμα καταῤῥάκτου.

Bótolo, καί **Botolíno**, ἀρ. κυνίδιον, ἀχρεῖον, μικρόν σκυλάκι.

Botríte, θ. βοτρύτης, εἶδος λίθου.

Bótro, ἀρ. κρημνός.

Bótta, θ. φρῦνος, ὁ μεγάλος χερσαῖος βάτραχος ὁ φαρμακερός.

Bótta, θ. πληγή, κτύπημα.

Bottáccio, ἀρσεν. φιάλη, φλασκί.

Bottáglie, θηλ. κνημίδες, ὑποδήματα· παρά τοῦ Γαλ. **Bottes**.

Bottájo, ἀρ. βαγενᾶς.

Bottána, θ. εἶδος πανίου.

Bottárga, θηλ. αὐγοτάραχον, πληθ. **ghe**.

Bótte, θηλ. βουτζί, βαγένι.

Bottéga, θηλ. ἐργαστήριον. πληθ. **ghe**.

Bottegájo, ἀρ. ἐργαστηριάρης.

Bottigliére, ἀρ. ὁ ἐπιστάτης τῶν ποτῶν, ὁποῦ ἑτοιμάζονται διά τήν τράπεζαν.

Bottiglieria, θηλ. ὁ τόπος, ὅπου ἑτοιμάζονται τά ποτά διά τούς συμποσιαστάς.

Bottíno, ἀρ. τά λάφυρα. κούρσευμα.

Bótto, ἀρ. βολή, κτύπημα. **Di bótto**, εὐθύς.

Bottonatúra, καί **Bottoniéra**, θ. ἡ σειρά τῶν κομπίων.

Bottóne, ἀρ. κουμπί· ἔτι, καυτήριον· ἔτι, κάλυξ, μάτι τῶν ἀνθέων· ἔτι, σκῶμμα.

Bottúme, ἀρ. ποσότης βουτζίων.

Bóve, ἢ **Búe**, βοῦς, τὸ βόδι. **Buói**, πληθ.

Bovína, θηλ. καὶ **Buína**, θ. ἡ κόπρος τοῦ βοϊδίου.

Bovíno, ἀρ. βοϊδικός.

Bozzácchio, ἀρ. κοκκύμηλον, ὑπηνέμιον, δαμάσκηνον διεφθαρμένον, καὶ κούφιον. **Bozzacchióne**, τὸ αὐτό. Μεταφ. τὰ χαλαρὰ βυζιὰ τῶν γυναικῶν.

Bozzacchiúto, ἀρ. ἄσχημος.

Bozzágo, καὶ **Bozzágro**, ἀρ. τριόρχης· ἰδὲ **Abuzzágo**.

Bozzétto, ἀρ. κάλυξ. ἰδὲ **Bóccia**· παρὰ Ζωγράφοις, σχεδίασμα, σχέδιον.

Búzzima, θηλ. ζύμη, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ὑφάνται μαλάσσουσι, τρίβουσι τὸ πανίον· δράκαντον.

Búzzo, ἀρ. κομμάτι πέτρας δουλευμένον χοντρικῶς.

Bozzoláre, (**bózzolo**) ἀφαιρῶ μικρόν τι μέρος ἔκτινος.

Bózzolo, ἀρ. κουκούλι. ἔτι, εἶδος μέτρου, τὸ μερίδιον τοῦ μυλονᾶ· ἔτι, οἴδημα, πρίσμα.

Bozzolóso, καὶ **Bozzolúto**, ἀρ. ὀγκώδης, πρισμένος.

Bracáto, ἐπιθ. ὡς τὸ, **Grásso bracáto**, παχύτατος.

Braccáre, (**brácco**) ζητῶ πανταχοῦ· ἴδιον τῶν θηρευτῶν σκυλίων τῶν λεγομένων **brácchi**.

Braccheggiáre, (**éggio**) τὸ αὐτό.

Bracchiére, ἀρσεν. φύλαξ, ὁδηγὸς τῶν θηρευτῶν σκυλίων, de' **brácchi**.

Bracciajuóla, θηλ. βραχιόνιον.

Bracciále, ἀρ. βραχιόνιον στρατιωτικόν. **Braccialétto**, ὑποκορ.

Bracciáta, θ. χειρόβολον, ἀγκαλιά.

Bracciére, θ. ὁποῖος δίδει χέρι τῶν γυναικῶν, ὅταν περιπατοῦν. **Cavaliér servénte**, οἱ Βενετ.

Bráccio, ἀρ. βραχίων· ἔτι, πῆχυ· πληθυντ. **i brácci**, καὶ **le bráccia**, θ.

Bracciuóla, θηλ. βραχιόνιον.

Bracciuólo, ἀρ. στήριγμα τῶν βραχιόνων.

Brácco, ἀρ. σκύλος κυνηγετικός, ἀνιχνευτής. πληθ. **brácchi**.

Bráce, θ. ἀνθρακιά, τὰ ἀναμμένα κάρβουνα.

Bráche, **Brachésse**, καὶ **Braghésse**, θ. πληθ. τὰ βρακία.

Brachétta, θ. τρύπα εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῶν βρακίων· καὶ ὑποκορ. τοῦ **Bráche**.

Brachierájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων δέματα.

Brachiére, καὶ **Braghiére**, ἀρ. δέμα τῶν αἰδοίων διὰ τοὺς σπασμένους.

Brácia, θ. ἰδὲ **Bráce**.

Braciajuólo, ἀρσεν. ἀνθρακεύς, καρβουνάρης.

Braciére, ἀρ. ἀγγεῖον χάλκινον, σιδηροῦν, ἢ καὶ ἀργυροῦν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάπτονται κάρβουνα.

Braciuóla, ἀρσεν. τεμάχιον κρέατος ὁποῦ ψήνεται εἰς τὴν ἐσχάραν· (εἰς τὴν Βενετ. **Brisióla**).

Bracóne, ἀρ. μέγα βρακί· ἕνας ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.

Brádo, ἀρ. ὡς τὰ, **búe**, ἢ **vitéllo brádo**: βοΐδιον, ἢ μόσχος ἀδάμαστος, τριῶν χρόνων καὶ κατωτέρω· ὅθεν, **Bradúme**, ἀρ. ποσότης, ἀγέλη τῶν τοιούτων.

Bráge, θηλ. ἰδὲ **Bráce**.

Braghésse, ἰδὲ **Bráche**.

Braghiére, ἰδὲ **Brachiére**.

Brágia, θηλ. ἰδὲ **Bráce**.

Bráma, θ. ἐπιθυμία μεγάλη, ἀπληστία.

Bramangiáre, ἀρσεν. φαγητὸν παροξῦνον τὴν ὄρεξιν.

Bramáre, (**brámo**) ὑπερεπιθυμῶ.

Bramáto, ἐπιθυμημένος.

Bramosaménte, ἐπιθυμητικῶς.

Bramóso, ἀρ. ὁ ἐφιέμενος, ὁ περιπαθῶς ἐπιθυμῶν.

Bránca, θηλ. ὀνύχι τῶν ἁρπακτικῶν ζώων. Μεταφ. κλάδος, βλαστός, μέρος· ἔτι, ἅλυσος δένουσα τόσους σκλάβους εἰς ἕνα κουπί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὅλων ὁμοῦ.

Bránca orsína, θ. ἄκανθος, χόρτον.

Brancáre, (**bránco**) πιάνω, ἁρπάζω.

Brancáta, θ. χειρόβολον.

Bránchie, θ. πληθ. τὰ πτερὰ σιμὰ εἰς τὸ κεφάλι τῶν ὀψαρίων.

Brancicáre, (**bráncico**) ψηλαφίζω.

Brancicatóre, καὶ **Brancicóne**, ἀρ. ψηλαφητής.

Brancicóne, ἐπίρρ. ἰδὲ Brancolóne.

Bránco, ἀρ. ἀγέλη, πλῆθος ζώων ὁμοῦ συνηθροισμένων.

Brancoláre, (bráncolo) ὑπάγω, ἢ γυρεύω πασπατῶντας.

Brancolóne, καὶ **Brancóni**, ἐπίρρ. πασπατεύοντας.

Brancorsína, θηλ. ἄκανθος, χόρτον.

Brandéllo, ἰδὲ Bráno.

Brandíre, (ísco) ἰδὲ Vibráre · ἔτι, σείομαι, τρέμω.

Brandistócco, ἀρ. λόγχη, δόρυ.

Brándo, ἀρ. σπαθί. Ποιητ.

Bráno, ἀρ. ἀπόσπασμα, κομμάτι· καὶ Brandóne, ἀρ. τὸ αὐτό.

Bránte, ἰδὲ Bernácla.

Bráscia, ἰδὲ Bráce.

Braváccio, καὶ **Bravázzo**, τολμηρὸς, καὶ αὐθάδης.

Bravaménte, ἀνδρείως.

Bravare, (brávo) φοβερίζω, ὀνειδίζω.

Braváta, θηλ. λοιδορία, φοβερισμός.

Braveggiáre, (éggio) ἐκπηδῶ, ἀγριαίνομαι. λέγεται κυρίως ἐπὶ τῶν ἵππων· μεταφ. αὐθαδιάζω· (κάμνω τὸ παλικάρι).

Bravería, θηλ. ἀνδρία, τόλμημα.

Braviére, ἀρ. εἶδος πουλίου.

Brávo, ἀρ. ἀνδρεῖος, δυνατὸς· ἐπιτήδειος, εὔτολμος. καὶ οὐσιασ. φονεὺς, μισθωτὸν παλικάρι ἐπὶ κακοῦ.

Bravúra, θ. ἀνδρία, εὐτολμία, ἀνδραγαθία.

Bréccia, θηλ. προσβολή, χαλάστρα, τρύπα εἰς τὰ τείχη.

Brénna, ἀρ. καβάλλης, ἄλογον ἀχαμνὸν, καὶ ὀλίγης τιμῆς.

Brétto, ἀρσεν. στεῖρος, ἄκαρπος· ἔτι, ῥυπαρὸς, φιλάργυρος· ἔτι, μωρὸς, ἀναίσθητος· ἔτι, ἐνδεὴς πτωχός.

Bréve, καὶ **Briéve**, οὐσιασ. ἀρ. μικρὸν ἐνείλημα περιέχον ἅγιον λείψανον, ἢ εὐχὰς, τὸ ὁποῖον φέρεται εἰς τὸν λαιμὸν διὰ εὐλάβειαν· ἔτι, σύντομος ἐπιγραφή· καὶ Βοῦλλα, δίπλωμα τοῦ Πάπα.

Bréve, καὶ **Briéve**, ἐπίρρ. βραχέως, συντόμως. καὶ ἐπίθετον κοιν. βραχὺς, σύντομος.

Breveménte, βραχέως, συντόμως.

Breviále, ἰδὲ Breviário.

Breviáre, (brévio) ἰδὲ Abbreviáre.

Breviário, καὶ **Breviáre**, ἀρ. τὸ βιβλίον ὅπου περιέχει τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας.

Breviloquénza, θ. βραχύτης, καὶ δύναμις εἰς τὸ λέγειν.

Brevilóquio, ἀρ. σύντομος λόγος.

Brevità, θηλ. βραχύτης, συντομία.

Brézza, θ. αὔρα ψυχρὰ, ἐλαφρὸς ἄνεμος, ἀλλὰ ψυχρός· zolína, ὑποκορ.

Brezzeggiáre, **brezzéggia**, φυσᾷ ἐλαφρὸς καὶ ψυχρὸς ἄνεμος.

Brezzolóne, ἀρ. ἀὴρ, ἄνεμος ψυχρότερος· ἔτι, ῥευματισμός.

Briachézza, θ. μέθη.

Briáco, ἀρ. μεθυσμένος· πληθ. chi.

Briacóne, ἀρ. μεθυστής.

Bricca, θηλ. τόπος ἄγριος καὶ κρημνώδης.

Bríccola, θηλ. καταπέλτης, μηχανὴ πολεμική· καὶ Briccoláre, (bríccolo) ῥίπτω πέτρας μὲ αὐτὴν τὴν μηχανήν.

Briccóne, ἀρ. κακοήθης, διεστραμμένος.

Bricconeggiáre, (néggio) διάγω ἀκόλαστον καὶ διεστραμμένην ζωήν.

Bricconería, θ. πονηρία, κακία.

Brícia, θηλ. πληθ. Bríce. **Bríciola**, θηλ. καὶ **Bríciolo**, ἀρσεν. τριμμόψιχα.

Briéve, ἰδὲ Bréve.

Bríga, θ. φιλονεικία, ὑπόθεσις, δουλεία, καὶ ἐνόχλησις. πληθ. ghe.

Brigadiére, ἀρ. ὀφφίκιον τι στρατιωτικόν.

Brigánte, κοιν. πολυπράγμων, ταραχώδης· καὶ φιλόνεικος, στασιαστής.

Brigantíno, ἀρσεν. μικρὸν καράβιον.

Brigáre, (brígo) ἐπιμελοῦμαι, ζητῶ, γυρεύω νὰ ἐπιτύχω, νὰ ἀποκτήσω.

Brigáta, θηλ. ὁμήγυρις, πλῆθος, συναναστροφή. καὶ τάγμα στρατιωτικόν.

Brigatóre, ἰδὲ Brigánte.

Bríglia, θ. χαλινὸς, χαλινάρι.

Brigliájo, ὅποιος ποιεῖ, ἢ πωλεῖ χαλινάρια.

Brigóso, ἀρ. φιλόνεικος.

Brillaménto, ἀρ. μαρμαρυγή, λαμπρότης.

Brillánte, κοιν. λαμπρός.

Brilláre, (**bríllo**) ἀναλάμπω, ἀστράπτω.

Brilláto, ἐπιθ. τοῦ κεγχριοῦ ὅταν εἶναι καθαρισμένον. καὶ **Brillatójo**, τὸ ὄργανον, δι' οὗ καθαρίζεται τὸ κεγχρί, τὸ ῥύζι, καὶ τ. τ.

Bríllo, ἀρσεν. ὀλίγον τι μεθυσμένος. παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ῥήμ. βρύλλω.

Brína, καὶ **Brináta**, θηλ. πάχνη.

Brináto, ἀρ. μεσοπόλιος, μισὸς ἄσπρος τὴν τρίχα.

Bríndisi, ἀρσεν. πρόποσις, ὁ χαιρετισμός, ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν τράπεζαν, ὅταν πίνωμεν. καὶ **Brindisévole**, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ κάμνῃ **Bríndisi**.

Brinóso, ἀρσεν. παχνώδης.

Brío, ἀρ. ἱλαρότης, φαιδρότης.

Briónia, θ. βρυωνία, εἶδος χόρτου.

Brióso, ἀρσεν. φαιδρός, ἱλαρός, χαρίεις.

Brívido, ἀρ. μέγα κρύον. καὶ τὸ ῥῖγος τῆς θέρμης.

Brizzoláto, ἀρσεν. λεπτῶς μεμιγμένος ἀπὸ δύο χρώματα, ἄσπρον καὶ μαῦρον.

Brócca, θηλ. ἀγγεῖον μὲ χερούλι διὰ τὰ ὑγρά. καὶ καλάμι σχισμένον εἰς τὴν ἄκραν διὰ κόψιμον σύκων. πληθ. **Brócche**.

Broccáre, ἰδὲ **Spronáre**.

Broccáta, θηλ. πληγή, ἀπάντησις, κτύπημα.

Broccáto, ἰδὲ **Steccáto**. καὶ ὕφασμα τι χρυσοϋφαντον.

Broccáto, ἐπιθ. ἔχων κράσπεδα, καὶ ἀκροπρεπίδια, ουλομένος.

Brocchiére, καὶ **Brocchiéro**, μικρὰ ἀσπίς.

Brócco, ἀρ. κάρφος, βλαστός· ἔτι, **Brócco della séta**: κόμπος τοῦ μεταξίου· ἔτι, σκοπός, σημάδι. **Brócchi**, πληθ.

Bróccolo, ἀρ. βλαστός, βλαστάρι τινῶν χόρτων, κῦμα. ἰδὲ τὸ ἑπόμ.

Broccolóso, **Broccóso**, **Broccolúto**, καὶ **Broccúto**, ἀρ. πολύπλοκος, κυματώδης, παρὰ τοῦ, **Bróccolo**, κῦμα, (παρὰ τοῦ κύω) δηλαδὴ ὁ καυλίσκος τῆς κράμβης, del cávolo.

Bróda, θηλ. ζωμός. ἰδὲ **Peverada**. ἔτι, ὕδωρ πηλῶδες, λάσπη.

Brodájo, καὶ **Brodajuólo**, ἀσεν. ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ζωμόν.

Brodétto, ἀρ. φαγητὸν ἀπὸ αὐγὰ κοπανισμένα μὲ ζωμόν, καὶ νερόν.

Bródo, ἀρ. ζωμός, ζουμί.

Brodolóso, ἀρ. λερωμένος μὲ ζουμί, ἄπαστρος.

Brodóne, ἀρσεν. ἐπιδέσμιον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὤμου ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῆς χειρίδος, ἤτοι στολίδιον εἰς τὰ μανίκια τοῦ σύγου, del sájo.

Brodóso, ἀρσεν. ζωμώδης.

Brogiótto, ἀρ. εἶδος σύκου μαύρου.

Brogliáre, (**bróglio**) ταράττομαι, κινοῦμαι. ἀγωνίζομαι, περιέρχομαι, διὰ νὰ ἀπολαύσω ἀξίωμα, ἢ ἄλλοτι ἐφετόν.

Bróglio, ἀρ. ταραχή, θόρυβος. καὶ σπουδαρχία. ἰδὲ **Brogliáre**.

Bróllo, ἰδὲ **Brúllo**.

Brónchi, ἀρ. πληθυντ. τὰ βρόγχια. (λέξις ἀνατομική).

Bróncio, ἀρ. εἶναι κάποιον σημεῖον ὀργῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸ πρόσωπον. ὅθεν· **Pigliáre il bróncio**, ὀργίζεσθαι.

Brónco, ἀρσεν. στέλεχος. πληθ. chi.

Brontoláre, (**bróntolo**) γογγύζω, ψιθυρίζω.

Bronzíno, ἐπιθ. ἀρ. ὡς τὸ **vólto bronzíno**, πρόσωπον ἢ ὄψις ψημένη ἀπὸ τὸν Ἥλιον, κοκκινόμαυρη ὡς ἡ τῶν ἀγροίκων.

Brónzo, ἀρ. χαλκὸς μεμεμιγμένος μὲ κασσίτερον, (**con istágno**) ἢ μὲ ἄλλο μέταλλον.

Brucáre, (**brúco**) κόπτω, ἀφαιρῶ τὰ φύλλα ἀπὸ τοὺς κλάδους. ἐνίοτε σημαίνει τὸ ὁδεύειν, φεύγειν. **Brucáto**, μετοχ.

Bruciáre, (**brúcio**) καίω.

Bruciáta, θηλ. οὐσιαστ. κάστανον ψητόν.

Bruciatájo, ἀρ. ὁ πωλῶν τὰ ψητὰ κάστανα.

Bruciáto, καυμένος.

Brúcio, ἀρ. σκωλήκιον ὁποῦ στέκει εἰς τὰς ῥίζας, κάμπη.

Brúciolo, ἰδὲ **Brúcio**, καὶ **Trúciolo**.

Brucióre, ἀρσεν. καῦμα.

Brúco, ἀρ. βροῦχος, σκωλήκιον, κάμπη. πληθ. **Brúchi**· ἔτι, σημαδολόγος εἰς τὰ βιβλία. Λέγεται **Brúco**, καὶ ἕνας ἀσχημοφορεμένος, πτωχός.

Brulicáme, ἰδὲ Bulicáme.
Brulicáre, καὶ Brullicáre. (úlico) ἰδὲ Muóvere.
Brulichío, καὶ Brullichío. ἀρσεν. ἡ ἐλαφρὰ κίνησις τῶν πραγμάτων ὅταν ἀρχηνοῦν νὰ κινοῦνται. Κοινῶς σημαίνει, πλῆθος ζωυφίων συνηγμένων ὁμοῦ. Μεταφ. κίνησις ἐσωτερική.
Brullaménte, πτωχικῶς.
Brullicáre, ἰδὲ Brulicáre.
Brúllo, ἀρσεν. φροῦδος, γυμνός. ἰδὲ καὶ Scússo.
Brulótto, ἀρσεν. ναῦς καυστική, πλοῖον χρησιμεῦον εἰς ἐμπρησμὸν ἑτέρων.
Brúma, θ. ἡ καρδία τοῦ χειμῶνος. εἶδος σκώληκος, ὁποῦ τρώγει ὑποκάτωθεν μέσα εἰς τὸ νερὸν τὰ πλοῖα. καὶ εἶδος χόρτου, ὁποῦ φύεται εἰς τὰ πλοῖα.
Brumále, κοιν. χειμέριος.
Brumásto, καὶ Bruměsto, ἀρ. βούμαστος, εἶδος ἀγριαμπέλου.
Brunézza, θ. μελανότης, μελαγχρινότης.
Bruníre, (ísco). ξέω, κάμνω ὁμαλὸν, καὶ λαμπρόν. Brunito, μετοχ. Spáda brunita, Oro brunito.. Σπαθὶ, χρυσάφι γυαλισμένον, λαμπρυσμένον.
Brunitójo, ἀρ. ἐργαλεῖον, πέτρα, δόντι, ἀτζάλι, ἢ ἄλλο τι, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ τεχνῖται ὁμαλίζουσι, καὶ λαμπρύνουσι τὰ ἐργόχειρά των.
Brunitóre, ἀρ. γυαλιστής.
Brunitúra, θηλ. λείωσις, τὸ γυάλισμα, ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ ἐκ μετάλλου, ἢ καὶ ἄλλης ὕλης ἐργόχειρα.
Brúno, οὐσιαστ. ἀρ. πένθιμον φόρεμα. καὶ τὸ μέλαν, μελαγχρινὸν χρῶμα.
Brúno, ἐπίθ. ἀρσεν. μελανός, μελαγχρινός.
Bruólo, καὶ Brúlo, ἀρσεν. κῆπος, περιβόλι.
Brúsca, θ. χόρτον τι χρήσιμον εἰς τὸ ἀλείφειν τὰ πλοῖα. καὶ σκουπίτζα, βούρτζα διὰ τὰ ἄλογα.
Bruscaménte, ἀγρίως, μὲ ὀργήν.
Bruscáre, (brúsco) κλαδεύω.
Bruschétte, ἰδὲ Buschétte.
Bruschézza, θ. τραχύτης, ἀγριότης.
Brúsco, ἀρσεν. δριμύς. καὶ μεταφ. αὐστηρός, τραχύς.
Brúsco, ἀρ. ἰδὲ Brúscolo· ἔτι, ὀξυμυρσίνη, χόρτον.
Brúscolo, ἀρ. κάρφος, ξηρὸν ξύλον λεπτὸν, ἢ ἄχυρον. ἔτι, κηλὶς, σπίλος· ἔτι, ὀξυμυρσίνη.
Brustoláre, (brústolo) ἰδὲ Abbrustoláre.
Brutále, κοιν. ἄλογος, θηριώδης.
Brutalità, θ. θηριωδία.
Brutalménte, θηριωδῶς.
Bruteggiáre, (brutéggio) πράττω θηριώδη, ἄσεμνα, αἰσχρὰ ἔργα.
Brúto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἄλογον ζῶον. I brúti, τὰ ἄλογα ζῶα.
Bruttaménte, αἰσχρῶς, ἄσχημα.
Bruttaménto, ἀρ. μολυσμός.
Bruttáre, (brútto) μιαίνω, μολύνω.
Bruttáto, μεμολυσμένος.
Brutteria, θ. ἀκαθαρσία.
Bruttézza, θ. αἰσχρότης, ῥυπαρότης, ἀσχημότης.
Brútto, ἀρ. ἄσχημος. οὐ ἐναντ. τὸ, Béllo· ἔτι, ῥυπαρός, ἄπαστρος, αἰσχρός, ἀπρεπής.
Bruttúra, θ. αἰσχρότης, ῥυπαρότης, βρόμα.
Bruzzáglia, ἰδὲ Canáglia.
Brúzzo, καὶ Brúzzolo, ἰδὲ Crepúscolo.
Búa, θηλ. παιδικὴ λέξις σημαίνουσα ἀῤῥωστίαν, ἢ πόνον.
Búaccio, ἀχρεῖον βόδι. μεταφ. ἀμαθέστατος.
Buassággine, θηλ. ἀπαιδευσία, ἀνοησία.
Búbbola, θ. ἔποψ, ἀγριοπέτεινος· ἔτι, μῦθος, ψεῦμα. (οἱ Βενετοί, búdela)· καὶ εἶδος μανιταρίου.
Bubboláre, (búbbolo) κλέπτω τὶ μὲ δολον. ἀπατῶ· ἔτι, δαπανῶ, σκορπίζω τὸ ἐδικόν μου. ἔτι, τρέμω ἀπὸ τὸ κρύος. χυδαϊκ.
Bubbolóne, ἀρ. φλύαρος, ψεύστης.
Bubbóne, ἀρσεν. βουβὼν, πρίσμα.
Bubúlca, θηλ. πλέθρον, μέτρον γῆς. λέξ. Λατ. καὶ ἀρχαϊκ.
Búca, θηλ. τρύπα· ἔτι, τάφος· ἔτι, ὑπόγειος σιταποθήκη.
Bucacchiáre, (ácchio) τρυπῶ μὲ πολλὰς καὶ μικρὰς τρύπας, τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ Foracchiáre.
Bucáre, (búco) τρυπῶ.
Bucáto, τρυπημένος.
Bucáto, οὐσιαστ. ἀρ. πλύσιμον μὲ στάκτην χύνον-

τας ἐπάνω εἰς τὰ ῥοῦχα νερὸν βρασμένον. ἀλυσίβα. ὅθεν· panno di bucáto, ῥοῦχον λευκότατον.

Bucchero, ἀρ. ἀγγεῖον κατεσκευασμένον ἀπὸ γῆν εὐωδιαστικὴν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖρον κόκκινην, τὰ ὁποῖα ἀγγεῖα κατασκευάζονται εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ Πορτογαλλίαν.

Búcchio, ἰδὲ **Búccio**.

Búccia, θ. φλοιός, φλοῦδα, τὸ δέρμα, πετζ' τῶν ζώων.

Buccicáta, ἰδὲ **Boccicáta**.

Búccina, θ. σάλπιγξ.

Buccináre, (búccino) σαλπίζω· ἔτι, δημοσιεύω.

Búccino, ἀρσεν. ὄστρεον τι.

Búccio, ἀρ. ἰδὲ **Búccia**.

Buccióso, ἀρ. φλοιώδης, ὁποῦ ἔχει χοντρὴν φλοῦδαν.

Bucciuólo, καὶ **Bocciuólo**, ἀρ. ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς καλάμου, ἢ ἄλλου ὁμοίου φυτοῦ, ὁποῦ εἶναι μεταξὺ τοῦ ἑνὸς κόμπου, καὶ τοῦ ἄλλου.

Buccólica, θ. τὰ Βουκολικά. Βιβλίον ποιητικόν, καὶ εἶδος βουκολικῆς, ποιμενικῆς ποιήσεως. κορακιστικῶς δὲ, (in gérgo) σημαίνει τὸ φαγί.

Buccólico, ἀρ. βουκολικός. πληθ. ci.

Bucéllo, ἀρσεν. μόσχος.

Bucentóro, καὶ **Bucentório**, εἶδος καραβίου. ἦτον ποτὲ ἓν μεγαλοπρεπὲς πλοῖον τῆς Ἀριστοκρατείας τῶν Ἐνετῶν διορισμένον ἐν Βενετίᾳ διὰ ἐτήσιον στεφάνωμα τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως.

Bucheráme, ἀρ. εἶδος πανίου.

Bucheraménto, ἰδὲ **Bróglio**.

Bucheráre, (búchero) τρυπῶ. ἰδὲ καὶ **Brogliáre**.

Bucheráto, τρυπημένος.

Bucheráttola, θ. καὶ **Bucheráttolo**, ἀρσεν. μικρὴ τρύπα. ὑποκορ.

Buciácchio, (ὑποκορ. τοῦ Bue) μόσχος.

Bucicáre, (búcico) κινῶ. χωριατ. λέξ.

Bucinaménto, ἀρ. ψιθύρισμα.

Bucináre, (búcino) ψιθυρίζω. **Bucinatóre**, ἀρ. ψιθυριστής.

Búcine, θ. εἶδος δικτύου.

Búco, ἀρσεν. τρύπα. chi, πληθ. **Bucolíno**, ὑποκορ.

Budelláme, ἀρ. πλῆθος, σωρὸς ἐντέρων.

Budéllo, ἀρ. πληθυντ. le **Budélla**, καὶ **Budélle**, θ. ἔντερον, τὰ ἔντερα.

Budriére, ἀρ. ἡ ζώνη τοῦ σπαθίου.

Búe, ἀρ. βοῦς, βόδι. πληθ. **Buói**.

Buéssa, θ. τοῦ Búe. ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀχρεία γυνή. χυδαϊκ.

Búfalo, ἀρσεν. βουβάλι.

Buféra, θηλ. ἀνεμοστρόβυλος, μὲ χιόνι, καὶ βροχήν.

Búffa, θ. φλυαρία, χορατάς. ἔτι, θωρακήσιον, τὸ μέρος τῆς περικεφαλαίας τὸ καλύπτον τὸ πρόσωπον. ἄλλ. visiéra.

Buffáre, (úffo) φλυαρῶ· ματαιολογῶ, χορατεύω.

Buffétto, ἐπίθ. ἄρτου. Pan buffétto, σιλιγνίτης ἄρτος, ἐκλεκτὸν ψωμίον.

Buffétto, οὐσιαστ. ἀρ. κονδυλισμός, κτύπημα μὲ τὸν δάκτυλον. (Frignócola, οἱ Βενετοί). καὶ εἶδος τραπέζης.

Búffo, ἀρ. φύσημα, πνοή. Λέγεται Búffo, καὶ ὁ γελωτοποιὸς μῖμος ἐν τῇ Κωμῳδίᾳ. καὶ Opera búffa, Δρᾶμα τι γελωτοποιόν.

Buffonáre, (óno) καὶ **Buffoneggiáre**, (éggio) ποιῶ ἔργα γελωτοποιά, λέγω φλυαρίας.

Buffóne, ἀρ. γελωτοποιός, μασκαρᾶς. **Buffoncéllo**, καὶ **Buffoncíno**, ὑποκορ.

Buffonería, θ. φλυαρία.

Buffonescaménte, βωμολοχικῶς.

Buffonésco, ἀρσεν. βωμολοχικός. πληθ. chi.

Búfolo, ἀρ. βούβαλος, βουβάλι.

Bufonchiáre, ἰδὲ **Borbottáre**.

Bufonchiéllo, ἰδὲ **Bróncio**.

Bugía, θηλ. ψεῦμα. οὐ ἐναντ. τὸ, Verità. **Bugiúzza**, ὑποκορ. ἔτι, λύχνος πρόχειρος.

Bugiardaménte, ψευδῶς.

Bugiárdo, ἀρ. ψεύστης. **Bugiardólo**, ὑποκορ.

Bugiáre, (búgio) ἰδὲ **Bucáre**. (οἱ Βενετοί, Sbusàr).

Bugiétta, θ. μικρὸν ψεῦμα. ὑποκορ.

Bugigátto, καὶ **Bugigáttolo**, ἀρσεν. μικρὴ τρύπα. ἔτι, κρυφὸς, καὶ μικρὸς

τόπος, γωνία· παρά τοῦ, *Búgio, καί Gátto, οἱονεὶ τρύπα διά γάτον.

Búgio, οὐσιαστ. ἀρ. τρύπα· καί ἐπίϑ. τρυπημένος.

Bugliuólo, ἀρ. βαρελάκι.

Buglóssa, ϑ. βούγλωσσον, χόρτον.

Búgna, ϑ. ἰδὲ Búgnola.

Búgno, ἀρ. κυψέλη, κρουνός τῶν μελισσῶν.

Búgnola, ϑ. καί Búgnolo, ἀρ. σίττυβος, εἶδος κοφίνου· ἔτι, καϑέδρα.

Bujáccio, ἀρ. μέγα σκότος·. καί Bujétto, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Bújo.

Buína, ἰδὲ Bovína.

Buíno, ἰδὲ Bovíno.

Bújo, οὐσιαστ. ἀρ. σκότος· καί ἐπίϑ. σκοτεινός.

Búlbo, ἀρσεν. βολβός, ἀγριοκρόμυδον, καί πᾶσα ῥίζα στρογγυλή· ὅϑεν· Bulbóso, βολβώδης.

Buldriána, ϑηλ. πόρνη· ταὐτόν τῷ Baldrácca.

Bulésia, ϑ. καί Bulésio, ἀρ. μέρος τοῦ ποδός τοῦ ἵππου μεταξύ τοῦ ὄνυχος καί τοῦ ζωντανοῦ κρέατος.

Bulicáme, ἀρ. ἀνάβλυσις, κρουνός, νερόν ὁπού πηγάζει βράζοντας.

Bulicáre, (búlico) ἀναβλύζω, βράζω.

Búlima, ϑ. ὄχλος, πλῆϑος συγκεχυμένον.

Bulimáca, καί Bulináca, ϑ. ἀνωνίς, εἶδος χόρτου, τό ὁποῖον ζημιώνει τά σκαρτά· καί ἐπειδή, ὡς ἀγκαϑωτόν, ἐμποδίζει ἐνίοτε τά βοΐδια, ὅταν δουλεύουν τήν γῆν, διά τοῦτο Λατινιστί λέγεται Résta bóvis.

Búlimo, ἀρσεν. βούλιμος, πεῖνα τόσον ὑπερβολική ὥστε εἶναι ἀῤῥωστία.

Bulíno, καί Bolíno, ἀρσεν. γραφεῖον, σμίλη, γλυφίς, σκαλιστῆρι.

Búlla, ἰδὲ Bólla.

Bullétta, ϑηλ. αὐϑεντικόν γράμμα, ἄδεια, ἐλευϑερία διά τό πέραμα, ἤ φέρσιμον πραγματειῶν· ἔτι, ὄνομα καρφίων διαφόρων εἰδῶν.

Bullettíno, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Bullétta. πιττάκιον.

Bulsíno, ἀρ. καί Bolsína, ϑ. δύσπνοια, εἶδος νόσου τῶν ἀλόγων.

Buonaccórdo, ἀρ. ὄργανον μουσικόν, κλαβίρι.

Buonaménte, ὄντως, ἀληϑῶς, βέβαια.

Buonavóglia, ἀρσεν. ὅποιος αὐτοπροαιρέτως δουλεύει εἰς τό κάτεργον, ἤγουν τραβᾷ τό κωπί διά πληρωμήν· καί καϑ᾽ ὁμοίωσιν ὅποιος ἑκουσίως ἐμβαίνει εἴς τινα δούλευσιν μή ἀνήκουσαν εἰς αὐτόν.

Buondáto, καί κοινότ. In buondáto, πολύ, εἰς ἀρκετήν ποσότητα.

Buóno, οὐσιαστ. ἀρ. τό ἀγαϑόν· καί ἐπίϑ. καλός.

Buonprésso, καί Bomprésso, ἀρσεν. τό ἐμπροσϑινόν κατάρτι τοῦ καραβίου.

Buprésto, ἀρ. βούπρηστις, ἔντομόν τι ἔχον κέντρον ὡς ἡ σφήκα.

Buranése, ϑηλ. εἶδος σταφυλῆς λευκῆς καί γλυκείας.

Burattéllo, ἀρ. κόσκινον.

Burattíno, ἀρ. ξοανίδιον, κούκλα, νινίον.

Burátto, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος, ἐκ πανίου ἀραιοῦ, καί διαφανοῦς.

Burbánza, ϑ. κενοδοξία.

Burbanzáre, (ánzo) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.

Burbanzésco, Burbanzóso, καί Burbanziéro, ἤ Burbanziére, ἀρ. ἀλαζών, κενόδοξος, ὑπερήφανος.

Burbanzosaménte, ὑπερηφάνως.

Búrbera, ϑηλ. ἐργαλεῖον ξύλινον, εἰς τό ὁποῖον βάνεται σχοινί πρός τό σηκώνειν τά βάρη.

Búrbero, ἀρσεν. ἐπίϑ. ἀνϑρώπου. αὐστηρός, ἀγριοπρόσωπος.

Búrchia, ϑ. καί Búrchio, ἀρ. πλοῖον, βάρκα σκεπασμένη. Burchiéllo, ὑποκορ.

Búre, ἀρ. ἐχέτλη, τό μανίκιον τοῦ ἀρότρου. Λατ.

Buriáno, ἀρσεν. εἶδος κρασίου ἐκ τῆς σταφυλῆς τῆς λεγομένης Buranése.

Búrla, ϑηλ. μετεώρισμα, χορατευμα, καί περιγέλασμα.

Burláre, (búrlo) χορατεύω, καί περιπαίζω.

Burláto, γελασμένος.

Burlatóre, περιγελαστής.

Burlescaménte, μετεωριστικῶς, γελοίως.

Burlésco, ἀρσεν. πληϑυντ. schi· καί Burlévole, κοιν. χλευαστικός, γελοιώδης.

Burliéro, καί Burlóne, ἀρ. ἀστεῖος, γελωτοποιός, χλευαστής.

Burrásca, ϑηλ. χειμών, ϑαλασσοζάλη.

Burrascóso, ἀρ. ϑυελλώδης, ταραχώδης.

Burráto, καὶ **Burróne**, ἀρ. τόπος δύσβατος καὶ χασματώδης.

Búrro, ἀρ. βούτυρον.

Burróso, ἀρ. βουτυρώδης.

Busbaccáre, (ácco) ἀπατῶ μὲ ψεύματα.

Busbaccherìa, καὶ **Busbería**, θ. ἀπάτη, δόλος, τέχνασμα.

Busbácco, **Busbaccóne**, καὶ **Búsbo**, ἀρ. ἀπατεὼν, ψεύστης.

Búsca, θηλ. ζήτη.

Buscacchiáre, (ácchio) καὶ **Buscáre**, (búsco) συνάζω μὲ ζήτην, ζητῶ καὶ ἀπολαμβάνω τι μὲ ἐπιτηδειότητα.

Buscalfána, θ. ζῶον μέγα, καὶ λεπτόν; καβάλλης.

Buscáto, μετοχ. ἀπὸ τοῦ **Buscáre**.

Buschétte, θ. πληθ. εἶδος παιγνιδίου τῶν παίδων.

Búsco, ἀρ. ἰδὲ **Brúscolo**.

Busécchia, θ. καὶ **Busécchio**, ἀρ. τὰ ἔντερα, καὶ ἡ κοιλία τῶν ζώων, καὶ ὀρνηθαρίων.

Búsna, θηλ. εἶδος σάλπιγγος.

Búso, ἐπίθ. ἀρ. ἄδειος, τρύπιος.

Bússa, θηλ. στενοχωρία, κόπος.

Bussaménto, ἀρ. κτύπος.

Bussáre, (bússo) κρούω, κτυπῶ.

Bussatóre, ἀρ. κρουστής, ὅποιος κρούει, κτυπᾷ.

Bussatríce, θηλ.

Bússe, πληθ. θηλ. πληγαί, ἤτοι ῥαβδισμαῖς, ξυλιαῖς.

Bussétto, ἀρσεν. ἐργαλεῖον πυξαρένιον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ τζαγκάριδες γυαλίζουν τὰ παπούτζια· τὸ μεταχειρίζονται καὶ ἄλλοι τεχνῖται.

Bússo, ἀρ. βοὴ, ταραχή.

Bússo, ἰδὲ **Bósso**, ἢ **Bóssolo**.

Bússola, θηλ. ἡ ναυτικὴ πυξίς, ἥτις εὑρέθη ἐν ἔτει 1302. ὑπό τινος Ἀμαλφιτανοῦ Ἰωάννου Γιώϊα, da Giovánni Giója Amalfitáno· ἔτι, ἐξώπορτα ξύλινη· ἔτι, σκουπίτζα· ἔτι, εἶδος ἁμάξης, ἢ φορείου κλεισμένου ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Bústo, ἀρσεν. θώραξ, ὅλον τὸ σῶμα, ἐκτὸς τῶν χειρῶν, ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς· προτομή, ἄγαλμα παρόμοιον· ἔτι, φόρεμα γυναικεῖον.

Butírro, ἀρ. βούτυρον.

Buttágra, θ. αὐγοτάραχον.

Buttáre, (bútto) ῥίπτω. Quésta cósa quánto ti butterà? Πόσα θέλεις εὐγάλῃ, κερδήσει ἀπὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα; ἔτι, ῥίπτω, ἤγουν εὐγάνω, βάλλω ἔξω.

Butteráto, (piéno di bútteri), γεμάτος ἀπὸ σημάδια τῶν εὐλογιῶν.

Bútteró, ἀρσεν. κυρίως τὸ σημεῖον ὁποῦ ἀφίνει ὁ βέμβιξ, ὁ στρόμβος (la tróttola) κτυπῶντας μὲ τὸ σίδηρόν του· ἔτι, τὸ σημάδι, ὁποῦ μένει ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς· ὅθεν víso butteráto, πρόσωπον σημαδευμένον ἀπὸ τὴν εὐλογιάν.

Buzzicáre, (úzzico) κινοῦμαι ἐλαφρᾶ, σιγᾶ, κάμνω μικρὰν ταραχήν· ἔτι, ψιθυρίζω.

Buzzichéllo, καὶ **Buzzichío**, ἀρ. μικρὰ ταραχή. Μεταφ. μικρὰ ἐπιβουλή.

Búzzo, ἀρ. κοιλία· χυδαϊκ. ὅθεν **Buzzóne**, ἀρ. γαστρώδης, ἔχων μεγάλην κοιλίαν· ἔτι, βελονοθήκη· ἰδὲ καὶ **Bróncio**.

C

C, ἀρ. τὸ γ'. στοιχεῖον τοῦ Ἀλφαβήτου, ἔχον τὴν δύναμιν τοῦ ἡμετέρου Κ. ὡς Ἀριθμητ. σημεῖον Ῥωμαϊκ. σημαίνει ἑκατόν.

Ca, συγκοπὴ, ἀντὶ **Cása**. καθὼς παρ' Ὁμήρῳ δῶ, ἀντὶ δῶμα.

Cábala, θηλ. κάββαλα, τέχνη τοῦ μαντεύειν μὲ ἀριθμοὺς, ἢ μὲ ἄλλο μέσον· καὶ πλάνη, ἀπάτη.

Cabalístico, ἀρσεν. καββαλιστικὸς, ἀνήκων εἰς κάββαλαν· καὶ **Cabalísta**, ἀρ. καββαλιστής, ὁ μετερχόμενος τὴν κάββαλαν.

Cabottággio, ἀρ. πλεύσιμον περὶ τὰ παραθαλάσσια. Ναυτ.

Cacacciáno, ἀρσεν. δειλὸς, μικρόψυχος καὶ οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.

Cacajuóla, θ. διάῤῥοια, κίνησις τῆς κοιλίας· ἀστειότερον λέγεται, **Soccorrénza**.

Cacalería, θηλ. χλευαστ. ἀντὶ τοῦ **Cavallería**.

Cacalócchio, φωνὴ θαυμασμοῦ· παπαί, βαβαί.

Cacáo, ἀρ. καρπὸς, ὡσὰν ἀμύγδαλον, ἑνὸς δένδρου τῆς Ἀμερικῆς. γράφ. καὶ Caccáo.

Cacapensiéri, ἀρσεν. δύσκολος ἄνθρωπος, ὅς τις εἰς καθε τι εὑρίσκει δυσκολίας.

Cacáre, (cáco) χέζω.

Cacasángue, ἀρ. δυσεντερία· καὶ ἐνίοτε θαυμαστ. ὡς τὸ, Cacalócchio, ταὐτὸν τῷ, Cacaségo, ἢ Cacasévo. χυδαϊκ.

Cacasódo, ἀρσεν. λέγεται χλευαστικῶς διά τινα ὅς τις φέρεται μὲ περισσοτέραν σοβαρότητα καὶ μεγαλαυχίαν ἀπ' ὅ, τι ἀπαιτεῖ τὸ εἶναί του.

Cacastécchi, ἀρσεν. ῥυπαρὸς, φιλάργυρος· καὶ ἀμαθὴς, ἀχρεῖος· ἐνίοτε ἐπὶ κατάρας, ὡς τὸ, Cacastécchi ti vénga: δυσεντερία νὰ σὲ πιάσῃ.

Cacataménte, λέγειν, ἢ ἄλλο τι πράττειν βραδέως καὶ κακῶς.

Cacatéssa, θ. κακὴ γυνή.

Cacatójo, ἀρσεν. ἀφοδευτήριον, ὁ τόπος τῆς κόπρου.

Cacatóre, ἀρσεν. ὁ χέζων, ἐκεῖνος ὁποῦ χέζει.

Cacatúra, θηλ. χέσιμον· καὶ ἡ κόπρος τῶν ζωϊδίων, καὶ κυρίως τῶν μυιῶν.

Cácca, θ. κάκκη, ἡ κόπρος· λέξ. τῶν παιδίων.

Caccabúldole, θ. πληθ. χαΐδια.

Cacchiatélla, θηλ. εἶδος ψωμίου.

Cacchióne, ἀρσεν. μικρὸν σκωλήκιον, λευκὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον γεννᾶται ἡ μέλισσα· ἔτι, τὰ αὐγὰ τῶν μυιῶν εἰς τὸ κρέας, ἢ εἰς τὸ ψάρι, ὁποῦ ἔπειτα γίνονται σκωλήκια.

Cacchionóso, ἀρ. γεμάτος ἀπὸ σκωλήκια.

Cáccia, θ. κυνήγιον, καὶ ὁ τόπος τοῦ κυνηγίου.

Cacciadiávoli, ἀρ. ἐξορκιστής.

Cacciagióne, θ. ἡ ἄγρα, τὸ κυνήγιον.

Cacciaménto, ἀρ. δίωξις.

Cacciáre, (cáccio) κυνηγῶ, καὶ διώχνω· ἀμπόχνω· ἐκβάλλω· μπήγω.

Cacciáta, θηλ. δίωξις.

Cacciáto, διωχθείς.

Cacciatója, θηλ. ὄργανον σιδηροῦν χρήσιμον πρὸς μπήξιμον τῶν καρφίων.

Cacciatóre, ἀρ. κυνηγὸς, διώκτης. **Cacciatrice**, θ.

Cáccole, θ. πληθ. λήμη, τζίμπλα· καὶ ἡ κόπρος εἰς τὰς τρίχας τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων.

Caccolóso, ἀρ. τζιμπλιάρης.

Cacherèllo, ἀρ. ἡ κόπρος τῶν ποντικῶν, τῶν προβάτων, λαγοῶν, κτλ. καὶ ἐπιθ. ὁποῦ προξενεῖ κίνησιν.

Cacheria, θ. καμάρωμα δυσάρεστον, τρόπος μισητός.

Cacheróso, καμαρωμένος, ἄνοστος· ζηλότυπος.

Cachessía, θ. καχεξία.

Cachéttico, ἀρ. καχεκτικός· πληθ. ci.

Cachínno, ἀρσεν. καγχασμός, γέλως ἄμετρος. λέξ. Λατ.

Cácio, ἀρ. τυρί· καὶ Caciáto, τυρομένος.

Cacióso, ἀρ. τυρόεις.

Cacità, θ. νόσος εἰς τὰ βυζιὰ τῶν γυναικῶν.

Caciuóla, θ. τυρὶ πλακωτὸν στρογγυλόν.

Cacofonía, θηλ. κακοφωνία. **Cacofónico**, κακόφωνος· πληθ. ci.

Cacografía, κακογραφία.

Cacografizzáre, (fízzo) κακογράφω, ἐσφαλμένως γράφω.

Cacúme, ἀρ. κορυφή. Λατ.

Cadávero, καὶ **Cadávere**, ἀρ. πτῶμα, τὸ νεκρὸν σῶμα.

Cadaúno, ἀρσεν· ἕκαστος· ἄνευ πληθ.

Cadénte, κοιν. ὁ πίπτων· ἐκλείπων. **Età cadénte**, τὸ γῆρας.

Cadénza, θ. πτῶσις, πέσιμον· ἔτι, παῦσις, ἡ ἐν τῷ τέλει τρέμουσα θέσις τῆς φωνῆς.

Cadére, πίπτω. **Cádo**, καὶ **Cággio**· ἐνεστ. **Cáddi**, **Cadésti**. παρατ. **Cadrò**, μελλ. **Cadúto**, μετ.

Cadétto, ἀρσεν. ὁ νεώτερος ἀδελφός.

Cadévole, κοιν. πτώσιμος, ὁποῦ δὲν βαστᾷ εὐκόλως πίπτει.

Cadiménto, ἀρ. πέσιμον.

Caducéo, ἀρ. τὸ κηρυκεῖον τοῦ Ἑρμοῦ, di Mercúrio.

Caducità, θ. τὸ πρόσκαιρον, τὸ φθαρτόν.

Cadúco, ἀρ. πρόσκαιρος, φθαρτός· πληθ. ci. καὶ **Caducíssimo**, ὑπερθ. **Mal cadúco**, ἡ ἐπιληψία, ὁ σεληνιασμός.

Cadúta, θηλ. πέσιμον. Cadutélla, ὑποκορ.

Cadúto, πεσμένος.

Caffè, ἀρσεν. ὁ καφές.

Caffettiéra, θηλ. ἀγγεῖον διὰ καφὲν, τὸ ἐμπρῆκι. καὶ Caffettiére, ὁ καφετζής.

Cáffo, ἀρσεν. ἀριθμός ἄνισος, περιττός.

Cagionaménto, ἀρσεν. αἴτιον, αἰτία.

Cagionáre, (cagióno) προξενῶ, γίνομαι αἴτιος. καὶ διαβάλλω, κατηγορῶ.

Cagionáto, προξενημένος.

Cagionatóre, ἀρ. αἴτιος. Cagionatríce, θ.

Cagióne, θ. αἰτία, πρόφασις. πταῖσμα. νόσος. ὅθεν.

Cagionévole, κοιν. νοσερὸς, φιλάσθενος.

Cagionóso. ἀρ. τὸ αὐτό.

Cagionúzza, καὶ Cagioncélla, ὑποκορ. μικρὴ αἰτία.

Cagliáre, (cáglio) λειποψυχῶ· ἔτι, πήζω. Cagliáto, μετοχ.

Cáglio, ἀρ. πητυά, μαγιά.

Cágna, θηλ. σκύλα. La cagna frettolósa, fà i catellíni ciéchi: ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει.

Cagnáccio, ἀρ. ἀχρεῖος σκύλος.

Cagnázzo, ἀρ. ὅμοιος τοῦ σκύλου· ἔτι, ἄσχημος, σκυλίτικος· ἔτι, εἶδος χρώματος.

Cagneggiáre, (éggio) σκληρύνομαι, φοβερίζω.

Cagnescaménte, λυσσωδῶς, ἀγρίως.

Cagnésco, πληθ. schi. ὡς τὸ Guardáre, ἢ stáre in cagnésco, κυττάζω ἀγρίως, μὲ θυμόν. καὶ ἐπίθ. θυμωμένος, ἄγριος.

Cagnétto, Cagnolíno, Cagnolétto, Cagnólo, Cagnúccio, Cagnolúccio, ὑποκορ. σκυλάκιον.

Cagnótto, ἀρσεν. ὁ ἐπὶ μισθῷ διαφεντεύων τινά.

Caícco, ἀρ. καΐκι. πληθυντ. chi.

Cála, θηλ. κόλπος θαλάσσης.

Calabróne, ἀρσεν. κηφὴν, καντηλοσβέστης, ζωῦφιον.

Calafáo, καὶ Calafáto, ἀρ. καλαφάτης. καὶ Calafatáre, ἢ Calefatáre, καλαφατίζω, στομπόνω τὰς χαρασματάδας τοῦ πλοίου.

Calamájo, ἀρ. μελανοδοχεῖον, τὸ καλαμάρι. καὶ ψάρι γνωστόν. πληθυντ. Calamáj.

Calamandréa, καὶ Calamandrína, θ. χαμαίδρυς, χόρτον.

Calameggiáre, (éggio) σημαίνω τὸν αὐλὸν, τὴν σφυρίστραν. Μεταφ. κάθομαι ἀργός.

Calaménto, ἀρ. κατάβασις. καὶ εἶδος χόρτου, ἀγριομίνθη.

Calaminária, θηλ. ἐπίθ. πέτρας. καδμία.

Calamístro, ἀρ. καλλυντρον, ὄργανον χρήσιμον εἰς τὸ βοστρυχίζειν, κατζαρώνειν τὰ μαλλία.

Calamíta, θ. ὁ μαγνήτης, πέτρα, ὁποῦ τραβᾷ τὸ σίδερον. ἰδὲ Magnéte.

Calamità, θηλ. δυστυχία, ταλαιπωρία.

Calamitáre, (calamíto) τρίβω τὸ σίδηρον ἐπάνω εἰς τὸν μαγνήτην.

Calamitáto, μαγνητισμένος.

Calamitóso, ἀρσεν. δυστυχὴς, ταλαίπωρος.

Cálamo, ἀρ. κάλαμος. ἔτι, τὸ μεταξὺ δύο κόμπων· ἔτι, γραφὶς, κονδύλι· ἔτι, θόρυβος, ταραχή.

Calándra, καὶ Calandríno, Calándro, ἀρ. εἶδος κίχλης, κόπφος, σκορδιαλός.

Caláppio, ἀρσεν. βρόχος, παγίδα.

Caláre, (cálo) κατεβάζω, καὶ καταβαίνω· ἔτι, ὀλιγοστεύω, ἐλαττοῦμαι.

Caláta, θηλ. κατάβασις καὶ εἶκος χοροῦ.

Caláto, κατεβασμένος.

Cálca, θ. ὄχλος, πλῆθος λαοῦ.

Calcágno, ἀρσεν. πτέρνα. πληθ. gni, καὶ gna, θ. καὶ Calcagnáre, (ῥῆμα) φεύγειν. Calcagníno, ὑποκορ. κυρίως τὸ μέρος τοῦ παπουτζίου τὸ ὑπὸ τὴν πτέρναν. καὶ Calcagnuólo, ἀρ. εἶδος γλυφείου.

Calcaménto, ἀρ. καὶ Calcatúra, θ. πάτημα.

Calcára, θ. εἶδος καμίνου, φούρνου τιτανώδους.

Calcáre, (cálco) καταπατῶ, θλίβω. καὶ κλωσσῶ.

Calcataménte, ἀθρόως.

Calcáto, καταπατημένος, καὶ ἀθρόος.

Calcatóre, ἀρ. καταπατητής. Calcatríce, θ.

Calcatréppo, καὶ Calcatréppolo, ἀρ. εἶδος χόρτου ἀκανθώδους, ἠρύγγιον.

Cálce, ἀρ. τὸ κοντάκι τῆς λόγχης, ἢ τοῦ τουφεκίου· καὶ θ. ἀσβέστη. Λατ.

Calcése, ἀρσεν. καρχήσιον, ἡ κορυφὴ τοῦ καταρτίου· καὶ εἶδος τροχιλιᾶς.

Calcestrúzzo, ἀρ. μίγμα ἀσβέστης μὲ ἄλλας ὕλας.

Calcétto, ἀρ. τὸ ὑποκάλτζουνον· καὶ εἶδος παπουτζίου ἐλαφροῦ.

Calcidónio, ἀρσεν. καρχηδόνιος λίθος, εἶδος μαρμάρου· καὶ **Calcidónia**, θ. εἶδος πολυτίμου λίθου.

Calcína, θηλ. ἀσβέστη.

Calcináccio, ἀρ. κομμάτιον ἀσβέστης ἀπὸ τοὺς τείχους.

Calcináre, (**calcíno**) διὰ πυρὸς μεταβάλλω εἰς στάκτην, ἀσβέστην.

Calcinazióne, καὶ **Calcinatúra**, θ. ἀποσβόλωσις, μεταβολὴ στερεῶν εἰς στάκτην.

Cálcio, ἀρ. κλοτζιά· καὶ αὐτὸ τὸ ποδάρι, ἢ ἡ πτέρνα· τὸ κοντάκι τῆς λόγχης, ἢ τοῦ τουφεκίου· καὶ εἶδος παιγνιδίου, σφαιρομαχία.

Calcitráre, (**cálcitro**) λακτίζω, δίδω κλοτζαῖς· καὶ ἐναντιοῦμαι.

Calcitrazióne, θ. ἀνθίστασις· λακτισμός.

Calcitróso, ἀρ. καὶ **ánte**, κοιν. ἀντιλακτίζων, ἀνθιστάμενος· λακτιστής.

Calcoláre, καὶ **Calculáre**· (καθὼς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ). **Cálcolo**, λογαριάζω.

Calcoláto, λογαριασμένος.

Calcolatóre, ἀρ. λογαριαστής.

Cálcola, θ. καὶ **Cálcole**, πληθ. οἱ γνώμονες, τὰ ξύλα ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ὑφανταὶ κρατοῦν τὰ ποδάρια.

Cálcolo, ἀρ. λογαριασμός· καὶ λιθαράκι. **Calcolería**, θηλ. ἡ τέχνη τοῦ λογαριάζειν. **Mal di cálcoli**, πάθος τῆς πέτρας.

Calcolóso, ἀρ. ὁποῦ προξενεῖ λιθίασιν, ἢ πάσχει λιθίασιν.

Calcolazióne, καὶ **Calculazióne**, θηλ. λογαρίασις.

Cálda, καὶ **Caldána**, θ. ἡ μεσιμβρινὴ ζέστη. καὶ ἀῤῥωστία ἀπὸ θέρμανσιν, ἢ ἀπὸ κρυολόγημα· πλευρῖτις.

Caldája, θ. καὶ **Caldájo**, ἀρ. κάκαβος, καζάνι.

Caldaménte, θερμῶς.

Caldáno, ἀρ. ἀγγεῖον χάλκινον, εἰς τὸ ὁποῖον βάνεται φωτία· θερμαντήριον· **Caldaníno**, ὑποκορ.

Caldeggiáre, (**caldéggio**) βοηθῶ, ὑπερασπίζομαι.

Calderájo, ἀρ. χαλκεύς, καζαντζῆς.

Calderíno, **Calderéllo**, καὶ **Calderúgio**, ἀρ. στραγαλιανός, πουλίον.

Calderóne, ἀρ. μέγα καζάνι· καὶ **Calderótto**, ἀρ. τὸ μικρόν, ὃ λέγεται καὶ **Calderuóla**, θ.

Caldézza, θ. θερμότης, ζέστη.

Caldína, θ. καὶ **Caldíno**, ἀρ. οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ χωριάται ἐκείνας τὰς τοποθεσίας ὅπου εἶναι ζέστη, διὰ τὴν προσβολὴν τοῦ Ἡλίου.

Cáldo, ἀρ. οὐσιαστ. θερμότης, ζέστη. Μεταφ. ἐξουσία, δύναμις, βοήθεια, καὶ ἐπιθυμία, πόθος· καὶ **Cáldo**, ἐπιθ. ἀρ. θερμός, ζεστός. **Cáldo cáldo**, ἐπίῤῥ. εὐθὺς εὐθύς.

Caldúra, θ. θερμότης.

Calefaciénte, κοιν. καὶ **Calefattívo**, ἀρσεν. θερμαντικός.

Calefazióne, θ. θέρμανσις. Λατ.

Calendário, καὶ **Calendáro**, ἀρ. μηνολόγιον.

Calénde, **Caléndi**, πληθυντ. θ. ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν μηνῶν. νεομηνία. καὶ τὰ Καταμήνια τῶν γυναικῶν.

Calenzuólo, ἀρσεν. πῖνος, ἢ φλόρι, πουλί.

Calére, ῥῆμα ἀπρόσωπον. μέλει. **Mi cále**, μέλει μοι. **non mi cále**, οὐ μέλει μοι. **Non te ne cáglia**, ἂς μὴ σὲ μέλει· **se ti calésse**, ἂν ἤθελε σὲ μέλῃ. **Me ne cálse**, μεμέληκέ μοι. **Avére** ἢ **méttere in non cále**, ἀμελεῖν τι, δὲν ἐγνοιάζομαι διὰ ἕνα πρᾶγμα.

Calésso, ἀρ. ἁμάξιον.

Caléstro, ἀρσεν. πετρῶδες, ἀχαμνὸν χωράφι.

Cáli, ἀρσεν. εἶδος χόρτου, καλιά.

Calía, θ. τὸ ῥίνισμα τοῦ χρυσοῦ. Μεταφ. τίποτες, μηδὲ γρύ.

Cálibe, ἀρ. χάλυψ. Λατ. καὶ **Calibeáto**, ἀρ. ἰατρικὸν μὲ τζελίκι.

Calíbro, ἀρ. ὄργανον, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦσι πόσον

κρατεῖ τό κανόνι. μεταφ. ὁ χαρακτήρ, ἡ ποιότης, ἀξιότης τινός προσώπου.

Cálice, ἀρ. διακοπότηρον· καὶ ἁπλῶς, ποτήριον.

Caliditá, θ. θερμότης.

Cálido, ἀρ θερμός.

Califfo, καλίφης· καὶ **Califfáto**, ἀρ. τό ἀξίωμα τοῦ καλίφου.

Caligáre, οὐδετ. σκοτίζομαι. Λατ.

Caligine, θ. σκότος, ὁμίχλη κατακνιά.

Caliginóso, ἀρ. ζοφώδης, σκοτεινός.

Cálla, καὶ **Callája**, θηλ. πέραμα, τρύπα εἰς τούς φραγμούς.

Cálle, ἀρ. τρίβος, στράτα· λέξ. Ποιητ.

Cállo, ἀρ. τύλος, πρίσμα, ὁποῦ γίνεται τό περισσότερον εἰς τούς πόδας, καὶ εἶναι σκληρόν ὡσάν καρφί.

Callositá, θ. τύλωσις.

Callóso, ἀρ. τυλώδης.

Cálma, θηλ. γαλήνη.

Calmáre, (**cálmo**) ἡσυχάζω, γαληνεύω.

Cálo, ἀρ. κατάβασις· μεταφ. ξεπεσιμός, ὀλιγόστευσις.

Calonniáre, ἰδὲ **Calunniáre**, κτλ'.

Calóre, ἀρ. θερμότης.

Caloría, ἰδὲ **Caluría**.

Calorífico, ἀρ. θερμαντικός. πληθ. ci. Λατ.

Calorosaménte, θερμῶς.

Caloróso, ἀρ. θερμός.

Calúscio, ἀρσεν. ἀδύνατος, μαλακός.

Calpestaménto, ἀρσεν. πάτημα.

Calpestáre, (**calpésto**) καταπατῶ. **Calpestáto**, καὶ **Calpésto**, καταπατημένος.

Calpestatóre, ἀρ. καταπατητής.

Calpestío, ἀρ. συχνοκτύπημα τῶν ποδῶν κατά γῆς. Αἱ ἔχουσαι λέξεις τοιαύτην κατάληψιν εἰς io, σημαίνουσιν σύχνωσιν καὶ ὑπερβολήν.

Calteríre, (**ísco**) ἀποτέμνω, χωρίζω ὀλίγον τὸ δέρμα, τὴν φλοῦδαν. **Calteríto**, μετ.

Calteritúra, θ. μικρόν, ἐλαφρόν χώρισμα. (τζουγκράνισμα).

Calváre (**cálvo**) ποιῶ φαλακρόν· καὶ αὐτοπαθ. γίνομαι φαλακρός.

Calvézza, θ. φαλακρότης.

Calúgine, καὶ **Calúggine**, θηλ. χνοῦς, αἱ πρῶται τρίχες τῶν πουλίων.

Calvízio, ἀρ. καὶ **Calvízie**, θ. φαλακρότης.

Calumáre, (**lúmo**) χαλῶ, χαυνόνω τά σχοινία.

Galúnnia, θ. συκοφαντία.

Calunniáre, (**calúnnio**) συκοφαντῶ. **Calunniáto**, μετ.

Calunniatóre, συκοφάντης. **Calunniatríce**, θ.

Calunniazióne, θ. καὶ **Calunniaménto**, ἀρσεν. συκοφαντία·

Calunniosaménte, μὲ συκοφαντίαν.

Calunnióso, συκοφαντικός.

Cálvo, ἀρ. φαλακρός· καὶ οὐσιαστ. τό φαλακρόν μέρος τῆς κεφαλῆς.

Caluría, θ. τό κοπρίζειν τὴν γῆν, τά χωράφια.

Cálza, θηλ. περικνημίς· (τζιράπι).

Calzaménto, ἀρ. ἐμβάς, ὑπόδημα, ὡς τζιράπι, παπαποῦτζι, κτλ'.

Calzáre, (**cálzo**) ὑποδένω, βάνω ὑπόδημα, κάλτζαν, παποῦτζι, κτλ'.

Calzáre, (ὄνομα ἀρ.) καὶ **Calzatúra**· ἰδὲ **Calzaménto**.

Calzáto, ὑποδημένος.

Calzétta, θηλ. κάλτζα μεταξωτή· καὶ **Calzerúne**, ἢ **Calzerótto**, ἀρ. κάλτζα χοντρή.

Calzettájo, καὶ **Calzajuólo**, ἀρ. ὁ καλτζάς.

Calzolájo, καὶ **Calzoláro**, ἀρ. παπουτζής· καὶ **Calzolería**, θηλ. τὸ τούτου ἐργαστήριον.

Calzóni, ἀρ. πληθ. αἱ ἀναξυρίδες, τά βρακία.

Camaleónte, ἀρσεν. χαμαιλέων, ζῶον γνωστόν.

Camamílla, καὶ **Camomílla**, θ. χαμαίμηλον, χόρτον ἰατρικόν.

Camangiáre, ἀρ. τὸ προσφάγιον.

Camarlíngo, ἀρ. ταμίας, θησαυροφύλαξ.

Camáto, ἀρ. κάμαξ, καμάκι, ῥαβδί.

Camáuro, ἀρ. σκούφια μικρή τοῦ Πάπα.

Cambellétto, ἰδὲ **Ciambellótto**.

Cambiábile, κοιν. μεταβλητός.

Cambiaménto, ἀρσεν. καὶ **Cambiatúra**, θ. ἀλλαγή, μεταβολή.

Cambiáre, (**cámbio**) ἀλλάσσω, μεταβαλλω.

Cambiatóre, ἀρσεν. τραπεζίτης, ὁ ἀλλάζων ἀργύρια.

Cámbio, ἀρ. ἀμοιβή, ἀλλαξία, κόλλυβος.

Cámera, θ. κοιτὼν, οἰκίσκος, δωμάτιον. (ὀντᾶς).

Cameráta, θ. συντροφία, συναναστροφή· καὶ ὁ σύντροφος, καὶ συγκάτοικος.

Cameriéra, θ. θεραπαινὶς, δούλη· καὶ **Cameriére**, ἀρ.

Cámice, ἀρ. τὸ στοιχάριον τοῦ ἱερέως.

Camícia, καὶ **Camíscia**, θηλ. ὑποκάμισον.

Camiciuóla, θηλ. χιτωνίσκος, καμιζόλα.

Camméllo, ἀρσεν. ὁ κάμηλος, τὸ καμῆλι. πληθ. **Cammélli**, καὶ **Camméi**.

Camméo, ἀρ. λίθος πολύτιμος ἀνάγλυπτος.

Camminàre, (cammíno) ὁδεύω, ὑπάγω, περιπατῶ.

Camminàta, θ. περιπάτησις· καὶ ὁ μεγαλήτερος ὀντᾶς τοῦ ὀσπητίου. **Sála**.

Camminatóre, ἀρ. περιπατητής.

Cammíno, ἀρ. στράτα, ὁδός· καὶ ἑστία, ὁ τόπος, ὅπου ἀνάπτεται ἡ φωτία. (οὐτζάκι).

Camóscio, ἀρ. αἴγαγρος, καὶ τὸ δέρμα τούτου· καὶ ἐπίθ. σιμός, κουζομύτης.

Camózza, θ. ἀγριόαιγα.

Campágna, θηλ. ἀγρός, πεδίον, πεδιάδα.

Campagnuólo, καὶ **Campajuólo**, ἀρ. ἄγροικος, χωριάτης.

Campále, κοιν. πεδινός· ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ στρατεύματος, ἢ μάχης.

Campaménto, ἀρ. τὸ σώζεσθαι, γλύτωσις.

Campána, θηλ. κώδων, σήμαντρον, καμπάνα.

Campanájo, καὶ **Campanáro**, ἀρ. καμπανοκρούστης.

Campanélla, θ. καὶ **Campanéllo**, ἀρ. κουδοῦνι.

Campaníle, ἀρ. καμπαναρεῖον.

Campáre, (cámpo) σώζω, φυλάττω, ἐλευθερώνω· καὶ οὐδετ. ἀποφεύγω, σώζομαι, γλυτόνω.

Campáto, ἐκφυγὼν, ἐλευθερωθεὶς, σωσμένος.

Campeggiáre, (éggio) περιφέρομαι μὲ τὸ στράτευμα· ἔτι, στρατοπεδεύω· ἔτι, φαίνομαι λαμπρὸς, καὶ χαροποιός· ἐπὶ χρωμάτων ζωγραφ.

Camperéccio, ἀρσεν. καὶ **Campéstre**, κοιν. ἄγροικος, πεδινός.

Campidóglio, καὶ **Campidólio**, ἀρσεν. καπιτώλιον, παλαιὰ οἰκοδομὴ, καὶ Ναὸς ἐν Ῥώμῃ.

Campío, ἀρ. τόπος πεδινός, ἄγροικος.

Campióne, ἀρ. ἥρως, ἀνδρεῖος, πολεμάρχος. **Campionéssa**, ἡρώϊσσα.

Cámpo, ἀρσεν. ἀγρός, χωράφιον, καὶ στρατόπεδον, καὶ ὁ τόπος τῆς μάχης· ἔτι, χώρα, διάστημα, μέσον, εὐκαιρία.

Camuffáre, (úffo) καλύπτομαι, μεταβάλλω τὸ σχῆμά μου, μεταπλάττομαι· ἔτι, ἀπατῶ.

Camúso, ἀρ. σιμὸς, κουτζομύτης.

Canáglia, θ. ὁ συμφετώδης ὄχλος, τὸ πλῆθος, τὸ πλέον χυδαϊκὸν μέρον τοῦ λαοῦ.

Canále, ἀρσεν. σωλὴν, αὐλάκι, ἀμάρα.

Cánapa, θ. καὶ **Cánape**, ἀρ. κάνναβις, τὸ καννάβι· καὶ **Canapíno**, ἀρ. καννάβινος.

Cánapo, ἀρ. σχοινὶ χοντρὸν ἀπὸ καννάβι.

Canaríno, ἀρ. κανάρινον, πουλίον λαλητικὸν οὕτω καλούμενον ἀπὸ τὰς Καναρίας Νήσους, ὅθεν ἐφέρθη εἰς τὴν Εὐρώπην.

Canáta, θηλ. ἐπίπληξις. σφοδρὰ ἐπιτίμησις.

Canattería, θ. πλῆθος σκύλων. **Canattiére**, ὁ φύλαξ τῶν σκύλων.

Canaváccio, καὶ **Canováccio**, ἀρ. τραχὺ, χοντρὸν πανί.

Cancellaménto, ἀρσεν. καὶ **Cancellatúra**, **Cancellazióne**, καὶ **Cancellagióne**, θηλ. ἐξάλειψις, λειῶμα.

Cancelláre, (céllo) ἐξαλείφω, λειώνω· ἔτι, κλείω μὲ κάγκελλα.

Cancellería, θ. χαρτοφυλάκιον, καγκελαρία.

Cancelliére, ἀρσεν. καγκελάριος.

Cancéllo, ἀρ. κάγκελον.

Cánchero, ἀρ. καρκίνωμα, πληγὴ δυσίατος.

Cancheróso, καὶ **Cancеróso**, ἀρ. καρκινώδης.

Cancréna, **Cangréna**, καὶ **Cancherélla**, θ. γάγγραινα, πληγὴ θανατηφόρος, ἡ κοινῶς φάγουσα.

Cancrenáre, (cancréno) γαγγραίνομαι.

Cáncro, ἀρ. καρκῖνος, ζώδιον τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλ[illegible] ἴδε καὶ **Cánchero**.

Candéla, θ. κηρὸς, κερί, λαμπάς.

Candellája, θηλ. ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Candelliére, ἀρσεν. λυχνία, κηροπήγιον. **Candelábro**, ἀρ. τὸ αὐτό. Λατ.

Candellótto, ἀρ. χοντρὴ λαμπάς.

Candénte, κοιν. διάπυρος, λαμπρός. λέξ. Λατ.

Candidaménte, ἀφελῶς, εἰλικρινῶς.

Candidáto, ἀρσεν. λευχείμων, λευκοφόρος. οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ ζητοῦντες ἀρχάς, ἀξιώματα.

Candidézza, Θ. λευκότης, καθαρότης.

Cándido, ἀρ. λευκός, ἀθῶος, ἄκακος.

Candíre, (ísco) ἡδύνω, ἀρταίνω μὲ ζάχαρην.

Candíto, ἀρτυμένος μὲ ζάχαρην.

Candóre, ἀρ. λευκότης. Μεταφ. καθαρότης, ἁπλότης, ἀκακία.

Cáne, ἀρ. κύων, σκύλος.

Canéstro, ἀρ. καὶ **Canéstra**, Θ. κανίστρα, καλάθι.

Cánfora, Θηλ. ἡ κάμφουρα, κόμμι δένδρου τινὸς τῆς Ἰνδίας. **Canforáto**, καμφουρομένος.

Cangiaménto, ἰδὲ Cambiaménto.

Cangiábile,, κοιν. εὐμετάβλητος, μεταβλητός.

Cangiánte, κοιν. ἀλλάσσων, ποικίλος, παρδαλός. **Cangío**, ἀρ. εἶδος χρώματος. τὸ αὐτό.

Cangiáre, ἰδὲ Cambiáre.

Cangiáto, ἀλλαγμένος.

Caniccio, καὶ **Canníccio**, ἀρ. πλεκτόνι ἐκ σχοίνων.

Canícola, Θηλ. ὁ σείριος ἀστήρ. καὶ τὸ κυνόκαυμα, ἤτοι ὁ καιρὸς τοῦ τοιούτου ἀστέρος. ὅθεν Giórni canicolári, αἱ κυνικαὶ ἡμέραι.

Caníle, ἀρ. κρεβάτι σκυλικόν.

Caninaménte, κυνικῶς, δίκην σκύλου.

Caníno, ὑποκορ. σκυλάκιον. καὶ σκυλικός.

Canízie, Θ. πολιά, τὰ ἄσπρα μαλλία. Λατ.

Cánna, Θηλ. κάλαμος, καλάμι.

Cannélla, Θηλ. καλαμίδιον. (ἀλλὰ βέλτιον τό, Cannúccia)· ἔτι, σωλήν. ἐπιστόμιον· ἔτι, κανέλλα, εἶδος ἀρώματος.

Cannéto, ἀρ. ὁ καλαμών, τόπος, ὅπου εἶναι φυτευμένα καλάμια.

Cannocchiále, καὶ **Canócchiále**, ἀρ. τηλεσκόπιον.

Cannócchio, ἀρ. μάτι καλάμου, ἡ ῥίζα τοῦ καλαμιοῦ.

Cannonáta, Θ. κανονιά, κομματιά.

Cannóne, ἀρ. τὸ κανόνι, ὄργανον πολεμικόν.

Cannóso, ἀρ. καλαμώδης.

Cáno, ἀρ. Λατ. ἰδὲ Canúto.

Canócchio, ἀρσεν. παλαιὰ χάραξ, παλοῦκι ἀμπέλου πεπαλαιωμένον.

Cánone, ἀρ. κανών, ὁ κανόνας.

Canonicaménte, κανονικῶς.

Canónico, ἀρ. κανονικός. πληθ. ci.

Canonísta, ἀρ. κανονιστής.

Canonizzáre, (nízzo) κανονίζω, γράφω εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἁγίων. **Canonizzáto**, μετ.

Canóro, ἀρ. εὔηχος, μελωδικός.

Cánova, Θηλ. κελλάριον, ἀποθήκη τοῦ κρασίου, καὶ κρασοπωλεῖον.

Canovájo, καὶ **Canevájo**, ἀρ. ὁ κελλάρης.

Cansáre, (cánso) ὀλίγον τι ἀπομακρύνω· καὶ αὐτοπαθ. ἐκφεύγω, γλυτόνω.

Cantábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ψαλθῇ.

Cantacchiáre, (tácchio) ἰδὲ Canticchiáre.

Cantafávola, Θ. παραμύθι.

Cantaféra, Θ. ἰδὲ Cantiléna.

Cantambánco, ἀρ. ἀγύρτης.

Cantáre, τραγουδῶ, ψάλλω.

Cantáro, ἀρ. καντάρι, μέτρον· καὶ **Cántaro**, τὸ ἀγγεῖον τῆς κόπρου.

Cantáta, Θ. ᾠδή, σύνθεσις μουσική.

Cantáto, ψαλμένος, τραγουδισμένος.

Cantatóre, ἀρσεν. ψάλτης, τραγουδιστής. **Cantatríce**, Θηλ.

Canterélla, Θ. κανθαρίς· καὶ πουλὶ ὁποῦ κρατεῖται εἰς τὸ κλουβί, διὰ νὰ ἑλκύσῃ ἄλλα.

Canterelláre, ἰδὲ Canticchiáre.

Canteríno, ἀρ. τραγουδιστής. χλευαστ. ὁποῖος ἀγαπᾷ νὰ τραγουδῇ συχνά.

Cántero, ἀρσεν. τὸ ἀγγεῖον τῆς κόπρου.

Cántica, Θ. καὶ **Cántico**, ἀρ. ᾠδή, ᾆσμα· πληθ. che, ci.

Canticchiáre, (ticchio) τερετίζω, ψάλλω, ἢ τραγουδῶ μὲ χαμηλὴν φωνὴν καὶ συνεχῶς.

Cantiléna, ϑ. τραγούδιον.

Cantína, ϑηλ. οἰνοϑήκη.

Cantiniére, ἀρ. κελλάρης.

Cantíno, ἀρ. ἡ ὑστερινὴ χορδὴ ἑνὸς ὀργάνου.

Cánto, ἀρσεν. ψάλσιμον, τραγούδισμα, καί μέρος ποιήματος· ᾠδὴ, ᾆσμα.

Cánto, ἀρ. γωνία, μέρος· **Cantúccio**, ὑποκορ.

Cantonáta, ϑ. γωνία, ἡ ἐξωτερικὴ γωνία τῶν οἰκοδομῶν.

Cantóne, ἀρ. γωνία, ἀγκωνή.

Cantóre, ἀρ. ψάλτης, καὶ ποιητής.

Canutézza, ἴδε Canízie.

Canúto, ἀρσεν. λευκός τὴν τρίχα, ψαρός, γέρων.

Canzóna, καί **Canzóne**, ϑηλ. ᾠδὴ, τραγούδιον. **Canzonétta**, ὑποκορ.

Canzonáre, (canzóno) φλυαρῶ, παίζω, περιπαίζω.

Canzoniére, ἀρ. βιβλίον, ἡ σύναξις λυρικῶν ποιημάτων.

Cáos, ἀρ. χάος.

Capáccio, ἀρσεν. ἄσχημον, ἀχρεῖον κεφάλι· ἔτι, ἰσχυρογνώμων, χοντροκέφαλος.

Capáce, κοιν. δεκτικός, ἐπιτήδειος.

Capacità, ϑηλ. χώρησις, εὐρυχωρία, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης.

Capacitáre, ποιῶ δεκτικόν, ἐπιτήδειον, ἱκανόν· ἔτι, πληροφορῶ, βεβαιώνω. (**Capácito**, ἐνεστ. καὶ **Capácitano**, τρίτον πρόσωπον τοῦ πληϑ.)

Capánna, ϑηλ. καλύβη.

Caparbietà, καί **ría**, ϑ. ἰσχυρογνωμία, πεῖσμα.

Capárbio, ἀρ. ἰσχυρογνώμων, αὐϑάδης, πεισματάρης.

Capárra, ϑ. ἀῤῥαβών.

Caparráre, (capárro) δίδω ἀῤῥαβῶνα, ἐνέχυρον.

Capassóne, ἀρ. ἴδε Capócchio.

Capáta, ϑ. κτύπημα τῆς κεφαλῆς· ἔτι, χαιρετισμός μὲ κλίσιν τῆς κεφαλῆς.

Capécchio, ἀρ. τὸ πλέον χονδρὸν τοῦ λιναρίου, καὶ καναβίου.

Capélla, ϑ. αἰγίδιον. Λατ.

Capellatúra, ϑ. ὅλα τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς, τὸ τρίχωμα.

Capelliéra, ϑ. τὸ αὐτό· ἔτι, ποσότης, πλῆϑος πλαστῶν μαλλίων.

Capéllo, ἀρ. ϑρίξ, τρίχα.

Capellúto, ἀρσεν. ὁ ἔχων πολλὰ μαλλία, πολύκομος, μαλλιαρός.

Capelvénere, ἀρ. μαλοχόρταρον, πολύτριχον, χόρτον ἰατρικόν.

Cápere, καὶ **Capíre**, (**cápo**, καὶ **capísco**) χωρῶ, εἶμαι δεκτικός, ἐμπεριέχω, δέχομαι. Εἰς τοῦτο τὸ ῥῆμα τὸ περιεχόμενον εἶναι ἡ Ὀνομαστ. ἴδε **Capíre**.

Caperózzolo, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ **Cápo**. μικρὴ κεφαλή.

Capéstro, ἀρ. τὸ καπίστριον, σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον δένονται τὰ ζῶα, ἢ πνίγονται, κρεμῶνται οἱ ἄνϑρωποι.

Capévole, κοιν. δεκτικός, χωρητικός.

Capezzále, ἀρσεν. προσκέφαλον.

Capézzolo, ἀρ. ἡ ϑήλη, ἡ ῥῶγα τοῦ βυζίου.

Capilláre, κοιν. τριχώδης, τριχοειδής.

Capillízio, ἀρ. κόμη· καὶ ἡ κόμη τῶν ἀστέρων.

Capiménto, ἀρ. ἡ χώρησις· τὸ μέγεϑος ἢ ἡ ἔκτασις τινός πράγματος.

Capinéra, ϑ. ἢ **Capinéro**, ἀρ. μελαγκόρυφος, ποταμίδα, πουλάκι.

Capíre, (ísco). **Capíi**, **Capísti**, κτλ'. παρακείμ. **Capíto**, μετοχή· ἐννοῶ, καταλαμβάνω· ἔτε, χωρῶ, κρατῶ, περιλαμβάνω, ἐμπεριέχω.

Capitále, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ κεφάλαιον.

Capitále, ἐπίϑ. κοίν. κεφαλικός. **Péna capitále**, κεφαλικὴ τιμωρία. **O'dio, nemíco capitále**, μῖσος, ἐχϑρός ϑανάσιμος, ἄσπονδος· ἔτι, ὠφέλιμος εἰς τὴν κεφαλήν. Ἰατρ.

Capitalménte, κεφαλικῶς, ϑανασίμως.

Capitaneggiáre, (néggio) ὁρίζω, ὁδηγῶ, ἐξουσιάζω ὡς ἡγεμών, καπιτάνος.

Capitáno, ἀρ. στρατηγός, ἡγεμών, ὁδηγός, ἐξουσιαστής· καὶ ναύαρχος, καπιτάνος. **Capitanéssa**, ϑηλ. **Capitanáto**, ἀρσεν. καὶ **Capitanería**, ἢ **Capitanánza**, ϑ. ἡγεμονία, τὸ οὐφίκιον, καὶ ἡ διοίκησις τοῦ καπιτάνου· **Náve Capitána**, στρατηγίς, ἡ πρώτη, ἡ ἡγεμονεύουσα ναῦς.

Capitáre, (cápito) φϑάνω, ἔρχομαι εἰς τόπον·

ἔτι, τελειώνω, φέρω εἰς τέλος.

Capitáto, φθασμένος· καὶ κεφαλωτός.

Capitéllo, ἀρ. ἐπιστύλιον· ἔτι, ὑποκορ. τοῦ Cápo. ἔτι, τὸ μανίκι τοῦ πριονίου· ἔτι, τὰ λουριὰ τῶν βιβλίων· ἔτι, ἡ ῥῶγα τοῦ βυζιοῦ· καὶ εἶδος ἰατρικῆς κατασκευῆς.

Capíto, νοηθείς. Ho capíto, ἐνόησα, ἐκατάλαβα· παρὰ τοῦ Capíre.

Capitoláre, (capítolo) ποιῶ συνθήκην.

Capitolazióne, θηλ. συνθήκη, συμβιβασμός.

Capítolo, ἀρ. κεφάλαιον· ἔτι, εἶδος Ποιήσεως· ἔτι, συνθήκη, σπονδή· ἔτι, σῶμα, ἡ συνάθροισις Ἐκκλησιαστικῶν.

Capitómbolo, ἀρ. πήδημα μὲ κατωφερῆ κεφαλήν· καὶ Capitomboláre, ῥῆμα ταυτοσήμαντον.

Capitóne, ἀρ. χοντρὸν μετάξι.

Cápo, ἄρσεν. κεφαλή· ἔτι, ἀρχὴ, πέρας, τέλος· ἔτι, ἡγεμὼν, ὁδηγός, ἐξουσιαστὴς, καὶ κεφάλαιον. Cápo d'ánno, ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου. Cápo di cása, ὁ οἰκοδεσπότης. Cápo di látte, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον. Da Cápo, ἐπίῤῥ. ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. Da cápo a piè, ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. Trárre ἢ veníre a cápo, φέρω εἰς τέλος.

Capocáccia, ἀρ. ὁ προεστὼς τῶν κυνηγῶν.

Capócchia, θ. ἡ ἄκρα, ἡ κεφαλὴ τῆς ῥάβδου, καὶ τῆς βελόνης.

Capócchio, ἄρσεν. ἀνόητος, μωρός.

Capogátto, ἀρ. ἀῤῥωστία τῶν ἵππων, καὶ ἄλλων ζώων· καὶ βλαστάρι ἀμπέλου ῥιζωμένον.

Capogíro, καὶ Capogírlo, ἀρ. ἴλιγγος, σκοτοῦρα.

Capoleváre, (lévo) πίπτω μὲ τὸ κεφάλι κάτω.

Capolíno, ἀρ. ὑποκορ. μικρὴ κεφαλή.

Capóne, ἀρ. μεγάλη κεφαλή· καὶ ἀπειθὴς, ἰσχυρογνώμων, πεισματάρης.

Caponería, καὶ Caponággine, θ. ἰσχυρογνωμία, πεῖσμα.

Capopiéde, καὶ Capopiè, ἀρ. σφάλμα, ἀνοησία, ἀναποδιά· καὶ ἐπίῤῥ. ἄνω κάτω, ἀνάποδα.

Caporále, ἄρσεν. δεκαπεντάρχης.

Caporióne, ἀρ. ἀρχηγός.

Caporovéscio, ἰδὲ Capopiéde, ἐπίῤῥ.

Caposóldo, ἀρ. τὸ παραπάνω, ἡ προσθήκη ὁποῦ δίδεται τῷ ἀξίῳ στρατιώτῃ ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ του.

Capovérso, ἀρ. ἀρχὴ τοῦ στίχου.

Capovólgere, (vólgo) καὶ Capovoltáre, (vólto) γυρίζω ἀνάποδα. Capovólsi, παρακείμ.

Capovólto, γυρισμένος ἀνάποδα.

Cáppa, θηλ. ἐπανωφόρι, κάππα.

Cappélla, θηλ. ἱερὸν μικρὸν παρακλήσιον.

Cappelláno, ἄρσεν. ἱερεὺς, ἐφημέριος· καὶ Cappellanía, θ. τὸ τούτου εἰσόδημα.

Cappéllo, ἀρ. πῖλος, καππέλλον, σκιάδιον. Cappellájo, ἄρσεν. ὁ πιλοποιός· καὶ Cappelliéra, θηλ. ἡ θήκη τῶν πίλων.

Cappellúto, ἀρ. ἐπίθ. κορυδαλοῦ, ἢ ὄρνιθας ὁποῦ ἔχει λόφον.

Cápperi, ἐπίῤῥ. βαβαί.

Cáppero, ἄρσεν. ἡ κάππαρις, τὸ φυτὸν, καὶ ὁ καρπός.

Capperóne, καὶ Capperúccio, ἄρσεν. ἰδὲ Cappúccio.

Cáppio, αὐδ. δεσμὸς, κόμβος, θηλυά. Cáppio corsójo, συρτοθηλυά.

Cáppita, ἐπίῤῥ. βαβαί.

Capponáre, (cappóno) εὐνουχίζω, καπονίζω.

Cappóne, ἀρ. ἐκτομίας, τὸ καπόνι· καὶ Capponája, θ. τὸ κλουβὶ, ὁ τόπος τῶν καππονίων.

Cappótto, ἀρ. εἶδος ἐπανωφορέματος μὲ κουκοῦλαν.

Cappúccio, ἀρ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κουκοῦλα· ἔτι, κράμβη, ἀσπρολάχανον. Cappuccétto, καὶ Cappuccíno, ὑποκορ. ἀλλὰ τὸ β΄. ἤτοι τὸ Cappuccíno, εἶναι καὶ Τάγμα Μοναχῶν, Καλογήρων.

Cápra, θ. αἶξ, γίδα.

Caprájo, ἀρ αἰγοβοσκός.

Caprétto, καὶ Cavrétto, ἀρ. ἐρίφιον, κατζίκιον.

Capríccio, ἀρ. ἀνατριχίασμα· καὶ ἐπιθυμία, φαντασία.

Capricciosaménte, ἀλόγως, ἀστόχαστα, ἐξ ἰδίας φαντασίας.

Capriccióso, ἀρ. φαντασιώδης, ὁ ἔχων ξένας, καὶ ἀλλόκότους ἰδέας.
Capricórno, ἀρ. αἰγόκερως, ζώδιον ἀστρονομικόν.
Caprifíco, ἀρ. ἀγριοσυκία.
Capriföglio, ἀρσεν. περικλύμενον, ἀγιόκλημα.
Capríno, καὶ Caprígno, ἀρσεν. αἰγικός. Disputár dell' ómbra dell' ásino, ἢ della lána caprína. φιλονεικεῖν περὶ ὄνου σκιᾶς.
Cáprio, Capriólo, καὶ Capriuólo, ἀρ. ζορκάδιον.
Capriόla, καὶ Cavriuóla, Θ. πήδημα ὀρχηστῶν.
Caprόne, ἀρ. τράγος.
Caprúggine, Θηλ. ἡ χαραγματιὰ εἰς ταῖς δούγαις τοῦ βουτζιοῦ, ὅπου ἐμβαίνει ὁ πάτος· ὅθεν καὶ Capruggináre; τὸ ῥῆμα.
Carábe, ἀρ. ἤλεκτρον, κεχρυμπάρι.
Carabína, Θ. εἶδος τουφεκίου.
Caracolláre, (cóllo) κυκλογυρίζω· λέγεται διὰ τὸ ἱππικὸν ὅταν κυκλογυρίζῃ διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸ πεζόν.
Caráffa, Θ. γυάλινον ἀγγεῖον.
Caraménte, φιλικῶς, ἀκριβῶς.
Carantáre, (rato) ζυγιάζω, ἐξετάζω λεπτομερῶς.
Caratéllo, ἀρ. βαρέλι.
Caráto, ἀρ. ζύγι τοῦ χρυσίου, καὶ εἶναι τὸ κδ'. τῆς οὐγγίας.
Caráttere, ἀρ. χαρακτήρ.
Caratterizzáre, (ízzo) χαρακτηρίζω.
Caravélla, Θ. πλοιάριον ὀγλίγωρος.
Carbonája, Θ. τόπος ὅπου κατασκευάζονται, ἢ φυλάττονται τὰ κάρβουνα· ἔτι, λάκκος ὁλόγυρα εἰς τὰ τοίχη τῆς πόλεως· ἔτι, σκοτεινὴ φυλακή.
Carbonájo, ἀρ. ἀνθρακεὺς καρβουνᾶς.
Carbonáta, Θηλ. χοίρενον κρέας ψημένον εἰς τὰ κάρβουνα.
Carbónchio, καὶ Carboncéllo, ἀρ. ἀνθράκιον, πολύτιμος λίθος.
Carbóne, ἀρ. κάρβουνον.
Carcáme, ἀρσεν. σκελετόν· ἰδὲ καὶ Carógna· ἔτι, εἶδος πολυτίμου στολιδίου τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν.
Carcáre, (cárco) Ποιητ. ἀντὶ τοῦ, Caricáre.
Carcásso, ἀρ. φαρέτρα.
Carceráre, (cárcero) φυλακώνω.
Carceráto, φαλακωμένος.
Carcerazióne, Θ. καὶ Carceraménto, ἀρ. φυλάκωσις.
Cárcere, κοιν. ἡ φυλακή· εἰς τὸ πληθυντ. σχεδὸν πάντοτε εἶναι Θηλ.
Carceriére, ἀρσεν. ὁ φύλαξ τῆς φυλακῆς.
Carciófo, ἀρ. ἀγκινάρα.
Cárco, οὐσιαστ. ἀρ. βάρος, φόρτωμα· καὶ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ, Caricáto.
Cardamómo, καὶ Cardamóne, ἀρ. καρδάμωμον, φυτὸν εὐῶδες.
Cardáre, κτενίζω τὰ φοῦχα, λαναρίζω.
Cardatúra, Θηλ. λανάρισμα.
Cardeggiáre, (éggio) τὸ αὐτό· καὶ μεταφ. καταλαλῶ, ψέλω.
Cardellíno, καὶ Cardelétto, ἀρ. στραγαλιανός, ἀκανθίς.
Cardinaláto, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Καρδινάλου· καὶ Cardinalésco, πληθυντ. schi. καὶ Cardinalízio, ἀρ. ἴδιον, ἀνῆκον εἰς Καρδινάλην.
Cardinále, ἀρσεν. Καρδινάλης· καὶ ἐπίθ. κοιν. προκαταρκτικός, πρώτιστος, ἀρχικός.
Cárdine, ἀρ. στροφεὺς τῆς θύρας. I Cárdini del Ciélo, οἱ Πόλοι τοῦ Οὐρανοῦ.
Cárdo, καὶ Cardóne, ἀρ. σκόλυμος, ὀνόκανθα, λάχανον ἀγκαθωτόν, ἀγκύλα· κτένι, ὅπου κτενίζεται τὸ μαλλίον, ἐξ οὗ τὸ Cardáre ῥῆμα.
Cardosánto, ἀρσεν. ἡ ἄκαρνα.
Careggiáre, (réggio) χαϊδεύω. Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Καῤῥέζω. Careggiáto, χαϊδευμένος.
Caréna, Θηλ. στείρωμα, τροπίς, τὸ ὑποκάτωθεν μέρος τοῦ καραβίου.
Carestía, Θηλ. ἀκρίβεια, ἔλλειψις ὅλων τῶν πραγμάτων, καὶ ἐξαιρέτως τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαίων.
Carézza, Θ. εὐχρηστότερον καὶ πληθυντ. Carézze, χαΐδια.
Carezzaménto, ἀρ. χαΐδευμα,
Carezzáre, (rézzo) χαϊδεύω.
Carezzévole, κοιν. ἀρεστός, χαϊδευτικός.

Carezzevolménte, χαϊδευτικῶς, εὐνοϊκῶς.

Cárica, θηλ. φορτίον, καὶ ὀφφίκιον, ἀξίωμα· πληθυντ. che.

Caricaménto, ἀρ. φόρτωμα.

Caricáre, (cárico) φορτώνω, ἐπιφορτίζω.

Caricáto, φορτωμένος.

Caricatóre, ἀρ. φορτωτής **Caricatrice**, θ.

Caricatúra, θ. φορτίον. ἔτι, ἓν γελαστικὸν πρᾶγμα, ἢ ζωγραφία γελοιώδης, μορμώ.

Cárico, ἀρσεν. οὐσιαστ. φορτίον· πληθ. chi.

Cárico, ἐπίθ. ἀρ. φορτωμένος.

Cárie, θ. εὐρώς, σαπρότης· καὶ **Carióso**, ἀρ. σκωληκοφαγωμένος, σεσαπημένος.

Carissimo, ἀρ. φίλτατος, ἀκριβέστατος.

Caritá, θ. ἀγάπη, καὶ ἐλεημοσύνη.

Caritativaménte, **Caritatevolménte**, καὶ **Caritevolménte**, ἐλεημονητικῶς, φιλανθρώπως.

Caritatívo, ἀρσεν. **Caritatévole**, καὶ **Caritévole**, κοιν. ἐλεήμων.

Carlóna, ἰδὲ **Alla carlóna**, ἢ **Alla grόssa**.

Cárme, ἀρσεν. ἔπος, στίχος· λέξις Λατ. καὶ Ποιητ.

Carmelitáno, ἀρσεν. τάγμα Μοναχῶν τοῦ Καρμελίου ὄρους.

Carmináre, (cármino) κτενίζω τὸ μαλλί, λαναρίζω.

Carminatívo, ἀρσεν. κτενιστικός.

Carnacciúto, καὶ **Carnacciúso**, ἀρ. παχύς, πολύσαρκος.

Carnággio, ἀρ. κάθε φαγώσιμον κρέας.

Carnagióne, θ. τὸ χρῶμα καὶ ἡ ποιότης τῆς σαρκός· ἐπὶ ἀνθρώπου μόνον.

Carnále, κοιν. σαρκικός, καὶ συγγενής.

Carnalitá, θ. ἀσέλγεια, ἀκολασία, καὶ ἀγάπη.

Carnalménte, σαρκικῶς.

Carnáme, ἀρσεν. ποσότης κρέατος σεσαπημένου· ἔτι, ποσότης κρέατος ἁπλῶς, ὅτι τὰ παράγωγα ταῦτα εἰς **Ame**, σημαίνουσι πάντοτε πληθύν, οἷον **Ossáme**, **Bestiáme**, κτλ'. Παρὰ τοῦ **Carnáme**, τό, **Carnájo**, ἀρ. τάφος κοινός, κοιμητήριον τῶν Νοσοκομείων, καὶ ἄλλων παρομοίων τόπων. σαρκοφάγος.

Carnasciále, καὶ **Carnovále**, ἀρ. ἀποκρέω, Καρναβάλι. καὶ **Carnascialáre**, ῥ. κάμνω καρναβάλι, δίδομαι εἰς χαρὰν καὶ κραπάλην.

Cárne, θηλ. ἡ σάρξ, τὸ κρέας. di búe, βουδινόν· di castráto, πρόβιον· di vitéllo, μοσχαρίσιον.

Carnéfice, ἀρσεν. δήμιος.

Cárneo, ἀρσεν. σαρκώδης.

Carnesaláta, ἢ **sécca**, θ. κυρίως: τὸ ἀλατισμένον χοίρινον κρέας.

Carnescialésco, καὶ **Carnevalésco**, ἀρσεν. καρναβαλίτικος. πληθ. schi.

Carneválе, καὶ **Carnovále**, ἀρσεν. καρναβάλι.

Carníccio, ἀρ. τὸ ἔνδοθεν μέρος τοῦ δέρματος τῶν ζώων.

Carniccíno, ἀρσεν. σάρκινος, ἢ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ κρέατος.

Carniére, καὶ **Carniéro**, ἀρ. καὶ **Carniéra**, θηλ. τὸ σακκούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κυνηγοὶ βάνουν τὸ κυνήγιον.

Carnificína, θ. βασανιστήριον τῆς σαρκός, κρεουργία. Λατ.

Carnositá, θ. πολυσαρκία· καὶ νόσος εἰς τὸν οὐρητῆρα τοῦ ἀνδρός, σάρκωμα.

Carnóso, καὶ **Carnúto**, ἀρσεν. πολύσαρκος.

Cáro, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Carestía**· ἐπίθ. ἀκριβός, ἐλλειπής· ἀρεστός, ἀγαπητός· καὶ ἐπίῤῥ. ἀκριβῶς, ἀκριβᾶ·

Carógna, θηλ. τὸ νεκρόν, καὶ βρωμερὸν σῶμα τοῦ ζώου· ψοφίμι.

Caróla, θηλ. εἶδος χοροῦ.

Caroláre, (rólo) χορεύω καὶ τραγουδῶ.

Caróta, θ. σίσαρον, ῥίζα· ἔτι, μῦθος, ψεῦδος· ὅθεν **Carotáre**, ἢ **cacciár**, ἢ **ficcár caróte**, διηγοῦμαι παραμύθια, ἀπατῶ.

Carována, θηλ. πλῆθος ὑποζυγίων, κτηνῶν, ἢ καραβίων, ὁμοῦ ὁδευόντων.

Carpácco, ἀρ. τὸ καλουπάκι.

Carpentiére, ἁμαξοποιός.

Carpíccio, ἀρσεν. μία καλὴ ποσότης ξυλιαῖς.

Cárpine, καὶ **Cárpino**, ἀρσεν. ζυγιά, δένδρον.

Carpióne, , ἀρ. σαζάνι, ἢ κυπρῖνος, ψάρι.

Carpíre, (ísco) ἁρπάζω, πιάνω μὲ βίαν, καὶ ἔξαφνα. **Carpíto**, μετ.

Carpóne, ἐπίῤῥ. ἀρκουδιστᾶ, τετράποδος δίκη.

Carradóre, ἀρσεν. ἁμαξοποιός, καὶ ἁμαξᾶς.

Carráta, θ. τὸ χώρημα, φόρτωμα τοῦ ἁμαξίου.

Carratéllo, ἀρσεν. βαρέλι.

Carreggiáre, (éggio) ἁμαξεύω, ὁδηγῶ τὸ ἁμάξι.

Carreggiáta, θ. ἡ ἀπὸ τὰ ἁμάξια πατημένη στράτα.

Carreggiatóre, ἀρσεν. ἁμαξᾶς.

Carréggio, ἀρσεν. πλῆθος ἁμαξῶν.

Carrétta, θ. εἶδος ἁμάξης.

Carrettiére, καὶ **Carrettájo**, ἀρσεν. ἁμαξᾶς.

Carriággio, ἀρσεν. ἡ ἀποσκευὴ τῶν στρατευμάτων, ἢ τῶν ἐν ἀξιώματι, εἰς ἁμάξια, ἢ καὶ μὲ ὑποζύγια.

Carriéra, θ. δρόμος, τρέξιμον.

Carriuóla, θ. μικρὴ κλίνη μὲ δ'. τροχίσκους. ἔτι, μικρὸν ἁμάξι.

Cárro, ἀρ. ἁμάξιον. πληθ. **i cárri**, καὶ **le cárra**, θ.

Carrózza, θ. ἁρμάμαξα.

Carrozzábile, κοιν. τόπος ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ὑπάγῃ μὲ ἁρμάμαξαν, καροῦτζαν.

Carrozzájo, ἀρ. ἁρμαμαξοποιός.

Carrozziére, ἀρ. ἡνίοχος, ὁ κυβερνῶν τὴν ἁρμάμαξαν, καὶ ἁρμαμαξοποιός.

Carrúba, θηλ. κεράτιον, ξυλοκέρατον. καὶ **Carrúbo**, ἢ **Carrúbio**, τὸ δένδρον.

Carrúcola, θ. τροχιλία, εἶδος τροχοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου εὐγάνεται τὸ νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδι, ἢ τραβῶνται ἄλλα βάρη.

Carrucoláre, (**rúcolo**) τραβῶ μὲ τὴν τροχιλίαν. Μεταφ. ἀπατῶ.

Cárta, θηλ. χάρτης, τὸ χαρτί. **Cárta geográfica**, ὁ γεωγραφικὸς χάρτης. **Cárta pécora**, μεμβράνα, περγαμηνή. — **amarezzáta**, βαμμένον κυματοειδῶς μὲ χολὴν βοϊδίου. — **stráccia**, ἀχρεῖον, ὁποῦ δὲν εἶναι διὰ γράψιμον. — **sugánte**, ὁποῦ πίνει.

Cartabéllo, καὶ **Scartabéllo**, ἀρ. βιβλιάριον χειρόγραφον.

Cartáccia, θηλ. ἀχρεῖον χαρτί.

Cártamo, ἀρ. κρόθος νόθος, φυτόν τι.

Cartáta, θ. σελὶς, πρόσωπον ἑνὸς χαρτίου, κατεβατόν.

Carteggiáre, (téggio) ἔχω ἀνταπόκρισιν ἐπιστολῶν μὲ τινά· ἔτι, φυλλολογῶ, ἐξετάζω ἓν βιβλίον.

Cartéggio, ἀρ. ἀνταπόκρισις ἐπιστολῶν.

Cartélla, θηλ. ἐπιγραφή· καὶ θήκη διὰ χαρτία, διὰ γράμματα.

Cartéllo, ἀρσεν. πρόγραμμα, δημόσιος δήλωσις. ἔτι, γράμμα ὑβριστικόν· καὶ τὸ εἰς μάχην προκλητικόν.

Cartiéra, θ. ὁ τόπος καὶ ἡ μηχανὴ ὅπου κατασκευάζεται τὸ χαρτίον.

Cartilágine, θ. χόνδρος, τὸ τραγανόν· καὶ **Cartilaginóso**, ἀρ. χοντρώδης.

Cartóccio, ἀρ. θήκη ἀπὸ χαρτίον διπλωμένον εἰς σχῆμα κεράτου.

Cartolájo, ἀρσεν. ὁ πωλῶν χαρτὶ καὶ βιβλία.

Cartoláre, (cártolo) γράφω, βάνω τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὰ χαρτία τῶν βιβλίων· καὶ **Cartoláre**, ἢ **Cartoláro**, ἀρ. τὸ ναυτικὸν βιβλίον, ἢ ἡμερολόγιον.

Cartóne, ἀρ. χοντρόχαρτον.

Carúba, ἰδὲ **Carrúba**, κτλ'.

Carúncula, θ. σαρκίδιον.

Cása, θ. ὁσπήτιον, οἶκος.

Casácca, θ. εἶδος φορέματος.

Casále, ἀρ. χωρίον, κουτζοχῶρι.

Casalingo, ἀρ. οἰκειακός, σπητικός, σπητίσιος.

Casamátta, θ. λάκκος, χαντάκιον· ἔτι, φυλακὴ διὰ τοὺς στρατιώτας.

Casaménto, ἀρ. μέγα ὁσπήτιον.

Casáre, ἰδὲ **Accasáre**.

Casáta, θ. καὶ **Casáto**, ἀρ. οἰκογένεια, καὶ ἐπώνυμον, παρανόμι.

Cascággine, θηλ. νύσταγμα ἀπὸ ὕπνον, ἢ ἀδυναμία.

Cascaménto, ἀρσεν. πέσιμον.

Cascánte, κοιν. πίπτων· καὶ ἀσθενὴς, ἀδύνατος. **Cascánte di vézzi**, τρυφηλὸς, θρυπτικὸς, ἡδονικός.

Cascáre, (càsco) πίπτω. ταυτὸν τῷ Cadére.

Cascáta, καὶ Cadúta, θ. πέσιμον.

Cascatíccio, καὶ Cascatójo, ἀρ. ὁποῦ εὔκολα πίπτει, ἢ ἐρωτεύεται. ἀσθενής.

Cascáto, ἀρσεν. πεσμένος.

Cascína, θ. ὁ τόπος, ὅπου βόσκονται αἱ ἀγελάδαι, καὶ κατασκευάζεται τὸ τυρί, καὶ τὸ βούτυρον.

Casélla, θηλ. οἰκίσκος, σπητάκι.

Caseréccio, ἀρ. σπητικός, οἰκειακός, σπητίσιος.

Casérma, θ. τὸ καταγώγιον τῶν στρατιωτῶν.

Casiéra, θ. καὶ Casiére, ἀρσεν. οἰκοφύλαξ.

Casíno. ἀρσεν. ὀσπητάκιον, ὀσπήτιον τρυφῆς ἔξω εἰς τὸν ἀγρόν.

Casípola, καὶ Casúpola. θηλ. μικρόν, πτωχικὸν ὀσπήτιον.

Casísta, ἀρ. ἠθικὸς θεολόγος.

Cáso, ἀρ. συμβεβηκός· ἔτι· πτῶσις. Γραμ. Caso che, in cáso che, ἂν τύχῃ, ὑποθετέον.

Casoláre, ἀρσεν. ἐρείπιον, χαλασμένον ὀσπήτιον.

Casóne, ἀρσεν. μέγα ὀσπήτιον.

Casóso, ἀρ. ὕποπτος, δειλός, φοβητζιάρης.

Casótto, ἀρ. καὶ Casótta, Casóccia, θ. ἀχρεῖον, πτωχικὸν ὀσπήτιον, κατοικία ξύλινη.

Cássa, θ. κάψα, κιβώτιον, κασέλα, σεντούκιον.

Casséle, κοιν. θανατηφόρος.

Cassáre, (cásso) ἐξαλείφω, λειώνω· καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν, ἀποζώνω· ὅθεν, soldáto cassáto, ἀπεζωσμένος στρατιώτης.

Cassáto, λειωμένος· ἰδὲ καὶ Cásso, ἐπίθ.

Cassazióne, θ. ἀκύρωσις, λείωσις.

Cássero, ἀρ. τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς πρύμνης, σιμὰ εἰς τὸ φανάρι· ἰδὲ καὶ Cásso, οὐσιαστ· ἔτι, περίφραγμα τοίχου· ἔτι, τὸ σκελετὸν, τὰ πρῶτα ξύλα ὑποῦ βαίνονται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων.

Cassétta, ἢ Cassettína, θηλ. ὑποκορ. τοῦ Cássa. σεντουκάκι.

Cassettájo, ἀρ. σεντουκοποιός.

Cássia, θ. κασσία, γλυκοκάλαμον.

Cassiére, ἀρσεν. ταμίας, ἐκεῖνος, ὁποῦ φυλάττει τὰ ἀργύρια.

Cásso, ἐπίθ. ἀρ. ἐστερημένος, σβυμένος, ἀκυρωμένος, καὶ ἀπεζωσμένος· καὶ Cásso, οὐσιαστ. ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον μέρος τοῦ σώματος.

Cassóne, ἀρσεν. μέγα σεντοῦκι.

Castágna, θηλ. κάστανον.

Castagnáccio, ἀρσεν. ψωμὶ καστανίτικον.

Castagnéto, ἀρσεν. δάσος ἀπὸ καστανιαῖς.

Castagníno, ἀρ. ἐπίθ. χρώματος. καστανίτικος.

Castágno, ἀρ. ἡ καστανιά, τὸ δένδρον.

Castáldo, ἀρ. ὁποῖος διατρίβει εἰς τὸν ἀγρόν, ἔχων τὴν ἐπιστασίαν τῶν ὑποστατικῶν· καὶ Castaldería, θ. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀγροκόμου.

Castaménte, ἁγνῶς, καθαρῶς.

Castelláno, ἀρ. διοικητὴς ἢ κύριος, ἢ κάτοικος φρουρίου, κάστρου. Castellanería, θ. ἡ τούτου διοίκησις· καὶ Castellanía, θ. τὸ τούτου ἐπάγγελμα, καὶ ἀξίωμα.

Castéllo, ἀρ. σωρός, καὶ ποσότης ὀσπητίων περικυκλωμένων μὲ τοίχη· ἔτι, φρούριον, κάστρον.

Castigáre, (castígo) τιμωρῶ, παιδεύω. Castigáto, μετ.

Castità, θ. ἁγνεία, σωφροσύνη.

Cásto, ἀρ. ἁγνός, σώφρων.

Castóne, ἀρσεν. ἡ πυελίς, τὸ μέρος τοῦ δακτυλιδίου ἔνθα τίθεται καὶ δένεται ὁ λίθος.

Castóro, καὶ Castóre, ἀρ. κάστωρ, τὸ καστόρχι, ζῶον· καὶ Castório, ἀρ. ἰατρικὸν μὲ τοὺς ὄρχεις τοῦ κάστορος, τὸ καστόριον.

Castráre, (cástro) εὐνουχίζω. Castráto, μετ.

Castráto, καὶ Castróne, οὐσιαστ. κριός, κριάρι· καὶ ὁ εὐνοῦχος.

Castratúra, θ. εὐνουχισμός.

Castrénse, ἐπίθ. κοιν. ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπόκτησέ τις μὲ τὸ μέσον τῆς στρατιωτικῆς τέχνης.

Castronería, θ. ἀνοησία.

Casuále, κοιν. τυχηρός.

Casualménte, κατὰ τύχην, κατὰ συμβεβηκός.

Casúpola, θ. σπητάκι.

Catacómba, θ. τόπος ὑπόγειος.

Catafálco, ἀρ. κατασκευὴ

τετράγωνος, πυραμοειδής, λαμπαδηφόρος, ὅπου τίθεται τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ. πληθ. chi.

Catalétto, ἀρσεν. φέρετρον, ξυλοκράββατον.

Catálogo, ἀρ. κατάλογος.

Catapécchia, θηλ. τόπος ἔρημος, καὶ μεμακρυσμένος.

Cataplásma, ἀρσεν. κατάπλασμα, ἔμπλαστρον.

Catapúlta, θ. καταπέλτης. εἶδος πολεμικῆς μηχανῆς.

Catapúzza, θ. λαθυρίς, χόρτον.

Catarrále, κοιν. ῥευματικός.

Catárro, ἀρσεν. κατάῤῥοος, ῥεῦμα, καταβασία.

Catarróso, ἀρ. ὁ πάσχων ἀπὸ καταῤῥοήν, ἢ προξενῶν καταῤῥοήν.

Catárzo, ἀρσεν. μετάξι χονρόν, κατώτερον· ἔτι, ἀκαθαρσία, λέρα.

Catásta, θηλ. σωρὸς ξύλων, πυρά.

Catásto, ἀρσεν. βάρος, δόσιμον, δεκατιά.

Catástrofe, θ. καταστροφή.

Catechísmo, ἀρ. κατήχησις.

Catechísta, ἀρσεν. κατηχηστής, ὁ διδάσκων τὴν χριστιανικὴν κατήχησιν.

Catechístico, ἀρ. κατηχηστικός. πληθ. ci. καὶ **Catechizzáre**, (ízzo) κατηχίζω.

Catecúmeno, καὶ **Catecúmino**, ἀρ. κατηχούμενος. νέος μαθητὴς εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Catéllo, ἀρσεν. σκυλάκι. πλὴν λέγεται διὰ ὅλα τὰ τέκνα τῶν ζώων.

Catellón catellóne, ἐπίῤῥ. κατὰ πόδας, βάθην, σειγᾶ σιγᾶ.

Caténa, θ. ἅλυσις, σειρά, ἀλυσίδα.

Catenáccio, ἀρ. μοχλός, ὁ περάτης τῆς θύρας.

Catenáre, ἰδὲ **Incatenáre**.

Cateráttа, θ. καταῤῥάκτης.

Catérva, θηλ. πλῆθος, συνοδία. Λατ.

Catíno, ἀρ. λεκάνι. **Catinélla**, θ. ὑποκορ. καὶ **Catinájo**, ἀρσεν. λεκανοποιός.

Catráme, ἀρσεν. ῥητίνη, πίσσα.

Cattédra, θ. καθέδρα.

Cattedrále, κοιν. ἀνήκων εἰς καθέδραν. καὶ ἐπίθ. Ἐκκλησίας ἐχούσης Ἐπίσκοπον.

Cattedránte, κοιν. δημόσιος διδάσκαλος.

Cattivaménte, κακῶς, ἀδίκως.

Cattiváre, (ívo) δουλώνω. **Cattivársi la benevolénza d' alcúno**: ἀποκτῶ, θηρεύομαι τὴν ἀγάπην τινός. **Cattiváto**, μετ.

Cattivéllo, ἀρσεν. ἄθλιος, δυστυχής.

Cattività, θ. αἰχμαλωσία, δουλεία, σκλαβία. καὶ κακία, ἀχρειότης.

Cattívo, ἀρσεν. αἰχμάλωτος, σκλάβος· ἔτι, ἄθλιος, δυστυχής· ἔτι, κακός, ἀχρεῖος.

Cattivúzzo, ἀρσεν. πονηρούτζικος.

Cattolicaménte, καθολικῶς.

Cattólico, ἀρ. καθολικός.

Cattúra, θηλ. ἅλωσις, σκλαβία, πιάσιμον.

Catturáre, (túro) ἁλίσκω, πιάνω. ἴδιον τῶν ὑπηρετῶν τῆς δικαιοσύνης, (de' birri) οἵ τινες δένουν, καὶ φυλακώνουν τοὺς ἀνθρώπους.

Cáva, θηλ. λάκκος. καὶ λαγοῦμι.

Cavadénti, ἀρσεν. ἐκεῖνος, ὁποῦ εὐγάζει τὰ δόντια, ξεδοντιστής.

Cavalcáre, (caválco) καβαλικεύω.

Cavalcáta, θηλ. ἱππεία, καβαλαρία.

Cavalcatóre, ἀρ. καβαλικευτής, καὶ διδάσκαλος τῆς ἱππευτικῆς τέχνης.

Cavalcatúra, θ. τὸ ζῶον, ὁποῦ καβαλικεύεται.

Cavalciáre, ἰδὲ **Accavalciáre**.

Cavaleggiére, καὶ **Cavaleggiéro**, ἀρσεν. ἀψίμαχος στρατιώτης, εὔζωνος ἱππεύς.

Cavaliére, καὶ **Cavaliéro**, ἱππεύς, ἱππότης, καὶ εὐπατρίδης. καὶ **Cavalerésa**, ἡ **Cavaliéra** (Λομβαρ.) ἡ γυνὴ τοῦ ἱππότου.

Cavalierótto, ἀρσεν. μέγας ἄρχων.

Caválla, θ. ἡ φοράδα.

Cavalláro, ἀρσεν. ὁ ὁδηγὸς τῶν ἀλόγων.

Cavallerescaménte, εὐγενῶς, γενναίως.

Cavalleréсco, ἀρσεν. πληθ. schi. εὐγενής, γενναῖος.

Cavallería, θ. τὸ ἱππικὸν ἀξίωμα, ἢ στράτευμα· ἔτι, ἀνδραγαθία.

Cavallerízza, θηλ. ἱπποπαλαίστρα, γύμνασμα ἱππικόν.

Cavallerízzo, ἀρσεν. ὁποῖος γυμνάζει τὰ ἄλογα, ἢ διδάσκει τὴν ἱππικὴν τέχνην.

Cavallétta, ϑ. ἀκρὶς, ἡ ἀκρίδα.

Cavallétto, ὑποκορ. μικρὸν ἄλογον. καὶ πᾶν ἐργαλεῖον μηχανικὸν, ὁποῦ νὰ βαστᾷ βάρη.

Cavallieráto, ἀρ. (καὶ δι ἑνὸς l.) τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱππέως.

Cavallína, ϑ. φοράδα νεογεννημένη.

Cavallíno, ἀρσεν. ἀλογάκι. καὶ ἀλογίσιος.

Cavállo, ἀρσεν. ἵππος, ἄλογον.

Cavallóne, ἀρ. μέγα ἄλογον· ἔτι, τρικυμία..

Cavalócchio, ἀρσεν. σφὴξ, ἡ σφῆκα. μεταφ. εἰσπράκτωρ, ὁ συνάζων τὰ χρέη, οὕτω λεγόμενος διὰ τὸ μισητὸν ἐπάγγελμά του, ὀμματοβγάλτης.

Cavamácchie, κοιν. ὁ παστρεύων ταῖς λέραις τῶν φορεμάτων.

Cavaménto, ἀρσεν. ἐκβάλσιμον, σκάψιμον, κοίλωμα, βαθούλωμα.

Caváre, (cávo) ἐκβάλλω, εὐγάζω· ἔτι, σκάπτω, καὶ ἐξαιρῶ.

Caváta, ϑ. λάκκος, σκάψιμον· καὶ Caváta di sángue, φλεβοτομία.

Caváto, ἀρσεν. ἐκβαλμένος, καὶ ἐσκαμμένος, κοῖλος, βαθουλωμένος.

Cavatóre, ἀρσεν. σκάπτης.

Cavatúra, ϑ. ἰδὲ Cavaménto.

Caudatário, ἀρσεν. ὑπηρέτης, ὅς τις βαστᾷ τὸ κράσπεδον, τὴν κάτω ποδιάν, τὴν οὐρὰν (la códa) τοῦ μακροῦ φορέματος τῶν ἐκκλησιαστικῶν προεστώτων.

Cavélle, ἢ βέλτιον Covélle, κἄτι τι. χυδαϊκ. καὶ χλευαστ.

Cavérna, ϑ. σπήλαιον.

Cavernosità, ϑ. κοιλότης.

Cavernóso, ἀρ. σπηλαιώδης.

Caverózzola, ϑ. παραμικρότατος λάκκος. μικρὴ τρύπα.

Cavézza, ϑ. κημὸς, καπίστρι.

Caviále, ἀρ. χαβιάρι. τὸ παρὰ Λατίν. Garum.

Cavícchia, ϑ. cchio, ἀρ. ὁ σφὴν, πάσσαλος.

Cavíglia, ϑηλ. τὸ αὐτό· ἔτι, κνήμη, τὸ κόκκαλον, τὸ καλάμι τοῦ ποδός.

Cavilláre, (íllo) σοφίζομαι, ἀπατῶ.

Cavillatóre, ἀρσεν. ὁ περιπλοκαῖς λόγων χρώμενος διὰ νὰ ἀπατήσῃ. Cavillatríce, ϑ.

Cavillazióne, ϑ. καὶ Cavíllo, ἀρ. σόφισμα, ἀπάτη.

Cavillóso, ἀρ. σοφιστικός.

Cavità, ϑ. κοιλότης.

Cávo, ἐπίϑ. ἀρ. κοῖλος, βαθουλός.

Cávo, οὐσιαστ. ἀρ. καλοῦπι· ἔτι, καλως, παλαμάρι.

Cávolo, ἀρ. κράμβη, λάχανον.

Cavrióla, καὶ Cavriuóla, ἰδὲ Caprióla.

Cavriuólo, ἀρσεν. ἰδὲ Cáprio.

Cáusa, ϑ. αἰτία, ὑπόθεσις, δίκη, κρίσις.

Causalità, ϑ. αἰτία.

Causalménte, μὲ λόγον, μὲ αἰτίαν.

Causáre, (cáuso) γίνομαι αἴτιος, προξενῶ. Causáto, μετ.

Causatóre, ἀρσεν. αἴτιος. Causatríce, ϑ.

Causídico, ἀρ. συνήγορος, διαφεντευτής. πληϑ. ci.

Caústico, ἀρ. καυστικόν. εἶδος ἰατρικοῦ. πληϑ. ci.

Cautaménte, σκεπτικῶς, φρονίμως.

Cautéla, ϑ. περίσκεψις, ἀσφάλεια.

Cauteláre, (télo) ἀσφαλίζω, βεβαιώνω. Cauteláto, μετοχή.

Cautério, ἀρσεν. καυτήριον.

Cauterizzáre, (ízzo) καίω μὲ καυστήριον.

Cáuto, ἀρσεν. περισκεπτικὸς, φρόνιμος.

Cauzióne, ϑ. ἰδὲ Cautéla.

Cázza, ϑ. ἰδὲ Mestolo.

Cazzáre, (cázzo) τραβῶ πρὸς τοῦ λόγου μου ἓν σχοινί. λέξ. Ναυτ.

Cazzavéla, ϑ. καὶ Cazzavélo, ἀρ. λάρος, πουλίον. χλευαστ. ἄνθρωπος εὐήθης, ἐλαφρός.

Cázzica, ἰδὲ Cáppita.

Cázzo, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Cazzótto, ἀρ. γροθιά. καὶ Cazzottáre, δίδω γροθιαῖς.

Cazzuóla, ϑηλ. κουτάλα, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κτίσται πιάνουσι τὴν ἀσβέστην. μουστρί, μαχτρί. καὶ ζωΐδιόν τι.

Ce, μόριον τῆς Io πρωτοτύπου Ἀντωνυμ. ταὐτὸν τῷ ci. ἰδὲ Γραμματ.

Cecàggine, ϑ. τυφλότης.

Cecáre, ἰδὲ Accecáre.

Cécca, ϑ. ἰδὲ Gázzera.

Céce, ἀρσεν. ῥοβίϑι.

Cecíno, ἀρ. ῥοβιϑάκι· καὶ ἐπίϑ. χαϊδευτικὸν πρὸς παιδάριον· εἰρωνικῶς δὲ καὶ πρὸς πανοῦργον.

Cecità, ϑ. τυφλότης.

Cedénte, κοιν. ἐνδίδων, χαῦνος.

Cédere, (cédo) ἐνδίδω, παραχωρῶ, ὑποτάσσομαι, δίδω τόπον. Cedúto, μετ.

Cedévole, κοιν. ἐνδόσιμος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐνδίδῃ, νὰ λυγίζεται, νὰ ὑποχωρῇ.

Cedevolézza, ϑ. εὐκαμψία.

Cedobónis, ἀρ. παραχώρησις, παράδοσις ὅλων τῶν ὑπαρχόντων εἰς τοὺς δανειστάς. λέξ. Λατ.

Cédola, ϑηλ. ὁμολογία χρεωστικὴ, γραμμάτιον.

Cedráre, (cédro) ἀρτύνω μὲ κίτρον.

Cedráto, ἀρσεν. κέδρος, τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπός.

Cedráto, καὶ Cedríno, ἐπίϑ. κέδρινος.

Cédro, ἀρσεν. κίτρος, τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπός.

Cedronélla, ϑ. μελισσόφυλλον.

Cefálico, ἀρ. κεφαλικός. πληϑ. ci.

Ceffáta, ϑηλ. ῥάπισμα.

Céffo, ἀρ. τὸ μούτζουνον τοῦ σκύλου· λέγεται καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνϑρώπου, ὅμως πρὸς ἐμπαιγμὸν, καὶ δεῖξιν ἀσχημότητος.

Ceffóne, ἀρσεν. ῥάπισμα.

Ceffúto, ἀρ. ἔχων καλὸν μούτζουνον.

Céfo, ἀρ. εἶδος πίϑηκος.

Célabro, ἰδὲ Cervéllo,

Celaménto, ἀρ. κρύψιμον.

Celáre, (célo) κρύπτω.

Celáta, ϑ. περικεφαλαία.

Celataménte, κρυφίως.

Celáto, κεκρυμμένος.

Celebérrimo, ἀρ. ἐνδοξότατος· ὑπερϑ. τοῦ Célebre.

Celebrábile, κοιν. ἄξιος εὐφημισμοῦ, ἀξιέπαινος.

Celebránte, κοιν. ὁ ἐπαινῶν· ἀπολελυμένως δὲ, ὁ λειτουργῶν ἱερεύς.

Celebráre, (célebro) ἐπαινῶ, ἑορτάζω, ὑψόνω, διαφημῶ, δοξάζω. καὶ λειτουργῶ. Celebráto, μετ.

Celebrazióne, ϑ. καὶ Celebraménto, ἀρ. εὐφημισμός, ἑορτασμός.

Célebre, κοιν. ἔνδοξος, περιβόητος.

Celebrità, ϑ. ἑορτὴ, πανήγυρις· δόξα, φήμη, τιμή.

Célere, κοιν. ταχὺς, ὀγλίγωρος. Λατ.

Celerità, ϑηλ. ταχύτης.

Celéste, καὶ Celestiále, κοιν. οὐράνιος. Colòr celéste, χρῶμα γαλάζιον.

Celestíno, καὶ Celestríno, ἀρσεν. γαλάζιος.

Célia, ϑ. σκῶμμα, περιγέλασμα, χωρατᾶς· καὶ Celiáre, τὸ ῥῆμα.

Celiárca, ἀρ. χιλίαρχος.

Celibáto, ἀρσεν. ἀγαμία, ἀνυπανδρία.

Célibe, κοιν. ἄγαμος, ἀνύπανδρος. Λατ.

Celidónia, ϑ. χελιδόνιον, χόρτον.

Célla, ϑ. κυρίως οἰνοϑήκη· καὶ τὸ κελλὶ τῶν μοναχῶν.

Cellájo, Cellário, καὶ Celliére, ἀρ. οἰνοϑήκη.

Cellerájo, καὶ Cellerário, ἀρ. κελλάρης, ὁ ταμίας τῶν Μοναστηρίων.

Cellória, ϑ. νοῦς, κεφαλή· χλευαστ.

Céllula, ϑ. ἤτοι Cellétta, μικρὸν κελλί. Λατ.

Celóne, ἀρ. εἶδος τάπητος.

Celsitúdine, ϑηλ. ὕψος. λέξ Λατ.

Cémbalo, καὶ Cémbolo, ἀρσεν. κύμβαλον.

Cembolísma, ϑ. καὶ Cembolísmo, ἀρσεν. ἐμβολιμός· ὁ χρόνος ὁποῦ ἔχει ιγ'. μῆνας σεληναίους·

Céna, ϑλλ. δεῖπνος.

Cenácolo, ἀρ. τὸ δειπνοτήριον.

Cenáre, (céno) δειπνῶ.

Cencïnquánta, ἑκατὸν πεντήκοντα.

Céncio, ἀρ. γρυτάρι, παλαιόπανον· πληϑ. Cénci· καὶ Cenciajuólo, ἀρ. ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ παλαιόπανα.

Cenciúso, ἀρ. σκεπασμένος μὲ παλαιόπανα, καταξεσχισμένος.

Cenerácciolo, ἀρ. παλαιόπανον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον χύνεται ἡ ἀλυσίβα,

Ceneráta, ϑ. ἡ ἀλυσίβα, τὸ στακτόνερον.

Cénere, ϑ. στάκτη. ποιητικῶς, γένους κοινοῦ, μόνον εἰς τὸ ἑνικόν· εἰς δὲ τὸ πληϑ. πάντοτε ϑηλυκοῦ·

Cenerélla, ϑ. λιτὸς, μικρὸς δεῖπνος.

Ceneríccio, Ceneríno, καὶ Cenerógnolo, ἀρ. τεφρώδης, στακτάρικος τὸ χρῶμα.

Ceneróso, ἀρ. τεφρώδης, γεμάτος ἀπὸ στάκτην.
Cenétta, Ͽ. καὶ Cenínо, ἀρ. ἰδὲ Cenerélla.
Cennamélla, καὶ Cembanélla, Ͽ. αὐλὸς, φλογέρα. καὶ ὁ αὐλητής.
Cénnamo, καὶ Cínnamo, ἀρ. κιννάμωμον, κανέλλα.
Cénno, ἀρσεν. νεῦμα, σημεῖον.
Cennovánta, ἑκατὸν ἐνενήκοντα· Cenquaránta, 140. Censessánta, 160. Censettánta, 170.
Cenóbio, ἀρ. κοινόβιον.
Cénso, ἀρ. πρόσοδος, εἰσόδημα, δόσιμον, φόρος, καὶ διάφορον.
Censóre, ἀρ. κριτής, τιμητής, διορθωτής.
Censório, ἀρ. τιμητικός.
Censuário, ἀρ. ὑποτελής.
Censúra, Ͽηλ. τιμητεία, ἔλεγχος, διόρθωσις, ἐπιτίμησις, κατηγορία.
Censuráre, (censúro) ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω.
Centáurea, Ͽηλ. κενταύριον, χόρτον.
Centáuro, ἀρ. κένταυρος, τέρας μυθικόν, μισὸς ἄλογον, καὶ μισὸς ἄνθρωπος.
Centellíno, καὶ Ciantellíno, ἀρ. μικρὸν ῥόφημα οἴνου. ὅθεν Bére a centellíni, καὶ Centelláre, (éllo) χειλοποτῶ, πίνω διακεκομμένως, καὶ ἀπὸ ὀλίγον τὴν φοράν.
Centéllo, ἰδὲ Centellíno.
Centenária, Ͽ. διαταγὴ ἑκατὸν χρόνων.
Centésimo, ἀρ. ἑκατοστός.
Centína, Ͽ. ξύλον τοξοειδὲς πρὸς στήριγμα καμάρας· καὶ Centináre, (tíno) βάνω τὸ τοιοῦτον στήριγμα.
Centinájo, ἀρ. ἑκατοστὴ· πληϿ. Centinája, Ͽ.
Cénto, ἀρ. ἑκατόν.
Centomíla, κοιν ἑκατὸν χιλιάδες.
Centóne, ἀρ. ἡ Schiavína, Ͽηλ. ῥοῦχον χοντρὸν ἴδιον τῶν σκλάβων· ἔτι, ποίημα διὰ στίχων ἐρανισμένων ἀπὸ διαφόρους ποιητάς. Κέντρων.
Céntro, ἀρ. κέντρον· καὶ Centrále, κοιν. ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον, κεντρικός.
Centumvirále, κοιν. ὁ, ἡ, τὸ, τῶν ἑκατόν.
Centúmviri, καὶ Centóviri, ἀρ. πληϿ. οἱ ἑκατόν. Ἀρχὴ, κριτήριον, παρὰ Ῥωμαίοις.
Centúpede, Λατ. Centogámbe, ἀρ. σκολόπενδρα.
Centuplicáre, (túplico) ἑκατονταπλασιάζω.
Centuplicáto, καὶ Céntuplo, ἀρ. ἑκατονταπλάσιος.
Centurióne, ἀρ. ἑκατόνταρχος· καὶ Centúria, Ͽηλ. ἡ ἑκατοστὺς, ὁ λόχος. Centuría δὲ, τὸ κενταύριον χόρτον.
Céppo, ἀρσεν. στέλεχος, κορμὸς δένδρου. Céppo di cáse, πολλὰ σπήτια μαζῇ· ἔτι κούτζουρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀποκεφαλίζονται οἱ κακοῦργοι· ἔτι, πέδη, δεσμὸς τῶν ποδῶν· ἔτι, ἡ ἀρχὴ, ὁ πρῶτος κλόνος μιᾶς οἰκογενείας.
Céra, Ͽηλ. ὁ κηρὸς, τὸ κερί· καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου· πολλοὶ γράφουσι Ciéra, ἐπὶ ταύτης τῆς β. σημασίας.
Cerajuólo, ἀρ. ὁ ἐργαζόμενος τὸ κερί.
Ceralácca, Ͽ. τὸ βουλοκέρι. Λέγεται καὶ Ceraspágna.
Cerásta, καὶ Ceráste, Ͽ. κεράστης, εἶδος ὄφεως.
Ceráuno, καὶ Cerάunio, ἀρ. ὁ κεραύνιος λίθος.
Cérbero, ἀρ. κέρβερος, ὁ σκύλος τοῦ ᾅδου.
Cerbiátto, ἀρ. νέον ἐλάφι.
Cérbio, Cérvio, ἡ Cérvo, ἀρ. ἔλαφος.
Cerbottána, Ͽηλ. χωνί, μασσοῦρι. Parlár per cerbottána, τὸ νὰ ὁμιλῇ τις διὰ μεσίτου, καὶ Sapére, ἡ Inténder per cerbottána, τὸ ἠξεύρειν, ἡ μανϿάνειν τι πλαγίως διὰ τρίτου τινὸς προσώπου.
Cérca, Ͽηλ. ζήτησις.
Cercánte, κοιν. ὁ ζητῶν, καὶ ὁ ζήτουλας.
Cercáre, (cérco) ζητῶ.
Cercatóre, ἀρ. ζητητής. Cercatrice, Ͽ.
Cercatúra, καὶ Cercáta, Ͽηλ. καὶ Cercaménto, ἀρ. ζήτησις.
Cerchiájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὰ στεφάνια τῶν βουτζίων, κτλ.
Cerchiaménto, ἀρσεν. καὶ Cerchiatúra, Ͽ. περικύκλωσις, ζῶσμα, ζῶσις.
Cerchiáre, (cérchio) περικυκλώνω, περιδένω μὲ κύκλους, μὲ στεφάνια.
Cérchio, ἀρ. κύκλος.
Cércine, ἀρσεν. προσκέφαλον στρογγυλὸν τρυπημένον εἰς τὴν μέσην, χρή-

σιμον διά τούς βαστάζους, καί διά τά μικρά παιδία.

Cérco, ἀντί τοῦ Chiérico. καί ἀντί τοῦ, Cercáto, ζητημένος.

Cercóne, ἀρ. κρασί διεφθαρμένον.

Cérebro, καί **Célabro**, ἰδέ Cervéllo.

Ceremónia, **Cerimónia**, καί **Cirimónia**, θ. λατρεία ἐξωτερική εἰς τά τῆς θρησκείας. τελετή· ἔτι, οἱ μεταξύ ἀρχόντων καί πριγκίπων θεσμοί, αἱ πράξεις εἰς τάς δημοσίους ὑπουργίας· ἔτι, αἱ ἀμοιβαῖαι προσαποδείξεις σέβας καί τιμῆς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. οἱ πολιτικοί λόγοι.

Ceremoniále, ἀρ. βιβλίον, περιγράφον τάς τελετάς, τάς τάξεις. καί **Ceremoniére**, ἀρσεν. διδάσκαλος τῶν τζεριμονίων.

Ceremonióso, ἀρ. ἐπιμελής εἰς τό νά μεταχειρίζεται λόγους πολιτικούς, κομψούς.

Cerfóglio, ἀρ. χαιρέφυλλον, ἀγιόκλυμα.

Cérna, θ. κάθαρμα· ἔτι. ἐκλογή, διαίρεσις.

Cérnere, (**cérno**) χωρίζω, διαλέγω, διακρίνω, κοσκινίζω.

Cernúto, (παρά τοῦ **Cérnere**) χωρισμένος, καί κοσκινισμένος.

Céro, ἀρ. κηρός, λαμπάδα μεγάλη ἀπό κερί.

Cerúso, ἀρ. κηρώδης.

Cerótto, ἀρ. κήρωτον, εἶδος ἀλοιφῆς μέ κηρίον. ἰδέ καί **Céro**.

Cerpellóne, ἀρ. μέγα, βαρύ σφάλμα.

Cerretáno, ἀρσεν. ἀγύρτης, λαοπλάνος.

Cérro, ἀρ. αἰγίλωψ, δένδρον ὅμοιον μέ τήν βελανιδίαν. καί **Cerréto**, ἀρ. δάσος ἀπό αἰγίλωπας.

Certaménte, βέβαια.

Certáme, ἀρ. ἀγών, μάχη, Λατ. καί Ποιητ.

Certézza, θ. βεβαιότης.

Certificáre, (**certífico**) βεβαιώνω. **Certificáto**, μετοχή.

Certificazióne, θ. **Certificaménto**, ἀρ. βεβαίωσις.

Cérto, ἀρ. βέβαιος· οὐσιαστ. βεβαιότης. ἐπίῤῥ. βέβαια· καί **Cérto**, Ἀντωνυμ. ἀρ. κἄποιος.

Cervéllo, ἀρ. ὁ ἐγκέφαλος, ὁ μυαλός.

Cerviátto, ἀρ. νεβρός, ἐλαφόπουλον. ἰδέ **Cerbiátto**.

Cervíce, θηλ. ὁ αὐχήν, ὁ τράχηλος. λέξ. Λατ.

Cerviére, ἀρ. εἶδος λύκου, λύγξ, καί **Cerviéro**, ἐπίθ. ἀρ. λύγκειος.

Cerúleo, ἀρ. κυανοῦς, γαλάζιος.

Cérvo, **Cérvio**, καί **Cérbio**, ἔλαφος. **Cérva**, θ.

Cerúsico, ἀρ. χειρουργός.

Cerússa, θηλ. Λατ. ἰδέ **Biácca**.

Césare, ἀρ. Καῖσαρ.

Cesariáno, ἤ **Cesáreo**, ἀρ. καισαρικός, βασιλικός.

Ceséllo, ἀρ. σμυλάριον, καί **Ceselláre**, δουλεύειν μέ τό σμυλάριον.

Cesóie, θηλ. πληθ. ψαλίδιον.

Céspo, καί **Cespúglio**, ἀρ. σωρός ἀπό χόρτα, καί φρύγανα, ἀγκαθότοπος, βάτος.

Cespuglióso, ἀρ. γεμάτος ἀπό βάτους.

Cessagióne, **Cessazióne**, θ. καί **Cessaménto**, ἀρ. παῦσις.

Cessáme, ἀρ. κάθαρμα.

Cessánte, κοιν. παύων. **Lúcro cessánte**, κέρδος ἐμποδιζόμενον, παῦον.

Cessáre, (**césso**) παύω.

Cessáto, πεπαυμένος.

Cessióne, θ. παραχώρησις, παράδοσις.

Césso, ἀρ. τό ἀφοδευτήριον, τό ἀναγκαῖον.

Césta, θ. καλάθι.

Cestélla, θ. καί **Cestéllo**, ἀρ. καλαθάκιον.

Césto, ἀρ. ῥιζόφυτον μικροῦ δένδρου, ἤ χόρτου. Λαμβάνεται καί ἀντί τοῦ **Césta**.

Césto, ἀρσεν. ὅπλισμα τῆς χειρός, τό ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ Παλαιοί εἰς τό πάλαισμα μέ τούς γρόθους, τό καλούμενον Πυγμή, ἔτι, ὁ κεστός, ἱμάς τῆς Ἀφροδίτης.

Cesúra, θηλ. τομή, διακοπή· λῆξις εἰς τό ἡμιστιχον.

Cétera, καί **Cétra**, θηλ. κιθάρα.

Ceteratóre, καί **Ceterísta**, ἀρ. κιθαριστής.

Ceterizzáre, (**rízzo**) κιθαρίζω.

Che, ἐπί παντός γένους, καί ἀριθμοῦ. Ἀναφορ. ποιότητος, καί ποσότητος. πόσος, ἤ ποῖος. καί ἀντί τοῦ, ὅπερ, τό ὁποῖον πρᾶγμα, ἐκεῖνο ὁποῦ, ἐν παρενθέσει. καί Ἐ-

ερωτηματ. τίς, τί, ποῖος· καὶ Σύνδεσ. ὅτι, ὅπως, ὥστε. πάρεξ. Ἐνίοτε σημαίνει μέρος, ἢ τὸ μεταξύ· καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε, ἄμποτε· πόσον· διὰ τί, διότι· ἕως οὗ. Ἑπομένου φωνήεντος, εὕρητε καὶ Ched. Che chè, ὅ, τι, ὁποιονδήποτε πρᾶγμα· ὅ, τι καὶ ἂν εἶναι. Ch'è ch'è, συνεχῶς, συχνᾶ.

Chénte, κοιν. ποῖος, πόσος, ὅποιος δήποτε. πληθυντ. ti.

Chérere, ἰδὲ Domandáre.

Chérica, καὶ Chiérica, θ. κουρὰ, ξύρισμα στρογγυλὸν τῶν μαλλίων εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς τῶν κληρικῶν Λατίνων.

Chericále, καὶ Chiericále, κοιν. κληρικός.

Chericáto, καὶ Chiericáto, ἀρσεν. τὸ τάγμα τῶν κληρικῶν· καὶ αὐτός ὁ Κλῆρος.

Chérico, καὶ Chiérico, ἀρ. κληρικός. σὗ ἐναντ. τὸ, Láico. Οἱ παλαιοὶ Τοσκάνοι ἔλεγον Chérico, τὸν πεπαιδευμένον, καὶ Láico, τὸν ἰδιώτην, ἀμαθῆ.

Chermisí, Chérmisi, καὶ Crémesi, ἀρσεν. κιρμίζι, κρεμίζι, κόκκινον βαθύ. βύσσινον. (γκιοβέζι).

Cherubíno, ἀρ. χερουβίμ. καὶ Cherúbico, ἀρ. χερουβικός.

Chetaménte, ἠρέμα, ἡσύχως.

Chetáre, (chéto) ἡσυχάζω.

Chetézza, θηλ. ἡσυχία, σιγή.

Chéto, ἀρ. ἥσυχος, σιωπηλός.

Chi, ἐκεῖνος ὁποῦ, ποῖος, κάποιος, ὅποιος, ἐπὶ παντὸς γένους, καὶ ἀριθμοῦ.

Chiácchiera, θ. φλυαρία.

Chiacchieráre, (chiác chiero) φλυαρῶ.

Chiacchieróne, καὶ Chiaccherino, ἄρσεν. φλύαρος.

Chiacchieráta, θηλ. καὶ Chiacchieraménto, ἀρ. φλυάρισμα, παραμύθι.

Chiamáre, (chiámo) καλῶ, κράζω.

Chiamáta, θηλ. κάλεσις, κράξις.

Chiamáto, ἀρ. κεκλημένος, κρασμένος.

Chiána, θ. ἕλος, λίμνη.

Chiáppa, θ. πρᾶγμα ἐπιτήδειον εἰς τὸ νὰ πιάνεται· ἔτι, κωλομῆρι.

Chiappáre, (chiáppo) πιάνω, κτυπῶ, ἐπιτυχαίνω, εὑρίσκω.

Chiáppola, καὶ Chiappolería, θ. μάταιον καὶ οὐτιδανὸν πρᾶγμα· ἔτι, ἄνθρωπος ἐλαφρὸς, κοῦφος.

Chiappoláre, (chiáppolo) ἀποβάλλω. ἀποῤῥίπτω.

Chiára dell'uóvo, τὸ λεύκωμα, τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ.

Chiaraménte, σαφῶς, φανερᾶ.

Chiarézza, θ. λαμπρότης σαφήνεια, βεβαίωσις.

Chiarificáre, (rífico) σαφηνίζω, λαμπρύνω.

Chiarificazióne, Chiarigióne, θ. καὶ Chiariménto, ἀρ. σαφήνισις, δήλωσις, φανέρωσις.

Chiaríre, (ísco) λάμπω. καὶ λαμπρύνω, σαφηνίζω. Chiaríto, μετοχή.

Chiáro, ἀρσεν. λαμπρὸς, καθαρός, σαφής, δῆλος, φανερός. περίφημος. λαμβάνεται καὶ ὡς ἐπίῤῥ.

Chiaróre, ἀρ. φῶς, λάμψις.

Chiaroscúro. ἀρ. ζωγραφία μονόχροος, μὲ βαφὰς λαμπρὰς, καὶ ὁμοῦ σκοτεινὰς τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

Chiassáta, θ. ταραχή.

Chiásso, ἀρ. στενὴ στράτα. καὶ ταραχὴ, παιγνίδιον. καὶ πορνεῖον, ἄτιμος τόπος.

Chiavájo, Chiaváro, καὶ Chiavajólo, ἀρ. φύλαξ τῶν κλειδίων, καὶ κλειδοποιός.

Chiavárda, θ. μέγα καρφὶ κεφαλωτόν.

Chiaváre, (chiávo) καρφώνω, τρυπῶ. πληγόνω. κλείω μὲ κλειδὶ· ἔτι, συνουσιάζομαι. Chiaváto, μετοχή.

Chiavatúra, θ. κάρφωσις.

Chiáve, θ. κλειδίον.

Chiavéllo, καὶ Chiabéllo, ἀρσεν. καρφί.

Chiávica, θηλ. ἀμάρα, αὐλάκιον, διὰ τοῦ ὁποίου τρέχει τὸ νερὸν, καὶ φέρει μεθ' αὐτοῦ τὰ βρωμερὰ, καὶ δυσώδη. πληθ. che.

Chiavistéllo, ἀρ. μοχλός.

Chiázza, θ. κηλὶς, κρούστα εἰς τὸ πετζὶ ἀπὸ ψάραν, ἢ ἄλλην νόσον.

Chícca, θ. λέξις, δι' ἧς τὰ παιδία ἐνοοῦσι πωρικὰ, κουλούρια, κτλ.

Chícchera, θηλ. κοῦπα, φλεντζάνι.

Chíccheri, Ciácccheri, καὶ

Chícchi bjchiácchi, λέξεις χωρίς σημασίαν ἐπὶ φλυάρου καὶ πολυλόγου τινός.

Chicchessía, ὅποιος καὶ ἄν εἶναι.

Chiédere, ζητῶ. **Chiédo**, ἐνεστ. **Chiési**, **Chiedésti**, κ τλ'. παρακείμ.

Chiediménto, ἀρ. ζήτημα.

Chieditóre, ἀρ. ὁ ζητῶν.

Chiérico, ἰδὲ **Chérico** κτλ'.

Chiésa, Ͽ. ἐκκλησία.

Chiesolástico, ἀρ. ὁ συχνάζων καὶ διατελῶν πάντοτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Chiésta, Ͽ. ζήτησις.

Chiésto, μετ. ζητημένος. παρὰ τοῦ **Chiédere**.

Chiliárca, ἀρσεν. χιλίαρχος.

Chilificaménto, ἀρ. καὶ **Chilificazióne**, Ͽ. χύλωσις.

Chilificáre, (**chilífico**) κάμνω τὸν χυλόν.

Chílo, ἀρ. χυλός. ὁ ἄσπρος ζωμὸς, τὸν ὁποῖον ὁ στόμαχος ἐκθλίβει, ἐκβάλλει ἀπὸ τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ ἔπειτα γίνεται αἷμα.

Chilóso, ἀρ. χυλώδης.

Chiméra, Ͽ. Ͽηρίον μυθικὸν, χίμαιρα· πρᾶγμα, ἐφεύρημα μάταιον, καὶ φαντασιῶδες.

Chimérico, ἀρ. μάταιος, μυθώδης· πληϑ. **ci**.

Chimerizzáre, (**rízzo**) φαντάζομαι μάταια.

Chímica, Ͽ. Χημεία· ἡ τέχνη τοῦ ἀναλύειν διὰ πυρὸς ἢ τινὸς ἄλλου τὰ μόρια τῶν μικτῶν, ἢ συνάπτειν αὐτὰ διαλυθέντα.

Chímico. ἀρσεν. χημικός. πληϑ. **ci**.

Chína, Ͽ. κατήφορος, τόπος κατωφερής. οὗ ἐναντίος τὸ, **E'rta**.

Chinachína, καὶ **Chína**, Ͽ. φλοῦδα ἑνὸς δένδρου τῆς Περοῦ, ἀποδιώχνουσα τοὺς πυρετούς.

Chinaménto, ἀρ. κλίσις.

Chináre, (**chíno**) κλίνω, σκύπτω. **Chináto**, μετοχή.

Chináta, Ͽ. κατάβασις, κατήφορος.

Chinatúra, καὶ **Chinatézza**, Ͽ. καμπυλότης.

Chinéa, Ͽ. ἄλογον γοργόν.

Chíno, οὐσιαστ. ἀρ. κατήφορος· καὶ ἐπιϑ. κατήφορος, καμπύλος, χαμηλὸς, σκυπτός.

Chióccia, Ͽ. ὄρνιθα κλωσσοῦ.

Chiocciáre, (**chióccio**) κλώζω, σχηματίζω τὴν φωνὴν τῆς κλωσσοῦ. ἀσθενῶ, δὲν εἶμαι καλά.

Chióccio, ἀρ. βραχνός.

Chiócciola, Ͽ. κοχλιὸς, εἶδος σφαλιάγκου· ἔτι, στροφεὺς, βίδα· ἔτι, λέπος, ὄστρακον Ͽαλασσινοῦ ὀψαρίου.

Chiodagióne, Ͽ. ποσότης καρφίων.

Chiodajuólo, ἀρ. καρφοποιός.

Chiodáre (**chiódo**) καρφώνω· **Chiodáto**, καρφωμένος.

Chiódo, ἀρ. ἧλος, καρφί.

Chióma, Ͽ. κόμη. **Chiománte**, κοιν· καὶ **Chiomáto**, ἀρ. κομῶν, ἔχων κόμην.

Chiósa, Ͽ. ἐξήγησις.

Chiosáre, (**chióso**) ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ.

Chiosatóre, ἀρσεν. σχολιαστὴς, ἐξηγητής.

Chióstro, ἀρ. καὶ **Chióstra**, Ͽηλ. τόπος περικλεισμένος, κλεῖϑρον.

Chiótto, ἀρσεν. σιωπηλὸς, ἥσυχος.

Chióvo, ἀρσεν. καρφί.

Chirágra, Ͽηλ. χειράγρα. καὶ **Chirágrico**, χειραγρικός. πληϑ. **ci**.

Chirógrafo, ἀρ. χειρόγραφον.

Chiromanzía, Ͽ. χειρομαντεία. **Chirománte**, κοιν. χειρομάντης. **Chiromántico**, ἀρσεν. χειρομαντικός. πληϑ. **ci**.

Chirurgía, Ͽ. χειρουργία.

Chirúrgo, ἀρ. χερουργός. **Chirúrgico**, ἀρσεν. χειρουργικός. πληϑ. **ci**.

Chitárra, Ͽ. κιθάρα.

Chiúdere (**chiúdo**) κλείω. **Chiúsi**, **chiudésti**, κτλ'. παρακείμ.

Chiudiménto, ἀρ. κλεισιμον.

Chiúnque, κοιν. ὅποιος καὶ ἂν εἶναι· δὲν ἔχει πληϑ.

Chiúrlo, ἀρ. εἶδος πουλοκυνηγίου μὲ τὸν σκῶμα, ἤτοι ποῦφον. Λέγεται **Chiúrlo**, καὶ ἕνας οὐτιδανὸς, εὐήθης ἄνθρωπος.

Chiúsa, καὶ **Chiudénda**, Ͽ. φράγμα, κλεῖσπα. ἔτι, **Chiúsa**, λέγεται τὸ πέρας, τὸ τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ ἄλλων τοιούτων.

Chiúso, οὐσιαστ. ἀρ. κλεῖϑρον. Μεταφ. ὕλη ἡ οἰκουμένη γῆ· καὶ ἐπιϑ. κλεισμένος· παρὰ τοῦ **Chiúdere**.

Chiusúra, θ. κλεῖθρον, κλείσιμα.

Ci, ἐπίρρ. ἐδῶ· καὶ Ἀντων· ἡμῖν, ἡμᾶς.

Ciabátta, θ. παλαιοπάπουτζον.

Ciabattíno, καὶ **Ciabattiére**, ἀρσεν. ἐκεῖνος, ὁποῦ ῥάπτει, ἢ μπαλώνει τὰ παλιοπάπουτζα. **Ciabattájo**, ὁ πραγματευόμενος μὲ αὐτά.

Ciácco, οὐσιαστ. ἀρ. σῦς, γουροῦνι.

Ciálda, θηλ. πλακούντιόν τι, λοκμᾶς· καὶ **Cialdóne**, τὸ αὐτό. (Οἱ Βενετ. **Stórto**).

Ciambélla, θ. κουλοῦρι. (Οἱ Βενετ. **Buzzolà**).

Ciambellájo, κουλουροποιός.

Ciambellótto, ἀρ. ὕφασμα κατεσκευασμένον ἐκ τῶν τριχῶν τῆς αἰγός.

Ciamberláno, ἀρ. εὐγενὴς ὑπηρέτης τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος.

Ciampicáre, (ciámpico) σκοντάπτω.

Ciáncia, θηλ. φλυαρία· καὶ **Cianciaménto**, ἀρ. φλυάρισμα.

Cianciáre, (ciáncio) φλυαρῶ.

Cianciatóre, **Cianciόne**, **Cianciéro**, καὶ **Cianciόso**, ἀρ. φλύαρος, πολυλόγος.

Ciaramelláre, (méllo) ἐμπερδεύω μὲ μάταια λόγια.

Ciárla, θ. φλυαρία.

Ciarláre, (ciárlo) φλυαρῶ, λαλῶ μάταια καὶ κοῦφα.

Ciarlataneria, θ. ἀγυρτικὴ φλυαρία.

Ciarlatáno, ἀρ. ἀγύρτης, φλύαρος.

Ciarlatóre, **Ciarliéro**, καὶ **Ciarlóne**, ἀρ. φλύαρος, πολυλόγος.

Ciárpa, θ. γρυτάρια, σκεύη, ῥοῦχα, φορέματα ἀχρεῖα· ἔτι, εἶδος γυναικείου περιβλήματος· ἔτι, ζώνη στρατιωτική.

Ciarpáre, (ciárpo) ποιῶ τι ὀγλίγωρα, ἀλλὰ χωρὶς κάμμίαν ἐπιμέλειαν· ὅθεν.

Ciarpiére, καὶ **Ciarpóne**, ἀρ. ὁ ποιῶν κάθετι ἀμελῶς, καὶ ἀτάκτως.

Ciaschedúno, καὶ **Ciascúno**, ἀρ. ἕκαστος, καθένας· σκάνιον καὶ ἄχρηστον ἐπὶ πληθυντ.

Cibaménto, ἀρ. καὶ **Cibazióne**, θ. τροφή.

Cibáre, (cíbo) τρέφω· καὶ αὐτοπαθ. τρέφομαι.

Cíbo, ἀρσεν. τροφή.

Cibório, ἀρ. κιβώριον, ἀρτοφόριον.

Cíca, μηδὲν, τίποτες.

Cicála, θ. τέττιξ, τζίντζικας.

Cicalaménto, καὶ **Cicaléccio**, ἀρσεν. φλυαρία.

Cicaláre, (cicálo) φλυαρῶ, πολυλογῶ.

Cicaláta, θηλ. φλυαρία, πολυλογία· καὶ λόγος ἀκαδημιακὸς εἰς ὕφος γελοῖον.

Cicalatóre, καὶ **Cicalóne**, ἀρ. φλύαρος, πολυλόγος.

Cicatríce, θηλ. οὐλὴ, τὸ σημάδι, ὁποῦ μένει ἀπὸ τὴν πληγήν.

Cicatrizzáre, (ízzo) οὐλόω, οὐλοῦμαι.

Cicatrizzazióne, θηλ. τὸ οὐλοῦσθαι.

Cícia, θ. λέξις ὁποῦ μεταχειρίζονται ἡ βάγιαις πρὸς τὰ βρέφη, ἀντὶ τοῦ, **Cárne**, κρέας· καθὼς τὸ, **Páppa**, **Bómbo**, κτλ.

Cicérbita, θηλ. σόγχος, γαλαξίδα, χόρτον.

Cicérchia, θ. λάθυρος, ὄσπριον γνωστόν.

Cichíno, ὀλιγάκι· παρὰ τοῦ **Cica**.

Cicisbeáre, (béo) χαμαρώνω γυναῖκας.

Cicisbéo, ἀρ. γυναικοφίλης.

Ciclópe, ἀρσεν. κύκλωψ.

Cicógna, θ. πελαργός, πουλίον· καὶ **Cicogníno**, ἀρ. τὸ πουλὶ τοῦ πελαργοῦ.

Cicória, καὶ **Cicórea**, θ. κιχώρη, τὸ ῥαδίκι.

Cicúta, θ. κώνειον, χόρτον φαρμακερόν.

Ciecaménte, τυφλᾶ.

Ciéco, ἀρ. τυφλός. **Ciéchi**, πληθ.

Ciechità, ἰδὲ **Cecità**.

Ciélo, ἀρσεν. οὐρανός.

Ciéra, ἰδὲ **Cera**.

Cífera, καὶ **Cífra**, θ. τὰ κρυφὰ γράμματα· καὶ **Ciferísta**, ἀρσεν. ὁ ἐπιστάμενος, ἢ γράφων τὰ τοιαῦτα.

Cíglio, ἀρσεν. ἡ ὀφρὺς, τὸ φρύδι· πληθ. **i cígli**, καὶ **le cíglia**, θηλ.

Ciglióne, ἀρ. ὄχθος ἀπὸ χῶμα, λόφος.

Cígna, θ. ζώνη, λουρί.

Cignále, ἀρ. ἀγριόχοιρος.

Cígnere, καὶ **Cíngere**, ζώνω, περικυκλώνω. **Cígno**, καὶ **cingo**, ἐνεστ. **cínsi**, **cingésti**, κτλ. παρακ. **Cignáre**, καὶ **Cinghiáre**, τὸ αὐτό.

Cígno, ἀρσεν. κύκνος.

Cignóne, ἀρσεν. λουρὶ μεγάλον.

Cigolaménto, καὶ Cigolío, ἀρσεν. τρισμός.

Cigoláre, (cígolo) τρίβω.

Cilécca, θηλ. γέλασμα, πρᾶγμα ὁποῦ δείχνεις νὰ δώσῃς, καὶ δὲν δίδεις τίποτες.

Cilestríno, καὶ Cilèstro, ἀρσεν. γαλάζιος.

Cilíccio, Cilício, καὶ Cilízio, ἀρσεν. κιλίκιον, ὁ τρίχινος σάκκος· καὶ Ciliccíno, ἀρσεν. κιλίκειος.

Ciliégia, ἰδὲ Ciriegia.

Cilíndro, ἀρ. ὁ κύλινδρος. καὶ Cilíndrico, ἀρ. κυλινδρικός· πληθ. ci.

Címa, θηλ. κορυφή.

Cimáre, (címo) κουρεύω τὰ ῥοῦχα, ἰσάζω τὰς τρίχας τῶν τζοχῶν μὲ τὸ ψαλίδι.

Cimatóre, ἀρ. κουρεὺς ῥούχων.

Cimatúra, θ. τὰ κτενίσματα, κουρεύματα τῶν ῥούχων.

Címba, θηλ. πλοιάριον. Λατ.

Címbalo, ἀρ. κύμβαλον.

Cimbottoláre, (bóttolo) πίπτω εἰς τὴν γῆν.

Cimentáre, (ménto) δοκιμάζω, λαμβάνω πεῖραν· καὶ αὐτοπαθ. ἐπιχειρίζομαί τι, ῥιψοκινδυνεύω.

Ciménto, ἀρσεν. δοκιμή.

Címice, θηλ. κοριός.

Cimiéro, Cimiéri, καὶ Cimiére, ἀρ. λόφος, τὸ ἐπίκρανον, τὸ παράσημον τῆς περικεφαλαίας, τὸ πτερόν.

Cimíno, ἀρ. ἰδὲ Comíno.

Cimitéro, καὶ Cimitério, ἀρσεν. κοιμητήριον.

Cína, θηλ. κίννα, ῥίζα χόρτου.

Cinábro, ἀρσεν. τὸ κιννάβαρι.

Cincínno, ἀρσεν. κίκιννος, στριφογύρισμα τῶν μαλλίων. (Οἱ Βενετ. Búcolo).

Cincischiáre, καὶ Cincistiáre, (cincíschio, καὶ cincístio), κόπτω ἄνισα, στραβᾶ.

Cinerízio, ἀρ. σταχτάρικον χρῶμα.

Cinallégra, καὶ Cinciallégra, θηλ. αἰγιθαλός, μελισσοφάγη, πουλίον.

Cíngere, ἰδὲ Cignere.

Cínghia, θ. λουρίον.

Cinghiále, ἀρσεν. ἀγριόχοιρος.

Cíngolo, ἀρσεν. ζώνη, ζωστήρ.

Cingottáre, καὶ Cinguettáre, (gótto, καὶ guétto) τὸ ὁμιλεῖν τῶν μικρῶν παιδίων· ἔτι, τραβλίζω, καὶ πολυλογῶ· καὶ τὸ κηλάδισμα τινῶν πουλίων.

Cínico, ἀρ. κυνικός. πληθυντ. ci.

Cinígia, θ. στάκτη θερμή.

Cinnamómo, καὶ Cinnámo, ἀρ. κινάμωμον, εἶδος ἀρωματικοῦ.

Cinquánta, κοιν. πεντήκοντα.

Cinquantésimo, ἀρ. πεντηκοστός.

Cinquantína, θ. πενηνταριά.

Cinquantottésimo, ἀρσεν. πεντηκοστὸς ὄγδοος.

Cínque, κοιν. πέντε.

Cinquecentésimo, ἀρ. πεντακοσιοστός.

Cinquecénto, κοιν. πεντακόσια.

Cinquefóglie, θ. πεντάφυλλον, χόρτον.

Cinquemíla, κοιν. πεντακιοχίλια.

Cinquénnio, ἀρ. πενταετία.

Cinqueréme, θηλ. πεντήρης, εἶδος πλοίου.

Cinquína, θηλ. πεντάς.

Cínta, θηλ. περίφραγμα, καὶ ζώνη.

Cínto, ἀρσεν. ζώνη.

Cínto, ἀρσεν. ἐζωσμένος. μετ. ἀπὸ τοῦ Cígnere.

Cíntola, Cintúra, θ. καὶ Cíntolo, ἀρσεν. ζώνη.

Ciò, Ἀντων. ἀναφ. προσώπου καὶ πράγματος, ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς ἀριθμοῖς. τοῦτο, ἐκεῖνο.

Ciócca, θ. φοῦντα, πλοκή· λέγεται διὰ τὰ πωρικὰ, ἢ ἄνθη ὅταν πολλὰ μαζῆ κρέμωνται εἰς τὰ κλονάρια· καὶ Ciócca di capélli, ἢ di péli, βόστρυχος, τζουλοῦφι.

Ciócco, ἀρσεν. κούτζουρον. Οἱ Βενετ. Zócco.

Cioccoláta, θ. καὶ láte, látte, καὶ láto, ἀρ. ποτὸν γνωστότατον. κιοκολάτα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους, ὁποῦ ἔδωκεν αἴδησιν τῆς κιοκολάτας εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, ἐστάθη ὁ ἐκ Φλωρεντίας Φραγκίσκος Ἀντωνίου Καρλέττης.

Cioccolattiéra, θηλ. καὶ Cioccolattiére, ἀρ. τὸ ἀγγεῖον διὰ τὴν κιοκολάταν.

Cioè, καὶ Cioè a díre, δηλαδή.

Ciómpo, ἀρ. ξαίτης, λα-

ναριστής· ἔτι, ἄνθρωπος ἀχρεῖος καὶ χαμερπής, ὅς τις λέγεται καὶ Ciúfo. ὅθεν Ciompería, θηλ. ἔργον, τρόπος ἀχρεῖος.

Cioncáre, (cióncо) πίνω ἀτάκτως, μεθῶ· ἔτι, κόπτω, τζακίζω.

Cióncо, ἐπίθ. ἀρ. κατὰ συγκοπ. ἀντὶ τοῦ Cioncáto, μεθυσμένος· ἔτι, τζακισμένος, κολοβός.

Ciondolaménto, ἀρ. περικλόνησις, τρεμοῦλα.

Ciondoláre, (ciόndolo) παραφέρομαι, κλονοῦμαι.

Ciótola, θηλ. ποτήριον.

Ciótto, καὶ Ciόttolo, ἀρ. λίθος, πέτρα.

Ciottoláre, (ciόttolo (ῥίπτω πέτρας κατάτινος· ἔτι, λιθοστρώνω.

Cipíglio, ἀρσεν. τό βλοσυρόν, τὸ λοξὸν κύτταγμα· καὶ Cipiglióso, ἀρσεν. βλοσυρός, ἄγριος.

Cipólla, θ. κρομμύδι. Cipólla squílla, τό σκυλοκρόμμυον.

Ciprésso, ἀρ. κυπάρισσος.

Círca, προθ. περί, ἐγγύς, σχεδόν, περίπου. Γεν. Δοτ. καὶ Αἰτ.

Círco, ἀρ. κύκλος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι ἐγίνοντο.

Circoláre, κοιν. κυκλικός, ἐγκύκλιος· καὶ Circuláre, καθὼς κτλ'.

Circoláre, (círcolo) γυρίζω ὁλόγυρα.

Circolarménte, κυκληδόν.

Circolazióne, θ. περικύκλωσις, κυκλοφορία.

Círcolo, ἀρσεν. κύκλος.

Circoncídere, (cído) περιτέμνω. concísi, παρακ.

Circoncisióne, θηλ. καὶ diménto, ἀρ. περιτομή.

Circoncíso, ἀρσεν. περιτετμημένος.

Circondáre, (cóndo) περικυκλώνω.

Circondáto, ἀρσεν. περικυκλωμένος.

Circondazióne, θ. καὶ Circondaménto, ἀρ. περικύκλωσις.

Circonferénza, θ. περιφέρεια.

Circonflessióne, θ. περικαμψις.

Circonflésso, ἀρ. περίκαμπτος. Accénto circonflésso, περισπωμένη. Gráve, βαρεῖα. Acúto, ὀξεῖα.

Circonfléttere, (étto) περικάμπτω.

Circonlocuzióne, θ. περίφρασις.

Circonscrítto, ἀρ. περιγεγραμμένος· παρά τοῦ ἑπομένου· γράφεται καὶ ἄνευ τοῦ n, καθὼς κτλ'.

Circonscrívere, περιγράφω, περιορίζω, περικυκλώνω. Circonscrívo, ἐνεστ. Circonscríssi, παρακείμ.

Circonscriviménto, ἀρ. καὶ Circonscrizióne, θηλ. περιγραφή, περιόρισις, περιορισμός.

Circonspétto, ἀρ. περιεσκεμμένος, σκεπτικός, φρόνιμος.

Circonspezióne, θ. προφυλαξις, περίσκεψις.

Circonstánte, κοιν. περιεστώς, παραστάτης, παραστεκάμενος.

Circonvallazióne, θ. περίφραγμα.

Circonveníre, (véngo) ἐπιβουλεύομαι. Λατ. Circonvenúto, μετ.

Circonvenzióne, θ. ἐπιβουλή, ἀπάτη.

Circonvicíno, ἀρσεν. συνορίτης, γείτων, ὁ πέριξ.

Circostanziáto, ἀρ. εἰδικός, ἢ καμωμένος μὲ κάθε περιστατικόν.

Circostánza, καὶ Circonstánza, θ. περίστασις.

Circuiménto, ἀρ. καὶ Circuizióne, θηλ. περικύκλωσις, περιόδευσις, περίοδος.

Circuíre, (ísco) περικυκλώνω, καὶ περιφέρομαι, περιτυγυρίζω. Λατ.

Circuíto, ἀρ. περικυκλωμένος.

Circuíto, καὶ Cercuito, ἀρσεν. περίβολος, γύρος.

Circuláre, κτλ'. ἰδὲ εἰς τό Circoláre.

Ciriégia, θηλ. κεράσιον.

Ciriégio, ἀρσεν. ὁ κέρασος, ἡ κερασιά· καὶ Ciregéto, ἀρ. τόπος ὅπου πολλοί κέρασοι.

Ciregiuólo, ἀρσεν. οὐσιαστ. ἰδὲ Amarásco. καὶ εἶδος σταφυλῆς. ἐπίθ. δὲ, κεράσινος.

Círro, ἀρ. βόστρυχος, πλόκαμος. λέξ. Λατ.

Cirurgía, ἰδὲ Chirurgía.

Cisále, ἀρ. ὄχμα, χῶμα, ὁποῦ χωρίζει ἢ κλείει τά χωράφια.

Ciscránna, θ. εἶδος ξυλίνης καθέδρας. Λέγεται καὶ ἐπὶ παντός πράγματος παλαιοῦ καὶ ἀτάκτου.

Císpa, θ. λήμη, τζίμπλα

Cispicóso, Cispárdo, Cispóso, καὶ Císpo, ἀρ. γλαμυρός, τζιμπλιάρης.

Cispità, καὶ Cispositá, θηλ. ἡ λήμη, νόσος τῶν ὀφθαλμῶν.

Cistérna, θ. καὶ Citérna, δεξαμενή, στέρνα.

Cítara, θ. κιθάρα Λατ.

Citáre, (cíto) ἐγκαλῶ, κράζω εἰς τὸ κριτήριον. ἀναφέρω ἀποδείξεις, μαρτυρίας· δηλοποιῶ, φέρω εἰς μέσον· καὶ παροξύνω.

Citarísta, ἀρ. κιθαριστής.

Citarizzáre, (rízzo) κιθαρίζω.

Citazióne, καὶ Citagióne, θ. ἔκκλησις, πρόσκλησις εἰς κρίσιν· ἔτι, μαρτυρία.

Cítiso, ἀρ. κύτισος, τριφόλιον.

Citríno, ἀρ. ἔχων χρῶμα κίτρου, κίτρινος.

Città, καὶ Cittáde, θηλ. πόλις.

Citta, θ. ἰδὲ Zitélla.

Cittadélla, θ. πολίχνιον, μικρὰ πόλις, καὶ ἀκρόπολις.

Cittadinaménte, πολιτικῶς, ἀστείως.

Cittadinánza, θ. πολιτῶν ὁμήγυρις, καὶ βαθμὸς, τάξις πολίτου· ἔτι, ἀστειότης.

Cittadinésco, ἀρσεν. πολιτικὸς, ἀστεῖος, ἴδιος πολίτου. πληθ. schi.

Cittadíno, ἀρ. πολίτης, καὶ ἐπίθ. ἰδὲ Cittadinésco.

Cítto, ἀρ. υἱὸς, παιδίον. παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τιτθός· λέξ. χυδαϊκ.

Citája, θ. ὄνομα καθολικὸν ὅλων τῶν ὀσπρίων· ἔτι, ψῆφος.

Civanzáre, (civánzo) κερδίζω, οἰκονομῶ, προμηθεύομαι.

Civánzo, ἀρ. καὶ Civánza, θ. κέρδος, διάφορον.

Ciúco, ἀρ. ὄνος, γαϊδαρος.

Civéa, θηλ. καὶ Civéo, ἀρ. ἔλκηθρον, εἶδος κοφινίου χρησίμου εἰς τοὺς χωριάτας.

Civétta, θ. γλαὺξ, κουκουβάγια· καὶ γυνὴ αναίσχυντος, ἀδιάντροπη.

Civettáre, (vétto) μιμοῦμαι τὰ σχήματα τῆς γλαυκός· μεταφ. ποιῶ ἔργα μάταια, καὶ ἐλαφρά· ἴδιον τῶν γυναικῶν.

Civettería, θηλ. τὰ μάταια καὶ ἡδυπαθῆ ἔργα, καὶ λόγια τῶν γυναικῶν.

Ciuffáre, (ciúffo) ἁρπάζω, πιάνω, τραβῶ βιαστικῶς.

Ciuffétto, καὶ Ciúffo ἀρ. αἱ τρίχες τοῦ μετώπου, τὰ ἐμπροσθινὰ μαλλία· τζουλοῦφι, λοφιά.

Civíle, κοιν. πολιτικὸς, ἀστεῖος, εὐγενής. Guérra civíle, ἐμφύλιος πόλεμος, Guérra sociále, ἑταιρικός.

Civilménte, ἀστείως, μὲ εὐγένειαν.

Civiltà, καὶ Civilità, θ. ἀστειότης, εὐγένεια.

Ciúrma, θηλ. κυρίως οἱ σκλάβοι εἰς τὸ κάτεργον. καὶ πλῆθος, ὄχλος.

Ciurmadóre, καὶ Ciurmatóre, ἀρ. γόης, μάγος· ἀπατεών, ἀγύρτης.

Ciurmáglia, θ. ὄχλος, λαὸς ἀχρεῖος καὶ ἄχρηστος.

Ciurmáre, (ciúrmo) μαγεύω, ἀπατῶ, πλανῶ. Μεταφ. σχεδὸν μεθῶ.

Ciurmería, θ. γοητεία, ἀπάτη.

Cízza, θηλ. βυζίον.

Cláde, θ. φόνος, ἀφανισμός. λέξ. Λατ. καὶ Ποιητ.

Clamáre, (clámo) βοῶ, φωνάζω.

Clámide, θηλ. χλαμύς. Λατ.

Clamóre, ἀρ. βοή, ταραχή. Λατ.

Clandestíno, ἀρ. κρυφός. Λατ.

Clangóre, ἀρσεν. κλαυγή, βοή, ἦχος. κυρίως ἡ τῶν σαλπίγγων. Λατ.

Clarificáre, κτλ'. ἰδὲ Chiarificáre.

Clásse, θηλ. στόλος, ἀρμάδα, καὶ τάξις, βαθμός. Λατ.

Clássico, ἀρ. ἔξοχος. Autóri Clássici, οἱ ἔξοχοι συγγραφεῖς, οἱ τῆς πρώτης, καὶ ἐξαιρέτου τάξεως.

Cláva, θηλ. ῥόπαλον.

Cláusola, καὶ Cláusula, μόριον τοῦ λόγου, περιέχον τέλειον νόημα.

Claustrále, κοιν. μοναστηρικός.

Cláustro, ἀρ. κλεῖθρον. Λατ. ἰδὲ Chióstro.

Clausúra, θ. τόπος κλεισμένος. καὶ μοναστήριον.

Clemente, κοιν. πρᾶος, ἐπιεικής.

Clementeménte, πράως.

Cleménza, θ. πρᾳότης, ἐπιείκεια.

Cléro, ἀρσεν. ὁ κλῆρος.

Cléssidra, θ. κλεψύδρα. ὡρολόγιον διὰ τοῦ νεροῦ· ἔτι, ποτίστρα.

Cliénte, καὶ Cliéntolo, ἀρ. πελάτης, ἐκεῖνος, ὁποῦ διαφεντεύεται ἀπὸ ἄλλον, ἔτι, ὀπαδὸς, φατριώτης.

Clientéla, θ. πελατεία, διαφέντευσις.

Clíma, ἀρ. κλίμα.
Clípeo, ἀρ. ἀσπίς. Λατ.
Clistére, καὶ Clistéro, ἀρ. κλυστήριον.
Clitóride, Θ. ἡ κλειτορίς.
Clívo, ἀρ. λόφος. Λατ.
Clízia, Θ. ἡλιοτρόπιον.
Cloáca, Θηλ. Λατ. ἰδὲ Chiávica.
Co', ἀντὶ τοῦ con li, μὲ τούς.
Coabitáre, (coábito) συγκατοικῶ.
Coabitatóre, ἀρσεν. συγκάτοικος.
Coabitazióne, Θ. συγκατοικία.
Coacerváto, ἀρ. σεσωρευμένος.
Coadjutóre, ἀρ. καὶ Coadjutatóre, ἀρ. σύνεργος. Coadjutríce, Θηλ. Coadjutoría, Θ. τὸ οὐφίκιον τοῦ συμβοηϑοῦ.
Coadjuváre, (coádjuvo) συμβοηϑῶ. Λατ.
Coadunáre, (coadúno) συναϑροίζω.
Coaguláre, (coágulo) πήζω, πήσσω, κάμνω νὰ πήξῃ. Λατ.
Coaguláto, ἀρ. πηγμένος, πηκτός.
Coagulatívo, ἀρ. πηκτικός.
Coagulazióne, Θ. Coagulaménto, ἀρ. πῆξις.
Coágulo, καὶ Coágolo, ἀρ. πυτία, πητυά.
Coartáre (árto) στενοχωρῶ, σφίγγω. Λατ.
Coartazióne, καὶ Coazióne, Θ. στενοχώρησις.
Cócca, Θηλ. γλυφίς, ἡ χαραματία τοῦ βέλους· καὶ τὸ βέλος αὐτό.
Coccáre, ἰδὲ Accoccáre.
Cocchiére, ἀρ. ἡνίοχος, ὅποιος κρατεῖ τὸ χαλινάρι, καὶ κυβερνᾷ τὸ ἁμάξιον.
Cócchio, ἀρ. ἁμάξιον.
Cocchiúme, ἀρ. τὸ ἐπιστόμιον τοῦ βουτζίου· (τὸ κουρκοῦνι)· εἰς μερικοὺς τόπους τῆς Ἰταλίας λέγεται Coccóne. Μεταφ. ὁ πρωκτός.
Cóccia, Θ. φῦμα, μικρὸν πρίξιμον· ἔτι, ἡ φοῦκτα τοῦ σπαϑίου· καὶ χυδαϊκ. ἡ κεφαλή.
Coccinìglia, Θηλ. κοκκίνη βαφή, ὁποῦ εὐγάζεται ἀπὸ ἓν εἶδος σκωληκίων.
Cóccio, ἀρ. κέραμος, κομμάτι ἀπὸ τζουκάλι τζακισμένον.
Cócco, ἀρ. κόκκος, μὲ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ κόκκινος βαφή, τὸ κρεμέζι· καὶ τὸ οὕτω βαμμένον ῥοῦχον. ἔτι, Cócco (Οἱ Βενετ. Coccò) τὰ βρέφη ὀνομάζουσι τὸ αὐγόν· καὶ εἶδος δένδρου τῆς Ἰνδίας.
Coccodríllo, ἀρ. κροκόδειλος, ζῶον γνωστόν.
Cóccola, Θ. ἀκρόδρυον.
Coccovéggia, Θ. καὶ Coccoveggiáre, ῥ. ἰδὲ Civétta, καὶ Civettáre.
Cocénte, κοιν. καίων, φλογερός.
Cócere, ἰδὲ Cuócere.
Cociménto, καὶ Cocióre, ἀρ. καῦσις, καύσιμος.
Cocíto, ἀρ. Κωκυτός, ποταμὸς τοῦ Ἅδου.
Cocitójo, ἀρ. ἐπίϑετον ὀσπρίου· εὐψανός, εὐκολόβραστος.
Cocitúra, Θηλ. ἀπόβρασμα, ἀφέψησις, τὸ νερόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐψήϑη τι· ἔτι, τὸ χρειαζόμενον διάστημα τοῦ καιροῦ διὰ νὰ ψηϑῇ τι· ἔτι, καύσιμον.
Cocólla, καὶ Cucúlla, Θ. τὸ ῥάσον τῶν καλογήρων.
Cocóllo, ἀρ. κουκοῦλα.
Cocomerájo, ἀρ. ὁ κάμπος τῶν ἀγγουρίων, καὶ ὁ πωλῶν αὐτά.
Cocómero, ἀρ. ὁ σίκυος, τὸ ἀγγοῦρι.
Cocúzzo, καὶ Cocúzzolo, ἀρ. ἡ κορυφὴ τινός, οἷον τῆς κεφαλῆς, τῶν καμπαναρίων, τῶν βουνῶν, κτλ. ἔτι, εἶδος τζέπης, κουκούλας, ἣν ἔχουσι κάποια δίκτυα.
Códa, Θηλ. οὐρά.
Codardaménte, ῥαϑύμως, ἄκαρδα.
Codardía, Θηλ. μικροψυχία, ῥαϑυμία.
Codárdo, ἀρ. μικρόψυχος, ἀχρεῖος, ῥάϑυμος, ἄκαρδος.
Codázza, Θηλ. οὐρά.
Codázzo, ἀρσεν. συνοδία.
Codésto, ἰδὲ Cotésto.
Codiáre, (códio) ἐπόμαι, ἀκολουϑῶ τινὰ κρυφίως, χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ· καὶ Codiatóre, ἀρ. κατάσκοπος, ἀκόλουϑος.
Códice, ἀρσεν. κῶδηξ.
Codicíllo, ἀρσεν. προσϑήκη διαϑήκης.
Codúto, ἀρσεν. ὁ ἔχων οὐράν.
Coeguále, κοιν. ἴσος, ὁμοῦ ἴσος.
Coeréde, κοιν. συγκληρονόμος.
Coerénte, κοιν. ὁ ἔχων συνάφειαν.
Coerénza, Θ. συνάφεια.
Coetáneo, ἀρ. σύγχρονος.

Coetérno, ἀρ. συναΐδιος.

Cofáccia, Θ. ἰδὲ Focáccia.

Cófano, ἀρ. κοφίνι· καὶ Cofanájo, ἡ κοφωοποιός.

Cogitabóndo, ἀρ. στοχαστικός, βυθισμένος εἰς στοχασμούς· παρὰ τοῦ Λατ. ῥήματος Cogitáre, ἐννοῶ, συλλογίζομαι· ὅθεν.

Cogitazióne, Θηλ. λογισμός, στοχασμός.

Cóglia, ἰδὲ Scróto.

Cógliere, καὶ Córre, δρέπω, συνάζω, θερίζω· ἔτι, λαμβάνω, πιάνω, ἐπιτυχαίνω· Cólgo· ἐνεστ. cólsi, colgésti, καὶ τ. παρακ. Cólto, μετ.

Coglionáre, (glióno) περιπαίζω. χυδαϊκ.

Coglióne, ἀρ. ὄρνις, ὀρχίδι· ἔτι, ἀχρεῖος, εὐήθης, παλαβός.

Coglionería, Θ. ἀνοησία. καὶ οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Coglitóre, ἀρ. (παρὰ τοῦ Cógliere) ὁ συνάζων.

Cognáto, ἀρ. ἀνδράδελφος, γυναικάδελφος, σύγγαμβρος.

Cognazióne, Θ. συγγένεια.

Cógnito, ἀρ. γνωστός, γνώριμος.

Cognizióne, Θ. γνῶσις, γνώρισις.

Cognóme, ἀρ. τὸ ἐπώνυμον, παρανόμι.

Cognomináre, (cognómino) ἐπονομάζω.

Cognomináto, ἐπωνομασθείς.

Cognominazióne, Θ. ἐπωνυμία.

Cognóscere, κ. τ. λ. ἰδὲ Conóscere, κτλ'.

Cógoma, καὶ Cócoma, Θ. εἶδος ἰμπρικίου· Νέα λέξις.

Cojájo, καὶ Cojáro, ἀρσεν. βυρσοδέψης.

Cojáme, ἀρ. ἰδὲ Cuójo.

Cóito, ἀρ. συνουσία, σαρκική μίξις.

Col, δηλαδὴ con lo, μὲ τόν.

Colà, ἐκεῖ. Colaggiù, καὶ Colaggiúso, ἐκεῖ κάτω.

Cóla, Θηλ. στραγγιστῆρι.

Colaménto, ἀρσεν. ῥεῦσις, στράγγισις.

Coláre, (cólo) στραγγίζω, στάζω, ῥέω, καὶ ἀναλύω.

Colassù, καὶ Colassúso, ἐκεῖ ἐπάνω.

Colatívo, καὶ Colatío, ἀρ. ῥευστός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ στραγγισθῇ.

Coláto, ἀρ. οὐσιαστ. καὶ Colatúra, Θ. ἡ στραγγισμένη ὕλη. Coláto, στραγγισμένος, παρὰ τοῦ Coláre.

Colatójo, ἀρ. στραγγιστήριον.

Colazióne, καὶ Colezióne, Θ. πρόγευμα.

Colcársi, κατάκειμαι, κατακλίνομαι, πλαγιάζω· mi cólco, ἐνεστ. Colcáto, μετ.

Coléi, Θ. ἐκείνη. Colúi, ἀρσεν. πληθ. ἐπ' ἀμφοτέροις, Colóro.

Colendíssimo, τιμιώτατος.

Cólere, σέβεσθαι. Τοῦτο τὸ Λατ. ῥῆμα ἴσως δὲν ἔχει εἰμὴ μόνον τὸ α. καὶ γ. τοῦ ἐνεστ. Cólo, Cóle, σέβομαι, σέβεσαι· καὶ ταῦτα Ποιητ.

Colezióne, καὶ Colizióne, ἡ μετρία τροφή, ὁποῦ τρώγεται ἐκτὸς τοῦ γεύματος καὶ τοῦ δείπνου· Ἡ' τῆς αὐγῆς λέγεται, Asciólvere. Ἡ τῆς ἡμέρας. Merénda. Ἡ μετὰ τὸν δεῖπνον, Pusigno.

Cólica, Θ. κωλική, ἀῤῥωστία· καὶ Cólico, κωλικός.

Cólla, Θ. σχοινίον, κολαστήριον, τιμωρία.

Cólla, Θ. ἡ κόλλα.

Collána, Θ. ὅρμος, περιδέραιον, στολίδιον τοῦ λαιμοῦ, ὁρμάθα, αλυσίδα.

Colláre, (cóllo) κολάζω, βασανίζω, μὲ τὸ σχοινί. κατεβάζω, καὶ τραβῶ ἐπάνω.

Colláre, οὐσιαστ. ἀρ. περιδέραιον, περιτραχήλιον.

Colláta, Θ. πληγή, κτύπημα εἰς τὸν λαιμόν.

Collateràle, κοιν. πλάγιος, καὶ ὅμορος, πλησίον· ἔτι, ὁ μὴ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν συγγενής· οὐσιαστ. ταμίας στρατιωτικός.

Collazionáre, (zióno) παραβάλλω, συγκρίνω γράμματα, ἤτοι τὰ γεγραμμένα.

Collazióne, Θηλ. συνομιλία, καὶ σύγκρισις. ἔτι, χορηγία ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων.

Cólle, ἀρ. λόφος, ῥάχη.

Colléga, ἀρσεν. σύντροφος, σύναρχος. ghi. πληθ.

Collegáre, (collégo) ἑνόνω, καὶ ποιῶ συνθήκην, συμμαχίαν.

Collegáto, ἀρ. σύμμαχος, ἑνωμένος.

Collegazióne, Collegánza, Θ. καὶ Collegaménto, ἀρ. συμμαχία, ἕνωσις.

Collegiáre, (collégio) βουλεύομαι· ἴδιον τῶν ἰατρῶν.

Collegiáta, ἐπίθ. ἐκκλησίας ἐχούσης Collégio.

Collégio, ἀρ. σύναξις, σύστημα, σῶμα ἀδρῶν μὲ ἐξουσίαν καὶ διοίκησιν· ἔτι, σχολεῖον.

Cóllera, καὶ **Cóllora**, θ. χολὴ, ὀργή.

Collericaménte, μὲ θυμόν.

Collérico, ἀρσεν. χολικός, θυμώδης. πληθ. ci.

Collétta, θ. συνάθροισις ἀνθρώπων· ἔτι, σύναξις ἐλεημοσυνῶν· ἔτι, σφετερισμός· ἔτι, φόρος, δόσιμον· Παρὰ Λατίνοις εὐχὴ εἰς τὴν Λειτουργίαν διά τινα ἀνάγκην.

Collettívo, ἀρ. περιληπτικός. Γραμ.

Collettízio, ἀρ. ὡς τό, Esército collettízio, στράτευμα συνηγμένον μὲ ταχύτητα, καὶ μὲ ὀλίγην τάξιν.

Collettóre, ἀρ. ὁ συνάζων. καὶ **Collezióne**, θ. τὸ δόσιμον, ὁποῦ συνάζει.

Collína, θ. λόφος, ῥάχη.

Colliquazióne, θ. ἀνάλυσις· καὶ **Colliquatívo**, ἀρ. ἀναλυτικός.

Collírio, ἀρσεν. κολλύριον, ἰατρικὸν διὰ τὰ μάτια. καὶ **Collírico**, ἀρ. κολλυρικός.

Collisióne, θηλ. σύγκρουσις, συγκρουσμός.

Collitigánte, κοιν. ἀντιμαχόμενος.

Cóllo, ἀρ. σύνθετον ἐκ τῆς Con, προθ. καὶ τοῦ lo, ἄρθρου· ἀντὶ τοῦ, Con lo, μὲ τόν.

Cóllo, ἀρ. λαιμός.

Collocaménto, ἀρ. θέσις, τάξις.

Collocáre, (cólloco) θέτω, βάνω εἰς τόπον.

Collocazióne, θ. θέσις.

Collocuzióne, θ. συνομιλία.

Collóquio, ἀρ. τὸ αὐτό.

Collotórto, ἀρ. ὑποκριτής, ψευδοευλαβής.

Collóttola, θ. τράχηλος, ζβέρκος.

Collusióne, θ. ἀπάτη.

Colmáre, (cólmo) ἐπισωρεύω, παραγεμίζω.
  Colmáto, μετ.

Colmáta, θ. ἐπισώρευσις.

Colmatóre, ἀρ. ἐπισωρευτής.

Colmatúra, θ. ἀποπλήρωμα, τὸ ξεχειλίζον μέρος.

Cólmo, οὐσιαστ. ἀρ. κορυφή, ὕψος· καὶ ἐπίθ. ἔμπλεως, ὑπεργέμων, παραγεμάτος.

Colómba, θ. περιστερά.

Colombáccio, ἀρ. φάσσα.

Colombája, θ. περιστερών.

Colombíno, ἀρ. περιστερικός· καὶ **Colombína**, θηλ. ἡ κόπρος τῶν περιστερῶν.

Colómbo, ἀρ. περιστέρι.

Colónia, θ. ἀποικία· καὶ **Colonário**, ἀρ. ἀνήκων εἰς ἀποικίαν.

Colónna, θ. στύλος, στήλη. καὶ στίχος στρατιωτῶν.

Colonnáto, ἀρ. σειρὰ στύλων.

Colonnéllo, ἀρσεν. ὑποκορ. στυλίσκος· ἔτι, ταγματάρχης.

Colonníno, ἀρσεν. ὑποκορ. στυλίσκος· ἐξαιρέτως δὲ ὁ τῆς φούρκας.

Colóno, ἀρ. ἄποικος· ἔτι, γεωργός. Λατ.

Coloraménto, ἀρ. χρωματισμὸς, βαφὴ χρώματος.

Coloráre, καὶ **Coloríre**, (lóro, ísco) χρωματίζω. **Coloráto**, καὶ **Coloríto**, χρωματισμένος.

Colorataménte, πλαστῶς.

Colorazióne, θ. χρωμάτισις.

Colóre, ἀρ. χρῶμα.

Colósso, ἀρ. κολοσσός, μέγα ἄγαλμα· **Colossále**, κοιν. κολοσσαῖος.

Cólpa, θ. πταῖσμα.

Colpábile, καὶ **Colpévole**, κοιν. ἔνοχος, πταίστης.

Colpabilménte, καὶ **Colpevolménte**, πλημμελῶς.

Colpáre, (cólpo) ἁμαρτάνω· ἔτι, ὁμολογῶ τὸ πταῖσμά μου· ἔτι, κατηγορῶ, ἐγκαλῶ.

Colpeggiáre, (péggio) πλήττω, δίδω πληγάς.

Colpíre, (ísco) πλήττω, κτυπῶ, πληγώνω. **Colpíto**, μετ.

Cólpo, ἀρ. πληγή, κτύπημα.

Cólta, θ. οὐσιαστ. σύναξις χρημάτων· ἔτι, συλλογὴ ἀνθέων, χόρτων, καὶ τ. τ. ἔτι, συνάθροισις νεροῦ διὰ τοὺς μύλους. Fár cólta, πλήττω, κτυπῶ.

Coltelláta, θηλ. μαχαιρία.

Coltelliéra, καὶ **lésca**, θ. θήκη τοῦ μαχαιρίου.

Coltellinájo, ἀρ. μαχαιροποιός.

Coltéllo, ἀρσεν. μαχαῖρι. **líno**, καὶ **létto**, ὑποκορ. **Coltelláccio**, μέγα, ἢ ἀχρεῖον μαχαῖρι· (καθὼς

σχεδὸν πάντα τὰ εἰς âccio ὀνόματα δηλοῦσι μέγεθος ἢ φαυλότητα, ἢ ψόγον, χλεύην) πληθ. I Coltélli, καὶ le Coltélla, θηλ. Οἱ Βενετ. καὶ Ῥωμ. λέγουσι· Cortéllo.

Coltivaménto, ἀρσεν. καὶ Coltivatúra, Coltivazióne, θηλ. γεωργία, λατρεία, ἐργασία, καὶ στολισμός.

Coltiváre, (tívo) γεωργῶ, ἐργάζομαι· ἔτι, σέβομαι, λατρεύω. Coltiváto, μετ.

Coltivatóre, καὶ Coltóre, γεωργός· καὶ λατρευτής, θεραπευτής. Coltivatríce, καὶ Coltríce, θ.

Cólto, οὐσιαστ. ἀρ. τόπος, χωράφιον εἰργασμένον. (γράφονται πάντα καὶ διὰ τοῦ Cu.) Il Cúlto Divíno, ἡ θεία λατρεία.

Cólto, ἐπίθ. ἀρ. εἰργασμένος, ἀντὶ τοῦ, Coltiváto.

Cólto, (ἀπὸ τοῦ Cógliere)· συναγμένος, καὶ πιασμένος.

Coltráre, (cóltro) ἐργάζομαι, δουλεύω τὴν γῆν μὲ τὸ ὑνί, col cóltro.

Cóltre, θηλ. ἐπάπλωμα κραββατίου· ἔτι, τὸ κάλυμμα διὰ τὸ ξυλοκράβατον· ἔτι, μέτρον γῆς.

Cóltrice, θ. τὸ στρῶμα.

Cóltro, ἀρ. ἡ ὕνις, τὸ ὑνί.

Coltróne, ἀρσεν. χοντρὸν, βαρὺ ἐπάπλωμα.

Coltúra, θηλ. ἐργασία, γεωργία, θεραπεία, λατρεία.

Colubrína, θ. ὄργανόν τι πυροβολικόν.

Colúbro, ἀρ. ὄφις· λέξ. Λατ. καὶ Ποιητ.

Colúi, ἀρ. ἐκεῖνος· οὐ θ. το, Coléi, ἐπὶ πληθ. ἀμφ. Colóro.

Colúro, ἀρ. κόλουρος· εἷς τῶν μεγάλων Κύκλων τῆς Σφαίρας.

Cóma, θ. ἀντὶ τοῦ Chióma· Λατ. ἔτι, ὑποδιαστολὴ, ἥτις λέγεται καὶ Vírgola· Γραμ.

Comandaménto, ἀρ. ἐντολὴ, προσταγή.

Comandánte, κοιν. ὁ προστάζων· ἡγεμὼν, στρατηγός.

Comandáre, (comándo) προστάζω· καὶ συσταίνω.

Comandatívo, ἀρ. προστακτικός.

Comandatóre, ἀρ. ὁ προστάζων· tríce, θ.

Comandígia, θ. σύστασις.

Comándo, ἀρ. πρόσταγμα.

Comáre, θ. ἡ ἀνάδοχος.

Comáto, ἀρ. ἔχων κόμην. Λατ.

Combaciáre, (combácio) συνδέω, συζεύγω, συναρμόζω τὸ ἓν πρᾶγμα μὲ τὸ ἄλλο ἐπιτηδείως· αὐτοπαθ. καὶ Combagiáre, τὸ αὐτό.

Combatténte, κοιν. μαχόμενος.

Combáttere, (bátto) πολεμῶ.

Combattiménto, ἀρ. πόλεμος, μάχη.

Combattitóre, ἀρ. πολεμιστής. tríce, θ.

Combattúto, ἀρ. πολεμημένος.

Combiatáre, ἰδὲ Accommiatáre.

Combíbbia, θηλ. συμποσία.

Combináre, (bíno) συνδυάζω, ἑνόνω.

Combinazióne, θηλ. καὶ Combinaménto, ἀρσεν. συνδυασμὸς ἕνωσις.

Combríccola, θ. συνομιλία, συντροφία ἀνθρώπων, ὅπου ἀναμεταξύ των συμβουλεύονται διὰ νὰ κάμουν κακόν.

Combustíbile, κοιν. καύσιμον πρᾶγμα.

Combustióne, θ. ἔμπρησις, καύσιμον· Μεταφ. σύγχυσις, θόρυβος, ἀταξία.

Combústo, ἀρ. καυστὸς, καυμένος. Ποιη.

Cóme, καθὼς. Come? πῶς; διατί; πόσον, ὅταν, ἀφ' οὗ, εὐθὺς ὁποῦ, ὅτι, πῶς.

Comecchè, καὶ Comechè, ἀγκαλὰ· μ' ὅλον ὅτι, εἰς κάθε τρόπον· ἐπειδὴ καί.

Comentáre, (coménto) ὑπομνηματίζω, ἐξηγῶ.

Comentário, ἀρ. ἀπομνημόνευμα, ὑπόμνημα.

Comentáto, ἀρ. ἐξηγημένος.

Comentatóre, ἀρ. ὑπομνηματιστὴς, σχολιαστὴς, ἐξηγητής.

Coménto, ἀρ. ὑπόμνημα, σχόλιον ἐξήγησις.

Cométa, θηλ. κομήτης ἀστήρ· καὶ Cometário, ἀρ. ἀνήκων εἰς κομήτην.

Cómico, ἀρ. κωμῳδοποιὸς, καὶ μῖμος· ἐπίθ. κωμικὸς, κωμῳδικός.

Comígnolo, ἀρσεν. ὄροφος, τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ δώματος.

Cominciaménto, ἀρ. ἀρχή.

Cominciánte, κοιν. ὁ ἀρχόμενος, ἡ ἀρχομένη.

Cominciáre, (comíncio) ἄρχομαι, ἀρχινῶ.

Cominciáto, ἀρ. ἀρχινημένος.

Comíno, ἀρ. κύμινον. χόρ.

Comilánte, κοιν. παρακολουθῶν, συνοδεύων.

Comitíva, θηλ. συνοδία, παρακολούθησις.

Cómito, ἀρ. ὁ ἐπιστάτης, τῶν εἰς τὸ κάτεργον, καὶ τῶν πανίων· νοστρόμος.

Comízio, ἀρ. πληθ. Comizj, τὰ ἀρχαιρέσια· Λατ. συνέλευσις, συνάθροισις, ψηφηφορία παρὰ Ῥωμάνοις εἰς ἐκλογὴν τῶν Ἀρχῶν, ἢ πραγματείαν ὑψηλῶν ὑποθέσεων τῆς Πολιτείας.

Commacoláre, (mácolo) ῥυπαίνω, λερώνω.

Commédia, θ. κωμῳδία.

Commediánte, κοιν. κωμῳδός.

Commemoráre, (mémoro) ἀπομνημονεύω, ἐνθυμίζω.

Commemoratívo, ἀρ. ὑπομνηματικός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐνθυμίζῃ.

Commemorazióne, θηλ. καὶ Commemoraménto, ἀρ. ὑπόμνησις, ἐνθύμησις.

Comménda, θηλ. ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα.

Commendábile, καὶ dévole, κοιν. ἐπαινετός.

Commendáre, (méndo) ἐπαινῶ, καὶ συσταίνω.

Commendatízia, θ. συστατικὴ ἐπιστολή.

Commendatízio, ἐπίθ. ἀρ. συστατικός.

Commendatóre, ἀρ. ἐπαινητής· καὶ ὁ ἔχων ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα. Commendatríce, θηλ.

Commendazióne, θ. ἔπαινος.

Commensále, κοιν. ὁμοτράπεζος.

Commensurábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ ὁμοῦ· ἢ ἔχων ἀναλογίαν ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμόν, κτλ.

Commensuráre, (mensúro) μετρῶ ὁμοῦ, παραβάλλω.

Commércio, καὶ Commérzio, ἀρσεν. συνάλλαγμα, πραγματεία.

Comméssa, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἰδὲ Commessióne.

Commessaría, καὶ Commissaría, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ οὐφίκιον τοῦ ἐπιτρόπου· καὶ Commessariáto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Commessário, καὶ Commissário, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος.

Commessazióne, θ. εὐωχία, κραιπάλη. Λατ.

Commessióne, θ. παραγγελία· προσταγή· ἔτι, σύζευξις, ἕνωσις.

Commésso, μετ. παρὰ τοῦ Comméttere.

Commésso, οὐσιαστ. ἀρ. ὁ πληρώνων ἕνα τόσον διὰ νὰ συγκατοικῇ καὶ νὰ συντρώγῃ εἰς ξένον σπῆτι· ἔτι, ἐπίτροπος, τοποτηρητής.

Commessúra, θ. συναρμογή, σύναψις.

Commestíbile, οὐσιαστ. ἀρ. τροφή, φαγητόν· καὶ ἐπίθ. κοιν. φαγώσιμος.

Comméttere, (métto) προστάζω, παραγγέλλω, πιστεύω, παραδίδω τι εἰς τὴν πίστιν, ἐπιμέλειαν τινός· καὶ ποιῶ, πράττω· (ὅμως ἐπὶ κακοῦ)· ἔτι, συνάπτω, ἐμπήγω, συναρμόζω.

Commettitóre, ἀρ. ὁ παραγγέλλων· καὶ ὁ πράττων κακόν τι· tríce, θ.

Commettitúra, ἰδὲ Commessúra.

Commiáto, ἀρ. (καὶ δι' ἑνὸς m.) ἀπόλυσις, ἄδεια, θέλημα, ὁποῦ ζητεῖ, ἢ λαμβάνει τις διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ.

Commilitóne, ἀρ. συστρατιώτης· ἔτι, σύντροφος, ἑταῖρος. λέξ. Λατ.

Commischiáre, ἰδὲ Mischiáre, κτλ.

Commiseráre, (mísero) σπλαγχνίζομαι.

Commiserazióne, θ. εὐσπλαγχνία.

Commiserévole, κοιν. οἰκτρός, ἄξιος ἐλέους.

Commissióne, ἰδὲ Commessióne, κτλ.

Commísto, ἀρ. ἤτοι Commischiáto, σύμμικτος, μικτός.

Commisuráre, (súro) μετρῶ ὁμοῦ.

Cómmodo, κτλ. ἰδὲ δι' ἑνὸς m.

Commósso, καὶ Commóto, ἀρ. Λατ. ἀπὸ τοῦ Commuóvere, παρακινημένος.

Commotívo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ παρακινῇ.

Commoviménto, ἀρ. ἰδὲ Commozióne.

Commovitóre, ἀρ. ὁ παρακινῶν. Commovitríce, θηλ.

Commozióne, θ. κίνησις.

Commuóvere, (muóvo)

παρακινῶ, κινῶ τὸ πάθος, ἢ τὴν γνώμην, θέλησιν τινός.

Commutaménto, ἀρ. καὶ **Commutazióne**, θ. μεταβολή· ἔτι, κίνησις, ταραχή.

Commutáre, (múto) μεταβάλλω, ἀλλάζω.

Commutatívo, ἀρ. μεταβολικός.

Comodaménte, καὶ **Comodataménte**, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, εὐκόσμως, μετρίως.

Comodáre, (cómodo) ὠφελῶ, δανείζω, ἀναπαύω, σιάζω.

Comodevolménte, ἐπιτηδείως, καλῶς, εὐκόλως.

Comodità, καὶ **Comodézza**, θ. ἰδὲ Cómodo.

Cómodo, οὐσιαστ. ἀρ. πᾶν τὸ ἀναπαῦον, καὶ πληροφοροῦν τὰς αἰσθήσεις, ἢ ἐπιτήδειον, ὠφέλιμον εἴς τι· ἔτι, δάνεισμα· καὶ ἐπίθ. ὠφέλιμος, εὔκαιρος, προσήκων.

Compadróne, ἀρσεν. ὁμοῦ, ἐξ ἴσου κύριος.

Compáge, θηλ. ἁρμός· λέξ. Λατ. ἰδὲ Concatenazióne.

Compagnévole, κοιν. ἑταιρικός, φιλικός, καλὸς διὰ συντροφίαν.

Compagnía, θ. ἑταιρία, συνοδία, συντροφία, ἕνωσις, συνομιλία.

Compágno, ἀρ. σύντροφος.

Compagnóne, ἀρ. καλὸς σύντροφος, ἀστεῖος, χαροποιὸς ἄνθρωπος.

Companático, ἀρ. καὶ ca, θ. τὸ προσφάγιον.

Comparábile, κοιν. παραβλητός.

Compararáre, (compáro) παραβάλλω, συγκρίνω.

Comparático, ἀρσεν. πνευματικὴ συγγένεια, κομπαρία.

Comparatívo, ἀρ. συγκριτικός. Γραμμ.

Comparazióne, καὶ **Comparagióne**, θ. σύγκρισις.

Compáre, ἀρ. ἀναδόχος, τ' αὐτὸν τῷ Compádre. καὶ Comáre, θ. ταὐτόν, τῷ Comádre.

Comparigióne, θ. παῤῥησίασις εἰς τὸ κριτήριον.

Comparíre, (ísco) φανερώνομαι, φαίνομαι, παῤῥησιάζομαι. Compárvi, Comparísti, παρακείμ. Compárso, καὶ Comparíto, μετοχ.

Compársa, καὶ **Compariscénza**, θ. παῤῥησία, ἐρχομός, ἐμφάνησις.

Compartecipáre, (partécipo) συμμετέχω.

Compartécipe, κοιν. συμμέτοχος.

Compartiménto, ἀρ. διανομή, διαμοιρασία.

Compartíre, (compárto) διανέμω, διαμοιράζω.

Compartíto, διαμοιρασμένος.

Compassáre, (compásso) μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην. Compassáto, μετ.

Compassionáre, (compassióno) σπλαγχνίζομαι.

Compassióne, θ. καὶ **Compassionaménto**, ἀρ. ἔλεος, εὐσπλαγχνία, συμπάθεια.

Compassionévole, κοιν. ἐλεεινός, ἄξιος εὐσπλαγχνίας· ἔτι, ἐλεήμων, εὔσπλαγχνος.

Compassionevolménte, ἐλεεινῶς, σπλαγχνικῶς.

Compassívo, ἀρ. οἰκτίρμων, συμπαθητικός.

Compásso, ἀρ. διαβήτης· ἔτι, διανομή, διαίρεσις.

Compatiménto, ἀρ. ἔλεος, συμπάθεια.

Compatíre, (ísco) οἰκτείρω, συμπαθῶ.

Compatíto, ἀρσεν. συμπαθημένος.

Compatrióta, tta, κοιν. καὶ tto, ἀρ. συμπατριώτης.

Compendiáre, (péndio) συντέμνω, ποιῶ σύντομον.

Compendiáto, ἀρ. συντετμημένος.

Compéndio, ἀρ. ἐπιτομή.

Compendiosaménte, συντόμως.

Compendióso, καὶ **Compendiário**, ἀρσεν. σύντομος.

Compensábile, κοιν. δεκτικὸς ἀνταμοιβῆς.

Compensaménto, ἀρ. καὶ **Compensagióne**, θηλ. ἀνταμοιβή.

Compensáre, (pénso) ἀνταμείβω. Compensáto, μετ.

Compensatóre, ἀρ. ὁ ἀνταμείβων. Compensatríce, θηλ.

Compensazióne, θηλ. ἀμοιβή, ἀντάλλαγμα.

Compénso, ἀρ. θεραπεία, διόρθωσις, κυβέρνησις.

Cómpera, ἰδὲ Cómpra, κτλ.

Comperévole, κοιν. ἀγοραστός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ.

Cómpero, ἀρσεν. συγκοπὴ ἀντὶ τοῦ, Comperáto, ἀγορασμένος.

Competénte, κοιν. προσήκων, ἀνήκων, πρέπων.

Competentemente, πρεπόντως, προσηκόντως.

Competénza, θηλ. ἅμιλλα, φιλονεικία.

Compétere, (compéto) ἁμιλλῶμαι, φιλονεικῶ. Compéte, ἢ si compéte, ἁρμόζει πρέπει.

Competitóre, ἀρ. ὁ ἀντιποιούμενος, συνεριστής.

Compiacénte, κοιν. εὐάρεστος, χαριζόμενος.

Compiacénza, θ. ἀρέσκεια, εὐχαρίστησις, χάρις.

Compiacére, εὐαρεστῶ, κάμνω χάριν. Compiácio, ἐνεστώς. Compiácqui, compiacésti, compiácque. παραχ. Compiaciúto, μετ. καὶ αὐτοπαθ. mi compiácio, τέρπομαι, χαίρω.

Compiacévole, κοιν. τερπνός, χαροποιός, εὐάρεστος.

Compiaciménto, ἀρ. ἰδὲ Compiacénza.

Compiágnere, καὶ Compiángere, συγκλαίω, συμπονῶ, καὶ κλαίω ἁπλῶς. Compiágno, καὶ Compiángo, ἐνεστ. piánsi, παραχ. piánto, μετ.

Compiánto, οὐσιαστ. ἀρσεν. παράπονον· καὶ ἰδὲ Condogliánza.

Cómpiere, (cómpio) ἰδὲ Compíre.

Compiéta, θηλ. τὸ ἀπόδειπνον.

Compigliáre, (píglio) περιλαμβάνω, ἐκτείνομαι εἰς τόπον· καὶ αὐτοπαθ. σὺν τοῖς μορίοις, mi, ti, si, ἑνώνομαι, συμφύομαι, πήγνυμαι.

Compiláre, (compílo) συνθέτω, συγγράφω.

Compiláto, συντεθείς, συγγραφείς, τελειωθείς.

Compilatóre, ἀρ. συγγραφεύς, ὁ ἀθροίζων καὶ συνάπτων ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων.

Compilatúra, **Compilazióne**, θ. καὶ **Compilaménto**, ἀρ. σύναψις, ἄθροισμα, σύνθεσις ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων.

Compiménto, ἀρ. τελείωσις.

Compíre, (ísco) πληρῶ, τελειώνω φέρω εἰς τέλος.

Compitaménte, καὶ Compiutaménte, ἐντελῶς.

Compitáre, (cómpito) ἀριθμῶ, μετρῶ, λογίζομαι. ἔτι, συλλαβίζω τὰ γράμματα, καππακίζω.

Compitazióne, θηλ. τὸ καππάκισμα.

Compitézza, θ. εὐγενὴς τρόπος, ἀστειότης.

Cómpito, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ τεταγμένον, ἡ δουλειὰ ὁποῦ διορίζεται εἴς τινα νὰ τελειώσῃ· ἰδὲ καὶ Cómputo.

Compíto, καὶ Compiúto, ἀρσεν. τέλειος, τελειωμένος· καὶ εὐγενής, ἀστεῖος. παρὰ τοῦ Compíre.

Compitóre, ἀρ. τελειωτής.

Complessionále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὴν ἕξιν, κρᾶσιν, διάθεσιν τοῦ σώματος.

Complessionáto, ἀρ. ὁ ἔχων διάθεσιν, κρᾶσιν. Ben complessionáto, εὔρωστος, δυνατός: mal complessionáto, ἀσθενής.

Complessióne, θ. ἡ ἕξις, διάθεσις, κρᾶσις τοῦ σώματος. καὶ ἁπλῶς, ποιότης.

Complésso, οὐσιαστ. ἀρσεν. συμπλοκή, συνάθροισμα· καὶ ἐπίθ. παχύς, εὔσαρκος.

Completívo, ἀρ. συμπληρωτικός.

Complicazióne, θ. συμπλοκή.

Cómplice, κοιν. συμμέτοχος, ἐπὶ κακοῦ.

Complimentáre, (ménto) προσαγορεύω. ἰδὲ Complíre.

Compliménto, ἀρ. ἀστειολογία, πολιτικὸς λόγος, χαιρετισμός, ἀσπασμός. ἔτι, τελείωσις.

Complíre, χαριτογλωσσῶ, ὁμιλῶ πρὸς χάριν, καὶ τιμήν τινος. Λέγεται, τὸ δεῖνα πρᾶγμα, mi cómple, ἢ non mi cómple, συμφέρει μοι, οὐ συμφέρει μοι. Πολλοὶ συγχέουσι τὸ Complíre, μὲ τὸ Compíre.

Componénte, κοιν. ὁ συνθέτων.

Componicchiáre, (nícchio) συνθέτω ὀλίγον καὶ κακῶς, μὲ δυσκολίαν.

Componiménto, ἀρ. σύνθεμα· ἔτι, εὐταξία τις καὶ σεμνότης ἠθῶν.

Componitóre, ἀρ. συνθέτης, συγγραφεύς· ἔτι, τυποθέτης.

Compórre, (compóngo, ἐνεστ. Compósi, παρακείμ. Compósto, μετ.) συνθέτω, βάνω μαζῇ· ἔτι, συγγράφω, συντάσσω· ἔτι, ἰσάζω, βάνω εἰς τάξιν· ἔτι, διαλλάττω, εἰρηνεύω.

Comportábile, καὶ tévole, κοιν. ὑποφερτός, ἀνεκτός· ἔτι, προσήκων, πρέπων.

Comportáre, (compórto) ἀνέχομαι, ὑποφέρω.

Comportatóre, ἀρ. ὁ ἀνεχόμενος.

Comportevolménte, ἀνεκτῶς.

Compórto, ἀρσεν. ἀνοχή, καρτερία τοῦ δανειστοῦ πρὸς τὸν χρεώστην.

Compositívo, ἀρ. συνθετικός.

Compósito, Λατινικ. ἰδὲ Compósto.

Compositóre, ἀρσεν. ἰδὲ Componitóre.

Composizióne, καὶ Compositúra, θ. σύνθεσις, καὶ συνθήκη, συμφωνία· ἔτι εὐαρμοστία, εὐρυθμία τῶν μελῶν· ἔτι, ποίημα, σύνθεμα.

Compossíbile, κοιν. συνδυνατός, ὁποῦ δύναται νὰ γίνῃ ὁμοῦ μὲ ἄλλο.

Compósta, οὐσιαστ. θηλ. μίγμα.

Compostaménte, κομψῶς, εὐτάκτως.

Compostézza, θ. εὐπρέπεια, εὐταξία, κοσμιότης.

Compósto, ἀρσεν. εὔτακτος. καὶ πλαστός, ψευδής· καὶ σύνθετος, συνθεμένος. Οὐσιαστ. σύνθεσις· παρὰ τοῦ Compórre.

Cómpra, καὶ Cómpera, θ. ὤνησις, ἀγόρασις.

Compráre, καὶ Comperáre, ἀγοράζω. Cómpro, τὸ Cómpero, ἐνεστώς.

Comprâto, ἀρ. ἀγορασμένος.

Compratóre, ἀρ. ἀγοραστής.

Compréndere, (préndo) ἐννοῶ, καταλαμβάνω· συντέμνω· περιέχω· καὶ ἁπλῶς λαμβάνω, πιάνω. Comprési, παραχ. Compréso, μετ.

Comprendiménto, ἀρ. καὶ Comprensióne, θ. κατανόησις, κατάληψις.

Comprenditóre, ἀρ. ὁ κατανοῶν, καταλαμβάνων.

Comprenditríce, θ.

Comprensíbile, κοιν. εὐκατάληπτος.

Comprensivaménte, καταληπτικῶς.

Comprensóre, ἰδὲ Comprenditóre: ἀλλὰ κυρίως λέγεται διὰ τοὺς Ἁγίους, οἱ τινες χαίρονται εἰς τὸν Παράδεισον τὴν μακαριότητα.

Comprésa, θ. καὶ Compréso, ἀρ. οὐσιαστ. περίβολος, γύρος, τὸ περιέχον· καὶ Compréso, μετ. παρὰ τοῦ Compréndere.

Compressióne, θηλ. συμπίεσις, σύσφιξις.

Comprímere, (comprímo) σφίγγω, συμπιέζω, συστέλλω. Comprimé̀i, καὶ Compréssi, παρακειμ. Compréssо, μετ. πιεσθεὶς· ἔτι, μεγαλόσωμος, χοντρός.

Comprobáre, Λατ. ἰδὲ Comprováre, κτλ.

Compromésso, ἀρσεν. παρὰ τοῦ Comprométtere, βαλμένος εἰς κίνδυνον· καὶ οὐσιαστ. ἡ αἱρετοκρισία. Méttere in compromésso, βάνω εἰς κίνδυνον.

Comprométtere, (métto) παραδίδω τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλον διὰ νὰ τὴν κρίνῃ· στέργω εἰς αἱρετοκρισίαν· ἔτι, βάνω εἰς κίνδυνον.

Compromissário, ἀρ. διαιτητής, αἱρετοκριτής.

Comprovaménto, ἀρ. δοκιμασία, συγκατάθεσις, ἀποδοχή.

Comprováre, (comprόvo) ἀποδέχομαι. Comprováto, μετ.

Compúgnere, καὶ púngere, λυπῶ, προξενῶ λύπην. Compúgno, úngo, ἐνεστ. Compúnsi, παρακείμ. Compúngersi, κατανύττομαι, ἔχω κατάνυξιν: mi compúngo.

Compulsáre, (púlso) ἀναγκάζω τινὰ νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς τὴν κρίσιν.

Compúnto, παρὰ τοῦ Compúgnere. τεθλιμμένος· ἔτι, ὁ ἔχων κατάνυξιν, μετανοημένος.

Compunzióne, θηλ. καὶ Compugniménto, ἀρσεν. κατάνυξις.

Computaménto, ἀρ. λογαριασμός.

Computáre, (cómputo) λογαριάζω, καὶ βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν.

Computísta, ἀρ. λογιστής, λογαριαστής.

Cómputo, ἀρσεν. λογαριασμός.

Comunále, κοιν. κοινός.

Comúne, ἀρ. Comunánza, καὶ Comunità, θηλ. οὐσιαστ. λαὸς ἐλεύθερος, Κοινότης.

Comúne, ἐπίθ. κοιν. κοινός.

Comuneménte, καὶ Comunalménte, κοινῶς.

Comunicábile, κοιν. κοινωνικός, εὐκοινώνητος, μεταδοτικός.

Comunicáre, (comúnico)

μεταδίδωμι, κοινωνῶ· γίνομαι συμμέτοχος· ἔτι, συχνάζω, συνομιλῶ· ἔτι, ποιῶ κοινόν· ἔτι, μεταδίδωμι τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Comunicatíva, θ. εὐκολία τοῦ λέγειν, καὶ ἐξηγεῖν διδάσκοντας.

Comunicatívo, ἀρ. κοινωνητικός.

Comunicatóre, ἀρ. κοινωνός.

Comunicazióne, θηλ. καὶ **Comunicaménto**, ἀρσεν. κοινωνία.

Comunichíno, ἀρ. τὸ παρὰ Λατίνοις μεταδιδόμενον τοῖς πιστοῖς μόριον τῆς Ὄστιας.

Comunióne, καὶ **Comunicánza**, θηλ. κοινωνία· Comunióne, λέγεται καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας.

Comúnque, ἐπίῤῥ. εἰς ὁποιον δήποτε τρόπον.

Con, πρόθ. σὺν, μὲ ὁμοῦ.

Conáto, ἀρσεν. λέξις Λατ. ἰδὲ Sfórzo.

Cónca, θ. κόγχη, καὶ λεκάνη· πληθ. che.

Concatenáre, (concaténo) συναρμόζω, δένω ὁμοῦ.

Concatenáto, ἀρ. συνδεδεμένος.

Concatenazióne, θ. εἱρμός, συναρμογή.

Concavità, θ. κοιλότης, βαθουλότης.

Cóncavo, καὶ **Concaváto**, ἀρσεν. κοῖλος, βαθουλός· καὶ οὐσιαστ. κοιλότης.

Concáusa, θ. ἡ συμπαρομαρτοῦσα αἰτία.

Concédere, (concédo) παραχωρῶ, συγχωρῶ, ἀφίνω. Concéssi, concedésti, παρακείμ.

Concediménto, ἀρσεν. δόσις, παραχώρησις, συγχώρησις.

Conceditóre, ἀρσεν. ὁ δότης, ὁ παραχωρῶν, συγχωρῶν.

Concedúto, ἢ **Concésso**, παρὰ τοῦ Concédere. μετ. συγχωρηθείς.

Concénto, ἀρ. ἁρμοσία.

Concentráre, (céntro) συνωθῶ, ἀμπώχνω, συμμαζώνω εἰς τὸ κέντρον· καὶ αὐτοπαθ. συμμαζώνομαι, τραβιοῦμαι εἰς τὸ κέντρον· μεταφ. βυθίζομαι, ἐμβαίνω μέσα.

Concentráto, ἀρ. χωμένος εἰς τὸ κέντρον.

Concéntrico, ἀρ. ὁ ἔχων ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. πληθ. ci.

Concepiménto, ἀρ. κύησις, σύλληψις, καὶ κατάληψις.

Concepíre, καὶ **Concépere**, (ísco) συλλαμβάνω, ἐγγαστρώνομαι· μεταφ. βάνω εἰς τὸν νοῦν μου, ἐννοῶ, στοχάζομαι.

Concepíto, καὶ **Concepúto**, συλληφθεὶς, νοηθείς.

Concernénte, κοιν. προσήκων, ὁποῦ ἁρμόζει, ἀποβλέπει, ἐγγίζει.

Concérnere, (concérno) προσήκω, ἀποβλέπω· συντάσσεται Αἰτιατ.

Concertáre, (concérto) συντίθημι, διατάττω, βάνω εἰς τάξιν, συμφωνῶ. Concertáto, μετ.

Concérto, ἀρσεν. ἁρμονία, συμφωνία, συνθήκη. Di concérto, ἐκ συμφώνου.

Concessióne, θηλ. παραχώρησις, ἄδεια.

Concètto, ἀρ. νόημα, γνώμη, ἀπόφθεγμα. E'ssere, o avére in concétto, εἶναι, ἢ ἔχειν εἰς ὑπόληψιν.

Concétto, (παρὰ τοῦ Concépere, ἢ Concepíre) ἰδὲ Concepíto.

Concettóso, ἀρ. ὁ ἐφευρίσκων γνωμικά, ἢ γέμων ἀπὸ γνωμικά.

Concezióne, θ. ἰδὲ Concepiménto. ἔτι, νόησις, στοχασμός.

Conchíglia, θ. κογχύλη.

Conchiúdere, (chiúdo) συμπεραίνω· ἔτι, ἐλέγχω· ἔτι, κλείω. Conchiúsi, παραχ.

Conchiusióne, θηλ. συμπέρασμα.

Conchiúso, συμπερασμένος.

Cóncia, θ. ὁ τόπος, ὅπου ἐργάζονται τὰ δέρματα, καὶ ἡ ὕλη, μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται· ἔτι, ἡμέρωσις τῶν ἁρπακτικῶν πουλίων· ἔτι, μίγμα εἰς τὰ κρασία διὰ νὰ καλητερεύοουν.

Conciáre, (cóncio) διορθώνω, διασκευάζω, φκιάνω. Λαμβάνεται ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰρωνικῶς, καὶ σημαίνει τὸ, φθείρω, χαλῶ, κακοποιῶ· ἔτι, ἡμερόνω, ἐπὶ ἁρπακτικῶν πουλίων· ἔτι, εὐνουχίζω, ἐπὶ χοίρων, μόσχων, κτλ. ἔτι, ἐργάζομαι τὰ πετζία· ἔτι, ἀνακατόνω μὲ ἄλλοτι τὸ κρασὶ διὰ νὰ λάβῃ καλλήτερον χρῶμα καὶ νοστιμάδαν.

Conciatóre, ἀρ. βυρσοδέψης, φκιάστης, κτλ.

Conciatúra, θ. καὶ Conciéro, ἀρσεν. κατασκευή, φκιάσις.

Conciliábolo, καὶ Conciliábulo, ἀρ. συνέδριον, συνάθροισις σχισματικῶν ἱερέων· καὶ ἁπλῶς συνέδριον, συνάθροισις.

Conciliáre, (concílio) συμβιβάζω, συναρμόζω, ἑνόνω, συμφωνῶ· καὶ αὐτοπαθ. ἀποκτῶ τὴν ἀγάπην τινός· καὶ φιλιώνομαι, εἰρηνεύω.

Conciliatóre, ἀρ. συναλλακτής, προξενητής, φιλιωτής. trice, θ.

Conciliazióne, θηλ. καὶ Conciliaménto, ἀρ. καταλλαγή, φιλίωσις.

Concílio, ἀρσεν. συνέδριον, σύνοδος· καὶ Conciliáre, κοιν. συνοδικός.

Concimáre, (címo) κοπρίζω τὸ χωράφι. Concimáto, μετ. κοπρισμένος.

Concíme, ἀρσεν. ἰδὲ Acconcíme, ἔτι, κοπριὰ διὰ τὰ χωράφια· ἔτι φκιασίδι.

Conciofossechè, Conciofossecosachè, Conciossachè, ἐπειδὴ καί.

Concionáre, (ciόno) δημηγορῶ. Λατ.

Concióne, θηλ. δημηγορία.

Concíso, ἀρ. σύντομος.

Concistóro, ἀρσεν. τὸ βουλευτήριον τοῦ Πάπα, συνέδριον· καὶ Concistoriále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὸ Κονσιστόριον.

Concitaménto, ἀρσεν. καὶ Concitazióne, θ. παρόρμησις.

Concitáre, (cóncito) παροξύνω.

Concitáto, παροξυσμένος.

Concittadíno, ἀρσεν. συμπολίτης.

Concláve, καὶ Conclávi, ἀρ. ὁ τόπος ὅπου κλείονται οἱ Καρδινάλοι, διὰ νὰ ψηφίσουν τὸν Πάπαν. καὶ Conclávio, ἀρ. μυχός, τὸ ἐσώτερον μέρος τοῦ οἴκου.

Concludénte, κοιν. ὁ συμπεραίνων, συμπερασματικός.

Concludenteménte, εἰς συμπερασματικόν, ἀποδεικτικὸν τρόπον.

Conclúdere, ἰδὲ Conchiúdere, κτλ.

Conclusióne, θ. τὸ συμπέρασμα τοῦ λόγου. Veníre a conclusióne, ἔρχεσθαι εἰς τὸ τέλος μιᾶς ὑποθέσεως· ἔτι, διάλεξις δημοσία περὶ φιλοσοφ. ἢ θεολογικ. ὑποθέσεων· ἔτι, θέσις, πρότασις. In conclusióne, τελευταῖον, τέλος πάντων.

Conclúso, παρὰ τοῦ Conclúdere.

Cóncola, θ. ὑποκορ. μικρὴ λεκάνη.

Concolóre, κοιν. σύγχρονος, τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Λατ.

Concomitánte, κοιν. συνακόλουθος. Λατ.

Concomitánza, θ. ἀναγκαία συνέπεια. Λατ.

Concordánte, κοιν. συμφωνῶν, σύμφωνος.

Concordánza, καὶ Concordagióne, θ. συμφωνία, ἐφαρμογή, ὁμόνοια.

Concordáre, (concórdo) συμφωνῶ.

Concordáto, οὐσιαστ. ἀρ. συνθήκη, σύμβασις· καὶ ἐπίθ. σύμφωνος.

Concórde, κοιν. σύμφωνος.

Concordeménte, συμφώνως.

Concordévole, κοιν. σύμφωνος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ, νὰ συμβιβασθῇ.

Concórdia, θ. ὁμόνοια.

Concorrénte, κοιν. συντρέχων, συνεριστής.

Concorrénza, θ. ἅμιλλα, συνδρομή, συνέρισις.

Concórrere, (concórro) συντρέχω, καὶ συνερίζομαι. Concórsi, παρακ.

Concórso, ἀρ. συντρέξας.

Concórso, καὶ Concorriménto, ἀρ. οὐσιαστ. συνδρομή, πλῆθος, ὄχλος.

Concótto, ἀρ. (παρὰ τοῦ Concuócere) ὠπτημένος, ψημένος.

Concozióne, θ. πέψις, ψήσιμον.

Concreáre, (concréo) συμπλάττω· γεννῶ. Concreáto, μετ.

Concrédere (**concrédo**), σχεδὸν ταυτοσημ. τοῦ **Crédere** · ἔτι, συνίστημι, ἐμπιστεύω · καὶ αὐτοπαθ. ὁμογνωμονέω, συμφωνῶ.

Concréto, ἀρ. συγκεκριμένος · οὗ ἐναντίον τὸ, **Astrátto**.

Concrezióne, θ. σύμφυσις, κόλλησις, σύμπηξις.

Concubína, θ. παλλακίς.

Concubinário, καὶ **Concubinatóre**, ἀρσεν. ὁ ἔχων παλλακίδα.

Concubináto, ἀρ. ἡ παλλακεία, ἡ μετὰ παλλακίδος συνουσία.

Concubinésco, ἀρ. ἑταιρικὸς, πορνικός.

Concubíno, οὐσιαστ. ἀρ. αἰσχρὸς ἐραστής.

Concúbito, ἀρ. ἡ σαρκικὴ μῖξις, συνουσία. Λατ.

Conculcaménto, ἀρσεν. καὶ **Conculcazióne**, θηλ. καταπάτησις.

Conculcáre, (**concúlco**) καταπατῶ. **Conculcáto**, μετ.

Conculcatóre, ἀρ. καταπατητής.

Concuócere, (**cuócio**) χωνεύω τό φαγητόν. **Concóssi**, παρακ. **Concótto**, μετ.

Concupiscénza, θ. σαρκικὴ ἐπιθυμία.

Concupiscévole, καὶ **Concupiscíbile**, κοιν. καὶ **Concupiscívo**, ἀρ. σαρκικὸς, ἐπιθυμητός · καὶ **Concupiscibilità**, θηλ. ἐπιθυμία. Πάντα παρὰ τοῦ Λατ. ῥήμ. **Concupíscere**, ἐπιθυμεῖν.

Concussáre, (**cússo**) ἐκτινάσσω, τινάζω.

Concussatóre, ἀρ. ὁ ἐκτινάσσων.

Concussióne, θηλ. τιναγμός · ἔτι, κάκωσις, ἀδικία, δυναστεία, ἁρπαγὴ τῶν κριτῶν, ἢ καὶ ἄλλων.

Concussívo, ἀρ. τινακτικός.

Condánna, θ. καταδίκη.

Condannábile, καὶ **Condannévole**, κοιν. ἀξιοκατάκριτος.

Condannagióne, καὶ **zióne**, θ. καταδίκη.

Condannáre, καὶ **Condennáre**, (ὁμοίως κτλ'.) (**dánno**) καταδικάζω.

Condannáto, ἀρ. κατάδικος, καταδικασμένος.

Condannatóre, ἀρσεν. καταδικαστής.

Condecénte, καὶ **Condecévole**, κοιν. πρέπων, πρεπώδης, προσήκων.

Condegnaménte, ἀξίως.

Condegnità, θ. ἀξία.

Condégno, ἀρσεν. ἄξιος.

Condennáre, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ, ἴδε **Condannáre**.

Condensaménto, ἀρ. καὶ **Condensazióne**, θηλ. πυκνότης, πύκνωσις.

Condensáre, (**dénso**) πυκνόω. **Condensáto**, πυκνωμένος.

Condénso, ἀρσεν. πυκνός. Λατ.

Condescendénte, καὶ **Condiscendénte**, κοιν. (ὁμοίως κτλ'.) συγκαταβατικός.

Condescendénza, θ. συγκατάβασις.

Condescéndere, (**descéndo**) συγκαταβαίνω, στέργω. **Condescési**, παρακ.

Condescensióne, θηλ. καὶ **Condescendiménto**, ἀρ. συγκατάβασις.

Condescéso, μετ. συγκαταβάς.

Condiménto, ἀρ. ἄρτυμα.

Condío, ἐπίῤῥ. παρὰ τοῦ, **con** καὶ **Dio**, σὺν θεῷ, αἰσίως.

Condíre, (**ísco**) ἀρταίνω.

Condiscépulo, ἀρσεν. συμμαθητής.

Condíto, ἀρ. ἀρτυμένος.

Conditúra, θ. ἄρτυσις.

Condizionále, κοιν. ὑποθετικός.

Condizionalménte, καὶ **Condizionataménte**, ὑποθετικῶς, ἐπὶ ὁμολογίᾳ.

Condizionáre, (**zióno**) παρασκευάζω, διαθέτω, κάμνω ἐπιτήδειον.

Condizionáto, ἀρ. ἐπιτήδειος, καὶ ὑποθετικὸς, ὑποκείμενος εἰς περίστασιν, εἰς ὁμολογίαν · οὗ ἐναντ. τὸ, **Assolúto**, **Bene o mal condizionáto**: εἰς καλὴν ἢ εἰς κακὴν κατάστασιν.

Condizióne, θ. περίστασις, βαθμός, κατάστασις, διορισμὸς, ὁμολογία, συνθήκη · τρόπος, γνώμη, στοχασμός. προσταγή, βουλή, ὑπόθεσις.

Condogliénza, θ. συλλύπησις, συμπόνεσις.

Condolérsi, συλλυποῦμαι, συμπονῶ. **mi condólgo**, ἐνεστώς. **mi condólsi**, παρακ. **Condolúto**, μετ.

Condonábile, κοιν. συγγνώμης ἄξιος, συγγνωστός.

Condonáre, (**condóno**) συγχωρῶ, συγγνώμην δίδω.

Condonazióne, θ. συγγνώμη.

Condótta, θ. ἡγεμονία, ὁδηγία, πολιτεία, διαγωγή.

Condottiére, ἀρ. ἡγεμών, ὁδηγός.

Condótto, μετ. τοῦ Condúrre· ὡδηγημένος, φερμένος. Ben condótto, λέγ. ἐπὶ ἔργου τεχνιέντως δουλευμένου. Mal condótto, ἐπὶ ἀνθρώπου κακῶς ἔχοντος τὴν ὑγείαν, ἢ τὰ ὑπάρχοντα.

Condótto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ Condótta· ἔτι, ὑδραγωγεῖον, αὐλάκιον.

Condúcere, καὶ Condúrre, ὁδηγῶ· Condúco, ἐνεστ. Condússi, παρακ.

Conducévole, κοιν. ὁδηγητικός· καὶ βοηθητικός.

Conduciménto, ἀρ. ἀγωγή, φέροιμον.

Conducitóre, καὶ Conduttóre, ἀρ. ὁδηγός. τὸ β'. παρὰ Νομ. σημαίνει καὶ τὸν λαμβάνοντα μὲ ἐνοίκιον ξένα ὑποστατικά. Conducitríce, θ.

Conduplicazióne, θ. ἐπιδιπλασιασμός. Λατ.

Condúrre, ἰδὲ Condúcere.

Conésso, ὅπερ ἐνίοτε συνδέεται μὲ τὰς Ἀντωνυμίας, Me, Noi, κτλ. ἢ μὲ ὄνομά τι· μετ' ἐμοῦ, μεθ' ἡμῶν, κτλ. καὶ Con ésso méco, μετ' ἐμοῦ. Con ésso téco, μετὰ σοῦ. Con ésso séco, μεθ' ἑαυτοῦ.

Conestábile, ἀρ. βαθμὸς ἐξουσίας ἐν πολέμῳ· ἰδὲ καὶ Contestábile.

Confabuláre, (confábulo) διαμυθολογοῦμαι, συνομιλῶ σχεδὸν μυθολογῶν καὶ παίζων.

Confabulatório, ἀρ. διαμυθολογικός.

Confabulazióne, θ. συνομιλία.

Confacénte, καὶ Confacévole, κοιν. προσήκων, ὅμοιος, πρέπων, ἁρμόζων.

Confacénza, θ. καὶ Confaciménto, ἀρ. ἰσότης, ὁμοιότης, ἀναλογία, σχέσις, ἐφαρμογία.

Confársi, προσήκειν, πρέπειν, ἁρμόζειν, συμφωνεῖν.

Confarráre, (fárro) ποιῶ γαμικὴν θυσίαν, confarrazióne. ὅθεν.

Confarráto, ἀρ. ὁ συζευχθεὶς εἰς γάμον διὰ τῆς τοιαύτης τελετῆς, τὴν ὁποίαν οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐσυνήθιζον εἰς τοὺς Γάμους, φέροντες πλακούντιόν τι ἐκ ζειᾶς, (di fárro), καὶ ἅλας εἰς τὸν Ναὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔτρωγαν οἱ Νεόνυμφοι εἰς σημεῖον ἑνώσεως.

Confederársi, mi conféđero, ἑνοῦμαι, ποιῶ συνθήκην, συμμαχίαν.

Confederáto, σύμμαχος.

Confederazióne, θ. Confederaménto, ἀρ. συμμαχία, συνθήκη, ἕνωσις.

Conferénza, θ. καὶ Conferiménto, ἀρ. συνομιλία, βουλή, συμβούλιον.

Conferíre, (isco) συνομιλῶ, κοινωνῶ τινὶ τοὺς στοχασμούς μου· ἔτι, ὠφελῶ, βοηθῶ· ἔτι, συγκρίνω· ἔτι, δίδω ἀξιώματα, κτλ.

Confërma, Confermagióne, θ. καὶ Confërmaménto, ἀρ. βεβαίωσις.

Confermáre, (férmo) βεβαιόνω.

Confermatívo, ἄρσεν. βεβαιωτικός.

Confermatóre, βεβαιωτής. Confermatríce, θ.

Confermazióne, θηλ. βεβαίωσις· τὸ μυστήριον τοῦ χρίσματος, τῆς μυρώσεως.

Confessáre, ὁμολογῶ, μαρτυρῶ, φανερώνω, ἐξομολογῶ, καὶ ἐξομολογοῦμαι, mi confésso.

Confessáto, καὶ Confésso, ἀρ. ὡμολογημένος, καὶ ἐξωμολογημένος.

Confessionário, καὶ Confessionále, ἄρσεν. ὁ τόπος, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἀκροάζονται τὴν ἐξομολόγησιν· καὶ Confessionále, ἐπιθ. κοιν. ἀνήκων εἰς ἐξομολόγησιν.

Confessióne, θηλ. ἐξομολόγησις, ὁμολόγησις.

Confessóre, ἀρ. ἐξαγορευτής, ὁ πνευματικός.

Confettáre, (confétto) ζαχαρώνω.

Confettáto, καὶ Confétto, ἄρσεν. ζαχαρωμένος. Terréno confétto: χωράφι καλὰ ψημένον ἀπὸ τὸν Ἥλιον, ἢ ἀπὸ τοὺς πάγους.

Confétto, οὐσιαστ. ἀρ. ζαχαράτον.

Confettúra, καὶ Confezióne, θ. πᾶν εἶδος γλυκοῦ· καὶ σύνθεμά τι ἰατρικόν.

Conficcaménto, ἄρσεν. καὶ Conficcatúra, θ. κάρφωσις.

Conficcáre, (ficco) καρφώνω.

Conficcáto, καὶ Confítto, ἄρσεν. καρφωμένος.

Confidáre, (fído) καὶ mi confído, ἔχω θάῤῥος, πίστιν, ἐμπιστεύομαι. Confidáto, μετ.

Confidénte, κοιν. οἰκεῖος, συνήθης, ὅποιος ἐμπιστεύεται, ἢ εἰς τὸν ὁποῖον ἄλλος ἐμπιστεύεται.

Confidenteménte, φιλικῶς, θαῤῥευτικά.

Confidénza, Confidánza, θ. καὶ Confidaménto, ἀρ. οἰκειότης, θάῤῥος, ἐλπίς, πίστις.

Confígere, (confígo, ἐνεστ. confissi, παραχ.) καρφώνω. Λατ. γράφεται καὶ μὲ δύο g.

Configiménto, ἀρσεν. κάρφωμα.

Configuráto, ἀρ. ὁμοιοσχήμων, ὁμοιόσχημος.

Configurazióne, θ. συμμόρφωσις, ἀναλογία, ὁμοιότης σχήματος.

Confinánte, κοιν. ὅμορος. συνορίτης.

Confináre, (fino) ἐξορίζω· καὶ συνορεύω, γειτονεύω· ἔτι, περιορίζω, βάνω ὅρια· confináto, μετ.

Confíne, καὶ Confíno, ἀρ. σύνορον, ὅρος· καὶ ἀντὶ τοῦ Confinánte.

Confiscáre, (ísco) δημεύω τὰ ὑπάρχοντα.

Confiscazióne, θηλ. δήμευσις.

Confítto, (ἀπὸ τοῦ Confígere) καρφωμένος,

Conflítto, ἀρ. μάχη. Λατ.

Confóndere, (fóndo) συγχέω, συγχύζω. Confúsi, παρακείμ. Confúso, μετ.

Confondiménto, ἀρ. σύγχυσις· ἔτι, ἀφανισμός.

Confonditóre, ἀρσεν. συγχυτής.

Conformáre, (fórmo) ὁμοιώνω, συσχηματίζω· καὶ mi confórmo, συμφωνῶ.

Conformatívo, ἀρ. σύμμορφος, ὁποῦ ὁμοιάζει, ἢ προσαρμόζεται.

Conformazióne, θ. συμμόρφωσις.

Confórme, καὶ Conformévole, κοιν. σύμμορφος, ὅμοιος, σύμφωνος.

Confórme, ἐπίῤῥ. ὁμοίως, καθὼς, κατά.

Conformità, θηλ. ἀναλογία, ὁμοιότης· ἔτι, τρόπος.

Confortagióne, καὶ Confortazióne, θηλ. παρηγορία.

Confortánte, καὶ Confortévole, κοιν. παρηγορῶν, παρηγορικός.

Confortáre, (fórto) παρηγορῶ, καὶ παρακινῶ. Confortáto, μετ.

Confortatívo, καὶ Confortatório, ἀρσεν. παρηγορικός.

Confortatóre, ἀρσεν. παρήγορος. Confortatrice, θ.

Confortíno, ἀρ. ἄρτος μὲ ἀρώματα, καὶ μέλι· μελοκόρικον.

Confórto, καὶ Confortaménto, ἀρ. παρηγορία, βοήθεια, παρακίνησις.

Confráte, καὶ Confratéllo, ἀρσεν. συναδελφός.

Confratérnita, θ. ἀδελφότης, σύναξις, συντροφία ἀνθρώπων διὰ πνευματικὰ ἔργα.

Confricazióne, θηλ. τρίψις.

Confrontáre, (fronto) παραβάλλω, συγκρίνω. Confrontáto, μετ.

Confrónto, ἀρ. σύγκρισις.

Confusaménte, συγκεχυμένως, συγχυσμένα.

Confusióne, θ. σύγχυσις.

Confúso, ἀρ. συγχυσμένος.

Confutábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐλεγχθῇ, νὰ ἀναιρεθῇ.

Confutáre, (cónfuto) ἐλέγχω, ἀναιρῶ.

Confutatório, ἀρ. διελεγκτικὸς, ἀνασκευαστικός.

Confutazióne, θ. Confutaménto, ἀρ. ἀναίρεσις.

Congedáre, (congédo) ἀπολύω, δίδω ἄδειαν τινὶ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀποπέμπω.

Congédo, ἰδὲ Commiáto.

Congegnáre, (congégno) συνάπτω, ἑνώνω ὁμοῦ.

Congeláre, (congélo) συμπηγνύω, παγώνω. Congeláto, παγωμένος.

Congelazióne, θ. καὶ Congelaménto, ἀρ. σύμπηξις, πάγωμα.

Congénere, κοιν. ὁ τοῦ αὐτοῦ γένους ὤν.

Congérie, θ. συνάθροισμα. Λατ.

Conghiettúra, καὶ Congettúra, θηλ. εἰκασία, συμπέρασμα.

Conghietturále, Congetturále, κοιν. εἰκαστικός.

Conghietturáre, καὶ Congetturáre, (ghiettúro) εἰκάζω, τεκμαίρομαι· συμπεραίνω.

Conghietturáto, καὶ Congetturáto, ἀρσεν. μετ.

Conghietturatóre, ἀρ. εἰκαστής.

Congiugáre, κτλ. ἰδὲ Conjugáre, κτλ.

Congiúgnere, καὶ **Congiúngere**, (giúgno) συζεύγω, ἑνώνω, σμίγω. Congiúnsi, παρακείμ.

Congiugniménto, καὶ **Congiungiménto**, ἀρ. σύζευξις, ἕνωσις, σμίξις.

Congiugnitúra, Ͽ. τὸ αὐτό.

Congiuntaménte, συνημμένως, ἅμα, ὁμοῦ, μαζῆ.

Congiuntívo, ἀρ. συναπτικός· καὶ ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις. Γραμ.

Congiúnto, ἀρσεν. οὐσιαστ. συγγενής.

Congiúnto, ἀρσεν. συζευγμένος, ἑνωμένος· παρὰ τοῦ Congiúgnere.

Congiuntúra, Ͽ. ἕνωσις· μεταφ. εὐκαιρία, ἀφορμή.

Congiunzióne, Ͽ. σύζευξις, ἕνωσις, σύνδεσμος.

Congiúra, Ͽηλ. καὶ **Congiuraménto**, ἀρ. συνωμοσία· ὁμόνοια εἰς ἀποστασίαν.

Congiuráre, (congiúro) ποιῶ συνωμοσίαν· ἔτι, ἐξορκίζω, βιάζω.

Congiuráto, καὶ **Congiuratóre**, ἀρ. συνωμότης.

Congiurazióne, Ͽ. συνωμοσία.

Conglomeráto, καὶ **Conglobáto**, ἀρ. συνειλημένος. Λατ.

Conglutináre, (glútino) συγκολλῶ, ἑνώνω. Λατ.

Conglutinaménto, ἀρ. καὶ **Conglutinazióne**, Ͽηλ. συγκόλλησις.

Conglutinatívo, ἀρ. συγκολλητικός.

Congratulársi, (mi congrátulo) συγχαίρω τινί.

Congratulazióne, Ͽ. σύγχαρμα.

Cóngrera, Ͽηλ. σύναξις.

Congregáre, (cóngrego) συνάγω, συναθροίζω.

Congregazióne, Ͽηλ. καὶ **Congregaménto**, ἀρ. συναγελασμός, συνάθροισις.

Congrésso, ἀρσεν. συνέλευσις.

Congruénte, κοιν. καὶ **Cóngruo**, ἀρ. ἁρμόδιος, εὐάρμοστος.

Congruénza, Ͽηλ. ἐφαρμογή.

Coniáre, (cónio) κόπτω, χαράττω, εἰκονίζω νομίσματα, μονέδας. Coniáto, μετ.

Coniatóre, ἀρ. ὅποιος κόπτει, χαράττει, τυπώνει νομίσματα, ἀργυροκόπος.

Cónico, ἀρ. κωνικός.

Coniélla, ἴδε Conízza.

Conietturáre, ἴδε Conghietturáre, κτλ.

Coníglio, ἀρ. τὸ κουνέλι.

Cónio, ἀρ. ὁ σφὴν, ἡ σφῆνα, καὶ τὸ σίδηρον, μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνονται τὰ νομίσματα.

Conjugále, καὶ **Congiugále**, κοιν. γαμικός.

Conjugáre, (cónjugo) συνάπτω, συζεύγω, ἑνώνω μαζῆ· ἔτι, Γραμ. κλίνω, σχηματίζω τὰ ῥήματα.

Conjugáto, ἀρ. συνεζευγμένος, ὑπανδρευμένος.

Conjugazióne, Ͽ. συζυγία.

Conjúgio, ἀρ. γάμος. Λατ.

Conjuntívo, ἴδε Congiuntívo.

Conízza, Ͽηλ. κόνυζα, ψύλλιον, ψυλλόχορτον.

Con méco, μετ' ἐμοῦ.

Connaturále, κοιν. συμφυής, ὁμοίας καὶ ἀναλόγου φύσεως.

Connaturáre, (túro) ποιῶ ἴσης καὶ ὁμοίας φύσεως.

Connessióne, Ͽηλ. συμπλοκὴ, δέσις.

Connésso, ἀρ. συνηρμοσμένος· συνδεδεμένος.

Connéttere, (nétto) συνάπτω, συμπλέκω, δένω ὁμοῦ.

Connivénza, Ͽηλ. ἐπίμυσις, προσποίησις, ἡ ἐκ παραβλέψεως ἐνοχὴ τοῦ ἐγκλήματος.

Cónno, ἀρ. τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.

Connúbio, ἀρσεν. γάμος. Λατ.

Connumeráre, (connúmero) συναριθμῶ.

Cóno, ἀρ. ὁ κῶνος.

Conócchia, Ͽ. τὰ ἠλάκατα, τὸ εἰς τὴν ῥώκαν τεταγμένον λινάρι.

Conóide, Ͽ. κωνοειδής.

Conoscénte, κοιν. γνώριμος, γνώστης, καὶ εὐχάριστος.

Conoscénza, Ͽ. γνῶσις, γνωριμία, εἴδησις· καὶ εὐγνωμοσύνη.

Conóscere, γινώσκω, γνωρίζω· ἔτι, γεύομαι, δοκιμάζω· κατανοῶ, κρίνω. **Conósco**, ἐνεστώς. **Conóbbi, conoscésti**, κτλ. παρακ.

Conoscíbile, κοιν. εὔγνωστος, εὐκολογνώριστος.

Conosciménto, ἀρσεν. γνώρισις.

Conoscitívo, ἀρ. γνωριστικός, διακριτικός.

Conoscitóre, ἀρ. γνώστης. **Conoscitríce**, Ͽ.

Conosciúto, ἀρ. γνωρισμένος. παρὰ τοῦ **Conóscere**.

Conquassábile, κοιν. ὁποῦ πρέπει ἢ ἠμπορεῖ νὰ ἀφανισθῇ.
Conquassáre, (quásso) κατασείω, καταχαλῶ, βάνω ἄνω κάτω, ἀφανίζω.
Conquassazióne, Θ. Conquásso, καὶ Conquassaménto, ἀρ. ἀφανισμός.
Conquídere, (conquído) καταβάλλω, κακοποιῶ, νικῶ. Conquísi, παρακ. καὶ Conquíso, μετ.
Conquísta, Θ. καὶ Conquistaménto, ἀρσεν. ἀπόκτησις.
Conquistáre, (conquísto) ἀποκτῶ, κυριεύω. Conquistáto, μετ.
Conquistatóre, ἀρ. ἀποκτητής.
Consacráre, Consecráre, καὶ Consegráre, ἀρ. καθιερῶ, ἀφιερώνω.
Consacráto, ἀρσεν. ἀφιερωμένος.
Consacrazióne, Θ. ἀνάθεσις, ἀφιέρωσις.
Consanguíneo, ἀρσεν. ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος, ὁ συγγενής.
Consanguinità, Θ. συγγένεια.
Consapévole, κοιν. συνειδώς, ὅποιος ὁμοῦ μὲ ἄλλον ἠξεύρει, ἢ ἔχει εἴδησιν τοῦ πράγματος· καὶ Cónscio, ἀρ. Λατ. τὸ αὐτό.
Consciénza, ἰδὲ Cosciénza.
Conscrítto, καὶ Coscrítto, συγγεγραμμένος.
Conscrívere, (scrívo) καταγράφω.
Con séco, μεθ' ἑαυτοῦ.
Consecuzióne, Θ. ἀπόκτησις. παρὰ τοῦ Conseguíre.
Consegnáre, (conségno) ἐγχειρίζω, παραδίδω. Consegnáto, μετ.
Consegnazióne, θηλ. παράδοσις.
Consegráre, κτλ. ἰδὲ Consacráre.
Conseguénte, κοιν. ἑπόμενος.
Conseguentemente, καὶ Consequentemente, ἀκολούθως, ἑπομένως.
Conseguénza, καὶ Consequénza, Θ. ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Conseguiménto, ἀρ. ἐπίτευξις, ἀπόκτησις.
Conseguíre, (isco) ἐπιτυγχάνω, ἐπιτυχαίνω, ἀποκτῶ· ἔτι, ἕπομαι, ἀκολουθῶ· ἔτι, ἀποβαίνω, συμβαίνω. Conseguíto, ἀποκτημένος.
Conseguitáre, (séguito) ἰδὲ Conseguíre.
Consénso, ἀρ. συγκατάθεσις, συμφώνησις, στέρξιμον, θέλημα.
Consentáneo, ἀρ. ἀνάλογος, σύμφωνος. Λατ.
Consentiménto, ἀρσεν. ἰδὲ Consénso.
Consentíre, (sénto) συγκατανεύω, στέργω, συμφωνῶ. Consentíto, μετ.
Consentitóre, ἀρ. ὁμογνώμων, ὁποῦ συγκατανεύει, στέργει, συμφωνεῖ. Consentitríce, θηλ.
Consenziénte, κοιν. τὸ αὐτό.
Consertáre, ἰδὲ Concertáre.
Consérto, ἀρσεν. συναρμονία φωνῶν καὶ ὀργάνων· ἔτι ἕνωσις, ἁπλῶς· καὶ ἐπίθ. ἑνωμένος.
Consérva, Θ. τόπος, δοχεῖον, ὅπου διαφυλάττονται καὶ διατηροῦνται τὰ πράγματα· ἔτι, σύμπλευσις, συνοδία, συντροφία· ἔτι, γλύκισμα, τὸ γλυκόν· ἔτι, ἡ σύνδουλος.
Conservábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ.
Conserváre, (sérvo) διαφυλάττω, διατηρῶ, σώζω.
Conservatívo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διαφυλάττῃ, νὰ διατηρῇ.
Conservatóre, ἀρ. σωτήρ, φυλακτής, διατηρητής. Conservatríce, Θ.
Conservazióne, θηλ. καὶ Conservaménto, ἀρσεν. διατήρησις, φύλαξις.
Consérvo, ἀρ. σύνδουλος.
Consésso, ἀρ. σύναξις, συνεδρία, συνάθροισις ἀνθρώπων.
Consideràbile, κοιν. ἀξιόλογος.
Consideráre, (sídero) σκέπτομαι, παρατηρῶ, στοχάζομαι.
Consideratamente, ἐσκεμμένως, μὲ στόχασιν.
Consideratívo, ἀρσεν. σκεπτικός.
Consideráto, ἐσκεμμένος.
Consideratóre, ἀρ. παρατηρητής· trice, Θ.
Considerazióne, Θ. Consideraménto, ἀρ. σκέψις, προσοχή, στόχασις.
Consigliáre, (consíglio) συμβουλεύω, δίδω συμβουλήν. Αὐτοπαθ. λαμβάνω καὶ ζητῶ συμβουλήν.
Consigliatamente, συνετῶς, μὲ συμβουλήν, σκέψιν.
Consigliatívo, ἀρ. συμβουλευτικός.
Consigliére, καὶ Consi-

gliatóre, ἀρ. σύμβουλος, συμβουλευτής. Consigliatríce, θ.
Consíglio, ἀρ. ἡ σύνοδος τῶν βουλευτῶν· ὁ τόπος τῆς βουλῆς· ἡ γνώμη, ἡ βουλὴ, ἡ κρίσις αὐτῶν.
Consimigliáre, (míglio) ποιῶ ὅμοιον, παρομοιάζω.
Consímile, κοιν. ὅμοιος.
Consisténte, κοιν. ἐφιστάμενος, στερεός.
Consisténza, θηλ. στερρότης, σταθερότης, ἀκμή.
Consístere, (consísto) ἐφίσταμαι, στέκομαι, ἔχω τὸ θεμέλιον, τὸ εἶναι· συνίσταμαι· καὶ μεταφ. διαρκῶ, βαστῶ.
Consistóro, ἰδὲ Concistóro, διὰ τοῦ c.
Cónsito, ἀρ. πεφυτευμένος, καλλιεργημένος. Λατ.
Consobríno, ἀρ. ἐξάδελφος. Λατ.
Consodále, κοιν. ἑταῖρος, σύντροφος. Λατ.
Consoláre, (consólo) παρηγορῶ. Consoláto, παρηγορημένος.
Consoláre, ἐπίθ. κοιν. ὑπατικός.
Consolarménte, ὑπατικῶς.
Consolatámente, μὲ παρηγορίαν, ἡσύχως.
Consolatívo, ἀρ. παρηγορικός.
Consoláto, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ὑπατεία· καὶ τὸ δικαίωμα, τὸ δόσιμον, ὁποῦ πληρώνεται τῷ Κονσόλῳ.
Consolatóre, ἀρ. παρήγορος.
Consolatório, ἀρ. παρηγορικός.
Consolazióne, θηλ. καὶ Consolaménto, ἀρ. παρηγορία.
Cónsole, καὶ Cónsolo, ἀρσεν. ὕπατος, κόνσολος.
Consolidáre, (sólido) στερεώνω, ἐπιβεβαιώνω, ἑνώνω ὁμοῦ.
Consolidatívo, ἀρ. στερεωτικός, βεβαιωτικός.
Consolidazióne, θηλ. καὶ Consolidaménto, ἀρσεν. στερέωσις, βεβαίωσις.
Consomigliáre, (somíglio) ποιῶ ὅμοιον.
Consonánte, κοιν. σύμφωνος, συνᾴδων. Λέγονται Consonánti, καὶ τὰ τοῦ Ἀλφαβήτου Σύμφωνα.
Consonánza, θ. συμφωνία, ἁρμονία.
Consonáre, (consóno) συμφωνῶ, συνᾴδω, Consonáto, μετ.
Cónsono, ἀρ. σύμφωνος, συνηχῶν, συνᾴδων. Λατ.
Consórte, κοιν. σύντροφος, κοινότερον δὲ ὁ σύμβιος καὶ ἡ συμβία.
Consortería, θ. συντροφία· ἔτι, γενεά, οἰκογένεια, φαμηλία.
Consórzio, ἀρ. συντροφία.
Conspérgere, Λατ. ἰδὲ Cospérgere.
Conspícuo, ἀρ. περιφανής, περίβλεπτος. Λατ.
Conspiráre, (spíro) ἰδὲ Congiuráre.
Conspiratóre, ἀρ. συνωμότης· tríce, θ.
Conspirazióne, θ. συνωμοσία.
Constáre, (cónsto) εἶμαι φανερός, πρόδηλος, σαφής.
Constituíre, (ísco) διορίζω, ἀποφασίζω, διατάζω. Constituíto, μετ.
Constituzióne, θ. κατάστασις, διάταγμα, σύστασις, σύνταγμα πολιτικόν.
Constríngere, ἰδὲ Costrígnere, κτλ.
Construíre, (ísco) συντάσσω, κατασκευάζω, οἰκοδομῶ. Construíto, μετοχή.
Constrútto, ἀρσεν. οὐσιαστ. ὄφελος· ἔτι, σύνταξις, διάταξις· ἔτι, συμπέρασμα, καὶ ἀποτέλεσμα.
Constrútto, ἀρ. κατεσκευασμένος, συντεταγμένος· παρὰ τοῦ Construíre.
Consuetaménte, συνήθως.
Consuéto, ἀρσεν. συνειθισμένος.
Consuetudinário, ἀρ. τὸ αὐτό.
Consuetúdine, θ. ἔθος, συνήθεια.
Consúlta, θ. συμβούλευσις, συμβούλιον.
Consultáre, (súlto) συμβουλεύομαι, ποιῶ συμβούλιον, ἐξετάζω. Consultáto, μετ.
Consultazióne, θ. συμβούλευσις· ἰδὲ καὶ Consúlto.
Consultívo, καὶ Consultório, ἀρ. συμβουλευτικός.
Consúlto, ἀρ. συμβουλή, γνώμη τοῦ συνηγόρου πρὸς τὸν πελάτην του· καὶ ἡ τῶν ἰατρῶν.
Consultóre, ἀρ. συμβουλευτής.
Consultoriaménte, συμβουλευτικῶς.
Consumábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὰ νὰ καταναλωθῇ.

Consumánte, κοιν. καταναλίσκων, ὅπου φθείρει.

Consumáre, (consúmo) καταναλίσκω, καταλύω, δαπανῶ, φθείρω.

Consumatívo, καὶ Consuntívo, ἀρ. καταναλωτικός.

Consumatóre, καταναλωτής. Consumatríce, θ.

Consumazióne, καὶ Consunzióne, θ. Consumaménto, καὶ Consúmo, ἀρ. κατανάλωσις, τελείωσις, δαπάνη, φθορά.

Consúnto, καὶ Consumáto, ἀρ. καταναλωθείς, κατηναλωμένος· καὶ τέλειος, ὡς τὸ, Consumáto nelle sciénze, τέλειος εἰς τὰς ἐπιστήμας.

Consustanziále, κοιν. ὁμοούσιος· καὶ Consustanzialità, θ. τὸ ὁμοούσιον.

Contadinésco, ἀρ. ἄγροικος, χωριάτικος· πληθ. schi.

Contadíno, ἀρ. χωριάτης. καὶ ἐπίθ. χωριάτικος.

Contádo, ἀρ. ἀγρός, τὰ χωρία.

Contágio, ἀρ. καὶ Contagióne, θ. νόσος ἐπιδημική· ὁ λοιμός, τὸ θανατικόν.

Contagióso, ἀρσεν. λοιμώδης· ἐπιδημικός, καλλητικός.

Contaménto, ἀρσεν. ἀρίθμησις, λογαριασμός, καὶ διήγησις.

Contaminábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ μιανθῇ.

Contaminaménto, ἀρ. καὶ Contaminazióne, θηλ. μίανσις, μιασμός, μολυσμός.

Contamináre, (contámino) μιαίνω, μολύνω.

Contamináto, μιασμένος.

Contánte, κοιν. ὁ ἀριθμῶν, μετρῶν. Danári contánti, ἀριθμημένα· μετρημένα, μετρητὰ ἀργύρια.

Contáre, (cónto) ἀριθμῶ, μετρῶ· ἔτι, ἔχω ἐξουσίαν, ὑπόληψιν· ἔτι, πληρώνω· ἔτι, ξετιμῶ· νομίζω· λογαριάζω· καὶ διηγοῦμαι.

Contastáre, Φλωρεν. ἰδὲ Contrastáre, κτλ.

Contáto, μετρημένος, ἢ διηγημένος.

Contátto, ἀρσεν. συναφή, ψηλάφησις. Λατ.

Cónte, ἀρσεν. κόμης· καὶ Contéssa, ἡ γυνὴ τοῦ Κόμητος.

Contéa, τὸ ἀξίωμα τοῦ κόμητος.

Con téco, μετὰ σοῦ.

Conteggiáre, (contéggio) λογαριάζω, βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν.

Contégno, ἀρ. (παρὰ τοῦ Contenére) περίοδος, περιβολή, τὸ περιεχόμενον· ἔτι, μορφή, θέσις, σχῆμα· ἔτι, ἀλαζονεία, σοβαρότης.

Contegnóso, ἀρ. σοβαρός.

Contemperánza, καὶ Contemperazióne, θ. συγκερασμός, κρᾶσις.

Contemperáre, (contémpero) συγκερνῶ. Contemperáto, μετ.

Contemplábile, κοιν. ἀξιοθεώρητος.

Contempláre, (contémplo) θεωρῶ, σκέπτομαι.

Contemplatívo, ἀρ. θεωρητικός.

Contemplazióne, θ. καὶ Contemplaménto, ἀρ. θεωρία, σκέψις.

Contemplatóre, ἀρ. θεωρός, ὁ ἐν μελέτῃ. Contemplatríce, θ.

Contemporáneo, ἀρ. σύγχρονος.

Contendénte, κοιν. φιλονεικῶν.

Conténdere, (conténdo, ἐνεσ. contési, contendésti, κτλ. παρακείμ.) φιλονεικῶ· ἔτι, ἀγωνίζομαι, κοπιάζω· ἔτι, ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω.

Contendevolménte, φιλονείκως.

Contendiménto, ἀρ. φιλονεικία.

Contenditóre, ἀρ. φιλόνεικος. Contenditríce, θ.

Contenénte, κοιν. ὁ περιέχων· καὶ ὁ ἐγκρατευόμενος.

Contenénza, θηλ. χώρησις, ἡ περιοχή· ἰδὲ καὶ Contégno.

Contenére, (conténgo, ἐνεσ. conténni, παρακ. contenúto, μετ.) περιέχω, περιλαμβάνω, συστέλλω, κρατῶ· καὶ αὐτοπαθ. στέκομαι, σταματῶ. στέκομαι σοβαρός· κρατοῦμαι, ἐγκρατεύομαι.

Conteniménto, ἀρ. τὸ περιέχειν, τὸ περιεχόμενον· ἔτι, ἐγκράτεια, καὶ σοβαρότης.

Contentaménto, ἀρ. εὐχαρίστησις.

Contentáre, (ténto) εὐχαριστῶ, πληροφορῶ· καὶ αὐτοπαθ. μένω εὐχαριστημένος, καὶ ἀρκοῦμαι, στέργω.

Contentézza, θ. εὐχαρίστησις, τέρψις, χαρά.

Conténto, καὶ **Contentáto**, ἀρ. εὐχαριστημένος· καὶ **Conténto**, ἀντὶ τοῦ **Contenúto**, (παρὰ τοῦ **Contenére**) οὐσιαστ. τὸ περιεχόμενον· ἔτι, εὐχαρίστησις, τέρψις, χαρά· ἔτι, καταφρόνησις. παρὰ τοῦ Λατ. **Contén-nere**, καταφρονεῖν.

Contenúto, ἀρ. οὐσιαστ. περιοχὴ, τὸ περιεχόμενον. καὶ μετ. τοῦ **Contenére**.

Contenzióne, Θηλ. φιλονεικία.

Contenziosaménte, ἐριστικῶς, μὲ φιλονεικίαν.

Contenzióso, ἀρσεν. φιλόνεικος.

Conterminàre, (**término**) ἰδὲ **Confinàre**· καὶ **Conterminále**, ἐπίθ. κοιν. ἰδὲ **Confinánte**.

Contésa, Θ. φιλονεικεία.

Contéso, (μετ. ἀπὸ τοῦ **Conténdere**) ἐμποδισμένος, φιλονεικημένος.

Contéssa, ἡ γυνὴ τοῦ κόμητος.

Contèssere, (**tésso**) ὑφαίνω ὁμοῦ.

Contestábile, ἀρ. Κοντόσταυλος, μέγα τι ἀξίωμα.

Contestáre, (**tésto**) διαμαρτυρῶ, διασαφίζω, δηλοποιῶ.

Contestazióne, Θηλ. διαμαρτυρία, δηλοποίησις.

Contésto, ἀρ. οὐσιαστ. κείμενον, ἢ κυριώτερον τὸ συνεπόμενον, ἢ προηγούμενον κειμένῳ τινί. **Contésti**, συμμάρτυρες, λέγονται οἱ μάρτυρες ὅταν εἶναι σύμφωνοι.

Contésto, (παρὰ τοῦ **Contéssere**) ἀντὶ τοῦ **Contessúto**. συνυφασμένος, ὁμοῦ ἑνωμένος μὲ τέχνην.

Contézza, Θηλ. γνώρισις, εἴδησις, καὶ οἰκειότης.

Contíguo, ἀρ. προσεχὴς, πλησιόχωρος· καὶ **Contiguità**, ἐγγύτης, συνάφεια.

Continénte, ἰδὲ **Contenénte**.

Continénza, Θ. ἰδὲ **Contenénza**· ἔτι, ἐγκράτεια.

Contingénte, κοιν. τὸ ἐνδεχόμενον· ἔτι, τὸ μερίδιον.

Contingénza, Θ. τὸ συμβεβηκὸς, καὶ τὸ ἐνδεχόμενον· παρὰ τοῦ Λατ. **Contíngere**, συμβαίνειν.

Continuaménte, καὶ **Continovaménte**, συνεχῶς, ἀδιακόπως.

Continuáre, καὶ **Continováre**, (**contínuo**, καὶ **contínovo**) διαμένω, διατελῶ ποιεῖν, ἐξακολουθῶ νὰ κάμνω. **Continuáto**, μετ.

Continuazióne, **Continuità**, **Continuánza**, Θ. καὶ **Continuaménto**. ἀρ. συνέχεια, ἐξακολούθησις. γράφονται ὅλα καὶ διὰ τοῦ nov. παρὰ τοῦ **Continováre**.

Contínuo, ἀρ. ἀκατάπαυστος, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος. **Al contínuo**, ἢ **del contínuo**, συνεχῶς.

Cónto, ἀρ. λογαριασμός.

Cónto, ἐπίθ. ἀρσεν. γνώριμος, γνωστός· φανερὸς, σαφής.

Contórcere, συντρέφω. **Contórco**, ἐνεστ. **Contórsi**, παραχ. **Contórto**, μετοχή.

Contornáre, (**contórno**) ζωγραφίζω τὰ πέριξ· καὶ αὐτοπαθ. καταφεύγω, τραβιοῦμαι. **Contornáto**, μετ.

Contórno, ἀρ. τὸ πέριξ.

Contorsióne, καὶ **Contorciménto**, συστροφή.

Cóntra, καὶ **Cóntro**, κατὰ, ἐναντίον. Γεν. καὶ Αἰτιατ. σπανίως δὲ καὶ Δοτικῇ· ἔτι, κατέναντι, ἀντικρύ.

Contrabbandiére, ἀρ. παραβάτης.

Contrabbándo, ἀρ. παράβασις.

Contrabbásso, ἀρ. βαρύτονος. λέξ. τῆς Μουσικῆς.

Contraccambiáre, (**cámbio**) ἀνταμείβω.

Contraccámbio, ἀρ. ἀνταμοιβὴ, ἀντάμειψις.

Contraccífera, καὶ **Contraccífra**, Θηλ. μέθοδος τοῦ ἐξηγεῖν καὶ κατανοεῖν τὰ κρυφὰ γράμματα.

Contráda, Θ. περίχωρον, γειτωνία, τόπος.

Contraddánza, Θ. εἶδος χοροῦ.

Contraddíre, (**díco**) ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι, **Contraddétto**, μετ.

Contraddiritto, ἀρ. ποινὴ χρηματική.

Contraddistínguere, (**distínguo**) διακρίνω, καὶ σημειώνω.

Contradditóre, ἀρ. ἀντιλέγων. ἀντίδικος.

Contradditório, ἀρ. ἀντιφατικὸς, ἀντιλογικός.

Contraddiviéto, ἀρ. παράβασις. **Avér contraddiviéto**, εἶναι ἀπηγορευμένον.

Contraddizióne, Θ. Contraddétto· καὶ Contraddiciménto, ἀρ. ἀντιλογία. Τὸ, Contraddíre, καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ, γράφονται καὶ δι' ἑνὸς d.

Contradóte, Θ. τὰ ἀντίφερνα. Δατ. Νομ.

Contraénte, κοιν. ὅποιος· συνάπτει γάμον, ἢ κάμνει ὁποιανδήποτε ἄλλην συνθήκην, συμφωνίαν.

Contráere, ἰδὲ Contrárre.

Contraffacénte, κοιν. ὁ παραβαίνων.

Contraffáre, (contraffò) μιμοῦμαι, ὑποκρίνομαι· ἔτι, νοθεύω, παραβαίνω, μετασχηματίζω.

Contraffátto, ἀρ. ψευδής, πλαστός· νενοθευμένος· καὶ ἄσχημος.

Contraffattóre, καὶ Contraffacitóre, ἀρ. παραβάτης, μιμητής.

Contraffazióne, Θηλ. καὶ Contraffaciménto, ἀρ. παράβασις, καὶ μίμησις.

Contraffórte, ἀρ. εἶδος ὀχυρώματος· ἀντιστήριγμα.

Contraggénio, ἀρσεν. ἀντιπάθεια, μῖσος.

Contraiménto, ἀρσεν. συνθήκη.

Contralléttera, Θ. γραφὴ δι' ἧς ἀκυροῦται ἡ προγεγραμμένη.

Contrallízza, Θηλ. περίφραγμα, μεσότοιχον, ἐμπόδιον.

Contrálto, ἀρσεν. μία ἀπὸ τὰς φωνὰς τῆς Μουσικῆς.

Contrammandáre, (mándo) ἀνακαλῶ τὴν προτέραν προσταγήν.

Contrammandáto, ἀρ. προσταγὴ ἐναντία τῆς πρώτης.

Contrammína, Θ. ὁ ἀντικείμενος ὑπόνομος, ἀντιλαγοῦμαι.

Contramminàre, (míno) σκάπτω ὑπόνομον ἐναντίον διὰ νὰ ἀπαντήσω τὸ τῶν ἐχθρῶν.

Contraoperazióne, Θ. τὸ ἐναντίον ἔργον, ἢ τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα δύο διαφόρων αἰτιῶν.

Contrappásso, ἀρ. τιμωρία ἰσόμετρα τῇ ζημίᾳ, τῇ βλάβῃ, καὶ λέξ. τοῦ χοροῦ.

Contrappélo, ἀρ. τὸ ἀνάποδον μέρος τῶν τριχῶν.

Contrappensáre, (pénso) στοχάζομαι τὸ ἐναντίον, ἢ στοχάζομαι διὰ νὰ ἀναιρέσω τοὺς στοχασμοὺς ἄλλου τινός.

Contrappensaménto, ἀρ. ἀντιζυγίασις, ἰσοσταθμία.

Contrappesáre, (péso) ἰσοζυγιάζω, ἀντιζυγιάζω. μεταφ. ἐξετάζω.

Contrappéso, ἀρσεν. ἀντιστάθμιον, ἀντίζυγι, ἰσόβαρον.

Contrappórre, (póngo) ἀντιθέτω, θέτω ἐξ ἐναντίας· καὶ παθ. ἐναντιώνομαι. Contrappósi. Contrapponésti, παρακ.

Contrapposizióne, Θ. καὶ Contrapponiménto· καὶ Contrappósto, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἀντίθεσις.

Contrappósto, ἀρ. ἀντικείμενος.

Contrappúnto, ἀρ. λέξις τῆς Μουσικῆς.

Contrariaménte, ἐξ ἐναντίας, ἐναντίως.

Contrariáre, (contrário) ἐναντιώνομαι.

Contrarietà, Θ. ἐναντιότης.

Contrário, ἀρ. ἐναντίος.

Contrárre, καὶ Contráere, συμβάλλω, συντίθεμαί τι ἐκ συμφώνου· συνάπτω γάμον, ἢ κάμνω ἄλλην συνθήκην, ἢ φιλίαν, ἢ συγγένειαν· ἔτις, συστέλλω, περιμαζόνω. Contràggo, contrái, contráe, κτλ'. ἐνεστ. Contrássi, παρακ. Contrátto, μετ.

Contrascárpa, Θηλ. εἶδος ὀχυρώματος· τὸ κλείσιμον τοῦ λάκκου πρὸς τὸ κατήφορον τοῦ τοίχους.

Contrascrítta, Θ. ἀμοιβαῖον γράμμα.

Contrascrívere, (scrívo) γράφω ἐναντίον.

Contrassegnáre, (ségno) σημειώνω.

Contrasségno, ἀρ. σημεῖον.

Contrastábile, κοιν. ἀμφισβητήσιμος, ἐπιδεκτικὸς ἀντιῤῥήσεως, φιλονεικίας.

Contrastáre, (contrásto) ἐναντιώνομαι, φιλονεικῶ. Contrastáto, μετ. Συντάσ. Δοτ. καὶ Αἰτιατ.

Contrásto, καὶ Contrastaménto, ἀρ. φιλονεικία.

Contrattáre, (contrátto) πραγματεύομαι νὰ ἀγοράσω, ἢ νὰ πωλήσω, κτλ'.

Contrattazióne, Θηλ. καὶ Contrattaménto, ἀρσεν. τὸ συμβόλαιον, συνάλλαγμα.

Contrattémpo, ἀρ. τὸ παρὰ καιρόν.

Contrátto, οὐσιαστ. ἀρσεν. συνθήκη, συμφωνία, σύμβασμα.

Contrátto, (ἀπὸ τοῦ Contrárre) συναφθεὶς, σύ-

σταλεὶς, καὶ ὁ συμμαζωμένος τὰ μέλη, κρατημένος.

Contrattúra, ϑ. παράλυσις, συστολὴ, περισυμμάζωξις τῶν νεύρων.

Contravvallazióne, ϑ. ἀντιχαράκωμά τι πρὸς ἐμπόδισω ἐξόδου ἐκ τῆς πολιορκημένης πολεως.

Contravveléno, ἀρ. ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον.

Contravvenire, (véngo) παραβαίνω.

Contravvenzióne, ϑ. παράβασις.

Contravversità, ϑ. ἐναντιότης.

Contrazióne, ϑ. συστολὴ, συναίρεσις, περισυμμάζωξις.

Contribuíre, (ísco) συντελῶ, συντρέχω εἴς τι μὲ ἔξοδον, μὲ κόπον, κτλ.

Contribuzióne, ϑ. συνεισφορά, βοήϑεια, δόσιμον.

Contrírsi, (**mi contrísco**, ἐνεστ.) μετανοῶ, ἔχω συντριβὴν τῆς καρδίας.

Contristaménto, ἀρ. καὶ **Contristazióne**, ϑηλ. λύπη.

Contristáre, (**contrísto**) λυπῶ, προξενῶ λύπην.

Mi contrísto, λυποῦμαι, πικραίνομαι.

Contristáto, ἀρ. λυπημένος.

Contritáre, (**tríto**) συντρίβω. **Contritáto**, μετ.

Contríto, ἀρ. συντετριμμένος.

Contrizióne, ϑ. συντριβὴ· ἑκουσία λύπη τῶν πεπραγμένων.

Cóntro, (πρόϑ.) κατὰ, ἐναντίον. Γεν. Δοτ. καὶ Αἰτιατ.

Controvérsia, ϑ. ἀμφισβήτησις, φιλονεικία.

Controversísta, ἀρ. ὁ εἰς ἀμφισβητήσεις καταγινόμενος.

Controvérso, ἀμφισβητήσιμος· ὡς τὸ, **Púnto controvérso**, ἡ ὑπόϑεσις περί τῆς ὁποίας κινεῖται φιλονεικία.

Controvértere, (**vérto**) ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ.

Contumáce, κοιν. αὐϑάδης.

Contumacemente, ἀπειϑῶ.

Contumácia, ϑ. αὐϑάδεια, ἀπείϑεια. Λέγεται καί διά τοὺς ἀνϑρώπους καὶ τὰς πραγματείας, ὁποῦ κρατοῦνται μερικὸν καιρὸν εἰς τόπον διωρισμένον δἰ ὑποψίαν ϑανατικοῦ.

Contumélia, ϑηλ. ὕβρις. Λατ.

Contumelióso, ἀρ. ὑβριστικός.

Conturbáre, (**túrbo**) ταράττω, συγχύζω.

Conturbatívo, ἀρ. ταρακτικός.

Conturbazióne, ϑηλ. τάραξις, σύγχυσις.

Contusióne, ϑ. σύντριψις, ζούλιγμα.

Contúso, ἀρ. ϑλασϑεὶς, συντετριμμένος, ζουλιγμένος.

Contútto, καί **Contuttochè**, μὲ ὅλον ὅτι.

Contuttociò, μὲ ὅλον τοῦτο.

Convalescénte, κοιν. ἐξαῤῥωστημένος, ὁ ἀναραΐζων.

Convalescénza, ϑ. ἀρχὴ ἀναποκτήσεως τῆς ὑγείας, ἐξαῤῥώστησις, ἀναράϊσις, ἀνάῤῥωσις.

Convalidáre, (**válido**) δυναμώνω. **Convalidáto**, μετ.

Conválle, ϑ. τὸ ἄγκος, ἡ κοιλὰς, λαγκάδι.

Convéllere, (**véllo**) συσπάω. Λατ.

Convenénte, ἀρ. συνϑήκη, ὁμολογία, ὑπόσχεσις· ἔτι, ἔργον, αἴτιον, κατάστασις, τρόπος.

Convenénza, ϑ. συνϑήκη, ὁμολογία· ἔτι, ἀναλογία, ὁμοιότης.

Convenévole, κοιν. πρέπων, ἀνήκων, ἁρμόδιος· καὶ οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Conveniénza**. Λέγεται **Fáre i convenévoli**: τὰ καϑήκοντα ἀπονέμειν τινὶ, ἤτοι τὴν πρέπουσαν προσηγορίαν.

Convenevolézza, ϑ. τὸ προσῆκον.

Convenevolménte, πρεπόντως.

Conveniénte, κοιν. προσήκων, πρέπων.

Convenienteménte, πρεπόντως, προσηκόντως.

Conveniénza, ϑ. εὐπρέπεια, ἐφαρμογὴ, ἀναλογία, συμφωνία· τό καϑῆκον· οὗ ἐναντ. τὸ, **Discrepánza**.

Conveníre, (**convéngo**) συμφωνῶ, ἀναλογῶ, ἁρμόζω· ἔτι, **Conviéne**, ἀνήκει, πρέπει, εἶναι χρεία, ἀνάγκη· ἔτι, συναϑροΐζομαι, ἑνώνομαι, ἔτι, προσκαλεῖ τινὰ εἰς τὴν κρίσιν, ἐγκαλῶ, δικάζομαι.

Conventícola, ϑηλ. καὶ **Conventícolo**, ἀρ. κρυφὴ συνάϑροισις.

Convénto, ἀρ. συνάϑροι-

σις· ἔτι, κοινόβιον, μοναστήριον· ἔτι, συνθήκη· ἔτι, τὸ διάστημα, ἢ σημεῖον ὁποῦ μένει μεταξὺ δύο συγκολλημένων πραγμάτων.

Conventuále, κοιν. μοναστηριακός.

Convenúto, μετ. παρὰ τοῦ **Conveníre**.

Convenzionársi, (**mi convenzióno**) συμφωνῶ μετά τινος, συνβάζομαι.

Convenzióne, θ. συμφωνία, συνθήκη.

Conversaménto, ἀρ. συνομιλία.

Conversáre, (**vérso**) συναναστρέφομαι, συνομιλῶ· διατρίβω.

Conversatívo, ἀρ. **Conversévole**, καὶ **Conversábile**, κοιν. ὁμιλητικός.

Conversazióne, θηλ. συναναστροφή, συνομιλία· ἔτι, ἦθος, πολιτεία, τρόπος τοῦ ζῆν.

Conversióne, θ. ἐπιστροφή, μετάνοια, μεταβολή.

Convérso, (παρὰ τοῦ **Convértere**) ἐπιστραφεὶς, γυρισμένος· ἔτι, καλόγηρος ἰδιώτης, κοσμικός. **Per convérso**, ἐπίῤῥ. ἐξ ἐναντίας.

Convertíbile, κοιν. εὐμετάβλητος.

Convertiménto, ἀρσεν. ἰδὲ **Conversióne**.

Convertíre, καὶ **Convértere**, (**vérto**) μετατρέπω, μεταβάλλω, στρέφω· φέρω εἰς μετάνοιαν.

Convertíto, μεταβεβλημένος, μετανοημένος.

Convésso, ἀρ. κυρτός, ἐπικαμπής, οὗ ἐναντίον τὸ **Cóncavo**.

Convicíno, ἀρ. ἰδὲ **Circonvicíno**.

Convincénte, κοιν. ὁποῦ ἐλέγχει, νικᾷ, καταπείθει.

Convíncere, διελέγχω, νικῶ· **Convínco**, ἐνεστ. **Convínsi**, παρακ. **Convínto**, μετ.

Convinciménto, ἀρσεν. ἔλεγξις.

Convitáre, (**víto**) προσκαλῶ τινὰ εἰς συμπόσιον· ἢ ποιῶ συμπόσιον.

Convitáto, προσκαλεσμένος, συμποσιαστής.

Convíto, ἀρ. συμπόσιον.

Convítto, ἀρσεν. συμβίωσις, τὸ συζῆν· καὶ ὁ τόπος τῆς συμβιώσεως.

Convivá**le**, κοιν. συμποσιακός.

Convivénte, κοιν. ὁ συζῶν.

Convívere, (**vívo**) συζῶ, ζῶ ὁμοῦ.

Convocáre, (**cónvoco**) συγκαλῶ. **Convocáto**, μετοχή.

Convocazióne, θ. καὶ **Convocaménto**, ἀρ. συγκάλεσις.

Convogliáre, καὶ **Convojáre**, (**vóglio, vójo**) παρακολουθῶ, συντροφεύω πρὸς ἀσφάλειαν.

Convóglio, καὶ **Convójo**, ἀρ. συνοδία, συντρόφευσις.

Convólgere, (**vólgo**) κυλίω, κυλίομαι, ὡσὰν εἰς τὴν λάσπην, κτλ'.

Convólto, λερωμένος.

Convulsióne, θηλ. σπασμὸς, συστολὴ τῶν νεύρων, σπαραγμός.

Convulsívo, ἀρ. σπασμώδης.

Convúlso, ἀρ. ὁ πάσχων σπασμόν.

Cooperáre, (**coópero**) συνεργῶ, συμβοηθῶ.

Cooperatóre, ἀρ. συνεργός. **Cooperatríce**, θ.

Cooperazióne, θ. καὶ **Cooperaménto**, ἀρ. συνέργεια.

Coordináto, ἀρ. τακτικός.

Coordinazióne, θηλ. τάξις.

Coórte, θ. σπεῖρα, τάγμα στρατιωτῶν. Λατ.

Coperchiáre, καὶ **Coverchiáre**, (**copérchio**) σκεπάζω, βάνω τὸ σκέπασμα. **Coperchiáto**, μετοχή.

Coperchiélla, καὶ **Coverchiélla**, θ. κρυφὸς δόλος, σκεπασμένη ἀπάτη· χυδαϊκ. καὶ ἁπλῶς, σκέπασμα.

Copérchio, **Covérchio**, ἀρ. καὶ **Copérta**, θηλ. σκέπασμα.

Copertaménte, κρυφίως, σκεπαστᾶ.

Copérto, καὶ **Covérto**, οὐσιαστ. ἀρ. τόπος σκεπασμένος· ἐπιθ. κεκαλυμμένος, σκεπασμένος, σκοτεινός· καὶ ἐπίῤῥ.

Copertójo, καὶ **Covertójo**, ἀρ. σκεπαστήριον, καὶ σκεπασμένος τόπος· ἔτι, εἶδος δικτύου.

Copertúra, καὶ **Covertúra**, θ. κάλυμμα, σκέπασις, σκέπασμα.

Cópia, θ. εὐθυνία, εὐπορία, πλῆθος· ἔτι, τὸ ἀντίγραφον, τὸ ἴσον. **Fár cópia d' alcúna cósa**, σημαίνει, δίδω, παρέχω τι τινί. Ἐπὶ γυναικῶν: **Far cópia di**

se, ὅταν δίδωνται εἰς ἀπώλειαν, πορνείαν.

Copiáre (cópio) ἀντιγράφω. Copiáto, μετ.

Copiosaménte, πλουσιοπαρόχως, ἀφθόνως.

Copiosità, ἀφθονία, εὐπορία, περιουσία.

Copióso, ἀρ. πλουσιοπάροχος.

Copísta, καὶ Copiatóre, ἀρ. ἀντιγραφεύς, ὑπογραφεύς. Copistáccio, ἀρ. φαῦλος, ἀμαθὴς ἀντιγραφεύς.

Cóppa, θηλ. ἡ κοτὶς, τὸ ὄπισθεν τοῦ λαιμοῦ, ὁ ζβέρκος.

Cóppa, θ. ὁ κρατὴρ, ἡ κοῦπα. Egli è una cóppa d' óro: ἐκεῖνος εἶναι ἄριστος, πολλὰ τιμημένος, χρυσὸς ἄνθρωπος.

Copparósa, θ. εἶδος χαλκάνθου, βιτριολίου.

Coppélla, θηλ. σκευάριον ὅπου δοκιμάζεται τὸ ἀσῆμι, χωνευτήριον.

Coppétta, θ. σκύα, βεντοῦζα.

Cóppia, θηλ. δυὰς, ζευγάρι· λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων μόνον, καὶ ἐπὶ ἀψύχων.

Coppiére, καὶ Coppiéro, ἀρ. οἰνοχόος, κεραστής.

Cóppo, ἀρ. πιθάρι· καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ἡ κοιλότης τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Copriménto, ἀρ. σκέπασμα.

Copríre, καὶ Covríre, σκεπάζω. Cópro, ἐνεστ. Copríi, ἢ Copérsi, παρακείμ. Copérto, μετ.

Copritúra, θ. σκέπασις.

Cópula, θηλ. σύνδεσμος, σύναψις· καὶ συνουσία.

Copuláre (cópulo) συνδέω, ἑνώνω ὁμοῦ· καὶ συνουσιάζομαι.

Copulatívo, ἀρ. συμπλεκτικός.

Copuláto, ἀρσεν. ἑνωμένος.

Corággio, ἀρ. εὐτολμία, καρδία.

Coraggiosaménte, εὐτόλμως, ἀνδρείως.

Coraggióso, ἀρ. εὔτολμος.

Corallína, θ. κοραλλίνη, βρύον θαλάσσιον· καὶ εἶδος πλοιαρίου.

Corállo, ἀρσεν. τὸ κοράλλιον.

Corallúme, ἀρσεν. πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς τὸ κοράλλιον· καὶ ποσότης κοραλλίων.

Coráme, ἀρ. κύτος, πετζὶ, τομάρι· καὶ ποσότης πετζίων.

Corampópolo, ἐπίῤῥ. παῤῥησία, δημοσίως.

Coráta, θ. τὰ περικάρδια.

Coratélla, θ. τὸ σικότι τῶν πουλίων, μικρῶν τετραπόδων, καὶ ψαρίων.

Corázza, θ. θώραξ. καὶ Corazzájo, ἀρ. θωρακοποιός.

Córba, θ. ὁ κόφινος, τὸ κοφίνι· καὶ εἶδος νόσου εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀλόγων.

Corbáre (córbo) ὀγκόνομαι, ὑπερηφανεύομαι. καὶ κράζω, ὡς ὁ κόραξ.

Corbelláre, (béllo) περιπαίζω.

Corbellatóre, περιγελαστής.

Corbellatúra, θ. περιγέλασμα.

Corbellería, θ. φλυαρία.

Corbéllo, ἀρ. καλαθάκι, καὶ εἶδος μέτρου.

Corbézzolo, ἀρ. ἡ κόμαρος, δένδρον, καὶ zola, θηλ. ὁ καρπός του.

Córbo, κόραξ. Corbicíno, καὶ Corbacchiótto, ὑποκορ.

Córbona, θηλ. κορβανᾶς· (λέξ. συριακή.) τὸ ταμεῖον, θησαυροφυλάκιον τοῦ Ναοῦ. Σακκοῦλα.

Corcáre, ἰδὲ Coricáre.

Córda, θ. χορδὴ, σχοινίον.

Cordeggiáre, (éggio) εἶμαι κατὰ γνώμωνα, κατὰ γραμμὴν, κατ' εὐθεῖαν. Essere a córda.

Cordélla, θ. μικρὸν σχοινίον· σειρίτι· καὶ Cordellína, θ. γαϊτανάκι.

Cordíaca, θ. καρδιαλγία, πάθος τῆς καρδίας.

Cordíaco, ἀρ. καρδιακός.

Cordiále, κοιν. ἐγκάρδιος· καὶ δυναμωτικὸς τῆς καρδίας, Cordiále inimíco, ἄσπονδος ἐχθρός· καὶ Cordiále, οὐσιαστ. ἀρ. ζωμὸς μὲ αὐγὰ διαλελυμένα εἰς αὐτό.

Cordialità, θ. ἐγκάρδιος ἀγάπη.

Cordialménte, ἐξ ὅλης καρδίας.

Cordíglio, ἀρ. ζώνη τῶν ἱερέων.

Cordóglio, ἀρ. καρδιαλγία, ἄκρα λύπη.

Cordóne, ἀρ. γαϊτάνι· καὶ λέξις ἀρχιτεκτ. ἀράδα ἀπὸ πέτρας τριγύρω εἰς τοῖχον· καὶ πολεμ. σειρὰ, γραμμὴ εἰς διάστημα ἁρμόδιον, φυλαττομένη ἀπὸ τοὺς στρατιώτας διὰ ὑποψίαν θανατικοῦ, ἢ διὰ ἄλλην αἰτίαν.

Cordováno, ἀρ. βύρσα, σαχτιάνι ἀπὸ πετζὶ τῆς αἶγας· κορδοβάνι· καὶ Cordovaniére, ἀρ. βυρσοδέψης.

Coréggia, καὶ **Coreggína**, θηλ. λουρί, ἱμάς· ἔτι, πορδή.

Coreggiájo, ἀρσεν. ὁ κατασκευάζων ἱμάντας, λωρία.

Coreggiáto, ἀρσεν. ῥάβδος. μὲ τὴν ὁποίαν ῥαβδίζεται ὁ σῖτος.

Coreggióla, καὶ **Coreggiuóla**, θ. ὑποκορ. τοῦ **Coréggia**. ἔτι, χόρτον τι, πολύγωνον.

Coreggiuólo, ἀρ. λωρὶ ὡσὰν σειρίτι πρὸς διαφόρους χρήσεις· ἔτι, χωνευτήριον· ἔτι, εἶδος ἐλαίας.

Coréte, ἀρ. εἶδος πουλίου.

Coriándro, ἀρ. ἰδὲ **Curiándolo**.

Coricáre, καὶ **Corcáre**, ἀνακλίνομαι, πλαγιάζω. **Mi córico**, καὶ **córco**, ἐνεστ. **Coricáto**, καὶ **corcáto**, πλαγιασμένος. Μεταφ. διὰ τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας ὅταν δύνωσι· καὶ Ἐνερ. διὰ τὰς ἀμπέλους ἢ ἄλλα φυτὰ ὅταν θάπτωνται εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ πολλαπλασιασθοῦν.

Coricída, ἐπιθ. κοιν. ὁποῦ σκοτώνει τὰς καρδίας· λέξις Ποιητ.

Corímbo, ἀρ. κόρυμβος. Λ.

Coríntio, ἀρ. κορινθιακός.

Cório, ἀρσεν. ἰδὲ **Cuójo**. καὶ τὸ χόριον, ἓν τῶν περιτυλιγμάτων τοῦ ἐμβρύου.

Corísta, ἀρ. χοροδιδάσκαλος· καὶ ἐπιθ. ἀνήκων εἰς τὸν χορόν.

Corízza, θ. κόρυζα, μύξα· περιττὴ ὑγρότης τῆς κεφαλῆς.

Cornácchia, θ. κορώνη.

Cornacchiáre, (**ácchio**) φλυαρῶ, πολυλογῶ ἀστοχάστως, (τζαμπουνίζω)· καὶ **Cornácchiaménto**, ἀρσεν. φλυάρισμα.

Cornaménto, ἀρ. τὸ βόμβησμα εἰς τὰ αὐτία.

Cornamúsa, θηλ. ἀσκαυλός, ἀσκοτζαμπούνα.

Cornáta, θηλ. κτύπημα μὲ τὰ κέρατα.

Cornatúra, θ. ἡ ποιότης, καὶ ὁ τρόπος τῶν κεράτων.

Córnea, θ. ὁ πρῶτος ὑμὴν τοῦ ὀμματίου.

Corneggiáre, (**éggio**) κινῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ κέρατα· ἔτι, ἐκπέμπω, ἤτοι εὐγάζω κέρατα· καὶ ἐπὶ βοῶν, ὅταν συχνοπορδίζουν.

Cornétta, θηλ. εἶδος αὐλοῦ· ἔτι, σημαία τάγματος ἱππικοῦ, καὶ τὸ τάγμα αὐτὸ, καὶ ὁ φέρων τὴν σημαίαν.

Cornétto, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ **Córno**. καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὅλα τὰ τῶν φυτῶν κερατοειδῆ· ἔτι, εἶδος αὐλοῦ, καὶ βεντούζας· ἔτι, πρίσμα ἀπὸ βαρεμασιὰν εἰς τὰ παιδία ὅτα πέσουν.

Córnia, θ. ἰδὲ **Córnio**.

Corníce, θ. στολισμὸς ὡσὰν ζώνη εἰς τὰ κτίρια, καὶ ὁλόγυρα εἰς τὰς εἰκόναν· κορωνὶς, περβάζει· ἔτι, ἀντὶ τοῦ **Cornácchia**.

Cornicióne, ἀρσεν. μεγάλη κορωνίς.

Cornicoláre, κοιν. **Cornicoláto**, καὶ **Corniculáto**, ἀρσεν. κερατοειδής.

Córnio, καὶ **Córniolo**, ἀρ. κρανεία, δένδρον. **Córniola**, καὶ **Córnia**, θ. ὁ καρπός του. **Corniuóla** δὲ, θ. εἶδος πέτρας σκληρᾶς.

Córno, ἀρ. κέρατον· πληθυντ. **i córni**, καὶ **le córna**, θ.

Cornucópia, θηλ. κέρας Ἀμαλθείας, ἀφθονία, πλουσιοπαροχία ὅλων τῶν πραγμάτων. Λατ.

Cornúto, ἀρ. κερατώδης, ὁ ἔχων κέρατα.

Córo, ἀρ. χορὸς, ἤτοι συνάθροισις ψαλτῶν, κτλ. ἔτι, χῶρος, ὄνομα ἀνέμου.

Corollário, ἀρ. πόρισμα. καὶ προσθήκη· λαμβάνεται καὶ ὡς ἐπίθετον.

Coróna, θ. στέφανος, στεφάνι· καὶ τὸ κομπολόγι.

Coronájo, ἀρσεν. ὁ ποιῶν στεφάνους, καὶ κομπολόγια.

Coronále, ἐπιθ. στεφανωματικός.

Coronáre, (**coróno**) στέφω, στεφανώνω. **Coronáto**, μετ.

Coronazióne, θ. καὶ **Coronaménto**, ἀρ. στέψις. στεφάνωσις.

Corpacciáta, θ. ὑπερβολικὸν φαγὶ, ὁ ὑπὲρ τὸ μέτρον χορτασμός.

Corpacciúto, καὶ **Corpúto**, ἀρσεν. μεγαλόσωμος, χοντρός.

Córpo, ἀρ. σῶμα, κορμί. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ **Páncia**. **A mál in córpo**, ἐπίῤῥ. δυσχερῶς, μὲ δυσαρέσκειαν.

Corporále, ἐπιθ. κοιν. καὶ **Corpóreo**, ἀρ. σωματικός· καὶ **Corporále**, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ὀθώνη ἐν ᾗ

τίθησιν ὁ ἱερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον.
Corporalità, ἡ Corporeità, θηλ. σωματότης, ἡ σωματικότης.
Corporalménte, σωματικῶς.
Corporatúra, θ. ἡ ἕξις τοῦ σώματος, ἡ κορμοστασία.
Corpulénto, ἀρ. παχὺς, χοντρός.
Corpulénza, θηλ. πολυσαρκία.
Corpúscolo, ἀρσεν. σωμάτιον, μικρὸν σῶμα.
Corpusdómini, ἀρ. τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Λατ. ἑορτὴ παρὰ Λατίνοις, ἡμέρας δέκα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.
Córre, κατὰ συγκοπ. ἴδε Cógliere.
Corredáre, (corrédo) εὐτρεπίζω. Corredáto, μετοχή.
Corrédo, ἀρ. σκευὴ, στολισμός· ἔτι, τὰ παράφερνα.
Corréggere, διορθώνω, παιδεύω· μεταφ. καθαρίζω, πραΰνω. Corréggo, ἐνεστώς. Corréssi, παρακ. Corrétto, μετ.
Correggévole, Correggíbile, καὶ Corrigíbile, κοιν. εὐδιόρθωτος, ὁποῦ δύναται νὰ διορθωθῇ.
Correggiménto, ἀρ. διόρθωσις· καὶ διοίκησις.
Correggitóre, ἀρ. διορθωτής· ἔτι, ἡγεμών.
Correggiuólo, ἀρ. χωνευτήριον.
Correlatívo, ἀρσεν. ἀναφορικός.
Correlazióne, θ. ἀναφορὰ, ἀναλογία, σχέσις.
Corrénte, κοιν. τρέχων.
Correntemente, ταχέως, τρεχούμενα.
Córrere, τρέχω. Córro, ἐνεστ. Córsi, παρακείμ. Córso, μετ.
Correría, θηλ. ἐπιδρομή.
Correttaménte, ὀρθῶς.
Correttívo, ἀρ. ἔχων δύναμιν νὰ διορθώνῃ καὶ νὰ συγκερνᾷ.
Corrétto, ἀρ. διωρθωμένος.
Correttóre, ἀρ. διορθωτής.
Correzióne, θ. διόρθωσις.
Corridóre, καὶ Corritóre, ἀρ. δρομεύς· καὶ ἀντὶ τοῦ, Corridójo, ἢ Corritójo, ἀρσεν. δίοδος, πέραμα ἐπάνω εἰς τὸ κτίριον διὰ νὰ περνᾷ τινὰς ἀπὸ τὸ ἓν μέρος εἰς τὸ ἄλλο.
Corriére, καὶ Corriéro, ἀρ. ταχυδρόμος, γραμματοφόρος.
Corriménto, ἀρ. τρέξιμον.
Corrispondénte, κοιν. ἀνάλογος, ἀνταποκρινόμενος.
Corrispondénza, θ. ἀναλογία, σχέσις, ἀνταπόκρισις.
Corrispóndere, (corrispóndo) ἀνταποκρίνομαι, ἁρμόζω.
Corrívo, ἀρ. εὔπειστος. εὔκολος νὰ πιστεύῃ, μωρόπιστος.
Corroboránte, κοιν. καὶ Corroboratívo, ἀρ. ἐνδυναμωτικός.
Corroboráre, (róboro) ἐνδυναμώνω. Corroboráto, ἐνδυναμωμένος.
Corroborazióne, θ. ἐνδυνάμωσις.
Corródere, (corródo) καταβιβρώσκω, κατατρώγω. Corrósi, Corrodésti, κτλ'. παρακ. Corróso, μετ. καταφαγωμένος.
Corrodiménto, ἀρσεν. καὶ Corrosióne, θ. ἀνάβρωσις.
Corrómpere, φθείρω. Corrómpo, ἐνεστ. Corrúppi, corrompésti, κτλ'. παρακ. Corrótto, μετ. διεφθαρμένος.
Corrompévole, καὶ Corrottíbile, κοιν. φθαρτὸς, εὐδιάφθορος.
Corrompiménto, ἀρ. φθορά.
Corrompitóre, φθορεύς.
Corrompitríce, θ.
Corrosívo, ἀρ. ἀναβρωτικός.
Corrottaménte, διεφθαρμένως.
Corrótto, ἀρ. ουσιαστ. πένθος, τὰ πένθιμα, μοιρολόγησις· καὶ μετ. τοῦ Corrómpere.
Corrucciársi, (mi corrúccio) ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι. Corrucciáto, μετοχή.
Corrúccio, ἀρ. ὀργὴ, ἀγανάκτησις.
Corruccióso, ἀρ. ὀργίλος.
Corrugáre, (corrúgo) ῥυτιδόω, ζαρώνω.
Corrugáto, ζαρωμένος.
Corruscáre, (rúsco) ἀστράπτω. Λατ. ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.
Corruttéla, θ. φθορά.
Corruttíbile, καὶ Corruttévole, κοιν. εὐδιάφθορος.
Corruttibilità, θ. τὸ εὔφθαρτον, εὐδιάφθορον.
Corruttóre, ἀρ. φθορεύς.
Corruzióne, θ. φθορά.
Córsa, θ. τρέξιμον.
Corsále, καὶ Corsáre, ἀρ. πειρατής, κουρσάρος.
Corsalétto, ἀρ. θώραξ.
Corseggiáre, (éggio) πειρατεύω, κουρσεύω.

Corsésca, θηλ. εἶδος δόρατος.

Corsía, θηλ. ὁ ῥοῦς, τὸ ῥεῦμα τῶν ποταμῶν· ἔτι, τὸ κατάστρωμα εἰς τὰ κάτεργα· ἔτι, τόπος κενὸς εἰς τοὺς σταύλους, κτλ.

Corsiére, καὶ Corsiéro, ἀρ. εὔμορφον καὶ γενναῖον ἄλογον.

Corsivaménte, δρομάδην, τρεχούμενα, ἀπερισκέπτως.

Corsívo, ἀρ. ὁποῦ τρέχει. Caráttere corsívo· χαρακτὴρ ἐπιτηδειότερος εἰς ταχυγραφίαν. Τυπογρ. ὁ παρομοιάζων τὸ χειρόγραφον.

Córso, ἀρ. δρόμος, τρέξιμον, διάστημα· ἔτι, πειρατεία· καὶ μετοχ. τοῦ Córrere.

Cortaménte, βραχέως.

Córte, θ. αὐλή· καὶ δικαστήριον.

Cortéccia, θ. ὁ φλοιός, φλοῦδα.

Corteggiáre, (éggio) παρακολουθῶ, συνοδεύω, ὑπηρετῶ· ἔτι, κάμνω μεγάλα ἔξοδα, ζῶ μὲ πολυτέλειαν.

Cortéggio, καὶ Corteggiaménto, ἀρσεν. συνοδία, ὑπηρεσία, παρακολούθησις.

Cortése, κοιν. εὐπροσήγορος, ἐλευθέριος.

Cortesemónte, ἐλευθερίως.

Cortesía, θηλ. ἐλευθεριότης, εὐπροσηγορία, μεγαλοδωρία, εὐγένεια.

Cortézza, θ. βραχύτης, τὸ κοντόν.

Cortigiána, θ. πόρνη.

Cortigianería, καὶ Cortigianía, θηλ. ἔργον, ἡ πανουργία, τέχνη τῆς αὐλῆς.

Cortigianésco, ἀρ. αὐλικός· πληθ. schi.

Cortigiáno, ἀρ. αὐλικός· ἐπιθ. καὶ οὐσιαστ.

Cortíle, ἀρ. ἡ αὐλὴ τῶν ὀσπητίων.

Cortína, θ. παραπέτασμα· (μπερτές)· καὶ εἶδος ὀχυρώματος.

Cortinaggío, ἀρσεν. παραπέτασμα τοῦ κραββατίου, οὗ τὸ ἀνώτερον μέρος λέγεται Sopracciélo, τὰ δὲ πέριξ, Pendágli.

Cortináto, ἀρσεν. περικυκλωμένος μὲ παραπετάσματα.

Córto, ἀρσεν. οὐσιαστ. ἰδὲ Cortézza, καὶ ἐπίθετ. βραχύς, κοντός, σύντομος, ὀλίγος· καὶ ἐπίῤῥ. συντόμως, βραχέως.

Corvétta, θ. πήδημα τοῦ ἀλόγου μὲ τὰ ἐμπροσθινὰ ποδάρια· ὅθεν.

Corvettáre, (vétto) πηδῶ, χορεύω.

Córvo, καὶ Córbo, ἀρσεν. κόραξ.

Cósa, θηλ. πρᾶγμα· καὶ Cosáccia, θ. ἀχρεῖον, ἀχαμνὸν πρᾶγμα.

Cóscia, θηλ. ἰσχίον, μηρίον, τὸ μηρί.

Cosciále, ἀρ. ὅπλισμα τοῦ μηρίου.

Cosciénza, καὶ Consciénza, θ. συνείδησις.

Cosí, οὕτως, ἔτζη. Cosí fattaménte, τοιουτοτρόπως. Cosí fátto, τοιοῦτος.

Cosmografía, θ. Κοσμογραφία· καὶ Cosmógrafo, ἀρ. κοσμογράφος.

Cóso, ἀρ. τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον· ἔτι, διάστημα καιροῦ, τόπου, ἢ μέτρου, ὅταν δὲν ἠξεύρῃς τὸ σωστόν· ἔτι, ἄνθρωπος ἄσχημος καὶ ἀναίσθητος, καὶ πᾶν ἄλλο τι παρόμοιον· χυδαϊκ.

Cospárgere, καὶ Cospérgere, ἰδὲ Aspérgere.

Cospárto, διακεχυμένος, διασκορπισμένος.

Cospérso, (παρὰ τοῦ Cospérgere) ῥαντισμένος.

Cospétto, ἀρ. ὄψις, παρουσία.

Cospettóne, ἀρ. ἰδὲ Smargiásso.

Cospícuo, καὶ Conspícuo, ἀρ. περίβλεπτος, ἔνδοξος, λαμπρός. Λατ.

Cospiráre, ἰδὲ Conspiráre, κτλ.

Cósso, ἀρ. μικρὸν πρίσμα, σπειρὶ εἰς τὸ πρόσωπον.

Cósta, θ. ἰδὲ Cóstola· ἔτι, λόφος, ῥάχη· τὸ πλάγιον, ὁ κατήφορος· ἔτι, πλευρόν, μέρος· ἔτι, ἀκτή, τὸ σύνορον γῆς καὶ θαλάσσης, παραθαλάσσιον.

Costà, ἐκεῖ, ἐδῶ· καὶ Costaggiù (οὗ ἐναντ. τὸ Costassù) ἐκεῖ κάτω, ἐδῶ κάτω.

Costánte, κοιν. ἐπίμονος, εὐσταθής, σταθερός.

Costanteménte, εὐσταθῶς, σταθερᾶ.

Costánza, θ. εὐστάθεια, σταθερότης.

Costáre, (cósto) ἀξίζω, κοστίζω· ἰδὲ καὶ Constáre.

Costáto, μετ. τοῦ Costáre.

Costáto, (παρὰ τοῦ Có-

sta, Cóstola) ἀρσεν. τὸ στῆθος, καὶ τὰ πλευρά.

Costeggiáre, (costéggio) πλέω παρὰ τὸν αἰγιαλόν, παραπλέω.

Costéi, θ. τοῦ Costúi. αὕτη, τούτη· πληθυντ. ἐπ' ἀμφοτ. Costóro.

Costellazióne, θ. ἀστερισμός.

Costeréccio, ἀρσεν. πέρνα, τὸ κρέας ἀπὸ τὰ πλευρὰ τοῦ χοίρου διὰ νὰ ἀλατισθῇ.

Costernáre, (costérno) καταπλήττομαι, χάνω ὅλον τὸ θάῤῥος, λειποψυχῶ.

Costernáto, ἐκπεπληγμένος, κατατρομασμένος.

Costernazióne, θ. κατάπληξις, ταραχή.

Costì, ἐκεῖ, ἤτοι εἰς τὸν τόπον ὅπου δὲν εἶναι ὁ λέγων.

Costiéra, θ. περιγιάλιον, παραθαλάσσιον.

Costiéro, ἀρσεν. πλάγιος, ὅπου εἶναι εἰς τὰ πλευρά· καὶ Costiére, ἀρ. ἐπίθετον ναυκλήρου ἔχοντος εἴδησιν τῶν παραθαλασσίων.

Costipáre, (costípo) ἐμφράττω, σφίγγω.

Costipatívo, ἀρ. ἐμφρακτικός.

Costipazióne, θ. καὶ Costipaménto, ἀρ. ἔμφραξις, πύκνωσις, σφίξις.

Costituíre, ἰδὲ Constituíre, κτλ.

Costituitóre, ἀρ. καὶ Costitutríce, θηλ. Costituénte, κοιν. ὁ καθιστάμενος.

Costitutívo, ἀρ. καθιστατικός.

Costitúto, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ἐξέτασις, αἱ ἐρωτήσεις ἔμπροσθεν τοῦ Κριτοῦ πρὸς τὸν πταίστην, καὶ αἱ τούτου ἀποκρίσεις.

Cósto, ἀρ. δαπάνη, ἔξοδος. ἔτι, κόστος, εἶδος ῥίζας ἰατρικῆς.

Cóstola, θηλ. πλευρά.

Costoláme, ἀρ. καὶ Costolatúra, θ. ἡ κατασκευὴ ὅλων ὁμοῦ τῶν πλευρῶν.

Costoliére, ἀρ. εἶδος σπαθίου, ὅπου κόφτει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μόνον· ὅτι Cósta, καὶ Cóstola, ἡ ῥάχη τοῦ μαχαιρίου.

Costóro, κοιν. πληθ. τοῦ Costúi, καὶ Costéi.

Costrettívo, ἀρ. σουφίγγων, ἔχων δύναμιν νὰ σφίγγῃ.

Costrétto, ἀρ. ἀναγκασμένος. παρὰ τοῦ.

Costrígnere, ἀναγκάζω. βιάζω, σφίγγω. Costrígno, ἐνεστ. Costrínsi, παρακ.

Costrigniménto, ἀρ. βίασις, ἀνάγκασις, σφίγξιμον· ἔτι, συστολή, πύκνωσις.

Costrizióne, θηλ. στύψις, σφίγξις.

Costruíre, ἰδὲ Construíre.

Costrútto, οὐσιαστ. ἀρ. ὠφέλεια· ἔτι, κατασκευή. καὶ μετ. τοῦ Costruíre.

Costruttóre, ἀρσεν. ὁ συντάττων, κατασκευάζων, κατασκευαστής.

Costruttúra, θηλ. κατασκευή.

Costruzióne, θηλ. σύνταξις. Γραμ.

Costúi, οὗτος, τοῦτος ὁ ἄνθρωπος. τὸ θηλ. Costéi. καὶ πληθ. Costóro, ἐπ' ἀμφοτέροις.

Costumánza, θηλ. ἔθος, συνήθεια· καὶ συναναστροφή.

Costumáre, (costúmo) συνηθίζω, ἔχω συνήθειαν· ἔτι, μεταχειρίζομαι, καὶ συναναστρέφομαι· ἔτι, παιδεύω, διδάσκω.

Costumatézza, θηλ. χρηστοήθεια.

Costumáto, ἀρ. χρηστοήθης· καὶ συνειθισμένος.

Costumazióne, θ. παίδευσις, διδασκαλία.

Costúme, ἀρσεν. ἦθος, ἔθος, συνήθεια.

Costúra, θ. ῥαφή.

Cotále, κοιν. τοιοῦτος· καὶ ὁ δεῖνα· καὶ ἐπίῤῥ. οὕτως, τοιουτοτρόπως· οὐσιαστ. δέ, σημαίνει τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Cotánto, ἀρ. τόσος· καὶ ἐπίῤῥ. τόσον.

Cóte, καὶ Cóta, θ. ἀκόνη.

Coténna, θηλ. κυρίως τὸ χοίρινον πετζί, καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Cotésti, ἀντων. ἀρ. ἑνικοῦ ἀριθμοῦ. οὗτος ὁ ἄνθρωπος· καὶ Cotésto, ἐπὶ ἀνθρώπου, καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος.

Cotestúi, ἀρσεν. τὸ αὐτό. Cotestóro, πληθ.

Cótica, ἰδὲ Coténna.

Coticóne, καὶ Cotennóne, ἀρ. ὁ ἔχων τὸ πετζί, ἢ τὸ κεφάλι σκληρόν, χοντρόν.

Cotidianaménte, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Cotidiáno, ἀρ. καθημερινός.

Cotognino, καὶ **Cotógnolo**, ἀρσεν. ἔχων ὀσμὴν, χρῶμα, ἢ γεῦσιν κυδωνίας.

Cotógna, θ. τὸ κυδώνιον μῆλον. **Cotógno**, ἀρσεν. ἡ κυδωνία· καὶ **Cotognáto**, ἀρσεν. τὸ κυδωνάτον γλύκυσμα.

Cotóne, ἀρσεν. βαμβάκι.

Cotorníce, καὶ **Coturníce**, θ. ὁ ὄρτυξ, τὸ ὀρτύκι. τὴν σήμερον λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ **Perníce**.

Cótta, θ. ἐπανωφόριον. ἀμφιόντι λευκὸν τῶν παρὰ Λατίνοις ἱερέων· ἔτι, ψήσιμον.

Cottíccio, ὑποκορ. τοῦ **Cótto**, μισοψημένος. Μεταφ. μισομεθυσμένος· καὶ ολίγοντι ἐρωτευμένος.

Cóttimo, ἀρ. ἔργον, δουλεία, ὁποῦ δίδει, ἢ δέχεταί τις διὰ νὰ κάμη, ὄχι μὲ ἕνα τόσον τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ μὲ ῥητὸν μισθόν.

Cótto, (παρὰ τοῦ **Cuócere**)· ψημένος· ἔτι, μεθυσμένος, καὶ ἐρωτευμένος.

Cottójo, ἀρ. εὐκολόψηστος.

Cottúra, θ. ἕψησις, ψήσιμον.

Cotúrno, ἀρ. κόθουρνος, ὑποδημάτιον, ὁποῦ φοροῦν οἱ Τραγῳδοί· καὶ αὐτὴ ἡ Τραγῳδία.

Cóva, θ. ἰδὲ **Covaccio**· ἔτι, χελώνειον.

Covaccio, καὶ **Covacciolo**, ἀρ. ὁ τόπος ὅπου κοιμᾶται τὸ ζῶον, φωλιά.

Covare, (**cóvo**) θάλπω, πυρώνω τὰ αὐγά, κλωσσῶ.

Covata, θ. ἐκείνη ἡ ποσότης τῶν αὐγῶν, ὁποῦ ἡ ὄρνις κλωσσᾷ εἰς μίαν φοράν.

Covatíccio, ἀρ. διατεθιμένος εἰς τὸ κλωσσᾷν.

Covatúra, θ. τὸ κλωσσᾷν, καὶ ὁ καιρὸς τούτου.

Covazióne, θ. ἐπώασις, τὸ κλωσσᾷν.

Covélle, ἰδὲ **Cavélle**.

Coverchiáre, ἰδὲ **Coperchiáre**, κτλ.

Covérta, ἰδὲ **Copérta**, κτλ.

Covíglio, καὶ **Copíglio**, ἀρ. σίμβλος, κρουνὸς τῶν μελισσῶν.

Covíle, ἀρ. ἰδὲ **Covaccio**.

Cóvolo, καὶ **Cóvo**, ἀρ. τὸ αὐτό.

Covóne, ἀρ. δράγμα, δεμάτι ἀσταχιοῦ.

Covríre, ἰδὲ **Copríre**, κτλ.

Cozióne, θ. ἕψησις, ψήσιμον.

Cozzáre, (**cózzo**) κτυπῶ μὲ τὰ κέρατα, ἴδιον τῶν κερατοφόρων ζώων. φιλονεικῶ.

Cozzáta, θ. πληγή, κτύπημα μὲ τὰ κέρατα· καὶ **Cózzo**, ἀρσεν. τὸ αὐτό.

Cozzóne, ἀρ. ἱπποκόμος, ὁ δαμάζων τὰ ἄλογα. ἔτι, ὁ πραγματευόμενος μὲ ἄλογα, μεσίτης, προξενητής.

Crái, αὔριον, λέξις διεφθαρμένη, ἐκ τοῦ Λατ. **Cras**.

Cránio, ἀρσεν. τὸ κρανίον.

Crápula, καὶ **Crápola**, θ. κραιπάλη· οὕτω κτλ.

Crapuláre, (**crápulo**) κραιπαλίζω.

Crapulóne, ἀρ. ἄσωτος, ἀκρατής.

Crapulosità, θ. κραιπάλη·

Crassézza, καὶ **Crassízie**, θ. Λατ. παχύτης.

Crásso, παχύς, χοντρός. Λέγεται **Ignoránza crássa**: **Error crásso**, κτλ. ἀμάθεια μεγαλωτάτη, σφάλμα φανερόν, χοντρόν.

Crástino, ἀρ. τῆς αὔριον, τῆς ἐφεξῆς ἡμέρας. Λατ.

Cratéra, θ. κρατήρ, ποτήριον.

Cravátta, θ. λαιμομάνδηλον.

Creánza, θ. χρηστοήθεια, κοινῶς ἀνθρωπιά. εὐγένεια κατὰ τοὺς τρόπους. σέβας.

Creáre, (**créo**) κτίζω, πλάττω, γεννῶ, ἐκλέγω, διδάσκω, παιδεύω, τρέφω.

Creatívo, ἀρ. κτίζων, ἔχων δύναμιν τοῦ κτίζειν.

Creáto, οὐσιαστ. ἀρ. δοῦλος, τρόφιμος, οἰκειακός· ἔτι, κτισμένος. **Mal creáto**, ἀπαίδευτος, οὐ ἐναντ. τὸ, **Ben creáto**, εὔτακτος, πεπαιδευμένος, ἔχων καλὰ ἤθη.

Creatóre, ἀρσεν. κτίστης, πλάστης· **trice**, θ.

Creatúra, θ. ἡ κτίσις, τὸ πλάσμα· ἔτι, τρόφιμος· (Τουρ. στζιράκι).

Creazióne, θηλ. κτίσις, πλάσις, καὶ ἐκλογή.

Crébro, ἀρ. συχνός, πυκνός. Λατ.

Credénte, κοιν. ὁ πιστεύων.

Credénza, θηλ. πίστις, γνώμη· ὑπόληψις· μυστικόν. **Dáre a** — ἢ **far credénza**: πωλῶ χωρὶς νὰ λάβω τὴν τιμὴν εὐθὺς (βερεσέ)· ἔτι, δο-

κιμή· ἔτι, ἀποθήκη (δουλάπι) διά τὰ φαγώσιμα καὶ διά τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, ὅπερ λέγεται καὶ **Credenziéra**. ὅθεν **Credenziére**, ἄρσεν. ὁ ἔχων τὴν τούτων ἐπιστασίαν.

Credenziále, κοιν. συστατικός, πιστωτικός. **Léttere credenziáli**, συστατικαὶ ἐπιστολαί.

Crédere, (**crédo**) πιστεύω, νομίζω.

Credíbile, καὶ **Credévole**, κοιν. πιστευτὸς, πιθανός· καὶ εὐπειθὴς, ὁ εὔκολα πιστεύων.

Credibilità, θ. πιστότης, εὐπείθεια.

Credibilménte, πιστῶς, εἰς τρόπον πιστευτόν.

Crédito, ἀρ. δάνεισμα, τὸ πεπιστευμένον, οὗ ἐναντίον τὸ, **Débito**, χρέος· ἡ ὑπόληψις, τὸ καλὸν ὄνομα.

Creditóre, ἀρ. ὅποιος πιστεύει· ἔτι, ὅποιος ἔχει νὰ λάβῃ, δανειστής· οὗ ἐναντ. τὸ, **Debitóre**. **Creditríce**, θ.

Crédo, ἄρσεν. τὸ πιστεύω, τὸ σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

Credulità, θηλ. ταχυπείθεια, εὐκολοπιστία.

Crédulo, ἰδὲ **Corrívo**.

Credúto, πιστευμένος.

Créma, θ. κορυφὴ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον.

Crémisi, ἰδὲ **Chérmisi**.

Cremisíno, ἄρσεν. κιρμίζι, κρεμέζι· κόκκινον βαθύ.

Cremór di Tártaro, ἀρ. τὸ ἄνθος τῆς τρυγίας· ἰατρικόν.

Cremóre, ἄρσεν. τὸ λεπτότερον μέρος, τὸ ἄνθος τινῶν ὑλῶν.

Crepáccio, ἀρ. χαραγματιά, σκασματιά. ὅθεν **Crepacciáto**, ἀρ. κλειθριώδης, σκασμένος.

Crepacuóre, ἀρ. ἄκρα λύπη, πονόκαρδος.

Crepáre, (**crépo**) σκάζω.

Crepáto, σκασμένος, καὶ σπασμένος.

Crepatúra, ῥάϊσμα, σχίσμα, σπάσμα, σκασμάδα.

Crepitáre, (**crépito**) τρίζω· λέγεται κυρίως διὰ τὴν φωτίαν. Λατ.

Crepoláre, (**crépolo**) σχίζομαι· οὐδέτ.

Crepúscolo, ἄρσεν. δειλη, κνέφας· τὸ φῶς ὁποῦ φαίνεται τὸ πρωῒ πρὶν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν.

Crescénte, κοιν. αὐξανόμενος.

Crescénza, θηλ. αὔξησις. ἰδὲ καὶ **Carnosità**.

Créscere, (**crésco**) αὐξάνομαι, μεγαλώνω· καὶ ἐνεργ. αὐξάνω, καὶ ἀνατρέφω. **Crébbi**, **crescésti**, κτλ'. παρακ.

Cresciménto, ἄρσεν. αὔξησις, μεγάλωμα.

Crescióne, ἀρ. ἠρύγγιον, σισύμβριον, νεροδύοσμος· χόρτον.

Cresciúto, ηὐξημένος.

Cresentína, θ. τεμάχιον ψωμίου ψηστὸν μὲ λάδι, καὶ ἅλας.

Crésima, καὶ συγκοπῇ, **Crésma**, θ. χρίσμα, τὸ ἅγιον μύρον.

Cresimáre, (**crésimo**) μυρώνω. **Cresimáto**. μετ.

Créspa, θ. ῥυτὶς, ζαρωματία.

Crespaménto, ἄρσεν. καὶ **Crespézza**, θηλ. ζάρωμα· καὶ τὸ σγουρὸν κτένισμα τῶν μαλλίων, **de' capélli**.

Créspo, καὶ **Crespóso**, ἀρ. σγουρὸς, κατζαρὸς, καὶ ζαρωμένος· οὗ ἐναντ. τὸ, **Distéso**.

Crésta, θ. λόφος, τὸ κορέλι τοῦ πετεινοῦ, χαρχάλι, κορυφή· καὶ πρίσματι ὡς σῦκον εἰς τὰ αἰδοῖα.

Crestóso, καὶ **Crestúto**, ἀρ. λόφυρος, ὁ ἔχων λόφον· ἰδὲ **Crésta**.

Créta, θ. κιμωλία γῆ, πηλός· (τὸ τεμπεσῆρι).

Cretóso, ἄρσεν. πηλώδης.

Cría, θηλ. χρεία, ἤγουν διήγησις τῶν πράξεων ἢ λόγων τινὸς ἀξιολόγου ἀνδρός.

Cribráre, (**críbro**) κοσκινίζω, Λατ.

Crícca, θ. εἶδος παιγνιδίου μὲ τὰ χαρτία· ἰδὲ καὶ **Crióсca**.

Crimenlése, ἀρ. ἔγκλημα καθοσιώσεως. Λατ.

Criminále, κοιν. ἐγκληματικός.

Criminalísta, ἄρσεν. ὁ πεπαιδευμένος, ἔμπειρος εἰς τὰς ἐγκληματικὰς διαδικασίας.

Criminalménte, ἐγκληματικῶς.

Crimináre, (**crímino**) δίκην ἐγκληματικὴν φέρω κατά τινος· αἰτιῶμαι, κατηγορῶ, ἐγκαλῶ. Λατ.

Crímine, ἄρσεν. ἔγκλημα· καὶ **Criminóso**, ἀρ. ἐγκληματικός. Λατ.

Críne, ἀρ. ἡ χαίτη τοῦ ἀλόγου· ἔτι, ἡ τοῦ ἀν-

θρώπου κόμη, τὰ μαλλία. **Criniéra**, θ. ἡ χαίτη τοῦ ἀλόγου.

Criníto, καὶ **Crinúto**, ἀρ. κομήτης.

Criócca, θ. ἕνωσις, σύναξις, συντροφία, ἐπὶ κακοῦ.

Crisálide, ἀρ. χρυσαλίς.

Crísi, καὶ **Críse**, θ. κρίσις, λέξις τῆς ἰατρικῆς, ἡ νέα περίοδος, ἡ κλίσις ὁποῦ λαμβάνει ἡ ἀῤῥωστία, ὅταν ἡ φύσις θέλῃ νὰ ἐλαφρύνῃ, νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄῤῥωστον.

Crísma, ἰδὲ **Crésima**.

Crisocólla, θ. χρυσοκόλλα, εἶδος νίτρου, ἢ ἅλατος πρὸς ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων.

Crisólito, ἀρ. χρυσόλιθος. εἶδος λίθου πολυτίμου.

Cristallíno, ἀρ. κρυστάλλινος.

Cristállo, ἀρ. κρύσταλλος.

Cristéo, **Cristéro**, καὶ **Cristére**, ἀρσεν. κλυστήριον.

Cristerizzáto, ἀρ. δοσμένος μὲ κλυστήριον.

Cristianaménte, χριστιανικῶς.

Cristianéllo, ἀρ. ἀνθρωπάριον. ἕνας οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.

Cristianésimo, ἀρσεν. καὶ **Cristianità**, θ. ὁ χριστιανισμὸς, ὅλη ἡ χριστιανικὴ πολιτεία.

Cristiáno, ἀρ. χριστιανός. καὶ χριστιανικὸς, ἀνήκων, πρέπων εἰς χριστιανόν.

Crítica, θηλ. ἀνάκρισις, κατάκρισις.

Criticáre, (**crítico**) ἀνακρίνω, ἐξετάζω, ψέγω. **Criticáto**, μετ.

Crítico, ἀρ. κριτικὸς, ὅποιος ἐξετάζει, διορθώνει, κρίνει τὰ συγγράμματα. **Di crítici**: κριτικαὶ ἡμέραι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ Ἰατρὸς κρίνει περὶ τοῦ ἀῤῥώστου.

Crivelláre, (**véllo**) κοσκινίζω. **Crivelláto**, μετ.

Crivéllo, ἀρ. κόσκινον.

Croccáre, (**cròcco**) ἰδὲ **Cigoláre**, καὶ **Cicaláre**.

Crocchiáre, (**crócchio**) δέρνω, δίδω ξυλιαῖς. Μεταφ. λέγεται διὰ τὸ τρίξιμον ὁποῦ κάμνουν τὰ σκασμένα πράγματα, ὅταν κτυπῶνται· καὶ οὐδέτερ. εἶμαι ἄῤῥωστος· ἔτι φλυαρῶ.

Crócchio, ἀρ. ψιθύρισμα, ταραχὴ πολλῶν συνομιλούντων, φλυαρούντων· ἔτι, σχῆμα ἀπρεπὲς πρός τινα διὰ καταφρόνησιν. **E'sser crócchio**, εἶμαι ὀλίγον ἄῤῥωστος.

Crocchióne, ἀρ. φλήαρος.

Cróce, θ. σταυρός. **Crocétta**, **Crocellína**, ὑποκορ.

Cróceo, ἀρ. κρόκινος. λατ.

Crocería, θ. πλῆθος σταυροφόρων.

Crociaménto, ἀρ. βάσανος λατ.

Crociáre, (**crócio**) βασανίζω· ἔτι, σταυρόνω τινὰ μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Crociáta, θ. ἡ σταυροφορία. τὰ στρατεύματα καὶ ἡ συμμαχία τῶν χριστιανῶν κατὰ τῶν ἀπίστων· ἔτι, τετράοδον, σταυροδρόμι, ὅπερ λέγεται καὶ **Crocícchio**.

Crocidáre, καὶ **Crocitáre**, (**crócido**) κράζω, φωνάζω ὡς ὁ κόραξ.

Crocífero, ἀρ. σταυροφόρος.

Crocifíggere, σταυρόνω. καρφώνω εἰς τὸν σταυρόν. **Crocifíggo**, ἐνεστ. **Crocifíssi**, παρακ. **Crocifísso**, μετ.

Crocifissióne, θ. καὶ **Crocifiggiménto**, ἀρ. σταύρωσις.

Crocifísso, ἀρσεν. ἐσταυρωμένος.

Crocifissóre, ἀρ. σταυρωτής.

Cróco, ἀρ. κρόκος.

Crogioláre, (**mi crógiolo**) ψήνομαι καλῶς· αὐτοπαθ. **Crogiolársi**, λέγεται διὰ ἕνα ὁποῦ στέκει πολὺ εἰς τὸ κραββάτιον, ἢ εἰς τὴν φωτίαν, καὶ λαμβάνει πᾶσαν ἄλλην ἀνάπαυσιν.

Crogiólo, ἀρσεν. ψήσιμον μακρυνὸν μὲ ὀλίγην φωτίαν.

Crogiuólo, καὶ **Crociuólo**, ἀρ. χωνευτήριον.

Crollaménto, ἀρ. τιναγμός.

Crolláre, (**cróllo**) τινάζω, σείω, ταράττω.

Cróllo, ἀρ. τιναγμός.

Cróma, θ. χρῶμα, σημεῖον, σχῆμά τι μουσικῆς· καὶ **Cromático**, ἀρσεν. χρωματικός.

Crónaca, καὶ **Crónica**, τὰ χρονικά· ἱστορία δίκην ἐφημερίδος.

Cronichísta, καὶ **Croním sta**, ἀρσεν. τῶν χρονικῶν συγγραφεύς.

Crónico, ἀρσεν. χρονικός. **Mal crónico**, χρονικὴ ἀῤῥωστία, οὗ ἐναντίον τὸ, **Acúto**.

Cronología, θ. χρονολογία.

Crosciáre, (**cróscio**) τό πίπτειν τῆς αἰφνιδίου καί ῥαγδαίας βροχῆς. Μεταφ. ῥίπτω ἀπό τό ὕψος καί κτυπῶ μέ βίαν· ἔτι, τό τρίζειν τῆς φωτίας, καίοντας χλωρά ξύλα· ἔτι, ὑπερβράζειν.

Cróscio, ἀρ. ἡ ταραχή τοῦ νεροῦ ἤ ἄλλου τοιούτου ἐν τῷ βράζειν. **Cróscio di rísa**, κρότος γέλωτος, γέλως ἄμετρος.

Crósta, θ. ἡ πλάξ, ἡ φλοῦδα.

Crostáta, θ. ὁ πλακοῦς, πήτα.

Crostíno, ἀρσεν. τεμάχιον ψημένου ψωμίου.

Crostóso, καί **Crostúto**, ἀρ. πλακώδης, γεμάτον κρούσταις.

Cruccévole, κοιν. ὀργίλος, θυμώδης.

Crucciáre, (**crúccio**) παροξύνω, ὀργίζω· καί αὐτοπαθ. ὀργίζομαι. **Crucciáto**, μετ.

Crúccio, ἀρ. ὀργή, καί λύπη..

Crucciόso, ἀρ. ὠργισμένος, παρωξυμένος.

Cruciaménto, ἀρ. βασανισμός.

Cruciáre, ἤ **Crociáre**, (**crúcio**) βασανίζω. **Cruciáto**, βασανισμένος.

Crucifíggere, λατ. ἰδὲ **Crocifiggere**, κτλ.

Crudaménte, σκληρῶς.

Crudéle, κοιν. σκληρός.

Crudelménte, σκληρῶς.

Crudeltà, θ. σκληρότης. ου ἐναντ. τό, **Compassióne**.

Crudézza, θ. ὠμότης· καί ἀχωνευσία.

Crúdo, ἀρ. ὠμός, ἄωρος, σκληρός· **Cruditá**, θ. ὠμότης.

Cruénto, ἀρ. αἱματώδης. καί **Cruentáre**, (**cruénto**) αἱματώνω. λατ.

Crúna, θηλ. ἡ τρύπα τῆς βελόνης.

Crúsca, θ. πίτυρον· (οἱ Βενετ. **Sémola**). Ἔτι, ὄνομα Ἀκαδημίας, ἐξ ἧς τό Λεξικόν τῆς λεγομένης Κρούσκας, παρά τοῦ κοσκινίζειν τό ἄλευρον ἐκ τῶν συγγραμμάτων, συλλέγουσα τό ὡραιότερον ἄνθος, καί τά πίτυρα ἀποῤῥίπτουσα· ὡς ποιεῖ τό κόσκινον, τό ὁποῖον εἶναι καί ἡ Σημαία τῆς αὐτῆς Ἀκαδημίας.

Cruschéllo, ἀρ. τό λεπτότερον πίτυρον.

Cruscherélla, θ. παιγνίδι τῶν παιδίων μέ τά πίτυρα.

Cruscóne, ἀρ. πίτυρα κοσκινισμένα.

Cruscóso, ἀρ. πιτυρώδης.

Cubáttolo, **Cubátto**, ἀρ. καί **Cubáttola**, θ. ἐργαλεῖον ἀπό βέργαις, μέ τό ὁποῖον πιάνονται τά πουλία.

Cúbico, ἀρ. κυβικός.

Cubicolário, ἀρ. ὁ ἐπί τοῦ κοιτῶνος. **Κατ.** ἰδὲ **Cameriére**.

Cúbito, ἀρσεν. ἀγκών, καί εἶδος μέτρου.

Cúbo, ἀρ. κύβος, καί ἐπίθ. κυβικός.

Cuccágna, θ. ὄνομα μυθώδους τόπου γέμοντος ἡδονῶν. **Μεταφ.** εὐδαιμονία, εὐτυχία, ἀφθονία.

Cucchiája, θ. εἶδος ἀντλίας· ἔτι, ἐργαλεῖον, δί οὗ γεμίζονται τά πυροβόλα ὄργανα, τά κανόνια.

Cucchiájo, ἀρ. τό κοχλιάριον, χουλιάρι· καί **Cucchiajáta**, θ. χουλιαριά.

Cúccia, θηλ. εἶδος κραββατίου.

Cúccio, καί **Cúcciolo**, ἀρ. σκυλάκιον.

Cúcco, ἀρσεν. αὐγόν. Λέγεται καί τό πλέον ἀγαπημένον τέκνον παρά τῶν γονέων του.

Cucína, θ. τό μαγειρεῖον.

Cucináre, (**cucíno**) μαγειρεύω.

Cuciniére, καί **Cucinatóre**, ἀρ. μάγειρος.

Cucíno, ἰδὲ **Cuscíno**.

Cucíre, (**cúcio**) ῥάπτω.

Cucíto, ἀρ. ῥαμμένος.

Cucitúra, θ. **Cuciménto**, καί **Cucíto**, ἀρ. ῥαφή, ῥάψιμον.

Cucúlio, καί **Cúculo**, ἀρ. κόκκυξ, ὁ κοῦκκος.

Cucúrbita, ἀρ. εἶδος ἀγγείου διά ἀπόσταξιν· καί θ. κολοκύνθη.

Cucúzza, θ. κολοκύνθη· μεταφ. ἡ κεφαλή.

Cucúzzolo, ἀρσεν. κορυφή, καί ἐξαιρέτως ἡ τῆς κεφαλῆς.

Cúffia, θηλ. κάλυμμά τι τῆς κεφαλῆς, σκούφια.

Cuffiáre, (**cúffio**) τρώγω καί πίνω ἀμέτρως.

Cuffiótto, ἀρ. σκούφια διά τούς ἄνδρας.

Cugíno, ἀρ. ἐξάδελφος.

Cúi, (ἀντωνυμία ἀναφορική.) ὁ ὁποῖος· καθ' ὁ-

λας τὰς πτώσεις, (ἐκτὸς τῆς ὀνομαστικῆς) γένη, καὶ ἀριθμούς.

Cujússo, ἀρ. γνωμικὸν λατινικὸν πρὸς ἐπίδειξιν, λέγεται φαντασιώδους, πλαστῆς μαθήσεως.

Culaccíno, ἀρ. τὸ κρασὶ ὁποῦ μένει εἰς τὸν πάτον τοῦ ποτηρίου.

Culája, θηλ. ἡ κοιλία τῶν πουλίων ὀγκωμένη, βλαμμένη.

Culájo, ἀρ. καὶ **Culáre**, κοιν. ἀνήκων εἰς τὸν πρωκτόν.

Culáta, καὶ **Culattáta**, θ. πληγή, κτύπημα εἰς τὸν πρωκτόν, τὸν κῶλον.

Culátta, θ. ὁ γλουτός, ἡ πυγή· τὰ κωλομέρια· τὰ ὀπίσθια πολλῶν πραγμάτων.

Culattáre, πιάνω τινὰ ἀπὸ τοὺς πόδας, καὶ ἀπὸ τὰ χέρια, καὶ τὸν κτυπῶ τὸν πρωκτὸν εἰς τὴν γῆν.

Culeggiáre, (éggio) περιπατῶντας τινάζω τὰ κωλομέρια, περιπατῶ μὲ ὑπερηφάνειαν.

Culiséo, τὸ κολοσσεῖον, ὄνομα ἀμφιθεάτρου τῆς Ῥώμης. γελαστικῶς, ὁ πρωκτός, ὁ κῶλος.

Cúlla, θ. τὸ σπάργανον, ἡ κούνια.

Culláre, κινῶ, τινάζω τὴν κούνιαν.

Culléo, ἀρ. κολεός, εἶδος τιμωρίας, ὁποῦ ἐδίδετο τοῖς πατροκτόνοις. Ἔβαναν αὐτοὺς εἰς σακκίον μαζῆ μὲ ἄγρια θηρία.

Cúlo, ἀρ. πρωκτός, ὁ κῶλος.

Cultiváre, ἰδὲ **Coltiváre**, κτλ'.

Cúlto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Cólto**· ἔτι, ἡ πρὸς Θεὸν λατρεία.

Cumuláre, (cúmulo) σωρεύω.

Cumulataménte, σωρηδόν.

Cumulazióne, θ. σώρευσις.

Cúmulo, ἀρ. σωρός.

Cúna, ἰδὲ **Culla**.

Cúneo, ἀρ. ὁ σφήν, σφῆνα.

Cunículo, ἀρ. ὑπόνομος, λαγοῦμι· ἔτι, τὸ κουνέλι.

Cuócere, φήνω. μαγειρεύω. **Cuóco**, cuóci, ἐνεστ. **Cóssi**, cuocésti, κτλ'. παρακ. **Cótto**, μετ.

Cuocióre, ἀρσεν. καυθμός, φαγοῦρα.

Cuocitúra, θ. ἕψησις.

Cuóco, ἀρ. μάγειρος· πληθυντ. chi.

Cuójo, ἀρσεν. δέρμα, πετζί.

Cuopríre, ἰδὲ **Copríre**.

Cuóre, ἀρ. καρδία. **Córe**, ποιητ.

Cuoricíno, ἀρ. μικρὴ καρδία· ὑποκορ.

Cupézza, θ. βαθύτης.

Cupidaménte, ἐπιθυμητικῶς.

Cupidígia, **Cupidézza**, καὶ **Cupiditá**, θ. ἐπιθυμία, πλεονεξία.

Cupídine, θ. ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος.

Cúpido, ἀρ. ἐπιθυμητής, ὁ ἀτάκτως ἐπιθυμῶν· ἔτι, φιλάργυρος.

Cupído, ἀρ. ὁ Ἔρως, ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος.

Cúpo, οὐσιαστ. ἀρ. βάθος. καὶ ἐπίθ. βαθύς. **Uómo cúpo**, κρυφὸς ἄνθρωπος. **Colóre, cupo**, σκοτεινὸν χρῶμα.

Cúpola, θ. θόλος, κουμπές.

Cúra, θηλ. φροντίς, στοχασμός, σπουδή, ἐπιμέλεια· ἔτι, θεραπεία, ἰατρεία.

Curábile, κοιν. εὐίατος, ἰατρευτός.

Curánte, κοιν. ὁ φροντίζων, καὶ ὁ ἰατρεύων.

Curáre, (cúro) φροντίζω ἐπιμελοῦμαι, τιμῶ· ἔτι, ἰατρεύω, καὶ καθαρίζω. **Curáto**, μετ.

Curatélla, θ. ἰδὲ **Coratélla**.

Curatívo, ἀρ. θεραπευτικός, ἰατρευτικός.

Curáto, ἀρ. ἐφημέριος μιᾶς ἐκκλησίας, ἐπιμελητὴς τῶν ψυχῶν.

Curatóre, ἀρ. ἐπιμελητής, φροντιστής, ἐπίτροπος.

Curazióne, καὶ **Curagióne**, θ. θεραπεία, ἰατρεία.

Cúrcuma, θ. εἶδος φυτοῦ· τῆς Ἰνδίας, κρόκος Ἰνδικός.

Cúria, θ. δικαστήριον.

Curiále, ἀρσεν. δημηγόρος, τοῦ δικαστηρίου.

Curiándolo, ἀρ. τὸ κόριον, κορίαννον, χόρτον.

Curiosaménte, περιέργως, μὲ περιέργειαν.

Curiositá, θηλ. περιέργεια.

Curióso, ἀρσεν. περίεργος.

Cúrra, **Cúrra**, φωνή, δι' ἧς κράζεται ἡ ὄρνιθα.

Cúrro, ἀρ. κύλινδρος, ξύλον στρογγυλόν, δι' οὗ κινοῦνται, κυλοῦνται πέτραι καὶ ἄλλα βάρη· ἔτι, ἀμάξιον.

Cursóre, ἀρ. δρομεύς, ὁποῦ τρέχει.

Curváre, (cúrvo) κυρ-

τώνω, καμπυλώνω, λυγίζω· Curváto, μετ.

Curvatúra, Curvézza, καί Curvità, θ. καμπυλότης.

Curúle, θ. Sédia di Magistráto présso i Románi: δίφρος ἡγεμονικός ἀγκυλόπους παρά τοῖς παλαιοῖς Ῥωμαίοις.

Cúrvo, ἀρ. καμπύλος.

Cuscino, ἀρ. μαξελάρι.

Cúspide, θηλ. ἀκωκή, αἰχμή, ἀκμή, ἄκρα. λατ.

Custóde, ἀρ. φύλαξ.

Custódia, θηλ. φυλακή, φροντίς· ἔτι, θήκη.

Custodíre, (ísco) φυλάττω, διατηρῶ.

Custodíto, φυλαμμένος.

Cúte, θ. δέρμα, πετζί καί Cutícola, θηλ. δερμάτιον.

D

D, στοιχεῖον ἔχον συγγένειαν μετά τοῦ T. διό καί πλεῖσται λέξεις ἐκ τῆς λατιν. φωνῆς μετέτρεψαν τό T. εἰς D, οἷον παρά τῷ, Látro, Ládro. Μετ' αὐτό δέχεται μόνον τό R, ἐκτός τῶν φωνηέντων, οἷον Drágo, Salamándra. πρό αὐτοῦ δέ, τό, L. N. R. S. Ὡς ἀριθμητικόν σημεῖον σημαίνει, πεντακόσια.

Da, παρά, ἀπό· προθ.

Da', (μέ Ἀπόστροφον) ἀντί τοῦ, Dái, ἤ Dálli, ἀπό τούς, ἀπό τά.

Dà, (μετά βαρείας) δίδει. τρίτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος Dare.

Da bánda, κατά μέρος. Da bánda a bánda, ἀπό τό ἕν μέρος εἰς τό ἄλλο.

Dabbenággine, θ. ἁπλότης, καλωσύνη.

Dabbéne, κοιν. ἀγαθός, καλός. Dabbeníssimo, ἀρ. ὑπερθ.

Da béffe, ἤ da búrla, ἐν παιδιᾷ, χωρατᾶ.

Da cánto, κατά μέρος. Da cósta, πλευρόθεν.

Da cápo, ἐξ ἀρχῆς, πάλιν.

D' accórdo, συμφώνως.

Da che, ἐπειδή καί, ἐξ οὗ.

D' addósso, ἀπό τήν πλάτην μου, ἀπ' ἐπάνω μου.

Daddovéro, σπουδῆ, σπουδαίως, μέ τά σωστά, ἀληθῶς· οὐ ἐναντίον τό, Da béffe.

Dádo, ἀρ. κύβος, ζάρι.

Dáino, ἀρ. δορκάς, ζορκάδιον.

Dálla lontána, Dálla lúnga, Da lúnge, ἤ Da lúngi, μακρόθεν.

Dalláto, πλευρόθεν.

Dállo, dálli, ἀρ. Dálla, dálle, θ. ἀπό τόν, ἀπό τούς, ἀπό τήν, ἀπό τάς. Ἑπομένου δέ φανήεντος, ἤ S. μεθ' ἑτέρου συμφώνου, λέγεται Dagli, ἀντί τοῦ, Dálli.

D' altrónde, ἄλλοθεν.

Dáma, θ. εὐγενής γυνή. Nóstra Dáma, κατ' ἐξοχήν, ἡ Παναγία· ἔτι, Dáma, ἡ ἐρωμένη· ἔτι, εἶδος παιγνιδίου, ἡ Δάμα· ἔτι, ἀντί τοῦ, Dáino.

Dameggiáre, (éggio) περιποιοῦμαι, θεραπεύω, ὑπηρετῶ, χαμαρώνω τάς γυναῖκας· ὅθεν.

Dameríno, ἀρ. γυναικοφίλης.

Damigélla, θ. παρθένος, κόρη· ἔτι, νέα εὐγενής, θεράπαινα, ἥτις δουλεύει μίαν βασίλισσαν, ἤ ἀρχόντισσαν.

Damigéllo, ἀρ. νεανίσκος.

Dámma, ἰδέ Dáino.

Dámo, ἀρ. ἐραστής.

Da mò avánti, εἰς τό ἑξῆς, ἀπό τώρα καί ἐμπρός.

Danáro, Danájo, καί Denájo, ἀρ. δηνάριον, τό ιβ. μέρος ἑνός σολδίου. ἔτι, τά ἀργύρια, χρήματα, ἐν γένει.

Daneróso, καί Danajóso, ἀρ. πολυχρήματος, πλούσιος.

Da niénte, οὐτιδανός.

Dannábile, κοιν. ἄξιος ψόγου, κατηγορίας, καταδίκης.

Dannáre, (dánno) καταδικάζω, κατηγορῶ, ψέγω· ἔτι, ἐξαλείφω, καί αὐτοπαθ. κολάζομαι, ἤτοι ὑπάγω εἰς τήν αἰώνιον Κόλασιν. Dannáto, καταδικασμένος. I Dannáti, οἱ ἐν τῷ Ἅδῃ κολασμένοι.

Dannatóre, ἀρσεν. καταδικαστής.

Dannazióne, καί Dannagióne, θ. καί Dannaménto, ἀρ. κατάγνωσις, κόλασις, καταδίκη.

Danneggiaménto, ἀρ. ζημία.

Danneggiáre, (éggio) βλάπτω, ζημιώνω.

Danneggiáto, ζημιωμένος.

Dannévole, κοιν. μεμπτός,

ἀξιοκατάκριτος· ἔτι, ζημιώδης, βλαβερός.

Dannificáre, (nífico) ζημιώνω· ἔτι, καταδικάζω, ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω.

Dánno, ἀρ. ζημία, βλάβη.

Dannosaménte, μὲ ζημίαν, βλαβερῶς.

Dannóso, ἀρσεν. βλαβερός, ζημιώδης.

Dánte, κοιν. ὁ διδούς· ἔτι, ὄνομα ζώου τινός· ἔτι, ὄνομα περιφήμου Ποιητοῦ· ὅθεν.

Dantésco, ἀρ. τὸ κατὰ τὸ ὕφος, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Ποιητοῦ Δάντου· καὶ **Dantísta**, ἀρ. Δαντιστής, ὁ μελετῶν, ἢ μιμούμενος τὸν Δάντην.

Dánza, θ. χορός.

Danzáre, (dánzo) χορεύω.

Danzatóre, ἀρ. χορευτής.

Da óggi, ἢ **Da óra innánzi**, ἀπὸ τὴν σήμερον, ἀπὸ τώρα καὶ ἑξῆς.

Da pázzo, ἀνοήτως, ἀφρόνως, ὡσὰν τρελός.

Dápe, θηλ. τὸ ἔδεσμα, φαγητόν. λατ.

Da per sè, καθ' ἑαυτόν, ἀφ' ἑαυτοῦ του.

Da per tútto, πανταχοῦ.

Dappiè, καὶ **Dappiéde**, κάτωθεν, παρὰ πόδας.

Dappocággine, καὶ **Dappochézza**, θ. ὀκνηρία.

Dappóco, φαῦλος, οὐτιδανός· εἶναι ἄκλιτον.

Dappoichè, ἀφ' οὗ· καὶ **Dappói**, ἔπειτα.

Dapprésso, ἐγγύς, σιμά.

Dardeggiáre, (dardéggio) ἀκοντίζω.

Dárdo, ἀρ. ἀκόντιον, βέλος, σαΐτα.

Dáre, ἐνεστ. **Do**, **dái**, **dà**, κτλ'. **Diédi**, **désti**, κτλ'. παρακείμ. **Darò**, μέλλων. **Dáto** μετοχ. Δίδω, συγχωρῶ, διορίζω, πωλῶ, ἀπαντῶ, κτυπῶ, δέρνω, δείχνω, ἀποδείχνω· καὶ ἐπὶ χρωμάτων, σημαίνει τό, πλησιάζω, κλίνω· οἷον **Dà nel bígio**: κλίνει εἰς τὸ ψαρόν· καὶ ἐπὶ Τίτλων, οἷον **Dár dell' Illustríssimo**: ἀποδίδω, ἐπιγράφα τινὶ τό, Ἐκλαμπρότατος. Τὸ Ῥῆμα τοῦτο συζεύγεται καὶ μὲ ἄλλα ῥήματα καὶ ὀνόματα πάμπολλα, ὅθεν σχηματίζονται διάφοροι φράσεις καὶ παροιμίαι.

Darséna, θ. τὸ ἐσώτερον τοῦ λιμένος.

Da sè, καθ' αὑτόν, ἀφ' ἑαυτοῦ του.

Da sénno, σπουδαίως· οὗ ἐναντ. τό, **Da búrla**.

Da sézzo, εἰς τὸν ἔσχατον, ὕστερον τόπον.

Dassái, καὶ **D' assái**, ὡς ἐπίθ. ἱκανός, ἀρκετός· οὗ ἐναντ. τό, **Dappóco**.

Dáta, θηλ. ἡ ἡμέρα, τὸ ἔτος τῶν ἐπιστολῶν, κτλ'.

Datívo, ἀρ. ἡ δοτική, τρίτη πτῶσις.

Dáto, ἀρ. παρὰ τοῦ **Dáre**, δοσμένος.

Dáto, καὶ **Datochè**, ὑποθετέον, ἄν, ἀνίσως καί.

Datóre, ἀρ. δοτήρ. **Datríce**, δότειρα.

Dáttero, ἀρ. φοῖνιξ, χουρμᾶς, τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός του.

Dattilífero, ἀρ. ὁποῦ καρποφορεῖ χουρμάδες.

Dáttilo, ἀρσεν. δάκτυλος, ποῦς στίχου, ἐκ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν· ἰδὲ καὶ **Dáttero**.

Dattórno, καὶ **D'attórno**, ὁλόγυρα.

Da vantággio, καὶ **Davvantággio**, προσέτι, περιπλέον περισσότερον.

Davánte, καὶ **Davánti**, πρό, πρότερον, ἔμπροσθεν.

Davanzále, ἀρ. ἡ προβολή, τὸ ἐξέχον παραθύριον τῶν παραθυρίων.

Davánzo, καὶ **D'avánzo**, ἅδην, ὑπερπερισσῶς, παραπολύ.

Da véro, καὶ **Davvéro**, ἀληθῶς.

Da vicíno, σιμά.

Davídico, ἀρ. Δαβιτικός.

Da último, τελευταῖον, ὑστερινά.

Dázio, ἀρ. δασμός· (κουμέρκι). πληθ. **Dázj**.

Dazióne, θηλ. ἔκδοσις, παράδοσις.

De', μετὰ ἀποστρόφου, ἀντὶ τοῦ **Dálli**, τῶν.

Déa, θηλ. Θεά· πληθ. **Dée**. **Minérva**, ἢ **Pállade**, Ἀθηνᾶ. **Vénere**, Ἀφροδίτη. **Cérere**, Δημήτηρ. **Diána**, Ἄρτεμις. **Prosérpina**, Περσεφόνη. **Giunóne**, Ἥρα. **Témide**, ἢ **Témi**, Θέμις. **E'be**, Ἥβη. **Cibéle**, Κυβέλη.

Debaccáre, (bácco) παροινέω, θορυβῶ, μαίνομαι, τρέχω ἀχαλίνωτα.

Débbio, ἀρ. καυσιμὸν ξύλων, κτλ'. δι' ὧν κοπρίζεται ἡ γῆ.

Debelláre, (debéllo) καταπολεμῶ, νικῶ. **Debelláto**, μετ.

Debellazióne, θ. κατα-

πολέμησις, νίκη, ἀφανισμός.

Débile, κοιν. ἀσθενής, ἀδύνατος.

Debilitá, θ. ἀδυναμία, ἀσθένεια.

Debilitaménto, ἀρ. ἀσθένημα.

Debilitáre, (debílito) ἀδυνατίζω· **Debilitáto**, μετοχή.

Debitaménte, εἰκότως, πρεπόντως.

Débito, ἀρ. χρέος. **Debituólo**, καὶ **Debitúzzo**, ὑποκορ. **Débito**, ἐπίθ. ἰδὲ **Dovúto**.

Debitóre, ἀρ. χρεώστης· **Debitríce**, θηλ.

Débole, ἀδύνατος.

Debolézza, ἀδυναμία.

Debolménte, καὶ **Debilménte**, ἀσθενῶς, ἀδύνατα.

Déca, θ. δεκάς.

Decacórdo, ἀρ. δεκάχορδον.

Decadénza, θ. ἔκπτωσις, ξεπεσμός.

Decadére, (decádo) καταπίπτω, ἐκπίπτω, ξεπεύτω.

Decadúto, ξεπεσμένος.

Decágono, ἀρ. δεκάγωνον.

Decálogo, ἀρ. δεκάλογος· αἱ δέκα Ἐντολαί.

Decameróne, ἀρ. βιβλίον τοῦ Βοκκακκίου οὕτω καλούμενον, δεκαήμερος.

Decáno, ἀρ. Δεκανός· ἀξιωματικός Ἐκκλησιαστικός· καὶ **Decanáto**, ἀρ. τὸ ἀξίωμα αὐτό.

Decantáre, (decánto) καταχέω, ἐκχύνω ἐλαφρᾶ, ἀπαγάλι. Χημικ. ἔτι, διαφημίζω.

Decantáto, διαφημισμένος.

Decapitáre, (decápito) ἀποκεφαλίζω. **Decapitáto**, ἀποκεφαλισθείς.

Decapitazióne, θηλ. ἀποκεφάλισμα.

Decennále, **Decénne**, κοιν. λατ. καὶ **Decennário**, ἀρ. δεκαετής, δέκα χρόνων.

Decénnio, ἀρ. δεκαετία.

Decénte, κοιν. πρέπων, πρεπώδης.

Decenteménte, πρεπόντως, προσηκόντως.

Decénza, θ. εὐπρέπεια, τὸ πρέπον.

Dechináre, ἰδὲ **Dichináre**, κτλ'. καὶ οὕτως ὅσα ἄλλα οὐχ εὑρήσεις διὰ τοῦ **De**, ζήτει εἰς τὸ, **Di**.

Decídere κόπτω· ἔτι, ἀποφασίζω, κρίνω. **Decído**, ἐνεστώς. **Decísi**, **decidésti**, παρακ.

Décima, θ. δεκατιά.

Decimále, κοιν. δεκαταῖος.

Decimáre, (décimo) δεκατῶ, καὶ ἀφαιρῶ.

Décimo, ἀρ. δέκατος· οὐσιαστ. τὸ δέκατον μέρος.

Decína, θ. δεκάς.

Decisióne, θ. ἀπόφασις.

Decisivaménte, ἀποφασιστικῶς.

Decisívo, ἀρ. ἀποφασιστικός.

Decíso, (παρὰ τοῦ **Decídere**) ἀποφασισμένος.

Declamáre, (declámo) ῥητορεύω. λατ.

Declamatóre, ἀρ ῥήτωρ.

Declamatório, ἀρ. ἀνήκων εἰς ῥητορείαν.

Declamazióne, θηλ. ῥητορεία.

Declaratório, ἀρ. δηλωτικός.

Declinaménto, ἀρσεν. καὶ **Declinazióne**, θ. παρακμή, κλίσις.

Declináre, (declíno) ἐκκλίνω, κλίνω, ξεπεύτω. **Si declína**, κλίνεται, **Declináto**, μετ.

Declíve, κοιν. **Declívo**, ἀρ. ἐπικλινής, κατωφερής.

Declivitá, θ. τὸ κάταιτες, ὁ κατήφορος.

Decolláre, (decóllo) ἀποκεφαλίζω.

Decolláto, ἀποκεφαλισμένος.

Decoráre, (decóro) εὐτρεπίζω, στολίζω.

Decoráto, κεκοσμημένος.

Decorazióne, θ. κόσμησις.

Decóro, ἀρ. τὸ πρέπον.

Decoróso, καὶ **Decóro**, ἐπίθ. ἀρ. εὐσχήμων, εὐπρεπής.

Decórso, ἀρ. δρόμος, τρέξιμον· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται ἐπὶ καιροῦ.

Decótto, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἔψημα, ἀπόβρασμα· καὶ ἐπίθ. βρασμένος.

Decottóre, ἀρ. λυμαντὴρ, ὁ φθείρας τὸ ἰδικόν του καὶ τὸ ξένον πρᾶγμα· λατ. (μουφλούζης).

Decozióne, θ. ἰδὲ **Decótto**, οὐσιαστ.

Decreménto, ἀρσεν. ὀλιγόστευσις.

Decrepitá, καὶ **Decrepitézza**, θ. τὸ πανύστατον, βαθύτατον γῆρας.

Decrépito, ἀρ. ὑπέργηρος.

Decréscere, (decrésco) μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω.

Decresciménto, ἀρ. μείωσις, ὀλιγόστευσις.

Decretále, οὐσιαστ. ὅλον τὸ σύστημα, τὸ σῶμα τῶν Παπικῶν Νομοκανόνων· καὶ ψήφισμα, δεκρέτον, νόμος κανονικός.

Decretáre, (decréto) θε-

σπίζω, ἀποφασίζω. Decretáto, μετ.

Decréto, ἀρσεν. ψήφισμα, θέσπισμα, ἀπόφασις· καὶ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ, Decretáto.

Decúbito, ἀρ. ἡ πρώτη ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἄῤῥωστος ἀρχίζει νὰ κεῖται εἰς τὸ κραββάτιον. Ἰατρ.

Decumáno, ἀρ. δεκαταῖος, μεγάλος.

Décuplo, ἀρσεν. δεκαπλάσιος.

Decurióne, ἀρ. δεκάδαρχος.

Dédalo, ἀρ. ὁ Δαίδαλος.

Dedicáre, (dédico) καθιερόνω, ἀφιερώνω. Dedicáto, μετ.

Dedicatória, θ. προσφωνητική ἐπιστολή.

Dedicazióne, θ. καὶ Dedicaménto, ἀρσεν. ἀφιέρωσις.

Dédito, ἀρ. ἔκδοτος, δοσμένος.

Dedizióne, θηλ. παράδοσις. λατ.

Dedúrre, (dedúco) ὁδηγῶ, καὶ ἐξάγω, παράγω, εὐγάζω ἔξω. Dedússi, deducésti, παρακ. Si dedúce, παράγεται, ἐξάγεται.

Dedútto, καὶ Dedótto, ἐξαγόμενος. Εὕρηται καὶ Didútto.

Deduzióne, θ. ἐπαγωγή.

Defalcáre, ἰδὲ Difalcáre, κτλ.

Deferénza, θ. συγκατάβασις, ὑπόκλισις.

Deferíre, (ísco) συγκαταβαίνω, ὑποκλίνω εἰς τὴν γνώμην τινός διὰ σέβας· ἰδὲ καὶ Denunziáre. λέξ. τῆς συνηθείας.

Defésso, ἀρσεν. κατάπονος, κουρασμένος.

Deficiénte, κοιν. ἐλλειπής.

Definíre, καὶ Difiníre, (ísco) διαλύω, καθίστημι ἔριδα, φιλονεικίαν· ἔτι, τελειώνω· ἔτι, ὁρίζω, δίδω τὸν ὁρισμόν.

Definizióne, καὶ Difinizióne, θ. ὁρισμός· ἔτι, διάλυσις, ἀπόφασις.

Deflórare, (deflóro) ἀπανθίζω, ἀφαιρῶ τὸ ἄνθος· ἔτι, διαφθείρω, ξεπαρθενεύω.

Deformáre, καὶ Difformáre, (defórmo) ἀπομορφόνω, ποιῶ ἄσχημον.

Deformazióne, θηλ. δυσμόρφωσις, μεταβολὴ εἰς τὸ ἄσχημον.

Defórme, κοιν. ἄσχημος.

Deformeménte, αἰσχρῶς, ἀσχήμως.

Deformità, θ. ἀσχημία, ἀμορφία.

Defraudáre, (defráudo) ἀποστερῶ τινὰ μὲ δόλον τοῦ πράγματος, ὁποῦ τοῦ πρέπει· ὅθεν, Defraudáto, ἐστερημένος, ἀπατημένος.

Defúnto, ἀρσεν. ἀπεθαμένος.

Degeneráre, (degénero) καταπίπτω ἀπὸ τοῦ γένους, νοθεύομαι, παραστρατίζω. Μεταφ. λέγεται καὶ ἐπὶ καρπῶν καὶ φυτῶν. Degeneráto, μετ.

Degenerazióne, θ. νοθεία, ἐκτροπὴ γένους, διαφθορά.

Degnaménte, ἀξίως.

Degnáre, (dégno) καταδέχομαι, καὶ ποιῶ, ἢ κρίνω ἄξιον.

Degnazióne, θ. εὐμένεια, τρόπος ὁμιλητικός.

Degnévole, κοιν. εὐπροσήγορος, καταδεκτικός.

Degnitá, ἰδὲ Dignità.

Dégno, ἀρ. ἄξιος, πρέπων, προσήκων. Degníssimo, ὑπερθ.

Degradáre, καὶ Digradáre, (degrádo) καταβαίνω κατ' ὀλίγον ἀπὸ βαθμὸν εἰς βαθμόν. Μεταφ. χειροτερεύω· ἔτι, πηγάζω προέρχομαι· ἔτι, μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω κατὰ βαθμούς· ἔτι, διαιρῶ εἰς βαθμούς· ἔτι, ὑστερῶ, κατεβάζω ἀπὸ τὸν βαθμόν, ἢ ἀξίωμα. Degradáto, ἐστερημένος τοῦ βαθμοῦ.

Degradazióne, θ. Degradaménto, ἢ Digradaménto, ἀρ. κατάβασις, καθαίρεσις, στέρησις τοῦ ἀξιώματος.

Déh, ἐπίῤῥ. δεήσεως, ἐκφωνήσεως, καὶ ἐπιτιμήσεως.

Déi, Θεοί. Satúrno, Κρόνος. Gióve, Ζεύς. Nettúno, Ποσειδῶν. Plutóne, Πλούτων. Márte, Ἄρης. Morféo, Μορφεύς. Mómo, Μῶμος. Esculápio, Ἀσκληπιός. Cupído, Ἔρως. Vulcáno, Ἥφαιστος. Eólo, Αἴωλος. Apóllo, ἢ Apólline, Ἀπόλλων. Bácco, Διόνυσος. Mercúrio, Ἑρμῆς. Páne, Πάν. I Lári, οἱ Ἐφέστιοι· I Penáti, οἱ γενέθλιοι, πατρῷοι.

Deicída, ἀρ. θεοκτόνος.

Deicídio, ἀρ. θεοκτονία.

Dejétto, ἀρ. καταβληθείς. λατ.

Dejezióne, θηλ. ἐξουδένωσις, καταβολή.

Deificaménto, ἀρ. καὶ **Deificazióne**, Ͽ. ἀποθέωσις.

Deificáre, (deífico) ἀποθεώνω, καταγράφω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Θεῶν. **Deificáto**, μετ.

Deífico, ἀρ. θεῖος.

Deifórme, κοιν. θεοειδής, θεοείκελος.

Deísmo, ἀρ. θεϊσμός, αἵρεσις τῶν Θεϊστῶν.

Deísta, ἀρσεν. θεϊστής, ὁ δεχόμενος ἓν ὑπέρτατον Ον, ἀλλ' ἀποῤῥίπτων πᾶσαν ἀποκάλυψιν καὶ λατρείαν.

Deità, Ͽ. θεότης.

Dél, τοῦ. Γενικ. τοῦ Il.

Delatóre, ἀρ. ἐνδείκτης, καταπατητής, συκοφάντης.

Del contínuo, ἢ **Del contínovo**, συνεχῶς.

Delegáre, (délego) ἐπιτρέπω, διορίζω, στέλλω τινὰ μὲ ἐξουσίαν νὰ κάμῃ, νὰ ἐξετάσῃ, νὰ κρίνῃ, κτλ'. **Delegáto**, μετ. καὶ οὐσιαστ. κριτὴς διωρισμένος νὰ κρίνῃ μίαν ὑπόθεσιν.

Delegazióne, Ͽ. ἐπιτροπή.

Delettáre, λατ. ἰδὲ **Dilettáre**, κτλ'.

Delfíno, ἀρ. δελφίν, εἶδος ὀψαρίου. Οὕτω καλεῖται καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας.

Delibáre, (delíbo) γεύομαι. λατ.

Deliberáre, καὶ **Diliberáre**, (delíbero) βουλεύομαι, συμβουλεύομαι, διορίζω· ἀποφασίζω, ἀπολύω, καὶ ἐλευθερώνω.

Deliberatívo, καὶ **Diliberatívo**, ἀρ. λαμβάνεται ὡς λέξις τῆς Ῥητορ. καὶ σημαίνει ἓν τῶν γενῶν τοῦ Λόγου, δηλ. τὸ συμβουλευτικόν. **Dimostratívo**, ἐπιδεικτικόν. **Giudiciále**, δικαστικόν.

Deliberazióne, **Deliberagióne**, καὶ **Diliberazióne**, Ͽ. βουλή, συμβούλευσις, καὶ ἐλευθέρωσις.

Delicataménte, καὶ **Dilicataménte**, ἁβρῶς, θρυπτικῶς, τρυφερῶς.

Delicatézza, καὶ **Dilicatézza**, θηλ. τρυφερότης, ἁπαλότης, ἁβρότης.

Delicáto, καὶ **Dilicáto**, ἀρ. ἁβρός, ἁπαλός, τρυφερός, καὶ ἡδύς, γεύσεως τερπνῆς.

Delineáre, (delíneo) σχεδιάζω, περιγράφω.

Delinquénte, κοιν. πταίστης.

Delíquio, ἀρ. λειποθυμία.

Deliránte, κοιν. παράφρων, ὅποιος παραλαλεῖ.

Deliráre, (delíro) παραφρονῶ, παραλαλῶ.

Delírio, ἀρ. παραφροσύνη.

Delíro, ἀρσεν. παράφρων, τρελός.

Delítto, ἀρ. ἔγκλημα, ἁμάρτημα.

Delízia, καὶ **Dilízia**, Ͽ. τρυφή, ἁβρότης.

Deliziársi, (mi delízio) ἐντρυφῶ.

Deliziosaménte, καὶ **Diliziosaménte**, θρυπτικῶς, τρυφερῶς.

Delizióso, καὶ **Dilizióso**, ἀρσεν. θρυπτικός, ἁβρός, τρυφερός, καὶ εὐθαλής.

Del pári, ἐξ ἴσου, ὁμοίως.

Del résto, ἢ **Del rimanénte**, τοῦ λοιποῦ.

Del tútto, παντελῶς.

Delúbro, ἀρ. Ναός. λατ.

Delúdere, περιπαίζω, περιγελῶ. **Delúdo**, ἐνεστ. **Delúsi**, παρακ.

Delusióne, Ͽ. περιγέλασμα, ἀπάτη.

Delúso, ἀρ. γελασμένος.

Deménza, Ͽ. ἄνοια, ἀφροσύνη, εὐήθεια. λατ.

Demeritáre, (demérito) δὲν ἔχω μισθόν, δὲν εἶμαι ἄξιος· ἀντίκειται τῷ **Meritáre**.

Demeritévole, κοιν. ἀνάξιος.

Demérito, ἀρ. πταῖσμα. οὗ ἐναντίον τό, **Mérito**. ἔτι, τιμωρία.

Demérso, ἀρ. καταποντισμένος· παρὰ τοῦ Λατ. ῥήματος **Demérgere**, καταποντίζειν.

Democrático, ἀρσεν. δημοκρατικός. πληθ. ci.

Democrazía, Ͽ. δημοκρατία.

Demolíre, (ísco) καταβάλλω, κατεδαφίζω, ἀνατρέπω, γκρεμίζω.

Demolíto, κατεδαφισμένος.

Demolizióne, Ͽ. ἀνατροπή, χαλασμός.

Demoníaco, ἀρ. δαιμονιακός, δαιμονιασμένος.

Demónio, ἀρσεν. δαίμων, διάβολος.

Denáro, καὶ **Denájo**, ἰδὲ **Danáro**, κτλ.

Denegáre, (dénego) ἀρνοῦμαι.

Denigráre, (denígro) μελαίνω, μαυρίζω, ἀτιμάζω τὴν φήμην τινός.

Denodáre, (denódo) λύω, λύω τὸν δεσμόν, il nódo.

Denomináre, (denómino) ἐπονομάζω.

Denominatívo, ἀρ. ἐπονοματικός.

Denominazióne, θ. ἐπονομασία.

Denotáre, καὶ **Dinotáre**, (dénoto) σημαίνω, σημειόω· ἔτι, σκέπτομαι ἐπιμελῶς.

Denotatívo, ἀρ. σημειωτικός.

Denotazióne, θ. σημείωσις.

Densáre, (dénso) πυκνόω.

Densézza, καὶ **Densità**, θ. πυκνότης.

Dénso, καὶ **Densáto**, ἀρ. πυκνός. εὖ ἐναντίον τὸ, Ráro, καὶ pordso.

Dentále, ἀρσεν. ὁ γύης, τὸ ὑνί, ἐργαλεῖον γεωργικόν.

Dentáme, ἀρ. ποσότης ὀδόντων.

Dentáto, ἀρσεν. ὀδοντωτός.

Dentatúra, θηλ. ἡ τάξις τῶν ὀδοντίων, τὰ δόντια.

Dénte, ἀρ. ὀδούς, δόντι. Dénti mascellári, ἢ Molári, γόμφιοι.. — Occhiáli, ἢ Caníni, κυνόδοντες. — d' avánti, τομεῖς, γελασῖνοι.

Dentelliére, ἀρσεν. ὀδοντοξέστης.

Dentéllo, ἀρ. στολίδιον ὀδοντοειδὲς ὑπὸ τὴν κορωνίδα τῶν οἰκοδομῶν· ἰδὲ Cornice. Δόντι τινῶν ἐργαλείων· καὶ πλέγμα τι λεπτόν, μέρλεν.

Denticchiáre, καὶ **Dentecchiáre**, (técchio) τρώγω ὀλίγον καὶ χωρὶς ὄρεξιν.

Déntice, ἀρ. εἶδος ὀψαρίου.

Déntro, ἔσω, ἐντός, μέσα.

Denudáre, (denúdo) γυμνόω. Μεταφ. ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω.

Denúnzia, καὶ **Dinúnzia**, θηλ. ἔνδειξις, δήλωσις, φανέρωσις.

Denunziáre, (denúnzio) ἀπαγγέλλω, φανερόνω, καὶ ἐγκαλῶ.

Denunziatívo, ἀρ. ἀπαγγελτικός.

Denunziazióne, θ. καὶ **Denunziaménto**, ἀρσεν. ἰδὲ Denunzia.

Dependénte, κοιν. ὑποκείμενος, κρεμάμενος.

Dependénza, θ. ὑποταγή, ἐξάρτημα, καὶ παραγωγή.

Depéndere, (depéndo) προέρχομαι, κρέμαμαι, πηγάζω, ἐξαρτῶμαι, ὑπόκειμαι.

Depilatório, ἀρσεν. ψίλωθρον, ἰατρικὸν διὰ ξεμαδίασμα.

Deplorábile, κοιν. ἀξιοδάκρυτος.

Deploráre, (deplóro) κλαίω, ἐλεεινολογῶ.

Deponénte, κοιν. ἀποθετικός.

Deponiménto, ἀρ. κατάθεσις.

Depórre, ἰδὲ Dipórre.

Depositáre, ἰδὲ Depositáre, κτλ.

Deposizióne, θ. κατάθεσις, καὶ μαρτυρία.

Depósto, μετ. παρὰ τοῦ Deporre.

Depraváre, (depravo) διαστρέφω, διαφθείρω. λ'.

Depravazióne, θηλ. διαστροφή, διαφθορά.

Deprecábile, κοιν. καὶ **Deprecatívo**, ἀρ. δεητικός. λατ.

Deprecazióne, θ. δέησις.

Depredáre, (depredo) ληστεύω, λεηλατῶ, κουρσεύω.

Depressióne, θ. κατάπιεσις, ὑποβολή, ταπείνωσις.

Deprésso, καὶ **Depremúto**, ἀρ. καταβαλμένος, χαμηλωμένος·

Deprímere, καὶ **Deprémere**, (deprímo) ἐξευτελίζω, καταπιέζω, καταβάλλω, ὑποβάλλω, χαμηλόνω·

Depuráre, (depúro) καθαρίζω. **Depuráto**, μετ.

Depurazióne, θ. καθαρισμός.

Deputáre, καὶ **Diputáre**, (députo) ἐκλέγω, διορίζω, ἐπιτρέπω.

Deputáto, ἀρσεν. ἐκλελεγμένος, διωρισμένος.

Derelítto, ἀρ. ἐγκαταλελειμένος. (παρὰ τοῦ ἀχρ. Derelínquere).

Derelizióne, θ. ἐγκατάλειψις.

Deretáno, καὶ **Diretáno**, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὀπίσθιον μέρος· καὶ ἐπίθ. τελευταῖος, ὕστερος.

Derídere, καὶ **Dirídere**, (derído) περιγελῶ, περιπαίζω.

Derisíbile, κοιν. ἀξιογέλαστος, γελοιώδης.

Derisióne, θ. περιγέλασμα.

Derisivaménte, περιγελαστικῶς.

Derisо, ἀρ. περιγελασμένος.

Derisóre, καὶ **Deriditóre**, ἀρσεν. περιγελαστής.

Derisório, ἀρσεν. περιγελαστικός.

Deriváre, καὶ **Diriváre**, (derívo) παράγομαι, προέρχομαι, πηγάζω.

Derivatívo, ἀρ. παράγωγος.

Derivazióne, θ. παραγωγή.

Déroga, καὶ **Derogazióne**, θ. ἀφαίρεσις, ἀκύρωσις.

Derogáre, (dérogo) ἀφαιρῶ, ὀλιγοστεύω τὸ κῦ-

ρος, τὴν ἐξουσίαν, τὴν δύναμιν.

Derogatório, ἀρ. ἀφαιρετικός.

Derráta, θηλ. πρᾶγμα ὠνητὸν, ὁποῦ εἶναι εἰς πώλησιν· ἔτι, ποσότης, ἢ μερίδιον πραγμάτων πωλουμένων εἰς διωρισμένην τιμήν.

Descendénti, ἰδὲ Di...

Descéndere, ἰδὲ Discéndere, κτλ.

Désco, ἀρ. τράπεζα, καὶ σκαμνίον.

Descrittíbile, καὶ Descrivíbile, κοιν. περιγραπτέος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ περιγραφθῇ.

Descrittívo, ἀρ. περιγράφων, ἐπιτήδειος εἰς τὸ περιγράφειν.

Descrítto, ἀρ. περιγεγραμμένος.

Descrittóre, ἀρσεν. ὁ περιγράφων.

Descrívere, περιγράφω. Descrívo, ἐνεστ. Descríssi, παρακ.

Descrizióne, θ. περιγραφή.

Desertáre, ἰδὲ Disertáre.

Desérto, καὶ Disérto, ἀρ. ἔρημος.

Desertóre, ἀρ. λειποτάκτης.

Deservíre, ἰδὲ Disservíre.

Desiáre, καὶ Disiáre, (desío) ἐπιθυμῶ.

Desiccáto, ἀρ. κατάξηρος. λατ.

Desiderábile, καὶ révole, κοιν. ἐπιθυμητός, ποθεινός.

Desiderabilménte, ἐπιθυμητῶς.

Desideráre, καὶ Disideráre, (desídero) ἐπιθυμῶ.

Desiderativo, ἀρ. ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμητός, καὶ ἐπιθυμητής.

Desideráto, ἐπιθυμημένος·

Desidério, ἀρσεν. ἐπιθυμία.

Desiderosaménte, ἐπιθυμητικῶς.

Desideróso, ἀρ. ὁ ἐπιθυμητής, καὶ ἐπιθυμητός.

Desídia, θ. ῥᾳθυμία. λατ.

Designáre, ἰδὲ Disegnare.

Designazióne, θ. σχεδίασις, διορισμός.

Desináre, καὶ Disináre, (désino) γεύομαι, γευματίζω.

Desináre, (ὄνομα ἀρσεν.) τὸ ἄριστον, τὸ γεῦμα.

Desináta, θ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνει ἐν καλὸν γεῦμα.

Desinénza, θ. κατάληξις.

Desío, Disío, καὶ Desíre, ἀρσεν. ἐπιθυμία.

Desístere, (desísto) παύω.

Desoláre, (desólo) ἐρημῶ.

Desoláto, καὶ Disoláto, ἀρσεν. ἐρημωμένος.

Desolazióne, θ. ἐρήμωσις.

Desperazióne, ἰδὲ Di..

Despítto, ἰδὲ Dispétto.

Désso, ἀρ. ἐκεῖνος ὁ ἴδιος. συνηθ. μὲ τὰ ῥήματα Essere καὶ Parére.

Destaménto, ἀρ. ἐξύπνημα.

Destáre, (désto) διεγείρω, ἐξυπνίζω. καὶ αὐτοπαθ. Mi désto, ἀνεγείρομαι ἐξυπνίζομαι.

Destatójo, ἀρσεν. ἐξυπνητήριον.

Destináre, (destíno) προορίζω, διορίζω, ἀποφασίζω. Destináto, μετ.

Destinazióne, θηλ. διόρισις, ἀπόφασις.

Destíno, καὶ Distíno, ἀρ. κατὰ μὲν τοὺς Ἐθνικοὺς, ἡ εἱμαρμένη, ἡ μοῖρα, τύχη· καθ' ἡμᾶς δὲ κρυφὴ βουλὴ καὶ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ.

Destitúto, καὶ Destitúito, ἀρ. ἐγκαταλελειμμένος, ἐστερημένος.

Désto, καὶ Destáto, ἀρσεν. ξυπνημένος. Μεταφ. ἄγρυπνος, ζωντανός, ἐπιμελής.

Déstra, θ. ἡ δεξιὰ χείρ.

Destraménte, δεξιῶς, ἐπιδεξίως.

Destreggiáre, (éggio) μεταχειρίζομαι δεξιότητα.

Destrézza, θ. ἐπιδεξιότης.

Destriére, καὶ Destriéro, ἀρσεν. ἵππος γενναῖος, ἄλογον εὐγενικόν.

Déstro, οὐσιαστ. ἀρ. εὐκαιρία· εὐκολία· ἔτι, τὸ ἀφοδευτήριον, τὸ ἀναγκαῖον· καὶ ἐπιθ. δεξιός, ἐπιτήδειος, δεινός, πανοῦργος· καὶ ἐπίρρ. ἐπιδεξίως.

Destrúggere, ἰδὲ Distruggere.

Desúmere, (desúmo) παραλαμβάνω, εἰκάζω, ὑπολαμβάνω· Desúnto, μετοχή.

Detentóre, ἀρσεν. ὁ κατέχων τι ἀδίκως. Detenitríce, θ.

Detenzióne, θ. κάθειξις, κατοχὴ εἰς φυλακήν. ἢ τὸ κατέχειν τι ἀδίκως.

Detergénte, κοιν. καθαρίζων.

Detérgere, (detérgo) καθαρίζω, παστρεύω. Detérsi, παρακ. Detérso, μετοχή.

Deterioraménto, διαστροφή, χειροτέρευσις.

Deterioráre, (deterióro) χειροτερεύω, ποιῶ χειρότερον.

Determináre, (**detérmino**) διορίζω, ἀποφασίζω.

Determinataménte, διωρισμένως.

Determinatívo, ἀρ. διοριστικός.

Determináto, ἀρ. διωρισμένος.

Determinazióne, θηλ. καὶ **Determinaménto**, ἀρ. διόρισις, διορισμός.

Detersívo, ἀρ. καθαρκτικός.

Detestábile, κοιν. βδελυρὰς, μισητός.

Detestáre, (**detésto**) βδελύττομαι, μισῶ καθ' ὑπερβολήν. **Detestáto**, μετοχή.

Detestazióne, θ. βδελυρία, κατάρα.

Detrággere, καὶ **Detrárre**, (**detrággo**) ἀφαιρῶ· ἔτι, καταλαλῶ. **Detrássi**, **detraésti**, παρακ. **Detrátto**, μετ.

Detrattóre, ἀρ. κατάλαλος.

Detrazióne, θ. καταλαλιά· ἔτι, ἐλάττωσις, ἀφαίρεσις.

Detriménto, ἀρσεν. ζημία.

Detrúdere, (**detrúdo**) ἀπωθῶ, διώχνω· ὅθεν, **Detrúso**, διωγμένος, λ.

Détta, θ. ἡ χρεωστουμένη, ἡ δεδανεισμένη ποσότης. **Buóna, o cattíva détta**, λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου ὄντος εἰς καλὴν ἢ κακὴν ὑπόληψιν. **A détta di alcúno**: κατὰ τὸ λέγειν τινός· καὶ ἐπὶ παιγνιδίου, **E'ssere in détta**, ἔχειν καλὴν τύχην, οὐ ἐναντίον τό, **Disdétta**, δυστυχία.

Dettáme, ἀρσεν. φρόνημα, γνώμη, στοχασμός.

Dettáre, (**détto**) ὑπαγορεύω, λέγω ἐκ στόματος διά νὰ γράφῃ ἄλλος. Καθ' ὁμοίωσ. διδάσκω· ἔτι, συνθέτω, συγγράφω, καὶ λέγω, ἁπλῶς.

Dettáto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὕφος τοῦ λέγειν· ἔτι, συγγραφή· λέξις, ῥῆμα, παροιμία· καὶ μετ. τοῦ **Dettáre**.

Dettatóre, ἀρ. ὑπαγορευτής.

Dettatúra, **Dettazióne**, θ. καὶ **Dettaménto**, ἀρ. ὑπαγόρευσις, καὶ τὸ ὕφος τοῦ λέγειν, καὶ γράφειν.

Détto, ἀρ. λεχθεὶς, εἰρημένος· μετ. τοῦ **Dire**.

Détto fátto, παραυτίκα. παρευθύς.

Detto, ἀρ. λόγος ῥῆμα.

Deturpáre, (**detúrpo**) αἰσχύνω, μολύνω, ἀτιμάζω. **Deturpáto**, μετ.

Devastáre, (**devásto**) ἐκπορθῶ, ἐρημῶ, ἀφανίζω.

Devastazióne, θ. πόρθησις, ἀφανισμός.

Deviáre, (**devío**) παραστρατίζω. — **dal propósito**, ἀφίσταμαι, εὐγαίνω ἀπὸ τὸ προκείμενον.

Devolúto, (παρὰ τοῦ **Devúlvere**) λέγεται ἐπὶ δικαιώματος μεταβαίνοντος, πεσόντος ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον.

Devotaménte, (καὶ **Di…** ὡς κτλ'.) εὐλαβῶς.

Devóto, ἀρ. εὐλαβής· ἔτι, ἐκκρεμής, ἀφιερωμένος τινὶ, φίλος.

Devozióne, θηλ. εὐλάβεια, σέβας.

Deuteronómio, δευτερονόμιον, ἓν τῶν Βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Di. τοῦ, πλὴν ἔχει καὶ ἄλλας διαφόρους χρήσεις καὶ σημασίας· ἰδὲ τοὺς Γραμμ.

Dì, ἀρ. μετὰ βαρείας. Ἡμέρα. ἄκλιτον· παρὰ Ποιηταῖς λέγ. καὶ **Díe**.

Dì, εἰπέ, β. πρόσ. Προστακτ. τοῦ ῥήμ. **Dire**.

Diabéte, καὶ **Diabético**, θηλ. ὁ διαβήτης, ἀῤῥωστία, δι' ἣν δὲν δύναται ὁ νοσῶν νὰ κρατήσῃ τὸ οὖρος· ὅθεν.

Diabético, ἀρ. ὁ πάσχων διαβήτην. πληθ. **ci**.

Diabolicaménte, διαβολικῶς.

Diabólico, διαβολικός. πληθ. **ci**.

Diacciája, **Diacciáre**, **Diáccio**, ἰδὲ **Ghiacciája**, κτλ'.

Diácine, καὶ **Diámine**, ἐπίῤῥημα θαυμαστικόν, ἀντὶ τῆς λέξεως **Diávolo**.

Diacínto, ἰδὲ **Giacínto**.

Diácono, ἀρσεν. διάκονος. **Diaconéssa**, διακόνισσα. **Diaconáto**, ἀρσεν. διακονία.

Diadéma, ἀρσεν. διάδημα.

Diáfano, ἀρσεν. διαφανής, καὶ **Diafanità**, θ. διαφάνεια.

Diaforési, θ. διαφόρησις, ὑπερβολικὸς ἵδρωτας.

Diaforético, ἀρ. διαφορητικός, ἱδρωτικός.

Diafrámma, **Diafrágma**, καὶ **Diaflágma**, ἀρ. τὸ διάφραγμα.

Diagonále, θ. (**línea**) διαγώνιος γραμμή.

Dialéttica, θ. ἡ διαλεκτική.

Dialéttico, ἀρσεν. διαλεκτικός.

Dialétto, ἀρ. διάλεκτος.
Dialógico, ἀρσεν. διαλογικός· πληθ. ci.
Dialogísta, ἀρσεν. διαλόγων συγγραφεύς.
Dialogizzáre, (gízzo) γράφω, ἢ ὁμιλῶ κατὰ διάλογον.
Diálogo, ἀρσεν. διάλογος.
Dialtéa, ἀρ. εἶδος ἀλειφῆς
Diamánte, ἀρσεν. ὁ ἀδάμας, τὸ διαμάντι.
Diamantíno, ἀρ. ἀδαμάντινος.
Diametralménte, διαμετρικῶς, κατὰ διάμετρον.
Diámetro, ἀρσεν. ἡ διάμετρος.
Diámine, ἰδὲ Diacine.
Diána, ἰδὲ Dea. Stélla Diána, ὁ ἑωσφόρος· καὶ εἶδος πολυτίμου λίθου.
Diánzi, πρὸ ὀλίγου.
Diário, ἀρ. ἡμερολόγιον, ἐφημερίς.
Diarréa, καὶ Diarría, θ. διάῤῥοια.
Diáscane, καὶ Diáscolo, ἰδὲ Diácine.
Diáspro, ἀρ. ἴασπις, λίθος.
Diástole, καὶ Sístole, θ. ἡ διαστολὴ καὶ συστολὴ τῆς καρδίας.
Diavolería, θ. διαβολία.
Diávolo, διάβολος. Diavoléssa, διαβόλισσα.
Di bándo, δωρεάν, χάρισμα.
Dibarbáre, καὶ Dibarbicáre, (Dibárbo, καὶ Dibárbico) ξεριζώνω.
Di bássa léga, κατωτέρας ποιότητος, τάξεως, τιμῆς.
Dibassáre, κτλ'. ἰδὲ Abbássare.
Dibastáre, (dibásto) ἀφαιρῶ τὸ σαγμάρι.
Dibáttere, (dciátto) κτυπῶ, τρίβω, κοπανίζω· ἔτι, φιλονεικῶ· καὶ αὐτοπαθ. διαταράσσομαι, τινάζομαι.
Dibattiménto, ἀρσεν. συγκρουσμός, τίναγμα. Μεταφ. διάλεξις, φιλονεικία.
Dibattúto, ἀρ. τετριμμένος, κοπανισμένος· ἔτι, λυπημένος, κατεπληγμένος.
Di bel nuóvo, πάλιν. Di béne in méglio, ἀπὸ καλὸν εἰς καλλιώτερον.
Diboscáre, (búsco) κόπτω τὸ δάσος,
Di bótto, εὐθύς.
Dibrancáre, (dibránco) χωρίζω· μεταφ. ἐκτείνω.
Dibruciáre, (dibrúcio) καίω.
Dibrucáre, καὶ Dibruscáre, (brúco, καὶ brúsco) κόπτω, καθαρίζω τοὺς ἀχρήστους κλώνους.
Dibucciáre, (dibúccio) ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν, ξεφλουδίζω.
Di buon' ária, ἱλαρῶς.
Di buóna vóglia, προθύμως.
Di buón mattíno, τὸ πρωΐ, πρωΐ, ταχὺ ταχύ.
Dicadére, Dicapitáre, ζήτει διὰ τοῦ De, ὁμοίως κτλ'. ὅσα οὐχ εὕρῃς διὰ τοῦ Di.
Dicáto, ἀντὶ τοῦ Dedicáto, ἀφιερωμένος.
Dicémbre, ἀρ. δεκέμβριος.
Dicería, θ. λόγος ἐκτεταμένος, διεξοδικός. βαρετός· καὶ λόγος. ἁπλῶς.
Di cérto, βέβαια.
Dicervelláre, (dioervéllo) ξεμυαλίζω.
Dicervelláto, ξεμυαλισμένος.
Dicessáre, (dicésso) ἰδὲ Scemare.
Dicévole, κοιν. πρέπων, εὔλογος.
Dichiaráre, καὶ Dichiaríre, (chiáro, καὶ ísco) ἐξηγῶ, σαφηνίζω, φανερώνω, δηλοποιῶ. Dichiaráto, μετ.
Dichiarazióne, καὶ gióne, θ. καὶ Dichiaraménto, ἀρ. ἐξήγησις, ἐκδήλωσις.
Dichinaménto, καὶ Dichíno, ἀρ. κλίσις πρὸς τὰ κάτω, κατάβασις· ἐλάττωσις, ὀλιγόστευσις δυνάμεων ἢ ὑπολήψεως.
Dichináre, καὶ Dechináre, (dichíno) ἐλαττοῦμαι, ξεπίπτω, κλίνω· ἔτι, πλησιάζω, μετέχω τινός· καὶ αὐτοπαθ. ταπεινοῦμαι, κάμπτομαι, συγκαταβαίνω.
Diciannóve, ἐννεακαίδεκα.
Diciannovésimo, ἀρ. δέκατος ἔννατος.
Diciassétte, δέκα καὶ ἑπτά.
Diciassettésimo, ἀρ. δέκατος ἕβδομος.
Dicíbile, κοιν. λεκτός, λεκτέος.
Diciferáre, (cífero) σαφηνίζω. Diciferáto, μετ.
Dicioccáre, (ciócco) ἀφαιρῶ, ἢ φθείρω τοὺς κλόνους.
Diciottésimo, ἀρ. δέκατος ὄγδοος.
Diciótto, ὀκτωκαίδεκα.
Dicitóre, ἀρσεν. ὁ λέγων. ἔτι, ῥήτωρ καὶ συγγραφεύς.
Dicitúra, θ. ἰδὲ Dicería.
Dicolláre, κτλ'. ἰδὲ Decapitare.
Di consérva, μαζῆ.
Di contínuo, συνεχῶς.

Di córto, ἢ in bréve, μετ' ὀλίγον, καὶ νεωστί.

Dicótto, ἀρσεν. (παρὰ τοῦ Dicuócere, ψήνειν). ψημένος, ἐξηραμένος εἰς τὸν ἥλιον.

Dicozióne, κτλ. Ζήτει διὰ τοῦ De.

Dicrolláre, κτλ. ἰδὲ Crollare.

Didascálico, ἀρ. διδασκαλικός. πληϑ. ci.

Didiacciáre, (didiáccio) ἀναλύομαι, ξεπαγώνω· ἀντίκειτ. τῷ Diacciáre.

Di dì, ἡμέρας, τὴν ἡμέραν. Di dì e di nótte. ἡμέραν καὶ νύκτα.

Diéce, καὶ Diéci, δέκα. Diéci vólte, δεκάκις.

Diecína, ϑ. δεκάς.

Diél sá, ὁ Θεὸς οἶδεν. Diél vóglia, Diél volésse, εἴϑε, ἄμποτε.

Diéta, ϑ. δίαιτα· ἔτι, συναϑροισις, σύναξις τῶν Ἀρχόντων μιᾶς Ἐπικρατείας.

Dietético, ἀρ. διαιτητικός. πληϑ. ci.

Dietreggiáre, (éggio) ὀπισϑοδρομῶ, τραβιοῦμαι ὀπίσω.

Diétro, μετὰ, ὕστερον, ὀπίσω. Δοτικῇ, καὶ μ. τὰ Ἀπαρεμφάτου.

Dietroguárdia, ϑηλ. ἰδὲ Retroguardia.

Difalcáre, (fálco) ἀφαιρῶ, ὀλιγοστεύω, κατεβάζω.

Difalcazióne, ϑ. καὶ Difalcaménto, ἀρ. ἀφαίρεσις.

Di fátto, εὐϑὺς, πραγματικῶς, ἀληϑῶς.

Diféndere, ἀμύνω, διαφυλάττω, διαφεντεύω. Diféndo, ἐνεστ. Difési, παρακείμ. Diféso, μετ. ἔτι, ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω. Φρανσεζισμός.

Difendévole, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διαφεντεύσῃ, ἢ νὰ διαφεντευϑῇ.

Difensívo, καὶ Difenditívo, ἀρ. διαφεντευτικός.

Difensóre, καὶ Difenditóre, ἀρ. διαφεντευτής.

Difésa, Difensióne, ϑ. καὶ Difendiménto, ἀρ. προστατεία, ἐπικουρία, ἀντίληψις, ἀπολογία, διαφύλαξις, διαφέντευσις.

Diféso, ἀρ. διαφεντευμένος.

Difettáre, (difétto) ἔχω ἐλάττωμα, εἶμαι ἐλλειπής. Ἐνεργ. ἐλέγχω, ὀνειδίζω ὡς ἐλλειπῆ.

Difettívo, ἀρ. ἐλλειπής.

Difétto, ἀρσεν. ἐλάττωμα, ἔλλειψις, καὶ ἁμάρτημα, σφάλμα· ἔτι, ἔνδεια, χρεία.

Difettosaménte, καὶ Diféttivaménte, ἀτελῶς.

Difettóso, καὶ Difettuóso, ἀρσεν. ἀτελής, ἐλλειπής· καὶ φιλάσϑενος, ἀδύνατος.

Diffalcáre, ἰδὲ Difalcáre.

Diffálco, ἀρ. ἀφαίρεσις.

Diffálta, ϑ. ἁμάρτημα, πταῖσμα, ἔλλειψις· ἔτι, σπάνις, ἀκρίβεια.

Diffaltáre, (diffálto) ἐκλείπω, ἐλαττοῦμαι.

Diffamáre, (diffámo) ἀτιμάζω, κακοφημίζω. Diffamáto, μετ.

Diffamatório, ἀρ. στηλιτευτικός ὁποῦ προξενεῖ ἀτιμίαν.

Diffamazióne, ϑηλ. καὶ Diffamaménto, ἀρ. δυσφημία, διασυρμός, ὕβρις.

Differénte, κοιν. ἀνόμοιος, διαφορετικός.

Differentemente, διαφόρως.

Differénza, ϑ. διαφορά.

Differenziáre, καὶ Disferenziáre, (rénzio) διακρίνω, κάμνω διαφοράν.

Differíre, (isco) διαφέρω· ἔτι, ἀναβάλλω, ἀργοπορῶ. Differíto, μετ.

Differmaménto, ἀρ. ἀναίρεσις. Ῥητορ.

Differmáre, (differmo) ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ. ἐναντ. τοῦ Confermáre.

Diffícile, κοιν. δύσκολος.

Difficilménte, δυσκόλως.

Difficoltà, ϑ. δυσκολία.

Difficoltóso, ἀρ. δύσκολος.

Difficultáre, (cúlto) δυσκολύνω· γράφεται καὶ διὰ τοῦ O. ὁμοίως τὰ ἀνωτέρω καὶ διὰ τοῦ U.

Diffidáre, (diffído) ἀπιστῶ, δὲν πιστεύω, δὲν ἐμπιστεύομαι· καὶ Ἐνεργ. ἀφαιρῶ τὸ ϑάῤῥος, τὴν ἐλπίδα. Diffidáto, μετ.

Diffidénte, κοιν. ὕποπτος, ὁποῦ δὲν ἐμπιστεύεται.

Diffidénza, ϑ. καὶ Diffidaménto, ἀρ. δυσπιστία.

Diffiníre, (isco) ἐκλύω, τελειώνω ἔριν, φιλονεικίαν· τελειώνω· ὁρίζω, δίδω τὸν ὁρισμόν· γράφεται καὶ δι' ἑνὸς f.

Diffinitaménte, σαφῶς, ἁπλῶς, ὡρισμένως.

Diffinitívo, ὁριστικός, ἀποφασιστικός, διαλυτικός.

Diffiníto, ὡρισμένος, τελειωμένος.

Diffinizióne, ϑ. ὁρισμός, ὅρος· καὶ ἀπόφασις.

Diffóndere, διαχέω, διαχύνω· καὶ αὐτοπαϑ. ἐκ-

τείνομαι, ἁπλώνομαι. **Diffóndo**, ἐνεστ. **Diffúsi**, παρακείμ.

Difformáre, ἀμορφοποιῶ· ἰδὲ **Deformáre**, κτλ'.

Diffusaménte, διακεχυμένως, πλατέως.

Diffusióne, Θ. διάχυσις, ἐξάπλωσις.

Diffusívo, ἀρ. διαχυτικός.

Diffúso, ἀρσεν. διακεχυμένος, διεξοδικός.

Difiláre, (**mi diflio**, αὐτοπαθ.) ὑπάγω μέ ταχύτητα ἴσια πρός τινα, ἤ πρός τι.

Difilataménte, ταχέως.

Difiláto, ὡς τό **Veníre**, ἤ **andár difiláto**: ἔρχομαι, ἤ πηγαίνω ὀγλίγωρα καί ἴσια.

Di filo, συνεχῶς, χωρὶς διακοπήν.

Di frésco, νεωστί, πρὸς ὀλίγου.

Difríge, ἀρ. ὕλη ὁπου μένει ἀπό τόν χαλκόν, ἤ μπροῦντζον ἀφ' οὗ διαλυθῇ. ἀποστραγγίδι.

Diftóngo, ἀρ. δίφθογγος.

Di fúrto, κρυφίως.

Di galóppo, καί **a galóppo**, δρομάδην τρέχωντας μέ ταχύτητα.

Digeneráre, ἰδέ **Degen**.

Digeríre, καί **Digestíre**, (**ísco**) πέπτω, χωνεύω τήν τροφήν.

Digeríto, ἀρ. χωνευμένος.

Digestíbile, κοιν. εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος.

Digestióne, Θηλ. πέψις, χώνευσις.

Digestívo, ἀρ. χωνευτικός.

Digésto, οὐσιαστ. ἀρ. αἱ Πανδέκται τοῦ Ἰυστινιανοῦ.

Digésto, παρά τοῦ **Digestíre**, χωνευμένος.

Dighiacciáre, ἰδὲ **Didiacciare**.

Digiogáre, (**digiógo**) λύω ἀπό τόν ζυγόν. **Digiogáto**, μετ.

Digiúgnere, (**digiúgno**) χωρίζω.

Digiunáre, (**digiúno**) ἐγκρατεύομαι, νηστεύω.

Digiúno, οὐσιαστ. ἀρ. νηστεία· καί ἐπιθ. νηστικός.

Digiúnto, (παρά τοῦ **Digiúgnere**) χωρισμένος.

Dignità, Θ. ἀξία, βαθμός, καί σεμνοπρέπεια.

Dignitóso, ἀρ. ἄξιος, σεμνός.

Digocciolåre, ἰδὲ **Gocciolare.**

Digozzáre, (**digózzo**) κόπτω, ἀφαιρῶ τὸν λάρυγκα, ἤ τό κάλυμμα τοῦ λαιμοῦ.

Digradáre, (**digrádo**) καταβαίνω κατ' ὀλίγον ἀπό βαθμόν, εἰς βαθμόν. Μεταφ. χειροτερίζω· ἔτι, διαιρῶ εἰς βαθμούς. ἰδὲ **Degradáre**, κτλ'.

Di grádo, ἤ **di buón grádo**, ἀσμένως, μετά χαρᾶς.

Di grádo in grádo, βαθμηδόν, κατά βαθμούς.

Di gran lúnga, λίαν, μεγάλως, καταπολλά.

Di gran vantággio, ἄριστα, ἐξαίρετα.

Digrassáre, (**digrásso**) ἀφαιρῶ τό πάχος. **Digrassáto**, μετ.

Di grázia, δέομαί σου.

Digressióne, Θ. παρέκβασις, ἀποχώρησις ἀπό τό προκείμενον. **Digressívo**, παρεκβατικός· παρά τοῦ **Digredíre**, λατ.

Digrignáre, δείχνω, βρύχω τούς ὀδόντας: **digrígno i dénti**· ἴδιον τῶν σκύλων. Μεταφ. ἀγανακτῶ, βαρέως φέρω.

Digrossaménto, ἀρ. ὑποτύπωσις τὸ πρῶτον σχεδίασμα.

Digrossáre, (**digrósso**) λεπτύνω, ὑποτυπώνω, σχεδιάζω. Μεταφ. παιδεύω, διδάσκω.

Digrumáre, (**digrúmo**) ξερομασσῶ· ἔτι, ἀναλογίζομαι.

Diguazzáre, (**diguázzo**) κτυπῶ, τινάζω τό νερόν ἤ ἄλλο ὑγρόν εἰς τά ἀγγεῖα.

Digusciáre, (**gúscio**) ξεφλουδίζω.

Dilaccáre, (**lácco**) ἀφαιρῶ τά μηρία, **le lácche**. Μεταφ. φθείρω, διασπαράττω πᾶν μέλος.

Dilacciáre, καί **Dislacciáre**, (**diláccio**) διαλύω τούς δεσμούς.

Dilaceráre, (**dilácero**) σπαράττω.

Dilagáre, ἰδὲ **Allagáre**.

Di láncio, εὐθὺς κατ' εὐθεῖαν.

Dilaniáre, ἰδὲ **Laceráre**.

Dilapidáre, (**dilápido**) διασκορπίζω τά ὑπάρχοντα. λατ.

Dilargáre, ἰδὲ **Diradáre**.

Dilataménto, ἀρ. πλατυσμός.

Dilatáre, (**diláto**) πλατύνω, μακρύνω· καί αὐτοπαθ. πλατύνομαι, ἁπλώνομαι: **mi diláto.**

Dilatatívo, ἀρ. ἔχων δύναμιν τοῦ πλατύνειν.

Dilatáto, πλατυνθεὶς, ἐκτεταμένος.

Dilatazióne, θηλ. πλατυσμός.

Dilaváre, (**dilávo**) πλύνοντας τίρβω· ὅθεν.

Dilaváto, ξεπλυμένος, ἐπὶ χρωμάτων, ὅταν εἶναι ἄψυχα, νεκρά.

Dilazióne θ. ἀναβολή, ἀργοπορία.

Dileggiámento, ἀρ. χλευασμός, περιγέλασμα.

Dileggiáre, (**diléggio**) περιπαίζω, καταγελῶ.

Di leggiéri, εὐκόλως.

Dileguársi, φεύγω μὲ ταχύτητα μεγάλην, γίνομαι ἄφαντος: **mi diléguo**. **Dileguáto**, μετ.

Diléguo, ἀρ. μέγα ξεμάκρυμα. **Andár in diléguo**: ξεμακρύνω τόσον ὥστε δὲ εἶναι σχεδὸν ἐλπὶς νὰ μὲ ξαναϊδῇς.

Dilémma, ἀρ. δίλημμα, συλλογισμός ἔντεχνος ἐκ δύο προτάσεων, ἐξ ὧν ὁποίαν καὶ ἂν ὁμολογήσῃς, πάντοτε μένεις νικημένος.

Dileticáre, ἰδὲ **Solleticáre**, κτλ'.

Dilettábile, κοιν. χαριποιός, τερπνός.

Dilettabilità, θ. τέρψις.

Dilettabilméute, τερπνῶς.

Dilettaménto, ἀρ. **Dilettánza**, καὶ **Dilettazióne**, θ. ἰδὲ **Dilétto**.

Dilettáre, τέρπω, χαροποιῶ· καὶ **mi dilétto**, τέρπομαι.

Dilettévole, κοιν. καὶ **Dilettóso**, ἀρσεν. τερπνός, χαροποιός.

Dilettevolménte, τερπνῶς.

Dilettívo, ἀρσεν. φέρων ἀγάπην.

Dilétto, ἀρ. ἡδονή, τέρψις, χαροποίησις, χαρά, **A dilétto**, καὶ **A bél dilétto**, πρὸς εὐχαρίστησιν, κατ' ἀρέσκειαν, ἐξεπίτηδες, ἐπιταυτοῦ.

Dilétto, ἐπίθ. ἀρσεν. ἀγαπητός, ἀγαπημένος.

Dilezióne, θηλ. ἀγάπη. παρὰ τοῦ λατ. **Dilígere**, ἀγαπᾷν.

Diliberáre, ἰδὲ **Liberare**, καὶ **Deliberare**, κτλ'.

Dilibráre, (**dilíbro**) εὐγαίνω ἀπὸ τὸ ἰσοστάσιον, καταπίπτω.

Dilicáto, ἰδὲ **Delicáto**, κτλ'.

Diligénte, κοιν. ἐπιμελής.

Diligenteménte, ἐπιμελῶς.

Diligénza, θ. ἐπιμέλεια.

Diliquidáre, (**dilíquido**) ἀναλύω, μαλακόνω· μεταφ. ἐξηγῶ, φανερώνω.

Diliscáre, (**lísco**) ἀφαιρῶ τὰ κόκκαλα (**le lísche**) τὰς ἀκάνθας τῶν ὀψαρίων.

Diloggiáre, (**dilóggio**) ἀναχωρῶ, μετατοπίζω.

Dilombáre, ἐκνευρίζω, ἀδυνατίζω· αὐτοπαθ. **Dilombáto**, ἐκνευρισμένος, ἀσθενής.

Di lontáno, μακρόθεν.

Dilucidáre, (**dilúcido**) ποιῶ λαμπρόν, ἐξηγῶ, ξεκαθαρίζω.

Dilucidazióne, θ. δήλωσις, ἐξήγησις.

Dilungeménto, ἀρ. ξεμάκρυμα, καὶ ἀναβολή, ἀργοπορία.

Dilungáre, (**mi dilúngo**, αὐτοπαθ.) ἀπομακρύνω, ἀπέρχομαι· καὶ ἐνεργ. ἀπελαύνω, ἀποκινῶ, ξεμακρύνω· ἔτι, ἀναβάλλω, ἀργοπορῶ· καὶ ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. **Dilungáto**. μετ.

Diluviáre, (**lúvio**) βρέχει καθ' ὑπερβολήν. ἔτι, πλημμυρίζω. Μεταφ. τρώγω ὑπὲρ τὸ μέτρον. ὅθεν **Diluvióne**, καὶ **Diluviatóre**, ἀρ. φάγος, φαγάς.

Dilúvio, ἀρσεν. κατακλυσμός, πλημμύρα.

Dimagráre, ποιῶ λεπτόν, λιγνόν· καὶ οὐδετ. **mi dimágro**, λεπτύνομαι, γίνομαι ἰσχνός.

Dimagrazióne, θ. ἰσχνότης, λίγνευμα.

Dimánda, καὶ **Dománda**, θ. αἴτησις, ἐρώτησις.

Dimandáre, ἰδὲ **Domandáre**, κτλ'.

Dimandasséra, αὔριον βράδυ.

Dimáne, **Dimáni**, καὶ **Dománe**, ἀρ. αὔριον· καὶ **Dimáne**, θηλ. ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας, ὁ ὄρθρος.

Dimanierachè, ὥστε, εἰς τρόπον ὅτι.

Dimembráre, (**mémbro**) διαμελίζω. Μεταφ. φθείρω. **Dimembráto**. μετ.

Dimenaménto, **Dimenío**, καὶ **Dimenáre**, ἀρ. κίνησις.

Dimenáre, (**diméno**) σείω, κινῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ταράττω.

Dimensióne, θηλ. διαμέτρησις.

Dimenticánza, **Dimenticagióne**, **Dimenticággine**, θ. καὶ **Dimenticaménto**, ἀρ. λήθη, ἀλησμονησία.

Dimenticáre, (**méntico**) ἐπιλανθάνομαι, ἀλησμονῶ. **Dimenticáto**, ἀλησμονημένος.

Diméntico, ἀρ. καὶ Dimentichévole, κοιν. ἐπιλήσμων, ὁ εὐκόλως ἀλησμονῶν.
Dimentíre, ἰδὲ Smentíre.
Dimésso, ἀρσεν. ἀφεθείς. ἀφιμένος, ταπεινωμένος.
Dimesticaménte, καὶ Domesticaménte, οἰκείως. ἔτι, ἀσφαλῶς.
Dimesticáre, ἰδὲ Domesticáre, κτλ.
Diméstico, καὶ Doméstico, οἰκεῖος, συνήθης καὶ ἥμερος.
Diméttere, (dimétto) ἀφίημι, συγχωρῶ· ἔτι, ἀφίνω, ἀποτίθεμαι, παραλείπω, παύω. Dimísi, dimettésti, κτλ. παρακ. Dimésso, μετ.
Dimezzáre, (dimézzo) ἐξ ἡμισείας διαιρῶ, τέμνω, χωρίζω εἰς τὴν μέσην.
Dimezzáto, ἡμισευθείς, ἡμίτομος.
Diminuíre, (ísco) ὀλιγοστεύω. Αἰτιατ. καὶ Γεν.
Diminuíto, καὶ Diminúto, ἀρ. ὀλιγοστευμένος.
Diminutívo, ἀρ. ὑποκοριστικόν. Γραμ.
Diminuzióne, Θ. καὶ Diminuiménto, ἀρ. μείωσις, ἐλάττωσις, ὀλιγόστευσις.
Dimissória, Θ. ἐπίθετον ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, διὰ νὰ χειροτονηθῇ τὶς ἀπὸ ἄλλον Ἐπίσκοπον· ἐνδαλτήριον ἔκδοσις.
Dimodoché, εἰς τρόπον ὅτι.
Dimojáre, (dimójo) ἐκτήκομαι, ἀναλύομαι. λέγεται διὰ τὸν πάγον, καὶ τὴν παγωμένην γῆν·
Dimólto, πολύ· καὶ Dimoltóne, ἀντὶ τοῦ, Moltíssimo.
Dimóra, Dimoragióne, Dimorazióne, Θ. καὶ Dimoraménto, ἀρ. μέλλησις, ἀναβολή, ἄργητα. διατριβή, διαμονή.
Dimoránte, κοιν. ὁ διατρίβων, ἡ διατρίβουσα.
Dimoráre, (dimóro) διατρίβω, μένω, κατοικῶ, ἀργῶ. Dimoráto, μετ.
Dimorsáre, (mórso) κόπτω μὲ τὰ δόντια.
Dimostrábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ.
Dimostránza, Θ. καὶ Dimostraménto, ἀπόδειξις.
Dimostráre, (dimóstro) ἀποδείχνω.
Dimostratíva, Θ. δύναμις τοῦ ἀποδείχνειν.
Dimostrativaménte, καὶ Dimostranteménte, ἀποδεικτικῶς, μὲ ἀπόδειξιν.
Dimostratívo, ἀρ. ἀποδεικτικός· ἰδὲ Deliberatívo.
Dimostráto, καὶ συγκοπῇ, Dimóstro, ἀρ. ἀποδειχθείς.
Dimostratóre, ἀρσεν. ἀποδείκτης. tríce, Θ.
Dimostrazióne, καὶ Dimostragióne, Θηλ. ἀπόδειξις.
Dimúnto, ἰδὲ Smúnto.
Dinánzi, πρό, πρότερον, ἀπέναντι, ἔμπροσθεν.
Dinasáto, ἀρ. ῥινότμητος, ὁ χωρὶς μύτην.
Dinásta, ἀρσεν. Δυνάστης.
Dinastía, Θ. δυναστεία.
Díndo, ἀρ. λέξις, δι' ἧς τὰ βρέφη ὀνομάζουσι τὰ ἀργύρια.
Dinegáre, ἰδὲ Negáre.
Dinerváre, ἰδὲ Snervare.
Dinigráre, καὶ Dinegráre, ἰδὲ Denigrare.
Dinoccáre, (dinócceo) συντρίβω τὰ ἄρθρα, τὰς κλειδώσεις· καὶ Dinoccoláre, (dinóccolo) τὸ αὐτό· συντρίβω, κόπτω τὸν σβέρκον· παρὰ τοῦ, Núca.
Dinodáre, ἰδὲ Disnodare.
Dinomináre, ἰδὲ Denominare, κτλ.
Dinotáre, ἰδὲ Denotare.
Di nótte, ἢ Di nótte témpo, νύκτωρ, νυκτός, τὴν νύκτα.
Dintornáre, (dintórno) περιγράφω τὰ πέριξ, τὰς ἄκρας.
Dintórno, (ὄνομα ἀρσεν.) περίχωρον· τὰ ἄκρα, τὰ πέριξ τῆς εἰκόνος.
Dintórno, ἢ D'intórno, (ἐπίρρ.) περί, ὁλόγυρα.
Dinudáre, ἰδὲ Denudare.
Dinúnzia, καὶ Dinunziáre, ἰδὲ Denunzia, κτλ.
Di nuóvo, αὖθις, πάλιν, νεωστί.
Dío, καὶ Iddío, ὁ Θεός. Sómmo béne e príma cagión del túttο: τὸ ἄκρον ἀγαθόν, τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ παντός.
Dio vi sálvi, ἢ Dio v'ajúti: οὕτω λέγεται πρὸς τοὺς πτερνιζομένους. Dio lo sà, ἢ sállo Dio, κτλ. μάρτυς μου ὁ Θεός. Dio il vóglia, Dio volésse: εἴθε, ἄμποτε.
Diócesi, Θ. διοίκησις, ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἐπισκόπου. Diocesáno, ἀρ. ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας.
Dióttrica, Θ. διοπτρική.
Dióttrico, ἀρσεν. διοπτρικός.

Dipanáre, (dipáno) ἰδὲ Aggomitoláre.

Diparténza, θηλ. ἀναχώρησις.

Dipartiménto, ἀρ. τὸ αὐτό· ἔτι, κόμμα, διαίρεσις, χωρισμός.

Dipartíre, (dipárto) διαιρῶ, χωρίζω. Αὐτοπαθ. ἀναχωρῶ, ξεμακρύνω· Dipartito, μετ.

Dipartíta, θ. ἀναχώρησις.

Dipeláre, ἰδὲ Peláre.

Dipelláre, (dipéllo) ἐκδέρω, γδέρνω.

Dipendénte, ἰδὲ Dependénte, Depéndere, κτλ.

Dipendúto, μετ. τοῦ, Dipéndere.

Dipígnere, καὶ Dipíngere, ζωγραφίζω. Dipígno, καὶ Dipíngo, ἐνεστ. Dipínsi, παρακ.

Dipínto, ἀρ. ζωγραφισμένος.

Dipintóre, Dipignitóre, Dipingitóre, ἀρ. ζωγράφος. Dipintoréssa, καὶ Dipintrice, θ.

Dipintúra, θ. ζωγραφία.

Di più, περὶ πλέον.

Diplóma, ἀρσεν. δίπλωμα, τὸ χρυσόβουλον.

Di pói, ἔπειτα.

Dipopoláre, (dipópolo) ἰδὲ Spopoláre.

Dipórre, καὶ Depórre, κατατίθημι, ἀποτίθεμαι, βάνω κάτω, ἀφίνω, παρακατίθεμαι, βάνω εἰς παρακαταθήκην· ἔτι, μαρτυρῶ· ἔτι, καθαιρῶ, καταβιβάζω. Dipóngo, ἐνεστ. Dipósi, παρακ. Dipósto, μετ.

Diportársi, (mi dipórto) περιδιαβάζω, φέρομαι· καὶ Ἐνεργ. φέρω.

Dipórto, ἀρ. περιδιάβασις, περίπατος, φέρσιμον.

Dipositáre, καὶ Depositáre, (dipósito) παρακατατίθημι, βάνωτι εἰς παρακαταθήκην.

Dipositário, καὶ Depositário, ἀρ. ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἐγχειρίζεταί τι ἐν παρακαταθήκῃ· ἔτι, βασιλικὸς ταμίας.

Dipósito, καὶ Depósito, ἀρ. παρακαταθήκη· ἔτι τάφος.

Diradáre, (dirádo) ἀραιόω, κάμνω ἀραιόν.

Diradáto, ἀρ. ἀραιωμένος.

Diradicáre, (dirádico) ξερριζώνω. Diradicáto, μετ. ξεριζωμένος.

Di rádo, σπανίως.

Diramáre, (dirámo) κόπτω τοὺς κλάδους. Αὐτοπαθ. ἐκτείνομαι, ἁπλόνομαι, διαιροῦμαι, χωρίζομαι. Il fiúme si diráma, ὁ ποταμὸς παροχετεύεται, διαιρεῖται. Diramáto, μετ.

Diramazióne, θ. διαίρεσις, χώρισις εἰς δύο καὶ πλείονας κλάδους.

Díre, (συγκοπῇ, ἐκ τοῦ Λατ. Dícere) λέγειν. Díco, λέγω, ἐνεστώς. Díssi, dicésti, κτλ. παρακ. Dirò, μέλλων. Détto, μετ.

Díre, (ὄνομα ἀρ.) λόγος, τὸ λέγειν.

Diredáre, (diredo) ἀποκληρῶ, στερῶ τῆς κληρονομίας.

Diredáto, ἀρ. ἀπόκληρος, ἐστερημένος τῆς κληρονομίας.

Direttaménte, κατ' εὐθεῖαν.

Direttívo, ἀρσεν. διευθυντικός.

Dirétto, ἀρ. διευθυνθείς· εὐθυντός, ὁ κατ' εὐθεῖαν, ὀρθός, ἴσιος.

Direttóre, ἀρ. διευθυντής, διοικητής. Direttríce, θ.

Direzióne, θ. εὔθυνσις, καθοδήγησις.

Dirígere, (dirígo) διευθύνω, καθοδηγῶ. Diréssi, παρακ. Dirétto, μετοχή.

Dirimpétto, καὶ Dirincóntro, ἐξ ἐναντίας, καταντικρύ, ἀγνάντια. Δοτικ. καὶ Αἰτιατ.

Dirittaménte, κατ' εὐθεῖαν, ἴσια.

Dirittézza, θ. εὐθύτης.

Dirítto, καὶ Drítto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὀρθόν, τὸ δίκαιον· ἔτι, φόρος, δόσιμον· ἔτι, δικαίωμα, κυριότης.

Dirítto, ἐπιθ. ἀρ. ὀρθός, ἴσος, νόμιμος, βέβαιος, σαφής, δεξιός· καὶ Ἐπίρρ. ἀντὶ τοῦ, Dirittaménte.

Dirittúra, καὶ συγκοπῇ Drittúra, θηλ. τὸ δίκαιον, τὸ ὀρθόν· ἔτι, φόρος, δόσιμον· ἔτι δικαίωμα· ἔτι, εὐθεῖα γραμμή. A dirittúra, κατ' εὐθεῖαν.

Dirizzaménto, ἀρ. εὔθυνσις, διόρθωσις.

Dirizzáre, καὶ Drizzáre, (rízzo) διευθύνω, διορθώνω, ἰσάζω· καὶ αὐτοπαθ. κατευθύνομαι πρός τι· στρέφω. Dirizzársi in piédi, σηκώνομαι ὀρθός· Dirizzáto, μετ.

Díro, ἀρ. σκληρός, μιαρός. Λατ.

Diroccaménto, ἀρ. κρημνισμὸς, ἀφανισμός.

Diroccàre, (**dirócco**) κρημνίζω, ἀφανίζω. **Diroccáto**, ἀφανισμένος.

Dirocciáre, (**róccio**) κατακρημνίζομαι, πίπτω ἀπὸ τὴν ἀκρότομον, **dalla róccia**· καὶ αὐτοπαθ. **si dirócci**a, διεκτίνεται πίπτωντας· ἐπὶ ὑδάτων.

Dirúmpere, (**dirúmpo**) μαλακώνω, χαυνώνω, ἀπαλύνω· ἔτι, τζακίζω, συντρίβω, σχίζω, φθείρω· ἔτι, κρημνίζομαι, ἐπὶ ὑδάτων· ἔτι, ὀργίζομαι. **Pióggia dirótta**, μεγάλη, ῥαγδαία βροχή.

Dirottaménte, θ. ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.

Dirótto, (παρὰ τοῦ **Dirúmpere**) χαυνωμένος, λελυμένος· ἔτι, κρημνώδης· ἔτι, ἄμετρος, ὑπερβολικός· καὶ ὁ τετριμμένος, ἤτοι, ἠσκημένος, ἔχων ἕξιν (**abituáto**) εἴς τι.

Dirozzaménto, ἀρσεν. παίδευσις.

Dirozzáre, (**dirózzo**) λεαίνω, κάμνω λεῖον. Μεταφ. παιδεύω, διδάσκω.

Dirozzàto, ἀρ. πεπαιδευμένος, ξεχοντρισμένος.

Diruggináre, (**dirúggino**) ξεσκουριάζω. — **i denti**: τρίζειν τοὺς ὀδόντας.

Dirupáre, κρημνίζω. **mi dirúpo**, κρημνίζομαι.

Dirupáto, κρημνισμένος.

Dirúpo, καὶ **Dirupáto**, οὐσιαστ. ἀρ. κρημνός.

Dirúto, ἀρ. ἀφανισμένος, κατεδαφισμένος. Λατ.

Disabbellíre, (**ísco**) κάμνω ἄσχημον· ἐναντ. τοῦ, **Abbellíre**, ἰδὲ τοῦτο· Οὕτω ποίει καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συνθέτων, ἀφαιρῶν τὸ, **Dis**, ἐφ' ὅσων δηλαδὴ οὐχ εὑρήσεις ἐνταῦθα.

Disabilità, θ. ἀπειροκαλία, ἀνεπιτηδειότης.

Disabitáre, (**disábito**) ἐρημώνω· ὅθεν· **Disabitáto**, ἔρημος, ἐστερημένος ἐγκατοίκων.

Disaccentáto, ἀρ. χωρὶς τόνους γεγραμμένος.

Disaccéso, ἀρ. σβυμένος.

Disaccóncio, ἀρ. ἀνάρμοστος· πληθ. **ci**.

Disaccordáre, (**disaccórdo**) διαφωνῶ, ἀπᾴδω, δὲν συμφωνῶ.

Disacerbáre, (**disacérbo**) καταπραΰνω, μαλάσσω, γλυκαίνω.

Disacquistáre, (**disacquísto**) χάνω· ἐναντ. τοῦ **Aquistáre**.

Disadattaménte, ἀνεπιτηδείως, ἀναρμόστως.

Disadátto, ἀρσεν. ἀνάρμοστος, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος.

Disadórno, ἀρ. ἄκοσμος, ἀστόλιστος.

Disaffezionáre, (**zióno**) ἀφαιρῶ τὴν ἀγάπην.

Disagévole, κοιν. δύσκολος.

Disagevolézza, θ. δυσκολία.

Disagevolménte, δυσκόλως.

Disaggradáre, (**grádo**) δυσαρεστῶ, ἀπαρέσκω.

Disaggradévole, κοιν. δυσάρεστος.

Disagguagliársi, (**mi disagguáglio**) διαφέρω, εἶμαι διαφορετικός.

Disagiáre, (**disàgio**) βαρύνω, φέρω ἐνόχλησιν, στενοχωρίαν.

Disagiataménte, καὶ **Disagiosaménte**, δυσκόλως, μὲ στενοχωρίαν, ἐνόχλησιν.

Disagiáto, ἀρ. στενοχωρημένος, ὁ μὴ καλῶς ἔχων· καὶ ἐνδεής, πτωχός.

Diságio, ἀρ. δυσχρήστημα, βάρος, ἐνόχλησις, στενοχωρία, ἔλλειψις, ἔνδεια.

Disagióso, ἀρ. ἐνοχλητικὸς, βαρετός.

Disajutáre, (**ajúto**) προξενῶ ἐνόχλησιν καὶ ἐμπόδιον· ἐναντ. τοῦ, **Ajutáre**.

Disajúto, ἀρ. ζημία, ἐμπόδιον· ἐναντίον τοῦ, **Ajúto**.

Disalbergáre, (**albérgo**) ἀφίνω τὸ ξενοδοχεῖον, ἀναχωρῶ.

Disalloggiáre, (**allóggio**) ἐκβάλλω, διώχνω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον.

Disamábile, κοιν. ἄχαρις, ἀνέραστος· ἐναντίον τοῦ, **Amábile**.

Disamáre, (**disámo**) παύω τοῦ ἀγαπᾷν, μισῶ.

Disaméno, ἀρ. ἀτερπής· ἐναντ. τοῦ, **Améno**.

Disamicízia, θ. ἔχθρα.

Disamináre, (**disámino**) ἐξετάζω.

Disaminazióne, καὶ, **Disámina**, θ. καὶ **Disaminaménto**, ἀρ. ἐξέτασις.

Disamoráre, (**disamóro**) σβύνω τὸν ἔρωτα, καὶ ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὸν ἔρωτα· ὅθεν· **Disamoráto**, ὁ μὴ γινώσκων ἀγάπην, μήτε εὔνοιαν.

Disamóre, ἀρ. ἔλλειψις ἀγάπης, μῖσος.

Disamorévole, κοιν. καὶ **Disamoróso**, ἀρ. ὁ μὴ ἔχων ἀγάπην, ἀπάνθρωπος.

Disamorevolézza, θ. ἀχαριστία, ἔλλειψις ἀγάπης.

Disanellàre, (**disanéllo**) ἀφαιρῶ τὰ δακτυλίδια.

Disanimáre, (**disánimo**) ἀποστερῶ τῆς ψυχῆς, φονεύω· ἔτι, ἐκπλήττω, φοβίζω.

Disapparáre, (**disappáro**) ἀπομανθάνω, λησμονῶ.

Disappariscénte, ἄκομψος, ἄχαρις· ἐναντίον τοῦ, **Appariscénte**.

Disappassionáto, ἀρσεν. ἀπαθής.

Disapplicáre, (**disápplico**) δὲν προσέχω.

Disappréndere, (**disappréndo**) ἀπομανθάνω, λησμονῶ ὅ,τι εἶχα μάθῃ.

Disapprováre, (**disappróvo**) ἀποδοκιμάζω, ἀθετῶ.

Disarboráre, (**disárboro**) καταβάλλω, ῥίπτω κάτω τὰ κατάρτια τοῦ καραβίου.

Disarmáre, (**disármo**) ἐξαρματώνω.

Disarmáto, ἀρ. ἄνοπλος, ἐξαρμάτωτος.

Disascóndere, (**ascóndo**) φανερώνω, ξεσκεπάζω.

Disascóso, ἀρ. δῆλος, σαφής, φανερός.

Disaspríre, (**disasprísco**) καταπραΰνω.

Disastráre, (**disástro**) προξενῶ ζημίαν, δυστυχίαν. καὶ αὐτοπαθ. ζημιώνομαι, δυστυχῶ.

Disástro, ἀρ. βλάβη, ζημία, δυστυχία.

Disastróso, ἀρσεν. δεινός, χαλεπός, ὁποῦ προξενεῖ ζημίαν, δυστυχίαν.

Disatténto, ἀρ. ἀμελής.

Disattenzióne, θ. ἀμέλεια.

Disavoláto, ἰδὲ **Dislogáto**.

Disavvantággio, ἀρ. ζημία.

Disavvedutaménte, ἀφυλάκτως, ἀστόχαστα.

Disavvedúto, ἀρσεν. ἀφύλακτος, ἀστόχαστος.

Disavvenénte, καὶ **Disavvenévole**, κοιν. ἄσχημος.

Disavvenénza, θ. ἀσχημία.

Disavveníre, (**véngo**) εἰς δυστυχίαν περιπίπτω· καὶ ἀπροσ. **Disavviéne**, ἀναρμοστεῖ.

Disavventúra, θ. δυστυχία.

Disavventuráto, καὶ **Disavventuróso**, ἀρ. δυστυχής.

Disavverténza, ἀπροσεξία.

Disavvisaménto, ἀρσεν. ἀπροσεξία, ἀμέλεια, ἀστοχασία.

Disbandíre, (**ísco**) ἐξορίζω.

Disbarbáre, ἰδὲ **Sbarbáre**.

Disbramáre, (**disbrámo**) χορταίνω, πληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν.

Disbrancáre, (**disbránco**) χωρίζω.

Disbrigáre, (**disbrígo**) ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸ βάρος, ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν, ἐξεμπερδεύω.

Discacciaménto, ἀρσεν. ἀποδίωξις.

Discacciáre, (**discáccio**) ἐκβάλλω, ἀποδιώχνω.

Discacciatívo, ἀρσεν. ἀποδιωκτικός.

Discadére, (**cádo**) ἐκπίπτω, ξεπεύτω.

Discadiménto, ἀρ. πτῶσις, ξέπεσμα.

Discadúto, ἀρ. ξεπεσμένος.

Discalzáre, ἰδὲ **Scalzáre**.

Discapitáre, (**discápito**) ζημιώνομαι, χάνω.

Discápito, ἀρ. ζημία.

Discaricáre, καὶ **Discarcáre**, (**discárico**) ξεφορτώνω. **Discaricáto**, μετ.

Discárico, ἀρ. ξεφόρτωμα.

Discarnáre, ἰδὲ **Scarnáre**.

Discáro, ἀρ. δυσάρεστος.

Discatenáre, ἰδὲ **Scatenáre**.

Discavalcáre, ἰδὲ **Scavalcáre**.

Discendénte, κοιν. ὁ καταβαίνων. **I discendénti**, οἱ ἀπόγονοι.

Discendénza, θ. τὸ γένος, ἡ γενεά.

Discéndere, καὶ **Descéndere**, καταβαίνω, κατάγομαι. **Discési**, **discendésti**, ἢ μετὰ τοῦ βοηθ. **sóno discéso**. παρακ.

Discensióne, θ. καὶ **Discendiménto**, ἀρ. κατάβασις.

Discepoláto, ἀρσεν. ὁ καιρὸς καθ' ὃν εἶμαι μαθητής, διάγω ὑπὸ τὸν Διδάσκαλον.

Discépolo, ἀρ. μαθητής.

Discérnere, (**discérno**) κάλλιστα θεωρῶ, βλέπω, γνωρίζω, διακρίνω, ξεχωρίζω· (ὁ παρακ. ἄχρηστος). **Discernúto**, μετοχή.

Discernévole, κοιν. ὁ διαγινώσκων, διακρίνων.

Discerniménto, ἀρ. γνῶσις, διάκρισις.

Discernitivo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ.

Discésa, Θ. κατάβασις.

Discéso, ἀρ. καταβὰς, καὶ γεννημένος, καταγόμενος· παρὰ τοῦ Discéndere.

Dischiaráre, ἰδὲ Dichiaráre.

Dischiattáre, ἰδὲ Tralignáre.

Dischiaváre, (dischiávo) ἀνοίγω· ἔτι, λυτρώνω ἀπὸ τὴν σκλαβίαν.

Dischiedére, (chiédo) ἐναντ. τοῦ Richiédere. Il témpo e 'l luógo non lo dischiéde: ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος τὸ συγχωροῦσι.

Dischieráre, (éro) ἐναντ. τοῦ Schieráre· λύω, ἢ ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸ τάγμα.

Dischiésta, Θ. ἐναντ. τοῦ, Inchiésta. ἀμέλεια.

Dischiomáre, (dischiómo) ἀφαιρῶ, κόπτω τὴν κόμην.

Dischiúdere, (dischiúdo) ἀνοίγω· ἐναντ. τοῦ Chiúdere. Dischiúsi, παραχ. Dischiúso, μετ. ἔτι, ἐκβάλλω, ἐξαιρῶ.

Dischiumáre, (úmo) ἀπαφρίζω, ἀφαιρῶ τὸν ἀφρὸν, la schiúma.

Discíndere, (índo) διασχίζω, διακόπτω. Λατ.

Discínto, ἀρσεν. ἀπεζωσμένος.

Disciógliere, καὶ Disciórre, διαλύω, Disciólgo, ἐνεστ. Disciólsi, παραχ.

Discioglimento, ἀρ. λύσις, διάλυσις.

Disciólto, ἀρ. λελυμένος.

Discipáre, ἰδὲ Dissipáre, κτλ.

Disciplína, Θ. παιδεία, μάθησις· ἔτι, μάστιξ, φραγέλλιον.

Disciplinábile, καὶ Disciplinévole, κοιν. εὐπαίδευτος, εὐπειθής.

Disciplináre, (disciplíno) παιδεύω, διδάσκω· ἔτι, δέρνω μὲ τὴν μάστιγα. Disciplináto, μετ.

Dísco, ἀρ. ἡ ὁρατὴ σφαῖρα τῶν πλανητῶν· ἔτι, στρατιωτικὸν γύμνασμα. Δίσκος.

Díscolo, ἀρσεν. δύσκολος, φιλόνεικος· ἔτι, ἀγράμματος· τὰ νῦν σημαίνει, ἄνθρωπον κακότροπον, ἀδιόρθωτον.

Discoloráre, καὶ Discoloríre (lóro καὶ ísco) ξεχρωματίζω, ἀφαιρῶ τὸ χρῶμα. Discoloráto, καὶ ríto, δύσχρους, ὠχρός.

Discólpa, Θ. καὶ Discolpaménto, ἀρσεν. ἀπολογία, πρόφασις, δικαίωσις.

Discolpáre, (scólpo) ἀπολογοῦμαι, ἀθωόνω.

Discompagnáre, (discompágno) διαχωρίζω.

Discompórre, συγχίζω, βάνω εἰς ἀταξίαν. Discompóngo, ἐνεστ. Discompósi, παραχ. Discompósto, μετ.

Discompostézza, Θ. ἀκοσμία, ἀταξία.

Disconciáre, (discóncio) ταράττω, φθείρω· καὶ ξαρθρῶ, στραμπουλίζω.

Discóncio, ἀρσεν. ἄκοσμος, ἀπρεπής.

Disconfessáre, (fésso) ἀπαρνοῦμαι.

Disconfortáre, ἰδὲ Scon..

Disconóscere, (nósco) ἀγνοῶ, δὲν γνωρίζω.

Disconsentíre, ἀηδέω· ἐναντ. τοῦ Acconsentíre.

Disconsigliáre, ἰδὲ Scon..

Discontentáre, ἰδὲ Scon..

Discontinuáre, (tínuo) διαλείπω, διακόπτω.

Disconvenévole, Disconveniénte, κοιν. ἀπρεπής.

Disconveniénza, Θηλ. ἀπρέπεια.

Disconveníre, ἰδὲ Scon..

Disconviéne, ἀναρμοστεῖ, δὲν πρέπει.

Discopríre, (discópro) ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω. Discopríi, ἢ Discopérsi, παραχ. Discopérto, μετ.

Discopritóre, ἀρσεν. ξεσκεπαστής.

Discoráre, (discóro) ἐκπλήττω, φοβίζω. Discoráto, ἐκπεπληγμένος.

Discordánte, κοιν. ἀσύμφωνος.

Discordánza, Θ. ἀσυμφωνία.

Discordáre, (discórdo) διαφωνῶ, δὲν συμφωνῶ. Discordáto, ἀσύμφωνος.

Discórde, κοιν. ἀσύμφωνος.

Discordeménte, ἀσυμφώνως.

Discordévole, κοιν. φιλόνεικος· ἔτι, διάφορος, ποικίλος.

Discórdia, Θ. διχόνοια.

Discórrere, (discórro) περιτρέχω· ἔτι, ὁμιλῶ, διαλέγομαι, ἐξετάζω· ἔτι, ἐμπίπτω, περιπίπτω.

Discorrévole, κοιν. λεῖος, ὀλισθηρός, γλιστρώδης.

Discorriménto, ἀρσεν. τρέξιμον, ῥοή· ἔτι, ἀλλοίωσις, καὶ θόρυβος, στάσις.

Discorsévole, κοιν. καί Discorsívo, ἀρ. διαλεγόμενος.

Discórso, ἀρσεν. λογισμός. ἔτι, φήμη, λόγος, ὁμιλία· ἔτι, τρέξιμον, δρόμος· ἔτι, παραδρομή, σφάλμα.

Discortése, κοιν. ἀπολίτευτος, ἀπάνθρωπος.

Discortesía, θηλ. ἀπανθρωπία.

Discoscéndere, ἰδὲ Scosc.

Discoscéso, ἀρ. κρημνώδης.

Discostaménto, ἀρ. ἀπόστασις, ξεμάκρυμα.

Discostáre, (discósto) ξεμακρύνω.

Discósto, (προθ. καί ἐπίρ.) μακράν, μακρόθεν. Δοτικ. καί Ἀφαιρ.

Discovríre, ἰδὲ Discoprire, κτλ.

Discrasía, θ. δυσκρασία, φθορά, ἀλλοίωσις τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος.

Discredénte, κοιν. δύσπιστος, ἀπειθής, ὁ καταφρονῶν τάς νουθεσίας, προσταγάς, φοβερισμούς.

Discredénza, θηλ. ἀπιστία, ἀπείθεια.

Discrédere, (discrédo) δὲν πιστεύω ὅπερ ἄλλοτε ἐπίστευσα. Αὐτοπαθ. πληροφοροῦμαι, λαμβάνω πεῖραν, ἀπόδειξιν τινός. Discrédersi con uno: κοινωνῶ τινὶ τὸ πάθος μου, ἐμπιστεύομαι, ξεθυμαίνω.

Discreditáre, (discrédito) ἀτιμάζω. Discreditáto, μετ.

Discrédito, ἀρ. ζημία εἰς τὴν ὑπόληψιν, ἀτιμία.

Discrepánte, κοιν. διάφορος, ἀσύμφωνος.

Discrepánza, θ. διαφωνία.

Discrepáre, (discrépo) διαφωνῶ, διαφέρω, δὲν συμφωνῶ.

Discréscere, (discrésco) ἐναντίον, τοῦ, Créscere. ἐλατοῦμαι, μειοῦμαι.

Discretaménte, διακεκριμένως, μὲ διάκρισιν, σκέψιν.

Discretívo, ἀρ. ἔχων, ἢ φέρων διάκρισιν.

Discréto, ἀρ. διακριτικός, μέτριος, φρόνιμος.

Discrezióne, καί Discretézza, θηλ. διάκρισις, μετριότης.

Discucíre, ἀποῤῥάπτω, ξεράπτω· ἰδὲ Cucíre.

Discuojáre, (discuójo) ἐκδέρω, γδέρνω.

Discuopríre (discuópro) ξεσκεπάζω.

Discussióne, θ. ἐξέτασις, διάγνωσις, διαδικασία.

Discútere, (discúto, ἐνεστ. Discússi, παρακ.) ἐξετάζω, σκέπτομαι λεπτομερῶς, καὶ ἐπιμελῶς. Discússo, μετ.

Disdegnáre, (disdégno) ἀπαξιῶ, ἀποστρέφομαι· καταφρονῶ. Αὐτοπαθ. ὀργίζομαι. Disdegnáto, μετ.

Disdégno, ἀρ. ἀγανάκτησις, καί καταφρόνησις.

Disdegnosaménte, μετὰ ὀργῆς.

Disdegnóso, ἀρ. ὠργισμένος, θυμωμένος· ἔτι, ἀκατάδεκτος.

Disdétta, θ. ἄρνησις· ἔτι, δυστυχία, κακὴ τύχη.

Disdétto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ αὐτό· καὶ ἐπίθ. παρὰ τοῦ, Disdíre, ἐμποδισμένος.

Disdicévole, καὶ Disdicénte, κοιν. ἀπρεπής.

Disdíre, ἀρνοῦμαι· ἔτι, ἐμποδίζω, καὶ παραιτοῦμαι. Disdírsi, mi disdíco, λέγω τὸ ἐναντ. ἀρνοῦμαι ὅ, τι εἶπα· καὶ ἀπροσώπ. Disdíce, δὲν πρέπει, ἀναρμοστεῖ.

Disebbriársi, ἀπολύομαι τῆς μέθης, mi disébbrio.

Diseccánte, κοιν. καὶ Diseccatívo, ἀρ. ξηραντικός.

Diseccáre, (disécco) ξηραίνω· καὶ οὐδετ. mi· ξηραίνομαι. diseccáto, μετ.

Diseccazióne, θ. καὶ Diseccaménto, ἀρ. ξήραμα, ξήρασις, ξηρασία.

Disegnaménto, ἀρ. ἰχνογραφία.

Disegnáre, (diségno) σχεδιάζω, σκιαγραφίζω· ἔτι, δείχνω· ἔτι, διορίζω, ἐκλέγω· ἔτι, στοχάζομαι.

Diségno, ἀρ. καὶ Disegnatúra, θηλ. σκιαγραφία· ἔτι, γνώμη, σκοπός.

Diseguále, κοιν. ἄνισος, ἀνόμοιος.

Disellàre, (diséllo) ἀφαιρῶ τὸ ἐφίππιον, τὴν σέλλαν. Disellàto, μετ.

Disembriciáre, (ício) ξεσκεπάζω τὴν στέγην, ἀφαιρῶντας gli ómbrici, τὰ κεραμίδια.

Disenfiáre, (disénfio) λύω τὸ οἴδημα, ξεφουσκόνω.

Disennáto, ἀρσεν. ἄφρων, μωρός.

Disensáto, ἀρ. ἀναίσθητος.

Disentería, κτλ. Ζήτει Dissentería:

Diseppellíre, (ísco) ξεθάπτω.

Diseredáre, (diserédo) ἀποκληρόω, στερῶ τῆς κληρονομίας. Diseredáto, ἀρ. καὶ Diserède, κοιν. ἐστερημένος τῆς κληρονομίας, ἀπόκληρος.

Disereditáre, ῥ. τὸ αὐτό.

Diserráre, (érro) ἀνοίγω. Diserráto, ἀνοικτός.

Disertaménto, ἀρσεν. ἐρήμωσις.

Disertáre, καὶ Desertáre, ἐρημώνω, ἀφανίζω· ἔτι, λειποτακτῶ, φεύγω ἀπὸ τὸ στράτευμα.

Disérto, ἰδὲ Desérto, κτλ. ἔτι, ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ, Disertáto, ἀφανισμένος, ἄθλιος, ἐγκαταλελειμμένος.

Disertóre, ἀρ. λειποτάκτης.

Diservígio, ἀρσεν. βλάβη, ζημία.

Diservíre, (disérvo) βλάπτω, δυσαρέσκω, κακῶς δουλεύω. Diservíto, μετ.

Disfaciménto, ἀρ. χαλασμός.

Disfacitóre, ἀρ. ἀφανιστής.

Disfamáre, (disfámo) χορταίνω. Disfamáto, μετ. ἰδὲ καὶ Diffamáre.

Disfáre, (disfò) ξεκάμνω, χαλῶ, ἀφανίζω· ἀναλύω· ἀντίκειτ. τῷ, Fáre.

Disfátta, θ. ἧττα, συμφορά.

Disfátto, ἀρ. χαλασμένος.

Disfavilláre, ἰδὲ Sfavilláre.

Disfavóre, (ἐναντίον τοῦ, Favóre) ἐνόχλησις, λύπη, δυστυχία, ἐναντιότης.

Disfavorévole, κοιν. ἐναντίος, ἀντικείμενος.

Disfavoríre, (ísco) ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι.

Disferenziáre, Φλωρ. ἰδὲ Differenziáre.

Disfermaménto, ἀρ. ἀνασκευή. λέξ. Ῥητορ.

Disfermáre, (férmo) ἀποσκευάζω, ἀναιρῶ, ἐξασθενίζω.

Disferráre, (férro) ἀφαιρῶ τὸ σίδηρον ἀπὸ τὴν πληγήν, ἢ τὰς ἁλύσεις, ἢ τὰ σίδηρα τοῦ ἀλόγου.

Disfída, θηλ. πρόκλησις, προσκάλεσις εἰς πόλεμον.

Disfidáre, (disfído) προσκαλῶ εἰς μάχην· ἔτι, δυσπιστῶ.

Disfiguráre, (gúro) φθείρω τὸ σχῆμα, τὴν μορφήν.

Disfíngere, (fíngo) ὑποκρίνομαι.

Disfiníre, ἰδὲ Diffiníre.

Disfioráre, (disfióro) ἀπανθίζω· ἰδὲ Defloráre.

Disfogáre, ἰδὲ Sfogáre.

Disfogliáre, (disfóglio) ἀφαιρῶ τὰ φύλλα.

Disformáre, (disfórmo) ἀμορφοποιῶ. Disformáto, ἀρσεν. ἄσχημος.

Disfórme, κοιν. διάφορος, ἐναντίας μορφῆς, ἢ σχήματος, ἀνόμοιος.

Disfoníre, (ísco) στερῶ, ἐκδύω, γυμνώνω.

Disfrancáre, (disfránco) ἐξασθενίζω.

Disfrenáre, ἰδὲ Sfrenáre.

Disgannáre, ἰδὲ Disingannáre.

Disgénio, ἀρ. ἀντιπάθεια.

Disgiúgnere, (disgiúgno) ἀποζευγνύω, χωρίζω. Disgiúnsi, παρακείμ.

Disgiuntívo, ἀρ. διαζευκτικός.

Disgiunto, ἀρ. χωρισμένος.

Disgiunzióne. θ. καὶ Disgiugniménto, ἀρ. διάζευξις, χώρισις.

Disgocciolàre, ἰδὲ Gocciolàre· μεταφ. τήκομαι, ἐκλείπω.

Disgombráre, καὶ Disgomberáre, (gómbro) ἀρ. ἀφίνω εὔκερον, ἐλεύθερον, ἀδειάζω· ἔτι, ἀναχωρῶ, φεύγω ἀπὸ τὸν τόπον, μετατοπίζω· καὶ Disgombraménto, ὄνομ. ἀρσεν. ταυτοσήμαντον.

Disgradáre, (grádo) ἀχαριστῶ, καταφρονῶ· καὶ παραβαίνω· ἔτι, διαιρῶ εἰς βαθμούς.

Disgradíre, (ísco) δυσαρεστοῦμαι, καταφρονῶ.

Disgraticoláre, (tícolo) ἀφαιρῶ, ἢ κόπτω τὰ κάγκελα, le gráte.

Disgráto, ἀρ. δυσάρεστος.

Disgraváre, ἰδὲ Sgraváre.

Disgravidáre, ἰδὲ Sgravidáre.

Disgrázia, θ. δυστυχία.

Disgraziáto, ἀρ. δυστυχής. καὶ δυσάρεστος.

Disgregáre, (dísgrego) διαχωρίζω, διαιρῶ.

Disgregazióne, θηλ. καὶ Disgregaménto, ἀρ. διαχώρισις, χωρισμός.

Disgrignáre, ἰδὲ Digrignáre.

Disgroppáre, (disgróppo) λύω τὸν κόμβον, τὸν δεσμόν.

Disgrossáre, ἰδὲ Sgrossáre.

Disgustáre, βαρύνω, δυσαρεστῶ, κακοκαρδίζω. Mi disgústo, ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι. Disgustáto, μετοχή.

Disgústo, ἀρ. δυσαρέσκεια, ἀηδία, λύπη.

Disgustóso, ἀρ. καὶ Dis-

gustévole, κοιν. δυσάρεστος.
Disiáre, ἰδὲ Desiáre, κτλ.
Disigilláre, (gíllo) ἀποσφραγίζω, χαλῶ τὴν σφραγίδα.
Disimpacciáto, ἀρ. ἐλεύθερος ἀπὸ ἐμπόδια, ξεμπερδευμένος.
Disimparáre, (disimpáro) ἀπομανθάνω, ἀλησμονῶ ὅ, τι ἔμαθα.
Disimpedíre, (ísco) ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια.
Disimpegnáre, (disimpégno) ἀπολύω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸ χρέος. Mi disimpégno, εὐγαίνω, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὸ χρέος.
Disimpégno, ἀρ. ἐλευθέρωμα, ξεμπέρδευμα.
Disimprímere, (prímo) ἀφαιρῶ τὴν ἐντύπωσιν l' impressióne.
Disinfíngere, (fíngo) ὑποκρίνομαι.
Disinfínto, ἀρσεν. εἰλικρινής. παρὰ τοῦ Dis καὶ Infínto.
Disingannáre, (disingánno) ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν πλάνην, ἀπὸ τὸ σφάλμα.
Disingánno, ἀρ. σφάλματος ἐπίγνωσις, γνώρισις τοῦ σφάλματος.
Disinnamorársi, (mi disinnamóro) παύω τοῦ ἀγαπᾷν.
Disinteressáto, ἀρ. ἀφιλοκερδής, καταφρονητὴς τῆς ὠφελείας, τοῦ κέρδους.
Disinterésse, ἀρσεν. καταφρόνησις τοῦ κέρδους, ἀφιλοκέρδεια.
Disinvólto, ἀρ. ἐπιδέξιος, ἐλεύθερος.
Disinvoltúra, θηλ. ἐπιδεξιότης, τρόπος, διαγωγὴ ἐλευθέρα καὶ ἐράσμιος.
Disistíma, θ. καταφρόνησις· ἐναντ. τοῦ, Stíma.
Dislacciáre, (láccio) ἐξελίττω, ξεθηλιάζω.
Dislagáre, (lágo) ἐκτείνομαι ὡσὰν λίμνη.
Disleále, κοιν. ἄπιστος.
Dislealtà, θηλ. ἀπιστία.
Dislegáre, (dislégo) λύω. Dislegáto, μετ.
Dislogaménto, ἀρ. ἐξάρθρωσις.
Dislogáre, (dislógo) εὐγάνω τι ἀπὸ τὸν τόπον του, ἐξαρθρῶ, στραμπουλίζω.
Dismagliáre, (máglio) κόπτω, χωρίζω τοὺς κρίκους, le máglie, Μεταφ. ξεσχίζω μὲ τὰ νύχια.
Dismembráre, ἰδὲ Smembráre.
Dismésso, ἀρσεν. ἀφιμένος, καὶ ἀσυνήθιστος, ἄχρηστος.
Disméttere, (métto) ἀφίνω, ἀποβάλλω. Dismísi, παρακ.
Dismisúra, θ. ἀμετρία, ὑπερβολή.
Dismisuráre, (misúro) ὑπερβαίνω τὸ μέτρον.
Dismisuráto, ἀρ. ἄμετρος.
Dismodáto, ἀρ. ἄτακτος.
Dismontáre, (dismónto) πεζεύω, καὶ καταβαίνω, ἁπλῶς. Dismontáto, μετοχή.
Dismuóvere, (muóvo) κινῶ, καὶ ἀπομακρύνω.
Disnamoráre, ἰδὲ Disinnamorársi.
Disnebbiáre, (nébbio) ἀποτρέπω, διασκεδάζω τὰ νέφη, τὴν ὁμίχλην.
Disnerváre, ἰδὲ Snerváre.
Disnodáre, καὶ Dinodáre, (disnódo) λύω τὸν δεσμὸν, il nódo.
Disnudáre, (disnudo) γυμνώνω.
Disobbligánte, κοιν. ἄχαρις, ἀχάριστος.
Disobbligáre, (disóbbligo) ἐλευθερώνω τοῦ χρέους.
Disobbligazióne, θ. ἐλευθέρωσις ἐκ τοῦ χρέους.
Disoccupáre, (disóccupo) ποιῶ ἐλεύθερον, ἀργὸν, ἥσυχον. Disoccupáto, σχολάζων, ἀργός.
Disoccupazióne, θ. σχολή, ἀργία.
Disoláre, ἰδὲ Desoláre, κτλ.
Disonestà, θ. ἀκολασία, ἀδιαντροπία, ἐν ἔργοις, ἢ λόγοις.
Disonestaménte, αἰσχρῶς, ἀπαισίως, ἀδιάντροπα.
Disonestáre, (disonésto) καταισχύνω, ἀτιμάζω.
Disonésto, ἀρ. αἰσχρὸς, ἀπαίσιος, ἀκόλαστος, ἄτιμος.
Disonoraménto, ἀρ. καὶ Disonoránza, θηλ. ἰδὲ Disonóre.
Disonoráre, (disonóro) ἀτιμάζω, καταφρονῶ.
Disonoráto, ἀτιμασμένος.
Disonóre, ἀρ. ὄνειδος, ἀτιμία.
Disonorévole, κοιν. ἄτιμος, ἀπρεπής.
Disonorevolménte, αἰσχρῶς, ἀπρεπής.
Di sopérchio, περισσῶς.
Di soppiáto, κρυφίως.
Disoppiláre, (disoppílo) διαλύω τὰς ἐμφράξεις, le oppilazióni.
Disoppilatívo, ἀρ. διαλυτικὸς τῶν ἐμφράξεων,
Di sópra, καὶ Di sóvra,

Di soprappiù, ὑπὲρ, ἄνωθεν, ἐπὶ πλέον.
Disorbitánte, κοιν. ὑπερβολικός.
Disorbitánza, Θ. ὑπερβολή.
Disordinaménto, ἀρ. Disordinánza, Disordinazióne, Θ. ἰδὲ Disórdine.
Disordináre, (disórdino) ταράττω, συγχίζω, ὑπερβαίνω τὸ μέτρον, τὴν τάξιν, ἀτακτῶ.
Disordinataménte, ἀτάκτως.
Disordináto, ἀρ. ἄτακτος.
Disórdine, ἀρσεν. ἀταξία, σύγχυσις, ἀκρασία, ζημία.
Disorganizzáre, (nízzo) ταράττω, φθείρω τὰ ὄργανα πράγματος τινός.
Disorganizzáto, ἀρ. ἀτάκτως ἔχων, κακῶς κατεσκευασμένος.
Di sórta chè, ὥστε, εἰς τρόπον ὁπού.
Disossáre, (disósso) ἐξοστεΐζω, ἐκβάλλω τὰ κόκκαλα ἀπὸ τὸ κρέας.
Disottáno, ἐπίθ. ἀρ. ἐλάττων, κατώτερος.
Di sottérra, γῆθεν, ἀπὸ τὴν γῆν ὑποκάτω.
Disotterráre, (disottérro) ἐκβάλλω ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν, ἢ ἀπὸ τὸ μνῆμα.
Di sótto, κάτωθεν.
Di sovérchio, περισσῶς.
Disovoláto, ἀρ. ἐξαρθρωμένος· λέγεται διὰ τὸ κόκκαλον ὅταν ἐκβῆκε (dall' uóvolo, ἢ dall' incassatúra) ἀπὸ τὴν φυσικήν του θῆκην.
Dispacciáre, (dispáccio) ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸ βάρος, μὲν τὴν ἐνόχλησιν, ἔτι, στέλλω πολιτικὰς ἐπιστολάς.
Dispáccio, ἀρ. πολιτικὴ ἐπιστολή.
Dispajáre, (pájo) διαζεύγνυμι, ξεζευγαρόνω.
Disparáre, (dispáro) ἰδὲ Disimparáre.
Disparáto, ἀρ. διάφορος, ἀνόμοιος.
Disparécchi, ἀρσεν. πληθ. πλεῖστοι.
Disparénza, Θ. ἐναντίον τοῦ, Apparénza.
Disparére, ἀρ. ἐναντιότης τῆς γνώμης, διαφωνία.
Dispari, κοιν. ἀνόμοιος, ἀνάρτιος.
Dispariménte, ἀνομοίως, ἀνωμάλως.
Disparíre, (ísco) γίνομαι ἀφανής. Dispárvi, παρακ. Disparíto, μετ.
Dispariscénte, κοιν. ἄχομφος, ἄσχημος.
Disparità, Θ. ἀνομοιότης. ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Dispárte, in dispárte, κατ' ἰδίαν, κατὰ μόνας.
Dispartíre, ἰδὲ Spartíre, κτλ.
Disparutézza, Θ. ἰσχνότης.
Disparúto, ἀρ. ἰσχνός, λεπτός, ἔχων ἀχαμνὴν ὄψιν.
Dispassionaménto, ἀρ. ἀποβολή, ἐλευθέρωσις τοῦ πάθους.
Dispaventáre, ἰδὲ Spaventáre. Παραλείπονται συντομίας χάριν ἄλλα τοιαῦτα ὡς ἔχοντα τὴν αὐτὴν σημασ. τῶν ἁπλῶν, ἀφαιρέσει τοῦ Di, ἢ Dis.
Dispéndio, ἀρ. δαπάνη, ἔξοδος.
Dispendióso, ἀρ. δαπανηρός, πολυέξοδος.
Dispénsa, θηλ. διανομή, διαμοίρασις· ἔτι, ταμεῖον, κελλάριον τῶν φαγωσίμων πραγμάτων· ἔτι, συγχώρησις, ἄφεσις, προνόμιον· ἔτι, δαπάνη.
Dispensábile, κοιν. δεκτικὸς διανομῆς ἢ ἀφέσεως.
Dispensáre, (pénso) διανέμω, διαμοιράζω· καὶ ἀπολύω τοῦ νόμου, τοῦ χρέους· ἔτι, διοικῶ, προμηθεύω.
Dispensatóre, ἀρ. διαμοιραστής. Dispensatríce, καὶ Dispensiéra, θηλ.
Dispensazióne, Dispensagióne, Θ. Dispensaménto, ἀρ. διανομή, διαμοίρασις· ἔτι, πρόνοια· ἔτι, ἄφεσις, ἄδεια ἐκ τοῦ Νόμου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐκκλησιαστ.
Dispensiére, καὶ Dispensiéro, ἀρσεν. ταμίας, ὁ κελλάρης.
Disperábile, κοιν. ἀπελπισμένος.
Disperáre, (dispéro) ἀπελπίζω, καὶ ἀπελπίζομαι.
Disperataménte, ἀνελπίστως, ἀπελπισμένα.
Disperáto, ἀρσεν. ἀπελπισμένος.
Disperazióne, Disperagióne, Disperatézza, Θ. ἀπελπισία.
Dispérdere, (pérdo) διασκεδάζω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω· ἔτι, ἀποῤῥίπτω τὸ ἔμβρυον, τὸ βρέφος.
Dispérgere, (dispérgo) διασκεδάζω, διασκορπίζω. Dispérsi, παρακ.
Dispersióne, Θ. καὶ Dispergiménto, ἀρσεν. διασκόρπισις, διασκέδασις...

Dispérso, διασκορπισμένος. ἀπὸ τοῦ Dispérgere.

Dispettáre, (pétto) καταφρονῶ. Φλωρ. καὶ οὐδετ. ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι.

Dispettáto, καὶ Dispétto, ἀρσεν. καταφρονεμένος, ἀχρεῖος.

Dispétto, οὐσιαστ. ἀρ. ὕβρις, καταφρόνησις. A dispétto, εἰς τὸ πεῖσμα.

Dispettosaménte, ὑβριστικῶς, μετὰ ὀργῆς, πεισματάρικα.

Dispettóso, ἀρ. ὑβριστικὸς, ὑπερήφανος, αὐθάδης, πεισματάρης· ἔτι, ἀχρεῖος, εὐκαταφρόνητος.

Dispiacénza, θ. Dispiaciménto, Dispiacére, ἀρ. δυσαρέστησις, ἐνόχλησις, λύπη, ὕβρις.

Dispiacére, (piácio) δυσαρέσκομαι, δυσαρεστῶ· Δοτικ. δὲν μοὶ ἀρέσει, μοὶ κακοφαίνεται, mi dispiáce.

Dispiacévole, καὶ Dispiacénte, κοιν. δυσάρεστος, λυπηρὸς, βαρετός.

Dispiaciúto, μετ. τοῦ ῥήμ. Dispiacére.

Dispietataménte, ἀνιλεῶς, σκληρῶς.

Dispietáto, ἀρ. ἀνελεήμων, ἄσπλαγχνος.

Dispígnere, (pígno) ἐξαλείφω. Φλωρ.

Dispodestáre, (désto) στερῶ τῆς ἐξουσίας.

Disponiménto, ἀρ. διάταξις, καὶ κατάθεσις.

Dispopolatóre, ἀρσεν. ἐρημωτής.

Dispórre, διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, διαθέτω, βουλεύομαι, ἀποφασίζω, ἑτοιμάζω, καταπείθω, μεταθέτω. Dispóngo, ὁ ἐνεστ. Dispósi, παρακ. Dispósto, μετ.

Dispositivaménte, καὶ Dispostaménte, τακτικῶς.

Disposizióne, θ. βουλὴ, ἀπόφασις· σκοπὸς, γνώμη· κατάστασις· διάθεσις, διάταξις.

Dispossessáre, (possésso) ἀφαιρῶ τὴν κτῆσιν.

Dispósto, ἀρ. διατεθειμένος, διατεταγμένος, ἐπιτήδειος, ἕτοιμος.

Dispoticaménto, δεσποτικῶς, μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν.

Dispótico, ἀρ. δεσποτικὸς, αὐτεξούσιος. πληθ. ci.

Dispregévole, Dispregiábile, Disprezzévole, Disprezzábile, κοιν. καταφρονητικὸς, εὐκαταφρόνητος.

Dispregiáre, καὶ Disprezzáre, (disprégio) καταφρονῶ. Dispregiáto, μετοχή.

Disprégio, Disprézzo, Dispregiaménto, καὶ Disprezzaménto, ἀρ. καταφρόνησις.

Dispulzelláre, ἰδὲ Svergináre.

Dispúro, ἀρ. ἀκάθαρτος.

Dísputa, καὶ Dispúta, Disputazióne, θ. διάλεξις.

Disputábile, κοιν. ἀμφίδοξος, ἀμφισβητήσιμος.

Disputáre, (dispúto, καὶ disputo) διαλέγομαι, διαλογίζομαι, φιλονεικῶ.

Disputatívo, ἀρ. περὶ οὗ δύναταί τις νὰ διαλεχθῇ.

Disputatóre, ἀρ. καὶ Disputánte, κοιν. διαλεγόμενος.

Disquisizióne, θηλ. ἀκριβὴς ἐξέτασις.

Disradicáre, ἰδὲ Dirad...,

Disramáre, (rámo) ἀφαιρῶ, κόπτω τοὺς κλόνους.

Disruvidíre, (ísco) ἰδὲ Dirozzáre.

Dissagráre, (ságro) βεβηλόω· ἐναντ. τοῦ, Sagráre.

Disseccáre, (dissécco) ξηραίνω.

Dissemináre, (dissémino) διασπείρω. Dissemináto, μετ.

Dissennáto, ἀρσεν. ἄφρων, μωρός.

Dissensióne, θ. διχόνοια.

Dissentería, θηλ. δυσεντερία.

Dissentérico, ἀρ. δυσεντερικός. πληθ. ci.

Dissentíre, (dissénto) διαφωνῶ, δὲν συμφωνῶ. Γενικ. καὶ Ἀφαιρετ.

Disserráre, ἰδὲ Diserr....

Dissertazióne, θ. διατριβὴ λόγων, διάλεξις.

Disservígio, ἰδὲ Diser...

Disservíre, (sérvo) εἶμαι ἄχρηστος, ἀνωφελής· ἐναντ. τοῦ, Servíre.

Dissetáre, (disséto) σβύνω τὴν δίψαν. Dissetáto, μετ.

Dissíllabo, ἀρσεν. δισύλλαβος.

Dissimigliáre, ἰδὲ Dissomigliáre.

Dissímile, καὶ Dissimigliánte, κοιν. ἀνόμοιος.

Dissimilitúdine, καὶ Dissimigliánza, θ. ἀνομοιότης, διαφορά.

Dissimuláre, (dissímulo) προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι. Dissimuláto, μετ.

Dissimulatóre, ἀρ. ὑποκριτής, ὁ προσποιούμενος.

Dissimulazióne, ϑ. ὑπόκρισις, προσποίησις.

Dissipaménto, ἀρ. καὶ Dissipazióne, ϑηλ. διασκέδασις, διαφθορὰ, διασκορπισμός.

Dissipáre, (díssipo) ἐξολοθρεύω, διαφθείρω, διασκορπίζω.

Dissipatívo, ἀρ. διασκεδαστικός.

Dissipáto, ἀρ. διεφθαρμένος, διασκεδασμένος.

Dissipatóre, ἀρσεν. διασκεδαστής. Dissipatríce, ϑ.

Dissipito, ἰδὲ Scipíto.

Dissodáre, (dissódo) καλλιεργῶ, ἐργάζομαι τὴν γῆν, σκάπτω. Dissodáto, μετ.

Dissolúbile, κοιν. εὐδιάλυτος.

Dissolvénte, κοιν. διαλυτικός.

Dissólvere, (dissólvo) διαλύω.

Dissolutaménte, ἀχαλινώτως, ἀναιδῶς, μὲ ἀσωτείαν.

Dissolutézza, ϑηλ. ἀκράτεια, ἀκολασία, ἀσωτεία.

Dissolutívo, ἀρ. διαλυτικός.

Dissolúto, ἀρ. διαλελυμένος· ἔτι, ἄσωτος, ἀκόλαστος, διεφθαρμένος.

Dissoluzióne, ϑ. διάλυσις, φθορά· ἔτι, ἀκολασία· καὶ ὕβρις.

Dissomigliánte, κοιν. ἀνόμοιος.

Dissomigliánza, ϑ. ἀνομοιότης.

Dissomigliáre, (míglio) διαφέρω, εἶμαι ἀνόμοιος.

Dissonánte, κοιν. ἀπᾴδων, ἀσύμφωνος, διάφωνος.

Dissonánza, ϑηλ. διαφωνία, ἀπήχησις· ἐναντ. τοῦ Consonánza.

Dissonnársi, (mi dissónno) ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου.

Dissuadére, ἀποτρέπω, μεταπείθω εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην. Dissuádo, ἐνεστ. Dissuási, παρακ. Dissuáso, μετ. ἐναντ. τοῦ, Persuadére.

Dissuasióne, ϑηλ. ἀποτροπή.

Dissuasório, ἀρ. ἀποτρεπτικός, ἔχων δύναμιν τοῦ μεταπείθειν.

Dissuetúdine, ϑ. ἀήθεια, ἀσυνήθεια.

Dissuggelláre, ἰδὲ Disigilláre.

Dissuría, καὶ Disuría, ϑ. δυσουρία, δυσκολία εἰς τὸ κατουρεῖν: difficoltà nell' orináre.

Distaccaménto, ἀρ. ἀπόσπασμα· ἔτι, λόχος, σπεῖρα.

Distaccáre, (stácco) ἀποσπῶ, χωρίζω. Distaccáto, ἀποσπασμένος.

Distaccatúra, ϑηλ. ἀπόσπασις.

Distánte, κοιν. διϊστάμενος, ἀπέχων.

Distánza, ϑ. ἀπόστασις, διάστημα.

Distáre, (dísto) ἀπέχω, εἶμαι ἢ στέκω μακράν· μετὰ Ἀφαιρετ. Λατ.

Distemperáre, (distémpero) διαλύω, ἀναλύω· καὶ αὐτοπαθ. τήκομαι, διαλύομαι.

Disténdere, (disténdo) ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. Distési, παρακείμ.

Distendiménto, ἀρ. διάτασις ἔκτασις ἐξάπλωσις· ἔτι, χαύνωμα.

Distenebráre, (ténebro) ἀφαιρῶ, διώχνω τὸ σκότος.

Distenére, (téngo) κρατῶ μὲ βίαν, δυναστείαν.

Distensióne, καὶ Distésa, ϑ. ἔκτασις, ἐξάπλωσις.

Disterminàre, ἰδὲ Esterminàre.

Distesaménte, καὶ alla dìstésa, ἐκτεταμένως.

Distéso, ἀρ. ἐκτεταμένος, ἐξαπλωμένος.

Distéso, οὐσιαστ. ἀρ. σχημάτιον, σχέδιον διδόμενον ἐγγράφως πρὸς τὸ ποιεῖν, ἢ λέγειν τί.

Dístico, ἀρσεν. δίστιχον· πληθ. ci.

Distilláre, (distíllo) στάζω, σταλάζω.

Distillazióne, ϑ. καὶ Distillaménto, ἀρ. σταλαγμὸς, ἀπόσταξις.

Distínguere, (distínguo) διακρίνω, διαχωρίζω. Distínsi, παρακ.

Distintaménte, διωρισμένως, διακεκριμένως.

Distintívo, ἀρ. χαρακτὴρ, σημεῖον, ὅθεν διακρίνεταί τι.

Distínto, ἀρ. διακεκριμένος, διωρισμένος, χωρισμένος, διῃρημένος.

Distinzióne, καὶ Distintíva, ϑ. διαστολὴ, διόρισις, διαίρεσις, ξεχώρησις.

Distógliere, ἀποτρέπω, μεταπείθω. Distólgo, ἐνεστώς. Distólsi, παρακείμ. Distólto, μετ.

Distornáre, καὶ Distórre, τὸ αὐτό.

Di strafóro, κρυφίως.

Distraíbile, κοιν. εὐαπόσπαστος.

Distrárre, **Distráere**, καὶ **Distrággere**, διασπῶ, ἀποπλανῶ, ἀποτρέπω, σύρω ἔνθεν κἀκεῖθεν, ξελογιάζω, ξευγάνω. **Distrággo**, ἐνεστ. **Distrássi**, παρακείμ. **Distrátto**, μετοχ.

Distrazióne, θ. καὶ **Distraiménto**, ἀρ. ἀποτροπή, διασπασμός, περισπασμὸς τοῦ νοός. (ξελόγιασμα, ξεύγαλμα.)

Distrétta, θ. στενοχωρία, ἀνάγκη.

Distrettaménte, αὐστηρῶς, μὲ στενὸν τρόπον.

Distrettézza, θ. αὐστηρότης.

Distrétto, ἀρ. στενοχωρημένος, σφιγμένος. στενός, καὶ αὐστηρός.

Distrétto, οὐσιαστ. ἀρ. περιοχή, ὅσα ἐκ δικαιώματος πολέμου, ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας προστίθενται τῇ παλαιᾷ χώρᾳ, ἢ ἐπικρατείᾳ.

Distrettuále, κοιν. ὁ τῆς αὐτῆς περιοχῆς, ὁ κατοικῶν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχήν.

Distribuíre, (ísco) διανέμω, διαμοιράζω. **Distribuíto**, καὶ **Distribúto**, διαμοιρασμένος.

Distributívo, ἀρ. διανεμητικός.

Distributóre, καὶ **Distribuitóre**, ἀρ. διανομεύς, διαμοιραστής.

Distribuzióne, θ. καὶ **Distribuiménto**, ἀρ. διανομή, διαμοίρασις.

Distrigáre, (distrígo) διαλύω, ξεμπερδεύω.

Distrúggere, ἀναιρῶ, ἀφανίζω. **Distrúggo**, ἐνεστ. **Distrússi**, παρακείμ.

Distruttívo, καὶ **Distruggitívo**, ἀρ. ἀναιρετικός.

Distrútto, ἀρ. ἀφανισμένος.

Distruttóre, καὶ **Distruggitóre**, ἀρ. ἀνατροπεύς. **Distruggitríce**, θηλ.

Distruzióne, θ. καὶ **Distruggiménto**, ἀρ. ἀνατροπή, ἀφανισμός.

Disturbáre, (túrbo) ταράττω, ἐνοχλῶ. **Disturbáto**, μετ.

Disturbatóre, ἀρ. ἐνοχλητής.

Distúrbo, καὶ **Disturbaménto**, ἀρ. ἐνόχλησις.

Disvalére, (válgo) βλάπτω, εἶμαι ἄχρηστος. ἐναντ. τοῦ **Valére**.

Disvalóre, ἀρ. ἀδυναμία. ἐναντ. τοῦ **Valóre**.

Disubbidiénte, κοιν. ἀπειθής.

Disubbidiénza, θ. ἀπείθεια, ἀνυποταγή.

Disubbidíre, (ísco) ἀπειθῶ. παραβαίνω. παρακούω. Δοτικ.

Disudíre, (disódo) ὑποκρίνομαι ὅτι δὲν ἤκουσα.

Disveláre, (disvélo) ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω.

Disuguagliánza, καὶ **Disugualità**, θ. ἀνισότης.

Disuguále, κοιν. ἄνισος.

Disviaménto, ἀρ. καὶ **Disviatézza**, θ. ἀποπλάνησις, παρατροπή.

Disviáre, (disvío) ἀποτρέπω, παραστρατίζω.

Disviáto, ἀρ. παραστρατισμένος.

Disviluppáre, ἰδὲ **Svil**..

Disviticchiáre, ἐναντ. τοῦ **Avviticchiáre**.

Disviziáre, (vízio) καθαρίζω, διορθώνω.

Disumanársi, (mi disumáno) ἀπανθρωπεύομαι, γίνομαι ἀπάνθρωπος. **Disumanáto**, μετ.

Disumáno, ἀρ. ἀπάνθρωπος.

Disunáre, (úno) ἀφαιρῶ τὴν ἑνότητα, χωρίζω.

Disuníbile, κοιν. διαιρετός.

Disunióne, θ. διχόνοια, διχοστασία.

Disuníre, (ísco) χωρίζω.

Disuníto, ἀρ. χωρισμένος.

Disúnto, ἀρσεν. ἐναντ. τοῦ **Unto**. ἰσχνός, ἀχάμνός. Μεταφ. **Títoli disúnti**: τίτλοι μάταιοι, χωρὶς εἰσόδημα.

Disvolére, (disvóglio) παραιτοῦμαι, δὲν θέλω πλέον.

Disusánza, θ. ἀήθεια, ἀπεθισμός, ξεσυνήθισμα.

Disusáre, (disúso) ἀπεθίζω, ξεσυνηθίζω. **Disusáto**, ἀπεθισμένος.

Disúso, ἀρσεν. ἰδὲ **Disusánza**.

Disútile, κοιν. ἀνωφελής, ἄχρηστος.

Disutilità, θ. ἀχρηστία, τὸ ἀνωφελές, τὸ ἄχρηστον, ζημία.

Disutilménte, ἀνωφελῶς, ἀχρήστως.

Ditále, ἀρ. δακτυλήθρα, καὶ ὅ, τι ἄλλο χρησιμεύει διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸν δάκτυλον.

Ditéllo, ἀρ. πληθ. **Ditélla**, καὶ **Ditélle**, θ. ἰδὲ **Ascella**.

Ditenére, καὶ **Detenére**, (diténgo) ἰδὲ **Intertenére**· ἔτι, κρατῶ, βαστῶ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

λέγεται ἀντὶ τοῦ Arrestáre, ἢ τηρεῖν ἐν φυλακῇ· ὅθεν Ditenúto, φυλακωμένος.

Ditirámbico, ἀρ. διθυραμβικός· πληθ. ci.

Ditirámbo, ἀρ. διθύραμβος, εἶδος ποιήσεως εἰς τιμὴν τοῦ οἴνου ἢ τοῦ Βάκχου.

Díto, ἀρ. δάκτυλος. πληθ. i díti, καὶ le díta, θ. Indice, λιχανός, δεικτικός. Di mézzo, ἢ médio, ὁ μέσος. Anulláre, δακτηλιώτης. Mígnolo, μικρός. Póllice ἢ grósso, ἀντίχειρ, ἢ μέγας.

Ditrappáre, (ditráppo) κλέπτω.

Di trátto in trátto, ἑκάστοτε, αὖθις καὶ αὖθις.

Di travérso, πλαγίως.

Ditrinciáre, (ditríncio) λεπτομερῶς κόπτω.

Di trótto, γοργῶς.

Dítta, θηλ. ὄνομα ἑνὸς ἢ πλειόνων προσώπων συνιστώντων ἐμπορικὴν ἑταιρίαν, κοινωνίαν.

Dittáre, ἰδὲ Dettáre, κτλ.

Díttamo, ἀρσεν. δίκταμον, χόρτον.

Dittatóre, ἀρ. δικτάτωρ. ὄνομα ὑπερτάτης ἀξίας σιμᾶ εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμάνους. ὅθεν. Dittatúra, ἡ δικτατωρία, ἡ τοῦ δικτάτωρος ἀρχή. Dittatório, ἀρ. δικτατωρικός.

Dittongáre, (dittóngo) ποιῶ δίφθογγον.

Dittóngo, ἀρ. δίφθογγος.

Díva, Ποιητ. ἰδὲ Déa.

Divagaménto, ἀρ. ἀποπλάνησις.

Divagáre, (divágo) ἀποπλανῶμαι.

Divallaménto, ἀρ. κάθοδος, κατάβασις.

Divalláre, (divállo) ἐκκλίνω, καταβαίνω.

Divampáre, (divámpo) καίομαι.

Di vantággio, ἐπὶ πλέον.

Divariáre, ἰδὲ Variáre.

Divário, ἀρσεν. διαφορά.

Divecchiáre, (vécchio) ἀνακαινίζω, ἀνανεώνω.

Divedére, μετὰ τοῦ Dáre. Dáre a divedére: ἀποδείχνειν.

Divégliere, καὶ Divéllere, (divélgo) καὶ Svéllere, ἢ Svérre.

Divélto, οὐσιαστ. ἀρ. γῆ ἐσκαμμένη, ἐργασμένη.

Divélto, ἐπίθ. ἀρσεν. ξεριζωμένος.

Divenire, (divéngo) καὶ Diventáre, (divénto) γίνομαι· ἔτι, ἔρχομαι, φθάνω· ἔτι, συμβαίνειν.

Diventáto, καὶ Divenúto, μετ.

Divérbio, ἀρσεν. διάλογος.

Divérre, ἰδὲ Divégliere.

Diversaménte, διαφόρως.

Diversáre, (divérso) διαφέρω.

Diversificáre, (sífico) ἀλλοιόνω, μεταλλάττω. Diversificáto, μετ.

Diversificazióne, θ. μεταλλαγή, μεταποίησις, διαφορά.

Diversífico, ἀρ. διάφορος, ἀνόμοιος.

Diversióne, θ. ἀποτροπή, παρὰ τοῦ Divertíre.

Diversità, διαφορά· ἔτι. ὠμότης, ἀπανθρωπία. Ἀρχαϊκ. ἔτι, δυστυχία.

Divérso, ἀρ. διάφορος· ἔτι, σκληρός, ἀπάνθρωπος, φρικτός, τραχύς.

Diversíssimo, ὑπερθ.

Diversório, ἀρσεν. κατάλυμα. ξενοδοχεῖον. Λατ.

Divertiménto, ἀρ. ἀποτροπή· ἔτι, ψυχαγωγία, περιδιάβασις.

Divertíre, καὶ Divértere, (divérto) ἀποτρέπω· ἔτι, mi divérto, περιδιαβάζω· Divertíto, μετοχή.

Divettáre, (vétto) κτυπῶ τὸ μαλὶ (la lána) con la vétta, μὲ τὸν χάμακα· ἰδὲ Camáto.

Divezzáre, (divézzo) ἰδὲ Disusáre· ἔτι, ἀπογαλακτίζω.

Divézzo, ἀρ. ἀπεθισμένος.

Diviáre, ἰδὲ Deviáre, κτλ.

Diviáto, ἀρ. ἕτοιμος, ὀλίγωρος, πρόθυμος· καὶ Diviataménte, ἐπίρρ. ταυτοσήμαντον.

Divídere, διαιρῶ, χωρίζω· ἔτι, διανέμω, διαμοιράζω· ἔτι, διακρίνω. Divído, ἐνεστ. Divísi, παρακ. Divíso, μετοχή.

Divietáre, (viéto) ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω· Divietáto, μετ.

Divietazióne, θ. καὶ Diviéto, Divietaménto, ἀρ. ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισμα.

Divinaménte, θείως, δαιμονίως.

Divináre, (divíno) μαντεύομαι. Λατ.

Divinatóre, ἀρ. μάντις.

Divinatório, ἀρσεν. μαντικός.

Divinazióne, θ. καὶ **Divinaménto**, ἀρ. μαντεία, μάντευμα.

Divincolaménto, ἀρ. καὶ **Divincolazióne**, θηλ. διαστροφή.

Divincoláre, (**víncolo**) διαστρέφω, στρίφω· καὶ αὐτοπαθ. κάμπτομαι.

Divinità, θηλ. θεότης.

Divinizzáre. (**nízzo**) ἀποθεῶ, καταγράφω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Θεῶν.

Divíno, ἀρ. θεῖος.

Divísa, θ. (παρὰ τοῦ **Divídere**) διαίρεσις· ἔτι, τρόπος, τάξις (παρὰ τοῦ **Divisáre**)· ἔτι, χρῶμα, τρόπος φορέματος πολλῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· τὸ φόρεμα τῶν δούλων, ὅπερ ἄλλως λέγ. **Assísa** καὶ **Livréa**.

Divisaménte, δίχα, χωριστᾶ.

Divisaménto, ἀρ. τάξις, διορισμός· ἔτι, στοχασμός, ἔτι, ἀντὶ τοῦ, **Assísa**.

Divisáre, (**divíso**) νομίζω, στοχάζομαι· ἔτι, περιγράφω· ἔτι, διαιρῶ, χωρίζω, διακρίνω, διορίζω.

Divisataménte, διακεκριμένως, τακτικῶς.

Divisáto, μετ. τοῦ **Divisáre**· ἔτι, ἄσχημος· ἔτι, πολυποίκιλος, πολυχρώματος.

Divisíbile, κοιν. διαιρετός.

Divisióne, θ. διαίρεσις, χώρισις. Μεταφ. διχόνοια.

Divisívo, ἀρσεν. διαιρῶν.

Divíso, ἀρσεν. διῃρημένος, χωρισμένος.

Divisóre, καὶ **Dividitóre**, ἀρσεν. μεριστής.

Divisório, ἀρ. διαιρετικός.

Divízia, ἰδὲ **Devízia**, κτλ.

Diúnviri, ἀρ. πληθ. δυοδαρχία, δυόδαρχοι.

Dívo, ἀρ. Ποιητ. θεῖος, δῖος, θεσπέσιος.

Divolgaménto, ἀρσεν. καὶ **Divolgazióne**, θ. κήρυξις, διαφήμισις.

Divolgáre, **Divulgáre**, (**vólgo**) διαφημίζω, δημοσιεύω, διαλαλῶ.

Divoraménto, ἀρ. καὶ **Divorazióne**, **Divoracità**, θ. ἀδδηφαγία, λιχνεία, πολυφαγία.

Divoráre, (**divóro**) κατατρώγω, τρώγω μὲ ὑπερβολικὴν λαιμαργίαν.

Divoratóre, ἀρ. πολυφάγος.

Divórzio, ἀρ. διαζύγιον, χωρισμὸς τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῆς γυναικὸς, ἀπόπεμψις.

Divotaménte, εὐλαβῶς.

Divóto, ἰδὲ **Devóto**, κτλ.

Diurético, ἀρ. διουρητικὸς, κινητικὸς τοῦ οὔρους.

Diúrno, ἀρ. ἡμέριος, καθημερινός.

Diuturnità, θ. πολυκαιρία, χρονιότης.

Diutúrno, ἀρσεν. πολυχρόνιος.

Divulgáre, ἰδὲ **Divolgáre**, κτλ.

Dizionário, ἀρσεν. λεξικόν.

Dizióne, θ. λέξις· ἔτι, ἐπικράτεια, ἐξουσία.

Dóbbla, θ. καὶ **Dobblóne**, ἀρ. νόμισμάτι χρυσοῦν, ἢ δόππια· γράφονται καὶ δὶ ἑνὸς **b**.

Dóccia, θηλ. σωληνάριον, αὐλάκι· καὶ εἶδος ἰατρικοῦ, ὅπου σταλάζεται ἐπίτι μέλος ἀσθενές.

Docciáre, (**dóccio**) χέω, σταλάζω.

Dócile, κοιν. εὐμαθὴς, ὅποιος εὔκολα μανθάνει, καὶ εὔκολα πείθεται.

Docilità, θ. εὐμάθεια.

Documénto, ἀρ. δίδαγμα,

Dodicésimo, καὶ **Dodécimo**, ἀρ. δωδέκατος.

Dódici, δώδεκα.

Dodicína, θ. δωδεκάς.

Dodránte, ἀρ. τὸ τριμόριον, ἡ σπιθαμή· μέτρον ἀπὸ θ. ὀγγίας.

Dóga, θ. δόχη, τὸ στεφανι τοῦ βουτζίου· ἐπὶ φορεμάτων, φοῦνδα, στολίδι ὡσὰν ζώνη.

Dogána, καὶ **Doána**, θ. τὸ τελώνιον.

Doganiére, ἀρ. τελώνης.

Dogáre, (**dógo**) βάνω, ἢ διορθώνω τὰς δόχας (**le dóghe**) τῶν βουτζίων. Τροπικ. ζώνω.

Dóge, ἀρ. ἡγεμὼν, δούξ.

Dóglia, θ. πόνος, λύπη.

Dogliénte, ἰδὲ **Dolénte**.

Dóglio, ἀρσεν. πίθος, πιθάρι.

Dogliosaménte, λυπηρῶς.

Doglióso, ἀρ. λυπημένος.

Dógma, ἀρσεν. δόγμα.

Dogmático, ἀρ. δογματικός. πληθ. **ci**.

D' ogni intórno, πανταχόθεν.

Dóh, σχετλιαστ. ἐπίῤῥ. ὢ.

Dólce, οὐσιαστ. ἀρσεν. καὶ **Dólcia**. θηλ. αἷμα τοῦ χοίρου.

Dólce, ἐπίθ. κοιν. γλυκύς, εῖα, ύ. ὡς οὐσιαστ. ἀρ. γλυκύτης· ἔτι, ὡς ἐπίῤῥ. παρὰ Ποιητ. ἡδέως, γλυκᾶ, ἀντὶ τοῦ, **Dolceménte**. **Dólci**, πληθ. ἀρσεν. τὰ ζαχαράτα.

Dolcézza, θηλ. ἡδύτης, γλυκύτης.
Dolciamáro, ἀρσεν. γλυκόπικρος.
Dolcicanóro, ἀρσεν. μελῳδικός.
Dolcificáre, (cífico) ποιῶ γλυκὺν, καταπραΰνω.
Dolcígno, ἀρ. γλυκούτζικος· λέξις τῆς συνηθ.
Dolcióne, ἀρ. ἐπίθ. μωροῦ, εὐήθους ἀνθρώπου, παρὰ πολὺ γλυκύς.
Dolcióre, ἀρ. καὶ Dolcitúdine, θ. γλυκύτης.
Dolciúme, ἀρσεν. πρᾶγμα γλυκείας γεύσεως.
Dolénte, κοιν. ἀλγῶν, λυπημένος, ἄθλιος· ἔτι, ἄνανδρος, ἀφυής· ἔτι, κάκιστος.
Dolérsi, (mi dólgo, ἐνεστ. mi dólsi, παρακείμ. mi dorrò, μέλλ.) ἀλγῶ, λυποῦμαι, πονῶ, παραπονοῦμαι. Dolúto, μετ.
Dólo, ἀρ. δόλος, ἀπάτη. Λατ.
Doloráre, (dolóro) αἰσθάνομαι λύπην, πόνον.
Doloráto, λυπημένος.
Dolóre, ἀρ. καὶ Dolorazióne, θ. πόνος, λύπη.
Dolorífico, ἀρ. ὀδυνηρός.
Dolorosaménte, λυπηρῶς.
Doloróso, ἀρ. λυπηρὸς, ὀδυνηρός· ἔτι, πονηρὸς, κάκιστος· ἔτι, ἄθλιος, δυστυχής.
Dolosaménte, δολίως.
Dolóso, ἀρσεν. δολερός.
Domábile, καὶ Domévole, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ καταδαμασθῇ.
Dománda, Domandagióne, θ. ἰδὲ Dimánda.
Domandáre, (domándo) αἰτῶ, ζητῶ, ἐρωτῶ.
Domandasséra, ἰδὲ Di..
Domandatívo, ἀρσεν. ἐρωτηματικός.
Dománe, ἰδὲ Dimáne.
Domán l'altro, μεθαύριον.
Domáre, (dómo) δαμάζω, ἡμερώνω. Domáto, μετ.
Domatóre, ἀρ. δαμαστής.
Domatríce, θηλ.
Domattína, αὔριον τὸ πρωΐ.
Domeneddío, ὁ Θεός.
Doménica, θ. Κυριακή.
Domenicále, κοιν. κυριακός.
Domenicáno, ἀρσεν. καλόγηρος ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Δομηνίκου. Ἰακωβίτης, Ἰακωβῖνος. Ὠνομάσθησαν Ἰακωβῖνοι τὰ μέλη ἑταιρίας τινος δημοτικῆς συστηθείσης κατὰ τὸ 1792, ἐν Παρισίοις, εἰς τὴν παλαιὰν μονὴν τῶν Δομενικάνων, ἢ Ἰακοβίνων.
Domesticaménte, ἰδὲ Di..
Domesticáre, (domésticο) ἡμερώνω. Domesticársi, γίνομαι ἥμερος, συνήθης, οἰκεῖος. Domesticáto, ἡμερωμένος.
Domestichézza, θηλ. οἰκειότης, ἡμερότης.
Doméstico, ἀρ. ἰδὲ Di...
Domicílio, ἀρ. κατοικία.
Dominánte, κοιν. ἄρχων, κυριεύων.
Domináre, (dómino) ἄρχω. κυριεύω, ἐξουσιάζω. ἔτι, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι.
Dominatóre, ἀρ. ἐξουσιαστής. Dominatríce, θ.
Dominazióne, θηλ. κυριότης.
Dómine, καὶ Dómino, κύριος· ἔτι, ἱερεύς· ἐνίοτε εἶναι μόριον σημαῖνον ἀρὰν, ἐπίπληξιν, ἐρώτησιν, ἀπορίαν, θαυμασμόν.
Domínio, ἀρσεν. κυριότης, δεσποτεία, ἀρχὴ, κράτος, ἐξουσία.
Dommásco, καὶ Dammásco, ἀρ. δάμασκον, εἶδος μεταξωτοῦ, καμουχᾶς.
Dómo, Domáto, Dómito, ἀρ. καταδαμασμένος.
Dón, ἰδὲ Dónno, ἐπίθ.
Donadéllo, ὄνομ. ὑποκορ. βιβλιαρίου τινὸς περιέχοντος τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Λατ. Γραμμ. παρὰ τοῦ Donáto, ὅπερ ἦν τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Συγγραφέως του.
Donagióne, Donazióne, θ. καὶ Donaménto, ἀρ. δωρεὰ, δῶρον.
Donáre, (dóno) χαρίζω. Donáto, χαρισμένος.
Donatívo, ἀρ. δῶρον, χάρισμα.
Donatário, ἀρ. δωρολήπτης, ὁ λαμβάνων τὴν δωρεάν. Νομ.
Donatóre, ἀρ. δοτήρ. Donatríce, θ. δότειρα.
Dónde, πόθεν, ὅθεν.
Dondoláre, (dóndolo) δονέω, κινῶ, κουνῶ τῇ δὲ κάψει σε τὸ ἐξηρτημένον, κρεμασμένον πρᾶγμα. Αὐτοπαθ. φθείρω ματαίως τὸν καιρόν μου. Dondolár la Mattéa, λαλεῖν συγκεχυμένως, καὶ ἀτάκτως.
Dóndolo, ἀρ. τὸ δονούμενον πρᾶγμα.
Dónna, γυνή. Nóstra Donna, κατ' ἐξοχὴν, ἡ

Κυρία Θεοτόκος· ἔτι, σύζυγος, γαμετή· ἔτι, κυρία. **Dónna di partíto**, πόρνη.

Donnájo, καὶ **Donnajólo**, ἀρσεν. γυναικολάτρης.

Donneggiáre, (éggio) προστάζω ὡς κυρία.

Donnescaménte, γυναικείως.

Donnésco, ἀρ. γυναικεῖος. πληθ. schi.

Donnétta, **Donnicciuóla**, **Donnicína**, **Donnína**, **Donnúccia**, ὑποκορ. γυναικάριον, γύναιον.

Dónno, οἱονεὶ **Dómino**, κύριος· εἶναι τὸ ἀρ. τοῦ, **Dónna**.

Dónno, ἀρ. καὶ **Dónna**, θ. ἐπιθ. εὐγενὴς, χρηστός· ἔτι, τίτλος Πριγκίπων, καὶ Μοναχῶν, ὅπερ τὴν σήμερον κατὰ συγκοπ. λέγεται, **Don**.

Dónnola, θ. γαλῆ.

Dóno, ἀρσεν. δῶρον, χάρισμα.

Donzélla, θ. κόρη, παρθένος.

Donzéllo, ἀρ. νέος εὐγενής· ἔτι, οἰκέτης, δοῦλος.

Dópo, μετὰ, ἔπειτα. **Dopoché**, ἀφ' οὗ.

Dóppia, ἰδὲ **Dóbbla**.

Doppiaménte, διπλῆ, διπλᾶ· ἔτι, δολίως, πλαστῶς.

Doppiáre, (dóppio) διπλασιάζω, καὶ αὐξάνω, πολλαπλασιάζω, ἀορίστως.

Doppiatúra, θ. δίπλασις, διπλασιασμός.

Doppiére, καὶ **Doppiéro**, ἀρ. κηρὸς, λαμπὰς, καὶ κηροπήγιον.

Doppiézza, θ. προσποίησις, πονηρία.

Dóppio, ἀρ. διπλοῦς· ἔτι, πλαστὸς, πονηρός. διπρόσωπος.

Doraménto, ἀρ. χρύσωμα.

Doráre, (dóro) χρυσώνω. **Doráto**, χρυσωμένος.

Doratúra, θ. χρύσωσις.

Dorè, ἀρ. (ἐπιθ. χρώματος) κροκώδης, χρυσίτης.

Dorería, θηλ. ὡς τὸ **Argentería**, σκεύη χρυσᾶ.

Dórico, ἀρ. δωρικός· πληθυντ. ci.

Dormiénte, κοιν. κοιμώμενος.

Dormigliáre, καὶ **Dormicchiáre**, (íglio, ícchio) νυστάζω, ὑπνώττω, κοιμοῦμαι ἐλαφρᾶ.

Dormiglióne, καὶ **Dormitóre**, ἀρ. ὑπνώδης, ὑπνιάρης.

Dormiglióso, ἀρσεν. ὑπνώδης, μισαποκοιμησμένος.

Dormíre, (dórmo) κοιμῶμαι. **Dormíto**, μετ.

Dormitório, ἀρ. κοιμητήριον, τόπος εἰς τὰ Μοναστήρια, ὅπου κοιμῶνται.

Dormizióne, θ. κοίμησις.

Dorsále, κοιν. νωτιαῖος.

Dórso, ἀρ. ἰδὲ **Dósso**.

Dóse, καὶ **Dósa**, θ. δόσις, διωρισμένη ποσότης ἰατρικῶν, καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος.

Dossále, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ θυσιαστηρίου.

Dossiére, καὶ **Dossiéro**, ἀρ. σκέπασμα τοῦ κραββατίου.

Dósso, ἀρσεν. ὁ νῶτος, ἡ ῥάχη. Καλοῦνται **Dóssi**, καὶ τὰ πετζιὰ τοῦ τζιτζαπιοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα γίνονται ἡ γούναις.

Dotále, κοιν. προίκειος εἰς προῖκα ἀνήκων.

Dotáre, (dóto) προικίζω. **Dotáto**, προικισμένος.

Dotazióne, θ. προίκισις.

Dóte, καὶ **Dóta**, θηλ. προῖξ, ἡ προῖκα· ἔτι, προτέρημα, δῶρον ἐκ τῆς φύσεως.

Dottaménte, πεπαιδευμένως.

Dótto, ἀρ. ἐπιστήμων, πεπαιδευμένος, λόγιος.

Dottorále, κοιν. ἀνήκων εἰς διδάσκαλον.

Dottoráre, (dottóro) προσγράφω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκάλων. **Dottoráto**, μετ.

Dottoráto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ διδασκάλου. καὶ αὐτὴ ἡ τελετὴ τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀξίωμα.

Dottóre, ἀρ. τίτλος διδόμενος εἰς τὸν τελειώσαντα τὰ μαθήματα ἔντινι δημοσίᾳ Ἀκαδημίᾳ. **Dottóre in Medicína**, ἢ **in Légge**: Ἰατροφιλόσοφος, Νομοδιδάσκαλος. **Dottoréssa**, θ. ἔτι, εἶδος πτηνοῦ, νῆσσα (πάπια) πλατύρυγχος.

Dottorèllo, **íno**, **étto**, καὶ **Dottorícchio**, ὑποκορ. διδασκαλάκι.

Dottorévole, κοιν. ὁ ὢν, ἢ θέλων νὰ κάμη ἐπίδειξιν ὅτι εἶναι ἐπιστήμων, καὶ διδάσκαλος.

Dottrína, θ. ἐπιστήμη, παιδεία. Λέγεται **Dottrína**, καὶ τὸ Βιβλιάριον τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας.

Dottrinále, κοιν. διδασκαλικός.

Dottrinaménto, ἀρσεν. δίδαγμα.

Dottrináre, (dottríno) διδάσκω. Dottrináto, μετοχή.

Dóve, ὅπου, ποῦ, ὅταν.

Dóve, οὐσιαστ. ἀρ. τόπος.

Dove chè, πανταχοῦ· ἀγκαλά, ὅταν.

Dove che sía, πανταχοῦ, ἔν τινι τόπῳ, εἴς τι μέρος.

Dovére, (dévo, débbo, καὶ déggio) ὀφείλω, χρεωστῶ, εἶμαι χρεώστης. Déve, πρέπει, χρειάζεται, χρεωστεῖ. Dovétti, dovésti, κτλ. παρακ. Dovrò, μέλλων. Dovúto, μετοχή.

Dovére, (ὄνομα ἀρ.) τὸ καθῆκον, τὸ πρέπον, τὸ χρέος, τὸ δίκαιον.

Doveróso, ἀρ. ὀφειλόμενος, χρεωστούμενος, δίκαιος, πρέπων.

Dovízia, καὶ Divízia, Ͽ. εὐπορία, εὐθυνία.

Doviziosaménte, καὶ A dovízia, ἢ a grán dovízia, εὐπόρως, ἀφθόνως, ἐκ περιουσίας, πλουσιοπαρόχως, δαψιλῶς.

Dovizióso, ἀρσεν. εὔπορος, πλούσιος.

Dovúnque, εἰς ὁποιονδήποτε τόπον.

Dovutaménte, πρεπόντως.

Dovúto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ Débito, καὶ ἐπίθ. ἁρμόδιος, δίκαιος· προσήκων, ὀφειλόμενος.

Dozzína, Ͽηλ. δωδεκάς. Tenére a dozzína, κρατεῖν, ἔχειν τινὰ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, λαμβάνοντας παρ' αὐτοῦ ἕνα τόσον τὸν μῆνα διὰ τὴν ζωοτροφίαν του, ὁ ὁποῖος λέγεται Dozzinánte.

Dozzinále, κοιν. ἢ Da dozzína, κοινός, ὀλίγης τιμῆς.

Dozzinalménte, τυχόντως, χυντρικᾶ.

Drágante, ἀρ. τραγακάνθα.

Dragománno, ἰδὲ Turcimánno.

Dragóne, καὶ Drágo, ἀρ. δράκων· ἔτι, εἶδος σφαιρίου· ἔτι, ἐν τῶν οὐρανίων σημείων· ἔτι, καταιγίς, χειμὼν θαλάσσης, φουρτοῦνα.

Dragontéa, Ͽ. δρακόντιον, χόρτον ἰατρικόν.

Drámma, Ͽηλ. δραχμή. ἔτι, ἀρσεν. δρᾶμα, ποιητικὸν σύνθεμα.

Drammático, ἀρ. δραματικός· πληθ. ci.

Drappélla, Ͽηλ. ἡ ἀκμὴ τῆς λόγχης.

Drappelláre, (péllo) κινῶ, σαλεύω τὴν σημαίαν, il drappéllo.

Drappéllo, ἀρσεν. τάγμα, σπεῖρα, λόχος· διωρισμένη ποσότης ἀνδρῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν, καὶ ἡ σημαία αὐτή· ἔτι, κομμάτι ξεσχισμένον ῥούχου, κτλ. τ.

Drappellóne, ἀρ. τὰ μεταξωτά, μὲ τὰ ὁποῖα στολίζονται αἱ Ἐκκλησίαι, κτλ. τ.

Drappería, Ͽηλ. ποσότης μεταξωτῶν.

Drappiére, ἀρσεν. ὁ κατασκευάζων στόφας, μεταξωτά, καὶ ὁ εἰς ταῦτα ἐμπορευόμενος.

Dráppo, ἀρσεν. πᾶν ὕφασμα μεταξωτόν, ἢ μαλλινον, ἢ καὶ λιναρικόν.

Drénto, ἔνδον, μέσα.

Dríada, Ͽ. Δρυάς. Αἱ Δρυάδες Νύμφαι ἐφύλαττον τὰ δάση. Dríadi, πλ.

Drittaménte, ὀρθῶς.

Dritto, ἰδὲ Dirítto, κτλ.

Dróga, Ͽ. ὄνομα καθολ. τῶν εἰσερχομένων ἐν τῇ συνθέσει τῶν ἰατρικῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν ἀρωμάτων, πληθ. Dróghe.

Droghiére, καὶ Droghiéro, ἀρ. ἀρωματοπώλης.

Dromedário, ἀρσεν. γοργοκάμηλος.

Drudería, Ͽ. παιδιὰ ἐρωτική.

Drúdo, ἀρ. ἐραστής· ἔτι, πόρνος, οὗ Ͽηλ. τό, Concubína· ὡς ἐπίθ. ἀνδρεῖος, ἐπιτήδειος· ἔτι, ἔκδοτος εἰς τὰ τοῦ ἔρωτος.

Duále, κοιν. δυϊκός.

Dubbiaménte, Dubbiosaménte, Dubitativaménte, Dubitataménte. ἐνδοιαστικῶς, μετὰ ἀμφιβολίας.

Dubbiáre, ἰδὲ Dubitáre.

Dubbietà, Dubbiézza, Dubbiosità, Dubitazióne, Ͽ. καὶ Dúbbio, ἀρ. ἀμφιβολία, ἀπορία.

Dúbbio, καὶ Dubbióso, ἀρ. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος.

Dubitábile, καὶ Dubitévole, κοιν. καὶ Dubitatívo, ἀρσεν. ἀμφίβολος.

Dubitáre, (dúbito) ἀμφιβάλλω, ἀπορῶ, καὶ φοβοῦμαι. Dubitáto, μετ.

Dúca, ἀρ. ἀρχιστράτηγος, ἡγεμών. Μεταφ. ὁδηγός· ἔτι, δούξ, δοῦκας. πληθυντ. Dúchi.

Ducále, κοιν. δουκικός.

Ducáto, ἀρ. δουκάτον· καὶ νόμισμα ἀργυροῦν ἢ καὶ χρυσοῦν.
Dúce, ἀρ. ἰδὲ **Dúca**.
Duchéa, καὶ **Ducéa**, Ֆ. ἡγεμονία, ἐπικράτεια τοῦ Δουκός.
Duchéssa, Ֆ. δούκισσα.
Duchíno, καὶ **Duchétto**, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ, **Dúca**. υἱός τοῦ Δουκός· καθὼς παρὰ τοῦ, **Re**, **Régolo**, βασιλίσκος.
Dúe, δύο.
Duellánte, κοιν. ὁ μονομαχῶν.
Duellàre, (**duéllo**) μονομάχομαι.
Duéllo, ἀρ. μονομαχία.
Duemila, καὶ **Dumíla**, δύο χιλιάδες.
Dugencinquánta, διακόσια πεντήκοντα.
Dugénto, διακόσιοι.
Duíno, ἀρ. λέγεται ὅταν ἀμφότεροι οἱ κύβοι δείχνουσι τὸ δύο.
Dulcificáre, ἰδὲ **Dolcificáre**, κτλ.
Dulía, Ֆ. λατρεία πρὸς τοὺς Ἁγίους.
Dúmo, ἀρ. βάτος.
Dúna, Ֆ. σωρὸς ἄμμου.
Dúnque, ἄρα, λοιπόν.
Duodécimo, δωδέκατος.
Duodéno, ἀρ. τὸ πρῶτον, ἤτοι ἡ ἀρχὴ τῶν ἐντέρων.
Duólo, ἀρ. πόνος, πάθος, λύπη.
Duómo, ἀρ. ἡ πρωτεύουσα ἐκκλησία, ἡ ἐπισκοπή.
Duplicáre, (**dúplico**) διπλώνω, διπλασιάζω.
Duplicáto, ἀρ. διπλοῦς, διπλάσιος.
Duplicità, Ֆ. διπλότης· καὶ μεταφ. ὑπόκρισις, προσποίησις.
Dúplo, ἀρ. διπλοῦς.
Durábile, κοιν. πολυχρόνιος, διηνεκής, ὁποῦ βαστᾷ.
Durabilità, Ֆ. διαμονή.
Durabilménte, καὶ **Durevolménte**, μονίμως, στερεῶς.
Durácine, Ֆ. πληθ. ἐπίθετον τινῶν ὀπωρικῶν, ὁποῦ ἔχουν ὠμότητα, ὁποῦ εἶναι σκληρά.
Duraménte, σκληρῶς.
Duráre, (**dúro**) διαρκῶ, διαμένω, διατηροῦμαι, βαστῶ, ὑπομένω, ὑποφέρω.
Duráta, καὶ **Durazióne**, Ֆ. διαμονή, χρονιότης, ἐπικράτησις.
Durévole, κοιν. καὶ **Durative**, ἀρ. μόνιμος, διαρκής.
Durevolézza, ἰδὲ **Duràta**.
Durézza, **Durità**, καὶ **Durízia**, Ֆ. στερεότης· ἔτι, τραχύτης, ὠμότης, σκληρότης.
Dúro, ἀρ. σκληρός, δυνατός, στερεός, ὠμός, ἀπάνθρωπος. ἰσχυρογνώμων, τραχύς, σκληροτράχηλος, πεισματόρης· ἔτι, ὀχληρός, βαρετός.

E

E, Ֆηλ. τὸ πέμπτον στοιχεῖον τοῦ Ἰταλ. Ἀλφαβήτου, καὶ τὸ β΄. τῶν φωνηέντων. Λαμβάνεται συνεχῶς ἀντὶ τοῦ **I**, ἔχων μετ' αὐτοῦ πολλὴν σχέσιν· ὅθεν **Disidério**, ἀντὶ **Desidério**, **Piggióre**, ἀντὶ τοῦ **Peggióre**, κτλ.
E, (σύνδεσ.) καὶ· ἐπομένου φωνήεντος, **Et**. κατὰ δὲ τοὺς Νεωτέρ. **Ed**. Πρὸ τοῦ, **il**, ἄρθρου, βέλτιον **E 'l**, παρὰ τὸ **Ed il**. Ἐνίοτε εἶναι ἐρωτηματ. οἷον: **il cantár del gállo non ha servíto a destárti, e?** τὸ λάλημα τοῦ πετεινοῦ δὲν ἐχρησίμευσε νὰ σ' ἐξυπνήσῃ, ἢ;
E', (μετὰ ἀποστρ.) ἀντὶ τοῦ, **Egli**, ἐκεῖνος. Ἐνίοτε τίθεται ὡς μόριον ἀναπληρωμ. **E' mi páre**, φαίνεταί μοι, ἀντὶ τοῦ, **mi páre**.
E, (μετὰ βαρείας) ἐστί, εἶναι· τρίτον πρόσωπ. ἐνικὸν τοῦ ῥήμ. **Essere**.
Ebano, ἀρσεν. ἔβενος, ἐμπονόζι, δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Ebbrézza, **Ebbriachézza**, καὶ **Ebbrietà**, Ֆ. μέθη.
Ebbriáco, **Ebbrióso**, **Ebbro**, (καὶ δι' ἑνὸς **b**.) καὶ **E'brio**, ἀρ. μεθυσμένος.
Ebdomadário, ἀρσεν. ἑβδομαδάριος, ἑβδομαδικός.
E'bete, κοιν. ἀσθενής, ἀδύνατος· ἔτι, ἀμβλύς, ἀπαίδευτος. Λατ.
Ebolliménto, ἀρ. καὶ **Ebollizióne**, Ֆ. ἀνάζεσις, βρασμός.
Ebréo, Ἑβραῖος. **Ebráico**, Ἑβραϊκός. πληθ. **ci**.
Ebrifestóso, καὶ **Ebrigiojóso**, ἀρσεν. (λέξ. διθυραμβική) χυριευμένος ἀπὸ χαρὰν ἐκ τοῦ οἴνου.
Ebúrneo, καὶ **Ebúrno**, ἀρ. ἐλεφάντινος.
Ecatómbe, Ֆ. ἑκατόμβη, θυσία ἀπὸ ἑκατὸν βόας.
Eccedénte, κοιν. ὑπέρμετρος.

Eccedenteménte, ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.

Eccedénza, θηλ. ὑπερβολή.

Eccédere, (**eccédo**) ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, ἀπερνῶ τούς ὅρους τοῦ πρέποντος. **Eccedúto**, μετ.

Eccelléute, κοιν. ἔξοχος, ὑπερέχων.

Eccellentemente, διαφερόντως, ἐξόχως.

Eccellénza, θ. ἐξοχότης, ὑπεροχή.

Eccelsaménte, ὑψηλῶς.

Eccelsitúdine, θ. ὕψος.

Eccélso, ἀρ. ὑψηλός.

Eccentricità, θ. ἐκκεντρότης· καὶ **Eccéntrico**, ἀρ. ἔκκεντρος, μή ὢν περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. πληθ. ci.

Eccessivaménte, ἀμέτρως.

Eccessivo, ἀρσεν. ἄμετρος, ἀνυπέρβλητος.

Eccésso, ἀρ. ὑπερβολή, ὑπεροχή· ἔτι, ἔγκλημα.

Eccétera, καὶ τὰ ἑξῆς.

Eccétto, καὶ **Eccettochè**, ἐκτός, πλήν, πάρεξ, ἔξω.

Eccettuáre, (**eccéttuo**) ἐξαιρῶ.

Eccettuatívo, ἀρ. ἐξαιρετικός.

Eccettuáto, καὶ **Eccétto**, ἀρ. ἐξῃρημένος, εὐγαλμένος ἀπὸ τὸν ἀριθμόν.

Eccettuazióne, καὶ **Eccezióne**, θ. ἐξαίρεσις.

Eccheggiáre, (**ecchéggio**) ἀντηχέω.

Eccídio, ἀρσεν. ἀφανισμός, ἐξολοθρευμός, φόνος.

Eccitaménto, ἀρ. καὶ **Eccitazióne**, θ. παρόρμησις, παρακίνησις.

Eccitáre, (**éccito**) παροξύνω, κεντῶ, παρακινῶ. **Eccitáto**, μετ.

Eccitatívo, ἀρσεν. παροξυντικός.

Ecclesiáste, ἀρ. Ἐκκλησιαστής. Βιβλίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς, οὕτως ἐπιγραφόμενον.

Ecclesiástico, ἀρ. οὐσιαστ. οὕτως ὀνομάζουσι τὸ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης Βιβλίον, τὸ συγγραφὲν παρὰ Ἰησοῦ Σειράχ. ἔτι, ἀνήρ ἀφιερωμένος τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐπίθ. ἐκκλησιαστικός· πληθ. ci.

Ecclissáre, ἰδὲ **Eclissáre**, κτλ'.

E'cco, ἰδού· συζεύγεται μετὰ τῶν μορίων **mi**, **ti**, **ci**, **lo**, **la**, **le**,· καὶ γίνεται **E'ccomi**, **E'ccoti**, κτλ'.

E'cco, ἢ βέλτιον, **E'co**, θηλ. ἡ ἠχώ.

Eclissáre, (**eclísso**) ἐκλείπω, τὸ ἐκλείπειν τοῦ Ἡλίου, καὶ τῆς Σελήνης. Τροπικῶς, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, σκοτίζω. **Eclissáto**, μετ.

Ecclísse, καὶ **Ecclíssi**, ἀρ. ἔκλειψις, ἡλίου, σελήνης, κτλ'.

Eclíttica, θ. ἡ ἐκλειπτικὴ γραμμή, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ζωδιακοῦ.

Economía, καὶ **Económica**, θ. ἡ τέχνη τοῦ καλῶς διοικεῖν τὰς οἰκειακὰς ὑποθέσεις· οἰκονομία.

Ecónomo, ἀρ. οἰκονόμος· καὶ **Económico**, ἀρ. οἰκονομικός. πληθ. ci.

Ecúleo, ἀρσεν. τροχός, εἶδος βασάνου.

Ecuménico, ἀρ. οἰκουμενικός.

Ed, ἰδὲ **E**, σύνδεσ.

Edáce, κοιν. πολυφάγος, κατατρώγων, φθείρων. Λατ.

Edéma, ἀρ. οἴδημα· καὶ **Edemático**, **Edematóso**, ἀρ. οἰδηματικός, οἰδηματώδης.

E'dera, θηλ. κισσός· καὶ Ποιητ. **E'dra**.

Ederáceo, ἀρ. κίσσινος.

Edificáre, (**edífico**) οἰκοδομῶ. Μεταφ. δίδω καλὸν παράδειγμα, φέρω καλὴν ὑπόληψιν· καὶ λέγεται ἐπὶ ἠθῶν καὶ ἐναρέτου πολιτείας, καθὼς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ· ὅθεν.

Edificatório, ἀρ. καὶ **Edificánte**, κοιν. διδακτικός, νουθετικός, παραδειγματικός,

Edificazióne, θ. καὶ **Edificaménto**, ἀρ. οἰκοδομή.

Edifízio, καὶ **Edifício**, ἀρ. οἰκοδόμημα, κτίριον.

Edíle, ἀρ. ἀγορανόμος, ἀστυνόμος· καὶ ἐπίθ. **Edíle**, κοιν. καὶ **Edilízio**, ἀρ. ἀνήκων εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Edilitá, θ. ἀγορανομία ἀστυνομία. Ἀρχὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ῥωμαίοις, ἔχουσα τὴν φροντίδα τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων.

Editóre, ἀρσεν. ἐκδότης, ὁ ἐκδίδων εἰς φῶς διὰ τοῦ τύπου τὰ τῶν ἄλλων συγγράμμ. λέξ. τῆς συνηθ.

Edítto, ἀρσεν. πρόγραμμα, διαλάλημα, διάταγμα.

Edizióne, θηλ. ἔκδοσις· κοινολόγησις τινὸς βιβλίου διὰ τοῦ τύπου.

Educánda, θηλ. κόρη φυλαττομένη πρὸς παιδείαν, καὶ ἀνατροφὴν εἰς Μοναστήριον.

Educáre, (**edúco**, καὶ **édu-**

co) ἀνάγω, παιδεύω, ἀνατρέφω. Educáto, μετ.

Educazióne, ϑ. ἀγωγή, ἀνατροφή.

E' d' uópo, εἶναι χρεία.

Effeméride, ϑηλ. (καὶ δι' ἑνός f) ἐφημερίς.

Effemináre, (effémino) ἐκϑηλύνω, γυναικίζω, ποιῶ γυναικώδη, μαλακόν· γράφεται καὶ μὲ δύο m, καϑὼς κτλ.

Effeminataménte, ἀνάνδρως, μαλακῶς.

Effeminatézza, ϑ. καὶ Effeminaménto, ἀρ. γυναικότης, μαλακότης.

Effemináto, ἀρ. γυναικώδης, ἐκτεϑηλυσμένος.

Efferatézza, ϑ. ϑηριωδία, ὠμότης, σκληρότης.

Efferáto, ἀρ. σκληρός, ἀπάνϑρωπος.

Effervescénza, ϑ. ζέσις, βράσις.

Effettivaménte, καὶ Effettualménte, ὄντως, πραγματικῶς.

Effettívo, ἀρ. πραγματικός, ἀληϑινός· ἰδὲ καὶ Efficiénte.

Effétto, ἀρ. ἀποτέλεσμα· ἔτι, ἡ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα.

Effettuáre, (efféttuo) ἀποτελῶ, τελειώνω, φέρω εἰς ἔκβασιν. Effettuáto, μετ.

Effezióne, ϑηλ. ποίησις, πρᾶξις, ἀποτέλεσμα.

Efficáce, κοιν. δραστικός, ἐνεργής.

Efficaceménte, δραστικῶς.

Efficácia, ϑ. δύναμις, ἐνέργεια.

Efficiénte, κοιν. ποιητικός, ὁποῦ κάμνει, ἐνεργεῖ. La cagióne; efficiénte, τὸ ποιητικὸν αἴτιον. Formále, εἰδικόν. Materiále, ὑλικόν. Finále, τελικόν.

Effigiaménto, ἀρ. ὁ σχηματισμὸς τῆς εἰκόνος.

Effigiáre, (effigio) σχηματίζω, εἰκονίζω. Effigiáto, μετ.

Effígie, ϑηλ. εἰκών.

Efflússo, ἀρ. ἔκρυσις, ἔκχυσις.

Efflúvio, ἀρ. ἔκρυσις, ῥεῦμα, ὕλη πολλὰ λεπτὴ ῥέουσα ἀνεπαισϑήτως ἐκ τῶν σωμάτων.

Effondiménto, ἀρ. καὶ Effusióne, ϑ. ἔκχυσις.

Effrenáto, ἀρσεν. ἀχάλινος.

Effusióne, ϑηλ. ἔκχυσις.

Efimera, καὶ Effímera, ϑ. ὡς τό, Fébbre effímera, πυρετὸς ἐφήμερος, ϑέρμη, ὁποῦ βαστᾷ μίαν μόνην ἡμέραν.

E'foro, ἀρ. Ἔφορος. παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Ἔφοροι ἦσαν διωρισμένοι διὰ νὰ χαλινώνουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Γερουσίας.

Egestióne, ϑ. περίττωμα, ἀπόταοις. Λατ.

E'gida, καὶ E'gide, ϑ. ἡ αἰγίς, ὁ ϑώραξ τοῦ Διός, καὶ ὠνομάζετο οὕτως ἐκ τῆς αἰγός, διότι ἀνετράφη μὲ τὸ γάλα τῆς Ἀμαλϑείας αἰγός, καὶ ἔπειτα ἐσκέπασε τὴν ἀσπίδα του μὲ τὸ αὐτῆς δέρμα.

Egílope, ἀρσεν. αἰγύλωψ, ὀφϑαλμία τις.

E'gira, ϑ. λέξις ἀραβικὴ σημαίνουσα φυγήν, καὶ κατὰ τοὺς χρονολόγους τὴν ἐποχήν, ἐξ ἧς οἱ Τοῦρκοι μετροῦν τοὺς χρόνους των, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸν καιρόν, ὁποῦ ὁ Μωάμεϑ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Μέκκαν. Ὁ πρῶτος χρόνος τῆς Ἐγείρης ἀνταποκρίνεται μὲ τὸ 642 τοῦ Χριστοῦ.

Egíttico, Egiziáno, Egízio, ἀρ. Αἰγύπτιος.

Egizíaco, ἀρ. Αἰγυπτιακός. εἶναι καὶ οὐσιαστ. καὶ δηλοῖ εἶδος ἀλοιφῆς· καὶ ἐπίϑ. δυστυχοῦς καὶ ϑαυμασίας ἡμέρας.

E'gli, καὶ E'i, (μόνον ἐπὶ ὀνομαστ.) ἐκεῖνος, ἐνίοτε εἶναι μόριον ἀναπληρωμ.

E'gloga, ϑ. ἐκλογή, ποίημα βουκολικόν.

Egregiaménte, ἐξαιρέτως.

Egrégio, ἀρσεν. ἐξαίρετος, ἔξοχος.

E'gro, καὶ Egróto, ἀρσεν. ἀσϑενής, ἄῤῥωστος· Λατ.

Eguagliáre, (eguáglio) ἰσάζω.

Eguále, κοιν. ἴσος.

Egualità, καὶ Eguagliánza, ϑ. ἰσότης.

Egualménte, ἐπίσης, ἐξ ἴσου.

E'h, ἰδὲ Deh, ἐνίοτε σημαίνει ἀγανάκτησιν· ἐνίοτε δέ, μετριότητα, καϑὼς τὸ χυδαϊκόν, ἔτζη, καὶ ἔτζη.

E'hi, ταυτὸν τὸ Eh, ἐπ' ἀγανακτ. ἰδὲ Ah, Ahi!

E'i, καὶ E' (μετὰ ἀποστρόφου) ἰδὲ Egli.

E'ja, εἶα, ἄγε, ἔλα. Λατ.

Elaboráre, (elabóro) ἐκπονῶ, ποιῶ τι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Elaboráto, μετ. Λατ.

Elástico, ἀρσεν. ἐλαστικός. πληϑ. ci.

Elatério, ἀρ. εἶδος ἰατρι-

κοῦ, ὁ ζωμὸς τοῦ ἀγρίου σικυοῦ, ἀγγουρίου.

Eláto, ἀρ. ἐπηρμένος. Α.

Elazióne, θηλ. ἔπαρσις, ὑπερηφανία.

Elce, καὶ **Elice**, θ. πρῖνος, προυνάρι. Ποιητ. ἀντὶ τοῦ Léccio.

Elefánte, ἀρσεν. ἐλέφας. **Elefantéssa**, θ.

Elefantíno, καὶ **Elefantésco**, ἀρ. ἐλεφάντινος.

Elefanzía, καὶ **Elefanzíasi**, θηλ. ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας.

Elegánte, κοιν. γλαφυρός, εὔτακτος, κομψός.

Eleganteménte, χαριέντως, γλαφυρῶς.

Elegánza, θ. κομψότης, γλαφυρότης.

Eléggere, (eléggo) ἐκλέγω. Eléssi, παρακ. Elétto, μετ.

Eleggiménto, ἀρ. ἐκλογή.

Elegía, θ. ἐλεγεῖον, εἶδος ποιήματος· καὶ **Elegíaco**, ἀρ. ἐλεγειακός, ἢ ὁ ἐλεγεῖα γράφων.

Elementále, καὶ **Elementáre**, κοιν. καὶ **Elementário**, ἀρ. στοιχειώδης.

Elementáre, (eleménto) συνθέτω ἐκ στοιχείων. **Elementáto**, μετ.

Eleménto, ἀρσεν. στοιχεῖον. **I quáttro Eleménti: fuóco, ária, ácqua, térra**. Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ, γῆ.

Elemósina, θ. ἐλεημοσύνη.

Elemosinário, καὶ **Elemosiniére**, ἀρ. ἐλεήμων.

Elénco, ἀρ. ἔλεγχος, κατάλογος.

Elettivaménte, κατ' ἐκλογήν.

Elettivo, ἀρ. ὁποῦ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ· καὶ ἐπιθ. βασιλείου, ἡ ἡγεμόνος, ὁποῦ γίνεται κατ' ἐκλογήν.

Elétto, ἀρσεν. ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός.

Elettoràle, κοιν. ἐλεκτορικός.

Elettoráto, ἀρσεν. ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτωρος.

Elettóre, ἀρσεν. ἐκλογεύς· ἔτι, Ἐλέκτωρ, τίτλος τῶν Πριγκίπων, ὁποῦ ψηφίζουσι τοὺς Ἰμπεράτορας. **Elettríce**, θ.

Elettovário, καὶ **Elettuário**, ἀρ. ἰατρικὸν σύνθετον ἐκ διαφόρων ἐκλελεγμένων εἰδῶν.

Eléttrico, ἀρ. ἠλεκτρικός· πληθ. ci. πᾶν τὸ ἔχον δύναμιν ἑλκυστικὴν διὰ τῆς τρίψεως· ὅθεν **Elettricità**, θ. καὶ **Elettricismo**, ἀρ. ὁ ἠλεκτρισμός.

Elettrizzáre, (elettrízzo) ἠλεκτρίζω, μεταδίδω τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως· καὶ **Elettrizzazióne**, θ. ἔγερσις, ἀνάπτυξις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Νέα λέξ.

Eléttro, ἀρσεν. ἤλεκτρον, τὸ κεχρυμπάρι· καὶ εἶδος μετάλλου, οὗ τὸ πέμπτον μέρους εἶναι ἄργυρος, τὸ δὲ ἐπίλοιπον χρυσός.

Eleváre, (elévo) ὑψόνω.

Elevatézza, θ. ὕψος.

Eleváto, ἀρσεν. ὑψωμένος, ὑψηλός.

Elevazióne, θ. καὶ **Elevaménto**, ἀρ. ὕψωσις.

Elezióne, θ. ἐκλογή.

Elíce, ἰδὲ Elce.

Elícere, ἐξάγειν. Λατ. εὔχρηστον παρὰ Ποιηταῖς μόνον τό, **Elíce**, ἐξάγει, ἐκβάλλει.

Elídere, (elído) ἀφαιρῶ, κόπτω.

Eligíbile, καὶ **Eleggíbile**, κοιν. αἱρετός, ὁποῦ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ.

Elisióne, θηλ. ἔκθλιψις φωνήεντος.

Elisíre, καὶ **Elisirvíte**, ἀρ. φάρμακον ζωτικόν, ἐλιξήριον, πνεῦμα ἐκθλιφθὲν ἀπὸ ὑγρὰ πυρώδη.

Elísse, ἢ μᾶλλον **Ellísse**, θηλ. ἔλλειψις· σχῆμα Γεωμετρικόν· καὶ **Ellíttico**, ἀρ. ἐλλειπτικός.

Elitrópia, καὶ **Eliotrópia**, θηλ. λίθος πολύτιμος, καὶ τὸ ἡλιοτρόπιον χόρτον. καὶ **Elitrópio**, ἀρσεν. τὸ ἄνθος τούτου.

E'lla, θ. (μόνον ἐπὶ Ὀνομ.) ἐκείνη. εἰς τὰς πλαγίας, **Lei**. εἰς τὸ πληθ. **Lóro**, καὶ ἐπὶ τῆς Ὀνομ. **E'lle**, καὶ **E'lleno**.

Ellébоro, ἀρσεν. ἐλλέβορος, χόρτον.

E'llera, θ. κισσός.

Ellíssi, θ. ἔλλειψις. σχῆμα Ῥητορ.

E'lmo, ἀρ. περικεφαλαία.

Elocuzióne, θ. ἑρμηνεία, φράσις. Ῥητορ.

Elógio, ἀρ. ἐγκώμιον.

Eloquénte, κοιν. εὔγλωττος.

Eloquenteménte, ἐλλογίμως.

Eloquénza, θηλ. εὐγλωττία.

E'lsa, θ. καὶ **E'lso**, ἀρσεν. ἡ λαβή, ἡ φοῦκτα τοῦ σπαθίου.

Elúdere, (elúdo) διαπαίζω, ματαιόνω τοὺς σκοποὺς τινός.

Emaciáre, (emácio) ἔχω, ἢ προξενῶ ἰσχνότητα.

Emaciáto, ἀρ. ἰσχνός.

Emaciazióne, Θ. μάρανσις, ἰσχνότης.

Emanáre, (emáno) ἐκβρύω, πηγάζω, παράγομαι, ἐκβαίνω, ἢ ἐκβάλλω ἔξω, κηρύττω. Emanáto, μετ.

Emanazióne, Θ. ἔκβρυσις, ἀποῤῥοή.

Emancipáre, καὶ Emanceppáre, (emáncipo) ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἐλευθερώνω, ἀπολύω τὸν υἱὸν ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἔμπροσθεν εἰς τὸν κριτήν.

Emancipáto, ἀρ. ἄφετος, ἐλευθερωμένος ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν.

Emancipazióne, Θ. χειραφεσία, ἐξωχειρίωσις.

Ematíta, ἰδὲ Amatíta.

Embléma, ἀρ. ἔμβλημα, ἕνωσις σώματος ἐν εἰκόνι, μετὰ ἀποφθέγματος, πρὸς δήλωσιν ἐννοίας τινός.

Emblemático, ἀρ. ἐμβληματικός.

Embolísmo, ἀρ. ἰδὲ Cembolísma.

Embrice, ἀρ. γεῖσσον, κεραμίδι ὁμαλὸν, πλακωτόν.

Embriciáta, Θηλ. πληγὴ μὲ κεραμίδι.

Embrióne, ἀρ. τὸ ἔμβρυον, τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν μήτραν.

Embroccazióne, καὶ Embrócca, Θ. εἶδος ἰατρικοῦ ὑγροῦ, μὲ τὸ ὁποῖον βρέχουσι τὰ ἀῤῥωστημένα μέλη· ἐμβροχὴ, σταλαγμός· ὅθεν Embroccáre, (embróceo) ἐμβρέχω, ποιῶ ἐμβροχήν.

Eménda, Θηλ. ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.

Emendábile, κοιν. εὐδιόρθωτος.

Emendáre, (eméndo) ἐπανορθῶ, διορθώνω.

Emendáto, διορθωμένος.

Emendazióne, Θηλ. καὶ Emendaménto, ἀρ. ἐπανόρθωσις.

Emergénte, ἀρσεν. Emergénza, Θ. οὐσιαστ. συμβεβηκός.

Emergénte, κοιν. συμβαίνων, προερχόμενος. Dánni emergénti, ζημίαι ἀναβαίνουσαι, ἀναδυόμεναι.

Emérgere, (emérgo) ἀναδύομαι, ἐκβαίνω ἔξω. Emérsi, παραχ. Emérso, μετ. Λατ.

Emético, ἀρσεν. ἐμετικὸν, ξερατικόν.

Emicránia, Θ. ἡμικρανία.

Eminénte, κοιν ἐξέχων.

Eminenteménte, ἐξόχως, ἐξαιρέτως.

Eminénza, Θ. ἐξοχότης, ἐξοχή· ἔτι, τίτλος τῶν Καρδιναλίων τοῦ Πάπα, καθὼς καὶ τὸ, Eminentíssimo.

Emiólia, Θ. ἡμιολία· τὸ ὅλον σὺν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

Emisféro, καὶ Emisfério, ἀρσεν. ἡμισφαίριον.

Emissário, ἀρ. ἵππος ὀχευτὴς, ἀναβάτης· ἔτι, τὸ στόμα τῶν λιμνῶν. ἔτι, (λέξ. τῆς συνηθ.) ἀπεσταλμένος, ὠτακουστὴς, κατάσκοπος· ἐπὶ κακοῦ.

Emissióne, Θηλ. ὡς τὸ, Emissióne di sángue, φλεβοτομία.

Emolliénte, κοιν. μαλακτικός.

Emoluménto, ἀρ. ὠφέλεια, κέρδος.

Emorróide, καὶ Moríce, Θ. αἱμοῤῥοῒς, κοινῶς ἀτριδώναις, ἢ ζοχάδαις· ὅθεν Emorroidále, κοιν. αἱμοῤῥοϊκός.

Emozióne, Θηλ. κίνησις, ἐνθουσιασμός.

Empetíggine, καὶ Empitíggine, Θ. ὁ λειχὴν, εἶδος ψώρας.

Empiaménte, ἀσεβῶς.

Empiástro, ἰδὲ Impiástro, κτλ.

Empiéma, ἀρ. ἐμπύημα. καὶ Empiemático, ὁ πάσχων ἐμπύημα.

Empiere, γεμίζω, ἀναπληρῶ. E'mpio, ἐνεστ. Empiéi, παραχ. Empiúto, μετ.

Empietà, καὶ Empiézza, Θ. ἀσέβεια, σκληρότης, θηριωδία· τὸ β. σημαίνει καὶ ἀναπλήρωσιν.

Empiménto, ἀρσεν. γέμισμα, καὶ ἀναπλήρωσις.

E'mpio, ἀρ. ἀσεβὴς, σκληρὸς, ἄσπλαγχνος.

Empíreo, ἀρ. ὁ ἐμπύριος οὐρανός.

Empírico, ἀρ. ἐμπειρικὸς ἰατρός· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

E'mpito, ἀρσεν. ὁρμή.

Empitúra, Θ. γέμισις.

Empiúto, ἀρ. γεμισμένος, γεμάτος· παρὰ τοῦ E'mpiere.

Empório, ἀρσεν. ἐμπόριον, παζάρι.

Emúgnere, ἢ Emúngere, καὶ Emúlgere, ἰδὲ Smúgnere.

Emuláre, (émulo) ἁμιλλῶμαι, ζηλεύω, συνερίζομαι.

E'mulo, καὶ Emulatóre, ἀρ. ὁ ἁμιλλώμενος, ζη-

λωτής, συνεριστής. Emulatríce, θ.

Emulazióne, θ. ἅμιλλα, ζῆλος, συνέρισις.

Emúnto, παρὰ τοῦ Emúngere. ἰδὲ Smúnto.

Encomiáre, (encómio) ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ.

Encómio, ἀρ. ἐγκώμιον.

Endecasíllabo, ἀρ. ἑνδεκασύλλαβος.

E'ndica, θ. ἰδὲ Incétta.

E'ndice, ἀρ. πρᾶγμα φυλαττόμενον εἰς σημεῖον καὶ ἐνθύμησιν. Τὴν σήμερον οὕτω λέγεται τὸ πρόαυγον, ἤτοι τὸ αὐγὸν, ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν φωλιὰν τῆς ὄρνιθος· ἄλλως Guardanídio.

Endívia, θ. σέρις, ἐντίδι, ἐντίβια, χόρτον.

E'neo, ἀρ. χαλκοῦς, χάλκινος.

Energía, θηλ. ἐνέργεια.

Energúmeno, ἀρ. δαιμονισμένος.

E'nfasi, θηλ. ἔμφασις.

Enfaticaménte, ἐμφατικῶς.

Enfático,, ἀρ. ἐμφατικός. πληθ. ci.

Enfiagióne, καὶ Enfiazióne, θ. καὶ Enfiaménto, ἀρ. ὄγκος, πρήσμα, φούσκωμα.

Enfiáre, (énfio) ὀγκοῦμαι, φουσκώνω. Enfiáto, φουσκωμένος, πρισμένος.

Enfiatívo, ἀρ. ὀγκωτικός.

Enfiatúra, θ. καὶ Enfiáto, οὐσιαστ. καὶ Enfióre, ἀρ. ὄγκος, οἴδημα, πρίσμα.

Enfitéusi, θ. ἐμφύτευσις, εἶδος συνθήκης, πάκτωμα· καὶ Enfitéutico, ἀρ. ἐμφυτευτικός.

Enímma, καὶ Enígma, ἀρσ. αἴνιγμα, σκοτεινὸν νόημα.

Enimmático, ἢ Enigmático, ἀρ. αἰνιγματικός. πληθ. ci.

Enórme, κοιν. ἄμετρος· ἔτι, κάκιστος, παράνομος, αἰσχρός.

Enormità, καὶ Enormézza, θ. ἀμετρία, καὶ κακία, παρανομία, ἀσέβημα.

Enríno, ἰδὲ Erríno.

E'nte, ἀρ. τὸ ὄν. Ente suprémo, ὁ Θεός.

Entiméma, ἀρσεν. ἐνθύμημα, εἶδος συλλογισμοῦ.

Entimemático, ἀρ. ἐνθυμητικός· πληθ. ci.

Entità, θ. οὐσία, ὀντότης.

Entómata, θ. πληθ. καὶ Entómati, ἀρσεν. πληθ. τὰ ἔντομα· καὶ Entómo, ἀρ. ἔντομον.

Entrágno, ἀρ. τὰ ἐντόσθια, τὰ σπλάγχνα.

Entrámbi, κοιν. ἀμφότεροι, καὶ οἱ δύο.

Entraménto, ἀρ. καὶ Entratúra, θ. εἴσοδος.

Entránte, κοιν. ἐμβαίνων, ἐγχωρῶν. Ragióni entránti: λόγοι πιθανοί, καταπειστικοί. All' entránte del mése: εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνός. Persóna entránte: ἄνθρωπος, ὅς τις μὲ τρόπον, καὶ ἐπιδεξιότητα εἰσχωρεῖ, φιλιώνεται μὲ ὅλους.

Entráre, (éntro) εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω. Entráto, μετ.

Entráta, θ. εἴσοδος, ἔμβασμα· ἔτι, πρόσοδος, εἰσόδημα.

E'ntro, ἔνδον, μέσα.

Entusiásmo, ἀρ. ἐνθουσιασμός.

Enumeráre, (enúmero) καταριθμῶ, μετρῶ. Enumeráto, μετ.

Enumerazióne, θ. ἐξαρίθμησις.

Enunciáre, (enúncio) ἀποφαίνομαι, προσαγγέλλω, ὀνομάζω. Enunciáto, μετ.

Enunciatívo, ἀρ. ἀποφαντικός.

Enunciazióne, θηλ. ἀπόφανσις.

E'olo, ἰδὲ Dei.

Eóo, ἀρ. ἑῷος, ἀνατολικός.

E'pa, θ. ἡ κοιλία.

Epático, ἀρ. ἡπατικός.

Epátta, θ. ἐπακτή, λέξις τῶν Ἀστρονόμ. ὁ διωρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, ὁποῦ προστίθεται τῷ σεληναίῳ χρόνῳ ἵνα γένῃ ἴσος τῷ ἡλιακῷ, πρὸς τὸ γινώσκειν τὰς ἡμέρας τῆ Σελήνης.

Epicédio, ἀρ. ἐπικήδειον, εἶδος ποιήσεως.

E'pico, ἀρ. ἐπικός, ἡρωϊκός. πληθ. ci.

Epicuréo, ἀρ. ἐπικούρειος.

Epicúro, Ἐπίκουρος, φιλόσοφος Ἀθηναῖος.

Epidemía, θηλ. ἐπιδημικὴ νόσος.

Epifanía, θ. ἑνικοῦ ἀριθ. τὰ Θεοφάνεια.

Epifonéma, ἀρ. ἐπιφώνημα.

Epigrámma, ἀρ. ἐπίγραμμα.

Epilessía, θ. ἐπιληψία.

Epilético, ἀρ. ἐπιληπτικός.

Epilogáre, (epílogo) ἀνακεφαλαιῶ, ἐπαναλέγω συντόμως τὰ λεχθέντα. Epilogáto, μετ.

Epílogo, Epilogaménto, ἀρ. καὶ Epilogatúra, E-

pilogazióne, θ. ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.

Epinício, ἀρσεν. ἐπινίκιον. ὕμνος, ᾠδὴ ἐπὶ νίκης.

Episcopále, κοιν. ἐπισκοπικός.

Episcopáto, ἀρ. τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα.

Episódio, ἀρ. ἐπισόδιον, παρέκβασις. Episódico, ἀρ. παρεκβατικός· πληθυντ. ci.

Epístola, θηλ. ἐπιστολή. Lo stíle epistolàre, τὸ ἐπιστολικὸν ὕφος. Epistolário, ἀρσεν. βιβλίον περιέχον ἐπιστολάς.

Epitáffio, καὶ Epitáfio, ἀρσεν. ἐπιτάφιον.

Epitalámio, ἀρ. ἐπιθαλάμιον.

Epíteto, ἀρσεν. ἐπίθετον.

Epitomáre, (epitómo) ἐπιτέμνω, σύντομον ποιῶ.

Epítome, θ. καὶ ἀρ. ἐπιτομή.

Epíttima, θ. ἰδὲ Píttima.

E'poca, θ. ἐποχή· λέξις χρονολογική.

Epopéja, θ. ἐποποιΐα.

Epúlide, ἀρσεν. ἐπουλίς.

Epulóne, ἀρσεν. γαστρίμαργος, πολυφάγος. Λατ.

Equábile, κοιν. ἴσος, ὁμαλός.

Equabilità, θηλ. ἰσότης, ὁμαλότης.

Equalità, ἰδὲ Egualità.

Equanimità, θ. ἐπιείκεια.

Equánimo, ἀρ. ἐπιεικής. Λ.

Equánte, ἀρ. εἶδος κύκλου ἀστρονομικοῦ.

Equáto, ἀρ. ἴσος, ὁμαλός.

Equatóre, ἀρ. ὁ ἰσημερινὸς κύκλος.

Equazióne, θηλ. ἰσότης, ὁμαλισμός.

Equéstre, κοιν. ἱππικός. Λ.

Equiángolo, ἀρ. ἰσόγωνος.

Equicrúre, ἀρ. ἰσοσκελής.

Equidistánte, κοιν. παράλληλος, ἐξ ἴσου ἀπέχων.

Equidistánza, θ. ἴσον. διάστημα.

Equilátero, ἀρ. ἰσόπλευρος.

Equilibráre, (equilíbro) ἰσοζυγιάζω. Equilibráto, μετ.

Equilíbrio, ἀρ. ἰσοῤῥοπία, ἰσοζυγίασις.

Equinoziále, κοιν. ἰσημερινός.

Equinózio, ἀρ. ἰσημερία.

Equipággio, ἀρ. ἀποσκευή, ἐφόδιον.

Equiparáre, (equipáro) συγκρίνω.

Equiponderánza, θ. ἰσοσταθμία, ἀντιστήκωσις.

Equiponderáre, (equipóndero) ἰσοζυγιάζω.

Equiséto, ἀρ. ἡ ἵππουρις, χόρτον.

Equità, θ. ἐπιείκεια, δικαιοσύνη.

Equivalénte, κοιν. ἰσοδύναμος, ἰσότιμος.

Equivalénza, θ. ἰσοδυναμία.

Equivalére, ἰσοδυναμῶ, ἀξίζω ἴσα. Equiválgo, ἐνεστ. Equiválsi, παρακ.

Equivocaménte, ὁμωνύμως, μετὰ ἀμφιβολίας.

Equivocáre, (equívoco) σφάλλω εἰς τὴν σημασίαν τῶν λέξεων, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, ἀπατῶμαι.

Equívoco, Equivocaménto, ἀρ. καὶ Equivocazióne, θηλ. ὁμωνυμία, ἀμφιβολία.

Equívoco, ἀρ. καὶ Equivocále, κοιν. ἀμφίβολος, ὁμώνυμος.

E'quo, ἀρ. δίκαιος, ἐπιεικής.

Eradicáre, (erádico) ἐκριζόω, ξεριζόνω.

Erário, ἀρ. θησαυροφυλάκιον.

E'rba, θ. βοτάνη, χόρτον.

Erbággio, ἀρ. πᾶν χόρτον φαγώσιμον· λάχανον.

Erbájo, ἀρ. χορταρότοπος.

Erbajuólo, Erbolájo, Erbarólo, ἀρ. βοτανοπώλης, χορταροπώλης.

Erbále, κοιν. βοτανώδης.

Erbário, ἀρ. βοτανολόγιον, χορτολόγιον, βιβλίον περιέχον συλλογὴν ξηρῶν φυτῶν, ἢ περιγράφον τὰ χόρτα.

Erbáta, θ. ποσότης σπαρτῶν ἔτι ἀώρων, νεωστὶ γεννημένων.

Erbolájo, ἀρ. βοτανολόγος.

Erbóso, ἀρσεν. βοτανώδης, γεμάτος χόρτα.

Erbúcce, θηλ. πληθ. καὶ Erbúcci, ἀρ. πληθυντ. χόρτα φαγώσιμα, εὐώδη καὶ νόστιμα.

Ercole, Ἡρακλῆς.

Eréda, καὶ Eréde, κοιν. κληρονόμος.

Eredità, θ. κληρονομία.

Eredáre, (erédo) καὶ Ereditáre, (erédito) κληρονομῶ. Ereditáto, μετ.

Ereditário, ἀρ. κληρονομικός.

Eremíta, ἀρσεν. ἐρημίτης.

Eremitággio, ἀρ. ἔρημος τόπος.

Eremítico, ἀρ. ἐρημιτικός. πληθ. ci.

Eremitório, καὶ Eremitóro, ἀρσεν. ἐρημία.

Eremo, ἀρ. ἡ ἔρημος.

Eresía, θ. αἵρεσις.

Eresiárca, ἀρσεν. αἱρεσιάρχης. πληθ. chi.

Ereticále, κοιν. αἱρετικός.

Erético, ἀρσεν. αἱρετικός.

Erétto, ἀρσεν. ὑψωθείς.

Erezióne, καὶ **Erigénza**, θ. ὕψωσις, ὄρθωσις.

Ergástolo, καὶ **Ergástulo**, ἀρσεν. εἶδος δεσμωτηρίου.

Ergere, (érgo) ὑψώνω. E'rsi, ergésti, κτλ΄. παρακείμ. E'rto, μετ.

Erígere, (erígo, ἐνεστ.) τὸ αὐτό. Eréssi, erigésti, erésse. Erigémmo, erigéste, eréssero, ὁ παρακ. Erétto, μετ.

Eríne, θηλ. πληθ. ἐριννύες. Megéra, Tesifóne, Alétto. Μεγαῖρα, Τισιφόνη, Ἀληκτώ.

Ermafrodíto, ἀρσεν. ἑρμαφρόδιτος.

Ermellíno, ἀρ. γαλὴ λευκή, κακοῦμι.

Ermeticaménte, ἑρμητικῶς, μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἑρμοῦ (di Erméte), τουτέστιν ὅταν τὸ γυαλὶ κλείεται μὲ τὸ αὐτὸ γυαλὶ ἀναλελυμένον.

Ermético, ἀρ. ἑρμητικός. ἐπίθετον διδόμενον τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ ταῖς ἐργασίαις, αἵ τινες ἀποβλέπουσι τὴν ζήτησιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου, ἢ τὴν γνῶσιν τῆς μεταλλαγῆς τῶν μετάλλων.

Ermesíno, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος ἐλαφροῦ.

Ermo, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἰδὲ Eremo, ἐπίθ. ἔρημος.

Ernia, θ. ἐντεροκήλη.

Ernióso, ἀρ. κηλήτης, σπασμένος.

Eróe, ἀρ. ἥρως, ἀνὴρ γενναῖος, περίφημος.

Eroicaménte, ἡρωϊκῶς.

Eróico, ἀρσεν. ἡρωϊκός.

Eroína, ἡ ἡρωΐς. θηλ. τοῦ Eróe.

Erosióne, θηλ. **Erosívo**, ἀρ. καὶ **Erodénte**, κοιν. ἰδὲ Corrodiménto, κτλ΄.

Erpicáre, (érpico) βωλοκοπέω, τρίβω τοὺς βώλους μὲ τὸ λισγάρι.

Erpice, ἀρσεν. λισγάρι.

Erránte, κοιν. πλανώμενος. Stélle erránti, οἱ πλανῆται· ἀντίκειτ. τῷ Físse.

Erráre, (érro) σφάλλω, ἀπατῶμαι. ἔτι, περιφέρομαι, πλανῶμαι.

Errάta, θ. μέρος, μερίδιον· ἔτι, ἡ σημείωσις τῶν ἐσφαλμένων, καὶ τῶν διορθώσεων εἰς τὸ τέλος τῶν Βιβλίων.

Errataménte, ἐσφαλμένως.

Errático, ἀρ. πλανώμενος.

Erráto, ἀρσεν. ἐσφαλμένος, ἀπατημένος.

Erríno, ἀρ. ἔῤῥινον, ἰατρικόν, ὁποῦ πέρνεται διὰ τῆς ῥινός, ἤγουν μὲ τὴν μύτην.

Erroneaménte, σφαλερῶς.

Erróneo, καὶ **Errónico**, ἀρ. σφαλερός.

Erróre, ἀρ. πλάνη, σφάλμα.

E'rta, θ. ὄρθιος ὁδός, τὸ ἀνήφορον. ἐναντ. τοῦ Scésa, ἢ China. Stáre all' érta: φυλάττομαι, στέκομαι ἄγρυπνος.

Ertézza, θ. τὸ ἀνωφερές.

E'rto, ἀρ. ἀνωφερής, ὑψωμένος, ὀρθός.

Erubescénza, θ. ἐρυθρότης ἐξ ἐντροπῆς, αἰδώς.

Erúca, θηλ. κάμπη, εὔζωμον, ῥόκα, χόρτον.

Erudiménto, ἀρ. παιδεία.

Erudíre, (erudísco) παιδεύω, διδάσκω.

Eruditaménte, πεπαιδευμένως.

Erudíto, ἀρ. πεπαιδευμένος.

Erudizióne, θ. μάθησις, παιδεία.

Eruttáre, (erútto) ἐρεύγομαι.

Eruttazióne, θ. ἐρευγμός.

Esacerbáre, (esacérbo) παροξύνω, παροργίζω, ἐκπικραίνω. **Esacerbáto**, μετ.

Esacerbazióne, θ. παροξυσμός, παρόργισις.

Esageráre, (eságero) μεγαλύνω, αὐξάνω μὲ λόγους. **Esageráto**, ηὐξημένος.

Esagerazióne, θ. δείνωσις, αὔξησις.

Eságio, ἀρ. ἐξάγιον, τὸ ἕκτον μέρος τῆς οὐγγίας.

Esagitáre, (eságito) διασύρω, ταράσσω. **Esagitáto**, μετ.

Esagitazióne, θ. ταραχή.

Eságono, ἀρ. ἑξάγωνος.

Esaláre, (esálo) ἀναθυμιάζω, ἐξατμίζω· ἔτι, ἀναπνέω, ξεθυμαίνω· ἔτι, ἀποθνήσκω. **Esaláto**, μετ.

Esalazióne, θ. καὶ **Esaleménto**, ἀρ. ἐξάτμησις, ἀτμός, ἀναθυμίασις.

Esaltáre, (esálto) μεγαλύνω, ὑψώνω. **Esaltáto**, μετ.

Esaltazióne, θ. καὶ **Esaltaménto**, ἀρ. ὕψωσις.

Esáme, ἀρ. ἐξέτασις· ἔτι, σμῆνος· ἰδὲ **Sciáme**.

Esámetro, ἀρ. ἑξάμετρον.

Esámina, καὶ **Esaminazióne**, Ͽηλ. καὶ **Esaminaménto**, ἀρσεν. ἐξέτασις.

Esamináre, (esámino) ἐξετάζω. **Esamináto**, μετοχή.

Esaminatóre, ἀρσεν. ἐξεταστής. **Esaminatríce**, Ͽ.

Esángue, κοιν. χωρὶς αἵματος, ἄναιμος, ἡμιθανής.

Esanimáre, ἰδὲ **Disanimáre**.

Esasperáre, (esáspero) παροξύνω. **Esasperáto**, μετοχή.

Esasperazióne, Ͽηλ. καὶ **Esasperaménto**, ἀρ. ἀπαγρίωσις, ἐρεθισμός, παροξυσμός.

Esattaménte, ἀκριβῶς.

Esattézza, Ͽ. ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια.

Esátto, παρὰ τοῦ **Esígere**· ἔτι, ἀκριβής, ἐπιμελής.

Esattóre, ἀρ. εἰσπράκτωρ, ὁ συνάζων τὸ χρέος, φορολόγος.

Esaudiménto, ἀρ. καὶ **Esaudizióne**, Ͽ. εἰσάκουσμα.

Esaudíre, (ísco) εἰσακούω. **Esaudíto**, εἰσακουσμένος.

Esauríre, (ísco) ἐξαντλῶ, εὐκερένω, ἀδειάζω.

Esáusto, ἀρ. ἐξηντλημένος, εὔκερος, ἄδειος.

Esazióne, Ͽηλ. εἴσπραξις, ἡ σύναξις τοῦ χρέους.

Ésca, Ͽ. ἔδεσμα, τροφή· μεταφ. δόλος· ἔτι, ἐμπύρευμα, ἔναυσμα, ἡ ἴσχα.

Escandescénte, κοιν. ὀξύθυμος. Λατ.

Escandescénza, Ͽ. ὀξυθυμία, ὀργή.

Éscara, Ͽ. ἐσχάρα, κρούστα, ὁποῦ γίνεται ἐπάνω εἰς τὰς πληγάς.

Escarótico, ἀρ. ἐσχαρωτικός, ἰατρικόν, ὁποῦ φέρει τὴν ἐσχάραν.

Escáto, ἀρ. ὁ τόπος ὅπου τίθεται τὸ δέλεαρ, ὁ δόλος διὰ τὰ πουλία.

Escíre, ἰδὲ **Uscíre**, κτλ.

Esclamáre, (escláme) ἀναβοῶ, ἐκφωνῶ, φωνάζω.

Esclamatívo, ἀρσεν. ἐκφωνῶν, ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἀναβοᾶν, ἐκφωνεῖν.

Esclamazióne, Ͽ. ἐκφώνησις, ἀναβόησις.

Esclúdere, ἐκβάλλω, ἀποκλείω, ἀποῤῥίπτω, ἀποδιώχνω. **Esclúdo**, ἐνεστ.

Esclúsi, παρακ. ἐναντ. τοῦ **Amméttere**.

Esclusióne, καὶ **Esclusíva**, Ͽ. ἄπωσις, ἀποδίωξις.

Esclúso, ἀρσεν. ἐκβληθείς, διωγμένος.

Escogitáre, (escógito) ἐπινοέω, στοχάζομαι ἐπιμελῶς, ἐφευρίσκω. Λατ.

Escoriazióne, ἰδὲ **Scorticaménto**.

Escreáto, ἀρ. οὐσιαστ. ἀπόχρεμψις, ἔκκρισις.

Escrementízio, καὶ **Escrementóso**, ἀρ. περιττωματικός.

Escreménto, ἀρ. τὸ περίττευμα τῆς κοιλίας, ἡ κόπρος.

Escrescénza, Ͽηλ. φῦμα, πρίσιμον, ὑπερσάρκωσις.

Escusáre, ἰδὲ **Scusáre**, κτλ.

Esecrábile, κοιν. καὶ **Esecrándo**, ἀρ. κατάρατος, ἐπάρατος, μισητός.

Esecráre, (ésecro) καταρῶμαι. **Esecráto**, μετ.

Esecratório, ἀρ. ἐπάρατος· ἐπιθ. ὅρκου.

Esecrazióne, Ͽ. κατάρα.

Esecutívo, ἀρ. ἐκτελεστικός.

Esecutóre, καὶ **Eseguitóre**, ἀρ. ἐκπληρωτής. **Esecutríce**, Ͽ.

Esecuzióne, Ͽ. **Eseguiménto**, ἀρ. ἐκπλήρωσις.

Eseguíre, (ísco) ἐκπληρῶ, ἐπιτελῶ, τελειώνω. **Eseguíi**, παρακείμ. **Eseguíto**, μετ.

Esempigrázia, παραδείγματος χάριν.

Esémpio, **Essémpio**, καὶ **Esémplo**, ἀρ. παράδειγμα.

Esempláre, (esémplo) ποιῶ παράδειγμα, εἰκονίζω.

Esempláre, (ὄνομ. οὐσιαστ. ἀρ.) παράδειγμα· ἀντίγραφον· καὶ ἐπιθ. κοιν. παραδειγματικός.

Esemplaritá, Ͽ. ἀξιομίμητος καλοκἀγαθία.

Esemplarménte, παραδειγματικῶς.

Esemplativaménte, ὡς παράδειγμα, διὰ παραδείγματος.

Esemplatívo, ἀρσεν. παραδειγματικός.

Esemplificáre, (esemplífico) φέρω παραδείγματα.

Esemplificazióne, Ͽ. παραδειγμάτωσις.

Esentáre, (esénto) καὶ **Esenzionáre**, (esenzióno) ἐξαιροῦμαι, ἐλευθερώνω. **Esentáto**, μετ.

Esénte, κοιν. ἐλεύθερος, μὴ ὑποκείμενος.

Esenzióne, Ͽ. ἐλευθερία ἀπὸ χρέος, ἀτέλεια, ἐξαίρεσις, προνόμιον.

Esequiále, κοιν. ἐπικήδειος, ἀνήκων εἰς κηδείαν.

Esequiáre, (eséquio) κηδεύω.

Eséquie, Θ. πληθ. κῆδος, τὰ ἐντάφια.

Esequíre, ἰδὲ Eseguire.

Esercitáre, ἀσκέω, γυμνάζω· καὶ mi esército, ἀσκοῦμαι, γυμνάζομαι. Esercitáto, γυμνασμένος.

Esercitatívo, ἀρ. ὁ γυμναζόμενος, γυμναστικός.

Esercitazióne, Θ. Esercitaménto, καὶ Esercízio, ἀρσεν. ἄσκησις, γυμνασία, γύμνασμα.

Esército, καὶ Essército, ἀρσεν. τὸ στράτευμα, ὁ στρατός.

Esereditáre, (eserédito) ἰδὲ Diredáre.

Esibíre, (ísco) παρέχω, δίδω, προσφέρω.

Esibitóre, ἀρ. ὁ ἐπιφέρων, ὁ παρέχων.

Esibizióne, Θ. παράστασις, προσφορά.

Esigénza, Θ. χρεία, ζήτησις.

Esígere, εἰσπράττω, ἀπαιτῶ, ζητῶ τὸ χρέος. Esígo, ἐνεστ. Esigéi, παραχ. Esátto, μετ.

Esíle, κοιν. λεπτός, ἰσχνός.

Esiliáre, (esílio) ἐξορίζω. Esiliáto, ἐξορισμένος.

Esílio, καὶ Esíglio, ἀρ. φυγή, ἐξορία.

Esímere, (esímo) ἰδὲ Esentáre.

Esímio, ἀρσεν. ἔξοχος, ἐξαίρετος. Λατ.

Esinaníto, ἀρ. ἐκκενωμένος, ἀφανισμένος.

Esisténte, κοιν. ὁ ὑπάρχων.

Esisténza, Θ. ὕπαρξις.

Esitáre, (ésito) πωλῶ· ἔτι, ἀπορῶ, ἀμφιβάλλω. Esitáto, μετ.

Esitazióne, Θ. καὶ Esitaménto, ἀρσεν. ἀπορία.

E'sito, ἀρσεν. ἔκβασις, τέλος, συμβάν, πώλησις.

Esiziále, κοιν. ὀλέθριος.

E'sodo, ἀρσεν. Ἔξοδος, ἓν τῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Esófago, ἀρσεν. οἰσοφάγος, λάρυγγας.

Esorbitánte, κοιν. ὑπερβολικός.

Esorbitánza, Θηλ. ὑπερβολή.

Esorcísmo, ἀρ. ἐξορκισμός.

Esorcísta, ἀρ. ἐξορκιστής.

Esorcizzáre, (esorcízzo) ἐξορκίζω. Esorcizzáto, μετοχή.

Esórdio, ἀρσεν. προοίμιον.

Esortáre, (esórto) προτρέπω, παρακινῶ.

Esortatívo, καὶ Esortatório, ἀρ. παραινετικός.

Esortazióne, Θηλ. παραίνεσις, προτροπή, παρακίνησις.

Esóso, ἀρσεν. μισητός.

Espándere, ἰδὲ Spándere.

Espansióne, Θ. διάχυσις, ἔκτανσις.

Espediénte, ἀρ. οὐσιαστ. τρόπος, μέσον, θεραπεία, κυβέρνησις· καὶ ἐπίθ. κοιν. χρήσιμος, ὠφέλιμος.

Espedíre, ἰδὲ Spedíre, κτλ.

Espéllere, (espélgo) ἐξωθέω, ἐκβάλλω, διώκω. Espúlsi, παραχ. Espúlso, μετ.

Esperiénza, Θ. καὶ Esperiménto, ἀρ. πεῖρα, δοκιμή.

Esperimentále, κοιν. πειραματικός.

Esperimentalménte, καὶ Esperienteménte, πειραματικῶς, ἐκ πείρας.

Esperimentáre, (ménto) πεῖραν λαμβάνω, δοκιμάζω. Esperimentáto, μετοχή.

E'spero, ἀρσεν. ὁ ἕσπερος.

Espérto, ἀρσεν. ἔμπειρος, πρακτικός.

Espettáre, ἰδὲ Aspettáre, κτλ.

Espettazióne, Θ. προσδοκία, ἐλπίς, καρτέρησις.

Espettoránte, κοιν. ἀποστηθικός, ὠφέλιμος πρὸς καθάρσιν τοῦ στήθους· ἰατρ.

Espianatóre, ἀρ. σαφηνιστής.

Espiáre, (éspio) ἁγνίζω, καθαρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας· ἔτι, κατασκοπεύω.

Espiazióne, Θ. ἐξίλασμα, ἁγνισμός.

Espiráre, ἰδὲ Spiráre.

Esplicáre, (éspliсо) ἐξηγῶ· ἰδὲ Spiegáre, κτλ.

Esplicitaménte, διαῤῥήδην, σαφῶς, καθαρά.

Esplícito, ἀρσεν. δῆλος, φανερός.

Esploráre, (esplóro) κατασκοπῶ, παρανομεύω.

Esploratóre, ἀρ. κατάσκοπος. Esploratríce, Θ.

Esplorazióne, Θηλ. κατασκοπή, ἐξέτασις.

Espórre, (espóngo) ἐξηγῶ, ἐκθέτω, βάνω ἔξω. Espósi, esponésti, κτλ. παραχ.

Espositívo, ἀρ. ἐκθετικός, ἐξηγητικός.

Espositóre, ἀρ. ἐξηγητής.

Esposizióne, θ. ἐξήγησις, ἑρμηνεία, ἔκθεσις.
Espósto, ἀρ. ἐξηγημένος, ἐκτεθεὶς, ὑποκείμενος.
Espressaménte, καὶ **Espressivaménte**, σαφῶς, ῥητῶς, φανερά.
Espressióne, καὶ **Espressíva**, θ. ἔκφρασις, ἀπόδειξις· ἔτι, ἐνέργεια, δύναμις· ἔτι, ἐκπιεσμός, στράγγισις.
Espressívo, ἀρσεν. δηλωτικός, ἐκφραστικός.
Esprésso, (παρὰ τοῦ Esprímere) δῆλος, σαφής· ἐκφρασθεὶς· ἔτι, στερεὸς, βέβαιος.
Espriménte, κοιν. ἐκφράζων, ἐκφραστικός.
Esprímere, (esprímo) ἐκφράζω, ἐξηγῶ, προφέρω, φανερόνω τὸν στοχασμόν μου μὲ σαφήνειαν καὶ δύναμιν.
Esprobáre, (espróbo) ὀνειδίζω. Λατ.
Esprobazióne, θ. ὀνειδισμός.
Espugnábile, κοιν. εὐπολέμητος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πολεμηθῇ, νὰ νικηθῇ.
Espugnáre, (espúgno) καταπολεμῶ, νικῶ, κυριεύω.
Espugnatóre, ἀρ. πολιορκητής, καθαιρέτης.
Espugnazióne, θ. καταπολέμησις, κυρίευσις τόπου δυνατοῦ.
Espulsióne, θ. ἐξώθησις, ἔξωσις, δίωξις.
Espulsívo, ἀρ. ἀποδιωκτικός. παρὰ τοῦ Espéllere.
Espurgáre, (espúrgo) καθαρίζω.
Espurgáto, ἀρ. καθαρισμένος.
Espurgazióne, θ. ἀποκάθαρσις.
Esquisitaménte, ἐξηκριβωμένως.
Esquisitézza, θ. ἀκρίβεια, τελειότης, ὑπεροχή.
Esquisíto, ἀρσεν. ἐκλεκτὸς, ἐξηκριβωμένος, ἐξαίρετος.
E'ssa, ἐκείνη, θ. τοῦ E'sso.
Esséuza, θηλ. οὐσία.
Essenziále, κοιν. οὐσιώδης.
Essenzialménte, οὐσιωδῶς.
E'ssere, εἶναι, ἀπαρέμφ. τοῦ εἶναι, Sóno ὁ παραχ. Fúi, fósti, fu, κτλ. Sarò, ὁ μέλλων.
Essiccánte, κοιν. **Essiccatívo**, ἀρσεν. ξηραντικός.
Essiccazióne, θ. ξήρανσις.
E'sso, ἀρ. ἐκεῖνος. Ἐνίοτε εἶναι μόριον ἀναπληρ.
E'stasi, θ. καὶ ἀρ. ἔκστασις.
Estático, ἀρ. ἐκστατικός.
Estemporáneo, ἀρ. καὶ **Estemporále**, κοιν. αἰφνίδιος, αὐτοσχέδιος.
Esténdere, ἐκτείνω, ἁπλώνω. Esténdo, ἐνεστ. Estési, estendésti, κτλ. παραχ.
Estensióne, θ. ἔκτασις, ἐξάπλωσις.
Estensívo, ἀρ. ἐκταντικός.
Esténso, ἰδὲ Estéso.
Estenuáre, (estènuo) λεπτύνω, λιγναίνω.
Estenuatívo, ἀρ. λεπτυντικός.
Estenuáto, ἀρσεν. λεπτυνθεὶς, λεπτός.
Estenuazióne, θ. λέπτυνσις, ἰσχνότης, λιγνάδα.
Esterióre, κοιν. ἐξωτερικός.
Esteriorménte, ἐξωτερικῶς.
Estermináre, (estérmino) ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω.
Esterminatóre, ἀρσεν. ἐξολοθρευτής. trice, θ.
Esterminio, ἀρ. καὶ **Esterminazióne**, θ. ἐξολόθρευσις.
Esternaménte, ἔξωθεν.
Estérno, ἀρ. ἐξωτερικός. καὶ ἐχθεσινός.
Estersívo, ἀρ. ῥυπτικὸς, καθαρτικός.
Estesaménte, ἐκτεταμένως, διεξοδικῶς, πλατέως.
Estéso, (παρὰ τοῦ Esténdere)· ἐκτεταμένος.
Estimáre, (estímo) ἰδὲ Stimáre.
Estimatíva, θηλ. δύναμις τῆς ψυχῆς εἰς τὸ νὰ κρίνῃ, νὰ ξετιμᾷ.
Estimatóre, ἀρ. τιμητής.
Estimatríce, θ.
Estimazióne, θ. γνώμη, ὑπόληψις.
E'stimo, ἀρ. φόρος, χρέος.
Estínguere, (estínguo) σβύνω. Estínsi, estinguésti, κτλ. παρακείμ. Μεταφ. φονεύω.
Estinguíbile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ σβυσθῇ.
Estinguiménto, ἀρ. σβέσις, σβύσιμον.
Estintívo, ἀρ. σβυστικός.
Estínto, ἀρσεν. σβυσμένος. Μεταφ. νεκρὸς, ἀποκτανθεὶς, φονευμένος. παρὰ τοῦ Estínguere.
Estinzióne, θ. σβέσις.
Estirpaménto, ἀρ. καὶ **Estirpazióne**, θ. ξερίζωσις.
Estirpáre, (estírpo) ξεριζώνω. Estirpáto, ξεριζωμένος.
Estispício, ἀρ. ἱεροσκοπία, ἡ σκέψις, θεωρία τῶν σπλάγχνων τῶν θυσιαζομένων ζώων. Λατ.
Estívo, ἀρσεν. θερινός.
Estóllere, (estóllo) ὑψώνω. Λατ.

Estórquere, (estórquo) ἀφαιρῶ, θέρνω μὲ δυναστείαν.
Estorsióne, θ. δυναστικὴ, βιαστικὴ φορολογία.
Estráneo, ἀρ. ξένος, ξενικός.
Estraordinário, ἀρ. ἔκτακτος, ἔξω τῆς τάξεως.
Estrárre, ἐξέλκω, τραβίζω, εὐγάζω ἔξω. Estrággo, ἐνεστ. Estrássi, estraésti, κτλ. παραχ. Estrátto, μετ.
Estrattívo, ἀρ. ἐξελκυστικός.
Estràtto, ἀρ. οὐσιαστ. χυλός, ἡ οὐσία, ὁ ζωμός, ὁποῦ εὐγάζεται σταλαγματικῶς ἔκτινος πράγματος.
Estravagánte, ἰδὲ Stravagánte, κτλ.
Estrazióne, θ. ἐξαγωγή, εὔγαλσις.
Estremaménte, ἄκρως, κατ' ἄκρον.
Estremità, θ. τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον· ἔτι, δυστυχία, ἀνάγκη.
Estrémo, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ αὐτό· καὶ ἐπίθ. ἔσχατος, τελευταῖος. ὕστερος, ἄκρος. Estréma unzióne, θ. τὸ Εὐχέλαιον.
Estrinsecaménte, ἐξωτερικῶς.
Estrínseco, ἀρσεν. ἐξωτερικός, πληθ. ci.
E'stro, ἀρ. οἶστρος, ὁ ἐνθουσιασμός τῶν Ποιητῶν.
Estrúdere, (estrúdo) ἐξωθέω, ἀποβάλλω, διώχνω, Estrúsi, παραχ. Estrúso, μετ. Λατ.
Estrusióne, θ. ἐξώθησις.
Estuazióne, θ. βράσις. λ.
Esulcerazióne, θηλ. καὶ Esulceraménto, ἀρ. ἑλκωσις, πληγή.
Esulceráre, (esúlcero) ἑλκόω, πληγώνω. Esulceráto, πληγωμένος. Λατ.
E'sule, κοιν. φυγὰς, ἐξωρισμένος.
Esultánte, κοιν. ὁ σκιρτῶν, ἀγαλλόμενος.
Esultáre, (esúlto) σκιρτῶ, ἀγάλλομαι.
Esultazióne, θ. σκίρτησις, ἀγαλλίασις.
Esuperánte, κοιν. ὑπερβολικός.
Esuperánza, θ. ὑπερβολή, περιττότης· εὑρίσκονται ἀμφότερα καὶ διὰ τοῦ b.
Età, θ. (ἴσως παρὰ τοῦ Ἑλλ. ἔτος) ἡλικία· ἔτι, γενεά, καιρός. Età cadénte, ἡ la vecchiája, τὸ γῆρας. L' infánzia, ἡ νηπιότης. La fanciullézza, ἡ παιδία, ἡ παιδικὴ ἡλικία, L' adolescénza, ἡ giovanézza, ἡ νεότης. La virilità, ἡ ἀνδρεία.
E'tere, ἀρ. καὶ E'tera, θ. αἰθήρ, ὁ λεπτότατος ἀήρ. ἔθεν.
Etéreo, ἀρ. αἰθέριος, αέριος, οὐράνιος.
Eternále, κοιν. ἀΐδιος.
Eternaménte, ἀϊδίως.
Eternáre, (etérno) ποιῶ ἀΐδιον, ἀπαθανατίζω.
Eternità, θ. ἀϊδιότης.
Etérno, ἀρ. ἀΐδιος, αἰώνιος· καὶ ἐπίρρ. ἀϊδίως.
Eteróclito, ἀρ. ἑτερόκλιτος.
Eterogéneo, ἀρ. ἑτερογενής.
Etésie, θ. πληθ. οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι.
E'tica, θ. ἡ ἠθικὴ ἐπιστήμη· ἔτι, ἐκτικὸς πυρετός.
Eticaménte, ἠθικῶς.
E'tico, ἀρ. ἐκτικός· ἔτι, ὁ σπουδάζων τὴν ἠθικήν.
Etimología, θ. ἐτυμολογία. Etimológico, ἀρ. ἐτυμολογικός. πληθ. ci. Etimologísta, ἀρ. ἐτυμολόγος.
Etimologizzáre, (etimologízzo) ποιῶ ἐτυμολογίαν, ἐτυμολογῶ.
Etiopéno, καὶ Etíopo, ἀρ. Αἰθίοψ.
E'tnico, ἀρ. ἐθνικός· πληθυντ. ci.
Etología, θ. ἠθολογία.
Etopéa, καὶ Etopéja, θ. ἠθοποιΐα.
E'tra, θ. λέξ. Ποιητ. ἰδὲ E'tere.
Etrúsco, ἀρ. τῆς Ἑτρουρίας, Τοσκάνος.
E'tte ἀρ. λέξ. ἥτις προστιθ. τῇ U'no, Ἀντων. σημαίνει τὸ, μηδὲ γρύ, ἕνα τίποτες· ún étte.
Evacuaménto, ἀρ. καὶ Evacuazióne, θ. ἐκκένωσις, ἀδείασμα.
Evacuáre, (evácuo) ἐκκενόω, ἀδειάζω.
Evacuatívo, ἀρσεν. ἐκκενωτικός.
Evagazióne, θ. ἀποπλάνησις, παρέκβασις.
Evangelicaménte, εὐαγγελικῶς.
Evangélico, ἀρ. εὐαγγελικός· πληθ. ci.
Evangélio, καὶ vangélo, ἀρσεν. εὐαγγέλιον.
Evangelísta, ἀρ. εὐαγγελιστής.
Evangelizzáre, (evangelízzo) εὐαγγελίζω.
Evaporaménto, ἀρ. καὶ Evaporazióne, θηλ. ἐξάτμησις.

Evaporáre, (evapóro) ἐξατμίζω. **Evaporáto**, μετοχή.

Evaporatório, ἀρ. ὑποθυμίασις, ὑποκάπνισις.

Eucaristía, θ. ἡ Εὐχαριστία, ἡ ἁγία Κοινωνία.

Eucarístico, ἀρ. Εὐχαριστικός. πληθ. ci.

Evénto, καὶ **Eveniménto**, ἀρ. συμβεβηκὸς, τὸ ἀποβησόμενον, ἡ ἔκβασις.

Eventazióne, θηλ. ξεθύμασμα· μικρὰ φλεβοτομία.

Eversióne, θ. ἀνατροπή.

Eversóre, ἀρ. ἀνατροπεὺς, ἀφανιστής.

Eufórbio, ἀρ. εὐφόρβιον, εἶδος δηλητηρίου φαρμάκου.

Evidénte, κοιν. ἐναργὴς, σαφὴς, φανερός.

Evidenteménte, σαφῶς.

Evidénza, θ. ἐνέργεια, σαφήνεια.

Evitábile, κοιν. διαφευκτός, ὅπερ εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἀποφύγῃ.

Evitáre, (evíto) ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.

Evitazióne, θηλ. ἀποφυγή.

Evizióne, θηλ. τὸ στερεῖν τινὰ κτήματος ἢ κυριότητος τινὸς διὰ τοῦ Κριτοῦ.

Eunúco, ἀρσεν. εὐνοῦχος· πληθ. chi.

E'vo, ἀρσεν. αἰών.

Evoè, εὐοῖ.

Evoluzióne, θηλ. ἐξείλησις, γύμνασμα στρατιωτικὸν, καὶ ναυτικόν.

Eurípo, ἀρ. ὁ Εὔριπος.

E'uro, ἀρ. εὖρος, ἄνεμος.

Európa, Εὐρώπη. **A'sia**, **A'ffrica**, **América**. Ἀσία, Ἀφρική, Ἀμερική.

Ex abrúpto, ἀποτόμως, ἐκ τοῦ προχείρου, παρευθύς.

Ex profésso, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐκ τῆς ἰδίας.

Ex propósito, ἐκ προνοίας, ἐκ προθέσεως.

Ex témpore, αὐτοσχεδίως.

Eziandío, ἔτι, καὶ, ἀκόμη· παρὰ τοῦ Λατ. E'tiam, ἢ E'ziam.

F

Fábbrica, θ. οἰκοδομὴ, κτίριον. πληθ. che.

Fabbricáre, (fábbrico) οἰκοδομῶ, κτίζω. **Fabbricáto**, μετ.

Fabbricatóre, ἀρ. κτίστης. **Fabbricatríce**, θ.

Fabbricazióne, θ. οἰκοδομή.

Fabbríle, κοιν. τεκτονικός.

Fábbro, ἀρ. σιδηρουργός· ἔτι, τέκτων, ποιητὴς, τεχνίτης παντὸς πράγματος· γράφ. καὶ δι' ἑνὸς b.

Faccellína, θ. τὸ δαδίον.

Faccénda, θ. ὑπόθεσις, δουλεία.

Faccendería, θ. ἰδὲ Affannonería, εἰς τὸ, Affannóne.

Faccendiére, καὶ **Faccendóne**, ἀρσεν. πολύεργος, πραγματώδης, πολυπράγμων.

Faccénte, (καὶ δι' ἑνὸς c.) κοιν. ὁ ποιῶν, φίλεργος, ἐπιμελὴς, πολύπονος.

Facchinería, θηλ. βαρὺς κόπος.

Facchíno, ἀρ. ἀχθοφόρος, βαστάζος.

Fáccia, θ. πρόσωπον.

Facciáta, θ. τὸ πρόσωπον τοῦ πράγματος, τῶν οἰκοδομῶν.

Fáce, καὶ **Facélla**, τῶν δαδίων λαμπάς.

Facetaménte, ἀστείως.

Facéto, ἀρσεν. ἀστεῖος.

Facézia, θ. εὐτραπελία, ἀστειότης, μάτωρον.

Fácile, κοιν. εὔκολος.

Facilità, θηλ. εὐκολία.

Facilitáre, (facílito) εὐκολύνω.

Facilménte, εὐκόλως.

Facimále, ἀρ. παιδίον ἄτακτον.

Faciménto, ἀρσεν. ἔργον, ποίημα.

Facinoróso, ἀρ. κακοῦργος.

Facitóre, ἀρ. δημιουργός, ποιητής. **Facitríce**, θ.

Facoltà, καὶ **Facultà**, θ. δύναμις, ἐξουσία· ἔτι, ἡ περιουσία, τὰ πλούτη, τὰ ὑπάρχοντα· ἔτι, τέχνη ἐλευθέρα, ἐπιστήμη.

Facoltóso, καὶ **Facultóso**, ἀρσεν. πλούσιος.

Facondaménte, εὐφραδῶς.

Facóndia, θ. εὐφράδεια, εὐγλωττία.

Facóndo, ἀρ. εὐφραδὴς, εὔγλωττος.

Faggéto, ἀρ. φηγότοπος.

Fággio, ἀρ. ἡ φηγὸς, βαλανία, δένδρον.

Fagiána, θ. χλευαστ. ἀντὶ τοῦ, Fáva· ἔτι, ἡ ὀσχέα, τὸ σακκουλάκι τῶν ὀρχιδίων.

Fagiáno, ἀρ. φασιανὸς, πουλίον.

Fagiuoláta, καὶ **Fagioláta**, θ. φλυαρία.

Fagiuólo, καὶ **Fagiólo**, ἀρ. ὁ φάσηλος, τὸ φασοῦλι.

Fagnóne, ἀρσεν. πανοῦργος χυδαϊκ. κουτοπόνηρος.

Fagótto, ἀρσεν. ἀποσκευή. (μπόγος). ἔτι, ὄργανόν τι μουσικόν.

Faína, θ. ἰκτίς, μοσχοπόντικος.

Falánge, θ. φάλαγξ.

Falángio, ἀρ. τὸ φαλάγγιον, ζωΐδιον φαρμακερόν, τό σφαλάγγι.

Fálbo, ἀρσεν. τὸ πυῤῥόν, ξανθὸν τρίχωμα τοῦ ἀλόγου.

Falcáre; (fálco) κάμπτω, λυγίζω.

Falcáto, ἀρ. δρεπανοειδής.

Fálce, θ. τὸ δρέπανον.

Falciáre, (fálcio) κοσσίζω, δρεπανίζω.

Falciáta, θ. πληγή δρεπάνου.

Falciatóre, ἀρ. δρεπανιστής.

Falcióne, ἀρ. ἅρπη, εἶδος δόρατος.

Fálcola, θ. κηρὸς, λαμπάς.

Falconáre, (cóno) κυνήγω μὲ τὸ γεράκι.

Falcóne, ἀρσεν. ἱέραξ, τὸ γεράκι.

Fálda, θ. πέταλον· ἔτι, κράσπεδον. **Fálda délla montágna**, ἡ ὑπώρεια, τὸ κάπω μέρος τοῦ βουνοῦ.

Faldélla, θ. μοτός, ξαντός διὰ τὰς πληγάς· ἔτι, μικρά ποσότης μαλλίου, ἢ μετάξης· ἔτι, ἀπάτη, πονηρία.

Faldistório, καὶ **Faldistóro**, ἀρ. εἶδος σκαμνίου διὰ Ἐπισκόπους εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

Falegnáme, ἀρ. ξυλουργός.

Falimbéllo, ἀρ. εἶδος πουλίου· ἔτι, ἄνθρωπος ἀκαταστάτος, κοῦφος.

Falláce, κοιν. ἀπατηλός, ψευδής.

Fallaceménte, δολερῶς.

Fallácia, θ. ἀπάτη, ψεῦδος.

Falláre, (fállo) σφάλλω, λείπω.

Fallíbile, κοιν. ψευδής.

Falliménto, ἀρ. καὶ **Falligióne**, θ. χρεωκοπία· (μουφλουζουλῆκι).

Fallíre, (ísco) ἁμαρτάνω, σφάλλω· ἔτι, λείπω, ἀπατῶ· ἔτι, χρεοκοπῶ, καταπίπτω. (μουφλουτζεύω) ὅθεν **Fallíto**, χρεοκόπος. (μουφλούζης).

Fállo, ἀρσεν. σφάλμα, ἁμάρτημα.

Falò, ἀρ. φωτιά διὰ χαράν.

Falótico, ἀρ. ἄφρων, ἀκατάστατος, φανταστικός.

Falsaménte, ψευδῶς.

Falsárdo, ἀρσεν. γόης, μάγος· ἔτι, νοθευτής, ἀπατεών.

Falsáre, καὶ **Falseggiáre**, ἰδὲ **Falsificáre**.

Falsaríga, θ. κανὼν γραφικός, ῥίγα.

Falsário, ἀρ. νοθευτής.

Falsáto, ἀρ. ψευδὴς, πλαστὸς, νενοθευμένος.

Falsétto, ἀρσεν. μικρὰ φωνὴ ὀξεῖα, μᾶλλον τῆς κεφαλῆς, παρὰ τοῦ στήθους. Μουσικ.

Falsídico, ἀρ. ψεύστης.

Falsificaménto, ἀρσεν. καὶ **Falsificazióne**, θ. νόθευσις; δόλωμα, κιβδήλευμα.

Falsificáre, (falsífico) κιβδηλεύω, νοθεύω, δολώνω. **Falsificáto**, μετ.

Falsificatóre, καὶ **Falsatóre**, ἀρ. νοθευτής.

Falsità, θηλ. ψεῦδος, καὶ νόθευσις.

Fálso, ἀρ. ψευδής· καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ, **Falsaménte**, ψευδῶς.

Fáma, θηλ. φήμη.

Fáme, θ. πεῖνα.

Famélico, ἀρ. πολλὰ πεινασμένος.

Famigeráto, ἀρ. περίφημος.

Famíglia, θ. οἶκος, γένος, οἰκογένεια, φαμηλία· ἔτι, οἱ δοῦλοι, οἱ ὑπερέται.

Famigliáre, ἢ **Familiáre**, κοιν. δοῦλος· ἔτι, ὀπαδός· ἔτι, οἰκεῖος, φίλος· ἰδὲ καὶ **Bírro**.

Famigliarità, καὶ **Familiarità**, θ. οἰκειότης, φιλία.

Famigliarménte, καὶ **Familiarménte**, οἰκείως, φιλικῶς.

Famíglio, ἀρ. δοῦλος· ἰδὲ καὶ **Bírro**.

Famosaménte, δημοσίως, μὲ φήμην.

Famosità, θηλ. φήμη.

Famóso, ἀρσεν. περίφημος· λαμπρός. **Libéllo famóso**, στηλιτευτικόν γράμμα.

Fanále, ἀρ. φανός, φανάρι.

Fanático, ἀρσεν. μανικός· πληθ. ci.

Fanciullággine, καὶ **Fanciullería**, θ. παιδαριῶδες ἔργον.

Fanciullája, θ. πλῆθος παιδίων.

Fanciullésco, ἀρ. παιδαριώδης. πληθ. schi.

Fanciullézza, θ. ἡ παιδικὴ ἡλικία· ἰδὲ **Età**· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ, **Fanciullággine**.

Fanciúllo, ἀρσεν. παιδίον· καὶ ἐπίθ. νεαρός, παιδικός, παιδαριώδης.

Fandónia, θ. φλυαρία, ψευτία.

Fanéllo, ἀρ. στραγαλλιανὸς, πουλίον.

Fanfalúca, Θηλ. κυρίως, ξηρὸς κλαδίσκος, ὁποῦ καιόμενος σηκώνεται εἰς τὸν αἔρα. Μεταφ. πᾶν μάταιον, τοῦ ἀέρος πρᾶγμα.

Fanfáno, ἀρ. μάταιος· ἴδὲ Anfánare, κτλ'.

Fángo, ἀρσεν. πηλὸς, λάσπη· πληθ. ghi.

Fangóso, ἀρσεν. πηλώδης, λασπερός.

Fantaccíno, ἀρ. ἀγελαῖος στρατιώτης.

Fantájo, ἀρσεν. ὁ ἀγαπῶν, χαϊδεύων τὰς δούλας, le fantésche.

Fantasía, Θ. φαντασία· ἔτι, γνώμη, στοχασμός· ἔτι, ἐφεύρημα, καὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον.

Fantásima, καὶ Fantásma, ἀρ. ἢ καὶ Θ. φάντασμα.

Fantasticággine, καὶ Fantastichería, Θ. φανταστικὴ, ἀλλόκοτος γνώμη, ἰδέα.

Fantasticáre, (fantástico) φαντάζομαι, πλανῶμαι μὲ τὴν φαντασίαν, διὰ νὰ ἐφεύρω τι παράξενον, ἀλλόκοτον.

Fantástico, ἀρ. φανταστικὸς, πλαστός· παράξενος, ἀλλόκοτος.

Fánte, ἀρ. δοῦλος, καὶ ἁπλῶς, ἄνθρωπος· ἔτι, παιδίον· ἔτι, πεζὸς στρατιώτης. Fánte, Θ. δὲν σημαίνει εἰμὴ μόνον τὸ, δούλη.

Fanteggiáre, (fantéggio) ποιῶ ἔργον δούλου.

Fantería, Θ. ἡ πεζὴ, τὸ πεζὸν στράτευμα.

Fantésca, Θ. δούλη, δουλεύτρια.

Fantíno, καὶ Fantolíno, ἀρσεν. μικρὸν παιδίον.

Fantoccería, Fantocciáta, καὶ Fantocciággine, Θ. παιδαριῶδες ἔργον.

Fantóccio, ἀρ. παιδισκάριον. (κουτζοῦνα, κούκλα).

Fantóne, ἀρ. καὶ Fantonáccio, ἀρσεν. ὁ οὐδενὸς ἄξιος. ἀκαμάτης, φαρφαλάς.

Farchétola, Θ. κερκιθαλὶς, εἶδος πάπιας ἐνύδρου.

Fárda, Θ. πτύσμα, φλέγμα, καὶ ἁπλῶς, ῥύπος, κάθε ἄπαστρον πρᾶγμα.

Fardággio, ἀρσεν. ἰδὲ Bagáglio.

Fardáta, Θηλ. (παρὰ τοῦ Fárda) κτύπημα μὲ πρᾶγμα ῥυπαρὸν, ἄπαστρον. Τροπ. ὕβρις, λοιδορία.

Fardéllo, ἀρσεν. ἀποσκευή.

Fáre, ῥῆμα ἀνώμ. παρὰ τοῦ πρωτοτ. ἀρχ. καὶ Λατ. Fácere, μεθ' οὗ καὶ σχηματίζεται· ὅθεν ὁ ἐνεστ. Fáccio, καὶ Fo, fái, κτλ'. Féci, facésti, κτλ'. παρακ. Farò, μέλλων. Fátto, ἡ μετ. πράττω, ποιῶ, κάμνω· συζευγν. δὲ μὲ τ' ἄλλα μέρη τοῦ λόγου ἔχει πολλὰς σημασίας καὶ φράσεις, αἱ ὁποῖαι μανθάνονται μὲ τὴν συνεχῆ ἀνάγνωσιν τῶν Συγγραφέων.

Farétra, Θ. φαρέτρα, βελοθήκη.

Faretráto, ἀρ. φαρετροφόρος.

Farfálla, Θ. ψύχη, πεταλοῦδα.

Farfallóne, ἀρσεν. μεγάλη πεταλοῦδα. Μεταφ. μέγα φλέγμα, ὁποῦ πτύεται· ἔτι, διήγημα μεγάλων πραγμάτων, ψευδῶν, καὶ ὅλως ἀπιθάνων. ἔτι, μέγα σφάλμα.

Farína, Θηλ. τὸ ἄλευρον, τὸ ἀλεῦρι.

Farináccio, ἀρ. κύβος σημειωμένος μόνον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος.

Farinácciolo, ἀρσεν. λύσιμος, ὁποῦ εὔκολα λύεται, γίνεται σκόνη.

Farináceo, ἀρ. ἀλευριτικὸς, ἀλευρώδης.

Farinajuólo, ἀρ. ἀλευροπώλης.

Farináta, Θηλ. πόλτος, ἀλευριά.

Fariséo, ἀρσεν. Φαρισαῖος.

Farmacía, Θ. ἡ φαρμακεία, μέρος τῆς ἰατρικῆς, τὸ περὶ ἰατρικῶν πραγματευόμενον· ὅθεν,

Farmacéutico, ἀρ. φαρμακευτικὸς, ἀνήκων τῇ φαρμακείᾳ.

Fármaco, ἀρ. φάρμακον, ἰατρικόν.

Farneticaménto, Farnético, ἀρ. καὶ Farnetichézza, Θ. φρενῖτις, παραφροσύνη.

Fáro, ἀρ. φάρος, φανάρι εἰς ὑψηλὸν πύργον διὰ νὰ φέγγῃ τὴν νύκτα εἰς τὰ καράβια.

Farrágine, Θηλ. πολυμιγία, μίγμα διαφόρων πραγμάτων.

Fárro, καὶ Fárre, ἀρ. ἡ ζειὰ, τὸ ἀσπροσίτι.

Fársa, Θηλ. εἶδος κωμικοῦ ποιήματος, κωμῳδία ἀτελής.

Farsétto, ἀρ. θώραξ, εἶδος φορέματος· (γιλέκι).

Fáscia, Θ. ζώνη, ζωνάρι, φασκία.

Fasciáre, (fáscio) ζωνώ. φασκιώνω. **Fasciáto**, φασκιωμένος.

Fasciatúra, καὶ **Fasciáta**, θ. δέμα, φάσκιωμα.

Fascína, θ. δεμάτιον ἀπὸ ξύλα λεπτά, ἢ κληματια.

Fáscino, ἀρ. καὶ **Fascinazióne**, θ. βασκανία.

Fáscio, ἀρ. δεμάτιον, φάκελλος, φόρτωμα· πληθ. **Fásci**.

Fáse, θ. φάσις. Ἄστρον.

Fastéllo, ἀρσεν. φάκελλος, δεμάτι ξύλων, ἀχύρου, χόρτων, κτλ'.

Fásti, ἀρ. πληθ. Χρονικά, ὑπομνήματα.

Fastídio, ἀρσεν. ἐνόχλησις, ἀηδία.

Fastidiosaménte, ἀηδῶς, δυσαρέστως.

Fastidióso, ἀρ. ἀηδὴς, ὀχληρός, βαρετός.

Fastidíre, (ísco) ἀποστρέφομαι, καὶ ἐνοχλῶ. **Fastidíto**, μετ.

Fastidiúme, ἀρσεν. φόρτος, πλῆθος ἐνοχλήσεων.

Fastígio, ἀρσεν. ὕψος.

Fásto, ἀρσεν. ὑπερηφανία, ἀλαζονεία, τύφος.

Fastosaménte, ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς.

Fastóso, ἀρ. ὑπερήφανος.

Fáta, θ. μάγισσα, μοῖρα.

Fatále, κοιν. εἱμαρμένος, μοιραῖος. τοῦ ῥοιζικοῦ.

Fatalità, θ. μοῖρα, τύχη, ἀνάγκη, εἱμαρμένη.

Fatalménte, πεπρωμένως.

Fatáto, ἀρ. πεπρωμένος· ἔτι, ἄτρωτος, μαγευμένος.

Fatatúra, καὶ **Fatagióne**, θ. γοητεία, μαγεία.

Fatíca, θ. κόπος· πληθυν. **Fatíche**.

Faticáre, καὶ **Fatigáre**, (fatíco) κακόω, παραβαρύνω, καταπονῶ· καὶ Αὐτοπαθ. πονῶ, κοπιάζω.

Faticáto, ἀρ. κοπιασμένος.

Fatichévole, **Faticábile**, κοιν. καὶ **Faticóso**, ἀρ. κοπιαστικὸς, φιλόπονος, ἐπίπονος.

Fatídico, ἀρ. μάντης. Λατ.

Fáto, ἀρ. εἱμαρμένη, τύχη, τὸ ῥοιζικόν.

Fátta, θ. εἶδος, τρόπος. **Di tal fátta**, τοιούτης λογῆς· καὶ **Sì**, ἢ **Cosi fattaménte**, τοιουτοτρόπως.

Fattézza, θηλ. σχῆμα, ἡ μορφὴ τῶν μελῶν· ἔτι, τρόπος.

Fattíbile, καὶ **Fattévole**, κοιν. εὔκολος εἰς τό νὰ γένῃ, νά πραχθῇ, νά ποιηθῇ.

Fattíccio, ἀρ. εὔρωστος, παχύς· ἔτι, πλαστός.

Fattispécie, ἀρ. (ἐκ τοῦ Λατιν. spécies fácti) περίληψις, ἔκθεσις τοῦ γιγνομένου, ἡ ἰδέα τοῦ ἔργου, τοῦ πράγματος.

Fattívo, ἀρσεν. ποιητικός.

Fattízio, ἀρ. χειροποίητος.

Fátto, ἀρ. πρᾶγμα, πρᾶξις, ἔργον. **Fátto d' árme**, μάχη, πόλεμος. **Gran fátto**, πολύ. **Fátto stà**: βέβαιον, δῆλον ἐστί, ἢ τὸ ἀναγκαιότερον ἐστὶ, ἢ ὅπερ μάλιστα διαφέρει. **Di fátto**, εὐθύς. **In fátto**, ἢ **In fátti**, πραγματικῶς, τῇ ἀληθείᾳ.

Fátto, ἀρσεν. πεπραγμένος, καμωμένος. **Sì fátto**, ἢ **Così fátto**: τοιοῦτος.

Fattójo, ἀρσεν. ὁ τόπος ὅπου κατασκευάζεται τὸ λάδι· καὶ **Fattojáno**, ἀρ. ὁ ἐργαζόμενος, ὁ δουλεύων εἰς αὐτὸν τὸν τόπον.

Fattóre, ἀρ. ποιητής· ἔτι, ἐπίτροπος, ἀγρονόμος, ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν, καὶ φροντίδα τῶν ἀγρῶν· καὶ **Fattoréssa**, θ.

Fattoría, θηλ. τὸ ἔργον, καὶ ἡ ἐπιστασία τοῦ ἀγρονόμου, κτῆσις ὑποστατικῶν.

Fattucchiéra, καὶ **Fattúcchiára**, θηλ. μάγισσα, στρίγλα.

Fettucchiería, θ. μαγεία.

Fattúra, θ. ποίησις, κατασκευὴ, ἐργόχειρον, ἔργον· ἔτι, μαγεία· ἔτι, βουλὴ, ἀπάτη· παρὰ τοῖς ἐμπόροις, σημείωσις, καταγραφή.

Fatturáto, ἀρσεν. μαγευμένος, καὶ νοθευμένος.

Fatuità, θηλ. μωρία.

Fátuo, ἀρ. μωρός, ἀναίσθητος. Λατ.

Fáva, θ. ὁ κύαμος, τὸ κουκίον.

Faváta, θ. φαγητὸν ἀπὸ κουκιά· ἔτι, κομπασμὸς, ματαιότης, ἄλογος ὑπερηφάνεια.

Fáuci, πληθ. θ. ὁ λάρυγξ, φάρυγγας· μεταφ. ἐκβολὴ, στόμα.

Favélla, θ. καὶ **Favellaménto**, ἀρ. λόγος, ὁμιλία· ἔτι, διάλεκτος, γλῶσσα.

Favelláre, (véllo) ὁμιλῶ, λέγω, λαλῶ.

Favellatóre, ἀρ. ὁμιλητής. **Favellatríce**, θ.

Favellío, ἀρ. φλυάρισμα.

Faverélla, θ. πόλτος ἐκ κυάμων.

Favílla, θ. σπινθήρ, σπίθα.

Favillàre, (favillo) σπινθηρίζω.
Fáuno, ἀρ. Φαῦνος, εἶδος Σατύρου.
Fávo, ἀρ. ἡ κηρίθρα τοῦ μέλιτος· λατ.
Fávola, θ. μῦθος.
Favoleggiáre, (favoléggio) μυθολογῶ.
Favoleggiatóre, ἀρ. μυθοποιός, καὶ μυθολόγος.
Favolóne, ἀρσεν. διηγητὴς μύθων, ὁ διηγούμενος παραμύθια.
Favolosaménte, μυθικῶς.
Favolóso, ἀρ. μυθικός, μυθώδης.
Favónio, ἀρ. ζέφυρος.
Favóre, ἀρ. εὔνοια, χάρις, διαφέντευσις, βοήθεια.
Favoreggiáre, (éggio) ἰδὲ Favorire.
Favorévole, κοιν. βοηθητικός, εὔνους, φιλικός.
Favorevolménte, εὐνοικῶς, βοηθητικῶς.
Favoríre, (isco) βοηθῶ, διαφεντεύω, εὐνοϊκῶς ἔχω, φρονῶ τά τινος.
Favoríto, ἀρ. φίλος, εὔνους· ἔτι, ὁ ἔχων τὴν χάριν, καὶ οἰκειότητα μεγάλου τινός.
Fáusto, ἀρ. εὐτυχής. λατ.
Fautóre, καὶ Favoritóre, ἀρ. σπουδαστής, βοηθός, διαφεντευτής. tríce, θ.
Favúle, ἀρ. κυαμὼν, κουκιότοπος.
Fazióne, θ. τὸ ἀνάστημα, σχῆμα, μορφὴ, εἶδος· ἔτι, φόρος, χρέος· ἔτι, τὸ ἔργον, ἡ ὑπηρεσία. καὶ μάλιστα τὸ τοῦ στρατιώτου· ἔτι, μάχη. ἔτι, στάσις, φατρία.
Fazióso, ἀρσεν. στασιώδης.

Fazzolétto, ἀρ. μανδύλι.
Fe, θηλ. ἀντὶ τοῦ Fede, πίστις.
Febbrájo, ἀρ. φεβρουάριος.
Fébbre, θ. πυρετὸς, θέρμη. Acúta, ὀξεῖα. Cotidiána, καθημερινός. Terzána, τριταῖος. Quartána, τεταρταῖος. Contínua, συνεχής. E'tica, ἑκτικός. Declinaménto, ed Accésso di fébbre: περίοδος, καὶ καταβολὴ πυρετοῦ. Febbrétta, Febbricína, Febbricélla, Febbriciáttola, ὑποκορ.
Febbricità, θ. πύρεξις.
Febbricitánte, κοιν. Febbricóso, Febbróso, ἀρ. ὁ ἔχων θέρμην, πυρέττων, πυρετώδης.
Febbricitáre, (febbrícito) πυρέττω, πυρεταίνω, ἔχω τὴν θέρμην. Γράφονται καὶ δι' ἑνὸς b.
Febbrífugo, ἀρ. ἰατρικὸν διῶκον τὸν πυρετόν. λατ.
Febbríle, κοιν. πυρεκτικός.
Féccia, θ. τρὺξ, λάσπη, κατακάθισμα ὑγροῦ.
Fecciόso, ἀρσεν. τρυγώδης.
Fecondaménte, γονίμως, εὐκάρπως.
Fecondáre, (fecóndo) ποιῶ γόνιμον, εὔκαρπον.
Fecondáto, μετ.
Fecondità, θ. εὐκαρπία, εὐτοκία.
Fecóndo, ἀρ. εὔκαρπος. οὗ ἐναντ. τὸ, Stérile.
Féde, καὶ Fe, θ. πίστις. In fè di Dío: μὰ τὸν Θεόν. Alle fè, Per mia fè, μὰ τὴν ἀλήθειαν, μὰ τὴν πίστιν μου.
Fedecomméssο, Fedecommísso, Fidecomméssο, καὶ Fidecommísso, ἀρ. τὸ πεπιστευμένον. Διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας ἡ κληρονομία, ὡς εἰς παρακαταθήκην, πιστεύεται εἰς τὸν κληρονόμον, μὲ χρέος νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς ἄλλον, διωρισμένον εἰς τὸν τόπον του ἀπὸ τὸν διατακτήν. Λέγεται Fedecomméssο, αὐτὴ ἡ κληρονομία, καὶ τὰ πεπιστευμένα ὑπάρχοντα· ὅθεν, Fedecommissário, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον πιστεύεται ἡ κληρονομία, ὡσὰν ἐπίτροπος· καὶ Fidecomméttere, τὸ ἐῆμα, παρακατατίθημι, πιστεύω, παραδίδω εἰς τὴν πίστιν τινός.
Fededégno, ἀρ. ἀξιόπιστος.
Fedéle, κοιν. πιστός. Fedelíssimo, ἀρσεν. ὑπερ.
Fedelménte, πιστῶς.
Fedeltà, καὶ Fedelità, θ. πίστις.
Fédera, θ. εἶδος πανίου μὲ τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ ἔξωθεν τοῦ παπλώματος, ἢ τοῦ μαξελαρίου.
Fedità, θ. μιαρία. λατ.
Fédo, ἀρ. μιαρός, ῥυπαρός, βρωμερός. λατ.
Fégato, ἀρ. τὸ ἧπαρ, τὸ συκώτι.
Fegatóso, ἀρσεν. ἡπατικός.
Félce, θ. πτερὶς, φτέρη, χόρτον.
Féle, ἀρσεν. χολή.
Felíce, κοιν. εὐτυχής.
Feliceménte, εὐτυχῶς.
Felicità, θ. εὐτυχία.
Felicitáre (felícito) ποιῶ εὐτυχῆ.
Féllo, Fellóne, ἀρ. πονηρὸς, κακὸς, ἄνομος, μοχθηρὸς, ἄσπλαγχνος, προδότης.

Fellonésco, ἀρ. ἰδὲ Fello. πληθ. schi.

Fellonía, θ. μοχθηρία, ἀπιστία, προδοσία.

Félpa, θ. μεταξωτὸν ἔχον τὸ χνοῦδι μακρύτερον τοῦ κατηφέ.

Feltráre, (féltro) συμπατῶ, ποιῶ πυκνὸν καὶ στερεὸν τὸ ῥοῦχον· καὶ ἐπὶ ὑγρῶν, στραγγίζω. Feltráto, μετ.

Féltro, ἀρ. εἶδος στόφας, ἢ ῥούχου μὴ ὑφασμένου, ἀλλὰ συμπατημένου εἰς ἐξαίρετον τρόπον· καὶ εἶδος ἐπιβλήματος, ἐπανωφορίου διὰ ταξίδι.

Felúca, θ. εἶδος καραβίου.

Fémmina, γυνή· καὶ δὶ ἑνὸς m.

Femminácciolo, ἀρ. γυναικοφίλης.

Femmíneo, καὶ Femminésco, ἀρ. θῆλυς, γυναικώδης.

Femminézza, θ. τὸ θῆλυ γένος, θηλύτης.

Femminíle, κοιν. καὶ Femminíno, ἀρ. θηλυκός.

Fendénte, ἀρσεν. ξιφοπληγὴ, σπαθιά.

Féndere, (féndo) σχίζω, τέμνω. Fendéi, παρακ. Fésso, μετ.

Fendiménto, ἀρ. καὶ Fenditúra, θηλ. σχίσμα, σχίσιμον.

Feneratóre, ἀρ. ὁ τοκίζων, ὁ δανείζων μὲ τόκον. λατ.

Feníce, θ. ὁ φοῖνιξ, πουλίον μυθολογικόν.

Feníle, ἀρσεν. ἀχυρών, ὁ τόπος, ὅπου φυλάττεται τὸ χορτάρι, τὸ ξυρόχορτον, il fiéno.

Fenómeno, ἀρ. φαινόμενον.

Féra, θ. θηρίον. λατ.

Ferâce, κοιν. εὔκαρπος.

Feràle, οὐσιαστ. ἀρ. φανάρι.

Feràle, ἐπίθ. κοιν· νεκρικός· ἔτι, ἄγριος.

Féretro, ἀρ. φέρετρον, ξυλοκρέβατον.

Féria, θ. ἑορτὴ, σχολη.

Feriàle, κοιν. ποταπὸς, καματερὸς, κοινός.

Ferialménte, ἁπλῶς, χοντρικῶς, χυδαίως.

Feriáto, ἀρ. ἔχων σχολὴν, ἑορτήν.

Feriménto, ἀρσεν. τρῶσις, πληγή.

Feríno, ἀρσεν. θηριώδης·

Feríre, καὶ Férere (ísco, καὶ éro) τιτρώσκω, πληγώνω, λαβώνω.

Feríta, θ. τραῦμα, πληγὴ, λαβωματία.

Feritá, θ. θηριωδία, σκληρότης, ἀπανθρωπία.

Feríto, ἀρσεν. λαβωμένος. παρὰ τοῦ Feríre.

Férma, θ. μίσθωσις· τὸ κρατεῖν, κατέχειν (il fermáre) τινὰ εἰς τὴν δουλευσίν σου ἐπὶ διωρισμένου καιροῦ· ἔτι, βεβαίωσις, καὶ συμφωνία· ἔτι, τὸ σταμάτισμα τινῶν σκύλων, ὅταν εὑρίσκουν τὰ ἀγρίμια· ὅθεν Brácco da férma.

Fermáglio, ἀρσεν. περόνη, θηλυκωτήριον· ἔτι, ὅρμος. (τζοβαέρι).

Fermaménte, βεβαίως, ἀσφαλῶς, στερεῶς.

Fermaménto, ἀρ. στερέωσις, βεβαίωσις· ἰδὲ καὶ Firmaménto.

Fermáre, (férmo) ἐπέχω, σταματῶ· ἔτι, βεβαιῶ, στερεώνω, διορίζω, ἀποφασίζω. Fermáto, μετοχή.

Fermáta, θηλ. παῦσις, σταμάτησις.

Fermentáre, (ferménto) ζυμόω, ζυμώνω· ὅθεν, Ferméntato, ἐνζυμωμένος, ἀναβατός.

Ferménto, ἀρ. καὶ Fermentazióne, θ. ζύμη, ζύμωσις, προζύμι.

Fermézza, θ. σταθερότης, εὐστάθεια, στερέωσις·

Férmo, ἀρ. στερεὸς, ἀκίνητος, εὐσταθής, δυνατός. καὶ οὐσιαστ. τὸ συγκείμενον, ἡ συνθήκη· πρᾶγμα στερεὸν, ἀμετάτρεπτον, βέβαιον. Can da férmo, ἰδὲ Férma, οὐσιαστ. Per férmo, καὶ Di férmo, ἐπίῤῥ. βεβαίως, ἀσφαλῶς.

Féro, ἰδὲ Fiéro.

Feróce, κοιν. ἄγριος, σκληρὸς, φοβερὸς, τολμηρός.

Feroceménte, ἀγρίως.

Ferócia, καὶ Ferocitá, θ. ἀγριότης, σκληρότης, θρασύτης.

Ferragósto, ἀρ. ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ αὐγούστου μηνὸς, ἡ πρωταγουστία.

Ferrájo, ἀρ. σιδημουργός.

Ferrajuólo, ἀρ. περίβλημα.

Ferraménto, ἀρσεν. σιδηρικὸν, τὰ σιδηρικά.

Ferrána, θ. μίγμα τινῶν σπαρτῶν ὁποῦ θερίζονται εἰς χόρτον τῶν ἀλόγων.

Ferráre, (férro) σιδηρώνω.

Ferráta, καὶ Ferriáta, θ. σιδηροῦν κλεῖθρον, ἡ σκάρα τοῦ παραθυρίου, κτλ.

Ferráto, ἀρ. σιδηρωμένος.

Ferratóre, ἀρ. ἱππιατρός· (ὁ νταλμπάνης)· ἔτι, σιδηρουργός.

Ferratúra, θ. σιδήρωμα, καλίγωμα· καὶ τὸ ἴχνος τοῦ σιδήρου.
Ferravécchio, ἀρ. γρυτοπώλης, ὁποῦ ἀγοράζει, καὶ πωλεῖ παλαιὰ πράγματα, ὡσὰν σιδηρικὰ, φορέματα, κτλ.
Férreo, ἀρσεν. σιδηροῦς.
Ferrería, θ. σιδηρικά.
Ferriáta, ἰδὲ Ferráta.
Ferriéra, θηλ. θήκη διὰ σιδηρικά· ἔτι, σιδηρουργεῖον, τόπος ὅπου δουλεύεται ὁ σίδηρος· ἔτι, σιδηρεῖον.
Ferrígno, καὶ Ferrugígno, ἀρ. σιδηροειδὴς, σιδήρεος.
Férro, ἀρσεν. ὁ σίδηρος.
Férsa, ἰδὲ Ferza.
Fértile, κοιν. εὔκαρπος.
Fertilità, θ. εὐκαρπία.
Fertilménte, εὐφόρως.
Fervénte, κοιν. ζέων, θερμὸς, ὁποῦ βράζει.
Ferventeménte, καὶ Fervidaménte, μὲ πολλὴν ζέσιν, θερμῶς.
Férvere, (férvo) ζέω, βράζω.
Ferúggine, θ. ἰὸς, σκουριά.
Férvido, ἢ Fervoróso, ἀρσεν. θερμός.
Fervóre, ἀρ. Fervidézza, καὶ Fervénza, θ. βρασμὸς, ζέσις, θερμότης.
Férza, θ. μάστιξ.
Fésso, ἀρ. οὐσιαστ. καὶ Fessúra, θ. σχίζα, χαραγματιά, σκασματιά.
Fésso, (παρὰ τοῦ Féndere) σχισμένος.
Festa, θ. ἑορτὴ, καὶ χαρά.
Festánte, Festeggiánte, Festeggévole, καὶ Festévole, κοιν. εὔθυμος, φαιδρὸς, χαρούμενος.
Festeggiaménto, καὶ Festéggio, ἀρ. ἀγαλλίασις, χαρά.
Festeggiáre, (festéggio) ἑορτάζω, πανηγυρίζω.
Festeréccio, ἀρ. ἑορτάσιμος.
Festináre, (féstino) σπεύδω, βιάζομαι.
Festinazióne, θ. σπουδὴ, τάχος.
Festíno, ἀρ. χορὸς, καὶ παιγνίδι.
Festivaménte, ἑορτασίμως, μεθ' ἑορτῆς.
Festività, θηλ. ἀστειότης. λατ.
Festívo, ἀρ. ἑορτάσιμος, καὶ χαρούμενος.
Festóne, ἀρ. στέφανος τοξοειδὴς στολισμένος μὲ χόρτα, καὶ ἄνθη, ὁ ὁποῖος βάνεται εἰς τὰς θύρας τῶν Ναῶν, καὶ εἰς ἄλλους τόπους, ὅπου γίνεται πανήγυρις.
Festosaménte, καὶ Festevolménte, εὐθύμως, χαρούμενα.
Festóso, ἀρ. εὔθυμος, χαρούμενος.
Festúca, θ. κάρφος, ξηρὸν ξύλον λεπτὸν, ἄχυρον.
Feténte, κοιν. δυσώδης, βρομερός.
Fétere, λατ. ἰδὲ Puzzare.
Fetidaménte, δυσωδῶς.
Fétido, ἀρ. δυσώδης, βρομερός.
Féto, ἀρ. τὸ ἔμβρυον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός.
Fetóre, ἀρσεν. δυσωδία.
Fétta, θ. ἀπόκομμα, τμῆμα, φελί. Fettúccia, ὑποκορ. ἔτι, κορδέλλα, σειρίτι.
Féudo, ἀρ. φέουδον· εἶδος πελατείας, δι' ἧς δίδοται ἀξίωμα, ἢ κουμέρκια, ἢ κτήματα, ἐπὶ συνθήκῃ ὅτι οἱ ἔχοντες τὸ φέουδον νὰ γνωρίζωσι πάντοτε τὴν εὐεργεσίαν. ὅθεν, Feudatário, ὁ ἔχων τὸ φέουδον· καὶ Feudále, ἐπίθ. κοιν. ἀνήκων εἰς φέουδον.
Fía, ἀντὶ τοῦ Sarà, ἔσται, θέλει εἶναι· ἰδὲ καὶ Fiáta.
Fiába, θ. μῦθος, παραμύθι.
Fiácca, θ. ψόφος, θόρυβος. (Οἱ Βενετ. ἀδυναμία).
Fiaccaménte, ἀσθενῶς, ἀδύνατα.
Fiaccaménto, ἀρ. καὶ Fiaccatúra, θηλ. θλάσμα, τζάκισμα.
Fiaccáre, (fiácco) θραύω, τζακίζω· ἔτι, καταπονῶ, ἐξασθενίζω, φθείρω τὰς δυνάμεις, Fiaccáto, μετ.
Fiacchézza, θηλ. ἀδυναμία.
Fiácco, ἀρ. οὐσιαστ. ἀφανισμός· καὶ ἐπίθ. καταπονεμένος, ἀδύνατος.
Fiáccola, θ. λαμπάς.
Fiadóne, Fialóne, καὶ Fiále, ἀρ. ἰδὲ Fávo.
Fiála, θ. φιάλη, γαράφα.
Fiámma, θ. φλὸξ, φλόγα. Fiammélla, ὑποκορ· καὶ εἶδος χόρτου, ὀροβάγχη.
Fiammeggiánte, καὶ Fiammánte, κοιν. στίλβων, λάμπων, φλογερός.
Fiammeggiáre, (fiamméggio) στίλβω, λάμπω δίκην φλογός.
Fiammífero, ἀρσεν. φλογοφόρος.

Fiancáre, (fiánco) περιτειχίζω, ἐνδυναμόνω.

Fiancáta, θηλ. κτύπημα εἰς τὰ πλευρά, ne' fiánchi. πτερυγισμός.

Fiancheggiáre, (éggio) προσβάλλω, καθάπτομαι πλευρόθεν. Τροπ. πλήττω, σκώπτω· ἔτι, βοηθῶ, δυναμόνω.

Fiánco, ἀρσεν. πλευρόν· πληθ. chi.

Fiancúto, ἀρ. ἔχων μεγάλα πλευρά.

Fiásca, θ. μέγα φλασκί· πληθ. che.

Fiásco, ἀρ. φλασκί· πληθυντ. schi.

Fiáta, θ. φορά, βολά.

Fiataménto, ἀρ. ἀναπνοή.

Fiatáre, (fiáto) ἀναπνέω· φυσσῶ ἐλαφρά, ἐπὶ ἀνέμου· (ἔτι) ὀσφραίνομαι.

Fiáto, ἀρ. ἀναπνοή, πνοή, φύσημα. Tu non intendi fiáto? δὲν ἐννοεῖς τίποτες. Struménti di fiáto: ὄργανα, ὁποῦ λαλοῦνται μὲ τὸ στόμα.

Fiatóso, ἀρ. δυσώδης.

Fíbbia, θ. περόνη.

Fibbiáre, ἰδὲ Affibbiáre, κτλ.

Fíbra, θ. ἴς, ἰνός· ἶνες, le fíbre: τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ κλωνάρια τῶν μορίων τοῦ σώματος, τὰ λεπτὰ νήματα τοῦ κρέατος.

Fibróso, ἀρ. ἰνώδης.

Fíca, θ. τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· σῦκον, Ἀριστοφ.

Ficája, θηλ. ἡ συκῆ, τὸ δένδρον.

Ficcaménto, ἀρ. καὶ Ficcatúra, θ. ἔμπηξις.

Ficcáre, (ficco) ἐμπήγνυμι, ἐμπήγω, προσηλόνω. Αὐτοπαθ. εἰσδύνω, κρυπτῶς τρυπόνω.

Ficcáto, μετ.

Ficheréto, καὶ Fichéto, ἀρ. ὁ συκών, συκότοπος.

Fíco, καὶ Fígo, ἀρ. ἡ συκῆ, καὶ τὸ σῦκον· πληθυντ. chi, ghi.

Ficosécco, ἀρσεν. τὸ ξηρὸν σῦκον.

Ficúlneo, ἀρ. σύκινος.

Fída, καὶ Fidagióne, θ. ἐγγύησις, βεβαίωσις.

Fidánza, θ. πίστις, θάρρος, ἐγγύησις.

Fidanzáre, (fidánzo) ἐγγυῶμαι, βεβαιόνω, γίνομαι ἐγγυητής· ἔτι, ὑπόσχομαι ἐπὶ γάμου.

Fidáre, (fido) πιστεύω τι τινί· καὶ αὐτοπαθ. mi fido, ἐμπιστεύομαι, ἔχω θάῤῥος, πίστιν εἴς τινα.

Fidataménte, θαῤῥαλέως, μὲ θάῤῥος, πίστιν.

Fidáto, καὶ Fído, ἀρ. πιστός, εἰλικρινής, ἐμπιστευμένος.

Fidecommísso, ἰδὲ Fedecommésso.

Fidúcia, θ. πεποίθησις, ἐλπίς, θάῤῥος.

Fiduciále, κοιν. πεπιστευμένος.

Fiducialménte, μὲ πίστιν.

Fiédere, (fiédo) Ποιητ. ἰδὲ Feríre.

Fiéle, καὶ Féle, ἀρ. χολή.

Fieníle, ἀρσεν. τὸ χορτοδοχεῖον.

Fiéno, ἀρσεν. χόρτος, ξεροχόρταρον.

Fiéra, θ. θηρίον.

Fièra, θ. παντοπωλεῖον, πανηγύρι.

Fieraménte, θηριωδῶς, ἀγρίως, καθ' ὑπερβολήν.

Fierezza, Feritá, Fieritá, θηλ. θηριωδία, ἀγριότης· ἔτι, ἐπιτηδειότης σώματος, καὶ ψυχῆς.

Fiéro, καὶ Féro, ἀρ. θηριώδης, φρικτός, φοβερός· ἔτι, ἄμετρος, ὑπερήφανος, ἀνυπόφερτος, κακός, ὀχληρός, δυσάρεστος· ἔτι, ἐπιτήδειος, πρόθυμος, ἔξυπνος.

Fierúcola, καὶ Ferúcola, θ. ἀχρεῖον, μικρὸν θηρίον. Τὸ, Fierúcola, εἶναι καὶ ὑποκορ. τοῦ Fiera, πανηγύρι, ἀχρεῖον, οὐτιδανόν.

Fiévole, κοιν. ἀδύνατος.

Fievolézza, θηλ. ἀδυναμία.

Fievolménte, ἀσθενῶς.

Fi, Fi, ἄπαγε, φεῦ, ὤφου.

Fíggere, καὶ Fígere, (figgo, ἐνεστ. Fissi, figésti, παραχ. Físso, μετοχή.) ἰδὲ Ficcáre.

Figliáre, (fíglio) τεκνοποιῶ.

Figliástro, ἀρ. πρόγονος.

Figliatíccio, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς τὸ τεκνοποιεῖν.

Figliatúra, θ. καιρὸς τοῦ τεκνοποιεῖν.

Fíglio, Figliuólo, καὶ Fiólo, ἀρ. υἱός, τέκνον.

Figliócclo, ἀρ. ἀναδεχτός, τὸ βαπτιστικὸν βρέφος. (Οἱ Βενετ. Fiózzo).

Figliuolánza, καὶ Figliolánza, θ. υἱότης, γονή, γενεά, τὰ τέκνα.

Fígnolo, ἀρσεν. ὁ δοθιήν, πρίσμα τι, μικρὸν ἀπόστημα.

Figúra, θ. σχῆμα, τύπος, εἰκών, χαρακτήρ.

Figurábile, κοιν. δεκτικὸς σχήματος.

Figurále, κοιν. μυστηριώδης.

Figuralménte, μυστηριωδῶς.

Figuraménto, ἀρ. ἰδὲ Figúra.

Figuráre, (figúro) σχηματίζω, εἰκονίζω, πλάττω, σημαίνω, περιγράφω.

Figurataménte, καὶ Figurativaménte, μυστικῶς, τυπικῶς, τροπικῶς.

Figurativo, ἀρ. τυπικός, μυστικός.

Figuráto, ἀρ. ἐσχηματισμένος.

Figurazióne, θ. σχηματισμός.

Fíla, θηλ. εἱρμός, τάξις, σειρά, στίχος.

Filáccica, θ. πληθ. αἱ κροκίδες, τὸ κρόσι.

Filaménto, ἀρ. ἰδὲ Fibra· κυρίως ἐπὶ ξύλων.

Filándra, θ. εἶδος σκώληκος λεπτοτάτου.

Filáre, (filo) κλώθω, γνέθω. Filàto, κλωσμένος.

Filáre, ἀρσεν. ἰδὲ Fíla· πλὴν λέγεται μόνον ἐπὶ δένδρων, καὶ ἀψύχων.

Filastrócca, Filastróccola, καὶ Filatéra, θηλ. πολυλογία, μακρολογία· πλῆθος, συνέχεια.

Filatéria, θ. φυλακτήριον.

Filatéssa, θ. συγκεχυμένη σειρά.

Filaticcio, ἀρσεν. νῆμα, ἢ ὕφασμα τετριμμένης μετάξης.

Filáto, οὐσ. ἀρ. πᾶν κλωσμένον πρᾶγμα· κλῶσμα, νῆμα.

Filatójo, ἀρ. ὄργανον διὰ κλώσιμον, γνέσιμον.

Filatóre, ἀρσεν. ὁ γνέθων. Filatríce, θ.

Filettáre, (étto) στολίζω μὲ σῦρμα χρυσοῦν, κτλ.

Filétto, ὑποκορ. ἀρσεν. λεπτὸν νῆμα, κλῶσμα· καὶ ὁ γλωσσοδέτης, τὸ ῥαμματάκι τῆς γλώσσης, καὶ τὸ τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου.

Fíl, Filo, ἐπίῤῥ. λεπτομερῶς.

Filiàle, κοιν. υἱκός.

Filiazióne, θ. υἱότης.

Filiéra, θ. κομμάτι τζελῆκι τρύπιον, ἢ ὄργανον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον διαπερνοῦσι τὸ χρυσίον, τὸ ἀσῆμι, κτλ. συρτάριον. Μεταφ. ἔρευνα, ἀκριβὴς ἐξέτασις· ἰδὲ καὶ Fíla.

Filíggine, θηλ. ἰδὲ Fulíggine.

Filo, ἀρσεν. νῆμα, κλωστή, κλῶσμα, σῦρμα· καὶ ἡ κόψις, ὁ ἀθέρας τῶν μαχαιρίων, κτλ. πληθ. i Fíli, καὶ le Fila, θ.

Filología, θ. φιλολογία.

Filólogo, ἀρ. φιλολόγος.

Filoména, καὶ Filoméla, θ. ἡ ἀηδών, τὸ ἀηδόνι.

Filóne, ἀρ. φλέβα μεταλλική, ἢ ὕδατος, κτλ.

Filosofáre, (filósofo) φιλοσοφῶ.

Filosofástro, ἀρσεν. φαῦλος φιλόσοφος.

Filosofía, θ. φιλοσοφία.

Filosoficaménte, φιλοσοφικῶς.

Filosófico, ἀρ. καὶ Filosofále, κοιν. φιλοσοφικός.

Filósofo, ἀρσεν. φιλόσοφος. Filosoféssa, καὶ Filósofa, θ.

Filugéllo, ἀρ. βόμβυξ, τὸ σκωλῆκι ὁποῦ γεννᾷ τὸ μετάξι.

Filunguéllo, ἀρσεν. σπίνος, πουλί.

Filza, θ. πολλὰ πράγματα ὁμοῦ ὁρμαθιασμένα εἴς τι.

Fímbria, θ. κράσπεδον.

Fimbriáto, ἀρ. κροσσωτός.

Fíme, καὶ Fímo, ἀρ. κόπρος.

Finále, κοιν. τελικός.

Finalménte, τέλος πάντων.

Finaménte, ἀκριβῶς, λεπτῶς, μὲ ἀκρίβειαν.

Finattantochè, καὶ Finchè, μέχρις οὗ, ἕως ὁκοῦ.

Fíne, ἀρ. καὶ θ. τέλος.

Fíne, ἐπίθ. κοιν. λεπτός, ἐξαίρετος, ἄριστος. ὀξύς, τέλειος.

Fineménte, ἄριστα, ἐξαιρέτως, ἐντελῶς.

Finéstra, θ. θυρίς, παραθύρι.

Finestráto, ἀρ. σειρὰ παραθυρίων, τόπος ὅπου εἶναι παράθυρα.

Finézza, θηλ. τελειότης, ἀκρίβεια, λεπτότης, ὀξύτης· ἔτι, δεξίωσις.

Fíngere, (fíngo) πλάττω, ἐφευρίσκω, καὶ ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι. Fínsi, παραχ. Fínto, μετοχή.

Fingiménto, ἀρ. πλάσις, ὑπόκρισις.

Finiénte, κοιν. λήγων, τελειώνων.

Finiménto, ἀρ. τελείωσις, καὶ τὸ τέλος αὐτό· ἔτι, κόσμος, στολίδι.

Finimóndo, ἀρ. τέλος τοῦ Κόσμου· ἔτι, μέγας ἀφανισμός, φόβος.

Finíre, (ísco) φέρω εἰς τέλος, τελειώνω. Finíto, τελειωμένος.

Finíta, θ. τέλος, τελείωσις. (Ῥηματικόν, ὡς τά, Tornáta, Andáta, Passáta, κτλ.) ἔτι, θάνατος.

Finità, θηλ. διωρισμένη

ποσότης. Ἐναντ. τοῦ, Infinità.

Finitaménte, ὁριστικῶς.

Finitézza, θηλ. ἀκριβὴς τελείωσις.

Finítimo, ἀρ. ὅμορος, πλησίον. λατ.

Finitívo, ἀρ. ὁριστικός.

Fíno, ἀρσεν. ἰδὲ Fíne, ἐπίθετον.

Fíno, (πρόθ. Δοτ.) μέχρι, ἕως.

Finócchio, ἀρ. μάραθρον.

Finóra, μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τώρα.

Fínta, οὐσιαστ. θηλ. ὑπόκρισις.

Fintaménte, πλαστῶς, προσποιητικῶς, μὲ ὑπόκρισιν.

Fínto, ἀρ. παρὰ τοῦ, Fíngere, πλαστὸς, προσποίητος.

Finzióne, θ. ὑπόκρισις.

Fío, ἀρ. σημαίνει Féudo. ἔτι, τιμωρία, ποινή· ὡς τὸ, Pagáre il fío: ὑπέχειν τιμωρίαν.

Fioccáre, λέγεται κυρίως διὰ τὸ χιόνι ὅταν πίπτῃ ἀθρόως. La néve fiócca.

Fiócco, ἀρ. κροκὶς, φοῦντα. Fiócco di néve: νιφὰς, στουπὶ χιόνι· ἔτι, περιγέλασμα· ἔτι, ὄλεθρος, φθορά· ἔτι, εὐθηνία· ἰδὲ καὶ Nappa.

Fioccóso, ἀρσεν. ἔχων κροκίδας, φοῦντας. Τροπ. ψαρός.

Fiochézza, καὶ **Fiocággine**, θ. βράγχος, βραχνία.

Fiócina, θηλ. σίδηρον μὲ πολλὰ ἀγκίστρια.

Fiócine, ἀρ. ἡ φλοῦδα τῆς ῥώγας τοῦ σταφυλιοῦ.

Fióco, ἀρσεν. βραγχώδης, βραχνός.

Fiónda, θ. σφενδόνη.

Fioralíso, ἀρ. εἶδος κυάνου.

Fiordalíso, ἀρ. κρίνος.

Fióre, ἀρ. ἄνθος· καὶ Ἐπίῤῥ. οὐδὲν, τίποτες. Fióri, λέγοντ. καὶ τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν.

Fiorénte, καὶ **Fioriscénte**, κοιν. ἀνθίζων, ἀνθηρός.

Fioríno, ἀρ. νόμισμά τι, φιορίνι.

Fioríre, (ísco) ἀνθέω, ἀκμάζω. Fioríto, ἀρσεν. ἀνθηρὸς, ἀνθισμένος.

Fioritúra, θ. ἄνθησις.

Fiorráncio, ἀρσεν. κάλθη, μαργαρίτα, λουλοῦδι.

Fiottáre, (fiótto) κυμαίνω, κυμαίνομαι, κυματίζω. Τροπ. ψιθυρίζω, γογγύζω.

Fiótto, ἀρσεν. κῦμα, κύμανσις. Μεταφ. ὁρμὴ, καὶ ὄχλος, πλῆθος.

Fiottóso, ἀρ. κυματώδης.

Fírma, θ. ὑπογραφή.

Firmaménto, ἀρ. τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· ἔτι, στερεότης, θεμέλιον.

Fisaménte, ἰδὲ Fissaménte, κτλ'.

Fiscále, ἀρ. κηδεμὼν φίσκου· ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου.

Fiscélla, θ. φορμὸς, κυρτὶς, κανίστρι.

Fischiáre, (físchio) συρίζω, σφυρίζω.

Físchio, ἀρ. καὶ **Fischiáta**, θ. συριγμὸς, σφύρισμα.

Físco, ἀρσεν. τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ αὐθεντικὸν θησαυροφυλάκιον, εἰς τὸ ὁποῖον δίδονται τὰ ὑπάρχοντα, ἢ αἱ ποιναὶ τῶν καταδίκων.

Física, θ. ἡ Φυσικὴ ἐπιστήμη.

Fisicaménte, φυσικῶς, καὶ πραγματικῶς· λέξις τῆς συνηθ.

Fisicáre, ἰδὲ Fantasticare.

Físico, ἀρ. φυσικὸς, εἰδήμων τῆς Φυσικῆς. ἔτι, ἰατρός· καὶ ἐπίθ. φυσικός.

Fisicóso, ἀρ. ἰδὲ Fantastico.

Fisiománte, καὶ **Fisiónomo**, ἀρ. φυσιογνώμων.

Físo, ἀρ. ἀτενὴς, προσηλωμένος, προσεκτικός· καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ, Fisaménte.

Físolo, ἀρσεν. ἄλλως Smérgo. αἴθυια, κακαΐδου, κολυμβὶς, κορώνη θαλάσσιος· ὅθεν Fisoléra, πλοιάριον δια τὸ κυνῆγι τῶν τοιούτων πουλίων.

Fisonomía, θ. φυσιογνωμία.

Fisonómico, ἀρ. φυσιογνωμικός.

Fisonomísta, ἀρσεν. φυσιογνώστης.

Fissaménte, ἀτενῶς, μὲ προσοχήν.

Fissáre, καὶ **Fisáre**, (físso) ἀτενίζω, βλέπω μὲ προσοχήν.

Fissézza, καὶ **Fissazióne**, θ. στερεότης, στεῤῥότης. ἔτι, ἀτενισμὸς, τὸ ἀτενές.

Físso, καὶ **Físo**, ἀρ. ἀτενὴς, προσεκτικός· ἔτι, σταθερὸς, ἀκίνητος, στερεός.

Fistélla, θ. ἰδὲ Fiscélla.

Fistiáre, ἰδὲ Fischiáre, κτλ'.

Fístola, θ. σύριγξ, πληγὴ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνίατος· ἔτι, αὐλὸς, φλογέρα.

Fistoláre, κοιν. καὶ **Fistolóso**, ἀρ. συριγγώδης.

Fístolo, ἀρ. διάβολος.

Fitóne, καὶ **Fittóne**, ἀρ. πύθων, πνεῦμα μαντικόν. **Fitoníssa**, καὶ **Fitonéssa**, θ. **Fitónico**. ἀρ. πυθωνικός.

Fítta, θ. βόρβορος, ἔδαφος, χωρίον, ὁποῦ βουλιάζει· ἔτι, πόνος ὀξὺς καὶ διαλείπων.

Fittajuólo, ἀρσεν. ὁ ἔχων μὲ ἐνοίκιον ξένα ὑποστατικά.

Fittaménte, καὶ **Fittiziaménte**, πλαστῶς, ψευδῶς.

Fitteréccio, ἀρ. ἐνοικιάσιμος, προερχόμενος ἀπὸ ἐνοίκιον, da **Fítto**.

Fittízio, ἀρσεν. πλαστός, ψευδής.

Fítto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἐνοίκιον.

Fítto, (παρὰ τοῦ **Fíggere**). ἐμπηγμένος, καρφωμένος, καὶ πληγωμένος· ἔτι, πυκνός· ἔτι, πλαστός. **Fítto meríggio**, **Fítto vérno**, κτλ'. τὸ βαθὺ μεσιμέρι, ἡ καρδιὰ τοῦ χειμῶνος.

Fittuário, ἰδὲ **Fittajuólo**.

Fiumána, **Fiumára**, καὶ **Fiumája**, θ. δίνη, συναθροισμὸς, πλημμύρα πολλῶν ὑδάτων.

Fiumático, ἀρ. ποτάμιος, ποταμίτικος.

Fiúme, ἀρ. ποταμός. **Fiumétto**, **Fiumicéllo**, **Fiumicíno**, ὑποκορ.

Fiutáre, (**fiúto**) ὀσφραίνομαι, μυρίζομαι.

Fiúto, ἀρσεν. ὄσφησις, καὶ ὀσμή.

Flagelláre, (**flagéllo**) μαστιγόω, δέρνω μὲ μάστιγα.

Flagellazióne, θ. καὶ **Flagellaménto**, ἀρ. μαστίγωσις.

Flagellífero, ἀρ. μαστιγωφόρος.

Flagéllo, ἀρ. μάστιξ. **A flagéllo**, ἀφθόνως, εἰς μεγαλωτάτην ποσότητα.

Flagráre, (**flágro**) Λατ. καὶ Ποιητ. φλέγομαι· ὅθεν τὸ, **Infragránti**, ἐπ' αὐτοφώρῳ· λέξ. τῆς συνηθ.

Flámine, ἀρ. ἱεροφάντης, ἱερεὺς Διὸς, Ἄρεως, καὶ Ῥωμύλου· καὶ **Flamináto**, ἀρ. τὸ τούτου ἀξίωμα.

Fláto, ἀρ. **Flatuosità**, θ. φῦσσα, ἄνεμος, φύσημα.

Flatuóso, ἀρ. φυσώδης, ὁποῦ προξενεῖ φυσήματα.

Flávo, ἀρ. ξανθός. λατ.

Fláuto, ἀρσεν. αὐλὸς, φλογέρα.

Flébile, κοιν. θρηνώδης.

Flebotomáre, ῥῆμ. **Flebotomía**, καὶ **Flobotomía**, θ. φλεβοτομῶ, φλεβοτομία.

Flémma, θ. (ἐνίοτε καὶ ἀρ.) φλέγμα. Μεταφ. ὑπομονὴ, καὶ βραδύτης.

Flemmatíco, ἀρ. φλεγματικός· καὶ δυσκολόθυμος βραδὺς, ὑπομονητικός.

Flessíbile, κοιν. εὔκαμπτος, λυγώδης.

Flessibilità, θ. εὐκαμψία.

Flessióne, θηλ. κάμψις, λύγισις, κάμπυλωσις.

Flésso, ἀρ. καμπτός. λατ.

Flessuóso, ἀρσεν. πολυκαμπής.

Fléttere, (**flétto**) κάμπτω, λυγίξω· λατ.

Flóccido, ἀρσεν. χαλαρὸς, χαυνωμένος.

Flórido, ἀρσεν. ἀνθηρὸς, εὐανθής.

Floríſero, ἀρ. ἀνθοφόρος.

Flóscio, ἀρσεν. ἀδύνατος, ἄνευρος, χαῦνος. ἐναντίον τοῦ, **Rúvido**.

Flótta, θηλ. στόλος, τὸ ναυτικόν.

Fluidità, καὶ **Fluidézza**, θ. ῥεῦσις, τὸ ῥευστόν.

Flúido, ἀρ. τὸ ὑγρόν· καὶ ἐπίθ. ὑγρὸς, ῥοώδης, ῥευστός.

Fluire, (**flúo** ἢ **ísco**) ῥέω. λατ.

Fluóre, ἀρ. ῥεῦμα.

Flussíbile, κοιν. ῥευστός· καὶ ὀλισθηρός.

Flussibilità, θ. ῥεῦσις.

Flussióne, θηλ. ῥεῦσις, ῥεῦμα.

Flússo, ἀρσεν. ῥεῦμα, καταῤῥοή· καὶ διάῤῥοια. **Flússo, e riflússo del máre**, ἄμπωσις, παλίῤῥοια.

Flútto, ἀρ. κῦμα. λατ.

Fluttuaménto, ἀρσεν. καὶ **Fluttuazióne**, θ. κυμάτισις.

Fluttuánte, κοιν. καὶ **Fluttuóso**, ἀρ. κυματώδης.

Fluviále, κοιν. ποτάμιος, ποταμικός. λατ.

Flúvido, ἀρ. ἰδὲ **Flúido**.

Fóca, θ. φώκη, ζῶον θαλάσσιον.

Focáccia, θηλ. πλακοῦς, πίτα· **Focacciuóla**, καὶ **Focáttola**, ὑποκορ.

Focája piétra, θ. πυρίτης λίθος, πυροβολόπετρα.

Fóce, θ. ὁ λάρυγξ. τὰ νῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται **Fáuci**, πληθ. θ. Μεταφ. ἡ ἐκβολὴ, τὸ στόμα τῶν ποταμῶν· ἔτι, θύρα, στόμα, εἰσβολή.

Focíle, ἰδὲ **Fucíle**: καὶ **Cavíglia**, **Fúsolo**, **Tíbia**.

Fóco, ἰδὲ Fuóco. **Focolíno, Focheréllo**, ὑποκορ.

Focoláre, ἀρ. ἑστία, γωνιά.

Focóne, ἀρ. μεγάλη φωτία· ἔτι, ἡ σκαφὶς τῶν πυροβόλων, ἐν ᾗ τίθεται τό ἐξῶτι· εἰς δὲ τά πλοῖα, ὁ τόπος ὅπου ἀνάπτουν τὴν φωτίαν, τό μαγειρεῖον.

Focosaménte, περικαῶς.

Focóso, ἀρσεν. περιφλεγής, περικαής, καυτερός.

Fódera, θηλ. ἐσώπανον, ἀστάρι.

Foderáre, (fódero) ἀσταρίζω, καπλανδίζω. βάνω ἐσώπανον, ἀστάρι· οὐ ἐναντ. τό, **Sfoderáre**. **Foderáto**.

Fódero, καὶ **Fódro**, ἀρ. ἰδὲ **Fódera**. ἔτι, εἶδος φορέματος γυναικείου· ἔτι, θήκη, θηκάρι· ἔτι, σχεδία ξύλων, δοκῶν.

Fóga, θ. ὁρμή.

Fóggia, θ. τρόπος, ἔθος.

Foggiáre, (fóggio) σχηματίζω. **Foggiáto**, μετ.

Fóglia, θ. φύλλον.

Fogliáme, ἀρσεν. πλῆθος φύλλων.

Fogliáto, **Foglióso**, **Fogliúto**, ἀρ. πολύφυλλος, καὶ φυλλοειδής.

Fóglio, ἀρσεν. κυρίως χαρτί διά γράψιμον, σελίς, φύλλον. **Fogliétto**, ὑποκορ. ἔτι, ἐφημερίς ἡ περιγράφουσα τά νέα, ἡ γαζέτα.

Fógna, θηλ. ὀχετός· ἰδὲ **Chiávica**.

Fognáre, (fógno) ποιῶ ὀχετούς, αὐλάκια. **Fognáto**, μετ. ἔχων αὐλάκια, λάκκους· κοῖλος, βαθουλός.

Fója, θ. ἐπιθυμία πρός συνουσίαν, ἀσέλγεια.

Fojóso, ἀρσεν. ἀσελγής.

Fóla, θ. μῦθος, φλυαρία· ἰδὲ καὶ **Folla**.

Fólaga, θ. αἴθυια, πάπια τοῦ αἰγιαλοῦ.

Folúta, θηλ. ῥοπή, ἤτοι ποσότης πράγματος, ὁποῦ ἔρχεται μέ μίαν ῥοπὴν καὶ ἐκ περισσοῦ, ἀλλ' ἀπερνᾷ εὐθύς, οἷον **Foláta di vénto**: ὁρμή ἀνέμου. — **di ucćelli**, πληθύς πτηνῶν.

Fólce, ἐρείδει, βαστᾷ· παρά τοῦ Λατ. ῥήματος **Folcíre**.

Folgoránte, κοιν. ἀστράπτων.

Folgoráre, καὶ **Folgoreggiáre**, (fólgoro, ἢ folgoréggio) ῥίπτω κεραυνόν. Μεταφ. ἀστράπτω, λάμπω.

Folgoráto, ἀρ. ὁρμητικός, ἔξαφνος, ἄμετρος, ἀσυνήθιστος.

Fólgore, ἀρ. καὶ θηλ. κεραυνός.

Folgóre, ἀρσεν. λάμψις.

Fólla, θ. ὄχλος, πλῆθος, σωρός.

Fólle, κοιν. μωρός, τρελός, μάταιος.

Folleggiaménto, ἀρ. λήρημα, παραφροσύνη.

Folleggiáre, (folléggio) παραφρονῶ, ληρῶ, ἀσκέπτως πράττω.

Folleménte, μανικῶς, ἀνοήτως, ἀσκέπτως.

Follétto, ἀρσεν. ὄνομα τῶν πνευμάτων, ἡ δαιμόνων τοῦ αέρος. Μεταφ. ἕνας ἄγριος καὶ δυνατός ἄνθρωπος, διάβολος· ἔτι, ψυχὴ κολασμένη, κατάδικος.

Follía, μωρία, ἀφροσύνη.

Follícola, θ. καὶ **Follículo**, **Follícolo**, ἀρσεν. τό θυλάκιον, τό φλοῦδι, ὁποῦ περιέχει τὸν σπόρον τῶν φυτῶν.

Fólta, θ. τύρβη, ὄχλος, πλῆθος.

Foltaménte, πυκνῶς.

Foltézza, θ. πυκνότης.

Fólto, ἀρσεν. πυκνός.

Fomentáre, (foménto) θάλπω, ζεσταίνω.

Fomentatóre, ἀρ. ὁ θερμαίνων, παροξύνων.

Foménto, ἀρ. καὶ **Fomentazióne**, θηλ. θαλπτήριον, θάλψις.

Fómite, ἀρ. ἔναυσμα, ὑπέκκαυμα, ζώπυρον. λ.

Fónda, θηλ. βαλάντιον, σακκούλα· ἔτι, εὐθηνία. ἔτι, βάθος· ἔτι, σφενδόνη.

Fondacájo, ἀρσεν. ὁ ἔχων ἐργαστήριον. **Fóndaco**, καὶ **Fondachiére**, ἀρ. ὑπηρέτης, ὁ πωλῶν εἰς τό ἐργαστῆρι.

Fondáccio, ἀρ. καὶ **Fondáta**, θ. λάσπη, τρυγιά.

Fóndaco, ἀρ. ἐργαστήριον, ὅπου πωλοῦνται ῥοῦχα, τζόχαις, μεταξωτά· ἔτι, ἀποθήκη, μαγαζὶ διά τάς ζωοτροφίας· ἔτι, ὁ ἐργαστηριάρης αὐτός.

Fondamentále, κοιν. θεμέλιος, βάσιμος.

Fondamentalménte, μέ θεμέλιον· ἔτι, παντελῶς, ἐκ θεμελίων.

Fondaménto, ἀρσεν. θεμέλιον. εἰς τό πληθ. λέγεται καὶ **le Fondaménta**, θ.

Fondáre, (fóndo) θεμελιώνω, κνίζω. **Fondáto**, θεμελιωμένος.

Fondataménte, μὲ θεμέλιον.

Fondatóre, ἀρ. θεμελιωτής. **Fondatríce**, θ.

Fondazióne, θ. θεμελίωσις, κτίσις.

Fondéllo, ἀρ. τὸ καλοῦπι τοῦ κομπίου.

Fóndere, (fóndo) ἀναλύω, χύνω· ἔτι, ἀσωτεύομαι, διασκορπίζω τὰ ὑπάρχοντά μου. **Fúsi**, παρακείμ. **Fúso**, καὶ **Fondúto**, μετ.

Fondería, θ. χωνευτήριον, ὅπου ἀναλύονται, χύνονται τὰ μέταλλα, καὶ ὅπου οἱ Χημικοὶ ἐργάζονται τὰ ἰατρικάτων.

Fondigliuólo, ἀρ. τρύξ, κατακάθισμα ὑγροῦ.

Fonditóre, ἀρ. χωνευτής. ἔτι, ἄσωτος, χαλαστής. ἔτι, σφενδονιστής.

Fóndo, οὐσιαστ. ἀρ. βάθος, πάτος, τὸ κάτω μέρος τῶν κοιλῶν, βαθουλῶν πραγμάτων· ἔτι, ὑποστατικὸν, ἀγρὸς, τὰ ἀκίνητα κτήματα.

Fóndo, ἐπίθ. ἀρ. βαθύς, καὶ πυκνός.

Fondúto, (παρὰ τοῦ **Fóndere**) ἀναλελυμένος, χυμένος.

Fontána, θ. πηγὴ, βρύσις.

Fontanélla, ὑποκορ. τοῦ, **Fontána**· ἔτι, ὄνομα μιᾶς τῶν φλεβῶν· ἔτι, καυτήριον.

Fónte, ἀρ. καὶ θ. κρήνη, πηγή. **Sácro fónte**, τὸ βαπτιστήριον, ἡ κολυμβήθρα.

Fóra, Ποιητ. ἀντὶ τοῦ, **Sarébbe**, ἤθελεν εἶναι.

Foracchiáre, (forácchio) τρυπῶ μὲ πυκνὰς καὶ μικρὰς τύπας. **Foracchiáto**, μετ.

Foraggiáre, (forággio) ὑπάγω εἰς προνομὴν, πηγαίνω νὰ συνάξω τὰ πρὸς τροφήν· ὅθεν.

Foraggiére, ἀρ. χορταγωγός.

Forággio, ἀρ. περινομὴ, προνομὴ, χορταγωγία, βόσκημα, σιτηρέσιον.

Foráme, ἀρ. ὀπὴ, μικρὴ τρύπα. Τὴν σήμερον κοινῶς λέγεται **Foráme**, ἡ τρύπα τοῦ πρωκτοῦ· καὶ αὐτὸς ὁ πρωκτός· ἔτι, παραθύρι.

Foraminóso, ἀρ. γεμάτος ἀπὸ μικρὰς τρύπας.

Foráneo, ἀρσεν. δικανικὸς, ἀνήκων εἰς δικαστήριον.

Foráre, (fóro) τρυπῶ. **Foráto**, τρυπημένος.

Forasiépe, ἀρσεν. πουλάκι, ὁποῦ στέκει εἰς τοὺς φραγμοὺς, **nelle siépi**: τροχίλος.

Foratójo, ἀρ. τρύπανον, τρυπητῆρι.

Fórbice, **Forbícia**, θηλ. καὶ **Fórbici**, θ. πληθ. ἡ ψαλίς, τὸ ψαλίδι.

Forbicíne, **Forbicétte**, θ. πληθυντ. ὑποκορ. μικρὰ ψαλίδια.

Forbíre, (ísco) καθαρίζω, παστρεύω, σφογγίζω.

Forbitézza, θ. κοσμιότης, πάστρα.

Forbíto, ἀρ. κομψός, καθαρός· παστρευμένος.

Forbitójo, ἀρσεν. ὄργανον, ἐργαλεῖον, δἰ οὗ παστρεύεταί τι.

Forbottáre, (forbótto) ῥαβδίζω, δέρνω.

Fórca, θ. διχαρόνη, δίκρανον· ἔτι, ἀγχόνη, φοῦρκα, κρεμασταριά· **Fórche**, πληθ. **Forchétta**, **Forcína**, ὑποκορ. καὶ τὸ, πηροῦνι.

Forcáta, **Forcatúra**, ἢ βέλτιον, **Inforcatúra**, θ. μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅπου τελειώνει ὁ θώραξ, καὶ ἄρχονται τὰ μηρία. **Forcáta**, λέγεται τόσα ἄχυρα, ἢ ἄλλο, ὅσον σηκώνει τὸ δίκρανον εἰς μίαν φοράν.

Forcáto, καὶ **Forcúto**, ἀρ. δικρανοειδής.

Forcélla, ὑποκορ. τοῦ **Fórca**· καὶ τὸ στόμα τοῦ στομάχου.

Fórcipe, ἀρ. ἰδὲ **Tanáglia**.

Forcutaménte, δικρανοειδῶς.

Forénse, κοιν. δικανικός, τοῦ παλατίου·

Forése, κοιν. χωριάτης.

Foresózzo, ἀρ. **Foresózza**, θ. εὔμορφος χωριάτης.

Forésta, θ. δρυμός, δάσος.

Foresteria, θ. ξένων πλῆθος· ἔτι, ξενοδοχεῖον.

Forestiéro, καὶ **Forestiére**, ἀρσεν. ξένος.

Forésto, ἀρ. δασώδης, ἄγριος, ἀκατοίκητος, ἔρημος.

Forfécchia, θ. σκώληξ, ὁποῦ κρύπτεται ἐξαιρέτως εἰς τὰ σῦκα.

Fórfice, θ. ἰδὲ **Forbice**.

Fórfora, καὶ **Fórfore**, θ. πιτυρίασις, ὁ ῥύπος, ἡ λέρα τῆς κεφαλῆς, τῶν μαλλίων.

Foriére, ἀρ. πρόδρομος.

Fórma, θ. εἶδος, μορφή· ἔτι, φύσις, ἰδίωμα· ἔτι, μέτρον· (καλοῦπι)· ἔτι, κανὼν, τύπος, τά-

ξις, τρόπος, πρόσωπον, ἰδέα, εἰκὼν, σχῆμα.

Formábile, κοιν. δεκτικὸς μορφῆς.

Formággio, ἀρ. τυρὸς, τὸ τυρί.

Formále, κοιν. εἰδικός.

Formalità, ϑ. μέθοδος, τάξις νομική.

Formalménte, εἰδικῶς, πραγματικῶς.

Formáre, (fórmo) μορφόω, σχηματίζω, συντάττω.

Formatívo, ἀρ. μορφοποιὸς, μορφωτικός.

Formáto, σχηματισμένος.

Formazióne, ϑ. καὶ **Formaménto**, ἀρ. πλάσις, κατασκευὴ, σχηματισμός.

Formélla, ϑηλ. ὄρυγμα, τρύπα εἰς τὴν γῆν πρὸς φύτευσιν δένδρων· ἔτι, εἶδος ἀῤῥωστίας τῶν ἀλόγων· καὶ ὑποκορ. τοῦ, **Fórma**.

Formentáre, ἰδὲ **Fermentáre**, κτλ.

Forménto, ἀρσεν. ἰδὲ **Ferménto**· ἔτι, ὁ σῖτος, τὸ σιτάριον.

Formíca, ϑ. ὁ μύρμηξ. πληϑ. che.

Formicájo, ἀρ. καὶ **Formicolájo**, μυρμηγκοφωλία.

Formicáre, (fórmico) λέγεται ἐπὶ πραγμάτων πυκνῶν καὶ πολυαρίθμων ὡσὰν τὰ μυρμήγκια· ἀλλὰ μόνον ἐμψύχων.

Formicoláto, ἀρ. πυκνὸς ὡσὰν οἱ μύρμηγκες.

Formicolío, καὶ **Formicolaménto**, ἀρ. μυρμηκία.

Formidábile, κοιν. φοβερός.

Formídine, ϑ. μέγας φόβος. λατ.

Fórmola, καὶ **Fórmula**, ϑηλ. σχημάτιον, τύπος, τρόπος τοῦ λέγειν.

Formosità, ϑ. ὡραιότης.

Formóso, ἀρσεν. ὡραῖος.

Fornáce, ϑ. κάμινος.

Fornaciájo, ἀρ. ὁ ἐπιστάτης τῆς καμίνου. ὁ δουλεύων εἰς τὴν κάμινον.

Fornájo, ἀρ. ἀρτοποιὸς, ψωμάς.

Fornéllo, ἀρ. μικρὸς κλίβανος, φοῦρνος· καὶ ἐξαιρέτως ὁ πρὸς ἀπόσταξιν.

Fornicáre, (fórnico) πορνεύω· ἔτι, μοιχεύομαι.

Fornicário, καὶ **Fornicatóre**, ἀρ. πόρνος. **Fornicatrice**, ϑ.

Fornicazióne, ϑ. πορνεία, καὶ μοιχεία.

Forniménto, ἀρ. καὶ **Fornitúra**, ϑ. κατασκευὴ, προμήθευσις· ὅλα τὰ χρειαζόμενα σκεύη· ἔτι, τελείωσις.

Forníre, (ísco) τελειώνω, προμηθεύω, δίδω τὰ χρειώδη· ἔτι, στολίζω.

Fornito, μετ. (παρὰ τοῦ, **Forníre**.) ἐμπαράσκευος, τέλειος, στολισμένος, πλουσιοπάροχος, προμηθευμένος.

Forníto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Forniménto**.

Fórno, ἀρσεν. κλίβανος, φοῦρνος.

Fornuólo, ἀρ. εἶδος φαναρίου· ἰδὲ **Frugnuólo**.

Fóro, ἀρσεν. ὀπὴ, τρύπα.

Fóro, ἀρ. ἀγορὰ, κριτήριον.

Fóro, καὶ **Fúro**, Ποιητ. ἀντὶ τοῦ, **Fúrono**, ἦσαν· παρὰ τοῦ, **Essere**, Ῥήματος.

Forosétta, ϑ. χωριατοποῦλα.

Fórse, καὶ **Fórsi**, τάχα, ἴσως.

Forsennatággine, καὶ **Forsennatézza**, ϑ. ἀφροσύνη, μωρία.

Forsennáto, ἀρ. μαινόμενος, ἄφρων, μωρός.

Fórte, οὐσιαστ. ἀρσεν. τὸ κρεῖττον, τὸ ἄνθος τῶν δυνάμεων· ἔτι, ὀχύρωμα, προβολή.

Fórte, ἐπίϑ. κοιν. δυνατός· δύσκολος, κοπιαστικός· αὐστηρός· ὀξὺς, ξυνός· καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ, **Forteménte**, σφόδρα, ἐῤῥωμένως, ἀνδρείως, δυνατά.

Forterúzzo, ὑποκορ. ἀρσεν. ὀξηρὸς, ξυνούτζικος.

Fortétto, ὑποκορ. ἀρ. τοῦ, **Forte**. ὀλίγον τι δυνατός.

Fortézza, ϑ. ἀνδρία, δύναμις· ἔτι, ὀξύτης, ξυνάδα.

Fortézza, ϑ. ἀκρόπολις, φρούριον, κάστρον.

Fortificaménto, ἀρσεν. περιτειχισμὸς, ὀχύρωμα.

Fortificáre, (fortífico) περιτειχίζω, ἐνδυναμόω. **Fortificáto**, μετ.

Fortificatóre, ἀρ. ὁ ἐπιτειχίζων, δυναμωτής· **Fortificatríce**, ϑ.

Fortificazióne, ϑ. περιτείχισις, ὀχύρωμα.

Fortígno, ἀρσεν ὑπόξυνος.

Fortíno, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ οὐσιαστ. **Fórte**· μικρὸν ὀχύρωμα, προβολὴ, φρούριον.

Fortóre, **Fortúme**, ἰδὲ **Forzóre**.

Fortuitaménte, τυχὸν, τυχηρῶς.

Fortúito, ἀρσεν. τυχηρὸς, τυχών.

Fortúna, θ. τύχη, συμβάν· ἔτι, δυστυχία· καταίστασις· ἔτι, θύελλα, χειμών, ζαλη, φουρτοῦνα.
Fortunále, οὐσιαστ. ἀρ. καταιγίς, χειμών, ἀνεμοζαλη· ἔτι, ἐπίθ. κοι. θυελλώδης, καὶ τυχηρός.
Fortunáre, (túno) πάσχω ὑπὸ τῆς τύχης, δυστυχῶ. Μεταφ. θορυβῶ, κάμνω ταραχήν· ἔτι, ποιῶ τινὰ εὐτυχῆ.
Fortunataménte, εὐτυχῶς.
Fortunáto, ἀρ. εὐτυχής. ἔτι, τυχηρός· καὶ δυστυχής.
Fortuneggiáre, (éggio) δυστυχῶ.
Fortunévole, κοιν. τυχηρός.
Fortunóso, ἀρ. τυχηρός. ἔτι, θυελλώδης.
Fórvici, ἰδὲ **Fórbici**.
Forvóglia, καὶ **Fuorvóglia**, ἐπίῤῥ. ἀκοντὶ, ἀκουσίως.
Fórza, θ. δύναμις, ἀνδρία· ἐξουσία· δυναστεία, βία. **Per ſórza**, **A ſórza**, **A márcia ſórza**, ἢ **A víva ſórza**, ἀκοντὶ, ἀκουσίως, δυναστικῶς, στανικῶς. **Non fa ſórza**: δὲν βλάπτει, δὲν πειράζει τίποτες.
Forzaménto, ἀρ. βία, δύναμις.
Forzáre, (ſórzo) βιάζω, δυναστεύω, ἀναγκάζω. **Mi sſórzo**, πειρῶμαι, βιάζομαι, ἀγωνίζομαι.
Forzataménte, δυναστικῶς, στανικῶς.
Forzáto, ἀρ. βιασμένος, δυναστευμένος· ὑπερβολικός· καὶ οὐσιαστ. καταδικασμένος εἰς τὸ κάτεργον.
Forzévole, κοιν. δυναστικός, βίαιος.
Forzevolménte, βιαίως.
Forziére, ἀρσεν. κιβώτιον, σεπέτι.
Forzóre, ἀρ. ὀξύτης, ὀξυνάδα.
Forzóso, καὶ **Forzúto**, ἀρ. δυνατὸς, ἐῤῥωμένος.
Foscaménte, ἀμαυρῶς, σκοτεινᾶ.
Fósco, ἀρ. ἀμαυρὸς, σκοτεινός· πληθ. **chi**.
Fósſoro, ἀρ. φωσφόρος ἀστήρ· ὁ τῆς αὐγῆς, ὁ τῆς Ἀφροδίτης· παρὰ τοῖς Φιλοσόφ. ὕλη τις, ἡ οὐσία πυρίνη, ἐνίοτε δὲ καὶ φωτεινή.
Fóssa, θ. λάκκος. **Fossatélla**, **Fosserélla**, καὶ **Fossicína**, ὑποκορ.
Fossáto, ἀρ. μικρὸς χείμαῤῥος, ξεροπόταμος· ἔτι, λάκκος.
Fóssile, κοιν. ἐπίθετον ἅλατος, νίτρου, ἄνθρακος, κτλ. ὁπου εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν γῆν.
Fósso, ἀρ. λάκκος μέγας.
Fóttere, (ſótto) συνουσιάζομαι. **Fottúto**, μετ.
Fottivénto, ἀρ. ἰδὲ **Acertéllo**.
Fra, ταυτὸν τῷ, **Tra**, μεταξὺ, ἀνάμεσα. **Fra mè**, **fra sè**, κτλ. σημαίν. **Méco**, **séco**, κατ' ἐμαυτὸν, καθ' ἑαυτὸν, κτλ.
Fra, συγκοπ. ἀντὶ τοῦ, **Frate**.
Fracassaménto, ἀρ. ἀνάτρεψις, ἀφάνισις.
Fracassáre, (fracásso) κατασείω, συντρίβω· ἔτι, κρημνίζομαι ὁρμητικῶς· **Fracassáto**, μετ.
Fracassío, ἀρ. συνεχὴς θόρυβος. ἀφανισμός.
Fracásso, ἀρ. ἀφάνισις, καὶ ταραχὴ, κτύπος· ἔτι, μεγάλη ποσότης.
Fraccurrádo, ἀρσεν. παιδισκάριον, κοῦκλα.
Fracidáre, (frácido) σήπω, καὶ σήπομαι.
Fracidézza, θ. σαπρότης, σάπημα.
Fracidíccio, ἀρσεν. κλίνων εἰς τὸ σαπρόν.
Frácido, ἀρ. σαπρὸς, σάπιος.
Fracidúme, ἀρ. σαπρότης. Μεταφ. ἀηδία, ἐνόχλησις.
Fradícío, ἀρ. ἰδὲ **Frácido**, κτλ.
Fragelláre, ἰδὲ **Flagellare**, κτλ.
Frágile, κοιν. εὔθραυστος, φθαρτός.
Fragilità, καὶ **Fragilézza**, θηλ. ψαθυρότης, τὸ εὔθραστον. ἀχαμνοσύνη.
Fragilménte, ψαθυρῶς, ἀσθενῶς.
Frágnere, ἰδὲ **Frángere**.
Frágola, θ. τὰ κόμαρα, τὸ χαμοκέρασον.
Fragóre, ἀρ. κτύπος, ταραχή· ἔτι, ὀσμὴ, εὐωδία.
Fragránte, κοιν. εὐώδης.
Fragránza, θ. εὐωδία.
Fràle, κοιν. εὔθραυστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Fralézza, θ. ἀδυναμία.
Framménto, ἀρ. κλάσμα, τεμάχιον.
Frammescoláre, (framméscolo) ἐγκαταμίγνυμι, ἀνακατώνω.
Framméttere, (frammétto) ἐμβάλλω, θέτω, βάνω ἀναμεταξύ. **Frammésso**, μετ.
Francaménte, θαρσαλέως, ἐλευθέρως, μὲ θάῤῥος.

Francaménto, ἀρ. ἀσφάλισμα.

Francáre, (fránco) ἀσφαλίζω, ποιῶ ἐλεύθερον.

Francésco, ἰδὲ Franzese.

Francheggiáre, (éggio) ἰδὲ Francare.

Franchézza, θηλ. τόλμη, θάῤῥος, καὶ ἐλευθερία. ἔτι, ἐξαίρεσις, ἀτέλεια.

Franchígia, θηλ. ἐλευθερία· ἔτι, ἀτέλεια, ἐλευθερία ἀπὸ τὰ δημόσια τέλη, ἢ χρέη· ἔτι, ἄσυλον, τόπος ὅπου ὁ καταφεύγων ἐστὶν ἀσφαλής.

Fránco, ἀρσεν. ἐλεύθερος. ἔτι, ἀδεής, τολμηρός. ἔτι, Γάλλος, Φραντζέζος· ἔτι, εἶδος Γαλλικοῦ Νομίσματος. πληθ. chi.

Francolíno, ἀρ. ἀτταγάς, ἀρτιχιονάρι, πουλίον.

Frangénte, ἀρ. ἀτύχημα, συμβὰν δεινόν, ἐναντίον.

Frángere, (frángo) συντρίβω, τζακίζω. Fránsi, παρακ. Fránto, μετ.

Frángia, θ. κροσσός, κράσπεδον, φούντα, φλόκος.

Frangiáto, ἀρ. στολισμένος μὲ κροσσούς, μὲ φούνταις.

Frangíbile, κοιν. εὔθραυστος.

Frangibilità, θηλ. τὸ εὔθραυστον.

Frangiménto, ἀρσεν. σύντριμμα.

Franténdere, (franténdo) παρακούω, δὲν καταλαμβάνω καλῶς, ἢ καταλαμβάνω τὸ ἐναντίον. Frantési, παρακ.

Fránto, ἀρ. τζακισμένος, παρὰ τοῦ Frangere.

Frantúme, ἀρ. σύντριμμα, ποσότης τριμμάτων, κλασμάτων.

Franzése, καὶ Francése, κοιν. Γάλλος.

Franzesísmo, ἀρ. γαλλικισμός, λέξις, ἢ ἰδιωτισμός, ὕφος Γαλλικόν.

Fráppa, θ. ἀπομεινάριον, κόμμα τῶν φορεμάτων. Οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Ζωγράφοι πολλὰ φύλλα σχεδιασμένα μαζῆ.

Frappáre, (fráppo) κόπτω, ψαλιδίζω τὰ φορέματα. Μεταφ. λεπτομερῶς κόπτω· ἔτι, ἀπατῶ· καὶ φλυαρῶ.

Frappeggiáre, (frappéggio) σχεδιάζω, ζωγραφίζω πολλὰ φύλλα μαζῆ· ἰδὲ εἰς τό, Fráppa,

Frappórre, (frappóngo, ἐνεστ. Frappósi, nésti, κτλ'. παρακ. Frappósto, μετοχή.) παρεντίθημι, θέτω, βαίνω ἀναμεταξύ.

Frásca, θηλ. κλαδίσκος, μικρὸν κλαδί· ἔτι, Frásche, πληθυντ. φλυαρίαι. Frásca, ἢ Fraschétta, μεταφ. ἕνας ἄγνωστος, ἀστόχαστος, κοῦφος.

Frascáto, ἀρ. καμάρα ἀπὸ κλωνάρια καὶ φύλλα.

Frascheggiáre, (frascheggio) κάμνω ταραχήν. ἔτι, περιγελῶ, περιπαίζω.

Frascheria, θ. φλυαρία.

Frasconája, θ. ὀρνιθοθήρα, πουλοκυνῆγι.

Frascóne, ἀρ. κλόνοι δένδρων, κτλ'. διὰ καύσιμον πληθ. φλυαρίαι, οὐτιδανὰ πράγματα.

Fráse, θ. φράσις.

Fràssino, θ. μελία, φράξος, ἀγριοβαλανιδιά.

Frastáglia, θηλ. Frastagliáme, Frastagliaménto, Frastáglio, ἀρ. κόμμα, κόψιμον, ψαλίδισμα.

Frastagliáre, (frastáglio) κόπτω λεπτομερῶς, ψαλιδίζω. Μεταφ. φλυαρῶ, ἐμπερδεύομαι, ἢ ἐμπερδεύω, ἐμπλέκω μὲ λόγια.

Frastagliataménte, συγκεχυμένος.

Frastornáre, (frastórno) ποιῶ ἄκυρον, παρατρέπω, ἀποτρέπω, ἐμποδίζω.

Frastuólo, καὶ Frastuóno, ἀρ. θόρυβος, σύγχυσις, μεγάλος καὶ συγκεχυμένος κτύπος.

Frattánto, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ, ἕως τόσον:

Fráte, ἀρ. ἀδελφός, σύντροφος, καὶ συγκοπ. Fra. ἔτι, κοινοβίτης, καλόγηρος· καὶ Fratájo, ἀρ. φιλοκαλόγηρος, ὅποιος ἀγαπᾷ τοὺς καλογέρους· καὶ Fratáccio, κακὸς καλόγηρος. Fratacchióne, παχύς, χοντρὸς καλόγ.

Fratellánza, θ. ἀδελφοσύνη· οἰκειότης, ἀδελφικὴ φιλία.

Fratéllo, ἀδελφός. πληθ. Fratélli, καὶ Fratéi, οὗ θηλ. τό, Sorélla. Fratello naturále, νόθος. Uteríno, ὁμομήτριος, ὅς τις ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν αὐτὴν μητέρα, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλον πατέρα. Cugíno, πρῶτος ἐξάδελφος. Fratélli gemélli, δίδυμοι.

Fratería, θηλ. κοινόβιον, μοναστήριον, καὶ αὐτοὶ οἱ μονάζοντες.

Fraternále, κοιν. ἀδελφικός.

Fraternaménte, καὶ **Fratellevolménte,** ἀδελφικῶς.

Fraternità, ϑ. ἀδελφότης.

Fratérnita, ϑ. πνευματική συντροφία, ἀδελφότης.

Fratérno, ἀρ. ἀδελφικός.

Fratésco, ἀρ. καὶ **Fratíle,** κοιν. καλογερικός, ἴδιος τῶν καλογέρων.

Fraticída, κοιν. ἀδελφοκτόνος.

Fraticídio, ἀρ. ἀδελφοκτονία.

Frátta, ϑ. φραγμός.

Frattáglie, ϑ. πληϑ. τὰ σπλάγχνα, τὰ ἐντόσϑια.

Frátto, Λατ. ἰδὲ **Franto.**

Frattúra, ϑ. σύντριμμα, κλάσις.

Fraudáre, (**fráudo**) ἀποστερῶ, ἀπατῶ.

Fraudatóre, ἀρ. δολερός. **Fraudatríce,** ϑ.

Fráude, Fróde, καὶ **Fraudolénza,** ϑ. δόλος, ἀπάτη.

Fraudolénto, ἀρ. καὶ **Fraudolénte,** κοιν. δολερός, ἀπατηλός.

Frazióne, ϑ. κλάσις· ἔτι, λέξ. τῆς Ἀριϑμ. κλάσμα, τζάκισμα, **Rótto.**

Fréccia, ϑ. βέλος, σαΐτα.

Frecciáre (**fréccio**) ἀκοντίζω, σαϊτεύω.

Frecciáta, ϑ. πληγή, βολὴ βέλους.

Frecciatóre, ἀρ. ἀκοντιστής.

Freddaménte, βραδέως, ψυχρῶς.

Freddáre, (**mi fréddo**) γίνομαι ψυχρός, κρυώνω. **Freddáto,** μετ.

Freddézza, ϑ. ψυχρότης.

Freddíccio, ἀρ. ὑπόψυχρος.

Fréddo, ἀρσεν. τὸ ψύχος, τὸ κρύος· καὶ ἐπίϑ. ψυχρός, κρύος.

Freddóso, ἀρ. κρυερός, ὅπου αἰσϑάνεται κρύος.

Freddúra, ϑηλ. ψύχος, ῥῖγος. ἔτι, δροσία· ἔτι, ῥευματισμός, κρυολόγημα· ἔτι, βραδύτης, ὀκνηρία· ἔτι, λόγος, ἢ ἔργον ψυχρόν, οὐτιδανόν.

Fréga, ϑ. ϑρίψις, τρίψιμον· ἔτι, μεγάλη ἐπιϑυμία· ἰδὲ καὶ **Frégola.**

Fregacciolàre, (**fregáccio-lo**) ἰδὲ **Fregare.**

Fregácciolo, ἀρ. ἀμελὲς τρίψιμον.

Fregagióne, Fregatúra, ϑηλ. **Fregaménto,** ἀρ. καὶ **Frégo,** ἀρ. ϑρίψις, τρίψιμον.

Fregáre, (**frégo**) τρίβω ἐλαφρᾶ. **Fregáto,** τριμμένος.

Fregáta, ϑ. μικρὸν πλοῖον μὲ κωπία· ἔτι, (λέξις τῆς συνηϑ.) εἶδος πολεμικοῦ καραβίου.

Fregiáre, (**frégio**) στολίζω. **Fregiáto,** στολισμένος.

Frégio, Fregiaménto, ἀρ. καὶ **Fregiatúra,** ϑ. κόσμημα, εὐπρεπισμός, στολίδι· ἔτι, **Frégio,** σημάδι, πληγὴ εἰς τὸ πρόσωπον πρὸς ὕβριν καὶ ἀτιμίαν· ὅϑεν μεταφ. ὄνειδος, ἀτιμία· ἔτι, μέλος Ἀρχιτεκτονικῆς μεταξὺ τοῦ ἀρχιδοκοῦ καὶ τῆς κορωνίδος, Λατινιστὶ **Zophorus.**

Frégo, ἀρσεν. γραμμή· ἔτι, σημεῖον, πληγὴ εἰς τὸ πρόσωπον πρὸς ἀτιμίαν.

Frégola, ϑ. τὸ τρίβεσϑαι τῶν ὀψαρίων εἰς τὰς πέτρας ἐν τῷ ῥίπτειν τὰ αὐγά. Μεταφ. ἐπιϑυμία, μεγάλη ὄρεξις.

Frégolo, ἀρ. τὸ συνάϑροισμα τῶν ὀψαρίων εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὀχείας των.

Freménte, κοιν. φρυαττόμενος.

Frémere, (**frémo**) φρυάττομαι, βρύχομαι, κάμνω ϑόρυβον μὲ τὴν φωνήν.

Frémito, ἀρσεν. φρύαγμα, βρυχή.

Frenájo, ἀρ. χαλινοποιός.

Frenáre, (**fréno**) χαλινόνω. **Frenáto,** χαλινωμένος.

Frenólla, ϑ. στόμιον χαλινοῦ· ἔτι, εἶδος μαλλίνου.

Frenéllo, ἀρσεν. φιμός, ὅπου βάνεται εἰς τὸ στόμα τῶν ζώων διὰ νὰ μὴ δαγκάνουν· ἔτι, εἶδος γυναικείου κόσμου· ἔτι, γλωσσοδέτης, τὸ ῥαμματάκι τῆς γλώσσης, ἄλλως **Scilinguágnolo.**

Frenesía, Frenetichézza, ϑ. **Freneticaménto,** καὶ **Frenético,** ἀρ. φρενῖτις, παραφροσύνη.

Freneticánte, κοιν. φρενητικός, φρενιασμένος.

Freneticáre, (**frenético**) φρενητίζω, φρενιάζω.

Frenético, ἐπίϑ. ἀρ. φρενητικός.

Fréno, ἀρ. χαλινός.

Frequentáre, (**frequénto**) συχνάζω.

Frequentatívo, ἀρ. σημαίνων σύχνωσιν.

Frequentáto, ἀρ. συχνασμένος, συχνός.

Frequentazióne, ϑ. σύχνωσις.

Frequénte, κοιν. συχνός.

Frequenteménte, συχνῶς.

Frequénza, ϑ. συχνότης,

πολυανθρωπία, πλῆθος, συνδρομή.

Frescaménte,, καὶ Di frésco, νεωστί, πρὸ ὀλίγου.

Frésco, οὐσιαστ. ἀρσεν. καὶ Freschézza, θ. ψυχρότης, δροσία, καὶ χλωρότης.

Frésco, ἐπίθ. ἀρ. ψυχρὸς, κατάψυχος, δροσερὸς, χλωρὸς, νεαρὸς, νωπὸς, πρόσφατος. Io sto frésco: κακῶς ἔχω. Dipíngere a frésco: ζωγραφίζειν εἰς κάθυγρον κονίασμα.

Frescúra, θ. δροσιὰ ἀλλὰ κλίνουσα μᾶλλον εἰς ψῦχραν.

Frétta, θ. τάχος, σπουδὴ, βία.

Frettolosaménte, μετὰ σπουδῆς, βιαστικά.

Frettolóso, ἀρσεν. ταχὺς, βιαστικός.

Fricasséa, θ. εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ λιανὰ κομμάτια τζηγαρισμένα κρέατος, ἢ ἄλλου τινός.

Friére, ἀρ. ἀνὴρ τάξεως, ἡ θρησκείας στρατιωτικῆς.

Fríggere, (fríggo) φρύγω, τηγανίζω. Frítto, τηγανιστός. Io ho frítto: ἐγὼ εἶμαι ἀφανισμένος.

Frigidézza, θ. ψυχρότης. Μεταφ. ἀδιαφορία· ἔτι, ῥευματισμὸς, κρυολόγημα. οἱ Ῥωμ. λέγουσι Raffreddóre.

Frigidità, θ. ψυχρότης.

Frígido, ἀρ. ψυχρός.

Frigióne, ἢ Fregióne, εἶδος ἵππου.

Frígna, καὶ Frégna, θ. τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.

Frignúccio. Cercáre di frignúccio: κυνηγεῖν κινδύνους, γυρεύειν δυστυχίας.

Frigorífico, ἀρ. ψυχραντικὸς, ὁποῦ προξενεῖ κρύος.

Frinfíno, ἀρ. μάταιος, οὐδενὸς ἄξιος, φλύαρος.

Fringuéllo, ἀρσεν. σπίνος, σπίζα, πουλίον.

Friscéllo, ἢ βέλτιον Fuscéllo, ἀρσεν. παιπάλη, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, κοιν. παισπάλη, ἢ πασπάλη.

Frítta, θ. τὸ φήσιμον τῆς ὕλης, ἐξ ἧς γίνεται τὸ γυαλί.

Frittáta, θ. φαγητὸν ἀπὸ αὐγὰ τηγανισμένα.

Frittélla, θηλ. τηγανίτα. (Οἱ Βενετοὶ, Fríttola).

Frittúra, θ. καὶ Frittúme, ἀρ. τὰ τηγανιστά.

Frívolo, καὶ Frívole, ἀρ. οὐτιδανὸς, φλυαρώδης.

Frizzánte, κοιν. ὁποῦ κεντᾶ, καυτερός. Víno frizzánte, δηκτικὸς οἶνος, κρασὶ, ὁποῦ τζιμπᾶ. Concétto frizzánte, νόημα ἐνεργὲς, δραστικὸν, καὶ χαρίεν.

Frizzáre, (frízzo) κνίζω, νύττω, κεντῶ.

Frízzo, ἀρ. κνίσμα.

Fróda, καὶ Fróde, θ. δόλος.

Frodáre, (fródo) κρύπτω τὴν ἀλήθειαν, ἀπατῶ, κλέπτω μὲ δόλον. Frodáto, μετ.

Frodolénte, κοιν. ἰδὲ Fraudolénte, κτλ.

Fróge, θ. πληθ. τὸ πετζὶ ἄνωθεν τῶν ῥωθώνων, κυρίως τῶν ἵππων.

Frollaménto, ἀρ. καὶ Frollatúra, θ. μαλάκωσις τῶν κρεάτων.

Frolláre, (fróllo) ποιῶ μαλακὸν, τρυφερόν.

Fróllo, ἀρσεν. μαλακὸς, ἐναντίον τοῦ, Tigliéso.

Frómba, καὶ Frómbola, θ. σφενδόνη.

Frombatóre, Frombolíére, ἀρ. σφενδονήτης.

Frómbo, ἀρ. κτύπος.

Fromboláre, (frómbolo) σφενδονίζω.

Frónde, καὶ Frónda, θ. φύλλον.

Frondeggiánte, κοιν. σκεπασμένος μὲ φύλλα, γεννῶν φύλλα.

Frondeggiáre, (éggio) καὶ Frondíre, (ísco) φυλλιάω, φυλλοφορῶ, γεννῶ φύλλα.

Frondífero, ἀρ. φυλλοφόρος, ὁ γεννῶν φύλλα.

Frondóso, Frondíto, καὶ Frondúto, ἀρ. πολύφυλλος, φυλλώδης.

Frontále, ἀρ. προμετωπίδιον.

Frónte, θ. μέτωπον. Far frónte: ἀντιστέκομαι, ἐναντιοῦμαι. Frónte invetriáta, ἡ incallíta, λέγεται ἐπὶ ἀναιδοῦς ἀνθρώπου.

Fronteggiáre, (frontéggio) ἐναντιώνομαι, ἀντιμάχομαι.

Frontiéra, θηλ. προβολὴ εἰς τὰ σύνορα, τόπος εἰς τὰ σύνορα ἐπαντικρὺ ἄλλης ἐπικρατείας· ἔτι, ἡ πρώτη τάξις τοῦ στρατοῦ· ἔτι, μέτωπον, πρόσωπον.

Frontispízio, ἀρ. ἡ κορυφὴ, τὸ πρόσωπον, ἢ μέτωπον, τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ κτιρίου, κτλ. ἡ πρώτη σελὶς, ὁ τίτλος, ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Βιβλίου.

Frontóso, ἀρσεν. αὐθάδης, ἀναιδής.

Fronzúto, ἀρσεν. φυλλώδης,

πολύφυλλος· παρὰ τοῦ Fronzíre, ταυτὸν τῷ Frondeggiáre.

Frosóne, καὶ **Frúsone**, ἀρ. φήνη, ὄρνεον.

Frótta, Θηλ. καὶ **Frótto**, ἀρσεν. ὄχλος, πλῆθος.

Fróttola, καὶ **Frótta**, Θ. εἶδος τραγῳδίου γελοιώδους· φλυαρία, ᾠδὴ ἰαλεμώδης.

Frottoláre, (fróttolo) συνθέτω ἰαλεμώδεις ᾠδάς, τραγούδια ψυχρά, τοῦ σοκακιοῦ. ἔτι, φλυαρῶ.

Frucóne, ἰδὲ Frugóne.

Frugále, κοιν. λιτόβιος, εὐτελής, μέτριος, λιτός, σώφρων· λέξ. τῆς συνηθ.

Frugalità, Θ. μετριότης εἰς τὸ ζῆν, σωφροσύνη.

Frugáre, (frúgo) ἐρευνῶ, σκαλίζω μὲ ῥαβδί, ἢ μὲ ἄλλο· ἔτι, κεντῶ, βιάζω. Ἐκ τούτου παραγόνται καὶ τὰ Ῥήμ. Frugoláre, Frugacchiáre, ὑποκορ. καὶ ταυτοσήμ.

Frugífero, ἀρσεν. καρποφόρος· λατ.

Frugnuoláre, καὶ **Frugnoláre**, πουλοκυνηγῶ μὲ τὸ φανάρι, τὸ καλοῦμ. Frugnólo· Θαμπώνω.

Frugnólo, καὶ **Frugnuólo**, ἀρσεν. Θηρευτικὸν φανάρι. εἶδος φαναρίου διὰ νὰ πουλοκυνηγῇ τὶς τὴν νύκτα.

Frúgolo, ἀρ. ἐκεῖνος, ὁποῦ πασπατεύει· λέγεται ἐπὶ παιδαρίων, ὁποῦ δὲν κάθονται ποτὲ ἥσυχα.

Frugóne, ἀρ. ῥαβδὶ τζακισμένον, καὶ πᾶν ἄλλο τι παρόμοιον διὰ σκάλισμα, πασκάτευμα· ἔτι, κτύπημα, πληγή, γρόθος.

Fruíre, (ísco) τρυφῶ, ἀπολαύω, χαίρω. λατ.

Frulláre, (frúllo) ποιῶ ταραχήν, καθὼς ἡ πέτρα ὅταν ῥίπτεται μὲ ὁρμὴν εἰς τὸν ἀέρα, ἢ τὰ πτηνὰ μὲ τὰ πτεράτων· ἔτι, τὸ φυσσᾶν τῶν ἀνέμων· Far frullár uno: παροξύνω, βιάζω, σπρόχνω τινὰ διὰ νὰ κάμῃ τι.

Frúllo, ἀρσεν. καὶ **Frúlla**, Θ. ἡ ταραχὴ ὁποῦ κάμνουν τὰ πουλία μὲ τὰ πτεράτων· ἔτι, ἕνα οὐδέν, ἕνα τίποτες.

Frullóne, ἀρσεν. ἐργαλεῖον ξύλινον, ὡσὰν σεντοῦκι, εἰς τὸ ὁποῖον κοσκινίζεται τὸ ἀλεῦρι· κρησέρα. Εἶναι καὶ ἡ σημαία τῆς Ἀκαδημίας τῆς Κρούσκας. ἰδὲ Crusca.

Frumentário, ἀρ. σιτικός.

Frumentiére, ἀρ. σιτολόγος, ὁ φέρων τὰς ζωοτροφίας εἰς τὰ στρατεύματα.

Fruménto, ἀρσεν. ὁ σῖτος, σιτάριον.

Frumentóso, ἀρσεν. εὔκαρπος εἰς σῖτον.

Frúsco, καὶ **Frúscolo**, ἀρ. κάρφος.

Frússi, καὶ **Frússo**, ἀρσεν. εἶδος παιγνιδίου· τὰ νῦν λέγεται Primiéra.

Frústa, Θ. μάστιγξ, καμτζίκι.

Frustágno, ἀρ. εἶδος πανίου βαμβακίνου.

Frustáre, (frústo) μαστιγῶ, δέρνω μὲ τὸ καμτζίκι, ἀτιμάζω· ἔτι, πλανῶμαι ἔνθεν κἀκεῖθεν· ἔτι, καταλύω, χαλῶ τὰ φορέματα. Frustáto, μετ. καὶ ἀπατημένος.

Frustatório, ἀρ. μάταιος, ἀνωφελής,

Frustatúra, Θ. μαστίγωσις.

Frústo, οὐσιαστ. ἀρ. τεμάχιον, κομμάτι· καὶ ἐπίθ. τετριμμένος, κεπαλαιωμένος.

Frustráto, (παρὰ τοῦ Λατ. Frústra, ματαίως) ἀπατημένος.

Frútice, ἀρ Θάμνος, μικρὸν δένδρον.

Frútta, Θηλ. ὀπώρα, ὁ καρπὸς καὶ δένδρων, καὶ τινων χόρτων· πληθ. le Frútte· χλευαστ. καθὰ λογὶς ῥαβδιαῖς, ξυλιαῖς.

Fruttajólo, καὶ **Fruttajuólo**, ἀρ. πωλητὴς τῶν ὀπωρικῶν.

Fruttáre, (frútto) καρποφορῶ· ἔτι, ἐργάζομαι, γεωργῶ· ὅθεν, Fruttáto, ἀρ. ἔχων καρπούς, καὶ δένδρα καρποφόρα.

Fruttífero, **Fruttífico**, ἀρ. **Fruttévole**, καὶ **Fruttificánte**, κοιν. καρποφόρος, καρποφορῶν.

Fruttificáre, (fruttífico) καρποφορῶ· Fruttificáto, μετ.

Fruttificazióne, Θ. καρποφορία.

Frútto, ἀρ. ἰδὲ Frútta, πληθ. I Frútti, ἀρ. καὶ le Frútta, Θ.

Fruttuosaménte, ὠφελίμως, μὲ καρπόν.

Fruttuosità, Θ. καρποφορία.

Fruttuóso, ἀρ. ὠφέλιμος, καρποφόρος.

Fu, ἀρ. φοῦ, εἶδος φυτοῦ· ἄλλως Valeriána· καὶ γ. πρόσ. τοῦ παρακειμ. τοῦ ῥήμ. Essere· ἦν, ἤτον.

Fucáto, ἀρσεν. φυκωθείς, πλαστός, ψεύτικος· λατ.

Fucíle, ἀρ. πυρεῖον, τὰ πυροβολικά, τὸ σφυρίον τῆς πυριοβολόπετρας· τζακμάκι. Τὴν σήμερον ἡ λέξις λαμβάν· καὶ ἀντὶ τοῦ, Archibúso, ἤτοι τουφέκι· ὅθεν τὸ, Fuciliére, ἀρ. τουφεκζῆς. Σημαίνει καὶ ἕκαστον τῶν δύο ὀστέων τοῦ ποδαρίου· κνήμη.
Fucína, Θ. τὸ ἐργαστήριον τῶν σιδηρουργῶν.
Fucináta, Θ. μεγάλη ποσότης ὁποιουδήποτε πράγματος.
Fúco, ἀρσεν. ὁ κηφὴν, ἀγριομέλισσα.
Fúga, Θ. φυγή.
Fugáce, κοιν. δραπέτης, ὁποῦ εὔκολα φεύγει.
Fugaménto, ἀρσεν. δίωξις.
Fugáre, (fúgo) φυγαδεύω, διώχνω. Fugáto, μετ.
Fuggénte, κοιν. φεύγων.
Fuggévole, κοιν. δραπέτης, ὁποῦ φεύγει, περνᾷ εὐθύς.
Fuggiásco, ἀρσεν. φυγάς, φευγάτος.
Fuggíbile, κοιν. φευκτέος.
Fuggifatíca, κοιν. ὀκνηρός, ἀκαμάτης, ὁποῦ φεύγει τὸν κόπον.
Fuggiménto, ἀρσεν. φυγή.
Fuggíre, (fúggo) φεύγω. Fuggíto, μετ.
Fuggíta, Θ. φυγή. καὶ ὁ τόπος, ὅπου δύναταί τις νὰ καταφύγῃ.
Fuggitívo, καὶ Fuggitíccio, ἀρ. φευκτικὸς, δραπέτης, αὐτόμολος· καὶ φευκτέος.
Fuggíto, ἀρσεν. παρὰ τοῦ Fuggíre. ὁ φυγὼν, ὁποῖος ἔφυγε.
Fuggitóre, ἀρ. ὁ φεύγων.
Fuggitríce, Θ.
Fújo, ἀρσεν. κλέπτης, κακοῦργος· ἔτι, σκοτεινός.
Fulcíre, Λατ. ἰδὲ Folcíre.
Fulgénte, κοιν. στίλβων. λ.
Fúlgere, (fúlgo) στίλβω, λάμπω.
Fulgidézza, καὶ Fulgidità, Θ. στιλβότης, λαμπρότης.
Fúlgido, καὶ Fulgoráto, ἀρ. λαμπρὸς, ἀστράπτων, γεμάτος ἀπὸ λάμψιν.
Fulgóre, ἀρσεν. λάμψις.
Fúlgure, ἰδὲ Fólgore.
Fulíggine, Θ. λιγνὺς, ἡ μαύρη ὕλη, ὁποῦ ἀφίνει ὁ καπνὸς εἰς τὰς καμίνους.
Fulligginóso, ἀρ. λιγνυώδης, καπνώδης.
Fulminánte, κοιν. κεραυνοβολῶν.
Fulmináre, (fúlmino) κεραυνοβολῶ. Τροπ. ἀγανακτῶ, συγχύζομαι ὑπὲρ τὸ μέτρον· ἔτι, καταδικάζω· Fulmináto, μετοχή.
Fulminatóre, ἀρ. κεραυνοβόλος. Fulminatríce, Θ.
Fulminazióne, Θ. κεραύνισμα.
Fúlmine, ἀρσεν. κεραυνὸς, ἀστροπελέκι.
Fulmíneo, ἀρ. κεραύνιος.
Fúlvo, ἀρ. ὑπόξανθος. λ.
Fumáta, Θ. σημεῖον, ὁποῦ δίδεται μὲ καπνόν· γράφ. καὶ μὲ δύο m.
Fúmido, ἀρσεν. καπνοειδής.
Fumígio, ἀρ. ἰδὲ Fumicazióne· γράφ. καὶ μὲ δύο m. καθὼς κτλ.
Fumajuólo, ἀρ. ξυλάριον ἢ κάρβουνον καπνίζον· ἔτι, ἡ καπνοδόχη.
Fumánte, κοιν. καπνίζων.
Fumáre, (fúmo) καπνίζω, ἢ εὐγάζω, κάμνω καπνόν.
Fumicánte, κοιν. καπνώδης.
Fumicáre, (fúmico) καπνίζω, κάμνω καπνόν.
Fumicazióne, καὶ Fumicagióne, Θ. τὸ ἐλαφρὸν κάπνισμα. καὶ αὐτὸς ὁ καπνός.
Fumífero, ἀρ. καπνοφόρος.
Fúmo, ἀρσεν. καπνός.
Fumosità, Θ. ἀναθυμίασις.
Fumóso, ἀρσεν. καπνώδης.
Fummostérno, ἀρ. καπνίον, χόρτον πικρότατον.
Funajuólo, Funajólo, Funájo, ἀρ. σχοινοποιός.
Funáta, Θ. πολλοὶ δεμένοι εἰς ἓν σχοινίον.
Fúne, ἀρ. καὶ Θηλ. σχοινί. ἐπὶ πληθ. εἶναι μόνον Θηλ.
Fúnebre, καὶ Funébre, κοιν. ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος.
Funeràle, ουσιαστ. ἀρ. κηδεία, ἐνταφιασμός.
Funerále, ἐπιθ. κοιν. καὶ Funéreo, ἀρ. ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος.
Funésto, ἀρ. θανατώδης, ὀλέθριος, λυπηρός.
Fungája, Θ. τόπος πλουσιοπάροχος ἀπὸ μανιτάρια.
Fúngo, ἀρ. ἡ μύκη, τὸ ἀμανιτάριον· πληθ. ghi.
Fungóso, ἀρ. μυκητώδης. γεμάτος ἀπὸ ἀμανιτάρια.
Funicélla, καὶ Funicína, Θ. Funícolo, ἀρ. ὑποκορ. λεπτὸν σχοινίον.
Funzióne, Θ. ἐνέργεια, ἔργον, ἐπιτέλεσις· ἔτι, ἑορτή.
Fuocáto, ἀσ. εἶδος χρώματος τοῦ ἀλόγου· μελανοκόκκινος, ὡς τὸ Bájo, σπάδιξ.

Fuóco, ἀρ. πῦρ, φωτία. πληθ. chi.

Fuóra, **Fuóri**, **Fuóre**. πρόθ. ἧς ἐναντίον τὸ, E'ntro. καὶ συντάσ. Γενικῇ, σπανίως δὲ Αἰτιατ. ἔξω· Fuorchè, καὶ Fuorichè, πλὴν, ἐκτὸς, παρά.

Fuór, **Fuóra**, ἢ **Fuóre**, ἀμφοτέρωθεν.

Fuoruscíto, ἄρσεν. ἐξωρισμένος, φυγὰς, ἐξόριστος.

Furáce, καὶ **Furánte**, κοιν. κλέπτων, κλέπτης.

Furaménto, ἀρ. κλέψιμον.

Furáre, (fúro) κλέπτω. Furáto, μετ.

Furatóre, ἄρσεν. κλέπτης. Furatríce, θηλ.

Furbería, θ. δόλος, πανουργία.

Furbescaménte, δολερῶς.

Furbésco, ἄρσεν. δολερός. Parlár furbésco, τὰ κορακιστικά.

Fúrbo, ἀρ. πανοῦργος, πλάνος, ἀπαταιών.

Furétto, ἀρ. ἰκτίς, βιβερίτζα.

Furfantáre, (furfánto) διάγω κακότροπον, μοχθηρὰν ζωήν.

Furfánte, κοιν. μοχθηρός, φαυλόβιος, κακοῦργος.

Furfantería, θ. μοχθηρία, κακοτροπία, ἀπάτη.

Furfatóre, ἀρ. ἀπαταιών.

Fúria, θηλ. μανία· ἔτι, ὁρμὴ, μεγάλη ταχύτης. καὶ πλῆθος. Fúrie infernáli, ἰδὲ Eríne.

Furibóndo, ἀρ. μανιώδης.

Furiére, καὶ **Furiéro**, ἀρ. ὁ προπορευόμενος, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ κονάκια. πρόδρομος.

Furiosaménte, μανικῶς.

Furióso, ἀρ. μανικός, μανιώδης· ἔτι, ἄκφρων, μωρὸς, καὶ ὁρμητικός.

Furóre, ἀρ. μανία, καὶ μεγάλη ὁρμὴ, θυμός.

Furtivaménte, κλεμμαδὸν, λαθραίως, κλέπτικα, κρυφᾶ.

Furtívo, ἄρσεν. κλοπαῖος, κλεπτικὸς, κρυφός.

Fúrto, ἄρσεν. κλοπὴ, τὸ κλέμμα, κλεψία.

Fusájo, ἀρ. ἀδρακτοποιός.

Fusajuólo, ἀρ. σφόνδυλος, τὸ σφονδύλι τοῦ ἀδρακτίου.

Fuscéllo, ἀρ. κάρφος, φρύγανον, ξυλάριον λεπτὸν, ἄχυρον, κτλ. ἰδὲ καὶ Friscéllo.

Fúsco, ἰδὲ Fósco.

Fuserágnolo, ἄρσεν. (ἐπὶ ψόγου) ἴσως σημαίνει, λεπτὸς, ἰσχνὸς καὶ μακρὺς ὡς ἀδράκτι.

Fusíbile, καὶ **Fúsile**, κοιν. χυτὸς, ὁποῦ δύναται νὰ διαλυθῇ.

Fusióne, θ. χύσις, χώνευσις.

Fúso, καὶ **Fondúto**, μετ. (παρὰ τοῦ Fóndere) χυμένος, χυτός.

Fúso, οὐσιαστ. ἀρ. ἄτρακτος, τὸ ἀδράκτιον. πληθ. i Fúsi, καὶ le Fúsa, θ.

Fúsolo, ἀρ. ἡ κνήμη· ἔτι, τὸ χοντρὸν καὶ μακρὺ ξύλον, ὁποῦ κρατεῖ τοὺς μύλους.

Fusóne, ἀρ. νέον ἐλάφι.

Fústa, θηλ. εἶδος πλοίου πειρατικοῦ· ἔτι, δαδίον. λαμπάς.

Fustágno, ἰδὲ Frustágno.

Fústo, ἄρσεν. τὸ κλονάρι, κοτζάνι τῶν ἀνθέων, φυτῶν, ὀπωρικῶν, καὶ ὁ στέλεχος, ὁ κορμὸς τῶν δένδρων. Λαμβάνεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπ. ζώων, καὶ ἀψύχων. ὁ κορμὸς, τὸ σῶμα, τὸ στερεώτερον μέρος τῶν καθέδρων, κτλ.

Futuraménte, εἰς τὸ μέλλον.

Futúro, ἄρσεν. μέλλων.

G

Gabbaménto, ἀρ. ἀπάτη.

Gabbáno, ἀρ. τρίβων, ἐπανωφόριον μὲ μανίκια· καὶ Gabbanélla, θ. τριβώνιον.

Gabbáre, (gábbo) ἐξαπατῶ, πλανῶ, περιγελῶ. Gabbáto, μετ.

Gabbatóre, ἀρ. ἀπαταιών. Gabbatríce, θηλ.

Gábbia, θ. κύρτη, κλουβί· ἔτι, τὸ καρχήσιον, τὸ καπίσι τοῦ πλοίου.

Gabbiáno, ἀρ. λάρος, πτηνὸν θαλάσ.. ἔτι, ἄγροικος, ἀπαίδευτος ἄνθρωπος.

Gabbiájo, ἀρ. κλουβοποιός.

Gabbiáta, θ. ἕνα κλουβὶ γεμάτον.

Gabbiére, καὶ **Gabbiéro**, ἀρ. ὁ ναύτης, ὁποῦ φυλάττει, κατασκοπεύει εἰς τὸ κατάρτι.

Gabbióne, ἄρσεν. μεγάλον κλουβί. ἔτι, μηχαναὶ, γέῤῥαι, καλάθια μεγάλα γεμάτα ἀπὸ χῶμα καὶ πέτρας πρὸς χαράκωμα τῶν ποταμῶν, καὶ φυλάξω τῶν κανονίων.

Gábbo, ἀρ. περίπαιγμα, περιγέλοιον, παῖγμα.

Gabélla, θηλ. τελώνιον, χρέος (κουμέρκι).

Gabellare, (béllo) πλη-

ρεύω τὸ τελώνιον. Non gabellare quéllo che díce uno: μὴ πιστεύειν τοῖς λόγοις τινός.

Gabelliére, ἀρ. τελώνης.

Gabinétto, ἀρ. μυχός, κρυφὸν δωμάτιον, ταμεῖον. ἔτι, κιβώτιον, σκευοθήκη.

Gaggía, Θ. καρχήσιον, τὸ καπίσι τοῦ παραδίσου.

Cággia, Θ. εἶδος ἄνθους, λουλουδίου, καὶ τὸ φυτὸν αὐτό.

Gággio, ἀρ. ὅμηρος, ἐνέχυρον· ἔτι, ἐγγύησις. ἔτι, μισθός, πληρωμή· καὶ ἀνταμοιβή.

Gagliardaménte, ἰσχυρῶς, δυνατά.

Gagliardézza, καὶ Gagliardía, Θηλ. δύναμις, ἀνδρία, εὐρωστία.

Gagliárdo, ἀρ. ἀνδρεῖος, δυνατός, εὔρωστος.

Gáglio, ἀρ. πητύα, πητυά.

Gaglioffággine, καὶ Gaglioffería, Θ. μοχθηρία, ἀτιμία, ἀχρειότης.

Gagliόffo, ἀρ. μοχθηρός, ἀδιάντροπος, διεστραμμένος.

Gaglióso, ἀρ. κολλώδης, ὁποῦ εὔκολα πήζει, κολλᾷ.

Gágno, ἀρ. τόπος ὅπου φυλάττονται τὰ ζῶα, σταῦλος. Μεταφ. ἐμπέρδευμα· ἔτι, ἡ κοιλία.

Gagnolaménto, καὶ Gagnolío, ἀρ. κνυζηθμός.

Gagnoláre, (gágnolo) κνυζάνω, ὡς ὁ σκύλος ὅταν παραπονῆται.

Gajaménte, εὐθύμως.

Gajézza, Θηλ. εὐθυμία, χαρά.

Gájo, ἀρ. περιχαρής, ἱλαρός, εὔθυμος, χαρίεις, ἀστεῖος, εὔμορφος.

Gála, Θηλ. στρόφιον, στολίδιον, ὁποῦ ἐσυνήθιζον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῦ στήθους· καὶ ἁπλῶς κόσμημα, στολισμός. Abito, ἡ Giórno di gála, φόρεμα λαμπρόν, πολυτελές, ἡμέρα ἑορτάσιμος, παρατάξεως.

Galánte, κοιν. κομψός, χαρίεις, ἀστεῖος, εὔμορφος. Fáre il galánte: ἐπιμελοῦμαι νὰ ἀρέσω εἰς τὰς γυναῖκας, καλλωπιζόμενος, ἀστειζόμενος, καὶ περιποιούμενος αὐτάς.

Galanteménte, κομψῶς, χαριέντως.

Galantería, Θ. κοσμιότης, καλλώπισμα, εὐγένεια.

Galantuómo, ἀρσεν. καλοκάγαθος, τιμημένος ἄνθρωπος.

Galáppio, ἀρ. παγίς, παγίδα, βρόχι.

Galássia, Θ. ὁ γαλαξίας, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ πολύαστρος λευκὸς κύκλος, ὅς τις καὶ Vía láttea, λέγεται.

Gálbano, ἄρσεν. χαλβάνη, κόμμι τι.

Galéa, Θηλ. τριήρης, κάτεργον.

Galeázza, Θ. καράβι ὅμοιον τῇ Galéa, ἀλλὰ πολὺ μεγαλήτερον.

Galeffáre, ἰδὲ Beffáre.

Galeóne, ἀρ. εἶδος καραβίου πολλὰ μεγάλου· ἔτι, κακοῦργος, πλάνος, ἀκαμάτης, αὐθάδης.

Galeótta, Θ. ὑποκορ. τοῦ, Galéa.

Galeótto, ἀρ. κατεργάρης.

Galéra, Θ. ἰδὲ Galéa.

Galízia. Non potére, ἢ non toccáre a dir galízia: φράσις σημαίνουσα τὸ μὴ δύνασθαι προσφέρειν λόγον, διὰ τὸ ἀκατάπαυστον λέγειν τινὸς τῶν ἐκ τῆς ἑταιρείας.

Gálla, Θηλ. βάλανος, τὸ βελανίδι, καὶ τὸ κηκίδιον, ἔτι, χάπι· ἔτι, οἴδημα, πρίσμα, ὁποῦ ἔρχεται εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀλόγων. Stáre, Andáre, Essere a gálla: πλέειν ἐπὶ τοῦ ὕδατος δίκην βαλάνου, ἥτις ἐστὶν ἐλαφροτάτη· καὶ Ἐπίρρ. A gálla, ἐπιπολαίως, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ὄξω.

Galláre, (gállo) ἐπιπολάζω. Τροπ. ἐπὶ ψυχῆς· ὑψόνομαι. λαμβάνω θάρρος, χαίρω, λέγεται καὶ διὰ τὰ αὐγὰ ὅταν γίνωνται γόνιμα. Uóva galláte, αὐγὰ γόνιμα.

Gallastróne, ἄρσεν. μέγας ἀλέκτωρ, πετεινός.

Galleggiánte, κοιν. ἐπιπολάζων.

Galleggiáre, (éggio) ἐπιπολάζω, πλέω ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Gallería, Θ. δῶμα. στοὰ διὰ περίπατον, καὶ ὅπου φυλάττονται ζωγραφίαι, ἀγάλματα, καὶ ἄλλα τίμια πράγματα. μουσεῖον. ἔτι, ὁδὸς σκεπασμένη, ὑπόγειος. Πολεμ.

Gallétta, Θ. εἶδος σταφουλῆς.

Gallicínio, ἀρ. ἡ ἀλεκτοροφωνία· ἔτι, ἡ ὥρα τοῦ μεσονυκτίου, καὶ τὸ χάραγμα τῆς ἡμέρας.

Gallicísmo, ἰδὲ Franzecísmo.

Gallína, Θ. ὄρνιθα.

Gallináccio, ἀρ. ἀλέκτρειος, ὀρνιθήσιος. καὶ οὐσιαστ. Ἰν-

δικός ἀλέκτωρ, ὁ κοῦρκος. καὶ εἶδος ἀμαυνηταρίου.

Gallinájo, ἀρ. ὁ ὀρνιθὼν, ὁ τόπος, ὅπου στέκονται αἱ ὄρνιθαι.

Gallinélla, θ. ὑποκορ. τοῦ Gallína, ἔτι, εἶδος πουλίου, καὶ φυτοῦ. Gallinélle, πληθ. λέγονται καὶ αἱ Πλειάδες, ἀστέρες. le stélle Pléiadi.

Gallióne, ἀρσεν. ἐκτομίας, καππόνι κακῶς εὐνουχισμένον.

Gállo, ἀρ. ἀλέκτωρ, πετεινός. Gállo d' Índia, ὁ κοῦρκος.

Gallóne, ἀρ. πλευρὰ· ἔτι, στολίδι, κροσσὸς, σειρίτι μὲ χρυσάφι, ἀσίμι, ἢ μετάξι· ὅθεν τὸ, Gallonáre, καὶ ἡ μετ. Gallonáto, λέξις τῆς συνηθείας, στολίζειν μὲ σειρίτια.

Galloría, θ. ὑπερβολικὴ χαρά· ὅθεν Galloriáre, ἰδὲ Galluzzáre.

Gallózza, καὶ Gallózzola, θηλ. κηκὶς, γαλέντζα, τὸ τζόκαρον· ἔτι, ἡ πομφολυξ, ἡ φουσκαλὶς ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ νερὸν ὅταν βρέχῃ.

Galhízza, θηλ. κηκὶς τῆς βαλάνου.

Galluzzáre, (úzzo) γαυριάω, δείχνω χαρὰ μὲ νεύματα, καὶ κινήματα ὡς κάνει ὁ ἀλέκτωρ.

Galoppáre, (lóppo) κοσσεύω, πηλαλῶ· ἐπὶ ἵππου, καὶ ἱππέως. (ἴσως παρὰ τοῦ Ἑλλην. Καλπάζειν).

Galóppo, ἀρ. τρέξιμον τοῦ ἀλόγου, κόσσευμα, διπολάλημα, φάρσιμα, διπόδημα· ὅθεν, Di galóppo, ἢ A galóppo, ἐπίρ. πηδητικῶς.

Galúppo, ἀρσεν. σκευοφόρος στρατιώτης. λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου ἀχρείου, εὐτελοῦς, καταξεσχισμένου.

Gámba, θ. τὸ σκέλος, ἡ κνήμη.

Gambále, ἀρσεν. τὸ στέλεχος.

Gambaruólo, ἰδὲ Gambiéra.

Gambáta, θ. πληγὴ, κτύπημα εἰς τὴν κνήμην. Avér la gambáta, λέγεται ὅταν ἡ ἐρωμένη σου ὑπανδρεύεται μὲ ἄλλον.

Gámbero, ἀρ. καραβίδα.

Gambettáre, (étto) κινῶ, τινάζω τοὺς πόδας τῇ δε κᾀκεῖσε.

Gambétto, ὡς τὸ Dáre il gambétto, ὑποσκελίζειν, ἤγουν βάνωντας τὸ ποδάρι ῥίπτειν τινὰ εἰς τὴν γῆν. (Far la gambariúla, οἱ Βενετοί).

Gambiéra, θ. καὶ Gamberuólo, ἀρ. ἡ κνημὶς, ὑπόδημα, τὸ σκεπάζον τὴν κνήμην· ἔτι, σωληνάριον, ὑδραγώγιον.

Gámbo, ἀρ. τὸ κορμὶ τοῦ χόρτου, στέλεχος, κουλὸς, τὸ καλάμι παντὸς φυτοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον βλαστάνουσι τὰ φύλλα καὶ κλονάρια.

Gambúto, ἀρ. καυλωτός. καὶ ἐπὶ ζώου, τὸ ἔχον μακρὰ σκέλη.

Gammaútte, θ. εἶδος χυρουργικοῦ ἐργαλείου.

Gammúrra, θ. εἶδος γυναικείου φορέματος.

Gána, θ. ὄρεξις μεγάλη. ὅθεν Fáre una cósa di gána, ἢ di buóna gána, σημαίνει, ποιεῖν τι προθύμως, ἀσμένως, μὲ ὄρεξιν, μὲ καλὴν καρδίαν.

Ganáscia, θηλ. σιαγὼν, μάγουλον.

Gáncio, ἀρσεν. ἄγκιστρον.

Gangheráre, (gánghero) προσαρμόζω, βάνω εἰς τοὺς στροφεῖς, ne' gángheri:

Gánghero, ἀρ. στροφεύς, στροφίδι, καὶ πόρπη, θηλυκωτήριον. Μεταφ. Cavár di gángheri: ἐκβάζω τινὰ ἀπὸ τὸν νοῦν του.

Gángola, θ. ὁ ἀδὴν, οἱ ὑπὸ τὸν σταφυλίτην ἀμύγδαλοι. χοιρίδιον, τὸ γουρουνάκι ὁποῦ ἔρχεται περὶ τὸν λαιμόν.

Gangolóso, ἀρ. ἀδενώδης, γεμάτος χοιρίδια.

Gára, θ. ἅμιλλα, φιλονεικία, συνέρισις: A gára, ἀγωνιστικῶς, ζηλοτικῶς, συνεριστικά:

Garabulláre; καὶ Ingarabulláre, (búllo) ἀπατῶ· ἔτι, πράττω ἀστόχαστα, χωρὶς νὰ τελειώσω τὸ οὐδέν:

Garantía, καὶ Garentía, ἰδὲ Guarentía, κτλ.

Garavína, θ. εἶδος λάρου, πτηνὸν θαλάσσιον.

Garbáre, καὶ Garbeggiáre, (gárbo) εὐαρεστοῦμαι, δέχομαι, ἀρέσκομαι· Quésto mi gárba: ἀρέσκει μοι τοῦτο, τοῦτο μοῦ νοστιμίζει· ἔτι, ἔχω χάριν, εἶμαι νόστιμος.

Garbatézza, θηλ. ἀστειότης, χάρις, νοστιμάδα.

Garbáto, ἀρ. χαρίεις, εὔμορφος, ἀστεῖος, νόστιμος.

Garbíno, ἀρ. ἄνεμος δυ-

τικονότιος, ὁ γαρμπῆς· λέγεται. καὶ Libéccio, A'ffrico, καὶ Affricíno.

Gárbo, ἀρσεν. κάλλος, ἀστιότης, χαριεντισμός. Uómo di gárbo: ἄξιος, προκομένος ἄνθρωπος.

Garbúglio, ἀρ. ταραχὴ, σύγχυσις, ἀταξία, ἐμπέρδευμα.

Gareggiaménto, ἀρσεν. ἰδὲ Gára.

Gareggiáre, (garéggio) ἁμιλλῶμαι, ζηλεύω, συνερίζομαι, φιλονεικῶ.

Gareggiatóre, ἀρ. καὶ Gareggiánte, κοιν. ὁ ἁμιλλώμενος. trice, θ.

Garétto, καὶ Garrétto, ἀρ. καὶ Garrétta, θ. ἡ ἰγνύα, ἡ ἀγκύλη, τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, ὅπου γίνεται ἡ καμπή. ἡ κόξα, ἀρίδα.

Gargagliáre, ἰδὲ Gorgogliáre.

Gargantíglia, θ. ἰδὲ Collána.

Gargarísmo, ἀρ. γαργαρισμός.

Gargarizzáre, (rízzo) γαργαρίζω.

Gargátta, καὶ Gargózza, θ. ὁ λάρυγξ.

Gárgo, ἐπιθ. ἀρ. πανοῦργος.

Gariándro, ἀρσεν. εἶδος πολυτίμου λίθου.

Garofanáre, (garófano) ἐγχέω, δίδω τὴν εὐωδίαν τοῦ καρυοφύλλου. Garofanáto, μετ.

Garofanáta, ἡ Gariofiláta, θ. καὶ Garofanáto, ἀρ. εἶδος χόρτου, ὁποῦ ἔχει τὴν εὐοσμίαν τοῦ καρυοφύλλου.

Garófano, Gheróíano, καὶ Grófano, ἀρ. καρυόφυλλον, μοσκοκάρφι· ἔτι, τὸ γαρούφαλον.

Garóso, ἀρσεν. φιλόνεικος.

Gárba, θηλ. εἶδος ψώρας εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων.

Garriménto, ἀρ. ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

Garríre, (ísco) στρουθίζω, κοιλαδῶ· ἴδιον τῶν πουλίων· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ἐπιτιμῶ, ὀνειδίζω, ἐπιπλήττω.

Garritívo, ἀρ. ἐπιπληκτικός.

Garríto, οὐσιαστ. ἀρσεν. ὁ στρουθισμός, τὸ κοιλάδισμα τῶν πουλίων.

Garritóre, ἀρ. ὅποιος ἀγαπᾷ νὰ φωνάζῃ, νὰ ἐπιτιμᾷ, νὰ μαλώνῃ.

Garrulità, θηλ. κυρίως, στρουθισμός, τὸ κοιλάδισμα. Τροπ. ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.

Gárrulo, ἀρ. λάλος, φλύαρος, ἀδόλεσχος.

Gárza, θ. εἶδος ἐρωδιοῦ.

Garzóne, ἀρσεν. νεανίσκος. παλληκάρι· ἔτι, δοῦλος, ἐργάτης.

Garzuólo, ἀρσεν. ἡ καρδιὰ τῶν χόρτων, οἷον τῶν μαρουλίων, κραμβίων, κτλ. ἔτι, εἶδος λεπτοῦ καννάβεως.

Gasticagióne, θ. καὶ Gastigaménto, ἀρσεν. παιδεία, παίδευσις.

Gastigáre, (gastígo) παιδεύω, τιμωρῶ. νουθετῶ, ἐλέγχω. Gastigáto, μετ.

Gastigatúra, Gastigazióne, θ. καὶ Gastígo, ἀρ. παιδεία, τιμωρία.

Gátto, ἀρ. καὶ Gátta, θ. αἴλουρος, γάτος. Gattíno, Gatticíno, καὶ Gattolíno, ὑποκορ.

Gattajuóla, θηλ. τρύπα εἰς τὰ ἀνώγαια, κτλ'. διὰ νὰ περνᾷ ἡ γάτα.

Gáttero, καὶ Gáttice, ἀρ. εἶδος φυτοῦ, ἢ δένδρου, λεύκη.

Gattomammóne, ἀρ. κερκοπίθηκος.

Gattóne, ἀρσεν. μέγας αἴλουρος, γάτος· ἔτι, Gattóni, πληθ. εἶδος ἀρρωστίας· αἱ παρωτίδες.

Gavázza, θ. Gavazzaménto, καὶ Gavázzo, ἀρ. ταραχὴ καὶ θόρυβος ἀπὸ χαράν.

Gavazzáre, (gavázzo) βακχεύομαι, ἀμέτρως ἀγάλλομαι, κάμνω ταραχὴν καὶ θόρυβον ἀπὸ χαράν.

Gáudio, ἀρσεν. χαρά.

Gavétta, θ. κουβάρι μουσικῶν χορδῶν.

Gavígne, θηλ. πληθ. τὰ παρίσθμια, αἱ ἀντιάδες, αἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λαιμοῦ βαλανίδες.

Gavilláre, ἰδὲ Cavilláre, κτλ'.

Gavíne, θηλ. πληθ. αἱ παρωτίδες, ἀρρωστία εἰς τὰ παρίσθμια· ἰδὲ Gavígne.

Gavócciolo, ἀρσεν. οἴδημα, πρίσμα ἐκ λοιμοῦ, ἐκ τῆς πανώλης.

Gazofilácio, ἀρ. γαζοφυλάκιον, θησαυρός.

Gázza, καὶ Gázzera, θ. κίσσα, καρακάξα, πουλίον.

Gazzerótto, ἀρσεν. ὑποκορ. τοῦ Gázzera. Μεταφ. ἕνας φλύαρος, ἢ ἠλίθιος, εὐήθης, παλαβός.

Gazzétta, θηλ. ἐφημερίς, περιγραφὴ εἰδήσεων· οὕτως ὠνομάσθη παρὰ τοῦ νομίσματος, Gazzétta,

με τὸ ὁποῖον ἠγόραζετο τὸ φύλλον τοῦτο.

Gelaménto, ἀρσεν. πῆξις, πάγωμα.

Geláre, πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, παγώνω, **Gelato**, μετ.

Gelataménte, ψυχρῶς, κρυερῶς.

Gelatína, Θ. ζωμὶ ἢ φαγητόν τι πηκτὸν, καὶ παγωμένον.

Geláto, καὶ **Gélido**, ἀρ. ψυχρὸς, πηκτὸς, παγωμένος.

Gelicídio, ἀρ. καιρὸς ψυχρὸς, τοῦ πάγους.

Gelidézza, Θηλ. ἐλαφρὴ ψύχρα.

Gélido, ἰδὲ **Geláto**.

Gélo, καὶ **Giélo**, ἀρ. (ὁμοίως καὶ τὰ ἀνωτέρω γράφονται καὶ σὺν τῷ **i**)· ψῦχος, κρυμὸς, πάγος.

Gelosía, Θ. ζηλοτυπία, ζήλια, **Gelosía**, λέγονται καὶ τὰ καφάσια.

Gelóso, ἀρσεν. ζηλότυπος, **Negózio**, ἢ **Affare gelóso**: ὑπόϑεσις, ὁποῦ ἀπαιτεῖ μεγάλην σκέψιν, καὶ ἀκρίβειαν.

Gélsa, Θ. τὸ συκάμινον.

Gélso, ἀρ. ἡ συκαμινέα.

Gelsomíno, ἀρ. ἰασουμὶ, λουλοῦδι. **Gesmíno**, Ποιητ.

Geméllo, ἀρσεν. δίδυμος.

Geménte, κοιν. σταλάζων, καὶ τενάζων.

Gémere, καὶ **Gemíre**, (**gémo**, καὶ **ísco**) σταλάζω, ἀποσταζω. Τροπ. ἱδρόνω· ἔτι, ὑποδακρύω ἀναστενάζω, ὀδύρομαι, κλαίω.

Gemináre, (**gémino**) διπλασιάζω. **Gemináto**, μετ.

Geminazióne, Θ. διπλασιασμός.

Gémini, ἢ **Gemélli**, ἀρ. πληϑ. δίδυμοι, ἓν τῶν ιβ. σημείων τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου.

Gémino, ἄρσεν. διπλοῦς.

Gemitío, καὶ **Gemitívo**, ἀρ. ἀνάβλυσις, ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον νερὸν ὁποῦ ἀναβλύζει ὡσὰν ἵδρωτας ἀπὸ τὴν γῆν.

Gémito, ἄρσεν. κλαυϑμός.

Gémma, Θ. ὄνομα ὅλων τῶν πολυτίμων λίϑων· ἔτι, τὸ μάτι τῆς ἀμπέλου.

Gemmáre, (**gémmo**) ὀφϑαλμίζω, κλαστάνω· ἐπὶ ἀμπέλου.

Gemmáto, ἄρσεν. λιϑοκόλλητος, διάλιϑος.

Géna, Θ. ἰδὲ **Jéna**·

Genealogía, Θ. γενεαλογία.

Genealógico, ἀρ. γενεαλογικός.

Genealogísta, ἀρ. γενεαλόγος.

Generábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ γεννηϑῇ.

Generabilitá, Θ. δύναμις τοῦ γεννᾷν.

Generaláto, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος.

Generále, οὐσιαστ. ἀρ. ἀρχιστράτηγος.

Generále, ἐπίϑ. κοιν. γενικός.

Generalitá, Θ. τὸ καϑολικὸν, τὸ καϑόλου, τὸ πᾶν.

Generalménte, γενικῶς, ἐν γένει, καϑόλου.

Generaménto, ἀρ. γέννησις.

Generánte, κοιν. ὁ γεννῶν, γεννητής.

Generáre, (**género**) γεννῶ. **Generáto**, μετ.

Generatívo, ἀρ. γεννητικός.

Generáto, γεννημένος.

Generatóre, γεννητής· **Generatríce**, Θηλ.

Generazióne, Θ. γέννησις, γένος, γενεά.

Génere, ἄρσεν. γένος.

Genérico, ἀρ. ἀνήκων εἰς τὸ γένος.

Género, ἀρ. ὁ γαμβρός.

Generosaménte, γενναίως.

Generositá, Θηλ. γενναιότης, μεγαλοψυχία.

Generóso, ἀρ. γενναῖος.

Génesi, ἀρ. καὶ Θ. Γένεσις, τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Genetlíaco, ἀρ. γενεϑλιαλόγος· καὶ ἐπίϑ. γενεϑλιακός.

Gengíva, καὶ **Gengía**, Θ. τὸ οὖλον, κρέας ὁποῦ κρατεῖ τὰ δόντια εἰς τὴν ῥίζαν τους· ἡ ὀδοντοκοιλιά· τὰ γοῦλια.

Géngiovo, ἀρ. ζιγγίβερις, ἄρωμα παρομοιάζον εἰς τὴν γεῦσιν τὸ πιπέρι.

Genía, Θ. γενεὰ φαύλη, καὶ ἀχρεία.

Geniále, κοιν. ἀρεστός. **Létto**, ἢ **Tóro geniále**, γαμήλιος ϑάλαμος, τὸ νυμφικὸν κραββάτι.

Génio, ἀρ. δαίμων, πνεῦμα ἀγαϑὸν, ἢ κακόν· ἔτι, φύσις, γνώμη, ψυχὴ, νοῦς, τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώμης, προαίρεσις, κλίσις.

Genitále, ἀρ. ἐπίϑ. τοῦ γεννητικοῦ μορίου· ἔτι, ἔμφυτος.

Genitívo, ἀρσεν. ἡ γενικὴ πτῶσις· λέξ. τῆς Γραμ.

Génito, ἀρ. γεννημένος.

Genitóre, ἀρ. γεννήτωρ.

Genitríce, γεννήτρεια, μήτηρ.

Genitúra, θ. γονὴ, γένεσις.
Gennájo, καὶ Gennáro, ὁ Ἰαννουάριος μήν.
Genovína, θηλ. εἶδος νομίσματος τῆς Γένουας.
Gensomíno, ἰδὲ Gelsomíno.
Gentáglia, ἡ Gentáccia, θ. καὶ Gentáme, ἀρ. ὁ συρφετώδης ὄχλος, τὸ πλέον χυδαϊκὸν μέρος τοῦ λαοῦ.
Génte, θ. ἔθνος, γένος, λαὸς, πλῆθος· ἔτι, συγγένεια.
Genterélla, καὶ Gentúccia, θ. λαΐδιον, ποταπὸς λαός.
Gentildónna, θ. εὐγενὴς γυνή.
Gentíle, κοιν. εὐγενὴς, ἀρχοντικός· οὐ ἐναντ. τὸ, Zótico, ἔτι, Ἐθνικός.
Gentilésco, ἀρσεν. χαρίεις, εὔμορφος.
Gentilésimo, ἀρ. ἡ θρησκεία τῶν Ἐθνικῶν.
Gentilézza, θ. εὐγένεια, ἀρχοντία, εὐπροσηγορία.
Gentilíre, (ísco) εὐγενίζω, ποιῶ εὐδόκιμον, εὐγενῆ.
Gentilità, ἰδὲ Gentilésimo. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ, Gentilézza.
Gentilízio, ἀρ. ὁμοεθνής, ἴδιος ἡ ἀνήκων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Λατ.
Gentilménte, φιλοφρόνως, εὐγενικᾶ, ἀρχοντικᾶ· ἔτι, ὁμαλῶς, ἐλαφρᾶ.
Gentilótto, ἀρσεν. κυρίως, μέγας αὐθέντης, ἄρχων μεγάλης ἐξουσίας.
Gentiluómo, ἀρ. εὐγενὴς, εὐπατρίδης· πληθ. Gentiluómini.
Genuflessióne, θηλ. γονυκλισία, γονάτισις.
Genuflésso, ἀρσεν. γονατισμένος.
Genufléttere, (genuflétto) γονατίζω.
Genziána, θηλ. γεντιανὴ χόρτον.
Geografía, θ. γεωγραφία.
Geográfico, ἀρ. γεωγραφικός.
Geógrafo, ἀρ. γεωγράφος.
Geománte, κοιν. γεωμάντις.
Geomanzía, θ. γεωμαντεία.
Geómetra, καὶ Geómetro, ἀρ. γεωμέτρης.
Geometría, θ. γεωμετρία.
Geométrico, ἀρσεν. γεωμετρικός.
Geometrizzáre, (izzo) ἐπαγγέλλομαι τὸν Γεωμέτρην. Τροπ. πράττω τι ἐσκεμμένως, μὲ ἀκρίβειαν μεγάλην.
Geórgica, θ. ποίημα περὶ γεωργίας, ὡς τὸ τοῦ Οὐιργιλίου. λέξ. τῆς συνήθ.
Gerárca, ἀρ. ἱεράρχης.
Gerarchía, θ. ἱεραρχία.
Gerárchico, ἀρ. ἱεραρχικός.
Gérgo, ἀρ. ὁμιλία σκοτεινὴ, ἡ μεταφορικὴ· τὰ κορακιστικά. Parlár gergóne, ἡ in gérgo.
Gérla, θ. κοφίνι.
Germanaménte, κυρίως, γνησίως, πιστῶς.
Germánico, καὶ Germáno, ἀρ. Γερμανικὸς, Γερμανός.
Germáno, ἐπίθ. fratéllo germáno, ὁμοπάτριος ἀδελφός· ἔτι, γνήσιος, ἀληθὴς, πιστός: ὡς τὸ, Sénso germáno, κτλ. γνήσιον, ἀληθὲς νόημα· ἔτι, οὐσιαστ. ἀδελφὸς, καθὼς καὶ τὸ Germána, θ. λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ Sorélla, ἀδελφή· ἔτι, εἶδος ἀγριοπάπιας.
Gérme, ἀρσεν. ἰδὲ Germóglio, καὶ Germináre, ἰδὲ Germogliáre.
Germinatívo, ἀρ. βλαστητικός.
Gérmini, ἀρσεν. πληθ. εἶδος παιγνιδίου (ἄλλως Minchiáte) καὶ τὰ χαρτία αὐτὰ, δι' ὧν παίζεται.
Germogliaménto, ἀρ. βλάστημα.
Germogliánte, κοιν. βλαστάνων.
Germogliáre, (móglio) βλαστάνω. Germogliáto, μετ.
Germóglio, ἀρ. καὶ Germóglia, θ. βλαστός.
Geroglificáre, (glífico) ποιῶ ἱερόγλυφα, ἐκφράζομαι διὰ ἱερογλύφων.
Geroglífico, οὐσιαστ. ἀρσεν. τὸ ἱερόγλυφον, τύποι, ἡ σχήματα, ὁποῦ μετεχειρίζοντο οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς δήλωσιν τῶν νοημάτων τους, εἰς τόπον τοῦ χαρακτῆρος· ὅθεν.
Geroglífico, ἐπίθ. ἀρ. ἱερογλυφικὸς, αἰνιγματώδης, μυστηριώδης.
Gerrettiéra, θ. τάγμα ἱππικὸν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ.
Gérsa, θ. ἰδὲ Bellétto.
Gerúndio, ἀρ. λέξις τῆς Γραμματ. εἶδος Μετοχ. ἄκλητον, λῆγον πάντοτε εἰς do, καὶ ἔχον σημασίαν ἐνεργητικὴν, καὶ παθητικήν· ὡς τὰ, amándo, ἀγαπῶντας, leggéndo, ἀναγινώσκωντας, κτλ.
Gessáto, καὶ Gessóso, ἀρ. γυψώδης, γυψωμένος.
Gésso, ἀρ. γύψος.

Gésta, θ. πληθ. τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα ἔργα.

Gestíre, (ísco) καὶ Gesteggiáre, (éggio) χειρονομῶ.

Gésto, ἀρ. χειρονομία· ἔτι, σχῆμα, θέσις· ἔτι, φροντίς, πρόνοια, διοίκησις.

Gesuíta, ἀρ. Ἰησουΐτης.

Géto, ἀρσεν. ἔχμα, πέδη, δέσιμόντι εἰς τὰ ποδάρια τῶν πουλίων.

Gettajóne, ἀρ. φυτόν, ὁποῦ γεννᾶται μεταξὺ τοῦ σίτου, ἔχον κόκκινα τὰ λουλούδιά του.

Gettáre, καὶ Gittáre, (gétto) βάλλω, ῥίπτω· ἔτι, ἐκχέω, ἐκπέμπω, ὡς τό, Gettáre odóre, ὄζω· ἐπὶ δενδρῶν, βλαστάνω· ἐπὶ μεταλλων, κτλ. χέω, χύνω, ἀναλύω. Gettáto, μετ.

Gettáta, θ. ἰδὲ Gittáta.

Gettatóre, ἀρ. ἀκοντιστής, καὶ ὁ ῥίπτων τι· ἔτι, χωνευτής.

Gétto, καὶ Géttito, ἀρσεν. βολή, ῥίψιμον· ἔτι, μίγμα χώματος καὶ ἀσβέστου μὲ νερόν· ἔτι, ἐντύπωμα, χώνευμα εἰς τὸ καλοῦπι. Fár gétto: ῥίπτειν τὰς πραγματείας εἰς τὴν θάλασσαν· ἔτι, Géttito, ἐμετός, ἔκκρισις.

Ghéppio, ἀρ. ἰδὲ Acertéllo. Far ghéppio: ἀποθνήσκειν.

Gherbíno, ἀρ. ἰδὲ Garbíno.

Gherminélla, θ. φενακισμός, γοήτευμα, παιγνίδι τῶν ἀγυρτῶν, ἀπάτη.

Ghermíre, καὶ Gremíre, (ísco) ἁρπάζω. Ghermíto, μετ.

Gherófano, ἰδὲ Garofano.

Gheróne, ἀρ. μέρος, τμῆμα, προσθήκη εἰς τὰ φορέματα.

Ghétto, ἀρ. τόπος, ὅπου κατοικοῦν οἱ Ἑβραῖοι.

Ghézzo, ἀρ. μαῦρος· καὶ εἶδος ἀμανηταρίου.

Ghiabaldána, ἢ βέλτιον Ghiarabaldána, θ. οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Ghiacciája, θ. τόπος, ὅπου διατηρεῖται ὁ πάγος· παγοθήκη.

Ghiacciáre, (ghiáccio) παγώνω. Ghiacciáto, παγωμένος.

Ghiáccio, ἀρσεν. πάγος, ὁ κρύσταλλος.

Ghiaccióso, ἀρ. κρυσταλλώδης, παγετώδης.

Ghiacciuólo, ἀρ. ὁ σταλαγμὸς συμπαγεὶς, κομμάτι πάγος.

Ghiádo, ἀρσεν. ὑπερβολικὸν κρύος. Mórto a ghiádo: φονευμένος μὲ σπαθὶ, παρὰ τοῦ Λατ. Gládius, τὸ ξίφος.

Ghiaggiuólo, ἀρσεν. ξιφίον, φυτόν τι.

Ghiája, καὶ Ghiára, θηλ. ψάμμος, ἄμμος χοντρή, ἀνακατωμένη μὲ χαλίκια.

Ghiajáta, θηλ. ποσότης ψάμμου εἰς στερέωσιν λασπεροῦ τόπου.

Ghiajóso, ἀρ. ψαμμώδης.

Ghiánda, θ. ἡ βάλανος· καὶ ἡ κορώνη τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου.

Ghiandája, θ. κορακίας, γάϊλα, πουλίον.

Ghiandífero, ἀρ. βαλανοφόρος.

Ghiazzeríno, ἀρ. εἶδος θώρακος.

Ghiazzeruóla, θηλ. εἶδος πλοίου.

Ghibellíno, ἀρ. ἰδὲ Guélfo.

Ghiéra, θ. κρίκος, σιδηροῦν στεφάνι· ἔτι, εἶδος βέλους παλαιοῦ· ἔτι, εἶδος ἰατρικοῦ.

Ghiéu ghiéu, τρόπος περιγελαστικός, ἴδιος τῶν παίδων· χωρὶς τοῦ αναδιπλ. σημαίνει, οὐδέν.

Ghignáre, (ghígno) ὑπομειδιῶ, χαμογελῶ.

Ghignáta, θ. ἄμετρος καὶ χλευαστικὸς γέλως.

Ghignazzáre, ἰδὲ Ghignáre.

Ghígno, ἀρσεν. ὑπομειδίαμα, χαμογέλασμα.

Ghinéa, θ. νόμισμα χρυσοῦν Ἀγγλίας.

Ghiótta, θ. λικάνιον τιθέμενον ὑπὸ τὴν σούβλαν διὰ νὰ στάζῃ τὸ πάχος τοῦ ψητοῦ.

Ghiótto, ἀρσεν. γαστρίμαργος, λαίμαργος· ἔτι, ὀρεκτικός· ἔτι, πονηρός, κάκιστος.

Ghiottonería, θ. μοχθηρία, κακία.

Ghiottornía, θ. γαστριμαργία, λαιμαργία, ἀδηφαγία· ἔτι, φαγὶ ὀρεκτικόν. Μεταφ. ἐπιθυμία.

Ghiózzo, ἀρ. κωβιός, γοβιός. (Οἱ Βενετ. Go.)

Ghiribizzáre, (bízzo) ἰδὲ Fantasticáre.

Ghiribízzo, ἀρ. λῆρος, φαντασία.

Ghiribizzóso, ἀρ. φανταστικός.

Ghirigóro, ἀρ. περίπλεγμα γραμμῶν καμωμένων ὡς ἔτυχε μὲ τὸ κονδύλι. Τροπ. πᾶν ἄλλο τι παρόμοιον ἔργον.

Ghirlánda, θηλ. στέφανος

ἀπὸ λουλοῦδια, χόρτα, φύλλα, κτλ.

Ghirlandáto, ἀρ. ἐστεφανωμένος μὲ ἄνθη.

Ghíro, ἀρ. ἐλειὸς, τυφλοπόντικος.

Ghirónda, καὶ **Girónda**, θ. μουσικόν τι ὄργανον.

Già, πάλαι, ἤδη· ἐνίοτε ἐστὶ μόριον ἀναπληρ.

Giacchè, ἐπειδὴ.

Giácchera, θ. παίγνιον.

Giácchio, ἀρ. εἶδος δικτύου.

Giacénte, κοιν. κείμενος.

Giacére, (giáccio) κατάκειμαι, κεῖμαι, κεῖτομαι· ἔτι, συνουσιάζομαι. Giácqui, giacésti, κτλ. παρακ. Giaciúto, μετοχ.

Giacére, **Giaciménto**, ἀρ. καὶ **Giacitúra**, θ. κατάκλισις, τὸ κεῖσθαι· καὶ ἡ σαρκικὴ μῖξις. Giacitúra del discórso, ἡ τάξις, ἡ οἰκονομία τοῦ λόγου.

Giacínto, ἀρσεν. ὑάκινθος· (ζιμποῦλι). καὶ λίθος πολύτιμος.

Giacitójo, ἀρ. κοίτη, ὁ τόπος ὅπου κεῖται τίς.

Giáco, ἀρ. εἶδος θώρακος κρικωτοῦ.

Giaculatória, θ. ἰδὲ Jaculatório.

Giallamína, θ. εἶδος πέτρας, καδμία.

Gialleggiáre, (gialléggio) κλίνω εἰς τὸ κίτρινον..

Giallézza, θ. καὶ **Gialló**re, **Gialláme**, ἀρσεν. κιτρινάδα, τὸ κίτρινον χρῶμα.

Giallíccio, ἀρ. κιτρινοειδής.

Giállo, ἀρ. κίτρινος.

Giallógno, καὶ **Giallógnolo**, ἀρ. κίτρινον σκοτεινὸν, ὀλίγον ζωντανόν.

Giambáre, (giámbo) παίζω, περιπαίζω, χορατεύω.

Giámbo, ἀρ. ἴαμβος, ποὺς μετρικὸς ἐκ δύο συλλαβῶν, τὴν μὲν βραχεῖαν, τὴν δὲ μακράν· καὶ ὁ ἐκ τούτου στίχος. Dar il giámbo: σώκπτω, περιπαίζω.

Giammái, ποτὲ, πώποτε.

Giamméngola, θ. πραγμάτιον, πρᾶγμα οὐτιδανόν.

Giannétta, θ. εἶδος δόρατος· ἔτι, ῥάβδος στρατιωτική.

Giannétto, ἀρ. ἵππος τῆς Γισπανίας.

Gianníżzero, ἀρσεν. πεζὸς στρατιώτης παρὰ Τούρκοις.

Giára, θ. εἶδος ποτηρίου.

Giárda, θηλ. καὶ κοινότερ. **Giardóni**, ἀρσεν. πληθ. πρίσματι, νόσος εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων· καὶ **Giárda**, σκῶμμα, περίπαιγμα.

Giardiniére, καὶ **Giardiniéro**, ἀρ. κηπουρός.

Giardíno, ἀρ. κῆπος.

Giargóne, ἀρ. λίθος πολύτιμος.

Giáro, καὶ **Gíchero**, ἀρ. ἄρον, εἶδος χόρτου.

Giattánzia, θ. ἀλαζονεία.

Giavellótto, ἀρ. εἶδος βέλους, ἀκοντίου.

Gibbóso, καὶ **Gibbúto**, ἀρ. ἰδὲ Góbbo.

Gibérna, θ. ἡ πκλάσκα.

Gicheróso, ἀρσεν. γεμάτος ἄρον· ἰδὲ Giáro. Μεταφ. ἐπιθ. παιδαρίου χαρίεντος, εὐθύμου.

Giélo, ἰδὲ Gélo.

Gielóne, ἀρ. εἶδος ἀμαυνταρίου.

Gieroglífico, ἰδὲ Jeroglífico.

Gíga, θηλ. ὄργανον μουσ. μὲ χορδὰς, καὶ μέρος συμφωνίας πολλὰ εὐθύμου.

Gigánte, ἀρσεν. γίγας. **Gigantésco**, καὶ **Gigantéo**, ἀρσεν. γιγάντειος, γιγαντιαῖος. **Gigantéssa**, θ. γιγάντισσα.

Giganteggiáre, (éggio) γιγαντιάω, ὑψώνομαι, φαίνομαι ὡς γίγας.

Gigliáto, ἀρ. ξιεσπαρμένος μὲ κρίνους· καὶ οὐσιαστ. εἶδος νομίσματος παλαιοῦ.

Gigliéto, ἀρ. κρινωνία.

Gigliétto, ὑποκορ. μικρὸς κρίνος· ἔτι, εἶδος κροσσοῦ, ἢ φοῦντας.

Gíglio, ἀρ. κρίνος.

Ginepráio, καὶ **Ginepréto**, ἀρσεν. τόπος, ὅπου εἶναι πολλαὶ ἀρκευθοι. Μεταφ. λαβύρινθος, ἐμπέρδευμα.

Ginépro, ἀρσεν. ἄρκευθος, δένδρον ἀκανθῶδες.

Ginéstra, θηλ. σπαρτίον, φυτόν τι.

Ginestréto, ἀρ. δάσος ἐκ σπάρτων.

Ginestrévole, κοιν. γεμάτος ἀπὸ σπαρτία.

Gingía, θ. ἰδὲ Gengía.

Ginnástica, θ. ἡ γυμναστικὴ, τέχνη ποιητικὴ σωματικῆς εὐεξίας.

Ginnétto, ἰδὲ Giannétto.

Ginocchiélło, ἀρ. γόνυ χοίρου· καὶ ὅπλον προφυλακτικὸν τοῦ γόνατος.

Ginócchio, ἀρσεν. τὸ γόνυ, τὸ γόνατον. πληθ. i ginócchi, καὶ le ginócchia, θ. **Ginocchiétto**, ὑποκορ.

Ginocchióne, καὶ **Ginocchióni**, ἐπίρρ. γονυκλιτῶς, γονατιστά.

Giò, φωνὴ τῶν ἀμαξάδων πρὸς τὰ ἄλογά των.

Gío, Παρακείμ. τοῦ Ῥήμ. Gíre, ἀντὶ τοῦ, Andò, ὕπηγε. Ποιητ.

Giocáre, ἰδὲ Giuocáre, κτλ.

Giochévole, κοιν. παιδιώδης, γελοῖος, χαρίεις, ἀστεῖος.

Giocofórza, Θ. ἀνάγκη.

Giocoláre, καὶ Giocolatóre, ἀρ. γελωτοποιὸς, ἀγύρτης.

Giocoláre, (giócolo) ποιῶ παιγνίδια, γοητείας, ἤγουν δείχνω παρασταίνω μὲ τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ ταχύτητα τῶν χειρῶν, ἢ ἄλλου τινός, ἐκεῖνο, ὅπου δὲν γίνεται κατὰ φυσικὸν τρόπον.

Giócolo, ἀρσεν. παίγνιον, παιγνίδι.

Giocondaménte, ἡδέως, χαριέντως.

Giocondáre, (giocóndo) ἡδύνομαι· ἐντρυφῶ, ξεφαντόνω. Αὐτοπαθ.

Giocondità, καὶ Giocondézza, Θ. ἡδονή, χαρά.

Giocóndo, ἀρ. καὶ Giocondévole, κοιν. ἡδύς, χαροποιὸς, τερπνός.

Giocosaménte, παιγνιωδῶς, ἀστείως, χωρατά.

Giocóso, ἀρ. παιγνιώδης, καὶ χαρίεις, χαρούμενος.

Giogája, Θηλ. τὸ ὑπό τὸν λαιμὸν κρεμάμενον δέρμα τῶν βοῶν· ἔτι, σειρά, συνέχεια βουνῶν.

Gióglio, ἀρ. ἡ αἶρα, ζιζάνιον.

Giógo, ἀρ. ζυγός· πληθ. Giógbi.

Giója, Θ. λίθος πολύτιμος· ἔτι, εὐφροσύνη, χαρά· ἔτι, τὸ στόμα τοῦ κανονίου.

Giojelláre, (jéllo) στολίζω μὲ πολυτίμους λίθους.

Giojelláto, μετ.

Giojelliére, ἀρ. ὁ γνωρίζων, καὶ πραγματευόμενος πολυτίμους λίθους· (τζοβαερτζής).

Giojéllo, ἀρ. πολλοὶ λίθοι συνδεδεμένοι, ἢ καὶ ὁ λίθος αὐτός· (τζοβαέρι).

Giojóso, ἀρσεν. περιχαρής, χαρούμενος.

Gioíre, (ísco) τέρπομαι, ἀπολαύω, χαίρω.

Giólito, ἀρ. ἀπόλαυσις, ἀνάπαυσις μετὰ τὸν κόπον, καὶ ἐξαιρέτως μετὰ τὸ ταξείδιον· Stáre in giólito: λέγεται ἐπὶ καραβίων ἱσταμένων ἐν γαλήνῃ, ἢ ἐν λιμένι.

Giomélla, ἰδὲ Giumélla.

Giorgería, ἰδὲ Bravúra.

Giornále, ἀρσεν. ἡμερολόγειον, ἐφημερίς· καὶ ἐπίθ. κοιν. ἡμέριος, ἡμερήσιος.

Giornaliére, οὐσιαστ. ἀρ. ἡμεροεργάτης.

Giornaliéro, ἐπίθ. ἀρ. καθημερινός.

Giornalménte, καὶ A giornáta, Alla giornáta, ἐπίρρ. καθεκάστην ἡμέραν.

Giornáta, Θ. ἡμέρα· ἔτι, μάχη, πόλεμος. A gran giornáte: μὲ ταχύτητα μεγάλην.

Giornéa, Θηλ. εἶδος ἱματίου. Allacciársi, Cingersi, ἢ Affibbiársi la giornéa: ἐπιχειρίζομαί τι μὲ ὅλην τὴν ἐνέργειαν καὶ δύναμιν, διϊσχυρίζομαι.

Giórno, ἀρ. ἡμέρα. Giórno di lavóro: ἐργάσιμος ἡμέρα, ἡ ἐργατινή.

Gióstra, Θ. κοντοπαικτική, ἀγὼν ἱππικὸς διὰ τῶν δοράτων, παιγνίδι, ἢ μάχη ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον μὲ κοντάρι.

Giostráre, (gióstro) κοντομάχομαι, παίζω μὲ τὸ κοντάρι ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον.

Giostratóre, ἀρ. κοντοπαίκτης.

Giovaménto, ἀρ. ὠφέλεια.

Giovanáccio, Giovanástro, καὶ Giovinástro, ἀρσεν. νέος ἄπρακτος, ἄπειρος πραγμάτων.

Giovanáglia, Θ. πλῆθος νεανίσκων· νεολαία.

Gióvane, καὶ Gióvine, κοιν. νέος, νέα.

Giovaneggiáre, (giovanéggio) νεανιεύομαι, νεανικῶς πράττω.

Giovanésco, ἀρ. νεανικός. πληθυντ. schi.

Giovanézza, καὶ Giovinézza, Θ. νεότης.

Giovaníle, κοιν. νεανικός.

Giovanótto, καὶ Giovinótto, ἀρ. ἀκμαῖος, εὔρωστος νέος.

Giováre, (gióvo) ὠφελῶ, βοηθῶ. Δοτ. ἢ Αἰτιατ. ἔτι, τέρπω, καθηδύνω. καὶ Αὐτοπαθ. ὠφελοῦμαι.

Giováto, μετ.

Giovatívo, ἀρ. ὠφέλιμος.

Gióve, Ζεύς· ἰδὲ Dei.

Giovedì, ἀρ. πέμπτη, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Giovénca, Θηλ. ἡ δάμαλις· πληθ. che.

Giovénco, ἀρσεν. μόσχος· πληθ. chi.

Giovenile, ἰδὲ Giovaníle.

Gioventù, Θ. νεότης· καὶ νεολαία.

Giovévole, κοιν. ὠφέλιμος.

Giovevolézza, θ. ὠφέλεια.

Giovevolménte, ὠφελίμως.

Gioviále, κοιν. τοῦ Διός· ἔτι, εὐπροσήγορος.

Giovialità, θ. ἱλαρότης, εὐθυμία, φιλοφροσύνη, χαρά.

Gióvine, ἰδὲ Gióvane.

Giracápo, ἰδὲ Capogíro.

Giracò, ἀρ. εἶδος ἄνθους. καὶ Giráco, ἐπωνυμία πλαστὴ συγγραφέως τινός.

Giráffa, θ. καμηλοπάρδαλις.

Giraménto, ἀρ. καὶ Girazióne, θ. περίοδος, γῦρος, περιτριγύρισμα.

Girándola, θ. πυροτεχνικὸς τροχός. Μεταφ. περιαγωγή, τέχνη, ἐπιβουλή· ἔτι, γῦρος.

Girandoláre, (rándolo) ἰδὲ Fantasticáre.

Giráre, (gíro) περίειμι, περιέρχομαι, περιοδεύω, γυρίζω, περιτριγυρίζω.

Giráre, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἰδὲ Giraménto.

Girasóle, ἀρ. ἡλιοτρόπιον, φυτὸν, καὶ λίθος πολύτιμος.

Giráta, θηλ. γῦρος.

Giratívo, ἀρσεν. περιφερὴς, κυκλοφορικός.

Giravólta, θηλ. περίοδος, γῦρος, στροφογύρισμα.

Gíre, ἰδὲ Andáre.

Girélla, θηλ. τροχίσκος, εἶδος τροχοῦ μικροῦ.

Girellájo, ἀρ. ὁ ἔχων, ἢ ποιῶν τροχίσκους. Τροπ. ἀκατάστατος.

Giréllo, ἀρσεν. κυκλίσκος· ἔτι, ἡ ποδιὰ τοῦ θώρακος· ἔτι, ὁ πάτος τῆς ἀγκυνάρας. (Οἱ Βενετ. Fóndo).

Girévole, κοιν. εὔστροφος, ἀκατάστατος.

Girfálco, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.

Giro, ἀρ. γῦρος, κύκλος.

Giróne, ἀρ. μέγας γῦρος. Girón di vénto, ἀνεμοστρόβιλος.

Giróvago, ἀρ. ἀλώμενος, πλάνης.

Gít, ἀρ. μελάνθιον, φυτόν· λέγεται καὶ Gittajóne, Gitteróne, καὶ Gittóne ἰδὲ Gettajóne.

Gíta, θ. πορεία, βάδισμα· παρὰ τοῦ Gíre.

Gittaménto, ἀρ. βολὴ, ῥίψιμον.

Gittáre, ἰδὲ Gettáre, κτλ.

Gittáta, θ. βολὴ, ῥίψιμον.

Giù, κάτω· ἐναντ. τοῦ, Sù· λέγεται καὶ Giúso.

Giúbba, θ. χιτὼν, φόρεμα· ἔτι, ἡ χαίτη λέοντος, ἵππου, κτλ. ὅθεν, Giubbáto, ἀρ. χαιτόεις.

Giubbilánte, κοιν. ἀγαλλόμενος.

Giubbiláre, ἰδὲ Giubiláre, κτλ.

Giubbiléo, ἀρ. Ἰουβηλαῖος, ἄφεσις πλήρης, καὶ τελεία ὅλων τῶν ἁμαρτημάτων, τὴν ὁποίαν χαρίζει ὁ Πάπας καθε εἰκοσιπέντε χρόνους· λέγεται καὶ Anno Sánto. παρ' Ἑβραίοις, ὁ πεντηκοστὸς χρόνος.

Giubbóne, καὶ Giubbétto, ἀρ. θώραξ, χειτὼν, καμιζόλα.

Giubiláre, (giúbilo) ἀγάλλομαι.

Giúbilo, καὶ Giubilío, ἀρ. καὶ Giubilazióne, θηλ. ἀγαλλίαμα, χαρά.

Giucáre, καὶ Giuocáre, (giuóco) παίζω.

Giucatóre, καὶ Giuocatóre, ἀρσεν. παίκτης.

Giucoláre, ἰδὲ Giocoláre.

Giudáico, καὶ Giudeésco, ἀρ. ἰουδαϊκός· πληθ. cischi.

Giudaísmo, ἀρ. ἰουδαϊσμός.

Giudaizzáre, (ízzo) ἰουδαΐζω, μιμοῦμαι τοὺς Ἰουδαίους.

Giudéo, ἀρσεν. ἰουδαῖος.

Giudicaménto, ἀρ. κρίσις· λόγος, γνώμη.

Giudicáre, (giúdico) κρίνω· Giudicáto, μετ.

Giudicatívo, ἀρ. δικαστικός.

Giudicáto, οὐσιαστ. ἀρ. δικαιοδοσία, τὸ ὀφφίκιον τοῦ κριτοῦ, ὡς τὸ, Ducáto, κτλ. ἔτι, κρίσις, ἀπόφασις.

Giudicatóre, ἀρσεν. κριτής.

Giudicatório, ἀρ. δικαστικός.

Giudicatúra, θ. τὸ ἐπάγγελμα, ὀφφίκιον τοῦ κριτοῦ· ἔτι, ἀπόφασις, κρίσις.

Giudicazióne, θ. κρίσις.

Giúdice, ἀρ. κριτής. κτλ. ci. Giudichéssa, καὶ Giúdice, θηλ.

Giudiciále, κοιν. δικαστικός· γράφεται καὶ διὰ τοῦ z. καθὼς, κτλ. ἰδὲ εἰς τὸ Deliberatívo.

Giudiciário, ἀρ. δικαστικὸς, δικανικός.

Giudício, ἀρ. τὸ κριτήριον, καὶ ἡ κρίσις· ἔτι, λόγος, γνώμη.

Giudiciosaménte, μὲ κρίσιν, φρονίμως.

Giudicióso, ἀρ. φρόνιμος.

Giúgero, ἰδὲ Júgero.

Giúggiola, θηλ. ζίζυφον, πωρικόν· καὶ Giúggiolo, ἀρ. τὸ δένδρον, ζίζυφος.

Giúgnere, καὶ Giúngere, φθάνω, ἔρχομαι εἰς τόπον· ἔτι, ἑνώνω, συνά-

πτω· καὶ αὐτοπαθ. ἑνώνομαι· ἔτι, εὑρίσκω. ἐπιτυχαίνω, πιάνω· αὐξάνω· παρακινῶ· φέρω εἴς τι· ἀπατῶ· Giúngo, ἐνεστ. Giúnsi, παρακ. Giúnto, μετ.

Giugniménto, καὶ Giungiménto, ἄρσεν. ἕνωσις.

Giúgno, ἀρ. ἰούνιος μήν.

Giulébbo, καὶ Giulébbe, ἀρ. γιουλέπον, ποτὸν μὲ ζάκχαριν, νερὸν, καὶ χυμοὺς χόρτων, ἢ μήλων.

Giulécco, ἀρ. εἶδος φορέματος ἴδιον τῶν σκλάβων.

Giúlio, ἀρ. εἶδος νομίσματος εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Τοσκάναν.

Giulività, θηλ. ἱλαρότης, χαρά.

Giulivo, ἀρ. ἱλαρὸς, εὔθυμος, χαρούμενος.

Giumélla, ἢ Giomélla, εἶδος μέτρου· ὅσον χωρεῖ εἰς τὸ κοῖλον τῶν χειρῶν κατὰ μῆκος συνημμένων.

Giuménto, ἀρ. ὑποζύγιον, κτῆνος· Giuménta, θ. Μεταφ. πόρνη.

Giuncája, θηλ. καὶ Giunchéto, ἀρ. τόπος γεμάτος σχοίνους.

Giuncáre, (giúnco) ἐπιπάσσω, σκεπάζω μὲ σχοίνους· ἢ ἁπλῶς μὲ κάθε λογὶς χόρτα, λουλούδια, φύλλα.

Giuncáta, θηλ. γάλα πεπηγμένον, ἢ εἶδος τυροῦ, γιαγουρτιοῦ.

Giunchíglia, θ. εἶδος ἄνθους.

Giúnco, ἀρ. ἡ σχοῖνος, τὸ βροῦλον· πληθ. ci.

Giuncóso, ἀρ. σχοινώδης, γεμάτος βροῦλα.

Giúngere, ἰδὲ Giúgnere.

Giunóne, ἰδὲ Dea.

Giúnta, θ. ἄφιξις, φθάσιμον, καὶ προσθήκη· τὸ ἐπίμετρον. Piú la giúnta, che la derráta: Παροιμ. τὰ πάρεργα τῶν ἔργων πλείω. Più l'accessório, che il principále. A prima giúnta: κατ' ἀρχὰς, κατὰ πρώτην προσβολήν· ἰδὲ καὶ Giuntúra.

Giuntáre, (giúnto) ἀπατῶ.

Giuntatóre, ἀρ. ἀπαταιών.

Giunteria, θ. ἀπάτη, δόλος.

Giúnto, (παρὰ τοῦ Giúgnere) φθασμένος, ἑνωμένος, πιασμένος, ἀπατημένος. A máni giúnte: ἱκετηκῶς, μὲ σταυρωμένα χέρια.

Giuntúra, θ. ἁρμὸς, συνάφεια, ἕνωσις.

Giuocacchiáre, (cácchio) παίζω ὀλίγα, ἢ σπανίως.

Giuocáre, ἰδὲ Giucáre.

Giuocatóre, ἀρ. παίκτης.

Giuóco, ἀρ. παιδιά, παιγνίδι· καὶ ὁ τόπος τοῦ παιγνιδίου. A giuóco: ἐπιθ. ἑτοίμως. Pigliársi, ἢ Fársi giuóco: περιγελῶ, περιπαίζω.

Giuocofórza, θ. ἀνάγκη.

Giuocoláre, ἰδὲ Giocoláre, Ῥῆμα.

Giúppa, ἰδὲ Giúbba.

Giuraménto, ἄρσεν· ὅρκος.

Giuranteménte, καὶ Giurataménte, μεθ' ὅρκου.

Giuráre, (giúro) ὀμνύω, κάμνω ὅρκον· καὶ ἐγγυῶ τινὶ γυναῖκα. Giuráto, μετ. ὀμωμοσμένος.

Giurativo, καὶ Giuratório, ἀρ. ὁρκωμοτικός.

Giúre, ἀρ. τὸ δίκαιον, ὁ νόμος, ἡ ἐπιστήμη τῶν νόμων.

Giureconsúlto, Giurisprudénte, καὶ Giurisperíto, ἄρσεν. νομικός.

Giuridicaménte, δικαστικῶς, νομίμως.

Giurídico, ἄρσεν. νομικὸς, νόμιμος.

Giurisdizionále, κοιν. δικαστικὸς, ἀνήκων εἰς δικαιοδοσίαν.

Giurisdizióne, θ. δικαιολογία, δικαιοδοσία, ἐξουσία· γράφ. καὶ χωρὶς τοῦ G, καθὼς καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ.

Giurisprudénza, θ. ἡ νομικὴ τέχνη, ἐπιστήμη.

Giurísta, ἀρ. νομικός. οὐσιαστ. καὶ ἐπίθ.

Giusárma, θ. εἶδος πελέκεως παρὰ τοῖς Παλαιοῖς.

Giúso, ἰδὲ Giù.

Guisquiámo, ἀρ. ὑοσκύαμος, δαιμοναρία, χόρτον.

Giústa, καὶ Giústo. πρόθ. καθ' ὅσον. κατά. Αἰτιατ.

Giustaménte, δικαίως.

Giustézza, θ. ἀκρίβεια.

Giustificáre, (giustífico) ἀποδείχνω μὲ δίκαια τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος· ἔτι, δικαιώνω, δικαιολογῶ. Giustificáto, ἀπολελογημένος, δικαιωθείς.

Giustificatívo, ἀρ. δικαιολογητικός.

Giustificazióne, θηλ. δικαίωσις, δικαιολόγημα, ἀπολογία.

Giustízia, θ. δικαιοσύνη.

Giustiziáre, (giustízio) τιμωρῶ μὲ τὸν θάνατον· ἔτι, βασανίζω. Giustiziáto, ἀρ. θανατωμένος, κατάδικος.

Giustiziére, καὶ ro, ἀρ. καὶ

Giustiziéra, θ. δήμιος, ὁ φονεύων τοὺς ἀποφασισμένους εἰς θάνατον· λέγεται καὶ Carnéfice, ἢ Bója.

Giústo, ἀρσεν. δίκαιος· οὐσιαστ. καὶ ἐπίθ. ἀκριβής, ἴσος, ὀρθός· καὶ ἐπίρρ. δικαίως.

Glába, θ. κλόνος δένδρου κομμένος εἰς τὰς δύο ἄκρας διὰ νὰ φυτευθῇ.

Glaciále, κοιν. παγετώδης· ἐπίθ. θαλάσ. ἢ Ζώνης· κατάψυχρος, παγωμένη.

Gladiatóre, ἀρ. μονομάχος.

Gládio, ἀρ. ξίφος, σπαθί. Λατ. καὶ Ποιητ.

Glándula, θ. ἀδήν, βαλανίδιον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν λαιμὸν καὶ μασχάλην, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῶν ζώων μεταξὺ τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν, σφαιροειδὲς τὸ σχῆμα, ὁμοιόν πως μὲ τὸ νεφρόν, ὅμως μικρόν.

Glandulóso, ἀρ. ἀδενώδης.

Glásto, Glástro, καὶ Guádo, ἀρ. φυτόν τι διὰ βαφήν, βαθὺ γαλάζιον.

Gláuco, ἀρ. γλαυκός, κυανός, γαλάζιος.

Gláve, ἀρ. ξιφίας, ψάρι· λέγεται καὶ Pésce spáda.

Glèba, θ. ἡ βῶλος. Λατ.

Gli, τὸ πληθ. τοῦ Ἄρθρου, Lo· οἱ· τά· εἶναι καὶ Δοτικὴ ἑνικ. ἀντὶ τοῦ, A lui, τῷ· ἐπὶ θ. δὲ, λέγ. Le, τῇ. Εἶναι καὶ ἐπίρρ. τοπικὸν, ἐκεῖ.

Gliéle, Ἀντων. σύνθ. ἐκ τοῦ Gli καὶ Le· παρεντιθεμένου τοῦ E, δι' εὐφωνίαν, συμαίνουσα τὴν Δοτικ. τοῦ Ἑνικοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν Αἰτιατ. ποτὲ μὲν τοῦ πληθ. ποτὲ δὲ τοῦ Ἑνικοῦ ἐπὶ ἀρ. καὶ θηλ.

Glióne, ταυτοδύναμ. καὶ σχεδὸν ταυτοσήμ. τοῦ Gliéle.

Glóbo, ἀρσεν. σφαῖρα.

Globositá, θηλ. τὸ σφαιροειδές·

Globóso, ἀρ. σφαιροειδής.

Glória, θ. δόξα. Gloriúzza, ὑποκορ. δοξάριον.

Gloriáre, (glório) καὶ Glorificáre, (rífico) ἐπαινῶ, αἰνῶ, δοξάζω· καὶ Αὐτοουδ. καυχῶμαι.

Gloriazióne, θ. καύχησις.

Glorificatóre, ἀρ. δοξαστής.

Glorificazióne, θ. καὶ Glorificaménto, ἀρ. δόξα, ἔπαινος.

Gloriosaménte, ἐνδόξως.

Glorióso, ἀρ. ἔνδοξος. λαμπρός· ἔτι, κενόδοξος, ἀλαζονευόμενος.

Glósa, θ. γλῶσσα, ἤτοι μεθερμήνευσις, ἐξήγησις.

Glósare, (glóso) ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ.

Glosatóre, ἀρ. ἑρμηνεύς, ἐξηγητής.

Glossário, ἀρσεν. γλωσσάριον, λεξικόν.

Glossógrafo, ἀρ. γλωσσογράφος.

Glútine, θηλ. ἡ κόλλα.

Glutinóso, ἀρ. κολλάδης, κολλητικός.

Gnáffe, εἶδος ὅρκου, ὡς τό, Affè.

Gnauláre, (gnáulo) νιαουρίζω· ἰδὲ Miagoláre.

Gnócco, ἀρσεν. ζυμάρι, ἢ εἶδος ψωμὶ στρογγυλοειδὲς· καὶ ἐπίθ. ἀνθρώπου, ἀπαίδευτος, παχὺς τὸν νοῦν, χοντρὸς, ἀνόητος.

Gnomóne, θηλ. γνώμων. Γεωμετ.

Gnórri, ἀρ. ἀμαθής, ἀγνοῶν.

Gnúdo, ἀρσεν. γυμνός.

Góbba, θηλ. καὶ Góbbo, ἀρ. τὸ κύρτωμα, καὶ ὁ κυρτός, κυφρός, ἢ καμποῦρα, καὶ ὁ καμπούρης.

Góccia, Gócciola, θηλ. καὶ Gócciolo, ἀρ. ἡ σταγών, ἡ σταλαγματία.

Gocciaménto, καὶ Goccioláménto, ἀρ. σταλαγμός.

Gocciáre, καὶ Goccioláre, (góccio, καὶ gócciolo) ἀποστάζω, σταλαγματίζω. Gocciolàto, μετ.

Gocciolatójo, ἀρ. αὐλάκι, διὰ νὰ στάζῃ τὸ νερὸν, ἡ βροχή.

Gocciolatúra, θ. τὸ σημεῖον ὁποῦ κάμνει ἡ σταλαγματία.

Gocciolóne, ἀρσεν. μεγάλη σταλαγματία· ἔτι, ἐπίθ. ἀνθρώπου· ἰδὲ Babbáccio.

Gocciolóso, ἀρ. σταλακτικός.

Godére, (gódo) ἀπολαύω, ἐντρυφῶ· εὐφραίνομαι, χαίρω. Γενικ. ἐνίοτε καὶ Αἰτιατ. Godúto, μετ.

Godíbile, καὶ Godévole, κοιν. καὶ Goderéccio, ἀρ. καταθύμιος, ἐφετός, ἀρεστός, τερπνός, ὃν δύναταί τις νὰ χάρῃ.

Godiménto, ἀρσεν. χαρά, ἀπόλαυσις.

Goffággine, Goffería, καὶ Goffézza, θ. ἀπειροκαλία, ἀσοφία, ψυχρότης.

Goffaménte, ἀπαιδεύτως.

Góffo, ἀρ. ἀπαίδευτος, ἀνόητος, ἄνοστος.

Gógna, θ. κύφων· τόπος δημόσιος, ὅπου δένονται οἱ κακοῦργοι μὲ τὰς χεῖ-

ρας ὀπίσω, καὶ μὲ τὸν σίδηρον εἰς τὸν λαιμόν. Τροπ. δεσμά· οὕτως ὀνομάζεται ὑβριστικῶς καὶ ἕνας κακοῦργος.

Góla, ϑ. ὁ οἰσόφαγος, ὁ λαιμός, ὁ λάρυγξ· ἔτι, γαστριμαργία, λαιμαργία, καὶ ἐπιϑυμία. **Mentír per la góla**: ἀναισχύντως ψεύδεσϑαι·

Golétta, ϑ. τὸ σκεπάζον τὸν λαιμὸν μέρος τοῦ ἐνδόματος.

Gólfo, ἀρ. κόλπος ϑαλάσσης. **Navigáre a gólfo lanciáto**, κατ' εὐϑεῖαν πλέειν. ἀντίκ. τῷ, **Costeggiáre.**

Golosaménte, ἐπιϑυμητικῶς, μετὰ λαιμαργίας.

Golositá, ϑηλ. λιχνεία, λαιμαργία.

Golóso, ἀρ. λαίμαργος.

Gólpe, οὐσιαστ. ϑ. ἀλεποῦ· ἔτι ἐρισύβη· ὅϑεν **Grano golpáto**: σῖτος διεφϑαρμένος **dalla Gólpe**, ἐκ τῆς ἐρισύβης.

Golpóne, ἰδὲ **Volpóne.**

Gombína, ϑ. ἱμάς, τὸ λουρὶ τῆς ῥάβδου, μεϑ' ἧς κτυποῦσι τὸν σῖτον.

Gómena, **Gómona**, καὶ **Gúmina**, ϑ. ὁ κάλως, ἡ γούμενα.

Gómito, ἀρ. ὁ ἀγκών· ἔτι, γωνία· ὅϑεν, **Gomitáta**, ϑηλ. πληγή, κτύπημα μὲ τὸν ἀγκῶνα. (Οἱ Βενετ. **Cómio**, καὶ **Comiáda**).

Gomítolo, ἀρσεν. ἀγαϑίς, κουβάρι.

Gomitóne, καὶ **Gomitóni**, ἐπίῤῥ. ἀκουμβισμένος εἰς τοὺς ἀγκῶνας.

Gómma, ϑ. κόμμι, δάκρυον τῶν δένδρων· καὶ εἶδος νόσου.

Gommaelémi, ϑηλ. εἶδος ῥητίνης τῆς Ἀμερικῆς.

Gommarábica, ϑ. κόμμη ἀραβικόν.

Gommífero, ἀρσεν. κομμιφόρος.

Gommóso, ἀρ. κομμιώδης.

Gomorréa, ἰδὲ **Gonorréa.**

Góndola, ϑ. εἶδος μικροῦ πλοίου εἰς χρῆσιν μάλιστα ἐν Βενετίᾳ.

Gonfalóne, ἀρσεν. σημαία, φλάμπουρον· ὅϑεν **Gonfalonáta**, ϑ. τὸ πλῆϑος ὁποῦ ἀκολουϑεῖ μίαν σημαίαν.

Gonfaloniére, καὶ **Gonfaloniéro**, ἀρ. σημαιοφόρος. τὰ νῦν, **Alfiére.**

Gónfia, ἀρσεν. γυαλᾶς, ὁ δουλεύων γυαλιὰ μὲ τὴν πνοὴν εἰς τὸν λύχνον.

Gonfiagióne, **Gonfiággine**, **Gonfiézza**, **Gonfiatúra**, ϑ. καὶ **Gonfiaménto**, ἀρ. ὄγκωμα, ὄγκος, φούσκωμα.

Gonfiáre, (**gónfio**) ὀγκῶ, φουσκώνω· καὶ ὀγκοῦμαι. **Gonfiáto**, μετ.

Gonfiatójo, ἀρσεν. ὄργανον πρὸς φούσκωμα.

Gónfio, καὶ **Gonfiáto**, ἀρ. οὐσιαστ. ἰδὲ **Gonfiagióne**· καὶ ἐπίϑ. πρισμένος, φουσκωμένος, ὀγκώδης.

Gonfiótto, οὐσιαστ. ἀρ. ἀσκός, φοῦσκα.

Góngola, καὶ **Gónga**, ϑ. παρίσϑμια, πρίσμα εἰς τὸν λαιμόν.

Gongoláre, (**góngolo**) σκιρτῶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς, χαίρω.

Gónna, καὶ **Gonnélla**, ϑ. φόρεμα γυναικεῖον.

Gonorréa, ϑ. γονόῤῥοια· καὶ **Gonorreáto**, ἀρ. ὁ πάσχων γονόῤῥοιαν.

Gónzo, ἀρ. ἰδὲ **Góffo.**

Góra, ϑ. σωλήν, ὑδραγωγεῖον εἰς χρῆσιν τῶν μύλων.

Górbia, ϑ. τὸ πυραμοειδὲς καὶ στρογγυλὸν σίδηρον εἰς τὴν ἄκραν τῆς ῥάβδου· ἔτι, ἡ ἀκμὴ τοῦ βέλους· καὶ εἶδος σμιλαρίου.

Górga, καὶ **Górgia**, ϑ. γαργαρεών, ὁ λάρυγξ, ὁ γούργουρας· ἰδὲ καὶ **Górgo.**

Gorgheggiáre, (**éggio**) ψάλλω τρέμωντας τὴν φωνήν· λέγεται καὶ **Tirár di górgia.** λέξ. Μουσ.

Gorgiéra, ϑ. εἶδος περιτραχήλου μὲ δίπλαις· ἔτι, ὅπλισις τοῦ λαιμοῦ· καὶ αὐτὸς ὁ λαιμός.

Gorgióne, ἀρ. μέϑυσος, ὁ ἀμέτρως πίνων.

Górgo, ἀρσεν. δίνη, ἡ συστροφὴ τοῦ νεροῦ εἰς τὰ χαντάκια, καὶ τὸ μέρος ὅπου τὸ νερὸν εἶναι βαϑύτερον· ἔτι, ῥύαξ, ποταμάκι.

Gorgogliaménto, ἀρ. **Gorgóglio**, καὶ **Gorgoglío**, ἀρ. βορβορυγή.

Gorgogliáre, (**gorgóglio**) γογγύζω, μουρμουρίζω ὡσὰν τὸ νερόν, βορβορύζω.

Gorgoglióne, καὶ **Gorgóglio**, ἀρ. ὁ κίς, ὁ τρώξ, σκώληξ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ ὄσπρια. κοινότερ. **Tónchio.**

Gorgozzúle, ἀρ. καὶ **Gorgózza**, ϑ. οἰσόφαγος, ὁ λαιμός· ἐνίοτε καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

Górra, ϑηλ. εἶδος λύγου, λυγαριᾶς· καὶ σκούφια χωριατική.

Góta, θηλ. ἡ παρειά, τὸ μάγουλον.

Gotáta, θ. κόλαφος, ῥάπισμα.

Gótta delle máni, θηλ. χειράγρα. Gótta de' piédi, ποδάγρα.

Gótto, ἀρ. ποτήριον· ἴσως τὸ Ἑλλην. κώθων.

Gottóso, ἀρ. ποδαγρός, ἢ χειραγρός.

Governále, ἀρ. τὸ πηδάλιον, τημόνι.

Governaménto, ἀρσεν. καὶ Governazióne, θ. κυβέρνησις.

Governáre, (govérno) διοικῶ κυβερνῶ· ἔτι, ἰσάζω, φκιάνω.

Governatóre, ἀρ. διοικητής, κυβερνήτης. Governatríce, θ.

Govérno, ἀρσεν. διοίκησις, κυβέρνησις, ἐπαρχία.

Gozzája, θ. συνάθροισις ὕλης εἰς τὸν φάρυγκα· ἔτι, ὁ ὀγκωμένος φάρυγξ. Μεταφ. ὀργή, πεπαλαιωμένον μῖσος.

Gózzo, θηλ. ἡ φοῦσκα τοῦ λαιμοῦ τῶν πουλίων· ἔτι, φάρυγξ, λαιμός· ἢ φούσκωμα τοῦ λαιμοῦ· ἔτι, εἶδος ὑαλίνου ἀγγείου.

Gozzovíglia, θ. καὶ Gozzovíglio, ἀρ. κῶμος, πότος, τραπέζι, φαγὶ ἄτακτον, χαροκοπία.

Gozzovigliáre, (víglio) κωμάζω, χαροκοπῶ. (παρὰ τοῦ Gózzo).

Gozzovigliáta, θηλ. ἰδὲ Gozzovíglia.

Gozzúto, ἀρ. χοιροδώδης, ὁ ἔχων γάγγλιον, πρῖσμα εἰς τὸν λαιμόν.

Grácchia, θ. κορώνη.

Gracchiaménto, ἀρ. κρογμός, κοράκισμα.

Gracchiáre, (grácchio) κρώζω, κορακίζω, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, φλυαρῶ.

Gracchiatóre, καὶ Gracchióne, ἀρ. φλύαρος.

Grácco, καὶ Grácculo, ἀρ. εἶδος κόρακος, ἢ κορώνης.

Gracidáre, (grácido) κοάζω, ἴδιον τῶν βατράχων. Μεταφ. φωνάζω.

Grácile, κοιν. ἰσχνός, λιγνός, ἀδύνατος.

Gracilità, θ. ἰσχνότης.

Gradataménte, κλιμακηδόν, βαθμηδόν.

Gradazióne, καὶ Graduazióne, θ. ἡ βαθμηδὸν πρόβασις, προβιβασμός, ἀνάβασις.

Gradélla, θηλ. πλεκτόν τι ἀπὸ σχοίνους, ἢ καλάμια, εἰς ὃ οἱ ψαράδες κλείουν τὰ ψαράρια· ἰδὲ καὶ Graticola.

Gradévole, κοιν. καταθύμιος, ἀρεστός.

Gradevolménte, εὐαρέστως, εὐνοϊκῶς, φιλανθρώπως, ἀρεστῶς.

Gradiménto, ἀρ. ὑποδοχή, χάρις, εὐαρέστησις.

Gradíno, ἀρ. βαθμίς.

Gradíre, (ísco) ἀποδέχομαι, εὐαρεστῶ· ἔτι, προβαίνω, ἀναβαίνω.

Gradíto, ἀρ. ἀρεστός.

Grádo, ἀρ. βαθμός, μοῖρα· ἔτι, ἀξία. I Grádi, ἢ Gradíni della scála, τὰ σκαλίδια τῆς κλήμακος, σκάλας. Veníre in grádo, Avére ἢ Préndere a grádo, κτλ. δέχομαι, εὐαρεστοῦμαι εἴς τι. Mío mal grádo, Mal túo grádo: ἀκουσίως, ἄκοντι, οὐχ ἑκών, στανικῶς μου. Sapér grádo a qualchedúno: εἶμαι ὑπόχρεως, χρεωστῶ χάριν τινί.

Graduále, κοιν. ὁ κατὰ βαθμοὺς προχωρῶν. Graduáli, λέγ. ι έ. Ψαλμοί, ὁποῦ νομίζουσί τινες νὰ ἔγιναν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς Βαβυλωνικῆς αἰχμαλωσίας· ἔτι, στίχοι, ὁποῦ ψάλλονται παρὰ Λατ. μετὰ τὸν Ἀπόστ. πρὶν τοῦ Εὐαγ.

Gradualménte, καὶ Graduataménte, κλιμακηδόν, ἀπὸ βαθμὸν εἰς βαθμόν.

Graduáto, ἀρ. ἀξιωματικός.

Graffiaménto, Gráffio, ἀρ. καὶ Graffiatúra, θ. ἄμυξις, σπάρασις, γρατζουνίασμα, ζουγγράνισμα.

Graffiáre, (gráffio) ἀμύττω, ξέω, γρατζουνιάζω, σπαράττω, σχίζω, ζυγγρανίζω.

Graffiasánti, κοιν. ὑποκριτής.

Gráffio, ἀρ. ἰδὲ Graffiaménto. ἔτι, ἁρπάγη, ἀγκίστρι, τζιγκέλιον.

Gragnuóla, καὶ Gragnóla, θ. ἰδὲ Grándine.

Gramáglia, θ. πένθιμον φόρεμα.

Gramáre, (grámo) ποιῶ τινὰ λυπημένον, δυστυχῆ.

Gramézza, θ. λύπη.

Gramígna, καὶ Gremígna, θηλ. ἄγρωστις, ἀγριάδα, σκυλόχορτον.

Gramignáio, ἀρ. τραφείς, θρεμμένος μὲ ἄγρωστιν χλόην.

, ἀρ. εἶδος ἐ-
..ιαιας πολυφύλλου.
Grámignóso, ἀρ. χορτώδης, γεμάτος ἀπὸ ἄγρωστιν, σκυλόχορτον.
Grammática, Ѳ. Γραμματική. Grammaticále, κοιν. γραμματικός, ἀνήκων εἰς τὴν Γραμματικήν. Grammaticalménte, γραμματικῶς. Grammatichería, Ѳ. λεπτολογία γραμματική. Grammático, ἀρ. Γραμματικός· πληѲ. ci. γράφονται καὶ δι' ἑνός, m.
Grámo, ἀρσεν. ἄθλιος, ταλαίπωρος, λυπημένος. Μεταφ. φιλάοθενος.
Grámola, Ѳ. λιναροκόπανον.
Gramoláre, (grámolo) καθαρίζω τὸ λινάρι (il lino) μὲ τὸ λιναροκόπανον. Λέγ. καὶ διὰ τὸ ζυμάρι (pásta) δεψέω, μαλακώνω, ἁπαλύνω, τρίβω. Gramoláto, μετ.
Grámpa, Ѳ. ἰδὲ Bránca, ἢ Rámpa.
Gramúffa. Favelláre in gramúffa, χλευαστ. λέγειν κατὰ γραμματικήν, μὲ τρόπον σκοτεινόν, διὰ νὰ μὴ ἐννοῇ τὶς τὸν λόγον μου..
Grána, Ѳ. κόκκος δένδρου τινὸς ὅμοιος σχεδὸν τῷ τοῦ κισσοῦ, δι' οὗ γίνεται πολύτιμος βαφὴ κοκκίνη καὶ ἰοειδής. Σημαίνει καὶ τραχύτητα ἐπιφανείας. Μεταφ. Tígnere in grána: κινεῖν πάντα λίθον.
Granáglia, Ѳ. εἶδος χωνεύσεως καὶ ἑτοιμασίας τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· ὅθεν.
Granagliáre, (áglio) χωνεύω χρυσὸν ἢ ἄργυρον χύνοντάς τα ἔπειτα εἰς ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ τριμμένον κάρβουνον.
Granájo, ἀρ. σιτοφυλάκιον, ἀμπάρι· καὶ ἐπίѲ. σιτικός.
Granajólo, καὶ Granajuólo, ἀρ. σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Granáre, (gráno) γεννῶ τὸν κόκκον, τὰ σπυριά.
Granáta, Ѳ. κάλλυντρον, σάρωθρον, σκούπα. ἔτι. εἶδος πυροβολικοῦ ὀργάνου· πρόχειρος μπόμπα.
Granatáta, Ѳηλ. πληγή, κτύπημα μὲ σάρωθρον.
Granáto, ἀρ. ἀμέθυστος, λίθος πολύτιμος, γρανάτι. ἔτι, ἡ ῥοιά, τὸ ῥοΐδι. καὶ Μετοχ. παρὰ τοῦ, Granáre, σπυρωτός, ἔχων κόκκον Μεταφ. σκληρός, δυνατός.
Granbéstia, Ѳ. ἰδὲ Alce.
Grancévola, Ѳ. ἀσταχός.
Gránchio, ἀρ. καρκίνος, κάβουρας. Granchiéssa, τὸ Ѳηλ.
Gráncia, Ѳ. πάθος, κακὸν ὅπου ἔρχεται εἰς τὸ στόμα.
Grancipórro, ἀρ. εἶδος Ѳαλασσίου καρκίνου.
Grancíre, (ísco) ἁρπάζω μὲ βίαν. Grancíto, μετ.
Gránde, κοιν. μέγας, λη.
Grandeggiáre, (éggio) ὑπερηφανεύομαι, κάμνω τὸν μεγάλον.
Grandeménte, καὶ Gránde, ἐπίρρ. μεγάλως, πολλά.
Grandézza, Ѳ. μέγεθος, μεγαλότης.
Grandicéllo, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ, Gránde. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται ἐπὶ ἡλικίας.
Grandígia, ὑπερηφανία.
Grandináre, (grándina) χαλάζᾳ, πίπτει χαλάζι.
Grandináto, ἀρ. κτυπημένος ἀπὸ τὸ χαλάζι.
Grándine, Ѳηλ. ἡ χάλαζα, τὸ χαλάζι.
Grandinóso, ἀρσεν. χαλαζώδης.
Grandiosità, Ѳηλ. μεγαλεῖον, μεγαλοπρέπεια.
Grandióso, ἀρ. μεγαλοπρεπής, ὑπερήφανος.
Grandúca, ἀρ. μέγας Δούξ. Granduchéssa, τὸ Ѳηλ. καὶ Granducáto, ἀρ. τὸ τούτου ἀξίωμα.
Granéllo, ἀρ. ὁ κόκκος, τὸ σπυρί· ἔτι, ὀρχίδιον· καὶ ἡ ῥῶγα τοῦ σταφυλίου. dell' úva.
Granellóso, ἀρ. κοκκώδης, γεμάτος σπυριά.
Granfátto, βέβαια, πολύ.
Granigióne, Granitúra, Ѳ. καὶ Graniménto, ἀρ. σπυρίασις, γέννησις τῶν σπυριῶν.
Graníre, (ísco) ἰδὲ Granáre. σπυρωτὸν ποιῶ.
Graníto, ἀρ. στερεός, δυνατός· καὶ οὐσιαστ. εἶδος κοκκινωτοῦ μαρμάρου, Λυβικός, Νουμιδικὸς λίθος.
Granmaéstro, καὶ Gran Mástro, ἀρ. σοφὸς ἀνήρ· ἔτι, Ἀρχηγὸς ἱππικοῦ τινὸς τάγματος.
Granmercè, μόριον εὐχαριστηκόν, ὡσὰν τὸ χυδοπολάτι.
Gráno, ἀρσεν. ὁ σῖτος, τὸ σιτάρι· ἔτι, κόκκος, σπόρος, κουκί, σπειρί.
Granóso, ἀρσεν. κοκκιώδης.

Gráppa, θ. τὸ ποδίον, τὸ χεροῦλι, μανίκι τοῦ κεραρίου, καὶ ἄλλων ὀπωρικῶν· ἔτι, νόσημά τι εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀλόγων. ἔτι, παρὰ τοῖς Τυπογρ. καμπύλα τινὰ σχήματα συμπλεκτικὰ δύο, ἢ πλειόνων ἄρθρων.
Grappáre, ἰδὲ Aggrappáre.
Gráppo, ῥηματ. τοῦ, Aggrappáre· ὅθεν Dar di gráppo, (μετὰ Δοτικ.) ταυτὸν τῷ Aggrappáre. ἰδὲ καὶ Gráppolo.
Gráppolo, ἀρσεν. βότρυς, τζαμπὶ, τζάμπουρον.
Grascia, θ. ὄνομα καθολικὸν ὅλων τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαίων· ἔτι, πάχος· ἔτι, κέρδος, ὄφελος· ἔτι, Ἀρχὴ, Μαγιστράτον ἐπὶ τῶν αἰτίων, τῶν τροφίμων.
Gráspi, ἀρ. πληθυντ. τὰ τζάμπουρα, τὰ τζαμπία τοῦ σταφυλίου, χωρὶς ῥάγας.
Grassello, ἀρσεν. τεμάχιον πάχους κρέατος· ἔτι, ἐπιθ. σύκου, ὡς καὶ τὸ, Grássula, θηλ. ἔτι, τὸ ἄνθος τοῦ ἀσβέστου.
Grassézza, θ. παχύτης.
Grásso, ἀρ. παχύς. Grasso bracáto: παχύτατος.
Grásso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ πάχος.
Grassúme, ἀρ. ὕλη παχεῖα.
Grásta, θηλ. ἀγγεῖον ὀστράκινον διὰ λουλούδια, γλάστρα.
Gráta, οὐσιαστ. θηλ. ἰδὲ Gratícola. ἔτι, κάγκελλα, καφάσια.
Grataménte, εὐαρέστως, μὲ εὐγνωμοσύνην, εὐχαριστίαν.
Gratélla, καὶ Gratícola, θ. ἐσχάρα.
Graticcia, θ. εἶδος δικτύου.
Graticciáta, θ. καὶ Graticcio, ἀρσεν. πλεκτόν τι ἀπὸ σχοίνους.
Gratificáre, (gratifico) ποιῶ ἀρεστόν, εὔνουν, ὁμολογῶ χάριν, κάμνω χάριν. Gratificáto, μετ.
Gratificazióne, θ. εὐεργεσία, χάρισμα.
Grátis, δωρεάν, ἀμισθί. Λατ.
Gratisdáto, ἀρ. χαρισμένος.
Gratitúdine, θ. εὐγνωμοσύνη, εὐχαριστία.
Gráto, οὐσιαστ. ἀρ. θέλησις, πόθος, εὐχαρίστησις, εὐχαριστία. Di gráto, ἐπίρρ. θεληματικῶς, χωρὶς ἀνταμοιβήν. καὶ ἐπιθ. εὐχάριστος, εὐγνώμων, χαριστικὸς, ἀρεστός.
Grattacápo, ἀρ. ξύσμα τῆς κεφαλῆς. Μεταφ. φροντίς, μέριμνα.
Grattagránchio, ἀρ. πόνος εἰς τὸ ὠτίον, εἰς τὸ αὐτί.
Grattaménto, ἀρ. ξύσιμον, τὸ ξέειν.
Grattapúgia, καὶ Grattabúgia, θηλ. ἐργαλεῖον διὰ πάστρευμα μετάλλων· ὅθεν, Grattapugiáre, ῥ. παστρεύω.
Grattáre, (grátto) κνάω, ξέω. Grattáto, μετ.
Grattatíccio, ἀρ. κνῆσις, ξύσιμον.
Grattatúra, θηλ. σημεῖον εἰς τὸ πετζὶ ἀπὸ τὸ ξύσιμον.
Grattúgia, θηλ. τυρκνηστίς, ξύστρα. (Οἱ Βενετ. Grattacása).
Grattugiáre, (túgio) ξύω μὲ τὴν ξύστραν. Grattugiáto, μετ.
Gratuíre, (gratuísco) ἰδὲ Gratificáre.
Gratuitaménte, δωρεάν, χάρισμα, διὰ χάριν.
Gratúito, ἀρ. προῖκα διδόμενος, δοσμένος χάρισμα, ἢ διὰ χάριν.
Gratulatório, ἀρ. συγχαρητικός.
Gratulazióne, θ. παρὰ τοῦ παλαιοῦ, Gratulársi· ἰδὲ Congratulazióne, κτλ.
Gravaménto, ἀρ. βάρος.
Graváre, (grávo) βαρύνω.
Gravatívo, ἀρσεν. βαρυντικός, φορτικός.
Graváto, ἀρ. (παρὰ τοῦ, Graváre.) βεβαρυμένος, φορτωμένος.
Gravazióne, θ. βαρύτης, ἐπιφόρτισις, βάρος.
Gráve, οὐσιαστ. ἀρ. βαρὺ πρᾶγμα· καὶ ἐπιθ. κοιν. βαρύς· ἔτι, σεμνοπρεπής· ἔτι, βαρετός, φορτικός. ἔτι, ὀκνηρός· ἔτι, στερεός, εὐσταθής, μέγας, δεινός, δύσκολος, τραχύς, ὠμός.
Gravédine, θηλ. κόρυζα, καταῤῥοή, βάρος, ἀῤῥωστία τῆς κεφαλῆς.
Graveménte, βαρέως.
Gravézza, θηλ. βαρύτης, βάρος, κόπος, ὕβρις, ὠμότης, αὐστηρότης.
Gravicémbalo, ἀρ. ὄργανον μουσικόν, κλαβίρι.
Gravidaménto, ἀρ. Gravidánza, Gravidézza, θ. ἡ κύησις, ἐγκαστρεία.
Grávido, ἀρσεν. ἔμφορτος, βαρύς· καὶ Grávida, θ. ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἐγκαστρωμένη.

Gravità, θ. βαρύτης, βάρος· Μεταφ. σεμνότης, σοβαρότης, σεμνοπρέπεια.

Gravitáre, (grávito) βαρύνω, εἶμαι βαρύς.

Gravitazióne, θηλ. βαρύτης, ἡ ἐνέργεια, δύναμις τῶν βαρέων σωμάτων ἡ τείνουσα πρός τὸ κέντρον. Λέξις τῆς Φυσικῆς.

Gravosaménte, βαρέως.

Gravosità, θ. βαρύτης.

Gravóso, ἀρσεν. φορτικός, βαρύς.

Grázia, θ. καλλος, εὐκοσμία, ἀγάπη, εὔνοια, χάρις, εὐεργεσία. **Di grâzia**· ἐπίρρ. ὡς τὸ, **Deh. Fár che chè sia in grázia d'alcúno**: ποιεῖν τι χάριν τινός.

Graziáre, (grázio) κάμνω χάριν, εὐεργετῶ.

Graziosaménte, χαριέντως καὶ δωρεάν, χάρισμα.

Graziosità, θηλ. καλλος, εὐκοσμία, κοσμιότης.

Grazióso, ἀρ. χαρίεις, εὔνους, ἀρεστός, εὐχάριστος, κεχαρισμένος.

Grecaménte, ἑλληνιστί, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἑλλήνων.

Grecésco, καὶ **Grechésco**, ἀρ. Ἑλληνικός, Γραικικός· πληθ. **chi**.

Grecizzáre, καὶ **Grechizzáre**, (ízzo) ἑλληνίζω.

Grecísmo, ἀρ. ἑλληνισμός.

Grecísta, ἀρ. ἑλληνιστής, διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Greciúlo, ἀρ. ἰδὲ **Sciolo**, **Saputéllo**.

Grecità, θ. ὅλη ἡ Ἑλλάς.

Gréco, ἀρ. Ἕλλην, καὶ ἑλληνικός· πληθ. **Gréci**· ἔτι, ὄνομα ἀνέμου, Βορειανατολικός· ἔτι, ὄνομα οἴνου, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ γίνεται ἐν Ἰταλίᾳ, καλεῖται Ἑλληνικός (**Gréco**, καὶ ἐπὶ πληθ. **Gréchi**) διότι γεννᾶται ἀπὸ μοσχεύματα καὶ κλονάρια κατ' ἀρχὰς φερμένα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα· καὶ **Grecajuólo**. ὁ πωλῶν τοιοῦτον οἶνον.

Grecolevánte, ἀρ. βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

Gregále, κοιν. τοῦ αὐτοῦ ποιμνίου· ἰδὲ καὶ **Compagnévole**.

Gregário, ἀρ. ἀγελαῖος, ποταπῆς καταστάσεως. Λατ.

Gréggia, θ. ἡ **Grégge**, ἀρ. ἀγέλη, ποίμνιον, κοπάδι· τὸ, **Grégge**, εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν δύναται εἶναι ἀρ. καὶ θ. ἀλλ' ἐπὶ πληθ. πάντοτε θηλ.

Gréggio, ἰδὲ **Grézzo**.

Grembialáta, καὶ **Grembiáta**, θ. ὅσον χωρεῖ ἡ ποδιά.

Grembiále, ἢ βέλτιον, **Grembiúle**, ἀρ. ἡ ποδιά, τὸ διάζωμα.

Grémbo, ἀρ. ὁ κόλπος· καὶ **Grémio**, Λατ.

Gremíre, ἰδὲ **Ghermíre**.

Gremíto, ἀρ. πυκνός, γεμάτος.

Gréppia, θ. ἡ φάτνη, τὸ παχνὶ τῶν ζώων.

Gréppo, ἀρ. καὶ **Gréppa**, θ. κρημνός· ἔτι, τζουκάλι τζακισμένον.

Gréto, ἀρ. γῆ ἀμμώδης, ἢ πετρώδης σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν.

Grétola, θ. βέργα κλουβίου.

Gretóso, ἀρ. ψαμμώδης.

Grettézza, θ. σμικροπρέπεια, φιλαργυρία· ἀντικ. τῆς μεγαλοπρεπείας, **della Magnificénza**.

Grétto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Grettézza**, καὶ ἐπίθ. σμικροπρεπής, φιλάργυρος· ἀντικ. τοῦ, **Magnífico**.

Gréve, καὶ **Griéve**, κοιν. ἰδὲ **Gráve**.

Grézzo, καὶ **Gréggio**, ἀρ. ἄξεστος, τραχύς, ἀδρύς.

Gríccio, ἀρ. καὶ **Grícciolo**, ἀρ. φαντασία· ἔτι, ἀνατριχίασμα.

Griccióne. ἀρ. εἶδος θαλασσίου ὀρνέου.

Grída, θ. κήρυγμα, διαλάλημα, φήμη.

Gridáre, (grído) βοῶ, κραυγάζω, φωνάζω, κηρύττω· καὶ ὀνειδίζω, ἐλέγχω. **Gridáre accórr' uómo**: ἐπικαλεῖσθαι βοήθειαν.

Gridáta, θ. **Gridaménto**, ἀρσεν. βοή, φώναγμα.

Gridatóre, ἀρσεν. ὁ βοῶν, καὶ κῆρυξ, κράκτης.

Grído, ἀρ. κραυγή, βοή, καὶ φήμη· πληθ. **i grídi**, καὶ **le grída**, θ.

Grifágno, ἐπίθ. ἀρ. ἁρπακτικός.

Grifáre, (gríso) τρίβω **con gríso**, μὲ ῥύγχον.

Gríso, ἀρ. ῥύγχος, τὸ γουρουνομούτζουνον, ἡ μούρη τοῦ χοίρου.

Grifóne, καὶ **Gríffo**, ἀρ. ὁ γρύψ, ζῶον μυθῶδες δίμορφον πτερωτὸν καὶ τετράποδον, ἀετὸς τὰ ἔμπροσθεν, καὶ λέων τὰ ὄπισθεν. **Dáre un grifóne ad úno**: διδόναι τινὶ κόλαφον (γροθιάν) εἰς τὸ πρόσωπον.

Grígio, ἀρσεν. λευκόφαιος, ψαρός τὸ χρῶμα.

Grillája, θηλ. τόπος, γῆ ἄκαρπος.

Grilláre, (grillo) ἀρχινῶ νὰ βράζω.

Grillétto, ὑποκορ. τοῦ, Grillo: ἔτι, τὸ σκανδάλι τῶν πυροβόλων.

Grillo, ἀρ. γρύλλος, τζίντζιρας, ζωΰφιον· ἔτι, ὄργανον πολεμ. ἔτι, τὸ σημεῖον, ὁποῦ βάνεται ἐν τῷ παίζειν τὴν σφαῖραν, μπάλλαν. Pigliáre il grillo, ἢ Montàre, ἢ Saltár il grillo a uno: ὀργίζεσθαι, θυμόνειν.

Grimaldéllo, ἀρ. ἀντικλεῖδι.

Grímo, ἀρ. ἐπιθ. γέροντας· ῥυσός, ζαρωμένος.

Grinza, θ. ῥυτίς, ζαρωματιά.

Grínzo, καὶ **Grinzóso**, ἀρ. ῥυτιδώδης, ζαρωμένος.

Grisólita, θ. καὶ **Grisólito**, ἀρ. ἡ χρυσόλιθος, πολύτιμος λίθος.

Grisopázio, ἀρ. ὁ χρυσόπρασος· λίθος πολύτ.

Grispígnolo, ἀρ. σόγχος, γαλαξίδα, φυτόν τι.

Grófano, ἴδε Garófano.

Gróma, θηλ. τρύξ, τρυγιά.

Grommàto, καὶ **Grommóso**, ἀρσεν. τρυγώδης.

Grónda, θ. γεῖσον, αὐλάκι, δι' οὗ στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια· γοῦρνα.

Grondája, θ. τὸ νερὸν ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὸ γεῖσον, καὶ ὁ τόπος ὅπου πίπτει.

Grondánte, κοιν. στάζων.

Grondáre, (grόndo) **Grondeggiáre**, (éggio) στάζω, σταλάζω, χύνομαι.

Gróngo, ἀρ. ὁ γρόγγος, εἶδος χελίου.

Grúppa, θ. ὁ γλουτός, ἡ πυγή, τὰ ξεκάπουλα τοῦ ἀλόγου, κτλ.

Groppiéra, θ. ἡ ὑπουρίς, τὸ κουσκοῦνι γῆς σέλλας.

Gróppo, καὶ **Grúppo**, ἀρ. δεσμός, κόμπος· ἔτι, θηλάκιον σφικτοδεμένον καὶ γεμάτον ἀργύρια.

Groppóne, ἀρ. ἴδε Gróppa· πλὴν λέγεται ἐφ' ὅλων τῶν ζώων καὶ τετραπόδων καὶ διπόδων, quadrúpedi e bípedi.

Groppóso, ἀρ. πολύπλοκος, δεσμῶν, κόμπων γεμάτος.

Gróssa, θ. οὐσιαστ. ποσότης. Alla gróssa, καὶ all'ingrósso, χοντρικῶς· ἐναντίον τοῦ, Minutaménte, ἢ al minúto.

Grossagrána, θηλ. εἶδος ῥούχου ἐκ μετάξης, καὶ τριχῶν αἰγός, κτλ.

Grossaménte, πλουσιοπαρόχως, καὶ ἀπαιδεύτως, χοντρᾶ, χοντρικᾶ.

Grosseggiáre, (éggio) ἀλαζονεύομαι, θρασέως φέρομαι.

Grosseria, θηλ. τέχνη τοῦ δουλεύειν τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον χοντρικῶς, καὶ ἔργα αὐτά· ἔτι, παχύτης, ἀμβλύτης, χοντροσύνη, ἀπαιδευσία.

Grossézza, θ. τὸ πάχος, ἀπαιδευσία, χοντροσύνη.

Grossiére, καὶ **Grossiéro**, ἀρσεν. εἶδος τεχνίτου, ἢ πραγματευτοῦ· ἔτι, παχύς, ὑλικός, ἀπαίδευτος, χοντρός.

Grósso, οὐσιαστ. ἀρσεν. τὸ μεῖζον καὶ κρεῖσσον τοῦ πράγματος, ἢ τὸ ὑλικώτερον, καὶ παχύτερον· ἔτι, παχύτης, χοντρότης· καὶ εἶδος νομίσμ. ἐπιθ. δὲ, ἐναντίον τοῦ, Sottíle· παχύς, χοντρός· ἔτι· ἀμαθής, ἀπαίδευτος, χοντρός· καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ, Grossaménte.

Grossoláno, ἀρ. ἀπαίδευτος, ὑλικός, ἀμαθής, χοντροειδής.

Grossúme, ἀρ. ἴδε Grossézza.

Grótta, θ. ἄντρον, σπήλαιον.

Grottésca, θ. εἶδος ζωγραφίας ὡς ἔτυχεν εἰς στολισμὸν ἢ γέμισιν τόπου τινὸς μὴ δεκτικοῦ εὐγενικωτέρας ζωγραφίας.

Grótto, ἀρ. ὀνοκρόταλος, πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν πελεκάνων.

Grottóso, ἀρ. ἀντρώδης.

Grovigliόla, θ. συνολκή, κόμπος τοῦ κλώσματος, νήματος.

Grù, **Grúa**, καὶ **Grúe**, θ. γερανός.

Grúccia, θ. βακτηρία διὰ τοὺς χωλούς (Οἱ Βενετ. Crózola)· ἔτι, ἐργαλεῖον γεωργικόν, καὶ κυνηγετικόν.

Grufoláre, (grúfolo) ἴδιον τῶν χοίρων ὅταν μὲ τὸν ῥύγχον τρίβουσι, ξέουσι τὴν γῆν.

Grugníre, (isco) καὶ **Grugnáre**, γρύζω· γρύζει ὁ χοῖρος: il porco grúgna, ἢ grunísce.

Grugníto, ἀρ. ὁ γρυλλισμός, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων.

Grúgno, ἀρ. ἴδε Grífo.

Grúllo, ἀρ. μισαποκοιμισμένος· χυδ.

Grúma, ἴδε Grómma.

Gramáto, ἀρ. εἶδος ἀμανηταρίου.

Grúmo, ἀρ. θρόμβος, αἷμα ἢ γαλα πηκτόν.

Grúmolo, ἴδε Garzuólo· καὶ ὑποκορ. τοῦ Grúmo.

Grumóso, ἀρ. ἴδε Grommáto· ἔτι, πεπηγώς.

Grúngo, ἀρσεν. κουσκοῦτα, χόρτον.

Gruógo, ἀρ. κρόκος νόθος.

Gruppito, ἀρ. ἐπιθ. ἀδάμαντος φύσει λείου, ὁμαλοῦ.

Grúppo, καὶ **Gruppúso**, ἴδε Gróppo.

Grúzzo, καὶ **Grúzzolo**, ἀρ. ἄθροισμα, σωρός χρημάτων.

Guáda, θ. καὶ **Guádo**, ἀρ. χόρτον, διά βαφὴν, βαθὺ γαλάζιον.

Guadagnábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νά κερδηθῆ, καὶ κερδαλέος, ἐπικερδής.

Guadagnáre, (guadágno) κερδαίνω, ἀποκτῶ. Guadagnáto, κερδαιμένος.

Guadagnería, θ. κέρδος· ἀλλ' ἐπὶ κακοῦ· φιλαργυρία.

Guadágno, καὶ **Guadagnaménto**, ἀρ. κέρδος.

Guadagnóso, ἀρ. ἐπικερδής, ὠφέλιμος.

Guadáre, (guádo) διαβαίνω ποταμόν ἐφ' ἵππου (καβαλλάρης), ἢ πεζός.

Guádo, ἀρ. ὁ πόρος τοῦ ποταμοῦ· ἴδε καὶ Guáda.

Guadóso, ἀρσεν. διαβατός, ῥηχός.

Guái, ἴδε Guájo.

Guaíme, ἀρ. χλόη, τὸ ἁπαλὸν χορτάρι ὁποῦ ξεφυτρώνει εἰς τοὺς κάμπους ἀφοῦ ἐκοσίοθησαν.

Guaína, θ. θήκη, θηκάρι.

Guájo, ἀρ. κυρίως ἡ φωνὴ τοῦ σκύλου ὅταν δαρθῆ, ὁμοίως καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ λύπην ἢ πόνον· εὔχρηστότ. ἐπὶ πληθ. Guái. ὀλολυγμός· ἔτι, δυστυχία, ἀτύχημα, ζημία. Guái a me, οὐαί, οἴμοι, ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ.

Guajoláre, (ájolo) Guajolíre, καὶ Guaíre, (ísco) ὀλολύζω, παραπονοῦμαι· ἴδιον τῶν σκύλων ὅταν δαρθοῦν.

Gualchiéra, θηλ. νερόμυλος, δι' οὗ πατοῦνται τά ῥοῦχα.

Gualcíre, (ísco) τρίβω, ψηλαφῶ, Gualcíto, μετ. καὶ λέγεται διά τὰ ῥοῦχα ὅταν τρίβωνται, ψηλαφίζωνται διπλωνόμενα καὶ πατούμενα ἀτάκτως.

Gualdána, θηλ. πλῆθος, ὄχλος ἁρματωμένων ἀνθρώπων.

Guáldo, ἀρσεν. ἐλάττωμα.

Gualdráppa, θ. ἐπίβλημα, σκέπασμα.

Gualoppáre, ἴδε Galoppáre, κτλ.

Guanáco, ἀρσεν. ζῶον τῆς Ἰνδίας.

Guáncia, θ. παρειά, μάγουλον.

Guanciále, ἀρ. προσκέφαλον, μικρὸν μαξελάρι· καὶ τὸ μέρος τῆς περικεφαλαίας, τὸ σκεπάζον τὸ μάγουλον· ὅθεν Guancialáta, θηλ. κτύπημα μὲ μαξελάρι.

Guanciáta, θ. κόλαφος, ῥάπισμα.

Guantájo, ἀρ. χειροχτριοποιός.

Guantiéra, θ. δισκάριον ἀργυροῦν διὰ τὰ χειρόκτρια, ἢ δι' ἄλλο τι.

Guánto, ἀρ. χειρόκτριον.

Guarantíre, ἴδι Guarentíre.

Guardacórpo, ἀρ. οἱ σωματοφύλακες τοῦ Ἡγεμόνος.

Guardadónna, θηλ. γυνὴ ὑπηρέτις τῆς λεχοῦς.

Guardaménto, ἀρ. βλέμμα· καὶ φύλαξις.

Guardanfánte, ἴδε Guardinfánte.

Guardanídio, ἀρ. ἴδε Endice.

Guardáre, (guárdo) βλέπω πρός τι, καὶ φυλάττω· ἔτι, προσέχω· ἀποβλέπω, σκέπτομαι, παρατηρῶ· ἔτι, ἐλευθερώνω, διαφεντεύω· καὶ Αὐτοπαθ. φυλάττομαι, ἐγκρατεύομαι. Guardáto, μετ.

Guardaróba, θ. σκευοθήκη, ἱματοφυλάκιον· καὶ τούτου φύλαξ.

Guardasigílli, ἀρ. ὁ φύλαξ τῆς σφραγίδος, τῆς βούλλας τῶν Ἡγεμόνων.

Guardatúra, θηλ. βλέμμα· ἔτι, φύλαξις.

Guárdia, θ. φυλακή· καὶ ὁ φύλαξ· ἔτι, ὁ τόπος τῶν φυλάκων· ἔτι, ἡ λαβή, ἡ φοῦκτα τοῦ σπαθιοῦ.

Guardiáno, ἀρσεν. φύλαξ· καὶ ὁ Κοινοβιάρχης εἰς τὰ Μοναστήρια· καὶ Guardianería, θηλ. τὸ τούτου ὀφίκιον.

Guardinfánte, ἀρσεν. εἶδος γυναικείου φορέματος· κυκλάς, ἐπειδὴ ἦτον καμωμένον μὲ κύκλους, καὶ τὸ ἐφοροῦσαν ὑπὸ τὰ φουστάνια, διὰ νὰ φαίνωνται φουσκωμένα, ἴσως εὑρεθὲν εἰς κρύψιμον τῆς πα-

ρανόμου ἐγκαστρείας, παρὰ τοῦ, **Infánte**, βρέφος, οἱονεὶ τὸ καλύπτον τὸ βρέφος.

Guardingo, ἄρσεν. σκεπτικὸς, περισκεμμένος.

Guárdo, ἀρ. βλέμμα.

Guarentía, Garentía, Garantía, καὶ **Guarentígia**. θηλ. ὑπεράσπισις, προστασία, φύλαξις, καὶ ὑπόσχεσις, ἐγγύησις.

Guarentíre, Garentíre, Garantíre, καὶ **Guarantíre**, (ísco) ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, σώζω.

Guári, ἐπίῤῥ. καὶ ἐπίθ. πολὺ, πολύς.

Guaríbile, κοιν. ἰάσιμος. Λέξλ. τῆς συνηθ.

Guarigióne, θ. καὶ **Guariménto**, ἀρ. θεραπεία, ἰατρεία.

Guaríre, (ísco) θεραπεύω, ἰατρεύω, καὶ οὐδέτ. ὑγιὴς γίνομαι. **Guaríto**, ἰατρευμένος. Γράφ. καὶ διὰ τοῦ, **Gue**.

Guarnácca, καὶ **Guarnáccia**, θ. ἐπανωφόριον.

Guarnéllo, ἀρ. ῥοῦχον ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι.

Guarnigióne, ἰδὲ **Guer**.

Guarniménto, ἀρ. ἀσφάλισμα, ὀχύρωμα· ἔτι, κόσμησις, στολισμὸς ἱματίων, κτλ.

Guarníre, ἰδὲ **Guer**...

Guarnitúra, καὶ **Guarnizióne**, θ. κόσμησις, στολισμὸς ἱματίων, κτλ'.

Guascheríno, ἀρ. ἐπίθ. διδόμενον εἰς τὰ μικρὰ πτηνὰ τῆς φωλιᾶς.

Guascóne, ἀρ. καυχηματίας, καυχησιάρης· καὶ **Guasconáta**, θ. καύχησις. Λέξ. τῆς συνηθ.

Guascótto, ἀρ. μισοψημένος.

Guastáda, θ. φιάλη, καράφα.

Guastaménto, ἀρ. φθορά.

Guastamestiéri, ἀρ. ὁ μετερχόμενος τέχνην, τὴν ὁποίαν δὲ ἠξεύρει.

Guastáre, (guásto) φθείρω, ἐρημώνω, χαλῶ.

Guastatóre, ἀρ. φθορεύς· καὶ ἄσωτος. Ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὁ ἰσάζων τὰς ὁδοὺς, ποιῶν ὀχυρώματα, κτλ'. **Guastatríce**, θ. ἡ φθείρουσα.

Guastatúra, θ. φθορά.

Guásto, οὐσιαστ. ἀρ. φθορὰ, πόρθησις, ἐρήμωσις· καὶ ἐπίθ. **Guásto**, καὶ **Guastáto**, ἄρσεν. διεφθαρμένος, ἐρημωμένος, χαλασμένος.

Guataménto, ἀρ. καὶ **Guatatúra**, θηλ. βλέψις, βλέμμα.

Guatáre, (guáto) βλέπω, κυτάζω· ἔτι, ἀγωνίζομαι, πασχίζω.

Guáttero, ἀρ. δοῦλος τοῦ μαγείρου.

Guázza, θ. ἡ δρόσος.

Guazzabúglio, ἀρ. κυκεὼν, σύγχυσις, ἀνακάτωμα.

Guazzáre, (guázzo) κτυπῶ, κινῶ ὑγρὰ εἰς ἀγγεῖον· ἔτι, τὸ ταράττεσθαι τοῦ νεροῦ εἰς τὰ μὴ γεμάτα ἀγγεῖα ὅταν κινοῦνται· ἔτι, διαβαίνω, καὶ αὐτοπαθ. **mi guázzo**, βρέχομαι.

Guazzatójo, ἀρ. τόπος ὅπου φέρονται τὰ ζῶα διὰ νὰ ποτισθοῦν καὶ νὰ πλυθοῦν.

Guazzétto, ἀρ. ἔμβαμμα, εἶδος φαγητοῦ ζωμώδους.

Guázzo, ἀρ. πόρος, τόπος γεμάτος ἀπὸ νερὸν, ὅπου δύναταί τις νὰ διαβῇ· ὅθεν, **Passáre a guázzo**, περνῶ ποταμὸν, λίμνην, κτλ'. χωρὶς βοήθειαν πλοίου. **Dipíngere a guázzo**, ἢ **a témpera**: ζωγραφίζειν μὲ χρώματα ἀναλελυμένα εἰς κόλλαν, ἢ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, χωρὶς λάδι.

Guazzóso, ἀρ. ὑγρὸς, γεμάτος ἀπὸ νερόν.

Guélfo, ἀρ. Γουῆλφος, ὁ ἐκ τῆς φατρίας τῶν Γουήλφων, ἐναντίας τῆς τῶν Γκιβηλλίνων, ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ἐβοήθουν τὸν Πάπαν, οἱ δὲ δεύτεροι τὸν Αὐτοκράτορα, εἰς τὸν ιβ'. ιγ'. καὶ ιδ'. Αἰῶνα. **Guélfo**, εἶναι καὶ ὄνομα νομίσματος παλαιοῦ, ὁποῦ ἐκόπη τὸ πρῶτον ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, ἐν ἔτει 1317.

Guércio, ἀρ. στραβὸς, ἀλλήθωρος.

Gueríre, ἰδὲ **Guaríre**, κτλ'.

Guernigióne, θ. φρουρὰ, ἀριθμὸς στρατιωτῶν εἰς φυλακὴν κάστρου, ἢ ἄλλων δυναμωμένων τόπων, καὶ ὁ τόπος αὐτός.

Guerniménto, ἄρσεν. ἰδὲ **Guarniménto**, κτλ'.

Guerníre, (ísco) στολίζω, ὀχυρώνω, προμηθεύω τὶ ἢ διὰ δύναμιν ἢ διὰ στολισμόν. **Guerníto**, μετ.

Guérra, θ. πόλεμος.

Guerreggévole, κοιν. πολεμικὸς, φοβερός.

Guerreggiaménto, ἀρ. πόλεμος, μάχη.

Guerreggiáre, (éggio) πολεμῶ.

Guerreggiatóre, ἀρ. πολεμιστής· **tríce**, θ.

Guerreggióso, ἀρ. γέμων πολέμου.

Guerrésco, ἀρ. πολεμικός, πολεμιστήριος. πληϑ. schi.

Guerriére, καὶ Guerriéro, ἄρσεν. πολεμιστής, πολεμάρχος.

Gúfo, ἀρ. βύας, νυκτικόραξ.

Gúglia, ϑηλ. ὀβελίσκος, πυραμίς.

Gugliáta, ϑ. ἡ κλωστὴ εἰς τὴν βελόνην.

Guída, ϑηλ. ὁδηγός.

Guidalésco, ἀρ. πληγὴ, βλάψιμον εἰς τὸ πλατάρι τοῦ ἀλόγου, καὶ ἄλλων ζώων.

Guidaménto, ἀρ. ὁδηγία.

Guidáre, (guído) ὁδηγῶ, κυβερνῶ.

Guiderdonáre, καὶ Guidardonáre, (guiderdóno) ἀνταμείβω, ἀντευεργετῶ.

Guiderdóne, καὶ Guiderdonaménto, ἄρσεν. ἀνταμοιβή.

Guidóne, ἀρ. καὶ Guidonería, ϑ. ἰδὲ Furfánte, καὶ Furfantería.

Guíggia, ϑηλ. τὸ ἄνωϑεν μέρος τῆς κρηπῖδος· ἔτι, ἡ λαβὴ, ἡ φούκτα τῆς ἀσπίδος.

Guíndulo, ἰδὲ Aspo.

Guinzáglio, ἀρ. λουρὶ, ὁποῦ δένεται εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ σκύλου διὰ τὸ κυνῆγι.

Guísa, ϑ. τρόπος. A guisa, ἢ in guísa, ἐπίρρ. δίκην, καϑ' ὁμοίωσιν, ὡσάν.

Guizzáre, (guízzo) τινάζομαι, γλυστρῶ ὡσὰν τὰ ψάρια.

Guízzo, οὐσιαστ. ἀρ. τίναγμα, πήδημα· καὶ ἐπιϑ. μαραμένος, ζαρωμένος.

Gumédra, ϑ. ὄνομα πλαστὸν παρὰ τῷ Βοκκακίῳ εἰς χλεύην, καὶ διὰ νὰ δείξῃ τις πρὸς τὸν μὴ ἐννοοῦντα ὅτι τάχα λέγει ϑαυμαστόν τι.

Gúmina, ἰδὲ Gómena.

Gúscio, ἀρ. φλοιός, ϑυλάκιον, φλοῦδι, τζόφλι· ἔτι, ὄστρακον, κόγχη. Μεταφ. τὸ σκελετὸν τῶν ἁμαξῶν, καραβίων, κτλ. ὅταν εἶναι γυμνὰ ἀπὸ τὴν ἀποσκευήν των· ἔτι, ἡ πλάστιγξ τοῦ ζυγίου.

Gustábile, κοιν. ὅ, τι δύναταί τις νὰ γευϑῇ.

Gustaménto, ἀρ. γεῦσις.

Gustáre, (gústo) γεύομαι δοκιμάζω τι διὰ τῆς γεύσεως.

Gustatívo, ἀρ. ἔχων δύναμιν γευστικήν.

Gústo, ἀρ. ἡ γεῦσις, μία τῶν πέντε αἰσϑήσεων· ἔτι, ἡδονή, ὄρεξις, νοστιμάδα. Avér buón gústo: λέγεται τὸ νὰ εἶναι τις πολλὰ νοήμων, καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ καλά.

Gustosaménte, ἡδέως, τερπνῶς, νόστιμα.

Gustóso, ἀρ. καὶ Gustévole, κοιν. ἡδὺς, τερπνὸς, νόστιμος.

Gutturále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὸν λάρυγγα, ἢ ὁποῦ προφέρεται μὲ τὸν λάρυγγα.

H

H, ϑηλ. στοιχεῖον ἄφωνον παρ' Ἰταλοῖς, χρήσιμον μόνον δι' ἔλλειψιν χαρακτήρων, καὶ τιϑέμενον μετὰ τὸ c καὶ g, ὅταν συζευγνύμενα μετὰ τοῦ e καὶ i, σχηματίζουσιν ἐκείνην τὴν φωνὴν, ὁποῦ ἤϑελε προφέρηται διὰ τοῦ a, o, u, οἷον chíno, chéto, Gheróne, Ghíro. ἔτι, χρησιμεύει πρὸς διαστολὴν τινῶν λέξεων, οἷον τοῦ hánno, ἔχουσιν, ἀπὸ τοῦ anno, χρόνος, καὶ τοῦ, ho, hai, ha, ἔχω, ἔχεις, ἔχει, διὰ τοῦ ai, ἄρϑρου, τοῖς· καὶ τῆς a, προϑέσ. καὶ τοῦ, o, διαζευκτ. ἐπίῤῥ.

Húi, καὶ Húi, αἲ, οἴμοι.

I

I, ἀρ. τὸ γ'. τῶν πέντε φωνηέντων, καὶ τὸ ϑ'. τοῦ Ἰταλ. Ἀλφαβήτου. Ἔχει συγγένειαν μετὰ τοῦ E, ὥστε πολλάκις ἐκλαμβάνεται τὸ ἓν ἀντὶ τοῦ ἄλλου, οἷον Disío καὶ Desío. Offeríre καὶ Offérere, Stía καὶ Stéa. — Ὅταν τίϑεται εἴς τινα λέξιν καϑ' οἷον δήποτε τρόπον πρὸ ἑτέρου φωνήεντος, τὰ δύο ἐκεῖνα φωνήεντα λαμβάνονται σχεδὸν πάντοτε ὡς Δίφϑογγος, προφερόμενα εἰς μίαν μόνον συλλαβήν· οἷον, Piáno, Fíele, Pióggia, Fiúme, ὅπερ ἰδίωμα ἔχει καὶ τὸ u φωνῆεν· ἐνίοτε ὅμως προφέρεται ἀντὶ δύο συλλαβῶν, ἀλλὰ σπανιώτερον. οἷον, Sviáto, Chiúnque, κτλ. — Τὸ I, προστίϑεται συνεχῶς εὐφωνίας χάριν εἰς ὅλας

τάς παρά τού μή καθαροῦ s ἀρχομένας λέξεις, μάλιστα ὅταν τό προηγούμενον λήγῃ εἰς σύμφωνον· οἷον, per ischérzo, con ispírito, κτλ. ἀντί τοῦ, Schérzo, Spírito. — Τό I, συνηθίζεται ἀντί τοῦ, Li, ἄρθρου, ὅταν ἡ λέξις ἄρχεται ἐκ συμφώνου. οἷον, i dótti, i signóri, ἀντί τοῦ, li dótti, li signóri. Ἐνίοτε ἀντί τοῦ i, τίθεται ἀπόστροφος· οἷον, De', τῶν, ἀντί τοῦ dei. A', τοῖς, ἀντί τοῦ ai. Pe', διά τούς, ἀντί τοῦ Péi. Co', μέ τούς, ἀντί τοῦ, Coi. — Τό I' μετά ἀποστρόφου, ἰσοδυναμεῖ τῇ Io, ἀντωνυμίᾳ· οἷον, i' vénni, i' féci, i' díssi, δηλαδή io vénni, io féci, κτλ. — Τό I, διπλασιάζεται ἐν τῷ τέλει τινῶν λέξεων, καί ἐξαιρέτως εἰς τό πληθ. τῶν ἐπί ἑνικοῦ λεγόντων εἰς io δισύλλαβον, μέ τόνον ἐπί τῆς παραλήγουσης· οἷον, Restío, Desío, κτλ. ὅθεν εἰς τό πληθ. Restíi, Desíi, κτλ. Ἡ συνήθεια ὅμως μεταχειρίζεται τό J μακρόν ἀντί τῶν δύω ii. οἷον, várj, sázj, κτλ.

Jacínto, ἀρ. ἰδέ Giacínto.

Jaculatório, ἀρ. ἐπίθ. εὐχῆς ἤ δεήσεως συντόμου πρός Θεόν καί τούς Ἁγίους μετά θερμότητος.

Jáculo, ἀρσεν. εἶδος ὄφεως, διά τί ὡσάν ἀκόντιον πίπτει ἀπό τά δένδρα, καί τρυπᾷ τά μέλη.

Jade, καί **J'adi**, ἀρ. πληθ. αἱ ὑάδες, οἱ ἑπτά ἀστέρες οἱ εἰς τήν κεφαλήν τοῦ Ταύρου.

Jalάppa, θ. γιαλάππα, ῥίζα καθαρτήριος.

Jalíno, ἀρ. ὑάλινος, διαφανής, ἔχων τό χρῶμα τοῦ γυαλιοῦ.

Jámbico, ἀρ. ἰαμβικός· καί **Jámbo**, ἀρ. ἴαμβος, πούς στίχων Ἑλλην. καί Λατ.

Jáspide, ἀρ. ἰδέ Diáspro.

Játo, ἀρ. συνδρομή καί σύγκρουσις φωνηέντων ἐν τῷ λόγῳ χωρίς ἀφαίρεσιν τινός αὐτῶν. Τροπ. χάσμα.

Jattánza, θηλ. μεγαλαυχία, ἀλαζονεία. Λατ.

Jattúra, θ. ζημία. Λατ.

Ibérno, ἀρ. χειμερινός.

I'bi, ἀρ. ἡ Ἶβις, Αἰγυπτιακόν ὄρνεον ὀφιοφάγον.

Icneúmone, ἀρ. ὁ ἰχνεύμων, τετράποδον τῆς Αἰγύπτου, ἄλλως καλούμενον Μῦς τοῦ Φαραώ.

Iconómaco, ἀρ. εἰκονομάχος.

Iconómica, καί **Icónomo**, ἰδέ Economía, κτλ.

Icóre, ἀρ. ἰχώρ, ὁ ὀῤῥός (il siéro del sángue) τό ὑδατῶδες μέρος τοῦ αἵματος.

Idátide, θ. ὑδασίς.

Iddío, Θεός.

Idéa, θηλ. ἰδέα. **Ideále**, κοιν. ἰδανικός, τῆς ἰδέας.

Ideársi, (mi idéo) σχηματίζω ἰδέαν, ἰδεάζομαι, φαντάζομαι. **Ideáto**, μετ.

Identificársi, (mi identífico) ταυτοποιοῦμαι.

Identità, θ. ταυτότης.

I'di, ἀρ. πληθ. αἱ εἰδοί παρά Ῥωμαίοις ἡ ιε. τινῶν Μηνῶν.

Idíllio, ἀρ. τό εἰδύλλιον.

Idióma, ἀρ. ἰδίωμα, γλῶσσα.

Idiottággine, θ. ἀμάθεια.

Idióta, ἀρ. ἰδιώτης, ἀμαθής.

Idiotísmo, ἀρ. ἰδιωτισμός.

Idolátra, tro, καί tre, ἀρ. εἰδωλολάτρης.

Idolatráre, (idolátro) εἰδωλολατρεύω.

Idolatría, θ. εἰδωλολατρεία.

I'dolo, ἀρ. εἴδωλον.

Idoneaménte, ἐπιτηδείως.

Idoneità, θ. ἐπιτηδειότης.

Idóneo, ἀρ. ἐπιτήδειος.

I'dra, θ. ὕδρα, ὄφις ἑπτακέφαλος, τόν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Ἡρακλῆς.

Idráulica, θηλ. τέχνη τοῦ ἄγειν καί ὑψώνειν τά ὕδατα. Λέξις τῆς συνηθ.

Idragógo, ἀρ. ὑδραγωγόν ἰατρικόν.

Idreléo, ἀρ. ὑδρέλαιον ἰατρικόν.

Idrocéfalo, ἀρ. ὑδροκέφαλος, ὕδρωψ τῆς κεφαλῆς.

Idrománte, κοιν. ὑδρόμαντις.

Idromanzía, θ. ὑδρομαντεία, τέχνη τοῦ μαντεύειν διά τοῦ ὕδατος.

Idroméle, ἀρ. ἡ ὑδρόμελι· ποτόν ἐκ μέλιτος καί ὕδατος.

Idrómfalo, ἀρ. ὑδρομφάλη, ὑγροκήλη εἰς τόν ὀμφαλόν.

Idrópico, ἀρ. ὑδρωπικός.

Idropisía, θ. ὁ ὕδρωψ, ὁ ὑδρώπικας.

Idrostática, θ. μέρος τῆς Μηχανικῆς τό πραγματευόμενον περί τοῦ βάρους τῶν ὑδάτων καί τῶν ἄλλων ῥευστῶν, καί τῶν βαρέων τιθεμένων ἐπί τῶν ῥευστῶν. Φιλοσ.

Idjáno, ἀρ. νῆστις, ὄνομα ἐντέρου, οὕτω καλουμένου διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται κενόν.

Iemále, κοιν. χειμέριος.

Iéna, καὶ Jéne, Ͽ. θηρίον ἀγριώτατον ὅμοιον τῷ λύκῳ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς. ἰδὲ καὶ Zibétto.

Jéra, Ͽ. εἶδος ἐκλεἰγματος ἰατρικοῦ.

Jerarchía, ἰδὲ Gerarchía, κτλ.

Jerátte, Ͽ. εἶδος πολυτίμου λίθου.

Jéri, ἐχθές.

Jerláltro, προχθές.

Jermattína, ἐχθὲς τὸ πρωΐ.

Jernótte, ἐψὲς τὴν νύκτα.

Jeroglífico, ἀρ. εἰκὼν, σῶμα, σχῆμα παρ' Αἰγυπτίοις εἰς δήλωσιν τῶν στοχασμῶν τινων, ἀντὶ χαρακτῆρος.

Jerséra, ἐψὲς βράδυ, τὸ ἑσπέρας.

Ignáro, ἀρ. ἀγνοῶν, ἀμαθής. Λατ.

Ignatóne, καὶ Gnatóne, ἀρ. γνάθων, φαγάς· ἔτι, ἀχρεῖος, οὐτιδανός.

Ignávia, Ͽηλ. ῥαθυμία, ἀργία, ὀκνηρία.

Ignávo, ἀρ. ἀργὸς, ὀκνηρός, ῥάθυμος. Λατ.

Igneo, ἀρ. πύρινος· παρὰ τοῦ Igne, πῦρ. Λατ.

Ignícolo, ἀρ. πυρίδιον.

Igníto, ἀρ. διάπυρος, πυρώδης. Λατ.

Ignóbile, κοιν. δυσγενής· ἐναντ. τοῦ Nóbile.

Ignobilità, καὶ Ignobiltà, Ͽ. δυσγένεια· ἐναντίον τοῦ Nobiltà.

Ignobilménte, ἀγεννῶς.

Ignomínia, Ͽ. ἀτιμία.

Ignominióso, ἀρ. ἄτιμος, ἐπονείδιστος.

Ignorantággine, Ͽ. ἀβελτηρία, ἠλιθιότης, ἀμάθεια.

Ignoránte, κοιν. ἀμαθής, ἀπαίδευτος.

Ignoranteménte, ἀμαθῶς.

Ignoránza, Ͽηλ. ἄγνοια, ἀμάθεια.

Ignoráre, (ignóro) ἀγνοῶ, δὲν ἠξεύρω. Ignoráto, μετ.

Ignóto, ἀρ. ἄγνωστος, ἀγνώριστος.

Ignudáre, (ignúdo) γυμνόω, γυμνόνω.

Ignúdo, ἀρ. γυμνός.

Il, ὁ, ἄρθρον ἀρ. ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων ὀνομ. μήτε τῶν ἀρχομ. ἐκ τοῦ S, μεθ' ἑτέρου συμφώνου· οἷον, il Móndo, il Sole. — Ὅταν ἕπεται τοῖς μονοσυλλάβοις A, che, co, da, de, se, su, ἀποβάλλει τὸ ἴδιον φωνῆεν, καὶ ἑνούμενον μετὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντος, γίνεται al, che 'l, col, dal, del, se 'l, su 'l, κτλ. οἷον, ἀντὶ τοῦ a il móndo, πρέπει νὰ λέγηται, al mondo, κτλ. Ὅταν τίθεται σιμὰ εἰς τὰ ῥήμ. εἶναι Ἀ'ντων. πτώσεως Αἰτιατ. οἷον, il vídi, τὸν εἶδα, ἤγουν εἶδα αὐτόν. Προηγεῖται ὀρθῶς τοῖς μορίοις mi, ti, si, ci, vi. Ἕπεται δὲ κοινῶς τοῖς, me, te, se, ce, ne, ve. Ἐνίοτε δὲ καὶ τῷ, si.

Ilare, κοιν. ἱλαρὸς, χαρούμενος.

Ilarità, Ͽ. ἱλαρότης, χαρά.

Il di chè, ἐπίῤῥ. διόπερ, διὰ τὸ ὁποῖον πρᾶγμα.

Iliade, Ͽαλ. ἡ Ἰλιὰς, τὸ περιβόητον τοῦ Ὁμήρου Ποίημα. Ἡ Ὀδύσσεια, προφέρ. Odisséa, Ͽηλ.

Illacciáre, ἰδὲ Inlacciáre.

Illaidíre, (ísco) ῥυπαίνω, λερώνω.

Illanguidíre, (ísco) μαραίνομαι. Illanguidíto, μαραμένος.

Illazióne, Ͽ. τὸ συμπέρασμα ἑνὸς ἐπιχειρήματος.

Illecebróso, ἀρσεν. ἐπαγωγὸς, ἑλκυστικὸς, ἀπατηλός.

Illecitaménte, (καὶ illi) ἀθέσμως.

Illécito, (καὶ illi) οὐσιαστ. ἀσ. τὸ ἀθέμιτον, τὸ μὴ συγχωρημένον· καὶ ἐπίθ. ἄθεσμος, ἄνομος, μὴ συγκεχωρημένος· ἐναντ. τοῦ, Lécito.

Illegíttimo, ἀρ. ἀνόμιμος.

Illéso, ἀρ. ἀβλαβής· ἐναντίον τοῦ, Léso.

Illibatézza, Ͽ. καθαρότης.

Illibáto, ἀρ. ἄψαυστος, ἀμόλυντος, καθαρός. Λατ.

Illiberále, κοιν. ἀνελεύθερος. Arti illiberáli, αἱ μηχανικαὶ τέχναι.

Illimitáto, ἀρ. ὁ μὴ περιωρισμένος.

Illiquidíre, (ísco) ἀνατήκομαι, ἀναλύομαι, λυώνω.

Illodábile, κοιν. ἀνάξιος ἐπαίνου.

Illúdere, ἰδὲ Delúdere.

Illuminaménto, ἀρ. καὶ Illuminazióne, Ͽηλ. φωτισμὸς, φωτοχυσία.

Illumináre, (illúmino) φωτίζω.

Illuminatívo, ἀρ. φωτιστικός.

Illumináto, ἀρ. φωτισμένος.

Illusióne, Θ. ἐμπαιγμὸς, ἀπάτη.

Illúso, ἀρ. ἀπατημένος.

Illusóre, ἀρ. ἐμπαίκτης, ὁ ἐξαπατῶν.

Illustráre, (illústro) φωτίζω, λαμπρύνω.

Illustrazióne, Θ. καὶ Illustraménto, ἀρ. λαμπρότης, καὶ ἔλλαμψις, φῶς, ἀνακάλυψις, ἐξήγησις, διασάφησις.

Illústre, κοιν. λαμπρὸς, περίφημος.

Illustríssimo, ὑπερθ. ἐκλαμπρότατος.

Illuvióne, Θηλ. πλημμύρα.

Il perchè, ἐπίρρ. διότι, διὰ τοῦτο.

Imágine, ἰδὲ Immágine, κτλ.

Imaginóso, ἀρ. πλήρης εἰκόνων, φαντασμάτων.

Imágo, Θηλ. Ποιητ. ἰδὲ Immágine.

Imbacuccáre, (cúcco) καλύπτω τὴν κεφαλὴν, κουκουλόνω. Τροπ. ἐνδύω, σκεπάζω. Imbacuccáto, μετ.

Imbalconáto, ἀρσεν. ἐπίθ. τοῦ ῥόδου, πορφυροῦν.

Imbaldanzíre, (ísco) λαμβάνω τόλμην, ἀλαζονεύομαι. Imbaldanzíto, μετ.

Imballáre, (bállo) συσκευάζω, περιτυλίττω σφαιροειδῶς, εἰς σχῆμα μπάλλας.

Imbalordíto, ἀρσεν. ἐκπεπληγμένος, ζαλισμένος.

Imbalsamáre, καὶ Imbalsimáre, (imbálsamo) βαλσαμόνω, ἀλείφω μὲ βάλσαμον.

Imbalsamáto, ἀρ. βαλσαμωμένος.

Imbalsimíre, (ísco) γίνομαι βάλσαμον.

Imbambagiáto, ἀρ. περιτυλιγμένος, ἢ καπλατισμένος μὲ βαμβάκι.

Imbambolàre, (bámbolo) εἶμαι σιμὰ νὰ κλαύσω, ἔχω τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς κάμνουν διὰ κάθε παραμικρὸν πρᾶγμα τὰ βρέφη.

Imbandigióne, Θ. καὶ Imbandiménto, ἀρ. ἔδεσμα παρατιθέμενον, φαγὶ ἑτοιμασμένον.

Imbandíre, (ísco) ἑτοιμάζω τὸ φαγὶ διὰ τὴν τράπεζαν. Imbandíto, μετ.

Imbarazzáre, (imbarázzo) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω.

Imbarázzo, ἀρ. ἐμπόδιον, ἐμπέρδευμα.

Imbarberíre, (ísco) γίνομαι βάρβαρος, ἀπάνθρωπος. Imbarberíto, μετ.

Imbarbogíre, (ísco) χάνω τὸν νοῦν, παραφρονῶ ὑπὸ τοῦ γήρατος. Imbarbogíto, μετ.

Imbarbottáto, καὶ Imborbottáto, ἀρ. καμωμένος ὡσὰν Barbótta, ἥτις ἐστὶν εἶδος πλοίου.

Imbarcaménto, καὶ Imbárco, ἀρσεν. (πληθ. chi) ἐπίβασις εἰς πλοῖον, ἐμβαρκάρισμα.

Imbarcáre, (imbárco) ἐμπιβαίνω εἰς πλοῖον, ἐμβαίνω ἢ βάνω εἰς τὴν βάρκαν. Imbarcáto, μετ.

Imbardáre, (imbárdo) στρώνω τὸν ἵππον, τὸ ἄλογον· παρὰ τοῦ, Bárda· ἔτι, θέλγω, ἑλκύω, καὶ αὐτοπαθ. ἐρῶ, ἐρωτεύομαι.

Imbarráre, (bárro) περικλείω, ἐμποδίζω, βάνω ἐμπόδια· παρὰ τοῦ, Bárra· Imbarráto. μετ.

Imbasaménto, ἀρ. βάσις, στήριγμα.

Imbasciatóre, ἰδὲ Ambasciatóre, κτλ.

Imbastardíre, (ísco) ἰδὲ Degeneráre.

Imbastáre, (básto) σαμαρόνω.

Imbastíre, (ísco) ῥάπτω τὶ ἀραιᾶ, μὲ πλατείας ῥαφάς· ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ῥάπτειν λέγεται Imbastiménto, ἀρ. καὶ Imbastitúra, Θηλ. Μεταφ. ἀντὶ τοῦ, Imbandíre.

Imbásto, ἀρ. ἰδὲ Básto.

Imbáttere, (m'imbátto con, in, a) ἐπιτυγχάνω τινὸς, ἀπαντῶ τινὰ κατὰ τύχην.

Imbátto, ἀρ. ἐμπόδιον.

Imbavagliáre, (vàglio) ἰδὲ Imbacuccáre.

Imbaváre, (bávo) μολύνω μὲ ἀφρὸν, di báva.

Imbeccáre, (bécco) βάνω τὴν τροφὴν εἰς τὴν μύτην (nel bécco) εἰς τὸ στόμα τῶν πουλίων.

Imbeccáta, Θ. τόση τροφὴ ὅση βάνεται εἰς μίαν φορὰν εἰς τὴν μύτην τοῦ πουλίου. Pigliár la imbeccáta, φθείρομαι μὲ δῶρα. καὶ Pigliáre una imbeccáta, ταυτὸν τῷ Infreddáre.

Imbecheráre, (imbéchero) χυδαϊκ. ἰδὲ Subornáre.

Imbecílle, κοιν. ἀσθενὴς, ἀδύνατος.

Imbecillità, Θηλ. ἀδυναμία, ἀσθένεια. Λατ.

Imbélle, κοιν. ἀπόλεμος,

μὴ ἐπιτήδειος εἰς πόλεμον. Λατ.

Imbellettáre, (bellétto) βάνω φκιασίδι· ὅθεν **Imbellettáto**, φκιασμένος, ἔχων φκιασίδι, bellétto.

Imbellíre, (ísco) ἰδὲ Abbellíre.

Imbendáre, ἰδὲ Bendáre.

Imbérbe, κοιν. ἀγένειος, ὁ χωρὶς γένεια. Λατ.

Imberciáre, (bércio) κτυπῶ εἰς τὸν σκοπὸν, εἰς τὸ σημάδι.

Imberrettáto, ἀρ. σκουφομένος.

Imbertescáre, (imbertésco) ἐνδυναμόνω μὲ Bertésche. ἰδὲ Bertésca.

Imbertonáre, καὶ **Imbertoníre**, (tóno, καὶ ísco) ἐρῶμαι, ἐρωτεύομαι χυδ.

Imbestialíre, (ísco) ἀγριώνομαι, γίνομαι ὡς θηρίον.

Imbestiáre, (m'imbéstio) ἔχω θηριώδη ἤθη, κάμνω ἔργα θηριώδη· ὅθεν **Imbestiáto**, ὁ λαβὼν εἶδος καὶ ὁμοιότητα θηρίου.

Imbévere, καὶ **Imbére**, (imbévo) ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ποτίζομαι, ἐναπομάττομαι, μύζω, γεμίζομαι. **Imbevúto**, ποτισμένος.

Imbiaccaménto, ἀρ. ψιμμυθισμός.

Imbiaccáre, (imbiácco) ψιμμυθιῶ, λευκαίνω, ἀλείφω μὲ ψιμμύθιον, cólla Biácca.

Imbiaccáto, ἀρσεν. ψιμμυθιωμένος. Μεταφ. δόλιος.

Imbiadáto, ἀρσεν. σπαρμένος· παρὰ τοῦ, Biáda.

Imbiancaménto, ἀρσεν. καὶ **Imbiancatúra**, θ. λεύκανσις, ἄσπρισμα, καὶ ἡ κονία, τὸ κονίαμα.

Imbiancáre, (imbiánco) λευκαίνω, ἀσπρίζω.

Imbiancatóre, ἀρσεν. ὁ κονιατὴς, ὁ ἀσπρίζων τοὺς τοίχους.

Imbianchíre, (ísco) ἰδὲ Imbiancáre.

Imbietolíre, (ísco) διαχύνομαι, τήκομαι ὑπὸ τῆς γλυκύτητος καὶ ἡδονῆς ἐν τῷ βλέπειν τὰ φίλτατα.

Imbiettáre, (biétto) βάνω τὸν σφῆνα (la biétta) διὰ νὰ σχίσω τι.

Imbiondíre, (ísco) ποιῶ ξανθὸν, ἢ γίνομαι ξανθός. **Imbiondíto**, μετ.

Imbisacciáre, (sáccio) βάνω εἰς τὴν σακούλαν.

Imbiutáre, (biúto) ἰδὲ Impiastráre.

Imbizzarriménto, ἀρ. θυμὸς, ὀργή.

Imbizzarríre, (ísco) ὀργίζομαι σφόδρα. **Imbizzarríto**, ὠργισμένος.

Imboccáre, (imbócco) βάνω τινὶ τὸ φαγὶ εἰς τὸ στόμα, μπουκόνω· ἔτι, εἰσβάλλω, ἐμβαίνω· ἔτι, συνάπτω, ἐμπήγω.

Imboccatúra, θ. τὸ ἐμβαῖνον εἰς τὸ στόμα μέρος τοῦ χαλινοῦ· ἔτι, εἰσβολὴ, στόμα ποταμοῦ, λάκκου, κτλ.

Imboláre, κτλ. ἰδὲ Rubáre.

Imbollicaménto, ἀρ. φλυκταίνωσις.

Imbollicáre, (imbóllico) φλυκταινοῦμαι, γεμίζομαι ἀπὸ φυσκαλίδες.

Imbolsiménto, ἀρ. δύσπνοια.

Imbolsíre, (ísco) γίνομαι ἀσθματικὸς, πάσχω δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ ἀναπνέω. **Imbolsíto**, μετ.

Imboníre, καὶ **Imbuoníre**, (ísco) καταπραΰνω, ἡσυχάζω τινά.

Imborgáre, (m'imbórgo) γεμίζομαι ἀπὸ κωμοπόλεις, di bórghi.

Imborsáre, (imbórso) βάνω εἰς τὴν σακκούλαν, εἰς τὸ πουγγί. **Imborsíto**, μετ.

Imborsazióne, καὶ **Imborsatúra**, θ. ἐνσακκούλωσις.

Imboscársi, ἐπιβουλεύομαι, καὶ κρύπτομαι.

Imboscáta, θ. καὶ **Imboscaménto**, ἀρ. ἔνεδρα, ἐπιβουλὴ, ἐπειδὴ γίνεται ἐπιτηδειότερα εἰς τὰ δάση, ne'bóschi.

Imboscáre, (imbósco, οὐδετ. καὶ αὐτοπαθ.) ἐνεδρεύω, κρύπτομαι εἰς ὁποιονδήποτε τόπον ἁρμόδιον διὰ νὰ βλάψω τὸν ἐχθρόν· ἐπιβουλεύομαι· καὶ ἁπλῶς, κρύπτομαι· καὶ ἐμπερδεύω. **Imboscáto**, μετ.

Imboschíre, (ísco, οὐδέτ.) γίνομαι υλώδης, δρυμώδης.

Imbossoláre, (imbóssolo) βάνω σανίδια, σανιδώνω τὴν στέγην· ἔτι, βάνω τὰς ψήφους, κτλ. εἰς τὸ κουτί.

Imbottáre, (imbótto) βάνω τὸν οἶνον εἰς τὸ βουτζί.

Imbottíre, (ísco) ῥάπτω μὲ ῥαψίματα σφικτὰ καὶ πυκνὰ, φορέματα, ἢ παπλώματα, κτλ. γεμίζοντάς τα ἀπὸ βαμβάκι,

μαλλί ἤ ἄλλο. Imbottíto, μετ.

Imbottíto, οὐσιαστ. ἀρ. χιτωνίσκος γεμάτος ἀπό βαμβάκι ἤ ἄλλο, καί πυκνᾶ ἐῤῥαμμένος.

Imbottitúra, Θ. τό πυκνόν ῥάψιμον· ἰδὲ τό ῥῆμα.

Imbozzachíre, (ísco) αὐξάνω μέ δυσκολίαν, ἐκλείπω· ἴδιον τῶν φυτῶν καί τῶν ζώων.

Imbozzimáre, (bózzimo) τρίβω, φκιάνω τό πανί μέ τήν Bózzima, ἰδὲ τοῦτο. Imbozzimáto, μετ.

Imbracciáre, (imbráccio) περιτυλίττω τι εἰς τόν βραχίονά μου.

Imbracciatúra, Θ. φοῦκτα, τό μέρος τῆς ἀσπίδος, ἤ ἄλλου τινός ὁμοίου, ὅθεν πιάνεται.

Imbrattaménto, ἀρ. μολυσμός, ῥυπαρία.

Imbrattáre, (brátto) μολύνω, ποιῶ ἄπαστρον. Imbrattáto, μεμολυσμένος, ἄπαστρος. (λερωμένος).

Imbrattatúra, Θ. ῥυπαρία· ἔτι, σχεδίασμα.

Imbrátto, ῥηματ. ἀρ. ῥύπος· ἔτι, πρᾶγμα κακῶς καί συγκεχυμένως, ἀτάκτως καμωμένον· ἔτι, ἡ τροφή ὁποῦ δίδεται τοῦ χοίρου, καί εἰς τά κατόπουλα· ἔτι, χρέος.

Imbrecciáre, ἰδὲ Imberciáre.

Imbrentína, καί Imbrentíne, Θηλ. φυτόν τι φέρον τόν λάδανον, κόμμι εὐῶδες. Τροπ. ἐμπέρδευμα.

Imbreviáto, ἰδὲ Abbreviáto.

Imbriacáre, (imbriáco, καί m' imbriáco) μεθῶ. Imbriacáto, μεθυσμένος.

Imbriacatúra, Imbriachézza, Θ. καί Imbriacaménto, ἀρ. μέθη, μέθυσμα.

Imbriáco, ἀρ. μεθυσμένος.

Imbriacóne, ἀρ. μέθυσος.

Imbricconíre, (ísco) γίνομαι πονηρός, κάκιστος.

Imbrigaménto, ἀρσεν. σύγχυσις, ἐμπέρδευμα.

Imbrigáre, (brigo) μηχανῶμαι, ἐπιτηδεύομαι· ἔτι, ἐμπερδεύω, ἀνακατεύομαι.

Imbrigliáre, (imbríglio) χαλινώνω. Imbrigliáto, μετ.

Imbrigliatúra, Θ. χαλίνωσις.

Imbroccáre, (imbrócco) βάλλω ἐπί τόν σκοπόν, κτυπῶ εἰς τό σημάδι· ἔτι, ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι. Λέγεται καί διά τό κάθισμα τῶν ἁρπακτικῶν ὀρνέων εἰς τά δένδρα.

Imbroccáta, Θηλ. πληγή σπαθίου, σπαθία.

Imbrodolare, (imbródolo) μολύνω, λερώνω· παρά τοῦ Bróda.

Imbrogliáre, (imbróglio) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω.

Imbrogliatóre, ἀρ. καί Imbroglióne, ἀρσεν. ἐμπερδευτής.

Imbróglio, ἀρσεν. ἐμπερδευμός.

Imbronciáre, (imbróncio) ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι, ἀνάπτω.

Imbrunáre, καί Imbruníre, (brúno, καί ísco) ποιῶ μελανόν, ἤ γίνομαι μελανός, μαυριδερός. Imbrunito, μετ.

Imbruschíre, (ísco) παροξύνομαι. Imbruschíto, μετ.

Imbruttáre, ἰδὲ Imbrattáre.

Imbruttíre, (ísco) γίνομαι αἰσχρός, ἄσχημος.

Imbucáre, (imbúco) τρυπόνω, βάνω, ἤ ἐμβαίνω εἰς τρύπαν.

Imbucatáre, (imbucáto) λευκαίνω, ἀσπρίζω τά πανικά.

Imbufonchiáre, ἰδὲ Bufonchiáre.

Imbuíre, (ísco) γίνομαι βόδι, ἀμαθής.

Imbullettáre, (bullétto) βάνω καρφία· ἰδὲ Bullétta.

Imbuondáto, ἐπίῤῥ. πλεῖστον, καταπολλά.

Imbuoníre, ἰδὲ Imboníre.

Imburchiáre, (búrchio) βοηθῶ τινά εἰς τό νά συνθέσῃ σύγγραμμά τι.

Imbústo, ἀρ. τό μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀπό τόν λαιμόν ἕως εἰς τήν ζώνην, θώραξ. Belloimbústo, καί Bellimbústo, λέγεται χλευαστικῶς καί εἰρωνικῶς ἐπί ἀνθρώπου ὑπέρ τό δέον καλλωπιζομένου, καί κομπάζοντος περί εὐμορφίας.

Imbúto, ἀρσεν. τό χωνίον. (Οἱ Βενετοί Píria).

Imenéo, ἀρ. ὁ Ὑμέναιος, ὁ Θεός τοῦ γάμου, καί αὐτός ὁ γάμος.

Imitábile, κοιν. καί Imitatívo, ἀρσεν. μιμητός, ἀξιομίμητος.

Imitánte, κοιν. ὁ μιμούμενος.

Imitáre, μιμοῦμαι. Ímito, ímiti, ímita· καί ímitano, γ'. πρόσ. πληθ.

Imitatóre, ἀρσεν. μιμητής.
Imitatríce, θ.
Imitazióne, θ. μίμησις.
Immacchiáre, (m' immácchio) κρύπτομαι εἰς ἀκανθῶνα, βάτον, nélla mácchia.
Immacoláto, καὶ Immaculáto, ἀρ. ἀμώμητος, ἄχραντος, καθαρός.
Immaginábile, κοιν. νοητός.
Immaginaménto, ἀρ. νόημα, στοχασμός.
Immagináre, (m' immágino) φαντάζομαι, στοχάζομαι.
Immaginariaménte, φανταστικῶς.
Immaginário, ἀρ. φανταστικός.
Immaginatíva, θ. ἡ φαντασία, ἡ φανταστικὴ δύναμις.
Immaginatívo, ἀρσεν. φανταστικός, ἀνήκων εἰς τὴν φαντασίαν.
Immaginazióne, θ. φαντασία.
Immágine, θ. εἰκών, μορφή, ὁμοίωσις.
Immaginévole, κοιν. ὁ φανταστικός.
Immaginevolménte, μὲ φαντασίαν.
Immagríre, (ísco) γίνομαι ἰσχνός, λεπτός.
Immalinconichíre, (ísco) ποιῶ μελαγχολικόν, προξενῶ λύπην.
Immalsaníre, (ísco) ποιῶ ἀσθενῆ, νοσώδη. Immalsaníto, μετ.
Immaniféslo, ἀρ. ἄδηλος.
Immanità, θηλ. σκληρότης. Λατ.
Immansuéto, ἀρ. ἄγριος.
Immantanénte, Immantenénte, καὶ Immanti... εὐθύς.
Immarcescíbile, κοιν. ἀμάραντος, ἀδιάφθορος.
Immarcíre, ἰδὲ Marcíre.
Immargináto, ἀρ. ἑνωμένος, συζευγμένος, κολλημένος ἐμοῦ παρὰ τοῦ Márgine.
Immascheráre, (m' immáschero) βάνω προσωπίδα. Immascheráto, μετ.
Immastriciáre, (immastrício) κολλῶ μὲ μαστίχι, con mástice, ἐπιχρίω, ἐμπλαστρόνω.
Immateriále, κοιν. ἄυλος, ὁ χωρὶς ὕλην.
Immattíre, (ísco) γίνομαι μωρός, τρελένομαι.
Immaturità, θηλ. ἀωρία, ὠμότης· ἀντίκ. τῷ Maturità.
Immatúro, ἀρ. ἄωρος, ἄγουρος.
Immedesimáre, (immedésimo) ταυτίζω, ποιῶ ἀπὸ πολλὰ πράγματα ἓν καὶ τὸ αὐτό, ἢ γίνομαι ἓν καὶ τὸ αὐτό. Immedesimáto, μετ.
Immediataménte, καὶ Immediáte, ἀμέσως. Λατ.
Immediáto, ἀρσεν. ἄμεσος.
Immedicábile, κοιν. ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immeláre, (mélo) μελιτόω, μελιτόνω. Immeláto, μεμελιτωμένος.
Immelatúra, θηλ. μελίτωσις.
Immemorábile, κοιν. ἀμνημόνευτος.
Immensaménte, ἀπείρως.
Immensità, θ. ἀμετρία.
Imménso, ἀρ. ἄμετρος, ἀνυπέρβλητος.
Immérgere, (immérgo) ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, βουτῶ, βυθίζω. Immérsi, παρακ.
Immeritaménte, ἀναξίως.
Immeritévole, κοιν. καὶ Immérito, ἀρ. ἀνάξιος.
Immersióne, θ. καὶ Immergiménto, ἀρ. βαπτισμός, ἔμβαψις, ἐμβάπτισις.
Immérso, ἀρ. βαπτισμένος, βουτισμένος μέσα, βυθισμένος.
Immezzáre, καὶ Immezzíre, (imméżzo, καὶ ísco) μαραίνομαι, γίνομαι mézzo, ἤτοι μαλακός.
Imminénte, κοιν. ἐπικείμενος.
Imminénza, θ. τὸ ἐφεστηκός, τὸ προσιόν.
Immisericordióso, ἀρ. ἀνελεήμων.
Immísto, ἀρσεν. ἀμιγής.
Immisurábile, κοιν. ἀμέτρητος.
Immitáre, ἰδὲ Imitáre, κτλ.
Immóbile, κοιν. ἀκίνητος.
Immobilità, θ. ἀκινησία.
Immobilitáre, (m' immobílito) γίνομαι ἀκίνητος.
Immobilménte, στερεῶς, ἀκινήτως.
Immoderánza, θ. ἀκράτεια.
Immoderataménte, ἀμέτρως, ἀκολάστως.
Immoderáto, ἀρσεν. ἀκρατής, ἄμετρος, ἀκόλαστος.
Immodestaménte, προπετῶς, ἀκόσμως, ἀτάκτα.
Immodéstia, θ. ἀκοσμία, ἀναισχυντία, προπέτεια.
Immodésto, ἀρ. προπετής, ἄτακτος, ἀδιάντροπος.
Immoláre, (immólo) θυσιάζω. Λατ.
Immollaménto, ἀρ. βρέξιμον.

Immollàre, (immóllo) ὑγραίνω, βρέχω.

Immondézza, καὶ **Immondízia**, θηλ. ῥύπασμα, μίασμα, ἀκαστρία· ἔτι, αἶσχος, ὄνειδος.

Immóndo, ἀρ. ῥυπαρὸς, ἀκάθαρτος.

Immortalàre, (immortálo) ἀποθανατίζω.

Immortále, κοιν. ἀθάνατος.

Immortalità, θηλ. ἀθανασία.

Immortalménte, ἀθανάτως.

Immortificáto, ἀρ. μὴ νενεκρωμένος.

Immortíre, ἰδὲ Ammortíre.

Immóto, ἀρσεν. ἀκίνητος.

Immúne, κοιν. ἐλεύθερος, ἀτελὴς, ἐξηρημένος.

Immunità, θ. ἀτέλεια, ἐλευθερία, προνόμιον.

Immutábile, κοιν. ἀμετάθετος, ἀμετάτρεπτος.

Immutabilità, θ. ἀμεταβλησία.

Immutabilménte, ἀτρέπτως, ἀμετακινήτως.

Immutáre, (immúto) μεταλλάττω, ἀλλάζω. Immutáto, μετ.

Immutazióne, θ. ἀμεταβλησία, καὶ μεταλλαγή.

I'mo, οὐσίαστ. ἀρ. ἄνευ πληθ. τὸ κατώτατον μέρος. ἐναντ. τοῦ, Sómmo. Da ímo a sómmo, ἀπὸ τὸ κάτω μέρος εἰς τὸ ἐπάνω. Τροπ. παντελῶς· καὶ ἐπίθ. ὕστατος, κατώτατος.

Impacchiucáre, (chiúco) ἰδὲ Imbrattáre.

Impacciáre, (m'impáccio) ἀναμίγνυμαι, ἐμπλέκομαι εἴς τι· ἀνακατώνομαι, ἐμπερδεύομαι· καὶ Ἐνεργ. ἐμπλέκω, ἐμποδίζω, ἐνοχλῶ. Impacciáto, μετ.

Impacciatívo, ἀρ. ἐνοχλητικός.

Impáccio, καὶ **Impacciaménto**, ἀρ. ἐνόχλησις, ἐμπόδιον, ἐμπέρδευμα.

Impadroníre, (m'impadronísco) κρατῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, γίνομαι αὐθέντης· καὶ Ἐνεργ. κύριον ποιῶ, κάμνω τινὰ κύριον, ἐξουσιαστήν. Impadroníto, μετ.

Impadulaménto, ἀρ. λιμνασία.

Impaduláre, (dúlo) γίνομαι ἕλος ἢ ἑλώδης, λιμνώδης, παρὰ τοῦ, Padúle, ταυτ. τῷ, Palúde· καὶ Impaduláto, μετ.

Impagliáto, ἀρ. σκεπασμένος, καὶ ἀνακατωμένος μὲ ἄχυρα.

Impaláre, (impálo) παλουκώνω. Impaláto, μετ.

Impalazióne, θ. παλούκωμα.

Impalazzáto, ἀρσεν. κατεσκευασμένος ὡσὰν παλάτιον.

Impalcáre, (pálco) ὀροφόω, κατασκευάζω, βάνω τὴν ὀροφὴν, τὸ σανίδωμα.

Impalizzáto, ἀρ. περιφραγμένος μὲ παλούκια· παρὰ τοῦ, Pálo.

Impallidíre, καὶ **Impallidáre**, (ísco) γίνομαι ὠχρὸς, χλωμιάζω. Impallidíto, ὠχρὸς, χλωμιασμένος.

Impalmaménto, ἀρ. σύζευσις, ἕνωσις τῶν χειρῶν.

Impalmáre, (impálmo) δίδωμι δεξιὰν, συνάπτω δεξιὰν μὲ δεξιὰν, πιάνομαι μὲ ἄλλον ἀπὸ τὸ χέρι, δίδω τὴν δεξιὰν εἰς σημεῖον ὑποσχέσεως, ὡς ποιεῖ ὁ νυμφίος, ὁ γαμβρὸς μὲ τὴν νύμφην.

Impalpábile, κοιν. ἀψηλάφητος.

Impaludáre, ἰδὲ Impaduláre.

Impancáre, (páuco) καθέζομαι, ἐξαιρέτως εἰς τὴν τράπεζαν.

Impaniaménto, ἀρ. ἰξευμα, ἐμπέρδευμα.

Impaniáre, (impánio) χρίω μὲ ἰξὸν, di Pánia. στήνω, στρώνω τὰ ἰξόβεργα. τὸ δὲ ἀφαιρεῖν αὐτὰ λέγεται Spaniáre. Μεταφ. ἰξεύομαι, πίπτω εἰς τὰς ἰξόβεργας. Impaniáto, μετ.

Impanicciáre, (níccio) ἰδὲ Impastricciáre.

Impánio, οὐσιαστ. ἀρ. ἐμπόδιον, ἐμπέρδευμα.

Impannáta, θ. φράγμα, στούμπωμα μὲ πανὶ ἢ χαρτὶ εἰς τὰ παράθυρα. ὅθεν, Finéstra impannáta, θηλ. παράθυρον φραγμένον μὲ πανὶ, ἢ ῥοῦχον.

Impantanáre, (impantáno) γίνομαι λάσπη, ἢ πίπτω εἰς τὴν λάσπην. Impantanáto, πεσμένος εἰς τὴν λάσπην.

Impappaficáre, (fíco) κουκουλόνω, ἢ κουκουλόνομαι.

Impappoláto, ἀρ. ῥερυπωμένος, λερωμένος, μὲ Páppa. ἰδὲ τοῦτο.

Imparacchiáre, (ácchio) μανθάνω ὀλίγον.

Imparadisáre, (imparadíso) μακαρίζω, βάνω εἰς τὸν παράδεισον.

Imparagonábile, κοιν. ἀσύγκριτος.

Imparáre, (impáro) μανθάνω· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ διδάσκω. Imparáto, μετ.

Imparatíccio, ἀρσεν. ἐπιθ. πράγματος κακῶς μαθημένου, ἢ ἔργου ἀρχαρίου τινός.

Impareggiábile, κοιν. ἀσύγκριτος.

Imparentáre, (m' imparénto) συγένειαν ποιῶ, γίνομαι συγγενής, οἰκεῖος. Imparentáto, μετ.

I'mpari, κοιν. ἄνισος.

Imparità, Θ. ἀνισότης.

Impartíbile, κοιν. ἀδιαίρετος, ἀμέριστος.

Impassíbile, κοιν. ἀπαθής.

Impassibilità, καὶ Impassionabilità, Θ. ἀπάθεια.

Impassionáre, (sióno) προξενῶ λύπην, πάθος.

Impastaménto, ἀρ. ζύμωμα, μίγμα.

Impastáre, (impásto) ζυμώνω, καὶ κολλῶ μὲ ζυμάρι. Impastáto, ζυμωμένος. Παρὰ Ζωγράφ. ἐξαπλώνειν, στρώνειν τὰ χρώματα· ὅθεν, Impastatúra, Θ. καὶ Impásto, ἀρ. σύνθεσις, μίγμα χρωμάτων.

Impasticciáre, (sticcio) τρόπος τις τοῦ μαγειρεύειν τὸ κρέας.

Impásto, ἀρ. ἄσιτος, νηστικός. Ποιητ.

Impastocchiáre, (tócchio) κρατῶ, χασομερῶ τινὰ μὲ εὔμορφα, μάταια λόγια.

Impastojáre, (impastójo) δένω, πέδας βάλλω, πεδικλόνω. Impastojáto, μετ.

Impastúra, Θηλ. τὸ μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου, ὅπου βάλλονται αἱ πέδαι, le pastóje.

Impatíbile, κοιν. ἀνυπόφερτος, καὶ ἀδύνατος.

Impatriáre, (pátrio) ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

Impattáre, ἰδὲ Pattáre.

Impauráre, καὶ Impauríre, (úro, καὶ ísco) ἐκπλήττω, φοβίζω· καὶ οὐδετ. φοβοῦμαι, τρομάζω. Impauríto, ráto, φοβισμένος, τρομασμένος.

Impaziénte, κοιν. ἀνυπόμονος.

Impazienteménte, ἀμενητὶ, ἀνυπομένητα.

Impazientíre, (ísco) χάνω τὴν ὑπομονήν.

Impaziénza, Θ. ἀτλησία, ἀνυπομονή.

Impazzaménto, ἀρ. παραφροσύνη, μανία, τρέλα.

Impazzáre, (impázzo) καὶ Impazzíre, (ísco) μωραίνομαι, παραφρονῶ. Impazzáto, καὶ íto, μωρός.

Impeccábile, κοιν. ἀναμάρτητος.

Impeciáre, (pécio) πισσόνω, πισσόω, (παρὰ τοῦ, Péce)· ἔτι, στουμπόνω. Impeciáto, μετ.

Impeciatúra, Θηλ. πίσσωσις.

Impedaláre, (pedálo) ἐνδυναμόνομαι, κάμνω τὸν στέλεχον (il pedále)· ἐπὶ δένδρων.

Impediménto, ἀρ. ἐμπόδιον.

Impedíre, (ísco) ἐμποδίζω. Impedíto, ἐμποδισμένος.

Impeditívo, ἀρ. κωλυτικός, ἐμποδιστικός.

Impegnáre, (impégno) ἐνεχυράζομαι, βάνω, δίδω ἐνέχυρον. Impegnársi, γίνομαι, ἐγγυητής, ὑπόσχομαι τάζω.

Impégno, ἀρσεν. ἐγγύησις, ὑπόσχεσις, χρέος.

Impegoláre, ἰδὲ Impeciáre.

Impelagáre, (impélago) ἐμπλέκω, ἐμποδίζω. ἐμπερδεύω. Impelagáto, ἐμπερδευμένος, ὡσὰν βυθισμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἐναντ. τοῦ, Spelagáto.

Impeláre, (pélo) τριχοῦμαι, ἐκπέμπω, βάνω τρίχας.

Impéllere, Λατ. ἰδὲ Spingere.

Impellicciáre, (pellíccio) βάνω μηλωτὴν, γοῦναν. Impellicciáto, μηλωτῇ περιβεβλημένος, ὅποιος φορεῖ γοῦναν.

Impendénte, κοιν. ἐξηρτημένος, ἀμφίβολος.

Impéndere, ἰδὲ Impiccáre. Impendúto, μετ.

Impenetrábile, κοιν. ἀδιάβατος.

Impenetrabilità, Θ. τὸ ἀδιάβατον, τὸ ἀδιαχώρητον.

Impeniténte, κοιν. ἀμετανόητος.

Impeniténza, Θ. ἀμετανοησία.

Impennacchiáto, ἀρ. στολισμένος μὲ πτερὰ, pennácchi.

Impennáre, (impénno) ποιῶ πτερωτὸν, πτερόνω· καὶ Αὐτοπ. γίνομαι πτερωτός. Λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων ὅταν ὀρθόνωνται, ἤγουν σηκώνουν τὰ ἐμπροσθινὰ ποδάρια· ἔτι, γράφω, ἢ περηράφω, καὶ χρεώνω τινὰ εἰς τὸ βιβλίον. Impennáto, πτερωτὸς, ἢ στολισμένος μὲ πτερά.

Impennáta, θ. ὅσον ἠμπορεῖ νὰ γράψῃ τις βάπτοντας μίαν μόνην φορὰν τὸ κοντύλι.

Impennatúra, θηλ. ποινὴ εἰς χρήματα, ἢ ἄλλο.

Impennelláre, (impennéllo) μεταχειρίζομαι τὸν ζωγραφικὸν κάλαμον.

Impensataménte, ἀπρονοήτως, αἰφνίδια, ἀστόχαστα.

Impensáto, ἀρσεν. ἀπροσδόκητος, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.

Impensieríto, ἀρ. βυθισμένος εἰς στοχασμοὺς, φροντίδας· οὐ ἐναντ. τὸ, Spensieráto.

Impepáre, (impépo) πιπερώνω· παρὰ τοῦ, Pépe, ὅθεν, Impepáto, πιπερωμένος.

Imperadóre, καὶ Imperatóre, ἡγεμὼν, αὐτοκράτωρ.
Imperadríce, θ.

Imperáre, (impéro) κυριεύω, ἔχω ἐξουσίαν, προστάζω.

Imperativaménte, προστακτικῶς.

Imperatívo, ἀρσεν. προστακτικός.

Imperatório, ἀρ. αὐτοκρατορικός.

Impercettíbile, κοιν. ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος.

Impercettibilità, θ. ἀκαταληψία, τὸ ἀκατάληπτον.

Imperchè, ταυτὸν τῷ, Perchè.

Imperciò, ταυτὸν τῷ, Perciò.

Imperciocchè, ταυτὸν τῷ, Perciocchè.

Imperfettaménte, ἀτελῶς.

Imperfétto, ἀρ. ἀτελής.

Imperfezióne, θ. ἀτέλεια.

Imperiále, κοιν. ἀνήκων εἰς κράτος, ἢ εἰς τὸν κρατοῦντα· αὐτοκρατορικός· ἔτι, πρᾶγμα μεῖζον, ὑπερέχον τῶν ἄλλων.

Imperialménte, αὐτοκρατορικῶς, ἡγεμονικῶς.

Impericolosíre, (ísco) κινδυνεύω, βαίνω εἰς κίνδυνον. Impericolosíto, μετ.

Império, καὶ Impéro, ἀρ. ἀρχὴ, ἐξουσία, ἐπικράτεια.

Imperiosaménte, δεσποτικῶς, ἡγεμονικῶς, αὐθεντικᾶ.

Imperiosità, θηλ. ὑψηλοφροσύνη, ὑπερηφανία.

Imperióso, ἀρ. ἐπιτακτικὸς, δυναστευτικός.

Imperitaménte, ἀπείρως, ἀμαθῶς.

Imperíto, ἀρ. ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἄπρακτος.

Imperízia, θ. ἀμάθεια, ἀπειρία, ἄγνοια.

Imperláre, (pérlo) μαργαριταρόνω, πλουμίζω.

Impermutábile, κοιν. ἀμετάτρεπτος.

Impermutabilità, θηλ. ἀμεταβλησία.

Impernáre, (pérno) ζυγοστατῶ, βάνω εἰς τὸ στροφίδι. Impernáto, μετ.

Imperò, διὸ, διὰ τοῦτο.

Imperocchè, διότι.

Imperscrutábile, κοιν. ἀκατανόητος, ἀνεξερεύνητος.

Imperseveránza, θ. ἀστασία· ἐναντ. τοῦ, Perseveránza.

Imperseveráre, (sévero) οὐκ ἐπιμένω, δὲν μένω στερεός.

Impersonále, ἀρ. ἀπρόσωπον.

Impersonáto, ἀρ. μεγαλόσωμος, παχύς.

Impersuasíbile, κοιν. ἀπίθανος, ἀπειθής.

Impertánto, μ' ὅλον τοῦτο.

Impertérrito, ἀρ. ἀνέκπληκτος, ἄφοβος. Λατ.

Impertinénte, κοιν. ἀνάρμοστος, ἀπρεπής· ἔτι, αὐθάδης, ἄτακτος.

Impertinénza, θ. ἀταξία, ἀπρέπεια, ἀτοπία.

Imperturbábile, κοιν. ἀτάρακτος.

Imperturbabilità, καὶ Imperturbazióne, θ. ἀταραξία ψυχῆς, γαλήνη.

Imperversaménto, ἀρ. μανία, ὁρμὴ, θυμός.

Imperversáre, (vérso) πηδῶ, καὶ ταράττομαι ὡσὰν δαιμονισμένος, μαίνομαι· ὅθεν, Imperversáto, καὶ síto, ἐμμανὴς, δαιμονισμένος, θυμωμένος.

Impervertíre, (ísco) παραστρέφομαι, φθείρομαι, γίνομαι διεστραμμένος, πονηρός.

Impéso, (παρὰ τοῦ Impéndere) ἰδὲ Appéso.

Impestáre, (impésto) μολύνω.

Impetígine, ἢ Volática, ὁ λειχήν. Λατ.

Impetiginóso, ἀρ. λειχηνῶν, ὁ πάσχων λειχῆνα. Γράφ. ἀμφ. καὶ μὲ δύο g.

Ímpeto, ἀρ. ὁρμή.

Impetráre, (impétro) ἐπιτυγχάνω, ἀποκτῶ, ἐπιτυχαίνω, λαμβάνω τὸ ζητούμενον.

Impetráre, ἰδὲ Impietríre.

Impetratívo, ἀρσεν. εὐπόριστος, ἢ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ, ἢ νὰ ἐπιτευχθῇ.

Impetrazióne, καὶ Impetra-

gióne, θηλ. ἐπίτευξις, ἐπιτυχία.

Impetricáto, ἀρ. σκληρὸς ὡσάν πέτρα.

Impettíto, ἀρ. ὀρθὸς, εἰς τὰ πόδια.

Impetuosaménte, ὁρμητικῶς, μὲ ὁρμήν.

Impetuosità, θ. ὁρμή.

Impetuóso, ἀρ. ὁρμητικός.

Impeveráto, ἀρσεν. πιπερωμένος.

Impiacevolíre, (ísco) ποιῶ ἀρεστὸν, πρᾶον.

Impiagáre, (impiágo) ἑλκόω, πληγώνω. Impiagáto, ἡλκωμένος, πληγωμένος.

Impiagatúra, θ. ἡ ἕλκωσις, τρῶσις, πληγή, καὶ τὸ πληγωμένον μέρος.

Impiallacciáre, (láccio) σκεπάζω τὰ χοντροειδῆ, ξύλινα σκεύη μὲ πλάκαν, ἢ σανίδι ὁμαλὸν καὶ λεῖον.

Impiallacciatúra, θ. σκέπασμα μὲ πλάκαν λεπτοπριονισμένην· ἰδὲ τὸ Ῥῆμα. Λέγεται καὶ ἐπὶ μαρμάρων.

Impianelláre, (néllo) στρώνω μὲ πλίνθους τὴν στέγην.

Impiantáre, (impiánto) καθίστημι, στήνομαι, θέτομαι εἰς τόπον.

Impiastragióne, θ. τρόπος ἐγκεντρίσματος, ἐνοφθαλμισμός. Λέξ. γεωργ.

Impiastraménto, καὶ Impiastricciaménto, ἀρσεν. ἐμπλάστρωμα, καὶ Impiastrazióne, θηλ. ἐμπλάστρωσις.

Impiastráre, (impiástro) ἐμπλαστρώνω· ἔτι, ἐνοφθαλμίζω.

Impiastricciáre, (triccio) καὶ Impiastriccicáre, (striccico) ἐμπλαστρώνω.

Impiástro, ἀρ. ἔμπλαστρον.

Impiattáre, (impiátto) κρύπτω.

Impiccáre, (impícco) κρεμῶ, φουρκίζω. Impiccáto, κρεμασμένος· κύφων, ἄξιος διὰ κρέμασμα, διεστραμμένος· καὶ Impiccatéllo, καὶ túzzo. ὑποκορ.

Impiccatójo, ἀρ. εἰς ἡλικίαν ὥριμον διὰ νὰ κρεμασθῇ, ἢ ἄξιος διὰ νὰ κρεμασθῇ.

Impiccatúra, θηλ. κρέμασις.

Impicciáre, (impíccio) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω.

Impíccio, ἀρσεν. ἐμπόδιον, ἐμπέρδευμα.

Impiccolíre, (ísco) γίνομαι μικρός, μικραίνομαι.

Impidocchíre, καὶ Impidocchiáre, (ísco, καὶ úcchio) ψηριάζω. Impidocchíto, ψηριασμένος.

Impiegáre, (impiégo) τίθημι, βάνω εἰς χρῆσιν· ἐνασχολῶ, μεταχειρίζομαι, βάνω εἰς δουλειάν, ἢ δίνω τινὸς νὰ κάμῃ τι.

Impiégo, ἀρσεν. ἔργον, ἐπάγγελμα.

Impietraménto, ἀρ. ἀπολίθωσις.

Impietà, θ. ἀσέβεια.

Impietríre, καὶ Impietráre, (ísco, καὶ piétro) γίνομαι λίθος, ἀπολιθοῦμαι. Impietríto, καὶ Impietráto, λιθωμένος.

Impigliáre, (píglio) κρατῶ, ἐμποδίζω, ἐμπερδεύω· ἐνεργ. καὶ οὐδετ. Impigliáto, μετ. Μεταφορ. ῥιζωμένος.

Impíglio, ἀρ. φροντὶς, ἐμπέρδευμα.

Impígnere, καὶ Impíngere, (pígno, καὶ píngo) ὠθῶ, σπρώχνω· ἔτι, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόνομαι· Impínto, μετ.

Impigríre, (ísco) ῥαθυμῶ, γίνομαι ὀκνηρός. Impigríto, μετ.

Impillaccheráre, (lácchero) λερώνω, λασπώνω, γεμίζω ἀπὸ λάσπην, di pillácchere.

Impinguáre, (impínguo) παχύνω· καὶ αὐτοπαθ. παχύνομαι.

Impinzáre, (pínzo) γεμίζω ὑπὲρ τὸ μέτρον· λέγεται μάλιστα ἐπὶ φαγητοῦ· καὶ αὐτοπαθ.

Impiombáre, (impiómbo) μολιβδόω, μολυβώνω. Impiombáto, μολυβωμένος.

Implacábile, κοιν. ἀμείλικτος, ἄσπονδος, σκληρός.

Implacabilménte, ἀμειλίκτως, ἀδιαλάκτως.

Implicáre, (ímplico) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω. Implicáto, ἐμπεπλεγμένος.

Implicazióne, θ. ἐμπλοκή.

Implicitaménte, ἀσαφῶς, μὴ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐμπεπλεγμένως.

Implícito, ἀρσεν. ἐμπεπλεγμένος, ὁ μὴ κατ' εὐθεῖαν, ἀσαφὴς, ὁ μὴ καθαρῶς ἐξηγημένος, ἀλλ' ὑπονοούμενος διὰ συμπεράσματος. Λατ.

Imploráre, (implóro) ἐπικαλοῦμαι, ζητῶ βοήθειαν.

Impoetáre, (m' impoéto) γίνομαι Ποιητὴς, Poéta. καὶ Impoetichíre, (ísco) ποιῶ ποιητικόν.

Impoggiáre, (póggio) ἀναβαίνω εἰς λόφους, póggi.

Impoliticaménte, χωρὶς πολιτικήν.

Impolítico, ἀρ. ἐναντίος, ἀντικείμενος τῇ ὑγιῇ Πολιτικῇ. Λέξ. τῆς συνηθ.

Impolmináto, ἀρ. ὠχρὸς, κίτρινος.

Impoltroníre, (ísco) ποιῶ ὀκνηρὸν, ἢ γίνομαι ὀκνηρός.

Impoltroníto, ἀρ. ὀκνηρὸς, ἀκαμάτης.

Impolveráre, (impólvero) κονίζω, κορνιακτίζω· καὶ αὐτοπαθ. μαι. Impolveráto, κεκονιορκτωμένος.

Impomiciáre, (mício) τρίβω μὲ κισσῆρι, con púmice. Impomiciáto, μετ.

Imponiménto, ἀρ. ἰδὲ Imposizióne.

Impopoláre, (impópulo) αὐτοπαθ. πληροῦμαι, γεμίζομαι ἀπὸ λεύκας, di pióppi.

Imporcáre, (impórco) ἀλονίζω, κάμνω αὐλάκια (delle pórche) εἰς τὴν γῆν·

Imporporáto, ἀρ. περιπόρφυρος.

Imporráre, καὶ **Imporríre**, (pórro, καὶ ísco) μουχλιάζω· ἐπὶ δένδρων, καὶ ξύλων, καὶ διὰ τὰ πανικὰ ὅταν φθείρωνται ἀπὸ ὑγρασίαν. Imporráto, μετ.

Impórre, ἐπιτάττω, προστάζω, καὶ ἐπιβάλλω, βάνω δοσίματα· ἔτι, ἀρχηνῶ, θέτω, ἀποδίδω, διορίζω, προξενῶ. Impóngo, ἐνεστώς. Impósi, παρακ. Impósto, μετοχή.

Importábile, κοιν. ἀνυπόφερτος.

Importánte, κοιν. χρειώδης, χρειαζόμενος, ἀξιόλογος.

Importánza, θηλ. συντέλεια, ὠφέλεια· τὸ σπουδαῖον, τὸ ἀξιόλογον.

Importáre, (pórto) φανερώνω, σημαίνω· ἔτι, δύναμαι, ἀξίζω, διαφέρω. Quésto impórta 500 scúdi: τοῦτο φέρει, συμποσοῦται εἰς 500 σκοῦδα. Quésto impórta a me: μέλει μοι ἢ ἀνήκει τοῦτο, ἢ ἀποβλέπει με.

Importévole, κοιν. σκληρὸς, βαρὺς, ἀνυπόφερτος.

Importunaménte, ἀκαίρως, φορτικῶς, βαρετῶς.

Importunáre, (túno) ζητῶ τι φορτικῶς, παρενοχλῶ, βαρύνω, πειράζω. Importunáto, μετ.

Importunità, καὶ **Importunézza**, θ. ἀκαιρία, ἐνόχλησις, πείραξις.

Importúno, ἀρ. ἄκαιρος, ἐνοχλητικὸς, βαρετός.

Importuóso, ἀρσεν. ἀλίμενος, χωρὶς λιμένα.

Imposizióne, θ. ἐπίθεσις. καὶ φόρος, χρέος, δόσιμον.

Impossessáre, (m' impossésso) ἰδὲ Impadroníre, αὐτοπαθ. Impossessáto, μετ.

Impossíbile, κοιν. ἀδύνατος, τὸ ἀδύνατον, ἐναντ. τοῦ, Possíbile.

Impossibilità, θ. τὸ ἀδύνατον.

Impossibilitáre, (impossibílito) ποιῶ ἀδύνατον.

Impósta, θ. φόρος, βάρος, δόσιμον· ἔτι, ἡ παραστὰς τῆς θύρας, ἢ τοῦ παραθυρίου.

Impostáre, (pósto) γράφω εἰς τὸ βιβλίον, κατάστιχον τὸ νὰ λάβω, ἢ νὰ δώσω· ἔτι, ἐπιτίθημι, προσάπτω τὰς παραστάδας, ἢ θέτω ἐπάνω εἰς τὶ τὰ τόξα, τὰς καμάρας. Impostáto, μετ.

Impostatúra, θηλ. ἐπίθεσις, στύλωσις.

Impostemíre, (ísco) τὸ γίνεσθαι ἀπόστημα.

Impósto, μετ. παρὰ τοῦ, Impórre.

Impostóre, ἀρ. ἀπατεών, ψεύστης.

Impostúra, θηλ. διαβολὴ, συκοφαντία, πλάνη.

Impoténte, κοιν. ἀκρατὴς, ἀδύνατος.

Impoténza, θ. ἀσθένεια, ἀδυναμία.

Impoveríre, (ísco) γίνομαι πτωχός· καὶ Ἐνεργ. ποιῶ πτωχόν. Impoveríto, μετ.

Impraticábile, κοιν. χαλεπὸς, δύσκολος, ἀπρόσιτος,

Impratichíto, ἀρ. πρακτικὸς, ἔμπειρος.

Imprecáre, (impréco) καταρῶμαι. Λατ.

Imprecatívo, ἀρ. καταράσιμος.

Imprecazióne, θ. κατάρα.

Impregnaménto, ἀρ. Impregnatúra, θ. ἐγκάστρωμα, ἐγκάστρωσις.

Impregnáre, (imprégno) ἐγκαστρώνω. καὶ οὐδετ. μαι.

Imprèndere, μανθάνω, καὶ ἐπιχειρίζομαι. Imprèndo, ἐνεστ. Imprési, παρακ. Impréso, μετ.

Imprendiménto, ἀρ. ἐπιχείρημα, ἐπιχείρησις.

Imprenditóre, ἀρ. ἐπιχειρητής.

Impresa, θ. ἐπιχείρησις, ἔργον. ἔτι, ἔμβλημα, σημαία.

Impresário, ἄρσεν. ὁ δεχόμενος, μετερχόμενος ἐπιχείρησιν τινὰ ἀνήκουσαν εἰς τὸ Κοινόν.

Impressáre, (imprésso) θλίβω, βιάζω.

Impressionáre, (óno) τυπώνω, βάνω εἰς τὸν νοῦν τινός μίαν γνώμην. Impressionáto, μετ.

Impressióne, θηλ. ἐκτύπωσις, καὶ ἡ ἐκτετυπωμένη γνώμη.

Imprésso, μετ. παρὰ τοῦ, Imprímere.

Imprestánza, θηλ. τὸ δάνειον.

Imprestáre, (imprésto) δανείζω.

Impréstito, καὶ Imprésto, ἀρ. τὸ δάνειον.

Impretársi, (m' impréto) γίνομαι πρέτης, ἱερεύς, παπᾶς.

Impretendénte, κοιν. ὁ μὴ ζητῶν, ἀδιάφορος.

Imprezzábile, κοιν. ἀτίμητος.

Imprigionaménto, ἀρ. φυλάκωμα.

Imprigionáre, (imprigióno) βάνω εἰς τὴν φυλακήν, φυλακώνω. Imprigionáto, μετ. φυλακωμένος.

Impríma, Imprimaménte, καὶ Imprimieraménte, πρῶτον.

Imprímere, (imprímo) τυπώνω. Imprésso, μετ. τετυπωμένος.

Improbábile, κοιν. ἀπείθανος.

Improbabilitá, θηλ. τὸ ἀπείθανον.

Improbitá, θηλ. κακία.

Impromessa, καὶ Impromessióne, θ. ὑπόσχεσις.

Impromésso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὑποσχεθὲν πρᾶγμα· καὶ μετ. παρὰ τοῦ, Improméttere.

Improméttere, ὑπόσχομαι. Impromísi, παρακ.

Imprónta, θ. εἰκών, τύπος, σφαγίς.

Improntaménte, ἰδὲ Importunaménte.

Improntaménto, ἀρ. ἐκτύπωμα, τύπωσις· ἰδὲ καὶ Importunità.

Improntáre, (imprónto) ἐντυπώνω, ἐγχαράττω· ἔτι, δανείζομαι, καὶ δανείζω· ἔτι, βιάζω, διώκω, ἐπίκειμαι.

Improntézza, καὶ Improntitúdine, θηλ. ἰδὲ Importunitá.

Imprónto, ἀρ. ἰδὲ Importúno. ἔτι, σκεπασμένος. καὶ οὐσιαστ. ἰδὲ Imprónta.

Impropério, ἀρ. λοιδορία, ὕβρις, ὀνειδισμός.

Improporzionáto, ἀρ. καὶ Improporzionále, κοιν. ἀπρεπής, ἀνάρμοστος, μὴ ἔχων ἀναλογίαν.

Impropriaménte, καὶ Impropiaménte, ἀκύρως, καταχρηστικῶς.

Improprietà, καὶ pietà, θ. ἀκυρία, τὸ μὴ κύριον.

Impróprio, καὶ Imprópio, ἀρ. ἄκυρος, ὁ μὴ κύριος,

Improsperíre, (ísco) εὐδαιμόνως ἔχω, εἶμαι εὐτυχής. Improsperíto, μετ.

Improvatívo, ἄρσεν. ὁ μὴ ἀποδεικτικός.

Improvedénza, καὶ Improvidénza, θ. ἄνοια, ἀλογιστία.

Improveráre, ἰδὲ Rimproveráre.

Improvidaménte, ἀπρονοήτως.

Impróvido, ἀρ. ἀπρονόητος

Improvostáre, (m' improvósto) γίνομαι προεστὼς προστάτης· ἰδὲ Provósto, ἢ Propósto.

Improvvedutaménte, ἀνοήτως, ἀπρομηθεύτως.

Improvvedúto, ἄρσεν. ἀπαράσκευος, ἀπρομήθευτος.

Improvvisaménte, αἰφνιδίως, ἔξαφνα.

Improvvisánte, κοιν. καὶ Improvvisatóre, ἀρ. ὁ αὐτοσχεδίως στιχουργῶν.

Improvvisáre, (improvvíso) τραγουδῶ, ἢ στιχουργῶ αὐτοσχεδιαστί, ἀπρονοήτως, πάραυτα.

Improvvíso, ἀρ. ἀπροσδόκητος, ἀπαράσκευος, καὶ ἐπίῤῥ. αἰφνιδίως, αὐτοσχεδίως.

Improvvísto, ἰδὲ Improvvedúto.

Imprudénte, κοιν. ἀσύνετος, ἀστόχαστος· ἐναντ. τοῦ, Prudénte.

Imprudenteménte, ἀνοήτως, ἀστοχάστως.

Imprudénza, θηλ. ἀσυνεσία, ἄνοια, ἀστοχασία.

Imprunáre, (imprúno) περικλείω, περιφράττω μὲ βάτους.

Impúbe, ἢ Impúbere, κοιν. ἄνηβος. Ἄνηβοι, Impúbi, οἱ δώδεκα ἐτῶν ὄντες. Λατ.

Impudénte, κοιν. ἀναιδής, ἀναίσχυντος. Impudenteménte, ἀναισχύντως, ἀδιάντροπα.

Impudénza, θ. ἀναίδεια, ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.

Impudicaménte, ἀκαθά-

τως, ἀσελγῶς· ἐναντ. τοῦ, Pudicaménte.

Impudicízia, ϑ. ἀσέλγεια, ἀκαθαρσία, πορνεία· ἐναντ. τοῦ, Pudicízia.

Impudíco, ἀρσεν. ἀσελγὴς, ἀκάθαρτος· ἐναντ. τοῦ, Pudíco.

Impugnaménto, ἀρσεν. πολέμησις, μάχη.

Impugnáre, (impúgno) σπῶ τὴν μάχαιραν, φουχτιάζω, πιάνω τὸ σπαθί, κτλ. ἔτι, πολεμῶ, μάχομαι.

Impugnatóre, ἀρ. μαχόμενος.

Impugnatúra, θηλ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σπᾶν, φουχτιάζειν, πιάνειν τὶ μὲ τὴν φοῦχταν. Impugnatúra della spáda, ἡ λαβή τοῦ σπαθίου.

Impugnazióne, ϑ. ἐναντίωσις, μάχη.

Impulíto, ἀρ. ἄξεστος, ἄκομψος· ἐναντ. τοῦ, Pulíto.

Impulsióne, θηλ. ὤθισις Λέξ. τῆς συνηθ.

Impúlso, ἀρσεν. ὠθισμὸς, παροξυσμὸς, σπρώξιμον, καρακίνησις.

Impuneménte, καὶ Impunitaménte, νηποινεὶ, χωρὶς τιμωρίαν.

Impunità, ἄδεια, ἀτιμωρησία.

Impuníto, ἀρ. ἀτιμώρητος.

Impuntáre, (impúnto) στίγδην πλήττω, πλήττω, κεντῶ μὲ τὴν ἀκμήν· ἔτι, σταματῶ, δὲν ἐξακολουθῶ, δυσκολεύομαι εἴς τι. Impuntáto, μετ.

Impuntíre, (ísco) ῥάπτω τι λεπτομερῶς, πυκνῶς. Impuntíto, μετ.

Impuntúra, ϑ. εἶδος ῥαφῆς.

Impuraménte, μιαρῶς, ἀκαθάρτως.

Impurità, ϑ. ἀκαθαρσία.

Impúro, ἀρσεν. ἀκάθαρτος.

Imputábile, κοιν. αἰτιατέος.

Imputáre, (impúto) αἰτιῶμαι, ἀνατίθημι, ἐπάγω τί τινι· κατηγορῶ, ἐγκαλῶ. Imputáto, μετ.

Imputazióne, ϑ. καὶ Imputaménto, ἀρ. αἰτίαμα, κατηγορία.

Imputridíre, (ísco) σήπομαι, σαπίζω. Imputridíto, σεσαπημένος.

Imputtaníre, (ísco) πορνεύω, ἀκολασταίνω. Μεταφ. φθείρομαι. Imputtaníto, μετ.

Impuzzáre, (púzzo) καὶ Impuzzolíre, (ísco) δυσωδέομαι, γίνομαι βρωμερός. áto, καὶ íto, μετ.

In, ἐν, εἰς· πρόθεσις σημαίνουσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ, ἐπάνω, ἢ τό, μέσα. Ὅταν τὸ, In προηγῆται τοῖς γράμμασι, l, m, r, ἐν τοῖς συνθέτοις, τὸ N τρέπεται εἰς αὐτὰ τὰ ἑπόμενα, οἷον Illécito, Immóbile, Irrazionále. Πρὸ τοῦ, B, καὶ P, τὸ N, τρέπεται εἰς m. οἷον, Imbeccáre, Impudíco. Ἐνίοτε τὸ In, εἶναι στερητικόν. Συζεύγεται καὶ τοῖς ἀπαρεμφ. τῶν ῥημάτων, καὶ ταῖς μετοχ. οἷον in léggere, in leggéndo, ἐν τῷ ἀναγινώσκειν.

Inábile, κοιν. ἀνεπιτήδειος.

Inabilità, ϑ. ἀνεπιτηδειότης.

Inabilitáre, (inabílito) ποιῶ ἀνεπιτήδειον· καὶ αὐτοπαθ. γίνομαι ἀνεπιτήδειος.

Inabissáre, (inabísso) βάλλω εἰς τὴν ἄβυσσον, βυθίζω.

Inabitáto, ἀρ. ἀκατοίκητος.

Inabitábile, καὶ Inabitévole, κοιν. ἀκατοίκητος.

Inaccessíbile, κοιν. καὶ Inaccésso, ἀρ. ἄβατος, ἀνεπίβατος, ἀπρόσιτος.

Inacerbáre, καὶ Inacerbíre, (cérbo, ísco) πικραίνω, παροξύνω· τραχύνω, ἀπαγριόω.

Inacetáre, καὶ Inacetíre, (céto, καὶ ísco) γίνομαι ξυνὸς ὡς τὸ ξύδι, ἢ βρέχω μὲ ξύδι. Inacetíto, μετ.

Inacquáre, ἰδὲ Innacquáre, κτλ.

Inacutíre, (ísco) ὀξύνω.

Inagguagliánza, ϑ. ἀνισότης.

Inagráre, καὶ Inagríre, (ágro, καὶ ísco) ὀξύνομαι, γίνομαι ξυνὸς, δριμύς.

Inagrestíre, καὶ Inn.. (ísco) ξυνίζω, γίνομαι ξυνὸς, τραχὺς, ἄγριος.

Inajáre, (inájo) ἐξαπλώνω τὰ δεμάτια τῶν ἀσταχύων εἰς τὸ ἁλῶνι, sull' ája.

Inalbaménto, ἀρ. λεύκανσις.

Inalbáre, (inálbo) λευκαίνω, ἀσπρίζω.

Inalberáre, καὶ Innalberáre, (inálbero) ἀναβαίνω ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα· ἔτι, ὑψόνω, σηκόνω. Inalberársi, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων, ὅταν ὑψώνουν τὰ ὀπισθινά ποδάρια,

ὅθεν Μεταφ. ὀργίζομαι, θυμώνω.

Inalidíre, (isco) γίνομαι ξηρός· παρά τοῦ παλαιοῦ A'lido, ἀντί A'rido.

Inalienábile, κοιν. ὁποῦ δὲν ἀπαλλοτριοῦται, δὲν ἀποξενοῦται.

Inalterábile, κοιν. ἀμετάτρεπτος.

Inalterabilità, θ. τὸ ἀναλλοίωτον, ἀμετάτρεπτον.

Inalterabilménte, ἀμεταρέπτως.

Inalteráto, ἀρ. ἀμετάτρεπτος.

Inalzáre, ἴδε Innalzáre, κτλ'.

Inamábile, κοιν. ἀνέραστος, ἄχαρις, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νά ἀγαπηθῇ.

Inamáre, (inámo) ἀγκυστρόνω, πιάνω μὲ τὸ ἄγκυστρον. coll' ámo.

Inamarire, (ísco) πικραίνομαι, γίνομαι πικρός. καί Ἐνεργ. πικραίνω. Inamarito, μετ.

Inaméno, ἀρ. δυσάρεστος.

Inamidáre, (inámido) βάνω ἄμυλον, ámido, φκιάνω τὸ πανί μὲ τὸ ἄμυλον, μὲ κόλλαν. Inamidáto, μετ.

Inamistáre, (inamísto) ποιῶ φιλίαν (amistà) μετά τινος, γίνομαι φίλος τινός.

Inammendábile, κοιν. ἀδιόρθωτος.

Inanelláre, (inanéllo) βάλλω εἰς τούς δακτυλίους, εἰς τὰ δακτυλίδια, négli anélli. Καί, Inanellár la chióma: βοστρυχίζω τὴν κόμην, τὰ μαλλία. Inanelláto, μετ.

Inanimáre, (inánimo) καί **Inanimíre**, (ísco) θαῤῥύνω, δίδω θάῤῥος, ἐγκαρδιώνω· καί αὐτοπαθ.

Inanimáto, ἀρ. ἄψυχος.

Inanimíto, καί Inanimáto, ἀρ. ἐγκαρδιωμένος, ἐμψυχωμένος.

In apérto, ἐν τῷ φανερῷ.

Inappassionáre, (inappassióno) προξενῶ πάθος, ποιῶ ἐμπαθῆ.

Inappellábile, κοιν. ὁ μὴ δεκτικός ἐφέσεως, ἢ ἐκκλήτου, ἤτοι προσκαλέσεως εἰς ἄλλην κρίσιν.

Inappeténte, κοιν. ὁ ἀνορέκτως ἔχων, ὁ μὴ ἔχων ὄρεξιν.

Inappeténza, θ. ἀνορεξία.

Inapprensíbile, κοιν. ἀκατάληπτος.

Inaquóso, ἀρ. ἄνυδρος, ξηρός. Λατ.

Inarboráre, (inárboro) φυτεύω δένδρα· ἴδε καί Inalberáre.

Inarcáre, (m' inárco) ποιῶ τόξον, γίνομαι καμπύλος, κυρτός ὡσάν τόξον. Inarcáre le cíglia: σηκώνω τὰ φρύδια ἀπὸ θαυμασμόν.

Inargentáre, (inargénto) ἀσημώνω, ἀργυρόω, σκεπάζω μὲ ἀσῆμι. Inargentáto, καί Inarientáto, ἠργυρωμένος, ἀσημωμένος.

Inargúto, ἀρ. ἁπλοῦς, ἀφυής· ἐναντ. τοῦ. Argúto.

Inaridáre, καί íre (árido, καί ísco) γίνομαι ξηρός, ἢ ποιῶ ξηρόν· ξηραίνω, ἢ ξηραίνομαι. Inaridíto, ξηρανθείς.

Inarpicáre, ἢ Innarpicáre, (inárpico) ἴδε Aggrappáre. καί αὐτοπαθ.

Inarrivábile, κοιν. ἀνεπίβατος, ἀπλησίαστος, οὐκ ἐφικτός, τὸν ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νά ἐπιτύχωμεν, νά φθάσωμεν.

Inarsicciáto, ἴδε Innar...

Inarticoláto, ἀρ. ἄναρθρος. Língue inarticoláte, λέγονται ὅσαι δὲν δύνανται νά γραφθῶσι.

Inartificióso, ἀρ. ἄτεχνος.

Inasiníre, (ísco) ὄνος γίνομαι. Μεταφ. παρομοιάζω τὸν ὄνον εἰς τὴν ἀλογότητα, καί ἀδιακρισίαν.

Inaspettataménte, ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα.

Inaspettáto, ἀρ. ἀπροσδόκητος.

Inaspríre, (ísco) καί Inaspráre, (áspro) τραχύνω, ἀγριώνω. Inasprírsi, ἀγριώνομαι, γίνομαι σκληρός. Inaspríto, μετ.

Inavaríre, (ísco) γίνομαι φιλάργυρος. Inavaríto, μετ.

Inaudíbile, κοιν. ὁποῦ δὲν δύναται, ἢ δὲν πρέπει νά ἀκουσθῇ.

Inaudito, ἀρ. ἀνήκουστος.

Inauguráto, (παρά τοῦ Λατ. Inauguráre) ἐκλελεγμένος, μετά κρότου καί εὐφημίας προβιβασμένος εἰς τι ἀξίωμα.

Inauráto, ἀρσεν. ἐπίχρυσος, χρυσωμένος. Λατ.

Inavvedutaménte, ἀστοχάστως, ἀπερισκέπτως.

Inavvedúto, ἀρ. ἀστόχαστος.

Inavventúra, θ. δυστυχία.

Inavvertenteménte, καί Inavvertitaménte, ἀστοχάστως, ἐξ ἀπροσεξίας.

Inavverténza, θ. ἀστοχασία, ἀπροσεξία.

Inavvertíto, ἀρ. ἀπερίσκεπτος, ἀστόχαστος.

In bréve; καὶ **In briéve**, ἐν συντομίᾳ, εἰς ὀλίγον, ἐντὸς ὀλίγου.

Incacáre, (**incáco**) εἶμαι ἀχάριστος, δὲν γνωρίζω τὴν εὐεργεσίαν.

Incaciáre, (**incácio**) βάνω τυρὶ εἰς τὰ φαγητά.

Incadaveríre, (**ísco**) μαραίνομαι, τήκομαι, γίνομαι ὡσὰν νεκρός. **Incadaveríto**, μετ.

Incagionáre, (**incagióno**) αἰτιάομαι, κατηγορῶ, ἀποδίδω αἰτίαν.

Incagliáre, (**incáglio**) στέκομαι, σταματῶ, καθίζω, πηκτώνω, χωρὶς δύναμιν νὰ νικηθῶ, νὰ σαλεύσω πλέον. **Incagliáto**, μετ.

Incagnáto, ἀρ. θυμωμένος ὡσὰν σκύλος.

Incalappiáre, (**láppio**) παγιδεύω, ἐμπλέκω.

Incalcáre, ἰδὲ **Calcáre**.

Incalciáre, ἰδὲ **Incalzáre**.

Incalcináre, (**calcíno**) σκεπάζω μὲ ἀσβέστην.

Incalcitráre, ἰδὲ **Calcitráre**.

Incalére, ἰδὲ **Calére**.

Incalescénza, θ. μικρά, ἡ ἐσωτερικὴ θερμασία.

Incaliginàto, ἀρ. ζοφώδης, σκοτεινός.

Incalliménto, ἀρ. τύλωμα.

Incallíre, (**ísco**) σκληρύνω, κάμνω τύλον, (**cállo**) τυλόομαι. **Incallíto**, τετυλωμένος.

Incalvíre, (**incalvísco**) φαλακρὸς γίνομαι.

Incalzáre, (**incálzo**) κατατρέχω, βιάζω, τρέπω εἰς φυγήν.

Incalzonáre, (**incalzóno**) βρακύνω, βάνω βρακία, **calzóni**.

Incamatáto, καὶ **Incamatíto**, ἀρσεν. ἴσιος ὡς κάμαξ, ὡσὰν καμάκι, **come un cámato**.

In cámbio, ἀντί, εἰς τόπον.

Incameráre, (**cámero**) τηρῶ εἰς φυλακήν, εἰς οἰκίσκον, εἰς κάμερην· ἔτι, δημεύω· ἔτι, συστέλλω, σφίγγω τὸ κοίλωμα τοῦ πάτου τῶν πυροβόλων· ὅθεν μετ. **Incameráto**.

Incamiciáre, (**mício**) κονιάω, σκεπάζω ἔξωθεν μὲ κονίαν, μὲ ἀσβέστην, ἢ μὲ ἄλλο· καὶ Αὐτοπαθ. βάνω τὸ στιχάρι, **il cámice**, ἢ τὸ ὑποκάμισον, **la camícia**· ὅθεν, **Incamiciáto**, μετ.

Incamiciáta, θηλ. εἰσβολὴ στρατιωτῶν διὰ νυκτός.

Incamiciatúra, θ. κονίασις.

Incamminaménto, ἀρ. ὁδός, στράτευσις.

Incamminàre, (**míno**) βάνω εἰς δρόμον, ὁδεύω· καὶ **m' incammino**, ὑπάγω πρὸς τόπον. **Incamminàto**, μετ.

Incamuffáto, ἰδὲ **Imbacuccáto**.

Incanáto, ἰδὲ **Incaníto**.

Incancheráre, καὶ **Incancheríre** (**cánchero**, καὶ **ísco**) γαγγραινοῦμαι. ὅθεν μετ. **Incancheráto**, καὶ **Incancheríto**.

Incaníto, ἰδὲ **Incagnáto**.

Incannáre, (**incánno**) τυλίττω νῆμα εἰς τὸ μασοῦρι, (**rocchétto**) εἰς τὰ καλάμια· ἔτι, καταπίνω.

Incannáta, οὐσιαστ. θηλ. πλέγμα κερασίων εἰς καλάμι. Μεταφ. ἐμπέρδευμα μὲ ἀπάτην.

Incannucciáre, (**núccio**) κλείω ἢ σκεπάζω μὲ καλάμια.

Incannucciáta, θηλ. φάσκιωμα, δέσιμον μὲ καλάμια.

Incantagióne, καὶ **Incantazióne**, θ. καὶ **Incantaménto**, ἀρσεν. ἰδὲ **Incantésimo**.

Incantáre, (**incánto**) ἐπάδω, γοητεύω, καὶ ἀποκηρύττω, πωλῶ διὰ τοῦ κήρυκος, διαλαλητοῦ.

Incantatóre, ἐπωδός, μάγος.

Incantatríce, θ. μάγισσα.

Incantésimo, καὶ **Incánto**, ἀρ. γοητεία, μαγεία.

Incánto, ἀρσεν. ἀποκήρυξις, δημιοπρασία, πώλησις διὰ τοῦ διαλαλητοῦ.

Incantucciáre, ἰδὲ **Rincantucciáre**.

Incanutiménto, ἀρ. πολιότης, πολιά.

Incanutíre, (**isco**) πολιοῦμαι, γίνομαι ἄσπρος εἰς τὰ μαλλία, γηράζω. **Incanutíto**, λευκὸς τὴν τρίχα.

Incapáce, κοιν. ἀνεπιτήδειος.

Incapacità, θηλ. ἀνεπιτηδειότης.

Incaparbíre, (**ísco**) ἰσχυρογνωμῶ, γίνομαι αὐθάδης, ἰσχυρογνώμων. **Incaparbíto**, μετ.

Incapáre, (**m'incápo**) αὐτοπαθ. ταυτοσήμαντον.

Incaparráre, (**incapárro**) δίδω ἀῤῥαβῶνα διὰ νὰ ἀγοράσω τι. **Incaparráto**, μετ.

Incapestráre, (péstro) κυμόω, βάνω καπίστρι. Incapestráto, μετ.

Incapestratúra, Θ. καπίστρωμα, καὶ τὸ σημεῖον, ὁποῦ κάμνει τὸ καπίστρι.

Incapocchíre, (ísco) γίνομαι χοντροκέφαλος, ἀναίσθητος.

Incaponíre, (ísco) ἰσχυρογνωμῶ.

Incappáre, (incáppo) ἐμπίπτω, ἐμπλέκομαι, πίπτω εἰς ἐνέδρας, κινδύνους, κτλ. ἔτι, ἀπαντῶ· καὶ σκοντάπτω· ἔτι, παγιδεύω, πιάνω. Incappáto, μετ. καὶ ὁ ἔχων, φορῶν κάππαν.

Incappelláre, (incappéllo) βάνω τὸν πῖλον, τὸ καππέλλον. Μεταφ. σκεπάζω.

Incapperucciáre, ἴδε Camuffáre.

Incappiáre, (cáppio) σφίγγω μὲ δεσμόν, δένω, δεσμεύω.

Incáppo, ἀρ. πρόσκομμα. ῥηματ. παρὰ τοῦ Incappáre.

Incappucciáre, ἴδε Camuffáre.

Incappricciáre, καὶ Incapriccíre (íccio, καὶ ísco) γίνομαι ἐραστὴς τινός, βάνω τι εἰς τὸν νοῦν μου, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι.

Incaráre, (cáro) γίνομαι ἀκριβός, κάμνω ἀκριβόν. Incaráto, μετ.

Incarbonchiáre, (carbónchio) λαμβάνω τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθρακος· ἴδε Carbónchio.

Incarcáre, ἴδε Incaricáre.

Incarceráre, (incárcero) φυλακόνω.

Incarcerazióne, καὶ gióne, θηλ. φυλάκωσις.

Incárco, ἀρσεν. Ποιητ. ἴδε Incárico.

Incárica, θηλ. φόρτωμα, ὅσον βάρος φέρει τις εἰς μίαν φοράν.

Incaricáre, (incárico) ἐπιφορτίζω· ἔτι, αἰτιῶ, κατηγορῶ, βαρύνω, καὶ ὑβρίζω. Incaricáto, ἐπιφορτισμένος.

Incárico, ἀρ. βάρος· φόρος, δόσιμον· ἔτι, φροντίς. Ποιητ. Incárco.

Incarnagióne, θηλ. ἴδε Carnagióne.

Incarnáre, (incárno) σαρκόνομαι, λαμβάνω, ἢ γίνομαι σάρκα· ἔτι, ἐμπήγω εἰς τὴν σάρκα, εἰς τὸ κρέας· ἔτι, παραστήνω ζωντανᾶ, τελειοποιῶ. La piága s' incárna: ἡ πληγὴ σαρκοῦται, ἰατρεύεται, γεμίζει κρέας.

Incarnatíno, καὶ Incarnáto, ἀρ. σάρκινον χρῶμα ἔχων.

Incarnatívo, ἀρ. ὁ γεννῶν, ἢ φέρων σάρκα.

Incarnáto, ἀρ. σαρκωθείς, σεσαρκωμένος· ἴδε καὶ Incarnatíno. Vérbo Incarnáto, ὁ ἐνσαρκωμένος Λόγος.

Incarnazióne, Θ. σάρκωσις, ἐνσάρκωσις, ἐνανθρώπησις· ἴδε καὶ Carnagióne.

Incarognáre, (rógno) γίνομαι ὡσὰν ψοφίμι· ἔτι, ἐρῶ, χαυνόνομαι, χάνομαι ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Incarrucoláre, (rúcolo) ἐμβαίνω ἀπὸ τὸ καροῦλι, ἐμπερδεύομαι· λέγεται διὰ τὸ σχοινί.

Incartáre, (cárto) τυλίττω εἰς χαρτί· ἢ ἐκτείνω, ἐξαπλώνω ὡσὰν χαρτί. Incartáto, μετ.

Incartocciáre, (tóccio) τυλίττομαι ὡς cartóccio, (ἴδε τοῦτο) ἢ βάνω εἰς τὸ cartóccio. Incartocciáto, μετ.

Incassáre, (incásso) βάνω εἰς τὴν κασέλαν, εἰς τὸ σεντούκιον. Τροπ. ἐμπήγω, συνάπτω.

Incassatúra, Θ. καὶ Incassaménto, ἀρ. προσάρμοσις, θηκίασμα, καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν θηκιάζεται, προσαρμόζεταί τι.

Incastagnáre, (incastágno) σκεπάζω, ὁπλίζω μὲ ξύλον καστανιᾶς, ἢ μὲ ἄλλο· ἔτι, ἀποκοιμίζω τινά μὲ λόγια, ἀπατῶ· ἔτι, ἐμπερδεύομαι.

Incastellaménto, ἀρ. πινάκωσις, σανίδωμα.

Incastelláre, (castéllo) τειχίζω, ἐνδυναμόνω.

Incastonáre, (tóno) τίθημι, βάνω εἰς τὴν πυελίδα, nel castóne, ἴδε τοῦτο. Τροπ. προσαρμόζω.

Incastonatúra, ἴδε Incassatúra.

Incastráre, (incástro) συνάπτω, βάνω ἓν πρᾶγμα μέσα εἰς τὸ ἄλλο, ἐφαρμόζω. Incastráto, μετ.

Incastratúra, ἴδε Incassatúra.

Incástro, ἀρσεν. σκαλιστῆρι δι' οὗ σκαλίζονται τὰ ὀνύχια τῶν ἀλόγων, κτλ.

Incatarráre, καὶ íre (árro, καὶ ísco) πάσχω ἀπὸ καταῤῥοήν, ἢ γίνομαι ῥευματικός.

Incatenacciáre, (áccio) βάνω, κλείω μὲ τὸν μοχλὸν, col catenáccio.
Incatenáre, (incaténo) ἀλυσιδένω· Incatenáto, ἀλυσίδετος.
Incatenatúra, Ͽ. ἀλυσίδεσις· καὶ συνάρμογή, σύνδεσις.
Incatorzolíre, (ísco) ξηραίνομαι, μαραίνομαι, ἐπὶ ὀπωρικῶν. Incatorzolíto, μετ.
Incatramáto, ἀρ. ἀλειμμένος μὲ κατράνι.
Incattivíre, (ísco) γίνομαι κακός. Incattivíto, μετ.
Incavalcáre, (válco) ἐπιθέτω.
Incavalcatúra, Ͽηλ. ἐπίθεσις.
Incavalláre, (vállo) προμηθεύομαι ἀπὸ ἄλογα· ἔτι, καβαλικεύω· ἔτι, ἐπιθέτω.
Incaváre, (incávo) κοιλαίνω, βαθουλώνω· Incaváto, κοῖλος, βαθουλωμένος.
Incavatúra, Ͽ. κοίλωσις, βαθούλωμα.
Incavernáre, (m'incavérno) κρύπτομαι εἰς ἄντρον, in cavérna· αὐτοπαθ. ὅθεν, Incavernáto, μετ. ἔτι, κοῖλος. Occhi incavernáti: ὀμμάτια βαθουλωμένα.
Incavezzáre, (vézzo) αὐτοπαθ. ἰδὲ Incapestráre.
Incavicchiáto, ἀρ. καρφωμένος μὲ πάσσαλον, con cavicchio.
Incavigliáre, (víglio) καρφόνω· ἔτι, συζεύγομαι, ἑνώνομαι.
Incávo, ἀρσεν. κοίλωμα, ὁ βαθουλωμένος τόπος.
Incautaménte, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως, ἀσκέπτως.
Incautéla, Ͽηλ. ἀπρονοησία, ἀμέλεια.
Incáuto, ἀρ. ἀφύλακτος.
Incéndere, (céndo) καίω, ἀνάπτω· incési, παρακ.
Incénso, καὶ céso, μετ.
Incendévole, κοιν. εὔκαυστος.
Incendiário, ἀρ. πυρπολήτης, κατακαύτης.
Incendiménto, Incendiaménto, καὶ Incéndio, ἀρ. ἐμπρησμός, πυρκαϊά, κατάκαυσις.
Incenditívo, ἀρ. καυστικός.
Inceneríre, (ísco) κάνω στάκτην, ἢ γίνομαι στάκτη. Incenerito, μετ. καὶ Inceneráre, (incénero) ῥίπτω στάκτην ἐπάνω εἴς τι.
Incensaménto, ἀρ. καὶ Incensáta, Ͽ. Ͽυμίασις.
Incensáre, (cénso) Ͽυμιάζω· ἔτι, κολακεύω.
Incensiére, ἀρ. Ͽυμιατήριον.
Incensívo, ἀρ. καυστικός.
Incénso, ἀρ. λιβάνι, Ͽυμίαμα.
Incensurábile, κοιν. ἀνεπιτίμητος, ἀκατηγόρητος.
Incentívo, ἀρσεν. παρόρμησις, κέντρον, ὕλη, ἀφορμή, αἰτία.
Incentráre, (m'incéntro) ἐμβαίνω εἰς τὸ κέντρον.
Inceráre, (incéro) κερώνω· οὐδετ. κιτρινίζω· ἐπὶ σίτου. Inceráto, κερωμένος.
Inceráto, οὐσιαστ. ἀρ. πανὶ κερωμένον διὰ τὴν βροχήν.
Incercináre, (cércino) βάνω ἐπὶ κεφαλῆς τινὸς τὸ, cércine, ἰδὲ τοῦτο.
Incerconíre, (ísco) ξυνίζω, γίνομαι ἐκτροπίας, cercóne· ἐπὶ οἴνου.
Incertézza, καὶ Incertitúdine, Ͽ. ἀδηλότης, ἀβεβαιότης.
Incérto, ἀρ. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος, καὶ οὐσιαστ. τὸ ἀβέβαιον.
Incéso, ἀρ. κεκαυμένος (ἀπὸ τοῦ Incéndere) καὶ καυτήριον.
Incespáre, καὶ Incespicáre, (incéspo καὶ incéspico), αὐτοπαθ. σκοντάπτω· ἔτι, παραφύω, αὐξάνομαι· ἔτι, σκεπάζω μὲ βάτους, ἀγκάθια, céspi.
Incessábile, καὶ Incessánte, κοιν. ἄπαυστος, ἀκατάπαυστος.
Incessanteménte, καὶ Incessabilménte, ἀκαταπαύστως.
Incessánza, καὶ Incessabilézza, Ͽ. αἰδιότης, τὸ ἀκατάπαυστον.
Incestáre, (incésto) βάνω εἰς τὰ καλάθια, nelle céste.
Incésto, ἀρ. οὐσιαστ. αἱμομιξία· καὶ ἐπιθ.
Incestuóso, ἀρ. μιαρός, αἱμομίκτης.
Incétta, Ͽ. ἀγόρασις πραγματειῶν, διὰ νὰ τὰς μεταπωλήσῃς ἐν καιρῷ ἐπὶ κέρδει.
Incettáre, (cétto) ἀγοράζω, διὰ νὰ μεταπωλήσω. Incettáto, μετ.
Inchiavardáre, (várdo) κλείω μὲ chiavárda· ἰδὲ τοῦτο.
Inchiaváre, (ávo) κλει-

δώνω. Inchiaváto, κλειδωμένος.
Inchiavistelláre, (éllo) ἰδὲ Incatenacciáre.
Inchiédere, (inchiédo) λεπτομερῶς ἐρωτῶ, ζητῶ, ἐξετάζω.
Inchiésta, καὶ Inchésta, Θ. ἐξέτασις, ζήτησις.
Inchinaménto, ἀρ. ἐπιῤῥέπεια, κλίσις· ἔτι, κάμψις.
Inchináre, (inchíno) ἐγκλίνω, κλίνω, χαμηλόνω· ἔτι, σκύπτω, προσκυνῶ· ἔτι, συγκατανεύω.
Inchinazióne, Θ. ταπείνωσις, προσκύνησις· ἔτι, διάθεσις, κλίσις.
Inchinévole, κοιν. εὔκαμπτος.
Inchíno, ἀρ. προσκύνησις, κάμψις· καὶ ἐπιθ. κεκλιμένος.
Inchiodáre, (inchiódo) καρφώνω. Inchiodáto, καρφωμένος.
Inchiodatúra, καὶ Inchiovatúra· Θ. κάρφωσις.
Inchiostráre, (chióstro) μολύνω μετὰ μελάνης.
Inchióstro, ἀρ. ἡ μελάνη, τὸ μελάνι.
Inchiúdere, (inchiúdo) ἐγκλείω. Inchiúsi, παρακείμ. Inchiúso, ἐγκεκλεισμένος.
Incialdáre, (ciáldo) αὐτοπαθ. γίνομαι ὡς τοὺς πλακοῦντας, ὡς λαγμὰς, come le ciálde. Τροπ. λευκοφορῶ, ἐνδύομαι μὲ ἄσπρον φόρεμα.
Inciampáre, καὶ Inciampicáre, (Inciámpo, καὶ Inciámpico) προσκρούω, σκοντάβω·
Inciámpo, ἀρσεν. πρόσκομμα, ἐμπόδισμα, σκόνταψις. Μεταφ. δυσκολία, κίνδυνος.
Incidénte, κοιν. τὸ προσπίπτων.
Incidenteménte, ἐν παρόδῳ, παρέργως.
Incidénza, Θηλ. πάροδος, παρέκβασις. Per incidénza, ἐν παρόδῳ· ἔτι, πτῶσις, πέσιμον.
Incídere, κόπτω, καὶ γλύφω· ἔτι, ἐκβαίνω ἀπὸ τῆς ὑποθέσεω, ποιῶ παρέκβασιν, Digressióne. Incído, ἐνεστ. incísi, παρακείμ. Incíso, μετ.
Incieláre, (inciélo) Θέτω εἰς τὸν οὐρανόν.
Incifráto, καὶ Inciferáto, ἀρ. καμωμένος, ἢ γραμμένος μὲ κρυφὰ, συνοπτικὰ γράμματα.
Incígnere, καὶ Incígnersi, ἐγκαστρώνομαι. Incígno, ἢ m' incígno, ἐνεστώς. Incínsi, παρακείμ.
Incínta, ἐγκαστρωμένη.
Incipiénte, κοιν. ἀρχόμενος, ἀρχάριος.
Incipriáto, ἀρ. ἀσπρισμένος εἰς τὰ μαλλία μὲ κόνιν τῆς Κύπρου.
Incipriguíre, (ísco) σκληρύνομαι· λέγεται διὰ τὰς πληγὰς ὅταν κακωθοῦν. Μεταφ. ὀργίζομαι σφόδρα.
Incipriguíto, μετ.
Incírca, περὶ, περίπου.
Incirconcíso, ἀρ. ἀπερίτμητος.
Incirconscrítto, ἀρ. ἀπερίγραπτος.
Incischiáre, ἰδὲ Cincischiáre.
Incisióne, Θ. τομὴ, ἐγκοπὴ, γλυφὴ, κόψιμον.
Incisívo, ἀρ. κοπτερός.
Incíso, (παρὰ τοῦ Incídere) κεκομμένος, γεγλυμένος, γλυπτός.
Incisúra, Θηλ. ἰδὲ Incisióne.
Incitaménto, ἀρ. καὶ Incitazióne, Θ. ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitáre, (incíto) παροξμῶ, παροξύνω, κεντῶ. Incitáto, μετ.
Incitatívo, ἀρσεν. παροξυντικός.
Incitatóre. ἀρ. Incitatríce, Θ. παρορμητής.
Incivettíto, ἀρ. ἀπαίσιος.
Incivíle, κοιν. ἄγροικος, ἀπολίτευτος, χωριάτικος.
Incivilíre, (ísco) γίνομαι ἀστεῖος, εὐγενὴς, ἀρχοντικός. Incivilíto, μετ.
Incivilménte, ἀπολιτεύτως, χωριάτικα.
Inciviltà, Θηλ. ἀγροικία, ἀπαιδευσία, χωριατία.
Inciuscheráre, (inciúschero) πίνω ἀμέτρως, μεθῶ.
Incleménte, κοιν. ἀπηνὴς, σκληρός. Stagióne incleménte, Θ. καιρὸς ψυχρὸς, βλαβερός.
Inclinaménto, ἀρ. κλίσις, μείωσις, κατάβασις.
Inclináre, (íno) ἐγκλίνω, κλίνω. Inclináto, ἐπιῤῥεπὴς, κλιμένος.
Inclinazióne, Θηλ. ἔγκλισις, κλίσις, ἐπιῤῥέπεια· ἔτι, κατάβασις.
Inclinévole, κοιν. εὔκαμπτος, ὁποῦ εὔκολα κλίνει.
Ínclito, ἀρ. κλυτὸς, περίφημος. Λατ.
Inclúdere, (chiúdo) ἐγκλείω. Inclúso, ἐγκεκλεισμένος.
Incoáto, ἀρ. ἀρχινημένος.

Incoccáre, (incócco) βάνω εἰς τὴν γλυφίδα (nélla cócca) εἰς τὴν χαραγματίαν τῆς σαγίττας· ἐνατ. τοῦ Scoccáre.
Incodardíre, (ísco) ἀθυμῶ, γίνομαι ἄκαρδος, χάνομαι, ἐκπλήττομαι. Incodardíto, μετ.
Incogitábile, κοιν. ἀκατανόητος.
Incógliere, καὶ Incórre, ἰδὲ Cógliere, καὶ Sopraggiúgnere· οὐδετ. δὲ, ἀντὶ τοῦ, συμβαίνει.
Incógnito, ἀρ. ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incognoscíbile, κοιν. ἀκατανόητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ.
Íncola, καὶ Íncolo, ἀρ. κάτοικος. Λατ.
Incollanáto, ἀρ. ὁ ἔχων ὅρμον, περιδέραιον, collána.
Incolláre, (cóllo) κολλῶ. Incolláto, κολλημένος.
Incolloríre, (m'incollorísco) ὀργίζομαι. Incolloríto, ὠργισμένος.
Incoloráre, (m'incolóro) χρωματίζομαι· καὶ Ἐνεργ. λαμβάνω χρῶμα, χρωματίζω.
Incolpábile, καὶ Incolpévole, κοιν. ἄμεμπτος, ἀνυπεύθυνος.
Incolpáre, ἰδὲ Imputáre.
Incólto, ἀρ. ἀγεώργητος, ἀνέργαστος· καὶ ἀκαλλώπιστος, ἄκοσμος.
Incomandáto, ἀρ. ἀκέλευστος.
Incombustíbile, κοιν. ἄκαυστος, ὁποῦ δὲν δύναται νὰ καῇ.
Incominciaménto, καὶ Incominciáto, οὐσιαστ. ἀρ. ἀρχή.
Incominciáre, (míncio) ἄρχομαι, ἀρχινῶ. Incominciáto, μετ.
Incommensurábile, κοιν. ἀκαταμέτρητος.
Incommutábile, κοιν. ἀμετακίνητος, ἀμετάτρεπτος.
Incommutabilità, Θ. ἀμεταβλησία, τὸ ἀμετάστατον.
Incommutabilménte, ἀμετακινήτως, ἀμεταθέτως.
Incomodaménte, ἀλυσιτελῶς, ἐνοχλητικῶς, κακόβολα.
Incomodáre, (incómodo) φέρω ζημίαν, κόπον, ἢ ἐνόχλησιν.
Incómodo, ἀρ. καὶ Incomodità, Θ. ζημία, βλάβη, κόπος, πείραγμα, ἐνόχλησις.
Incrómodo, ἀρ. ἐπιζ. ἀλυσιτελής, ἀσύμφορος, βαρετός, ἐνοχλητικός· γράφ. ὅλα καὶ μὲ δύο, m.
Incomparábile, κοιν. ἀσύγκριτος.
Incomparabilménte, ἀσυγκρίτως.
Incompatíbile, κοιν. ἀντικείμενος, ἐναντίος.
Incompatibilità, Θ. ἐναντιότης, διαφωνία.
Incompensábile, κοιν. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιμευθῇ, ἀναντίμευτος.
Incompeténte, κοιν. οὐ προσήκων, μὴ νόμιμος, χωρὶς ἐξουσίαν.
Incompetenteménte, οὐ προσηκόντως.
Incompeténza, Θ. τὸ μὴ προσῆκον· ἀνεπιτηδειότης Κριτοῦ δι' ἔλλειψιν δικαιοδοσίας.
Incompiúto, ἀρ. ἀτελής.
Incomplésso, ἀρ. ἁπλοῦς, ἀσύνθετος.
Incomportábile, κοιν. ἀνυπόφερτος.
Incomportabilménte, ἀνυπόφερτα.
Incompossíbile, κοιν. ἀσύμβατος, ὁ μὲ ἄλλον μὴ δυνάμενος συνεῖναι, συνυπάρχειν, συμφωνεῖν.
Incompósto, καὶ Incompósito, ἀρσεν. ἀσύντακτος, ἄτακτος, ἀδιάτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprensíbile, κοιν. ἀκατάληπτος.
Incomprensibilità, Θ. τὸ ἀκατάληπτον.
Incomprensibilménte, καὶ Incomprensivaménte, ἀκατανοήτως, ἀκαταλήπτως.
In comúne, εἰς κοινόν.
Incomunicábile, κοιν. ἀκοινώνητος.
Inconcludénte, κοιν. ἀνενέργητος, ὁ μὴ συμπεραίνων.
In conclusióne, τέλος πάντων.
Inconclúso, ἀρ. ἀγένητος, ἄπρακτος, ὁ μὴ ἀχθεὶς εἰς πέρας, εἰς τέλος. Λατ.
Inconcússo, ἀρ. ἀδιάσειστος. Λατ.
Incóndito, ἀρ. ἄτακτος, συγκεχυμένος.
In confúso, συγκεχυμένως.
Incongiúnto, ἀρ. διαζευγμένος, χωρισμένος.
Incongruénte, κοιν. ἀνάρμοστος.
Incongruénza, Θ. ἀναρμοστία.
In conseguénza, ἑπομένως, ἀκολούθως, κατ' ἀκολουθίαν.
Inconocchiáre, (nócchio) φορτόνω τὴν ἠλακάτην, la rócca.
Inconquassábile, κοιν. ἀ-

θραυστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συντριφθῇ, νὰ τζακισθῇ.
Inconsiderábile, κοιν. ἀπερίσκεπτος, ἀκατάληπτος.
Inconsiderataménte, ἀσκέπτως, ἀλογίστως, αὐτόχαστα.
Inconsideráto, ἀρ. ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος, ἀστόχαστος.
Inconsiderazióne, καὶ **Inconsideratézza**, θ. ἀλογιστία, ἀστοχασία.
Inconsisténte, κοιν. ἄστατος.
Inconsolábile, κοιν. καὶ **Inconsoláto**, ἀρ. ἀπαρηγόρητος.
Inconsolazióne, θηλ. μεγάλη λύπη· ἐναντ. τοῦ Consolazióne.
Inconsúlto, ἀρ. ἀπροβούλευτος. Λατ.
Inconsumábile, κοιν. ἀδαπάνητος, ἀτελείωτος.
Inconsútile, κοιν. ἄρραφος. Λατ.
Incontaminábile, κοιν. ἀμίαντος.
Incontamináto, ἀρσεν. ἀμίαντος, καθαρός.
Incontanénte, καὶ **Incontinénte**, εὐθύς.
Incontentábile, κοιν. ἄπληστος, ὁποῦ δὲν χορταίνει, δὲν εὐχαριστεῖται.
Incontentabilità, θηλ. ἀπληστία, ἀχορταγία.
Incontinénte, κοιν. ἀκρατής, ἀνεγκράτητος, ἀχαλίνωτος.
Incontinénza, θηλ. ἀκράτεια, ἀνεγκράτεια· ἔτι, ἑτοιμότης, ταχύτης.
Incóntra, κατὰ, ἐναντίον.
Incontraménto, ἀρ. ἔντευξις, ἀπάντησις.
Incontráre, (incóntro) ἀπαντῶ· καὶ οὐδετ. συμβαίνειν.
Incontrastábile, κοιν. ἀναντίῤῥητος, περὶ τοῦ ὁποίου οὐ γίνεται φιλονεικία.
Incóntro, οὐσιαστ. ἀρ. ἀπάντημα, ἀπάντησις.
Incóntro, (πρόθ. Δοτ.) κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ, εἰς συνάντησιν.
Inconturbábile, κοιν. ἀτάραχος.
Inconveniénte, οὐσιαστ. ἀρ. ἀτοπία, ἀταξία.
Inconveniénte, καὶ **Inconvenévole**, κοιν. ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inconveniénza, θ. ἀπρέπεια, ἀταξία.
Inconvincíbile, κοιν. ἀνέλεγκτος, καὶ ἀνίκητος.
Incoraggiaménto, ἀρ. θάῤῥος, ἐγκαρδίωσις.
Incoraggiáre, (rággio) ἐμψυχόω, θαρσύνω· καὶ οὐδετ. λαμβάνω θάῤῥος.
Incoraggiáto, μετ.
Incoráre, καὶ **Incuoráre**, (córo) ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ, ἔχω, βάνω εἰς τὸν νοῦν· ἔτι, πείθω· καὶ θαρσύνω, ἐμψυχόω. **Incoráto**, μετ.
Incordáre, (incórdo) περιπήγνυμαι νεύροις· ἔτι, κορδίζω τὰ μουσικὰ ὄργανα. **Incordáto**, μετ.
Incordatúra, θ. εἶδος σπασμοῦ, συνολκὴ, πιάσιμον τῶν νεύρων· ἔτι, κόρδισμα τῶν μουσικῶν ὀργάνων.
Incorniciáre, (nício) περικλείω μὲ κορωνίδα, περβάζι, cornice.
Incoronáre, (incoróno) στέφω, στεφανόνω. **Incoronáto**, ἐστεφανωμένος.
Incoronazióne, θηλ. στέψις, στεφάνωσις.
Incorporábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ συμμιχθῇ, νὰ ἐνσωματωθῇ.
Incorporalità, θηλ. τὸ ἀσώματον.
Incorporalménte, ἀσωμάτως.
Incorporáre, (incórporo) σωματόνω, μηγνύω καὶ ἑνόνω πολλὰ σώματα, συγχέω αὐτά. ἔτι, δημεύω· ἔτι, ἐνσωματοῦμαι, λαμβάνω σῶμα. **Incorporáto**, μετ.
Incorporazióne, θ. καὶ **Incorporaménto**, ἀρ. σύμμιξις, σωματοποίησις, ἐνσωμάτωσις.
Incorpóreo, ἀρ. καὶ **Incorporále**, κοιν. ἀσώματος.
Incórporo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ σωματώνειν, καὶ τὰ σωματούμενα πράγματα.
Incórrere, (incórro) ἐμπίπτω εἰς ζημίαν, εἰς σφάλμα, κτλ.
Incorrétto, ἀρ. ὁ μὴ διορθωθεὶς, ἀδιόρθωτος.
Incorrigíbile, καὶ **Incorregíbile**, κοιν. ἀνεπανόρθωτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διορθωθῇ.
Incorrigibilità, θ. τὸ ἀδιόρθωτον, ἤθη ἀνεπανόρθωτα, ἀδιόρθωτα.
Incorrótto, ἀρ. ἄφθαρτος.
Incorruttíbile, κοιν. ἄφθαρτος, ὁποῦ δὲν ὑπόκειται εἰς φθοράν.
Incorruttibilità, καὶ **Incorruzióne**, θ. ἀφθαρσία.
Incorruttibilménte, ἀφθάρτως.
Incórso, ἀρσεν. ἐμπεσών. Μετ. ἀπὸ τοῦ Incórrere.

Incortináto, ἀρ. παραπετάσμασι περικυκλωμένος.

In cosciénza, ἐν συνειδήσει.

Incostánte, κοιν. ἄστατος, ἀκατάστατος.

Incostánza, θηλ. ἀκαταστασία.

Incoticáto, ἀρ. ὁ εἰς πλάκας κατασπημένος· ἰδὲ Incrosticáto.

Incótto, ἀρ. ἐλαφρᾶ ψημμένος, ἀπὸ τοῦ Incuócere.

Incótto, οὐσιαστ. ἀρ. σημεῖα ὁποῦ γίνονται εἰς τὰ μηρία, καὶ εἰς τοὺς πόδας τῶν γυναικῶν ὅταν κρατοῦν τὴν φωτίαν ὑπὸ τὸ φουστάνι εἰς καιρὸν χειμῶνος.

Incoverchiáre, ἰδὲ Coverchiáre.

Increáto, ἀρ. ἄκτιστος, ἀΐδιος.

Incredíbile, κοιν. ἀπίστευτος.

Incredibilménte, ἀπίστως.

Incredulità, θ. ἀπιστία.

Incrédulo, ἀρ. ἀπειθὴς, ἄπιστος.

Increménto, ἀρ. αὔξησις.

Increpazióne, θηλ. ἐπιτίμησις, παρὰ τοῦ Λατ. ῥήμ. Increpáre.

Incréscere, (incrésco) βαρύνομαι, λυποῦμαι, μοῦ κακοφαίνεται, m'incrésce. καὶ σπλαγχνίζομαι.

Increscévole, κοιν. καὶ Increscióso, ἀρ. ὀχληρὸς, βαρετός.

Increscyménto, ἀρ. ἀηδία. δυσαρέστησις, ἐνόχλησις.

Increspáre, (incréspo) οὖλον ποιῶ, ζαρώνω.

Increspáto, ἀρ. ζαρωμένος.

Increspatúra, θ. καὶ Increspaménto, ἀρ. οὐλότης, ῥύσσωσις, ζαρωμάδα.

Incretáre, (créto) σκεπάζω κιμωλίᾳ γῇ, μὲ πηλὸν, di créta.

Incrináre, (críno) σχίζομαι, καὶ σχίζω. Incrináto.

Incrociaménto, ἀρ. λέξ. τῆς συνηθ. ἰδὲ Incrocicchiaménto.

Incrociáre, (incrócio) λέγεται διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ περιφερόμενα εἰς ἀπάντησιν ἢ δίωξιν τοῦ ἐχθροῦ· ἰδὲ καὶ Incrocicchiáre.

Incrocicchiaménto, ἀρσεν. διατομὴ, συμπλοκὴ σταυροειδής.

Incrocicchiáre, (incrocícchio) περιπλέκω, συμπλέκω σταυροειδῶς (κατὰ χιασμόν.) Incrocicchiáto, μετ.

Incrojáre, (m'incrójo) σκληρύνομαι, γίνομαι σκληρὸς, ἀπρόσιτος.

Incrostáre, (incrósto) προσαρμόζω ἐπὶ πέτρας ἢ τοίχου μάρμαρα λεπτά. Incrostáto, μετ.

Incrostatúra, θηλ. τὰ λεπτὰ μάρμαρα πρὸς σκέπασμα ἢ καλλώπισμα τινός· ἔτι, κονίασις.

Incrosticáto, ἀρ. καὶ κοινότ. Incrostáto, ἀρσεν. σκεπασμένος μὲ φλοῦδαν (crósta), ὁποῦ ἔκαμε πλάκαν, φλοῦδαν, πλακώδης.

Incrudeliménto, ἀρ. σκλήρωμα, σκληρότης.

Incrudelíre, (ísco) ἀγριαίνω, σκληραίνομαι· καὶ Ἐνεργ.

Incrudelíto, σκληρημένος.

Incrudíre, (ísco) τραχύνω, ποιῶ τραχὺ, ὠμόν.

Incruénto, ἀρσεν. ἀναίμακτος.

Incruscáre, (crúsco) σκεπάζω μὲ πίτηρα· καὶ αὐτοπαθ. ἀνακατεύομαι εἴς τι. Incruscáto, μετ.

Íncubo, ἀρ. ἐφιάλτης. εἶδος πνεύματος, τὸ ὁποῖον νομίζουσί τινες, κατὰ τὴν δημώδη πλάνην, ὅτε μεταμορφούμενον εἰς ἄνδρα, κοιμᾶται μὲ τὰς γυναῖκας. Παρὰ Ἰατροῖς δὲ σημαίνει πάθος, ὁποῦ πλακώνει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ὕπνον, ὡσὰν βάρος τῆς καρδίας, καὶ σηκώνει τὴν ἀναπνοήν· χυδαϊκ. Pesarólo.

Incúde, καὶ Incúdine, θ. τὸ ἀμώνιον.

Inculcáre, (incúlco) παρεμβάλλω, ταυτολογῶ, ἐπαναλαμβάνω τι μὲ δύναμιν. Inculcáto, μετ.

Incúlto, ἀρσεν. ἀγεώργητος, ἀκαλλώπιστος, ἀμελημένος.

Incumbénza, θηλ. τὸ ἔργον, τὸ ἐπάγγελμα, παραγγελία.

Incuócere, (incuóco) ψήνω ἐλαφρᾶ.

Incurábile, κοιν. ἀνίατος, ἀθεράπευτος.

Incuráto, ἀρ. μὴ θεραπευθεὶς, μὴ ἰατρευθεὶς.

Incúria, θ. ἀμέλεια. Λατ.

Incursióne, θ. ἐπιδρομή.

Incurváre, (incúrvo) κυρτώνω, κάμπτω, ποιῶ κυρτὸν, καμπύλον. Incurváto, μετ.

Incurvazióne, θηλ. κύρτωσις.

Incúrvo, ἀρ. κυρτός. Λατ.

Incusáre, (incúso) κατηγορῶ, ψέγω.

Incustodíto, ἀρσεν. ἀφύλακτος.

Indaco, ἀρ. χυλὸς πυκτὸς, ἢ χρῶμα γαλάζιον (κοινῶς λουλάκι) τὸ ὁποῖον εὐγάζεται ἀπὸ χόρτον λεγόμενον Ἀνὶλ, ὁπου φύεται εἰς τὴν Ἰαμάϊκαν, εἰς τὰς Καρίβας, καὶ εἰς τὴν Γουαδελοῦπαν, τὰς Νήσους τῆς Ἀμερικῆς.

Indagáre, (indágo) ἐρευνῶ, ἐπιμελῶς ἐξετάζω.

Indagatóre, ἀρ. ἐξεταστής.

Indagazióne, καὶ **Indágine**, θηλ. ἐξέτασις, ἴχνευσις. Λατ.

Indânajáre, (indanájo) καταρυπαίνω, διαῤῥαίνω κηλῖσι. **Indanajáto**, σπιλωτός.

Indárno, ματαίως.

Indebitaménte, ἀπρεπῶς, ἀναξίως.

Indebitársi, (m'indébito) χρεώνομαι, κάνω χρέη· ὅθεν, **Indebitáto**, ὑπόχρεωμένος.

Indébito, ἀρ. ἀπρεπής, ἄδικος.

Indeboliménto, ἀρ. ἀσθένεια, ἀδυναμία.

Indebolíre, (ísco) ἀσθενῶ, γίνομαι ἀδύνατος, καὶ ἀδυνατίζω, ἀφαιρῶ τὴν δύναμιν. **Indebolíto**, ἀδυνατισμένος.

Indecénte, κοιν. ἀπρεπής.

Indecíso, ἀρ. ἀδιάλυτος, ἀναποφάσιστος.

Indeclinábile, κοιν. ἀμετάβλητος, καὶ ἄκλιτος.

Indeclinabilménte, ἀκλίτως.

Indecoraménte, ἀπρεπῶς.

Indefensibilménte, χωρὶς διαφέντευσιν.

Indefessaménte, ἀκούραστα.

Indefésso, ἀρ. ἀκάματος, ἀκούραστος. Λατ.

Indeficiénte, κοιν. ἀδιάλειπτος.

Indeficiénza, θηλ. συνέχεια, τὸ ἀκατάπαυστον, ἀδιάλειπτον· ἰδὲ καὶ **Abbondánza**.

Indefinitézza, θηλ. δισταγμὸς, τὸ ἀναποφάσιστον, ἀδιόριστον.

Indefiníto, ἀρ. ἀόριστος.

Indegnaménte, ἀναξίως.

Indegnársi, (m'indégno), ὀργίζομαι, θυμόνω. **Indegnáto**, θυμωμένος.

Indegnazióne, θ. ὀργὴ, θυμός.

Indegnità, ἀρ. ἀπαξία.

Indégno, ἀρ. ἀπάξιος, ἀνάξιος.

Indelébile, κοιν. ἀνεξάλειπτος.

Indelebilménte, ἀνεξαλείπτως.

Indemoniáto, ἀρ. δαιμονισμένος.

Indennità, θ. ἀζημία.

Indénne, κοιν. ἀζήμιος, ἀζημίωτος.

Indéntro, ἔνδον, μέσα.

Independénte, κοιν. ἀνεξάρτητος, ὁ μὴ ὑποκείμενος τινί.

Independenteménte, ἀνεξαρτήτως, χωρὶς ἐξάρτησιν, ἐλευθέρως.

Independénza, θ. τὸ ἀνεξάρτητον, ἐλευθερία.

Indeterminataménte, ἀορίστως.

Indeterminàto, ἀρ. ἀόριστος, ἀναποφάσιστος, ἀδιόριστος.

Indeterminazióne, θ. δισταγμός, τὸ εἶναι ἀναποφάσιστον.

Indettáre, (détto) ἐνεργ. καὶ οὐδετ. συμφωνῶ τινὲ διὲ ἐκεῖνο ὁπου ἔχει νὰ γίνῃ, ἢ νὰ λεχθῇ.

Indevozióne, θηλ. ἀνευλάβεια.

Indi, ἐντεῦθεν, ἔπειτα.

Indiána, θηλ. πανί τι ζωγραφισμένον, χρωματισμένον, **bambagína coloráta**.

Indiavoláre, (indiávolo) δαιμονίζομαι· καὶ Ἐνεργ. πειράζω, δαιμονίζω. **Indiavoláto**, δαιμονισμένος.

Indicánte, κοιν. δεικνύων.

Indicáre, (índico) ἐμφαίνω, δείχνω. **Indicáto**, μετ.

Indicatívo, ἀρ. δεικτικὸς, καὶ ἡ ὁριστηκὴ ἔγκλισις.

Indicazióne, θ. καὶ **Indicaménto**, ἀρ. φάσις, ἔνδειξις, δεῖξις.

Indice, ἀρ. δεικτικός. **Il díto índice**, ὁ λιχανὸς δάκτυλος· ἔτι, ὁ πίναξ τῶν Βιβλίων.

Indicíbile, καὶ **Indicévole**, κοιν. ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.

Indicibilménte, ἀνεκδιηγήτως.

Indico, ἀρ. Ἰνδικὸς, τῆς Ἰνδίας.

Indiétro, ἐπίῤῥ. ἐπὶ πόδα, ὀπίσω.

Indiféso, ἀρσεν. ἀδιαφέντευτος.

Indifferénte, κοιν. ἀδιάφορος.

Indifferenteménte, ἀδιαφόρως.

Indifferénza, θ. ἀδιαφορία.

Indifferíbile, κοιν. ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, ἀργοπορίας.

Indiffinitaménte, ἀπροσδιορίστως.

Indigénte, κοιν. ἐνδεὴς, πτωχός. Λατ.

Indigénza, θηλ. ἔνδεια, χρεία, ἀπορία· παρὰ τοῦ Λατ. ῥήματ. Indígere, ἐνδέεσθαι.

Indigestíbile, κοιν. δυσκολοχώνευτος, ἀχώνευτος.

Indigestibilità, καὶ Indigestióne, θηλ. ἀπεψία, δυσκολία τοῦ χωνεύειν, ἀχωνεψία.

Indigésto, ἀρ. ἀχώνευτος, δύσπεπτος. Τροπ. ἀτελὴς, ἄτακτος.

Indignáto, ἀρσεν. θυμωμένος. Λατ.

Indignazióne, θ. ἀγανάκτησις, ὀργή.

Indigrósso, ἢ In di grósso, παχέως, χοντρικῶς, χωρὶς μέτρου, ἢ χωρὶς ἀκριβῆ ἔρευναν. Véndere indigrósso: πωλεῖν χοντρικῶς, οὗ ἐναντ. τό, a minúto.

In diléguo, μετὰ τοῦ, Andáre, ἢ Mandáre. ὑπάγειν, ἢ σέλλειν εἰς μακρυνοτάτους τόπους, ἢ εἰς ἀπώλειαν.

Indiligénza, θ. ἀμέλεια.

In diligénza, ἐπίῤῥ. ταχέως, βιαστικᾶ, ὀγλίγωρα.

Indimostrábile, κοιν. ἀναπόδεικτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ.

Inderettaménte, πλαγίως.

Indirétto, ἀρ. πλάγιος.

Indirígere, ἰδὲ Dirígere.

Indirítto, οὐσιαστ. ἀρ. καὶ Indirizzaménto, ἀρ. εὔθυνσις, ὁδήγησις· καὶ Indirítto, ἀντὶ τοῦ, Indirizzáto, παρὰ τοῦ.

Indirizzáre, (indirízzo) ὁδηγῶ, κατευθύνω, στρατεύω, βαίνω εἰς τὸν δρόμον, καὶ πέμπω.

Indirízzo, ἀρσεν. εὔθυνσις, προόδευσις.

Indisciplinábile, κοιν. δυσήνιος, ὁ μὴ δεχόμενος χαλινὸν, παιδείαν, δυσπαίδευτος.

Indisciplináto, ἀρ. ἀπαίδευτος, ἀμαθήτευτος.

Indiscretaménte, ἀδιακρίτως.

Indiscréto, ἀρ. ἀδιάκριτος.

Indiscrezióne, καὶ Indiscretézza, θ. ἀδιακρισία.

Indiscússo, ἀρ. ἀνεξέταστος.

Indísia, θ. εἶδος μεταξωτοῦ, στόφας.

Indisiáre, (indisío) ἐμβάλλω ἐπιθυμίαν.

In dispárte, κατὰ μέρος, κατ' ἰδίαν, χωριστᾶ.

Indispensábile, κοιν. ἀσυγχώρητος, ἀπαραίτητος, ἄφευκτος.

Indispensabilménte, ἀσυγχωρήτως, ἀφεύκτως.

Indisposizióne, θ. ἐλάττωμα, ἀσθένεια, κακὴ διάθεσις, ἀῤῥωστία.

Indispósto, ἀρ. ἄῤῥωστος· ἔτι, ἀδιάθετος.

Indissolúbile, κοιν. ἀδιάλυτος.

Indissolubilménte, ἀδιαλύτως.

Indistintaménte, ἀδιαιρέτως, ἀξεχώριστα.

Indistínto, ἀρ. ἀδιάστικτος, ἀξεχώριστος, ὁποῦ δὲν ξεχωρίζεται.

Indistinzióne, θ. σύγχυσις, ἀξεχωρισία.

Indisusáto, ἀρσεν. συνηθισμένος· σημαίνει καὶ τὸ ἐναντ. ἤτοι ἀσυνήθιστος.

Indívia, ἰδὲ Endívia.

Individuále, κοιν. ἀχώριστος, ἄτομος, ἀτομικός.

Individualménte, ἐξαιρέτως, ἰδίως, ἀκριβῶς.

Individuáto, ἀρσεν. ἴδιος, μερικός.

Individuazióne, θ. τὸ φέρειν εἰς ἄτομον, εἰδοποίησις.

Individuo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἄτομον, πρᾶγμα εἰδικὸν, μερικὸν, περιεχόμενον ὑπὸ τὸ εἶδος. καὶ ἐπίθ. ἄτομος, ἀχώριστος, ἀδιαίρετος.

Indivináglia, θηλ. μωρὴ μαντεία.

Indivináre, ἰδὲ Indovináre, κτλ.

Indivisaménte, καὶ Indivisibilménte, ἀδιαιρέτως.

Indivisíbile, κοιν. ἀδιαίρετος.

Indivisibilità, θηλ. τὸ ἀδιαίρετον, ἕνωσις ἀχώριστος.

Indivíso, ἀρσεν. ἀχώριστος, ἀμοίραστος.

In divíso, ἐπίῤῥ. διῃρημένως, χωριστᾶ.

Indivóto, ἀρ. ἀνευλαβής.

Indízio, ἀρσεν. τεκμήριον, σημεῖον, δεῖγμα.

Indizióne, Λέξις νομικὴ, δηλοῦσα διάκρισιν, διαίρεσιν καιροῦ, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τὸ ἓν, ἄχρι τῶν δεκαπέντε, καὶ παλιν ἐπιστρέφει εἰς τὸ ἕν.

Indócile, κοιν. δυσμαθὴς, ἀπειθής.

Indocilità, θ. δυσμάθεια, ἀπείθεια.

Indolcáre, Indolciáre, (indólco, indúlcio) καὶ Indolcíre, (ísco) γλυκύνω, καὶ γίνομαι γλυκύς. καὶ ἀμβλύνομαι, γίνομαι νήπιος, ἀναίσθητος. Indolcito, γλυκυμένος.

Indole, θ. φύσις, τὸ φυσικὸν, ἡ γνώμη, ἡ φυ-

σικὴ διάθεσις, καὶ κλίσις εἰς ἀρετὴν, ἢ εἰς κακίαν.
Indolénte, κοιν. ἀναλγὴς, ὁποῖος δὲν αἰσθάνεται πόνον.
Indolénza, θ. ἀναλγησία, ἀπονία, καὶ ἀπάθεια.
Indolenzíre, καὶ Indolentíre, (ísco) μουδιάζω.
Indolenzíto, μετ.
Indomábile, κοιν. καὶ Indómito, ἀρ. ἀδάμαστος, ἀνημέρωτος.
Indomandáto, ἀρ. ἀνερώτητος, ὁ μὴ ἐρωτηθεὶς, μὴ ἐρωτημένος.
Indonnáre, (m'indónno) κυριεύω, γίνομαι κύριος.
Indoppiáre, ἰδὲ Addoppiáre.
Indoraménto, ἀρ. χρύσωσις.
Indoráre, (indóro) χρυσώνω. Indoráto, χρυσωμένος.
Indoratúra, θ. χρύσωσις.
Indormentáto, ἀρ. ἀποκοιμισμένος.
Indormentíre, (ísco) ἐκπλήττω, ποιῶ ἀναίσθητον. ἰδὲ καὶ Indolenzíre.
Indormíre, (indórmo) δὲν ψηφῶ, δὲν μὲ μέλει, καταφρονῶ.
Indormíto, ἀρ. πλήρης ὕπνου καὶ ἀδυναμίας.
Indósia, θ. ἰδὲ Indísia. Λέγεται καὶ Andósia.
Indósso, ἐπὶ, ἢ περὶ τὴν ῥάχιν, intórno al dósso.
Indotáto, ἀρσεν. ἄπροικος· ἔτι, εὐεργετημένος.
Indótta, θ. οὐσιαστ. καὶ Indótto, ἀρσεν. (παρὰ τοῦ Indúrre) ἐπαγωγὴ, παρακίνησις, κατάπεισις.
Indottívo, ἀρ. καταπειστικός.
Indótto, ἐπίθ. ἀρσεν. (παρὰ τοῦ Indúrre) ἐπαχθεὶς, παρακινημένος.
Indótto, ἀρ. ἀγράμματος, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Indottrinábile, κοιν. δυσμαθὴς, ἀδίδακτος.
Indottrináre, (indottríno) διδάσκω, παιδεύω.
Indováre, (m'indóvo) παρὰ τοῦ In, καὶ Dóve, προσαρμόζομαι που, βάνομαι που, εἰς τόπον.
Indovinaménto, ἀρσεν. μάντευμα.
Indovináre, (indovíno) μαντεύω.
Indovinatóre, καὶ Indovíno, ἀρ. μάντις, καὶ ἐπίθ. μαντικός. Indovinatríce, καὶ Indovína, θ.
Indovinazióne, θηλ. μαντεία.
Indovinéllo, ἀρ. αἴνιγμα, νόημα σκοτεινόν.
Indovutaménte, ἀναξίως, ἀπρεπῶς, ἀδίκως.
Indovúto, ἀρ. ἀπρεπής.
Indózza, θηλ. νόσος, ἀῤῥωστία.
Indozzaménto, ἀρ. μαρασμὸς, ἀῤῥωστία· ἔτι, γοητεία, τέχνη διαβολική.
Indozzáre, (indózzo) φθίνω· σημαίνει τὴν ἕξιν τῶν ζώων ὅταν μαραίνωνται, δὲν αὐξάνουν. Indozzáto, μετ.
Indracáre, καὶ Indragáre (indráco, καὶ indrágo) σκληρύνομαι ὡς δράκων.
Indrappáre, (indráppo) ὑφαίνω, φκιάνω ῥοῦχα, μεταξωτά.
Indrappelláre, (drappéllo) παρατάττω, βάνω εἰς τάξιν.
Indrudíre, (ísco) γίνομαι ἐραστὴς, drúdo.
Indubitábile, κοιν. ἀναμφίβολος, βέβαιος.
Indubitataménte, καὶ Indubitabilménte, ἀναμφιβόλως, βέβαια.
Indubitáto, ἀρσεν. ἀναμφίβολος.
Inducénte, κοιν. ἐπάγων, παρακινῶν.
Indúcere, ἰδὲ Indúrre.
Induciménto, ἀρ. ἐπαγωγὴ, παρακίνησις.
Inducitóre, ἀρσεν. ἐπάγων, παρακινητής.
Indugévole, κοιν. βραδὺς, ἀργός.
Indugiáre, (indúgio) ἀναβάλλω τὸν καιρὸν, ἀργοπορῶ. Indugiáto, ἀργοπορημένος.
Indugiatóre, ἀρ. μελλητής.
Indúgio, καὶ Indugiaménto, ἀρσεν. μέλλησις, διατριβὴ, ἀναβολὴ, ἀργοπορία.
Indulgénte, κοιν. ὁποῖος εὔκολα συγχωρεῖ, συγκαταβατικός.
Indulgénza, θηλ. συγχώρησις, ἄφεσις.
Indúlgere, (indúlgo) χαρίζομαι, συγχωρῶ, συγκαταβαίνω. Λατ.
Indúlto, ἀρ. συγχώρησις.
Indurábile, κοιν. ὁ εὐκόλως σκληρυνόμενος.
Induraménto, ἀρσεν. σκληρυσμὸς, σκληρότης.
Induráre, (indúro) καὶ Induríre, (ísco) σκληρύνομαι, ποιῶ σκληρὸν, ἢ γίνομαι σκληρός· καὶ Induráto, καὶ ríto, μετ.
Indúrre, πείθω, παρακινῶ· ἔτι, εἰσάγω, φέρω, προξενῶ. Indúco, ἐνεστώς. Indússi, παρακείμ. Indótto, μετοχή.

Indústria, θηλ. ἀγχίνους ἐπιμέλεια, ἐπιδεξιότης, βιομηχανία, τέχνη.
Indústre, κοιν. καὶ **Industrióso**, ἀρ. εὐφυὴς, ἐπιδέξιος, ἐπιμελὴς, φίλεργος,
Industriársi, (m' indústrio) ἀγωνίζομαι, μεταχειρίζομαι ἐπιδεξιότητα.
Industriosaménte, φιλέργως, σπουδαίως.
Induttívo, ἀρ. ἰδὲ **Inducénte**.
Induttóre, ἀρ. αἴτιος, παρακινητής. **Induttríce**, θ.
Induzióne, θ. ἐπαγωγὴ, παρόρμησις, παρακίνησις.
Inebriáre, ἰδὲ **Innebriáre**.
Ineccitábile, κοιν. ἀνέγερτος.
Inédia, λιμὸς, ἀσιτία, πεῖνα. Λατ.
Ineffábile, κοιν. ἄῤῥητος.
Ineffabilità, θηλ. τὸ ἄφατον, ἀνεκδιήγητον.
Ineffabilménte, ἀῤῥήτως, ἀνεκδιηγήτως.
Inefficáce, κοιν. ἀνενέργητος.
Inefficácia, θ. ἀνενέργεια.
Ineguagliánza, καὶ **Inegualità**, θηλ. ἀνισότης.
Ineguále, κοιν. ἄνισος.
Inegualménte, ἀνωμάλως, ἄνισα.
Inelegánte, κοιν. ἄκομψος.
Ineligíbile, κοιν. ὁποῦ δὲν πρέπει ἢ δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ.
Ineluttábile, κοιν. ἀνίκητος, ἄφευκτος.
Inemendábile, κοιν. ἀδιόρθωτος.
Inenarrábile, κοιν. ἀνεκδιήγητος.
Inéntro, εἰς τὸ ἔσω.
Inequále, κοιν. ἄνισος.
Inequalità, θ. ἀνισότης.
Inerbáre, (inérbo) σκεπάζω μὲ χόρτα.
Inerénte, κοιν. προσκολλημένος, προσφυής.
Inerénza, θηλ. πρόσφυσις, προσκόλλησις.
Inérme, κοιν. ἄνοπλος, ἀναρμάτωτος.
Inerpicáre, καὶ **Innerpicáre**, (inérpico) ἀναβαίνω, ἕρπομαι, σύρνομαι μὲ χεῖρας καὶ πόδας, ἐξαιρέτως ἐπὶ τῶν δένδρων.
Inérte, κοιν. ῥᾴθυμος, ἀργός. Λατ.
Inerndíto, ἀρ. ἀπαίδευτος.
Inérzia, θηλ. ῥᾳθυμία, ἀργία, ἀδράνεια.
Inesáusto, ἀρ. ἀνεξάντλητος. Λατ.
Inescaménto, ἀρ. δέλεαρ, θέλγητρον.
Inescáre, (inésco) δελεάζω, ἀπατῶ. **Inescato**, μετ.
Inescogitábile, κοιν. ἀδιανόητος, ἀκατανόητος.
Inescrutábile,, κοιν. ἀδιάβατος, ἀκατάληπτος.
Inescusábile, κοιν. ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inesercitábile, κοιν. ὁποῦ δὲν δύναται νὰ γυμνασθῇ, νὰ βαλθῇ εἰς γύμνασιν, ἄσκησιν· ἔτι, ἀπρόσιτος, τραχύς.
Inesercitáto, ἀρ. ἀγύμναστος, ἀπαίδευτος.
Inesiccábile, κοιν ἀνεξάντλητος, ὁποῦ δὲν ξηραίνεται.
Inesigíbile, κοιν. ὁποῦ δὲν δύναται νὰ συναχθῇ, δυσκολοσύνακτος· ἐπὶ δανείων, ἢ χρημάτων· Λέξις δικανική.
Inesióne, θηλ. ἰδὲ **Inerénza**.
Inesorábile, κοιν. ἀδυσώπητος.
Inesperiénza, θ. ἀπειρία.
Inespérto, ἀρ. ἄπειρος, ἄπραγος.
Inesplicábile, κοιν. ἀδιεξήγητος, ἀνεξήγητος.
Inespugnábile, κοιν. ἀκαταμάχητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ, νὰ πολεμηθῇ.
Inestimábile, κοιν. ὑπέρτιμος, ἀτίμητος.
Inestinguíbile, κοιν. ἄσβεστος.
Inestricáto, ἀρ. ἐμπεπλεγμένος.
Inestigábile, καὶ **Inestricábile**, κοιν. ἀδιάλυτος.
Inettitúdine, θηλ. ἀπειροκαλία.
Inétto, ἀρ. ἄχρηστος, ἀφυής, ἀπειρόκαλος, ἀνάρμοστος.
Inevitábile, κοιν. ἄφευκτος, ἀδιάδραστος, ἀναπόδραστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀποφύγῃ.
Inézia, θ. φλυαρία, ψυχρότης, ἀνοστία.
Infaccendáto, ἀρ. πολυπράγμων· οὗ ἐναντ. τὸ, **Sfaccendáto**.
Infacéto, ἀρσεν. ἄκομψος, ψυχρός.
Infacóndo, ἀρ. ἄπειρος τοῦ λέγειν, ἄτεχνος.
Infallíbile, κοιν. ἀλάνθαστος, βέβαιος, ὁποῦ δὲν σφάλλει.
Infallibilézza, καὶ **Infallibilità**, θ. τὸ ἀσφαλὲς, τὸ ἀλάθευτον,
Infallibilménte, ἀλάθαστα, ἀσφαλῶς· καὶ **Infallanteménte**, χυδ.

Infamaménto, ἀρ. καὶ **Infamazióne**, θ. ἀτιμία.

Infamáre, (infámo) ἀτιμάζω, παραδειγματίζω. Infamáto, ἀτιμασμένος.

Infamatóre, ἀρσεν. ἀτιμαστής, κακοφημιστής. Infamatríce, θηλ.

Infamatório, ἀρ. δυσφημιστικός, ὁποῦ φέρει δυσφημίαν, ἀτιμίαν.

Infáme, κοιν. ἄτιμος.

Infámia, καὶ **Infamità**, θ. ἀτιμία, δυσφημία, κακὴ φήμη.

Infándo, ἀρ. ἄῤῥητος. Λατ.

Infangáre, (infángo) λασπώνω. Infangáto, λασπωμένος.

Infantáre, (infánto) τίκτω, γεννῶ.

Infantastichíre, (ísco) γίνομαι φανταστικός, ἀλλόκοτος, παράξενος.

Infánte, ἀρσεν. νήπιος.

Infantería, θηλ. τὸ πεζὸν στράτευμα.

Infantíle, κοιν. νηπιώδης, τοῦ νηπίου.

Infánzia, καὶ **Infantilità**, θηλ. νηπιότης, ἡ πρώτη ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου.

Infaonáto, ἀρ. ἐπίθ. πληγῆς, ἢ πρίσματος, πελιδνός.

Infardáre, (fárdo) μολύνω, λερώνω μὲ πτύσμα, καταῤῥοῦν, ἢ τοιοῦτον τι. ἔτι, βάνω φκιασίδι· Μεταφ. συνουσιάζομαι, καὶ μιγνύομαι, συγγένειαν ποιῶ. Infardáto, μετ.

Infaretráto, ἀρ. ἔχων φαρέτραν.

Infarinàre, (infaríno) ἀλευρώνω. Infarináto, ἀλευρωμένος· ἔτι, μετρίως πεπαιδευμένος.

Infastidiáre, (infastídio) δυσχεραίνω, ἀποστρέφομαι.

Infastidíre, (ísco) βαρύνω, ἐνοχλῶ, φέρω ἀηδίαν· ἔτι, δυσχεραίνω, ἀποστρέφομαι. Infastidíto, μετ.

Infaticábile, καὶ **Infatigábile**, κοιν. ἀκάματος.

Infaticabilménte, καὶ **Infatigabilménte**, ἀκούραστα.

In fátti, καὶ **In fátto**, τέλος πάντων, ὄντως, ἀληθινά.

Infatuáre, (infátuo) μωραίνω. Λατ.

Infatuáto, ἀρ. μωρὸς, μωραμένος.

Infáusto, ἀρ. δυστυχής.

Infecóndo, ἀρ. ἄκαρπος.

Infedéle, κοιν. ἄπιστος.

Infedelménte, ἀπίστως.

Infedeltà, καὶ **Infedelità**, θηλ. ἀπιστία.

Infèderáre, (infédero) βάνω τὸ προσκέφαλον, τὸ μαξελάρι εἰς τὴν θήκην του, εἰς τὸ περιτύλιγμά του, nella fédera.

Infelíce, κοιν. δυστυχής.

Infeliceménte, δυστυχῶς.

Infelicità, θηλ. δυστυχία.

Infelloníre, (ísco) γίνομαι σκληρὸς, ἀπάνθρωπος. Infelloníto, μετ.

Infemminíre, (ísco) ἰδὲ Effemmináre.

Inferígno, ἀρ. ἐπίθ. ἄρτου, ψωμίου· τὸ δεύτερον, μαῦρον ψωμί.

Inferióre, κοιν. κατώτερος.

Inferiorità, θ. μειονεξία, ἐλάττων κατάστασις.

Inferíre, (inferísco) συμπεραίνω.

Infermáre, (inférmo) ἀῤῥωστῶ. Infermáto, μετ.

Infermería, θηλ. νοσοκομεῖον, ἤτοι τόπος εἰς τὰ Μοναστήρια, ὅπου θεραπεύονται οἱ ἄῤῥωστοι· ἔτι, ἐπιδημία, μίασμα· καὶ ἁπλῶς, νόσος.

Infermíccio, καὶ **Infermúccio**, ἀρ. ἀῤῥωστιάρικος, φιλάσθενος.

Infermiére, ἀρ. νοσοκόμος.

Infermità, θ. νόσος, ἀῤῥωστία.

Inférmo, ἀρ. ἄῤῥωστος, ἀσθενής, καὶ νοσώδης.

Infernále, κοιν. καταχθόνιος τοῦ ᾅδου.

Inférno, ἀρ. ὁ ᾅδης· καὶ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ, Infernále.

Inferocíre, (ísco) ἀγριαίνομαι. Inferocíto, μετ.

Inferráre, καὶ **Inferriáre**, (érro) ἀλυσιδόω, βάνω εἰς τὰ σίδερα.

Inferráta, καὶ **Inferriáta**, θηλ. κλεῖθρον σιδηροῦν, σιδερένια σχάρα τοῦ παραθυρίου.

Inferráto, καὶ **Inferriáto**, (μετ. τοῦ Inferráre) ἀλυσοδεμένος, ἀλυσίδετος.

Infértile, κοιν. ἄκαρπος.

Infervoráre, καὶ **Infervoríre**, (férvoro καὶ ísco) ἐγείρω, δίδω, ἐξυπνῶ ζέσιν, θερμότητα, ζῆλον· καὶ λαμβάνω, ἢ αἰσθάνομαι ζέσιν, θερμότητα. Infervoráto, καὶ ríto, ἔνθερμος, γεμάτος ζέσιν, θερμότητα.

Inferzáto, ἀρ. χαμωμένος ὡσὰν μάστιγξ, δίκην μάστιγος, a módo di férza.

Infestagióne, καὶ **Infestazióne**, θ. καὶ **Infestaménto**, ἀρσεν. ἐπήρεια, κάκωσις, ταλαιπωρία, ἐνόχλησις, πείραξις.

Infestáre, (inféstο) ἐνοχλῶ, ταλαιπωρῶ, κακόω, βασανίζω. **Infestáto**, μετ.
Infestatóre, ἀρ. ἐνοχλητής, φθορεύς.
Infestévole, κοιν. ἀπεχθής, βαρετός.
Inféstο, ἀρ. ἀπεχθής, ἐναντίος, ἐχθρός.
Infestúto, ἀρ. εἶδος νόσου τῶν ἵππων.
Infettáre, (fétto) διαφθείρω. **Infettáto**, καὶ **Inféttο**, διεφθαρμένος.
Infettívo, ἀρ. φθαρτικός.
Infezióne, θηλ. διαφθορά, λοιμός.
Infiacchíre, (ísco) ἀδυνατίζω, καὶ **Infiacchírsi**, γίνομαι ἀσθενής, ἀδύνατος. **Infiacchíto**, μετ.
Infiammáre, (infiámmo) καίω, φλέγω, φλογίζω. **Infiammáto**, φλογισμένος.
Infiammatívo, ἀρ. φλογιστικός.
Infiammazióne, καὶ **Infiammagióne**, θηλ. καὶ **Infiammaménto**, ἀρ. φλόγωσις, διάκαυσις· ἔτι, φλεγμονή.
Infiascáre, (fiásco) βάνω οἶνον ἢ ἄλλο εἰς τὸ οἰνοφόριον, εἰς φλασκί, in fiásco. **Infiascáto**, μετ.
Infiáto, ἄρσεν. ὀγκώδης.
Infidaménte, ὡς τὸ Infedelménte, ἀπίστως.
Infído, ἀρ. ἄπιστος.
Infiebolíre, καὶ **Infievolíre**, (ísco) ἀδυνατίζω· καὶ οὐδετ. γίνομαι ἀσθενής, ἀδύνατος. **Infiebolíto**, μετ.
Infieláre, (infiélo) πικραίνω μὲ χολήν, di fiéle.
Infievoliménto, ἀρ. ἀδυναμία.
Infíggere, (fíggo) καρφώνω, μπήγω μέσα. **Infísso**, μετ.
Infígnere, καὶ **Infíngere**, (infíngo) ὑποκρίνομαι.
Infignévole, καὶ **Infingévole**, κοιν. προσποίητος, πλαστός, ὑποκρινόμενος.
Infigniménto, καὶ **Infingiménto**, ἀρ. ὑπόκρισις.
Infignitóre, καὶ **Infingitóre**, ἀρ. ὑποκριτής.
Infigurábile, κοιν. ἀδιατύπωτος, ἀνεπίδεκτος σχήματος, μορφῆς.
Infilacáppi, ἀρ. βελόνη τῆς κεφαλῆς.
Infiláre, (infílo) διαπείρω, περνῶ τι μὲ κλωστήν, μὲ κλῶσμα, con fílo. **Infiláto**, μετ.
Infilzáre, (infílzo) διαπείρω, τρυπῶ τι, κάμνοντάς το νὰ μείνῃ εἰς τὸ πρᾶγμα εἰς ὃ ἀπερνᾷ· **Infilzáto**, μετ.
Ínfimo, ἀρ. κατώτατος.
Infinattánto, **Infintánto**, καὶ **Infinattantoché**, μέχρις οὗ, ἕως οὗ, ἕως ὁπού. Μετὰ ὑποτακτ. ἀλλὰ καὶ μετὰ ὁριστικ.
Infinché, **Infinoché**, ἕως οὗ, ἕως ὁπού· καὶ ἐξ οὗ.
Infíne, τέλος, τέλος πάντων.
Infingardággine, **Infingardería**, καὶ **Infingardía**, θηλ. ἀργία, ῥᾳθυμία, ὀκνηρία· ἔτι, ὑπόκρισις.
Infingardíre, (ísco) ῥᾳθυμῶ· καὶ ποιῶ ῥάθυμον, ὀκνηρόν. **Infingardíto**, μετ.
Infingárdo, ἀρ. ῥᾴθυμος, ὀκνηρός· ἔτι, πλαστός, προσποίητος.
Infíngere, ἰδὲ **Infígnere**, κτλ.
Infinità, θηλ. τὸ ἄπειρον, ἀναρίθμητον πλῆθος.
Infinitaménte, ἀπείρως.
Infiníto, ἀρ. ἄπειρος, καὶ ἀναρίθμητος. Módo Infiníto, ἀπαρέμφ. Γραμ.
Infíno, ἄχρι, ἕως. Συντάσ. Δοτικῇ. εὑρίσκεται ὅμως καὶ μετὰ Γεν. καὶ Αἰτιατ.
Infíno ad óra, μέχρι τοῦ δε.
Infinocchiáre, (Infinócchio) ἀπατῶ, γελῶ τινὰ μὲ λόγια, ψεύματα.
Infinocchiatúra, θηλ. ἀπάτη.
Infínto, ἀρ. πεπλασμένος, ψευδής, ἀπατηλός.
Infinzióne, θηλ. προσποίησις, ὑπόκρισις.
Infioráre, (infióro) καὶ **Infiorire**, (ísco) γεμίζω ἀπὸ ἄνθη· οὐδετ. γίνομαι ἀνθηρός.
Infirmità, καὶ **Infírmo**, ἰδὲ Infermità, κτλ.
Infiscáre, (infísco) ἰδὲ Confiscare.
Infísso, ἀρ. ἐμπαγείς· παρὰ τοῦ Infíggere.
Infistolíre, (ísco) εἰς σύριγγα τρέπομαι. **Infistolíto**, μετ.
Infizzáre, ἰδὲ **Infilzáre**.
Inflessíbile, κοιν. ἄκαμπτος, ἀλύγιστος.
Infléttere, (inflétto) ἐγκάμπτω. Λατ.
Influénte, κοιν. εἰσρέων, ἐπιῤῥέων.
Influénza, θηλ. ἐπιῤῥοή, εἴσρυσις.
Influíre, (ísco) καὶ **Influère**, (influo) ἐπιῤῥέω, εἰσρέω. **Influíto**, μετ.
Inflússo, ἀρ. ἐπιῤῥοή· καὶ μετ. τοῦ **Influère**.

Influvio, ἀρ. ἰδὲ Influénza.

I'nfola, καὶ I'nfula, θηλ. μίτρα, ταινία, κεφαλοδέτιον ὡσὰν διάδημα ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς ἱερεῦσι.

Infucáre, ἰδὲ Infuocáre, κτλ.

Infulgoràto, ἀρ. κεραυνωθείς.

Infóndere, (fóndo) ἐγχέω, χύνω μέσα. Infúsi, παρακ. Infúso, μετ.

Infondiménto, ἀρ. ἔγχυσις.

Inforábile, κοιν. ἀτρύπητος.

Inforcáre, (fórco) πιάνω μὲ τὸ δίκρανον, cólla fórca· ἔτι, φουρκίζω, κρεμῶ. Inforcáto, μετ.

Informáre, (fórmo) μορφώνω, καὶ μορφοῦμαι· ἔτι (μετὰ Γενικ.) δίδω εἴδησιν, δηλοποιῶ· ἔτι, παιδεύω, διδάσκω. Informáto, μετ.

Informativo, ἀρ. μορφωτικός. Processo informativo, διδακτικὴ ἐξέτασις.

Informezióne, καὶ Informagióne, θ. δηλοποίησις, εἴδησις· ἔτι, ἀγωγή, παιδεία.

Infórme, κοιν. ἄμορφος, ἄσχημος.

Informentáre, ἰδὲ Formentáre. Μεταφ. ἀνακατόνω.

Informicolaménto, ἀρ. μυρμηκιασμός.

Informicoláre, (informícolo) πάσχω μυρμηκιασμόν, ἤγουν πόνον παρόμοιον μὲ τὸ δάγκασμα πολλῶν μυρμήγκων.

Informità, θηλ. ἀμορφία, στέρησις, ἢ ἔλλειψις μορφῆς.

Infornáre, (infórno) εἰς κλίβανον ἐμβάλλω, φουρνίζω.

Infornáta, θηλ. ὅσον χωρεῖ ὁ κλίβανος, ὁ φοῦρνος.

Inforsáre, (infórso) τίθημι, βάνω εἰς ἀπορίαν, ἀμφιβολίαν, καὶ ἀμφιβάλλω· παρὰ τοῦ, διστακτικοῦ Fórse, ἴσως.

Infortíre, (ísco) ἐνδυναμόνω· ὀξύνομαι, δριμαίνω. Infortíto, μετ.

Infortunáto, ἀρ. δυστυχής.

Infortúnio, ἀρ. δυστυχία.

Inforzáre, (infórzo) ὀξύζω, γίνομαι ὀξύς, δριμύς· ἔτι, ἐνδυναμώνω. Inforzáto, μετ. Καὶ οὐσιαστ. ὄνομα τοῦ β΄. Βιβλίου τῶν Νόμων τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Infossáre, (fósso) βάνω εἰς τὸν λάκκον, nélla fóssa. Infossáto, μετ. ἔτι, κοῖλος, βαθουλός.

I'nfra, μεταξύ, εἰς. Αἰτιατ.

Infracidaménto, Infradiciaménto, ἀρ. καὶ Infracidatúra, Infradiciatúra, θηλ. σαπρότης, φθορά.

Infracidáre, (frácido) Infradiciáre, (dício) καὶ Infracidíre (ísco) σήπομαι, σαπίζω.

Infracidáto, ἀρ. σάπιος.

Infrágnere, καὶ Infrángere, συντρίβω. Infrángo, ἐνεστ. Infránsi, παρακείμ. Infránto, συντριμμένος.

Infragnitúra, θηλ. καὶ Infragniménto, ἀρ. σύντριψις.

Infraliménto, ἀρσεν. ἀσθένεια, ἀδυναμία.

Infralíre, (ísco) ἐξασθενίζομαι, γίνομαι ἀδύνατος, χάνω τὰς δυνάμεις. Infralíto, μετ.

Inframméttere, ἰδὲ Intraméttere, κτλ.

Infrancesársi, (m'infrancéso) λαμβάνω, ἀποκτῶ τοὺς γαλλικούς, φρανσέζικους τρόπους, ἤθη.

Infranciosáto, ἀρ. μιασμένος ἀπὸ τὸ γαλλικὸν πάθος.

Infrangíbile, κοιν. ἄθραυστος.

Infránto, ἰδὲ εἰς τό, Infrángere.

Infrantójo, ἀρ. τόπος, ἢ ὄργανον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀλέθονται αἱ ἐλαῖαι· καὶ ἐπίθ. εἶδος ἐλαίας· καὶ Infrantojáta, θηλ. ὅση ποσότης ἐλαιῶν ἀλέθεται εἰς μίαν φοράν.

Infrantúra, θηλ. κλάσις, σύντριψις.

Infrascáre, (infrásco) σκεπάζω μὲ κλάδους, μὲ φύλλα. Μεταφ. περιπλέκω. Infrascáto, μετ.

Infrascrítto, ἀρσεν. ὑπογεγραμμένος.

Infreddáre, (fréddo) πάσχω ὑπὸ καταῤῥοῆς, κρυολογοῦμαι· καὶ Ἐνεργ. ψυχραίνω, φέρω ψύχραν.

Infreddatívo, ἀρ. ψυχροποιός, ὁποῦ φέρει ψύχραν, κρῦος.

Infreddatúra, Infreddagióne, θηλ. καὶ Infreddaménto, ἀρ. κατάῤῥους, καταῤῥοή, κρυολόγημα.

Infrenáre, ἰδὲ Frenáre.

Infreneticáto, ἰδὲ Frenético.

Infrequénte, κοιν. μὴ θαμινός, μὴ συχνός, καὶ μὴ

συγχυσμένος· καί Infrequénza, θηλ. ὀλιγανθρωπία· ἐναντ. τοῦ, Frequénza.

Infrescaménto, ἰδὲ Rinfrescaménto, κτλ'.

In frétta, ταχέως, μετὰ σπουδῆς.

Infrigidáre, (infrígido) ψυχροποιῶ, ποιῶ ψυχρόν.

Infrigidíre, (ísco) ἀποψύχομαι, κρυολογοῦμαι, γίνομαι κρύος· καὶ Ἐνεργ. ψύχραίνω.

Infrígno, ἰδὲ Grinzóso.

Infrondáre, (infróndo) φυλλιάζω, γίνομαι φυλλώδης, πολύφυλλος, frondúto.

In frótta, ἀγεληδόν.

Infruscáto, (παρὰ τοῦ, Infruscáre, συγχέειν) συγκεχυμένος, σκοτεινός.

Infruttífero, ἀρ. ἄκαρπος.

Infruttuosaménte, ἀκάρπως.

Infruttuóso, ἀρ. ἄκαρπος, ἀνωφελής.

Infulmináto, ἀρ. ἀκεραύνωτος.

Infunáre, (infúno) δέω, δένω μὲ σχοινί, con fúne. Infunáto, μετ.

Infuocaménto, ἀρ. Infuocazióne, θ. καὶ Infocaménto, Infocazióne, ἐμπύρωσις, καῦσις.

Infuocáre, (fuóco) καὶ Infocáre, καίω, ἀνάπτω· καὶ οὐδετ. φλέγομαι, γίνομαι φωτιά· Infuocáto, καὶ Infocáto, πυρώδης, φλέγων, διάπυρος, κεκαυμένος.

In fuóri, ἐκτός, ἔξωθεν, ἔξω καὶ νά, πλήν.

Infurfantíre, (ísco) ἰδὲ Imbricconíre.

Infuriáre, (infúrio) μαίνομαι. Infuriáto, μανικός, μανιώδης.

Infuriataménte, μαινομένως.

Infusióne, θηλ. ἔγχυσις.

Infúso, ἀπὸ τοῦ Infóndere, ἐγκεχυμένος.

Ingabbiáre, (ingábbio) βάνω μέσα εἰς τὸ κλουβί.

Ingaggiáre, (ingággio) ποιῶ συμφωνίαν, δίδοντας ἐνέχυρον, τὸ καλούμενον Gággio. βάνω ἀμανέτι, ὑποχρεώνομαι. Ingaggiáto, μετ.

Ingagliardía, θ. ἀδυναμία· ἐναντ. τοῦ, Gagliardía.

Ingagliardíre, (ísco) ἐνδυναμώνω, καὶ γίνομαι δυνατός. Ingagliardíto, μετ.

Ingalappiáre, (ingaláppio) παγιδεύω. Ingalappiáto, μετ.

Ingalluzzársi, (m' ingallúzzo) ὑπερηφανεύομαι, ὀγκοῦμαι, φουσκόνομαι, δείχνω τοιαύτην ἀλαζονείαν, ὥστε μὲ τοὺς τρόπους καὶ μὲ τὰ κινήματά μου παρομοιάζω τὸ φούσκωμα τοῦ ἀλέκτορος, τοῦ πετεινοῦ, del gállo. Ingalluzzáto, μετ.

Ingangheráre, (ingánghero) ἐμβάλλω εἰς τοὺς στροφεῖς, βάνω τοὺς στροφεῖς, i gángheri· ἀντίκ. τῷ, Sgangheráre.

Ingannáre, (ingánno) ἀπατῶ. Ingannáto, ἀπατημένος.

Ingannatóre, ἀρσεν. ἀπατεών, πλάνος. Ingannatríce, θηλ.

Ingannévole, κοιν. ἀπατηλός.

Ingannevolménte, μετὰ δόλου, δολίως.

Ingánno, ἀρσεν. δόλος, ἀπάτη, πλάνη.

Ingarabulláre, καὶ Ingarbugliáre, (búllo, καὶ búglio) συγχύζω, ταράττω, ἐμπερδεύω. Μεταφ. πλανῶ, ἀπατῶ.

Ingarbáre, (ingárbo) προσαρμόζω εὐτάκτως, ἐπιτηδείως, μὲ χάριν.

Ingastáda, Inghestáda, καὶ Ingiustára, θ. φιάλη.

Ingastigáto, ἀρ. ἀτιμώρητος· καὶ Ingastigazióne, θηλ. ἰδὲ Impunità.

Ingavináre, (ingavíno) γεμίζω ἀπὸ χοιράδες, χελωνάκια, di gavíne, περίασθμια. Ingavináto, μετ.

Ingazzullíto, καὶ Ingarzullíto, ἀρ. ἐνδυναμωθείς, χαροποιηθείς.

In gazzúrro. E'ssere in gaz.. ἢ In zúrro: εἶναι εἰς χαράν, εἰς εὐθυμίαν.

Ingegnaménto, ἀρ. πανουργία, εὐμηχανία, ἐπιτηδειότης.

Ingegnársi, (m' ingégno) ἐπιτηδεύομαι, κοπιάζω μὲ ἀγχίνοιαν, καὶ μὲ τέχνην· καὶ Ἐνερ. ἀπατῶ μὲ πανουργίαν.

Ingegnére, καὶ Ingegnéro, ἀρ. ἀγχίνους ἐφευρέτης μηχανῶν, ἀρχιτέκτων.

Ingégno, ἀρ. εὐφυΐα, ἀγχίνοια· ἔτι, πανουργία· ἔτι, ὄργανον, μηχανή.

Ingegnosaménte, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως, μετὰ ἀγχινοίας.

Ingegnóso, ἀρσεν. εὐφυής, ἀγχίνους, ἐπιδέξιος, τεχνικός.

Ingegnuólo, ἀρ. ὑποκορ. πανουργία, τέχνη.

Ingelosíre, (ísco) γίνομαι ζηλότυπος· καὶ Ἐνεργ. προξενῶ ζηλοτυπίαν. Ingelosíto, μετ.

Ingemmaménto, ἀρ. στολισμός μὲ πολυτίμους λίθους.

Ingemmáre, (gémmo) στολίζω μὲ πολυτίμους λίθους· ἔτι, ἐνοφθαλμίζω. Ingemmáto, μετ.

Ingenerábile, κοιν. ὁποῦ δὲν δύναται νὰ γεννηθῇ.

Ingenerabilità, θ. τὸ μὴ δεκτικὸν γεννήσεως.

Ingeneraménto, ἀρ. καὶ Ingenerazióne, θ. γέννησις· ἔτι, (τὸ β'.) εἶδος, ποιότης.

Ingeneráre, (ingenéro) γεννῶ. Ingeneráto, μετ.

In génere, καὶ In generále ἐν γένει, γενικῶς.

Ingeneróso, ἀρσεν. ἀνελεύθερος.

Ingénito, ἀρ. ἐγγενής, φυσικός, ἔμφυτος. Λατ.

Ingentilíre, (ísco) ποιῶ εὐδόκιμον, εὐγενῆ· καὶ οὐδετ. γίνομαι εὐγενής· Ingentilíto, μετ.

Ingenuaménte, εἰλικρινῶς.

Ingenuità, θηλ. εἰλικρίνεια, καθαρότης.

Ingénuo, ἀρ. εἰλικρινής· ἔτι, ἐλεύθερος, εὐγενής.

Ingerírsi, (ísco) ἰδὲ Impacciársi.

Ingessáre, (ingésso) γυψόω, ἀλείφω μὲ γύψον· Ingessáto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ γυψωμένον μέρος· καὶ μετ. γυψωμένος.

Ingésto, (παρὰ τοῦ Λατ. Ingérere) ἐντιθεὶς, βαλμένος.

Inghermíre, ἰδὲ Ghermíre.

Inghestáda, ἰδὲ Ingastáda.

Inghiottiménto, ἀρ. κατάπιμα, καὶ χάσμα.

Inghiottíre, (ísco) καταπίνω. Inghiottíto, καταπιωμένος.

Inghirlandaménto, ἀρ. στεφάνωμα μὲ ἄνθη.

Inghirlandáre, (inghirlándo) στεφανώνω μὲ ἄνθη. Inghirlandáto, μετ.

Ingiacáre, (ingiáco) θωρακίζω, καὶ θωρακίζομαι.

Ingialláre, (ingiállo) καὶ Ingiallíre, (ísco) κιτρινίζω, καὶ οὐδετ. γίνομαι κίτρινος.

Ingieláre (ingiélo) πήγνυμαι, παγόνω.

Ingigliársi (gíglio) στολίζομαι μὲ κρίνα, di gígli.

Inginocchiársi, (m' inginócchio) γονατίζω. Inginocchiáto, γονατισμένος.

Inginocchiáta, θηλ. γονυκλισία· ἔτι, παράθυρον κλεισμένον εἰς τρόπον ὥστε τὰ σίδηρα προβαίνουσιν ἔξω.

Inginocchiatójo, ἀρ. ὑποπόδιον, γονατιστήριον.

Inginocchiazióne, θ. γονυκλισία.

Inginocchióne, καὶ Inginocchióni, ἐπίρρ. γονατιστά.

Ingiocóndo, ἀρ. ἀηδής.

Ingiojelláre, ἰδὲ Ingemmáre.

Ingiovaníre, (ísco) ἀνανεώνομαι, γίνομαι νέος.

Ingiovaníto, ἀνανεωμένος.

Ingiù καὶ all' ingiù, κάτω.

Ingiúgnere, (ingiúgno) συζεύγω, ἑνώνω· ἔτι, προστάζω, παραγγέλλω. Ingiúnsi, παρακείμ. Ingiúnto, μετ.

Ingiuncáre, (giúnco) σκεπάζω μὲ σχοίνους.

Ingiúria, θ. ἀδικία, ὕβρις.

Ingiuriáre, (ingiúrio) ἀδικῶ, ὑβρίζω. Ingiuriáto, ἀδικημένος, ὑβρισμένος.

Ingiuriosaménte, ἀδίκως, ὑβριστικῶς.

Ingiurióso, ἀρ. ἄδικος, ὑβριστικός.

Ingiustaménte, ἀδίκως.

Ingiustízia, θηλ. ἀδικία.

Ingiústo, ἀρσεν. ἄδικος.

Inglorióso, ἀρ. ἄδοξος.

Inglúvie, θηλ. γαστριμαργία, ἀδηφαγία. Λατ.

Ingobbíre, (ísco) γίνομαι κυρτός, καμπούρης, góbbo.

Ingóffo, ἀρ. πληγή, κόλαφος, ῥάπισμα· ἔτι, βουκιά εἰς τὸ στόμα τινός διὰ νὰ τὸν κάμωμεν νὰ σιωπᾷ. Μεταφ. δῶρον, χάρισμα.

Ingojáre, (ingójo) καταπίνω. Ingojáto, μετ.

Ingolfáre, (Ingólfo) σχηματίζω κόλπον, καὶ ἐμβαίνω μέσα εἰς τὴν θάλασσαν. Μεταφ. βυθίζομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν. Ingolfáto, μετ.

Ingombraménto, Ingómbro, καὶ Ingombrío, ἀρ. ἐμπέρδευμα, ἐμπόδιον.

Ingombráre, (ingómbro) κατὰ συγκοπ. ἀπὸ τοῦ Ingomberáre, ἐμποδίζω, ἐμπερδεύω. Ingombráto, Ingomberáto, Ingombro, καὶ Ingómbero, ἐμποδισμένος.

Ingonnelláto, ἀρ. ἐνδεδυμένος χιτῶνα.
Ingorbiáre, (ingórbio) βάνω σίδηρον εἰς τὸ ῥαβδί.
Ingordaménte, πλεονεκτικῶς, μὲ πλεονεξίαν.
Ingordígia, καὶ dézza, Θ. πλεονεξία, ἀχορταγία.
Ingórdo, ἀρ. ἀχόρταγος, πλεονέκτης, λαίμαργος.
Ingorgaménto, ἀρ. στόμπωμα, φράξιμον, παρὰ τοῦ Ingorgáre.
Ingorgáre, (ingórgo) κοιωδίνην· ἰδὲ Górgo. καὶ λέγεται μάλιστα διὰ τὰ νερὰ, διὰ τοὺς ποταμοὺς· ἔτι, καταπίνω. Ingorgáto, μετ.
Ingozzáre, (gózzo) βάνω, ἢ ῥίπτω μέσα εἰς τὸν πρόλοβον (nel gózzo) εἰς τὴν γκοῦσαν τῶν πτηνῶν· καταπίνω. Μεταφ. ὀφετερίζω, ἰδιοποιοῦμαι.
Ingradáre, (ingrádo) βαθμηδὸν προβαίνω, καὶ ἐκτείνομαι, φθάνω, ἀναβαίνω.
Ingramignáre, (mígno) ἐκτείνομαι, ἁπλόνομαι ὡς τὸ σκυλόχορτον, τὴν ἄγρωστιν, la gramígna.
Ingrandiménto, ἀρ. αὔξησις.
Ingrandíre, (ísco) γίνομαι μέγας· ἔτι, μεγαλύνω, αὐξάνω. Ingrandíto, μετ.
Ingrassaménto, ἀρ. παχυσμός.
Ingrassáre, (grásso) παχύνω. Ingrassáto, μετ.
Ingrassatívo, ἀρ. παχυντικός.
Ingrataménte, ἀχαρίστως.
Ingraticoláre, (ingratícolo) κλείω μὲ κάγκελλα, ὡσὰν μὲ σχάραν. Ingraticoláto, μετ.
Ingratitúdine, καὶ Ingratézza, Θηλ. ἀχαριστία.
Ingráto, ἀρσεν. ἀχάριστος, ἔτι, ἀηδὴς, δυσάρεστος.
Ingravidaménto, ἀρ. ἐγκάστρωσις.
Ingravidáre, (ingrávido) ἐγγαστρώνομαι, καὶ ἐγγαστρώνω.
Ingrediénte, ἀρ. πληθ. ti. τὰ ὅσα ἐμβαίνουσιν, ἐμβάλλονται εἰς τὰ ἰατρικὰ, εἰς τὰ φαγητὰ, κτλ.
Ingremíre, ἰδὲ Gremíre.
Ingrésso, ἀρσεν. εἴσοδος.
Ingrognáre, καὶ Ingrugnáre, (grógno) ὀργίζομαι, θυμόνω, Ingrognáto, μετ.
Ingrommáre, Ingrommáto, ἰδὲ Incrostáre.
Ingroppáre, ἰδὲ Aggroppáre· ἔτι, νωτοφορῶ.
Ingrossaménto, ἀρσεν. πάχυνσις, ὄγκωσις, αὔξησις, χοντραιμός.
Ingrossáre, (ingrósso) χοντραίνω, παχύνομαι· ἔτι, ἐγγαστρώνομαι. Ingrossáto, μετ.
Ingrossatívo, ἀρ. παχυντικός.
Ingrósso, ἐπιῤῥ. ἰδὲ Indigrósso.
Ingrottáre, (ingrótto) βάνω εἰς τὸ σπήλαιον, ἢ κρύπτω τι.
Inguantáre, (m' inguánto) βάνω τὰ χειρόκτια. Inguantáto, μετ.
Ingubbiáre, (ingúbbio) χυδ. γεμίζω τὴν κοιλίαν· καταβρογχίζω.
Inguidalescáto, ἀρ. γέμων πληγὰς, ὅτι Guidalésco, ἀρσεν. ἐστὶν ἕλκος, πληγὴ εἰς τὴν πλάτην τοῦ ἵππου, ἢ ἄλλων ζώων.
Inguiderdonáto, ἀρ. ὁ χωρὶς ἀνταμοιβήν.
Inguiggiáre, (inguíggio) ποδαίνω καλῶς, προσαρμόζω τὸ παπούτζι εἰς τὸν πόδα.
I'nguine, ἀρσεν. ἰδὲ Anguinája.
In guísa, δίκην, εἰς τρόπον, ὡσάν.
Inguistára, Θ. φιάλη.
Ingurgitaménto, ἀρσεν. ὑπερβολὴ εἰς τὸ πίνειν καὶ τρώγειν.
Ingustábile, κοιν. ἄγευστος.
Inibíre, (ísco) κωλύω, ἐμποδίζω· Inibíto, μετ.
Inibitório, ἀρσεν. κωλύων, ἀπαγορευτικός, καὶ οὐσιας. ψήφισμα ἀπαγορευτικόν.
Inibizióne, Θ. καθεῖρξις, ἐμπόδισις.
Injezióne, Θηλ. ἐμβολὴ, ἔγχυσις. Χειρουρ.
Inimicáre, (inimíco) ἐχθρεύομαι, μετέρχομαι τινὰ ὡς ἐχθρὸν, ἢ κάμνω τινα ἐχθρόν μου. Inimicáto, μετ.
Inimichévole, κοιν. ἐχθρικὸς· ἐναντ. τοῦ, Amichévole.
Inimicízia, Θηλ. ἔχθρα.
Inimíco, ἀρσεν. ἐχθρός.
Inimitábile, κοιν. ἀμίμητος.
Inimmaginábile, κοιν. ἀδιανόητος.
In infiníto, εἰς ἄπειρον.
Inintelligíbile, κοιν. ἀκατανόητος.
Iniquaménte, ἀδίκως.
Iniquità, Θ. ἀδικία, κακία, παρανομία.
Iniquitóso, ἀρ. γέμων κακίας, θηριώδης, σκληρὸς, κάκιστος.

Iníquo, ἀρ. ἄδικος, κακός.
Inirascíbile, κοιν. ἀόργιστος.
In ispezialtà, καὶ In ispezialità, εἰδικῶς, μερικῶς, κατὰ μέρος.
Iniziále, κοιν. ἀρχικός.
Iniziáre, (inizio) ἄρχομαι, ἀρχινῶ, καὶ μυῶ.
Iniziáto, ἀρ. μεμυημένος.
Inízio, ἀρ. ἀρχή.
Inizzaménto, ἀρ. ἐρεθισμός, παράρμησις.
Inizzáre, (inízzo) παρορμῶ. ἐρεθίζω.
Inlacciáre, (inláccio) παγηδεύομαι, πίπτω εἰς τὰ βρόχια, ne' lácci· ἔτι, ἐμπερδεύω, δένω.
Inlagársi, (m' inlágo) ἐκτείνομαι, γίνομαι ὡσὰν λίμνη.
Inlanguidíre, ἰδὲ Illanguidíre.
Inlappoláre, (inláppolo) γεμίζω ἀπὸ ξάνθεα, ἤτοι κωλιτζίδα (χόρτον) di láppole.
Inlaqueáre, ἰδὲ Inlacciáre.
Inláto, ἀρ. πλευρὸν, μέρος.
Inlaudábile, κοιν. μὴ ἐπαινετός.
Inlécito, καὶ Inlícito, ἰδὲ Illecito.
Inleggiadríto, ἀρ. εὐπρεπής, εὔμορφος γενόμενος.
Inlegíttimo, ἰδὲ Illegíttimo.
Inletteráto, ἀρσεν. ἀγράμματος.
Inlibráre, (inlíbro) ἰσάζω, βάνω εἰς ἰσοστάσιον.
Inlucidáre, (inlúcido) λαμπρύνω, γίνομαι λαμπρότερος.
In lúnga, καὶ In lúngo, (μετὰ τοῦ andáre, ἢ mandáre) ἀναβάλλειν, στέλλειν εἰς μάκρος.
In luógo, εἰς τόπον, ἀντί.
In mála párte, ἐπὶ κακοῦ.
Inmalinconicáre, ἢ chíre, ἢ Inmalinconíre, (ísco) μελαγχολῶ, γίνομαι μελαγχολικός.
In malóra, εἰς κόρακας. εἶδος κατάρας.
Inmarcíre, (ísco) σήπομαι, φθείρομαι.
In méntre, καὶ In méntre chè, ἐν ᾧ.
Innabissáre, ἰδὲ Nabissáre.
Innacerbáre, ἰδὲ Inacerbáre.
Innacquaménto, ἀρ. ἄρδευσις, πότισις.
Innacquáre, διαβρέχω, ποτίζω. Innácquo il víno, νερώνω τὸ κρασί.
Innacquáto, μετ.
Innaffiaménto, ἀρ. ἄρδευσις, ἐλαφρὸν βρέξιμον.
Innaffiáre, (innáffio) ἀρδεύω, βρέχω ἐλαφρά. Innaffiáto, μετ.
Innaffiatójo, καὶ Annaffiatójo, ἀρ. ποτίστρα.
Innalbáre, (innálbo) ὑπολευκαίνομαι· διὰ τὸ νερὸν, ἢ ἄλλο ὑγρὸν ὅταν ἀρχινᾷ νὰ θολώνεται καὶ νὰ ἀσπρίζῃ.
Innalberáre, ἰδὲ Inalberáre.
Innalzaménto, ἀρ. καὶ Innalzatúra, θηλ. ὕψωσις.
Innalzáre, (álzo) ὑψόνω.
Innamidáre, ἰδὲ Inamidáre.
Innamoracchiársi, καὶ Innamorazzársi, (ácchio καὶ ázzo) ἐρωτεύομαι ἐλαφρᾶ.
Innamoraménto, ἀρσεν. ἀγάπησις, ἔρωτας.
Innamoráre, (innamóro) εἰς ἔρωτα παραξύνω, παρακινῶ. Innamorársi, m' innamóro, γίνομαι ἐραστὴς, ἐρωτεύομαι. Innamoráto, μετ.
Innamoráta, οὐσιαστ. θηλ. ἡ ἐρωμένη.
Innamorataménte, ἐρωτικῶς.
Innamoratívo, ἀρ. θελητικὸς, παρακινητικὸς εἰς ἔρωτα.
Innamoráto, ἀρ. ἐραστής.
Innamoratíno, ὑποκορ.
Innanellaménto, ἀρσεν. οὔλωσις.
Innanelláre, (innanéllo) βοστρυχίζω, κατζαρόνω, ποιῶ οὔλον, σγουρόν· ἔτι, δίδω τὸ δακτυλίδι, ἀρραβωνίζομαι. Innanelláto, ἀρ. πλοκαμώδης, πλεγμένος εἰς πλοκάμους.
Innanimáre, καὶ Innanimíre, ἰδὲ Inanimáre, κτλ.
Innanimáto, ἀρ. ἐμψυχωμένος· καὶ παρωξυσμένος· ἔτι, ἄψυχος.
Innánzi, οὐσιαστ. ἀρ. παράδειγμα.
Innánzi, πρόθ. πρὸ, ἔμπροσθεν. Δοτ. καὶ Αἰτιατ. Ἐπίρρ. δὲ, μᾶλλον. Innánzi trátto, πρῶτον, προτήτερα.
Innarrábile, κοιν. ἀνεκδιήγητος.
Innarsicciáto, ἀρ. οὐσιαστ. σημεῖον ἀπὸ καύσιμον· καὶ ἐπίθ. καυμένος ἀπὸ τὸν ἥλιον.
Innascóndere, ἰδὲ Nascóndere.
Innaspáre, ἰδὲ Annaspáre.
Innaspríre, (ísco) τραχύνω· καὶ οὐδετ. τραχύνομαι.

Innáto, ἀρ. ἔμφυτος, φυσικός.
Innaturále, κοιν. μὴ φυσικός.
Innaveráre, ἰδὲ Inaveráre.
Innauráre (innáuro) χρυσόνω. Ποιητ.
Innebbiáre, ἰδὲ Annebbiáre.
Innebriáre, (innébrio) μεθῶ. Innebriáto, μεθυσμένος, ἰδὲ καὶ δί ἑνός, n.
Innequízia, θηλ. πονηρία, κακία.
Innestáre, (innésto) ἐμφυτεύω, ἐνοφθαλμίζω, κεντρώνω.
Innestatóre, ἀρ. ἐμφυτευτής.
Innestatúra, καὶ gióne, θ. καὶ Innestaménto, ἀρ. ἐνφυτεία, ἐμβολίασμα.
Innésto, οὐσιαστ. ἀρ. φυτόν, ἢ κλάδος διὰ ἐμβολίασμα.
Inno, ἀρ. ὕμνος.
Innocénte, κοιν. ἄκακος, ἀθῶος, ἄπταιστος.
Innocenteménte, ἀθώως, ἄκακα, ἄπταιστα.
Innocénza, θ. ἀθωότης, ἀκακία.
Innoliáre, ἰδὲ Inoliáre.
Innoltrársi, (m' innóltro) προβαίνω, πηγαίνω παπαρεμπρός, προχωρῶ.
Innominábile, κοιν. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ, ἀνωνόμαστος.
Innominataménte, ἀνωνυμεί, ἀνωνόμαστα.
Innomináto, ἀρσεν. ἀνωνόμαστος.
Innoráre, (innóro) χρυσόνω· ἔτι, τιμῶ.
Innóssio, ἀρ. ἄπταιστος, ἀθῶος. Λατ.
Innostiáre, (innóstro) πορφυρόω.
Innováre, (innóvo) ἀνανεόνω, ἀνακαινίζω.
Innovatóre, ἀρ. νεωτεριστής.
Innovazióne, θηλ. ἀνακαίνισις, νεωτερισμός.
Innovelláre, ἰδὲ Rinnovelláre.
Innubbidiénza, θηλ. παρακοή, ἀπείθεια.
Innuditá, θηλ. γυμνότης.
Innumerábile, καὶ Innumerévole, κοιν. ἀναρίθμητος.
Innuzzolíre, (ísco) παροξύνω εἰς ἐπιθυμίαν, γαργαλίζω.
Inobbediénte, κοιν. ἀπειθής.
Inobbediénza, θηλ. ἀπείθεια, ἀνυπακοή.
Inocchiáre, (inócchio) ἐνοφθαλμίζω. καὶ Inoculáre, Λατ.
In occúlto, κρυφίως.
Inodorábile, κοιν. ἄοσμος.
Inoffizióso, ἀρ. Νομ. ἐπίθ. διαθήκης, δι' ἧς ὁ νόμιμος κληρονόμος ἀδίκως στερεῖται τῆς κληρονομίας. ἔτι, ἀπολίτευτος, ἀπειρόκαλος.
Inoliáre, (inólio) ἀλείφω μὲ λάδι· λέγεται καὶ διὰ τὰς ἐλαίας, ὅταν ἀρχηνοῦν νὰ ὡριμάζουν.
Inóltre, περὶ πλέον, πρὸς τούτοις.
Inombráre, ἰδὲ Adombrare.
Inondaménto, ἀρ. καὶ Inondazióne, θ. κατακλυσμός, πλημμύρα.
Inondáre, (inóndo) πλημμυρῶ.
Inonestá, θ. τὸ ἀπρεπές, ἀσέλγεια, ἀναίδεια ἐναντ. τοῦ, Onestà. Καί, Inonésto, ἀρ. αἰσχρός, ἀπρεπής.
Inonoráto, ἀρ. ἄδοξος, ἄτιμητος.
Inope, κοιν. ἄπορος, πτωχός. Λατ.
Inópia, θηλ. ἔνδεια, πτωχεία. Λατ.
Inopinábile, κοιν. ἀδόκητος. Λατ.
Inopinataménte, ἀπροσδοκήτως, ἐξαφνα.
Inopináto, ἀρ. παράδοξος, αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.
Inopportunaménte, ἀκαίρως, ἔξω τοῦ καιροῦ.
Inopportúno, ἀρ. ἄκαιρος.
Inoráre, (inóro) ἰδὲ Doráre. ἔτι, τιμῶ· ἔτι, δέομαι, ἱκετεύω, παρακαλῶ. Inoráto, μετ.
Inordinatézza, θ. ἀταξία.
Inordináto, ἀρ. ἄτακτος.
Inorgogliáre, καὶ Inorgoglíre, (óglio, ísco) ποιῶ ὑπερήφανον, καὶ οὐδετ. γίνομαι ὑπερήφανος.
Inornáto, ἀρ. ἄκοσμος.
Inorpellaménto, ἀρ. στολισμός μὲ πέταλα· ἰδὲ τὸ Ρῆμα. Μεταφ. ἐξωτερικός καὶ ψευδής καλλωπισμός.
Inorpelláre, (éllo) στολίζω μὲ χάλκινον πέταλον, con Orpéllo, χάλκωμα εἰς λεπτότατα πέταλα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ χρῶμα παρομοιάζει τὸ χρυσάφι. (Οἱ Βενετοί, O'ro cantarín). Μεταφ. σκεπάζω τι μὲ τέχνην διὰ νὰ φαίνεται εὐμορφότερον ἀπὸ ὅ,τι εἶναι.
Inorridire, (ísco) φρίττομαι· καὶ Ἐνεργ. προξενῶ φρίκην, φόβον. Inorridíto, μετ.

Inospitále, κοιν. ἄξενος, ὁ μὴ φιλόξενος· ἀπάνθρωπος. Λατ.
Inóspite, κοιν. ἔρημος, ἀκατοίκητος.
Inosservábile, κοιν. ἀπαρατήρητος.
Inosservánza, Θ. ἀμέλεια.
Inosserváto, ἀρ. ἀπαρατήρητος.
In palése, προφανῶς, φανερά.
In paragóne, εἰς σύγκρισιν.
In párte, εἰς μέρος.
In particoláre, εἰδικῶς, κατὰ μέρος, κατ' ἰδίαν.
In pélle, ἐξ ἐπιπολῆς, κατ' ἐπιφάνειαν.
In pendénte, ἐξηρτημένως, ἐν μετεώρῳ.
In perpétuo, εἰς ἀεί, παντοτινά.
In persóna, προσωπικῶς.
In piéde, καὶ in piè, ὀρθός.
In presénte, κατὰ τὸ παρόν.
In préstito, δανεικά.
In pría, καὶ in príma, πρῶτον, ἐν πρώτοις.
In profílo, πλευρόθεν, ἀπὸ τὸ ἓν μόνον μέρος τοῦ προσώπου.
In prónto, ἐν προχείρῳ.
In próva, In pruóva, καὶ Impruóva, ἐθελοντί, θεληματικῶς, ἐπιταυτοῦ.
In púnto, ἑτοίμως, ἐν προχείρῳ, ἀκριβῶς.
In quánto, ἐφ' ὅσον, καθόσον.
In quel méntre, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τοσούτῳ.
In quél tórno, περίπου, περί.
Inqueríre, (ísco) ζητῶ, ἐξετάζω. Λατ.
Inquietaménte, ἀνησύχως.
Inquietáre, (inquiéto) ἐνοχλῶ, σηκόνω τὴν ἡσυχίαν.
Inquietazióne, Θηλ. ἐνόχλησις, ἀνησυχία.
Inquiéto, ἀρ. ἀνήσυχος.
Inquietúdine, καὶ Inquietézza, Θ. ταραχή, ἀνησυχία.
Inquilíno, ἀρ. ἔνοικος, ὁ κατοικῶν εἰς τόπον, ἢ ὁσπήτιον ξένον. Λατ.
Inquináre, (inquíno) μολύνω. Inquináto, μετ. Λατ.
Inquisíre, (ísco) ἐξετάζω τοὺς πταίστας. Inquisíto, ἐξετασθείς.
Inquisitóre, ἀρ. ἐξεταστής.
Inquisizióne, Θ. ἐξέτασις· ἔτι, Δικαστήριον ἱερόν, ὅπου ἀνακρίνονται καὶ ἐξετάζονται οἱ Αἱρετικοί.
Inradiáre, κτλ. ἰδὲ Irradiáre.
Inragionévole, ἰδὲ Irragionévole, κτλ. ὅσα σχηματίζονται διὰ τοῦ In, Ζήτει εἰς τὸ Irr...
Inremeábile, κοιν. ἀνόστητος, ὁ μὴ ἔχων ἐπάνοδον. Λατ.
Inrétare, καὶ Inretíre, (inréto, ísco) πιάνω, σκεπάζω μὲ δίκτυον, con réte.
Inriserváto, ἀρ. ἄσκεπτος.
Inromitársi, (m' inromíto) γίνομαι ἐρημίτης, ἀναχωρητής.
Inrossáre, (inrósso) ποιῶ κόκκινον.
Inruvidíre, ἰδὲ Innasprire.
Insaccáre, (insácco) βάνω εἰς σακκίον· καὶ οὐδετ. ἐμπίπτω. Insaccáto, μετ.
Insaláre, (sálo) ἁλατίζω. ἔτι, γίνομαι ἁλμυρός.
Insaláta, Θηλ. σαλάτα· καὶ Insalatína, καὶ úzza, úccia, ὑποκορ.
Insaláto, ἀρ. ἁλατισμένος.
Insalatúra, Θ. ἁλάτισις.
Insaldáre, (insáldo) ποιῶ στερεὸν μὲ κόλλαν. Τροπ. στερεώνω, βεβαιώνω. Insaldáto, μετ.
Insaleggiáre, (éggio), ἁλατίζω ἐλαφρά.
Insalináre, (insalíno) ἁλατίζω.
Insalsáre, (m' insálso) γίνομαι ἁλμυρός.
Insalvábile, κοιν. ἀφύλακτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλαχθῇ, νὰ σωθῇ.
Insalvaticáre, καὶ Insalvatichíre, (ático, καὶ ísco) γίνομαι ἄγριος· καὶ Ἐνεργ. ἄγριον, ἀπαίδευτον ποιῶ. Insalvaticáto, καὶ Insalvatichíto, μετ.
Insalúbre, κοιν. νοσερός.
Insalutáto, ἀρ. ἀπροσηγόρητος. Λατ.
Insanábile, κοιν. ἀνίατος.
Insanguináre, (insánguino) αἱματώνω· καὶ αἱματώνομαι, μολύνομαι μὲ αἷμα. Insanguináto, αἱματωμένος.
Insánia, Θηλ. μανία, μωρία. Λατ.
Insaníre, (ísco) μαίνομαι· καὶ ἐκμαίνω. Insaníto, μετ.
Insáno, ἀρ. μωρός, μανικός. Λατ.
Insapiénza, Θηλ. ἄνοια, ἀφροσύνη.
Insaponáre, (insapóno) σαπουνίζω. Μεταφ. κολακεύω. Insaponáto, μετ.
Insaporáre, (m' insapóro) γίνομαι εὔχυμος, νόστιμος, saporíto.

Insaziábile, κοιν. ἀχόρταγος.

Insaziabilità, καὶ Insazietà, θηλ. ἀχορταγία.

Insaziabilménte, ἀχόρταστα.

Inschiavíre, (ísco) σκλαβόνω.

Insciénte, κοιν. ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.

Inscrívere, καὶ Iscrívere, (inscrívo) ἐπιγράφω, ἐγγράφω.

Inscrizióne, καὶ Iscrizióne, θηλ. ἐπιγραφή.

Inscrutábile, κοιν. ἀνεξιχνίαστος.

Inscúlto, ἰδὲ Scolpíto, παρὰ τοῦ Scolpíre.

Inscusábile, κοιν. ἀπροφάσιστος.

Inségna, θ. σημαία, παράσημον, φλάμπουρον.

Insegnaménto, ἀρ. δίδαγμα.

Insegnáre, (inségno) διδάσκω.

In segréto, κρυφίως.

Inseguíre, (ísco) διώκω, κατατρέχω.

Inseliciáto, ἀρσεν. χάλιξιν ἐστρωμένος, λιθόστρωτος.

Inselvársi, (m' insélvo) γίνομαι δάσος, καὶ καταφεύγω, κρύπτομαι εἰς τὰ δάση.

Insenáre, (inséno) ἐγκολπίζω, κρύπτω εἰς τὸν κόλπον, nel séno.

Insensatággine, καὶ Insensatézza, θηλ. εὐήθεια, μωρία.

Insensataménte, ἀνοήτως.

Insensáto, ἀρσεν. ἀνόητος, ἀναίσθητος, μωρός.

Insensíbile, κοιν. ἀναίσθητος, καὶ μὴ ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις.

Insensibilità, θ. ἀναισθησία.

Insensibilménte, ἀναισθήτως, κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Inseparábile, κοιν. ἀχώριστος.

Insepólto, ἀρ. ἄταφος.

Insepoltúra, θηλ. ἀταφία.

Inserenáre, (inseréno) αἰθριάζω· ἰδὲ Rasserenáre.

Inseríre, (ísco) ἐμβάλλω, βάνω μέσα. Inserito, καὶ Insérto, ἐμβληθείς.

Inserpentíto, ἀρ. θυμωμένος ὥσπερ ὄφις.

Inserráre, (insérro) κλείω.

Inserviénte, κοιν. χρήσιμος.

Inservigiáto, καὶ Serviziáto, ἀρ. ὁ μετὰ χαρᾶς δουλεύων ἄλλους, χαριστικός, θεραπευτικός.

Insetáre, (inséto) σκεπάζω μὲ μετάξην, séta. ἰδὲ καὶ Innestáre.

Insetatúra, καὶ Insetazióne, θηλ. ἐμφύτευσις, μπόλιασμα τῶν ἀμπέλων, delle víti.

Insétto, ἀρ. ζωΰφιον.

Insídia, θηλ. ἔνεδρα, ἐπιβουλή, δόλος.

Insidiáre, (insídio) ἐνεδρεύω, ἐπιβουλεύομαι.

Insidiatóre, ἀρ. ἐπίβουλος. Insiadiatríce, θηλ.

Insidiosaménte, ἐπιβούλως, μετὰ ἐπιβουλῆς.

Insidióso, ἀρ. ἐπιβουλευτικός.

Insiéme, ὁμοῦ, μαζή· λέγεται καὶ Insiememénte.

Insiepáre, (insiépo) κρύπτομαι εἰς τὸν φραγμόν, καὶ κλείω μὲ φραγμόν, con siépe.

Insígne, κοιν. ἐπίσημος, ἐξαίρετος, λαμπρός.

Insigníre, (ísco) ἐνσημαίνω, στολίζω. Insignito, μετ. Λατ.

Insignoríre, (ísco) ποιῶ κύριον. καὶ οὐδετ. m'insignorísco, γίνομαι κύριος.

Insinattánto, Insintánto, Insinoattánto, Insinattantoché, Insitantoché, Insinoattantoché, ἃ τινα γράφονται καὶ χωριστά· ταυτοσημ. ὡς τὸ Insinoattantoché.

Insíno, ἰδὲ Infíno.

Insinuáre, (insínuo) ἀποδείχνω, βάνω εἰς νοῦν· καὶ οὐδετ. Insinuársi, εἰσδύνω, ὑπέρχομαι, ὑποχωρῶ, εἰσχωρῶ· ὅθεν, Insinuánte, κοιν. ὁ εἰσχωρῶν, προχωρῶν.

Insinuazióne, θ. παρείσδυσις, παρεγγυή, ἔνεσις, ἐνεσία.

Insipidézza, θηλ. ἀπειροκαλία, ἀνοστία.

Insipidíre, (ísco) γίνομαι, ἄνοστος.

Insípido, ἀρ. ἄνοστος, ἐναντ. τοῦ Saporíto.

Insipiénte, κοιν. ἀνόητος, ἄγνωστος.

Insipiénza, θηλ. ἀνοησία, ἄγνοια.

Insístere, (insísto) στέκω σταθερός, καὶ ἀμετάτρεπτος εἰς ἓν πρᾶγμα· ὅθεν, Insisténza, θηλ. αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμένειν εἰς ἓν πρᾶγμα, ἐπιμονή, ἰσχυρογνωμία.

Insoáve, κοιν. ἀηδής.

Insoffiiciénte, κοιν. ἀνεπιτήδειος.

Insoffiiciénza, θηλ. ἀνεπιτηδειότης.

Insoffríbile, κοιν. ἀνυπόφερτος.

Insoggettábile, κοιν. ἀνυπότακτος.

Insolénte, κοιν. ἀδιάκριτος, ἀδιάντροπος, αὐθάδης.

Insolenteménte, ἀλαζονικῶς.

Insolentíre, (ísco) ὑπερφρονῶ, αὐθαδιάζω, γίνομαι ἀδιάντροπος, αὐθάδης.

Insolénza, θ. ἀλαζονεία, ἀδιαντροπία, αὐθάδεια.

Insolfáto, ἀρ. θειομένος, θείῳ ἐπίχριστος.

In sólido, εἰς ολόκληρον.

Insólito, ἀρ. ἀσυνήθιστος.

Insollāre, (insóllo) γίνομαι (sóllo) ἤτοι μαλακός, ἐναντ. τοῦ Sódo. Μεταφ. ματαιόω, ποιῶ μάταιον.

Insolúbile, κοιν. ἄλυτος.

In sómma, τελος πάντων In sómma delle sómme, κοντολογῆς.

Insonnáre, (insónno) προξενῶ ὕπνον.

Insónne, κοιν. ἄϋπνος. Λατ.

Insopportábile, κοιν. ἀνυπόφερτος.

Insordíre, (ísco) γίνομαι κωφός, sórdo.

Insórgere, (insórgo) ἐπανίσταμαι, σηκώνομαι ἐπάνω· insórsi, gésti, παραχ. Insórto, μετ.

Insormontábile, κοιν. ἀνυπέρβλητος, ἀνίκητος.

Insospettíre, (ísco) ὑποπτεύομαι, λαμβάνω ὑποψίαν, καὶ βάνω εἰς ὑποψίαν. Insospettíto, μετ.

Insostenfbile, κοιν. δυσβάστακτος, ἀβάστακτος.

Insozzāre, (insózzo) ῥυπαίνω, μολύνω. Insozzáto, μετ. καὶ Insozzíre, (ísco) γίνομαι ῥυπαρός.

Insperataménte, ἀνελπίστως, χωρὶς ἐλπίδα.

Insperáto, ἀρ. χωρὶς ἐλπίδα, ἀπροσδόκητος.

Inspérgere, ἰδὲ Aspérgere.

Inspessáto, ἀρ. πυκνομένος.

Inspezióne, θηλ. ἐπισκοπή, ἐποπτεία, ὀφφίκιον, ἐφορία, ἐπιστασία.

Inspiráre, (inspíro) ἐμπνέω, ἐμφυσάω, φωτίζω. Inspiráto, ἐμπνευμένος, φωτισμένος.

Inspirazióne, θ. ἔμπνευσις, ἐπίπνοια, φώτισις.

Instábile, κοιν. ἄστατος, ἀκατάστατος.

Instabilità, θηλ. ἀστασία, ἀκαταστασία.

Instancábile, κοιν. ἀκούραστος.

Instánte, καὶ Istánte, ἀρ. ῥοπή, στιγμή· καὶ ἐπίθ. κοιν. κατεπείγων.

Instanteménte, ἐνστατικῶς.

Instánza, θηλ. ἔνστασις, συνεχὴς ἐπιμονὴ εἰς τὸ ζητεῖν· ἔτι, ἀνθίστασις, ἀντίθεσις.

Instáre, (ínsto) ποιῶ ἔνστασιν, ἢ ζητῶ μὲ ἔνστασιν, βιάζω, σφίγγω ζητῶν.

Instelláre, (instéllo) στολίζω μὲ ἄστρα.

Insterilíre, (ísco) γίνομαι στεῖρος (stérile) ἄκαρπος.

Instigáre, καὶ Istigáre (instígo) παροξύνω, κεντῶ, ἀναγκάζω.

Instigazióne, θηλ. καὶ Instigaménto, ἀρ. παρόρμησις, παρακίνησις.

Instilláre, (instíllo) ἐνσταλάζω.

Instínto, καὶ Istínto, ἀρ. παρόρμησις, κλίσις, ἡ φυσικὴ ὁρμή.

Instituíre, καὶ Istituíre, (ísco) τάσσω, διατάζω.

Institúta, θηλ. αἱ πρῶται ἀρχαί, διδασκαλίαι μιᾶς ἐπιστήμης, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται τῆς Νομικῆς· ὅθεν, Institutísta, ἀρ. Διδάσκαλος τῶν Νομικῶν.

Institúto, ἀρ. καὶ Instituzióne, θηλ. διάταξις, τάξις· ἔτι, παίδευσις.

Institutóre, ἀρ. ἀρχηγός, διατάκτης.

Instolidíto, ἀρ. ἐκπεπληγμένος.

Instruíre, (ísco) διδάσκω. Instruíto, διδαχθείς· καὶ Is... καθὼς κτλ.

Instrumentále, κοιν. ὀργανικός.

Instruménto, ἀρ. ὄργανον, καὶ εἶδος συνθήκης.

Instruttívo, ἀρ. διδακτικός.

Instrútto, ἀρ. διδαγμένος.

Instruzióne, θ. δίδαγμα, νουθεσία.

Instupidíre, (ísco) ἐκπλήττομαι. γίνομαι ἀναίσθητος. Instupidíto, μετ.

Insucidáre, καὶ Insudiciáre, (insúcido, insudício) ῥυπαίνω, ποιῶ ῥυπαρόν, μολύνω. Μεταφ. διαφθείρω.

Insuéto, ἰδὲ Insólito.

Insufficiénte, ἰδὲ Insoffiiciénte, κτλ.

Insúlso, ἀρ. ἄνοστος, ἀπειρόκαλος.

Insultáre, (insúlto) βλάπτω μὲ λόγια, ἢ ἔργα, ὑβρίζω. Insultáto, μετ.

Insúlto, ἀρσεν. ἐπιπήδησις, βλάβη, ὑβρισμός.

Insuperábile, κοιν. ἀνίκητος, ἀνυπέρβλητος.

Insuperbírsi, (ísco) ὑπε-

ρηφανεύομαι. **Insuperbíto**, ὑπερηφανευμένος.

Insúrgere, ἰδὲ Insórgere.

Insúso, ἄνω, ἐπάνω.

Insussisténte, κοιν. ὑποφερόμενος, ἀδύνατος, ἄστατος.

Insussisténza, θηλ. ἀδυναμία, πρᾶγμα χωρὶς θεμέλιον, ὀλισθηρόν.

Intabaccársi, (m' intabácco) ἐρωτεύομαι, ἢ πελαγόνομαι, πνίγομαι εἴς τι.

Intaccáre, (intácco) ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ποιῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μικράν τινα ἐγκοπήν· ἔτι, κλέπτω, κάμνω χρέη. Μεταφ. βλάπτω, ζημιόνω, φθείρω. **Intaccáto**, μετ.

Intaccatúra, θηλ. μικρὰ ἐγκοπή.

Intagliaménto, ἀρ. καὶ **Intagliatúra**, θηλ. ἐντομή, ἐγκοπή.

Intagliáre, (intáglio) γλύφω. **Intagliáto**, γλυπτός. κομμένος· καὶ εὔτακτος.

Intagliatóre, ἀρ. γλύπτης.

Intáglio, ἀρ. γλυφή, τόρευμα.

Intagliuzzáre, (úzzo) κόπτω λεπτομερῶς.

In tal guísa, τοιουτρόπως, εἰς τέτοιον τρόπον.

Intanársi, (m' intáno) κρύπτομαι, ἐμβαίνω εἰς τὸ σπήλαιον. **Intanáto**, μετ.

Intanfáre, (tánfo) γίνομαι εὐρώδης, μουχλιάζω.

Intangíbile, κοιν. ἄπατος, ὁποῦ δὲν ἐγγύζεται, δὲν πιάνεται.

Intánto, ἕως τόσον.

Intarlaménto, ἀρ. ὁ εὐρώς, ἡ σαπρότης, σαράκωμα.

Intarláre, (intárlo) σαρακιάζω, σαπίζω. **Intarláto**, σαρακιασμένος·

Intarsiáre, (társio) βάνω ὁμοῦ εἰς τάξιν διάφορα πολυποίκιλα ξυλαράκια, στολίζω, πλουμίζω. **Intarsiáto**, πλουμισμένος.

Intartaríto, ἀρσεν. σκεπασμένος ἀπὸ τρυγίαν, ταρταρώδης.

Intasáre, (intáso) γεμίζω μὲ τάρταρον (παρὰ τοῦ táso, καὶ tártaro, ὀνόμ.) τρυγίαν. Τροπολ. κλείω, φράζω, στουμπόνω. **Intasáto**, μετ. ὅθεν.

Intasatúra, θηλ. καὶ **Intasaménto**, ἀρ. ἐμφραγμός, στούμπωμα.

Intascáre, (intásco) βάνω εἰς τὴν πήραν, τζέπην, in tásca.

Intassáre, (intásso) τανύω, κορδίζω, φορτόνω τὸ τόξον, l' árco.

Intátto, ἀρ. ἄναπτος, ἄφθαρτος, ἄγκικτος, καθαρός.

Intavoláre, (intávolo) ἐξισοῦμαι, ἴσια παίζω εἰς τὸ Σατρίκιον, ἤτοι εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ Σαντρικίου, degli scácchi. ἔτι, γράφω, σημειόνω μὲ γραμμάς, μὲ ἀριθμοὺς τὰς φωνὰς τοῦ ἤχου, τῆς ᾠδῆς· ἔτι, σκεπάζω μὲ τάβλας, σανίδια· καὶ **Intavoláre un negózio**, προβάλλω μίαν πραγματείαν, μίαν ὑπόθεσιν.

Intavolatúra, θηλ. πίναξ, γραφὴ διδάσκουσα τὰς φωνας τῆς ᾠδῆς, καὶ τοῦ ἤχου· ἔγγραφος κανών.

Integamáre, (integámo) βάνω εἰς τὸ ταψί, nel tegáme.

Integérrimo, ἀρ. ἀκεραιότατος. Λατ. ὑπερθ. τοῦ, l'íntegro.

Integrále, καὶ **Integránte**, κοιν. οὐσιώδης, ὁλόκληρος. ἀκέραιος. **Parti integránti**, τὰ συνθέτοντα τὸ ὅλον τινὸς πράγματος.

Integraménte, ὅλως, καὶ ἀναμαρτήτως, δικαίως.

Integráre, (intégro) ποιῶ ὁλόκληρον.

Integrità, θηλ. ὁλοκληρία, ὁλότης, τελειότης, καὶ ἀκακία, καθαρότης, καλοκἀγαθία.

Íntegro, ἀρ. ὁλόκληρος, τέλειος· καὶ ἀγαθός, τίμιος, ἀδωροδόκητος.

Integuménto, ἀρ. σκέπασμα. Λατ.

Intelajáre, (intelájo) βάλλω, τάττω εἰς τὸ ἱστουργεῖον, nel telájo.

Intellettíva, θηλ. ἡ δύναμις τοῦ νοεῖν.

Intellétto, ἀρσεν. ὁ νοῦς.

Intellettuále, κοιν. καὶ **Intellettívo**, ἀρ. νοερός, νοητικός.

Intellettualità, θηλ. ἡ καταληπτική, νοητικὴ δύναμις.

Intellezióne, θηλ. σύνεσις, νόησις, ἔννοια.

Intelligénte, κοιν. νοήμων, καὶ πεπαιδευμένος, γνωστικός.

Intelligénza, θηλ. ἔννοια, νόησις. **Le Intelligénze**, θηλ. οἱ Ἄγγελοι.

Intelligíbile, κοιν. νοητός, εὐκατάληπτος.

Intemeráta, θ. περιπλοκή, καὶ ἔργον διεξοδικόν, καὶ βαρετόν.

Intemeráto, ἀρσεν. ἀμίαντος, ἄφθαρτος, καθαρός. Λατ.

Intemperánte, κοιν. ἀκρατής.
Intemperánza, θηλ. ἀκρασία, ἀκράτεια, ἀκολασία.
Intemperársi, ἰδὲ Temperársi.
Intemperáto, ἀρ. ἀκρατής.
Intempérie, καὶ Intemperatúra, θηλ. ἀκρασία.
Intempestívo, ἀρ. ἄκαιρος, ὁ ἔξω τοῦ καιροῦ.
Intendénte, κοιν. νοήμων, πεπαιδευμένος, καὶ προσεχής· καὶ τίτλος Κριτοῦ, Ἐπιστάτου.
Inténdere, (inténdo) νοῶ, καταλαμβάνω, ἀκούω, προσέχω, βούλομαι, ἔχω σκοπὸν, ἔχω πεῖραν, καὶ γνῶσιν τινός· συμφωνῶ τινί· καὶ ἀντὶ τοῦ, Téndere, τείνειν. Παραχ. Intési.
Intendévole, κοιν. εὐκατάληπτος, εὔκολος, σαφής.
Intendiménto, ἀρ. νοῦς, νόησις, βουλὴ, γνώμη.
Intenebráre, (inténebro) σκοτίζω· ἔτι, βλάπτω, φθείρω. Intenebráto, μετ.
Intenebríre, (ísco) οὐδετ. σκοτείζομαι. Intenebríto, μετ.
Inteneríre, (ísco) μαλάσσω, ἁπαλαίνω, τρυφερόνω, καὶ οὐδετοπαθ. μαλάσσομαι, καὶ Μεταφ. σπλαγχνίζομαι. Intenerito, μετ. μεμαλαγμένος.
Intensióne, θηλ. ἔντασις.
Intensívo, ἀρ. ἐντατικός.
Inténso, ἀρ. ἐντεταμένος, σφοδρός.
Intentaménte, ἐκτενῶς, προσεχῶς.
Intentáre, (ténto) πειρῶμαι, προσπαθῶ, πάσχω νὰ κάμωτι. Intentáto, μετ. καὶ ἀπείρατος.
Intentazióne, θηλ. πείρασις.
Inténto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ποθούμενον, ὁ σκοπός.
Inténto, ἐπιθ. ἀρ. προσεκτικός, προσεχής, ἀτενής, ἕτοιμος.
Intenzionále, κοιν. ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν νοῦν, ἢ ἀπὸ τὸν νοῦν κρέμαται.
Intenzióne, θηλ. προαίρεσις, σκοπός, γνώμη.
Interáme, ἀρ. ὅλα τὰ ἐντόσθια τῶν ζώων.
Interaménte, καὶ Intieraménte, ὁλοκλήρως, παντελῶς.
Interáto, ἰδὲ Intirizzíto.
Intercaláre, ἀρ. Εἰς τὰ Ποιητικὰ λέγεται οὕτως ὁ στίχος, ὁ διὰ μέσου ἄλλων στίχων ἐπαναλαμβανόμενος. Λέγεται οὕτω καὶ ἡ Ἐμβόλιμος ἡμέρα, ἥτις προστίθεται τῷ Φευρουαρίῳ εἰς τὸν Βίσεκτον χρόνον, καὶ ἡ ιγ'. σελήνη καθε τρεῖς χρόνους.
Intercédere, (intercédo) μεσιτεύω, μεσολαβῶ. Intercedúto, μετ.
Intercessióne, θηλ. δέησις, μεσιτεία.
Intercessóre, καὶ Interceditóre, ἀρ. μεσίτης, ἱκέτης. Interceditríce, θ.
Intercettáre, (intercétto) κρατῶ, ἐμποδίζω γράμματα, κτλ'. Λέξις τῆς συνηθ. Intercettáto, μετ.
Intercétto, ἀρ. διαληφθεὶς, μεσολαβηθεὶς, πιασμένος.
Intercezióne, θηλ. διάληψις, διακοπὴ, πιάσιμον.
Interchiúdere, (interchiúdo) διακλείω, ἀποκλείω, ἀπείργω.
Intercídere, (cído) διακόπτω. Intercíso, μετ.
Intercolúnnio, ἀρ. τὸ περιστύλιον. Λατ.
Intercostále, κοιν. ἐπιθ. τῶν μυόνων τῶν μεταξὺ τῶν δύω πλευρῶν.
Intercutáneo, ἀρ. ὁ μεταξὺ τοῦ κρέατος, καὶ τοῦ δέρματος. Λατ.
Interdétto, ἀρ. ἀπαγόρευμα· καὶ εἶδος Ἐκκλησιαστικῆς ποινῆς.
Interdétto, ἀρ. ἀπηγορευμένος. μετ. παρὰ τοῦ Interdíre.
Interdiciménto, ἀρ. ἀπαγόρευμα.
Interdíre, καὶ Interdícere, (interdíco) ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω.
Interdizióne, θηλ. ἀπαγόρευσις.
Interessáre, (interésso) ποιῶ συμμέτοχον· καὶ αὐτοπαθ. μετέχω, ἀναμίγνυμι, λαμβάνω μέρος εἴς τι.
Interessáto, ἀρ. συμμέτοχος· ἔτι, φιλοκερδής, φιλάργυρος, πλεονέκτης.
Interésse, ἀρ. τὸ διάφορον, συμφέρον· ἔτι, ὑπόθεσις.
Interézza, καὶ Interità, θ. ὁλοκληρία, ὁλότης.
Interjezióne, θ. παρένθεσις. Λέξις τῆς Γραμματικῆς.
Interióre, θηλ. πληθ. καὶ Interióri, ἀρ. πληθ. τὰ σπλάγχνα, τὰ ἐντόσθια.
Interióre, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ ἔνδοθεν μέρος, ὁ νοῦς· ἐπιθ. δὲ, ἐνδότερος, ἐσωτερικός· ἐναντ. τοῦ, Esterióre.
Interiorménte, ἔσωθεν.

Intérito, ἀρ. θάνατος. Λατ.

Interlineáre, (interlíneo) τραβῶ γραμμὴν μεταξὺ στίχου καὶ στίχου.

Interlineáre, κοιν. ἐπίθ. ὁ μεταξὺ δύο γραμμῶν.

Interlocutóre, ἀρ. μιμολόγος. **Interlocutóri**, τὰ πρόσωπα τῆς Κωμῳδίας.

Interlúnio, ἀρ. μεσοσέληνον, ὁ καιρὸς καθ' ὃν δὲν φαίνεται ἡ σελήνη διὰ τὴν ἕνωσιν μὲ τὸν ἥλιον.

Intermédio, ἀρ. ἐξόδιον τῆς Κωμῳδίας.

Intermédio, ἀρ. ἐπίθ. παρεγκείμενος, διάμεσος, ἀνάμεσος. Λατ.

Intermésso, ἀρ. διαλελειμμένος.

Interméttere, (intermétto) διαλείπω, παύω, ἀφίνω νὰ μεσολαβήσῃ διάστημα καιροῦ ἕως οὗ πάλιν νὰ ἀρχίσω.

Interméżzo, ἰδὲ **Intermédio**, ἐπίθ.

Interminábile, κοιν. καὶ **Intermináto**, ἀρ. ἀπέραντος, ἀτελείωτος.

Intermissióne, θηλ. καὶ **Intermettiménto**, ἀρ. διάλειψις, τὸ μεσολαβίζον διάστημα, παῦσις, ἄφησις.

Intermísto, ἀρ. διαμεμιγμένος.

Intermitténte, κοιν. διαλείπων, ὁποῦ παύει, καὶ ἔπειτα πάλιν ἀρχινᾷ.

Intermitténza, θηλ. διάλειψις.

Internaménte, ἔσωθεν.

Internársi, (m'intérno) βυθίζομαι, ἐμβαίνω εἰς τὸ ἔνδοθεν μέρος. **Internáto**, μετ.

Intérno, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ ἔνδον, τὸ ἔσωθεν· καὶ ἐπίθ. ἐσωτερικός.

Internódio, ἄρσεν. διάλειμμα, διάστημα μεταξὺ δεσμοῦ, καὶ δεσμοῦ.

Internúnzio, ἀρ. διάγγελος, τοποτηρητὴς τοῦ πρέσβεως.

Intéro, ἀρ. παντέλειος, ὁλόκληρος, τέλειος.

Interpelláre, (péllo) καλῶ εἰς τὴν κρίσιν, βιάζω τινὰ νὰ ἀποκριθῇ.

Interpellazióne, θ. πρόσκάλεσις εἰς τὴν κρίσιν.

Interpetráre, ἰδὲ **Interpretáre**, κτλ.

Interpoláto, ἀρ. διακεκομμένος, ἐκ διαλειμμάτων.

Interpórre, παρεντίθημι, θέτω ἀναμεταξύ· καὶ μεσιτεύω. **Interpóngo**, ἐνεστώς. **Interpósi**, παρατείμ. **Interpósto**, μετ.

Interpósito, καὶ **Interpósto**, ἀρ. βαλμένος ἀναμεταξύ.

Interposizióne, θ. καὶ **Interponiménto**, ἀρ. παρένθεσις, ἡ ἀναμεταξὺ θέσις.

Interpretáre, (intérpreto) ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ. **Interpretáto**, ἐξηγημένος.

Interpretatívo, ἀρ. ἑρμηνευτικὸς, ἐξηγηματικός.

Interpretazióne, θηλ. καὶ **Interpretaménto**, ἄρσεν. ἑρμηνεία, ἐξήγησις.

Intérprete, κοιν. ἑρμηνευτὴς, ἐξηγητής.

Interpunzióne, θ. διάστιξις.

Interráre, καὶ **Interriáre**, (térro) σκεπάζω μὲ γῆν, μὲ χῶμα, θάπτω.

Interráto, καὶ **Interriáto**, μετ. καὶ ἐπίθ. ἀνθρώπου, ὠχρός.

Interrégno, ἀρ. μεσοβασιλεία. Ἡ κυβέρνησις τῆς βασιλείας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς θανῆς τοῦ βασιλέως, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου. Λατ.

Interrogáre, (intérrogo) ἐρωτῶ.

Interrogatívo, ἀρ. ἐρωτηματικός.

Interrogazióne, θηλ. καὶ **Interrogatório**, ἀρ. ἐρώτησις.

Interrómpere, (rómpo) διακόπτω· ἐμποδίζω τὴν συνέχειαν. **Interrúppi**, **Interrompésti**, κτλ. παρακ. **Interrótto**, μετ.

Interrompiménto, ἀρ. καὶ **Interruzióne**, θηλ. διακοπή.

Interruttóre, ἄρσεν. ὁ διακόπτων.

Intersecáre, καὶ **Intersegáre**, (intérseco, ἢ intérsego) διατέμνω, διακόπτω, διαχωρίζω.

Intersecazióne, θ. διατομή.

Interstízio, ἀρ. διάστημα. Λατ.

Intertenére, (interténgo) ἰδὲ **Trattenére**. καὶ **Interteniménto**, ἰδὲ **Passatémpo**.

Intervalláto, ἀρ. ἔχων διάστημα.

Intervállo, ἀρ. διάστημα.

Interveniménto, ἀρ. συμβεβηκός.

Intervenire, intervióne, συμβαίνει, ἐπ. **Intervéngo**, συντρέχω, εὑρίσκομαι παρών.

Intervénto, καὶ **Interveniménto**, ἀρ. παρουσία, βοήθεια, μέσον, συνδρομή.

Intervenúto, μετ. παρὰ τοῦ **Intervenire**.

Intésa, ἀρ. οὐσιαστ. νόησις, σκοπός, προσοχή.
Intescliáto, ἀρ. ἰσχυρογνώμων, χοντροκέφαλος· ἔτι, συγχυσμένος, θυμωμένος.
Intéso, ἀρσεν. προσεχής, ἐπιμελής· ἔτι, μετοχὴ τοῦ Inténdere.
Intéssere, (intésso) ἐμπλέκω, συνυφαίνω. Intessúto, μετοχ.
Intestársi, (m' intésto) ἰσχυρογνωμῶ, ἐπιμένω, στέκω σταθερὸς εἰς τὴν γνώμην μου, βάνω πεῖσμα.
Intestáto, ἀρ. ἰσχυρογνώμων, πεισματάρης.
Intestáto, ἀρ. ἀδιάθετος, ὅποιος δὲν ἔκαμε διαθήκην· Λατ.
Intestinále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὰ ἔντερα.
Intestíno, οὐσιαστ. ἀρ. ἔντερον. Gl' intestíni, τὰ ἔντερα.
Intestino, ἐπίθ. ἀρ. ἐσωτερικός, ἐνδότατος. ἰδὲ Intérno.
Intésto, ἀρσεν. ὑφασμένος, παρὰ τοῦ Intéssere.
Intiepidáre, καὶ Intiepidíre, (ísco) χλιαίνω. Intiepidíto, χλιαρός.
Intiéro, ἰδὲ Intéro.
Intignáre (intígno) σητοβρώσκομαι. Intignáto, σητόβρωτος.
Intígnere, ἐμβάπτω. Intígno, ἐνεστ. Intínsi, intignésti, κτλ. παραχ. Intínto, μετ.
Intignosíre, (ísco) κάμνω κασσιδιάρην.
Intimamente, ἐνδότατα.
Intimáre, (intímo) μηνύω, δηλοποιῶ, φανερώνω. Intimáto, μετ.
Intimazióne, θ. μήνυσις, παραγγελία.
Intimidíre, (ísco) γίνομαι δειλός. Intimidíto, μετ.
I'ntimo, ἀρσεν. ἐνδότατος, οἰκειότατος.
Intimoríre, (ísco) φοβίζω· καὶ οὐδετ. φοβοῦμαι· Intimoríto, μετ.
Intíngolo, ἀρ. καρύκευμα, εἶδος ζωμώδους φαγητοῦ, ἔμβαμμα.
Intínto, ἀρ. ἐμβεβαμμένος· ἀπὸ τοῦ Intígnere· καὶ οὐσιαστ. τὸ ὑγρὸν μέρος τῶν φαγητῶν, ζωμός.
Intintúra, θ. βαπτισμός, τὸ ἐμβάπτειν.
Intirizzaménto, καὶ ziménto, ἀρ. ῥῖγος, μουδίασμα.
Intirizzáre, καὶ Intirizzíre, (ízzo καὶ ísco) πήγνυμαι, ψυχραίνομαι, μουδιάζω. Intirizzáto, καὶ Intirizzíto, πεπηγώς, ἀπεθαμένος ἀπὸ τὸ κρύος, παγωμένος, καὶ μουδιασμένος.
Intisichíre, (ísco) τήκομαι, κτηκιάζω· καὶ Ἐνερ. προξενῶ φθίσιν, κτηκιῶ.
Intitolaméoto, ἀρ. τίτλος.
Intitoláre, (intítolo) ἐπονομάζω, ἐπιγράφω, δίδω τὸν τίτλον, τὴν ὀνομασίαν· ἔτι, ἀποδίδω, προσγράφω, καὶ προσφωνῶ, ἀφιερώνω. Intitoláto, ἐπωνομασμένος.
Intitolazióne, θ. τίτλος, ἐπιγραφή, ἀφιέρωσις.
Intollerábile, κοιν. ἀνυπόφερτος.
Intollerânte, κοιν. ἀτλήμων, ἀνυπόμονος.
Intonacáre, ἰδὲ Intonicáre.
Intónaco, ἀρ. ἰδὲ Intónico.
Intonáre, καὶ Intuonáre, (tóno) Λέξ. τῆς Μουσικῆς· προάδω, δίδω ἀρχὴν τῆς ᾠδῆς, δίδω τὸν πρέποντα τόνον· καὶ ἁπλῶς ᾄδω, ψάλλω· ἔτι, βροντῶ, κτυπῶ· ἔτι, ἐρωτῶ, ζητῶ μακρόθεν.
Intonazióne, θ. πρόασμα.
Intonchiáre, (tónchio) τρώγομαι, τρυπόνομαι ἀπὸ τοὺς σκώληκας. Λέγ. διὰ τὰ ὄσπρια, péi legúmi.
Intonicáre, (intónico) κονιάω, ἀλείφω μὲ ἀσβέστην τὸν τοῖχον.
Intónico, Intonicáto, καὶ Intonacáto, ἀρ. οὐσιαστ. καὶ Intonicatúra, θηλ. τὸ κονίαμα.
Intoppaménto, καὶ Intóppo, ἀρ. πρόσκομμα, σκόνταυμα.
Intoppáre, (m' intóppo) προσκόπτω, προσκρούω, σκονταύω.
Intoráre, (tóro) ὀργίζομαι, θυμόνω ὥσπερ ταῦρος· Intoráto, φουσκωμένος, θυμωμένος ὥσπερ ταῦρος, a guisa di tóro.
Intorbidaménto, ἀρσεν. καὶ Intorbidazióne, θ. ταραχή, θόλωμα.
Intorbidáre, (intórbido) θολώνω, ταράττω· καὶ οὐδετ. Intorbidáto, μετ.
Intorbidíre, (ísco) θολοῦμαι. Μεταφ. σκοτίζομαι. Intorbidíto, μετ.
Intormentiménto, ἰδὲ Intirizzaménto.
Intormentíre, (ísco) ναρκάω, γίνομαι ναρκώδης, χάνω τὴν αἴσθησιν τῶν μελῶν ἢ ἀπὸ τὸ ῥῖγος, ἢ ἀπὸ ἄλλην αἰτίαν. Intormentíto, μετ.

Intorniáre, καὶ **Intorneáre**, (tórnio) περικυκλώνω.

Intorniaménto, ἀρ. περικύκλωμα.

Intórno, περὶ, περίπου, ὁλόγυρα, τριγύρω.

Intorpidíre, (ísco) ναρκάω, γίνομαι ἀναίσθητος καὶ ὡσὰν ἀποκοιμισμένος. **Intorpidíto**, μετ.

Intorticciáto, καὶ **Intórto**, ἀρ. συνεστραμμένος, περιπεπλεγμένος.

Intossicáre, (intóssico) φαρμακόνω.

Intozzáre, (tózzo) γίνομαι διπλοῦς, ἤγουν παχὺς, χοντρὸς, καὶ κοντός. Μεταφ. ὀγκοῦμαι, φουσκόνω ἀπὸ θυμόν. **Intozzáto**, μετ.

I'ntra, μεταξύ.

Intrabescársi, (bésco) ἐρωτεύομαι. χυδαϊκ.

Intrabiccoláre, (intrabíccolo) ἀναβαίνω εἴς τι μὲ κίνδυνον νὰ πέσω.

Intrachiúdere, (intrachiúdo) διακλείω. **Intrachiúso**, μετ.

Intracídere, ἰδὲ **Intercídere**.

Intradíre, ἰδὲ **Interdíre**.

Intradúe, ὡς ἐπιθ. εἰς δισταγμὸν, εἰς ἀμφιβολίαν.

Intrafátto, παντελῶς.

Intralasciáre, (intraláscio) διαλείπω, διακόπτω, ἀναβάλλω τὸ ἔργον.

Intralciaménto, ἄρσεν. ἔμπλεξις.

Intralciáre, (intrálcio) ἐμπλέκω. **Intralciáto**, ἐμπεπλεγμένος.

Intrámbo, καὶ **Intramendúe**, ἀμφότεροι.

Intraménto, ἰδὲ **Entraménto**, κτλ'.

Intraméssa, θ. παρένθεσις.

Intramésso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ μεταξὺ ἄλλων παρατιθέμενον φαγητόν.

Intraméttere, 'δὲ **Interpórre**.

Intramischiánza, θηλ. ἐγκατάμιξις.

Intramischiáto, ἐγκαταμεμιγμένος.

Intramissióne, θηλ. παρένθεσις.

Intransitívo, ἄρσεν. ἀμετάβατος.

Intrapórre, ἰδὲ **Interpórre**.

Intrapréndere, (préndo) ἐμβάλλω, ἐπιπηδάω, πιάνω ἔξαφνα, καὶ ἐπιχειρέω, ἐπιχειρίζομαι νὰ κάμω.

Intraprendiménto, ἀρ. ἐπιχείρησις.

Intraprenditóre, καὶ **Intraprensóre**, ἀρ. ἐπιχειρητής.

Intráre, ἰδὲ **Entráre**, κτλ'.

Intrarómpere, ἰδὲ **Interrómpere**.

Intratéssere, (intratésso) μιγνύω ἓν πρᾶγμα μὲ τὸ ἄλλο, καθὼς τὰ νήματα ἐν τῷ πλέκειν.

Intrattábile, κοιν. ἀμεταχείριστος· ἰδὲ καὶ **Impraticábile**.

Intrattánto, ἐν τοσούτῳ.

Intrattenére, ἰδὲ **Trattenére**, κτλ'.

Intraversáre, (vérso) ἐνδιαστρόφως, πλαγίως τίθημι· ἔτι, ὀργόνω δεύτερον πλαγίως· ἔτι, παρεκτρέπομαι, παραστρατίζω· ἔτι, φέρω ἐμπόδια, ἀνθίσταμαι. **Intraversáto**, μετ.

Intraversatúra, θηλ. ἐμπόδιον.

Intrecciáre, (intréccio) συμπλέκω. **Intrecciáto**, συμπεπλεγμένος.

Intrecciatójo, ἀρ. ταινία, εἶδος δεσίματος, κοσμήματος γυναικείου διὰ τοὺς πλοκάμους, πλεξοῦδας.

Intréccio, καὶ **Intrecciaménto**, ἀρ. καὶ **Intrecciatúra**, θ. συμπλοκή.

Intrepidaménte, ἀδεῶς, ἄφοβα.

Intrepidézza, θ. ἀφοβία.

Intrépido, ἀρ. ἄφοβος.

Intrescáre, καὶ **Intricáre**, ἰδὲ **Intrigáre**.

Intrídere, (intrído) διαλύω εἰς ὑγρόν· ἔτι, μολύνω. **Intrísi**, παρακείμ. **Intríso**, μετοχή.

Intrigáre, (intrígo) ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω. **Intrigáto**, ἐμπερδευμένος.

Intrígo, καὶ **Intrigaménto**, ἀρ. ἐμπλοκή.

Intrinsecaménte, ἔνδοθεν.

Intrinsecáre, (intrínseco) ἑνώνομαι εἰς μεγάλην φιλίαν μὲ τινά.

Intrinsechézza, θ. οἰκειότης, μεγάλη φιλία.

Intrínseco, οὐσιαστ. ἀρ. οἰκειότατος, φίλος.

Intrínseco, ἄρσεν. ὁ ἔνδον, ὁ ἔσωθεν· ἐναντ. τοῦ, **Estrínseco**. Γραφ. ὅλα καὶ διὰ τοῦ, **si**.

Intríso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ μυττωτόν, μίγμα μὲ ἀλεῦρι κτλ'. μὲ νερὸν ἢ ἄλλο ὑγρόν· καὶ μετ. παρὰ τοῦ, **Intrídere**.

Intristáre, καὶ **Intristíre**, (trísto, καὶ ísco) διαφθείρομαι, γίνομαι κακός· ἔτι, τήκομαι, δὲν προβαίνω, δὲν αὐξάνομαι, δὲν προκόπτω, μαραίνομαι.

Introdótto, καὶ Introducíménto, ἀρ. εἰσαγωγή.

Introdúrre, (συγκοπ. ἀπὸ τοῦ Introdúcere) εἰσάγω, ἐμβάζω, βάνω μέσα. Introdúco, ἐνεστώς. Introdússi, παρακείμ. Introdótto, μετ.

Introdultóre, καὶ Introducitóre, ἀρ. εἰσαγωγεύς.

Introduzióne, θηλ. εἰσαγωγή.

Intróito, ἀρ. εἴσοδος, ἀρχή.

Intromessióne, θ. ἔμβασις, εἰσαγωγή.

Introméttere, ἰδὲ Introdúrre. Intromísi, παρακείμ. Introméssο, μετ.

Intronáre, (intróno) κωφαίνω, καταβροντῶ, βλάπτω τὴν ἀκοὴν μὲ θόρυβον· ὅθεν· Intronaménto, ἀρ. καὶ Intronatúra, θ. βοή, κτύπος· (ξεκούφαιμα·) Intronáto, μετ. καὶ ἐπίθ. ἀνθρώπου, ἀναίσθητος, ξεμιαλισμένος· ἔτι, κλονούμενος, τιναγμένος.

Introncïáre, καὶ Intronfiáre, (intróncio) ὀγκοῦμαι, θυμόνω.

Intronizzáre, (intronízzo) ἐνθρονίζω, καθίζω εἰς τὸν θρόνον. Intronizzáto, μετ.

Intrúdere, εἰσωθέω, σπρόχνω μέσα. Intrúdo, ἐνεστ. Intrúsi, παρακ. Intrúso, μετ. καὶ m'intrúdo, ἐμβαίνω ὅπου δὲν μοῦ πρέπει.

Intruonáre, ἰδὲ Intronáre.

Intruppársi, (m'intrúppo) βάνομαι μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν.

Intrusióne, θ. εἰσωθισμός· ἔτι, ἀνόμιμος ἐκλογή.

Intusáre, (intúso) μοχλιάζω, λαμβάνω ὀσμὴν μούχλας.

Intuitívo, ἐπίθ. ἀρ. παρὰ Θεολόγοις ἡ γνῶσις τῶν Μακαρίων, καὶ ἡ ὅρασις, δι' ἧς ἀπολαύουσι τοῦ Θεοῦ ὅθεν.

Intúito, ἀρ. βλέψις, ὅρασις, ὀμματιά. Λατ. καὶ Intuitivaménte, ἐπιῤ.

Intumescénza, θηλ. ὄγκωμα, πρίσιμον. Ἰατρ.

Intumorito, ἀρ. ὀγκωμένος, πρισμένος.

Intuonáre, ἰδὲ Intonáre, κτλ'.

Inturgidíto, ἀρ. ὀγκωμένος, πρισμένος.

Intuzzáre, ἰδὲ Rintuzzáre.

Invádere, (invádo) ἰδὲ Assalíre.

Invagáre, ἰδὲ Invaghíre.

Invaghicchiáre, (m'invaghícchio) ἐλαφρῶς ἐρωτεύομαι.

Invaghiménto, ἀρ. τὸ ἐρωτεύεσθαι, ἔρως.

Invaghíre, (ísco) ἐγείρω πόθον, ἐπιθυμίαν, ἔρωτα· καὶ m'invagísco, γίνομαι ἐραστής. Invaghíto, ἐρωμένος.

Invajáre, (invájo) μελανίζω, γίνομαι μελαχρωός, vájo.

Invalidáre, (inválido) ποιῶ ἀνίσχυρον, ἄκυρον.

Invaliditá, θ. τὸ ἄκυρον.

Inválido, ἀρ. ἄκυρος, ἀδύνατος.

Invaloríre, (ísco) ἐνδυναμώνω, ἢ λαμβάνω δύναμιν.

Inválso, ἀρ. στερεωθεὶς, ὁποῦ ἔλαβε δύναμιν, ἐπεκράτησεν, ὑπερίσχυσε.

Invaníre, (ísco) ματαιοῦμαι, γίνομαι μάταιος· ἔτι, κενοδοξῶ, ὑπερηφανεύομαι. Invaníto, μετ.

Inváno, ματαίως.

Invariábile, κοιν. ἀμετάτρεπτος.

Invasáre, (inváso) ὁρμῶ μέσα, καὶ λέγεται κυρίως διὰ τὰ δαιμόνια ὅταν ἐμβαίνου εἰς τὸ σῶμα· ἔτι, καταπλήττομαι, γίνομαι ὥσπερ ἀναίσθητος· ἔτι, χαράττω, ἐντυπόνω εἰς τὸν νοῦν μου· ἔτι, χύνω εἰς ἀγγεῖον· ὅθεν. Invasáto, δαιμονισμένος· ἔτι, βυθισμένος, ὡς εἰς τὸν ὕπνον, εἰς τὸ παιγνίδι, κτλ'.

Invasazióne, θηλ. δαιμονοληψία.

Invaselláre, (invaséllo) βάλλω εἰς ἀγγεῖον.

Invasióne, θηλ. εἰσβολή, ἐπέλασις.

Inubbidiénza, θ. παροκοή.

Inubbriacáre, ἰδὲ Imbriacáre.

Inudíto, ἰδὲ Inaudíto.

Invecchiáre, (invécchio) γηράζω· καὶ Ἐνεργ. κάμνω τινὰ νὰ γηράσῃ. Invecchiáto, πεπαλαιωμένος.

In véce, ἀντί.

Inveíre, (ísco) ψέγω, ὀνειδίζω, στηλιτεύω.

Inveleníre, (ísco) ἀγανακτῶ, θυμώνω. Ἐνεργ. καὶ οὐδετ. Inveleníto, ἀγανακτισμένος.

Invendicáto, ἀνεκδίκητος, ὡς τὸ Λατ. Inúlto.

Invenenáto, ἀρ. φαρμακωμένος.

Invénia, θ. ταπεινὴ ἐπίδειξις μεγάλης εὐλαβείας.

εὔχρ. ἐπὶ πληθ. Τὴν σήμερον λέγεται Invénie, θ. πληθ. πράξεις καὶ λόγοι περιττοὶ ἄνοστοι, καὶ πρὸς ἐπίδειξιν.
Inventáre, (invénto) ἐφευρίσκω. Inventáto, ἐφευρεμένος.
Inventariáre, (inventário) ποιῶ ἀπογραφήν.
Inventário, ἀρ. ἀπογραφή, καταγραφὴ τῶν σκευῶν κτλ.
Inventíva, θηλ. εὕρημα· καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἐφευρίσκειν· καὶ Inventívo, ἀρ. ἐφευρετικός.
Inventóre, καὶ Inventatóre, ἀρ. ἐφευρετής. Inventríce, θηλ.
Invenzióne, θ. ἐφεύρεσις.
Invér, συγκοπ. ἰδὲ Invérso.
Inverdíre, (ísco) θάλλω, πρασινίζω.
Inverecóndia, θηλ. ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία· καὶ Inverecóndo, ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Inverisímile, κοιν. ἀπίθανος.
Inverisimilitúdine, θηλ. πρᾶγμα ἀπίθανον.
Inverminaménto, ἀρ. σκωληκίασις.
Invermináre, καὶ Inverminíre, (vérmino, καὶ ísco) σκωληκιάζω. Invermináto, καὶ Inverminíto, μετ.
Invernáre, (vérno) παραχειμάζω, περνῶ τὸν χειμῶνα εἴς τινα τόπον.
Invernáta, θηλ. ὁ χειμών, χειμωνία.
Invernicáre, καὶ Inverniciáre, (inverníco, καὶ invernício) χρίω μὲ σανδαράχην, μὲ βερνίκι. cáto, καὶ ciáto, μετ.
Invernicatúra, θηλ. βερνίκωμα.

Invérno, ἀρσεν. χειμών.
Invéro, ὄντως, ἀληθινά.
Inversióne, θ. ἀναστροφή.
Invérso, πρός. Αἰτιατ. ἐνίοτε καὶ Γενικ.
Invértere, (vérto) ἐκστρέφω, καταστρέφω. Λατ.
Inverzicáre, ἰδὲ Inverdíre.
Invescáre, Inveschiáre, καὶ Invischiáre, (sco, schio) χρίω μὲ ἰξόν, ἢ κολλῶ εἰς τὸν ἰξόν. Invescáto, κτλ. μετ.
Investigábile, κοιν. ἀνεξερεύνητος.
Investigaménto, ἀρ. ἐξέτασις.
Investigáre, (invéstigo) ἐξετάζω, ἐρευνῶ. Investigáto, μετ.
Investigatóre, ἀρ. ἐξεταστής. Investigatríce, θ.
Investigazióne, θ. καὶ Investigaménto, ἀρ. ἐξέτασις, ἔρευνα.
Investíre, (invésto) ποιῶ κύριον, δίδω τὴν κυριότητα· ἔτι, ἐξοδιάζω, μεταχειρίζομαι ἄσπρα εἰς κανένα πρᾶγμα· ἔτι, ὁρμῶ, πηδῶ ἐναντίον τινός· ἔτι, πλήττω, πληγώνω. Investíto, μετ.
Investitúra, Investigióne, θηλ. καὶ Investiménto, ἀρσεν. κυριότης.
Inveteráre, (invétero) γίνομαι παλαιός.
Inveteráto, ἀρ. πεπαλαιωμένος.
Invetráre, καὶ Invetriáre, (invétro, καὶ Invétrio) κάμνω ὅμοιον μὲ τὸ γυαλί· ὅθεν· váso invetriáto, ἀγγεῖον λαμπρόν, καὶ λεῖον, ὡσὰν τὸ γυαλί. Fáccia, ἢ frónte invetriáta, ἀναιδὲς πρόσωπον, ἀδιάντροπον· ἔτι, Invetriáto, κλεισμένος μὲ γυαλιά.
Invetriáta, θηλ. ὑάλινον κλεῖθρον· τὰ γυαλιὰ τῶν παραθυρίων.
Invetriáto, οὐσιαστ. ἰδὲ Invernicatúra.
Invettíva, θ. στηλιτευτικὸς λόγος, στηλίτευσις.
Invettívo, ἐπίθ. ἀρ. στηλιτευτικός.
Invezióne, θηλ. στηλίτευσις, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Inuggiolíre, καὶ Inuzzolíre, (ísco) ἐμβάλλω μεγάλην ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν· ἰδὲ U'zzolo.
Inúgnere, ἰδὲ U'ngere.
Inuguále, ἰδὲ Ineguále, κτλ.
Inviaménto, ἀρσεν. εὐθυπορία, κατεύθυνσις.
Inviáre, (invío) πέμπω, κατευθύνω, βάνω εἰς τὴν στράταν.
Inviáto, ἀρσεν. ἀποσταλμένος· ἔτι, πρέσβυς, ἀποκρισάριος.
Invídia, θηλ. φθόνος.
Invidiábile, κοιν. ζηλωτός.
Invidiáre, (invídio) φθονῶ. Δοτ. καὶ Αἰτιατ.
Invidiatóre, ἀρ. φθονερός.
Invidiatríce, θηλ.
Invidiosaménte, φθονερῶς.
Invidióso, καὶ I'nvido, ἀρ. φθονερός.
Invietáre, íre, (inviéto, καὶ ísco) ἀπαρχαιῶμαι, γίνομαι παλαιός, viéto.
Invietíto, μετ.
Invigiláre, ἀρ. (invígilo) ἐπαγρυπνῶ.
Invigoríre, (ísco), ἐνδυναμώνω· καὶ οὐδετ. Invigoríto, μετ.

Invilíre, (isco) φοβίζω, ποιῶ δειλόν, μικρόψυχον. καὶ οὐδετ. ἐκπίπτω, ἀχρειόνομαι, ἐκλείπω. Invilíto, μετ.
Inviluppáre, (invilúppo) ἐμπλέκω.
Invilúppo, καὶ **Inviluppaménto**, ἀρ. ἐμπλοκή.
Invincíbile, κοιν. ἀνίκητος.
Invincidíre, (isco) ποιῶ μαλακόν, χαῦνον, víncido· καὶ οὐδετερ.
Invío, ἰδὲ **Inviaménto**.
Inviolábile, κοιν. ἀνεκβίαστος, ἀπαράβατος.
Inviolabilménte, ἀπαραβάτως.
Invioláto, ἀρ. ἄφθαρτος, ἀνεκβίαστος.
Invioléuto, ἀρ. ὁ μὴ δυναστεύων, μὴ βιάζων, γλυκὺς, ἥμερος.
Inviperársi, καὶ **Inviperírsi**, (m'invípero, καὶ isco), ἀγριαίνομαι. γίνομαι σκληρὸς ὥσπερ ἔχιδνα, vípera. Inviperáto, καὶ ríto, μετ.
Inviscerárе, (m' inviscero) ἐμβαίνω εἰς τὰ ἔγκατα, σπλάγχνα, nélle víscere.
Invischiáre, ἰδὲ **Invescáre**.
Inviscidiménto, ἀρσεν. τὸ γλοιῶδες, ἰξῶδες.
Inviscidíre, (inviscidísco) γίνομαι γλοιώδης, ἰξώδης, víscido.
Invisíbile, κοιν. ἀόρατος.
Invisibilità, Θ. ἀορασία.
Invisibilménte, ἀοράτως.
Invitáre, (invíto) προσκαλῶ.
Invitáto, ἀρσεν. προσκαλεσμένος.
Invitatóre, ἀρ. προσκαλεστής, καὶ **Invitatrice**, Θ.
Invitatório, ἀρ. καλεστικός· οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λατῖνοι τὸν ψαλμὸν, οὗ ἡ ἀρχὴ, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.
Invitazióne, Θηλ. πρόσκλησις.
Invíto, καὶ **Invitaménto**, ἄρσεν. πρόσκλησις· καὶ **Invíto**, ἐπίθ. ἀρ. Λατ. ἄκων, ἀκούσιος.
Invítto, ἀρ. ἀνίκητος.
Inviziáto, (παρὰ τοῦ παλαιοῦ Inviziáre) διεφθαρμένος, καὶ πεπαλαιωμένος.
Invizzíre, (isco) ἰδὲ **Avvizzáre**.
Inúlto, ἀρ. ἀνεκδίκητος. Λατ.
Inumanaménte, ἀπανθρώπως.
Inumanità, Θηλ. ἀπανθρωπία.
Inumáno, ἀρ. ἀπάνθρωπος.
Inumidíre, (isco) ὑγραίνω. Inumidíto, μετ.
In un áttimo, ἐν ἀτόμῳ, εἰς μίαν στιγμήν.
In un bátter d' ócchio, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ.
In un istánte, **in un súbito**, ἢ **in un trátto**, εὐθὺς, εἰς μίαν στιγμήν.
Invocáre, (invóco) ἐπικαλοῦμαι εἰς βοήθειαν.
Invocazióne, Θηλ. ἐπικάλεσις.
Invóglia, οὐσιαστ. Θ. πανὶ χοντρὸν, μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίτονται διάφορα πράγματα.
Invogliáre, (invóglio) ἐγείρω πόθον, ὀρέγω, vóglia· καὶ οὐδετ. ἐπιθυμῶ· ἔτι, περιτυλίττω, σκεπάζω μὲ εἴλημα.
Invóglio, ἀρ. εἴλημα. (μπόγος) ὕλη περιτυλίττουσα καὶ περιδένουσα τι.
Involáre, καὶ **Imboláre**, (Invólo, καὶ Imbólo) κλέπτω. Involáto, μετ.
Involatóre, trice, Θ. κλέπτης.
Invólgere, ἐγκυλίζω, τυλίττω, ἐμπλέκω. Invólgo, ἐνεστώς. Invólsi, παρακείμ. Invólto, μετοχή.
Involgiménto, ἀρ. ἐμπλοκή, τύλιγμα.
Involío, καὶ **Invólo**, ἀρ. κλοπή, ἁρπαγή.
Involontariaménte, ἀκουσίως, ἀθελήτως.
Involontário, ἀρ. ἀκούσιος, ἀθέλητος.
Involpáre, (invólpo) λέγεται διὰ τὸν σῖτον ὅταν φθείρεται ἀπὸ τὴν ἐρυσύβην.
Involpíre, (isco) ἀλωπεκίζω, γίνομαι πονηρὸς, ὡς ἡ ἀλώπηξ, come la vólpe.
Involtáre, ἰδὲ **Invólgere**.
Invólto, μετ.
Invólto, οὐσιαστ. ἀρ. ὄγκος πραγμάτων, τυλιγμένων συνηθροισμένων ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σκέπην.
Involtúra, Θ. περιτροπή, γύρος λόγων ἀμφιβόλων.
Invólvere, (invólvo) Ποιητ. ἰδὲ **Invólgere**.
Involviménto, ἀρ. καὶ **Involuzióne**, Θηλ. ἐγκυλίνδησις, τύλιγμα. Μεταφ. δόλος, ἀπάτη.
Involúto, (παρὰ τοῦ Invólvere) περιτετυλιγμένος.
Inurbanità, Θηλ. ἀγροικία, ἀπαιδευσία. Λατ. οὐ ἐναντ. τὸ, **Urbanità**.
Inurbáno, ἀρσεν. ἄγροικος, ἀπαίδευτος. Λατ.
Inusitáto, ἀρ. ἄχρηστος, ἀσυνήθιστος.

Inútile, κοιν. ἀνωφελής.
Inutilità, ϑηλ. ἀχρηστία, ἀνωφέλεια.
Inutilménte, ἀνωφελῶς.
Invulnerábile, κοιν. ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν δύναται νὰ λαβωϑῇ. Λατ.
Inuzzolíre, ἰδὲ Inuggiolíre.
Inzaccheráto, ἀρ. λασπωμένος· ἔτι, ἐμπεπλεγμένος.
Inzaffáto, ἀρσεν. γεμάτος, στιβασμένος.
Inzampagliáto, ἀρ. ἐμπεπλεγμένος.
Inzampognáre, (púgno) ἀπατῶ μὲ λόγους.
Inzavardáre, (várdo) μολύνω. Inzavardáto, μετ.
Inzeppáre, (zéppo) συναϑροίζω, στιβάζω, ἐμβάζω βιαστικῶς· ὅϑεν, Inzeppaménto, ἀρ. σώρευμα, στίβασμα.
Inzibettáto, ἀρ. εὐώδης.
Inzoccoláto, ἀρ. καλοπόδετος, ὁ φορῶν τὰ παπούτζιά του.
Inzotichíre, (tichísco) ἀγριαίνω, γίνομαι ἄγριος, ἀπάνϑρωπος.
Inzuccheráre, (inzúcchero) ζαχαρώνω. Inzucheráto, ζαχαρωμένος.
Inzuppaménto, ἀρ. ὑγρασία, ὑγρότης.
Inzuppáre, (zúppo) νοτίζω, ὑγραίνω, ἐμβάπτω, μουσκεύω, μουλιάζω. Inzuppáto, μετ.
Io, ἐγώ, καὶ εἰς τὰς πλαγ. me· καὶ πληϑ. nói.
Iónico, ἀρ. Ἰωνικός· πληϑυντ. Iónici.
Iósa, λέξις δι' ἧς γίνεται τὸ ἐπίρρ. A iósa, πλουσιοπαρόχως, ἀφϑόνως.
Ióta, ἀρ. ἰῶτα, σημαίνει οὐδὲν, τίποτες.

Iperbáto, ἀρ. ὑπερβατόν, σχῆμα Ῥητορ.
Ipérbola, καὶ Ipérbole, ϑ. σχῆμα Γεωμετρ. καὶ Ipérbole, ὑπερβολή, Ῥητορ.
Iperbolicaménte, ὑπερβολικῶς. Iperbólico, ἀρ. ὑπερβολικός. πληϑ. ci.
Iperboleggiáre, (ieprboléggio) αὐξάνω, μεγαλύνω μὲ λόγους.
Iperdulía, ϑηλ. ἡ λατρεία πρὸς τὴν Θεοτόκον.
Ipérico, καὶ Ipéricon, ἀρ. τὸ ὑπέρικον, χέρτον.
Ipocondría, ϑ. ὑποχονδρία.
Ipocóndrico, ἀρ. μελαγχολικός.
Ipocóndro, ἀρ. ὑποχονδρία, ὑποχόνδριον.
Ipocrisía, καὶ Ipocresía, ϑηλ. ὑπόκρισις.
Ipócrita, καὶ Ipócrito, ἀρ. ὑποκριτής. λαμβάνεται καὶ ὡς ἐπίϑετον.
Ipotéca, ϑηλ. ὑποϑήκη.
Ipótesi, ϑ. ὑπόϑεσις. Ipotético, ἀρ. ὑποϑετικός.
Ippogrifo, ἀρσεν. Ἱππόγριφος· τέρας μυϑῶδες, ἔχον εἶδος ἵππου πτερωτοῦ.
Ippománe, ϑ. ἱππομανές, σαρκίδιον, ὅπερ νομίζουσί τινες νὰ εὑρίσκηται εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἀλόγων εὐϑὺς ὁποῦ γεννηϑοῦν.
Ippopótamo, ἀρ. ἱπποπόταμος, εἶδος ἰχϑύος.
Íra, καὶ Iracóndia, ϑηλ. ὀργή, ϑυμός.
Iracóndo, ἀρσεν. ὀργίλος.
Irársi, (m' íro) ὀργίζομαι.
Irascíbile, κοιν. τὸ ἐργιστικόν, τὸ ἐρεϑυστικόν.
Irascibilità, ϑ. ὀργιλότης.
Irataménte, μὲ ὀργήν.
Iráto, ὠργισμένος.
Írco, ἀρ. τράγος. Λατ.

Íre, ἀπαρεμφ. ἰδὲ Andáre. ἴσως εὔχρηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφ. Ire, καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς φωνάς. íte. irémo. καὶ I'to, μετ. ἀντὶ τοῦ, Andáto.
Íride, ϑ. (καὶ Íri, Ποιητ.) ἶρις, τὸ οὐράνιον τόξον.
Ironía, ϑηλ. εἰρωνία.
Ironicaménte, εἰρωνικῶς.
Irónico, ἀρσεν. εἰρωνικός.
Irradiazióne, ϑηλ. ἀκτινοβολία.
Irraggiáre, καὶ Irradiáre, καὶ In.... (irrággio, irrádio) ἀκτινοβολῶ· καὶ φωτίζω μὲ τὰς ἀκτίνας. Irradiáto, καὶ Irraggiáto, μετ.
Irragionévole, καὶ Inragionévole, κοιν. ἄλογος, χωρὶς λόγον. Καὶ διὰ τοῦ In, καϑὼς κτλ.
Irrazionabilità, ϑ. ἀλογία.
Irrazionále, (καὶ Inra....) κοιν. ἀλόγιστος, ἄλογος, χωρὶς λόγον, λογικόν.
Irreconciliábile, κοιν. ἀδιάλλακτος, καὶ Irreconciliabilità, ϑ. τὸ διαλλακτον.
Irrecuperábile, κοιν. οὐκ ἀνάληπτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξαναποκτηϑῇ.
Irrefragábile, κοιν. ἀδιάλεγκτος, στερεώτατος.
Irregoláre, κοιν. ἀνώμαλος, ὁ μὴ ἔχων τάξιν, κανόνα.
Irregolarità, ϑηλ. ἀνωμαλία, ἀταξία.
Irregoláto, ἀρ. ἄτακτος.
Irreligióso, ἀρ. ἄϑρησκος.
Irreligióne, ϑηλ. ἔλλειψις ϑρησκείας.
Irremeábile, κοιν. ἄνοστος, ἀνεπίστρεφος, ὁποῦ δὲν ἐπιστρέφει, δὲν δύναται νὰ γυρίσῃ ὀπίσω.

Irremediábile, κοιν. ἀθεράπευτος.

Irremissíbile, κοιν. οὐ συγγνωστός, ἀσυγχώρητος.

Irremissibilménte, ἀσυγγνώστως, ἀσυμπάθητα.

Irremunerábile, κοιν. ἀνανταλλακτος.

Irremunerâto, ἀρσεν. ὁ μὴ λαβὼν ἀνταμοιβὴν, ἀνταπόδοσιν.

Irreparábile, κοιν. ἀδιόρθωτος, ἀνεπισκεύαστος, ὃν δὲν ἠμπορεῖ τὶς νὰ διορθώσῃ, ἀνορθώσῃ, ἐπισκευάσῃ, ἀποφύγῃ.

Irreparabilménte, χωρὶς θεραπείαν.

Irreprensíbile, κοιν. ἀνεπιτίμητος, ἀκατηγόρητος.

Irresistibilménte, δίχα ἀντιστάσεως.

Irresolúbile, κοιν. ἄλυτος, ἀδιάλυτος.

Irresolúto, ἀρ. ἄπορος, ἀναποφάσιστος, ὁποῖος ἀπορεῖ, διστάζει, ἀμφίβολος.

Irresoluzióne, θ. ἀπορία.

Irretíre, (ísco) σαγηνεύω, παγιδεύω. **Irretíto**, σαγηνευθείς.

Irreverénte, κοιν. ἀναιδής, ἀδιάντροπος.

Irreverénza, θ. ἀναίδεια, ἀνευλάβεια.

Irrevocábile, κοιν. ἀναπότρεπτος, ἀμετάπειστος.

Irricordévole, κοιν. ἀμνήμων, ἐπιλήσμων.

Irrídere, (irrído) περιγελῶ, περιπαίζω.

Irrigáre, (irrígo) ποτίζω, βρέχω. **Irrigáto**, μετ.

Irríguo, ἀρ. καταῤῥητος, ὁ βρέχων, ποτίζων, ἢ βρεγμένος, ποτισμένος.

Irrimediábile, κοιν. ἀνίατος, ἀθεράπευτος.

Irrisióne, θηλ. χλευασία, περιγέλασμα.

Irrisóre, ἀρ. χλευαστὴς, περιγελαστής.

Irritáre, (irríto) παροξύνω. **Irritáto**, παρωξυσμένος, ὠργισμένος.

Irritatívo, ἀρ. ἐρεθιστικός.

Irritazióne, θ. καὶ **Irritaménto**, ἀρ. ἐρέθισμα, παροξυσμός.

Irriverénte, **Irriverénza**, ἴδε **Irreverénte**, κτλ΄.

Irroráre, καὶ **In..** (irróro) ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, βρέχω.

Irrugginíre, (ísco) σκουριάζω.

Irrugiadáre, ἴδε **Irroráre**,

Irsúto, ἀρ. (καὶ **I'rto**, ποιητ.) δασὺς, τραχὺς, μαλλιαρός.

I'schio, ἀρ. εἶδος δρυός.

I'sola, θηλ. νῆσος.

Isoláno, νησιώτης.

Isoláto, οὐσιαστ. ἀρ. πολλὰ ὀσπήπια μεμονωμένα, χωρισμένα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη των. καὶ ἐπίθ. μόνος, κεχωρισμένος, μεμονωμένος.

Isópo, καὶ **Issópo**, ἀρ. ὕσσωπος, χόρτον.

Isóscele, ἀρ. ἰσοσκελής.

Ispezióne, ἴδε **Inspezióne**,

I'spido, ἀρσεν. λάσιος. ἴδε **Irsúto**.

Issofátto, ἐπίῤῥ. παραυτίκα, εὐθὺς εὐθύς. Λατ.

Istantáneo, ἀρ. ἐξαφνός, ὁπῶ γίνεται εἰς μίαν στιγμήν.

Istanteménte, **Istánza**, κτλ΄. ἴδε εἰς τὸ **In...**

Istáre, ἴδε **Instáre**.

Istérico, ἀρσεν. ὑστερικός.

Istigáre, ἴδε **Instigáre**, κτλ΄.

Istínto, ἴδε **Instínto**.

Istória, θηλ. ἱστορία.

Istoriále, κοιν. ἱστορικὸς, ἤτοι ἀνήκων εἰς ἱστορίαν.

Istoriáto, ἀρσεν. ζωγραφισμένος, ἢ σκαλισμένος μὲ Ἱστορίας.

Istórico, οὐσιασ. ἀρ. ἱστοριογράφος, καὶ ἱστορικός.

Istoriógrafo, ἀρ. ἱστοριογράφος, καὶ ἱστορικός.

I'strice, ἀρ. ὕστριξ, σκαντζόχοιρος.

Istrióne, ἀρ. μιμολόγος.

Istruíre, ἴδε **Instruíre**, κτλ΄.

Istruménto, ἴδε **Instruménto**.

Istupidíto, ἀρ. ἀναίσθητος.

I'ta, οὕτω, ναί. Λατ.

Italianaménte, ἰταλικῶς, ἰταλιστί. **Itálico**, ἀρ. ἰταλικός. **Italiáno**, ἀρ. ἰταλιώτης.

Iteráre, (ítero) δευτερώνω, ἐπαναλαμβάνω. **Iteráto**, μετ.

Itinerário, ἀρ. περιγραφὴ τῆς ὁδοιπορίας, ἢ ὁδοιπορικὸν βιβλίον, δρομολόγιον.

I'to, μετ. παρὰ τοῦ **Ire**, ἀντὶ τοῦ **Andáto**.

Itterízia, θ. ἴκτερος, πάθος κυτέρνᾶδας. **Ittérico**, ἀρσεν. ἰκτερικός.

I'va, θηλ. χαμαίπιτυς, χόρτον.

Jubiléo, ἴδε **Giubbileo**.

Judicáre, Λατ. κτλ΄. ἴδε **Giudicáre**, κτλ΄.

Júgero, ἀρ. πλέθρον, τὸ στρέμμα, ἕκτον μέρος τοῦ σταδίου. μέτρον ἀγροῦ 240. ποδῶν μήκους, καὶ 220 πλάτους· τὸ διάστημα ὁποῦ δύο βόδια ἠμποροῦν νὰ ἀροτρεύσουν εἰς μίαν ἡμέραν.

Juguláre, κοιν. ἀνήκων τῷ λαιμῷ.

I'vi, ἐπίῤῥ. ἐκεῖ.

Júre, ἴδε **Giúre**.

Jurídico, ἴδε **Giuridico**, κτλ΄.

L

La, ἄρθρον θηλ. ἡ· καὶ Ἀντωνυμ. θηλ. μόνον ἐπὶ Αἰτιατ. ἐκείνην, τήν.

Là, ἐπίῤῥ. ἐκεῖ. Olà, καὶ Elà, τρόποι τοῦ καλεῖν, κράζειν. Τὸ Là, σημαίνει, καὶ τὸ Περὶ, περίπου.

Labárda, θηλ. δόρυ.

Lábbro, ἀρ. χεῖλος, πληθ. i lábbri, καὶ le lábbra, καὶ le lábbia, Ποιητ. θ. τὰ χείλη. καὶ εἶδος χόρτου.

Lábe, θ. Λατ. ἰδὲ Mácchia.

Labefattáto, ἀρ. βεβλαμμένος, διεφθαρμένος, ἀδυνατισμένος. Λατ.

Laberínto, καὶ Labirínto, ἀρσεν. λαβύρινθος.

Labiále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὰ χείλη.

Lábile, κοιν. ὀλισθηρός, εὐκατάπτωτος, φθαρτός.

Laboriosaménte, ἐπιπόνως, μετὰ κόπου.

Laboriosità, θηλ. πόνος, κόπος.

Laborióso, ἀρ. ἐπίμονος, δύσκολος, κοπιαστικός.

Lácca, θ. ἰδὲ Ripa· ἔτι, τὸ ἰσχύον (μηρὶ) τῶν τετραπόδων ζώων· ἔτι, χρῶμα κόκκινον χρήσιμον τοῖς Ζωγραφ. Cera lácca, εἶδος κηρίου, δι' οὗ σφραγίζονται αἱ ἐπιστολαὶ, κτλ. λέγετ. καὶ Céra di Spágna· καὶ εἶδος κόμμι.

Lacchè, ἀρ. δρομεύς, δοῦλος διὰ νὰ τρέχῃ.

Lacchétta, θ. ἀφαιτὴρ τῆς σφαίρας, ὄργανον δι' οὗ παίζεται, ῥίπτεται ἡ σφαῖρα· ἔτι, τὸ ἰσχίον τῶν τετραπόδων ζώων.

Lacchezzíno, καὶ Lacchézzo, ἀρ. πρᾶγμα νόσιμον, ὀξὲς, ἀστειότης, μέτωρον.

Láccia, θ. θρίσσα, εἶδος ἰχθύος.

Lacciáre, ἰδὲ Allacciáre.

Láccio, ἀρ. βρόχος, θηλιά.

Lacciuólo, ἢ Lacciólo, ὑποκορ. πληθ. Lacciuói.

Laceraménto, ἀρ. Lacerazióne, θ. σπάραγμα.

Laceráre, (lácero) σπαράττω, ξεσχίζω. Laceráto, ξεσχισμένος.

Lácero, ἀρ. ξεσχισμένος, διεσπαραγμένος.

Lacérta, καὶ Lacértola, ἰδὲ Lucérta.

Lacérto, ἀρ. ὁ μυὼν, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως τῆς παλάμης μέρος τοῦ βραχίονος. Λατ.

Láco, ἀρ. Ποιητ. ἰδὲ Lágo.

Lácrima, ἰδὲ Lágrima, κτλ.

Lacúna, καὶ Lagúma, θ. τὸ τέναγος, λίμνη.

Lacunále, κοιν. καὶ Lacunóso, ἀρσεν. λιμνώδης, βαλτώδης.

Ládano, ἀρ. λάδανον, κόμμι τοῦ δένδρου Λήδου, Imbrentína.

Là dóve, καὶ Laddóve, ὅπου, ὅταν, πλὴν, μόνον νὰ, φθάνει νὰ, ἐπειδὴ, ἐν ᾧ, εἰς καιρὸν ὁποῦ, ἐξ ἐναντίας.

Ládro, ἀρ. κλέπτης· καὶ Látro, Ποιητ.

Ladronája, θηλ. πλῆθος κλεπτῶν. ἔτι, κλεψία, ἀδικία.

Ladróne, ἀρ. ληστής. Ladroncéllo, καὶ Ladríno, ὑποκορ.

Ladronéccio, καὶ Ladronéggio, ἀρσεν. ληστεία, κλεψία.

Ladronésco, ἀρ. ἴδιος κλέπτου, κλέπτικος.

Là éntro, ἐκεῖ μέσα. Ἐνίοτε σημ. ἁπλῶς τὸ, Ἐκεῖ, τὸ δὲ, Entro, λαμβάνεται ὡς μόριον ἀναπληρωματικόν.

Laggiù, καὶ Laggiúso, ἐκεῖ κάτω.

Lagnaménto, ἀρ. παράπονον.

Lagnársi, (mi lágno) ὀδύρομαι, παραπονοῦμαι.

Lagnévole, κοιν. καὶ Lagnóso, ἀρσεν. ὀδυρτικὸς, παραπονετικός.

Lágo, ἀρσεν. λίμνη· πληθ. Lághi.

Lágrima, θηλ. δάκρυον.

Lagrimábile, καὶ Lagrimévole, κοιν. πολύδακρυς, ἀξιοδάκρυτος.

Lagrimále, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ ὅθεν εὐγαίνουσι τὰ δάκρυα· καὶ ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὰ ἀγγεῖα τῶν δακρύων.

Lagrimánte, κοιν. δακρύζων, ὅποιος δακρύζει, κλαίει.

Lagrimáre, οὐσιαστ. ἀρ. κλαυθμὸς, τὸ κλαίειν.

Lagrimáre, (lágrimo) δακρύω, κλαίω. Lagrimáto, μετ.

Lagrimatório, ἀρ. ἐπίθ. ἐνὸς τῶν μυώνων τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Lagrimazióne, θηλ. δάκρυσις.

Lagrimosaménte, δακρυτί, μὲ δάκρυα.

Lagrimóso, ἀρ. δακρυώδης, θρηνώδης.

Lagúme, ἀρ. λίμνη, τόπος ἐλώδης, βαλτώδης.

Lagúna, ἰδὲ **Lacúna**.

Lái, ἀρσεν. πληθ. ὀδυρμοὶ θρῆνοι, παράπονα.

Laicále, ἐπιθ. κοιν. ἀνίερος, λαϊκός.

Láico, ἀρσεν. λαϊκός· ἔτι, κοσμικὸς, ἰδιότης, μὴ ἔχων ἱερατεῖον. Καὶ ἐπειδὴ τό πάλαι δὲν κατεγίνοντο εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν σπουδὴν πάρεξ οἱ ἱερωμένοι, καὶ οἱ Καλόγηροι, τοὺς μὴ πεπαιδευμένους ὠνόμαζον **Láici**, λαϊκούς.

Laidaménte, αἰσχρῶς.

Laidézza, καὶ **Laidità**, θηλ. αἰσχρότης.

Laidíre, (ísco) καὶ **Laidáre**, (láido) καταισχύνω, μολύνω, μιαίνω. **Laidíto**, μετ.

Láido, ἀρ. αἰσχρὸς, μιαρὸς, δυσώδης, ἄπαστρος, οὐχὶ μόνον ὑλικῶς, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς.

L' altr' jéri, προχθές.

Láma, θηλ. πεδιάς, κάμπος· ἔτι, πέταλον, λάμα.

Lambénte, κοιν. λείχων, γλείφων.

Lambiccáre, (lambícco) σταλάζω, ἀποστάζω διὰ τοῦ ἀλαμβύκου. Μεταφ. ἐξετάζω, μὲ ἀκρίβειαν. Καὶ, **Lambiccársi il cervéllo**, βασανίζω, στρεβλόω, καταζαλίζω τὸν νοῦν μου, τὸν μυελόν μου. **Lambiccáto**, μετ.

Lambiccáto, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ αἰθέριος οὐσία, τὸ οὐσιῶδες πράγματος τινός.

Lambícco, καὶ **Limbícco**, τὸ ῥεμπίκι, λαμπῆκος.

Lambiménto, ἀρ. λεῖγμα, γλείψιμον.

Lambíre, (ísco) λείχω, γλείφω.

Lambitívo, ἀρ. εἶδος ἰατρικοῦ, ὁποῦ γλείφεται.

Lambrúsca, καὶ **Lambrúzza**, θ. καὶ **Lambrúsco**, ἀρ. ἀγριάμπελος.

Lamentábile, κοιν. θρηνώδης.

Lamentánza, **Lamentazióne**, θηλ. καὶ **Laménto**, ἀρ. θρῆνος, ὀδυρμός, παραπόνεσις.

Lamentársi, (mi laménto) θρηνῶ, ὀδύρομαι, παραπονοῦμαι. **Lamentáto**, μετ.

Lamentévole, κοιν. καὶ **Lamentatório**, ἀρ. θρηνώδης, παραπονετικός.

Lamentevolménte, ὀδυρτικῶς, πενθικῶς.

Lamentóso, ἀρ. θρηνώδης, γεμάτος παράπονα.

Lámia, θηλ. εἶδος ἰχθύος μεγάλου σώματος καὶ τερατώδους λαιμοῦ· λάμια.

Lamicáre, ῥῆμ. ἀπρόσωπ. (lámica) ψυχαλίζει.

Lamiéra, θηλ. εἶδος θώρακος.

Lámina, θ. ἰδὲ **Láma**.

Laminóso, ἀρ. πεταλώδης, ἔχων πέταλα, πεταλοειδής.

Lámmia, θηλ. μάγισσα, στρίγλα.

Lámpa, θ. φῶς, λάμψις.

Lámpada, καὶ **Lámpana**, καὶ **Lámpade**, θ. λαμπάς, λύχνος, καντήλα.

Lampanájo, ἀρσεν. λυχνοποιός, καντηλοποιός.

Lampánte, κοιν. λαμπρός, λάμπων.

Lampáre, καὶ **Lampeggiáre**, (éggio) λάμπω.

Lampéggio, καὶ **Lampeggiaménto**, ἀρ. ἀστραπὴ, λάμψις.

Lámpo, ἀρ. ἡ ἀστραπή.

Lampóne, καὶ **pióne**, ἀρ. βάτος ἰδαία· ὀμέουρον, πωρικὸν παρομοιάζον τὰ συκάμινα, le móre.

Lampréda, θηλ. μύραινα, εἶδος ἐγχέλυος, a lambéndis pétris, παρὰ τοῦ λείχειν τὰς πέτρας· καὶ **Lampredótto**, ἀρ. μύραινα νέα· καὶ εἶδος φαγητοῦ ἀπό τὰ ἐντόσθια τοῦ μοσχαρίου καὶ ἄλλων ζώων.

Lána, θ. τὸ ἔριον, τὸ μαλί. **Bátter la lána**, λέγεται ἐπὶ συνουσιασμοῦ ἀνδρὸς μετὰ γυναικός. Καὶ, **Disputár délla lána caprína**, φιλονεικεῖν περὶ ὄνου σκιᾶς.

Lanajuólo, ἀρ. ἐριουργός.

Lánce, θ. ἰδὲ **Biláncia**.

Lancétta, θ. μικρὰ λόγχη· καὶ τὸ φλεβότομον, τὸ νυστέριον. Καὶ ὁ γνώμων, τό σίδηρον εἰς τὰ ὡρολόγια τὸ δεικνῦον τὴν ὥραν.

Láncia, θ. λόγχη, δόρυ.

Lanciáre, ἀκοντίζω, κονταρεύω, ῥίπτω μὲ δύναμιν· καὶ κτυπῶ, πληγόνω μὲ λόγχην, ἀκόντιον, δόρυ. **Lanciársi**, mi láncio, ῥίπτομαι μὲ ὁρμήν.

Lanciáta, θηλ. βολὴ δόρατος, ἀκοντίου· καὶ πληγὴ μὲ αὐτὸ τὸ ὅπλον.

Láncio, ἀρσεν. μέγα πήδημα. **Di primo láncio**. εὐθὺς, κατὰ πρώτην προσβολήν.

Lancioniére, καὶ **Lanciatóre**, θ. ἀκοντιστής.

Lanciottáre, (lanciótto) πλήττω, πληγόνω μὲ λόγχην, ἢ ἀκόντιον.

Lanciottáta, θηλ. πληγὴ μὲ ἀκόντιον.

Lanciótto, ἀρ. ἀκόντιον.

Lanciuóla, ἰδὲ **Lancétta**, καὶ εἶδος χόρτου.

Lánda, θηλ. πεδίον, πεδιὰς, κάμπος.

Lánfa, θ. ἐπίθετον ὕδατος ἐξ ἀνθέων κιτρίας.

Langrávio, ἀρ. ἀξίωμα τι ἐν Γερμανίᾳ.

Languénte, κοιν. παρακμάζων, χαῦνος, ἀδύνατος, μαραινόμενος.

Languidaménte, ἀτόνως, ἀδύνατα, ἀχαρνᾶ.

Languidézza, θ. ἀσθένεια, ἀτονία, μάρανσις, ἀχαμνοσύνη.

Lánguido, θηλ. χαλαρὸς, μαραιμένος, ἀδύνατος.

Languíre, (**languísco**) ἀσθενῶ, μαραίνομαι.

Languóre, ἀρ. ἀσθένεια, ἀδυναμία, μάρανσις.

Laniáre, (**lánio**) σπαράττω· λέξ. Λατ.

Laniére, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.

Lanífero, ἀρ. ἀνήκων εἰς τὸ ἔριον (μαλί) ἢ ἐριοφόρος.

Lanifício, ἀρ. ταλασιουργία, ἐριουργία. Λατ.

Lanífico, ἀρ. ἐριώδης, ἀνήκων εἰς μαλί.

Láno, ἀρ. εἰρίνεος, μαλινος· ἐπίθ. ῥούχου.

Lanóso, ἀρ. ἐριώδης, γεμάτος μαλί.

Lantérna, θ. φανὸς, φανάρι. **Lantérna mágica**, μηχανή, ὄργανον δί οὗ, ἐξ ἀνταναχλάσεως, μεγαλύνονται, ἢ παρασταίνονται μακρόθεν εἰκόνες, πρόσωπα, κτλ. ὡσάν ζωγραφισμένα. **Mostráre**, ἢ **dáre altrúi lúcciole per lantérne**: ἀπατᾶν τινὰ δείχνωντάς του μικρὰ πράγματα διὰ μεγάλα, ἢ ἕνα δί ἄλλο.

Lanternájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων καὶ πωλῶν φανάρια.

Lanternúto, ἀρ. λεπτός, ξηρὸς ὥσπερ φανάρι. χλευαστ.

Lanúgine, θ. χνοῦς. δηλαδὴ αἱ πρῶται ἁπαλαὶ τρίχες τοῦ γενείου. χνοῦδι· ὅθεν.

Lanuginóso, ἀρ. χνοώδης.

Lanúto, ἰδὲ **Lanóso**.

Lánzo, ἀρ. πεζός στρατιώτης Γερμανός.

Laónde, διὰ ταῦτα, διὰ τοῦτο.

Lapázio, ἀρσεν. λάπαθον, χόρτον.

Lápida, θ. πέτρα, κυρίως ἡ σκεπάζουσα τὸν τάφον.

Lapidáre, (**lápido**) λιθοβολῶ. **Lapidáto**, λιθοβολημένος.

Lapidário, ἀρ. ἰδὲ **Giojelliere**.

Lapidazióne, θηλ. λιθοβολία. καὶ **Lapidatóre**, ἀρ. λιθοβόλος. Λατ.

Lápide, ἰδὲ **Lápida**. καὶ λίθος πολύτιμος.

Lapídeo, ἀρ. λίθινος.

Lapidóso, ἀρσεν. πετρώδης, λιθώδης.

Lapilláre, (**lapíllo**) εἰς λιθάρια συντρίβω, λεπτύνω.

Lapíllo, ἀρ. λιθάριον, λιθαράκι· καὶ λίθος πολύτιμος.

Lápis, ἀρ. πέτρα φυσική, πολλά σκληρά, δί ἧς οἱ Ζωγράφοι κάμνουν τά σχέδιά των. Λέγεται καί **Matíta**, **Amatíta**, καὶ **Cinábro minerále**, αἱματίτης, γραφεῖον κόκκινον.

Lapisarméno, ἀρ. εἶδος πέτρας ὁμοίας τῇ ἑπομένῃ.

Lapislázzalo, **zoli**, ἢ **zuli**, ἢ **lázzari**. ἀρ. λίθος πολύτιμος κυανοειδὴς μὲ φλέβας χρυσάς. Λαζουλί.

Láppe Láppe, (σὺν τῷ **Fáre** ῥήμ.) ἐπιθυμῶ περικαῶς.

Láppola, θ. ξανθίον, εἶδος χόρτου, κολιτζίδα.

Laqueáto, ἀρ. σανιδωμένος. ἰδὲ **Soffittáto**. Λατ.

Lardáre, καὶ **Lardelláre**, (**lárdo**, καὶ **lardéllo**) βάνω λαρδὶ εἰς τά ὀπτητέα· ὅθεν· **Lardáto**, λαρδωμένος.

Lardatúra, θηλ. ἄρτυμα μὲ λαρδί.

Lardéllo, ἀρσεν. κομμάτι λαρδί.

Lárdo, ἀρσεν. ὕειον λίπος, τὸ λαρδί. ἔτι, χοίρειον κρέας παχὺ καί ἁλατισμένον· ὅπερ λέγεται καὶ **Lardóne**.

Largaménte, πλατέως, δαψιλῶς.

Largáre, ἰδὲ **Allargáre**,

Largheggiáre, (**éggio**) δίδω πλήρη ἄδειαν, καί ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν τί· ἔτι, μεταχειρίζομαι ἐλευθεριότητα, πλουσιοπαροχίαν εἰς χαρίσματα, κτλ. Καὶ **Largheggiár di paróle**, εἶναι πλουσιοπάροχος εἰς λόγια, εἰς ὑποσχέσεις.

Larghézza, θηλ. πλάτος· ἔτι, ἐλευθεριότης, (ἁπλοχερία)· καί εὐπορία, περισσία, ἀφθονία· καὶ ἄδεια, ἐλευθερία.

Largíre, (**ísco**) χαρίζω· **Largíto**, μετ.

Largità, θηλ. ἐλευθεριότης, μεγαλοπρέπεια, μεγαλοδωρία.

Largizióne, θηλ. δῶρον, χάρισμα.

Lárgo, ἀρσεν. πλατύς· καὶ

μεγαλόδωρος, ἁπλόχειρος, καὶ δαψιλής, πλουσιοπάροχος. Καὶ οὐσιαστ. πλάτος, διάστημα. Καὶ ἐπιῤῥ. ἀντὶ τοῦ, **Largaménte**.

Largoveggénte, κοιν. ὁ πλατυβλέπων.

Largúra, θ. τόπος πλατύς. κάμπος, μέγα διάστημα.

Lári, πληθ. ἰδὲ **Dei**.

Lárice, ἀρ. λάριξ, πιτυά, δένδρον.

Larínge, θηλ. λάρυγξ, ὁ λάρυγκας.

Lárva, θηλ. σκιὰ νεκροῦ, μορμώ, φάντασμα· ἔτι, προσωπίς.

Laságna, θηλ. λαζάνια, εἶδος ζυμαρικοῦ· ἴσως ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λάγανον.

Lasagnájo, ἀρσεν. ὁ κατασκευάζων καὶ πωλῶν **laságne**.

Lasagnóne, ἀρ. ἄνθρωπος μεγαλόσωμος καὶ εὐήθης.

Lásca, θ. λακίσκος, τριγλὶ, ψάρι.

Lásciaménto, ἀρ. ἄφησις.

Lasciáre, (**láscio**) καταλείπω, ἀφίνω. **Lasciáto**, ἀφιμένος.

Láscio, καὶ **Láscito**, ἰδὲ **Legáto**, οὐσιαστ. Λέγεται **Láscio**, καὶ ἀντὶ τοῦ, **Guinzáglio**, τὸ σχοινίον, ὁποῦ κρατεῖ δεμένον τὸν σκύλον· ἔτι, Διαθήκη.

Lascíva, ἰδὲ **Liscíva**, ἢ **Ránno**. καὶ ταυτὸν τῷ, **Lascivia**.

Lascivaménte, ἀσελγῶς, μὲ ἀσέλγειαν.

Lascívia, θηλ. ἀσέλγεια.

Lascívo, ἀρ. ἀσελγής, ἀκόλαστος.

Laserpízio, ἀρσεν. τὸ σύμφιον, εἶδος κόμμι.

Lássa, θ. ἰδὲ **Guinzáglio**.

Lassáre, (**lásso**) καταπονῶ, κουράζω· ἔτι, ἀφίνω.

Lassatívo, ἀρσεν. μαλακτικός, καθαρτικός.

Lassazióne, καὶ **Lassézza**, θηλ. κόπος, κούρασις.

Lásso, ἀρ. κοπιασμένος· ἔτι, δυστυχής, ἄθλιος.

Lassù, καὶ **Lassúso**, ἐκεῖ ἐπάνω.

Lástra, θηλ. πλάκα.

Lastrajuólo, ἀρ. τεχνίτης ἐργαζόμενος περὶ τὰς πλάκας.

Lastrúto, ἀρ. ἐπίθ. πουλίου πιασμένου μὲ τὴν τζουνόπλακαν.

Lastricáre, (**lástrico**) λιθοστρόνω. **Lastricáto**, μετ.

Lastricáto, καὶ **Lástrico**, ἀρ. οὐσιαστ. τόπος λιθόστρωτος.

Lastricatúra, θηλ. λιθόστρωσις.

Lastróne, ἀρ. πλάκα μεγάλη.

Latébra, θ. σκότος, κρησφύγετον. Λατ. καὶ Ποιητ.

Laténte, κοιν. κρυφός, ἄδηλος, σκοτεινός. Λατ. καὶ **Latenteménte**, λανθανόντως, κρυφᾶ.

Laterále, κοιν. παράπλευρος.

Lateralménte, πλευρόθεν.

Latércolo, ἀρ. μικρὸς πλίνθος, μικρὸν τοῦβλον, πλάκα.

Latére, (ἀπαρεμφ. Λατ.) κρύπτεσθαι, λανθάνειν.

Laterína, θηλ. τὸ ἀφοδευτήριον, ὅπου ῥίπτεται ἡ κόπρος· τὸ ἀναγκαῖον.

Latíbolo, ἀρ. φωλεός. Λατ. ἰδὲ **Nascodíglio**.

Latinaménte, πλατέως, εὐκόλως. Ἀντίκειτ. τῷ, **Strettaménte**. Ἀρχαϊκ. ἔτι, λατινιστί.

Latinísmo, ἀρ. καὶ **Latinità**, θ. λατινικὸς ἰδιωτισμός.

Latinizzáre, καὶ **Latináre**, (**ízzo**, **íno**) λέγω, ἢ μεταφράζω λατινιστί, ἢ δίδω κατάληξιν Λατιν. εἰς λέξιν ἄλλης γλώσσης.

Latíno, ἀρ. οὐσιαστ. γλῶσσα, ἰδίωμα, διάλεκτος· καὶ ἁπλῶς ἡ Λατινική· ἔτι, Λόγος, κατ' ἐξοχήν· ἔτι, θέμα Λατινικ. πρὸς γύμνασιν· ἔτι, παιδεία, ἐπιστήμη. **Dare altrúi il latíno**: κάμνω τὸν Διδάσκαλον κατά τινος, ἤτοι τὸν στοχάζομαι ὡσὰν νήπιον. **Fáre il latíno a cavállo**: ποιῶ τι στανικῶς, δυσαρέστως.

Latíno, ἐπίθ. Λατῖνος· ἔτι, φανερός, δῆλος, σαφής. Καὶ Ἐπιῤῥ. λατινιστί.

Latíssimo, ὑπερθ. τοῦ **Láto**, πλατύς. Λατ.

Latitáre, (**látito**) κρύπτομαι. Λατ.

Latitúdine, θηλ. εὐρύτης, πλάτος.

Láto, ἀρ. πλευρόν· καὶ **Láto**, ἐπίθ. πλατύς. Λατ.

Latomía, θηλ. λατόμιον.

Latóre, ὁ ἐπιφέρων, ὁ φερτής, κομιστής. Λατ.

Latraménto, ἀρ. ὑλαγμός, γαύγισις.

Latráre, (**látro**) ὑλακτῶ, γαυγίζω.

Latráto, ἀρσεν. ὑλαγμός, γάυγισμα.

Latratóre, γαυγιστής.

Latría, θηλ. λατρεία, ἐπὶ Θεοῦ μόνου.

Latrína, ἰδὲ **Laterína**.

Latrocínio, ἀρσεν. κλοπή, κλεψία.

Látta, θηλ. πέταλον, τενεκές, ἢ ἄσπρος πάφυλας.

Lattajuóla, θηλ. γαλαξίς, χόρτον.

Lattajuólo, ἀρ. δόντι ἀπό τά πρῶτα, ὁποῦ εὐγαίνουν εἰς τά βυζαγάρικα ζῶα.

Lattánte, κοιν. ὁποῦ δίδει, ἤ λαμβάνει τό γάλα, βυζάνει ἤ βυζάνεται.

Lattáre, (látto) τρέφω μέ γάλα, καί οὐδέτερ. θηλάζω, βυζάνω.

Lattáta, θηλ. εἶδος ποτοῦ μετά ἀμυγδάλων, σπόρων πεπονίου, κτλ.

Lattáto, ἀρσεν. γαλακτικός, γαλακτώδης, λευκός ὥσπερ γάλα.

Lattatríce, θηλ. τροφός, τιθήνη, βυζάστρα.

Látte, ἀρ. τό γάλα. Cápo di látte, κορυφή γάλακτος, τό ἀθόγαλον. (καϊμάκι).

Latteggiánte, κοιν. ἔχων γάλα· καί Latténte, κοιν. τρέφων, δίδων γάλα.

Látteo, ἀρσεν. γαλακτώδης. La vía láttea, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ γαλαξίας.

Latteruólo, ἀρ. γάλα πηκτόν, γαλακτόπητα. (γιαγοῦρτι).

Latticínio, ἀρ. γαλακτερόν φαγητόν, τά γαλακτερά.

Latticinóso, καί Lattífero, ἀρ. γαλακτερός, ἐπί φυτῶν καί δένδρων· ἔτι, γαλακτοειδής, ἔχων χρῶμα, ἤ οὐσίαν γάλακτος.

Lattifíccio, ἀρ. χυλός γαλακτώδης, γάλα, ὁποῦ εὐγαίνει ἀπό τήν συκιάν, καί ἀπό ἄλλα φυτά.

Lattíme, ἀρσεν. ἀχῶρες, ἤ πυτηρώδης λαῖρα τῆς κεφαλῆς τῶν βρεφῶν.

Lattimóso, ἀρσεν. ἔχων ἀχῶρας.

Lattónzolo, καί Lattónzo, ἀρ. μόσχος ἔτειος, ἑνός χρόνου.

Lattováro, Lattuáro, καί Lattuário, ἀρ. ἔκλειγμα. Σύνθετόν τι ἐκ διαφόρων ἰατρικῶν πραγμάτων, οὗ τινος ἡ ὕλη καί βάσις εἶναι τό μέλι, καί ἡ ζάχαρη.

Lattúga, θηλ. θρίδαξ, τό μαροῦλι.

Láva, θηλ. ὕλη τις ὁμοία τῷ γυαλίῳ, ἥτις ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἐκρήξεων τινός τῶν Ἡφαιστείων ὀρέων τρέχει ὡς πύρινος χείμαῤῥος, καί ἔπειτα σκληρύνεται ὡς πέτρα.

Lavacápo, ἀρ. ἐπίπληξις, ἐπιτίμισις, ὕβρις μετά ἀπειλῆς καί ὀργῆς.

Lavacéci, ἀρ. οὐτιδανός ἄνθρωπος, ἀνόητος, ἀχρεῖος.

Lavácro, ἀρ. λουτρόν.

Lavágna, θηλ. ἀρδωσία, εἶδος λίθου.

Lavamáne, καί Lavamáni, ἀρ. σκεῦος τρίποδον διά τό πλύσιμον τῶν χειρῶν.

Lavaménto, ἀρ. πλύσιμον.

Lavandája, καί Lavandára, θηλ. ἡ πλύστρα.

Laváre, (lávo) πλύνω. Laváto, πλυμμένος.

Lavascodélle, ἀρ. ἰδέ Guáttero.

Lavatívo, ἀρ. κλυστήριον.

Lavatójo, ἀρ. πλυστήριον, λουτρόν.

Lavatúra, καί Lavazióne, θ. λοῦσις, πλύσιμον· καί τά ἀποπλύματα.

Láuda, θηλ. ὕμνος εἰς τόν Θεόν, ἤ εἰς τούς Ἁγίους του.

Laudábile, κοιν. ἐπαινετός.

Laudabilménte, ἐπαινετικῶς.

Láudano, ἀρ. κόμμι τοῦ λήδου δένδρου, τό λάδανον.

Laudáre, (láudo) ἐπαινῶ. Laudáto, ἐπαινεμένος.

Laudatóre, ἀρ. ἐπαινετής.

Láude, καί Laudazióne, θηλ. ἔπαινος.

Laudévole, κοιν. ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.

Laudevolménte, ἐπαινετικῶς, μετά ἐπαίνου.

Lavéggio, ἀρ. εἶδος λέβητος· ἔτι, μικρόν ἀγγεῖον, εἰς ὅ βάνεται φωτία διά ζέστασιν τῶν χειρῶν. (Οἱ Βενετοί, Scaldíno).

Lavoracchiáre, (lavorácchio) ἐργάζομαι· δουλεύω ὀλίγον, ἀργᾶ, καί χωρίς προθυμίαν· ὑποκορ. τοῦ Lavoráre.

Lavoránte, ἀρσεν. ἐργάτης, δοῦλος ἐργαστηρίου.

Lavoráre, (lavóro) ἐργάζομαι, δουλεύω.

Lavoratívo, καί Lavoratío, ἀρσεν. γεωργήσιμος, ἐπιτήδειος εἰς τό νά δουλευθῇ· ἐπίθ. γῆς, ἤ κάμπου.

Lavoráto, ἀρ. οὐσιαστ. ἀγρός εἰργασμένος· καί ἐπίθ. εἰργασμένος, καλλιεργημένος.

Lavoratóre, ἀρ. ἐργάτης, χωριάτης Lavoratríce, θ.

Lavorazióne, θ. Lavóro, Lavoréccio, καί Lavorío, ἀρ. ἔργον, ἐργασία.

Lavorería, καί Lavoriéra, θηλ. ἀγρός, ὁ τόπος ὅπου γίνονται τά γεωργικά ἔργα.

Lavoriétto, ἀρ. μικρά ἐργασία, μικρόν ἔργον.

Láurea, θ. δαφνίς, ὁ δάφνινος στέφανος.

Laureáto, ἀρ. δαφνηφόρος.

Laureazióne, θηλ. δαφνηφορία, δαφνοστεφάνωσις.

Láureo, ἀρ. δάφνινος. Λατ.

Lauréola, θ. χαμαιδάφνη.

Lauréto, ἀρσεν. ὁ δαφνών, δαφνότοπος.

Lauricomo, ἀρ. δαφνόκομος.

Laurino, ἀρσεν. δάφνινος.

Láuro, ἀρσεν. δάφνη.

Lautaménte, πολυτελῶς.

Lautézza, θ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια.

Láuto, ἀρσεν. πολυτελής, λαμπρός, πλουσιοπάροχος.

Lazzerétto, ἀρ. λοιμοκομεῖον.

Lazzeruóla, θ. ὁ καρπὸς τοῦ **Lazzeruólo**, ἀρ. δένδρον, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς ὁμοιάζει τὰ κεράσια.

Lazzézza, καὶ **Lazzità**, θ. δριμύτης, στυφνότης γεύσεως.

Lázzo, ἀρ. στυπτικός, στυφνός.

Lázzo, οὐσιαστ. ἀρ. παιδιά, σχῆμα γελοῖον, δι' οὗ οἱ μῖμοι κινοῦσιν εἰς γέλωτα τοὺς ἀκροατάς. Tenére, ἢ Réggere il lázzo, σημ. τὸ συμφωνεῖν, συμβοηθεῖν εἰς τὸ περιγελᾷν τινά.

Le, αἱ. τὸ πληθ. τοῦ La, ἄρθρου θηλ.

Le, αἰτιατ. πληθ. τῆς Ella θηλ. Ἀντωνυμ. (ἐκείνας) ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἐστι Δοτική, καὶ σημαίνει A léi, ἐκείνη.

Leále, κοιν. πιστός.

Lealménte, πιστῶς.

Lealtà, θ. πίστις, πιστότης.

Leárdo, ἀρσεν. ἄλογον λευκόν, ἄσπρον.

Lébbra, θηλ. ελεφαντίασις, λέπρα.

Lebbróso, ἀρσεν. λεπρός.

Leccaménto, ἀρ. καὶ **Leccatúra**, θ. γλείψιμον.

Leccánte, κοιν. ὁ γλείφων.

Leccapestélli, ἀρ. ἴδε Leccóne. καὶ λέγεται χλευαστ. ἐπὶ οὐτιδανοῦ καὶ ἀχρείου ἀνθρώπου.

Leccapiátti, ἀρ. παράσιτος, λαίμαργος, λιξιάρης.

Leccáre, (lécco) λείχω, γλείφω. **Leccáto**, γλειμμένος, ὡς ἐπίθ. λόγου σημκομψός, γλαφυρός.

Leccataménte, ἄγαν σπουδαίως.

Leccatóre, καὶ **Leccárdo**, ἀρ. λίχνος, λαίμαργος, λιξιάρης.

Leccéto, ἀρ. πρινών, τόπος γεμάτος πρίνους. Μεταφ. λαβύρινθος, ἐμπέρδευμα.

Léccio, ἀρ. πρίνος, δένδρον.

Lécco, οὐσιαστ. ἀρ. σκοπός, τὸ σημάδι ἐν τῷ παίζειν τὴν σφαῖραν, κτλ. Λαμβάνεται, καὶ ἀντὶ τοῦ Leccornía.

Leccóne, ἀρ. λίχνος, λαίμαργος. **Lecconéssa**, θ.

Lecconería, καὶ **Leccornía**, θ. λαιμαργία, φαγητὸν ὀρεκτικόν, ἴδιον τῶν λαιμάργων· πλεονεξία.

Leccúme, ἀρ. πρᾶγμα ὀρεκτικόν, καὶ Μεταφ. δυνατὸν ἐρέθισμα.

Lécere, ἴδε Lícere.

Lecitaménte, θεμιτῶς, πρεπόντως, συγχωρημένα.

Lécito, καὶ **Lícito**, ἀρ. θεμιτόν, συγχωρημένον.

Lédere, (lédo) βλάπτω. Lési, ledésti, κτλ. παρακ. Léso, βεβλαμμένος. Λατ.

Léga, θ. συνθήκη, συμμαχία· ἔτι, ποιότης, ἴδιον τῶν μετάλλων, ἐξ ὧν γίνονται τὰ νομίσματα· ἔτι, ἀριθμὸς μιλίων· ἔτι, ὄνομα τάγματος πολεμικοῦ εἰς τὰ χωρία.

Legáccia, θηλ. καὶ **Legáccio**, καὶ **Legácciolo**, ἀρ. δεσμός.

Legággio, ἀρ. σημείωσις, κατάλογος, φατοῦρα παρὰ τοῖς ἐμπόροις.

Legagióne, θ. δέσις, δεσμός, δέσιμον.

Legále, κοιν. νομικός.

Legalità, θηλ. αὐθεντία, ἐπικύρωσις.

Legalménte, νομίμως.

Legáme, καὶ **Ligáme**, ἀρ. δεσμός.

Legaménto, ἀρ. δέσιμον, καὶ ἕνωσις.

Legáre, καὶ **Ligáre**, (légo) δεσμεύω, δένω· ἀντίκ. τῷ Sciórre. ἔτι, ποιῶ συμμαχίαν, συνθήκην, συντροφίαν· αὐτοπαθ. ἔτι, ποιῶ ληγάτα εἰς τὰς διαθήκας· ὅθεν.

Legatário, ἀρσεν. ἐκεῖνος ὑπὲρ οὗ ἔγινε τὸ ληγάτον.

Legáto, οὐσιαστ. ἀρ. πρέσβυς, ἀποκρισάριος, καὶ ἐξαιρέτως ὁ τοῦ Πάπα· ἔτι, ἀντὶ τοῦ Lásciο, ἢ Láscito, ληγάτον, ἐκεῖνο τὸ δῶρον, ὅπερ ἀφίνει τις μὲ τὴν διαθήκην του, διὰ νὰ τὸ λάβῃ ἀπὸ τὸν κληρονόμον (dall' eréde) ὁ Ληγατάριος, δηλαδὴ ἐκεῖνος. εἰς τὸν ὁποῖον ἀφέθη τὸ δῶρον αὐτό.

Legáto, μετ. παρὰ τοῦ Legáre, δεδεμένος.

Legatúra, θηλ. δέσις, δέσιμον.

Legazióne, θ. πρεσβεία. Καὶ ὁ τόπος ὅπου ἔχει ἐξουσίαν, δικαίωμα ὁ πρέσβυς.

Légge, θηλ. νόμος.

Leggénda, θηλ. σύντομος

διήγησις παρά τοῖς Θεολόγοις. Τὴν σήμερον δηλοῖ σύντομον Ἱστορίαν μικροῦ λόγου, ὀλίγης ὑποθέσεως, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μυθώδη, καὶ ἄχρηστον.

Leggendájo, ἀρ. ὁ πωλῶν οὐτιδανάς ἱστορίας.

Leggendário, ἀρ. συναξάριον.

Léggere, (léggo) ἀναγινώσκω, διαβάζω· ἔτι, διδάσκω, ἐξηγῶ. Léssi, παρακ. Létto, μετ.

Leggerézza, καὶ Leggierézza, θ. κουφότης, ἐλαφρότης, καὶ ἀκαταστασία.

Leggiadraménte, κομψῶς, δεξιῶς, ἐμμελῶς.

Leggiadría, θ. κομψότης, εὐκοσμία, χαριεντισμός.

Leggiádro, ἀρ. κομψὸς, ὡραῖος, εὐπρεπής.

Leggíbile, κοιν. εὐανάγνωστος, εὐκολοδιάβαστος.

Leggieraménte, ἰδὲ Leggierménte.

Leggiéro, Leggiére, καὶ Leggiéri, ἀρ. κοῦφος, ἐλαφρός. ἀντίκ. τοῦ Gráve.

Leggierménte, (καὶ ἄνευ τοῦ i) κούφως, ἐλαφρᾶ, εὐκόλως. καὶ Di leggiéri, ἐπίῤῥ. εὐκόλως.

Leggierúcolo, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Leggiéro.

Leggío, ἀρ. ἀναγνωστήριον. ὄργανον ξύλινον ἐφ' οὗ τίθενται τὰ βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν. Ἀναλόγιον. κοινότ. Lettoríno.

Leggitóre, ἀρ. ἀναγνώστης.

Legionário, ἀρ. ὁ τοῦ τάγματος, ταγματικός.

Legióne, θ. λεγεὼν, τάγμα στρατιωτῶν, οὕτω παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενον.

Legislatóre, ἀρ. νομοθέτης. Λατ.

Legislazióne, καὶ Legislatúra, θηλ. νομοθεσία.

Legísta, ἀρ. νομοθέτης, καὶ νομικός.

Legíttima, θηλ. τὸ νόμιμον, τὸ μέρος τῆς πατρικῆς κληρονομίας, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφαιρεθῇ εἰς τὰ τέκνα.

Legittimaménte, νομίμως.

Legittimáre, (legíttimo) ποιῶ γνήσιον. Legittimáto, ὁ δηλωθεὶς γνήσιος.

Legittimazióne, θ. γνησιοποίησις.

Legíttimo, ἀρ. γνήσιος, νόμιμος.

Légna, ἰδὲ Légne.

Legnággio, καὶ Li.. ἀρ. γενεά.

Legnajuólo, καὶ Legnamáro, ἀρσεν. ξυλουργός.

Legnáme, ἀρσεν. τὰ ξύλα.

Legnáre, (légno) ξυλεύομαι, κόπτω ξύλα· ἔτι, δέρω· χυδαϊκ.

Legnáta, θ. ξυλιά, ῥαβδία.

Légne, καὶ Légna, θ. πληθ. τὰ ξύλα διὰ τὴν φωτίαν.

Légno, ἀρσεν. ξύλον· ἔτι, πλοῖον, καράβι. Légno sánto, εἶδος ξύλου ἐκ τῆς Ἰνδίας.

Legnóso, ἀρσεν. ξυλώδης.

Legorízia, ἰδὲ Regolízia.

Legúme, ἀρ. ὄσπριον. Legúmi, τὰ ὄσπρια.

Léi, Ἀντων. θηλ. εἰς τὰς πλαγίας τοῦ Ella.

Lelláre, (léllo) διστάζω, ἀργῶ εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσω, εἰς τὸ νὰ κάμω τι· χυδαϊκ.

Lémbo, ἀρ. κράσπεδον, ἡ κάτω ποδιὰ τοῦ φορέματος.

Lémma, ἀρ. λῆμμα. Γεωμετρ.

Lémme lémme, ἐλαφρῶς, σιγὰ σιγά.

Léna, θηλ. ἀναπνοή. Μεταφ. ῥώμη, δύναμις.

Lenáre, ἰδὲ Allenáre.

Léndine, ἀρ. (ἐνίοτε καὶ θηλ.) ἡ κόνιδα, αὐγὸν φθήρας. Εἰς τὸ Πληθ. Léndine, καὶ Léndini.

Lendinélla, θ. εἶδος ῥούχου χοντροῦ.

Lendiníno, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Léndine.

Lendinóso, ἀρ. ἔχων κόνιδας, κονιδιάρης.

Léne, κοιν. ἤπιος, πρᾶος, φιλάνθρωπος. Λατ.

Leniénte, κοιν. καταπραΰνων.

Lenificaménto, καὶ Leniménto, ἀρσεν. ἠπίαμα, μαλάκωμα.

Lenificáre, (leníſico) ἠπιάω, πραΰνω, μαλακαίνω. καὶ Lenire, (ísco) Λατ. ταυτοσήμ.

Lenità, θ. ἠπιότης, πραότης.

Lenitívo, καὶ Lenificatívo, ἀρσεν. καταπραϋντικὸς, μαλακτικός.

Léno, ἀρ. ἀσθενὴς, ἀδύνατος, χαῦνος· ἀργός· καὶ λυγώδης, ἄκαμπτος.

Lenocínio, ἀρ. μαστρωπεία, θέλγητρον.

Lentággine, θ. ἀγριοδάφνη.

Lentaménte, βραδέως, ἀργᾶ.

Lentáre, ἰδὲ Allentáre.

Lénte, θ. φακῆ, ὄσπριον. καὶ ὁ ὑάλινος φακός.

Lénte palústre· καὶ Lentícchia, ἢ Lente civája, θ. εἶδος χόρτου φυομένου εἰς τὰς λίμνας, εἰς τὰ στεκάμενα νερά. φακή.

Lentézza, θ. καὶ Lentóre, ἀρ. ῥαθυμία, ἀργία.

Lentíggine, καὶ Lintíggine, θ. φακὸς, μέλασμα, ση-

μεῖον τι φακοειδὲς εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὸ πρόσωπον.

Lentigginóso, καὶ Lintigginóso, ἀρσεν. φακώδης.

Lentíschio, καὶ Lentísco, σχοῖνος, δένδρον τι.

Lénto, ἀρ. καὶ Lénte, κοιν. βραδὺς, ἀργός· καὶ χαῦνος. Καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ, Lentaménte.

Lénza, καὶ Lénsa, Θηλ. γραμμὴ ἀγκιστρωτὴ πρὸς τὸ ψαρεύειν· ἔτι, ζώνη λινῆ· παρὰ τοῦ ἀρχαϊκ. ῥήμ. Lenzáre, φασκιόνω· ὅθεν, Lenzáto, φασκιωμένος.

Lenzuólo, ἀρ. (πληθυντ. i lenzuóli, καὶ le lenzuóla, Θ.) σινδὼν, τὸ σεντόνι.

Leofánte, ἴδε Liofánte.

Leóne, ἀρ. λέων, τὸ λεοντάρι. Leoncéllo, καὶ Leoncíno, ὑποκορ.

Leonéssa, Θηλ. λέαινα.

Leoníno, ἀρσεν. λεόντειος.

Leopárdo, ἀρ. λεοπάρδαλις· γράφ. πάντα καὶ διὰ τοῦ Li.

Lépido, ἀρ. χαρίεις, ἀστεῖος.

Leporário, καὶ Leporájo, ἀρσεν. λαγωτροφεῖον.

Leporíno, ἀρσεν. λαγῷος.

Léppo, ἀρ. κνίσσα, ὀσμὴ, καπνὸς ὅταν καίηται πάχος, ἢ κρέας.

Leprájo, ἀρ. λαγωτροφεῖον. καὶ ὁ φύλαξ τῶν λαγωῶν.

Lépre, Θηλ. λαγώς.

Lepróne, ἀρ. νέος λαγώς.

Leprótto, καὶ Leprátto, ἀρ. λαγώδιον, μικρὸς λαγός.

Lerciáre, (lércio) μολύνω, λερώνω.

Lércio, ἀρ. μεμολυσμένος, λερωμένος.

Léro, ἀρ. ὄροβος, ὀρόβιον, ἢ ῥόβι· εἶδος ὀσπρίου. λέγεται καὶ Véggiolo, καὶ Capogírlo.

Lésina, Θ. τὸ ῥαφίον, τὸ τζαγκαρόσουβλον· ἔτι, ἄκρα φειδωλή· καὶ ὁ φιλάργυρος.

Lesióne, Θ. βλάψις, ζημία.

Léso, ἀρ. (ἀπὸ τοῦ Lédere) βλαφθεὶς, ζημιωμένος. Λατ.

Lessáre, (lésso) ἑψέω, βράζω, ψαίνω, μαγειρεύω· Lessáto, καὶ Lésso, βρασμένος.

Lessatúra, Θηλ. ἕψησις, βράσις.

Léssico, ἀρσεν. λεξικόν.

Lessicógrafo, ἀρ. λεξικογράφος.

Lésso, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ βραστόν.

Lestézza, Θηλ. ἑτοιμότης, ἐπιτηδειότης.

Lésto, ἀρ. ἐπιδέξιος, ἕτοιμος, ταχὺς, ἐλαφρός· καὶ πανοῦργος.

Letamájo, ἀρ. κοπρὼν, τόπος, ἢ σωρὸς τῆς κοπρίας.

Letamajuólo, ἀρ. ὁ συνάζων τὴν κόπρον.

Letamáre, καὶ Letamináre, (letámo) κοπρίζω. Letamáto, καὶ Letaminóso, κεκοπρισμένος.

Letáme, ἀρσεν. κόπρος.

Letaminaménto, ἀρ. Letaminatúra, καὶ Letaminazióne, Θ. κόπρισις.

Letaníe, καὶ Letáne, Θ. πληθυντ. λιτανεῖαι.

Letargía, Θηλ. καὶ Letárgo, ἀρ. λήθαργος. Letárgico, ἀρ. ληθαργικός.

Leticóso, ἴδε Litigióso.

Letificáre, (letífico) εὐφραίνω. Letificáto, μετ.

Letíggine, καὶ Litíggine, Θ. ἴδε Lentíggine, κτλ.

Letízia, Θηλ. χαρά.

Léttera, Θ. γράμμα, λέξις, ἐπιστολή, παιδεία. Καμβιάλη. Léttra, μετὰ συγκοπ. Ποιητ. Letterína ὑποκορ.

Letterále, κοιν. τὸ κατὰ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων, τὸ διαφέρον τοῦ ἀλληγορικοῦ.

Letteralménte, κατὰ λέξιν, κατὰ τὸ γράμμα.

Letterário, ἀρ. γραμματικὸς, ἀνήκων εἰς γράμματα, πεπαιδευμένος.

Letteráto, ἀρσεν. πεπαιδευμένος, γραμματισμένος.

Letteratúra, Θηλ. ἡ γραμματεία, ἡ παιδεία.

Letteréccio, ἀρ. ἀνήκων εἰς κλίνην, εἰς κρεββάτι.

Lettiéra, Θηλ. τὰ ξύλα, τὰ σανίδα, καὶ ἡ ῥάχη τοῦ κρεββατίου.

Lettíga, καὶ Lettíca, Θηλ. φορεῖον. (ταχτερβάνι).

Létto, ἀρ. κλίνη, τὸ κρεββάτι. Lettíno, Letticciuólo, Letticéllo, καὶ Lettúccio, ὑποκορ. Létto del fiúme, τὸ ῥεῖθρον, ὁ πάτος τοῦ ποταμοῦ.

Létto, (παρὰ τοῦ Léggere) ἀνεγνωσμένος.

Lettoráto, ἀρ. τὸ τάγμα, ἀξίωμα τοῦ Ἐκκλησ. Ἀναγνώστου. λέξ. τῆς συνηθ.

Lettóre, καὶ Leggitóre, ἀρ. ἀναγνώστης· ἔτι, δημόσιος διδάσκαλος· καὶ ἀντὶ τοῦ Elettóre· ἔτι, ὁ Ἐκκλησ. ἀναγνώστης.

Lettoría, Θ. τὸ ἀξίωμα, τὸ ὀφφίκιον τοῦ δημοσίου διδασκάλου.

Lettúra, Θηλ. ἀνάγνωσις· ἴδε καὶ Lettoría.

Léva, θ. μοχλὸς, τὸ ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον κινοῦμεν τὰ βάρη· καὶ συλλογὴ, καταγραφὴ στρατιωτῶν.

Levábile, κοιν. εὐαφαίρετος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀφαιρεθῇ, νὰ σηκωθῇ.

Levaldína, θηλ. κλοπὴ, κλέψιμον.

Levánte, ἀρσεν. Ἀνατολή· ἔτι, ὁ εὖρος, ἄνεμος.

Leváre, (lévo) ὑψώνω, σηκώνω· ἔτι, ἀφαιρῶ· ἔτι, ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω. Καὶ ἀντὶ τοῦ, **Importáre**. **Ciò póco léva**: τοῦτο ὀλίγον διαφέρει, ἤτοι χρήζει, ἀξίζει. **Leváre dal sácro fónte**: γίνομαι ἀνάδοχος τινός. **Levár génti, milízie, κτλ.** συλλέγειν στρατιώτας. **Leváre**, λέγ. καὶ τὸ ἀνατέλλειν τῶν πλανητῶν, καὶ παντὸς ἄλλου ἀστέρος, καὶ Αὐτοπαθ. Ἐγείρομαι. σηκόνομαι, ἀναχωρῶ.

Leváta, θ. καὶ **Levaménto**, ἀρ. σήκωσις, καὶ ἀναχώρησις. **Di póca, ἢ di gran leváta**, μικροῦ, ἢ μεγάλου λόγου ἄξιος.

Leváto, ἀρσεν. σηκωμένος.

Levatójo, ὡς τὸ, **Pónte levatójo**, γέφυρα δινωτὴ, γεφύριον εὐκολογύριστον, εὐκολοσήκωτον.

Levatríce, θηλ. ἡ μαῖα, μαμή.

Levatúra, ὡς τὸ, **E'ssere di póca, ἢ di píccola levatúra, ἢ Avére póca levatúra**, λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου εὐήθους, κούφου, καὶ ἐλαφροῦ νοὸς, ὁποῦ εὐκόλως πείθεται.

Levazióne, θηλ. ἴδε **Leváta**.

Leucójo, ἀρσεν. λευκόϊον· ἄλλως **Vióla a ciócca**, εἶδος ἄνθους.

Léve, κοιν. ἴδε **Liéve**, κτλ.

Levíssimo, ἀρ. ὑπερθ. ἐλαφρότατος.

Levigáre, (lévigo) ποιῶ λεῖον, ὁμαλόν. λέξ. τῆς συνηθείας.

Levístico, ἀρσεν. ἱπποσέλινον· εἶδος φυτοῦ. Λέγ. καὶ **Libístico**, καὶ **Ligústico**.

Levità, θηλ. κουφότης, ἐλαφρότης.

Levitáre, (lévito) ἴδε **Lievitáre**.

Levítico, ἀρσεν. Λευϊτικὸν, τὸ τρίτον Βιβλίον τῆς Πεντατεύχου.

Lévre, καὶ **Liévre**, ἴδε **Lépre**.

Levriére, ἀρσεν. λαγονικὸς σκύλος.

Leúto, καὶ **Liúto**, ἀρ. κιθάρα, τὸ λαοῦτον.

Lézio, ἀρ. πληθ. **Lézi**, θέλγητρα, χάϊδια, τρόποι τρυφεροὶ, καὶ ἐπιτηδευμένοι τῶν γυναικῶν, διὰ νὰ φαίνωνται εὔμορφοι, καὶ ἀστεῖαι, καὶ τῶν χαϊδεμένων παιδίων.

Lezióne, θηλ. ἀνάγνωσις· ἔτι, τὸ μάθημα· εὑρηται καὶ ἀντὶ τοῦ **Elezióne**.

Leziosággine, θ. μαλακότης, τρυφερότης, τὰ χάδια.

Leziosaménte, τρυφερῶς.

Lezióso, ἀρ. χαϊδεμένος, ἄνοστος.

Lezzáre, (lézzo) κακῶς ὄζω, βρομῶ.

Lézzo, ἀρ. δυσωδία, βρόμα.

Lezzóso, ἀρ. δυσώδης, βρομερός.

Li, μόριον γένους ἀρ. καὶ πληθ. ἀριθμοῦ, τοῦ ἄρθρου **Lo**. ἔτι, **Li**, (Ἀντωνυμ.) ἐκείνῳ, αὐτῷ καὶ ἐκείνους, αὐτούς.

Lì, (ἐπίῤῥ.) ἐκεῖ.

Libaménto, ἀρσεν. λοιβὴ, σπονδὴ, ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐπρόσφερον, ἢ ἐγεύοντο εἰς τὰς θυσίας, ὡσὰν γάλα, κρασὶ, καὶ ἄλλα· καὶ **Libazióne**, ἢ **Libagióne**, θ. χύσις τῶν ὑγρῶν εἰς τὰς θυσίας. λέξ. τῆς συνηθ.

Libámina, θηλ. πληθυντ. σπονδαὶ, θυμιάματα, καπνισμοί.

Libáre, (líbo) λείβω, σπένδω, γεύομαι ἄκροις χείλεσι. Λατ.

Líbbia, θ. τμῆμα ἐλαίας.

Líbbra, θ. ὁλκὴ, βάρος ιβ. οὐγγίων. Καὶ Λίτρα, νόμισμα. Καὶ εἶδος φόρου, δοσίματος.

Libecciáta, θ. ὁρμὴ νότου.

Libéccio, ἀρ. νότος, ἄνεμος.

Libéllo, ἀρ. βιβλιάριον. **Libéllo infamatório**, στηλιτευτικὸν χαρτίον.

Libénte, κοιν. ἄσμενος, θέλων. Λατ.

Liberále, κοιν. ἐλευθέριος, καὶ εὔνους, φιλάνθρωπος. Ἔστι καὶ Ἐπίθ. τῶν ἐλευθέρων, εὐγενῶν τεχνῶν. **A'rti Liberáli**. ἴδε καὶ εἰς τὸ, **Umáno**.

Liberalità, θηλ. ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία.

Liberalménte, ἐλευθερίως, εὐμενῶς.

Liberaménte, ἐλευθέρως.

Liberaménto, ἀρσεν. ἐλευθέρωσις.

Liberáre, (líbero) ἐλευθερώνω, σώζω. **Liberáto**, ἐλευθερωμένος.

Liberatóre, ἀρ. ἐλευθερωτής. **Liberatríce**, θηλ.

Liberazióne, καὶ Liberagióne, θ. ἐλευθέρωσις.

Líbero, ἀρ. αὐτεξούσιος, ἐλεύθερος.

Libertà, θηλ. ἐλευθερία.

Libertinággio, ἀρ. ἀκρασία, ἀσωτεία, ἀταξία τῶν ἠθῶν.

Libertíno, ἀρ. ἰδὲ Licenzióso. λέξ. τῆς συνηθ.

Libérto, καὶ Libertíno, ἀρ. ἀπελεύθερος, ὁ ἀπὸ δούλου γενόμενος ἐλεύθερος.

Libídine, θηλ. ἀσέλγεια, ἀκολασία.

Libidinosaménte, ἀκολάστως.

Libidinóso, ἀρ. ἀσελγής.

Libístico, ἰδὲ Levístico.

Líbito, ἀρ. τὸ δοκοῦν, τὸ ἀρεστὸν, θέλημα. A líbito, κατ' ἀρέσκειαν, κατὰ θέλησιν.

Líbra, θηλ. ζυγὸς, σημεῖον τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου.

Libràjo, ἀρ. βιβλιοπώλης.

Libraménto, ἀρ. στάθμησις.

Libráre, (líbro) σταθμοῦμαι, ζυγοστατῶ, ζυγιάζω. Libráto, μετ.

Librarísta, ἀρ. ὁ ἐμπορευόμενος εἰς βιβλία, ἢ συχνάζων εἰς βιβλιοπώλας καὶ βιβλιοπωλεῖα.

Librazióne, θ. στάθμησις, ζυγίασις.

Librería, θ. βιβλιοθήκη.

Librèttine, πληθ. θ. βιβλιαρίδιον ἀριθμητικόν.

Líbro, ἀρσεν. βιβλίον. Librétto, Librettíno, Libriccíno, Librícolo, Libricciuólo, ὑποκορ.

Líccio, ἀρ. μίτος, μιταριὰ τῶν ὑφαντάδων.

Licénza, καὶ Licénzia, θ. ἄδεια· καὶ ἀσωτεία, ἀχαλίνωτα ἤθη.

Licenziaménto, ἀρ. ἄφεσις, ἄδεια.

Licenziáre, (licénzio) ἀφίημι τινά, δίδω ἄδειαν. Licenziáto, μετ.

Licenziosaménte, ἀτάκτως, μὲ ἀσωτείαν, μὲ περισσὴν ἐλευθερίαν.

Licenzióso, ἀρ. ἄσωτος, ἀχαλίνωτος.

Licéo, ἀρσεν. Λύκειον, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, ἐξ οὗ καὶ τὰ νῦν, λέγονται Licéi, Λύκεια, οἱ δημόσιοι τόποι τῶν γραμματικῶν γυμνασμάτων, τὰ Σχολεῖα.

Lícere, καὶ Lécere, ἐξεῖναι· τὸ ῥῆμα τοῦτο δὲν ἔχει πάρεξ τὸ γ. πρόσωπ. τοῦ Ἐνεστ. Léce, καὶ Líce, ἔξεστιν, εἶναι συγχωρημένον, εἶναι πρέπον.

Líci, ταυτὸν τῷ Lì, Quívi.

Licitaménte, θεμιτῶς, νομίμως.

Licitézza, θηλ. τὸ θεμιτὸν, τὸ συγχωρημένον.

Lícito, κτλ'. ἰδὲ Lécito.

Licóre, ἰδὲ Liquóre.

Lído, ἀρ. ἀκτὴ, αἰγιαλός.

Lietaménte, εὐθύμως, ἱλαρῶς, χαρούμενα.

Lietézza, θηλ. χαρά.

Liéto, ἀρσεν. χαρούμενος,

Liéva, θ. ῥηματ. τοῦ Leváre. ἰδὲ Leváta, καὶ Léva.

Liéva liéva, φύγε φύγε, σημαίνει αἰφνίδιον καὶ βιαστικὴν κίνησιν, καθὼς τὰ, Córri córri, Fúggi fúggi, Guárda guárda, κτλ'.

Liéve, καὶ Léve, κοιν. ἐλαφρὸς, εὔκολος, καὶ ποταπὸς, οὐτιδανός.

Lieveménte, κούφως, ἐλαφρᾶ.

Lievézza, θηλ. κουφότης, ἐλαφρότης.

Lievitáre, (liévito) ζυμοῦμαι, τὸ φούσκωμα, τὸ ἀνέβασμα τῆς ζύμης· ὅθεν· Lievitáto, καὶ Liévito, ἀνεβατός.

Liévito, ἀρ. οὐσιαστ. ζύμη, τὸ προζύμι.

Ligaménto, ἀρ. δεσμὸς μέρος τοῦ σώματος λευκὸν, ὑνῶδες καὶ στερεὸν, συνδέον τ' ἄλλα μέρη, καὶ ἐξαιρέτως τὰ ὀστέα, τὰ κόκκαλα. Ἀνατομ. ὅθεν.

Ligamentóso, ἀρ. ἀνήκων εἰς Ligaménto. ἰδὲ τοῦτο.

Ligáre, ἰδὲ Legáre.

Ligiáre, (lígio) ἰδὲ Lisciáre. Ligiáto, μετ.

Lígio, ἀρ. ὑπήκοος, ὑποκείμενος.

Lignággio, ἰδὲ Legnággio.

Lígneo, ἀρ. ξύλινος. Λατ.

Ligústico, ἰδὲ Levístico.

Ligústro, ἀρ. λευκόροδον.

Líma, θ. ῥίνη, τὸ ῥινί. Εἶναι καὶ εἶδος μικροῦ λειμονίου γλυκείας γεύσεως· καὶ εἶδος γῆς ἰσχνῆς καὶ λεπτῆς. Líma líma, τρόπος χλευαστικὸς τῶν παιδίων, ὅταν τρίβοντες τὸν δεύτερον δάκτυλον τῆς δεξιᾶς ἐπὶ τοῦ β'. τῆς ἀριστερᾶς πρὸς ὃν περιπαίζουσι, λέγουν lima lima.

Limáccio, ἀρ. πηλὸς, λάσπη.

Limaccióso, ἀρ. πηλώδης.

Limáre, (límo) ῥινίζω. Limáto, ἐῤῥινισμένς.

Limatúra, θηλ. ῥίνισμα.

Limbéllo, καὶ Limbellúccio, ἀρ. κούρευμα δέρματος, τομαρίου.

Limbiccáre, ἰδὲ Lambiccáre.

Limbícco, ἰδὲ **Lambícco**,

Límbo, ἀρ. τόπος τοῦ Ἅδου, ὅπου, κατὰ Λατίνους, ὑπάγουσιν ὅσοι ἀποθνήσκουσι μὲ τὴν προπατορικὴν μόνον ἁμαρτίαν, οἱονεὶ κράσπεδον τοῦ ᾅδου.

Limitáre, (ὄνομ. ἀρ.) προπύλαιον, φλιὰ κατώφλιον.

Limitáre, (**límito**) περιγράφω, περιορίζω. **Limitáto**, περιωρισμένος.

Limitatívo, ἀρ. περιοριστικός.

Limitazióne, θηλ. περιορισμός.

Límite, ἀρ. ὅρος, σύνορον.

Límo, ἀρ. λάσπη, πηλός.

Limóne, ἀρ. τὸ λεμόνι.

Limonéa, θηλ. ἡ λεμονάδα, εἶδος ποτοῦ.

Limósina, θ. ἐλεημοσύνη.

Limosináre, (**limósino**) πτωχεύω, ψωμοζητῶ· ἔτι, δίδω ἐλεημοσύνην.

Limosinatívo, ἀρ. ἐλεημονητικός.

Limosináto, ἀρ. ἀποκτηθεὶς, συναχθεὶς ἀπὸ ἐλεημοσύνην.

Limosiniére, καὶ **Limosiniéro**, ἀρ. ἐλεήμων, ἐλεημονητής.

Limosità, θ. πηλὸς, λάσπη.

Limóso, ἀρ. πηλώδης.

Limpidézza, καὶ **Limpidità**, θηλ. διαφάνεια, καθαρότης.

Límpido, ἀρσεν. διαφανὴς, καθαρός, λαμπρός.

Línce, ἀρσεν. λύγξ, θηρίον μὲ ὅρασιν ὀξυτάτην.

Línceo, ἀρ. λύγκειος. **Ócchi líncei**, ὀξύτατα ὄμματα.

Lindézza, καὶ **Lindúra**, κοσμιότης, κομψότης.

Líndo, ἀρ. κομψὸς, χαρίεις.

Línea, θηλ. γραμμή· ἔτι διαδοχὴ, γενεά. **Línea equinoziále**, ἡ ἰσημερινὴ γραμμή.

Linealménte, καὶ **Linearménte**, κατὰ γραμμὴν, εὐθύ.

Lineaménto, ἀρ. διάταξις γραμμῶν· ἔτι, ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου, ὅπερ λεγέται καὶ **Fattézza**.

Lineáre, κοιν. γραμμικός.

Lineáto, ἀρ. γραμμώδης, σημειωμένος μὲ γραμμάς.

Lineazióne, θηλ. ὑπογραφὴ, διάταξις (τράβιγμα) γραμμῶν.

Línfa, θηλ. νάμα, νερόν· παρὰ Ἰατροῖς, ὑγρότης εἰς τὸ σῶμα τοῦ ζώου. λύμφη.

Linfático, ἀρ. λυμφατικός.

Lingería, θ. (λέξ. Γαλλ.) ἰδὲ **Biancheria**.

Língua, θ. γλῶσσα. **Chiédere a língua**, κτλ. σημαίνει, ὅσον τὸ δυνατὸν, ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ εἴπῃ περισσότερον. **Língua buína**, εἶδος χόρτου, βούγλωσσον. **Língua ericína** ἀρνόγλωσσον, ἢ πεντάνευρον. **Lingua Serpentína**, ὀφιόγλωσσον, χόρτον. **Linguáccia** ἢ **mála língua** κακὴ γλῶσσα. **Linguétta**, καὶ **Linguélla**, ὑποκορ.

Linguacciúto, **Linguúto**, **Linguáto**, καὶ **Linguóso**, ἀρ. λαλος, φλύαρος, γλωσσᾶς.

Linguággio, ἀρσεν. ἰδίωμα, γλῶσσα, ἢ καθ' αὐτὸ γλῶσσα ἑκάστου Γένους.

Linguettáre, (**linguétto**) ψελλίζω, τραβλίζω. Παρὰ Χημ. καὶ Φαρμακ. στραγγίζω, παρὰ τοῦ **Línguétta**, θ. ὅπερ σημαίνει καὶ ἀποστραγγιστῆρι.

Líno, ἀρ. τὸ λίνον, λινάρι· καὶ Ἐπιθ. λινοῦς, λιναρένιος.

Linséme, ἀρ. σπόρος λίνου.

Lintíggine, ἰδὲ **Lentíggine**, κτλ.

Liocórno, ἢ **Unicórno**, ἀρ. ὁ μονόκερος, ζῶον.

Liofánte, καὶ **Lionfánte**, ἐλέφας. **Liofantéssa**, θ.

Lionáto, καὶ **Leonáto**, ἀρ. εἶδος χρώματος παρομοιάζον τὸ τοῦ λέοντος.

Lióne, ἰδὲ **Leóne**, κτλ. **Lioncíno**, **Leoncíno**, **Leoncéllo**, ὑποκορ. σκύμνος.

Lippitúdine, θηλ. λήμη, τζίμπλα. Λατ.

Líppo, ἀρ. λημῶν, τζιμπλιάρης· καὶ μύωψ, κοντόφθαλμος. Λατ.

Liquáre, (**líquo**) σαφηνίζω, φανερώνω.

Liquefáre, (**liquefò**), ἀναλύω, ἀνατήκω, καὶ ἀνατήκομαι. **Liquefátto**, ἀναλυτός.

Liquefazióne, θηλ. καὶ **Liquaménto**, ἀρ. τῆξις, ἀνάλυσις.

Liquidaménte, ὑγρῶς.

Liquidáre, (**líquido**) ποιῶ ὑγρὸν, καὶ σαφηνίζω, τήκω, ξεκαθαρίζω.

Liquidazióne, θηλ. ἀνάλυσις· καὶ διασάφησις, ξεκαθάρισις.

Liquidézza, καὶ **Liquidità**, θ. ὑγρότης, μαλακότης.

Líquido, ἀρ. ὑγρός· ἔτι, καθαρός, σαφής, δῆλος.

Liquirízia, θηλ. γλυκόῤῥιζα.

Liquóre, ἀρ. καθετι ὁποῦ

χύνεται καὶ τρέχει ὡσὰν τὸ νερόν.

Líra, ϑ. λίτρα· ἔτι, ἡ λύρα, ὄργανον, μουσικ. καὶ εἶδος ἀστερισμοῦ. **Liréssa**, λύρα ἄχρηστος, ἀχρεία.

Lírico, ἀρ. λυρικός· πληϑ. **Lírici**.

Lisca, ϑ. κάῤῥος, φρύγανον καννάβιου, ἢ λιναρίου· ἔτι, ἡ ἄκανϑα τοῦ ἰχϑύος, ψαροκόκκαλον· ἔτι, μηδέν, ἕνα τίποτες.

Liscézza, ϑηλ. ὁμαλότης.

Líscia, ϑ. ἐργαλεῖον πρὸς γυάλισμα, γυαλιστῆρι.

Lisciaménto, ἀρ. ὁμαλισμός, τρίψιμον, φκιασίδι· καὶ κολακεία· παρὰ τοῦ.

Lisciáre, (líscio) τρίβω τι διὰ νὰ γίνῃ ὁμαλόν, λεῖον, ἁπαλόν· ἔτι, κολακεύω· ἔτι, βάνω φκιασίδι, νίβγομαι, mi líscio· ὅϑεν. **Lisciáto**, νιμμένος, φκιασμένος.

Lisciardéra, ϑ. γυνὴ ὁποῦ βάνει φκιασίδι.

Lisciatúra, ϑηλ. ἐπεξεργασία, φῦκος, φκιασίδι.

Líscio, ἀρ. φῦκος, φκιασίδι, καὶ ἐπιϑ. λεῖος. ὁμαλός, ἴσος· ἀντίκ. τῷ **Rúvido**.

Liscíva, ϑ. ἰδὲ **Ránno**.

Liscóso, ἀρσεν. ἀνήκων εἰς **Lísca**, ἰδὲ τοῦτο.

Lisirvíte, ἀρ. ἰδὲ **Elisíre**.

Lissiviále, κοιν. ἀνήκων εἰς κονίασιν.

Lista, καὶ **Lístra**, ϑ. ταινία, στενόντι καὶ μακρὸν ὕφασμα, φασκία· ἔτι, πίναξ, ἔλεγχος, κατάλογος.

Listáre, (listo) στολίζω μὲ κράσπεδα, ἢ ἀκροπρεπίδια. **Listáto**, μετ.

Litáme, ἀρ. ἰδὲ **Letáme**.

Litaníe, ἰδὲ **Letaníe**.

Litáre, (líto) καλλιερῶ, κάμνω ϑυσίαν ἀρεστήν. Λατ.

Litargía, ἰδὲ **Letárgo**.

Litargírio, **Litargílio** καὶ **Litargíro**, ἀρ. λιϑαργύριον.

Líte, ϑηλ. δίκη, διαφορά, διαδικασία, κρισολόγημα.

Litigaménto, ἀρσεν. ἔρις, ἀμφισβήτησις, κρισολόγημα.

Litigánte, κοιν. καὶ **Litigatóre**, ἀρ. ὁ δικαζόμενος, ὁ ἀντίδικος. φιλόνεικος, κρισολόγος. **Litigatríce**, ϑηλ.

Litigáre, καὶ **Liticáre**, κρισολογῶ. (lítigo, καὶ co) ἐρίζω, δικάζομαι, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ. **Litigáto**, μετ.

Litíggine, ϑ. ἰδὲ **Lentíggine**, κτλ.

Litígio, ἀρ. ἔρις, κρισολόγημα, φιλονεικία.

Litigióso, ἀρ. φιλόνεικος, φιλόδικος.

Líto, ἰδὲ **Lído**· ἔτι, τόπος.

Litorále, ἰδὲ **Littorále**,

Litotomía, ϑηλ. λιϑοτομία· ἐξολκή, ἔκβασις τῆς πέτρας ἀπὸ τὴν φοῦσκαν.

Litterále, ἰδὲ **Letterále**, κτλ.

Littorále, καὶ **Litorále**, κοιν. ἀκταῖος, παραϑαλάσσιος, αἰγιαλώδης.

Littóre, ἀρ. ὑπηρέτης τῶν ὑπάτων σιμὰ εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμάνους. Ῥαβδοῦχος. Λατ.

Liturgía, ϑηλ. λειτουργία, δέησις.

Livélla, ϑηλ. στάϑμη, τὸ ἀλφάδι. Λέγεται καὶ **Traguárdo**.

Livelláre, (livéllo) μετρῶ μὲ τὴν στάϑμην, σταϑμίζω, **Livelláto**, μετ.

Livellário, ἀρ. οὐσιαστ. ἐμφυτευτής· καὶ ἐπιϑ. ἐμφυτευτικός.

Livéllo, ἀρ. κανὼν ἐμφυτευτικός· ἐκεῖνο, ὁποῦ πληρώνεται εἰς τὸν καϑ' αὐτὸ δεσπότην διὰ τὰ ἀκίνητα ἀγαϑά, ὑπάρχοντα, ὑποστατικά, παρὰ τοῦ ἀπολαμβάνοντος τὸν καρπὸν αὐτῶν. Λέγεται καὶ **Cénso**· ἔτι, ἐπίπεδον. **A livéllo**, ὁριζοντικῶς.

Livertízio, ἀρ. εἶδος ἀγρίου φυτοῦ. Λέγεται καὶ **Ruvístico**.

Lividélla, ϑ. εἶδος μαυρηδαρᾶς σταφυλῆς.

Lividézza, καὶ **Lividúra**, ϑ. καὶ **Lividóre**, ἀρ. πελίωμα, μώλωψ. μελανότης. Μεταφ. φϑόνος.

Lívido, ἀρ. πελιδνός, μελανός.

Livóre, ἀρ. φϑόνος· ἰδὲ καὶ **Lividézza**.

Livoróso, ἀρ. φϑονερός.

Lívra, ϑ. εἶδος νομίσματος, **Líra**.

Livréa, ϑ. σχῆμα τοῦ φορέματος πλειόνων προσώπων, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· τὸ φόρεμα τῶν δούλων· ἔτι, κατοικία, παλάτιον.

Liúto, ἀρ. χέλυς, ὄργανον μουσικόν· ἰδὲ **Leúto**. **Liúto**, λέγεται καὶ μικρόν τι πλοῖον, καὶ εἶδος ἀγγίου τῶν Χημικ. **Liutéssa**, καὶ **Leutéssa**, ϑηλ. φαύλη, ἀχρεία χέλυς

Lízza, ϑηλ. πρόφραγμα, χαράκωμα, βαλβίς, ἢ

γραμμή, ὅθεν ἀφίωνται εἰς τὸ στάδιον οἱ τρέχοντες.

Lo, ὁ, τό· ἄρθρον. Ἑπομένου φωνήεντος τίθεται ὁ ἀπόστροφος, ὡς τά, l'uomo, l'amíco: ἑπομένου δὲ τοῦ S ἔχοντος κατόπιν ἄλλο σύμφωνον, οὐ τίθεται ἀπόστροφος, ὡς τά, lo spécchio, lo státo, ἰδὲ Γραμμ.

Lo, Ἀντων. ἀρ. ἐπὶ Αἰτιατ. τοῦ Ἑνικοῦ, καθὼς παρ' ἡμῖν Τόν, ἀντὶ τοῦ αὐτόν.

Lóbo, ἀρ. λοβός, λόβιον τοῦ πνεύμονος, ἢ σηκωτίου τοῦ ζώου.

Lóc, καὶ **Lócco**, ἀρ. ἰατρικόν τι ὅπου πέρνεται γλύφωντας. Λέξ. ἀραβική· πληθ. **Lócchi**.

Locále, κοιν. τοπικός.

Localménte, τοπικῶς.

Locánda, θ. κατάλυμα, ξενοδοχεῖον.

Locandiére, ἀρ. ξενοδόχος, πανδοχεύς.

Locáre, (lóco) θέτω εἰς τόπον, καθίζω. **Locáto**, μετ.

Locazióne, θ. τοποθεσία. ἔτι, νοίκιασις.

Lóchj, ἢ **Lóchii**, ἀρσεν. πληθ. τὰ λοχεῖα.

Lóco, ἀρ. Ποιητικόν· ἰδὲ **Luógo**.

Locústa, θ. ἡ ἀκρίς, ἀκρίδα.

Locuzióne, θηλ. φράσις, λάλησις.

Lodaménto, ἀρ. ἔπαινος.

Lodáre, (lódo) ἐπαινῶ.

Lodataménte, ἐπαινετῶς.

Lodatívo, ἀρ. ἐπαινετικός. καὶ Λέξ. τῆς Ῥητορ.

Lodáto, ἀρ. ἐπαινεμένος.

Lodatóre, ἀρ. ἐπαινέτης. **Lodatrice**, θηλ.

Lóde, καὶ **Láude**, θ. ἔπαινος.

Lodévole, κοιν. ἐπαινετός.

Lodevolménte, ἐπαινετῶς.

Lódola, θηλ. κορυδαλός.

Lóffa, καὶ **Lúffia**, θ. κρυφοπορδή.

Lóggia, θηλ. περιστύλιον, στοά, καμάρα· ἔτι, κατάλυμα. Tenére a lóggia: ματέχω (χασομερῶ) τινὰ περιγελῶντάς τον.

Loggiaménto, ἀρ. κατάλυμα.

Loghicciuólo, **Logúccio**, καὶ **Luogúccio**, ὑποκορ. χωρίον, μικρὸς τόπος.

Lógica, καὶ **Lóica**, θ. ἡ Λογική, Διαλεκτική.

Logicále, καὶ **Loicále**, κοιν. Λογικός, τῆς Λογικῆς.

Lóglio, ἀρ. αἶρα, ζιζάνιον, χόρτον.

Loglióso, ἀρ. ζιζανιώδης.

Logoráre, (Lógoro) καταστρίβω, καταλύω, χαλῶ. **Logoráto**, καὶ **Lógoro**, καταλελυμένος, τετριμμένος, χαλασμένος.

Logorízia, θ. γλυκόρριζα.

Lógoro, οὐσιαστ. ἀρ. ἐργαλεῖον μὲ πτερὰ καὶ πετζί, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κυνηγοὶ ἀνακαλοῦν τὸ γεράκι,

Lógoro, ἀρ. ἐπιθ. ἰδὲ εἰς τὸ **Logoráre**.

Lóica, ἰδὲ **Lógica**, κτλ.

Loicalménte, λογικῶς, διαλεκτικῶς.

Loicáre, καὶ **Logicáre** (lóico) διαλέγομαι.

Lóico, καὶ **Lógico**, ἀρ. διαλεκτικός. πληθ. ci.

Lólla, ἰδὲ **Lóppa**.

Lollígine, θηλ. ἡ τευθίς, τὸ καλαμάρι, εἶδος ὀψαρίου. Λέγεται καὶ **Tótano**, καὶ **Calamájo**.

Loló, ἐπιῤῥ. συνεχέστατα, πολλὰ συχνά· χυδαῖκ.

Lombárda, θ. εἶδος χορῶν.

Lombáre, καὶ **Lombále**, κοιν. τῶν ὀσφύων.

Lómbo, ἀρ. ὀσφύς, ὁ λαγόνας.

Lombricáto, ἀρ. ἑλμινθοποίητος.

Lombríco, ἀρ. σκώληξ τῆς γῆς, ὁ ἔλμινος· ἔτι, οἱ σκώληκες τῆς κοιλίας, i lombríchi, οἱ ἔλμινθες.

Lomía, καὶ **Lumía**, θηλ. εἶδος λεμονίου μὲ ὀλίγον ζωμόν, ἀλλὰ νόστιμον καὶ γλυκύ.

Longanimità, θηλ. μακροθυμία.

Longévo, ἀρ. μακρόβιος. Λατ.

Longinquità, θ. πολὺ διάστημα.

Longínquo, θηλ. πόῤῥω διεστηκώς, μεμακρυσμένος, ἀπέχων.

Longitudinále, κοιν. ὁ κατὰ μῆκος ἐκτεταμένος.

Longitúdine, θηλ. μῆκος.

Lontanaménte, μακράν.

Lontanánza, θ. μακρὺ διάστημα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Lontanáre, (lontáno) ἀπομακρύνω· ἔτι, διαρκῶ.

Lontáno, ἀρ. διεστηκώς, μεμακρυσμένος.

Lontáno, ἐπιῤῥ. μακράν.

Lóntra, θ. ἡ ἐνυδρίς, ζῶον ἁρπακτικόν, τρεφόμενον μὲ ὀψάρια, ὡσὰν γάτα, καὶ μὲ χρῶμα ἀλωπεκῶδες, διαιτώμενον εἰς τὰς λίμνας.

Lónza, θ. πάνθηρ, ζῶον· ἔτι, ἡ οὐρά, καὶ ἡ σαρκώδης ἐκείνη ἄκρα, ὅπου ἀπὸ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπὸ τοὺς πόδας μένει κολλημένη εἰς τὸ πετζί τῶν

σφαζομένων παχέων ζώων, ὅταν γδέρωνται.

Lónzo, ἀρσεν. χαῦνος, ἀδύνατος.

Lopizía, Ͽ. ἀλωπεκία, νόσος, ἐξ ἧς πίπτουσιν αἱ τρίχες· ταυτὸν τῷ **Alopecia.**

Lóppa, καὶ **Lólla**, Ͽ. ἄχυρον, τὸ φλοῦδι τοῦ σίτου.

Loppóso, ἀρ. ἔχων φλοῦδι· λέγεται ἐπὶ σίτου.

Loquáce, κοιν. λάλος, πολυλόγος.

Loquacità, Ͽ. ἀδολεσχία, πολυλογία.

Loquéla, Ͽ. λαλιά, γλῶσσα.

Lordaménte, ῥυπαρῶς, ἄπαστρα.

Lordáre, (lórdo) μολύνω, ποιῶ ἄπαστρον.

Lordézza, καὶ **Lordízie**, Ͽ. ῥυπαρία, ἀπαστρία.

Lórdo, ἀρ. ῥυπαρὸς, ἀκάθαρτος, ἄπαστρος.

Lordúra, Ͽηλ. καὶ **Lordúme**, ἀρ. ῥύπασμα. Μεταφ. κακία, παρανομία, ἀκολασία.

Loríca, Ͽηλ. Ͽώραξ.

Lóro, μόριον πληθυντ. τῶν Ἀντωνυμ. **Egli**, καὶ **Ella.** ἰδὲ Γραμματ.

Lósco, ἀρ. μύωψ, νυκτάλωψ, κοντόφθαλμος· ἔτι, μονόφθαλμος.

Lossodromía, Ͽ. λοξοδρομία. Ναυτ.

Lotáre, (lóto) πηλόω, πηλώνω, λασπώνω.

Lóto, ἀρ. πηλὸς, λάσπη.

Lotolénte, κοιν. καὶ **Lotolénto**, καὶ **Lotóso**, ἀρ. πηλώδης, λασπώδης.

Lótta, καὶ **Lútta**, Ͽ. πάλη, παλαισμα.

Lottáre, (lótto) καὶ **Lotteggiáre**, (lottéggio) παλεύω.

Lottatóre, ἀρ. παλαιστής.

Lótto, ἀρ. λαχνεῖον, λάχος, κλήρωσις, ὁ λότος, παιγνίδι.

Lózio, ἀρ. τὸ οὖρον. Λατ.

Lubricáre, (lúbrico) ποιῶ ὀλισθηρόν.

Lubricatívo, ἀρ. ἔχων δύναμιν τοῦ ποιεῖν ὀλισθηρόν.

Lubrichézza, καὶ **Lubricità**, Ͽ. ὄλισθος· ἔτι, κοιλιολυσία, εὐκοιλία· ἀντίκειτ. τῷ **Stitichézza.**

Lúbrico, οὐσιαστ. ἀρ. τόπος ὀλισθηρός· καὶ ἐπιθ. γλισχρὸς, εὐόλισθος, γλυστερός. Καὶ εὐκοίλιος· ἀντίκειτ. τῷ, **Stítico.**

Lucchesíno, ἀρ. ὕφασμα, τζόχα κοκκίνη ὡραίας λαμπρᾶς βαφῆς.

Lucchétto, ἀρ. εἶδος κλειθρου, κλειδαρίδι.

Lúccia, Ͽ. εἶδος χόρτου.

Luccicánte, κοιν. λάμπων, στίλβων.

Luccicáre, (lúccico) στίλβω, λάμπω.

Lúccio, ἀρ. λούκιος, ψάρι. (τοῦρνα).

Lúcciola, Ͽηλ. λαμπυρίς, ἡ κωλοφωτιά. **Mostrár lúcciole per lanterne:** Παροιμ. δείχνω, ἢ δίδω νὰ καταλάβη τις, ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Lucciolàto, ἀρσεν. σκώληξ λάμπων ὡς ἡ κωλοφωτιά.

Lúcco, ἀρσεν. εἶδος ἱματίου τῶν ἐν Ἀρχῇ ἐν Φλωρεντίᾳ.

Lúce, Ͽ. φῶς. **Lúci del Ciélo**, οἱ ἀστέρες· ἔτι, γλήνη, ὀφθαλμός· ὅθεν **Le lúci.**

Lucénte, κοιν. στίλβων, λαμπρός.

Lúcere, στίλβω, λάμπω.

Lúco, lúci, lúce, κτλ. ἐνεστώς.

Lucérna, Ͽηλ. λύχνος.

Lucernáta, Ͽ. ἡ ποσότης τοῦ ἐλαίου ἢ ἐν τῷ λύχνῳ.

Lucerniére, ἀρ. λυχνοῦχος, ἐργαλεῖον.

Lucérta, καὶ **Lucértola**, Ͽ. σαῦρα, βουστερίτζα.

Luchéra, Ͽ. ὄψις, σχῆμα τοῦ προσώπου, βλέμμα.

Lucheríno, ἀρ. ἀκανθὶς, στραγαλιανὸς, πουλίον.

Lucidaménte, λαμπρῶς.

Lucidáre, (lúcido) σαφηνίζω, λαμπρύνω· ἔτι, ἀντιγράφω ἐπὶ διαφανοῦς τινος. **Lucidáto**, μετ.

Lucidézza, καὶ **Lucidità**, ἀρ. φῶς, λαμπρότης.

Lúcido, ἀρ. φωτεινὸς, λαμπρός. **Lúcido intervállo**, λέγεται ἐπὶ τῶν φρενολήπτων, ἡ διάλειψις, ἄνεσις ἀπὸ τῆς μανίας.

Lucífero, ἀρσεν. φωσφόρος, καὶ ὁ Ἑωσφόρος.

Lucificáre, (lucífico) φωτίζω, λαμπρύνω.

Lucignoláto, ἀρ. στρεπτὸς ὡσὰν φτύλιον.

Lucígnolo, ἀρσεν. τὸ ἐλλύχνιον, τὸ φτύλιον, ἢ φιτύλιον τοῦ λύχνου.

Lucráre, (lúcro) κερδαίνω. **Lucráto**, μετ. Λατ.

Lucratívo, ἀρ. κερδαλέος.

Lúcro, ἀρ. κέρδος. Λατ.

Lucrosaménte, μὲ κέρδος.

Lucróso, ἀρσεν. κερδαλέος. ἐπωφελής.

Lucubráto, ἀρ. ἐξειργασμένος, ἐπιμελῶς δουλευμένος. Λατ.

Luculénto, ἀρσεν. στίλβων, λαμπρός. Λατ.

Lúdere, (lúdo) παίζω. Λατ.

Ludíbrio, ἀρ. χλευασμὸς, ἔμπαιγμα.

Ludificáre, (ludífico) παρακρούομαι, ἀπατῶ, θαμπόνω. Λατ.

Ludificazióne, θηλ. ἐμπαιγμὸς, ἀπάτη.

Lúdo, ἀρ. ἀγὼν, παιδιὰ, παιγνίδι. Λατ.

Lúffo, ἀρ. ἐνείλημα.

Luffomástro, ἀρ. σίταρχος, μέγας ὑπηρέτης εἰς τὰς αὐλὰς τῶν βασιλέων.

Lúggiola, θ. ἀλληλούϊα, εἶδος χόρτου.

Lugliático, καὶ **Lúgliolo**, ἀρ. ἰουλιανὸς, ὁποῦ ἔρχεται τὸν ἰούλιον μῆνα.

Lúglio, ἀρ. ὁ ἰούλιος μήν.

Lugúbre, καὶ **Lúgubre**, κοιν. θρηνητικὸς, πενθικός.

Luì, ἀρ. τροχίλος, πουλίον μικρότατον.

Lúi, ἀντωνυμία ἀρ. εἰς τὰς πλαγίας τοῦ, **E'gli**· ἰδὲ Γραμματ. καὶ **Luíssimo**, αὐτότατος, ὑπερθ.

Lúlla, θηλ. δόχη βουτζίου, ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ πάτου, ὁποῦ ἀπὸ τὸ μεσαῖον (dal mezzúle) ἑνώνεται μὲ τὸ ἔσχατον.

Lumáca, θηλ. σαλίαγκος· ὁ γυμνὸς κοχλίας. **Lumachélla**, θ. καὶ **Lumachíno**, ἀρ. ὑποκορ. καὶ **Lumacóne**, ἀρσεν. μέγας κοχλίας.

Lúme, ἀρ. φῶς **I lúmi**, οἱ ὀφθαλμοί· ἔτι, λύχνος. **Lumicíno**, **Lumettíno**, **Lumétto**, ὑποκορ.

Lumeggiáre, (luméggio) φωτίζω. Λέξ. τῆς Ζωγραφ. **Lumeggiáto**, μετ.

Lumía, ἰδὲ **Lomía**.

Lumiéra, θηλ. δὰς, λαμπάς· καὶ σκεῦος τι περιέχον πολλὰ φῶτα· ἔτι, μεταλλεῖον στυπτηρίας, στύψεως, d'allúme.

Lumináre, ἀρ. φωστήρ.

Luminatívo, ἀρ. φωτιστικός.

Luminéllo, ἀρ. τὸ μικρὸν δακτυλίδιον, ὁ κυκλίσκος εἰς ὃ ἐμβάνει τὸ φωτύλιον τοῦ λύχνου.

Luminosità, θ. λαμπρότης.

Luminóso, ἀρ. φεγγώδης, λαμπρός.

Lúna, θ. σελήνη, τὸ φεγγάρι. **Scéma**, **Crescénte**, **Nuóva**, **Piéna**: φθίνουσα, αὐξανομένη, ἢ τικτομένη, νέα πανσέληνος· καὶ τὸ Πανσέληνον, **Plenilúnio**.

Lunaménto, καὶ **Lunáre**, οὐσιαστ. ἀρ. καὶ **Lunazióne**, θ. καιρὸς τοῦ δρόμου τῆς σελήνης.

Lunáre, κοιν. σεληναῖος· ὡς τὰ, **Mése**, ἢ **Córso** (δρόμος, περίοδος) **lunáre**.

Lunária, θ. εἶδος χόρτου ἔχον ἓν μόνον φύλλον διηρημένον εἰς δ'. μέρη.

Lunário, ἀρ. μηνολόγιον.

Lunarísta, θ. ὁ ποιῶν τὰ μηνολόγια.

Lunáta, θ. οὐσιαστ. κάμψις, δίπλωσις δίκην σελήνης.

Lunático, ἀρ. σεληνόβλητος, σεληνιαζόμενος, φεγγαριάρικος· ἔτι, ὁ ἐπιστάμενος τὴν περίοδον, ἢ τὰς ἐπιῤῥοάς (le influénze) τῆς Σελήνης· ἔτι, σεληνιακός.

Lunáto, ἀρ. σεληνοειδής.

Lunedì, ἀρ. δευτέρα, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Lunétta, θ. ὑποκορ. τοῦ **Lúna**· ἔτι, Λέξ. τῆς Ἀρχιτεκτ. φεγγίτης εἰς τοὺς πύργους, καὶ εἰς τὰ κτίρια. Καὶ εἶδος πολεμικοῦ περιτειχίσματος.

Lúnga, οὐσιαστ. θ. τὸ πέτζινον λουρὶ, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κυνηγοὶ κρατοῦν δεμένα τὰ πουλία· καὶ Ἐπίρ. μακρὰν, εἰς μάκρος. **Andáre**, ἢ **mandáre in lúnga**: ἀναβάλλειν τὸν καιρόν. **Da lúnga**, καὶ **Dálla lúnga**: μακρόθεν.

Lungágnola, θ. εἶδος δικτύου. Μεταφ. ὁμιλία ἐκτεταμένη καὶ ὀχληρά.

Lungaménte, ἐπὶ μήκιστον, πολὺν καιρόν.

Lúnge, ἢ **Lúngi** (ἐπίρ. καὶ πρόθ.) μακράν.

Lunghería, θ. μῆκος, μάκρος.

Lunghésso, ἐπίῤῥ. ἐγγὺς, πρὸς, παρὰ, κατά.

Lunghézza, θ. μῆκος, μάκρος.

Lunghiéra, θ. ἐκτεταμένη, διεξοδικὴ ὁμιλία.

Lúngi, (ἐπίρ. καὶ πρόθ.) μακράν.

Lúngo, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ μῆκος, τὸ μάκρος· καὶ Ἐπίθ. ἐπιμήκης, μακρὸς· ἀντίκειται τῷ, **Córto**, πληθ. **Lúnghi**. Ὑπερθ. **Lunghíssimo**. **Bródo lúngo**: ζωμὶ ἐξ ὀλίγου κρέατος, μὲ πολὺ νερόν.

Lúngo, (πρόθ.) πρὸς, παρὰ, κοντά. Αἰτιατ. καὶ Δοτ. ἐνίοτε καὶ μετὰ Γεν. καὶ Ἐπιῤ. ἀντὶ τοῦ, **Lungaménte**.

Lúnula, θ. σχῆμα γεωμετρ.

Luógo, ἀρ. τόπος· πληθ. **Luóghi**. **Luoghicciuólo**, ὑποκορ. **Luógo comúne**: τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀφοδευτήριον.

Luogotenénte, ἀρ. τοποτηρητής. Luogotenénza, Ͽ. τὸ ὀφφίκιον τοῦ τοποτηρητοῦ.

Lupanáre, ἀρ. πορνεῖον. Λατ.

Lupíno, ἀρ. Ͽέρμος, εἶδος ὀσπρίου· τὸ λεγόμενον λυπηνάριον· καὶ Lupinájo, ἀρ. ὁ πωλῶν Ͽέρμους.

Lupíno, καὶ Lupigno, ἀρ. λύκειος, λύκειος.

Lúpo, ἀρ. λύκος. Lúpa, Ͽηλ. Lupicíno, καὶ Lupátto, ὑποκορ.

Lúpo cerviére, ἰδὲ Lince.

Lúppolo, ἀρ. εἶδος χόρτου, ὡς τὸ ἀσπρόκλημα.

Lúrco, ἀρ. λαίμαργος. Λατ.

Lúrido, ἀρ. ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.

Lúsco, ἰδὲ Lósco.

Lusignuólo, ἀρ. ἡ ἀηδὼν, τὸ ἀηδόνι.

Lusínga, καὶ Lusinghería, Ͽ. κολακεία. πληϿ. ghe.

Lusingaménto, ἀρ. Ͽωπεία, κολακεία.

Lusingáre, (lusíngo) κολακεύω. Lusingáto, μετ.

Lusingatóre, ἀρσεν. κόλαξ. Lusingatríce, Ͽηλ.

Lusinghévole, κοιν. κολακευτικός.

Lusinghevolménte, Ͽωπευτικῶς, κολακευτικῶς.

Lusinghiére, καὶ Lusinghiéro, ἀρ. κόλαξ· καὶ ἐπιϿ. κολακευτικὸς· καὶ ἑλκυστικός.

Lussáre, (lússo) ἐξαρϿρόω, στραγκουλίζω. Χειρουργ. ὅϿεν.

Lussazióne, Ͽ. ἐξάρϿρωσις. Ósso lussáto, ἀρ. κόκκαλον ἐξηρϿρωμένον.

Lússo, ἀρσεν. τρυφὴ, ἀκράτεια, πολυτέλεια· τὸ περιττὸν εἰς τὸ τρώγειν, ἐνδύεσϿαι, κτλ.

Lussureggiáre, (lussurèggio) ἰδὲ Lussuriáre.

Lussureggiánte, κοιν. ὁ ἐντρυφῶν.

Lussúria, Ͽηλ. ἀκρασία, ἀσέλγεια, τρυφή.

Lussuriáre, (lussúrio) ἀσελγαίνω, ἀσωτεύομαι, ἀφροδισιάζω· ἔτι, τὸ ὑλομανεῖν τῶν φυτῶν.

Lussuriosaménte, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Lussurióso, ἀρ. ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.

Lústra, Ͽ. καὶ Lústro, ἀρ. φωλεὰ, σπήλαιον.

Lustrále, κοιν. καϿάρσιος. Λέγεται διὰ τὸ ὕδωρ, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἘϿνικοὶ ἐῤῥάντιζον τὰ Ͽύματα, καὶ τὸ παρὰ Ποιηταῖς λαμβανόμενον ἀντὶ τοῦ Ἁγιάσματος· ἔτι, ἐπὶ διαστήματος ἐ. χρόνων, παρὰ τοῦ Λατ. Lústrum, ἡ πεντετηρής.

Lustráre, (lústro) φωτίζω, λαμπρύνω, ποιῶ λαμπρὸν· ἔτι, ξέω, ποιῶ ὁμαλὸν, λεῖον. (γυαλίζω). Καὶ οὐδετ. στίλβω, λάμπω. Lustráto, μετ.

Lustratúra, Ͽ. λείανσις, γυάλισμα.

Lustrazióne, Ͽ. ἁγνισμὸς, καϿαρμός· Ͽυσία παρὰ τοῖς ἘϿνικοῖς.

Lústro, Ͽ. πληϿ. ἐπιδείξεις, προσποιήσεις· (νάζια).

Lustríno, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ· ἔτι, πέταλον, λεπίδιον ἀργυρωμένου, ἢ χρυσωμένου χαλκοῦ, ὁποῦ βάνεται εἰς τὰ κεντήματα, κτλ.

Lústro, οὐσιαστ. ἀρ. ἐκείνη ἡ λάμψις ἡ μένουσα εἰς τὰ παστρευμένα, λαμπρυσμένα πράγματα· καὶ ἁπλῶς, λαμπρότης, λάμψις· ἔτι, λείανσις, γυάλισμα· ἔτι, ἡ πεντετηρὶς, τὸ διάστημα ἐ. χρόνων. ἔτι, ἀντὶ τοῦ, Lústra.

Lústro, ἀρ. λαμπρὸς, γυαλιστός.

Lustróre, ἀρ. λάμψις.

Lutáre, ἰδὲ Lotáre.

Lutatúra, Ͽηλ. πήλωσις.

Luteranísmo, ἀρ. λουϿηρανισμός.

Lutífigolo, ἀρ. κεραμεύς.

Lúto, ἀρ. πηλός.

Lútta, Ͽηλ. ἰδὲ Lótta.

Lútto, ἀρ. πένϿος, κλαυϿμὸς, λύπη. Vésti di lútto: τὰ πένϿιμα.

Luttuosaménte, πενϿικῶς, Ͽλιβερῶς.

Luttuóso, ἀρσεν. πένϿιμος, Ͽλιβερός.

Lutulénto, ἀρ. τελματώδης, πηλώδης.

M

M, ἔμμε, σύμφωνον, τὸ ιβ. τοῦ Ἀλφαβήτου, ὁμόφωνον τῷ N, καὶ τιϿέμενον ἀντ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ, B καὶ P, δι' εὐφωνίαν, οἷον imbarázzo, émpio, κτλ. Ἐνίοτε ἐστὶν Ἀριθμ. καὶ δηλοῖ τὰ Χίλια.

Ma, (σύνδεσ.) ἀλλά.

Mácca, Ͽ. εὐϿηνία, ἀφϿονία.

Maccatélla, Ͽ. εἶδος φαγητοῦ. Μεταφ. κακία, ψόγος, ἁμάρτημα.

Maccheria, Ͽηλ. γαλήνη Ͽαλάσσης. Ναυτ.

Maccheronéa, Ͽ. Μακαρονικὴ Ποίησις. ΣύνϿε-

μα, σύγγραμμα ἀστεῖον εἰς Λατιν. γλῶσσαν μεμιγμένην μὲ Ἰταλ. λέξεις ἐν Λατινικῇ καταλήξει.

Maccheróni, ἄρσεν. πληθ. ζυμαρικὸν γνωστόν, τὰ μακαρούνια.

Maccherónico, ἀρ. μακαρονικός. ἰδὲ Maccheronéa.

Mácchia, θ. σπῖλος, κηλίς, λαικιά· ἔτι, ῥύπος, αἶσχος, λέρωμα· ἔτι, φραγμός, ἀκανθῶν, καὶ πυκνὸν δάσος.

Macchiáre, (mácchio) σπιλόω, μολύνω, λαιρώνω, λαικιάζω. Macchiáto, σπιλωτός, μεμολυσμένος.

Mácchina, θ. μηχανή· καὶ μηχάνημα, ἐπιβουλή.

Macchinaménto, ἀρ. μηχάνισμα.

Macchináre, (mácchino) μηχανεύομαι, ἐπιβουλεύομαι. Macchináto, μετ.

Macchinatóre, ἀρ. μηχανητής.

Macchinazióne, θ. μηχανή, μηχάνημα, τέχνη, ἀπάτη.

Macchióne, ἀρ. (παρὰ τοῦ Mácchia) μέγας, πυκνὸς ἀκανθών.

Macchióso, ἀρ. σπιλωτός, λερωμένος.

Macciánghero, ἀρ. σωματώδης, παχύς, χοντρός.

Mácco, ἀρ. μαγείρευμα ἐκ κουκκίων· ἔτι, σφαγή, φόνος. A mácco, ἐπίρρ. πλουσιοπαρόχως. καὶ A mácca, χωρὶς πληρωμήν, δωρεάν.

Máce, θ. ἡ ἔσω φλοῦδα τοῦ μοσχοκαρύου.

Macellájo, καὶ Macellaro, ἀρ. κρεουργός, μακελλάρης.

Macellaménto, ἀρ. σφαγή.

Macelláre, (macéllo) σφάζω· κυρίως τὸ σφάζειν τὰ ζῶα διὰ κρέας εἰς τὰ μακελλεῖα. Μεταφ. φθείρω, χαλῶ.

Macellésco, ἀρ. μακελλάρικος. πληθ. schi.

Macéllo, ἀρ. κρεουργεῖον, μακελλεῖον. Μεταφ. σφαγή.

Maceráre, (mácero) μαλακύνω, μουσκεύω. Μεταφ. ἐκτήκω, σηκώνω τὴν δύναμιν, ἀπονεκρώνω. Maceráto, ἀπονεκρωμένος.

Macerazióne, θ. μούσκεψις, καὶ ἀπονέκρωσις.

Macéria, θ. ἰδὲ Macía.

Mácero, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ Macerazióne, καὶ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ, Maceráto, ἀρ. ἐκτακείς, ἀπονεκρωμένος· καὶ μουσκευμένος· παρὰ τοῦ Maceráre.

Maceróne, ἀρ. σμύρνιον, φυτόν, χόρτον γνωστόν.

Macía, θ. αἱμασιά, σωρὸς λίθων· ἰδὲ Muríccia.

Macígno, ἄρσεν. ὁ χάλιξ, καὶ ἁπλῶς πέτρα.

Maciléente, κοιν. Macilénto, ἀρ. ἰσχνός, λεπτός.

Macilénza, θηλ. ἰσχνότης, λιγνάδα.

Mácina, καὶ Mácine, θ. μύλη, μυλόπετρα.

Macinaménto, ἀρ. ἄλεσμα.

Macináre, (mácino) ἀλέω, ἀλέθω. Macináto, ἀλεσμένος.

Macináta, θ. ἡ ποσότης τῶν ἐλαιῶν, κτλ. ὅπου δύναται νὰ ἀλεσθῇ εἰς μίαν φοράν.

Macináto, οὐσιαστ. ἀρ. ἄλευρι, ἄλεσμα· καὶ Ἐπίθ. ἀλεσμένος.

Macinatójo, ἀρ. ἐλαιοτριβεῖον.

Macinatóre, ἀρ. ἀλεστής.

Macinatúra, θ. ὁ ἄλετος, τὸ ἄλεσμα.

Mácine, θ. ἰδὲ Mácina.

Macinío, ἀρ. ὁ ἄλετος, τὸ ἄλεσμα.

Mácis, ἀρ. ἰδὲ Máce.

Maciúlla, θ. λιναροκόπανος· ὅθεν.

Maciulláre, (maciúllo) κοπανίζω τὸ λινάρι. Τροπ. μασσῶ ὀγλίγωρα καὶ καλά.

Macoláre, ἰδὲ Maculáre, κτλ.

Mácro, Ποιητ. ἰδὲ Mágro. Μεταφ. κενός, ἄδειος.

Mácula, θ. (καὶ co, καθὼς κτλ.) κηλίς, λέρωμα, καὶ ψόγος, ὄνειδος, ἀτιμία.

Maculáre, (máculo) μολύνω, ἀτιμάζω, φθείρω. Maculáto, μετ.

Maculatóre, ἀρ. ὁ μολύνων.

Maculazióne, θηλ. σπίλωσις, μόλυνσις.

Máculo, ἄρσεν. μεμολυσμένος· κοινοτ. δέ, ξυλιαμένος, δαρμένος, κακῶς ἔχων.

Maculóso, ἀρ. σπιλωτός, ἔχων κηλίδας, λερώματα.

Madáma, θηλ. δέσποινα, κυρία.

Maddaleóne, ἀρ. οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Φαρμακοπῶλαι τὰ κυλινδρικὰ κομμάτια τῶν κηρωτῶν τους.

Mádia, θηλ. μάκτρα, τὸ σκαφίδι ὅπου ζυμώνεται τὸ ψωμί. (οἱ Βενετοί, Albuól).

Madónna, θ. κυρία. (οἱονεὶ mia Dónna) ἔτι, ἡ Θεοτόκος. Dónna, e Madónna: πληρεξούσιος Δέσποινα, Κυρία.

Madornále, καὶ **Madernále**, κοιν. μητρικός. Καὶ ὁ μεγαλήτερος κλάδος, ἢ ὁ μεγαλήτερος καρπὸς ἑνὸς δένδρου· ἔτι, γνήσιος, νόμιμος· ἔτι, μέγας.

Mádre, καὶ **Mátre**, θ. μήτηρ.

Madreggiáre, (madréggio) μητράζω, φρονῶ τὰ τῆς μητρός.

Madrepérla, θηλ. κόγχη μαργαριτοφόρος.

Madresélva, θ. περικλύμενον, κοινῶς ἀγιόκλημα, χόρτον.

Madrevíte, θ. κοχλίας, ἕλιξ, βίδα.

Madrigále, καὶ **Madriále**, ἀρ. εἶδος Λυρικῆς Ποιήσεως συντόμου, ἧς οἱ στίχοι δὲν εἶναι ὁμοιοκατάληκτοι.

Madrigaleggiáre, (éggio) συνθέτω, ἢ ᾄδω Ματριγάλια.

Madrigaléssa, θ. Ματριγάλιον πολλὰ ἐκταταμένον. Λέξ. χλευαστ.

Madrína, θηλ. ἡ μαῖα, μαμή.

Madróne, καὶ **Matróne**, ἀρ. πόνος εἰς τὰ πλευρά.

Maestà, θ. σεμνότης, μεγαλοπρέπεια· ἔτι, τίτλος αὐτοκράτορος, καὶ βασιλέως.

Maestévole, κοιν. καὶ **Maestóso**, ἀρσεν. σεμνός, μεγαλοπρεπής.

Maestosaménte, καὶ **Maestevolménte**, σεμνῶς, μὲ μεγαλοπρέπειαν.

Maéstra, θ. ἡ διδάσκαλος, ἡ διδασκάλισσα· ἔτι, τὸ μεγαλήτερον σχοινὶ εἰς ἐξάπλωσιν τῶν δικτύων. Καὶ ἡ μεγαλητέρα ῥίζα. Λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ, Maestría. ἔτι, εἶδος ἀλυσίβης πρὸς κατασκευὴν τοῦ σαπουνίου.

Maestrále, ἀρσεν. ἀργέστης, ἄνεμος.

Maestraménto, ἀρ. τὸ ἐγκρίνειν τινὰ διδάσκαλον.

Maestránza, θηλ. πλῆθος μαστόρων, τεχνιτῶν· ἰδὲ καὶ Maestría.

Maestráre, (maéstro) ἰδὲ Dottoráre. ἔτι, διδάσκω. Maestráto, μετ.

Maestráto, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ Magistráto.

Maestréssa, θ. ἡ διδάσκαλος, ἡ διδασκάλισσα· ἔτι, Κυρία.

Maestrévole, κοιν. ἐπιδέξιος, τεχνικός.

Maestrevolménte, ἐντέχνως, μὲ ἐπιδεξιότητα.

Maestría, θ. τέχνη, δεξιότης, ἐξοχὴ τέχνης· ἔτι, κρυφὴ πονηρία, ἀπάτη, στρατήγημα· ἔτι, ἀρχή, ὑπεροχή, ἐξουσία.

Maestríssimo, ἀρ. τεχνικώτατος, ἐμπειρότατος.

Maéstro, ἀρ. διδάσκαλος. ἔτι, ἀργέστης, ὄνομα ἀνέμου· ἔτι, ἔμπειρος εἴς τινα τέχνην, μάστορας, οἰκοκύρης ἐργαστηρίου· ἔτι, τίτλος στρατιωτικός. Maéstro di cása, λέγεται ὁ ἐπιστατῶν εἰς τὴν οἰκονομίαν. Maestréllo, καὶ Maestríno, ὑποκορ.

Maéstro, ἐπίθ. ἀρ. ἔμπειρος, εἰδήμων, ἐπιδέξιος. Stráda, ἢ Pórta maéstra, ἡ μεγαλητέρα στράτα, ἡ θύρα. Pénne maéstre, τὰ μεγαλήτερα, χρησιμώτερα πτερὰ τῶν πουλίων. Mal maéstro: ἡ ἱερὰ νόσος, ὁ σεληνιασμός, τὸ γλυκύ. Λέγεται καὶ Mal cadúco.

Maestróne, ἀρ. ἄκρος διδάσκαλος.

Maestrúzza, θηλ. μικροῦ σχοινίου χρήσιμου πρὸς τὸ τείνειν τὰ δίκτυα.

Magágna, **Magagnatúra**, θ. καὶ **Magagnaménto**, ἀρ. θ. κακία, ἐλάττωμα.

Magagnáre, (magágno) διαφθείρω. Magagnáto, διεφθαρμένος, ἔχων ἐλάττωμά τι.

Magazzíno, ἀρ. ἀποθήκη, μαγαζί· καὶ **Magazziniére**, ἀρ. ὁ φύλαξ, ὁ ἐπιστάτης τῶν μαγαζιῶν. Λέξις τῆς συνηθείας.

Maggése, ἀρ. καὶ **Maggiática**, θ. νέαμα, γῆ ἀναπαυμένη, ὅπου ἀφίνεται ἀδούλευτος διὰ νὰ σπαρθῇ τὸν ἐφεξῆς χρόνον.

Mággio, ἀρ. ὁ μάϊος, μήν. Εἶναι καὶ ἐπίθ. συγκριτ. ἀντὶ τοῦ, Maggióre.

Maggiociόndolo, ἀρ. ἰδὲ Májo.

Maggioràna, ἰδὲ Majorána.

Maggioránza, θηλ. ὑπεροχή, πρωτεῖον.

Maggiordómo, ἀρ. οἰκονόμος, ἐπιστάτης τοῦ οἴκου.

Maggióre, συγκρ. κοιν. μείζων, μεγαλήτερος. Καὶ ὄνομα βαθμοῦ στρατιωτικοῦ. Εὕρηται καὶ Maggioríssimo, ὑπερθ. καὶ Maggiorèllo, καὶ Maggiorétto, ὑποκορ. I Maggióri, οἱ πρόγονοι.

Maggioreggiáre, (maggioréggio) πλεονεκτῶ. θέλω νὰ πρωτεύω, νὰ ὑπερβαίνω τοὺς ἄλλους.

Maggioríngo, ἀρ. ὁ πρωτεύων, προεστώς.

Maggiorménte, πολύ περισσότερον, μάλιστα.

Maggiornáto, ἀρ. ὁ, μείζων τῇ ἡλικίᾳ.

Mághero, ἰδὲ **Mágro**.

Magía, θ. μαγεία. **Mágico**, ἀρ. καὶ **Magicále**, κοιν. μαγικός.

Magicaménte, μαγικῶς.

Mágio, ἀρ. πληθ. **Mági**, τίτλος τῶν τριῶν βασιλέων, τῶν ἀπό τήν Ἀνατολὴν ἐλθόντων εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Magióne, θηλ. κατοικία. **Magioncélla**, καὶ **Magionétta**, ὑποκορ.

Magióstra, θ. ἐπίθ. εἴδους τινὸς χαμοκεράσων.

Magisteriáto, ἀρ. μαστορία.

Magistéro, καὶ **Magistério**, ἀρ. ἔργον διδασκάλου, σοφόν ἔργον, τέχνη, δεξιότης· ἔτι, διδασκαλία.

Magistrále, κοιν. διδασκαλικός· ἔτι, ἔξοχος, μέγας.

Magistralménte, διδασκαλικῶς, καί ἐξόχως.

Magistráto, ἀρ. ἀρχή, οἱ ἐν ἀρχῇ, ἤτοι σῶμα ἀνδρῶν μὲ ἐξουσίαν τοῦ τηρεῖν νόμους καὶ κρίνειν.

Magistratúra, θ. τό ἐπάγγελμα, καὶ τό δικαίωμα τοῦ ἐν ἀρχῇ.

Magistrévole, κοιν. ἰδὲ **Magistrále**.

Máglia, θ. λαβή, κρίκος, δακτυλίδιον σιδηροῦν, ἢ ἀπό ἄλλην ὕλην, μὲ τά ὁποῖα δακτυλίδια συνδεδεμένα κατασκευάζονται οἱ θώρακες, ἤτοι τά σιδηροποκάμισα, καὶ αἱ ἁλυσίδαι· (βοῦκλα·) Τροπ. ὁ θώραξ· καὶ **Máglie**, λέγονται τὰ κενά τοῦ δικτύου κτλ. ἔτι, **Máglia**, λεύκωμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Maglianése, ἀρ. εἶδος δαμασκινιᾶς.

Magliáto, ἀρ. (παρά τοῦ **Máglia**) δακτυλοειδής, κρικοτός· καὶ σφικτοδεμένος.

Máglio, ἀρ. μέγα σφυρί ξύλινον· ἔτι, παικτικὴ σφύρα, φτιάρι διὰ παιγνίδι. Καὶ **máglio a cucchiája**, φτιάρι ὡράν χοχλιάρα. καὶ ἡ σφύρα τοῦ ὠτίου.

Magliuólo, ἀρ. μόσχευμα, καταβολάδα· ἔτι, κόμπος δένδρου.

Magnanimaménte, μὲ μεγαλοψυχίαν.

Magnanimità, θ. μεγαλοψυχία.

Magnánimo, ἀρ. μεγαλόψυχος.

Magnáno, ἀρ. κλειδοποιός.

Magnáre, ἰδὲ **Mangiáre**.

Magnáte, ἀρ. μεγιστάν. **I Magnáti**, οἱ μεγιστᾶνες.

Magnésia, θ. Μαγνησία. εἶδος ὀρυκτοῦ χώματος. Λέγεται καὶ **Marcassíta**.

Magnéte, θηλ. Λατ. ἡ μαγνῆτις, λίθος, ἡ καλαμίτα. Λέγεται οὕτως ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Μαγνησίαν, πόλιν τῆς Ἀσίας· ἢ διατί ποιμήν τις οὕτω καλούμενος, πρῶτος ἐξεσκέπασεν αὐτόν ἐπί τοῦ ὄρους Ἴδα, μὲ τό σίδηρον τῆς ῥάβδου του, καί τῶν ὑποδημάτων του.

Magnético, ἀρ. μαγνητικός.

Magnetísmo, ἀρ. ἡ μαγνητικὴ δύναμις.

Magnificaménte, μεγαλοπρεπῶς.

Magnificáre, (**magnífico**) μεγαλύνω, ὑψόνω. **Magnificáto**, μετ.

Magnificénza, θ. μεγαλοπρέπεια, ἔπαινος.

Magnífico, ἀρ. καὶ **Magnificénte**, κοιν. μεγαλοπρεπής, ὁ ἔχων μεγαλοπρέπειαν· καὶ **Magnificatóre**, ἀρσεν. ὁ μεγαλύνων. πανηγυριστής.

Magniloquénza, θ. μεγαλορρημοσύνη. **Magnilóquo**, ἀρ. μεγαλορρήμων.

Magnitúdine, θηλ. μέγεθος· καὶ **Mágno**, ἀρσεν. μέγας Λατ.

Mágo, ἀρ. μάγος. πληθ. **Mághi**. καὶ **Mágo**, ἐπίθ. μαγικός.

Magoláto, ἀρ. ὄγμος, αὐλάκι πλατύ.

Magóna, θ. σιδηρουργεῖον, τόπος, ὅπου ἐργάζεται, ἢ φυλάττεται ὁ σίδηρος. Τροπ. τόπος ὅπου εἶναι ποσότης καὶ πλουσιοπαροχία πράγματος τινός· καὶ ἡ εὐθηνία αὐτή.

Magraménte, ἰσχνῶς, λιγνά.

Magrézza, θηλ. ἰσχνότης, λεπτότης, λιγνότητα.

Mágro, ἀρ. ἰσχνός, λεπτὸς, λιγνός· ἀντίκ. τῷ **Grásso**.

Mái, ποτέ· συζευγν. τῷ **Sempre**, γίνεται **Sempremái**, καὶ **Maisémpre**, ἀείποτε. **Maisì**, ναί, **Mainò**, ὄχι. **Mai più**, πώποτε.

Majále, ἀρ. χοῖρος τομίας, μουνουχισμένος.

Májo, ἀρ. κύτισος, δένδρον. Λέγεται οὕτως καὶ κλάδος τις δένδρου, ὁποῦ οἱ χωριάται φυτεύουσι τὴν νύκτα τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου μηνὸς πρὸ τῆς θύρας τῶν ἐρωμένων των· ὅθεν **Appiccáre il májo ad ógni uscio**: στήνειν τό δένδρον εἰς πᾶσαν

θύραν, σημαίνει τό νά ἐρωτεύεταί τις πανταχοῦ.

Majólica, καί **Majórica**, θ. εἶδος φαρφουρίου, μέ τό ὁποῖον κατασκευάζονται ἀγγεῖα, καί ἄλλα σκεύη· (τό τζίνι) ἐκ τῆς Μαιόρικας Νήσου, ὅπου πρῶτον κατεσκευάζοντο.

Majorána, θ. ἡ πέρσα, ἡ μαντζουράνα, χόρτον.

Majorásco, ἀρ. τό μέρος τῆς κληρονομίας, τό ἀνῆκον εἰς τόν μεγαλήτερον ἀδελφόν· καί Majorascáto, ἀρ. ἡ κατάστασις, τό δικαίωμα αὐτοῦ.

Mai più, μίαν φοράν, τέλος πάντων.

Mai sémpre, ἀεί ποτε, πάντοτε.

Maisì, ναί· ἀντίκειται τῷ, Mainò.

Majúscolo, ἀρσεν. μέγας. Léttera majúscola, κεφαλιακόν γράμμα, οὗ ἐναντίον τό, Minúscola.

Malaccóncio, ἀρ. ἀπρονόητος.

Malaccórto, ἀρ. ἀπρονόητος, ἀστόχαστος.

Malacreánza, θηλ. ἀγροικία, χωριατία.

Maladétto, κτλ'. ἰδὲ Maledétto, κτλ'.

Malafátta, θ. πᾶν σφάλμα εἰς τά ὑφάσματα· καί ἁπλῶς σφάλμα.

Malaffétto, ἀρ. ἐχθρός, κακόνους, μισητής.

Malagévole, κοιν. δύσκολος.

Malagevolézza, θ. δυσχέρεια, δυσκολία.

Malagevolménte, δυσκόλως.

Malagiáto, ἀρ. ἐνδεής, κακῶς ἔχων, στενόχωρος, πτωχός. Ἀντίκ. τῷ, Agiáto.

Malaguída, ἀρ. κακός ὁδηγός. Μεταφ. τό αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Malagúrio, ἀρ. κακός οἰωνός, κακόν μάντευμα.

Malaguróso, ἀρσεν. ἀπαίσιος, δυστυχής.

Malaménte, θηλ. κακῶς.

Malanconía, μελαγχολία.

Malandáre, οὐδέτ. ἔῤῥω, καταφέρομαι, καταντῶ εἰς κακήν κατάστασιν· ὅθεν

Malandáto, ἀρ. ὁ κακῶς ἔχων, ὁ καταντήσας εἰς κακήν κατάστασιν.

Malandríno, ἀρσεν. λῃστής. Ἐπιθ. δέ, καθώς καί τό, Malándro, καί Malandrinésco, ἀρ. λῃστρικός.

Malánno, ἀρ. δυστύχημα, συμφορά. Malánno che ti cólga, ἤ Iddío ti día il malánno, εἶδος κατάρας.

Malappropósito, ἀπρεπῶς, ἀτόπως.

Malardíto, ἀρσεν. αὐθάδης, ἀδιάντροπος.

Malársi, ἰδὲ Ammaláre.

Malarriváto, ἀρ. δυστυχής, ἄθλιος, καταντήσας εἰς κακήν κατάστασιν.

Malatíccio, ἀρσεν. νοσώδης, καχεκτικός, ἀῤῥωστιάρης. Καί εἶναι ἰδιωτισμός τῆς Ἰταλ. γλώσσης τό ἐκφράζειν διά τῆς τοιαύτης καταλήξ. εἰς íccio, ἐπί τῶν παραγώγων, μέθεξιν τινά σημασίας τοῦ πρωτοτύπου.

Maláto, ἀρσεν. ἄῤῥωστος.

Malatólta, θ. ἁρπαγή.

Malattía, θ. νόσος, ἀῤῥωστία.

Malavventúra, θ. δυστυχία.

Malavogliénza, Malevogliénza, καί Malavóglia, ἰδὲ Malevolénza.

Malavvedúto, ἀρ. ἀφύλακτος, ἀπρονόητος, ἀστόχαστος.

Malavventuráto, ἀρσεν. δυστυχής.

Malavvézzo, ἀρ. κακά συνηθισμένος.

Malazzáto, ἰδὲ Malatíccio.

Malcadúco, ἀρ. ἡ ἐπιληψία.

Malcapitáto, ἀρ. ἰδὲ Malarriváto.

Malcáuto, ἰδὲ Malaccórto.

Malcompósto, ἀρ. ἀσύντακτος, ἄτακτος.

Malcóncio, ἀρ. ὁ δεινῶς, ὁ κακῶς διακείμενος, ταλαίπωρος, εἰς κακήν κατάστασιν.

Malcondótto, ἀρ. κακοπαθῶν, ὁ εἰς κακήν κατάστασιν.

Malconsigliáto, ἀρ. ἀφύλακτος· ἰδὲ καί Malaccórto.

Malconténto, ἀρ. ἀθύμως ἔχων, κακοευχαριστημένος.

Malcorrispondénte, κοιν. ὅστις δέν ἀνταποκρίνεται καλῶς.

Malcorrispósto, ἀρ. ὁ κακῶς ἀντευεργετηθείς.

Malcostumáto, ἀρ. κακοήθης, ἀπαίδευτος, ὁ κακᾶ ἀναθρεμμένος.

Malcreáto, ἀρσεν. ἀγενής, ἀχρεῖος, χωριάτικος.

Malcubáto, ἀρ. ἰδὲ Malatíccio.

Malcuránte, κοιν. ἀμελής.

Maldicénte, κοιν. καί Maldicitóre, ἀρ. κακολόγος, κακόγλωσσος.

Maldicénza, θηλ. λοιδορία, κακολογία.

Maldispósto, ἀρσεν. κακῶς διακείμενος.

Maldurévole, κοιν. ὀλίγον διαρκής, ὁποῦ δυσκόλως βαστᾷ.

Mále, οὐσιαστ. ἀρ. κακόν. καὶ ἐπιῤῥ. κακῶς.

Malebólge, ἀρ. τόπος ἐν τῷ ᾅδῃ. παρὰ τοῦ Bólgia.

Maledicénza, ἴδε Maldicénza.

Malédico, ἀρ. κακολόγος, κακόγλωσσος.

Maledire, (maledíco) καταρῶμαι. Ὁ παρατατ. Io maledicéva.

Malediltríce, θ. ἡ καταρωμένη.

Maledizióne, θ. κατάρα.

Maleficiáto, ἀρ. γοητευθείς, μαγευμένος.

Malefício, καὶ **Malefízio**, ἀρσεν. κακούργημα.

Maléfico, καὶ **Maleficióso**, ἀρ. κακοῦργος, κακοποιός. τὸ δὲ Maléfico, σημ. καὶ φαρμακεύς, γόης, μάγος.

Mále in órdine, ἢ in arnése, κοιν. ὁ κακῶς, ὁ φαύλως ἔχων, καὶ ὁ κακὰ ἐνδυμένος.

Malenconía, θηλ. μελαγχολία.

Malencónico, ἀρ. μελαγχολικός.

Maléscio, ἀρ. καρυδιά, καὶ καρύδι κακῆς ποιότητος. Λέγεται καὶ ἐπὶ νοσώδους, καχεκτικοῦ ἀνθρώπου.

Malestánte, κοιν. (οὗ ἐναντίον τὸ Benestánte) ὁποῖος δὲν εἶναι καλὰ κυβερνημένος, στενόχωρος, πτωχός.

Malevogliénte, κοιν. ἴδε Malévolo.

Malevogliénza, καὶ **Malevolénza**, θηλ. κακόνοια, μῖσος.

Malévolo, ἀρσεν. κακόνους, ἐχθρός, φθονερός.

Malfaccénte, κοιν. κακοῦργος, κακοποιός.

Malfaciménto, ἀρ. κακούργημα.

Malfáre, πράττειν τὸ κακόν, ἔγκλημα ποιεῖν.

Malfátto, ἀρσεν. κακὰ καμωμένος, ἄσχημος.

Malfátto, οὐσιαστ. ἀρ. ἴδε Misfátto.

Malfattóre, ἀρ. κακοῦργος, κακοποιός. **Malfattrice**, θ.

Malfattoría, θ. ἴδε Malefício.

Malferúto, ἀρ. νόσος τῶν ἵππων εἰς τὰ νεφρά.

Malfondáto, ἀρ. ἄστατος, κακὰ θεμελιωμένος.

Malfrancése, ἀρ. (καὶ διὰ τοῦ, z.) ἀφροδίσιος λοιμός. Λέγεται καὶ Mórbo gállico, καὶ Lúe venérea.

Malfranciosáto, καὶ **Malfranzesáto**, ἀρσεν. μεμολυσμένος ἀπὸ ἀφροδίσιον πάθος.

Malgovérno, ἀρ. ἴδε Stráge.

Malgradíto, ἀρ. μὴ ἀρεστός, κακόδεκτος.

Malgrádo, ἐπιῤῥ. ἀκουσίως, στανικῶς· καὶ οὐσιαστ. δυσαρέσκεια.

Malgraziúso, ἀρ. δυσάρεστος, ἄχαρις, ἄκομψος.

Malía, θηλ. φαρμακεία, γοητεία, μαγεία.

Maliárdo, ἀρ. γόης, μάγος.

Malifício, ἴδε Malefício, κτλ.

Malígia, θ. εἶδος κρομμυδίου δριμυτάτου.

Malignaménte, καὶ **Malignosaménte**, πονηρῶς, μὲ κακουργίαν.

Malignáre, (maligno) πονηρεύομαι, γίνομαι πονηρός· οὐδέτερ.

Malignità, θ. κακουργία, κακία, πονηρία.

Malígno, ἀρ. πονηρός, κακός.

Malimpiegáto, ἀρ. κακῶς μεταχειρισμένος, ἢ τοποθεμένος.

Malinconia, θηλ. μελαγχολία.

Malincónico, καὶ **Malinconóso**, ἀρ. μελαγχολικός, κατηφής.

Malincórpo, A malincórpo, ἢ A malincuóre, μὲ κακὴν καρδίαν, ἀκουσίως.

Malintéso, ἐπιθ. ἀρ. ὀλίγον ἔμπειρος, κακῶς ἐπιστάμενος, κακῶς πληροφορημένος.

Malióso, ἀρ. γόης, μάγος.

Maliscálco, ἀρσεν. διοικητὴς στρατεύματος. Μεταφ. Σατράπης· ἴδε καὶ Maniscálco.

Malivolénza, ἴδε Malevogliénza, κτλ.

Malízia, θηλ. πονηρία, κακία.

Maliziáre, (malízio) πονηρῶς, κακῶς πράττω. ἐξαιρέτως λέγ. διὰ τὰ ἄλογα ὅταν σηκώνοντας τὰ πόδια, γίνονται ὀρθά.

Maliziosaménte, καὶ **Maliziataménte**, δολίως, μὲ πανουργίαν.

Malizióso, καὶ **Maliziáto**, ἀρ. πανοῦργος, δολερός. τὸ β. σημαίνει καὶ κίβδηλος, νενοθευμένος.

Mallevadóre, ἀρ. ἐγγυητής.

Mallevadoría, **Malleveria**, θ. καὶ **Mallevàto**, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἐγγύησις.

Malleváre, (mallévo) ἐγγυῶμαι, γίνομαι ἐγγυητής.

Mállo, ἀρσεν. τὸ κέλυφος, τὸ πράσινον ἐξώφλοιον τοῦ καρυδίου, κτλ.

Malmaéstro, ἀρ. ἐπιληψία.

Malmaritáta, κακῶς ὑπανδρευμένη γυνή.

Malmenáre, (malméno) κακοποιῶ, ἀφανίζω· ἔτι, ψηλαφῶ ἀσελγῶς. Μεταφ. ἐνοχλῶ, ταλαιπωρῶ. Malmenáto, μετ.

Malmérito, ἀρσεν. ἐναντίον τοῦ Benemérito, ἰδὲ τῦτο.

Malméttere, (malmétto) φθείρω, κακῶς ἐξοδεύω τὰ ἀργύριά μου.

Malnáto, ἀρσεν. δυσγενὴς, γεννημένος ἀπὸ κακὸν, ἢ ποταπὸν γένος.

Malnaturáto, ἀρ. ἰδὲ Malcubáto.

Malnóto, ἀρ. οὐκ εὔγνωστος, μόλις γνωστὸς, ὀλίγον γνωστός.

Málo, ἀρσεν. κακὸς. ἐναντ. τοῦ, Buóno.

Malórcia, in malórcia, ταυτὸν τῷ, In mal'óra.

Malordináto, ἀρ. ἄτακτος.

Malóre, ἀρ. νόσος, ἀῤῥωστία.

Malótico, ἀρ. κακόνους, πονηρός, φθονερός.

Malparáto, ἀρ. ὁ εὑρισκόμενος εἰς κίνδυνον, ὁ κινδυνεύων νὰ ἀφανισθῇ.

Malpertúgio, ἀρ. κακὴ ὀπὴ, κακὴ τρύπα.

Malpíglio, ἰδὲ Cipíglio.

Malpizzóne, ἀρ. νόσος τοῦ ἵππου ὅταν τὸ ζωντανὸν κρέας ἑνώνεται μὲ τὸ νύχι του.

Malprò, ἀρ. ζημία, κακὸν ἀποτέλεσμα.

Malprόprio, ἀρ. ἄκυρος.

Malpulíto, καὶ Malpolíto, ἀρ. ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος.

Malsáno, ἀρ. καχεκτικός, ὁ νοσώδους κράσεως, ὁ μὴ ὑγιής· ἔτι, μωρός, ἄφρων.

Málta, θ. ἰδὲ Mélma.

Maltalénto, ἀρ. κακὴ γνώμη, γνώμη τοῦ βλάπτειν,

Maltenúto, ἰδὲ Malcóncio.

Maltólto, ἀρ. τὸ κακῶς κεκτημένον, τὸ ἄδικον κτῆμα.

Maltrattaménto, ἀρ. κάκωσις.

Maltrattáre, (maltrátto) κακοποιῶ.

Maltrattáto, ἀρ. κακωθείς.

Maltrovaménto, ἀρ. κακὸν ἐφεύρημα.

Málva, θ. μαλάχη, μολόχα.

Malvagía, θ. εἶδος οἴνου.

Malvagiaménte, πονηρῶς, κακῶς.

Malvágio, ἀρ. πονηρός, κακός, μιαρός.

Malvagità, ἀρσεν. κακία.

Malvágo, ἀρσεν. μὴ προθυμούμενος, ὀλίγον περίεργος.

Malváto, ἀρ. καμωμένος μὲ μαλάχην.

Malvavíschio, ἀρ. ἀλθαία, ἀγριομολόχα.

Malvedére, μισῶ, κακοβλέπω. Malvedúto, μισημένος.

Malvestíto, ἀρ. κακοφορεμένος, κακῶς ἐνδυμένος.

Malvivénte, κοιν. φαυλόβιος, ὁ κακῆς ζωῆς. Malvissúto, ὁ κακῶς ζήσας.

Malvogliénte, κοιν. κακόνους, κακόγνωμος.

Malvolentiéri, ἀκουσίως, στανικῶς.

Malvolére, ἀρ. κακόνοια, κακὴ γνώμη, κακὴ θέλησις.

Malvólto, ἰδὲ Stravólto.

Malvolúto, ἀρ. μισημένος.

Malúso, ἀρ. κατάχρησις.

Malúzzo, ἀρ. μικρὸν κακόν, μικρὰ ἀῤῥωστία· ὑποκορ. τοῦ Mále.

Mámma, θ. λέξις τῶν παιδίων, μήτηρ. ἔτι, μαστός, βυζίον.

Mammalúcco, ἀρσεν. σκλάβος Χριστιανός, ἢ γεννημένος ἀπὸ Χριστιανὸν παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων ἐκλέγετο ὁ Σολδάνος· ἔτι, κίναιδος, πούστης.

Mammána, ἡ παραμάννα. ἰδὲ Levatríce.

Mammélla, θ. μαστός, βυζίον.

Mámmolo, ἀρσεν. καὶ Mámmola, θ. ἐπίθετον, τὸ ὁποῖον δίδεται εἰς ἓν εἶδος ἴων· ἔτι, βρέφος, παιδίον.

Mammóna, καὶ Mammóne, ἀρσεν. (Συριακὴ λέξις) Μαμμωνᾶς, ὁ ψευδὴς Θεὸς τοῦ πλούτου. καὶ εἶδος πίθηκος, καὶ γάτου.

Mammúccia, θηλ. ὑποκορ. τοῦ Mámma. Fáre alle mammúccie. παίζειν μὲ οὐτιδανὰ παιδαριώδη πράγματα.

Manáccia, θ. ἄσχημος χείρ, χέρι χωριάτικον.

Manáta, θ. δράγμα, χειρόβολον, μία χεριά.

Mancaménto. ἀρ. ἔλλειψις, ἐλάττωμα, σφάλμα.

Mancánte, κοιν. ἐκλείπων, ἐλλειπής.

Mancánza, θ. ἰδὲ Mancaménto.

Mancáre, (máncο) ἐκλείπω, ἐλλείπω, εἶμαι ἐστερημένος, λείπω· ἔτι, λειποθυμῶ· ἔτι, ὀλιγοστεύω. Mancáto, μετ.

Mancatóre, ἀρ. ὁ λείπων, ἀλλ'ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνει ἄπιστος, ὅποιος λείπει ἀπὸ τὸν λόγον του.

Manceppáre, ἰδὲ Emancipáre, κτλ'.

Manchévole, κοιν. ἐλλειπής, ἔχων ἐλάττωμα.

Manchevolézza, θ. ἔλλειψις, ἐλάττωμα.

Manchevolménte, ἐλλειπτικῶς, ἀτελῶς.

Manchézza, θ. ἰδὲ Mancaménto.

Máncia, θ. ἐπινομὶς, ἡ καλὴ στρένα, τὸ καλὸν χέρι· (οἱ Βενετ. Bonamán.)

Manciáta, ἰδὲ Manáta.

Mancíno, ἀρσεν. οὐσιαστ. σκαιὸς, ζερβόχερος, οὗ ἐναντίον τὸ, Manrítto.

Mancíno, ἀρ. ἐπιθ. ἀριστερὸς, ζερβός. A mancína, ἐπ' ἀριστερά.

Mancípio, ἀρ. ἀνδράποδον, σκλάβος. Λατ.

Mánco, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ Mancaménto. καὶ ἐπιθ. ἐλλειπτὴς, ἀτελής· ἔτι, δυστυχὴς, καὶ ἀριστερὸς, ζερβός.

Mánco, ἐπίρρ. μεῖον, ὀλιγώτερον. Venír mánco, ἐκλείπω, λειποθυμῶ· Λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ Nè ánche: οὔτε μὴν, μήτε κἂν.

Mandáre, (mándo) πέμπω, στέλλω, καὶ ἐντέλλομαι, προστάζω.

Mandáta, θηλ. πέμψις, πέμψιμον.

Mandatário, ἀρ. ἀπεσταλμένος, ἀποστελλόμενος παρά τινος διὰ νὰ κάμῃ τί. Λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ.

Mandáto, ἀρ. οὐσιαστ. ἐπιτροπὴ, ἐντολὴ, παράγγελμα· ἔτι, ὁ πρέσβυς, ὁ ἀπεσταλμένος.

Mandáto, ἐπιθ. ἀπεσταλμένος.

Mandatóre, ἀρσεν. ὁ πέμπων, πέμπτης. Mandatríce, θηλ.

Mandirítto, καὶ Mandrítto, ἀρ. κόλαφος, ῥάπισμα ἀπὸ τὴν δεξιὰν εἰς τὴν ἀριστεράν· ἐναντ. τοῦ, Manrovéscio.

Mándola, καὶ Mándorla, θηλ. ἀμύγδαλον.

Mandóla, θ. ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα· καὶ Mandolíno, ἀρ. μικρὰ κιθάρα.

Mandorláto, ἀρ. οὐσιαστ. ἀμυγδαλοτρώγαλον· σύνθετόν τι ἐξ ἀμυγδάλων καὶ μέλιτος. Λέγονται Mandorláto, καὶ Ammandorláto, τὰ κάγκελα, ἡ ξύλινος ἢ καλαμένη ἐσχάρα τῆς ὁποίας τὰ κενὰ (αἱ τρύπαι) καλούμενα Mándorle, εἶναι ῥομβοειδῆ.

Mándorlo, ἀρ. ἀμυγδάλη, ἡ ἀμυγδαλιὰ, δένδρον.

Mándra, καὶ Mándria, θ. μάνδρα.

Mandrácchia, θ. πόρνη.

Mandrágora, ἢ gola, θ. μανδραγόρας, χόρτον.

Mandriáno, καὶ Mandriále, ἀρ. φύλαξ τῆς μάνδρας, βοσκός. Mandriále, ἀντὶ Madrigále, ἰδὲ τοῦτο. Καὶ Mandriáno, εἶδος ἐργαλείου τῶν χωνευτῶν τῶν μετάλλων.

Manducáre, (mandúco) τρώγω. Λατ.

Máne, θ. Λατ. ἰδὲ Mattína.

Maneggévole, καὶ Maneggiábile, κοιν. εὐμεταχείριστος.

Maneggiaménto, ἀρ. μεταχείρισις.

Maneggiáre, (manéggio) μεταχειρίζω, μεταχειρίζομαι, ἅπτομαι, πιάνω μὲ τὰ χέρια· οὐδετεροπαθ. κινοῦμαι, προσπαθῶ· ἔτι, διοικῶ, κυβερνῶ· ἔτι, ἀσκῶ, γυμνάζω, μετέρχομαι.

Manéggio, ἀρ. ὑπόθεσις, πραγματεία· ἔτι, κυβέρνησις· ἔτι, γύμνασις τῶν ἀλόγων, καὶ ὁ τόπος ὅπου γυμνάζονται.

Manélla, ἰδὲ Manáta.

Manére, ῥῆμ. Λατ. μένειν.

Manescaménte, ἐκ χειρὸς, πλησίον, μὲ τὰ χέρια.

Manésco, ἀρ. τῆς χειρός· ἔτι, πρόχειρος, ἕτοιμος, καὶ εὔκολος εἰς τὸ νὰ κτυπᾷ μὲ τὰ χέρια.

Manétte, θηλ. πληθυντ. χειρίδες, χειροδέσμια σιδηρὰ, μὲ τὰ ὁποῖα δένονται τὰ χέρια τῶν πταιστῶν.

Manfanile, ἀρ. τὸ μανίκι, τὸ μεγαλήτερον ξύλον τῆς ῥάβδου, δι' ἧς κτυπᾶται ὁ σῖτος.

Manganáre, καὶ Manganeggiáre, (mangáno, καὶ néggio) βάλλω, ῥίπτω διὰ τῆς βαλλίστρας. Τὴν σήμερον ἐστι τὸ, λειαίνειν, ἤτοι πατεῖν, γυαλίζειν τὰ πανικὰ, τὰ ῥοῦχα διὰ τοῦ μαγγάνου· μαγγανίζω. Manganáto, μετ.

Manganélla, θηλ. ὑποκορ. τοῦ Mangano. Καὶ Manganélle, θ. εἶναι αἱ στάσεις, ἢ στασίδια, ἢ σκαμνία εἰς τὸν τοῖχον εἰς τοὺς χοροὺς τῶν καλογήρων καὶ εἰς τὰς ἑταιρείας.

Mángano, ἀρ. βάλλιστρα, τὸ πάλαι πολεμικὴ μηχανή. Τὴν σήμερον δὲ ἐργαλεῖον δι' οὗ πατοῦνται, ἤτοι λειαίνονται, γυαλίζονται τὰ πανικὰ, τὰ ῥοῦχα. μάγγανον.

Mangeréccio, ἀρ. φαγώσιμος.

Mangiaférro, ἰδὲ Sghérro.

Mangiamarróni, ἰδὲ Mazzamarróne.

Mangiaménto, ἀρ. τὸ τρώγειν.

Mangiapáne, ἀρ. ἄχθος ἀρούρης· ὁ μὴ χρήσιμος, μὴ ἐπιτήδειος εἰς ἄλλο τι παρὰ εἰς τὸ νὰ τρώγῃ.

Mangiapélo, ἀρ. εἶδος σκώληκος, σής, σάρακας.

Mangiáre, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ τρώγειν. ἔτι, γεῦμα, δεῖπνος, φαγητόν· I mangiári, τὰ φαγήματα, τὰ φαγητά.

Mangiáre, (mángio) τρώγω. Mangiáto, φαγωμένος.

Mangiáta, Θηλ. ἰδὲ Corpacciáta.

Mangiatívo, ἀρ. φαγώσιμος.

Mangiatója, Θηλ. φάτνη, τὸ παχνί.

Mangiatóre, ἀρ. ὁ τρώγων· καὶ ἐνίοτε φαγάς.

Mangiería, Θ. δυναστευτικόν, ἄδικον κέρδος.

Mangióne, ἀρ. πολυφάγος, φαγάς.

Manía, Θ. μανία. Maníaco, ἀρσεν. μανιακός. Πληθ. Maníaci.

Mánica, Θ. τὸ μανίκι τοῦ φορέματος, ἡ χειρίς, μανίκι μαχαιρίου, ἢ σπαθίου, κτλ'. Παρὰ τοῖς Χυμικ. εἶδος χωνευτηρίου. Mánica d' Ippócrate, σακκοῦλι πρὸς τὸ στραγγίζειν τινὰ ὑγρά. Πληθ. che.

Manicaménto, καὶ Manicáre, ἰδὲ Mangiaménto, καὶ Mangiáre, οὐσιαστ.

Manicáre, (mánico) ἰδὲ Mangiáre.

Manicarétto, ἀρ. φαγητὸν συνθεμένον ἀπὸ διάφορα ὀρεκτικά, καὶ ἐρεθιστικά.

Mánico, ἀρ. λαβή, μανίκι.

Manicótto, καὶ Manichíno, ἀρ. χειροθήκη, μανίτζα.

Manicóttolo, ἀρ. μανίκι κρεμάμενον εἰς τὸ φόρεμα πρὸς στολισμόν.

Maniéra, Θηλ. τρόπος· ἔτι, εἶδος.

Maniéro, ἀρ. ἐπίθετον ἱέρακος καὶ ἄλλων παρομοίων πτηνῶν, οἱονεὶ ἀρεστός, εὐπειθής, ἥμερος.

Manieróso, ἀρ. εὐπροσήγορος, τακτικός.

Manifattóre, ἀρ. τεχνίτης, χειροτέχνης.

Manifattúra, Θ. χειροτεχνία, ἐργόχειρον, καὶ ἡ τούτου τιμή· ἔτι, ἔργον, ὑπόθεσις, τέχνη.

Manifestaménte, σαφῶς, φανερᾶ:

Manifestaménto, ἀρ. δήλωσις, φανέρωσις·

Manifestáre, (maniféesto) φανερώνω. Manifestáto, φανερωμένος.

Manifestazióne, Θ. φανέρωσις, δήλωσις.

Maniféesto, οὐσιαστ. ἀρ. κήρυγμα, διάγγελμα, εἴδησις. καὶ Ἐπίθ. δῆλος, φανερός· καὶ Ἐπίῤῥ.

Maníglia, Θηλ. καὶ Maníglio, ἀρ. ἰδὲ Armílla.

Manigóldo, ἀρσεν. δήμιος.

Maninconía, Θ. ἰδὲ Malinconía, κτλ'.

Manipoláre, (manípolo) χειρουργῶ, ἐνεργῶ, δουλεύω μὲ τὰς χεῖρας, κατασκευάζω. Manipoláto, μετ. Καὶ Manipoláre, ἐπίθ. στρατιώτου, σημαίνει λοχίτης, ἀχρεῖος, ἁπλοῦς στρατιώτης. Λατ.

Manipolazióne, Θηλ. διαπραξις, ἐργασία μὲ τὰς χεῖρας.

Manípolo, ἀρ. ἰδὲ Manáta. ἔτι, ὑπομάνικον ἱερέως.

Maniscálco, καὶ Manescálco, ἄρ. ἱππιατρός. (νταλμπάνης) ἰατρὸς τῶν ἀλόγων.

Mánna, Θ. τὸ μάννα· τὸ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ εἰς τροφὴν τῶν Ἑβραίων. Καὶ τὸ στάζον ἀπὸ τὰ φύλλα τινῶν δένδρων, τὸ ἀερομέλι· ἔτι, φάκελος, δεμάτιον φρυγάνων, κτλ'.

Mannája, Θ. πέλεκυς, τὸ τζεκούριον.

Mannerino, ἀρ. κριάρι νέον καὶ παχύ.

Máno, Θηλ. χείρ, χέρι· déstra, τὸ δεξιόν· sinístra, ἢ mánca, τὸ ἀριστερόν. Manína, Θηλ. ἢ manino, ἀρ. ὑποκορ. Uómo di bássa máno: ποταπῆς καταστάσεως. Máno, σημαίνει καὶ τὸν 4 ἀριθμόν. A máno, κατ' ἐκλογήν. Máno, ἄγε, φέρε. A máni giúnte: μὲ σταυρωμένα χέρια. A mán chiúsa: ἀπερισκέπτως, ἀστοχάστως. A man sálva: ἀσφαλῶς. Avére alle máni: ἐν προχείρῳ ἔχειν. Di lúnga máno: πρὸ πολλοῦ.

Manoméssa, Θ. ῥηματ. πώλησις οἴνου.

Manométtere, (métto) βάνω χέρι, δηλαδὴ ἀρχίζω νὰ μεταχειρίζωμαι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατ' ὀλίγον ἀναλίσκονται, τελειώνουσιν· ὡς τό, manométtere una bótte, ἀρχίζω, ἢ ἀνοίγω, βάνω εἰς

τὸ χέρι βουτζί, ἢ ἄλλο πρᾶγμα· ὅθεν τὸ ῥηματ. **Manoméssa**, ἰδὲ. **Με**ταφ. βλάπτω, φθείρω, χαλῶ· ἔτι, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν σκλαβίαν.

Manópola, θ. χειρόκτριον σιδηροῦν τῶν στρατιωτῶν· ἔτι, τὸ ἥμισυ τοῦ μανικίου τῶν φορεμάτων.

Manoscrítto, ἄρσεν. χειρόγραφον.

Manóso, ἀρ. εὐμεταχείριστος, μαλακός.

Manovále, καὶ **Manoále**, ἀρ. δοῦλος τοῦ κτίστου, ὅστις τοῦ φέρει τὰς πέτρας, κτλ. καὶ ἐπίθ. κοιν. ἰδὲ **Manuále**.

Manovélla, θ. μοχλός· ἰδὲ **Liéva**.

Manrítta, θ. δεξιά, τὸ δεξιὸν χέρι.

Manrítto, ἀρ. δεξιός· ἰδὲ καὶ **Mandrítto**.

Manrovéscio, ἰδὲ **Marrovéscio**.

Mansárda, θ. σκέπη ὀσπητίου ἴσια . Λέξ. Ἀρχιτεκτ.

Mansionário, ἀρ. ἐφημέριος εἰς μίαν Ἐκκλησίαν.

Mansióne, θηλ. διαμονή, διατριβή, στάσιμον. Λατ.

Mánso, ἰδὲ **Mansuéto**.

Mansuefáre, (**mansuefò**) ἡμερώνω, ἥμερον ποιῶ.

Mansuetaménte, ἡμέρως.

Mansuéto, ἀρ. πρᾶος, ἥμερος.

Mansuetúdine, θ. πραότης, ἡμερότης.

Mantéca, θ. εἶδος μύρου.

Mantelláre, (**mantéllo**) καλύπτω, σκεπάζω.

Mantellétta, θ. εἶδος κοσμήματος βασιλικοῦ, ἢ ἄλλου ἀξιώματος καλύπτον τοὺς ὤμους καὶ τὸ στῆθος· χλαμύς.

Mantellíno, ἀρ. τὸ κάλυμμα, δι' οὗ σκεπάζονται αἱ ἱεραὶ εἰκόνες, καὶ τὰ βρέφη· καὶ ὑποκορ. τοῦ, **Mantéllo**.

Mantéllo, ἀρ. τρίβων, περίβλημα. Μεταφ. πρόφασις· ἔτι, τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν τοῦ ἀλόγου, καὶ ἄλλων ζώων. **Mantellína**, θ. καὶ **Mantellétto**, ἀρ. ὑποκορ. τὸ δὲ β'. σημαίνει καὶ εἶδος πολεμικοῦ ἐπιτειχίσματος.

Mantenére, (**mantèngo**) σώζω, διατηρῶ, διαφυλάττω· **manténni**, παρακείμ.

Manteniménto, ἀρ. διατήρησις.

Mantenitóre, ἀρ. διατηρητής.

Mantenitríce, θηλ.

Mantenúto, ἀρ. διατηρημένος.

Mántice, ἀρ. φύσα, τὸ φυσοῦνι. Μεταφ. ὁρμητήριον.

Mantícora, θ. ὁ μαντιχώρας, θηρίον τετράπουν ἔχον τρεῖς τάξεις ὀδόντων, καὶ πρόσωπον ἀνθρώπου.

Mantíle, ἀρ. τραπεζομάνδηλον χοντρικόν.

Mánto, ἀρ. εἶδος ἱματίου ὡς τὸ, **Mantéllo**.

Mantrugiáre, (**mantrúgio**) ἰδὲ **Maneggiáre**.

Manuále, κοιν. χειροποίητος, χειραῖος, τῆς χειρός.

Manualménte, μὲ τὸ χέρι.

Manúbrio, ἀρ. Λατ. ἰδὲ **Mánico**.

Manucáre, (**manúco**) ἰδὲ **Mangiáre**.

Manumissóre, ἀρ. καὶ **Manumitténte**, κοιν. ἀπελευθερωτής, ὁ ἐλευθερώνων ἐκ τῆς δουλείας.

Manuscrísto, καὶ **Manicrísto**, ἀρ. σύνθεμά τι ἰατρικόν.

Manuscrítto, ἀρ. χειρόγραφον.

Mánza, θ. ἐρωμένη, φιλενάδα.

Mánzo, ἀρ. βοῦς, βόδι.

Maomettáno, ἀρ. Μωαμεθιστής. **Maomettísmo**. ἀρ. ἡ θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, di **Maométto**.

Maóna, θ. εἶδος τριήρους Τουρκικῆς.

Mappamóndo, ἀρ. πίναξ γεωγραφικός.

Marachélla, θ. κατάσκοπος· καὶ ἀπάτη, δόλος.

Maráme, ἄρσεν. κάθαρμα, τὸ χείριστον παντὸς πράγματος· ἔτι, τέχνη, ἀπάτη. καὶ ποσότης μεγάλη.

Marangóne, ἰδὲ **Mérgo**, καὶ **Legnajuólo**.

Marásca, θ. τὸ βύσινον, πωρικόν.

Marásmo, ἀρ. μαρασμός.

Maravíglia, θ. θαῦμα, θαυμασμός. Καὶ βαλσαμίνη, χόρτον.

Maravigliaménto, ἀρ. θαυμασμός.

Maravigliársi, θαυμάζω· **mi maravíglio**, ἐνεστώς.

Maravigliosaménte, θαυμαστῶς.

Maraviglióso, ἀρ. θαυμάσιος, θαυμαστός.

Márca, θ. τόπος, χώρα. ἔτι, νόμισμα· ἔτι, στίγμα, σημεῖον· πληθ. **che**.

Marcáre, (**márco**) στίζω, σημαδεύω. **Marcáto**, ἐστιγμένος, σημαδευμένος.

Marcassíta, θηλ. πυρίτης λίθος.

Marchesáto, ἀρ. τὸ Μαρκεζάτον.

Marchése, ἀρ. Μαρκέσιος· **Marchésa**, καὶ **Marchesána**, θηλ. ἔτι, **Mar**-

chése, λέγονται τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν.

Marchiána, Θ. εἶδος κερασίου παχυτάτου.

Marchiáre, (márchio) στίζω, σφραγίζω. Marchiáto, μετ.

Márchio, ἀρ. στίγμα, σφραγὶς, σημεῖον.

Márcia, Θηλ. πύον, ὁ ἔμπυος.

Marciáre, (márcio) τὸ πορεύεσθαι, βαδίζειν, ὑπάγειν τῶν στρατευμάτων, καὶ στρατιωτῶν· ἔτι, ἀναχωρῶ, ἀπλῶς· καὶ Ἐνεργ. ποιῶ σαπρὸν, σάπιον.

Márcido, Λατ. ἴδε Márcio.

Marcigióne, Θ. σαπρότης.

Márcio, ἀρ. σαπρὸς, σάπιος. A márcio dispétto, ἢ A márcia fórza κτλ'. σημ. στανικῶς.

Marcióso, ἀρ. γεμάτος ἔμπυον.

Marcire, (marcísco) σήπομαι, σαπίζω, γίνομαι σαπρός.

Marcíto, ἀρ. σεσαπημένος.

Marciúme, ἀρ. σαπρότης.

Márco, ἀρ. ποσότης νομίσματος· ἔτι, σημεῖον, τύπος, ὡς τὸ Márchio.

Marcórella, Θ. λινόζωστις, σκαρολάχανον, παρθενοῦδι, χόρτον.

Mare, ἀρσεν. θάλασσα. Il flússo e riflússo del máre: ἄμπωσις, παλίῤῥοια, τὸ ἀλληλοδιάδοχον τρέξιμον τῆς θαλάσσης. ὅτε τρέχη ἐξ ὥρας πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἐξ εὐγαίνει πρὸς τὴν ξηράν.

Maréa, καὶ Mareggiáta, Θ. (máre crescénte, ἢ gonfiáto) θάλασσα αὐξανομένη, καὶ ὀγκωμένη· τὸ φούσκωμα, τὸ ῥεῦμα τῆς θαλάσσης.

Mareggiáre, (éggio) κυμαίνομαι, κυματίζομαι· ἔτι, πάσχω ναυτίαν, ἤτοι· ἐμετὸν (ἀναγοῦλαν) ἐκ τῆς θαλάσσης.

Maréggio, ἀρ. κυμάτισις, ταραχὴ τῆς θαλάσσης.

Marémma, Θ. χώρα παραθαλάσσιος, κάμπος κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν. Fránce Marémme, σημ. τόπος πολλὰ ἀπεμακρυσμένος, πολλὰ ἀπέχων.

Maremmáno, ἀρσεν. παραθαλάσσιος· ἔτι, βαλτώδης.

Maresciállo, ἀρ. πρωτοστράτωρ· εἶδος ἀξιώματος.

Marésco, ἀρ. θαλάσσιος.

Marése, ἀρσεν. λίμνη.

Marétta, Θηλ. μικρὰ ταραχὴ θαλάσσης.

Marezzáre, (ézzo) πλουμίζω κυματοειδῶς. Marezzáto, μετ.

Marézzo, ἀρ. κυματοειδὴς χρωμάτισις.

Margaríta, καὶ Margheríta, Θ. μαργαρίτης, λίθος πολύτιμος· ἔτι, εἶδος ἄνθους, ὅπερ λέγεται κοινῶς Margheritína.

Margigrána, Θ. εἶδος σταφυλῆς.

Marginále, κοιν. ἀνήκων, ἢ τεθεὶς εἰς τὸ περιθώριον, al márgine.

Márgine, Θηλ. ἴδε Cicatríce. ἔτι, ἀρ. καὶ Θηλ. ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον τοῦ πράγματος. Il márgine de' libri, τὸ περιθώριον τῶν βιβλίων, ἤτοι τὸ ὀλόγυρα τοῦ βιβλίου ἄγραφον διάστημα. Márgo, Ποιητικὸν, τὸ αὐτό.

Margrávio, ἀρ. ὄνομα ἀξιώματος ἐν Γερμανίᾳ.

Margútto, ἀρ. ἄσχημος, καὶ πονηρὸς, ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ Μαργίτης.

Maricéllo, ἀρ. μικρὰ θάλασσα, μικρὸς κόλπος· ὕποκορ.

Marigiána, Θ. εἶδος ἀγρίας πάπιας.

Marína, Θηλ. θάλασσα. Andár marína marína: παραπλέω, πλέεω σιμὰ εἰς τὴν γῆν.

Marinájo, καὶ Marináro, ναύτης.

Marináre, (maríno) ταριχεύω, παστώνω τὸ ψάρι, καὶ ἄλλα φαγητά· ἔτι, ἀγανακτῶ, τρώγομαι ἕνεκα τινὸς λυπηροῦ· ἔτι, βάνω νέους ναύτας εἰς τὸ κουρσευμένον πλοῖον.

Marinarescaménte, κατὰ τὸ ἔθος, τὸν τρόπον τῶν ναυτῶν.

Marinarésco, καὶ Marinésco ἀρ. ναυτικός· πληθ. chi.

Marinería, Θ. ἡ τέχνη τοῦ ναύτου· ἔτι, πλῆθος πλεόντων, στόλος.

Mariniére, καὶ Mariniéro, ἀρσεν. ναύτης.

Maríno, ἀρσεν. θαλάσσιος. Alzáre a maríno: Παροιμ. μετανίσταμαι, φεύγω μὲ βίαν.

Mariolare, (marióla) ἀπατῶ, πονηρεύομαι, μάλιστα εἰς τὸ παιγνίδι.

Mariolería, Θ. δόλος, ἀπάτη, μάλιστα εἰς τὸ παιγνίδι.

Mariscálco, ἀρ. ἴδε Maliscálco.

Maritággio, καὶ Maritaménto, ἀρσεν. γάμος, ὑπανδρία.

Maritále, κοιν. γαμήλιος,

τοῦ γαμέτου, ἢ ἀνήκων εἰς τὸν γαμέτην (al marito) ἢ εἰς τὴν ὑπανδρίαν.

Maritáre, (**maríto**) ὑπανδρεύω· καὶ **Maritársi**, ὑπανδρεύομαι. **Maritáto**, ὑπανδρευμένος.

Maríto, ἀρ. ὁ γαμέτης, ὁ ἀνήρ.

Maríttimo, ἀρ. θαλάσσιος.

Mariuólo, καὶ **Mariólo**, ἀρσεν. πονηρὸς, κλέπτης.

Marmáglia, θ. ἰδὲ **Canáglia**.

Marméggia, θηλ. μικρὸς σκώληξ ὁποῦ γεννᾶται εἰς τὸ ξηρὸν κρέας, καὶ τρώγει το.

Mármo, ἀρσεν. μάρμαρον.

Marmócchio, ἀρ. παιδάριον. λέγεται παιγνιωδῶς.

Marmorária, θ. μαρμαρογλυφία· καὶ **Marmorário**, ἀρσεν. ὁ γλυφεύς.

Marmoráto, ἀρ. μαρμάρωσις, ἔργον, κατασκευὴ μὲ πρόσαψιν μαρμάρων.

Marmóreo, καὶ **Marmoríno**, ἀρσεν. μαρμάριος.

Marmótta, θηλ. καὶ **Marmótto**, ἀρ. εἶδος χοντροῦ ποντικοῦ βουνισίου.

Maróso, ἀρ. οὐσιαστ. κῦμα, κλύδων, ταραχὴ τῶν κυμάτων· ἔτι, λίμνη.

Márra, θ. τὸ τζαπὶ, ἐργαγαλεῖον γεωργικόν.

Marráno, ἀρ. ἄπιστος· καὶ εἶδος πλοίου.

Marreggiáre, (**marréggio**) βωλοκοπέω, δουλεύω μὲ τὸ τζαπί.

Marrítta, ἰδὲ **Manrítta**.

Marrítto, ἰδὲ **Manrítto**.

Marrúbbio, καὶ **Marrúbbio**, ἀρ. τὸ πράσιον, χόρτον.

Marrocchíno, ἀρ. εἶδος βύρσης, πετζίου, σαχτιάνι.

Marróne, ἀρ. ἡ δίκελλα, ἐργαλεῖον γεωργικόν· ἔτι, κάστανον. Μεταφ. σφάλμα.

Marronéto, ἀρ. τόπος μὲ πολλαῖς καστανιαῖς.

Marrovéscio, ἀρ. ἀναποδοχεριὰ, πληγὴ, κτύπημα μὲ ἀνάποδον χέρι.

Marrúca, θ. εἶδος κοκκυμήλου.

Marruffíno, ἀρ. δοῦλος τοῦ ἐριουργοῦ.

Márte, ἰδὲ **Dei**. καὶ ὄνομα Πλανήτου, ὁ Ἄρης.

Martedì, ἀρ. ἡ τρίτη, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Martelláre, (**martéllo**) κτυπῶ μὲ τὸ σφυρί.

Martelláta, θηλ. κτύπημα σφυρίου.

Martéllo, ἀρ. σφύρα, τὸ σφυρί.

Martináccio, ἀρ. εἶδος μεγάλου κοχλίου.

Martinéllo, ἀρ. ἐργαλεῖον μηχανικὸν χρήσιμον πρὸς τὸ σηκόνειν βάρη.

Martinétto, ἀρ. ἐργαλεῖον δι' οὗ φορτώνονται αἱ βάλλιστραι· ἰδὲ **Baléstra**.

Martingála, θ. εἶδος καλτζας (τζουραπίου) τῶν παλαιῶν.

Martiráre, (**martíro**) ἰδὲ **Martirizzáre**.

Mártire, κοιν. μάρτυς.

Martíre, **Martírio**, καὶ **ro**. ἀρ. βάσανον, μαρτύριον, κόλασις, τιμωρία, καὶ λύπη, ἀδημονία. **Martírio** λέγεται καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, ὁ Ναὸς τῶν Μαρτύρων.

Martirizzaménto, ἀρ. κόλασις, τιμωρία, μαρτύριον.

Martirizzáre, (**ízzo**) βασανίζω, μαρτυρίζω. **Martirizzáto**, βασανισμένος.

Martirológio, ἀρ. μαρτυρολόγιον.

Mártora, θ. καὶ **Mártoro**, ἀρ. ἡ ἰκτὶς, ζερδαβᾶς, ζῶον· καὶ τὸ τούτου δέρμα.

Martoriáre, (**martório**) βασανίζω. **Martoriáto**, μετ.

Martório, καὶ **Martóro**, ἀρσεν. κόλασις, τιμωρία.

Márza, θηλ. μικρὸς κλάδος, κοπτόμενος ἀπὸ ἓν δένδρον, διὰ νὰ κεντρωθῇ εἰς ἄλλο, κλαδίσκος, παραφυάς.

Marzacótto, ἀρ. εἶδος μύρου, ἢ φύκους.

Marzajuólo, ἀρ. τοῦ Μαρτίου μηνός.

Marzapáne, ἀρ. εἶδος ζυμαρικοῦ ἀπὸ ἀμύγδαλα κοπανισμένα καὶ ζάχαρι.

Marzemíno, καὶ **Marzomíno**, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς. Λέξις τῆς συνηθείας.

Marziále, κοιν. ἄρειος, πολεμικός· καὶ ἐπίθ. τῶν οὐσιῶν ἐν τῇ συνθέσει τῶν ὁποίων ἐμβαίνει καὶ σίδηρος.

Márzo, ἀρ. Μάρτιος, ὁ μήν.

Marzócco, ἀρ. λέων σκαλισμένος εἰς πέτραν, ἢ ζωγραφισμένος. Λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, ἀναίσθητος, ἀχρεῖος.

Marzolíno, ἀρ. τοῦ Μαρτίου μηνός.

Marzuólo, ἀρ. τοῦ Μαρτίου. Λέγεται διὰ τὸν σῖτον, κτλ. ὅσα σπείρονται εἰς αὐτὸν τὸν μῆνα.

Mascalcía, θ. ἡ τέχνη τοῦ ἱππιατροῦ, νταλμπάνη.

Mascalzóne, ἀρ. ἰδὲ **Masnadiére**.

Mascélla, θ. ἡ σιαγὼν, τὸ σιαγόνι.

Mascelláre, ἀρ. γομφίος, μυλοδόντι.

Máschera, θ. προσωπίς. **Mascherína**, **Mascherétta**, ὑποκορ.

Mascherájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων προσωπίδας.

Mascheráre, (**máschero**) σκεπάζω μὲ προσωπίδα. Μεταφ. ὑποκρίνομαι.

Mascheráta, θηλ. πλῆθος, συντροφία προσωπίδων.

Mascheráto, ἀρ. ὁ ἔχων προσωπίδα. Μεταφ. πλαστὸς, κρυπτός.

Mascherízzo, ἀρ. ἰδὲ **Mácchia**, **Lividúra**.

Mascheróne, ἀρ. μεγάλη προσωπίς· οὕτω λέγεται τὸ ἄσχημον ἐκεῖνο κεφάλι, ὁποῦ βάνεται εἰς τὰς βρύσαις, καὶ ἀλλοῦ, καὶ εἰς τὴν πρύμνην τῶν καραβίων.

Maschiézza, θ. τὸ ἀῤῥενωπὸν, ἡ ἀνδρία.

Maschíle, κοιν. ἀρσενικός.

Maschilménte, καὶ **Maschiaménte**, ἀρσενικῶς.

Máschio, καὶ **Mascolíno**, ἀρ. ἀρσενικὸς, καὶ ἀνδρεῖος.

Masnáda, θ. συντροφία ἀνθρώπων ἁρματωμένων· καὶ ἁπλῶς, συντροφία, πλῆθος, καὶ φαμηλία.

Masnadiére, ἀρ. στρατιώτης. ἔτι, ληστὴς, κλέπτης.

Mássa, θ. ὄγκος, σωρός· ποσότης ἀδιόριστος ὁποιασδήποτε ὕλης ὁμοῦ σεσωρευμένης. Καὶ εἶδος παιγνιδίου.

Massájo, καὶ **Massáro**, ἀρ. φύλαξ κινητῶν πραγμάτων, σκευῶν· ἔτι, φειδωλὸς, καλὸς οἰκοκύρης, οἰκονόμος· ἔτι, γέρων. **Massája**, καὶ **Massára**, θηλ. τοῦτο λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ **Sérva**, δούλη.

Massería, θηλ. ὀσπήτιον, κατοικία χωριατῶν· ἔτι, ποσότης πραγματειῶν.

Masserízia, θηλ. φειδωλὴ, οἰκονομία· ἔτι, τὰ σκεύη τοῦ ὀσπητίου. Καὶ τὰ σιδηρικὰ καὶ ἐργαλεῖα. Παιγν. σημ. τὰ γεννητικὰ μόρια.

Masserizióso, ἀρ. φειδωλὸς, καλὸς οἰκονόμος.

Massíccio, ἀρ. στερεὸς, γεμάτος.

Mássima, θ. ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος, ὑποθήκη.

Massimaménte, **Mássime**, καὶ **Mássimo**, ἐπίῤῥ. μάλιστα, ἐξαιρέτως.

Mássimo, ἀρ. μέγιστος, μεγαλώτατος.

Másso, ἀρ. κυρίως λίθος τραχὺς μεγαλώτατος ῥιζωμένεος εἰς τὴν γῆν.

Mastácco, ἀρ. εὔρωστος. ἰδὲ **Atticciáto**.

Mastéllo, ἀρσεν. κάδος.

Mástica, θ. ἰδὲ **Mastice**.

Masticacchiáre, ἰδὲ **Denticchiáre**.

Masticáre, (**mástico**) μασσῶ. **Masticáto**, μασσισμένος.

Masticatíccio, ἀρ. τὸ μασσισμένον πρᾶγμα.

Masticatúra, θ. τὸ αὐτό· καὶ μάσσησις.

Masticazióne, θ. καὶ **Masticaménto**, ἀρ. μάσσησις,

Mástice, **Mástrice**, καὶ **Mástico**, ἀρ. μαστίχη. Καὶ εἶδος κόλλας τῶν ξυλουργῶν.

Masticíno, ἀρ. μαστίχινος.

Mastiettáre, (étto) βάνω τοὺς στροφεῖς, i mastiétti·

Mastiétto, ἀρ. στροφεὺς, πόρκη.

Mastíno, ἀρ. ὁ ποιμανικὸς, καὶ μέγας σκύλος.

Mástio, ἀρ. ἰδὲ **Máschio**· ἔτι, στροφεὺς, βίδα, ἐργαλεῖον ἐκ μετάλλου, ἢ ἄλλης ὕλης, τὸ ὁποῖον βάνεται εἰς δακτυλίδι, ἢ εἰς ἄλλο ἐργαλεῖον κενὸν παρόμοιόν του· ἔτι, εἶδος ἐπιτειχίσματος. ἔτι, μικρὸν τόπι· (Βενετ. **Máscolo**)

Mástro, ἀρ. ἰδὲ **Maéstro**, ἔτι, πρῶτος, προεστώς.

Mastrusciére, ἀρ. θυρωρός.

Matássa, θ. ποσότης νήματος τηλυγμένη ἐπάνω εἰς τὸ τηλυγάδι, ἡ θηλειά.

Matassáta, θ. πολλὰ δεμάτια, πολλαῖς θηλειαῖς νήματος, μετάξης, κτλ.

Matemática, θηλ. μαθηματική.

Matematicaménte, μαθηματικῶς.

Matemático, ἀρσεν. μαθηματικός. Πληθ. ci.

Materássa, θ. καὶ **Materásso**, ἀρ. στρῶμα τοῦ κρεβατίου. (οἱ Βενετ. **Stramázzo**)· καὶ **Materassájo**, ἀρ. στρωματοποιός· καὶ **Materassáta**, θηλ. πληγὴ, ἢ πέσιμον ἐπάνω εἰς στρῶμα.

Matéria, θ. ὕλη, αἰτία. **In matéria di..** περὶ δὲ τοῦ,.. ὅσον δὲ..

Materiále, ἀρ. οὐσιαστ. ὕλη ἑτοιμασμένη πρός τι.

Materiále, ἐπίθ. κοιν. ὑλικός· ἔτι, ἁπλοῦς, ἀπαίδευτος, ἄξεστος.

Materialísmo, ἀρ. ὑπόθεσις καὶ δόξα τοῦ ὑλιστοῦ· καὶ **Materialísta**, ἀρ. ὑλιστὴς, ὁ δοξάζων μόνον μίαν ἀρχὴν ὑλικὴν ὅλων τῶν ὄντων. Λέξ. τῆς συνηθ.

Materialità, θ. τὸ ὑλικόν.

Materialménte, ὑλικῶς. ἔτι, ἁπλῶς, ἀτέχνως, χοντρικῶς.

Maternále, κοιν. μητρῷος, μητρικός.
Maternaménte, μητρικῶς.
Maternità, θ. τὸ μητρικόν.
Matérno, ἀρσεν. μητρικός.
Materózzolo, ἀρ. τὸ κεφαλίδιον τῆς ῥάβδου· ἔτι, ξυλάριον εἰς ὃ δένονται τὰ κλειδία διὰ νὰ μὴ χαθοῦν.
Matíta, καὶ **Amatíta**, θ. αἱματίτης, εἶδος λίθου.
Matitatójo, ἀρ. θήκη αἱματίτου, γραφεῖον.
Matráccio, ἀρ. ἀγγεῖον ὑάλινον μακρὺ χρήσιμον εἰς τὸ σταλάζειν τὸ ῥακί.
Matricále, θ. παρθένιον χόρτον, ἄλλως **Camamílla**.
Matríce, θηλ. ἡ μήτρα.
Matricída, ἀρ. μητροκτόνος. Λατ.
Matricídio, ἀρ. μητροφονία.
Matricióso, ἀρ. ὑστερικός, πάσχων μητρικά.
Matrícola, θ. βόσιμον ὅπου πληρώνει ὁ τεχνίτης διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ μετέρχεται τὴν τέχνην του· καὶ τὸ Κατάστιχον ὅπου γράφονται τὰ ὀνόματα τούτων. ὅθεν.
Matricoláre, (matrícolo) γράφω εἰς τὴν ματρίκολαν. **Καὶ Matricoláto**, ὁ πληρώσας αὐτήν.
Matrígna, θηλ. μητρυιά.
Matrignáre, (matrígno) καὶ **Matrigneggiáre**, (matrignéggio) μητρυιάζω.
Matrimoniále, κοιν. ἐπιγαμικός, τῆς ὑπανδρίας.
Matrimónio, ἀρσεν. γάμος, συζυγία, ὑπανδρία.
Matrína, ἰδὲ **Comáre**.
Matróna, θ. οἰκοδέσποινα, γυνὴ ἀξιωματικὴ διὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ εὐγένειαν· ἔτι σημαίνει δούλη γερόντισσα καὶ πιστή.

Matronále, κοιν. ἴδιον οἰκοδεσποίνης.
Mattaccíno, ἀρ. ὀρχηστής, ὑποκριτής. **Καὶ**, **Mattaccináta**, θ. παιγνίδι τοῦ ὀρχηστοῦ.
Mattaménte, ἀφρόνως, μωρῶς.
Mattána, θ. μελαγχολία ἐξ ὀκνηρίας.
Matteggiáre, (mattéggio) παραφρονῶ, κάμνω τρελαμάδες.
Mattézza, καὶ **Mattería**, θηλ. μωρία.
Mattína, θ. τὸ πρωΐ, ἡ αὐγή.
Mattináta, θ. ὅλον τὸ διάστημα τῆς αὐγῆς, ἤγουν ἀπὸ τὸ ταχὺ ὡς τὸ μεσημέριον· καὶ ὄρθρια ᾠδὴ· τὰ τραγῴδια καὶ ἡ μουσικὴ συμφωνία τῶν ἐραστῶν τὸ πρωῒ ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τῆς ἐρωμένης των· ἀντίκειται τῷ, **Serenáta**· ὅθεν καὶ τὸ ῥῆμ. **Mattináre**, (mattíno) ᾄδειν τὸ πρωΐ.
Mattíno, ἀρ. τὸ πρωΐ.
Mátto, ἀρ. μωρός, τρελός. **Matterèllo**, καὶ **Matterúllo**, ὑποκορ.
Mattóne, ἀρσεν. πλίνθος, κλινθάρι, τοῦβλον.
Mattoniéro, ἀρ. πλινθουργός.
Mattúgio, ἀρ. κατωτέρου, μικροτέρου εἴδους. Λέγεται ἐπὶ τῶν κτηνῶν.
Mattutíno, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ πρωΐ· ἔτι, ὁ ὄρθρος· καὶ ἐπίθ. ἑωθινός, αὐγινός.
Maturaménte, ἐσκεμμένως, φρονίμως.
Maturaménto, ἀρ. ὡρίμασις.
Maturáre, (matúro) πεπαίνομαι, ὡριμαίνω. Μεταφ. τελειώνω, τελειοποιῶ, ἀπεργάζομαι. ἔτι, σκέπτομαι, ποιῶ τι μὲ στόχασιν· ἔτι, ἀσθενῶ, ἀδυνατίζω· **Maturáto**, ὥριμος. **Col témpo e cólla páglia si matúrano le néspole**, Παροιμία.
Maturatívo, ἀρ. πεπαντικός.
Maturazióne, θ. πέπανσις, ὡρίμασις.
Maturità, καὶ **Maturézza**, θηλ. ὡρίμασις· ἔτι, ἡ ὥριμος ἡλικία· ἔτι, φρόνησις.
Matúro, ἀρ. ὥριμος, καὶ ἀκμαῖος, τέλειος τὴν ἡλικίαν, καὶ φρόνιμος.
Mavì, ἀρ. χρῶμα μαβί.
Mausoléo, ἀρ. μαυσωλεῖον, ἐντάφιος οἰκοδομή. ἰδὲ εἰς τὸ **Artemísia**.
Mázza, θ. ῥάβδος, ῥόπαλον.
Mazzacavállo, ἀρ. ἀντλία. ἐργαλεῖον χρήσιμον πρὸς τὸ εὐγάζειν τὸ νερὸν ἀπὸ τὰ πηγάδια.
Mazzácchera, θηλ. εἶδος ἀγκίστρου χρησ. εἰς τὸ πιάνειν χέλια, βατράχους, κτλ.
Mazzafrústo, ἀρσεν. εἶδος σφενδόνης.
Mazzamarróne, ἀρ. οὐδενὸς ἄξιος, μωρός.
Mazzamúrro, ἀρ. τρίμματα παξιμαδίου, di biscótto.
Mazzapícchio, ἀρ. ξύλινον σφυρί. Μεταφ. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός· ἰδὲ καὶ **Pillóne**, ἢ **Mazzeránga**· ὅθεν καὶ **Mazzapicchiáre**, ῥῆμ. κτυπᾶν μὲ ξύλινον σφυρί.
Mazzáta, θ. πληγή, κτύπημα μὲ ῥάβδον, ῥόπαλον.
Mazzeránga, θ. ἐργαλεῖον ξύλινον χρήσ. εἰς τὸ κτυ-

πᾶν τὴν γῆν διά νά στρωθῆ· ὅθεν.

Mazzerangáre, (ángo) κτυπῶ τό ἔδαφος, τήν γῆν μέ **Mazzeránga** διά νά τήν ἰσιάσω, καταστρώσω.

Mazzeráre, (mázzero) ῥίπτω, πνίγω τινά εἰς τήν θάλασσαν μέσα εἰς σακκίον, δεμένον μέ πέτραν εἰς τόν λαιμόν. **Mazzeráto**, μετ.

Mázzero, ἀρ. ῥόπαλον· ἔτι, ἄρτος, ψωμί ἄζυμον, ἀνέβατον.

Mazzétta, θ. σφυρί χοντρόν.

Mazzicáre, (mázzico) κτυπῶ μὲ ῥάβδον, ῥόπαλον. ἔτι, κτυπῶ·- τό σίδηρον ζεστόν.

Mazziculáre, (mazzicúlo) κυβιστῶ, πίπτω μέ τό κεφάλι-κάτω καί τόν κῶλλον ἐπάνω· ἰδὲ **Tomboláre**. ὅθεν.

Mazzicúlo, ἀρ. κυβίτισμα, τακλᾶς. **Tómbolo**.

Mazziére, ἀρ. ῥαβδοῦχος, ῥοπαλοφόρος.

Mázzo, ἀρ. δέσμη, φάκελλος, δεμάτι. **Mazzétto**, **Mazzolíno**, ὑποκορ.

Mazzócchio, ἀρ. φάκελλος, πλόκαμος· ἔτι, πλῆθος· ἔτι, στέλεχος, ῥίζα χόρτων· καί εἶδος σίτου· ὅθεν. **Mazzocchiája**. θ. πλῆθος φακέλλων, ἢ πλοκάμων.

Mazzocchiúto, ἀρ. κεφαλωτός.

Mazzuóla, θ. ὑποκορ. τοῦ **Mázza**. Καί εἶδος τιμωρίας.

Mazzuólo, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ **Mázzo**. Καί σφυρίον.

Me, μόριον τῆς Ιο ἀντωνυμ. εἰς τάς πλαγίας· ἰδὲ Γραμματ. Ἰταλ.

Me', μετά ἀποστρ. **Méglio**. Ἔχων δὲ πρό αὐτοῦ τήν **Per** Πρόθ. σημαίνει παρά, μεταξὺ, διά μέσου.

Meáto, ἀρ. πόρος, διάβασις.

Meccanicaménte, μηχανικῶς.

Meccánico, ἀρ. μηχανικός, καί ἀνελεύθερος, εὐτελής. **A'rti Meccániche**, βάναυσοι, βαναυσικαί ἀνελευθέριοι τέχναι. Καὶ **Meccánica**, θ. ἡ Μηχανική ἐπιστήμη.

Meccére, χλευαστ. ἀντί τοῦ **Messére**.

Mécco, ἀρ. μοιχός.

Mecenáte, ἀρ. Μηκῆνας, ὄνομα Κύριον, ὅπερ ἔγινεν ἐκ συνηθείας προσηγορ. σημαῖνον προστάτης, ὑπερασπιστής, βοηθός τῶν Ἐπιστημῶν καί τῶν Λόγων.

Meciócan, ἀρ. ῥεβέντι λευκόν.

Méco, συνθ. ἀντί τοῦ, **Con me**, μετ' ἐμοῦ, μαζή μου· λέγεται καὶ **Con méco**.

Medáglia, θ. νόμισμα.

Medaglísta, ἀρ. ὁ περὶ τά νομίσματα σπουδάζων.

Medesimaménte, ὁμοίως.

Medesimità θ. ταυτότης.

Medésimo, ἀρ. ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος. Ποιητ. **Medésmo**· τό δὲ **Medémo**, ἐστι βάρβαρον. Ἔχει καί ὑπερθ. **Medesimíssimo**, ταυτότατος.

Mediánte, ἀκλ. διά, ἕνεκα, μὲ τό μέσον.

Mediataménte, ἐμμέσως.

Mediáte, ταυτόν. Ἐναντ. τοῦ, **Immediáte**.

Mediáto, ἀρ. μέσος, ἀνάμεσος· ἔτι, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος.

Mediatóre, ἄρσεν. μεσίτης. **Mediatríce**, θηλ.

Mediazióne, θ. μεσίτευσις.

Medicábile, κοιν. ἰάσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νά ἰατρευθῇ.

Medicaménto, ἀρ. ἰατρικόν.

Medicamentóso, ἄρσεν. ἰατρικός.

Medicáre, (médico) ἰῶμαι, θεραπεύω, ἰατρεύω.

Medicástro, **Medicónzolo**, καὶ **Medicastrónzolo**, ἀρ. οὐτιδανός, φαῦλος ἰατρός.

Medicáto, ἰατρευμένος.

Medicazióne, θ. ἰάτρευσις.

Medichévole, κοιν. ἰατρευτικός.

Medicína, θηλ. ἡ ἰατρική ἐπιστήμη· ἔτι, ἰατρικόν.

Medicinále, οὐσιαστ. ἀρ. ἰατρικόν· καί ἐπίθ. κοιν. ἰατρικός.

Médico, ἀρ. ἰατρός· πληθυντ. **Médici**. **Medichéssa**, θ. καί **Médico**. ἐπίθ. ἀρ. ἰατρικός.

Medietà, θηλ. ἡ μεσότης. παρά Γεωμέτρ. ἀναλογία, ἥτις ἐστὶ γεωμετρική, ἀριθμητική, ἢ ἁρμονική.

Médio, ἀρ. μέσος.

Medíocre, κοιν. μέτριος.

Mediocreménte, μετρίως.

Mediocrità, θ. μετριότης.

Meditánte, κοιν. ὁ μελετῶν,

Meditáre, (médito) μελετῶ, σκέπτομαι. **Meditáto**, μελετηθείς.

Meditataménte, ἐσκεμμένως.

Meditatívo, ἀρ. μελετηρός, δοσμένος εἰς τήν μελέτην.

Meditazióne, θ. μελέτη.

Mediterráneo, ἀρ. μεσόγειος.

Méglio, ἐπίρρ. βέλτιον, καλλιώτερα.

Méglio, ὄνομα ἀρ. συγκριτ. κρείττων, καλλιώτερος.
Meglioráre, κτλ'. ἰδὲ εἰς τὸ Miglioráre.
Méla, Θ. μῆλον· ἔτι, ἡ σφαῖρα εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Θόλων, κουμπέδων. Méle, λέγουσι καὶ τὰς πυγάς, τὰ κωλομέρια. Καὶ Méla, ὁ πίναξ, ἐν ᾧ οἱ παῖδες μανθάνουσι τὸ ἀλφάβητον.
Melacítola, Θηλ. μελισσόχορτον.
Melagrána, καὶ Melagranáta, Θ. ἡ ῥοιά, τὸ ῥόδι. Melagráno, ἀρ. ἡ ῥοδιά.
Melanconía, καὶ Melancolía, Θηλ. μελαγχολία.
Melancónico, καὶ Melancólico, ἀρ. μελαγχολικός.
Meláṅgolo, ἀρ. καὶ gola, Θ. μῆλον Ἀσσυρικόν.
Melaneággine, Θ. ἰδὲ Melensággine.
Melaráncia, Θ. τὸ χρυσόμηλον, νεράντζι· καὶ Meláncio, ἀρ. τὸ δένδρον. Μεταφ. ἐφεύρεμα, ψεῦμα.
Melário, ἀρ. κυψέλη, ὅπου αἱ μέλισσαι κατασκευάζουσι τὸ μέλι.
Meláta, Θ. δρόσος γλυκεῖα πυκνὴ ὥσπερ μέλι πίπτουσα τὸν Αὔγουστον ἐν καιρῷ γαλήνης εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ χόρτων. Καὶ φαγητόν τι ἀπὸ μῆλα βρασμένα, καὶ μέλι.
Meláto, ἀρ. μελιτώδης, γλυκύς.
Méle, ἀρ. τὸ μέλι.
Melensággine, Θ. ἀναισθησία, ἀγνωσία, νάρκη, ῥαθυμία.
Melénso, ἀρ. ναρκώδης, ἀναίσθητος, σκαιός, ἀφυής.
Meléto, ἀρ. τόπος φυτευμένος ἀπὸ μηλιάς. Γελαστ. τὰ κωλομέρια.
Meliáca, Θ. βερύκοκκον· καὶ Meliáco, ἀρ. τὸ δένδρον.
Melichíno, ἀρ. οἶνος ἐκ μήλων.
Melífero, ἀρ. μελιτοφόρος.
Melilóto, ἀρ. μελίλωτον, φυτόν.
Melíssa, Θ. μελισσόφυλλον, μελισσόχορτον.
Mellificáre, (mellífico) μελιτουργέω, κάμνω τὸ μέλι. Λατ.
Mellífluo, ἀρ. μελίῤῥυτος.
Mellonággine, Θ. ἄνοια, ἀγνωσία, ἀναισθησία.
Mellonájo, ἀρ. τόπος φυτευμένος ἀπὸ πεπόνια.
Mellóne, ἀρ. τὸ πεπόνι· ἐπὶ ἀνθρώπου, σημαίνει εὐήθης, ἄγνωστος, ἄνοστος. Καὶ εἶδος χαλινοῦ.
Mélma, Θ. βόρβορος, λάσπη.
Melmóso, ἀρ. λασπερός.
Mélo, ἀρ. μηλέα. (δένδρον).
Melocotógne, ἀρ. ἡ κυδωνία. (δένδρον).
Melodía, Θηλ. μελῳδία.
Melódico, καὶ Melodióso, ἀρ. μελῳδικός.
Melodiosaménte, μετὰ μέλους, ῥυθμικῶς.
Melogranáto, ἀρ. ἡ ῥοδιά.
Melúggine, Θ. ἀγριομηλέα.
Melúme, Θ. βροχὴ φαρμακερὰ καὶ ξηρὰ βλάπτουσα τὰ ἀμπέλια.
Melúzza, καὶ Melúzzola, Θ. ὑποκορ. μηλαράκι.
Membrána, Θ. μεμβράνα.
Membranóso, ἀρ. ὑμενώδης, μεμβρανώδης.
Membráre, (mémbro) ἐνθυμοῦμαι.
Mémbro, ἀρ. μέλος· πληθυντ. i mémbri, καὶ le mémbra, Θ. τὰ μέλη καὶ Mémbro, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.
Membrúto, ἀρ. ὁ ἔχων χοντρὰ μέλη, μεγαλόμελος.
Mémma, Θ. ἰδὲ Mélma.
Memorábile, κοιν. καὶ Memorándo, ἀρ. ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνήμης.
Memoráre, (mémoro) μνημονεύω, καλῶ εἰς τὴν μνήμην. Memoráto, μνημονευθείς.
Memoratíva, Θ. ἡ δύναμις τῆς μνήμης.
Memoratívo, ἀρ. τῆς μνήμης, ἀνήκων τῇ μνήμῃ.
Memória, Θηλ. μνήμη, τὸ ἐνθυμητικόν· ἔτι, ὑπόμνημα. Di buóna ἢ di felíce memória, ὁ μακαρίτης.
Memoriále, ἀρ. μνημόσυνον, ἀπόμνημα· καὶ ἱκεσία, ἀναφορὰ πρὸς ἡγεμόνα.
Menaménto, ἀρ. ὁδήγημα, καὶ κίνησις.
Menánte, κοιν. ὁ ὁδηγῶν. Καὶ ὑπογραφεύς.
Menáre, (méno) ἄγω, ὁδηγῶ· καὶ σείω, κινῶ· ἔτι, γεννῶ, φέρω, καρποφορῶ· ἔτι, πραγματεύομαι, μηχανεύομαι. Menár víta, βίον διάγειν. Menár il cán per l'ája: περιπλανῶμαι ἐν τῷ λέγειν, πολυλογῶ εὐγαίνοντας ἀπὸ τὸ προκείμενον. Menáto, ὁδηγημένος.
Menáta, Θ. ἰδὲ Manáta. ἔτι, ὁδήγησις.
Menatójo, ἀρσεν. ἐργαλεῖον δι' οὗ κινεῖταί τι. Τροπ. τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Menatóre, ἀρ. ὁδηγός. Menatríce, Θηλ.

Menatúra, ϑ. σφόνδυλος, κλείδωσις τῶν ὀστέων· ἔτι, ὁδήγησις· ἔτι, ἀφορμή.

Méncio, ἀρ. χαῦνος, μαλακός· ἀντίκειτ. τῷ Consisténte.

Ménda, ϑηλ. ἐλάττωμα, πταῖσμα· ἔτι, ἀνασκευή, ἐπανόρθωσις.

Mendáce, κοιν. ψεύστης.

Mendaceménte, ψευδῶς.

Mendáre, (méndo) ἀνασκευάζω, διορθόνω.

Mendicánte, κοιν. ὁ πτωχεύων, ψωμοζήτης.

Mendicáre, (mendíco) πτωχεύω, ψωμοζητῶ· ἔτι, ζητῶ, προσπαθῶ νὰ εὕρω, νὰ λάβω. Mendicáto, μετ.

Mendicatóre, ἀρσεν. ψωμοζήτης.

Mendicità, **Mendichità**, καὶ **Mendicagióne**, ϑ. ἐσχάτη πενία.

Mendíco, ἀρ. πένης, ζήτουλας.

Méndo, ἀρ. ἀνασκευή, ἐπανόρθωσις· ἔτι, ἕξις τις, συνήθεια, τρόπος· καὶ λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ.

Mendóso, ἀρ. σφαλτός, γεμάτος σφάλματα. Καὶ ἐπίθ. τῶν πέντε κατωτέρων πλευρῶν, αἵ τινες καλοῦνται Cóstole ἢ Sutúre (ῥαφαί) mendóse, ἢ spúrie, νόθοι.

Menínge, ϑ. ἡ μήνιγξ, ἡ τὸν μυελὸν σκεπάζουσα μεμβράνα.

Ménno, ἀρ. ὁ ὑστερημένος τῶν γεννητικῶν μορίων, εὐνοῦχος. Τροπ. ἐλλειπής. Κοινότερ. δὲ, ἀγένειος, σπανός.

Méno, ἐπίῤῥ. ἴδε Mánco. Venir méno, λιποθυμῶ. ἔτι, καὶ ὄνομ. συγκριτ. ἐνίοτε καὶ μὲ τὸ ἄρθρον, ἀντὶ τοῦ οὐσιαστ. Minóre.

Menomábile, κοιν. ὁποῦ δύναται νὰ ἐλαττωθῇ, ὀλιγοστευθῇ.

Menomaménto, ἀρ. ἐλάττωσις.

Menománza, ϑ. τὸ αὐτό. Καὶ ἔλλειψις, ἀνάγκη, ἔνδεια.

Menomáre, (ménomo) ἐλαττόω, σμικρύνω· καὶ οὐδετ. Menomáto, μετ.

Ménomo, ἀρ. ἐλάχιστος. καὶ Menomíssimo, ὑπερθ.

Ménsa, ϑηλ. τράπεζα.

Mensále, ϑ. σχῆμα Γεωμετρ.

Ménsola, ϑ. πρόβολος, βάσις, στήριγμα κορωνίδος, ἢ δοκοῦ· Ἀρχιτεκτ.

Mensuále, κοιν. καταμήνιος, τοῦ κάθε μηνός.

Ménta, ϑ. μίνθη, ἡδύοσμος.

Mentále, κοιν. νοερός, τοῦ νοός.

Mentalménte, νοερῶς, μὲ τὸν νοῦν.

Mentástro, ἀρ. ἡ ἄγριος ἡδύοσμος.

Ménte, ϑηλ. ὁ νοῦς.

Mentecattággine, ϑηλ. ἀφροσύνη, μωρία.

Mentecátto, ἀρ. φρενοβλαβής, μωρός.

Mentíre, (ménto) ψεύδομαι. Μετὰ αἰτιατ. ἐλέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ψεύστην. Λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ, Falsificáre.

Mentíta, ϑ. ἔλεγχος, κατηγορία ψεύδους· ὅθεν Dáre una mentíta, ἀποδείχνω ψεύστην.

Mentíto, ἀρ. ψευδής, πλαστός.

Mentitóre, ἀρ. ψεύστης. Mentitríce, ϑηλ.

Ménto, ἀρ. τὸ γένειον, ὁ πώγων, τὸ πηγοῦνι.

Mentósto, ἐπίῤῥ. ἀργότερα· ἐναντ. τοῦ Piuttósto.

Mentováre, (méntovo) μνημονεύω, μνείαν ποιῶ, ὀνοματίζω. Mentováto, μνησθείς, ῥηθείς.

Méntre, ἐπίῤῥ. ἐν ᾧ, ἐν τῷ μεταξύ.

Méntula, ϑ. τὸ πέος. Λατ.

Menzionáre, καὶ **Menzonáre**, ἴδε Mentováre.

Menzióne, ϑ. μνεία, ὑπόμνησις, μνήμη.

Menzógna, ϑηλ. ψεῦδος.

Menzognéro, καὶ **Menzognére**, ἀρ. ψευδολόγος, ψεύστης.

Meraménte, ἁπλῶς, καθαρῶς, μόνον.

Meravíglia, ἴδε Maravíglia, κτλ.

Mercánte, καὶ **Mercatánte**, ἀρσεν. πραγματευτής, ἔμπορος. Mercantéssa, ϑηλ. Mercantúzzo, οὐτιδανὸς πραγματευτής.

Mercanteggiáre, (éggio) ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι.

Mercantíle, **Mercatantíle**, καὶ **Mercantévole**· κοιν. καὶ **Mercantésco**, ἀρ. ἐμπορικός.

Mercanzía, καὶ **Mercatanzía**, ϑ. ἐμπορία, πραγματεία.

Mercáre, (mérco) **Mercantáre**, καὶ **Mercatantáre**, (mercatánto) ἐμπορεύομαι, κάμνω τὸν πραγματευτήν.

Mercatábile, κοιν. πράσιμος, εὐσυνάλλακτος.

Mercatále, ἀρ. ἀγορά, παζάρι.

Mercatantilménte, κατά τὸ ἔθος τῶν πραγματευτῶν.

Mercatáre, (mercáto) ἰδὲ Mercáre.

Mercáto, ἀρ. πρατήριον, παζάρι· ἔτι, ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος.

Mercatúra, θ. ἐμπορία.

Mérce, θηλ. τὸ ὤνιον, ἡ πραγματεία, τὸ συναλλαττόμενον πρᾶγμα.

Mercè, καὶ **Mercéde**, θ. μισθός, ἀνταμοιβή· ἔτι, ἔλεος, βοήθεια, συμπάθεια. Per la Dio mercè, χάριτι θείᾳ. Mercè che, ἢ Mercecchè, ἐπειδὴ καί, διότι.

Mercenájo, καὶ **Mercenário**, ἀρ. μισθωτός. γραφ. καὶ μὲ δύω n.

Mercenariaménte, μετὰ μισθοῦ.

Mercería, θ. παραμικρὰ πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐνδύεσθαι, οἷον πανικά, καὶ ἄλλα στολίδια. Σημαίνει καὶ τὸ ἐργαστήριον τοῦ πωλοῦντος τὰ τοιαῦτα.

Merciájo, ἀρ. πραγματευτής, ἐργαστηριάρης, ὅς τις πωλεῖ πανικά, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀνήκοντα εἰς φορέματα.

Merciajuólo, ἀρ. πραγματευτής, πωλητὴς ὀλίγων πραγμάτων.

Mercoledì, καὶ **Mercordì**, ἀρ. ἡ τετάρτη, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Mercorélla, θ. λινόζωστις, σκαρολάχανον, παρθενοῦδι.

Mercúrio, ἀρ. ὑδράργυρος· καὶ Mercúrio, ὁ Ἑρμῆς· ἰδὲ Dei.

Mérda, θ. τὸ σκῶρ, ἡ κόπρος.

Merdócco, ἀρ. ψίλωθρον.

Merdóso, ἀρ. σκατωμένος.

Merénda, θ. πρόδειπνον, τὸ δειλινόν.

Merendáre, (mérendo) δειλινίζω.

Merendóne, ἀρ. ἀναίσθητος, ἀκαμάτης, ἀνόητος.

Meretricáre, (merétrico) ἑταιρέω, εἶμαι πόρνη, μετέρχομαι τὴν ζωὴν τῶν ἑταιρίδων.

Meretríce, θηλ. ἑταίρα, πόρνη.

Meretriciaménte, δίκην πόρνης.

Meretrício, ἀρ. ἑταιρικός, πορνικός.

Mérgere, (mérgo) βαπτίζω, ἐμβάπτω.

Mérgo, ἀρ. αἴθυια, κοινῶς κακαΐδου, πουλίον.

Meridiáno, ἀρ. (círcolo) ὁ μεσημβρινὸς κύκλος.

Meridiáno, ἐπίθ. ἀρ. καὶ **Meridionále**, κοιν. μεσημβρινός.

Merìggio, ἀρ. μεσημβρία, τὸ μεσημέριον.

Meríggio, **Merígge**, ἀρσεν. καὶ **Meríggia**, θ. ὁ καιρὸς τοῦ μεσημερίου· ἔτι, σκιά, ἴσκιος. Καί, Meríggio, ἐπίθ. μεσημβρινός.

Meriggióne, ἐπίῤῥ. ὡς τό, **Carpóne**, **Ginocchióne**, κτλ'. σημαίνει μεσημβριάζων, περνῶντας τὸ μεσημέρι εἰς τὴν δροσίαν, εἰς τὸν ἴσκιον.

Meritaménte, εἰκότως, ἀξιοχρέως, πρεπόντως.

Meritáre, (mérito) ἀντευεργετῶ, ἀνταμείβω. Αἰτιατ. ἐνίοτε καὶ Δοτικῇ· ἔτι, Ἐνερ. καὶ Οὐδετ. εἶμαι ἄξιος καλοῦ ἢ κακοῦ κατὰ τὰ ἔργα μου. Meritàr d' úno: εὐεργετεῖν τινά· ἔτι, πληρόνω, τιμῶ τὸν τόκον, τὸ διάφορον· ἔτι, ποιῶ ἄξιον, ἀποκτῶ, προξενῶ τινὶ τί. Meritáto, μετ.

Meritévole, κοιν. ἄξιος.

Meritevolménte, δικαίως, ἀξίως.

Mérito, ἀρ. ἀξία, μισθός, ἀμοιβή, τόκος, καρπός. Mérto, Ποιητ.

Meritório, ἀρ. ἄξιος μισθοῦ ἢ ἀμοιβῆς.

Merláre, (mérlo) ποιῶ τὰς ἐπάλξεις. Merláto, μετ.

Merlatúra, θ. ὀδόντωσις, ποίησις ἐπάλξεων· ἔτι, κόσμος, στολίδι εἰς σχῆμα ὀδοντίου.

Merlétto, ἀρσεν. πλέγμα τι πρὸς στολισμὸν τῶν φορεμάτων. (δεντέλες).

Mérlo, ἀρ. ἔπαλξις, πτερύγιον, τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν τειχῶν, τὸ μὴ ἔχον συνέχειαν, ἀλλὰ διακεκομμένον ὂν μὲ ἴσον διάστημα. Mérli, λέγονται καὶ τὰ πτερύγια τοῦ στεφάνου τῆς κορώνας. ἰδὲ καὶ Merlétto.

Mérlo, ἀρ. καὶ **Mérla**, θ. κόσσυφος, κότζιφας· καὶ εἶδος ἰχθύος.

Merlótto, ἀρ. τὸ πουλίον τοῦ κοσσύφου· ἔτι, ἐπίθ. ἀνθρώπου, ἀνόητος, ἀπαίδευτος, ἄγνωστος, μωρός.

Merlúzzo, ἰδὲ **Merlétto**. καὶ εἶδος ἰχθύος.

Méro, ἀρ. ἄκρατος, ἄμικτος, καθαρός.

Mesáta, θηλ. ὅλος ὁ μήν. ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἡ πληρωμὴ ἑνὸς μηνός, τὸ μηνιάτικον.

Méscere, (mésco, mésci, mésce, κτλ'.) μιγνύω, ἀ-

νακατώνω· ἔτι, κερνῶ.
Mesciúto, μετοχή.

Meschiáre, ἰδὲ Mischiáre, κτλ'.

Meschinaménte, ἀθλίως, δυστυχῶς.

Meschinità, θ. ἀθλιότης, πενία.

Meschíno, ἀρσεν. ἄθλιος, πένης δυστυχής. Meschinéllo, σχεδὸν τὸ αὐτό.

Meschíta, θ. εὐκτήριος οἶκος τῶν Σαρακηνῶν, τῶν Τούρκων. (τζαμί).

Mesciróba, θ. πρόχοος, ἀγγεῖον ἐν ῳ ὕδωρ διὰ τὸ πλύσιμον τῶν χειρῶν.

Mescitóre, ἀρσεν. οἰνοχόος, κεραστής.

Mescolaménto, ἀρ. μίξις, ἀνακάτωμα.

Mescolánza, καὶ Mescolatúra, θ. μίξις, ἀνακάτωσις· καὶ τὰ μεμιγμένα πράγματα.

Mescoláre, (méscolo) μίγνυμι, ἀνακατώνω. Mescoláto, ἀνακατωμένος.

Mescolataménte, μεμιγμένως.

Mescoláto, οὐσιαστ. ἀρ. μίξις· κυρίως μαλλίων πρὸς κατασκευὴν ῥούχου, τοῦ ὁμοίως καλουμένου Mescoláto. συνηθεστέρως δὲ λέγεται Pánno místio.

Mescúglio, ἀρ. μίξις, ἀνακάτωμα.

Mése, ἀρ. μήν, ὁ μῆνας.

Mesentério, ἀρ. μεσεντέριον, μεμβράνα, ὁλόγυρα εἰς τὴν ὁποίαν περικλώθονται τὰ ἔντερα· ὅθεν, Mesentérico, ἀρ. μεσεντερικός. Καὶ Meseráico, ἀρ. ἐπίθ. τινῶν ἀγγείων τοῦ μεσεντερίου.

Méssa, θ. ἡ λειτουργία, ἡ θεία Μυσταγωγία. Καὶ, Méssa, ῥηματ. παρὰ τοῦ Méttere, θέσις, εἰσαγωγή. Παρὰ δὲ τοῖς Ἐμπόροις τὸ μερίδιον, ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν συντροφίαν. Καὶ τὸ παρατιθέμενον φαγητὸν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπερ τὴν σήμερον λέγεται Servíto. Méssa λέγ. καὶ τὸ νέον βλαστάρι τῶν φυτῶν.

Messaggería, θ. ἰδὲ Ambascería.

Messaggiéro, Messaggiére, καὶ Messággio, ἀρ. μηνυτής, πρέσβυς, ἀπεσταλμένος. Messággio, λέγ. καὶ αὐτὴ ἡ πρεσβεία.

Messále, ἀρ. τὸ βιβλίον τῆς λειτουργίας.

Mésse, ἀρσεν. ὁ ἄμητος, ὁ θερισμός. Λατ.

Messére, ἀρ. κύριος, οἰκοδεσπότης.

Messía, ἀρ. ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστός.

Messióne, θηλ. ἀποστολή, πέμψις.

Messitíccio, ἀρ. παραφυάς, βλαστάρι.

Désso, ἀρ. μηνυτής, ἀπεσταλμένος· ἔτι, ἀντὶ τοῦ, Servíto, ἤγουν τὸ παρατιθέμενον εἰς τὴν τράπεζαν φαγητόν. καὶ μετ. τοῦ Méttere, βαλμένος.

Mestáre, (mésto) ἀναμίγνυμι, ἀνακατεύω. Mestáto, μετ.

Mestatójo, ἀρ. ἰδὲ Méstola.

Méstica, θ. σύνθετον διαφόρων χρωμάτων ἀλεσμένων μὲ λάδι καρυδίου ἢ λιναρίου, μὲ τὸ ὁποῖον ἀλοίφονται τὰ πανία, ἢ οἱ πίνακες, τὰ σανίδια ὁποῦ μέλλει νὰ ζωγραφισθοῦν· καὶ Ῥῆμα Mesticáre, ἐμπλαστρώνειν, ἀλοίφειν μὲ Méstica.

Mestiére, Mestiéro, καὶ Mestiéri, ἀρ. τέχνη, γύμνασμα, ἐπάγγελμα. Μεταφ. χρεία. Fa mestiéro, ἢ di mestiéri, χρή, δεῖ, κάμνει χρείαν.

Mestízia, θ. λύπη.

Mésto, ἀρσεν. σκυθρωπός, λυπημένος.

Méstola, θ. τορύνη, ἐργαλεῖον ξύλινον τοῦ μαγειρείου, κόπανος, χουλιάρα. ἰδὲ καὶ Cazzuóla.

Mestoláta, θ. πληγὴ μὲ τορύνην, Méstola.

Mestolóne, ἀρ. ἄνθρωπος εὐήθης, καὶ παχὺς τὸν νοῦν.

Mestruále, κοιν. ἐπιμήνιος, καταμήνιος.

Mestruáta, θηλ. ἡ ἔχουσα τὰ καταμήνια.

Méstruo, καὶ Ménstruo, οὐσιαστ. ἀρ. τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν. Παρὰ Χυμ. ὑγρὸν ἀναλυτικὸν μετάλλων, κτλ'. Καὶ Ἐπιθ. ἐμμήνιος, μηνιάτικος.

Mestúra, θ. μίξις, μίγμα.

Metà, θ. τὸ ἥμισυ.

Méta, θηλ. ὅρος, τέρμα, σκοπός. Ὅταν δὲ τὸ E προφέρηται συνεσταλμένως, σημαίνει τὴν κόπρον ὁποῦ εἰς μίαν φορὰν ἐκβάλλει τὸ ζῶον, καὶ μάλιστα ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς.

Metacísmo, ἀρ. μητακισμός, ἐλάττωμα εἰς τὸ λέγειν ἐκ τῆς συνεχοῦς συγκρούσεως τοῦ M στοιχείου.

Metadélla, θ. εἶδος μέτρου σίτου, καὶ ὑγρῶν.

Metafísica, θ. Μεταφυσική, ἐπιστήμη τῶν ὄντων, καὶ τῶν οὐσιῶν, τὴν ὁποίαν οἱ

Φιλόσοφοι καλοῦσι Θείαν, ἢ πρώτην Φιλοσοφίαν.

Metafisicaménte, μεταφυσικῶς.

Metafísico, ἀρ. καὶ **Metafisicále**, κοιν. μεταφυσικός.

Metáfora, θηλ. μεταφορά.

Metaforicaménte, μεταφορικῶς.

Metafórico, ἀρ. μεταφορικός.

Metaforizzáre, (metaforízzo) μεταφορικῶς λαλῶ.

Metállo, ἀρ. μέταλλον· ὕλη ὀρυττομένη ἀπό τά σπλάγχνα τῆς γῆς, χωνευτή. **Metállico**, καὶ **Metallíno**, ἀρσεν. μεταλλικός. Καὶ, **Metalliére**, ἀρ. μεταλλουργός.

Metamórfosi, θηλ. μεταμόρφωσις.

Metátesi, θ. μετάθεσις.

Metéora, θ. μετέωρον, φαινόμενον, καὶ ἐνέργημα εἰς τά στοιχεῖα, καὶ εἰς τὸς ὀρανός.

Metereológico, ἀρ. μετεωρολογικός. πληθ. ci.

Metodicaménte, μεθοδικῶς.

Metódico, ἀρ. μεθοδικός.

Método, ἀρ. ἡ μέθοδος.

Metonimía, θ. σχῆμα ῥητορικὸν, Μετωνυμία.

Metricaménte, μετρικῶς, ἐμμέτρως, διά στίχων.

Métrico, ἀρ. μετρικός.

Métro, ἀρ. μέτρον, καὶ στίχος.

Metrópoli, ἀρ. μητρόπολις.

Metropolitáno, ἀρ. μητροπολίτης.

Méttere, (métto) θέτω, βάνω, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, καὶ βλαστάνω. **Méttere a partíto**: προβάλλειν βουλήν περί τινος. Εἰς τάς ἐφεξῆς φράσεις ἐννοεῖται τό, **Méttere**. — a pétto, κτλ'. παραβάλλειν, συγκρίνειν. — a sácco: λεηλατεῖν. — a soqquádro: ἄνω κάτω. — cápo, ἢ fóce: ἐπὶ ποταμ. χύνεσθαι, εἰσρέειν. — di cosciénza: — βλάπτειν τήν συνείδησιν. — in assétto, in púnto, in sésto: εἰς τάξιν. — in mólle: εἰς τό νερόν. — in canzóne: περιπαίζειν. **Mísi**, **mettésti**, **míse** κτλ'. παρακείμ. **Mésso**, ἡ μετοχή.

Mettilóro, ἀρ. χρυσωτής.

Mettitóre, ἀρσεν. ὁ βάνων, ὅποιος βάνει.

Mettitúra, θ. θέσις, βάλσιμον.

Mézza, ούσιαστ. θ. ἡ τρίτη καὶ ἡμήσεια ὥρα τῆς νυκτός.

Mezzajuólo, ἀρ. ἐκεῖνος μὲ τόν ὁποῖον ἔχομεν τι κοινόν καὶ τὸ μοιραζόμεθα, ὡς συνηθίζεται μέ τόν χωριάτην εἰς τά ὑποστατικά.

Mezzalána, θ. εἶδος ῥούχου ἀπό μαλί, καὶ λινάρι.

Mezzána, θ. εἶδος πλήνθου, μέ τὸ ὁποῖον στρώνονται τά ἔδαφη· ἔτι, ἡ μεσαῖα χορδὴ τοῦ λαούτου. ἔτι, ἐπίδρομος, ἤτοι τὸ ἱστίον (τὸ πανί) τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ τοῦ πλοίου.

Mezzanaménte, μετρίως.

Mezzanità, θηλ. μετριότης. Καὶ μεσιτεία.

Mezzáno, ἀρ. μεσίτης· ἔτι, μέσος, μέτριος.

Mezzaruóla, θ. εἶδος μέτρου.

Mezzína, θ. ὑδρία, στάμνη.

Mézzo, ἀρ. (προφερομένου τραχέως τοῦ Z, καὶ συνεσταλμένως τοῦ E.) ἐπὶ πωρικῶν καθ' ὑπερβολὴν ὡρίμων, καὶ σχεδὸν σεσαπημένων.

Mézzo, ἀρ. τὸ μέσον, τὸ ἥμισυ, καὶ μέσος.

Mezzodì, καὶ **Mezzogiórno**, ἀρ. τὸ μεσημέριον.

Mezzográppolo, ἀρ. εἶδος οἴνου.

Mezzorilièvo, ἀρ. εἶδος γλυφῆς, ὅταν τὸ ἀνάγλυμμα δεικνύηται μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ.

Mezzúle, ἀρ. τὸ μεσαῖον μέρος τοῦ πάτου τοῦ βουτζίου, ὅπου βάνεται τὸ ἐπιστόμιον, ὁ πίλος.

Mi, μόριον τῆς **Me** Ἀντωνυμ. μοί, μέ· καὶ τίθεται πρὸ τοῦ ῥήμ. ἢ προσάπτεται αὐτῷ. Ἐνίοτε εἶναι μόριον ἀναπληρωμ.

Miagoláre, (miágolo) φωνάζω ὡσὰν ὁ γάτος, μιαουλίζω.

Miáo, ἀρ. φωνὴ τοῦ γάτου.

Míca, μόριον ἀναπληρωμ. ἀρνητ. καὶ ἐπιτατ. ὡς τὸ **Già**, καὶ **Púre**.

Micánte, κοιν. στίλβων. λάμπων.

Míccia, θ. σχοινί νιτρωμένον πρὸς ἄναψιν τῶν πυροβόλων ὀργάνων.

Miccichíno, **Miccinino**, **Micolíno**, **Miccíno**, ἀρ. ὀλίγιστος, πάνυ ὀλίγος· καὶ ὀλιγίστως, πάνυ ὀλίγον.

Miccio, ἀρ. ὄνος, γάδαρος. καὶ **Míccia**, θηλ.

Micidiále, κοιν. ἀνδροφόνος, θανατηφόρος.

Micio, ἀρ. ἴδε **Gátto**.

Microscópio, ἀρ. μικροσκοπεῖον, ὄργανον, ἢ γυαλί, διὰ τοῦ ὁποίου βλέπομεν τὰ πλέον παραμικρὰ πράγματα.

Midólla, θ. καὶ **Midóllo**, ἀρ. μυελός· ἀλλ' ἡ ψύ-

χα τοῦ ψωμίου λέγεται

Midólla, θηλ.

Midollonáccio, ἀρ. εὐήθης, ἁπλοῦς, εὔκολος παρὰ πολύ.

Midollóso, ἀρσεν. γεμάτος μυελόν.

Miéle, ἀρσεν. μέλι.

Miétere, (miéto) θερίζω.

Mietitóre, ἀρσεν. θεριστής. **Mietitríce**, θηλ.

Mietitúra, θ. θερισμός· καὶ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.

Mietúto, μετ. θερισμένος.

Míga, ἰδὲ **Míca**.

Migliáccio, ἀρ. εἶδος φαγητοῦ ὡσὰν πίτα· ὅθεν **Migliacciáre**, (áccio) τρώγω πλῆθος ἀπὸ αὐτό.

Migliájo, ἀρ. χιλιάς. πληθ. **Le migliája**, καθὼς **le Centinája**, **le Pája**, κτλ. Ἔτι, ἀντὶ τοῦ **Míglio**, μίλλιον, διάστημα χιλίων βημάτων.

Miglialsóle, ἀρ. λιθόσπερμα, χόρτον.

Migliarína, θηλ. πτηνόντι μικρόν.

Migliaróla, θ. παραμικρὰ σφαῖρα σιδηρᾶ.

Míglio, ἀρ. μίλλιον· πληθ. **le Míglia**, διάστημα χιλίων γεωμετρικῶν βημάτων.

Míglio, ἀρ. ὁ κέγχρος, τὸ κεχρί.

Miglioraménto, ἀρ. (καὶ **Me .... καθὼς κτλ.**) καλλιτέρευσις.

Miglioráre, (miglióro) κρείττων ποιῶ, κάμνω καλλιώτερον, καλλιτερεύω. **Miglioráto**, καλλιτερευμένος.

Miglioratívo, ἀρ. προξενῶν βελτίωσιν, καλλιτέρευσιν.

Miglióre, κοιν. κρείττων, καλλιώτερος.

Mígna, θηλ. πλῆθος ἀνθέων ἐλαίας.

Mignátta, θ. ἡ βδέλλα.

Mignélla, ἀρσεν. πολλὰ φιλάργυρος, ῥυπαρός, ἀχρεῖος.

Mignoláre, (mígnolo) βλαστάνω, ἀνθοῦμαι· ἐπὶ ἐλαίας· ὅθεν.

Mignolo, ἀρ. τὸ ἄνθος τῆς ἐλαίας. Καὶ τὸ μικρὸν δάκτυλον· ἰδὲ **Díto**.

Mignóne, ἀρ. ὁ πολλὰ ἀγαπημένος, ἐνδότατος.

Mílla, καὶ **Mília**, ἐπίθ. καὶ οὐσιαστ. ἀριθμ. χίλιοι. Τίθεται δεύτερον μετάτινος ἄλλου ἀριθμοῦ· ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν π. χ. **cénto mílle**, ἀλλὰ **cénto mílla**, ἢ **mílle cénto**.

Milénso, ἰδὲ **Meléнso**, κτλ.

Milióne, ἀρ. τὸ μιλιούνιον.

Militánte, κοιν. καὶ **Militório**, ἀρ. στρατευόμενος. **Chiésa militánte**, θ. ὁ σύλλογος, τὸ σύστημα ὅλων τῶν πιστῶν Χριστιανῶν τῆς Οἰκουμένης.

Militáre, (mílito) στρατεύομαι, ἐπαγγέλλομαι τὴν στρατιωτικὴν τέχνην.

Militáre, κοιν. στρατιωτικός.

Militarménte, στρατιωτικῶς.

Militatóre, ἀρ. ὁ στρατευόμενος.

Mílite, ἀρ. στρατιώτης. Λατ.

Milízia, θηλ. ἡ τέχνη τοῦ πολέμου. Καὶ στρατιά, στράτευμα.

Millánta, ἀριθ. ἀόριστον. **Io ho millánta cóse da dírti**: ἔχω σοι εἰπεῖν ἀναρίθμητα, πάμπολλα πράγματα.

Millantáre, αὐξάνω, μεγαλύνω· καὶ οὐδετέρ. **Millantársi** (mi millánto) κενοδοξῶ, καυχῶμαι.

Millantatóre, ἀρ. κομπαστής, μεγαλαυχής, κενόδοξος.

Millantería, θ. μεγαλαυχία, κομπασμός.

Mílle, χίλιοι· ἰδὲ καὶ **Mílla**.

Millefóglie, θ. μυριόφυλλον, χόρτον.

Millenário, καὶ **Millésimo**, ἀρ. χιλιοστός. Καὶ **Millésimo**, οὐσιαστ. ὅλον τὸ διάστημα χιλίων χρόνων.

Mílza, θ. ὁ σπλήν, σπλῆνα.

Mímma, θ. ἰδὲ **Nínna**.

Mímo, ἀρσεν. μῖμος. Λατ.

Mímico, ἀρσεν. μιμικός.

Mína, θ. εἶδος μέτρου· ἔτι, ὑπόνομος, ὑπόγειος λάκκος, λαγοῦμι· ἔτι, **Miniéra**, ἰδέ.

Minaccévole, καὶ **Minacciánte**, κοιν. ἀπειλητικός, φοβεριστικός.

Minaccevolménte, καὶ **Minacciosaménte**, ἀπειλητικῶς.

Minaccia, θ. καὶ **Minacciaménto**, ἀρ. ἀπειλή, φοβερισμός.

Minacciáre, (minaccio) ἀπειλῶ, φοβερίζω. **Minacciáto**, μετ.

Minacciatóre, ἀρσεν. ἀπειλῶν, ὁποῖος φοβερίζει. **Minacciatríce**, θηλ.

Minaccióso, ἀρ. ἀπειλητικός, φοβεριστικός.

Mináre, (míno) ὑπορύττω, σκάπτω ὑπόνομον, λαγοῦμι.

Minatório, ἀρ. ἀπειλητικός.

Minchiáte, θ. πληθ. εἶδος παιγνιδίου χαρτίων.

Minchionáre, (minchióno) περιπαίζω.

Minchionatóre, ἀρ. περιγελαστής.

Minchionatúra, θ. περιγέλασις.

Minchionería, θ. παιδιά, εὐτραπελία, χορατάς· ἔτι. οὐτιδανὸν πρᾶγμα, καὶ σφαλμα μέγα.

Minchióne, ἀρσεν. εὐήθης, ἀναίσθητος, μωρός.

Minciábbio, ἀρ. ἡ ἥβη, τὸ κτένι, μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Minerále, κοιν. μεταλλικός, ὀρυκτός.

Minéstra, θ. σοῦπα, τζορβᾶς.

Minestráre, (**minéstro**) κενώνω τὴν σοῦπαν· ἔτι, κυβερνῶ.

Mingherlíno, ἀρσεν. πολλὰ λεπτὸς, λιγνός.

Miniáre, (**mínio**) μιλτογράφω, μιλτοχρωματίζω· **Miniáto**, μιλτοζωγραφισμένος.

Miniatóre, ἀρ. μιλτογραφεύς.

Miniatúra, θ. μιλτόγραμμα, μιλτοζωγραφία.

Miniéra, θ. μεταλλεῖον, ὁ τόπος, ὅπου εὐγάζουν τὰ μέταλλα· καὶ ἡ μεταλλικὴ ὕλη.

Mínima, θ. ἡ ἐλαχίστη, ἓν τῶν μουσικῶν σχημάτων.

Minimaménto, ἀρ. μείωσις, ὀλιγόστευσις.

Mínimo, ἀρ. ὑπερθ. τοῦ, **Píccolo**.

Mínio, ἀρ. ἡ μίλτος, τὸ κοκκινάβαρι.

Ministério, καὶ **Ministéro**, ἀρ. διακονία, τάξις, ἔργον.

Ministráre, (**minístro**) διακονῶ, ὑπηρετῶ· ἔτι, χορηγῶ, δίδω τὰ χρειώδη καὶ κυβερνῶ, μετέρχομαι.

Ministratívo, ἀρ. χορηγιτικός.

Ministratóre, ἀρ. ὑπηρέτης.

Ministrazióne, θηλ. ὑπηρεσία.

Minístro, ἀρ. ὑπηρέτης.

Minoránza, θ. μικρότης, καὶ μείωσις, ἐλάττωσις.

Minoráre, (**minóro**) ἐλαττόω, μικροτερίζω, σμικρύνω.

Minorásco, ἀρ. κληρονομία ἀνήκουσα εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν.

Minoratívo, ἀρ. μειωτικὸς, σμικρυντικός. Καὶ οὐσιαστ. ἐλαφρὸν καθάρσιον.

Minóre, κοιν. μικρότερος. Συγκρ. τοῦ, **Píccolo**, καὶ ἐναντ. τοῦ, **Maggióre**, **La minóre**: Παρὰ Διαλεκτ. ἡ ἐλάττων.

Minoríngo, ἀρ. ἐλάχιστος. Ἐναντ. τοῦ, **Maggioríngo**.

Minotáuro, ἀρ. Μινώταυρος, μισὸς ἄνθρωπος, καὶ μισός ταῦρος.

Minúgia, θ. πληθυντ. καὶ **Minúgio**, ἀρσεν. ἔντερον. Τὴν σήμερον **Minúge**, πληθ. λέγονται αἱ χορδαὶ τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Minuíre, (**ísco**) ἰδὲ **Diminuíre**, ἢ **Scemáre**.

Minúscolo, ἀρσεν. μικρός. **Léttera minúscola**, μικρότερον γράμμα, οὗ ἐναντίον τὸ, **Majúscola**.

Minúta, οὐσιαστ. θ. σχεδίασμα γραφῆς.

Minutáglia, καὶ **Minutería**, θ. ποσότης μικρῶν πραγμάτων· ἔτι, δημίδιον, ποταπὸς λαός.

Minutaménte, λεπτομερῶς.

Minutézza, θ. λεπτότης. ἰδὲ **Minúzia**.

Minúto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ λεπτόν. Ἀστρολογ. τὸ ἑξηκοστὸν μέρος ἑνὸς βαθμοῦ. ἔτι, τὸ ἑξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας· ἔτι, εἶδος σούπας μὲ χόρτα· Ἐπὶ ζώων σημαίνει πρόβατα, χοῖρος, αἶγας, κτλ.

Minúto, ἀρσεν. λεπτὸς, μικρότατος· ἔτι, ποταπὸς, δημώδης, οὐτιδανός. **Véndere a minúto**: πωλεῖν λιανικῶς· ἐναν. τοῦ, **Indigrósso**· καὶ Ἐπίῤῥ. λεπτομερῶς.

Minúzia, θηλ. τὸ λεπτὸν, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Minuzzáme, ἀρ. ποσότης οὐτιδανῶν, καὶ παραμικρῶν πραγμάτων.

Minuzzáre, (**úzzo**) κόπτω εἰς λεπτὰ μέρη. Μεταφ. ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν. **Minuzzáto**.

Minuzzáta, θ. φύλλα λεπτὰ διασκορπιζόμενα εἰς τὴν γῆν κατὰ τινας ἑορτάς.

Minúzzo, καὶ **Minúzzolo**, ἀρ. λεπτότατον μέρος ὁποιουδήποτε πράγματος, κυριωτέρως δὲ, τρέμμα λεπτὸν ψωμίου.

Mío, ἀρ. ἐμός, ἐδικός μου· πληθυντ. **Miéi**. Καὶ ἐπὶ θηλ. **Mía**, πληθ. **Míe**.

Míra, θηλ. σκοπός, τὸ σημάδι, εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουσι μὲ τόξον, ἢ μὲ ἄλλο.

Mirábile, κοιν. ἀξιοθαύμαστος, θαυμαστός.

Mirabilménte, θαυμαστῶς.

Miraboláno, ἀρ. μυροβάλανος.

Mirácolo, ἀρσεν. θαῦμα.

Miracolosaménte, θαυμασίως.

Miracolóso, ἀρ. θαυμάσιος.

Miráre, (**míro**) ἀτενίζω, σκέπτομαι, θεωρῶ, βλέ-

πω, ἀποβλέπω, παρατηρῶ. Miráto, μετ.

Miríce, θ. ἰδὲ Tamarísco.

Miríſico, θαυμαστός. Λατ.

Mirmicoleóne, ἀρ. μυρμηκολέων, ζῶον μικρότατον πολέμιον τοῖς μύρμηξι, nimíco delle formíche.

Míro, ἀρ. θαυμάσιος, Λατ. καθὼς καὶ τὸ, Mirándo, ἀρ. ἀντὶ τοῦ, Mirábile.

Mírra, θ. σμύρνα, δάκρυον δένδρου τῆς Ἀραβίας.

Mirráto, ἀρ. ἐσμυρνισμένος, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ῥημ. Mirráre.

Mirtéto, ἀρ. ὁ μυῤῥινών, μυρτότοπος.

Mirtíllo, ἀρσεν. τὸ μύρτον. κόκκος τῆς μυρσίνης· καὶ ὄνομ. κύριον, Μυρτίλλος.

Mirtíno, καὶ Mírteo, ἀρ. μύρσινος.

Mírto, ἀρ. μυρσίνη, μύρτος.

Misálta, θ. κρέας χοίρινον ἀλατισμένον πρὶν ξηρανθῇ.

Miscéa, θ. οὐτιδανὸν πρᾶγμα σκεύη ἀχρεῖα καὶ παλαιά.

Miscelláneo, ἀρσεν. σύμμικτος, συλλογιμαῖος.

Míschia, θ. σύμμιξις, φιλονεικία, μάχη.

Mischiaménto, ἀρ. Mischiatúra, καὶ Mischiánza, θ. μίξις, ἀνακάτωσις.

Mischiáre, (míschio) ἀναμίγνυμι, ἀνακατώνω. Mischiáto, μετ.

Mischiataménte, μεμιγμένως.

Mischiáto, οὐσιαστ. ἀρ. μίγμα, ἀνακάτευμα.

Miscíbile, κοιν. μικτὸς, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ συμμιχθῇ.

Míschio, οὐσιαστ. ἀρ. μίγμα, σύγχυσις. ἰδὲ Mescúglio.

Míschio, καὶ Místio, ἐπιθ. ἀρ. ὡς τὸ, Pánno, ἢ mármo míschio, ῥοῦχον, ἢ μάρμαρον ποικιλόχροον.

Miscredénte, κοιν. ἄπιστος.

Miscredénza, ἀπιστία· αὐθάδεια, ἰσχυρογνωμία, κακία.

Miscrédere, (miscrédo) κακῶς πιστεύω.

Miserábile, κοιν. ἄθλιος, δυστυχὴς, ἐλεεινός, οἰκτρός.

Miserabilità, θ. ἀθλιότης, δυτυχία.

Miserabilménte, καὶ Miseraménte, ἀρσεν. ἐλεεινῶς, ἀθλίως.

Miserándo, ἰδὲ Miserábile.

Miserazióne, θηλ. οἰκτιρμὸς, ἔλεος, οἶκτος, εὐσπλαγχνία.

Miserére, ἀρ. Λατ. ἐλέησον· ἔτι, ὁ Ν. ψαλμὸς, τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Miséria, θ. ἀθλιότης, ταλαιπωρία, δυστυχία· ἔτι φιλαργυρία.

Misericórdia, θηλ. ἔλεος, εὐσπλαγχνία.

Misericordiévole, καὶ Misericordévole, κοιν. ἐλεεινὸς, ἄξιος, ἐλέους, εὐσπλαγχνίας· ἔτι, εὔσπλαγχνος, ἐλεήμων.

Misericordievolménte, καὶ Misericordiosaménte, μετὰ εὐσπλαγχνίας.

Misericordióso, ἀρ. ἐλεήμων, σπλαγχνικός.

Mísero, ἀρ. ἄθλιος· ἔτι, φιλάργυρος, στενὸς, μικρός. καὶ κακός.

Misérrimo, ἀρ. ὑπερθ. ἀθλιώτατος.

Misfátto, ἀρσεν. πταῖσμα, κακούργημα.

Misfattóre, ἀρ. πταίστης, κακοῦργος.

Misgradíto, ἀρ. δυσάρεστος.

Mísi, ἀρ. εἶδος ὀρυκτοῦ ἢ λίθου χαλκανθικοῦ.

Misleále, κοιν. ἄπιστος.

Misleánza, καὶ Mislealtà, θ. ἀπιστία, βέλτιον τὸ, Dislealtà.

Missióne, θηλ. ἀποστολή.

Missióne di sángue, φλεβοτομία.

Mistério, ἀρσεν. μυστήριον.

Misteriosaménte, καὶ Misterialménte, μυστικῶς.

Misterióso, ἀρ. μυστικός.

Místia, ἰδὲ Mischia.

Mistánza, ἰδὲ Mistióne.

Mistiáto, ἀρ. μικτὸς, ἀνακατευμένος.

Misticaménte, μυστικῶς.

Mistichità, θ. μυστικότης, μυστήριον, ἀλληγορία.

Místico, ἀρ. μυστικὸς, ἀλληγορικός.

Místio, ἀρ. ἰδὲ Míschio.

Mistióne, θ. ἰδὲ Mescolánza.

Mistiéri, ἰδὲ Mestiére.

Místo, ἀρσεν. μεμιγμένος.

Mistúra, θ. κρᾶσις, μίξις.

Misventúra, θ. δυστυχία.

Misúra, θηλ. μέτρον.

Misurábile, κοιν. μετρητὸς, εὐμέτρητος· ἐναντ. τοῦ, Imménso.

Misuraménto, ἀρ. μέτρησις.

Misuráre, (misúro) μετρῶ. Chi si misúra, la dúra. Παροιμία,

Misurataménte, μὲ μέτρον.

Misuratézza, θ. μετριότης, μέτρον.

Misuráto, ἀρ. μετρημένος.

Misuratóre, ἀρ. μετρητής. Misuratríce, θηλ.

Misurazióne, θ. μέτρησις.

Míte, κοιν. πρᾶος. Λατ.

Miteménte, ἐπιεικῶς, μετὰ πρᾳότητος.

Mítera, Θ. χάρτινη μίτρα τιθεμένη παρά τοῦ δημίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν εἰς πομπὴν καὶ ἀτιμίαν καταδικασμένων. Ἐνίοτε λέγ. τινὶ ἐφ᾽ ὕβρει καὶ δυσφημίᾳ, ὡς τὰ, Fórca, Capéstro, κτλ. ὅθεν ῥῆμα Miteráre, τιθέναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀτιμίας ἕνεκα μίτραν χαρτίνην.

Miteríno, ἀρσεν. ἄξιος τῆς χαρτίνης μίτρας.

Mitigaménto, ἀρ. καὶ Mitigazióne, Θ. πραΰνσις.

Mitigáre, (mítigo) μαλάττω, πραΰνω.

Mitigatívo, ἀρ. πραϋντικός.

Mitigáto, ἀρ. καταπραϋμένος, ἡμερωμένος.

Mitigatóre, ἀρσεν. ὁ καταπραΰνων.

Mitólogo, ἀρ. μυθολόγος.

Mítra, ἢ Mitria, Θ. τιάρα, μίτρα.

Mitráre, καὶ Mitriáre, (mítro) τίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν μίτραν.

Mitráto, καὶ Mitriáto, μίτρᾳ κεκοσμημένος.

Mitridáto, ἀρ. ἀντιφάρμακον, εἶδος θεριακῆς ἐναντίον εἰς τὰ φαρμάκια· ὅθεν, Mitridático, ἀρσεν. μιθριδατικός.

Mitríto, ἀρ. εἶδος νόσου· ἰδὲ Benedétto, οὐσιαστ.

Míva, Θ. ἰατρικὸν μὲ ζωμὸν τῶν κυδωνίων καὶ μέλι.

Miúro, ἀρ. μείουρος. ἐπιθ. σφιγμοῦ.

Mo, ἐπίῤῥ. νῦν, τώρα. Ἐνίοτε ἐστιν ἀναπληρωματ.

Móbile, ἀρ. πρᾶγμα, περιουσία, κινητόν. Prímo móbile: ὁ Θ. οὐρανός. I Móbili, τὰ κινητὰ σκεύη.

Móbile, κοιν. κινητός· καὶ εὐμετάβλητος, ἀκατάστατος.

Mobilità, θηλ. εὐκινησία, ἀκαταστασία.

Mocajárdo, καὶ Mucajárdo, ἀρ. εἶδος πανίου ἐκ τριχός.

Moccéca, κοιν. μωρὸς, ἀνόητος, οὐτιδανός· ἰδὲ καὶ Dappocággine.

Moccicája, Θ. ὕλη παρομοιάζουσα τὴν μύξαν.

Moccicáre, (móccico) ἀφίνω νὰ πίπτῃ ἡ μύξα μου.

Moccichíno, ἀρ. μυξομάντιλον.

Moccicóne, καὶ Moccolóne. ἀρσεν. ἰδὲ Moccéca.

Mocciconería, Θ. ἰδὲ Dappocággine, ἢ Sciocchería.

Moccicóso, καὶ Mocciόso, ἀρ. μυξώδης, λερωμένος μύξαις· ἰδὲ καὶ Moccéca.

Móccio, ἀρ. μύξα. Πληθ. Mócci.

Móccolo, ἀρ. λείψανον τοῦ κερίου, ἢ κεράκι λεπτόν· ἔτι, ἡ ἀκμὴ τῆς μύτης.

Móco, ἀρ. ὁ ὄροβος· εἶδος σίτου παρομοιάζον τὴν ζείαν.

Móda, Θ. ἡ σημερινὴ συνήθεια.

Módano, ἀρσεν. ὄργανον ἀστρολογ. χρήσιμον εἰς τὸ μετρεῖν τὰ ἄστρα· ἔτι, ξυλάριον δι᾽ οὗ γίνωνται οἱ κρίκοι τῶν δικτύων· ἔτι, λέξ. Ἀρχιτεκτ.

Modelláre, (éllo) ποιῶ σχέδια, τύπους. Modelláto, μετ.

Modéllo, ἀρ. τύπος, σχέδιον, παράδειγμα τοῦ ἔργου, ὁποῦ μέλλει ὕστερον νὰ κατασκευασθῇ ἐντελῶς.

Moderáre, (módero) εὐθύνω; κυβερνῶ μὲ μέτρον, ἐπέχω, σωφρονίζω.

Moderataménte, μετρίως, σωφρόνως.

Moderáto, ἀρ. σώφρων, μέτριος.

Moderatóre, ἀρ. διοικητής, κυβερνήτης. tríce, Θ.

Moderazióne, καὶ Moderánza, Θ. καὶ Moderaménto, ἀρ. κυβέρνησις, μετριότης, σωφροσύνη.

Modernaménte, alla modérna, ἢ alla móda, κατὰ τὸ νῦν ἔθος, κατὰ τὴν σήμερον συνήθειαν.

Modérno, ἀρ. νεώτερος, νέος, νεαρὸς, ὁ κατὰ τὴν τρέχουσαν συνήθειαν.

Modestaménte, κοσμίως, σωφρόνως.

Modéstia, Θ. σωφροσύνη.

Modésto, ἀρ. σώφρων, κόσμιος, μέτριος.

Modificáre, (modífico) συγκερνῶ, μετριάζω. Modificáto, μέτριος, μεμετρημένος.

Modificazióne, Θ. μετριότης, μετρίασις.

Módine, ἀρ. ἰδὲ Módano.

Módio, ἀρ. ὁ μόδιος, εἶδος μέτρου.

Módo, ἀρ. τρόπος, μέτρον, γνώμη.

Moduláre, (módulo) διευθύνω, ῥυθμίζω, τὴν ᾠδὴν, καὶ τὸν ἦχον.

Modulazióne, θηλ. μελῳδία, ῥυθμός.

Módulo, ἀρ. Λατ. ἰδὲ Modéllo.

Moggiáta, Θ. διάστημα γῆς εἰς ἣν δύναται νὰ σπαρθῇ ἓν μόδιον.

Móggio, ἀρ. ὁ μόδιος, εἶδος μέτρου.

Mógio, ἀρσεν. ὁ ἔχων ἀπο-

κοιμισμένα τὰ πνεύματα· ἐναντ. τοῦ Désto.

Móglie, Ͽ. γαμετὴ, ἡ συμβία.

Mogliéra, ri, καὶ re, Ͽ. τὸ αὐτό.

Moíne, Ͽ. πληϑ. χρηστολογίματα, χαΐδια τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν παιδίων. ἰδὲ καὶ Lézio.

Moiniére, ἀρ. ὁ. ποιῶν, ὁ μετερχόμενος τὰ τοιαῦτα χαΐδια, χαϊδεμένος.

Móla, Ͽηλ. ἰδὲ Mácina. Καὶ νόσος τις, ὄγκος κρέατος εἰς τὴν μήτραν, ψευδοέμβρυον.

Moláre, ἐπίϑ. Dénte moláre, γόμφιος ὀδοὺς, μυλίτης.

Mólcere, Λατ. εὔχρηστον παρὰ Ποιηταῖς μόνον εἰς τὸ γ'. πρόσωπον ἑνικὸν τῆς ὁριστικῆς. Mólce, καταϑέλγει, καταπραΰνει.

Móle, Ͽηλ. μηχανὴ, βάρος, καὶ οἰκοδομὴ μεγάλη· ἔτι· μέγεϑος, ὄγκος.

Molécole, Ͽ. μόριον σώματος· Λέξ. Φιλοσοφ.

Molénda, ἰδὲ Mulénda.

Molestaménte, χαλεπῶς βαρέως, ἀηδῶς, λυπηρῶς.

Molestaménto, ἀρσεν. ἐνόχλησις.

Molestáre, (molésto) παρενοχλῶ· προξενῶ ἀηδίαν, βάρος, ἐνόχλησιν. Molestáto, ἐνοχλημένος.

Molestatóre, ἀρ. ἐνοχλητής.

Molestévole, καὶ vile, κοιν. δυσχερὴς, ἐνοχλητικός, βαρετός.

Moléstia, Ͽ. ἀηδία, ἐνόχλησις.

Molésto, ἀρ. ὀχληρὸς, ἀηδὴς, χαλεπὸς, ἀνιαρὸς, δυσχερής.

Molíuo, ἰδὲ Mulíno.

Mólla, Ͽηλ. ἐλατήριον· (τὸ σφίνι.)

Molláme, ἀρ. μέρος σαρκῶδες.

Molláre, (móllo) λήγω, παύω, ἀφίνω, χαυνόνω, χαλάω. Ναυτ.

Mólle, ἀρ. οὐσιαστ. τόπος βρεγμένος, ὑγρός· ἔτι, εὔχολος. Καὶ ἐπίϑ. βρεγμένος, ὑγρὸς, μαλακός. Μεταφ. πρᾶος, ἤπιος· ἔτι, ἀσϑενὴς, ἀδύνατος, γυναικώδης καὶ εὔκαμπτος.

Mólle, ἢ Mólli, Ͽ. πληϑυντ. ἡ πυράγρα.

Mollemente, πράως, ἠπίως, ἥμερα, γλυκὰ· καὶ μαλακῶς, ψυχρῶς.

Mollétte, πληϑ. Ͽ. ὑποκορ. τριχολάβιον. (τζιμπίδι.)

Mollézza, Ͽ. εὐκαμψία, μαλακότης, χαυνότης, ἀνανδρία, γυναικότης.

Mollíca, Ͽηλ. ἡ ψύχα τοῦ ψωμίου.

Mollíccio, καὶ Mollíccico, ἀρ. ὀλίγον τι μαλακὸς, ὑγρός.

Mollificaménto, ἀρ. μείλιγμα, μαλάκαιμα.

Mollificáre, (mollífico) καὶ Mollíre, (ísco) μαλάττω, μαλακαίνω.

Mollificatívo, καὶ Mollitívo, ἀρ. μαλακτικός.

Mollificáto, μεμαλαγμένος.

Mollificazióne, Ͽ. μείλιγμα, μαλάκαιμα.

Mollízie, Ͽ. ἰδὲ Mollézza.

Mollóre, καὶ Mollúme, ἀρ. τὸ βρέμμα, καὶ ἡ ὑγρότης, ὁποῦ προξενεῖ ἡ βροχὴ εἰς τὴν γῆν.

Mólo, ἀρ. μόλος τὸ εἰς τοὺς λιμένας ὀχύρωμα· τεῖχος κατὰ τῆς ὁρμῆς τῆς ϑαλάσσης.

Molósso, ἀρσεν. μολοσσὸς, σκύλος μέγας καὶ ἄγριος.

Moltíccio, ἀρσεν. λάσπη.

Moltifórme, κοιν. πολύμορφος.

Moltilátero, ἀρσεν. πολύπλευρος.

Moltilóquio, ἀρ. πολυλογία.

Moltiplicaménto, ἀρ. πολλαπλασιασμός.

Moltiplicáre, καὶ Moltiplicáre, (moltíplico) πολλαπλασιάζω. Moltiplicáto, πολλαπλασιασμένος.

Moltiplicataménte, πολλαπλασίως.

Moltiplicatóre, ἀρ. πολλαπλασιαστής.

Moltiplicazióne, Ͽ. πολλαπλασιασμός.

Moltíplice, κοιν. ἰδὲ Multíplice, κτλ.

Moltitúdine, Ͽ. πλῆϑος.

Mólto, ἀρ. (ὄνομ. καὶ ἐπίρ.) πολὺς, πολύ.

Momentaneaménte, ἐν ἀκαρεῖ, εἰς μίαν στιγμήν.

Momentáneo, ἀρ. ἀκαριαῖος, ὀλίγης ὥρας, στιγμῆς.

Moménto, ἀρ. ῥοπὴ, στιγμή. Cósa di moménto: πρᾶγμα ἀξιόλογον.

Móna, ἰδὲ Madónna.

Mónaca, Ͽηλ. μονάστρια, καλογραία, πληϑ. che.

Monacále, chile, καὶ cile, κοιν. μοναστικός.

Monacáre, (mónaco) κάμνω καλογραίαν. Καὶ οὐδετ. γίνομαι καλογραία.

Monacáto, καὶ Monachísmo, ἀρ. μοναχισμὸς, ἡ μοναστικὴ κατάστασις.

Mónaco, ἀρ. μοναχὸς, κα-

λόγηρος. πληϑ. ci. Monachétto, καὶ Monacéllo, ὑποκορ. Monachétto, λέγ. καὶ τὸ σίδηρον, ἢ μάνδαλον ὁποῦ κρατεῖ κλεισμένην τὴν ϑύραν. Καὶ ὁ φαλαρίς, πτηνόν.

Monachíno, ἀρ. ὁ πυῤῥούλας, πτηνόν. Καὶ εἶδος χρώματος μελανοῦ κλίνον εἰς τὸ κόκκινον· ἴσως ἐκ τούτου λέγεται καὶ ἡ μελανότης ὁποῦ μένει εἰς τὸ πρόσωπον διά τινα πληγήν.

Monacórdo, ἀρ. μονόχορδον· ἰδὲ Monocórdo.

Monárca, ἀρ. μονάρχης.

Monarchía, ϑ. μοναρχία.

Monárchico, ἀρ. καὶ Monarcále, κοιν. μοναρχικός.

Monastéro, καὶ Monastério, ἀρσεν. μοναστήριον.

Monástico, ἀρ. μοναστικός.

Moncheríno, Monchíno, καὶ Moncóne, ἀρ. βραχίων πεπηρωμένος. Καὶ ἡ χεὶρ χωρὶς τοῦ βραχίονος.

Mónco, ἀρ. πηρός, κολοβός, ἐλλειπής.

Mondaménte, καϑαρῶς.

Mondaménto, ἀρ. κάϑαρσις.

Mondána, ϑηλ. πόρνη.

Mondanaménte, κοσμικῶς, κατὰ τὸν κόσμον.

Mondáno, ἀρσεν. κοσμικός· ἐναντ. τοῦ Divíno, ἢ sácro.

Mondáre, (móndo) κυρίως ξεφλουδίζω, καϑαρίζω.

Mondáto, ἀρσεν. καϑαρισμένος.

Mondatóre, ἀρ. καϑαριστής.

Mondazióne, καὶ Mondatúra, ϑ. κάϑαρσις. τὸ β. σημ. καὶ λέπισμα, κάϑαρμα.

Mondézza, ϑ. καϑαριότης.

Mondiále, κοιν. κοσμικός, τοῦ Κόσμου.

Mondificaménto, ἀρ. καϑαρισμός.

Mondificáre, (mondífico) καϑαρίζω. Mondificáto, μετ.

Mondificatívo, ἀρ. καϑαρτικός, καϑαριστικός.

Mondificazióne, ϑηλ. κάϑαρσις.

Mondíglia, ϑ. κάϑαρμα, τὸ ἄχρηστον, καὶ ἄπαστρον, ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὰ καϑαριζόμενα πράγματα.

Mondízia, ϑ. καϑαριότης.

Móndo, οὐσιαστ. ἀρ. κόσμος, ἡ Οἰκουμένη. Un móndo, πολὺ πλῆϑος. Questo Móndo è fátto a scále, chi le scénde e chi le sále: Παροιμ. ἄλλος εὐτυχεῖ, ἄλλος δυστυχεῖ.

Móndo, (παρὰ τοῦ Mondáre) καϑαρός.

Monduáldo, ἀρ. ἐπίτροπος, καὶ προστάτης τῶν γυναικῶν.

Monéllo, ἀρ. πονηρός, κλέπτης, ἄδικος. Καὶ Monellésco, ἀρσεν. ἐπίϑ.

Monéta, ϑ. νόμισμα, ἀργύριον.

Monetággio, ἀρ. δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀργυρίων.

Monetáre, (monéto) κόπτω, κατασκευάζω νόμισμα, ἤγουν μονέδαν, ἀργυροκοπῶ. Monetáto, μετ.

Monetiére, ἀρ. ἀργυροκόπος, ὁ κατασκευάζων τὴν μονέδαν.

Mongána, ϑ. μόσχος ϑηλάζουσα.

Moníle, ἀρ. Λατ. ἰδὲ Collána.

Moniménto, Muniménto, καὶ Monuménto, ἀρ. μνημεῖον, τάφος.

Monistéro, ἀρ. μοναστήριον.

Monitório, ἀρ. παράγγελμα, ἐντολή.

Monizióne, ϑ. νουϑεσία.

Mónna, ϑ. ταυτὸν τῷ, Madónna, ἀλλὰ διαφέρει σχεδὸν ὡς τὸ, Sére ἀπὸ τοῦ Messére· ἔτι, μαῖμοῦ.

Monnosíno, ἀρ. χαρίεις, ἀστεῖος.

Monócolo, ἀρ. μονόφϑαλμος.

Monocórdo, ἀρ. ὄργανον μὲ μίαν μόνην χορδὴν, δι' ἧς εὑρίσκεται ἡ ἁρμονικὴ, μουσικὴ ἀναλογία.

Monopólio, καὶ Monipólio, ἀρσεν. μονοπώλιον.

Monopolísta, ἀρ. ὁ ποιῶν μονοπωλία.

Monosíllabo, ἀρ. μονοσύλλαβος.

Monsignóre, ἀρ. τίτλος τῶν Ἀρχιερέων, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ, Δεσπότης, ἢ Πανιερώτατος.

Mónta, ϑ. βάτευμα, συνουσία ἀλόγων.

Montágna, ϑηλ. βουνόν. Montagnuóla, ϑ. ὑποκορ.

Montagnóso, καὶ Montáno, ἀρσεν. ὀρεινός, βουνίσιος.

Montabánco, ἰδὲ Ciarlatáno.

Montaménto, ἀρ. ἀνάβασις.

Montanáro, ἀρ. ὀρεινόμος, ἄνϑρωπος βουνήσιος.

Montanéllo, ἀρσεν. μικρὸς στραγαλιανός.

Montanésco, Montaníno, καὶ Montagníno, ἀρ. ὀρεινός, ἄγριος, βουνήσιος.

Montáno, ἀρσεν. ὀρεινός.

Montáre, (mónto) ἀναβαίνω. Λέγεται Montáre a cavállo (καβαλλικεύειν) καὶ ὄχι, in cavállo. Montáre in cól-

lera: θυμένειν, ὀργίζεσθαι· ἔτι, βατεύω, ἐπὶ συνουσιασμοῦ ἀλόγων ζώων.

Montáta, θ. ἀνάβασις, καὶ ὁ ἀνήφορος.

Montáto, ἀρ. ἀνεβασμένος.

Montatójo, ὡς τὸ, **Cavalcatójo**, ἀρ. ἀναβάθρα, ὕψος, πέτρα, ὅπου πατεῖ τις διὰ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ἄλογον.

Mónte, ἀρ. ὄρος, βουνὸν, σωρός. **Mónte**, λέγεται καὶ ὁ δημόσιος τόπος ὅπου τίθενται, καὶ λαμβάνονται ἀργύρια μὲ τὸ διάφορον. **Pórre a mónte una cosa**: ἐγκαταλείπειν, ἀφίνειν τὶ ἀτελές. **Monticéllo**, ὑποκορ.

Montiéra, θ. εἶδος σκούφου.

Montóne, ἀρ. ὁ κριὸς, τὸ κριάρι. καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ· ἔτι, εἶδος πολεμ. μηχανῆς· ἔτι, σημεῖον οὐράνιον.

Montoníno, ἀρ. κρίειος, τοῦ κριοῦ.

Montuositá, θ. τὸ ὀρεινόν.

Montuóso, ἀρ. ὄρειος, γεμάτος βουνά.

Monuménto, ἰδὲ **Moniménto**.

Monzícchio, ἀρ. σωρός.

Móra, θ. (**frútto del móro**) συκάμινον, ὁ καρπὸς τῆς συκαμινέας· ἔτι, σωρὸς λίθων, ἢ καὶ φρυγάνων, κλαδίσκων· ἔτι, Λατ. μέλλησις, ἀναβολή. Καὶ εἶδος παιγνιδίου, ὁποῦ γίνεται μὲ τὰ δάκτυλα.

Morajuóla, θ. τὸ συκάμινον.

Morajuólo, ἀρ. εἶδος ἐλαίας.

Morále, οὐσιαστ. θ. τὰ χρηστὰ ἤθη, καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπιστήμη· καὶ ἐπίθ. κοιν. ἠθικός.

Moralísta, ἀρ. διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς ἠθικολόγος.

Moralitá, θ. ἡ ἠθικὴ διδασκαλία, τὸ ἠθικόν.

Moralizzáre, (**moralízzo**) ἠθοποιῶ, τρέπω εἰς τὸ ἠθικὸν, ἢ καταγίνομαι εἰς τὰ ἠθικά.

Moralménte, ἠθικῶς.

Moráto, ἀρ. μέλας δίκην συκαμίνου.

Morbidaménte, μαλακῶς, τρυφερῶς.

Morbidaménto, ἀρ. μαλάκωσις.

Morbidézza, θ. τρυφερότης, τρυφή.

Mórbido, ἀρ. ἁπαλὸς, τρυφερὸς, μαλακός· ἐναντ. τοῦ, **Zótico**, ἢ **Rúvido**.

Morbífero, ἀρ. νοσώδης.

Mórbo, ἀρσεν. νόσος, ἀρρωστία· ἔτι, λύμη, δυσωδία. **Mórbo sácro**, ἰδὲ **Epilessía**. **Mórbo régio**, ἰδὲ **Itterízia**.

Mórchia, καὶ **Mócia**, θ. ἀμοργὴ, ἡ λάσπη τοῦ λαδίου. **O'lio morchióso**, λάδι γεμάτον ἀπὸ λάσπην.

Mordáce, κοιν. δηκτικὸς, ὅστις δαγκάνει, καὶ δακέθυμος, σκωπτικὸς, ὁ δάκνων μὲ τὴν γλῶσσαν τὸν πλησίον.

Mordaceménte, δηκτικῶς.

Mordacitá, θ. τὸ δηκτικὸν, κακογλωσσία.

Mordénte, κοιν. δηκτικός· ἔτι, σύνθετόν τι ἐκ διαφόρων χρωμάτων, ἢ ἄλλων ὑλῶν μεμιγμένων μετὰ ἐλαίου, μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζονται τὰ ὅσα μέλλουν νὰ χρυσωθοῦν, ἢ ἀργυρωθοῦν.

Mórdere, δάκνω, δαγκάνω, σκώπτω. **Mórdo**, ἐνεστώς. **Mórsi, mordésti**, κτλ. Παρακείμ. **Mórso**, μετοχή.

Mordicaménto, ἀρ. κνίσμα, δάγκασις.

Mordicáre, (**mórdico**) κνίζω, κεντῶ, καίω· ἐκεῖνο τὸ ἀποτέλεσμα ὁποῦ φέρουσιν αἱ ἀναβρωτικαὶ καὶ ξηραντικαὶ ὗλαι εἰς τὰ ἕλκη.

Mordicatívo, ἀρ. δακνώδης.

Mordicazióne, θ. κνίσμα, κέντημα.

Mordigallína, θ. ἀναγαλλὶς, χόρτον.

Mordiménto, ἀρ. δῆξις, δάγκασμα.

Morditóre, ἀρ. δήκτης, δαγκαστὴς, σκώπτης.

Morélla, θ. στρύχνος, χόρτον· καὶ εἶδος παιγνιδίου.

Morélló, ἀρ. μέλας, μαῦρος.

Moréna, θ. ἡ μύραινα, ψάρι παρομοιάζον τὸ φίδι.

Morésca, θ. εἶδος χοροῦ.

Morésco, ἀρ. μαῦρος, ὁ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν **Μαύρων**.

Morféo, ἰδὲ **Dei**.

Morféa, θ. ὁ ἀλφὸς, εἶδος ψώρας.

Mórfia, θ. (κορακιστικῶς) τὸ στόμα. Καὶ μέγας φαγάς.

Morgiáno, ἀρ. ὄνομα σταφυλῆς.

Moría, θ. λύμη, λοιμὸς, θανατικόν.

Moribóndo, ἀρ. ὁ ἀποθνήσκων, ὅποιος εἶναι σιμὰ νὰ ἀποθάνῃ.

Moríccia, θ. ἐρείπιον, σωρὸς λίθων.

Moríce, καὶ **Moríci**, θηλ. πληθ. αἱμοῤῥοΐδες, κοινῶς ἀτριδώναις, ζοχάδαις.

Moriénte, κοιν. ἀποθνήσκων.

Morigeratézza, θ. ἐπαινετὴ πολιτεία, καλὰ ἤθη· καὶ **Morigeráto**, ἀρ. εὐπαίδευτος, καλοήθης. Λέξις τῆς συνηθείας.

Morióne, ἀρ. εἶδος περι-κεφαλαίας.

Moríre, (muójo) ἀποθνήσκω· ἔτι, φονεύω, Poss'io morire, κτλ'. εἶδος ὅρκου. **Moríi, morísti**, κτλ'. παρακείμ. **morrò**, μέλλων. **Mórto**, μετοχή.

Mormoraménto, ἀρ. ψιθυρισμός.

Mormoráre, (mórmoro) ψιθυρίζω· ἔτι, ψέγω, καταλαλῶ.

Mormoratóre, ἀρ. κακολόγος, κατάλαλος, ψιθυριστής. **Mormoratrice**, Θ.

Mormorazióne, Θ. ψιθυρισμός, καταλαλιά.

Mormoreggiáre, (éggio) ψιθυρίζω.

Mormorévole, κοιν. ψιθυριστικός.

Mormorío, ἀρ. ψιθυρισμός.

Móro, ἀρ. μαῦρος, αἰθίοψ.

Móro, ἀρ. συκαμινέα, δένδρον.

Moróide, Θηλ. πληθ. ἰδὲ **Moríce**· καὶ **Moroidále**, κοιν. αἱμοῤῥοϊκός.

Moróso, ἀρ. ῥάθυμος, ἀργός· ὁποῦ βαστᾷ ἢ ἀργεῖ πολὺν καιρόν· ἔτι, ἐραστής.

Mórsa, Θ. καὶ **Mórse**, Θ. πληθ. πέτραι αἱ προβαίνουσαι ἔξω εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ τοίχου, ἀφινόμεναι ἐπιταυτοῦ πρὸς ἐποικοδομὴν καὶ ἕνωσιν νέου τοίχου· ἔτι, ὄργανον, δι' οὗ σφίγγονται τὰ χείλη τοῦ ἀλόγου διὰ νὰ στέκῃ ἥσυχον· ἔτι, ὄργανον, δι' οὗ οἱ τεχνῖται κρατοῦν σφιγκτὸν τὸ δουλευόμενον πρᾶγμα.

Morsecchiáre, (morsécchio) καὶ **Morsicáre**, (mórsico) ὑποκορ. τοῦ **Mórdere**· ἐλαφροδαγκάνω· **Morsecchiáto**, καὶ **Morsicáto**, ἐλαφροδαγκασμένος. καὶ **Morseggiáre**, (éggio) συχνοδαγκάνω, ἢ κατ' ὀλίγον.

Morsecchiatúra, ἡ βέλτιον, **Morsicatúra**, Θ. δῆξις, δάγκασμα.

Morsellétto, καὶ **Morsello**, ἀρσεν. τὸ ψώμιον, μικρὰ βούκκα, μπουκιά.

Mórsa, ἀρ. δῆξις, δάγκασμα· ἔτι, ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως· ἔτι, καταλαλιά· ἔτι, στόμιον χαλινοῦ, λύκος· καὶ ἁπλῶς ὁ χαλινός· ἔτι, ψώμιον, κομμάτι φαγητοῦ. Τροπ. πόνος, λύπη.

Mórso, (παρὰ τοῦ **Mórdere**) δαγκασμένος.

Morsúra, Θ. δῆξις, δάγκασμα· ἔτι, ὀξύτης, φαγοῦρα.

Mortadéllo, ἀρ. καὶ **Mortadélla**, Θ. εἶδος λουκάνικου.

Mortájo, ἀρ. ὅλμος, γουδί· καὶ εἶδος πολεμικοῦ ὀργάνου, ἢ κανονίου.

Mortále, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ θνητόν, καὶ ὁ θνητός, ἤτοι ὁ ἄνθρωπος. Ἐπιθ. δὲ, κοιν. θνητός, καὶ θανατηφόρος. **Peccáto mortále**, ἁμαρτία θανάσιμος.

Mortalità, Θ. θανατικόν· ἔτι, τὸ θνητόν, θνητότης· ἔτι, σφαγή, φόνος.

Mortalménte, θανατηφόρως, θανασίμως.

Mortaménte, δίκην νεκροῦ.

Mórte, Θ. θάνατος. **Odiáre**, **Feríre**, κτλ'. **a mórte**, ἢ **Infíno a mórte**: μισεῖν, πληγόνειν, κτλ'. ἄχρι θανάτου.

Mortélla, Θηλ. ἡ μύρτος, μυρσίνη, δένδρον.

Mortíccio, ἀρ. θνησιμαῖος, φόριος.

Morticíno, οὐσιαστ. ἀρ. ὑποκορ. τοῦ, **Mórto**. **Lána morticína**: τὸ μαλί τοῦ προβάτου, ὁποῦ ἀπέθανεν ἀπὸ φυσικὸν θάνατον. **Legnáme morticíno**: ξύλον ξηραινόμενον φυσικὰ εἰς τὴν γῆν.

Mortiferaménte, θανατηφόρως.

Mortífero, ἀρ. θανατηφόρος.

Mortificaménto, ἀρ. ἀπονέκρωμα.

Mortificáre, (mortífico) καταστέλλω, ἀπονεκρώνω. **Mortificáto**, μετ.

Mortificatívo, ἀρ. ἀπονεκρωτικός.

Mortificazióne, Θ. ἀπονέκρωσις.

Mortíne, **Mortína**, Θ. καὶ **Mortíno**, ἀρ. ἰδὲ **Mortélla**.

Mortíto, ἀρ. φαγητόν τι πηκτὸν καὶ παγωμένον.

Mórto, ἀρ. νεκρός, ἀπεθαμένος.

Mortório, καὶ **Mortóro**, ἀρ. κηδεία, ἐνταφιασμός· καὶ τάφος.

Múrvido, ἀρ. βέλτιον τὸ **Morbido**.

Morviglióne, καὶ **Morbiglióne**, ἀρ. εἶδος εὐλογιᾶς, ἡ κόκκινη, ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὰ παιδία· Λέγεται καὶ **Rovaglióne**.

Mosáico, ἰδὲ **Musáico**.

Mósca, Θ. μυῖα, μῦγα. πληθυντ. **mosche**. **Moschétta**, **ttína**· ὑποκορ. **Fare a mósca ciéca**: παίζειν τὴν Τυφλομύγαν.

Moscadáto, ἀρ. ἔχων μυρωδίαν μόσχου.

Moscadéllo, ἀρ. καὶ **Mosca-**

délla, θ. εἶδος σταφυλῆς· καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς οἶνος, Moscadéllo, καὶ Moscatéllo.
Moscádo, ἀρσεν. μόσχος.
Moscájo, ἀρ. συνάθροισις, πλῆθος μυιῶν.
Moscajuóla, καὶ Moscajóla, θ. μυιοσόβη, εἶδος τουλαπίου ἐν ᾧ φυλάττεται κρέας, κτλ. ἀπὸ τὰς μυίγας· (ἐν Βενετίᾳ, Moschéto).
Moscardíno, καὶ Moscárdo, ἀρ. τὸ ἀρσενικὸν τοῦ γερακίου, ὅτι τρέφεται μὲ μύιγας.
Moscáto, ἀρ. τρίχωμα ἵππου ἄσπρον μὲ στίγματα μαῦρα ὡσὰν μῦιγαις· ἔτι, μόσχος.
Moschéa, θ. ντζιαμὶ τῶν Τούρκων.
Moscheríno, καὶ Mosceríno, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ, Mósca· εἶδος ζωϋφίου πετωμένου καὶ μικροτάτου, σέρφος· (οἱ Βενετ. Mossolín, ἢ Mossáto.)
Moschettáre, (étto) τουφεκίζω, πλήττω μὲ τουφέκι. Moschettáto, μετ.
Moschettáta, θηλ. πληγὴ μὲ τουφέκι.
Moschettiére, ἀρ. στρατιώτης ἀρματωμένος μὲ μοσκέτον.
Moschétto, ἀρ. ὄργανον πολεμικόν, μουσκέτον. εἶδος πυροβόλου.
Mosciamà, ἀρ. θύννος παστωμένος, αλατισμένος·
Moscíno, ἰδὲ Moscheríno.
Móscio, ἀρ. χαλαρὸς, μαραμένος.
Moscióne, ἀρ. κώνωψ, τὸ κουνοῦπι· χλευαστ. μέγας οἰνοπότης.
Moscóne, ἀρ. μεγάλη μῦιγα.

Móssa, θηλ. κίνησις.
Mósse, θ. πληθ. ἡ ἀφετηρία, ἡ βαλβὶς, τόπος. ἀπὸ τὸν ὁποῖον κινοῦσι τὰ ἄλογα διὰ νὰ τρέξουν εἰς τὸ στάδιον.
Mósso, ἀρ. (παρὰ τοῦ Muóvere) κινημένος.
Mostácchio, ἀρ. ἰδὲ Basétta.
Mostacciáta, καὶ Mostaccióne, θ. κόλαφος, ῥάπισμα.
Mostacciuólo, ἀρ. εἶδος ζυμαρικοῦ μὲ ζάχαρω, ἀρώματα, κτλ.
Mostáccio, ἰδὲ Céffo, ἢ Múso.
Mostárda, θηλ. ἔμβαμμα γλεύκιον, μοῦστος βρασμένος μὲ σπόρον σινάπης.
Mósto, ἀρ. γλεῦκος, ὁ μοῦστος.
Mostóso, ἀρ. γλεύκιος, ἔχων. μοῦστον.
Móstra, θ. ἐπίδειξις, ἐπίδειγμα· ἔτι, θεώρησις τοῦ στρατεύματος· ἔτι, ἐπιφάνεια, καὶ σημεῖον· ἔτι, δεῖγμα. δοκίμιον. Καὶ τὸ ἀστάρι πρὸς στολισμὸν τῶν φορεμάτων.
Mostrábile, κοιν. δεικτικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ δειχθῇ.
Mostraménto, ἀρ. δείξιμον.
Mostráre, (móstro) δεικνύω, δείχνω· ἔτι, οὐδετ. φαίνομαι. καὶ προσποιοῦμαι. Mostráto, δειχθεὶς, δειγμένος.
Mostratóre, ἀρ. δείκτης. Mostratríce, θηλ.
Mostrazióne, θ. δεῖξις.
Móstro, ἀρ. τέρας.
Mostruosaménte, τερατωδῶς.
Mostruosità, καὶ Mostrosità, θ. τερατεία.

Mostruóso, καὶ Mostróso, ἀρσεν. τερατώδης.
Múta, θ. πηλὸς, λάσπη.
Motiváre, (motívo) μνείαν ποιῶ, ἐνθυμίζω, ἀναφέρω. Motiváto, ἀναφερμένος.
Motívo, ἀρ. αἰτία, ἀφορμὴ, κίνημα.
Motívo, ἐπιθ. ἀρ. κινητικός, ἔχων δύναμιν τοῦ κινεῖν.
Móto, ἀρ. κίνησις. Di móto proprío, αὐτοθελήτως, ἑκοντί.
Motóre, ἀρ. κινητής. Motríce, θηλ.
Motóso, ἀρ. πηλώδης, λασπωμένος.
Mótta, θ. ἀπόῤῥωξ, τόπος λακκώδης.
Motteggiáre, (éggio) παίζω, χορατεύω, φλυαρῶ, καὶ σκώπτω, περιπαίζω.
Motteggiatóre, ἀρ. εὐτράπελος, φλύαρος, χορατατζής.
Motteggévole, κοιν. ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Mottéggio, καὶ Motteggiaménto, ἀρ. σκῶμμα γελοῖον, παιδιὰ, χορατᾶς.
Mottétto, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Mótto, παιδιά, χορατάς. Σύντομόν τι σύνθεμα μουσικὸν μὲ λέξεις ἱερὰς Λατινικάς.
Mótto, ἀρ. πᾶς λόγος βραχὺς, ὀξὺς, ἢ ἀστεῖος, ἢ δεικτικὸς, ἢ παροιμιακός· ἔτι, λέξις.
Movénte, κοιν. ὁ κινῶν, ὁποῦ κινεῖ.
Movénza, θ. ἰδὲ Moviménto.
Móvere, (móvo) κινῶ· καὶ mi móvo, κινοῦμαι· ἔτι, κατάγομαι, προέρχομαι, γεννῶμαι· ἔτι, ἄρχομαι,

ἔχω ἀρχήν· προβάλλω· καὶ βλαστάνω. Παρακείμ. **Móssi**, **movésti**, κτλ'. Μετοχ. **Mósso**.

Movíbile, καὶ **Movévole**, κοιν. κινητός· ἔτι, ἀκατάστατος.

Moviménto, ἀρ. κίνημα, κίνησις.

Movitívo, ἀρ. κινητικός.

Movitóre, ἀρσεν. κινητής. **Movitríce**, θηλ.

Mozióne, θηλ. κίνησις.

Mozzaménto, ἀρ. πήρωσις, ἀποκοπή, κόψιμον.

Mozzáre, (**mózzo**) ἀκροτομῶ, ἀποκόπτω, κολοβώνω. **Mozzáto**, μετ.

Mozzétta, θηλ. ἱματίδιον ἐπισκόπου.

Mozzicóne, ἀρσεν. κορμός, κούτζουρον, ἤτοι τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ ἀποκοπέντος, ἢ κολοβωθέντος πράγματος.

Mozzína, ἀρσεν. πανοῦργος, πονηρός. Χυδαϊκ.

Mózzo, οὐσιαστ. ἀρσεν. τὸ μέρος ὅπου ἔγινεν ἡ κοπή· καὶ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ **Mozzáto**, κομμένος, κολοβός.

Mozzo, ἀρ. (προφερ. μὲ τὸ πρῶτον O πλατὺ καὶ τραχὺ) τμῆμα, κομμάτι ἀργύρου, γῆς, ἢ ἄλλης ὕλης χωρισμένον ἀπὸ τὸν ὄγκον του· ἔτι, χοινικίς, πλήμνη τροχοῦ· **Mózzo di Córte**, δοῦλος μεσαύλιος, ὁποῦ κάμνει τὰ πλέον ἀχρεῖα ἔργα· **Mózzo di stálla**, δοῦλος τοῦ σταύλου.

Mozzorécchi, ἀρ. ἄτιμος, πονηρός, ἀπατεών. χυδ.

Múcchero, ἀρ. ὕδωρ εἰς ὃ ἐκκέχυνται πολλάκις ῥόδα καὶ ἴα· (Λέξ. ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ).

Múcchio, ἀρ. σωρός. **Mucchiétto**, **rèllo**, ὑποκορ.

Múci, φωνή, μὲ τὴν ὁποίαν κράζεται ἡ γάτα.

Múcia, καὶ **Múscia**, θ. ἡ γάτα.

Múcido, ἀρ. εὐρώδης, σαπρός.

Mucilágine, καὶ **Mucellággine**, θηλ. ὁ γλοιώδης, ἰξώδης χυλός, ὁ στραγγιζόμενος ἀπὸ τοὺς σπόρους, χόρτα, ἢ μῆλα.

Mucilaginóso, ἀρ. γλοιώδης, μυξώδης.

Mucína, θ. καὶ **Mucíno**, ἢ **Muscíno**, ἀρ. γατόπουλον.

Mucosità, θ. μυξώδης ὕλη.

Mucóso, ἀρ. γλοιώδης, μυξώδης.

Múda, θ. πτερῶν ἀλλαγή, ἀνανέωσις, ἢ ὁ τόπος, ὅπου τὰ πουλία ἀλλάζουν τὰ πτερά· ἴδε καὶ **Múta**, ἢ **Cangiaménto**.

Mudáre, (**múdo**) μεταλλάττω· ἐπὶ πτηνῶν ὅταν ἀλλάτουσι τὰ πτερά.

Múffa, θ. ὁ εὖρως, ἡ μοῦχλα.

Muffáre, (**múffo**) εὐρωτιάω, μουχλιάζω· **Muffáto**, καὶ **Múffo**, μουχλιασμένος.

Muffatíccio, ἀρ. ὀλίγον τι μουχλιασμένος.

Mugávero, ἀρ. εἶδος ἀκοντίου, καὶ ὁ φέρων αὐτὸ στρατιώτης.

Mugellággine, ἴδε **Muci**..

Mugghiánte, κοιν. μυκώμενος, μουγκρίζων.

Mugghiáre, **Mugliáre**, καὶ **Muggíre**, (**múggio**, **múglio** καὶ **muggísco.**) μυκῶ, μουγκρίζω, ἴδιον τῶν βοϊδίων.

Múgghio, **Múglio**, **Muggíto**, καὶ **Mugghiaménto**, ἀρ. μύκημα, μούγκρισμα.

Múggine, θ. κέφαλος, φάρι. (Οἱ Βεν. **Ciévalo**).

Mugnájo, ἀρ. ὁ μυλωθρός, μυλωνάς. Καὶ ὁ λάρος, πτηνὸν θαλάσσιον.

Múgnere, ἀμέλγω, ἀρμέγω. **Múngo**, καὶ **Múgno**, ἐνεστ. **Múnsi**, **Mugnésti**, κτλ'. παρακ. **Múnto**, ἀρμευμένος.

Mungoláre, (**múgolo**) κνυζῶμαι, ὠρύομαι, βαβίζω· ἴδιον τοῦ σκύλου ὅταν ἐκβάλῃ φωνήν τινὰ χαμηλὴν ἀπὸ χαράν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ λύπην.

Mugolaménto, καὶ **Mugolío**, ἀρσεν. κνυζηθμός, κλαυθμυρισμός, βαΐβυσμα.

Múla, θ. ἴδε **Múlo**· καὶ **Múla**, κρηπίς.

Mulácchia, θηλ. κορώνη, πτηνόν.

Mulacchiája, θ. ποσότης, συνάθροισις κορωνῶν· καὶ φλυάρισμα βαρετόν.

Mulattiére, ἀρ. ὁ ἡμιονελάτης, μουλαράς.

Mulénda, καὶ **Moléndà**, θ. ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἄλεσμα.

Muliébre, κοιν. γυναικεῖος. Λατ.

Mulináre, (**mulíno**) ἴδε **Fantasticáre**.

Mulináro, ἴδε **Mugnájo**.

Mulíno, καὶ **Molíno**, ἀρ. ὁ μύλος· τὸ **Mulíno** ἐστὶ καὶ ὑποκορ. τοῦ, **Múlo**. **Mulinéllo** δέ, καὶ **Mo**... ὑποκορ. τοῦ, **Mulíno**, μύλος· ἔτι, ἐργαλεῖον τι σιδηροῦν μὲ τροχούς, χρήσ. εἰς τὸ συντρίβειν κλεῖθρα, κτλ'. ἔτι, ἡ συστροφὴ τῶν ἀνέμων, ὑδάτων, κτλ'.

Múlo, ἀρ. ὁ ἡμίονος, τὸ μουλάρι. Καὶ ὁ νόθος.

Múlsa, θ. ὑδρόμελι, νερὸν βρασμένον μετὰ μέλιτος.

Múlta, θ. ποινὴ, τίμημα, τιμωρία, ζημία. Λατ.

Multihístre, κοιν. παλαιὸς, γέρων.

Multiplicáre, ἰδὲ Moltiplicáre, κτλ.

Multíplice, κοιν. πολλαπλάσιος.

Multiplicità, θ. ποικιλότης, πλῆθος.

Múmmia, θ. μούμια. ἡ τῶν Ἀράβων ἦτον μίγμα ἀλόης, μύῤῥας, κρόκου, βαλσάμου, κτλ. δὶ οὗ ἐφυλάττοντο σῶα τὰ λείψανα τῶν εὐγενῶν, κτλ. Λέγεται μούμια καὶ αὐτὸ τὸ ξηρὸν λείψανον· ὅθεν καθ' ὁμοίωσιν λέγ. καὶ ἕνας ἄσχημος ξηρὸς ἄνθρωπος.

Mundiále, ἰδὲ Mondiále.

Munerazióne, θ. καὶ Muneráre, ῥῆμα Λατ. ἰδὲ Rimuneráre, κτλ.

Múngere, ἰδὲ Múgnere.

Municipále, κοιν. Ἐπιθ. Νόμου τόπου τινὸς ξεχωριστοῦ. Terra municipále: γῆ αὐτονόμος.

Município, ἀρ. Λατ. Οἱ Ῥωμάνοι ὠνόμαζον οὕτω τὰς πόλεις ἐκείνας, αἵτινες ἔζουν καθ' αὐτὰς ἐλεύθεραι μὲ τοὺς ἰδίους των Νόμους.

Munificénza, καὶ Munificénzia, θ. μεγαλοπρέπεια, μεγαλοδωρία. Λατ.

Muníñco, ἀρ. μεγαλόδωρος. Λατ.

Muniménto, ἀρ. μνημεῖον.

Muníre, (ísco) περιτειχίζω, δυναμώνω. Munìto, ὀχυρὸς, περιτειχισμένος.

Munistéro, ἰδὲ Monistéro.

Munitório, ἀρ. ἰδὲ Ammonigióne.

Munizióne, θ. ὀχύρωμα, δυνάμωσις. Munizión da guérra e da bócca: ἡ πολεμικὴ ἀποσκευὴ, καὶ τὰ σιτηρέσια· ἰδὲ Monizióne.

Munúscolo, ἀρ. δωρίδιον. Λατ. παρὰ τοῦ παλαιοῦ Múno, δῶρον.

Múnto, μετ. παρὰ τοῦ Múgnere.

Muóvere, (muóvo) ἰδὲ Móvere.

Murágiia, θηλ. τεῖχος.

Muraglióne, ἀρ. τεῖχος πολλὰ πυκνὸς, χοντρός.

Murále, κοιν. τειχικός.

Muraménto, ἀρ. τὸ τειχίζειν, καὶ τὰ τείχη αὐτά.

Muráre, (múro) κτίζω, οἰκοδομῶ· περικλείω μὲ τείχη.

Muráta, οὐσιαστ. θ. ἀκρόπολις.

Muráto, ἀρ. κτισμένος, περιτειχισμένος.

Muratóre, ἀρσεν. κτίστης.

Muratório, ἀρ. ἀνήκων εἰς κτίστην.

Murêllo, ἀρ. μικρὸς τεῖχος, καὶ ἴσως ἐκεῖνο, ὅπερ λέγεται Muricciuólo, τὸ ἐξέχον εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν καὶ κατώτερον μέρος τῆς οἰκίας, χρήσιμον εἰς κάθισμα.

Muréna, θ. μύραινα, ψάρι παρομοιάζον τὸν ὄφιν.

Muríccia, θ. σωρὸς λίθων.

Múrice, ἀρ. εἶδος θαλασσίου ἰχθύος τοῦ γένους τῶν κογχυλίων.

Múro, ἀρ. τεῖχος· πληθ. i múri, καὶ βέλτιον le múra, θ. τὰ τείχη.

Músa, θ. Μοῦσα, ὄνομα θεότητος. Le Múse sóno nóve. Αἱ μοῦσαι εἶσιν ἐννέα: Καλλιόπη, Κλειὼ, Ἐρατὼ, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Εὐτέρπεια, Πολύμνια, καὶ Οὐράνια. Callíope, Clío, E'rato, Talía, Melpómene, Tersícore, Eutérpe, Polínnia, ed Uránia· ἔτι, Músa, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου· καὶ εἶδος μήλου.

Musáico, ἀρσεν. ζωγραφίαι καμωμέναι μὲ πετράδια καὶ τμήματα σμάγδου χρωματισμένα καὶ συντηρμοσμένα τεχνιέντως.

Musárdo, ἀρ. μελλητὴς, ὀκνός.

Musáre, (múso) διατρίβω, στέκομαι ὀκνηρὸς ὥσπερ ἀναίσθητος, παραγομένης τῆς Μεταφ. ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν ἀλόγων ζώων, ὅταν δὶ ἔλλειψιν νομῆς, ἢ διὰ κόπον, ἢ ἀῤῥωστίαν, ἢ ἄλλο αἴτιον στέκονται ὡσὰν ἀναίσθητα καὶ ὀκνὰ μὲ τὴν κεφαλὴν σηκωμένην.

Musáta, θ. σχῆμα τι μὲ πρόσωπον δεικτικὸν δυσαρεσκείας· ἔτι, κόλαφος.

Muscáto, καὶ Muschiáto, ἀρσεν. μεμιγμένος μὲ μόσχον, ἢ ἔχων μυρωδίαν μόσχου.

Múschio, καὶ Músco, ἀρ. τὸ βρύον, χόρτον· ἔτι, μόσχος, ὕλη εὐώδης, ἥτις ἔστι περίττευμα ζώου τινὸς, καλουμένου Gazzélla, τὸ ὁποῖον γεννᾷ τὸν μόσχον εἰς διωρισμένον καιρὸν τοῦ χρόνου, περὶ τὸν ὀμφαλὸν, ὡσὰν εἰς ἀπόστημα,

Muschióso, καὶ Muscóso, ἀρ. σκεπασμένος μὲ μόσχον.

Muscoláre, κοιν. ἀνήκων εἰς τοὺς μυῶνας.

Múscolo, ἀρ. μυὼν, τὸ μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἔχον

πολλοὺς μύας· μύες δὲ σάρκες συνεσραμμέναι, καὶ νευρώδεις, κοινῶς ποντικοί· παρὰ τοῦ Λατ. Mus, ὁ μῦς.

Muscolóso, ἀρ. μυώδης.

Muséo, ἀρ. Μουσεῖον· ἰδὲ **Gallería**.

Museruóla, Θ. φιμὸς, κημός.

Música, Θηλ. μουσικήν.

Musicále, κοιν. μουσικὸς, ἀνήκων εἰς μουσικήν.

Musicalménte, μουσικῶς.

Musicáre, (músico) μουσικῶς ᾄδω.

Músico, οὐσιαστ. ἀρ. μουσικὸς, ψάλτης, καὶ ἐπιθ. μουσικός· Πληθ. ci.

Múso, ἀρ. κυρίως τὸ μούτζουνον τῶν σκύλων, καὶ ἄλλων ζώων. Λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου χλευαστ.

Musoliéra, Θ. στόμιον, κημὸς, ὁποῦ βάνεται εἰς τοὺς σκύλους καὶ ἄλλα ζῶα διὰ νὰ μὴ δαγκάνουν.

Musóne, ἀρ. ἰδὲ **Musárdo**· ἔτι, κόλαφος· ἔτι, ἄνθρωπος κρυφός.

Musórno, ἀρ. ἀναίσθητος, ῥᾴθυμος.

Mustácchi, ἀρ. πληθ. μύστακες, τὰ μουστάκια.

Mustélla, Θ. ἡ γαλῆ. Λατ.

Múta, Θ. ἀμοιβὴ, μεταβολὴ, ἀλλαξία. **A múta**, ἐπίῤῥ. ἀμοιβαίως.

Mutábile, κοιν. τρεπτὸς, εὐμετάβλητος, ἄστατος.

Mutabilità, Θ. εὐμεταβλησία, ἀστασία.

Mutabilménte, καὶ **Mutevolménte**, ἀστατῶς, εὐμεταβλήτως.

Mutaménto, ἀρ. μεταβολή.

Mutánde, Θηλ. πληθ. ἡ ἐσωβράκαις.

Mutáre, (múto) μεταλλάττω, ἀλλάζω. **Mutáto**, ἠλλαγμένος.

Mutazióne, Θηλ. ἀλλαγή.

Mutiláto, καὶ **Mútilo**, ἀρ. ἰδὲ **Mónco**.

Múto, καὶ **Mútolo**, ἀρ. ἄφωνος, ἄλαλος, βουβός.

Mutolézza, καὶ **Mutézza**, Θ. ἀφωνία.

Mutuaménte, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.

Mutuazióne, Θ. ἀμοιβή.

Mútuo, ἄρσεν. ἀμοιβαῖος.

Múzzo, ἄρσεν. γλυκόξυνος.

N

N, ἔννε, Θηλ. τὸ ιβ΄. στοιχεῖον τοῦ Ἰταλ. Ἀλφαβήτου, ὁμοιόφωνον τῷ, Μ.

Nabissáre, (isso) μαίνομαι, ποιῶ μεγάλην ταραχήν· καὶ ἀφανίζω, καταβυθίζω, καὶ μαι. **Nabissáto**, μετ.

Nabísso, ταυτὸν τῷ **Abísso**, καθὼς τὸ, **Ninférno**, ἀντὶ **Inférno**. Αἱ γυναῖκες λέγουσι **Nabísso**, ἐν παιδὶ ἄτακτον, σκανδαλιάρικον, διαβολόπουλον.

Nácchera, Θηλ. εἶδος τυμπάνου· ἔτι, εἶδος κοχλίας. Καὶ **Nácchere**, πληθ. ὄργανον παιδαριῶδες ἐκ δύω ξυλαρίων, ἢ κοκκάλων, ἅπερ κρατούμενα μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς, κροτοῦνται· κρούονται μὲ τὴν δεξιάν.

Naccheríno, ἀρ. ὁ παίζων τὰ τοιαῦτα κρόταλα· ἔτι, παιδάριον χαρίεν· καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον μικρόν.

Nadír, ἀρ. λέξ. ἀστρονομ. ἰδὲ **Zenit**.

Náffe, ἰδὲ **Gnáffe**.

Nájade, ἡ **Nájadi**, Θηλ. πληθ. Νηϊάδες, Νύμφαι τῶν πηγῶν.

Naíbi, ἀρ. πληθ. παιγνίδι τι παιδαριῶδες.

Nánfa, Θ. ἐπιθ. νεροῦ μυριστικοῦ, νεραντζόνερον.

Nánna, Θ. τὸ τραγοῦδι τῶν τιτθίδων, βυζαστρῶν, ὅταν θέλουν νὰ ἀποκοιμίσουν τὰ βρέφη εἰς τὴν κούνιαν.

Náno, ἀρ. νάνος, ἀνθρωπάριον· (τζουτζές.)

Nápo, ἰδὲ **Navóne**.

Náppa, Θηλ. λημνίσκος, φοῦντα.

Nappéllo, ἀρ. τὸ ἀκόνιτον, φυτὸν θανατηφόρον.

Náppo, ἀρ. χειρόνιπτρον, λεκάνη, καὶ ποτήριον.

Narcíso, καὶ **ísso**, ἀρ. νάρκισσος, ἄνθος γνωστόν.

Narcótico, ἀρ. ναρκωτικὸν, ὑπνωτικόν.

Nárdo, ἀρ. νάρδος, νάρτη, φυτὸν εὐῶδες τῆς Ἰνδίας· τὸ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, λέγεται **Spígo**· ὅθεν, **Nardíno**, νάρδινος.

Naríci, καὶ **Nári**, Θ. πληθ. μυκτῆρες, αἱ τρύπαι τῆς μύτης.

Narráre, (nárro) διηγοῦμαι. **Narráto**, μετ.

Narratíva, **Narrazióne**, **Narragióne**, Θ. καὶ **Narraménto**, ἀρ. διήγησις, διήγημα.

Narratívo, καὶ **Narratório**, ἀρ. διηγηματικός.

Nasággine, Θ. λέξις χλευαστικὴ πρὸς τὸν ἔχοντα μεγάλην μύτην· ἡ μυτοσύνη σας, ὡσὰν τὰ ἡ ἁγιωσύνη σας, ἡ τιμιότης σας.

Nasále, οὐσιαστ. ἀρ. μέρος τῆς περικεφαλαίας τὸ σκε-

παῖζον τὴν μύτην· ἔτι, εἶδος ἰατρικοῦ, τὸ ἔῤῥινον· καὶ Ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὴν μύτην.

Nasáre, (náso) ὀσφραίνομαι, μυρίζομαι.

Nasáta, Θ. ἀνάνευσις, ἀπότευξις, ἄρνησις, ἀθέτησις πρός τινα μὲ ὀνειδισμὸν καὶ μὲ ἄνοστον τρόπον· ἔτι, συνεχὴς μνεία τῆς μύτης ἐν παιδιᾷ,

Nascénte, κοιν. φυόμενος, ὁποῦ γεννᾶται.

Náscere, γεννοῦμαι, φύομαι. Násco, ἐνεστώς. Nácqui, nacésti, κτλ'. παρακείμ. Náto, γεννημένος.

Nasciménto, ἀρ. Náscita, καὶ Nascénza, Θηλ. γένεσις.

Nascondére, (nascóndo) κρύπτω. Nascósi, Nascondésti, κτλ'. παρακ.

Nascondévole, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ κρύπτειν, κρυφός.

Nascondíglio, ἀρ. κρησφύγετον, κρυπτὸς τόπος, χωστῆρι.

Nascondiménto, ἀρ. κρύψιμον.

Nascosaménte, καὶ Nascostaménte, κρυφίως.

Nascóso, καὶ Nascósto, ἀρ. κρυπτός, κρυμμένος.

Nasèllo, ἀρ. τὸ σίδηρον ὁποῦ στερεώνει τὸ μάνδαλον, τὸν λύκον· ἔτι, εἶδος ὀψαρίου· ἔτι, ἄνθρωπος μικρομύτης.

Náso, ἀρ. ἡ ῥίν, ἡ μύτη. Nasíno, Nasétto, καὶ Nasèllo, ὑποκορ. Nasóne, καὶ Nasórre, μεγάλη μύτη.

Naspáre, ἰδὲ Annaspáre.

Náspo, ἀρσεν. τηλυγάδι.

Nássa, Θ. κύρτος, ἡ δίκτυον. Καὶ φιαλη, ἀγγεῖον.

Násso, ἀρ. ἡ σμιλαξ. δένδρον.

Nastriéra, Θ. χήλευμα, στολίδι, ἡ πλέξιμον ἀπὸ σειρίτια.

Nástro, ἀρ. ἄμμα, ταινία, κορδέλλα, σειρίτι.

Nastúrcio, καὶ Nartúrzio, ἀρ. κάρδαμον, χόρτον.

Nasúto, ἀρ. ὁ ἔχων μεγάλην μύτην.

Natále, ἀρσεν. γένεσις· καὶ Ἐπίθ. κοιν. γενέθλιος. La Fésta del Natále, ἡ Γέννησις τοῦ I. X.

Natáre, Λατ. ἰδὲ Notáre.

Natatória, Θ. ἰδὲ Bágno. κολυμβήθρα.

Nática, Θ. πληθ. Nátiche, αἱ πυγαί, τὰ ὀπίσθια, τὰ κωλομέρια.

Naticúto, ἀρ. ὁ ἔχων παχέας πυγάς.

Natío, καὶ Natívo, ἀρ. ἐγχώριος, ἐγγενής, πατρικός, καὶ ἔμφυτος.

Natività, Θ. γέννησις.

Náto, ἀρ. γεννημένος· παρὰ τοῦ Náscere.

Natríce, Θ. εἶδος ὄφεως· καὶ χόρτου παρὰ τοῖς Βοταν.

Nátta, Θ. εἶδος βρογχοκήλης, οἴδημα, πρόισμα σαρκῶδες.

Natúra, Θ. φύσις, οὐσία.

Naturále, κοιν. φυσικός, κατὰ φύσιν· ἔτι, νόθος· ἔτι, ἁπλοῦς, χωρὶς τέχνην· Καὶ οὐσιαστ. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον· ἔτι, φυσιολόγος· ἔτι, φύσις.

Naturalézza, καὶ Naturalità, Θ. φύσις, ἰδιότης, τὸ φυσικόν.

Naturalísta, ἀρ. φυσιολόγος.

Naturalménte, φυσικῶς, κατὰ τὴν φύσιν.

Naturánte, κοιν. ὁποῦ δίδει φύσιν, ὡς τό, Cagióne efficiénte, ποιητικὸν αἴτιον.

Naturáre, (natúro) κάμνω φυσικόν, ἢ λαμβάνω φύσιν. Naturáto, μετηλλαγμένος εἰς φυσικόν· ἔτι, φυσικός, ἔμφυτος.

Navále, κοιν. ναυτικός.

Navaléstro, ἰδὲ Navichiére.

Naváta, Θηλ. ὅσον χωρεῖ τὸ καράβι, ὅλον ἐκεῖνο, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς μίαν φοράν· ἔτι, μέρος Ἐκκλησίας ἢ ἄλλης οἰκοδομῆς· ἰδὲ Náve.

Náve, Θηλ. ναῦς, καράβι. Ἔτι, τὸ μέρος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλης οἰκοδομῆς, τὸ μεταξὺ τοῦ τοίχου καὶ τῶν στύλων, ἢ μεταξὺ στύλου καὶ στύλου. Navicélla, ἢ Navétta, ὑποκορ.

Naufragánte, κοιν. ὁ ναυαγῶν.

Naufragáre, (náufrago) ναυαγῶ.

Naufrágio, ἀρ. ναυάγιον, καραβοτζάκισμα.

Naúfrago, ἀρ. ὁ ναυαγός, ὁ ναυαγήσας.

Navicánte, καὶ Navigánte, κοιν. ὁ πλέων, ταξιδεύων, ναύτης.

Navicáre, καὶ Navigáre, (návico) πλέω, ταξιδεύω. Navicáto, καὶ Navigáto, μετ.

Navicatóre, καὶ Navigatóre, ἀρ. ναύτης, ταξιδιώτης.

Navicazióne, καὶ Navigazióne, Θ. ὁ πλοῦς, τὸ πλεύσιμον.

Navicellájo, ἀρ. ναύκληρος.

Navicelláta, θ. ὅσον φέρει, χωρεῖ εἰς μίαν φορὰν μία μικρά ναῦς.

Navichiére, ἀρ. πορθμεύς, ναύτης.

Navigábile, καὶ **Navicábile**, κοιν. πλοϊκός, ταξιδευτικός.

Navigatório, ἀρ. πλευστικός, ἀνήκων εἰς πλοῦν.

Navígio, ἀρσεν. πλοῖον.

Navílio, **Navíglio**, καὶ **Navíle**, ἀρ. στόλος, ναυτικόν, πλῆθος πλοίων, Καὶ καθόλου πᾶν πλοῖον.

Navíle, ἐπίθ. κοιν. ναυτικός, θαλάσσιος.

Návolo, καὶ **Náulo**, ἀρ. τὸ ναῦλον. Λατ.

Navóne, ἀρ. τὸ βούνιον, βουνιάς, σαλγάμι. εἶδος γογγυλίδος, spézie di rápa.

Náusa, καὶ **Náusea**, θ. καὶ **Nauseaménto**, ἀρ. ναυτία, ἀηδία, λιγοῦρα, ἀναγουλιασμᾶ.

Nauseabóndo, ἀρ. γέμων ναυτίας, ἀηδίας.

Nauseánte, κοιν. καὶ **Nauseóso**, ἀρ. ναυτιώδης, προξενῶν ναυτίαν, ἀηδίαν.

Nauseáre, (náuseo) ναυτιῶ, ἀναγουλιάζω, προξενῶ ἀηδίαν· **Nauseáto**, μετ.

Náuta, ἀρ. Λατ. ναύτης.

Náutica, θ. ἡ ναυτικὴ τέχνη. Λατ.

Náutico, ἀρ. ναυτικός. Λατ.

Nazionále, κοιν. τοῦ ἔθνους, τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, ὁμογενής.

Nazióne, θ. ἔθνος, γένος.

Nè, (μεταβαρείας) μόριον ἀρνητ. μηδέν, μήτε, οὔτε.

Ne' vero? ἐρωτηματ. δὲν εἶναι ἀληθές;

Ne, μόριον ἀναπληρωμ. καὶ ἀναφορ. Συζευγνύμενον τὸ Ne μετὰ τῶν ἄρθρων, σχηματίζει τά, nel, néllo, nélli, nélla, nélle, négli, néi, καὶ ne', ἀντὶ in lo, in la, in le, κτλ. εἰς τόν, εἰς τούς, κτλ.

Nébbia, θ. νεφέλη, καὶ ὁμίχλη, καταχνιά. Καὶ **Nébula**, Λατ. τὸ αὐτό.

Nebbióso, καὶ **Nebulóso**, ἀρσεν. ὁμιχλώδης.

Necessariaménte, ἀναγκαίως.

Necessário, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδὲ **Cacatójo**, καὶ **Césso**.

Necessário, ἐπίθ. ἀρ. ἀναγκαῖος.

Necessità, θ. ἀνάγκη. **Di**, ἢ **per necessità**, ἐξ ἀνάγκης.

Necessitáre, (necéssito) ἀναγκάζω. **Necessitáto**, ἠναγκασμένος.

Necessitóso, ἀρ. ἐνδεής, ὅστις εὑρίσκεται εἰς ἀνάγκην.

Nefandità, **Nefandézza**, καὶ **Nefandígia**, θ. μοχθηρία, παρανομία, ἀσέβημα.

Nefándo, (καὶ **Nefário**, Λατ.) μιαρός, παράνομος, ἀθέμιτος.

Nefrítide, καὶ **Nefrítica**, νεφρῖτις, νόσος εἰς τὰ νεφρά· καὶ **Nefrítico**, ἀρ. νεφριτικός· καὶ ὁ πάσχων νεφρῖτιν.

Negaménto, ἀρ. ἄρνησις.

Negánte, κοιν. ἀρνούμενος.

Negáre, (négo) ἀρνοῦμαι. **Negáto**, ἀρνημένος.

Negatíva, καὶ **Negazióne**, θ. ἀπόφασις, ἤγουν ἄρνησις· ἐναντ. τοῦ **Affermatíva**, κατάφασις.

Negativaménte, ἀρνητικῶς.

Negatívo, ἀρ. ἀρνητικός.

Neghittosaménte, ῥαθύμως.

Neghittóso, ἀρ. ὀκνηρός, ῥάθυμος.

Neglettaménte, ἀμελῶς.

Neglétto, ἀρ. ἠμελημένος.

Negligentáre, (negligénto) ἀμελῶ.

Negligénte, κοιν. ἀμελής.

Negligenteménte, ἀμελῶς.

Negligénza, θ. ἀμέλεια.

Neglígere, (neglígo) καταφρονῶ, ἀμελῶ. Λατ.

Negóssa, θ. καὶ **Negósso**, ἀρ. δίκτυον ἁλιευτικόν.

Negoziánte, καὶ **Negoziatóre**, ἀρ. πραγματευόμενος, πραγματευτής.

Negoziáre, (negózio) πραγματεύομαι. **Negoziáto**, μετ.

Negoziazióne, θ. πραγματεία.

Negózio, καὶ **Negoziáto**, ἀρ. πραγματεία, ὑπόθεσις.

Negozióso, ἀρ. φίλεργος, ὁ καταγινόμενος ἀσμένως εἰς πράγματα, εἰς πραγματείας.

Negreggiáre, (éggio) ἰδὲ **Nereggiáre**.

Négro, ἀρ. μέλας, μαῦρος.

Negrománte, καὶ **Nigrománte**, ἀρ. νεκρομάντις. **Negromantéssa**, θηλ.

Negromanzía, θη. νεκρομαντεία. **Negromántico**, ἀρ. νεκρομαντικός.

Nel véro, ὄντως, ἀληθινᾶ.

Némbo, ἀρ. ὀμβρία, αἰφνίδιος βροχή, ἢ σύνεφον, ὁποῦ δὲν σκεπάζει πολὺν τόπον. Τροπ. σημαίνει μεγάλην ποσότητα πραγμάτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πεπτόντων μεθ' ὁρμῆς.

Nè mica, ἐπίῤῥ. παντάπασι, παντελῶς.

Nemicáre, ἰδὲ **Nimicáre**.

Nemichévole, κοιν. δυσμενής.

Nemichevolménte, ἢ Ne-

micaménte, δυσμενῶς, ἐχθρωδῶς.

Nemíco, καὶ **Nimíco**, ἀρ. ἐχθρός, ἐναντίος· πληθ. **Nemíci**. **Nemicíssimo**, ὑπερθετ.

Nemistà, θ. ἔχθρα.

Nénia, θ. μοιρολόγι.

Nenúfar, ἀρ. νυμφαία, φυτόν.

Néo, ἀρ. φῦμα, μαῦρον σημαδάκι, φυόμενον ἐπάνω εἰς τὸ πετζὶ τοῦ ἀνθρώπου· (ἐλιά).

Neófito, ἀρσεν. νεόφυτος.

Nepitélla, θ. καλαμίνθη, ἀγριοδύοσμος, χόρτον.

Nepitéllo, ἀρ. βλεφαρίς, τὰ ἄκρα τῶν ὀμματοφύλλων.

Nè póco, nè púnto, οὐδὲ γρὺ, μηδαμῶς, παντελῶς τίποτες.

Nepóte, κοιν. ἔγγονος. Λέγ. ὁ υἱός τοῦ ἀδελφοῦ, καθὼς καὶ ὁ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ὁ υἱός τοῦ υἱοῦ. **Nepotíno**, ὑποκορ.

Nequitóso, ἀρ. πονηρὸς, κακός.

Nequízia, θ. μοχθηρία, πονηρία, κακία.

Nerbáre, (nérbo) δέρω, κτυπῶ μὲ νεῦρον.

Nérbo, ἰδὲ **Nérvo**, κτλ.

Nereggiáre, (éggio) ὑπομελαίνω, μαυρίζω, κλίνω εἰς τὸ μαῦρον.

Nerézza, θηλ. μελανότης, μαυρία.

Neríccio, ἀρ. καὶ **Nericánte**, ἢ **Nereggiánte**, κοιν. ὑπομέλας, κλίνων εἰς τὸ μαῦρον, μαυριδερός.

Neríta, ἀρ. μέλας, μαῦρον.

Néro, ἀρ. μέλας, μαῦρος. Ἀντίκ. τῷ, **Biánco**.

Nerváta, θ. πληγὴ, κτύπημα μὲ νεῦρον.

Nérveo, ἀρσεν. νεύρινος.

Nérvo, ἀρσεν. τὸ νεῦρον.

Nervosità, θ. τὸ νευρῶδες.

Nervóso, καὶ **Nerbóso**, ἀρ. νευρώδης.

Nervúto, καὶ **Nerborúto**, ἀρ. νευρώδης, δυνατός.

Nesciénte, κοιν. ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων.

Nescienteménte, δι' ἄγνοιαν.

Nesciénza, θ. ἄγνοια.

Néscio, ἀρ. ἀγνοῶν, ἀμαθής. Λατ.

Néspola, θ. μέσπιλον, νέστουρον, ὀπωρικόν.

Néspolo, ἀρ. μεσπίλη, τὸ δένδρον.

Nessúno, καὶ **Nissúno**, ἀρ. οὐδεὶς, κἀνένας· σπανίως ἐπὶ πληθυντικοῦ.

Nestajuóla, θ. τόπος, ὅπου βάνονται τὰ ἄγρια ὀπωρικὰ πρὸς ἐμφύτευσιν.

Nestáre, ἰδὲ **Annestáre**.

Násto, ἀρ. κλάδος, ἢ δένδρον ἐμφυτευμένον. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐμφύτευσις. (μπόλιασμα).

Nettaménte, καθαρῶς, παστρικᾶ.

Nettaménto, ἀρ. κάθαρσις.

Néttare, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ νέκταρ, τὸ ποτὸν τῶν Θεῶν· τὸ δὲ φαγητόν τους, λέγεται **Ambrósia**.

Nettáre, (nétto) καθαρίζω, παστρεύω. Καὶ ἀναχωρῶ, φεύγω μὲ βίαν. **Nettáto**, καθαρισμένος.

Nettáreo, ἀρ. νεκτάρεος.

Nettatívo, ἀρ. καθαρτικός.

Nettatójo, ἀρ. ὄργανον, ἢ ἐργαλεῖον, δι' οὗ καθαρίζεται παστρεύεται τι.

Nettatúra, θ. κάθαρσις, πάστρευσις.

Néttere, (nétto) συμπλέκω, ἑνώνω, κολλῶ.

Nettézza, θ. καθαρότης.

Nétto, ἀρ. καθαρὸς, παστρικός· ἔτι, ἕτοιμος, καὶ χωρὶς ζημίαν. **Di nétto**, παντελῶς, ὅλως, παρευθύς.

Neváre, ἰδὲ **Nevicáre**.

Neváto, ἀρ. χιονωτὸς, δροσισμένος μὲ τὴν χιόνα.

Nevájo, καὶ **Nevázzo**, ἀρ. νιφετός. Λέγεται ὅταν ἔπεσε πολὺ χιόνι.

Néve, θ. ἡ χιὼν, τὸ χιόνι.

Nevicáre, **névica**, νίφει, χιονίζει. **Nevicò**, ἢ **ha nevicáto**, ἐχιόνισε.

Nevicóso, καὶ **Nevóso**, ἀρ. νιφετώδης, νιφώδης, γεμάτος χιόνι.

Nevíschio, ἀρ. καὶ **Nevíschia**, θ. ὀλίγη χιὼν, τὸ ὀλίγον χιόνισμα.

Nevosità, θ. τὸ νιφῶδες, πλῆθος χιόνος.

Neutrále, κοιν. ἀδιάφορος, οὐδέτερος.

Neutralità, θ. ἀδιαφορία, οὐδετερότης.

Neutralménte, οὐδετέρως.

Néutro, ἀρσεν. οὐδέτερος.

Nézza, θ. ἡ ἐγγόνη, ἡ ἀνεψιά. ἀρχαϊκ. ἰδὲ **Nipóte**. **Nezza**, λέγουσι καὶ οἱ Βενετοί.

Nibbio, ἀρσεν. ἰκτὶν, λοῦπις, ἁρπακτικὸν πουλίον.

Nícchia, θ. οἰκίδιον, καμάρα, τόπος, ἢ βαθούλωμα εἰς τοὺς τείχους, ἢ ἀλλαχοῦ, πρὸς ἔνθεσιν ἀγαλμάτων, κτλ.

Nicchiáre, (nícchio) γογγύζω, παραπονοῦμαι. Λέγ. κυρίως τὸ χαμηλὸν ἐκεῖνο παράπονον τῶν ἐγκαστρωμένων γυναικῶν ὅταν πλησιάζῃ ἡ ὥρα τοῦ τόκου. βαρέως φέρω, δείχνω

δυσαρέσκειαν, ἢ ἐπιχειρίζομαι τι δυσαρέστως.

Nicchio, ἀρ. κογχύλη, ὄστρακον, τὸ τζέφλι θαλασσίου ἰχθύος. Μεταφ. τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.

Nicoziána, θ. ἰδὲ **Tabácco**.

Nidáta, καὶ **Nidiáta**, θ. τόσα πουλιά, ἢ ἄλλα ζωΐδια, ὅσα εἶναι εἰς τὴν φωλιάν. Τροπ. ποσότης, συνάθροισις ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων εἴς τινα τόπον.

Nidiáce, ἐπίθ. κοιν. Λέγεται διὰ πουλὶ παρμένον ἀπὸ τὴν φωλεάν του. Μεταφ. ἁπλοῦς, νήπιος.

Nidificáre, (**nidífico**) νεοττεύω, κάμνω φωλιάν. Καὶ οὐδετ. φωλεύω, διατρίβω εἰς τὴν φωλιάν.

Nido, καὶ **Nídio**, ἀρ. νεοττία, φωλιά. Μεταφ. οἰκία, ἡσυχαστήριον. **Nidiúzzo**, ὑποκορ.

Niégo, ἀρ. ἰδὲ **Negazióne**.

Niellåre, (**niéllo**) ἐργάζομαι, δουλεύω, πλουμίζω ἐπάνω εἰς χρυσάφι, ἢ ἀσῆμι.

Niétto, ἀρ. ἐργόχειρον εἰς χρυσάφι, ἢ ἀσῆμι.

Niénte, οὐδὲν, τίποτες.

Nientedimánco, **Nientediméno**, καὶ **Nienteméno**, ὅμως, μὲ ὅλον τοῦτο.

Níffa, **Níffo**, καὶ **Níffolo**, ἰδὲ **Grífo**.

Nigélla, θ. σπόρος χόρτου τινός· μελάνθιον.

Nighittóso, ἰδὲ **Neghittóso**, κτλ.

Nímbo, ἰδὲ **Némbo**.

Nimicáre, (**nimíco**) ἐχθραίνω, μισῶ. Καὶ οὐδετ.

Nimíco, **Nimistà**, ἰδὲ **Nemíco**, κτλ.

Nínfa, θ. νύμφη, θεότης τῶν ἐθνικῶν.

Nínna, ἰδὲ **Nánna**· ἔτι, κοράσιον, παιδοῦλα.

Ninnáre, (**nínno**) κουνῶ, κινῶ τὴν κοιτίδα, τὴν κούνιαν.

Nipitélla, θηλ. ἰδὲ **Nepitélla**, κτλ.

Nipóte, κοιν. ἰδὲ **Nepóte**. **Nipotíno**, ὑποκορ.

Niquità, θ. μοχθηρία, κακία, ὠμότης, ὀργή.

Niquitóso, ἰδὲ **Ne**... κτλ.

Nissúno, ἰδὲ **Nessúno**.

Nitidézza, θ. στίλβωσις, λαμπρότης.

Nítido, ἀρ. στιλπνός, λαμπρός. Λατ.

Nitríre, (**ísco**) χρεμετίζω.

Nitríto, ἀρ. χρεμετισμός.

Nítro, ἀρ. νίτρον, εἶδος ἅλατος. **Nitróso**, ἀρ. νιτρώδης. **Nitrosità**, θηλ. τὸ νιτρῶδες.

Niúno, ἰδὲ **Nessúno**.

No, ἐπίρρ. οὐ, ὄχι.

Nóbile, κοιν. εὐγενής.

Nobilitáre, (**nobílito**) ποιῶ εὐδόκιμον, εὐγενῆ.

Nobilitáto, εὐδόκιμος ποιηθείς.

Nobilménte, λαμπρῶς, εὐγενικῶς.

Nobiltà, καὶ **Nobilità**, θ. εὐγένεια.

Nócca, θηλ. κόνδυλος, ὁ ἁρμός, ὁ κόμπος τῶν δακτύλων, κλείδωσις. Καὶ εἶδος ἐλλεβόρου.

Nocchiére, καὶ **Nocchiéro**, ἀρσεν. ναύκληρος.

Nócchio, ἀρ. ὄζος, κόμπος τοῦ δένδρου, καὶ τῶν ὀπωρικῶν.

Nocchiorúto, **Nocchioróso**, **Nocchiúto**, **Nocchióso**, ἀρ. κονδυλώδης, γεμάτους κόμπους.

Nócciolo, ἀρσεν. ὁ πυρὴν, τὸ κόκκαλον, κούκουτζον τινῶν ὀπωρικῶν, καὶ τὸ εἰς τὰς ῥόγας τῆς σταφυλῆς· καὶ πάθος τι εἰς τὸν λαιμόν· τὸ γουρουνάκι· καὶ παιγνίδι τι τῶν παιδίων.

Nocciolúto, ἀρ. πυρηνώδης, ἔχων κούκουτζα.

Nóce, ἀρ. ἡ καρυδιά, καὶ **la núce**, θ. τὸ κάρυον, τὸ καρύδι.

Nocélla, καὶ **Nocciuóla**, θ. λεπτοκάρυον· καὶ **Nocciuólo**, ἀρ. τὸ δένδρον. (**Nosélla**, θηλ. οἱ Βενετοί).

Nocemoscáda, θ. μοσχοκάρυδον.

Nocénte, κοιν. βλαβερός· ἔτι, πταίστης.

Nócere, ἰδὲ **Nuócere**.

Nocévole, κοιν. βλαβερός.

Nociménto, καὶ εὔχρηστ. **Nocuménto**, ἀρ. βλάβη.

Nocíno, ἀρ. κάρυινος. **Lingua nocína**: δηκτική, κακὴ γλῶσσα.

Nocitóre, ἀρ. ὁ βλάπτων.

Nocivaménto, καὶ **Nocevolménte**, βλαβερῶς, βλαπτικῶς.

Nocívo, καὶ **Nocitívo**, ἀρ. βλαβερός.

Nodéllo, ἀρ. ἁρμὸς συνδέων τὰ σκέλη (**le gámbe**) μὲ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς βραχίονας μὲ τὰς χεῖρας· ἔτι, ὄζος, κόμπος.

Noderóso, καὶ **Noderúto**, ἀρ. γεμάτος ὄζους, κόμπους.

Nódo, ἀρ. δεσμός, ὄζος, ἅμμα, κόμπος.

Nodosità, θ. τὸ κονδυλῶδες.

Nodóso, καὶ **Nodoróso**,

ἀρ. κονδυλώδης, γεμάτος κόμπους.

Nodríre, ἰδὲ **Nutríre**, κτλ.

Nói, Θ. ἡμεῖς. Τὸ πληθ. τῆς **Io**, Ἀντωνυμ.

Nója, Θ. ἀηδία, ἐνόχλησις· καὶ ὕβρις.

Nojáre, (**nójo**) προξενῶ ἀηδίαν, ἐνόχλησιν. **Nojáto**, ἐνοχλημένος.

Nojosaménte, ἐνοχλητικῶς, φορτικῶς.

Nojóso, ἀρ. καὶ **Nojévole**, κοιν. δυσχερής, ἐνοχλητικός, βαρετός.

Noleggiáre, (**éggio**) ναυλώνω. **Noleggiáto**, μετ.

Nólo, ἀρ. ναῦλος. Οἱ Ναῦται λέγουσι καὶ **Noléggio**. καὶ **Noleggiatóre**, ἀρ. ὁ ναυλωτής.

Nomáre, ἰδὲ **Nomináre**.

Nóme ἰδὲ ὄνομα.

Nomenclatóre, ἀρσεν. ὀνοματολόγος. **Nomenclatúra**, Θ. ὀνοματολογία. Λατ.

Nómina, Θ. ὀνομασία.

Nominánza, Θ. φήμη, δόξα, ὄνομα.

Nomináre, (**nómino**) ὀνομάζω. **Nomináto**, ὀνομασμένος.

Nominataménte, καὶ **Nomataménte**, ὀνομαστί, κατ᾽ ὄνομα.

Nominatívo, ἀρ. ἡ ὀνομαστική, πρώτη πτῶσις.

Nominatóre, ἀρ. ὀνομαστής.

Nominazióne, Θ. ὀνομασία· ἔτι, κλέος, φήμη.

Non, οὐ, ὄχι. Τρέπεται εἰς **Nol**, ὅταν προηγῆται τῷ **il**, Ἀντωνυμ. **Nol posso negáre**: δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀρνηθῶ· ἀντὶ τοῦ, **non il posso negáre**.

Nóna, Θ. ἡ ἐννάτη ὥρα.

Nonagenário, ἀρ. ἐννενηκονταέτης.

Non chè, ὄχι μόνον, πόσῳ μᾶλλον, ἀντί.

Noncuránte, κοιν. ὁ καταφρονῶν.

Noncuránza, Θ. καταφρόνησις.

Nondiméno, καὶ **Nondimánco**, μὲ ὅλον τοῦτο.

Nóne, Θ. πληθ. Λέγεται εἰς τοὺς μῆνας Μάρτιον, Μαΐον, Ἰούλιον, καὶ Ὀκτώβριον ἡ ἕκτη ἡμέρα μετὰ τὰς Καλένδας.

Nónno, ἀρ. πάππος. **Nónna**) μάμμα, ἡ βάβω, ἡ μήτηρ τοῦ πατρός, ἢ τῆς μητρός.

Nonnúlla, μηδοτιοῦν, τίποτες.

Nóno, ἀρ. ἔννατος.

Non ostánte, ἀγκαλά.

Non pertánto, μὲ ὅλον τοῦτο.

Non síne quáre, οὐχὶ χωρὶς λόγον.

Non so, οὐκ οἶδα. **Un non so che**, ἓν κάποιον τι.

Nonúso, ἄρσεν. ἀήθεια, ἔλλειψις συνηθείας, χρήσεως.

Norcíno, ἀρ. χειροῦργός, ἰατρεύων νόσους τινάς τῶν γεννητικῶν μορίων.

Nórma, Θηλ. γνώμων, κανών, τάξις.

Nósco, μεθ᾽ ἡμῶν· σύνθ. ἐκ τοῦ **Nos**, καὶ **Con**. ἀντὶ τοῦ, **Con ésso noi**. ἀλλὰ Ποιητ.

Nostalgía, Θ. (παρὰ τοῦ Ἑλλ. Νόστος) εἶδος μελαγχολίας προερχομένης ἀπὸ τὸν πόθον τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐπιστροφῆς.

Nostrále, (κοινῶς **Nostráno**) ἡμεδαπός, τῆς ἡμετέρας γῆς, ἢ πατρίδος· καὶ **Nostralménte**, ἐπίῤῥ.

Nóstro, ἀρ. ἡμέτερος, ἐδικός μας. **Nostríssimo**, ὑπερθ.

Nóta, Θ. ὑπόμνημα, σημείωσις· ἔτι, **Nóte**, ῥυθμοὶ τῆς Μουσικῆς, φωναί. ἔτι, σπίλος· ἰδὲ **Mácchia**.

Notábile, ἀρ. πρᾶγμα ἀξιοσημείωτον. **I Notábili**, οἱ προύχοντες, οἱ προεστοὶ ἑνὸς τόπου. Καὶ Ἐπίθ. κοιν. ἀξιοσημείωτος, ἀξιομνημόνευτος, ἐπίσημος.

Notabilménte, εἰς ἀξιοσημείωτον τρόπον, εὐγνώστως, σαφῶς.

Notájo, καὶ **Notáro**, ἀρ. γραμματεύς, νοτάρος.

Notaménte, καὶ **Notanteménte**, ἐπισήμως, εὐγνώστως.

Notaménto, ἄρσεν. καὶ **Notatúra**, Θ. ἡ νῆξις, τὸ κολύμβημα.

Notánte, κοιν. νηχόμενος, ὅποιος κολυμβᾷ.

Notáre, (**nóto**) νήχομαι, κολυμβῶ.

Notáre, (**nóto**) σημειώνω, γράφω. Καὶ παρατηρῶ, σκέπτομαι. **Notáto**, σημειωμένος.

Notatójo, ἄρσεν. ἡ φούσκα γεμάτη ἀέρα, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ ὀψάρια.

Notatóre, ἀρ. κολυμβητής. **Notatríce**, Θηλ.

Notería, καὶ **Notaría**, Θ. ἡ τέχνη τοῦ γραμματέως, τοῦ Νοταρίου.

Notévole, κοιν. ἀξιοσημείωτος.

Notevolménte, ἐπισήμως, μὲ ἀξιοσημείωτον τρόπον.

Notificaménto, ἀρ. σημείωσις, δήλωσις.

Notificáre, (notífico) δηλοποιῶ, σημειώνω.

Notificazióne, καὶ Notificagióne, θ. δήλωσις.

Notízia, θηλ. εἴδησις, γνῶσις.

Nóto, οὐσιαστ. ἀρ. νότος, ἄνεμος μεσημβρινός.

Nóto, ἀρ. γνωστός, δῆλος.

Nótola, καὶ Nótula, καὶ Notolétta, ὑποκορ. τοῦ, Nota· μικρὰ σημείωσις.

Notomía, ἰδὲ Anatomía, κτλ'.

Notoriaménte, γνωρίμως, γνωστῶς, δημοσίως, φανερᾶ.

Notório, ἀρ. δῆλος, γνωστός.

Notricáre, ἰδὲ Nutricáre, κτλ'.

Nótte, θ. ἡ νύξ, ἡ νύκτα.

Nottémpo, ἐπίῤῥ. διὰ νυκτὸς, ἐν καιρῷ νυκτὸς.

Nottívago, ἀρ. νυκτιπλάνος. Λατ.

Nóttola, θ. νυκτερίς. Καὶ λύκος, μάνδαλον ξύλινον, κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρον τοῦ Saliscéndo, ὅτι ἡ μὲν ἐστι ξύλινος, τὸ δὲ σιδηροῦν.

Nottoláta, θ. τὸ διάστημα τῆς νυκτός.

Nóttolo, ἀρ. ἰδὲ Vispistréllo.

Nottolóne, ἀρ. νυκτιπλάνος, ὅποιος περιφέρεται τὴν νύκτα.

Nottúrno, ἀρ. νυκτερινός. Καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυκτικοῦ.

Novále, ἐπίθ. κοιν. νέαμα· γῆ ἀναπαυμένη, ὁπου ἀφίνεται ἀδούλευτος μερικὸν καιρὸν διὰ νὰ καρποφορήσῃ καλλήτερα.

Novaménte, ἰδὲ Nuovaménte.

Novánta, θ. ἐννενήκοντα.

Novanténa, θ. ἐννενηκοντὰς ὡς τὰ, Decína, dozzína. quaranténa.

Novantésimo, ἀρ. ἐννενηκοστός.

Novatóre, ἀρ. νεωτεριστής. ὅμως λαμβάν· ἐπὶ κακοῦ.

Nóve, κοιν. ἐννέα.

Novecénto, κοιν. ἐννεακόσιοι.

Novélla, θ. μῦθος, μυθιστορία· ἔτι, νέον, εἴδησις· καὶ φλυαρία.

Novellaménte, ἐκ νέου, νεωστί.

Novellaménto, ἀρ. διήγησις μυθιστοριῶν.

Novelláre, (éllo) μυθολογῶ, διηγοῦμαι μυθιστορίας· ἔτι, φλυαρῶ, ἀδολεσχῶ· καὶ ἁπλῶς διηγοῦμαι· ἔτι, ἀνανεοῦμαι.

Novelláta, θ. διήγησις ἀπιθάνων-μυθικῶν πραγμάτων.

Novellatóre, ἀρ. μυθολόγος.

Novelliéro, καὶ Novelliére, ἀρ. τὸ αὐτό· ἔτι, ὁ ἀναφέρων, φανερώνων τὰ ὅσα ἀκούει μὲ σκάνδαλον καὶ δυσαρέσκειαν ἄλλων· ἔτι, πρέσβυς, μηνυτής.

Novellína, θ. εἶδος ῥίζης φαγωσίμου.

Novellíno, ἀρ. νέος, νεαρός.

Novellízia, θ. ἀπαρχή. Κυρίως λέγεται διὰ τὰ ἄνθη, καὶ ὀπωρικά, ὁποῦ γίνονται ὀλίγον πρὸ τοῦ καιροῦ.

Novéllo, ἀρ. νέος, νεαρός.

Novellózza, θ. γελοιώδης μῦθος. úccia, καὶ úzza, ὑποκορ. τοῦ Novélla.

Novémbre, ἀρ. ὁ νοέμβριος μήν.

Noveráre, (nóvero) ἐπαριθμῶ, μετρῶ. Noveráto, μετ.

Noverazióne, θ. ἐπαρίθμησις.

Novérca, θ. μητρυιά. Λατ.

Nóvero, ἀρ. ἀριθμός.

Novilúnio; ἀρ. νεομηνία, τὸ νέον φεγγάρι.

Novíssimo, ἀρ. ὑπερθ. τοῦ Nuóvo· νεώτατος· ἔτι, ἔσχατος. Λέγονται καὶ τὰ δ'. ὑστερινὰ τοῦ ἀνθρώπου, δηλ. θάνατος, κρίσις, κόλασις, καὶ ὁ Παράδεισος.

Novità, θ. νέον πρᾶγμα, ἀσυνήθιστον, ἢ καὶ αἰφνίδιον.

Novízia, θ. ἡ διὰ δοκιμὴν οὖσα εἰς μοναστήριον. Τροπ. νύμφη, ἡ νεοπανδρευμένη.

Noviziáto, ἀρ. ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἀρχαρίων, τῶν ἐν δοκιμῇ εἰς Μοναστήριον.

Novízio, καὶ Novízzo, ἀρ. ὁ νεωστὶ εἰσελθὼν εἰς τάγμα καλογερικόν, εἰς μοναστήριον· ἔτι, ἐπίθ. ἀρ. πρωτόπειρος, ἀρχάριος.

Nóvo, ἰδὲ Nuóvo.

Nozióne, θ. γνῶσις, εἴδησις. Λατ.

Nózze, θ. πληθ. γάμος· ἔτι, γαμικὸν συμπόσιον.

Nozzerésco, ἀρ. γαμικός, ἀνήκων εἰς γάμους.

Nozzolíne, θ. πληθυντ. ὑποκορ. τοῦ, Nózze.

Núbe, θηλ. νεφέλη.

Núbile, κοιν. ἐπίγαμος, εἰς ἡλικίαν γάμου.

Nubilità, θ. τὸ νεφελῶδες, σκότος.

Núbilo, καὶ Nubilóso, ἀρ. νεφελώδης, σκοτεινός, συννεφιασμένος.

Núca, θ. τὸ ἰνίον, ἡ κοτίς, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, τοῦ λαιμοῦ.

Nudaménte, γυμνῶς.

Nudáre, (núdo) γυμνώνω. Nudáto, γυμνωμένος.

Nudità, θ. γυμνότης.

Núdo, ἀρ. γυμνός.

Nudríre, ἰδὲ Nutríre, κτλ'.

Núgola, ἰδὲ Núvola, κτλ'.

Núlla, ἀρ. οὐδὲν, τίποτες.

Nulladiméno, μὲ ὅλον τοῦτο.

Nullapiù, οὐδὲν μᾶλλον.

Nullità, θηλ. τὸ οὐδὲν· τὸ ἄκυρον.

Núllo, ἀρ. οὐδεὶς, μηδείς· ἔτι ἄκυρος, μάταιος.

Núme, ἀρ. τὸ θεῖον, ἡ θεότης. I Númi, οἱ Θεοί.

Numerábile, κοιν. ἀριθμητός.

Numerále, κοιν. καὶ Numeratívo, ἀρ. ἀριθμητικός.

Numeráre, (número) ἀριθμῶ, μετρῶ.

Numeráto, ἀριθμημένος.

Numeratóre, ἀρ. ἀριθμητής.

Numerazióne, θ. ἀρίθμησις.

Numérico, ἀρ. ἀριθμηκός.

Número, ἀρ. ἀριθμός· καὶ ἁρμονία.

Numerosaménte, εὐρύθμως, μὲ καλὸν ἀριθμόν.

Numerosità, θ. πολυαριθμία· καὶ ἁρμονία.

Numeróso, ἀρ. πολυάριθμος· ἔτι, ῥυθμικὸς, ἁρμονικός.

Nunziáre, (núnzio) ἀγγέλλω, μηνύω, μηνῶ.

Nunziatúra, θ. καὶ Nunziáto, ἀρ. πρεσβεία.

Núnzio, ἢ Núncio, καὶ Nunziatóre, ἀρ. μηνυτής, πρέσβυς.

Nuócere, (nuócio, καὶ nóccio, ἐνεστώς. Nócqui, nocésti, καὶ παρακείμ. nociúto, μετοχή.) βλάπτω, ζημιώνω, κακοποιῶ.

Nuóra, θ. νυός, ἡ νύμφη, ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ.

Nuóto, ἀρ. κολύμβημα.

Nuóva, θ. εἴδησις.

Nuovaménte, πάλιν, νεωστί.

Nuóvo, ἀρ. νέος, καινός, καινούριος.

Nutríbile, κοιν. θρεπτικός. καὶ δεκτικὸς τροφῆς.

Nutricaménto, καὶ Notriménto, ἀρ. τροφή.

Nutricáre, (nutríco) τρέφω. Nutricáto, θρεμένος.

Nutricatóre, ἀρ. τροφεύς. Nutricatríce, θηλ.

Nutríce, θ. μαῖα, βιζάστρια.

Nutrichévole, καὶ Nutrimentále, κοιν. θρεπτικός.

Nutrício, ἀρ. τροφεύς.

Nutriménto, ἀρ. τροφή.

Nutrimentóso, ἀρ. θρεπτικός.

Nutríre, (nútro, καὶ ísco) τρέφω.

Nutritívo, ἀρ. τρόφιμος, θρεπτικός.

Nutríto, ἀρ. τραφείς.

Nutritóre, ἀρ. τροφεύς.

Nutritúra, καὶ Nutrizióne, θ. τροφή, θρέψιμον.

Núvola, θ. καὶ Núvolo, ἀρ. νέφος, σύνεφον. τὰ παρ' αὐτοῦ προφέρονται καὶ γράφονται καὶ διὰ τοῦ G, ὡς τὸ, Núvola, καὶ Núgola.

Nuvoláglia, θ. πλῆθος νεφῶν.

Nuvoláto, οὐσιαστ. ἀρ. πλῆθος νεφῶν, καιρὸς νεφώδης.

Nuvolosità, θ. συνεφία.

Nuvolóso, ἀρ. συνεφιασμένος.

Nuziále, κοιν. γαμικὸς, ἀνήκων εἰς γάμον.

Nuzialménte, γαμικῶς.

O

O, ἀρ. φωνῆεν, ἔχον μεγάλην συγγένειαν μετὰ τοῦ **U**.

O, ὦ, ἐπίῤῥ. κλητικόν.

O, διαζευκ. ἤ, ἑπομένου δὲ φωνήεντος, od, καθὼς τὸ **E**, ed.

Obbediénte, καὶ Obediénte, κοιν. ὑπήκοος, εὐπειθής.

Obbedienteménte, εὐπειθῶς, μὲ ὑπακοήν.

Obbediénza, θ. ὑπακοή, εὐπείθεια.

Obbedíre, καὶ Obedíre, (ísco) ὑπακούω, πείθομαι.

Obbiettáre, καὶ Obiettáre. (obbiétto) ἀντιστέκομαι, ἐναντιώνομαι μὲ λόγους.

Obbiétto, ἀρ. σκοπός, τὸ ἀντικείμενον· καὶ Obbiétto, ἀρ. ἀντὶ τοῦ, Oppósto, ἀντικείμενος.

Obbiezióne, θ. ἀντιλογία, ἀντίστασις.

Obblazióne, θ. προσφορά.

Obbliaménto, ἀρ. Obbliánza, θ. ἰδὲ Obblío.

Obbliáre, καὶ Obliáre, (obblío) ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ. Obbliáto, λησμονημένος.

Obbliatóre, ἀρ. ἀμνήμων.

Obbligánte, κοιν. ὁ ὑποχρεώνων.

Obbliganteménte, φιλοφρόνως.

Obbligáre, (óbbligo) ἐπιδέω, ὑποχρεώνω. Obbligáto, καταδεδεμένος, ὑπόχρεως.

Obbligatório, ἀρ. ὑποχρεωτικός.

Obbligazióne, καὶ Obbligagióne, θ. καὶ O'bbligo, Obbligaménto, ἀρ. ὁμολογία, ὑποχρέωσις, ἐπίδεσις.

Obblio, καὶ Oblío, ἀρ. καὶ Oblivióne, θηλ. λήθη, αλησμονησία.

Obblióso, ἀρ. ἐπιλήσμων.

Obbliquaménte, πλαγίως.

Obbliquáre, (obblíquo)

πλαγίως προβαίνω, ὑπάγω πλαγίως, λοξῶς. γράφ. καὶ δὶ ἑνός b, ὡς κτλ.

Obbliquità, ϑ. λοξότης, τὸ πλάγιον.

Obblíquo, ἀρ. λοξός, πλάγιος.

Obbróbrio, ἀρ. ὄνειδος, ἀτιμία, καταισχύνη.

Obbrobriosaménte, αἰσχρῶς, μὲ ὄνειδος, ἀτιμίαν.

Obbrobrióso, ἀρ. ἐπονείδιστος, αἰσχρός.

Obbumbráre, Λατ. ἰδὲ Obumbráre.

Obelísco, ἀρ. ὀβελίσκος· ἰδὲ Gúglia.

Obesità, ϑηλ. λιπαρότης, παχύτης.

Obióso, ἀρ. ὑπόπτης.

Objurgazióne, ϑ. ἐπιτίμησις, λοιδορία.

Obláto, ἀρ. καὶ Oblàta, ϑ. καλόγηρος ἰδιώτης, ἡ καλογραία, ὡς τὸ Convérso, Convérsa.

Oblatóre, ἀρ. πλειστηριαστής, καὶ λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ ἐκεῖνον, ὅστις προσφέρει-προβάλλει διὰ νὰ ἀγοράσῃ τι, ὁ ποιῶν προσφοράν.

Obliteráre, (oblítero) ἐξαλείφω.

Oboè, ἀρ. ὄργανον μουσικόν.

O'bolo, καὶ O'bole, ἀρσεν. ὀβολός, εἶδος νομίσματος.

Obrízzo, ἀρ. ὄβρυζον, oro fíno, χρυσάφι καϑαρόν.

Obumbráre, ἐπισκιάζω.

Obumbrazióne, ϑηλ. καὶ Obumbraménto, ἀρ. ἐπισκιασμός. Λατ.

O'ca, ϑ. ὁ χήν, ἡ χῆνα. Πληϑ. O'che.

Occáre, (ócco) βωλοκοπέω, τρίβω τοὺς βώλους μὲ τὸ λισγάρι, coll' érpice. Λατ.

Occasionále, κοιν. εὔκαιρος, ὅπου δίδει ἀφορμήν, εὐκαιρίαν.

Occasionáto, ἀρ. κατ' ἀφορμήν, κατὰ συμβεβηκὸς γεννημένος.

Occasióne, ϑηλ. ἀφορμή, εὐκαιρία. Occasioncélla, ὑποκορ.

Occáso, ἀρ. δύσις.

Occhiája, ϑ. ἡ ἕδρα, ἡ τρύπα, ὅπου στέκονται τὰ ὀμμάτια. Λέγεται καὶ διὰ τὸ πελίωμα, μαυράδα ὑπὸ τὰ ὀμμάτια.

Occhialájo, ἀρσεν. ὁ κατασκευάζων τὰ ὀφϑαλμογυάλια.

Occhiále, ἀρσεν. ὀφϑαλμογυάλιον.

Occhiále, ἐπίϑ. κοιν. ἀνήκων εἰς τὰ ὄμματα· καὶ Dénte occhiále, κυνόδους, τὸ δόντι, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνταπόκρισιν μὲ τὸ μάτι.

Occhiáre, (ócchio) ματιάζω· προσηλόνω εἰς τί τοὺς ὀφϑαλμούς.

Occhiáta, ϑηλ. βλέμμα, ματιά. Καὶ εἶδος ἰχϑύος, βατίς, οἰάκι, ῥίνα.

Occhiáto, ἀρ. πολυόμματος.

Occhiatúra, ϑ. βλέμμα, ματιά.

Occhieggiáre,(occhiéggio) σκαρδαμύττω, γλυκοκυττάζω, ματιάζω.

Occhiellatúra, ϑ. αἱ τρύπαι τῶν κομβιῶν εἰς τὰ φορέματα.

Occhiéllo, ἀρ. ἡ τρύπα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει τὸ κομβί.

O'cchio, ἀρσεν. ὀφϑαλμός, ὄμμα, μάτι. Occhiolíno, Occhiétto, ὑποκορ. Avér davánti agli ócchi: ἔχειν τὸ πρὸ ὀφϑαλμῶν. In un bátter d' occhio: ἐν ῥοπῇ ὀφϑαλμοῦ.

Occhióne, ἀρ. μέγα ὄμμα.

Occhiúto, ἀρ. πολυόμματος.

Occidentále, κοιν. δυτικός.

Occidénte, ἀρ. δύσις.

Occídere, (occído) φονεύω.

Occipízio, ἀρ. ἰδὲ Nuca.

Occisióne, ϑηλ. φόνος· καὶ Occiditóre, ἀρ. φονεύς.

Occorrénte, κοιν. τὸ συμπίπτον, τὸ ἐπερχόμενον, τὸ χρειῶδες.

Occorrénza, ϑηλ. χρεία.

Occórrere, (occórro) ἀπαντῶ· καὶ Occórre, συμβαίνει, καὶ χρειάζεται. Occórso, μετοχή.

Occorriménto, καὶ Occórso, ἀρ. ἀπάντησις.

Occultaménte, κρυφίως.

Occultaménto, ἀρ. καὶ Occultazióne, ϑ. κρύψις, κρύψιμον.

Occultáre, (occúlto) κρύπτω. Occultáto, κρυπτός, κεκρυμμένος.

Occultatóre, ἀρ. ὁ κρύπτων. Occultatríce, ϑ.

Occúlto, ἀρ. κρυπτός, κεκρυμμένος. Ἐναντ. τοῦ, Palése, ἢ Manifésto.

Occupaménto, ἀρ. κτῆσις, κυρίευσις.

Occupáre, (óccupo) ἀδίκως ἰδιοποιοῦμαι, κάμνω ἐδικόν μου, κυριεύω· ἔτι, πιάνω, ἢ σκεπάζω τόπον· ἔτι, προσέχω, καταγίνομαι, mi óccupo.

Occupáto, ἀρ. ἄσχολος, κατεχόμενος, φροντιστικός, ἐμποδισμένος.

Occupatóre, ἀρ. ὅποιος καταλαμβάνει, ἤτοι κυριεύει, ἰδιοποιεῖται τι, σφετεριστής. Occupatríce, ϑ. Occupatóre, καὶ prímo Occu-

pánte, κατά τούς Νομικούς. ὁ προκαταλαμβάνων, κυριεύων πρᾶγμα, τό ὁποῖον δέν εἶναι ἀκόμη εἰς τήν ἐξουσίαν τινός.

Occupazióne, θ. ἀσχολία, δουλειά· ἔτι, κατάληψις, σφετερισμός.

Océano, ἀρσεν. ὠκεανός.

Ocò, ἰοῦ ἰοῦ! φωνή χαρᾶς.

Ocóne, ἀρ. μεγάλη χῆνα.

O'cra, καί **O'cria**, θ. ὤχρα, χῶμα κύτρινον εὑρισκόμενον εἰς τά μεταλλεῖα.

Oculáre, κοιν. ὀφθαλμικός. **Testimónio oculáre**: μάρτυς αὐτόπτης.

Ocularménte, καί **Oculaménte**, αὐτοψεί, μέ τά ἴδια ὄμματα. Τροπ. ἐσκεμμένως.

Oculáto, ἀρ. αὐτόπτης, ὁποιος βλέπει μέ τά ἴδιά του μάτια. Τροπ. ὀξυδερκής, φρόνιμος, ἐσκεμμένος. **Oculatíssimo**, ὑπερθετ.

Od, ἑπομένου φωνήεντος, ταὐτόν τῷ **O**, ἤ.

O'da, καί **O'de**, θ. ᾠδή.

Odiáre, (**ódio**) μισῶ. **Odiáto**, μισημένος.

Odiatóre, ἀρ. μισητής.

Odiábile, καί **Odiévole**, κοιν. μισητός.

Odiernaménte, τήν σήμερον.

Odiérno, ἀρ. σημερινός.

O'dio, ἀρσεν. μῖσος.

Odiosággine, καί **Odiosità**, θ. ἀπέχθεια, μῖσος.

Odiosaménte, μισητῶς.

Odióso, ἀρ. φορτικός, μισητός.

Odisséa, θ. ἡ Ὀδύσσεια, Ποίημα τοῦ Ὁμήρου (di Oméro) περιγράφον τά ἔργα τοῦ Ὀδυσσέως, di Ulísse.

Odorábile, κοιν. ὀσφραντός, ὁποῦ ἠμπορεῖ τίς νά μυρισθῇ.

Odoraménto, ἀρ. ὄσφρησις, ὀσμή.

Odoráre, (**odóro**) ὀσφραίνομαι· ἔτι, ὄζω, μυρίζω.

Odoratívo, ἀρ. ὀσφραντικός, ἔχων μυρωδίαν.

Odoráto, ἀρ. μυρισμένος· καί εὐώδης, εὔοσμος.

Odoráto, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ὄσφρησις. **Vísta**, θ. ὄψις. **Udíto**, ἀρ. ἀκοή· **Gústo**, ἀρ. γεῦσις. **Tátto**, ἀρσεν. ἀφή.

Odorazióne, θ. ὄσφρησις, ὀσμή.

Odóre, ἀρ. ὀσμή, μυρωδία. **Odorettúccio**, ἀρ. μικρά μυρωδία.

Odorífero, **Odoróso**, **Odorífico**, ἀρ. εὔοσμος, εὐώδης, μυριστικός.

Odorísta, ἀρ. ὅποιος ἀγαπᾷ καί διακρίνει τάς εὐωδίας.

Odorosaménte, μετά εὐωδίας, μυριστικῶς.

O'ffa, θ. μάζα, τεμάχιον ψωμίου, κρέατος, ἤ ἄλλου.

Offélla, θ. εἶδος ζυμαρικοῦ.

Offendénte, κοιν. ὁ βλάπτων.

Offéndere, βλάπτω. **Offéndo**, ἐνεστ. **Offési**, παρακείμ. **Offéso**, μετοχή. Αἰτιατ. καί Δοτ.

Offendévole, κοιν. βλαβερός.

Offendíbile, κοιν. ὅποιος δύναται νά βλαφθῇ.

Offendícolo, ἀρ. πρόσκομμα.

Offensióne, θηλ. καί **Offendiménto**, ἀρ. βλάβη.

Offensívo, ἀρ. βλαπτικός.

Offensóre, καί **Offenditóre**, ἀρ. ὁ βλάπτων. **Offenditríce**, ἡ βλάπτουσα.

Offerénte, κοιν. ὁ προσφέρων.

Offeríre, (**ísco** καί **óffro**) προσφέρω. **Offérto**, μετ.

Offeritóre, ἀρ. προσφερτής.

Offeritório, ἀρ. ἀνήκων εἰς προσφοράν.

Offérta, θηλ. προσφορά.

Offérto, ἀρ. προσφερμένος.

Offésa, θηλ. βλάβη.

Offéso, ἀρ. βλαμμένος, ἀδικημένος. Καί **Offénso**, Ποιητ.

Officiále, ἀρ. ὑπηρέτης, ὀφφικιάλος.

Officiáre, ἰδέ **Ufficiáre**.

Officína, θηλ. ἐργαστήριον. Λατ.

Offício, καί **Offízio**, ἀρ. τό καθῆκον, τό ὀφφίκιον, χρέος· καί ἡ Ἀκολουθία, ἥν χρεωστεῖ νά ἀναγινώσκη καθ' ἡμέραν ὁ ἱερεύς. Γραφ. καί δἰ ἑνός f.

Officiosaménte, θεραπευτικῶς, μέ καλωσύνην.

Officiosità, θηλ. ἀστειότης, περιποίησις, προθυμία, ἐπιμέλεια εἰς τό δουλεύειν τινά.

Officióso, ἀρ. θεραπευτικός, γέμων ἀστειότητος, προθυμίας.

Offuscaménto, ἀρ. ἀμαύρωσις, σκότισις, θάμπωμα.

Offuscáre, (**offúsco**) σκοτίζω, θαμπώνω. **Offuscáto**, θαμπωμένος.

Offuscazióne, θηλ. σκοτασμός, θάμπωσις.

Oficiále, **Ofiziále**, καί **Uficiále**, ἀρ. ὑπηρέτης, ὀφφικιάλος.

Ofício, καί **Ufízio**, ἰδέ **Offício**, κτλ.

Oftalmía, θ. ὀφθαλμία· νόσος εἰς τούς ὀφθαλμούς.

Oggétto, ἀρ. σκοπός, τό ἀντικείμενον, προκείμενον.

O'ggi, σήμερον. **Oggidì**, ἤ

Oggigiórno, κατὰ τὸ παρὸν, τὴν σήμερον.

Oggimái, ἤδη, τέλος πάντων.

O'glio, ἰδὲ O'lio.

O'gni, κοιν. πᾶς, κάθε. ἐπὶ πληθ. δὲν εἶναι εὔχρηστος. **Ogni cósa**, καὶ **Ogni dóve**, πανταχοῦ, εἰς κάθε τόπον. **Ognidì**, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ognissánti, ἀρ. ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ogni-veggénte, κοιν. παντεπίσκοπος, ὁ βλέπων κάθε πρᾶγμα.

Ogni vólta che, ὁσάκις ἄν.

Ognóra, πάντοτε.

Ognúno, ἢ 'Ogni úno, ἀρ. πᾶς τις, ἕκαστος, καθεὶς, καθένας. ἄνευ πληθ.

O'i, ἢ 'Ohi, οἴ, οἴμοι.

Oi lásso! οἴ μοι τάλας!

Oibò, φεῦ, ἄπαγε.

Oimè, οἴμοι, ἀλήμονον εἰς ἐμέ.

Olà, ὦ, αἴ, κλητικόν.

Oleástro, ἀρ. ἀγριελαία.

Olénte, καὶ **Olezzánte**, κοιν. εὐωδιάζων, εὔοσμος.

Olezzáre, (olézzo) ὄζω.

Olézzo, (ὄνομ. ἀρ.) εὐωδία.

Olfáre, Λατ. ἰδὲ Odoráre.

Oliándolo, ἀρ. ἐλαιοπώλης, λαδοπουλητής.

Oliáto, ἀρ. ἀρτυμένος μὲ λάδι.

Olíbano, ἀρσεν. ὁ λίβανος, τὸ λιβάνι. καὶ τὸ δένδρον τ.

Oligarchía, θ. ἀρχὴ, κράτος, δυναστευτικὴ ἐξουσία ὀλίγων. Kai, **Oligárchico**, ἀρ. ὀλιγαρχικός.

Olimpíade, θ. ὀλυμπιάς, τὸ διάστημα τεσσάρων χρόνων, εκ τῶν τελουμένων ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Olímpico, ἀρ. ὀλυμπικός. πληθ. ci.

Olímpo, ἀρ. ὁ Ὄλυμπος, ὁ οὐρανός· ὅθεν· **Olímpio**, ἀρ. Ὀλύμπιος.

O'lio, ἀρ. ἔλαιον, λάδι.

Olióso, ἀρ. ἐλαιώδης, λαδερός. καὶ **Oleóso**, λέξ. τῆς συνηθείας.

Olíre, ὄζω, φέρω εὐωδίαν. εὔχρηστον εἰς τὰς ἑξῆς φωνάς. **Olíva**, **Olívi**, ά. καὶ β΄. πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ. **Olívano** γ΄. πληθυντ.

Olíva, θηλ. ἐλαία.

Olivástro, ἀρ. μελανός, ὡσὰν τὸ χρῶμα τῆς ἐλαίας.

Olivéto, ἀρσεν. ἐλαιών, ἐλαιότοπος.

Olívo, ἀρ. ἐλαία, τὸ δένδρον.

O'lla, θ. Λατ. ἰδὲ Péntola.

O'llaba, ἐπίρῥ. θυμοῦ, ὀργῆς.

Olméto, ἀρ. πτελεών, φτελιότοπος.

O'lmo, ἀρ. πτελέα, ὁ φτελιάς, δένδρον γνωστόν.

Olocáusto, ἀρ. ὁλοκαύτωμα, θυσία. Λατ.

Oltracciò, ἢ **Oltr' a ciò**, πρὸς τούτοις.

Oltraggiáre, (oltrággio) ἀδικῶ, ὑβρίζω. **Oltraggiáto**, ἀδικημένος, ὑβρισμένος.

Oltraggiatóre, ἀρ. ἀδικητής, ὑβριστής.

Oltrággio, ἀρ. ἀδικία, ὕβρις, ἔτι, ὑπερβολή. **A oltrággio**, ἐπίρῥ. καθ' ὑπερβολήν, περισσά.

Oltraggiosaménte, ὑβριστικῶς. καὶ καθ' ὑπερβολήν.

Oltraggióso, ἀρ. ὑβριστικός, ἄδικος, ἔτι, ἄτακτος περιττός.

Oltramaraviglióso, ἀρ. ὑπερθαύμαστος. Τὸ **O'ltra**, καὶ **O'ltre**, ἐν συνθέσει ὀνόματος, ποιεῖ τοῦτο σχεδὸν ὑπερθετικόν.

Oltramaríno, ἢ **D' oltremáre**, ἀρ. ὑπερθαλάσσιος, ὁ πέραν τῆς θαλάσσης.

Oltramirábile, κοιν. ὑπερθαυμάσιος.

Oltramontáno, ἢ **D' oltremónti**, ὑπερόριος, ὁ πέραν τῶν βουνῶν.

Oltrapagáto, ἀρ. ὑπερπληρωθείς.

Oltrársi, ἰδὲ **Innoltrársi**.

Oltrárno, ἀρ. τὸ πέραν τοῦ Ἄρνου ποταμοῦ μέρος ἐν Φλωρεντίᾳ.

O'ltre, καὶ **O'ltra**, (προθ. Δοτ. καὶ Αἰτιατ.) πλὴν, μετά, ὑπέρ. Λαμβάν. καὶ ὡς Ἐπίρῥ. σημαῖνον μακράν, πέραν, πρότερον. προσθήκη τοῦ, **Colà**: σημ. περί, πλησίον. **Oltremisúra**, ἔξω τοῦ μέτρου.

Oltrechè, ἢ **Oltrachè**, πλὴν ὅτι.

Oltremisúra, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερμέτρως.

Oltremódo, καθ' ὑπερβολήν.

Oltrenúmero, ἐπίρῥ. ἀναριθμήτως, ὑπὲρ ἀριθμόν.

Oltrepassáre, ἢ **Oltrápassáre**, (oltrepásso) ὑπερβαίνω, προβαίνω, ξεπερνῶ.

Omaccíno, ἀρ. ἀνθρωπίσκος.

Omáccio, ἀρ. κακός, φαῦλος ἄνθρωπος. **Omaccióne**, μέγας, παχύς, χονδρὸς ἄνθρωπος.

Omággio, ἀρ. χρέος, ὑποταγή. Παρὰ τοῦ **Uómo** ἔγινεν αὕτη ἡ νέα λέξις, σημαίνουσα ἐκείνην τὴν ὑποταγήν, χρέος, ἢ δούλευσιν,

τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ ὁ ὑποκείμενος πρὸς τὸν κύριόν του.

Omái, ἤδη, νῦν, τέλος πάντων.

Ombè, ἀντὶ τοῦ, Or béne, τοίνυν, τώρα λοιπόν.

Ombelíco, Ombellíco, καὶ **Ombilíco**, ἀρ. ὀμφαλός, τὸ ἀφαλι.

O'mbra, Θ. σκιά, ἴσκιος.

Ombrélla, ὑποκορ.

Ombráculo, ἀρ. ἡ σκιάς, τόπος ἔχων ἴσκιον. Μεταφ. ὑπεράσπισις.

Ombraménto, Ombreggiaménto, ἀρ. **Ombratúra**, καὶ **Ombrazióne**, θηλ. ἐπισκιασμός.

Ombráre, (ómbro) ἐπισκιάζω, κάμνω ἴσκιον. Μεταφ. ὑποπτεύω, φοβοῦμαι. **Ombráto**, ἐπισκιασμένος.

Ombrátile, κοιν. σκιοειδής.

Ombreggiánte, κοιν. ἐπισκιάζων.

Ombreggiáre, (éggio) ἐπισκιάζω. Μεταφ. καλύπτω. **Ombreggiáto**, ἐπισκιασμένος.

Ombrélla, Θ. ὑποκορ. τοῦ O'mbra. ἔτι, σκιάδιον. καὶ τὸ τῶν φυτῶν μέρος τὸ παρομοιάζον σκιάδιον.

Ombrellájo, καὶ **Ombrellière**, ἀρσεν. σκιαδοποιός· ἔτι, ὁ φέρων τὸ σκιάδιον εἰς χρῆσιν τῶν μεγάλων.

Ombréllo, ἀρ. σκιάδιον· ἔτι, σκιάδιον κατὰ τῆς βροχῆς.

Ombrífero, ἀρ. σκιοφόρος.

Ombrína, Θ. ὑποκορ. τοῦ O'mbra, καὶ εἶδος ἰχθύος.

Ombrosità, Θ. σκότος.

Ombróso, ἀρσεν. σκοτεινός, σκιαρός· ἔτι, ὑποληπτικός, ὑπόπτης. Λέγεται καὶ ἐφ' ἵππων, κτλ. φοβουμένων τὸν ἴσκιον.

Oméi, ἀρ. πληθ. οἰμωγαί, παράπονα, κλαύματα. Ποιητ.

Omelía, Θ. ὁμιλία, λόγος ἱερός.

Oménto, ἀρ. ἐπίπλοον, ἡ τὰ ἔντερα τῆς κάτω κοιλίας σκεπάζουσα μεμβράνα.

O'mero, ἀρ. ὁ ὦμος. **Gli ómeri**, οἱ ὦμοι.

Oméro, Príncipe de' Poéti, Ὅμηρος, ὁ κορυφαῖος τῶν Ποιητῶν· καὶ **Omérico**, πληθ. ci. Ὁμηρικός.

Ométtere, (ométto) παραλείπω, ἀφίνω, παρατρέχω. **Omésso**, ἀφιμένος. Γράφ. καὶ μὲ δύω M.

Omicciuólo, Omiciátto, Omiciáttolo, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρωπάριον.

Omicída, ἀρσεν. ἀνδροφόνος.

Omicidiále, οὐσιαστ. ἀρ. ἀνδροφόνος· καὶ Ἐπίθ. κοιν.

Omicídio, ἀρ. ἀνδροφονία.

Omissióne, Θ. παράλειψις, παραδρομή.

Omogéneo, ἀρ. ὁμογενής, τῆς αὐτῆς φύσεως.

Omólogo, ἀρ. ὁμόλογος.

Omónimo, ἀρ. ὁμώνυμος.

O'nagro, ἀρ. ὁ ὄναγρος.

O'ncia, Θ. οὐγγία, τὸ ιβ'. μέρος τῆς λίτρας· ἔτι, μέτρον, τόσον διάστημα μήκους ὅσον εἶναι τὸ χοντρὸν δάκτυλον τῆς χειρός. ἔτι, ποσότης νομίσματος ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Νεαπόλει.

Oncíno, ἰδὲ Uncíno.

O'nda, Θ. κῦμα. **A ónde**: κυματοειδῶς.

Ondáta, Θ. κτύπημα κύματος.

O'nde, ἐπίρρ. ὅθεν, πόθεν, ποῦ. Ἐνίοτε ἔστιν ἀναφορικόν· τῶν ὁποίων, μὲ τοὺς ὁποίους, κτλ. ἰδὲ Γραμμ. Ἰταλ.

Ondechè, ὅθεν οὖν, πανταχόθεν.

Ondeggiaménto, ἀρ. κυματισμός.

Ondeggiánte, καὶ **Ondánte**, κοιν. κυματιζόμενος.

Ondeggiáre, (ondéggio) κυματίζομαι. **Ondeggiáto**, μετ.

Ondóso, ἀρσεν. κυματώδης.

Oneróso, ἀρ. φορτικός, βαρύς.

Onestà, Θ. καλοκἀγαθία, τιμή, σωφροσύνη, κοσμιότης.

Onestaménte, καλῶς, μὲ καλοκἀγαθίαν, προσηκόντως, κοσμίως.

Onestáre, (onésto) διοικῶ, κυβερνῶ ἐπιτηδείως καὶ ἐντίμως, ἐπικοσμέω, καλλωπίζω, σεμνύνω.

Onestáto, τιμημένος, γέμων καλοκἀγαθίας, σεμνότητος, τιμῆς.

Onesteggiáre, (éggio) φέρομαι, πολιτεύομαι μὲ καλοκἀγαθίαν, περιποιοῦμαι φιλοφρόνως, καὶ ἐντίμως.

Onésto, ἀρ. ἁγνός, σεμνός, καλός, ἀγαθός, σεμνοπρεπής, προσήκων, ἁρμόζων. Λαμβάνεται καὶ ὡς Οὐσιαστ. ἀντὶ τοῦ, Onestà, καὶ ὡς Ἐπίρρ. ἀντὶ τοῦ, Onestaménte.

Onfacíno, ἀρ. ἐπίθ. ὀμφάκινος. τὸ ἐκ πρασίνων, μὴ ὡρίμων ἐλαιῶν ἐκθλιβὲν (spremúto) ἔλαιον.

O'nice, ἀρ. ὄνυξ, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Onninaménte, ὅλως, παντελῶς.

Onnipoténte, κοιν. παντο-

δύναμος· ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ Onnipossénte.

Onnipoténza, θ. παντοδυναμία.

Onorábile, κοιν. καὶ Onorándo, ἀρ. τιμητέος, ἀξιοτίμητος, τίμιος, ἔντιμος.

Onoránte, κοιν. ὁ τιμῶν.

Onoráre, (onóro) τιμῶ, σέβομαι.

Onorário, ἀρ. μισθὸς, ἀνταμοιβὴ ἐλευθερίου ἔργου καὶ οὐχὶ βαναυσικοῦ, ὡς π. χ. ὁ μισθὸς, ἡ πληρωμὴ τοῦ Διδασκάλου, Ἰατροῦ, κτλ'.

Onorataménte, ἐντίμως.

Onoráto, ἀρ. ἔντιμος, τιμημένος.

Onóre, ἀρ. τιμὴ, φιλοτιμία· ἔτι, βαθμὸς, ἀξίωμα.

Onorévole, κοιν. ἔντιμος, μεγαλοπρεπής.

Onorevolézza, θ. τιμὴ, μεγαλοπρέπεια.

Onorevolménte, λαμπρῶς, ἐντίμως.

Onorificáre, (onorífico) Λατ. ἰδὲ Onoráre. Onorificáto, μετ.

Onorificénza, θ. τιμὴ, σέβας.

Onorífico, ἀρ. ἔντιμος, τίμιος, λαμπρός.

O'nta, θ. ὕβρις, ἀδικία, ἀτιμία, ἐντροπὴ, πεῖσμα. Ad καὶ in ónta, ἀκουσίως, ἀκοντί.

Ontanéto, ἀρ. τόπος ἔνθα αἱ κλῆθραι.

Ontáno, ἀρσεν. ἡ κλῆθρα, δένδρον.

Ontáre, (ónto) ὑβρίζω, ἀτιμάζω. Ontáto, ἀτιμασμένος.

Ontosaménte, ὑβριστικῶς.

Ontóso, ἀρσεν. ὀνειδιστικὸς, αἰσχρὸς, ὑβριστικός.

Onústo, ἀρ. ἔμφορτος, φορτωμένος. Λατ.

Opacità, θ. σκιότης, τὸ σκιῶδες, τὸ ἐπίσκιον.

Opáco, ἀρ. σκιερός. Opachíssimo, ὑπερθ.

Opále, ἀρ. εἶδος πολυτίμου λίθου.

O'pera, καὶ κατὰ συγκοπ. O'pra, θ. ἔργον, τέχνη, ἐργόχειρον, ποίημα.

Operábile, κοιν. ἐργατήσιος, ἐργάσιμος.

Operájo, καὶ Operiére, ἀρ. ἐργάτης.

Operaménto, ἀρσεν. ἔργον, ἄσκησις.

Operánte, κοιν. ὁ ἐργαζόμενος.

Operáre, καὶ Opráre, (ópero) ποιῶ, ἐνεργῶ.

Operatívo, καὶ Operatório, ἀρ. ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.

Operatóre, ἀρ. ἐργαστής. Operatríce, θηλ.

Operazióne, καὶ Operagióne, θηλ. ἐργασία.

Operóso, ἀρ. πραγματώδης, ἐργαστικὸς, καματηρὸς, φιλόπονος.

Opífice, ἀρ. δημιουργὸς, χειροτέχνης. Λατ. ἰδὲ Operatóre.

Opímo, ἀρ. εὔπορος, πλούσιος, πλουσιοπάροχος, παχύς. Λατ.

Opinabilménte, πιθανῶς.

Opinánte, κοιν. ὁ δοξάζων, ὁ νομίζων.

Opináre, (opíno) δοξάζω, ἤγουν νομίζω, ἔχω τοιαύτην γνώμην, στοχάζομαι. Λατ.

Opinatívo, ἀρ. δοξαστικός.

Opinióne, θ. δόξα, γνώμη, δόκησις, ὑπόληψις.

Oppiáre, ἰδὲ Adoppiáre.

Oppiláre, (oppílo) ἐμφράττω τοὺς πόρους τοῦ σώματος. Oppiláto, μετ.

Oppilatívo, ἀρ. ἐμφρακτικός.

Oppilazióne, θ. ἔμφραξις τῶν πόρων τοῦ σώματος.

O'ppio, ἀρ. ἡ αἴγειρος, λεύκη, δένδρον· ἔτι, τὸ ὄπιον, τὸ ἀφιῶνι.

Opponénte, κοιν. ἀντιλέγων, ἀντιστάτης, ἀντιμαχόμενος.

Oppopónaco, ἀρ. ὀποπάναξ, κόμμι τι.

Oppórre, ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι, ἀντιμάχομαι, ἀντιστέκομαι, καὶ προβάλλω, βαίνω ἐναντίον. Oppúngo, oppóni κτλ'. ἐνεστώς· Oppósi, opponésti, παρακείμ. Oppósto, μετ.

Opportunaménte, ἐν καιρῷ, εὐκαίρως.

Opportunità, θ. εὐκαιρία.

Opportúno, ἀρ. εὔκαιρος, χρειώδης, ἀναγκαῖος.

Oppósito, καὶ Oppósto, ἀρ. ἐναντίος, ἀντικείμενος.

Oppositóre, ἀρ. ἀντιστάτης.

Opposizióne, θ. καὶ Opponiménto, ἀρ. ἀντιλογία, ἐναντίωσις, ἀντίθεσις.

Oppressáre, ἰδὲ Opprímere.

Oppressióne, καὶ Oppressúra, θ. καταδυναστεία.

Oppressóre, ἀρ. ὁ καταδυναστεύων, τύραννος.

Opprímere, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω. Opprímo, ἐνεστώς. Oppréssi, opprimésti, κτλ'. Παρακείμ. Opprésso, μετοχή.

Oppugnaménto, ἀρ. καταπολέμησις.

Oppugnáre, (oppúgno) νικῶ δυναστικῶς, καταπολεμῶ.

Oppugnazióne, θ. καταπολέμησις.

O'pra, καὶ **Opráre**, ἰδὲ **O'pera**, καὶ **Operáre**.

Opulénte, καὶ **Opulénto**, ἀρσεν. πλούσιος.

Opulénza, Θ. πλοῦτος.

Opúscolo, ἀρ. ποιημάτιον.

O'ra, οὐσιαστ. Θ. ὥρα. **Ora**, ἐπίῤῥ. νῦν, ἤδη, τώρα.

Orácolo, ἀρ. χρησμὸς, μαντεῖον.

O'rafo, ἀρ. χρυσοχόος, χρυσικός.

Oramái, καὶ **Ormái**, ἤδη.

Oráre, (óro) προσεύχομαι· ἔτι, λατρεύω· ἔτι, λέγω λόγον, ῥητορεύω.

Orário, ἐπιθ. ἀρ. ὡριαῖος, ἀνήκων τῇ ὥρᾳ, καὶ ὁ παρατηρῶν τὰς ὥρας.

Oráta, Θ. χρύσοφρυς· εἶδος ὀψαρίου.

Oráto, μετ. παρὰ τοῦ **Oráre**. ἔτι, χρυσωμένος.

Oratóre, ἀρ. εὐχέτης, προσευχητής· ἔτι, ῥήτωρ, μπηγόρος.

Oratoriaménte, ῥητορικῶς.

Oratório, οὐσιαστ. ἀρ. εὐκτήριος τόπος· καὶ Ἐπιθ. ῥητορικός· καὶ εὐκτήριος.

Orazióne, Θ. εὐχή, προσευχή· ἔτι, λόγος, δημηγορία. **Orazioncína**, Θ. λογίδιον.

Orbácca, Θ. ἰδὲ **Cóccola**.

Orbáre, Λατ. ἰδὲ **Priváre**.

Orbáto, ἀρ. τυφλωμένος. ἐνίοτε καὶ ἐστερημένος.

O'rbe, ἀρ. κύκλος, σφαῖρα. Λατ.

Orbézza, ἀρ. στέρησις, ὀρφανία.

Orbicoláre, κοιν. καὶ **Orbiculáto**, ἀρσεν. κυκλικὸς σφαιροειδής.

O'rbita, Θ. ἡ γραμμή, ἢ σημεῖον, ὁποῦ κάμνει ὁ τροχός· ἔτι, ὁ κύκλος ὃν περιγράφει ἕνας πλανήτης μὲ τὴν ἰδίαν του κίνησιν.

O'rbo, ἀρ. τυφλός· ἔτι, ἐστερημένος.

O'rca, Θ. ὄρυξ, εἶδος θαλασσίου τέρατος.

O'rcio, ἀρ. ἀγγεῖον πήλινον διὰ τὸ λάδι, κέραμος. **Orcétto**, **Orciolétto**, καὶ **Orciolíno**, ὑποκορ.

Orciolájo, ἀρ. κεραμεύς.

Orcipóggia, Θ. σχοινὶ ναυτικόν.

Orciuólo, ἀρσεν. κεράμιον.

O'rco, θηρίον φανταστικόν, χίμαιρα.

Ordígno, **Ordégno**, καὶ **Ordíngo**, ἀρ. μηχανή, ἐργαλεῖον τεχνικὸν πρὸς διαφόρους χρήσεις.

Ordinaménto, ἀρ. ἐπιταγή, διαταγή, τάξις.

Ordinánza, Θ. διάταξις, τάξις.

Ordináre, (órdino) διατάττω, βάνω εἰς τάξιν, ἑτοιμάζω· ἔτι, παραγγέλλω, προστάζω· διευθύνω, κυβερνῶ· ἔτι, χειροτονῶ.

Ordinariaménte, κοινῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ordinário, οὐσιαστ. ἀρ. ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας· ἔτι, ὁ συνήθης ταχυδρόμος ὁ κομίζων τακτικῶς τὰς γραφάς· ἀντίκ. τῷ **Straordinário**.

Ordinário, ἐπιθ. ἀρ. συνήθης, κοινός, συνηθισμένος· ἔτι, οὐτιδανός, ποταπός. Καὶ **D'ordinário**, ἐπίῤῥ. ἰδὲ **Ordinariaménte**.

Ordinataménte, τακτικῶς, μὲ τάξιν.

Ordinatívo, ἀρ. τακτικός.

Ordináto, ἀρ. μέτριος, τακτικός, ὁ ἔχων τάξιν· ἔτι, χειροτονημένος.

Ordinatóre, ἀρ. διατακτής. **Ordinatrice**, θηλ.

Ordinazióne, θηλ. διάταξις, τάξις, ἐπιταγή· καὶ χειροτονία.

O'rdine, ἀρ. τάξις, καὶ παραγγελία, προσταγή, τάγμα. **In órdine a che che sía**: περὶ δὲ τοῦ τάδε πράγματος, ὅσον δέ. κτλ. Καὶ **A órdine**, **In órdine**, κτλ. ἐν τάξει, ἐν προχείρῳ.

Ordíre, (isco) διάζομαι, ὑφαίνω. **Ordíto**, ὑφασμένος.

Ordíto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ νῆμα ἕτοιμον εἰς τὸ στημόνι διαστῆρι, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πανίου.

Orditójo, ἀρ. τὸ διαστῆρι.

Orditúra, Θ. διασμός, ὕφασμα.

Orécchia, Θ. ἰδὲ **Orécchio**.

Orecchiáre, (orécchio) πλησιάζω διὰ νὰ ἀκούσω.

Orecchiáta, θηλ. πληγή, κτύπημα εἰς τὸ ὠτίον.

Orecchíno, ἀρ. τὸ ἐνώτιον, σκολαρίκιον.

Orécchio, ἀρ. τὸ οὖς, τὸ ὠτίον, τὸ αὐτί· πληθ. **gli orécchi**.

Orecchióni, ἀρ. πληθυντ. παρωτίδες, νόσος εἰς τὰ αὐτία.

Orecchióne, ἀρ. μέγα αὐτί. Καὶ λέξις στρατιωτικῆς Ἀρχιτεκτ.

Orecchiúto, ἀρσεν. ὁ ἔχων μεγάλα αὐτία.

Oréfice, ἀρσεν. χρυσοχόος.

Oreficería, Θ. ἡ τέχνη τοῦ χρυσοχόου.

Oréggio, **Orézzo**, ἀρ. καὶ

Orézza, θ. ἀνεμίδιον. αὖρα. Λέξ. Ποιητ.

O'rfano, ἀρ. ὀρφανός. **Orfanéllo**, καὶ **Orfanino**, ὑποκορ. **Orfanità**, καὶ **Orfanézza**, θ. ὀρφανία.

Orgánico, καὶ **Organále**, ἀρσεν. κοιν. ὀργανικός.

Organísta, ἀρ. ὅποιος σημαίνει λαλεῖ τὸ ὄργανον.

Organizzáre, (nízzo) μορφώνω, σχηματίζω τὰ ὄργανα τοῦ σώματος τοῦ ζώου, ὀργανίζω. **Organizzàto**, μετ.

O'rgano, ἀρσεν. ὄργανον.

Orgóglio, ἀρ. ὄγκος, ὑπερηφανία.

Orgogliosaménte, ὑπερηφάνως.

Orgogliosità, θ. ἔπαρσις, ὑπερηφανία.

Orgoglióso, ἀρ. ὑπερήφανος. **Orgogliosétto**, ὑποκορ.

Oriafiámma, καὶ **Orifiámma**, θ. σημαία, εἰς ἣν ἦτον ζωγραφισμένη μία φλόγξ εἰς κάμπον χρυσοῦν. Ὁ ποιητὴς Δάντης ἐννοεῖ τὴν Θεοτόκον.

Oribándolo, ἀρ. εἶδος ζώνης.

Oricálco, ἀρ. ὀρείχαλκος, πάφυλας· ἔτι, ἀγγεῖον χάλκινον. Μεταφ. **Oricálchi**, ἀντὶ σάλπιγγες.

Oricánno, ἀρ. φιάλη, μικρὸν ἀγγεῖον, χρήσιμον διὰ νερὰ εὐωδιαστικά.

Oricéllo, ἀρ. βαφή, δι' ἧς βάφονται τὰ ροῦχα (ἡ τζέχαις) καὶ γίνεται μὲ τὸ ἀνθρώπινον οὖρος, καὶ ἄλλα.

Orichíco, ἀρ. κόμμι (gómma) τινῶν δένδρων, καθὼς ἀπὸ τὴν δαμασκηνιάν, κερασιάν, ἀμυγδαλιάν, καὶ μὲ αὐτὸ γίνεται ἡ λεγομένη Bomberáca, τὴν ὁποίαν ἐξαιρέτως μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ νὰ φκιάνουν τὰ μαλλία των.

Orientále, κοιν. ἀνατολικός.

Oriénte, ἀρσεν. ἀνατολή.

Orifício, καὶ **Orifízio**, ἀρ. στόμα πράγματος τινός.

Orígano, καὶ **Orígamo**, ἀρσεν. ὀρίγανος, χόρτον.

Orige, ἀρ. ὄρυξ, ζῶον ἐκ τοῦ γένους τῶν ἐλάφων ὅμοιον κατὰ τὸ μέγεθος τῷ ταύρῳ, καὶ εὑρίσκεται ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

Originále, ἀρ. τὸ πρωτότυπον, ἀρχέτυπον, πρωτόγραφον.

Originále, ἐπίθ. κοιν. ἀρχικός, προγονικός. **Peccàto originále**: ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία.

Originalménte, καὶ **Originariaménte**, ἀρχικῶς.

Origináre, (orígino) δίδω ἀρχήν, ἢ λαμβάνω, ἕλκω τὴν ἀρχήν. **Origináto**, μετ.

Originário, ἀρ. ἀρχικός, ἔχων, ἢ δίδων ἀρχήν.

Orígine, καὶ **Originazióne**, θ. καὶ **Originaménto**, ἀρσεν. ἀρχή.

Origliáre, (oríglio) κρυφίως στέκω κεκρυμμένος, καὶ μετὰ προσοχῆς ἀκροάζομαι τὰ ὅσα συνομιλοῦσι τινὲς μυστικῶς· ἔτι, ἐρευνῶ, ἐξετάζω.

Origliére, ἀρ. ἰδὲ Guanciale.

Orína, καὶ Urína, ὡς κτλ. Θηλ. τὸ οὖρον, τὸ κάτουρον.

Orinále, ἀρ. οὐροδοχεῖον, τὸ κατουροκάνατον.

Orináre, (orino) οὐρέω, κατουρῶ.

Oríuci. **Andáre**, ἢ **Mandáre in orínci**: σημ. ὑπάγειν, ἢ στέλλειν εἰς μακρυνότατα μέρη. ἴσως κατὰ συγκοπ. ἐκ τοῦ Λατ. in oras longinquas.

Oriolájo, καὶ **Orivolájo**, ἀρ. ὡρολογοποιός, ὡρολογάς.

Orióne, ἀρ. ὠρίων, ὄνομα ἑνὸς οὐρανίου σημείου τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου.

Oriuólo, καὶ **Oriuólo**, ἀρ. ὡρολόγιον. — **a Sóle**: ἡλιακόν. — **a ácqua**: κλεψύδρα. — **a pólvere**: κλεψαμμίδιον, ἐξ ἄμμου. — **A móstra**: τοῦ κόρφου, τῆς τζέπης.

Orizzontále, κοιν. παράλληλος εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ὁρίζοντος.

Orizzontalménte, παραλλήλως τῷ ὁρίζοντι.

Orizzónte, ἀρ. ὁ ὁρίζων, γραμμή, κύκλος οὐράνιος.

Orláre, (órlo) προσράπτω τὸ κράσπεδον, περιζωννύω, περιάπτω. **Orláto**, μετ.

Orlatúra, θ. τὸ περιζωννύειν, λῶμα, κράσπεδον.

Orlíccio, ἀρ. τὰ ἄκρα ὀλόγυρα τοῦ ψωμίου· ἔτι, ἄκρον, ἁπλῶς. **Orlicciuzzíno**, καὶ úzzo, ὑποκορ.

O'rlo, ἀρ. κράσπεδον· ἔτι, ἐσχατιά, τὸ ἄκρον, χεῖλος παντὸς πράγματος.

O'rma, θηλ. ἴχνος.

Ormái, ἰδὲ Oramái.

Ormáre, (órmo) ἀνιχνεύω, ἴδιον τῶν κυνηγῶν.

Ormesíno, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος κυματοειδοῦς.

Ornaménto, ἀρ. καλλώπισμα, στολισμός.

Ornáre, (órno) κοσμέω, στολίζω.

Ornataménte, κομψῶς, κοσμίως, χαριέντως.

Ornáto, οὐσιαστ. ἀρ. κόσμος, στολισμός· καὶ ἐπίθ. κεκοσμημένος, στολισμένος.

Ornatóre, ἀρ. κοσμήτωρ.
 Ornatríce, θ. κοσμήτρια.

Ornatúra, θηλ. κόσμησις, στόλισμα.

O'rno, ἀρ. ἀγριοβελανιδία.

O'ro, ἀρ. ὁ χρυσός, τὸ χρυσάφι, τὸ μάλαμα.

Orobánche, ἀρ. ὀροβάγχη, φυτὸν βλαβερόν.

O'rubo, ἀρ. ὄροβος, εἶδος ὀσπρίου διὰ τὰ περιστέρια.

Orológio, ἀρ. ἰδὲ Oriuólo.

Oróscopo, ἀρ. ὡροσκόπιον.

Orpellájo, ἀρ. ὁ χρυσώνων τὰ δέρματα, τὰ πετζιά, i cuói.

Orpelláre, ἰδὲ Inorpelláre.

Orpéllo, ἀρ. χάλκωμα εἰς λεπτότατα πέταλα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ χρῶμα παρομοιάζει τὸ χρυσάφι, οἱονεὶ Oropélle, ἤτοι μὲ ἐπιφάνειαν, μὲ δέρμα-πετζὶ χρυσοῦν.

Orpiménto, ἀρ. ἀρσενικόν, φαρμάκι κίτρινον ὡσὰν χρυσάφι.

Orrendaménte, φρικτῶς, σκληρῶς.

Orréndo, ἀρ. φοβερός, φρικτός.

Orrettízio, ἀρ. ἐπίθ. γραφῆς ἀτελοῦς, εἰς ἣν ἐσιωπήθη περιστατικόν τι ἀναγκαῖον. Λέξ. Λατ. καὶ Νομ.

Orrévole, ἰδὲ Onorévole, κτλ.

Orríbile, κοιν. φρικτός, φοβερός.

Orribilità, θ. φρίκη, ὑπερβολικὸς φόβος.

Orribilménte, ἀρ. φρικτῶς, φοβερῶς.

Orridézza, θ. φρίκη.

O'rrido, ἀρ. φοβερός, φρικτός.

Orróre, ἀρ. φόβος, φρίκη· ἔτι, σκότος, καὶ μῖσος.

O'rsa, θ. ἄρκτος, ἀρκοῦδα.
 Orsa maggióre, καὶ **Orsa minóre**: οἱ δύο ἀστερισμοὶ (costellazióni) οἱ πλησίον τοῦ ἀρκτικοῦ Πόλου.

Orsáta, θ. παράπονα μάταια, χωρὶς κάμμίαν ἔννοιαν.

O'rso, ἀρ. ἄρκτος, ἀρκοῦδα. Λέγ. καὶ ἐργαλεῖόν τι δι' οὗ καθαρίζονται τὰ ἐδάφη.
 Orsácchio, ὑποκορ.

Orsójo, ἀρ. τὸ μεταξὶ χρήσιμον εἰς δίασμα.

Orsù, ἄγε δή, φέρε δή.

Ortággio, ἀρ. (παρὰ τοῦ O'rto) λάχανα.

Ortíca, θ. κνίδη, τζουκνίδα, χόρτον.

Orticheggiáre, (éggio) κνίζω, κεντῶ μὲ κνίδην, τζουκνίδαν.

Ortichéto, ἀρ. τόπος ὅπου πολλαὶ τζουκνίδαι.

O'rto, ἀρ. κῆπος. **Orticéllo**, ἢ **Orticíno**, ὑποκορ.

O'rto, ἀρ. γένεσις, ἀνατολή. Ἀντίκ. τῷ Occáso.

Ortografía, θ. ὀρθογραφία.

Ortográfico, ἀρ. ὀρθογραφικός.

Ortografizzáre, (ízzo) ὀρθογράφω.

Ortoláno, ἀρ. κηπουρός. Καὶ ἐπίθ. κηπαῖος· ἔτι, ὄνομα πουλίου, συκοφᾶς.

Or vía, ἰδὲ Orsù.

Orvietáno, ἀρ. εἶδος ἀντιδότου.

O'rza, θ. σχοινὶ, ὅπου δένεται εἰς τὴν ἀντένναν τοῦ πλοίου ἀριστερόθεν. Ὄρτζα. Or da póggia, or da órza: πότε δεξιᾶ, πότε ζερβιᾶ.

Orzajuólo, ἀρ. κριθὴ, κριθαράκι, ὅπου γεννᾶται εἰς τὰ βλέφαρα.

Orzáre, (órzo) πλέω ἀριστερόθεν, πλαγίως. Μεταφ. φιλονεικῶ.

Orzáta, θ. πτισάνη, κριθαρόνερον.

Orzáto, ἀρσεν. κρίθινος.

Orzése, θ. εἶδος ἀμπέλου.

O'rzo, ἀρ. ἡ κριθὴ, τὸ κριθάρι.

Osánna, Ἑβραϊκὴ λέξις, ὡσαννὰ, σῶσον ἡμᾶς.

Osannáre, (osánno) ψάλλω τὸ ὡσαννά.

Osáre, (óso) τολμῶ.

Oscenaménte, αἰσχρῶς.

Oscenità, θ. αἰσχρότης, αἰσχρολογία.

Oscéno, ἀρ. αἰσχρός, αἰσχρολόγος.

Oscillazióne, θ. δόνησις τοῦ ἐκκρεμοῦς δι' ἀναπάλσεως.

Oscurábile, κοιν. δυνάμενος νὰ σκοτισθῇ.

Oscuraménte, καὶ **Oscúro**, ἐπίρρ. ἀδήλως.

Oscuraménto, ἀρσεν. σκοτισμός.

Oscuráre, (oscúro) σκοτίζω. **Oscuráto**, σκοτισμένος.

Oscurazióne, θ. ἐπισκότησις.

Oscurità, καὶ **Oscurézza**, θ. καὶ **Oscúro**, ἀρ. σκότος, σκοτία.

Oscúro, ἐπίθ. ἀρ. σκοτεινός.
 Oscurétto, καὶ **Oscuríccio**, ὀλίγον τι σκοτεινός.

Ospedále, καὶ **Ospitále**, οὐσιαστ. ἀρ. νοσοκομεῖον.

Ospitále, ἐπίθ. κοιν. φιλόξενος.

Ospitalità, θ. φιλοξενία.

Ospitalménte, φιλοξένως, μὲ φιλοξενίαν.

O'spite, ἀρ. ὁ ξένος, καὶ ὁ ξενοδόχος.

Ospízio, ἀρ. ξενοδοχεῖον.

Ossájo, ἀρ. ὁ ποιῶν κατασκευάζων κοκκαλένια ἐργόχειρα.

Ossáme, ἀρ. ποσότης ὀστέων, κοκκάλων.

Ossatúra, Θ. τάξις, καὶ ἁρμός τῶν κοκκάλων.

Ossecráre, (óssecro, καὶ ossécro) ἱκετεύω.

Ossecrazióne, Θ. ἱκεσία, παρακάλεσις θερμὴ, καὶ συνεχής.

O'sseo, ἀρ. ὄστεος, ὀστώδης, κοκκαλένιος.

Ossequiáre, (osséquio) ὑπηρετῶ, ὑπουργῶ, θεραπεύω, τιμῶ.

Osséquio, ἀρ. σέβας, δούλευσις, τιμὴ, θεραπεία· ἰδὲ καὶ Eséquie.

Ossequióso, ἀρ. ὑπηρετικός, ὁ θεραπευτικός, μετερχόμενος θεραπείαν, δούλευσιν.

Osservábile, κοιν. ἄξιος παρατηρήσεως, παρατηρητέος.

Osservagióne, Osservazióne, Θ. καὶ **Osservaménto**, ἀρσεν. παρατήρησις.

Osservánte, κοιν. ὁ παρατηρῶν. Καὶ Τάγμα τι Μοναχῶν.

Osservánza, Θ. παρατήρησις· ἰδὲ καὶ Osséquio· ἔτι; Τάξις, ἔθος.

Osserváre, (osséryo) παρατηρῶ, σκέπτομαι· ἔτι, τηρῶ, φυλάττω τὴν ὑπόσχεσιν, τόν νόμον, κτλ'. ἔτι, τιμῶ. ἰδὲ Ossequiáre. Osserváto, μετ.

Osservatívo, ἀρ. ἀξιοπαρατήρητος, ἢ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ τηρηθῇ.

Osserváto, παρατηρημένος.

Osservatóre, ἀρ. τηρητὴς, φυλακτὴς, παρατηρητής. Osservatríce, θηλ.

Osservatório, ἀρ. σκοπιά. Λέξ. τῆς συνηθ.

Osservazióne, Θ. παρατήρησις. Osservazioncélla, ὑποκορ.

Osséssо, ἀρσεν. δαιμονισμένος· ἔτι, ὁ δυσκόλως ἀναπνέων. Λέξ. τῆς συνηθ.

Ossiacánta, Θ. ὀξυάκανθα, φυτόν.

Ossicíno, καὶ **Ossétto**, ὑποκορ. τοῦ Osso· ὀστάριον.

Ossidióne, θηλ. ἰδὲ Assédio.

Ossiméle, ἀρσεν. ὀξύμελι.

Ossizzácchera, καὶ κοινότερον **Suzzácchera**, Θ. ποτὸν ὡς τὸ ὀξυμέλι.

O'sso, ἀρ. ὀστοῦν, κόκκαλον· πληθυντ. gli óssi, καὶ le óssa, θηλ.

Ossocrózio, ἀρσεν. ἔμπλαστρον τι ὠφέλιμον διὰ τὰς ἐξαρθρώσεις.

Ossúso, καὶ **Ossúto**, ἀρ. ὀστώδης, κοκκαλώδης.

Ostácolo, ἀρσεν. ἐμπόδιον.

Ostággio, ἀρ. ὅμηρος, ὅστις παραδίδεται εἰς ἐνέχυρον.

Ostánte, μετ. τοῦ Ostáre ῥήμ. ἀλλ'οὐκ εὔχρηστος εἰ μὴ μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ Non. Non ostánte, καίπερ, μὲ ὅλον τοῦτο.

Ostáre, (ósto) ἀνθίσταμαι, ἀντιστέκομαι, ἐναντιώνομαι.

O'ste, ἀρ. κάπηλος, ταβερνάρης. Ostéssa, Θ. Ἔτι, Oste, λέγεται οὐ μόνον ὁ ξενοδόχος, ἀλλὰ καὶ ὁ ξένος· ἔτι, ἀρ. καὶ Θ. στράτευμα· ὅθεν. Andáre, καὶ Veníre a óste: σημαίνει τὸ στρατοπεδεύεσθαι.

Osteggiáre, (éggio) στρατοπεδεύω. Ἐνεργ. συνάπτω τὴν μάχην.

Ostéllo, ἀρσεν. κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, ὀσπήτιον, κατοικία.

Ostentaménto, ἀρ. ἐπίδειξις.

Ostentáre, (osténto) ἀλαζονεύομαι, ποιῶ ἔνδειξιν, δείχνω μὲ ὑπερηφάνειαν, καυχῶμαι.

Ostentatóre, ἀρ. ἀλαζὼν, καυχησιάρης.

Ostentazióne, Θ. κομπασμός, ἐπίδειξις, καύχησις.

Osteria, θηλ. καπηλεῖον.

Ostetríce, Θ. μαῖα, μαμή. Λατ.

Ostetrícia, Θ. ἡ μαιευτικὴ τέχνη.

O'stia, Θ. θῦμα· τὸ προσφερόμενον τῷ Θεῷ εἰς θυσίαν· ἔτι, ὁ ἄζυμος ἄρτος ὁ παρὰ Λατίνοις προσφερόμενος ἐν τῇ ἱερᾷ Μυσταγωγίᾳ. O'stia, λέγεται καὶ ἡ δια βούλλωμα τῶν ἐπιστολῶν ποικιλόχροος ζύμη. (Οἱ Βενετοὶ, Bollíni.)

Ostiário, ἀρ. ὀστιάριος, θυρωρός.

O'stico, ἀσ. ἐπίθ. πράγματος δυσαρέστου, καὶ πικρᾶς γεύσεως. Μεταφ. χαλεπὸς, δύσκολος, παράξενος.

Ostiére, καὶ **Ostiéro**, ἀρ. ἰδὲ Ostéllo· ἔτι, ξενοδόχος, πανδοχεύς.

Ostíle, κοιν. πολέμιος, ἐχθρικός.

Ostilità, θηλ. δυσμένειος. ἔχθρα, κάκωσις.

Ostilménte, πολεμίως, ἐχθρικῶς.

Ostinársi, (mi ostíno) ἰσχυρογνωμῶ, πεισματώνω, βάνω πεῖσμα.

Ostinataménte, αὐθαδῶς, πεισματικᾶ, μὲ ἰσχυρογνωμίαν.

Ostináto, ἀρ. ἀμετάπειστος, ἰσχυρογνώμων, πεισματάρης, **Ostinatéllo**, ὑποκορ.

Ostinazióne, θ. ἰσχυρογνωμία, πεισματοσύνη.

Ostracísmo, ἀρ. ὀστρακισμός. Ἐξορία τῶν διά τὴν δύναμιν, καὶ ἀξίαν ὑπόπτων τῇ Πόλει.

O'strica, θ. ὄστρεον, τὸ στρίδι.

O'stro, ἀρ. πορφύρα. Μεταφ. μεγαλεῖον, πλοῦτος· ἔτι, ὁ Νότος, ἄνεμος.

Ostruíre, (isco) προξενῶ ἔμφραξιν.

Ostruttívo, ἀρ. ἐμφρακτικός.

Ostruzióne, θ. ἔμφραξις τῶν ἀγγείων, καὶ σωλήνων τοῦ αἵματος.

Ostupefátto, ἀρ. ἐκπεπληγμένος. Λατ.

O'tre, καὶ **O'tro**, ἀρ. ἀσκός.

Otricéllo, καὶ **Otréllo**, ὑποκορ.

Otriáca, θ. θηριακή.

O'tta, θ. ταὐτὸν τῷ **Ora**, ὥρα, καιρός.

Ottáedro, ἀρ. ὀκταέδρον.

Ottagésimo, ἰδὲ **Ottantésimo**.

Ottalmía, θ. ὀφθαλμία.

Ottálmico, ἀρ. ὀφθαλμικός.

Ottangoláre, κοιν. ὀκτάγωνος.

Ottángolo, ἀρ. ὀκτάγωνον.

Ottánta, ὀγδοήκοντα.

Ottánte, ἡρ. ὄργανον, ἢ ἐργαλεῖον νεωστὶ εὑρεθὲν πρὸς τὸ παρατηρεῖν τὰ ἄστρα ἐπὶ θαλάσσης μὲ ὅλην τὴν κίνησιν τοῦ πλοίου.

Ottantésimo, ἀρ. ὀγδοηκοστός.

Ottanzétte, ὀγδοήκοντα ἑπτά.

Ottárda, θ. πτηνόν τι ἁρπακτικὸν ὡς ὀρνιθοποῦλι τῆς Ἰνδίας ἐκ τῆς Ἀγγλίας προερχόμενον.

Ottáre, Λατ. ἰδὲ **Desideráre**.

Ottatívo, ἀρ. εὐκτικὴ ἔγκλισις. Γραμμ.

Ottáto, (παρὰ τοῦ **Ottáre**) ἰδὲ **Desideráto**.

Ottáva, θ. ἡ ὀγδόη ἡμέρα· ἔτι, διάστημα ὀκτὼ φωνῶν, διὰ πασῶν. Μουσικ. ἔτι, ὀκτάστιχον.

Ottávo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὄγδοον μέρος· καὶ ἐπιθ. ὄγδοος.

Ottemperáre, (ottémpero) Λατ. ἰδε **Obbedíre**.

Ottenebráre, (otténebro) ἐπισκιάζω, σκοτίζω. **Ottenebráto**, σκοτισμένος.

Ottenebrazióne, θηλ. ἐπισκότησις.

Ottenére, ἐπιτυγχάνω, ἐπιτυχαίνω τὸ ποθούμενον-ζητούμενον. **Otténgo**, ἐνεστώς. **Otténni**, παρακείμ. **Ottenúto**, μετοχή.

Otteniménto, ἀρ. ἐπίτευξις, ἀπόκτησις.

Ottíca, θ. ἡ ἐπιστήμη τοῦ ὁρᾷν-βλέπειν, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Λέξ. τῆς συνηθ.

O'ttico, ἀρ. ὀπτικός, ἀνήκων τῇ ὄψει.

Ottimaménte, βέλτιστα, κάλλιστα.

Ottimáte, ἀρ. ἄριστος, ὅστις ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν, ἢ διὰ τὸ ἀξίωμα, ἢ διὰ τὰ πλούτη, ἔχει τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὴν Πολιτείαν. **Gli Ottimáti**, οἱ Ἄριστοι. Λατ.

O'ttimo, ἀρ. βέλτιστος, καλλώτατος. **Ottimíssimo**, ὑπερθ.

O'tto, ὀκτώ.

Ottóbre, ἀρ. ὀκτώβριος.

Ottocentésimo, ὀκτακοσιοστός.

Ottocénto, ὀκτακόσιοι.

Ottonájo, ἀρ. ὁ ἐργαζόμενος τὸν πάφυλαν.

Ottonário, ἀρ. ὀγδοαῖος.

Ottóne, ἀρ. ὀρείχαλκον, χαλκὸς κίτρινος, πάφυλας.

Ottuagenário, **Ottogenário**, καὶ **Ottoagéno**, ἀρ. ὀγδοηκοντούτης.

Otturáre, (ottúro) φράζω, περιφράζω.

Ottusità, θ. ἀμβλύτης· ἔτι, ἀπαιδευσία, παχύτης τοῦ νοός.

Ottúso, ἀρ. ἀμβλύς, ὁ ἐναντίος τοῦ ὀξέως, **oppósto d'acúto**· ἔτι, ἀπαίδευτος, ὑλικός, παχὺς τὸν νοῦν. **A'ngolo ottúso**, ἀρ. ἀμβλεῖα γωνία. **Spáda ottúsa**, θ. ἀμβλὺ ξίφος.

Ovája, θ. τὸ ἔσωθεν μέρος τῶν ζώων, εἰς τὸ ὁποῖον γεννῶσι τὰ αὐγά.

Ovále, κοιν. καὶ **Ováto**, ἀρ. ὠοειδής, αὐγοειδής.

Ováto, οὐσιαστ. ἀρ. διάστημα ὠοειδοῦς σχήματος.

Ovazióne, θ. εἶδος θριάμβου παρὰ Ῥωμαίοις. Λατ.

O've, ποῦ, ἐάν, ὅπου, ὅταν. **Ove che**, ὅπου ἄν.

Ovidútto, ἀρ. σωλὴν μεμβρανώδης, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ κοῖλον πίπτουσι τὰ ὠά, καὶ φέρονται εἰς τὴν μήτραν.

Ovíle, ἀρ. τὸ ποίμνιον, τόπος, ὅπου κλείονται τὰ

πρόβατα· ἔτι, κοινὴ κατοικία.

O'vra, Ποιητ. ἰδὲ O'pera.

Ovràggio, ἀρ. ἐργόχειρον.

Ovrâre, ἰδὲ Operâre.

Ovvéro, καὶ O véro, o veraménte, καὶ ovveraménte, ἤ, εἴτε.

Ovviáre, ἐμποδίζω, ἐναντιοῦμαι. Ovvío, ovvíi, ovvía, κτλ'. ὁ ἐνεστ. Δοτ. καὶ Αἰτιατ.

Ovviatóre, ἀρ. ἐμποδιστής. Ovviatrice, θηλ.

Ovviazióne. Θ. ἐμπόδισις, θεραπεία κακοῦ τινός.

O'vvio, ἀρ. κοινός, τετριμμένος, πρόχειρος.

Ovúnque, ὅπου, πανταχοῦ, εἰς κάθε τόπον.

Ozéna, Θ. ὄζαινα, πληγὴ μέσα εἰς τὴν μύτην.

O'zio, ἀρσεν. σχολή, ἀνάπαυσις, ἀργία.

Oziosaménte, σχολῇ, ἀργᾶ.

Oziosità, καὶ Oziosággine, θηλ. ῥαθυμία, ὀκνηρία, ἀπραγμοσύνη.

Ozióso, ἀρ. ἀπράγμων, ἥσυχος, ἀργός, ῥάθυμος, ὀκνηρός· ἔτι, μάταιος, κενός.

O'zzimo, ἰδὲ Bassílico. καὶ Ozzimáto, ὠκιμώδης.

P

P, ἀρ. Πῖ, σύμφ. πολλὰ ὅμοιον τῷ B, καὶ τῷ V.

Pacataménte, ἡσύχως.

Pacatézza, θηλ. ἡσυχία, γαλήνη.

Pacàto, ἀρσεν. ἥσυχος.

Pácca, Θ. πληγή· χυδαϊκ.

Pacchiaménto, ἀρ. κῶμος, φαγοπότι συντροφικόν. χυδαϊκ.

Pacchiáre, (pácchio) κωμάζω, τρώγω μετ. εὐθυμίας εἰς συντροφίαν· ἔτι, τρώγω μὲ ἀχορταγίαν.

Pacchióne, ἀρ. λαίμαργος, φαγᾶς.

Pacciáme, ἀρ. ἰδὲ Pattúme.

Páce, θηλ. εἰρήνη.

Pachétto, ἀρ. φάκελος, δεμάτιον.

Paciáre, ἰδὲ Pacificáre.

Paciére, ἀρ. εἰρηνοποιός.

Pacificábile, κοιν. εὐδιάλλακτος.

Pacificaméntc, εἰρηνικῶς.

Pacificaménto, ἀρ. διαλλαγή, φιλίωσις.

Pacificáre, φιλιώνω, εἰρηνεύω. Pacífico, ἐνεστώς. Pacificáto, εἰρηνευμένος, φιλιωμένος.

Pacificatóre, ἀρ. φιλιωτής.

Pacífico, ἀρσεν. εἰρηνικός.

Padélla, θηλ. τηγάνι.

Padiglióne, ἀρ. σκηνή, τέντα· (τζαντῆρι)

Pádre, ἀρ. πατήρ. Pádri, πατέρες.

Padreggiáre, (éggio) πατριάζω, πατρώζω.

Padronánza, Θ. δεσποτεία, αὐθεντία.

Padronáto, ἀρ. κυρίως δικαίωμα ὅ ἔχει τις εἰς ἐκκλησιαστ. εἰσοδήματα· ἔτι, προστασία, ὑπεράσπισις.

Padróne, ἀρ. κύριος, αὐθέντης. Padróna, θηλ.

Padroneggiáre, (éggio) εἶμαι αὐθέντης, ἐξουσιάζω.

Padúle, θηλ. ἰδὲ Palúde, κτλ'.

Paesáno, ἀρ. ἐντόπιος, τοῦ τόπου, ἐγχώριος.

Paése, ἀρ. χώρα, τόπος.

Paffúto, ἀρ. πολύσαρκος, παχύς.

Pága, Θ. μισθός, πληρωμή.

Pagábile, κοιν. πληρωτικός, πληρωτέος.

Pagaménto, ἀρ. πληρωμή.

Paganaménte, ἐθνικῶς.

Paganésimo, ἀρ. ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν.

Pagánico, ἀρσεν. ἐθνικός.

Pagáno, ἀρσεν. ἐθνικός.

Pagáre, (págo) πληρώνω.

Pagáto, ἀρ. πληρωμένος. Pagatíssimo, ὑπερθ.

Pagatóre, ἀρ. πληρωτής. Pagatríce, θηλ.

Pággio, ἀρ. δοῦλος, παῖς ἀκόλουθος.

Página, Θ. σελίς. Λατ.

Páglia, θηλ. ἄχυρον.

Pagliáccio, ἀρ. τετριμμένον ἄχυρον.

Pagliájo, ἀρσεν. ἀχυρών.

Pagliajuólo, ἀρ. ἀχυροπώλης.

Paglieríccio, ἀρ. τρίμματα ἀπὸ ἄχυρα· ἔτι, σακκίον μέγα, γύροθεν ραμμένον, γεμάτον ἀπὸ ἄχυρα, τὸ ὁποῖον βάνεται ὑποκάτω εἰς τὰ στρώματα τοῦ κραβατίου.

Pagliolája, (Giogája de' buoi.) Θ. τὰ ἐσγόνατα, δηλαδὴ τὸ πετζὶ, ὅπου κρέμαται ὑποκάτω εἰς τὸν λαιμὸν τῶν βοιδίων.

Paglióne, ἰδὲ Pagliáccio, ἢ Paglieríccio.

Pagliúca, ἢ Pagliúcola, Θ. λεπτὸν ἄχυρον.

Pagliuóla, Θ. λεπτότατον μέρος χρυσίου, ἢ ἀργύρου.

Pagliuólo, ἀρσεν. τὸ φλοῦδι τοῦ σιταρίου, δηλαδὴ τὰ ἄχυρα, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἐπάνω εἰς τὸ ἁλῶνι. Καὶ τόπος εἰς τὸ πλοῖον ὅπου τὸ παξιμάδι.

Págo, οὐσιαστ. ἀρ. πληρωμή· ἐν. χρήσει ὁμοῦ μὲ

τὰ ῥήματα **Avére**, ἢ **Essere**.

Págo, ἐπίθ. εὐχαριστημένος, πληροφορημένος.

Pagonázzo, ἀρ. τὸ ἰοειδὲς χρῶμα. ἰδὲ καὶ Paonázzo.

Pagóne, ἀρ. ταὼς, τὸ παγῶνι.

Pagoneggiáre, ἰδὲ **Pavoneggiársi**.

Pájo, καὶ **Páro**, ἀρ. ζεῦγος, ζευγάρι.

Pajuólo, ἀρ. ἰδὲ **Caldája**.

Pála, θηλ. φτιάρι.

Paladíno, ἀρ. τίτλος τιμῆς τῶν ιβ'. ἐκείνων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους μετεχειρίζετο Κάρολος ὁ Μέγας, διὰ νὰ μάχωνται ὑπὲρ τῆς Πίστεως ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

Palafítta, θ. περίφραγμα μὲ παλούκια.

Palafreniére, ἀρ. τὴν σήμερον κοινότερον **Stafiére**. ἰδὲ τοῦτο.

Palafréno, καὶ **Pallafréno**, ἀρ. ἵππος, ἄλογον.

Palágio, καὶ **Palázzo**, ἀρ. παλάτιον.

Paláncа, θ. δοκός, γρεντιά.

Palancáto, ἰδὲ **Steccáto**.

Paláto, ἀρ. ὑπερῴη, ὁ οὐρανίσκος τοῦ στόματος, ἤγουν τὸ ἄνωθεν, καὶ ἔνδοθεν μέρος, ὡσὰν οὐρανὸς τοῦ στόματος.

Palázzo, ἀρ. παλάτιον.

Pálco, ἀρ. σανίδωμα.

Paléo, ἀρ. βέμβιξ, φοῦρλα· ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον παίζουσι τὰ παιδία. (Οἱ Βενετοὶ **Tróttolo**.)

Palesaménto, ἀρ. ἐκδήλωσις, φανέρωσις.

Palesáre, (paléso) φανερόνω. **Palesáto**, μετ.

Palése, κοιν. φανερός.

Paleseménte, φανερᾶ.

Paléstra, θηλ. παλαίστρα.

Palestríta, ἀρ. παλαιστής.

Palétta, ἀρ. πύραυνον, μικρὸν φτιάρι σιδηροῦν διὰ τὴν ἑστίαν, γωνιάν.

Palificáta, ἰδὲ **Palizzáta**.

Palificáre, (palífico) χαρακίζω, φράζω μὲ παλούκια.

Palinodía, θ. παλινῳδία. ἰδὲ **Ritrattazióne**.

Palinsésto, ἀρ. παλίμψεστος, ἢ παλίνξεστος, βιβλιάριον, ἢ εἶδος χαρτίου, εἰς τὸ ὁποῖον δύναταί τις νὰ ἐξαλείψῃ τὰ ὅσα ἔγραψε, καὶ πάλιν νὰ γράψῃ.

Pálio, ἀρσεν. βραβεῖον. ἰδὲ καὶ **Pállio**.

Palischérmo, καὶ **Paliscálmo**, ἀρ. σκάφος, πλοιάριον. (καΐκι.)

Palizzáta, θ. καὶ to, ἀρ. περίφραγμα μὲ παλούκια.

Pálla, θ. σφαῖρα, μπάλλα.

Pállade, ἰδὲ **Dea**.

Palleggiáre, (éggio) σφαιρίζω, ἤγουν παίζω τὴν μπάλλαν.

Palliaménto, ἀρ. ὑπόκρισις.

Palliáre, (pállio) ἀποκρύπτω, προσποιοῦμαι, σκεπάζω μὲ ἐπιτηδειότητα.

Pallidézza, καὶ **Palliditá**, θ. ὠχρότης, χλωμάδα.

Pállido καὶ **Pálido**, ἀρ. ὠχρός, χλωμός. καὶ **Pallidíccio**, ὑπόχλωος. (χλωμούτζικος.)

Pallidóre, ἀχρ. καὶ **Pallidúme**, ἀρ. ἰδὲ **Pallidézza**.

Pállio, ἀρ. ἐπίβλημα, ἐπωμοφόριον. Λατ.

Pallóne, ἀρ. κώρυκος, σφαῖρα, φοῦσκα δερματίνη.

Pallóre, ἀρ. ὠχρότης.

Pallótta, θ. μικρὴ σφαῖρα.

Pallóttola, θηλ. σφαῖρα, μπάλλα, μικρή, ἢ μεγάλη.

Pálma, θ. φοῖνιξ, τὸ φοινίκι, δένδρον τὸ ὁποῖον καρποφορεῖ φοινίκια, χουρμάδες, dátteri. **Pálme** λέγονται καὶ τὰ φύλλα τοῦ αὐτοῦ δένδρου. καὶ ἐπειδὴ τὰ φύλλα τοῦ φοίνικος ἐδίδοντο εἰς τοὺς νικητάς, **Pálma**, σημαίνει καὶ νίκην, τιμήν, δόξαν.

Pálma della máno, ἡ παλάμη τῆς χειρός.

Palmáta, ἰδὲ **Spalmáta**.

Palménto, ἀρ. ληνός.

Palméto, ἀρ. φοινικών, φοινικότοπος.

Pálmite, ἀρ. κλῆμα. Λατ.

Palmízio, ἀρ. τὸ δένδρον τοῦ φοίνικος.

Pálmo, ἀρ. σπιθαμή.

Pálo, ἀρ. σκόλοψ, πάσσαλος, παλούκιον.

Palómbo, ἀρ. φάσσα, ἀγριοπεριστέρι. Καὶ εἶδος ἰχθύος, σκυλόψαρον.

Palpábile, κοιν. ψηλαφητός.

Palpánte, κοιν. ὁ ψηλαφῶν.

Palpáre, (pálpo) ψηλαφῶ.

Palpébra, θ. βλέφαρον, ματόφυλλον.

Palpeggiáre, (éggio) ψηλαφίζω.

Palpitaménto, ἀρ. παλμός.

Palpitánte, κοιν. ἀσπαίρων, ὁποῦ τρέμει.

Palpitáre, (pálpito) ἀσπαίρω, τρέμω, πάλλομαι. ἴδιον τῆς καρδίας ὅταν διὰ κανένα πάθος πάλλεται, ἤγουν τρέμει, κινεῖται.

Palpitazióne, θ. παλμός.

Paltóne, ἀρ. πένης, ζήτουλας.

Palúde, θ. καὶ ἀρ. λίμνη.

Paludóso, ἀρ. λιμνώδης.

Palvése, ἰδὲ **Scudo**.

Palústre, κοιν. ἕλειος, λιμνώδης.

Pámpano, ἀρ. κλῆμα, ἀμπελόφυλλον.

Pampinóso, ἀρ. κληματώδης.

Panáce, ἀρ. ἢ **Panacéa**, Ͽ. πανάκεια, χόρτον.

Panáta, Ͽ. ψωμὶ βραστόν. **Panatélla**, ὑποκορ.

Panattiéra, Ͽ. ἀρτοθήκη.

Panattiére, ἀρ. ἀρτοποιός, ψωμάς· καὶ ἀρτοδότης, ἀρτοφύλαξ.

Pánca, Ͽηλ. σκαμνίον.

Páncia, Ͽηλ. κοιλία.

Panciúto, ἀρ. γαστρώδης, κοιλιάρης.

Páncreas, ἀρ. τὸ πάγκρεας, κομμάτιον κρέατος ὅμοιον μὲ τὰς βαλανίδας, περιτηλιγμένον εἰς τὸ μεσεντέριον. **Pancreático**, ἀρ. παγκρεατικός.

Pandétte, Ͽ. πληϑ. πανδέκται, οἱ Νόμοι τοῦ Γουστινιανοῦ.

Pandóra, Ͽ. Πανδώρη, γυνὴ πανθαύμαστος. Λέγουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς ἔστειλε τὴν Πανδώρην εἰς τὴν γῆν μὲ ἓν κιβώτιον, τὸ ὁποῖον ὅταν τὸ ἄνοιξεν ὁ Ἐπιμηθεὺς (**Epiméteo**) αἱ νόσοι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κακὰ, τὰ ὁποῖα ἦσαν κλεισμένα μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ κιβώτιον, διεσπάρθησαν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, ἥτις ἀπέμεινεν εἰς τὸ βάθος. Εἶναι καὶ εἶδος μουσικοῦ ἐργάνου.

Páne, ἀρ. ἄρτος, ψωμίον.

Panegírico, οὐσιας. ἀρ. ἐγκώμιον, λόγος πανηγυρικός. ἐπίϑ. πανηγυρικός.

Panegirísta, ἀρ. ἐγκωμιαστής.

Paneréccio, ἀρ. παρωνυχίς.

Pánia, Ͽηλ. ἰξός.

Paniére, ἀρ. καλάθι.

Pánno, ἀρ. ῥάκος, τζόχα, ῥοῦχον.

Pannócchia, Ͽ. ἀνθήλη, τὸ τριχῶδες ἀστάχυ τοῦ ἀραποσιτίου, κτλ.

Pantáno, ἀρ. τόπος γεμάτος ἀπὸ νερὸν νεκρὸν, καὶ ἀπὸ λάσπην, ὡσὰν λίμνη.

Pantanóso, ἀρ. λιμνώδης, βορβορώδης.

Pantéra, Ͽηλ. ὁ πάνθηρ, θηρίον.

Pantúfola, καὶ **Pantófola**, Ͽ. κρηπὶς, εἶδος ὑποδήματος.

Panzáne, Ͽ. πληϑ. ψεύματα, θωπευτικαὶ φλυαρίαι.

Panziéra, Ͽηλ. θώραξ.

Paonázzo, ἰάνθινον χρῶμα.

Paóne, ἰδὲ **Pagóne**, κτλ.

Pápa, ἀρ. Πάπας.

Papále, κοιν. παπικός.

Papásso, ἀρ. ἱερεὺς. τῶν ψευδοθρησκειῶν.

Papáto, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Πάπα.

Papávero, ἀρ. ἡ μήκων, ἡ παπαροῦνα.

Pápe, παπαὶ, βαβαί.

Paperína, Ͽηλ. γναφάλιον, εἶδος χόρτου.

Pápero, ἀρ. χηνάριον, νέα χήνα.

Papésco, ἀρ. παπικός.

Papíro, ἀρ. πάπυρος, φυτὸν, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἔγραφον οἱ Παλαιοί.

Papísta, ἀρ. Παπιστὴς, ἀκόλουθος τοῦ Πάπα.

Páppa, Ͽ. ψωμὶ βραστὸν μὲ νερὸν, ἢ μὲ ζουμί.

Pappagállo, ἀρ. ψιττακός, παππαγάλλος. (πουλίον τῆς Ἰνδίας.)

Pappáre, (**páppo**) ἀκορέστως τρώγω.

Pappatóre, ἀρ. λαίμαργος.

Parábola, Ͽ. παραβολὴ, ἔτι, φλυαρία.

Paraboláno, ἀρ. φλύαρος.

Parabólico, ἀρ. παραβολικός.

Paradíso, ἀρ. Παράδεισος.

Paradósso, ἀρσεν. πρᾶγμα παράδοξον.

Parafrasáre, (**paráfraso**) ἐξηγῶ μὲ παράφρασιν.

Paráfrasi, Ͽ. παράφρασις, πλατυτέρα ἐξήγησις.

Parafráste, ἀρ. παραφραστής.

Parággio, ἰδὲ **Paragóne**.

Paragonábile, κοιν. παραβλητός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῇ.

Paragonáre, (**paragóno**) συγκρίνω, παραβάλλω.

Paragóne, ἀρσεν. χρυσῖτις, πέτρα, ὅπου δοκιμάζεται τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, ἔτι, σύγκρισις.

Parágrafo, ἀρ. παράγραφος. Κυρίως ἓν ἀπὸ τὰ μέρη, κατὰ τὰ ὁποῖα διαιροῦσι τοὺς νόμους οἱ Νομικοὶ, καὶ σημειώνεται οὕτως §. Καθ' ὁμοίωσιν λέγονται Παράγραφοι τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖται ἕνας Λόγος, ἓν Κεφάλαιον, κτλ.

Paraléllo, ἀρ. σύγκρισις.

Paralléllo, ἐπίϑ. παράλληλος.

Paralisía, Ͽ. παράλυσις.

Paralítico, ἀρ. παραλυτικός.

Paralogísmo, ἀρ. παραλογισμός.

Paraménti, ἀρ. πληϑ. τὰ ἱερὰ ἱμάτια.

Paráre, (**páro**) στολίζω, ἔτι, παρέχω, καὶ ἐμποδίζω, παραιτοῦμαι, καὶ ἀπαντῶ.

Parassíto, ἀρ. παράσιτος. **Parassítico**, παρασιτικός.

Párca, θ. Μοῖρα. πληθ. **Parche**. Κλωθὼ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος. **Clóto, Láchesi, ed Átropo**.
Parcaménte, εὐτελῶς, μετρίως, φειδομένως.
Parcità, θ. εὐτέλεια, φειδωλὴ, μετριότης.
Párco, ἀρ. φειδωλὸς, λιτὸς, μέτριος.
Párco, οὐσιαστ. ἢ κοινότερον **Bárco**, ἀρ. ζωοτροφεῖον, φραγμὸς, τόπος ὅπου φυλάττονται τὰ θηρία.
Párdo, ἰδὲ **Leopárdo**.
Parécchi, ἀρ. καὶ **Parécchie**, θ. πληθ. τινὲς, οὐκ ὀλίγοι.
Pareggiaménto, ἀρ. ἴσωσις.
Pareggiáre, (éggio) ἰσάζω.
Paréglio, ἢ **Parélio**, ἀρ. παρήλιος, νέφος πεφωτισμένον ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, εἰς τρόπον ὥστε φαίνεται Ἥλιος.
Parentádo, ἀρ. καὶ **Parentéla**, θ. συγγένεια.
Parénte, κοιν. συγγενής.
Paréntesi, θ. παρένθεσις.
Parére, ἡγοῦμαι, νομίζω, φαίνομαι. **Mi páre**, μοὶ φαίνεται. **Pájo, pári**, κτλ. ἐνεστώς. **Párvi, parésti**, παρακείμ. **Parúto**, καὶ **Párso**, μετοχή.
Parére, ἀρ. δόξα, γνώμη.
Paréte, καὶ **Paríete**, θηλ. (ἐνίοτε καὶ ἀρ.) τεῖχος.
Pargoleggiáre, (pargoléggio,) νηπιάζω, ποιῶ παιδαριώδη ἔργα.
Pargolézza, καὶ **Pargolità**, θ. νηπιότης.
Párgolo, καὶ **Pargolétto**, ἀρ. παιδίον μικρόν.
Pári, κοιν. ἴσος, ὅμοιος.
Pári, ἐπίρρ. ἴσα. **Del pári**, ἐξ ἴσου.
Paríglia, θ. ἀμοιβή.
Pariménte, ὁμοίως.
Parità, θ. ἰσότης.
Parlamentáre, (énto) δημηγορῶ.
Parlaménto, ἀρ. δημηγορία, λόγος.
Parlánte, κοιν. ὁ λαλῶν, ὁποῖος λαλεῖ, ὁμιλεῖ.
Parláre, οὐσιας. ἀρ. λόγος, ὁμιλία.
Parláre, (párlo) λαλῶ, ὁμιλῶ.
Parláta, θ. λόγος, ὁμιλία.
Parlatóre, ἀρ. λαλητὴς, ῥήτωρ. **Parlatríce**, θηλ.
Parlatúra, καὶ **Parladúra** θ. λαλιά.
Parlético, ἀρ. παράλυσις, ἐκεῖνος ὁ τρόμος, ὃν ἔχουσιν οἱ γέροντες εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς τὰς χεῖρας. **Parlético**, ἐπίθ. ἀρ. παραλυτικός.
Páro, ἰδὲ **Pájo**.
Pároco, ἰδὲ **Parrocchiáno**.
Paróla, θ. λέξις, λόγος.
Parosísmo, καὶ **Parossísmo**, ἀρ. παροξυσμός.
Parricída, ἀρ. πατροκτόνος.
Parricídio, ἀρ. πατροκτονία.
Parrócchia, θ. Ἐκκλησία ἔχουσα τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν τῶν ψυχῶν, παροικία, ἐνορία.
Parrocchiále, κοιν. ὁ τῆς ἐνορίας, ἐνορίτης.
Parrocchiáno, καὶ **Párroco**, ἀρ. ὁ ἱερεὺς, ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν, καὶ φροντίδα τῶν ψυχῶν μιᾶς γειτονίας, ἔτι. **Parrocchiáni**, λέγονται καὶ οἱ κάτοικοι, ὁ λαὸς ἐκείνης τῆς ἐνορίας, ἢ γειτονίας.
Parrúcca, θηλ. φενάκη, πλαστὴ κόμη, περρούκα.
Parrucchétto, ἢ **Parrocchétto**, ἀρ. εἶδος ψιττακοῦ τῆς Ἀμερικῆς.
Parrucchíno, ἀρσεν. μικρὸ περρούκα.
Parsimónia, θ. φειδωλὴ, μετριότης εἰς τὰ ἔξοδα.
Párte, θηλ. μέρος.
Partecipáre, καὶ **Participáre**, (partécipo) μετέχω.
Partécipe, κοιν. μέτοχος.
Parteggiáre, (éggio) εἶμαι μετά τινος, βοηθῶ περισσότερον τὸν ἕνα παρὰ τὸν ἄλλον.
Partenére, ἰδὲ **Appartenére**.
Parténza, θ. ἄφιξις ἀναχώρησις.
Partévole, ἢ **Partíbile**, κοιν. διαιρετὸς, ὅπου δύναται νὰ μοιρασθῇ.
Particélla, θ. μερίς, μόριον.
Participazióne, θ. καὶ **Participaménto**, ἀρ. μέθεξις.
Particípio, ἀρσεν. μετοχή. Λέξις τῆς Γραμμ.
Partícola, θηλ. μερίς.
Particoláre, κοιν. ἐξαίρετος, ἴδιος, μερικός.
Particolareggiáre, καὶ **Particolarizzáre**, (éggio, ἢ ízzo) τὰ καθ' ἕκαστον μετέρχομαι, διηγοῦμαι λεπτομερῶς, μερικῶς διακρίνω.
Particolarità, θ. ἰδιότης, τὸ ἐνικὸν, τὸ μερικόν.
Particolarménte, ἐξαιρέτως.
Partigiáno, ἀρσεν. ὀπαδὸς, βοηθός.
Partigióne, θ. καὶ **Partiménto**, ἀρ. μερισμός.
Partíre, (párto, καὶ partísco) διαιρῶ, μερίζω, μοιράζω, ἔτι, οὐδετ. ἀναχωρῶ, μισεύω.
Partíta, ἰδὲ **Parténza**.
Partitaménte, χωριστὰ, ἕνα πρὸς ἕνα.
Partíto, ἀρ. οὐσιασ. τρόπος, συνθήκη, ὁμολογία, ἐ-

τι, βουλή, απόφασις, ἔτι, κίνδυνος, πέρας, καὶ ἀφορμή. Fémmina di partíto, ἰδὲ Meretríce.

Partíto, ἀρ. διῃρημένος, χωρισμένος, ἔτι, μισευμένος.

Partitóre, ἀρ. μοιραστής.

Partizióne, Θ. μερισμός, μοίρασις,

Párto, ἀρ. τόκος, γέννα.

Partoriénte, Θ. τοκάς, λεχώ, ἐκείνη, ἥτις γεννᾷ, ἢ ἐγέννησε.

Partoríre, (ísco) τίκτω, γεννῶ.

Partoríto, ἀρ. γεννημένος.

Parvità, Θ. μικρότης.

Parúto, μετοχὴ τοῦ ῥήμ. Parére.

Parziále, ἰδὲ Partigiáno.

Parzialeggiáre, (éggio) ἰδὲ Parteggiáre.

Parzialità, Θ. σπουδή, προσπάθεια, προστασία, κλίσις πρὸς τὸ ἓν μέρος.

Parzialménte, σπουδαίως.

Páscere, (pásco) βόσκω, καὶ βόσκομαι, καὶ τρέφω, τρέφομαι.

Pasciménto, ἀρ. βόσκημα, τροφή.

Pasciúto, (ἀπὸ τοῦ Páscere) χορτασμένος.

Pascoláre, (páscolo) ἰδὲ Páscere.

Páscolo, καὶ Pàsco, ἀρσεν. βόσκημα, νομή.

Pásqua, Θ. τὸ Πάσχα. Pasquále, κοιν. καὶ Pasqueréccio, ἀρ. πασχαλικός.

Pasquináta, Θ. στηλιτευτικὸν γράμμα.

Pasquíno, Πασκουΐνος. Ἄγαλμα μαρμάρινον παλαιοῦ τινὸς μονομάχου ἐν Ῥώμῃ, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ σατυρικοί, καὶ κακολόγοι ὑπάγουσι διὰ νυκτός, καὶ κρεμῶσι τὰ στηλιτευτικά των γράμματα, ὀνομαζόμενα Pasquináte. Ἡ ἀρχὴ τούτου τοῦ ἔθους ἀναφέρεται εἰς ἕνα παπουτζῆν Ῥωμάνον, καλούμενον Πασκουΐνον, ὅστις ἦτον ἐπιτηδειότατος χλευαστής, καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἐσυναθροίζοντο ὅλοι οἱ βωμολόχοι καὶ σκῶπται τοῦ καιροῦ του. Μετὰ τὴν θανὴν τούτου, μὴ δυνάμενοι νὰ συναζάζουν πλέον εἰς τὸν ἐργαστήριον, ἔλαβον τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ ἓν παλαιὸν ἄγαλμα, διὰ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ αὐτῶν σκώμματα, καὶ περιγελάσματα καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα ἐκάλεσαν Πασκουΐνον, ἐσυνήθουν δὲ νὰ κολλοῦν κρυφίως εἰς αὐτὸ τὰ σατυρικά των γράμματα. Αὕτη ἡ ἐλευθερία σῴζεται καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐν τῇ Ῥώμῃ. Εἰς τοὺς σατυρικοὺς Διαλόγους ἐδόθη σύντροφος τῷ Πασκουΐνῳ ὁ Μαρφόριος.

Passábile, κοιν. μέτριος.

Passággio, καὶ Passaménto, ἀρ. ἔξοδος, πέρασμα, διάβασις.

Passapórto, ἀρ. ἄδεια διὰ νὰ δύναταί τις νὰ περάσῃ ἐλευθέρως ἀπὸ ἕνα τόπον εἰς ἄλλον, διαβατήριον γράμμα.

Passáre, (pásso) διαβαίνω, ἀπερνῶ.

Passáta Θ. διάβασις.

Passatémpo, ἀρ. ψυχαγωγία, περιδιάβασις, διατριβή.

Passáto, ἀρ. περασμένος.

Passeggiáre, (éggio) περιπατῶ, περιδιαβάζω.

Passeggiáta, Θ. περιπάτησις.

Passeggiére, καὶ Passeggiéro, ἀρ. ὁδίτης, διαβάτης.

Passeggiéro, ἐπίθ. ἀρ. διαβατικός, πρόσκαιρος.

Passéggio, ἀρ. περίπατος, καὶ ὁ τόπος τοῦ περιπάτου.

Pássera, Θ. καὶ Pássere, ἀρ. στρουθός, σπουργίτης, εἶδος πουλίου.

Passíbile, κοιν. παθητός.

Passibilità, Θ. πάθησις.

Passionáre, (passióno) λυπῶ, δίδω πάθος. καὶ οὐδέτερ. πάσχω.

Passionáto, ἀρ. λυπημένος. καὶ ἐμπαθής; ὁ παθητικῶς διακείμενος.

Passióne, θηλ. πάθος.

Passivaménte, παθητικῶς.

Passívo, ἀρ. παθητικός.

Pásso, ἀρ. βῆμα· ἔτι, πέραμα, καὶ μέτρον.

Pásso pásso, βάδην, σιγὰ σιγά.

Pásta, Θ. ζύμη, ζυμάρι.

Pasteggiáre, (pastéggio) κάμνω συμπόσιον.

Pastíccio, ἀρ. ἀρτόκρεας. (παστίτζι.) Pasticciótto, ὑποκορ.

Pastináca, θηλ. σταφυλῖνος, καβοῦτζι, ἢ λαυκί. (ῥίζα·) ἔτι, εἶδος ὀψαρίου.

Pastináre, (pástino) σκάπτω, δουλεύω τὴν γῆν, ἢ τὸ ἀμπέλι. Λατ.

Pásto, ἀρ. φαγητόν, καὶ συμπόσιον.

Pastója, Θ. πέδη, δεσμὸς τῶν ποδῶν.

Pastoràle, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ποιμαντικὴ ῥάβδος, ἡ πατερίτζα.

Pastoràle, κοιν. καὶ Pastoréccio, ἀρ. ποιμαντικός, βοσκικός.

Pastoralménte, ποιμαντικῶς.

Pastóre, ἀρ. ποιμήν, βοσκός,

Pastóso, ἀρσεν. μαλακός.
Pastáme, ἀρ. ὄνομα γενικὸν, περιλαμβάνον ὅλα τὰ ἀπὸ ζυμάρι κατεσκευασμένα φαγητά.
Pastúra, Θ. νομή, βόσκημα.
Pasturáre, (pastúro) ἰδὲ Pascoláre.
Patácca, Θ. μία οὐτιδανὴ μονέδα.
Paténa, Θ. ὁ ἱερὸς δίσκος, τὸ δισκάρι.
Paténte, ἐπίθ. κοιν. ἔκδηλος, φανερός.
Patenteménte, φανερά.
Pateréccio, ἀρ. παρωνυχὶς, πάθος εἰς τὸ νύχι.
Paternále, κοιν. πατρῷος, πάτριος.
Paternaménte, πατρικῶς.
Paternità, Θ. πατρότης.
Patérno, ἀρ. πατρῷος, πατρικός.
Paternóstro, ἀρ. τὸ πάτερ ἡμῶν.
Patético, ἀρ. παθητικὸς, προξενῶν πάθος, παρακινητικὸς, καὶ μελαγχολικός.
Patíbolo, ἀρ. σταυρὸς, φοῦρκα.
Patiménto, ἀρ. λύπη, βάσανον.
Patíre, (patísco) πάσχω. Patíto, μετ.
Pátria, Θηλ. πατρίς.
Patriárca, ἀρ. πατριάρχης.
Patriarcále, κοιν. πατριαρχικός.
Patriarcalménte, πατριαρχικῶς.
Patriarcáto, ἀρ. πατριαρχία.
Patricídia, ἀρ. πατροκτόνος.
Patricídio, ἀρ. πατροκτονία. **Matricídio**, μητροκτονία. **Fratricídio**, ἀδελφοκτονία. **Suicídio**, αὐτοκτονία. **Deicídio**, Θεοκτονία.
Patrígno, ἀρ. ὁ πατρυιός· καὶ **Matrígna**, ἡ μητρυιά.

Patrimoniále, κοιν. πατρῷος.
Património, ἀρ. ἡ πατρῴα οὐσία, ἡ πατρικὴ κληρονομία.
Patríno, ἀρ. ἀνάδοχος.
Pátrio, ἀρ. πάτριος, πατρικός.
Patrízio, ἀρ. εὐπατρίδης.
Patrocináre, (patrocíno, καὶ patrócino) συνηγορῶ, διαυθεντεύω.
Patrocinatóre, ἀρ. καὶ Patrocinánte, κοιν. συνήγορος, διαυθεντευτής.
Patrocínio, ἀρ. συνηγορία, διαυθέντευσις.
Patronímico, ἀρ. πατρωνυμικός.
Patteggiaménto, ἀρ. συνθήκη, σύμβασις, ὁμολογία.
Patteggiáre, (éggio) καὶ **Pattáre**, (pátto) ποιῶ συνθήκην.
Pátto, ἀρ. συνθήκη, ὁμολογία.
Pattúglia, Θ. σπεῖρα, φυλακὴ στρατιωτῶν.
Pattuíre, καὶ Pattovíre, (ísco) ἰδὲ Patteggiáre. **Pattuíto**, καὶ Pattovíto, ὁμολογηθεὶς, συνιβασμένος.
Pattúme, ἀρ. περίψημα, κάθαρμα, ἀπαστρία.
Páve, (Ποιητικὸν) ἀντὶ Téme, φοβεῖται. ἐκ τοῦ Λατ. ῥήμ. Páveo, φοβοῦμαι.
Paventáre, (pavénto) φοβοῦμαι.
Pavénto, οὐσιαστ. ἀρ. φόβος.
Paventóso, ἀρ. καὶ Paventévole, κοιν. φοβητικός.
Pavése, ἀρ. εἶδος ἀσπίδος.
Pávido, ἀρσεν. δειλός.
Paviménto, ἀρ. τὸ ἔδαφος, τὸ πάτωμα.
Pavonázzo, ἰδὲ Paonázzo.

Pavóne, καὶ Paóne, ὁ ταὼς, τὸ παγῶνι. Pavonéssa, Θ.
Pavoneggiársi, (mi pavonéggio) καμαρώνομαι ὡσὰν τὸν παγῶνι.
Paúra, Θηλ. φόβος.
Paurosaménte, μὲ φόβον.
Pauróso, ἀρ. δειλός· καὶ φοβερός.
Páusa, Θ. παῦσις, ἄνεσις.
Pausáre, (páuso) παύω.
Paziénte, κοιν. ὑπομονητικός.
Pazienteménte, καρτερικῶς, ὑπομονητικά.
Paziénza, Θηλ. ὑπομονή.
Pazzaménte, καὶ Pazzescaménte, μανικῶς.
Pazzeggiáre, (éggio) μαίνομαι, κάμνω μωρίας.
Pazzerésco, καὶ Pazzésco, ἐπίθ. ἀρσεν. μωρός.
Pazzía, Θλ. μωρία.
Pázzo, ἀρ. μωρός. Pazzeréllo, ὑποκορ.
Pécca, Θηλ. ἐλάττωμα.
Peccaminóso, ἀρ. φαῦλος, κακός.
Peccánte, κοιν. ὁ ἁμαρτάνων, καὶ ὁ ἔχων ἐλάττωμα, ἐλλειπής.
Peccáre, (pécco) ἁμαρτάνω, σφάλλω.
Peccáto, ἀρ. ἁμάρτημα.
Peccatóre, ἀρ. ἁμαρτωλός. **Peccatríce**, Θηλ.
Pécchia, Θ. μέλισσα.
Péce, Θηλ. πίσσα.
Pécora, ἡ Pecoréllα, Θ. πρόβατον. Pecorína, ὑποκορ.
Pecorággine, Θ. ἀνοησία, ἀγνωσία.
Pecorájo, ἀρ. προβατεὺς, βοσκὸς προβάτων.
Pecoríle, οὐσιαστ. ἀρ. ποίμνιον, τὸ μαντρί.
Pecoríle, κοιν. καὶ Pecoríno, ἀρ. ἐπίθ. προβατικὸς, προβατήσιος.

Pecoróne, ἀρ. ἠλίθιος, ἀναίσθητος, ἄγνωστος.
Peculiáre, κοιν. ἴδιος, ἐξαίρετος, μερικός.
Pecúlio, ἀρ. ἀγέλη, ποίμνη· ἔτι, (Λέξις νομική) τὸ ἰδιόκτητον· ὅσα ἐξουσιάζει, ἢ ἀπόκτησεν ὁ υἱός, ἢ ὁ σκλάβος, καὶ εἶναι ἴδια ἐδικά του.
Pecúnia, θ. ἀργύριον, τὰ ἄσπρα, τὰ χρήματα.
Pecuniále, κοιν. καὶ **Pecuniário**, ἀρ. χρηματικός.
Pecunióso, ἀρ. πλούσιος.
Pedággio, ἀρ. τελώνειον, ὁποῦ πληρώνει τις διὰ νὰ περάσῃ ἀπό τινα τόπον.
Pedagógo, ἀρ. παιδαγωγός. **Pedagoghéssa**, θ. **Pedagógico**, ἀρ. παιδαγωγικός.
Pedále, ἀρ. ὁ στέλεχος, τὸ κορμὶ τοῦ δένδρου.
Pedánte, ἀρ. παιδαγωγός.
Pedantería, θ. ὕθλος, σύνθεμα, ἡ ἐπιτήδευσις, περιεργία παιδαγωγική.
Pedantescaménte, παιδαγωγικῶς.
Pedantésco, ἀρ. παιδαγωγικός.
Pedáta, θηλ. ἴχνος.
Pedéstre, κοιν. πεζός. Λατ.
Pedignóne, ἀρ. χειμέθλον, χιονίστρα, ἤγουν πρίσμα εἰς χεῖρας καὶ πόδας ἀπὸ τὸν χειμῶνα. (Εἰς τὴν Βενετ. λέγ. πληθ. **Bugánze**, θ.)
Pedóne, ἀρσεν. πεζός.
Pegaséo, ἀρ. πηγάσιος.
Pégaso, ἀρ. Πήγασος, ἄλογον πτερωτὸν τοῦ Περσέως.
Péggio, συγκριτ. ἀρ. χειρότερος. Λαμβάνεται καὶ ὡς ἐπίρρημα.
Peggioraménto, ἀρ. χειροτέρισμα.
Peggioráre, (**peggióro**) χειροτερεύω. **Peggioráto**, μετ.
Peggióre, κοιν. χειρότερος.
Peggiorménte, χειρότερα.
Pégno, ἀρσεν. ἐνέχυρον.
Pégola, θ. πίσσα.
Pelacáne, ἀρ. βυρσοδέψης.
Pélago, ἀρ. πέλαγος.
Peláre, (**pélo**) μαδίζω. **Peláto**, μαδισμένος.
Pelatína, θ. ἀλωπεκία, πάθος, διὸ πίπτουσι τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς.
Pélle, θ. δέρμα, πετζί. **Pellicélla**, **Pellicína**, ἢ **Pellícola**, ὑποκορ.
Pellegrinággio, ἀρ. ἀποδημία, ξενιτεία.
Pellegrinánte, κοιν. ὁ ξενιτευόμενος.
Pellegrináre, (**pellegríno**) ξενιτεύομαι.
Pellegrinazióne, θηλ. ἀποδημία.
Pellegríno, ἀρ. ἀποδημητής, ξενιτευόμενος, ταξιδιώτης, περιηγητής, προσκυνητής.
Pellegríno, ἐπιθ. ἀρ. ἐξωτικός, ξένος.
Pellicáno, ἀρ. πελεκάνος, πουλίον τῆς Αἰγύπτου.
Pellíccia, θ. μηλωτή, γοῦνα.
Pelliccíajo, καὶ **Pelliccière**, ἀρσεν. γουνάρης.
Pelliccióne, ἀρσεν. μεγάλη γοῦνα.
Pellicíno, ἀρ. τὸ ἄκρον, τὸ αὐτί, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιάνεται ἓν σακκίον, μία μπάλλα.
Pélo, ἀρ. θρίξ, τρίχα.
Pelóso, ἀρ. τρίχινος, μαλλιαρός.
Péltro, ἀρ. ὁ κασσίτερος, **Stágno raffináto con argénto vivo**.
Pelúria, θ. αἱ κακότριχες, ὁποῦ μένουσιν εἰς τὸ κρέας τῶν μαδισμένων πουλίων, καὶ αἱ πρῶται ἁπαλαὶ τρίχες τῶν ζώων.
Péna, θ. ποινή, τιμωρία. ἔτι, λύπη, καὶ κόπος. **Péna pecuniária**, χρηματικὴ ποινή. **A mála péna**, μετὰ βίας, δυσκόλως.
Penále, κοιν. τιμωρητικός.
Penalità, θ. ποινή, τιμωρία.
Penáre, (**péno**) τιμωροῦμαι. ἔτι, κοπιάζω· ἔτι, μέλλω, ἀργοπορῶ, διατρίβω.
Penáti, ἰδὲ **Deì**.
Pendénte, ἀρ. τόπος, ἢ πρᾶγμα, ὁποῦ κρέμαται. ἔτι, στολίδιον τοῦ λαιμοῦ, καὶ σκολαρίκι.
Pendénte, κοιν. κρεμάμενος.
Péndere, (**péndo**) κρέμαμαι.
Pendévole, κοιν. κρεμαστός.
Pendíce, θηλ. ἀπότομος, κατήφορος.
Pendío, ἀρσεν. τὸ αὐτό.
Péndolo, οὐσιασ. ἀρ. καθετος.
Péndolo, καὶ **Péndulo**, ἐπιθ. ἀρ. κρεμαστός.
Penetrábile, κοιν. διάπορος, διαβατός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ διαπερασθῇ.
Penetrále, ἀρ. μυχός, τὸ πλέον ἀπόκρυφον μέρος τοῦ οἴκου, ἢ τοῦ ναοῦ, τὸ ἄδυτον.
Penetraménto, ἀρ. καὶ **Penetrazióne**, θηλ. εἴσδυσις, διαπέρασις.
Penetránte, κοιν. εἰσδύνων, ὁποῦ διαπερνᾷ.
Penetráre, (**pénetro**) εἰσδύνω, διαβαίνω, διαπερῶ, εἰσβαίνω, εἰσχωρῶ.
Penetratívo, ἀρ. εἰσδυτικός, ἔχων δύναμιν νὰ διαπερᾷ, νὰ ἐμβαίνῃ μέσα. **Uómo penetratívo**, εὐφυής, ὀξύνους, εὐσύνετος ἄνθρωπος.

Penísola, θ. χεῤῥόνησος.
Peniténte, κοιν. μετανοῶν.
Peniténza, θ. μετάνοια.
Penitenziále, κοιν. ἀνήκων εἰς μετάνοιαν.
Penitenziáre, (**peniténzio**) κανονίζω, τιμωρῶ.
Penitenziére, καὶ **Penitenziário**, ἀρ. πνευματικός.
Pénna, θ. πτερόν· ἔτι, κάλαμος, κοντίλι.
Pennácchio, ἰδὲ **Cimiéro**.
Pennelláre, καὶ **Pennelleggiáre**, (**éllo**, **éggio**) ζωγραφίζω.
Pennelláta, θ. κοντιλία.
Pennéllo, ἀρ. γραφίς, τὸ γραφεῖον τῶν ζωγράφων.
Pennóne, ἀρσεν. σημαία, φλάμπουρον.
Pennúto, ἀρ. πτερωτός.
Penosaménte, βαρέως.
Penóso, ἀρ. δεινός, φορτικός, κοπιαστικός.
Pensaménto, ἀρ. καὶ **Pensagióne**, θηλ. μελέτη, λογισμός, στοχασμός.
Pensáre, (**pénso**) διανοῶ, μελετῶ, στοχάζομαι.
Pensáta, οὐσιαστ. θηλ. νόημα, βουλή, στοχασμός.
Pensataménte, βεβουλευμένως, ἐσκεμμένως, στοχαστικά.
Pensatóre, ἀρ. διαλογιζόμενος, ὁ διαλογιστικός. **Pensatríce**, θηλ.
Pensiére, καὶ **Pensiéro**, ἀρ. νόημα, λογισμὸς, στοχασμός.
Pensieróso, ἀρ. σκεπτικός, φροντιστικὸς, γεμάτος στοχασμούς.
Pénsile, κοιν. κρεμαστός, κρεμής.
Pensióne, θ. ἔκτισις, εἰσόδημα, μισθός. **Pensionário**, ἀρ. ὁ ἔχων εἰσόδημα.
Pensóso, ἀρ. ἰδὲ **Pensieróso**.
Pentecóste, πληθυντ. θηλ. ἡ ἁγία Πεντηκοστή.
Pentiménto, ἀρ. μετάνοια.
Pentírsi, (**mi pénto**) μετανοῶ.
Pentíto, μετ. μετανοημένος.
Péntola, θ. χύτρα, τζουκάλιον.
Penúltimo, ἀρ. παρατελευτος, ὁ πρὶν τοῦ ὑστέρου. **Penúltima síllaba**, ἡ παραλήγουσα. **Antepenúltima**, ἡ προπαραλήγουσα:
Penúria, θ. σπανιότης, ἀκρίβεια.
Penuriáre, (**penúrio**) στενοχωροῦμαι, εὑρίσκομαι εἰς ἀπορίαν, εἰς ἔνδειαν.
Penurióso, ἀρ. ἄπορος, πτωχός.
Penzoláre, καὶ **Penzigliáre**, (**pénzolo**, καὶ **penzíglio**) κρέμαμαι μετέωρος.
Pénzolo, ἀρ. μετέωρος, κρεμαστός. **Penzolóne**, καὶ **Penzolóni**, ἐπίῤῥημα.
Pépe, ἀρσεν. πιπέρι.
Per, (πρόθεσις) διά, καὶ ἀντί.
Péra, θ. ἄπιον, τὸ ἀπίδιον.
Percettíbile, κοιν. νοητός.
Percezióne, θ. κατάληψις.
Perché, διατί, διότι.
Perciò, **Perciocchè**, διὰ τοῦτο, διότι.
Percórrere, (**percórro**) διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percóssa, θ. πλῆξις, κτύπημα.
Percósso, ἀρ. πεπληγμένος, κτυπημένος.
Percuótere, (**percuóto**) πλήττω, κτυπῶ, δέρνω. **Percóssi**, παρακείμ.
Percussióne, **Percotitúra**, θ. καὶ **Percotiménto**, ἀρ. πλῆξις, κτύπημα.
Percussóre, ἢ **Percotitóre**, ἀρσεν. πλήκτης, ὅποιος κτυπᾷ.
Percuziénte, καὶ **Percoténte**, κοιν. ὁ παίων, ὅποιος κτυπᾷ, δέρνει.
Perdénte, κοιν. ὅποιος χάνει.
Pérdere, χάνω. (**perdo**) ἐνεστ. **perdéi**, παρακ.
Perdigiórno, ἀρ. ῥᾴθυμος, χασομέρης.
Perdiménto, ἀρ. χάσιμον.
Pérdita, θ. ἀποβολή, χάσιμον, ζημία.
Perdizióne, καὶ **Perdigióne**, θηλ. ἀπώλεια.
Perdonábile, κοιν. συγγνωστός.
Perdonánza, θ. συγγνώμη, συγχώρησις.
Perdonáre, (**perdóno**) συγχωρῶ.
Perdonáto, συγχωρημένος.
Perdóno, ἀρ. συγχώρησις.
Perdúcere, καὶ συγκ. **Perdúrre**, (**perdúco**, ἐνεστ. **perdússi**, παρακ.) προάγω, ὁδηγῶ, φέρω. **Perdótto**, μετ.
Perdurábile, κοιν. διαρκής.
Perdurabilità, θ. διάρκεια. ἔτι, ἰσχυρογνωμία.
Perdurabilménte, ἐπιμόνως, διαρκῶς.
Perduráre, (**perdúro**) διατελῶ, βαστῶ· ἰδὲ καὶ **Duráre**.
Perdurévole, κοιν. διαρκής.
Perdúrre, ἰδὲ **Perdúcere**.
Perdutaménte, ὀλεθρίως.
Perdúto, (παρὰ τοῦ **Pérdere**) χαμένος.
Peregrinággio, ἰδὲ **Pellegrinággio**, κτλ.
Perénne, κοιν. αἴδιος, παντοτινός.
Perentório, ἀρ. ἔσχατος, ὕστερος, ὅρος, **último términe**.

Peréto, ἀρ. τόπος, ὅπου εἶναι πολλαῖς ἀπιδιαῖς.

Perfettaménte, ἐντελῶς.

Persétto, ἀρ. τέλειος, ἐντελής.

Perfezionaménto, ἀρ. τελείωσις.

Perfezionáre, (perfezióno) ποιῶ τέλειον.

Perfezionatívo, ἀρ. ἐξεργαστικός.

Perfezióne, Θ. τελείωσις.

Perficiénte, κοιν. ὁ ἐπιτελῶν φέρων εἰς τελειότητα.

Perfidaménte, παρανόμως ἀπίστως.

Perfídia, Θηλ. ἀπιστία.

Perfidiáre, (perfídio) ἰσχυρογνωμῶ, σκληρύνομαι, πεισματώνω.

Perfidióso, ἀρ. ἰσχυρογνώμων.

Pérfido, ἀρσεν. ἄπιστος.

Perforáre, (perfóro) τρυπῶ. Perforaménto, ἀρ. τρύπημα, καὶ Perforazióne, Θ. τρύπησις.

Per fórza, στανικῶς.

Pergaména, ἰδὲ Cartapécora.

Pérgamo, ἀρσεν. ὁ ἄμβων.

Pergiuráre, ἰδὲ Spergiuráre, κτλ'.

Pérgola, Θ. καὶ Pergoláto. ἀρ. καμάρα κατεσκευασμένη μὲ ξύλα, ὡσὰν σχάρα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν στρώνονται τὰ ἀμπέλια.

Periclitánte, κοιν. ἰδὲ Pericolánte.

Periclitáre, (períclito) κινδυνεύω.

Pericolaménto, ἀρ. κίνδυνος.

Pericolánte, κοιν. ὁ κινδυνεύων, ὅποιος εἶναι εἰς κίνδυνον.

Pericoláre, (perícolo) κινδυνεύω.

Perícolo, ἀρσεν. κίνδυνος.

Pericolosaménte, ἐπικινδύνως, μὲ κίνδυνον.

Pericolóso, ἀρ. κινδυνώδης. Pericolosíssimo, ὑπερϑ.

Perifrasáre, (fráso) ἐξηγῶ μὲ περίφρασιν, con circonlocuzióne.

Perífrasi, Θηλ. περίφρασις.

Períglio, ἀρ. κίνδυνος.

Perigliόso, ἀρ. κινδυνώδης.

Perímetro, ἀρ. περίμετρον.

Periodicaménte, περιοδικῶς.

Periódico, ἀρ. περιοδικός.

Período, ἀρσεν. ἡ περίοδος.

Peripatético, ἀρσεν. περιπατητικός.

Períre, (perísco) ἀπόλλυμαι, χάνομαι.

Peritánza, Θ. ἐντροπή. (ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ).

Peritársi, (io mi périto) εἶμαι δειλός, δὲν ἔχω τόλμην, ἐντρέπομαι· ὅϑεν, Peritóso, ἀρ. ἐντροπαλός.

Períto, ἀρσεν. ἔμπειρος.

Períto, μετ. ἀπὸ τοῦ Períre.

Peritonéo, ἀρ. τὸ περιτόναιον, ἡ περὶ τὰ ἔντερα μεμβράνα.

Perízia, Θ. ἐμπειρία.

Pérla, Θηλ. μαργαρίτης.

Per l' addiétro, εἰς τὸ ἀπερασμένον.

Per l' avvenire, εἰς τὸ ἐρχόμενον.

Per lo méno, κἂν, τοὐλάχιστον.

Per lo più, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Per l' oppósto, ἐξ ἐναντίας.

Permalóso, ἀρ. χαλεπός, ὅποιος δυσχεραίνεται εἰς κάϑε παραμικρόν τι, καὶ τὸ ὑπολαμβάνει εἰς κακόν, ἀγανακτικός, δύσκολος.

Permanénte, κοιν. ἐπίμονος, σταϑερός, ὁποῦ βαστᾷ.

Permanénza, Θ. ἐπιμονής, διαμονή.

Permanére, (permángo) ἐμμένω, μένω σταϑερός, βαστῶ.

Permanévole, κοιν. καὶ Permansívo, ἀρ. διαρκής. ἰδὲ Permanénte.

Permésso, ἀρσεν. συγχωρημένος, παραχωρημένος.

Perméttere, (permétto) συγχωρῶ, παραχωρῶ.

Permischiáre, (permíschio) ἰδὲ Mescoláre.

Permissióne, Θ. παραχώρησις.

Permissivaménte, παραχωρητικῶς.

Permissívo, καὶ Permessívo, ἀρ. παραχωρητικός.

Permistióne, Θ. ἀνάμιξις. ἰδὲ καὶ Mescoláuza.

Pérmuta, Θ. καὶ Permutaménto, ἀρ. ἀλλαγή, ἀλλαξία.

Permutábile, κοιν. διαλλακτός· ἰδὲ καὶ Mutábile.

Permutáre, (pérmuto) ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξίαν.

Permutazióne, Θ. ἀλλαξία.

Perníce, Θ. πέρδιξ.

Perniziόso, καὶ Perniciόso, ἀρ. ὀλέϑριος, βλαβερός.

Pérno, ἀρ. ἄξων, ξύλον, ἢ σίδηρον, ὁλόγυρα εἰς τὸ ὁποῖον στρέφονται τὰ πράγματα, στροφίδι.

Pernottáre, (pernótto) νυκτερεύω, ἀγρυπνῶ δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Péro, ἀρ. ἀπιδιά, τὸ δένδρον· καὶ Péra, Θηλ. τὸ ἀπίδι.

Però, διὰ τοῦτο, ὅμως. Perocchè, διότι.

Peroráre, (péroro) τελειώνω τὸν λόγον, τὴν ὁμιλίαν· ἔτι, δημηγορῶ.

Perpendicoláre, ἐπίϑ. κοιν. κάϑετος.

Perpendicolarménte, κατὰ κάθετον.

Perpendícolo, ἀρ. οὐσιαστ. κάθετος.

Perpetuagióne, καὶ Perpetualità, Ͽ. αἰδιότης.

Perpetualménte, καὶ Perpetuaménte, πάντοτε.

Perpetuáre, (perpétuo) αἰδίζω, ποιῶ αἴδιον, παντοτινόν.

Perpetuità, καὶ Perpetuazióne, Ͽ. αἰδιότης.

Perpétuo, ἀρ. παντοτινός.

Perplessità, Ͽ. ἀπορία, ἀμφιβολία, πλοκή.

Perplésso, ἀρ. ἄπορος, ἀμφίβολος.

Perrúcca, ἰδὲ Parrúcca.

Pérsa, Ͽ. ἰδὲ Majorána.

Persecutóre, ἀρ. διώκτης. Persecutríce, Ͽηλ.

Persecuzióne, καὶ Perseguitazióne, Ͽηλ. καὶ Perséguito, ἀρσεν. δίωξις, διωγμός.

Perseguíre, καὶ Perseguitáre, (ísco, καὶ perséguito) διώκω, κατατρέχω, κυνηγῶ. Perseguíto, καὶ Perseguitáto, μετ.

Perseveránte, κοιν. ὁ διαμένων, ὁποῖος προσκαρτερεῖ.

Perseveranteménte, καρτερικῶς, σταθερᾷ.

Perseveránza, καὶ Perseverazióne, Ͽηλ. διαμονή, προσκαρτερία.

Perseveráre, (persévero) ἐμμένω, προσκαρτερῶ, μένω σταθερός.

Pérsica, ἰδὲ Pésca. καὶ Pérsico, ἰδὲ Pésco.

Persístere, (persísto) διαρκῶ, διαμμένω. Persistíto, μετ.

Pérso, ἢ Perdúto, χαμένος. μετοχὴ τοῦ Pérdere.

Persóna, Ͽηλ. πρόσωπον· ἔτι, σῶμα, καὶ ζωή.

Personággio, ἀρ. ἄνθρωπος ὑψηλῆς τάξεως· ἔτι, ἁπλῶς, ἄνθρωπος, πρόσωπον, ὡς τὸ Persóna· ἔτι, Personággi, τὰ πρόσωπα τῆς Κωμῳδίας.

Personále, κοιν. προσωπικός.

Personalità, Ͽηλ. τὸ προσωπικόν, τὸ πρόσωπον.

Personalménte, αὐτοπροσώπως, προσωπικῶς.

Perspicáce, κοιν. ὀξυδερκής, βλέπων ὀξέως, ὀξύς.

Perspicaceménte, ὀξυδερκῶς.

Perspicacità, καὶ Perspicácia, Ͽ. ὀξυδέρκεια.

Perspirazióne, Ͽ. διαπνοή.

Persuadére, (persuádo) πείθω. Persuáso, πεπεισμένος. Persuasíssimo, ὑπερϿ.

Persuadévole, Persuasíbile, κοιν. Persuasívo, ἀρ. πειστικός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ πείθῃ.

Persuasióne, Ͽηλ. πειθώ, κατάπεισις.

Persuasóre, ἀρ. παρακινητής.

Per témpo, ταχύ, ὡς τάχιστα. Per tempíssimo, πολλὰ ταχύ.

Pertenére, ἰδὲ Appartenére.

Pértica, Ͽηλ. χάμαξ, τὸ χαμάκιον, ξύλον μακρόν, ὀργυιά.

Pertináce, κοιν. ἰσχυρογνώμων, αὐθάδης, πεισματάρης.

Pertinaceménte, δυσπείστως, πεισματικά.

Pertinácia, καὶ Pertinacità, Ͽ. ἰσχυρογνωμία, πεῖσμα.

Pertinénte, ἢ Pertenénte, κοιν. προσήκων.

Pertinénza, Ͽ. τὸ προσῆκον.

Pertugiáre, (úgio) τρυπῶ.

Pertúgio, ἀρ. ὀπή, τρῆμα, τρύπα.

Perturbaménto, ἀρ. ταραχή.

Perturbáre, (pertúrbo) ταράττω, συγχύζω. Perturbáto, μετ.

Perturbatóre, ἀρ. ταρακτής.

Perturbazióne, Ͽ. ταραχή.

Per tútto, πανταχοῦ.

Perveniménto, ἀρ. ἄφιξις, φθάσιμον.

Perveníre, (pervéngo) ἔρχομαι, φθάνω εἰς τόπον. Pervenúto, φερμένος, φθασμένος.

Perversaménte, κακῶς, διεστραμμένα.

Perversáre, (vérso) μαίνομαι· ἔτι, λοιδορῶ, ὑβρίζω.

Perversióne, ἢ Perversità, Ͽ. κακία, διαστροφή, κακοτροπία.

Pervérso, ἀρ. πονηρός, διεστραμμένος.

Pervértere, καὶ Pervertíre, (pervérto, καὶ pervertísco) διαστρέφω, ἀφανίζω, βάνω ἄνω κάτω.

Pervertíto, ἀρ. ἀναποδογυρισμένος, διεστραμμένος.

Perúggine, ἀρ. ἀπίδιον ἄγριον. (ἀχλάδι).

Pervicácia, ἰδὲ Pertinácia.

Pérvio, ἀρ. διαβατός, εὐκρολοδιάβατος, εὔκολος.

Pesaménto, ἀρ. στάθμησις, ζυγίασις.

Pesamóndi, ἀρ. φλύαρος, κομπαστής.

Pesánte, κοιν. βαρύς.

Pesantézza, Ͽ. βάρος, βαρύτης.

Pesanteménte, φορτικῶς, βαρέως.

Pesáre, (péso) βαρῶ, ζυγιάζω.

Pesataménte, πεφυλαγμένως, φρονίμως.
Pesáto, ἀρ. ζυγιασμένος. Μεταφ. συνετὸς, φρόνιμος.
Pesatóre, ἀρ. ζυγιαστής.
Pésca, θηλ. ῥοδάκινον.
Pescagióne, καὶ Pésca, θ. ἀλίευσις, ψάρευσις.
Pescáre, (pésco) ἀλιεύω, ψαρεύω.
Pescatóre, ἀρ. ἀλιεὺς, ψαράς. Pescatríce, θηλ.
Pésce, ἀρσεν. ἰχθὺς, ψάρι.
Pescheria, θ. ἰχθυοπωλεῖον.
Peschiéra, θηλ. ἰχθυοτροφεῖον, λίμνη, ὅπου φυλάττονται ψάρια.
Pesciajuólo, καὶ Pescivéndolo, ἀρσεν. ἰχθυοπώλης ὁποῦ πωλεῖ τὰ ψάρια.
Pescína, ἰδὲ Peschiéra.
Pesciolíno, ἀρ. ὑποκορ. ἰχθύδιον, ψαράκι.
Pésco, ἀρ. ῥοδακινιά, δένδρ.
Péso, ἀρ. βάρος. καὶ τὸ βαρύδι τῶν ζυγίων.
Pésolo, ἢ Pesolóne, ἰδὲ Pénzolo.
Pessimaménte, κάκιστα.
Pessimità, θ. μοχθηρία.
Péssimo, ἀρ. κάκιστος.
Pésta, θ. ἡ πατημένη στράτα, καὶ τὸ ἴχνος, ἡ πατηματιά.
Pestaménto, ἀρ. κατακάτημα, κοπάνισμα.
Pestáre, (pésto) κοπανίζω. Pestáto, καὶ Pésto, κοπανισμένος.
Pestatójo, καὶ Pestéllo, ἀρ. κόπανον.
Péste, θ. λοιμός, θανατικόν, πανοῦκλα· ἔτι, δυσωδία.
Pestífero, ἀρ. Pestilénte, κοιν. λοιμώδης, θανατοποιός.
Pestilénza, θ. ἰδὲ Péste.
Pestilenziále, κοιν. καὶ Pestilenzióso, ἀρ. λοιμώδης.
Pestío, ἰδὲ Pestaménto.
Pésto, ἀρ. κοπανισμένος.
Petizióne, θ. αἴτησις, ζήτημα.
Péto, ἀρσεν. πορδή.
Petrigno, καὶ Petríno, ἀρ. λίθινος.
Petrosellíno, Petroséllo, ἰδὲ Prezzémolo.
Petróso, ἀρσεν. πετρώδης.
Pettáta, θ. πληγή, κτύπημα εἰς τὸ στῆθος.
Pettégola, θ. γυναικάριον, ποταπή, καὶ φλύαρος γυνή.
Pettiéra, θηλ. ἰδὲ Pettoràle, οὐσιαστ.
Pettignóne, ἀρ. ἥβη, τὰ περὶ τὸ αἰδοῖον, κοινῶς τὸ κτένι.
Pettinágnolo, ἀρσεν. κτενοποιός.
Pettináre, (péttino) κτενίζω. Pettináto, κτενισμένος.
Péttine, ἀρσεν. τὸ κτένι.
Pettiniéra, θ. κτενοθήκη.
Pétto, ἀρσεν. στῆθος.
Pettoràle, οὐσιαστ. ἀρ. περιστήθιον· καὶ ἐπίθ. κοιν. στηθικός, τοῦ στήθους.
Pettoreggiáre, (éggio) κτυπῶ στῆθος μὲ στῆθος.
Pettorúto, ἀρ. πλατύστερνος, στερνώδης, στηθάτος.
Petulánte, κοιν. αὐθάδης, ἀδιάντροπος. Λατ.
Petulánza, θ. αὐθάδεια, ἀδιαντροπία.
Peveráda, θ. τὸ νερόν, ἢ ὁ ζωμός, ἐν ᾧ ἐψήθη κρέας, ἢ τοιοῦτόν τι.
Pévere, ἰδὲ Pépe.
Pézza, θ. κομμάτι πανί. καὶ τὸ ἀκέραιον, τὸ ὅλον εἴλημα πανίου, τζόχας, κτλ'. Gran pézza, ἢ buóna pézza, κτλ'. πολὺς καιρός.
Pezzénte, κοιν. ψωμοζήτης.
Pézzo, ἀρ. κομμάτι. Pezzétto, ἢ Pezzuólo, ὑποκορ. Un pézzo, ἢ gran pézzo, κτλ'. πολὺς καιρός.
Pezzuóla, θ. ἰδὲ Fazzolétto, καὶ Moccichíno.
Piacénte, κοιν. ἀρέσκων.
Piacére, οὐσιαστ. ἀρ. ἡδονή· ἔτι, θέλησις, ὄρεξις, ἔτι, χάρις.
Piacére, (piáccio) ἀρέσκω, ἀρέσω. Piácqui, piacésti, κτλ'. παρακείμ. Piaciúto, μετοχή.
Piacévole, κοιν. πρᾶος, εὐπροσήγορος· ἔτι, χαρίεις, ἀρεστὸς, νόστιμος.
Piacevoleggiáre, (éggio) λέγω ἀστεῖα, χωρατεύω.
Piacevolézza, θηλ. εὐπροσηγορία, ἀστειότης· ἔτι, πρᾶγμα ἀρεστόν.
Piacevolménte, πράως, γλυκᾶ, νόστιμα.
Piaciménto, ἀρ. ἡδονή, θέλημα, ὄρεξις.
Piaciúto, μετοχ. τοῦ Piacére Ῥήματος.
Piága, θ. ἕλκος, πληγή.
Piagáre, (piágo) πληγώνω.
Piagáto, ἀρ. πληγωμένος.
Piággia, θ. λόφος. ἔτι, αἰγιαλός. Ποιητ. καὶ θε τόπος.
Piaggiáre, (ággio) κολακεύω.
Piaggiatóre, ἀρσεν. κόλαξ.
Piágnere, ἰδὲ Piángere, κτλ'.
Piagnistéo, καὶ Piagnistéro, ἀρ. θρῆνος πολλῶν ὁμοῦ.
Piagnucoláre, (piagnúcolo) κλαίω ὀλίγον.
Piálla, θ. ξυάλη, πλάνια, τὸ ῥουχάνι τῶν ξυλουργῶν. (Οἱ Βενετ. Piána).
Pialláre, (piállo) ξέω, πελεκῶ, (ῥουκανίζω).
Pialláta, θ. ξέσις, λείωσις, ὁμαλισμός.

Piaménte, εὐσεβῶς.
Pianaménte, σιγᾶ, ἥσυχα.
Pianáre, (**piáno**) ὁμαλίζω, κάμνω λεῖον, ἴσιον.
Pianélla, ἰδὲ **Pantúfola**.
Pianéta, ἀρσεν. πλανήτης. Κρόνος, Ζεὺς, Ἄρης, Ἥλιος, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη. **Satúrno**, **Gióve**, **Márte**, **Sóle**, **Vénere**, **Mercúrio**, **Lúna**.
Pianéta, θ. τὸ φελόνι.
Pianézza, θ. πεδιὰς, πεδιάδα· ἔτι, ὁμαλότης.
Piangénte, ἢ **Piagnénte**, ὁ κλαίων, ἡ κλαίουσα.
Piángere, ἢ **Piágnere**, (**piángo**, ἢ **piágno**) κλαίω. **Piánsi**, **Piangésti**, κτλ. παρακ. **Piánto**, μετ.
Piangévole, κοιν. ἐλεεινὸς, ἀξιοδάκρυτος.
Piangevolménte, θρηνωδῶς.
Piangiménto, ἀρ. κλαυθμός.
Piangitóre, ἀρ. ὁ κλαίων. **Piangitríce**, θηλ.
Piáno, ἀρ. καὶ **Pianúra**, θ. πεδίον, πεδιάδα. **Figúra piána**, ἐπίπεδον σχῆμα.
Piáno, ἐπίθ. ὁμαλὸς, ἴσος.
Piáno, καὶ **pián piáno**, ἐπίῤῥ. σιγᾶ, ἀγάλια, μὲ χαμηλὴν φωνήν.
Piánta, θηλ. φυτόν· ἔτι, ταρσὸς, τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ποδὸς, ἡ πατοῦνα. **Pianterélla**, ἢ **Pianticélla**, ὑποκορ.
Piantággine, θηλ. ἀρνόγλωσσον, τὸ πεντάνευρον, χόρτον.
Piantagióne, θ. καὶ **Piantaménto**, ἀρ. φύτευσις.
Piantanimále, ἀρ. ζωόφυτον.
Piantáre, (**piánto**) φυτεύω. **Piantáto**, πεφυτευμένος.
Piantatóre, ἀρ. φυτευτής.
Piantazióne, θ. φύτευσις.
Piánto, ἀρσεν. κλαυθμός.
Pianúra, θηλ. πεδίον, πεδιάδα.
Piástra, θ. πέταλον· ἔτι, τὸ γρόσι, μονέδα· ἔτι, θώραξ.
Piatíre, (**ísco**) κρισολογῶ, φιλονεικῶ.
Piatitóre, ἀρ. κρισολόγος, φιλόνεικος.
Piáto, ἀρσεν. ἰδὲ **Líte**.
Piátto, ἀρ. παροψὶς, πινάκι, εἰς τὸ ὁποῖον φέρονται εἰς τὴν τράπεζαν τὰ φαγητά. Λέγεται καὶ **Piattéllo**, καὶ **Tondíno**.
Piátto, ἐπίθ. ἀρ. κρυπτός· ἔτι, ὁμαλὸς, ἴσιος.
Piáttola, θ. πολυπόδι, εἶδος ψεῖρας. **Piattolóso**, ἀρ. ῥυπαρὸς, ψειριασμένος.
Piattonáre, (**piattóno**) κτυπῶ διπλαριαῖς μὲ τὸ σπαθί.
Piattonáta, θ. διπλαριά.
Piázza, θ. πλατεία, ἀγορὰ, παζάρι.
Píca, θηλ. κίσσα, πουλίον.
Pícca, θ. δόρυ· ἔτι, **Gára**, ἰδὲ τοῦτο.
Piccánte, ἰδὲ **Frizzánte**.
Piccáre, (**pícco**) νύττω, ἀγκυλόνω. Μεταφ. βλάπτω μὲ λόγους. **Piccársi d' alcúna cósa**: σημαίνει τὸ νὰ προτείνεταί τις ὅτι ἔχει δύναμιν, καὶ εἶναι ἔμπειρος εἰς πρᾶγμα τι. **Piccarsi d' alcúna cósa con alcúno**: ἔρχομαι εἰς φιλονεικίαν μετά τινος ἐξ αἰτίας τινός. **Piccáre**, λέγεται καὶ διὰ τὸ κρασὶ ὅταν δάκνῃ, ἢ ἀγκυλώνῃ. **Víno piccánte**.
Picchiáre, (**pícchio**) κρούω, κτυπῶ.
Picchiáta, θ. **Pícchio**, καὶ **Picchiaménto**, ἀρ. κροῦσις, κτύπημα.
Picciolézza, θ. μικρότης.
Pícciolo, ἀρ. μικρός. **Piccíno**, καὶ **Piccinino**, κτλ. ὑποκορ.
Piccióne, ἀρ. περιστέρι.
Picciuólo, ἀρ. τὸ ποδίον, τὸ ποδαράκι, μανίκι τῶν πωρικῶν, καὶ ἄλλων.
Piccolézza, θ. μικρότης.
Píccolo, ἀρ. μικρός· **Piccolíno**, **Piccoléllo**, κτλ. ὑποκορ.
Pidocchiería, θ. ῥυπαρία, ἄκρα φιλαργυρία.
Pidócchio, ἀρ. ὁ φθεὶρ, ψεῖρα.
Pidocchióso, ἀρ. ψειριάρης.
Piéde, καὶ συγκοπ. **Piè**, ἀρ. ποῦς, ποδάρι.
Piedestállo, καὶ **Piedistállo**, ἀρ. στυλοβάτης, ἡ βάσις τοῦ στύλου.
Piéga, θηλ. καὶ **Piegaménto**, ἀρ. δίπλα, δίπλωσις.
Piegáre, (**piégo**) κάμπτω, κλίνω, διπλώνω, λυγίζω. **Piegáto**, διπλωμένος.
Piegatúra, ἰδὲ **Piéga**.
Pieghévole, κοιν. λυγιστὸς, εὐκολολύγιστος.
Piégo, ἰδὲ **Plíco**.
Piéna, θ. πλημμύρα.
Pienaménte, ὅλως, παντελῶς.
Pienézza, καὶ **Pienitúdine**, θ. πλήρωμα, γέμισις.
Piéno, ἀρ. πλήρης, γεμάτος. **In pién pópolo, in pién consíglio**, ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων, δημοσίως.
Pietà, θ. εὐσέβεια· ἔτι, ἔλεος, εὐσπλαγχνία.

Pietánza, Θ. τὸ παρατιθέμενον φαγητόν.
Pietosaménte, ἐλεεινῶς, σπλαγχνικά.
Pietóso, ἀρ. εὔσπλαγχνος. ἔτι, εὐσεβής.
Piétra, Θ. λίθος, πέτρα.
Pietráta, Θ. λιθοβολία.
Pietrificáre, (pietrífico) εἰς πέτραν μεταβάλλω.
Pietrificáto, μεταβαλμένος εἰς πέτραν.
Pietróso, καὶ Petróso, ἀρ. πετρώδης.
Pietrúzza, Θ. λιθάριον, μικρὴ πέτρα.
Piéve, Θ. παροικία, ἐνορία.
Pieviále, ἰδὲ Piviále.
Píffero, ἀρσεν. αὐλός.
Piggioráre, ἰδὲ Peggioráre, κτλ.
Pigiáre, (pígio) πιέζω, πατῶ.
Pigionále, κοιν. ὅποιος κρατεῖ ὀσπήτιον μὲ τὸ νοῖκι.
Pigióne, Θηλ. τὸ νοῖκι.
Pigliáre, (píglio) λαμβάνω, πέρνω, πιάνω.
Pigliáto, μετοχή.
Pigméo, ἀρ. πυγμαῖος, νάνος. Οἱ Πυγμαῖοι, ἔθνος τῆς Ἰνδίας.
Pignátta, Θ. καὶ Pignátto, ἀρσεν. ἰδὲ Pentola.
Pígnere, (pígno) ἀντὶ τοῦ Spígnere, ἀμπώθω, σπρώχνω· ἔτι, ζωγραφίζω.
Pigoláre, (pígolo) πιππίζω, ὡς τὰ μικρὰ πουλία.
Pigraménte, ἀρ. ἀργῶς.
Pigrézza, καὶ Pigrízia, Θ. ἀργία, ὀκνηρία.
Pígro, ἀρ. ἀργός, ὀκνός.
Piíssimo, ἀρ. εὐσεβέστατος.
Pila, Θ. στήλη· ἔτι, ἴγδη, τὸ γουδὶ, καὶ ἀγγεῖον πέτρινον, ὁποῦ νὰ βαστᾷ, ἢ νὰ δέχεται νερόν.
Pilástro, ἀρσεν. στύλος.
Pílatro, ἀρ. ὑπέρικον, χόρτον ἰατρικόν· ἔτι, πύρεθρον· ῥίζα χόρτου, ὠφέλιμος εἰς πονόδοντα. Λέγεται καὶ Radíce di Sánta Apollónia.
Píllola, καὶ Píllora, Θ. καταπότιον, τὰ ἰατρικὰ χάπια.
Pillottáre, (pillótto) λαρδώνω, στάζω λαρδὶ, ἢ βούτυρον ἐπάνω εἰς τὸ ψητόν.
Pilórcio, ἰδὲ Spilórcio.
Pilóta, καὶ Pilóto, ἀρ. πρωράτης, ὁ κυβερνήτης τῆς πλώρης.
Piluccáre, (pilúcco) κυρίως τρώγω τζιμπορολογῶντας τὸ σταφύλι.
Pimméo, ἰδὲ Pigméo.
Pína, Θηλ. ὁ καρπὸς τῆς πεύκης.
Píngere, ζωγραφίζω· ἔτι, ἀμπώθω, σπρώχνω· Píngo, ἐνεστώς. Pínsi, Παρακ. Pínto, μετ.
Píngue, κοιν. παχύς.
Pinguédine, Θ. παχύτης.
Píno, ἀρ. πίτυς, πεῦκος, δένδρον.
Pínta, Θ. ὤθησις, ἄμπωξις.
Pínto, μετ. παρὰ τοῦ Pígnere.
Pintóre, ἀρ. ζωγράφος. Pintúra, Θ. ζωγραφία.
Pío, ἀρ. εὐσεβής· ἔτι, ἐλεήμων, εὔσπλαγχνος.
Pióggia, Θηλ. βροχή.
Piombáre, (piómbo) ἀνταποκρίνομαι μὲ τὴν στάθμην· ἔτι, πίπτω ὁρμητικῶς ἀπὸ τὸ ὕψος.
Piombáto, καὶ Piombíno, ἀρσεν. μολύβδινος.
Piombíno, ἀρ. στάθμη, βολὶς, σχοινίον ἔχον μολύβιον κρεμάμενον, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦσι τάθη, καὶ ἰσάζουσι τὰ ξύλα, κτλ.
Piómbo, ἀρ. ὁ μόλυβδος, τὸ μολύβι.
Piombóso, ἀρ. μολύβδινος, βαρύς.
Pióppo, ἀρ. αἴγειρος, δένδρ.
Pióta, Θ. ὁ ταρσὸς τοῦ ποδὸς, πατοῦνα, Piánta del piéde· ἔτι, βῶλος γῆς μὲ χόρτα.
Piováno, ἰδὲ Parrocchiáno· καὶ Piovanáto, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Πιοβάνου· παρὰ τοῦ Piéve, ἰδὲ τοῦτο.
Piováno, ἐπίΘ. ἀρ. ὡς τὸ, ácqua piována, Θ. βροχινὸν νερόν.
Pióvere, pióve, βρέχει. Ha piovúto,
Piovigginare, καὶ Pioveggináre, pioviggína, ψιχαλίζει.
Piovóso, ἀρσεν. βροχερός.
Piovúto, μετ. παρὰ τοῦ Pióvere.
Pipistréllo, ἀρ. νυκτερίς.
Pípita, Θ. κλῶσμα νευρῶδες, ἢ πετζὶ σιμὰ εἰς τὰ ὀνύχια. (Οἱ Bevet. Bussía.) ἔτι πάθος εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πουλίων.
Pippióne, ἀρ. περιστέρι νέον.
Pira, Θ. πυρὰ, τὰ ξύλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔκαιον οἱ Παλαιοὶ τοὺς νεκρούς.
Piramidále, κοιν. καὶ Piramidáto, ἀρ. πυραμιδοειδής. Piramidalménte, δίκην πυραμίδος.
Pirámide, Θηλ. πυραμίς.
Piratería, Θ. πειρατεία.
Pirático, ἀρ. πειρατικός.
Piráto, ἀρ. πειρατής, κουρσάρος. Λατ.
Pirománte, ἀρ. πυρομάντης.
Piromanzía, Θ. πυρομαντεία.

Piròpo, ἀρ. εἶδος λίθου πολυτίμου.
Piscio, ἀρ. τὸ οὖρος, τὸ κάτουρον.
Pisciáre, (**piscio**) κατουρῶ.
Piscína, θ. κολυμβήθρα. ἰδὲ καὶ **Peschiéra**.
Pisèllo, ἀρ. πίσον, (ἀρακάς.) ὄσπριον.
Pispigliáre, (**pispíglio**) ψιθυρίζω.
Píssside, θηλ. πυξίς.
Pistácchio, ἀρ. πιστάκιον. τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπός.
Pistágna, ἰδὲ **Fálda**.
Pístola, θηλ. ἐπιστολή.
Pistóla, θηλ. ἡ πιστόλα.
Pistóre, ἀρ. ἀρτοποιός.
Pitáffio, ἀρ. ἐπιτάφιον.
Pitále, ἰδὲ **Cántero**.
Pitoccáre, (**pitócco**) ψωμοζητῶ.
Pitócco, ἀρ. ψωμοζήτης.
Pittóre, ἀρ. ζωγράφος. **Pittríce**, θηλ.
Pittoresco, ἀρ. ζωγραφικός.
Pittúra, θ. ζωγραφία.
Pitturáre, (**pittúro**) ζωγραφίζω.
Pituíta, θ. φλέγμα. Λατ.
Pituitóso, ἀρ. φλεγματώδης.
Più, ἐπίῤῥ. πλέον.
Píva, θηλ. αὐλός.
Piviále, καὶ, **Pieviále**, ἀρ. φελώνιον τοῦ ἱερέως.
Piúma, θηλ. πτερόν.
Piumáccio, ἰδὲ **Primáccio**.
Piumáto, ἀρ. πτερωτὸς, σκεπασμένος ἀπὸ πτερά.
Più présto, καὶ **Più tósto**, ἢ **Piuttósto**, μᾶλλον.
Pizzicágnolo, ἀρ. ταριχοπώλης, μπακάλης. (Οἱ Βενετοὶ **Luganeghér**.)
Pizzicáre, (**pízzico**) τζιμπῶ.
Pízzico, καὶ **Pizzicótto**, ἀρσεν. δράξ, ὅσον λαμβάνει τις τοῖς πέντε ἄκροις δακτύλοις, ὡς λαμβάνεται τὸ ἅλας, τὸ πιπέρι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. (τζιμπηματία).
Pizzicóre, ἰδὲ **Prurito**.
Placábile, κοιν. εὐδιάλλακτος, ὅποιος εὐκόλως καταπραΰνεται, εἰρηνεύει.
Placabilménte, πρᾴως, ἐξιλασμένως.
Placaménto, ἀρ. ἐξίλασμα, εἰρήνευσις.
Placáre, (**pláco**) καταπραΰνω.
Placáto, ἀρ. καταπραϋμένος.
Placidaménte, ἡσύχως.
Placidézza, καὶ **Placidità**, θ. ἡμερότης, πρᾳότης.
Plácido, ἀρσεν. πρᾷος, ἥσυχος.
Plácito, ἀρ. ἀρεστόν· ἔτι, ἐγκληματικὴ διαδικασία.
Plága, θηλ. κλίμα, χώρα. Λατ.
Plátano, ἀρσεν. πλάτανος, δένδρον.
Plausíbile, κοιν. ἄξιος κρότου, ἀξιέπαινος.
Pláuso, ἀρ. κρότος.
Plaústro, ἀρ. ἅμαξα. Λατ.
Plébe, καὶ **Plebáglia**, θηλ. ὁ ὄχλος, ὁ κοινὸς λαός.
Plebejaménte, δημοτικῶς.
Plébeo, καὶ **Plebéjo**, ἀρ. δημοτικός, χυδαῖος.
Plenário, ἰδὲ **Piéno**.
Plenilúnio, ἀρ. πανσέληνον.
Plenipotenziário, ἀρ. διαιτητής, πληρεξούσιος.
Plenitúdine, θ. ἰδὲ **Pienézza**.
Pleonásmo, ἀρ. πλεονασμός.
Pléttro, ἀρσεν. πλῆκτρον, τὸ δοξάρι τῆς κιθάρας. Λατ.
Plíade, θ. πληθ. αἱ πλειάδες, τὰ ἑπτὰ ἄστρα, τὰ ὁποῖα φαίνονται μεταξὺ τοῦ Ταύρου, καὶ τοῦ Κριτοῦ.
Plíco, ἀρ. φάκελος, ποσότης ἐπιστολῶν συνδεδεμένων.
Ploráre, ἰδὲ **Piángere**.
Plurále, ἀρ. πληθυντικός.
Pluralità, θηλ. πληθύς.
Pluralménte, πληθυντικῶς.
Po' ἰδὲ **Póco**.
Póccia, ἀρχαϊκ. ἰδὲ **Póppa**.
Pochétto, καὶ **Pochettíno**, ἀρ. ὀλίγον. (λιγουλάκι.)
Pochézza, θ. ὀλιγότης.
Pochíno, **Pocolíno**, πάνυ ὀλίγον, λιγουλάκι.
Póco, ἀρ. οὐσιαστ. ὀλιγότης.
Póco, ἐπιθ. ἀρ. ὀλίγος· καὶ ἐπίῤῥ. ὀλίγον. **Pochíssimo**, ὑπερθ.
Póco fa, ὀλίγῳ πρότερον.
Póco stánte, ὀλίγῳ ὕστερον.
Podágra, θηλ. ποδάγρα.
Podagróso, καὶ **Podágrico**, ἀρ. ποδαγρικός.
Podére, ἀρ. δύναμις· ἔτι, ἀγρὸς, ὑποστατικόν. **Poderétto**, **Poderúzzo**, ὑποκορ.
Poderosaménte, κραταιῶς, μὲ δύναμιν.
Poderóso, ἀρ. ἰσχυρὸς, δυνατός.
Podestá, θηλ. ἐξουσία.
Podestà, ἀρ. ἔπαρχος, **Podestéssa**, θ. **Podestería**, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου.
Podestádi, πληθυντ. θηλ. αἱ ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.
Pódice, ἀρ. ὁ πρωκτός.
Poéma, ἀρ. ποίημα.
Poesía, θ. ἡ ποιητικὴ τέχνη, καὶ ποίημα.
Poéta, ἀρ. ποιητής. **Poetéssa**, θηλ. **Poetúzzo**, **Poetástro**, φαῦλος ποιητής.
Poetáre, (**poéto**) καὶ **Poeteggiáre**, (**éggio**) συν-

θετωποιήματα, καὶ ςίχους.
Poética, θηλ. ἡ ποιητικὴ τέχνη.
Poeticaménte, καὶ Poetevolménte, ποιητικῶς.
Poético, καὶ Poetésco, ἀρ. ποιητικός. Πληθ. ci, καὶ schi.
Poetizzáre, ἰδὲ Poetáre.
Poffáre il Ciélo, ἢ Poffáre il Móndo, ἐπίρρ. Βαβαί, ὢ τοῦ θαύματος.
Poggiáre, (óggio) ἀναβαίνω. ὑψώνομαι· ἔτι, κατὰ ῥοῦν πλέω. ἐναντ. τοῦ, Orzáre. ἰδὲ καὶ Appoggiáre.
Póggio, ἀρ. λόγος, ῥάχη.
Pói, ἔπειτα. Poichè, ἀφ' οὗ. καὶ ἐπειδή.
Poláre, κοιν. τοῦ πόλου.
Polédro, ἰδὲ Pulédro.
Poléntα, καὶ Poléndα, θ. πολτὸς, μαγείρευμα ἀπὸ ἀλεῦρι. (πολέντα.)
Pólipo, ἀρ. πολύπους, νόσος τις εἰς τὰ ῥουθούνια.
Políre, ἰδὲ Pulíre, κτλ'.
Política, θ. πολιτική.
Politicaménte, πολιτικῶς.
Político, ἀρ. πολιτικός.
Pólizza, θ. πόλιτζα.
Pólla, θ. ἀνάβλυσις ὕδατος.
Pollájo, ἀρ. ὀρνιθοτροφεῖον.
Pollajuólo, ἀρ. ὀρνιθοπώλης.
Pollíame, ἀρ. ποσότης ὀρνιθαρίων.
Pollástra, θ. καὶ Pollástro, ἀρ. ὀρνιθάριον.
Póllice, ἀρ. ἀντίχειρ, ὁ μέγας δάκτυλος τῆς χειρός.
Pollíoa, θ. ὀρνιθοκοπρία.
Pollíno, ἀρ. ψεῖρα τῶν πετεινῶν.
Póllo, ἀρ. ὄνομα καθολικὸν τοῦ ἀλέκτορος, καὶ τῆς ὄρνιθας· ἔτι, ὁ νεοσσὸς ποιουδήποτε ζώου.
Pollóne, ἀρ. κλαδίσκος.
Polluzióne, θ. μολυσμός, χύσις τοῦ σπέρματος.
Polmóne, ἀρσεν. πνεύμων, πλεμόνι.
Pólo, ἀρ. πόλος. Ártico, ed Antártico, ὁ ἀρκτικὸς, ἀνταρκτικὸς πόλος.
Pólpa, θ. τὸ ψαχνόν.
Púlpo, ἀρ. χταπόδι. (ψάρι.)
Polpóso, Polpúto, καὶ Polpacciáto, ἀρ. σαρκώδης, ὁ ἔχων πολὺ κρέας.
Pólso, ἀρ. σφυγμός.
Poltríre, (ísco) ὀκνεύω.
Poltróne, καὶ Póltro, ἀρ. ῥάθυμος, ὀκνηρός, ἀκαμάτης, ἄχαρδος.
Poltroneggiáre, ἰδὲ Poltríre.
Poltronería, θηλ. ἀργία, ὀκνηρία.
Pólvere, καὶ Pólve, θηλ. κόνη.
Polveríno, ἀρ. κονιοθήκη.
Polverío, ἀρ. σκόνη εἰς τὸν ἀέρα.
Polverizzaménto, ἀρ. κονιόρτωσις.
Polverizzáre, (polverízzo) τρίβω, κάμνω σκόνην.
Polverizzáto, ἀρ. τριμμένος εἰς σκόνην.
Polveróso, ἀρ. κονιορτώδης.
Pomério, ἀρ. τὸ Πωμήριον, τόπος ἱερὸς παρὰ Ῥωμαίοις σιμὰ εἰς τὰ τείχη τῆς Ῥώμης.
Pométo, ἀρ. μηλότοπος.
Pómice, θ. κίσσηρις, λαφρόπετρα, ἢ ἀφροθάλασσον, εἶδος πέτρας ἐλαφροτάτης.
Pomífero, ἀρ. μηλοφόρος.
Pómo, καὶ Póme, ἀρ. Πληθ. Pómi, ἀρ. Póme, καὶ Póma, θ. μῆλον, καὶ ὁ καρπὸς παντὸς δένδρου.
Pomóso, ἀρ. μηλοφόρος, γεμάτος ἀπὸ μῆλα.
Pómpa, καὶ Pompositá, θ. πομπή, μεγαλοπρέπεια· ἔτι, φιλοδοξία, ὑπερηφανία.
Pomposaménte, λαμπρῶς.
Pompóso, ἀρ. μεγαλοπρεπής, λαμπρός.
Ponderáre, (póndero) ζυγιάζω, καὶ ἀκριβῶς ἐξετάζω.
Ponderataménte, ἐσκεμμένως, μὲ στόχασιν.
Ponderazióne, θ. ταλάντωσις, καὶ σκέψις, στόχασις.
Ponderóso, ἀρ. βαρύς.
Póndo, ἀρ. βάρος.
Ponénte, ἀρ. δύσις.
Pónere, ἰδὲ Pórre.
Poniménto, ἀρ. θέσις.
Ponitóre, ἀρ. ὅποιος θέτει· ἔτι, φυτευτής.
Pontáre, (pónto) ἐπείγω, βιάζω, ἢ ὠθίζω δυνατὰ πρός τι.
Pónte, ἀρ. γέφυρα.
Pontéfice, ἀρ. μέγας ἀρχιερεύς, Πάπας.
Ponticità, θ. τραχύτης. Pónticο, ἀρ. τραχύς, πικρός.
Pontificále, κοιν. καὶ Pontifício, ἀρ. ἀρχιερατικός.
Pontificáto, ἀρ. ἡ ἀξία τοῦ Ποντίφικος, τοῦ Πάπα.
Ponzáre, ἰδὲ Pontáre.
Popoláccio, ἀρ. ὁ χυδαῖος λαός.
Popoláre, (pópolo) κατοικίζω, βάνω λαὸν, ἢ κατοίκους εἰς ἕνα τόπον.
Popoláre, κοιν. καὶ Popolarésco, ἀρ. δημοτικός.
Popolaritá, θ. τρόπος δημοτικός, ἡ δομοτικὴ ζωή.
Popolarménte, ἢ Popolarescaménte, δημοτικῶς.
Popoláto, ἐπίθ. ἀρσεν. πολυάνθρωπος.
Popolazióne, θ. πλῆθος,

λαός, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων.
Pópolo, ἀρ. λαός, δῆμος, ἔθνος. Popolázzo, ἀρ. ὁ χυδαῖος λαός.
Popolóso, ἀρ. πολυάνθρωπος.
Popóne, ἀρ. πεπῶνι.
Póppa, θηλ. πρύμνα.
Póppa, θ. μαστός, βιζί.
Poppáre, (póppo) θηλάζω, βιζάνω.
Porcástro, ἀρ. μικρὸς χοῖρος.
Porcellána, θ. ἀνδράχνη, ἀνδράκλα, ἡ γλυστρίδα, ἢ ἀνδρακλεῖδα.) χόρτον.) ἔτι, εἶδος γῆς. (τὸ φαρφούρι.)
Porcheria, θ. ἀπαστρία.
Porcíle, ἀρ. τὸ ἀχοῦρι τῶν χοίρων.
Porcíno, ἀρ. χοίρινος.
Pórco, ἀρ. χοῖρος. πληθ. Pórci.
Pórfido, ἀρ. πορφυρίτης, μάρμαρον.
Pórgere, ὀρέγω, προσφέρω, φέρω σιμά, ἁπλώνω, δίδω. Pórgo, ἐνεστώς. Pórsi, παρακείμ. Pórto, μετοχή.
Póro, ἀρ. πόρος.
Poróso, ἀρ. γεμάτος πόρους.
Pórpora, θ. πορφύρα.
Porporáto, ἀρ. πορφυροφορεμένος.
Porporíno, ἀρ. πορφυροῦς.
Pórre, παρὰ τοῦ Pónere. τίθημι, θέτω, βάνω. Póngo, ἐνεστ. Pósi, ponésti, κτλ. παρακ. Pósto, μετοχή.
Pórro, ἀρσεν. πράσον· ἔτι, μυρμήκιον. ἰδὲ Verrúca.
Pórta, θηλ. θύρα.
Portábile ἰδὲ Portátile.
Portaménto, ἀρ. φέρσιμον.
Portáre, (pórto) φέρω, βαστάζω.
Portáta della náve, θ. ἡ χώρησις τοῦ καραβίου.
Portátile, κοιν. πρόχειρος, εὐκολόφερτος.
Portáto, ἀρ. φερμένος.
Portatóre, ἀρ. κομιστής, φερτής. Portatrice, θηλ.
Portatúra, θηλ. κόμησις, φέρσιμον.
Portéllo, ἀρ. μικρὰ θύρα.
Porténto, ἀρ. τέρας.
Portentóso, ἀρ. τερατώδης.
Portévole, ἰδὲ Portábile.
Pórtico, ἀρ. στοά, καμάρα.
Portiéra, θ. αὐλαία, τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας.
Portiére, ἀρ. θυρωρός.
Portinájo, καὶ Portináro, ἀρ. τὸ αὐτό.
Pórto, ἀρ. ἰδὲ Portatúra.
Pórto, ἀρ. μετοχὴ παρὰ τοῦ Pórgere.
Pórto, οὐσιαστ. ἀρ. λιμήν, ὁ λιμένας.
Porzióne, θ. μέρος.
Pósa, θ. παῦσις, ἡσυχία, ἄνεσις.
Posaménto, ἀρ. ἀνάπαυσις.
Posáre, (póso) ἀποθέτω, σταματῶ, ἀναπαύομαι.
Posáta, θ. ἀνάπαυσις· ἔτι, τὸ χουλιάρι, μαχαῖρι, καὶ πηροῦνι, ὁποῦ βάνονται τοῦ καθενὸς εἰς τὴν τράπεζαν.
Posataménte, ἡσύχως, ἀναπαυτικά.
Posatézza, θ. ἡσυχία.
Posáto, (παρὰ τοῦ Posáre) ἀποθεμένος· ἔτι, ἥσυχος, ἀτάραχος.
Posatúra, θ. ἐκεῖνο τὸ μέρος τῶν ὑγρῶν, ὁποῦ κατακαθίζει εἰς τὸ βάθος.
Póscia, ἔπειτα.
Posciachè ἀφ' οὗ.
Posdománi, μεθαύριον.
Positivaménte, βέβαια, ἀσφαλῶς· ἔτι, μετρίως. ἔτι, ὄντως, ἀληθῶς.
Positívo, ἀρ. θετικός· ἔτι, ἐνεργητικός, ἀληθής. ἔτι, μέτριος.
Positúra, θ. θέσις, τοποθεσία.
Posizióne, θηλ. θέσις.
Pospórre, (pospóngo) ὕστερον τίθημι, βάνω ἔπειτα. Pospósi, παρακείμ. Pospósto, μετοχή. ἐναντίον τοῦ Antepórre.
Pospositívo, ἀρ. ὑποτακτικόν· καὶ Prepositívo, προτακτικόν.
Posposizióne, θ. μετάθεσις.
Póssa, καὶ Possánza, θηλ. δύναμις.
Possedére, (posséggo) κτῶμαι, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. Possedúto, μετ.
Possediménto, ἀρ. κτῆμα.
Posseditóre, ἀρ. κτήτωρ, ὁποῖος ἔχει τι εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Posseditríce, θ.
Possessióne, θ. κτῆσις, απόκτημα, ὑποστατικόν.
Possessívo, ἀρ. κτητικός.
Possésso, ἀρ. κτῆμα, ἀπόκτησις.
Possessóre, ἰδὲ Posseditóre.
Possessório, ἀρ. κτητικός.
Possíbile, κοιν. δυνατός, βολετός. Non è possibile, δὲν εἶναι δυνατόν.
Possibilità, θηλ. δύναμις, τὸ δυνατόν, βολετόν.
Pósta, θ. στάσις, τόπος· ἔτι, ἡ πόστα. A pósta, καὶ a bélla pósta, ἐπιταυτοῦ.
Postéma, θηλ. ἀπόστημα, πρίσμα ἐμπυῶδες.
Postemóso, ἀρ. ὁ ἔχων ἀποστήματα.
Postergáre, (postérgo) ἀποβάλλω, καταφρονῶ ῥί-

πτω ὀπίσω εἰς τοὺς ὤμους.

Pósteri, ἀρ. πληθ. οἱ ἀπόγονοι, οἱ μεταγενέστεροι.

Posterióre, οὐσιαστ. ἀρ. ὁ πρωκτός ὁ κῶλος.

Posterióre, κοιν. ὕστερος, ὑστερότερος.

Posterità, θ. ἰδὲ Pósteri.

Postíccio, ἀρσεν. πλαστός, ψευδής, ψεματινός.

Posticipáre, (postícipo) ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω.

Postílla, θ. σχόλιον, σύντομος ἐξήγησις, παρασημείωσις.

Postilláre, (postíllo) ποιῶ σημειώματα.

Pósto, ἀρ. τόπος· καὶ μετοχὴ τοῦ Pórre.

Pósto che, εἰ καὶ, ἀγκαλὰ καὶ, ἀνίσως καί.

Postrémo, ἀρ. ὕστερος.

Postríbolo, ἀρ. πορνεῖον.

Póstumo, ἀρσεν. ὀψίγονος, ὁποιος ἐγεννήθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός. Λατ.

Postúra, ἰδὲ Positúra.

Potábile, κοιν. πόσιμος, πιστικός. Λατ.

Potagióne, **Potatúra**, καὶ **Potazióne**, θ. καὶ **Potaménto**, ἀρ. κλάδευσις.

Potáre, (póto) κλαδεύω τὰ κλήματα, ἢ τὰ δένδρα.

Potentáto, ἀρ. κύριος, δυνάστης. ἔτι, Ἀριστοκρατία.

Poténte, κοιν. δυνατός.

Potenteménte, ἰσχυρῶς, δυνατᾶ.

Poténza, θ. δύναμις.

Potére, δύναμαι, ἠμπορῶ. **Pósso**, **puói**, **può**, ἐνεστώς. **Potéi**, παρακείμ. **Potrò**, μέλλων. **Potúto**, μετοχή.

Potére, οὐσιαστ. ἀρ. δύναμις.

Potestà, θηλ. ἐξουσία.

Potíssimo, ἀρ. κράτιστος.

Poveraménte, πτωχικῶς.

Póvero, ἀρ. πτωχός. **Poverétto**, **Poveríno**, **Poverèllo**, ὑποκορ.

Povertà, θηλ. πενία, πτωχεία.

Pozióne, ἀρ. πόσις, πιοτόν.

Pózza, καὶ **Pozzánghera**, θηλ. λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερὸν, καὶ βαλτώδης.

Pózzo, ἀρ. πηγάδι.

Pranzáre, (pránzo) γευματίζω.

Pránzo, ἀρ. ἄριστον, γεῦμα.

Pratería, θ. πεδιάδες, λιβάδια.

Prática, θ. πρᾶξις· ἔτι, συνομιλία, συναναστροφή. πληθυντ. Prátiche.

Praticábile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν.

Praticáre, (prático) χρῶμαι, βάνω εἰς πρᾶξιν· ἔτι, πραγματεύομαι, καὶ συνομιλῶ, συναναστρέφομαι.

Prático, ἀρ. ἔμπειρος, πρακτικός.

Práto, ἀρ. λειμών, λιβάδιον.

Pravaménte, πονηρῶς.

Pravità, θ. πονηρία, κακία.

Právo, ἀρ. κακός, διεστραμμένος.

Preamboláre, (preámbolo) ποιῶ προοίμιον.

Preámbolo, ἀρ. προοίμιον, τὰ προλεγόμενα.

Prebénda, θ. ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα.

Precauzióne, θ. προφύλαξις.

Préce, θ. (ἐνίοτε καὶ ἀρ.) παρακάλεσις. Λατ.

Precedénte, κοιν. προηγούμενος, πρότερος.

Precedénza, θ. προήγησις.

Precedére, (precédo) προπορεύομαι, προηγοῦμαι, ὑπάγω ἔμπροσθεν, εἶμαι πρότερος.

Precessóre, ἀρ. προηγητής, προκάτοχος.

Precétto, ἀρ. ἐντολή, πρόσταγμα.

Precettóre, ἀρ. διδάσκαλος.

Precídere, κόπτω. **Precído**, ἐνεστώς. **Precísi**, παρακ. **Precíso**, μετ. Λατ.

Precínto, ἀρ. οὐσιαστ. περίοδος, περίβολος.

Precínto, ἀρ. περιεζωσμένος.

Precipitaménto, ἀρ. κρημνισμός.

Precipitáre, (precípito) κρημνίζω, ἐγκρεμνίζω. **Precipitáto**, μετ. ἐγκρεμνισμένος.

Precipitazióne, θ. ἐγκρέμνισις.

Precipitosaménte, προπετῶς, ἐγκρεμνηστικᾶ.

Precipitóso, ἀρ. κρημνώδης, καὶ προπετής.

Precipízio, ἀρσεν. κρημνός, ἐγκρεμνός.

Precípuo, ἀρ. ἐξαίρετος.

Precisaménte, συντόμως, καὶ καταληπτῶς.

Precisióne, θ. ἀκρίβεια.

Precíso, ἀρ. ἀκριβής, σαφής.

Precláro, ἀρ. εὐκλεής, λαμπρός. Λατ.

Preconizzáre, (ízzo) κηρύττω.

Preconoscénza, καὶ **Precognizióne**, θ. πρόγνωσις.

Preconóscere, καὶ **Precognóscere**, (sco) προορῶ, προγνωρίζω.

Precórrere, (córro) προτρέχω.

Precursóre, ἀρ. πρόδρομος.

Préda, θ. καὶ **Predaménto**, ἀρ. λεία, κούρσευμα.

Predàce, κοιν. ληστρικὸς, κουρσευτικός.
Predáre, (prédo) ληΐζω, κουρσεύω.
Predatóre, ἀρ. ληστής. Predatríce, θηλ.
Predatório, ἰδὲ Predáce.
Predecessóre, ἀρ. προηγητής, προκάτοχος.
Predestináre, (predestíno) προορίζω. Predestináto, μετ. προωρισμένος.
Predestinazióne, θ. προορισμός.
Predétto, ἀρ. προειρημένος.
Prédica, θηλ. διδαχή.
Predicáre, (prédico) κηρύττω, διδάσκω.
Predicatóre, ἀρ. κήρυξ, ἱεροκήρυξ˙, διδακτής. Predicatríce, θηλ.
Predicazióne, θ. διδαχή.
Predícere, ἰδὲ Predíre.
Predilétto, ἀρ. ὑπερφιλούμενος, ἀγαπητός.
Predilígere, (predilígo) ὑπερφιλῶ.
Predíre, (predíco) προλέγω.
Predizióne, θ. καὶ Prediciménto, ἀρ. πρόγνωσις, προφητεία.
Predominánte, κοιν. ἡγεμονεύων, βασιλεύων, ὑπερτερῶν.
Predomináre, (predómino) κυριεύω, ὑπερτερῶ.
Predomínio, ἀρ. ἡγεμονία, ὑπεροχή.
Predóne, ἀρ. ληστής. Λατ.
Preeléggere, (preeléggo) προεκλέγω.
Preeminénza, θ. ὑπεροχή.
Preesisténza, θ. προϋπαρξις, προϋπόστασις.
Prefáto, ἀρ. προειρημένος.
Prefazióne, θ. προοίμιον.
Preferénza, θ. καὶ Preferiménto, ἀρ. πρόκρισις, προτίμησις.
Preferíbile, κοιν. ἄξιος προτιμήσεως, προτιμητέος.
Preferíre, (ísco) προτιμῶ.
Prefétto, ἀρ. ἐπιστάτης, ὕπαρχος.
Prefíggere, (fíggo) διορίζω. Prefíssi, παραχ.
Prefiggiménto, ἀρ. διορισμός.
Prefísso, (παρὰ τοῦ Prefíggere) διωρισμένος.
Pregáre, (prégo) παρακαλῶ, εὔχομαι. Pregáto, παρακαλεσμένος.
Pregatóre, ἀρ. Pregánte, κοιν. ἱκέτης, ἱκετεύων, παρακαλεστής.
Pregévole, κοιν. ἀξιοτίμητος.
Preghévole, κοιν. ἱκετευτικός.
Preghiéra, θ. παρακάλεσις.
Pregiábile, κοιν. ἀξιοτίμητος.
Pregiáre, (prégio) τιμῶ. Pregiáto, μετ. τετιμημένος˙ καὶ Pregiatóre, ἀρ. τιμητής.
Prégio, ἀρσεν. τιμή.
Pregiudicáre, (pregiúdico) βλάπτω, ζημιώνω.
Pregiudízio, ἀρ. ζημία, καὶ πρόληψις.
Pregiudizióso, ἀρ. Pregiudiziále, κοιν. καὶ Pregiudicatívo, ἀρ. βλαβερός.
Pregnézza, θηλ. κύησις, ἐγγάστρωσις.
Prégno, ἀρ. ὡς τὸ fémmina prégna, ἐγγαστρωμένη γυναῖκα. Μεταφ. μεστός, γεμάτος.
Prégo, ἀρ. δέησις, παράκλησις.
Pregustáre, (pregústo) προγεύομαι. Λατ.
Preláto, ἀρ. ἱεράρχης, ὁ ἔχων ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ὡσὰν ἐπίσκοπος, πατριάρχης, κτλ. καὶ Prelatúra, θ. Ἱεραρχία.
Prelazióne, θ. προτίμησις.
Prelibáre, (prelíbo) προγεύομαι. Μεταφ. βραχέως ἅπτομαι.
Prelibáto, ἀρ. προγευθεὶς, καὶ ἐπιψαυσθείς˙ ἔτι, ἔξοχος, ἐξαίρετος.
Preliminàre, ἀρ. εἰσαγωγικὴ πραγματεία.
Prelúdio, ἀρ. ἀρχὴ, προοίμιον.
Premeditàre, (premédito) προμελετῶ. Premeditáto, μετ. προμελετημένος.
Premeditazióne, θ. προμελέτησις.
Prémere, (prémo) πιέζω, θλίβω, σφίγγω, στραγγίζω. Καὶ, quésta cósa mi préme, μέλει μοι τούτου.
Preméssa, θ. τὸ προηγούμενον.
Preméttere, (premétto) προτίθημι, βάνω ἔμπροσθεν. Premísi, παρακείμ. Premésso, μετοχή.
Premiáre, (prémio) βραβεύω, ἀνταποδίδω, ἀνταμείβω. Premiáto, μετ.
Premiatívo, ἀρ. βραβευτικός.
Premiatóre, ἀρ. βραβευτής.
Preminénza, θ. ὑπεροχὴ, πρωτεῖον.
Prémio, ἀρ. γέρας, βραβεῖον, δῶρον, ἀνταμοιβή.
Premitúra, θ. καὶ Prémito, ἀρ. (παρὰ τοῦ Prémere) πίεσις, θλίψις.
Premonizióne, θ. προπαραίνεσις, προνουθεσία.
Premoríre, (premuójo) προαποθνήσκω.
Premostráre, (premóstro) προδεικνύω.

Premuníre, (ísco) προασφαλίζω.

Premúra, Θ. προθυμία, πόθος.

Premurosaménte, ἐπιμελῶς, προθύμως.

Premuróso, ἀρ. ὁ ἔχων ἐπιμέλειαν, βιαστικός.

Premúto, μετοχὴ τοῦ Prémere.

Prenarráre, (prenárro) προδιηγοῦμαι. Λατ.

Préncipe, Prénce, κτλ'. ἰδὲ Príncipe, κτλ'.

Préndere, (préndo) λαμβάνω, πιάνω. Prési, prendésti, κτλ'. Παρακ. Préso, μετ.

Prendiménto, ἀρ. λῆψις, πιάσιμον.

Prenditóre, ἀρ. ὁ λαμβάνων· Prenditríce, Θ.

Prenomináto, ἀρ. προλελεγμένος, προειρημένος.

Prenotáre, (prenóto) προσημειώνω. Prenotáto, προσημειωμένος.

Prenunciáre, καὶ Prenunziáre, (prenúncio) προαγγέλλω, προλέγω, προμηνύω.

Preoccupáre, (preóccupo) προκαταλαμβάνω, προφθάνω.

Preoccupazióne, Θ. προκατάληψις, πρόφθασις.

Preordináre, (preórdino) προορίζω, προτάττω.

Preparaménto, ἀρ. ἑτοίμασμα.

Preparáre, (prepáro) ἑτοιμάζω. Preparáto, ἑτοιμασμένος.

Preparatívo, καὶ Preparatório, ἀρ. παρασκευαστικός, ἐπιτήδειος εἰς ἑτοιμασίαν.

Preparazióne, Θ. ἑτοιμασία.

Preponderáre, (prepóndero) ὑπερβαρῶ, βαρῶ περισσότερον, ὑπερτερῶ.

Prepórre, (prepóngo) προτίθημι, προτιμῶ. Preprósi, παρακείμ. Prepósto, προτιμημένος.

Prepositívo, ἀρ. προτακτικός.

Preposizióne, Θ. πρόθεσις.

Prepoténte, κοιν. ὑπέροχος, ἀνώτερος εἰς τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν δύναμιν· ὅθεν Prepoténza, Θ. ὑπεροχή.

Prepúzio, ἀρ. ἀκροβυστία.

Prerogatíva, Θ. προτέρημα.

Présa, (παρὰ τοῦ Préndere) λῆψις, πιάσιμον.

Preságio, ἀρ. προμάντευμα.

Presagíre, (ísco) προμαντεύομαι.

Preságo, ἀρ. μάντης. πληθ: Presághi.

Presáme, ἀρσεν. πητύα.

Préscia, Θ. σπουδὴ, βία.

Presciénte, κοιν. ὁποῖος προγνωρίζει.

Presciénza, Θ. προγνώρισις.

Prescíndere, (prescíndo) ἀφαιρῶ, ποιῶ ἐξαίρεσιν.

Prescíto, ἀρ. προγνωστὸς, προγνωρισμένος.

Presciútto, ἀρ. χοιρομέρι.

Prescrítto, ἀρ. οὐσιαστ. ἐπίταγμα, προσταγή.

Prescrívere, (prescrívo) διορίζω. Prescríssi, prescrivésti, κτλ'. παρακείμ. Prescrítto, μετοχή.

Prescrizióne, Θ. διάταξις, διόρισις.

Presédere, (presédo) ἐπιστατῶ, προεστεύω, προεδρεύω. Presedúto, μετ.

Presentagióne, Θ. παράστασις, παῤῥησίασις. Πληθ. τόπος δημόσιος, ὅπου παραδίδονται γράμματα, πράξεις δικανικαί.

Presentáneo, ἀρ. ἐνεργέστατος, ἕτοιμος.

Presentáre, (preséuto) χαρίζω, καὶ παρέχω, δίδω, παρασταίνω, παῤῥησιάζω. Presentáto, μετ.

Presentatóre, ἀρ. ὁ παρέχων, προσφέρων, ἐπιφέρων.

Presentazióne, Θ. παράδοσις, παράστασις.

Presénte, οὐσιαστ. ἀρ. δῶρον.

Presénte, κοιν. παρών.

Presenteménte, κατὰ τὸ παρόν.

Presentiménto, ἀρ. προαίσθησις, πρόγνωσις.

Presentíre, (preséuto) προαισθάνομαι· Presentíto, μετ.

Presénza, Θ. παρουσία, ὄψις.

Presenziále, κοιν. παρών.

Presenzialménte, ἐπὶ παρουσίᾳ, προσωπικῶς.

Presépe, ἢ Presépio, ἀρ. φάτνη, τὸ παχνί.

Preservaménto, ἀρσεν. καὶ Preservazióne, Θηλ. προφύλαξις.

Preserváre, (presérvo) φυλάττω, διαφεντεύω. Preserváto, μετ.

Preservatívo, ἀρ. ἰατρικὸν προφυλακτικὸν, ὁποῦ διαφεντεύει, διασώζει.

Presidénte, ἀρ. ἐπιστάτης, προστάτης, πρόεδρος.

Presidénza, Θ. προεδρία.

Presídio, ἀρ. φρουρά.

Préso, ἀρ. πιασμένος. Μετοχὴ παρὰ τοῦ Préndere.

Presontuosaménte, ἀλαζονικῶς, τολμηρῶς.

Presontuóso, ἀρ. ἀλαζών, τολμηρός.

Présso, Θ. ὄχλος· ἔτι, σπουδὴ, βία,

Pressánte, κοιν. ἐπείγων, ὁποῦ βιάζει.

Pressáre, (**présso**) ἐπείγω, βιάζω.

Pressióne, θ. πίεσις, σφίξις· παρὰ τοῦ **Prémere**.

Présso, ἐγγὺς, σιμά.

Pressoché, σχεδόν.

Pressúra, (παρὰ τοῦ **Prémere**) πίεσις, θλίψις.

Prestaménte, ταχέως.

Prestánte, κοιν. ἔξοχος. Λατ.

Prestánza, θ. καὶ **Prestaménto**, ἀρ. δανεισμός.

Prestáre, (**présto**) δανείζω, δίδω. **Prestáto**, μετ.

Prestatóre, ἀρ. δανειστής.

Prestézza, θ. ταχύτης.

Prestigiáre, (**prestígio**) πλανῶ, μαγεύω.

Prestígio, ἀρσεν. γοητεία, πλάνη, μαγεία.

Préstita, θ. καὶ **Préstito**, ἀρσεν. δανεισμός.

Présto, ἀρ. ταχὺς, ὀγλίγωρος· καὶ ἕτοιμος.

Présto, ἐπίῤῥ. εὐθὺς, ὀγλίγωρα.

Presúmere, (**presúmo**) τολμῶ· ἔτι, ὑποπτεύω, συμπεραίνω, ὑπολαμβάνω.

Presuntuóso, ἰδὲ **Prosontuóso**.

Presunzióne, καὶ **Presuntuosità**, θ. ἀλαζονεία, θρασύτης, τόλμη· ἔτι, γνώμη, συμπέρασμα.

Presuppórre, (**presuppóngo**) ὑποθέτω. **Presuppósto**, μετοχή.

Presupposizióne, θ. **Presuppósto**, καὶ **Presuppósito**, ἀρσεν. ὑπόθεσις.

Préte, ἀρ. πρεσβύτερος, ἱερεὺς, παπᾶς.

Pretendénte, κοιν. ὁ προτεινόμενος, διϊσχυριζόμενος.

Preténdere, (**preténdo**) διϊσχυρίζομαι, θέλω νὰ ἔχω δίκαιον νὰ κάμω, ἢ νὰ ἀποκτήσω τί, **Pretési**, **pretendésti**, Παρακ. **Pretéso**, μετ.

Pretensióne, καὶ **Pretendénza**, θ. ἀξίωσις, θέλησις, ζήτησις, δικαιολόγημα.

Preteríre, (**ísco**) παρατρέχω, ἀφίνω. **Preteríto**, μετοχή.

Pretérito, οὐσιαστ. ἀρ. παρωχημένος, ἀπερασμένος.

Pretermèttere, (**mètto**) παραλείπω, ἀφίνω. **Pretermésso**, μετ.

Pretermissióne, θηλ. παράλειψις, ἄφησις.

Pretésta, θ. φόρεμα περιπόρφυρον ὁποῦ ἐφοροῦσαν παρὰ Ῥωμαίοις τὰ τέκνα τῶν Γερουσιαστῶν ἕως εἰς τοὺς ιζ. χρόνους.

Pretésto, ἀρ. πρόφασις.

Pretóre, ἀρ. ἔπαρχος. **Pretoría**, θ. ἡ ἀξία τοῦ ἐπάρχου.

Pretório, ἀρ. τὸ πραιτώριον. Ὁ τόπος, ὅπου κάθεται ὁ Ἔπαρχος ἵνα κρίνῃ.

Pretosémolo, **Pretosèllo**, καὶ **Pretesémolo**, ἰδὲ **Prezzémolo**.

Prettaménte, καθαρῶς.

Prétto, ἀρ. ἄδολος, καθαρός.

Prevalénza, θ. ἐπικράτησις.

Prevalére, ἐπικρατῶ, ὑπερνικῶ, ὑπερβαίνω. **Preválgo**, ἐνεστ. **Preválsi**, **prevalésti**, κτλ. Παρακ. **Prevalúto**, μετοχή.

Prevalérsi, (**mi preválgo**) μεταχειρίζομαι τί πρὸς ὠφέλειάν μου, ὠφελοῦμαι.

Prevaricaménto, ἀρ. παράβασις.

Prevaricáre, (**prevárico**) παραβαίνω.

Prevaricatóre, ἀρ. παραβάτης.

Prevaricazióne, θ. παράβασις.

Prevedére, (**prevédo**) προορῶ, προβλέπω. **Prevídi**, **prevedésti**, κτλ. Παρακ. **Prevedúto**, καὶ **Prevísto**, μετοχή.

Preveníre, (**prevéngo**) προφθάνω. **Prevenúto**, μετοχή.

Prevenzióne, θηλ. πρόληψις, πρόφθασις.

Prevertíre, (**prevérto**) διαστρέφω, καταστρέφω. **Prevertíto**, μετοχή.

Previdénza, θ. πρόγνωσις.

Prévio, ἰδὲ **Precedénte**.

Previsióne, θ. πρόγνωσις.

Prevísto, μετ. παρὰ τοῦ **Prevedére**.

Preziosaménte, πλουσίως, λαμπρῶς, πολυτίμως.

Preziosità, θ. τὸ τίμιον.

Prezióso, ἀρ. τίμιος, πολύτιμος.

Prezzábile, κοιν. τιμητός.

Prezzáre, (**prézzo**) τιμῶ.

Prezzémolo, ἀρ. πετροσέλινον, μακεδονίσι.

Prézzo, ἀρ. τίμημα, τιμή.

Prezzoláre, (**prézzolo**) μισθόω, συβάζω μὲ μισθόν. ὅθεν, **Prezzoláto**, ἀρ. μισθωτός.

Pría, ἰδὲ **Príma**.

Priápo, ἀρ. Πρίαπος, Θεὸς τῶν κήπων, **Dío dégli órti**.

Prigionáre, (**prigióno**) φυλακώνω.

Prigióne, θ. δεσμωτήριον, ἡ φυλακή.

Prigióne, ἀρ. ἀνδράποδον, σκλάβος, καὶ φυλακωμένος. **Prigióna**. θ.

Prigionía, θ. αἰχμαλωσία. σκλαβία, φυλάκωμα.

Prigioniére, καὶ Prigioniéro, ἀρσεν. αἰχμάλωτος, σκλάβος, φυλακωμένος.

Príma, ἐπίῤῥ. πρὶν, πρῶτον.

Primáccio, ἀρ. τὸ προσκέφαλον.

Primaménte, ἐπίῤῥ. πρῶτον.

Primariaménte, μάλιστα, ἐξαιρέτως.

Primário, ἀρσεν. ἀρχικὸς, πρῶτος.

Primáte, ἀρσεν. πρωτεύων. I Primáti, οἱ πρωτεύοντες, οἱ προεστῶτες.

Primatíccio, ἀρ. πρώϊμος. I frútti primatícci, τὰ πρωτοφανῆ πωρικά.

Primáto, ἀρ. τὸ πρωτεῖον.

Primavéra, θ. τὸ ἔαρ, ἡ ἄνοιξις.

Primicério, ἀρ. ὄνομα ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος.

Primiéra, θ. εἶδος παιγνιδίου, τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τὰ χαρτία.

Primieraménte, πρῶτον.

Primiéro, ἀρσεν. πρῶτος.

Primitívo, ἀρσεν. πρωτότυπος, ἀρχικός.

Primízia, θ. ἀπαρχή.

Prímo, ἀρσεν. πρῶτος.

Primogénito, ἀρ. πρωτογενής, πρωτότοκος.

Primogenitúra, θ. πρωτογεννησία, τὰ πρωτοτοκεῖα.

Principále, κοιν. ἀρχικὸς, πρώτιστος. πρῶτος.

Principalménte, ἐξαιρέτως, μάλιστα.

Principáto, ἀρ. κράτος, ἡγεμονία.

Príncipe, ἀρ. ἄρχων, ἡγεμών. Principéssa, θηλ.

Principiaménto, ἀρ. ἀρχή.

Principiánte, κοιν. ἀρχάριος.

Principiáre, (princípio) ἄρχομαι, ἀρχηνῶ.

Principiáto, μετ. ἀρχηνημένος.

Princípio, ἀρσεν. ἀρχή.

Prioritá, θ. τὸ πρωτεῖον.

Prísco, ἀρ. παλαιός· Λατ.

Prístino, ἀρ. ἀρχαῖος, παλαιός.

Priváre, (prívo) στερῶ, στερεύω.

Privataménte, ἰδίᾳ, ἰδιωτικῶς.

Privativaménte, στερητικῶς.

Privatívo, ἀρ. στερητικός.

Priváto, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἰδὲ Necessário.

Priváto, ἀρ. ἴδιος, μερικός, ἰδιωτεύων, ἰδιώτης.

Priváto, ἀρ. ὑστερημένος.

Privatóre, ἀρ. στερευτής, στεριστής. Privatríce, θηλ.

Privazióne, Privagióne, θ. καὶ Privaménto, ἀρ. στέρησις.

Privígno, ἀρ. πρόγονος. Λατ.

Privilegiáre, (égio) δίδω, χαρίζω προνόμιον.

Privilegiáto, ἀρ. ὁ ἔχων προνόμιον.

Privilégio, ἀρ. προνομία, προνόμιον.

Prívo, ἀρ. ἄμοιρος, ἐστερημένος.

Pro, οὐσιαστ. ἀρ. ὄφελος, διάφορον.

Pro, ἐπιθ. ἀρ. ἀνδρεῖος.

Proávo, ἀρσεν. πρόπαππος. Λατ.

Probábile, κοιν. πιθανός.

Probabilitá, θ. πιθανότης.

Probabilménte, πιθανῶς.

Probitá, θ. χρηστότης, καλοκἀγαθία.

Probléma, ἀρ. πρόβλημα.

Próbo, ἀρ. χρηστὸς, καλός.

Probóscide, θ. προβοσκίς, ἡ μύτη τοῦ ἐλέφαντος.

Procacciaménto, ἀρ. πορισμός, ἀπόκτησις.

Procacciánte, κοιν. εὐφυής, φιλόπονος, ἐπιμελής, ἐπιτήδειος.

Procacciáre, παρασκευάζω, φροντίζω, ζητῶ, ἐπιμελοῦμαι νὰ ἀποκτήσω τι. Procáccio, ἐνεστώς. Procacciáto, μετ.

Procacciatóre, ἀρ. ποριστής, ὅποιος ἀποκτᾷ.

Procáccio, ἀρ. πορισμός· ἔτι, γραμματοφόρος.

Proccúra, ἰδὲ Procúra.

Proccuráre, ἰδὲ Procuráre, κτλ.

Procedénte, κοιν. προερχόμενος.

Procédere, (cédo) προβαίνω, ὑπάγω ἐμπρός· ἔτι, γεννῶμαι, προέρχομαι.

Procediménto, ἀρ. πρόβασις, προχώρησις.

Procedúto, μετοχὴ, παρὰ τοῦ Procédere.

Procélla, θ. θύελλα, θαλασσοζάλη.

Procellóso, ἀρσεν. θυελλώδης, κυματώδης.

Precessáre, (césso) ἐξετάζω τινὰ δικαστικῶς.

Processióne, θ. πρόοδος, λιτανεία. Processióne dello Spirito Sánto, ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Procésso, ἰδὲ Procediménto· ἔτι, Procésso, ἀρ. δικαστικὴ ἐξέτασις, κατηγορία τῶν ἐγκλημάτων.

Procínto, ἀρ. περίφραγμα. καὶ Essere in procínto, σημαίνει, εἶμαι ἕτοιμος.

Procónsolo, ἀρ. ἀνθύπατος.

Procrastináre, (procrástino) ἀναβάλλομαι τὸν καιρὸν, ἀργοπορῶ.

Procreaménto, ἀρ. γέννησις.
Procreáre, (procréo) γεννῶ.
Procreáto, ἀρ. γεννημένος.
Procreazióne, Θ. γέννησις.
Procreatóre, ἀρ. γεννήτωρ. Procreatrice, Θηλ.
Procúra, καὶ Proccúra, Θ. ἐπιτροπὴ, ἐπιτροπικὸν γράμμα.
Procuráre, καὶ Procouráre, (procúro) ζητῶ, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω.
Procuratóre, ἀρ. ἐπίτροπος. Procuratrice, Θηλ.
Pròde, οὐσιαστ. ἀρ. ὄφελος, διάφορον, καὶ ἐπιθ. κοιν. ἀνδρεῖος.
Prodeménte, μετὰ ἀνδρίας.
Prodézza, Θηλ. δύναμις, ἀνδρία.
Prodigalità, Θ. ἀσωτεία.
Prodigalizzáre, (ízzo) ἀσωτεύω.
Prodigaménte, ἀσώτως.
Prodígio, ἀρ. τέρας, θαῦμα.
Prodigiosaménte, θαυμασίως.
Prodigióso, ἀρ. θαυμαστός.
Pródigo, ἀρσεν. ἄσωτος.
Prodótto, μετ. (παρὰ τοῦ Prodúrre) γεννημένος· οὐσιαστ. τὸ προϊόν.
Prodúcere, ἰδὲ Prodúrre.
Producíbile, κοιν. γεννητικός.
Produciménto, ἀρ. γέννησις.
Producitóre, ἀρ. γεννήτωρ. Producitrice, Θηλ.
Prodúrre, (prodúco) γεννῶ· ἔτι, φέρω εἰς τὸ μέσον. Prodússi, producésti, κτλ. Παρακείμ.
Produttívo, ἀρ. γεννητικός.
Produttóre, ἀρ. γεννητής. Produttrice, Θηλ.
Produzióne, Θ. γέννησις, παραγωγή.
Proemiále, κοιν. προοιμιακός.
Proemialménte, προοιμιακῶς.
Proémio, ἀρ. προοίμιον.
Profanáre, (profáno) βεβηλῶ, μιαίνω, ἀκάθαρτον ποιῶ. Profanáto, μετ.
Profanatóre, ἀρ. καταπατητής, βιαστής.
Profanità, Θ. τὸ βέβηλον.
Profáno, ἀρ. βέβηλος, ἀνίερος, δυσσεβής, ἀκάθαρτος, μιαρός. Ἀντίκ. τῷ Religióso, καὶ Sácro.
Proferíre, ἰδὲ Profferíre, κτλ.
Professáre, (ésso) προσομολογῶ, ἐπαγγέλλομαι.
Professióne, Θ. προσομολόγησις, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα, τέχνη.
Profésso, ἀρ. ὁ ποιήσας ὁμολογίαν, ὅρκον, καὶ ἔγινε μοναχὸς μετὰ τὴν δοκιμήν.
Professóre, ἀρ. ὁ ἐπαγγελλόμενος, διδάσκαλος.
Proféta, ἀρσεν. προφήτης.
Profetáre, (proféto) προφητεύω.
Profetéssa, Θ. προφήτισσα.
Profeticaménte, προφητικῶς.
Profético, ἀρ. προφητικός.
Profetizzáre, καὶ Profetеggiáre, (ízzo, éggio) προφητεύω.
Profezía, Θ. προφητεία.
Profferénza, Θ. ἐκφώνησις, προφορά· ἰδὲ καὶ Profférta.
Profferiménto, ἀρ. τὸ αὐτό.
Profferíre, καὶ Proferíre, (ísco) ἐκφωνῶ, προφέρω· ἔτι, φανερώνω, καὶ προσφέρω. Profferíto, καὶ Proffèrto, μετ.
Profférta, καὶ Proférta, Θ. ὑπόσχεσις, προσφορά.
Proffílo, καὶ Profílo, ἀρ. λέξις τῆς Ζωγραφίας, καὶ σημαίνει τὴν κατὰ μέρος ὄψιν· ὅθεν, Ritrárre in proffílo, ἢ Proffiláre, καὶ Profiláre, ζωγραφίζειν ἀπὸ τὸ ἓν μόνον μέρος τοῦ προσώπου, πρὸς διαστολὴν τοῦ, Ritrárre in fáccia, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἀπεικάζειν, ἢ ζωγραφίζειν ὅλον τὸ πρόσωπον. Ἔτι, Proffílo, ἀρ. κόσμος, στολίδιον τῶν ἄκρων τινὸς πράγματος.
Proficuo, ἀρ. ὠφέλιμος.
Profittáre, (profítto) κάμνω ἐπίδοσιν, προκοπὴν· καὶ μετὰ Δοτ. ὠφελῶ.
Profittévole, καὶ Profittábile, κοιν. ὠφέλιμος.
Profittevolménte, ὠφελίμως.
Profítto, ἀρ. προκοπή, ἐπίδοσις, ὠφέλεια, κέρδος.
Proflúvio, ἀρ. ῥεῦμα. Μεταφ. πλῆθος, σωρός.
Profondaménte, βαθέως.
Profondáre, (mi profóndo) πίπτω εἰς τὸ βάθος, βυθίζομαι· ἔτι, ἐνεργητ. βυθίζω. Profondáto, μετ.
Profondazióne, Θηλ. βύθισις, σκάψιμον.
Profóndere, (profóndo) προχέω, διασκορπίζω.
Profondità, Θ. βαθύτης, βάθος.
Profóndo, οὐσιαστ. ἀρ. βάθος. καὶ ἐπιθ. βαθύς.
Profumáre, (profúmo) θυμιάζω, εὐωδιάζω, καπνίζω.
Profumíere, ἀρ. μυροπώλης.
Profúmo, ἀρ. ἄρωμα, μυρωδία, κάπνισμα.
Profusaménte, ἀφειδῶς, εὐπόρως, ἀσώτως.
Profusióne, Θ. πρόχυσις, ἀσωτεία, πολυξοδεία.

Profúso, ἀρ. διακεχυμένος, ἄσωτος.

Progénie, καὶ Progénia, Θ. γενεά.

Progenitóre, ἀρ. πρόγονος. Progenitríce, Θηλ.

Progétto, ἀρ. πρόβλημα.

Progiudicáre, ἰδὲ Pregiudicáre, κτλ.

Progredíre, (ísco) προβαίνω, ὑπάγω ἐμπρὸς, προχωρῶ.

Progressióne, Θ. πρόβασις, προχώρησις.

Progressivaménte, βαθμηδὸν, μὲ πρόβασιν, πρόοδον.

Progressívo, ἀρ. προχωρητικὸς, βαθμηδὸν προβαίνων.

Progrésso, ἀρ. προκοπὴ, πρόοδος, προχώρησις.

Proibíre, (ísco) κωλύω, ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω.

Proibitívo, ἀρ. κωλυτικὸς, ἐμποδιστικός.

Proibíto, ἀρ. ἀπηγορευμένος.

Proibizióne, Θηλ. ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισις.

Projezióne, Θ. προβολή.

Prolazióne, Θ. προφορά.

Próle, Θ. γόνος, γενεά, τὰ τέκνα.

Prolífico, ἀρσεν. εὔγονος.

Prolissaménte, ἐκτεταμένως, διεξοδικῶς.

Prolissità, Θηλ. τὸ μῆκος.

Prolísso, ἀρ. ἐπιμήκης, μακρὸς, ἐκτεταμένος.

Prologáre, (prólogo) προλογίζω.

Prólogo, ἀρσεν. πρόλογος.

Prolungaménto, ἀρ. ἀναβολὴ, ἀργοπορία, ἀπομάκραιμα.

Prolungáre, (prolúngo) ἀναβάλλω, ἀποτείνω, ἀργοπορῶ, μακρύνω.

Prolungatívo, ἀρ. παρατατικός.

Prolungazióne, Θ. ἀναβολή.

Proméssa, Promessióne, καὶ Promissióne, Θ. ὑπόσχεσις, τάξιμον.

Prométtere, (prométto) ὑπόσχομαι. Promísi, promettésti, κτλ. Παρακείμ. Proméssо, μετ.

Promettitóre, ἀρσεν. ὁ ὑπισχνούμενος, ὁ ὑποσχόμενος. Promettitríce, Θ. Prometténte, κοιν. τὸ αὐτό.

Prominénte, κοιν. ἐξέχων.

Prominénza, Θ. ἐξοχὴ, ὕψωμα.

Promontório, ἀρ. ἀκρωτήριον.

Promósso, ἀρ. παρὰ τοῦ Promuóvere, προβιβασμένος.

Promotóre, καὶ Promovitóre, ἀρ. προαγωγός, κινητὴς, βοηθός, παρορμητής. Promovitríce, Θηλ.

Promovénte, κοιν. ὁ προάγων, ἡ προάγουσα.

Promozióne, Θ. καὶ Promoviménto, ἀρ. προαγωγεία, προβιβασμὸς, καὶ παρακίνησις.

Promulgáre, (promúlgo) διαλαλῶ, κηρύττω.

Promulgatóre, ἀρ. διαλαλητὴς, κήρυξ.

Promulgazióne, Θ. ἀνακήρυξις, δημοσίευσις, διαλάλησις.

Promuóvere, καὶ Promóvere, (móvo) ἀναβιβάζω, προάγω, φέρω, παρακινῶ, βοηθῶ, παρορμῶ. Promóssi, Παρακείμ.

Promúta, καὶ Promutazióne, Θ. ἀλλαγή.

Promutáre, (promúto) ἀλλάττω, ἀμείβω.

Promutáto, ἀρ. ἠλλαγμένος.

Pronepóte, καὶ Pronipóte, ἀρ. προέγγονος. Πλη. οἱ ἀπόγονοι.

Próno, ἀρ. εὐκατάφορος, φύσει φερόμενος, κλίνων εἴς τι. Δατ.

Pronóme, ἀρ. ἀντωνυμία.

Pronosticaménto, Pronóstico, ἀρσεν. καὶ Pronosticazióne, Θ. μαντεία, προμάντευσις.

Pronosticáre, (pronóstico) μαντεύομαι.

Pronosticatóre, ἀρ. μάντης.

Prontaménte, προθύμως, ἑτοίμως.

Prontézza, Θ. προθυμία, ἑτοιμότης.

Prónto, ἀρ. ἕτοιμος, πρόθυμος.

Pronúnzia, Θ. προφορά.

Pronunziáre, (pronúnzio) προφέρω.

Pronunziazióne, Θ. Pronunziaménto, ἀρ. προφορά.

Propagáre, (propágo) παραφύω, ἀποφυάδας γεννῶ, παρεκτείνω, αὐξάνω, πλατύνω.

Propagatóre, ἀρ. αὐξητὴς, πολλαπλασιαστής.

Propagazióne, Θ. παράφυσις, παρέκτασις, αὔξησις, πληθυσμός.

Propagginaménto, ἀρ. παράφυσις.

Propagginàre, (propággino) παραφύω, παραφυάδας γεννῶ. Μεταφ. αὐξάνω, πλατύνω.

Propagginazióne, Θ. παράφυσις.

Propággine, Θ. παραφυὰς, παραβλάστημα.

Propaláre, (propálo) δημοσιεύω, διαλαλῶ, διαφημίζω.

Propensióne, Θηλ. ἐπιῤῥέπεια, κλίσις.

Propiaménte, ἰδίως, κυρίως.
Propietà, κτλ. ἰδὲ Proprietà, κτλ.
Propinquaménte, ἐγγύς, σιμά.
Propinquità, Θ. ἐγγύτης, πλησιότης.
Propínquo, ἀρ. ὁ ἐγγύς, ὁ πλησίον, καὶ συγγενής.
Propiziazióne, Θ. ἱλασμός.
Propízio, ἀρ. ἵλεως, βοηθός.
Proponénte, κοιν. ὁ προβάλλων.
Proponiménto, ἀρ. προαίρεσις, γνώμη, ἀπόφασις.
Propórre, καὶ Propónere. (propóngo) προβάλλω. Propósi, παρακείμ. Propósto, μετ.
Proporzionále, κοιν. ἀνάλογος.
Proporzionalità, Θ. ἀναλογία.
Proporzionalménte, καὶ Proporzionataménte, ἀναλόγως, μὲ ἀναλογίαν.
Proporzionáre, (proporzióno) ἰσάζω, ποιῶ ἀνάλογον.
Proporzionáto, ἀρ. ἀνάλογος, σύμφωνος.
Proporzióne, Θ. ἀναλογία.
Propósito, ἀρ. προαίρεσις, σκοπός· ἔτι, ὑπόθεσις, τὸ προκείμενον. A propósito, ἐπιτηδείως, ἴσια, κατὰ τὸ προκείμενον, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.
Propositúra, Θ. προεδρία, ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα.
Proposizióne, Θ. πρόβλημα, καὶ πρόθεσις.
Propósta, Θ. πρόβλημα.
Propósto, ἀρ. πρόεδρος.
Propósto, ἀρ. προβληθείς, προβαλμένος· παρὰ τοῦ Propórre.

Propriaménte, καὶ Propiaménte, κυρίως, ἰδίως.
Proprietà, καὶ Propietà, Θ. ἰδιότης, κυριότης.
Proprietário, καὶ Propietário, ἀρσεν. κύριος, αὐθέντης.
Próprio, καὶ Própio, οὐσιαστ. ἀρ. ἰδιότης, κυριότης, τὸ ἴδιον, τὸ κύριον. Καὶ ἐπίθ. ἴδιος, κύριος· καὶ ἐπίῤῥ. κυρίως, ἰδίως.
Propugnácolo, ἀρ. προβολή, ἐπιτείχισμα. Λατ.
Propugnáre, (propúgno) προμάχομαι, διαφεντεύω.
Propulsáre, (púlso) ἀποκρούω, ἀπωθῶ. Λατ.
Proquójo, ἀρ. βουστάσιον, μάνδρα.
Próra, Θ. ἡ πρῶρα, ἡ πλώρη τοῦ καραβίου.
Próroga, καὶ Prorogazióne, Θ. ἀναβολὴ καιροῦ.
Prorogáre, (prórogo) ἀναβάλλω τὸν καιρόν.
Prorómpere, (rómpo) διεξελαύνω, εὐγαίνω μὲ ὁρμήν. Prorúppi, παρακείμ. Prorótto, μετ.
Prósa, Θ. πεζὸς λόγος.
Prosáico, ἀρ. πεζικός.
Prosaísmo, ἀρσεν. πεζικὸς τρόπος.
Prosápia, Θ. γενεά, γένος.
Prosáre, (próso) πεζογράφω, γράφω εἰς πεζὴν φράσιν.
Prosatóre, ἀρ. λογογράφος, ὁ γράφων εἰς πεζὴν φράσιν. Prosástico, ἀρ. πεζικός.
Proscénio, ἀρ. προσκήνιον, ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς τόπος εἰς τὸ θέατρον. Λατ.
Prosciógliere, καὶ Prosciórre, ἀπολύω, λύω, ἐλευθερώνω. Prosciólgo, ἐνεστώς. Prosciólsi, παρακ. Prosciólto, μετ.
Prosciogliménto, ἀρ. ἀπόλυσις, λύσις.
Prosciólto, ἀρ. λελυμένος, ἐλευθερωμένος.
Prosciugáre, (prosciúgo) ξηραίνω, στεγνώνω.
Prosciútto, ἀρ. χοιρομέρι.
Proscrívere, (proscrívo) ἐξορίζω. Proscrítto, ἐξωρισμένος.
Proscrizióne, Θ. προγραφή, ἐξορία.
Proseguiménto, ἀρ. συνέχεια, ἀκολούθησις.
Proseguíre, (ísco) καὶ Proseguitáre, (séguito) ἀκολουθῶ.
Prosélito, ἀρ. προσήλυτος.
Prosérpina, ἰδὲ Dea.
Prosontuosità, Θ. ἀλαζονεία, θρασύτης.
Prosontuóso, ἀρ. ἀλαζών, τολμηρός.
Prosopopéa, καὶ Prosopopéja, Θ. προσωποποιΐα, σχῆμα ῥητορικόν· ἔτι, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Prosperaménte, καὶ Prosperevolménte, εὐτυχῶς.
Prosperáre, (próspero) ποιῶ εὐτυχῆ, καὶ εἶμαι εὐτυχής.
Prosperazióne, Θ. εὐτυχία.
Prosperévole, κοιν. εὐτυχής.
Prosperità, Θ. εὐτυχία· ἔτι, εὐρωστία, δύναμις, ὑγεία.
Próspero, ἀρσεν. εὐτυχής.
Prosperosaménte, εὐτυχῶς.
Prosperóso, ἀρ. εὐτυχής· ἔτι, ἀνδρεῖος, εὔρωστος, ὑγιής.
Prospettíva, Θ. προσπτική.
Prospétto, ἀρσεν. πρόοψις.
Prossimaménte, ἔγγιστα, σιμά.

Prossimità, Θ. ἐγγύτης, καὶ συγγένεια.

Próssimo, οὐσιαστ. ἀρ. ὁ πλησίον· καὶ ἐπίϑ. ἐγγύς, πλησίον, καὶ συγγενής.

Prosténdere, (prosténdo) καταβάλλω. Prostéso, μετ. ἰδὲ καὶ Disténdere, καί Prostérnere.

Prostérnere, (prostérno) καταβάλλω, ἐδαφίζω, ρίπτω κάτω. Prosternáto, μετ. Λατ.

Prostituíre, (ísco) προαγωγεύω, καταπορνεύω, φέρω, ἐκϑέτω τινὰ εἰς ἀσωλείαν, ἀτιμίαν. Λέξ. τῆς συνηϑ. Prostituíto, μετ.

Prostituíta, Θ. πόρνη.

Prostituzióne, Θ. προαγωγεία, καταπόρνευσις, ἀτιμία.

Prostráre, (próstro) ἰδὲ Prostérnere. Prostráto, μετ.

Prostrazióne, Θ. ἀπόπτωσις.

Prosontuóso, ἰδὲ Presontuóso, κτλ.

Protéggere, (protéggo) διαφεντεύω. Proteggéi, proteggésti, κτλ. Παρακείμ. Protétto, διαφεντευμένος.

Proteggitóre, ἰδὲ Protettóre.

Proténdersi, (mi proténdo) σκορδινῶμαι, τανύζομαι, ὡς ὅτε σηκώνεταί τις ἀπὸ τὸν ὕπνον· ἔτι, ἁπλῶς ἐκτείνω. Mi protési, παραχ. Protéso, μετ.

Protervaménte, προπετῶς.

Protérvia, καὶ Protervità, Θ. ἀλαζονεία, αὐϑάδεια.

Protérvo, ἀρσεν. προπετής, αὐϑάδης.

Protésta, καὶ Protestazióne, Θ. διαμαρτυρία.

Protestáre, (tésto) ἀπαγγέλλω, μηνύω τινὰ νὰ κάμῃ, ἢ νὰ μὴ κάμῃ τι· ἔτι, προσομολογῶ, διαμαρτύρομαι.

Protésto, ἀρ. ἰδὲ Protésta, καὶ Pretésto.

Protettóre, ἀρ. ὑπερασπιστής, διαφεντευτής. Protettríce, Θηλ.

Protezióne, Θ. ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.

Próto, ἀρσεν. ὁ πρωτεύων. ὁποῖος εἶναι πρῶτος εἰς κάμμίαν τέχνην.

Protocóllo, ἀρ. πρωτόκολλον.

Protomártire, ἀρ. πρωτομάρτυρ.

Protomédico, ἀρ. ἀρχιατρός.

Protrárre, καὶ Protráere, ἄγω, τραβῶ. Protrággo, ἐνεστώς. Protrássi, παρακείμ. Protrátto, μετ.

Pro tribunáli, ἐπὶ βήματος. Λατ.

Próva, καὶ Pruóva, Θ. πεῖρα, δοκιμή· ἔτι, πίστις, ἀπόδειξις· ἔτι, συνέρισις· ἔτι, ἔργον, ἀνδραγαϑία.

Prováre, (próvo) πειρῶμαι, δοκιμάζω, καὶ ἀποδείχνω.

Provatívo, ἀρ. ἀποδεικτικός.

Prováto, ἀρ. δοκιμασμένος.

Provedére, ἰδὲ Provvedére, κτλ.

Proveníre, αὐξάνομαι, προχωρῶ, προέρχομαι. Provéngo, ἐνεστ. Provénni, παραχ. Provenúto, μετ.

Provénto, ἀρ. τὸ προϊόν, τὸ εἰσόδημα.

Proverbiále, κοιν. παροιμιακός.

Proverbialménte, παροιμιακῶς.

Proverbiáre, (vérbio) ὀνειδίζω, λοιδορῶ.

Provérbio, ἀρ. παροιμία. ἔτι, ὀνειδισμός.

Provétto, ἀρ. προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ.

Providaménte, ἐκ προνοίας.

Providénza, καὶ Provvidénza, Θ. πρόνοια.

Próvido, καὶ Próvvido, ἀρ. προμηϑής, προορατικός.

Província, Θ. ἐπαρχία.

Provinciále, κοιν. ἐπαρχικός.

Provocaménto, ἀρ. ἐρεϑισμός.

Provocáre, (próvoco) ἐρεϑίζω, παρακινῶ, παροξύνω. Provocáto, μετ. παρωξυσμένος, παρακινημένος.

Provocatívo, ἀρ. προκλητικός, παροξυντικός.

Provocazióne, Θ. πρόκλησις, παρακίνησις.

Provvedére, καὶ Provedére, (provvédo) προμηϑεύω. Δοτ. καὶ Αἰτ.

Provvediménto, ἀρ. πρόνοια, προμήϑεια.

Provveditóre, ἀρ. ἐπιμελητής, προμηϑευτής. Provveditríce, Θηλ.

Provvedúto, καὶ Provvísto, ἀρ. προμηϑευμένος, παρασκευασμένος, καὶ φρόνιμος.

Provvisáre, ἰδὲ Improvvisáre, κτλ.

Provvisionáre, (provvisióno) δίδω μισϑόν.

Provvisióne, Θηλ. προμήϑεια· ἔτι, μισϑός· Per módo di provvisióne: διὰ τὴν ὥραν, δι' ὀλίγον καιρόν.

Prúa, ἰδὲ Próra.

Prudénte, κοιν. φρόνιμος.

Prudenteménte, φρονίμως.

Prudénza, Θ. φρόνησις.

Prúdere, ἰδὲ Pizzicáre.
Prudóre, ἀρ. καὶ Prudúra, θ. κνησμός.
Prúgna, θηλ. δαμάσκηνον (πωρικόν). Prúgno, ἀρ. δαμασκηνιά· (τὸ δένδρον).
Prúno, ἀρ. ἄκανθα, ὅλα τὰ ἀγκαθωτὰ φυτά.
Prunóso, ἀρ. ἀκανθώδης.
Pruóva, ἀρ. ἰδὲ Próva.
Pruriginóso, ἀρ. ὁποῦ προξενεῖ κνησμόν.
Prurito, ἀρ. καὶ Prurígine, θ. κνησμός, φαγοῦρα, μεγάλη ὄρεξις, ἐπιθυμία.
Pubblicaménte, φανερῶς, δημοσίως.
Pubblicaménto, ἀρ. δημοσίευσις.
Pubblicáno, ἀρ. τελώνης.
Pubblicáre, καὶ Publicáre, (púbblico) κηρύττω, δημοσιεύω, διαλαλῶ, Pubblicáto, μετ. διαλαλημένος.
Pubblicatóre, ἀρ. κήρυξ, διαλαλητής.
Pubblicazióne, θ. δημοσίευσις, διαλάλησις.
Pubblicità, θ. δημοσίευσις, παῤῥησία, πολυανθρωπία.
Púbblico, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ κοινόν, δημόσιον, ἡ κοινότης· καὶ Ἐπιθ. δημόσιος, δῆλος, κοινός, φανερός.
Púbe, ἀρσεν. ἡ ἥβη.
Pubertà, θ. ἥβη, ἐφηβότης.
Pudicaménte, ἁγνῶς, σωφρόνως, μετ' αἰδοῦς.
Pudicízia, θ. ἁγνεία, σωφροσύνη.
Pudíco, ἀρ. ἁγνός, σώφρων, καθαρός.
Pudóre, ἀρ. αἰδώς, ἐντροπή.
Puerile, κοιν. παιδαριώδης.
Puerilità, καὶ Puerízia, καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία· ἔτι, ἁπλότης, καὶ παιδαριῶδες ἔργον.
Puerilménte, παιδαριωδῶς.
Puerpério, ἀρ. ἡ λοχεία.
Púgile, ἀρ. πύκτης καὶ Pugiláto, ἀρ. ἡ πυγμαχία.
Pugíllo, ἀρ. μέτρον παρ' ἰατροῖς· ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ πάρῃ μὲ δύω ἢ τρία δάκτυλα.
Púgna, θ. μάχη.
Pugnaláta, θ. πληγὴ ξιφιδίου· (στελετιά).
Pugnále, ἀρ. ἐγχειρίδιον, μικρὸν μαχαῖρι.
Pugnáre, (púgno) μάχομαι.
Pugnénte, καὶ Pungénte, κοιν. νύττων, ἀγκυλωτός.
Púgnere, καὶ Púngere, νύττω, ἀγκυλώνω. Μεταφ. λυπῶ, ταλαιπωρῶ, καὶ λοιδορῶ, ὑβρίζω. Púngo, ἐνεστ. Púnsi, pungésti, κτλ'. Παρακ. Púnto, μετ.
Pugniménto, καὶ Pungiménto, ἀρ. ἀγκύλωμα.
Púgno, ἀρ. πυγμή, γρόθος· πληθ. I púgni, καὶ le púgna, θηλ.
Púlce, θηλ. ψύλλος.
Pulcélla, θηλ. κόρη, παρθένος.
Pulcíno, ἀρ. κλωσσόπουλον, τό, πουλάκι τῆς ὄρνιθας.
Pulédro, καὶ Polédro, ἀρ. πῶλος, τὸ πουλάρι.
Puliménto, ἀρ. ἐπεξεργασία, πάστρεψις.
Pulíre, καὶ Políre, (ísco) λεαίνω, κάμνω λεῖον, καθαρίζω, παστρεύω, καλλωπίζω.
Pulitaménte, καὶ Politaménte, κομψῶς, μὲ καλλωπισμόν.
Pulitézza, καὶ Politézza, θ. καθαριότης, κομψότης, καλλωπισμός.
Pulíto, καὶ Políto, ἀρ. κόσμιος, καθαρός, παστρικός. λεῖος, ἀποξυσμένος.
Pulitúra, ἰδὲ Puliménto.
Pulizía, ἰδὲ Pulitézza.
Pullulaménto, ἀρ. βλάστημα.
Pulluláre, (púllulo) βλαστάνω.
Pullulazióne, θ. βλάστησις.
Púlpito, ἀρσεν. ἄμβων.
Pulsáre, (púlso) κρούω, κτυπῶ. Λατ.
Pulsazióne, θηλ. κροῦσις, παλμός, κτύπημα.
Pulzélla, θ. κόρη, παρθένος.
Pungénte, ἰδὲ Pugnénte, κτλ'.
Pungiglióne, ἀρ. κέντρον.
Pungitívo, ἰδὲ Pugnénte.
Púngolo, ἀρ. κέντρον, ἀγκύλι.
Puníre, (ísco) κολάζω, τιμωρῶ, παιδεύω.
Punitívo, ἀρ. τιμωρητικός.
Punito, ἀρ. τιμωρημένος.
Punitóre, ἀρ. τιμωρητής. Punitríce, θηλ.
Punizióne, καὶ Punigióne, θ. καὶ Puniménto, ἀρ. κόλασις, τιμωρία.
Púnta, θ. αἰχμή, μήτη, ἄκρα· ἔτι, πλευρίτις· ἔτι, Puntúra, ἰδὲ τοῦτο.
Puntáre, (púnto) στίζω, θέτω τὰς στιγμάς· ἔτι, παροξύνω· ἔτι, ἐμπήγω τὴν αἰχμήν, τὴν μήτην.
Puntáta, θ. μία μητία.
Puntataménte, ἰδὲ Puntualménte.
Punteggiáre, (éggio) στίζω, θέτω τὰς στιγμάς· ὅθεν, Punteggiáto, καὶ Puntáto, ἐστιγμένος.

Puntellàre, (éllo) ἐρείδω, στερεώνω, στυλώνω.

Puntéllo, ἀρ. στήριγμα, ξύλον διὰ στερέωμα.

Puntíglio, ἀρ. σόφισμα, φιλονεικία, πεῖσμα.

Puntiglióso, ἀρ. φιλόνεικος, πεισματάρης.

Púnto, ἀρ. σημεῖον, στιγμή. Puntíno, ὑποκορ. Púnto, ἐπίῤῥ. οὐδὲν, τίποτες.

καὶ Púnto, (παρὰ τοῦ Púngere) ἀγκυλωμένος.

Puntuále, κοιν. ὑπερακριβής, ἐπιμελής.

Puntualità, Θ. ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια.

Puntualménte, ἀκριβῶς, μὲ ἐπιμέλειαν.

Puntúra, Θ. κεντηματιά, ἀγκυλωματία. Μεταφ. ταλαιπωρία, λύπη, βάσανον.

Punzecchiáre, (zécchio) νύττω, ἀγκυλώνω ἐλαφρᾶ.

Pupílla, Θ. ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Pupíllo, ἀρ. ὀρφανός· ἔτι, ἁπλοῦς, ἄκακος.

Puraménte, καθαρῶς.

Purchè, ἐὰν, μόνον νά.

Púre, μὲν, μὲ ὅλον τοῦτο, μόνον.

Purézza, Θ. καθαρότης.

Púrga, καὶ Purgagióne, Θ. καὶ Purgaménto, ἀρ. κάθαρσις.

Purgánte, κοιν. καθαρτικὸς, ὁποῦ καθαρίζει.

Purgáre, (púrgo) καθαρίζω.

Purgatívo, ἀρ. καθαρτικός.

Purgatóre, ἀρ. καθαριστής.

Purgatório, ἀρ. τὸ Καθαρτήριον.

Purgatúra, Θ. κάθαρμα, περίψημα.

Purgazióne, ἰδὲ Púrga.

Purificánte, κοιν. καθαρίζων.

Purificáre, (purífico) καθαρίζω, παστρεύω.

Purificáto, ἀρσεν. καθαρισμένος.

Purificazióne, Θ. κάθαρσις.

Purità, Θ. καθαρότης.

Púro, ἀρσεν. καθαρός.

Purpúreo, ἀρσεν. πορφυροῦς.

Pusignáre, (ígno) τρώγω μετὰ τὸ δεῖπνον.

Pusígno, ἀρσεν. ἐπίδειπνον.

Pusillanimità, Θηλ. μικροψυχία.

Pusillánimo, ἀρ. μικρόψυχος, ὀλιγόκαρδος.

Pusillità, Θ. μικροπρέπεια. Ἐναντ. τοῦ Magnificénza.

Pusíllo, ἀρ. μικρός. Λατ.

Pústula, καὶ Pústola, Θ. ἐξάνθημα, σπυρίον, πρίσμα. Λατ.

Putatívo, ἀρ. νομιζόμενος.

Puténte, κοιν. δυσώδης.

Putíre, (púto) κακῶς ὄζω, βρωμῶ. Putíto, μετ.

Putrédine, Θ. σαπρότης, σάπημα. Putredinóso, ἀρσεν. σαπρός.

Putrefáre, (putrefò) σαπίζω.

Putrefátto, ἀρ. σεσαπημένος.

Putrefazióne, Θ. διαφθορὰ, σάπημα.

Putridíre, (ísco) γίνομαι σαπρὸς, σαπίζω.

Putridíto, ἀρ. σεσαπημένος.

Pútrido, ἀρ. καὶ Pútre, κοιν. σαπρὸς, σάπιος.

Putridúme, καὶ Putridáme, ἀρ. ποσότης σεσαπημένων πραγμάτων.

Pútta, ἢ Puttána, Θ. πόρνη.

Pútta, κίσσα, πουλίον.

Pútto, ἀρ. παιδίον. Puttíno, ὑποκορ.

Púzza, Θ. δυσωδία, βρῶμα.

Puzzáre, (púzzo) βρωμῶ.

Púzzo, ἀρσεν. δυσωδία.

Puzzolénte, κοιν. καὶ Puzzóso, ἀρ. βρωμερός.

Q

Quà, ἐνταῦθα, ἐδῶ.

Quadernário, ἀρσεν. τετράστιχον.

Quadérno, ἀρ. τέτραδον, κατάστιχον.

Quadragésima, Θ. τεσσαρακοστή, ἢ σαρακοστή.

Quadragesimále, κοιν. τῆς τεσσαρακοστῆς.

Quadragésimo, ἀρ. τεσσαρακοστός.

Quadraménto, ἀρ. τετραγωνισμός.

Quadrangoláre, κοιν. τετραγωνικός.

Quadrángolo, ἀρ. τετράγωνον.

Quadránte, κοιν. τὸ τέταρτον μέρος τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου· ἔτι, ὄργανον ἀστρονομικόν.

Quadráre, (quádro) τετραγωνίζω· ἔτι, ἀρέσκω, πληροφορῶ, ἁρμόζω.

Quadráto, οὐσιαστ. ἀρ. τετράγωνον· καὶ ἐπιθ. τετράγωνος.

Quadratúra, Θηλ. τετραγωνισμός.

Quadréllo, ἀρ. βέλος, σαΐτα.

Quadriénnio, ἀρ. τετραετία, τὸ διάστημα τεσσάρων χρόνων. Λατ.

Quadríga, Θ. τέθριππον ἅρμα, ἁμάξι μὲ τέσσαρα ἄλογα. Λατ.

Quadríglia, Θ. μικρὸν σύστημα σῶμα ἀνθρώπων.

Quadriláter͏o, ἀρ. τετράπλευρον.

Quadriméstre, ἀρ. τὸ τετράμηνον, τὸ διάστημα τεσσάρων μηνῶν.

Quadripartíre, (párto) τε-

τραχῶς, εἰς τέσσαρα μέρη μερίζω. Quadripartito, μετ.

Quadrisíllabo, ἀρ. τετρασύλλαβος.

Quadrívio, ἀρ. τετράοδος, τόπος, ὅπου εἶναι τρεῖς στράται.

Quádro, ἀρ. οὐσιαστ. τετράγωνον· ἔτι, πανίον, ἢ σανὶς ζωγραφισμένη.

Quádro, ἀρ. τετράγωνος.

Quadrúpede, κοιν. καὶ Quadrúpedo, ἀρ. ζῶον τετράποδον.

Quadruplicáto, ἀρ. τετραπλάσιος.

Quádruplo, ἀρσεν. τετραπλάσιος.

Quaéntro, ἐδῶ μέσα.

Quággiù, καὶ Quaggiúso, ἐδῶ κάτω.

Quaglia, Θ. ὀρτύκι.

Quagliáre, καὶ Quagliársi. (quáglio) πήζω. Quagliáto, πηκτός.

Quálche, κοιν. Qualchedúno, Qualcúno, ἀρ. τὶς, κάποιος.

Quále, κοιν. ποῖος. Il quále, ὁ ὁποῖος. la quále, ἡ ὁποία. Πληθυντ. Quáli, κοιν.

Qualificáre, (qualífico) δίδω ποιότητα, διακρίνω, ξεχωρίζω· ἔτι, τιμῶ, ποιῶ ἔξοχον, ἐξαίρετον· ὅθεν. Qualificáto, πεποιωμένος, ἢ ἐξαίρετος, ἔγκριτος, ἀξιωματικός.

Qualità, Θηλ. ποιότης.

Qualitatívo, ἀρ. ποιοτικός.

Qualménte, πῶς, καθώς.

Qualóra, ὁπόταν.

Qualsisía, Qualsivóglia, κοιν. ὅστις, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι.

Qualúnque, κοιν. τὸ αὐτό.

Quándo, καὶ Quandochè, ὅταν.

Quando che sia, ποτὲ, μίαν φορὰν, εἰς κανένα καιρὸν, τέλος πάντων.

Quantità, Θηλ. ποσότης.

Quánto, ἀρ. πόσος· καὶ Ἐπίρ. πόσον.

Quantúnque, ἀγκαλά.

Quaránta, κοιν. τεσσαράκοντα.

Quarantacinquésimo, ἀρ. τεσσαρακοστὸς πέμπτος.

Quarantamíla, κοιν. τεσσαράκοντα χιλιάδες.

Quarantésimo, ἀρ. τεσσαρακοστός.

Quarantína, καὶ Quaranténa, Θηλ. σαρανταριά.

Quarantottésimo, ἀρ. τεσσαρακοστὸς ὄγδοος.

Quarantótto, κοιν. τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ.

Quáre, διατί. Non síne quáre, οὐχωρὶς λόγον. Λατ.

Quarésima, ἰδὲ Quadragésima.

Quaresimále, οὐσιαστ. ἀρ. βιβλίον περιέχον τὰς διδαχὰς μιᾶς τεσσαρακοστῆς.

Quaresimále, κοιν. τῆς τεσσαρακοστῆς, σαρακοςιανός.

Quartána, Θ. (fébbre) τεταρταῖος πυρετός.

Quartanário, ἀρ. ὁ ἔχων τὸν τοιοῦτον πυρετόν.

Quartáto, ἀρ. σιτευτός, παχύς. (ἐπίθ. ζώου).

Quarteruóla, Θ. εἶδος μέτρου.

Quartiére, ἀρ. τὸ τεταρτημόριον ὁποιουδήποτε πράγματος· ἔτι, μέρος πόλεως, ὁσπητίου, κτλ. Quartiéri, λέγονται καὶ αἱ κατοικίαι τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὰ χειμάδια χωρία.

Quartína, Θ. τετράστιχον.

Quárto, ἀρ. τέταρτον· καὶ ἐπίθ. τέταρτος.

Quartodécimo, ἀρ. τεσσαρεσκαιδέκατος.

Quartogénito, ἀρ. τεταρτογένητος, ὁ τέταρτος υἱός.

Quartúccio, ἀρ. εἶδος μέτρου.

Quási, ὥσπερ, ὡσάν· ἔτι, σχεδόν.

Quassù, καὶ Quassúso, ἐδῶ ἐπάνω.

Quattriduáno, ἀρ. τεταρταῖος, τεσσάρων ἡμερῶν. Λατ.

Quattaménte, κρυφίως.

Quátto, καὶ Quattóne, σκυπτὸς διὰ νὰ κρυφθῇ. ὅθεν· Quátto quátto, καὶ Quattón quattóne, κρυφᾶ κρυφᾶ.

Quattordicésimo, ἀρ. δέκατος τέταρτος.

Quattórdici, κοιν. δεκατέσσαρες.

Quattríno, ἀρ. μικρὴ μονέδα, ἀσπρουλάκι· ἔτι, Quattríni, τὰ χρήματα, τὰ ἀργύρια.

Quáttro, κοιν. τέσσαρες.

Quattrocénto, κοιν. τετρακόσιοι.

Quattromíla, κοιν. τέσσαρες χιλιάδες.

Quégli, ἀρ. ἐκεῖνος, δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος· καὶ Quéllo, ἐπὶ ἀψύχων.

Quércia, καὶ Quérce, Θ. δρῦς, δένδρον.

Queréla, Θ. ὀδυρμός, παραπόνεσις. Dare queréla, ἐγκαλῶ εἰς τὴν κρίσιν, εἰς τὸ διακαστήριον.

Querelàre, (querélo) ἐγκαλῶ, καὶ παραπονοῦμαι. Querelàto, μετ.

Querelatóre, ἀρ. κατήγορος.

Querelatório, ἀρ. παραπονετικός.

Querimónia, θ. μεμψιμοιρία, παραπόνεσις.

Quérulo, καὶ Querulóso, ἀρ. ὀδυρτικός, παραπονετικός.

Quesíto, ἀρσεν. ζήτημα.

Quésti, ἀρ. οὗτος· ἐπὶ ἀνθρ. ἐπὶ δὲ πράγμ. Quésto.

Questionále, κοιν. ἀμφισβήτητος, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται φιλονεικία.

Questionaménto, ἀρ. ἀμφισβήτησις, φιλονεικία.

Questionáre, (questióno) λογομαχῶ, φιλονεικῶ.

Questionatóre, ἀρ. ἀμφισβητικός, φιλόνεικος. Questionatríce, θηλ.

Questióne, θ. ἐρώτημα, φιλονεικία, ζήτημα. Questioncélla, Questioncína, ὑποκορ.

Questioneggiáre, (éggio) ἰδὲ Questionáre.

Questionévole, ἰδὲ Questionále.

Quésto, ἀρ. τοῦτος, τοῦτο.

Questóre, ἀρ. ταμίας, θησαυροφύλαξ.

Questoría, καὶ Questúra, θ. ἡ ταμιεία, τὸ ἀξίωμα, τὸ ὀφφίκιον τοῦ ταμίου.

Quetáre, ἰδὲ Quietáre, κτλ.

Quì, ἢ Quínci, ἐνταῦθα, ἐδῶ.

Qui déntro, ἐδῶ μέσα.

Quiddità, θ. οὐσία, ἢ ὁρισμὸς ἑκάστου πράγματος.

Quidditatívo, ἀρ. οὐσιώδης.

Quietaménte, θ. ἡσύχως.

Quietánza, ἰδὲ Quitánza.

Quietáre, καὶ Quetáre, (quiéto, καὶ quéto) παύω, ἡσυχάζω. Quietáto, καὶ Quetáto, πεπαυμένος.

Quietatívo, ἀρ. ἀναπαυτικός.

Quietazióne, θ. κατάπαυσις, ἡσυχία.

Quiéte, θ. ἡσυχία.

Quiéto, ἀρ. ἥσυχος. Quietíssimo, ὑπερθ.

Quinário, ἀρ. πενταδικός.

Quínci, ἀπ' ἐδῶ. ἔπειτα. διὰ τοῦτο. Da quinci innánzi, ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπροσθεν.

Quindécimo, ἀρ. δέκατος πέμπτος.

Quíndi, ἀπ' ἐκεῖ, ἐκεῖθεν· ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, καὶ διὰ ταῦτα, ἐκ τούτου, διὰ τοῦτο. Quínci, e quíndi, ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Quindicésimo, ἀρ. δέκατος πέμπτος.

Quíndici, κοιν. δεκαπέντε.

Quinquagésimo, ἀρ. πεντηκοστός.

Quinquénnio, ἀρ. πενταετηρίς, τὸ διάστημα πέντε χρόνων.

Quinqueréme, θ. πεντήρης.

Quintadécima, θ. λέγεται διὰ τὸ φεγγάρι ὅταν εἶναι γεμάτον.

Quintérno, ἀρ. τέτραδον.

Quintessénza, θ. τὸ ἄωτον, τὸ ἄνθος, ἡ ἐκλεκτοτέρα οὐσία τῶν πραγμάτων.

Quínto, ἀρσεν. πέμπτος. Quínto decímo, ἀρ. δέκατος πέμπτος.

Quisquília, καὶ Quisquíglia, θ. περίψημα. Λατ.

Quistionáre, ἰδὲ Questionáre, κτλ.

Quitánza, καὶ Quetánza, θ. ἀποχή. Γράμμα, δι' οὗ ἐλευθερώνεταί τις ἀπό τι χρέος· ἢ δι' οὗ ὅς τις ἔχει νὰ λάβῃ μαρτυρεῖ ὅτι ἔλαβε τὰ ὀφειλόμενα χρήματα.

Quitáre, (quíto) ποιῶ ἀποχήν.

Quívi, ἐπίῤῥ. ἐκεῖ.

Quóta, θ. μέρος, μερτικόν.

Quotidianaménte, καθ' ἡμέραν.

Quotidiáno, ἀρ. καθημερινός.

Quoziénte, ἀρ. τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως πηλίκιον.

R

Rabácchio, ἀρ. παιδάριον.

Rabárbaro, ἰδὲ Reobárbaro.

Rabbaruffáre, (úffo) ταράττω, συγχύζω, βάνω ἄνω κάτω. Rabbaruffáto, ἀρ. ἀκαλλώπιστος, συγχυσμένος.

Rabbassáre, (básso) ξαναχαμηλώνω.

Rabbellíre, (rabbellísco) ξαναστολίζω.

Rábbia, θ. λύσσα, μανία.

Rabbíno, ἀρ. ῥαββὶ, ῥαββῖνος, διδάσκαλος τοῦ Ἑβραϊκοῦ νόμου.

Rabbiosaménte, μανικῶς, λυσιασμένα.

Rabbióso, ἀρσεν. λυσσώδης, λυσιασμένος, μανικός.

Rabbonacciáre, (áccio) γίνομαι γαληνός, ἡσυχάζω.

Rabbracciáre, (rabbráccio) πάλιν ἀγκαλιάζω.

Rabbreviáre, (rabbrévio) πάλιν βραχύνω.

Rabbruscáre, ὡς τὸ, il témpo si rabbrúsca, σκοτίζεται, θολώνεται ὁ καιρός.

Rabbuffaménto, ἀρ. σύγχυσις, ταραχή.

Rabbuffáre, (úffo) ταράττω, συγχύζω, ἐμπερδεύω τὰ μαλλία· ἔτι, μάχομαι, πιάνομαι μετά τινος.

ἔτι, ἐπιτιμῶ, ὀνειδίζω. ὅθεν, Rabbuffáto, ἀκαλλώπιστος.

Rabbúffo, ἀρ. ὀνειδισμός, ἐπιτίμησις.

Rabbujáre, (bújo) σκοτάζω, σκοτίζομαι.

Ráccappezzáre, (ézzo) ἐρευνῶ, ἢ εὑρίσκω.

Raccapitoláre, (raccapítolo) ἀνακεφαλαιῶ, ἐπαναλέγω, ξαναλέγω συντόμως.

Raccapricciáre, (íccio) φοβίζω, ἀνατριχιάζω.

Raccapríccio, καί Raccapricciaménto, ἀρ. φρίκη, ἀνατριχίασμα.

Raccattáre, (átto) πάλιν εὑρίσκω, ξαναποκτῶ, συναθροίζω· καί λυτρώνω.

Raccéndere, (éndo) πάλιν ἀνάπτω. Raccési, παρακείμ.

Raccendiménto, ἀρ. ἄναψις.

Raccerchiáre, (cérchio) πάλιν περικυκλώνω.

Raccertáre, (cérto) βεβαιώνω. Raccertáto, βεβαιωμένος.

Raccéso, (παρά τοῦ Raccéndere) πάλιν ἀναμμένος.

Raccettáre, (cétto) δέχομαι.

Raccettatóre, ἀρ. ξενοδόχος.

Raccétto, ἀρ. ξενία, ὑποδοχή.

Racchetáre, παύω τινός τὸν κλαυθμόν· καί Racchetársi, mi racchéto, ἡσυχάζω, παύω ἀπό τὸ νά κλαίω. Racchetáto, ἀρ. ἡσυχασμένος.

Racchiúdere, (chiúdo) κλείω μέσα.

Racchiúso, ἀρ. κλεισμένος.

Rácсógliere, καί Raccórre, συνάζω, συναθροίζω· ἔτι, δέχομαι. Raccólgo, ἐνεστ. Raccólsi, Παρακείμ.

Raccogliménto, ἀρ. συνάθροισις· ἐπί δὲ νοός, ἢ καρδίας, περισυμάζωξις, ἀναχώρησις ἐκ τῶν ματαίων, κτλ.

Raccoglitíccio, ἀρ. συλλογιμαῖος, συνειλεγμένος.

Raccoglitóre, ἀρ. ὁ συλλέγων, ὁ συλλογεύς. Raccoglitríce, θηλ. ἰδὲ καί Raccoltóre.

Raccólta, θηλ. θερισμός, μάζωξις. Sonáre a raccólta, ἢ la raccólta, cioè richiamáre i soldáti, σημαίνω τὴν ἀνάκλησιν, δηλαδὴ ἀνακαλῶ, προσκαλῶ τοὺς στρατιώτας.

Raccólto, (παρά τοῦ Raccógliere) συναθροισμένος, συμμαζωμένος.

Raccoltóre, ἀρ. συλλογεύς, ὅποιος συλλέγει, συνάζει.

Raccomandagióne, θηλ. καί Raccomandaménto, ἀρ. σύστασις.

Raccomandáre, (raccomándo) συνίστημι, συσταίνω, παραγγέλω. Raccomandáto, μετ.

Raccomandatívo, ἀρ. συστατικός.

Raccomandatóre, ἀρσεν. ὁ συνιστῶν, ὅποιος συσταίνει.

Raccomandatório, ἀρ. συστατικός.

Raccomandazióne, καί Raccomandígia, θ. σύστασις.

Raccomodáre, (raccómodo) ἰδὲ Racconciáre.

Raccompagnáre, (raccompágno) πάλιν συνοδεύω, συντροφεύω.

Raccomunáre, (raccomúno) ἀνακοινῶ, ποιῶ πάλιν κοινόν, καί ἁπλῶς ποιῶ κοινόν.

Racconciaménto, ἀρ. ἀνακαίνισις, ἀνασκευή.

Racconciáre, (raccóncio) ἀνασκευάζω, ἀναῤῥάπτω, ξαναφκιάνω.

Racconciáto, καί Raccóncio, ἀρ. ἀνασκευασμένος.

Racconfermáre, (confermo) ἀναβεβαιώνω.

Racconsoláre, παρηγορῶ. καί mi racconsólo, παρηγοροῦμαι.

Raccontáre, (cónto) διηγοῦμαι.

Raccónto, καί Raccontaménto, ἀρ. διήγησις.

Raccontatóre, ἀρ. διηγητής.

Raccorciaménto, ἀρ. μείωσις, ὀλιγόστευσις.

Raccorciáre, (raccórcio) συντέμνω, συστέλλω, περιμαζώνω. (κονταίνω.) Raccorciáto, μετ.

Raccórcio, ἀρ. βραχύς.

Raccórre, ἰδὲ Raccógliere.

Raccortáre, ἰδὲ Raccorciáre.

Raccostáre, (cósto) πάλιν πλησιάζω, ἢ καί ἁπλῶς πλησιάζω.

Raccozzáre, (cózzo) συνάγω, συμμαζώνω, ἑνώνω μαζή.

Raccréscere, (crésco) πάλιν αὐξάνω.

Raccresciménto, ἀρ. αὔξησις.

Racimoláre, (racímolo) συνάζω τοὺς βότρυς.

Racimolo, ἀρ. βότρυς, σταφύλι.

Racquetáre, καί Racquietáre, (racquéto) παύω, ἡσυχάζω.

Racquistáre, (racquísto) ξαναποκτῶ.

Racquistazióne, ϑ. Racquistaménto, καὶ Racquísto, ἀρ. ξαναπόκτησις.

Radaménte, σπανίως.

Raddensáre, (raddénso) παλιν πυκνώνω.

Raddirizzáre, καὶ Raddrizzáre, (ízzo) πάλιν ἰσάζω.

Raddolciménto, ἀρ. μείλιξις, γλύκασμα.

Raddolcíre, (raddolcísco) μαλάττω, πραΰνω, γλυκαίνω. Raddolcíto, γλυκαιμένος.

Raddomandáre, (mándo) πάλιν ζητῶ, ξαναζητῶ, ἢ ζητῶ τὸ ἐδικόν μου.

Raddoppiaménto, ἀρ. ἀναδιπλασιασμός.

Raddoppiáre, (dóppio) διπλασιάζω. Raddoppiáto, διπλασιασμένος.

Raddormentáre, παλιν κοιμίζω. καὶ Raddormentársi, mi raddorménto, πάλιν ἀποκοιμίζομαι.

Raddrizzáre, (raddrízzo) ἰδὲ Raddirizzáre.

Rádere, (rádo) ξυρίζω, ξύω.

Radézza, ϑηλ. ἀραιότης, σπανιότης.

Radiále, κοιν. ἀκτινώδης.

Radiánte, κοιν. ἀκτινοβολῶν.

Radiáre, (rádio) ἀκτινοβολῶ.

Radicále, κοιν. ῥιζώδης, ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν ῥίζαν. U'mido radicále, τὸ ὑγρόν, τὸ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν σωμάτων. Μεταφ. ἀρχικός, κεφαλικός.

Radicalménte, ῥιζόθεν, ἐκ ῥιζῶν.

Radicáre, (rádico) ῥιζοβολῶ. Radicáto, ῥιζωμένος.

Radicazióne, ϑ. ῥίζωσις.

Radícchio, ἀρ. κιχώριον, τὸ ῥαδίκι, χόρτον.

Radíce, ϑηλ. ῥίζα.

Radificáre, ἰδὲ Rarificáre.

Radimádia, ϑ. ξύστρα· ἰδὲ καὶ Mádia.

Raditúra, ϑ. ῥίνημα.

Rádo, ἀρ. σπάνιος. Di rádo, ἢ Ráde vólte, ἢ Rádo, ἐπίῤῥ. σπανίως.

Radunaménto, ἀρ. καὶ Radunánza, ϑ. συνάθροισις.

Radunáre, (radúno) συναθροίζω.

Ráfano, ἀρ. ῥάφανος, τὸ ῥαπάνι.

Raffacciáre, ἰδὲ Rinfacciáre.

Raffazzonáre, (zóno) στολίζω, καὶ ἐπιμελῶς βάνω εἰς τάξιν. Raffazzonáto, μετ.

Rafférma, ϑ. βεβαίωσις.

Raffermáre, (férmo) βεβαιώνω.

Raffidáre, ἰδὲ Confidáre.

Raffiguraménto, ἀρ. γνώρισις.

Raffiguráre, (raffigúro) γνωρίζω· ἔτι παρομοιάζω, συγκρίνω.

Raffiláre, (raffílo) ἀκονῶ, τροχῶ. ἔτι, κόπτω ὁλοτρόγυρα, ἰσάζω μὲ τὸ ψαλίδι.

Raffinaménto, ἀρ. Raffinatézza, ϑ. τελειότης.

Raffináre, (raffíno) ποιῶ καθαρὸν, τέλειον.

Rafforzáre, (fórzo) ἐνδυναμώνω.

Raffreddaménto, ἀρ. ψύχος, κρυολόγημα.

Raffreddáre, (fréddo) ψυχραίνω, κρυώνω. Raffreddáto, κρυολογημένος.

Raffrenaménto, ἀρ. χαλίνωσις.

Raffrenáre, (fréno) χαλινώνω. Raffrenáto, χαλινωμένος.

Ragazzáglia, ϑηλ. πλῆθος παίδων.

Ragazzáta, ϑ. παιδαριῶδες ἔργον.

Ragázzo, ἀρ. παιδίον.

Ragghiáre, (rágghio) ὀγκῶμαι, ἀγκανίζω.

Rágghio, ἀρ. βρώμησις, τὸ ἀγκάνισμα, ἡ φωνὴ τῶν ὄνων.

Raggiánte, κοιν. ἀκτινοβολῶν.

Raggiáre, (rággio) ἀκτινοβολῶ.

Rággio, ἀρσεν. ἀκτίν. πληθυντ. Rággi. καὶ οἱ Ποιηταί, Rái.

Raggiraménto, ἀρ. περιήγησις.

Raggiráre, (raggíro) πάλιν περικυκλώνω, περιτριγυρίζω.

Raggiratóre, ἀρ. πανοῦργος, ἀπατεών.

Raggíro, ἰδὲ Rigíro.

Raggiúgnere, (raggiúgno) φθάνω· ἔτι, ἑνώνω. Raggiúnsi, παρακείμ. Raggiúnto, μετοχή.

Raggiugniménto, ἀρ. σύζευξις, ἕνωσις.

Raggiustáre, (giústo) ἰσάζω.

Raggraváre, (raggrávo) παλιν βαρύνω, αὐξάνω, μεγαλύνω.

Raggrinzaménto, ἀρ. ῥυτίδωμα, ζάρωμα.

Raggrinzáre, (grínzo) ῥυτιδόω, ζαρώνω.

Raggrinzáto, καὶ Raggrin-

zito, ἐῤῥυτιδωμένος, ζαρωμένος.

Raggruppáre, (grúppo) ἐμπλέκω.

Raggruppáto, ἀρσεν. ἐμπεπλεγμένος.

Ragguagliaménto, ἀρ. καὶ **Ragguagliánza**, θηλ. ἐξίσωσις.

Ragguagliáre, (ragguáglio) ἐξισάζω· ἔτι, παραβάλλω, συγκρίνω· ἔτι, δηλοποιῶ, δίδω εἴδησιν.

Ragguáglio, ἀρ. ἐξίσωσις, καὶ εἴδησις.

Ragguardaménto, ἀρ. ὄψις, σκέψις.

Ragguardáre, (ragguárdo) ὀξυδερκῶ, βλέπω ὀξέως, καὶ μὲ προσοχήν· ἔτι, θεωρῶ, σκέπτομαι.

Ragguardatóre, ἀρ. θεατής. **Ragguardatríce**, θ.

Ragguardévole, κοιν. περίβλεπτος, ἀξιόλογος.

Rágia, θ. ῥητίνη, ῥετζίνη. ἔτι, πανουργία, ἀπάτη.

Ragionaménto, ἀρ. ὁμιλία, λόγος.

Ragionáre, (ragióno) ὁμιλῶ, καὶ συλλογίζομαι.

Ragionáre, (ὄνομ. ἀρ.) λόγος.

Ragionataménte, εὐλόγως.

Ragionatívo, ἀρ. λογιστικός.

Ragionáto, ἀρ. εἰρημένος. ἔτι, λογικός, λόγιος.

Ragionatóre, ἀρ. διαλογιστής, ῥήτωρ.

Ragióne, θ. λόγος, τὸ λογιστικόν, τὸ δίκαιον· ἔτι, ὑπόθεσις· ἔτι, εἶδος, ποιότης· ἔτι, λογαριασμός· ἔτι, συντροφία πραγματείας· ἔτι, δικαίωμα, δικαιολόγημα· ἔτι, τὸ δικαστήριον· ἔτι, τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν. A ragióne, ἢ Con ragióne, ἢ Di ragióne, δικαίως, ἀξίως, μὲ δίκαιον τρόπον.

Ragionévole, κοιν. εὔλογος, δίκαιος, λογικός.

Ragionevolézza, θ. δικαιότης, τὸ ὀρθόν.

Ragionevolménte, εὐλόγως, εἰκότως, δικαίως.

Ragióso, ἀρ. ῥητινώδης.

Ragliáre, ἰδὲ Ragghiáre.

Ráglio, ἰδὲ Rágghio.

Rágna, θ. δίκτυον τῶν κηνυγῶν. Μεταφ. ἀπάτη, ἐπιβουλή· ἔτι, ἀράχνη.

Ragnatéla, θ. τὸ ὕφασμα τῆς ἀράχνης.

Ragnatélo, **Rágno**, καὶ **Rágnolo**, ἀρ. ἀράχνη.

Ragunáre, (ragúno) ἰδὲ Radunáre, κτλ.

Rallargaménto, ἀρ. πλατυσμός.

Rallargáre, (rallárgo) πλατύνω περισσότερον. **Rallargáto**, μετ.

Rallegraménto, ἀρσεν. καὶ **Rallegránza**, θ. χαρά.

Rallegráre, εὐφραίνω· καὶ **Rallegrársi**, mi rallégro, εὐφραίνομαι.

Rallegratívo, ἀρ. εὐφραντοποιός, εὐφραντικός.

Rallegratóre, ἀρ. εὐφραντοποιός. **Rallegratríce**, θ.

Rallentaménto, ἀρ. χαύνωσις.

Rallentáre, (énto) χαυνόνω.

Rallentáto, χαυνωμένος.

Rallungáre, (rallúngo) πάλιν μακρύνω, ἢ ποιῶ μακρύτερον.

Ráma, θηλ. κλάδος.

Ráme, ἀρ. ὁ χαλκός.

Ramerino, ἀρ. λιβανωτίς, δενδρολίβανον.

Ramificáre, (ramífico) γεννῶ κλάδους, ἢ ἐκτείνομαι μὲ τοὺς κλάδους.

Ramificazióne, θ. διάχυσις, ἐξάπλωσις τῶν κλάδων.

Ramíngo, ἀρ. ἀλώμενος, ὅποιος πηγαίνει πλανώμενος ἀπὸ χώραν εἰς χώραν.

Rammanzína, καὶ **Ramanzína**, θ. καὶ **Rammánzo**, ἀρ. ἐπιτίμησις· ἰδὲ καὶ Rabbúffo.

Rammargináre, (rammárgino) ἀπουλέω, συνάπτω, ἑνόνω, κλείω ἰατρεύω τὴν πληγήν.

Rammaricaménto, ἀρ. παράπονον.

Rammaricársi, (mi rammárico) παραπονοῦμαι, λυποῦμαι. **Rammaricáto**, μετ. λυπημένος, πικραμένος.

Rammaricazióne, θ. **Rammárico**, καὶ **Rammarichío**, ἀρ. μεμψιμοιρία, παραπόνεμα.

Rammarichévole, κοιν. παραπονετικός, μεμψίμοιρος.

Rammaricóso, ἀρ. μεμψίμοιρος.

Rammassáre, (rammásso) συναθροίζω, συνάζω πάλιν.

Rammemoráre, (rammémoro) ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην, ἐνθυμίζω. καὶ **Rammemorársi**, ἐνθυμοῦμαι, ξαναθυμοῦμαι.

Rammemorazióne, θ. ἀνάμνησις, ξαναθύμησις.

Rammendáre, (méndo) διορθώνω.

Rammentáre, ἰδὲ Rammemoráre.

Rammollíre, (ísco) καὶ **Rammolláre**, (móllo) μαλάττω, ἁπαλύνω.

Rammontáre, (mónto) συναθροΐζω, σωρεύω.

Rammorbidáre, καὶ Rammorbidíre, (rammórbido, καὶ ísco) ἁπαλύνω, μαλακαίνω. Rammorbidáto, καὶ Rammorbidíto, μεμαλαγμένος.

Rammorvidáre, καὶ Rammorvidíre, τὸ αὐτό.

Rammucchiáre, (rammúcchio) σωρεύω, θεμωνιάζω.

Rámo, ἀρ. κλάδος. Rámo di fiúme, τὸ κέρας τοῦ ποταμοῦ. Ramoscéllo, ἢ Ramuscéllo, ὑποκορ.

Ramóso, καὶ Ramorúto, ἀρ. κλαδώδης, κλαδερός.

Rámpo, ἰδὲ Bránca, ἢ Zámpa.

Rampicársi, (mi rámpico) ἑρπύζω, σύρνομαι ὡς τὰ ζῶα.

Rampicóne, ἀρ. σίδηρον μέγα ἀγκιστρωτόν, ἁρπάγη, τζιγέλιον.

Rampíno, ἀρ. ἄγκιστρον.

Rampógna, θηλ. καὶ Rampognaménto, ἀρ. λοιδορία, ὀνειδισμός.

Rampognáre, (ógno) λοιδορῶ, κακολογῶ, ὑβρίζω.

Rampognatóre, ἀρ. λοίδορος, ὑβριστής. Rampognatríce, θηλ.

Rampognóso, ἀρ. ὑβριστικός.

Rampollaménto, ἀρ. ἀνάβλυσις.

Rampollánte, κοιν. ἀναβλύζων, ἀναβλύζουσα.

Rampolláre, (rampóllo) ἀναβλύζω. Μεταφ. φύομαι.

Rampóllo, ἀρ. ἀνάβλυσις· ἔτι, βλαστός.

Rampóne, ἰδὲ Rampicóne.

Ramucéllo, Ramuscéllo, καὶ Ramoscéllo, ὑποκορ. κλαδίσκος, κλαδάκι.

Rána, θ. βάτραχος. Ranélla, καὶ Ranúzza, ὑποκορ.

Rancáre, (ránco) χωλαίνω, κουτζαίνω.

Ranciáto, ἀρ. κρόκινος.

Rancidézza, θηλ. τάγγη, τὸ τάγγιασμα, τὸ σάπισμα.

Ráncido, ἀρ. ταγγός, τζαγγός.

Rancidúme, ἀρ. σαπρότης, τάγγη.

Ráncio, ἀρ. κρόκινος· ἔτι, καλθη, ἄνθος· ἔτι, σαπρός.

Rancióso, ἀρ. σαπρός, ταγγός.

Ránco, ἀρ. χωλός, κουτζός.

Rancóre, ἀρ. μῖσος κρυφόν, ἔχθρα, ἀγανάκτησις.

Randéllo, ἀρ. ξύλον, δἰ οὗ σφίγγονται οἱ κόμποι τῶν σχοινίων.

Rannestáre, (nésto) πάλιν ἐνοφθαλμίζω, ξανακεντρώνω.

Rannicchiáre, (rannícchio) συστέλλω, περιμαζώνω, ζαρώνω.

Rannicchiáto, μετ. συνεσταλμένος.

Ránno, ἀρσεν. (liscíva,) κονία, ἀλυσίβα.

Rannodaménto, ἀρ. συμπλοκή.

Rannodáre, (rannódo) συμπλέκω, ξαναδένω, διπλόνω τὸν δεσμόν, τὸν κόμπον. Rannodáto, μετ.

Rannuvolársi, συνεφιάζω. Rannuvoláto, συνεφιασμένος. Il Ciélo si rannúvola, ὁ οὐρανὸς συνεφιάζεται.

Rannócchia, θ. καὶ Ranócchio, ἀρ. βάτραχος.

Rántolo, ἀρ. τὸ τραχύτερον βράγχος, ἀβράχνιασμα μὲ δυσκολίαν τῆς ἀναπνοῆς, ψυχομάχημα. καὶ Rantolóso, ἀρ. βραγχώδης, ψυχομαχῶν.

Rápa, θ. στρογγύλη, γογγύλη, φυτόν.

Rapáce, κοιν. ἅρπαξ.

Rapaceménte, ἁρπακτικῶς.

Rapacità, ἀρ. τὸ ἁρπακτικόν.

Raperónzo, καὶ Raperónzolo, ἀρ. ἀγκριοράπανον.

Rapidaménte, ὁρμητικῶς.

Rapidità, θ. τὸ ὁρμητικόν, ἡ ὁρμή.

Rápido, ἀρ. ὁρμητικός, σφοδρός, ταχύς· ἔτι, ἅρπαξ.

Rapiménto, ἀρ. ἁρπαγμός.

Rapína, θηλ. ἁρπαγή.

Rapíre, (ísco) ἁρπάζω. Rapíto, μετ. ἡρπασμένος.

Rapitóre, ἀρ. ἁρπακτής. Rapitríce, θηλ.

Rappacificáre, καὶ Rappaciáre, (rappacífico, καὶ rappácio) καταλλάττω. φιλιώνω.

Rappattumáre, (rappattúmo) τὸ αὐτό.

Rappezzaménto, ἀρ. ῥαφή, μπάλωμα.

Rappezzáre, (pézzo) ῥάπτω, μπαλώνω. Rappezzáto.

Rappezzatóre, ἀρ. ῥάπτης, μπαλωτής.

Rappianáre, (piáno) ὁμαλίζω.

Rappiccáre, (rappícco) ξαναχρεμάζω, ξανακολλῶ, ξανάπτω, ξαναπιάνω.

Rappicciníre, (ísco) σμικρύνω.

Rappigliáre, (rappíglio) πήγω, κάμνω νὰ πήξῃ.

Rapportáre, (pórto) ἀναφέρω.

Rapportatóre, ἀρ. μηνυτής· λαμβάνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ κακοῦ, ὡσὰν ἐπιβουλευτής. **Rapportatríce**, θηλ.

Rapportazióne, **Rapportagióne**, θ. καὶ **Rappórto**, **Rapportaménto**, ἀρ. ἐπαναφορά, ἀναφορά, ἔνδειξις, φανέρωσις.

Rappréndere, ἰδὲ **Ripigliáre**, καὶ **Rappigliáre**.

Rappreságlia, θ. ἁρπαγή, τὸ νὰ ἁρπάζῃ, καὶ νὰ κρατῇ τὶς ἀδίκως τὸ ξένον πρᾶγμα, ὅταν τύχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Rappresentaménto, ἀρσεν. παράστασις.

Rappresentáre, (rappresénto) παρασταίνω. **Rappresentáto**, μετ.

Rappresentatívo, ἀρ. παραστατικός.

Rappresentazióne, καὶ **Rappresentánza**, θ. παράστασις.

Rappréso, ἀρσεν. πεπηγμένος, πηκτός, πεπηγώς, παγωμένος, καὶ ναρκώδης· παρὰ τοῦ **Rappréndere**.

Rappressáre, (rapprésso) πάλιν ἐγγίζω, πλησιάζω.

Raraménte, σπανίως.

Rarefáre, ἀραιώνω, ποιῶ ἀραιόν. **Rarefátto**, ἀραιωμένος. **Si rarefà**, ἀραιώνεται.

Rarefazióne, θ. ἀραίωσις.

Rarificáre, (raríﬁco) ἰδὲ **Rarefáre**.

Rarificatívo, ἀρ. ἀραιωτικός.

Rarificáto, ἀρ. ἀραιωμένος.

Raritá, καὶ **Rarézza**, θ. ἀραιότης, σπανιότης.

Ráro, ἀρ. ἀραιός, σπάνιος, ἐξαίρετος.

Ráro, ἐπίῤῥ. ἰδὲ **Rádo**.

Raschiáre, (ráschio) ξύω.

Raschiatúra, θ. τὸ ξύσμα, καὶ ἀπόξυσμα.

Rasciugáre, (rasciúgo) στεγνώνω.

Rasciugáto, καὶ **Rasciútto**, ἀρσεν. στεγνός.

Rasentáre, (rasénto) περνῶντας πλησιάζω τόσον εἰς ἓν πρᾶγμα, ὥστε σχεδὸν καθάπτομαι τούτου.

Rasénte, (πρόθεσις) πλησίον, κοντὰ κοντά.

Ráso, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ, ἀτλάζι.

Ráso, μετ. ξυρισμένος· παρὰ τοῦ **Rádere**.

Rasójo, ἀρ. κουρὶς, ξυράφι.

Raspáre, (ráspo) σκαλίζω. Μεταφ. κλέπτω.

Ráspo, ἰδὲ **Gráppolo**.

Raspolláre, (raspóllo) ἐπιφυλλίζω, συνάζω τοὺς μικροὺς βότρυς, τὰ κορφοστάφυλα.

Rasségna, θ. ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν στρατιωτῶν.

Rassegnáre, ἐγχειρίζω, παραδίδω· ἔτι, παρασταίνομαι· ἔτι, ἀπαριθμῶ, μετρῶ τοὺς στρτιώτας· ἔτι, **Rassegnársi**, ὑποτάσσομαι, mi 'rasségno.

Rassegnazióne, θηλ. ὑπόκλισις, τὸ νὰ πείθεται τινὰς εἰς τοῦ ἄλλου τὴν βούλησιν, τὴν θέλησιν.

Rassembraménto, ἀρ. **Rassembránza**, θ. ὑποτύπωσις, ὁμοίωσις.

Rassembráre, (sémbro) παρεμφαίνω, παρομοιάζω· ἔτι, συνάγω, ἑνώνω ὁμοῦ.

Rasserenáre, (seréno) λαμπρύνω, γαληνεύνω, ξαστερώνω. **Rasserenáto**, μετ. ἠθρωμένος, ξαστερωμένος. **Il Ciélo si rasseréna**, λαμπρύνεται ὁ οὐρανός.

Rassettáre, (rassétto) ἐπισκευάζω, ξαναβάνω εἰς τάξιν. **Rassettáto**, μετ. ἐπισκευασμένος.

Rassicuráre, (rassicúro) θαρσύνω, βεβαιώνω.

Rassodáre, (rassódo) στερεώνω. **Rassodáto**, μετ.

Rassomigliánza, θ. **Rassomigliaménto**, ἀρ. ὁμοίωσις.

Rassomigliáre, (rassomíglio) παρομοιάζω, εἶμαι ὅμοιος.

Rassottigliáre, (rassottíglio) ὀξύνω, ξαναλεπτύνω, ἢ ἁπλῶς λεπτύνω.

Rastiáre, ἰδὲ **Raschiáre**. καὶ **Rastiatúra**, ἰδὲ **Raschiatúra**.

Rastréllo, ἀρ. ξύστρον, ἐργαλεῖον γεωργικόν· ἔτι, περίφραγμα κατεσκευασμένον μὲ ξύλα, τὸ ὁποῖον βάνεται ἔμπροσθεν εἰς τὰς θύρας, ὡσὰν σκάρα.

Rástro, ἀρ. ξύστρον, ἐργαλεῖον γεωργικόν.

Rasúra, θ. ξύσις, ξυσμός, ξύρισμα.

Ráta, θ. μερίδιον, μερτικόν.

Ratificaménto, ἀρ. **Ratificazióne**, θ. βεβαίωσις.

Ratificáre, (ratífico) βεβαιώνω. **Ratificáto**, μετ. βεβαιωμένος.

Ráto, ἀρσέν. βεβαιωμένος.

Rattaménte, ταχέως, μὲ ταχύτητα μεγάλην.

Rattemperáre, κεράννυμι, συγκερνῶ, καταστέλλω, ποιῶ μέτριον. **Mi rattémpero**, μετριάζω, κα-

τέχω ἐμαυτὸν, φέρομαι μὲ μετριότητα. Rattemperáto, μετ. κατεσταλμένος.

Rattenére, (ratténgo) ἐπέχω, κρατῶ, βαστῶ· καὶ mi ratténgo, ποιῶ διατριβὴν, ἢ ἀναβολὴν, σταματῶ. Rattenúto, μετ.

Rattiézza, Θ. ταχύτης.

Rattiepidáre, καὶ Rattiepidíre, ἰδὲ Intepidíre. Rattiepidáto, ἢ Rattiepidíto, μετοχή.

Rattizzáre, (rattízzo) βάνω εἰς τάξιν, ξαναστάνω τοὺς δαυλοὺς διὰ νὰ πιάσῃ ἡ φωτία.

Rátto, οὐσιαστ. ἀρ. ἁρπαγή.

Rátto, ἀρ. ἐπίθ. ταχύς, ὀλίγωρος.

Rátto, ἀντὶ τοῦ, Rapíto, ἀρσεν. ἡρπασμένος.

Rátto, ἐπίρρ. ὀγλίγωρα, εὐθύς.

Rattoppáre, (rattóppo) συῤῥάπτω, μπαλώνω. Rattoppáto, μετ.

Rattórcere, (rattórco) κάμπτω· ἰδὲ καὶ Attórcere. Rattórto, μετ.

Rattóre, ἀρσεν. ἁρπακτής.

Rattorniáre, (rattórnio) περιβάλλω, περικυκλώνω.

Rattrappáre, Rattrappíre, καὶ Rattrárre, (áppo, ísco, trággo) νευροκρατοῦμαι, μουδιάζω. Rattrappáto, Rattrappíto, Rattrátto, ναρκώδης, κρατημένος.

Rattristáre, (trísto) λυπῶ, προξενῶ λύπην.

Rattúra, Θ. ἁρπαγή.

Rávano, καὶ Ravanéllo, ἀρσεν. ῥαπάνι.

Raucédine, Θ. βράγχος, βραχνιά.

Ráuco, ἀρσεν. βραγχώδης, βραχνιασμένος.

Raumiliáre, (raumílio) συστέλλω, ταπεινώνω.

Raunáre, ἰδὲ Radunáre, κτλ.

Ravvaloráre, (ravvalóro) ἰδὲ Avvaloráre.

Ravvedérsi, (mi ravvédo) μετανοῶ, γνωρίζω τὸ σφάλμα μου, καὶ διορθώνομαι. ὅθεν Ravvedúto, μετ. μεταγνούς, μετανοημένος.

Ravvediménto, ἀρ. μετάνοια.

Ravviaménto, ἀρ. ἐπαγωγὴ εἰς τὴν καλὴν ὁδόν.

Ravviáre, (ravvío) ἐπανάγω, ξαναφέρω τινὰ εἰς τὴν καλὴν ὁδόν. καὶ mi ravvío, ἀναλαμβάνω τὴν ὁδὸν ἢ ἐπιστρέφω εἰς τὴν καλὴν ὁδόν.

Ravvicináre, (ravvicíno) πάλιν ἐγγίζω, πλησιάζω.

Ravvilíre, (ísco) ἐκπλήττω, εὐτελίζω, φοβίζω.

Ravviluppaménto, ἀρ. συμπλοκή.

Ravviluppáre, (ravvilúppo) συμπλέκω, συγχύζω.

Ravviluppáto, μετ. συμπεπλεγμένος.

Ravvisáre, (ravvíso) νουθετῶ· ἔτι, γνωρίζω. Ravvisáto, μετ.

Ravviváre, (ravvívo) ζωοποιῶ, ξαναζωντανεύω. Ravviváto, μετ.

Ravvólgere, τυλίσσω· ἔτι, Ravvólgersi, mi ravvólgo, πλανῶμαι. mi ravvólsi, παραχειμ.

Ravvolgiménto, ἀρ. καὶ Ravvolgitúra, Θ. συμπλοκή, περιπλοκή.

Ravvólto, (ἀπὸ τοῦ Ravvólgere) τυλιγμένος.

Raziocináre, (raziócino) διαλογίζομαι, συλλογίζομαι. Λατ.

Raziocínio, ἀρ. συλλογισμός. Λατ.

Razionábile, καὶ Razionále, κοιν. λογικός.

Razionalità, Θ. λόγος.

Rázza, Θ. γενεά. Rázza di caválli, o d'altri animáli, ἀγέλη ἀλόγων, ἢ ἄλλων ζώων.

Razzimáto, ἀρ. στολισμένος.

Rázzo, ἰδὲ Rággio· ἔτι, Rázzo, ἀρσεν. σελάγισμα πυροτεχνικόν, τεχνικὴ φωτία. (Οἱ Βενετοὶ, Rocchétta.)

Razzoláre, (rázzolo) σκαλίζω. ἴδιον τῶν ὀρνίθων.

Re, καὶ Rége, ἀρ. βασιλεύς.

Reále, καὶ Regále, κοιν. βασιλικός· ἔτι, Reále, ἀληθινός, πραγματικός· Uómo reále, ἄνθρωπος φιλαλήθης, εἰλικρινής.

Realménte, καὶ Regalménte, καὶ Alla reále, βασιλικῶς. Μεταφ. πραγματικῶς, εἰλικρινῶς, καθαρῶς, ἀληθῶς.

Realtà, Θ. οὐσία, καὶ καθαρότης, ἀλήθεια.

Reáme, ἀρ. βασίλειον.

Reaménte, πονηρῶς, κακῶς.

Reáto, ἀρ. πταῖσμα. Λατ.

Rebélle, κτλ. ἰδὲ Ribéllo, κτλ.

Recaménto, ἀρσεν. κομιδὴ, φέρσιμον.

Recapitáre, ἰδὲ Ricapitáre, κτλ.

Recapitoláre, ἰδὲ Ricapitoláre, κτλ.

Recáre, (réco) ἐπιφέρω, φέρω, ἐπάγω, παρακινῶ,

καθίστημι, καταστaίνω, ἀναφέρω. **Recáto**, μετοχή.
Recáta, θ. ἴδε Recaménto,
Recatóre, ἀρ. ὁ ἐπιφέρων, ὁ φερτής. **Recatríce**, θ.
Recédere, (recédo) ἀναχωρῶ, τραβιοῦμαι.
Recediménto, ἀρ. ἀναχώρησις.
Recénte, κοιν. νεαρός, πρόσφατος, καινούριος. Λατ.
Récere, (récio) ξερνῶ.
Recésso, ἀρ. ὑπαναχώρησις. (ἐναντίον τοῦ, Accesso)· καὶ μυχός, ἐνδότατος, παράμερος τόπος.
Recídere, κόπτω. **Recído**, ἐνεστώς. **Recísi**, παρακ.
Recidíva, ἴδε Ricascáta.
Recidívo, καὶ Ricidívo, ἀρ. ἀναπτώσιμος, ὅστις ξεπεύτει παλιν εἰς τὰ πρῶτα σφάλματα.
Recínto, οὐσιαστ. ἀρ. περίφραγμα, κλεισμένος τόπος.
Récipe, ἀρ. οὐσιαστ. ἴδε Ricétta. Λατ.
Recipiénte, ἀρ. δεξαμενή.
Reciprocaménte, κατ' ἀλλαγήν, ἀμοιβαίως.
Reciprocazióne, θ. ἀμοιβή.
Recíproco, ἀρ. ἀμοιβαῖος. ἀλληλοδιάδοχος.
Recíso, (παρὰ τοῦ Recídere) κομμένος,
Recitaménto, ἀρ. ἀνάγνωσις, ἐκφώνησις.
Recitáre, (récito) λέγω, ἀποστηθίζω, ἀναγινώσκω, ἐκφωνῶ. **Recitáto**, ἀνεγνωσμένος, ἢ ἀπὸ μνήμης ῥηθεὶς.
Recitatóre, ἀρ. ἀναγνώστης.
Recitazióne, θ. ἀνάγνωσις.
Recitíccio, ἀρ. ξέρασμα.
Reclamáre, (reclámo) μέμφομαι, παραπονοῦμαι.
Reclúta, θ. ἀναπλήρωσις, συλλογὴ νέων στρατιωτῶν.
Reclutáre, (reclúto) συλλέγω, βάνω νέους στρατιώτας εἰς τόπον ἐκείνων, ὁποῦ λείπουσιν, ἀναπληρῶ τὸ ἐλλεῖπον. **Reclutáto**, μετοχή.
Reconciliáre, ἴδε Riconciliáre.
Recóndito, ἀρ. κρυφὸς Λατ.
Recreáre, ἴδε Ricreáre, κτλ.
Recuperáre, (recúpero) ἀναλαμβάνω, ξαναποκτῶ. **Recuperáto**, μετ.
Recuperazióne, θ. ἀνάκτησις, ξαναπόκτησις.
Réda, θ. καὶ Réde, ἀρ. κληρονόμος.
Redáre, (rédo) κληρονομῶ.
Redarguíre, (ísco) ἐλέγχω, ἀναιρῶ.
Redénto, (παρὰ τοῦ Redímere) ἀπολυτρωμένος, ἐξαγορασμένος.
Redentóre, ἀρ. λυτρωτής. **Redentríce**, θηλ.
Redenzióne, θ. λύτρωσις, ἐξαγόρασις.
Redificáre, ἴδε Riedificáre, κτλ.
Redímere, (redímo) λυτρώνω, ἐξαγοράζω.
Rédina, καὶ Rédine, θηλ. πληθ. ἡνία, χαλινάρια.
Redintegráre, ἴδε Reintegráre.
Redintegrazióne, θ. ἀνακαίνισις, ἐπανόρθωσις.
Reditá, θ. κληρονομία.
Reditággio, ἀρ. κληρονομία.
Redivívo, ἀρ. παλίμβιος, ἀναστημένος.
Reedificáre, ἴδε Riedificáre.
Réfe, ἀρ. νῆμα, κλωστή, ῥάμμα.
Referendário, ἀρ. καταπατητής· ἴδε καὶ Spía. Εἶναι καὶ ὄνομα ἀξιώματος.
Referíre, ἴδε Riferíre, κτλ.
Refettório, ἀρ. τὸ ἀνώγεον. Τόπος, ἐν ᾧ οἱ Μοναχοὶ γεύονται, καὶ δειπνοῦσιν. Ἑστιατόριον.
Refezióne, θ. ἀναψυχή· ἴδε καὶ Ristóro.
Reflessióne, Reflésso, ἴδε Riflessióne, κτλ.
Reflússo, ἴδε Riflússo.
Refocillársi, (mi refócillo) ἴδε Rifocilláre.
Refrazióne, θ. ἀντανάκλασις.
Refrigeránte, κοιν. ἀναψύχων, δροσίζων.
Refrigeráre, (refrígero) ἀναψύχω, δροσίζω.
Refrigeratívo, ἢ Refrigeratório, ἀρ. ἀναψυκτικός, δροσιστικός.
Refrigerazióne, θ. ἀνάψυξις.
Refrigério, ἀρ. ἀναψυχή, παρηγορία, ἀναδρόσισις.
Refúggio, καὶ Refúgio, ἀρσεν. καταφύγιον.
Regaláre, (regálo) δίδω δῶρα, στέλλω χαρίσματα. **Regaláto**, μετ.
Regále, ἴδε Reále, κτλ.
Regálo, ἀρσεν. δῶρον, χάρισμα.
Regalúccio, ἀρ. δωρημάτιον· ὑποκορ.
Rége, ἴδε Re.
Regeneráre, ἴδε Rigeneráre, κτλ.
Reggénte, κοιν. ὁ διοικῶν, ὁποῦ κυβερνᾷ.
Reggénza, θ. κυβέρνησις.
Réggere, (réggo) στηρίζω, βαστῶ· ἔτι, κυβερνῶ. **Réssi**, reggésti, κτλ. παρακείμ. **Rétto**, μετοχή.
Réggia, καὶ Régia, θ. βασιλικὴ κατοικία.

Reggiménto, ἀρ. ἐπίστασις, κυβέρνησις· ἔτι, τάγμα στρατιωτῶν.

Reggitóre, ἀρ. κυβερνήτης. Reggitríce, θηλ.

Régia, ἰδὲ Réggia.

Regína, θ. βασιλικός.

Régio, ἀρσεν. βασιλικός.

Regióne, θ. χώρα, τόπος.

Registráre, (regístro) γράφω, σημειώνω. Registráto, μετ.

Regístro, ἀρ. ὑπόμνημα.

Regnánte, κοιν. ὁ βασιλεύων, ὁ βασιλεύς.

Regnáre, (régno) βασιλεύω.

Regnatóre, ἀρσεν. ὁ βασιλεύων, ὁ βασιλεύς. Regnatríce, θηλ.

Régno, ἀρσεν. βασίλειον.

Régola, θ. κανών, τάξις.

Regoláre, (régolo) κατευθύνω, καθοδηγῶ.

Regoláre, κοιν. κανονικός.

Regolarità, θ. τάξις, ὀρθότης.

Regolarménte, καὶ Regolataménte, κανονικῶς.

Regoláto, ἀρ. σώφρων, μέτριος, εὔτακτος.

Regolatóre, ἀρ. καθοδηγητής. Regolatríce, θηλ.

Regolízia, θ. γλυκόρρίζα. (χόρτον).

Régolo, ἀρ. βασιλίδιον, μικρὸς βασιλεύς. Ἔτι, βασιλίσκος, εἶδος ὄφεως· ἰδὲ Basilísco. Ἔτι, γνώμων, κοινῶς ἡ ῥίγα.

Regrésso, ἀρ. ἀναποδισμός, ἀναχώρησις εἰς τὰ ὀπίσω. Λατ.

Regurgitáre, (regúrgito) ὑπερβλύζω, ξεχειλίζω.

Reína, θηλ. βασίλισσα.

Reintegráre, (reíntegro) ἀποκαθίστημι, φέρω εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν. Reintegráto, μετ.

Reintegrazióne, θ. ἀποκατάστασις.

Reità, θηλ. πταῖσμα.

Reiteráre, (reítero) δευτερώνω.

Reiterataménte, πάλιν καὶ πάλιν.

Reiteráto, ἀρ. δευτερωμένος.

Reiterazióne, θ. δευτέρωσις.

Relassáre, ἰδὲ Rilassáre, κτλ.

Relativaménte, ἀναφορικῶς.

Relatívo, ἀρ. ἀναφορικός.

Relatóre, ἀρ. ὅποιος ἀναφέρει. Relatríce, θηλ.

Relazióne, θ. σχέσις, ἀναφορά.

Relegáre, (relégo) ἐξορίζω. Relegáto, ἐξωρισμένος.

Relegatóre, ἀρ. ἐξοριστής.

Relegazióne, θ. ἐξορία.

Religióne, θ. εὐσέβεια, θρησκεία.

Religiosaménte, εὐσεβῶς.

Religiosità, θ. εὐσέβεια.

Religióso, οὐσιαστ. ἀρ. ἐκκλησιαστικός, καλόγηρος. καὶ Ἐπιθ. εὐσεβής.

Relíquia, καὶ Relíqua, θ. λείψανον. Relíquie, πληθ. τὴν σήμερον κοινότερον λέγονται, τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων.

Reliquiário, καὶ Reliquiére, ἀρσεν. λειψανοθήκη.

Réma, καὶ Réuma, ἀρ. ῥεῦμα, ἰδὲ καὶ Catárro. Reumático, ἢ καὶ Remático, ἀρσεν. ῥευματικός, φλεγματώδης.

Remájo, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὰ κωπία.

Remáre, (rémo) κωπίζω.

Rematóre, ἀρ. καὶ Remigánte, κοιν. κωπηλάτης.

Remigáre, κοιν. ἰδὲ Remáre.

Reminiscénza, θ. ἀνάμνησις, ἐνθύμησις.

Remissíbile, κοιν. συγγνωστός.

Remissióne, θ. συγγνώμη, ἄφεσις, συγχώρησις.

Rémo, ἀρ. κώπη, τὸ κουπί.

Remóto, ἀρσεν. διεστηκώς, μακρός.

Remozióne, θηλ. ἀποκίνησις, ἀπώθησις.

Remuneraménto, ἀρ. ἀνταμοιβή.

Remuneráre, (remúnero) ἀνταποδίδωμι, ποιῶ τὴν ἀνταπόδοσιν. Remuneráto, μετ.

Remuneratóre, ἀρσεν. ἀντευεργέτης.

Remunerazióne, θ. ἀνταπόδοσις, ἀνταμοιβή.

Réna, θηλ. ἄμμος.

Réndere, ἀποδίδομι, ἐγχειρίζω, ἐπιστρέφω. Réndo, ἐνεστ. Rési, rendésti, κτλ. Παρακ. Réso, ἢ Rendúto, μετ. καὶ Réndersi, mi réndo, παραδίδομαι.

Rendiménto, ἀρ. ἀπόδοσις. καὶ Rendiménto di grázie, εὐχαριστία.

Réndita, θ. πρόσοδος, εἰσόδημα. Renditúzza, ὑποκορ.

Renditóre, ἀρ. ἀποδοτήρ.

Rendúto, ἀρ. ἀποδοσμένος.

Réne, ἀρ. νεφρόν. πληθ. I réni, καὶ le réni, θ. τὰ νεφρά. Ἔτι, le réni, μόνον θηλ. τὰ νῶτα.

Reniténte, κοιν. ἀντιμαχόμενος, ὅς τις ἀντιστέκεται.

Reniténza, θ. ἀντίστασις.

Renóso, ἀρσεν. ἀμμώδης.

Rénsa, θ. εἶδος λεπτοῦ καὶ λευκοῦ πανίου.

Renunziáre, ἰδὲ Rinunziáre, κτλ'.
Renúnzia, ἰδὲ Rinúnzia, κτλ'.
Réo, οὐσιαστ. ἀρ. κακόν· ἔτι, ἔνοχος, πταίστης· ἔτι, κακός, πονηρός. Reíssimo, ὑπερθ.
Reobárbaro, ἀρ. ῥεβέντιον, ῥίζα ἰατρικὴ, ἥτις φύεται εἰς τὴν Κίναν, Περσίαν, καὶ Μοσχοβίαν.
Reparáre, (repáro) ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω.
Reparatóre, ἀρ. ἐπισκευαστής. Reparatríce, Θηλ.
Reparazióne, Θ. ἐπισκευή.
Repatriáre, ἰδὲ Ripatriáre.
Repentáglio, ἀρ. κίνδυνος.
Repénte, κοιν. αἰφνίδιος. Di repénte, ἐξαίφνης, εὐθύς.
Repenteménte, Repénte, καὶ Repentinaménte, ἐξαίφνης, μὲ ταχύτητα μεγάλην.
Repentíno, ἀρ. αἰφνίδιος.
Répere, (répo) ἑρπύζω. Λατ.
Repertório, ἀρ. πίναξ.
Repétere, ἰδὲ Ripétere, κτλ'.
Repetizióne, Θ. δευτέρωσις, ἐπανάληψις.
Replezióne, Θ. ἀναπλήρωσις, γέμισις. Λατ.
Réplica, Θ. καὶ Replicaménto, ἀρ. δευτέρωσις. καὶ ἀπόκρισις.
Replicáre, (réplico) δευτερίζω, ξανακάμνω, ξαναλέγω· ἔτι, ἐναντιώνομαι, καὶ ἀποκρίνομαι. Replicáto, μετ.
Replicataménte, πάλιν καὶ πάλιν, πολλάκις.
Replicazióne, Θηλ. ἰδὲ, Replica.
Reprensíbile, κοιν. ἄξιος ἐλέγχου, ἐπονείδιστος.
Reprensióne, ἰδὲ Riprensióne, κτλ'.
Reprèsso, ἀρ. κατεςαλμένος.
Reprímere, (reprímo) κατασπέλλω, ἐπέχω, χαλινώνω· Représsi, παραχ.
Réprobo, ἀρ. πονηρός, κακός.
Reprováre, (reprόvo) ἀποδοκιμάζω.
Reprovazióne, Θ. ἀποδοκιμασία.
República, Θ. πολιτεία.
Repudiáre, ἰδὲ Ripudiáre, κτλ'. Λατ.
Repugnánte, ἰδὲ Ripugnánte, κτλ'.
Repúlsa, ἰδὲ Ripúlsa, κτλ'.
Reputáre, ἰδὲ Riputáre, κτλ'.
Réquie, Θ. ἀνάπαυσις.
Requisíto, ἀρ. προτέρημα, περιστατικόν.
Requisizióne, Θ. ζήτησις.
Résa, οὐσιαστ. Θ. παράδοσις.
Rescrítto, ἀρ. ἀπόκρισις, ἢ ἀπόφασις, ἣν γράφει, ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς ἀναφοράς.
Rescrívere, (rescrívo) ἀντιγράφω. Rescríssi, παρακείμ.
Reserváre, ἰδὲ Riserbáre.
Resía, ἰδὲ Eresía.
Residénte, κοιν. ὅς τις κάθηται, δηλαδὴ διατρίβει εἰς τόπον. παρὰ τοῦ Risedére. ἔτι, Residénte, κυρίως ὁ ὑπηρέτης, ὅστις στέλλεται παρά τινος Βασιλέως, ἢ Πολιτείας διὰ νὰ διατρίψῃ ἕνα διωρισμένον καιρὸν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἄλλου· ὅμως αὐτὸ τὸ ἀξίωμα εἶναι κατώτερον εἰς τὸ τῶ Πρέσβεως.
Residénza, Θ. αὐτὴ ἡ διατριβή, καὶ ὁ τόπος, ὅπου διατρίβει τις· ὅθεν, far residénza, σημαίνει τὸ, Risedére, ἰδὲ τοῦτου.
Resíduo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἐπίλοιπον.
Resína, ἰδὲ Rágia, κα' Resinóso, ἰδὲ Ragióso. Λατ.
Resisténte, κοιν. αὐθάδης ὅτις ἐναντιώνεται, ἀντιστέκεται.
Resisténza, Θ. ἀντίστασις.
Resístere, (resísto) ἀντιστέκομαι, ἐναντιοῦμαι. Μεταφ. καρτερῶ, ὑποφέρω.
Réso, μετ. παρὰ τοῦ Réndere.
Resolutaménte, Resolutívo, κτλ'. ἰδὲ Risolutaménte, Risolutívo, κτλ'.
Respettivaménte, σχετικῶς, μὲ ἀναφοράν, ἀναλογίαν.
Respettívo, ἀρ. δειλός, ἄτολμος, αἰδήμων, εὐλαβής· ἔτι, ἀναφορικός.
Respígnere, (respíngo) ἀμπώχνω, διώχνω. Respínsi, παραχ. Respínto, μετοχή.
Respiraménto, ἀρ. ἀναπνοή.
Respiráre, (respíro) ἀναπνέω, καὶ ἀναπαύομαι.
Respirazióne, Θ. καὶ Respíro, ἀρ. ἀναπνοή, καὶ ἀνάπαυσις.
Résta, Θηλ. τὸ γένειον τοῦ ἀσταχίου, κοινῶς ἄγανον· ἔτι, Résta di cipólle, μία ἀρμαθιὰ κρομμυδίων.
Restánte, ἀρ. τὸ ἐπίλοιπον. καὶ Ἐπίθ. κοιν. μένων.
Restáre, (résto) μένω, καὶ παύω, σχολῶ, στέκω, σταματῶ. Restáto, μετ.
Restáta, καὶ Résta, Θ. παῦσις, τέλος.
Restauraménto, ἀρ. ἀνακαίνισις, ξαναφκιάσιμον.
Restauráre, (restáuro)

ἀνακαινίζω, ἐπανορθῶ, ξαναφκιάνω. Μεταφ. ἀναλαμβάνω, ξαναποκτῶ· ἔτι, διορθώνω, καὶ ἀνταμοίβω. Restauráto, μετ.

Restauratóre, ἀρ. ἐπισκευαστής. Restauratríce, θ.

Restaurazióne, θ. ἀνακαίνισις.

Restáuro, ἀρ. ἀνακαίνισις, καὶ παραμυθία.

Restío, ἀρ. ἀνύπεικτος, ὁποῦ ἀντιστέκεται.

Restituiménto, ἀρ. ἰδὲ Restituzióne.

Restituíre, (restituísco) στρέφω, δίδω ὀπίσω, ἀποδίδω. Restituíto, ξαναδοσμένος, ἀποδοσμένος.

Restitutóre, ἀρ. ὁ ἀνακαινίζων, ὁ ἀποδοτήρ.

Restituzióne, θ. ἀποκατάστασις, ἀπόδοσις, στρέψιμον.

Résto, ἀρ. τὸ ἐπίλοιπον.

Restrizióne, θηλ. προσδιορισμός.

Resultáre, ἰδὲ Risultáre, κτλ.

Resúrgere, ἰδὲ Risurgere.

Resurressióne, καὶ Resurrezióne, θ. ἀνάστασις.

Resuscitáre, (resúscito) ἀνακαλῶ εἰς τὴν ζωήν, ἀναστένω, καὶ ἀναστένομαι.

Retággio, ἀρ. κληρονομία.

Réte, θηλ. δίκτυον.

Retentívo, ἀρ. συνεκτικός. La Retentíva, ἡ συνεκτικὴ δύναμις, τὸ μνημονικόν.

Reticélla, θ. μικρὸν δίκτυον.

Reticénza, θ. ἀποσιώπησις.

Reticoláto, ἀρ. δικτυωτός. Λατ.

Rétore, ἀρ. ῥήτωρ. Λατ.

Retribuíre, (ísco) ἀνταποδίδω, ἀνταμείβω.

Retribuitóre, καὶ Retributóre, ἀρ. ἀνταποδότης.

Retribuzióne, θ. ἀντάμειψις, ἀνταπόδοσις.

Retrocédere, (retrocédo) ἀναχωρῶ εἰς τὰ ὄπισθεν, γυρίζω ὀπίσω. Retrocéssi, παρακείμ. Retrocésso, μετοχή.

Retrocediménto, ἀρ. ἀναχώρησις εἰς τὰ ὀπίσω.

Retrogradáre, (retrógrado)· ἀναποδίζω, γυρίζω ὀπίσω.

Retrogradazióne, θ. ἀναποδισμός.

Retrógrado, ἀρ. ὀπισθοπόρος, ὀπισθοβάμων, ὁ περιπατῶν εἰς τὰ ὀπίσω, ὡσὰν τὸν κάβουραν.

Retroguárdia, θ. ἡ ἐσχάτη στρατιά, τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ στρατεύματος.

Rétta, θ. ὡς τό, dà rétta, δίδει ἀκρόασιν, ἀκροάζεται. Línea rétta, ἡ εὐθεῖα γραμμή.

Rettaménte, ὀρθῶς.

Rettángolo, ἀρ. ὀρθογώνιος.

Rettézza, θ. ὀρθότης.

Rettificaménto, ἀρ. ἴσωσις.

Rettificáre, (rettífico) καθαρίζω, βελτιόω· ἔτι, ἰσάζω. Rettificáto, μετ.

Rettificazióne, θ. κάθαρσις.

Réttile, κοιν. ἑρπετόν, πᾶν ζῶον, ὁποῦ σύρεται ὡς τὰ ὀφίδια. Παρὰ τοῦ Λατ. Répere.

Rettilíneo, ἀρ. ὀρθόγραμμος.

Rettitúdine, θ. εὐνομία, δικαιοσύνη· ἔτι, ἰσότης, ὀρθότης.

Rétto, μετ. ἰδὲ εἰς τό, Réggere.

Rétto, ἀρ. ὀρθός, καὶ χρηστός, καλός, δίκαιος.

Rettóre, ἀρ. κυβερνήτης, κηδεμών. Rettríce, θηλ.

Rettoría, θ. κυβέρνησις, τὸ ὀφφίκιον τοῦ κηδεμόνος.

Rettórica, θ. ἡ ῥητορική.

Rettoricaménte, ῥητορικῶς.

Rettórico, οὐσιαστ. ἀρ. ῥήτωρ. καὶ ἐπίθ. ῥητορικός.

Reveláre, ἰδὲ Riveláre, κτλ.

Reverberáre, ἰδὲ Riverberáre, κτλ.

Reverèndo, ἀρ. αἰδέσιμος.

Reverendíssimo, ἀρ. αἰδεσιμώτατος.

Reverénza, Reveríre, κτλ. ἰδὲ Riverénza, κτλ.

Revisóre, ἀρσεν. ἐξεταστής.

Réuma, ἰδὲ Réma.

Revocábile, καὶ Revocáre, ἰδὲ Rivocábile, κτλ. Ὁμοίως καὶ ὅσας ἄλλας λέξεις δὲν εὑρίσκεις εἰς τὸ Re, ζήτει αὐτὰς εἰς τὸ Ri...

Rézzo, ἀρσεν. σκιά, ἴσκιος.

Riabbassáre, ἰδὲ Rabbassáre.

Riabbellíre, ἰδὲ Rabbellíre.

Riabitáre, (riábito) πάλιν κατοικῶ, ξανακατοικῶ.

Riaccéndere, (riaccéndo) πάλιν ἀνάπτω, καίω. Riaccéso, πάλιν ἀναμμένος.

Riaccettáre, (riaccétto) πάλιν δέχομαι, πάλιν ἀναλαμβάνω.

Riaccomodáre, (riaccómodo (καὶ Riacconciáre, (riaccóncio) ἐπισκευάζω, ξαναφκιάνω.

Riacquistáre, (riacquisto) ξαναποκτῶ.

Riaddomandáre, (mándo) πάλιν ἀπαιτῶ, ζητῶ.

Riadirársi, (mi riadíro) πάλιν ὀργίζομαι.

Riadornáre, (adórno) πάλιν στολίζω.

Riaffermáre, (affermo) πάλιν βεβαιώνω.

Riaggraváre, (aggrávo) πάλιν βαρύνω.

Riálto, οὐσιαστ. ἀρ. ἐξοχή, τόπος ὑψηλός· καὶ ἐπίθ. ἐξέχων.

Rialzaménto, ἀρ. χῶμα, ὕψωμα.

Rialzáre, (álzo) πάλιν ὑψώνω, ἢ ἁπλῶς ὑψώνω.

Riamáre, (ámo) ἀνταγαπῶ, ἀνταποκρίνομαι εἰς τὴν ἀγάπην.

Riamicáre, (riamíco) ξαναφιλιώνω.

Riandáre, (riváďo) ξαναπηγαίνω· ἔτι, πάλιν ἐξετάζω, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην.

Riannestáre, (nésto) πάλιν ἐμφυτεύω. Riannestáto, πάλιν ἐμφυτευμένος.

Riapparíre, (ísco) πάλιν φαίνομαι.

Riapriménto, ἀρ. νέα ἄνοιξις.

Riapríre, πάλιν ἀνοίγω. Riápro, ἐνεστ. Riaprii, ἢ riapérsi, παρακ. Riapérto, μετοχή.

Riaráre, (riáro) ξηραίνω ῥοτρεύω, ὀργώνω.

Riárdere, (árdo) ξηραίνω μὲ τὸ πολὺ κρύος, ἢ μὲ τὴν πολλὴν θερμότητα. Riársi, παρακ. Riárso, μετ.

Riardiménto, ἀρ. ἐπίκαυσις.

Riarmáre, (ármo) πάλιν ὁπλίζω, ἀρματώνω.

Riarrecáre, (riarréco) ἀναφέρω.

Riarricchíre, (ísco) πάλιν πλουτίζω.

Riarricchíto, ἀρσεν. πάλιν πλουτισμένος.

Riárso, μετ. παρὰ τοῦ, Riárdere.

Riassorbíre, (ísco) πάλιν ῥοφῶ. Riassorbíto, μετ. ἀναῤῥοφισμένος.

Riassúmere, (riassúmo) ἀναλαμβάνω. Riassúnsi, παρακειμ. Riassúnto, μετοχή.

Riattaccáre, (riattácco) πάλιν προσάπτω, κολλῶ.

Riavére, (rihò, rihái, rihà, ἐνεστώς) · ἀναλαμβάνω, ξαναποκτῶ. Riavúto, μετοχή.

Ribaciáre, (ribácio) ξαναφιλῶ. Ribaciáto, ξαναφιλημένος.

Ribagnáre, (ribágno) ξαναβρέχω.

Ribaldeggiáre, (éggio) ποιῶ πράγματα ἴδια τῶν πονηρῶν καὶ κακοτρόπων ἀνθρώπων.

Ribalderia, καὶ Ribaldággine, θηλ. πονηρία, κακία.

Ribáldo, ἀρσεν. μοχθηρός, κακός· ἔτι, πτωχός.

Ribaltáre, (bálto) ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω.

Ribalzáre, (bálzo) ἀναπηδῶ, πάλιν πηδῶ.

Ribálzo, καὶ Ribalzaménto, ἀρσεν. ξαναπήδημα.

Ribandiménto, ἀρσεν. ἀνακάλεσις ἐκ τῆς ἐξορίας.

Ribandíre, (ísco) πάλιν ἐξορίζω· ἔτι, ἀνακαλῶ, ἀνακράζω ἐκ τῆς ἐξορίας. Ribandíto, ὁ ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεσμένος.

Ribastonáre, (ribastóno) ξαναδέρνω.

Ribáttere, (bátto) ἀναπλήττω, πάλιν κτυπῶ· ἔτι, συγκόπτω, συντρίβω· ἔτι, ἀναιρῶ, ἐλέγχω· ἔτι, ἀντανακλῶ· Ribattúto, μετοχή.

Ribattezzaménto, ἀρ. ἀναβαπτισμός.

Ribattezzáre, (battézzo) ἀναβαπτίζω.

Ribattiménto, ἀρ. καὶ Ribattitúra, θ. ἀνάπληξις, καὶ ἀντανάκλασις.

Ribéca, καὶ Ribéba, θηλ. εἶδος κιθάρας.

Ribeccáre, (ribécco) ξανατζιμπῶ.

Ribelláre, ἐγείρω ἐπανάστασιν, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἀποστασίαν· καὶ Ribellársi, mi ribéllo, ἀποστατῶ, ἐγείρομαι, σηκώνομαι εἰς ἐπανάστασιν. Ribelláto, μετ.

Ribellióne, Ribellagióne, Ribellazióne, θ. καὶ Ribellaménto, ἀρ. ἀπόστασις, λειποταξία, στάσις, ἐπανάστασις.

Ribéllo, ἀρ. ἐπαναστάτης, λειποτάκτης.

Ribenedíre, (ribenedíco) πάλιν εὐλογῶ, συγχωρῶ.

Ribenedizióne, θ. συγχώρησις.

Ribeneficáre, (ribenéfico) πάλιν εὐεργετῶ.

Ribére, (ribéo, ἢ ribévo) ξαναπίνω.

Riboccáre, (bócco) ξεχειλίζω.

Ribócco, ἀρ. ξεχείλισμα.

Ribolliménto, ἀρσεν. ξαναβρασμός.

Ribollíre, (bóllo) ξαναβράζω. Ribollíto, ξαναβρασμένος.

Ribrézzo, ἀρ. φρίκη, τρόμος, τὸ ῥῖγος τῆς θέρμης.

Riburláre, (ribúrlo) ξαναπεριπαίζω.

Ributtaménto, ἀρ. ἀποβολή.

Ributtáre, (bútto) ἀποβάλλω, ἀποδιώχνω, ἀποῤῥίπτω. **Ributtáto**, μετ.

Ribútto, ἀρ. ἀποβολή, καὶ ξέρασμα.

Ricacciáre, (ricáccio) ξαναδιώχνω· ἔτι, ὠθίζω, ἀμπώχνω ἔξω.

Ricadénte, κοιν. κρεμάμενος, ὁποῦ ξαναπίπτει.

Ricadére, (ricádo) ἀναπίπτω, ἢ καὶ ἁπλῶς πίπτω. **Ricadúto**, ξαναπεσμένος.

Ricadiménto, ἀρ. καὶ **Ricadúta**, θ. ξαναπέσιμον.

Ricaláre, (ricálo) ξανακατεβάζω.

Ricalcáre, (ricálco) πάλιν πατῶ.

Ricalcáto, ξαναπατημένος,

Ricalcitraménto, ἀρ. ἀντιλακτισμός.

Ricalcitránte, κοιν. ἀντιλακτίζων, ὁποῦ ἀντιστέκεται.

Ricalcitráre, (ricálcitro) ἀντιλακτίζω, ἀντιστέκομαι.

Ricamáre, (ricámo) ποικίλλω, πλουμίζω, κεντῶ μὲ τὸ βελόνι. **Ricamáto**, ἀρ. κεστός, κεντητός.

Ricamatóre, ἀρσεν. ὅποιος πλουμίζει μὲ τὸ βελόνι. **Ricamatríce**, θηλ.

Ricamatúra, θ. **Ricámo**, καὶ **Ricamaménto**, ἀρ. ποίκιλμα, κέντημα.

Ricambiáre, καὶ **Ricangiáre**, (ricámbio) ἀνταμείβω.

Ricantáre, (ricánto) ξανατραγουδῶ.

Ricantáto, ἀρσεν. τεθρυλλημένος.

Ricapitáre, (ricápito) στέλλω, ἐγχειρίζω, ἢ κάμνω νὰ φθάσῃ μία γραφή, ἢ ἄλλο πρᾶγμα εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

Ricápito, καὶ **Recápito**, ἀρσεν. πέμψιμον.

Ricapitoláre, (ricapítolo) ἀνακεφαλαιῶ, ἐπαναλέγω κεφαλαιωδῶς, καὶ συντόμως τὰ λεχθέντα.

Ricapitolazióne, θ. ἀνακεφαλαίωσις.

Ricaricáre, (ricárico) ξαναφορτώνω. **Ricaricáto**, ἀρσεν. ξαναφορτωμένος.

Ricascáre, ἰδὲ **Ricadére**.

Ricascáta, θ. ξαναπέσιμον

Ricátto, ἰδὲ **Riscátto**, κτλ. ἔτι, ἐκδίκησις.

Ricavalcáre, (ricaválco) ξανακαβαλλικεύω.

Ricaváre, (ricávo) πάλιν εὐγάζω· καὶ ξυνασκάπτω.

Riccaménte, λαμπρῶς, πλουσίως.

Ricchézza, θ. πλοῦτος.

Ríccio, ἀρ. ἐχῖνος, ὁ σκαντζόχοιρος. **Ríccio maríno**, ὁ ἐχινὸς ὁ θαλάσσιος.

Riccio, ἀρ. πλόκαμος. **Ricciúto**, καὶ **Ríccio**, ἀρ. πλοκαμώδης, ἢ κατζαρός.

Rícco, ἀρ. πλούσιος. Πληθ. **Rícchi**.

Ricérca, θ. καὶ **Ricercaménto**, ἀρ. ζήτησις, ἐξέτασις.

Ricercáre, (ricérco) ἀναζητῶ, ζητῶ, ἐξετάζω.

Ricercáto, καὶ **Ricérco**, ζητημένος.

Ricercatóre, ἀρ. ζητητής, ἐξεταστής.

Ricerchiáre, (ricérchio) πάλιν περικυκλώνω. **Ricerchiáto**, μετ.

Ricétta, θ. γραμματεῖον ἰατρικόν, (ῥιτζέτα).

Ricettácolo, ἀρσεν. δοχεῖον καὶ καταφύγιον.

Ricettaménto, ἀρ. ὑποδοχή.

Ricettáre, ξενίζω, δέχομαι· καὶ γράφω ῥιτζέτας. **Mi ricétto**, καταφεύγω. **Ricettáto**, μετ.

Ricettatóre, ἀρ. ὁ ὑποδεχόμενος.

Ricétto, ἰδὲ **Ricettácolo**.

Ricévere, (ricévo) δέχομαι, λαμβάνω. **Ricevúto**, μετοχή.

Riceviménto, ἀρ. ὑποδοχή.

Ricevitóre, ἀρ. ὁ λαμβάνων, ὁ ἀποδέκτης. **Ricevitríce**, θηλ.

Ricevúta, θ. ἔγγραφος ὁμολογία ἀποδεικτικὴ τῆς περιλαβῆς.

Richiamáre, (richiámo) ἀνακαλῶ, ξανακράζω, καὶ ἁπλῶς καλῶ, κράζω· ἔτι, παραπονοῦμαι, καὶ ἐγκαλῶ.

Richiámo, ἀρ. ἀνάκλησις, ξανάκρασμα. Μεταφ. ὁ ἴυγκας, δόλος διὰ νὰ πιάνωνται τὰ πουλία· ἔτι, μέμψις, παράπονον.

Richiédere, (richiédo) ζητῶ, γυρεύω. **Richiési**, **richiedésti**, κτλ. παρακείμ. **Richiésto**, μετ. ζητημένος.

Richiediménto, ἀρσεν. καὶ **Richiésta**, θ. αἴτησις, ζήτησις.

Richieditóre, ἀρ. αἰτητής.

Richiúdere, (richiúdo, ἐνεστ. **Richiúsi**, παρακ. **Richiúso**, μετ.) κλείω.

Richiudiménto, ἀρ. κλείσις.

Ricídere, (ricído, ἐνεστ. ricísi, παρακ. ricíso, μετ.) ἀποτέμνω, κόπτω.

Ricidiménto, ἀρ. καὶ Ri-

ciditúra, Θ. ἀποκοπή, τομή, κόψιμον.

Ricígnere, (ricígno, ἐνεστ. ricínsi, παρακ. ricínto, μετ.) περιζώννυμι, περιζώνω.

Ricimentáre, (riciménto) πάλιν ἅπτομαι τοῦ κινδύνου.

Ricínto, ἰδὲ Recínto.

Ricógliere, καὶ Ricórre, ἰδὲ Raccógliere, κτλ.

Ricognizióne, Θ. καὶ Ricognosciménto, ἀρ. γνώρισις, καὶ ἀντάμειψις.

Ricolmáre, (ricólmo) ξαναγεμίζω, σωρεύω, ἢ ἁπλῶς γεμίζω. Ricólmo, καὶ Ricolmáto, μετ. ἔμπλεως, γεμάτος.

Ricoloríre, (ísco) πάλιν χρωματίζω.

Ricólta, Θ. καὶ Ricólto, ἀρσεν. ἰδὲ Raccólta.

Ricominciáre, (ricomíncio) ξαναρχινῶ. Ricominciáto, μετ.

Ricompénsa, Ricompensazióne, Θ. Ricompensaménto, καὶ Ricompénso, ἀρ. ἀμοιβή, ἀντάμειψις.

Ricompensáre, (ricompénso) ἀνταμείβω. Ricompensáto, μετ.

Ricómpera, Ricómpra, Ricomperagióne, Ricompragióne, Ricomprazióne, Θ. Ricomperaménto, Ricompraménto, ἀρ. ἐξαγόρασις, λύτρωσις, ξαναγόρασις.

Ricomperáre, καὶ Ricompráre, (cómpero) ἐξαγοράζω, ξαναγοράζω. Ricomperáto, καὶ Ricompráto, μετ. ἐξαγορασμένος.

Ricomperatóre, καὶ Ricompratóre, ἀρ. ξαναγοραστής, λυτρωτής.

Ricómpiere, (ricómpio, ἐνεστ. Ricompíi, písti, κτλ. παρακ. Ricompiró, μέλλων. Ricompiúto, καὶ Ricompíto, μετ.) συμπληρῶ· ἔτι, ἀνταμείβω.

Ricompiménto, ἀρ. συμπλήρωμα.

Ricompórre, (ricompóngo, ἐνεστ. Ricompósi, παρακείμ. Ricompósto, μετ.) πάλιν συνθέτω.

Ricomunicáre, (ricomúnico) ἀπολύω, ἐλευθερόνω ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸν, dalla scomúnica.

Ricomunicazióne, Θ. ἀποκατάστασις εἰς κοινωνίαν.

Riconcédere, πάλιν συγχωρῶ, παραχωρῶ. Riconcédo, ἐνεστ. Riconcéssi, παρακ. Riconcésso, μετ.

Riconcentráre, (riconcéntro) συνάγω εἰς τὸ κέντρον· καὶ mi riconcéntro, ἐμβαίνω, συμμαζώνομαι εἰς τὸν ἐμαυτόν μου.

Riconcepíre, (ísco) πάλιν συλλαμβάνω.

Riconciáre, (ricóncio) ἀναῤῥάπτω, ξαναρκιάνω· ἔτι, καταλλάττω, φιλιώνω.

Riconciliagióne, Θ. καὶ Riconciliaménto, ἀρσεν. καταλλαγή, φιλίωσις.

Riconciliáre, (riconcílio) καταλλάττω, φιλιώνω, εἰρηνεύω.

Riconciliáto, ἀρσεν. φιλιωμένος.

Riconciliazióne, Θ. διαλλαγή, φιλίωσις.

Riconcimáre, (riconcímo) πάλιν κοπρίζω.

Ricondannáre, (dánno) πάλιν καταγινώσκω, καταδικάζω.

Ricondensáre, (dénso) πάλιν πυκνώνω.

Ricondíre, (ísco) πάλιν ἀρτύω, ἀρταίνω.

Ricondúrre, ἐπανάγω, ξαναφέρω. Ricondúco, ἐνεστ. Ricondússi, παρακ. Ricondótto, μετ. ξαναφερμένος.

Riconférma, καὶ Riconfermazióne, Θ. βεβαίωσις.

Riconfermáre, (férmo) βεβαιόνω. Riconfermáto, μετ.

Riconfessáre, (conféssu) πάλιν ὁμολογῶ.

Riconficcáre, (ficco) πάλιν μπήγω, καρφώνω.

Riconformáre, (fórmo) πάλιν συσχηματίζω.

Riconfortáre, (fórto) πάλιν παρηγορῶ, ἀναπαύω. Riconfortáto, μετ.

Riconfrontáre, (confrónto) πάλιν συγκρίνω, παραβάλλω.

Ricongiúgnere, πάλιν συζεύγω, ἑνόνω· Ricongiúgno, ἐνεστώς. Ricongiúnsi, παρακ. Ricongiúnto, μετ.

Ricongiunzióne, Θ. καὶ Ricongiugniménto, ἀρ. σύζευξις, ἕνωσις.

Riconoscénte, κοιν. εὐγνώμων, εὐχάριστος.

Riconoscénza, Θηλ. ξαναγνώρισις, καὶ εὐγνωμοσύνη, εὐχαριστία.

Riconóscere, (riconósco) ἀναγνωρίζω, ξαναγνωρίζω· ἔτι, γνωρίζω χάριν, καὶ ἁπλῶς γνωρίζω. Mi riconósco, ἀναφρονῶ, γνωρίζω τὸ σφάλμα μου, μετανοῶ. Ri-

conóscere un paése, una fortézza, ec. κατασκοπεύω, ὑπάγω νὰ ἐξετάσω εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται μία πόλις, ἓν φρούριον, κτλ'. ἔτι, ἀνταμείβω. Riconóbbi, riconoscésti, κτλ'. παρακείμ. Riconosciúto, μετ.

Riconosciménto, ἀρ. ἀναγνώρισις· ἔτι, μετάγνωσις· ἔτι, ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις.

Riconoscitóre, ἀρ. γνώστης.

Riconquistáre, (riconquisto) ξαναποκτῶ.

Riconsegnáre, (riconségno) ἀποδίδω, δίδω ὀπίσω, ἐπιστρέφω.

Riconsideráre, (riconsidero) πάλιν ἐξετάζω.

Riconsigliáre, (riconsiglio) πάλιν συμβουλεύω.

Riconsoláre, (riconsólo) πάλιν παρηγορῶ.

Ricontáre, (ricónto) ξαναμετρῶ.

Riconvertíre, (convérto) πάλιν ἀλλάζω, ἐπιστρέφω.

Riconvitáre, (riconvíto) ἀμοιβαίως καλῶ εἰς συμπόσιον.

Ricopiáre, (ricópio) πάλιν ἀντιγράφω.

Ricopríre, καὶ Ricovríre, (cópro) πάλιν σκεπάζω, καὶ ἁπλῶς καλύπτω, σκεπάζω. Ricopérto, μετ. κεκαλυμμένος, σκεπασμένος.

Ricordánza, Θ. καὶ Ricordaménto, ἀρ. μνήμη, ἐνθύμησις.

Ricordáre, ἐνθυμίζω, καὶ ὀνομάζω. Ricordársi, (mi ricórdo) ἐνθυμοῦμαι.

Ricordazióne, Θηλ. ἀνάμνησις.

Ricordévole, κοιν. ἀξιόμνηστος, ἄξιος μνήμης.

Ricórdo, ἀρ. μνήμη, ἐνθύμησις, καὶ παραίνεσις, νουθεσία.

Ricórre, ἰδὲ Raccogliere.

Ricorréggere, (ricorrég-go) ξαναδιορθώνω.

Ricórrere, (ricórro) προστρέχω, ξανατρέχω, καταφεύγω.

Ricorriménto, καὶ Ricórso, οὐσιαστ. ἀρ. ἀναδρομὴ ξανατρέξιμον· ἔτι, καταφυγή.

Ricórso, μετ. παρὰ τοῦ Ricórrere.

Ricótta, Θ. μυζῆθρα. (Οἱ Βενετ. λέγουσι Puína.)

Ricótto, (μετ. παρὰ τοῦ Ricuócere) ξαναψημένος.

Ricoveraménto, καὶ Ricovraménto, ἀρ. ἀνάληψις, ξαναπόκτησις.

Ricoveráre, καὶ Ricovráre, ἀναλαμβάνω, ξαναποκτῶ. Ricoverársi, καταφεύγω, mi ricóvero.

Ricóvero, καὶ Ricóvro, ἀρ. ἀνάληψις, ξαναπόκτησις, καὶ καταφύγιον.

Ricreaménto, ἀρ. ἀναψυχή.

Ricreáre, (ricréo) ἀναψύχω, παρηγορῶ.

Ricreatívo, ἀρ. ἀναψυκτικός, παρηγορικός.

Ricreatóre, ἀρ. παρήγορος. Ricreatríce, Θηλ.

Ricreazióne, Θ. ἀναψυχή, παραμυθία, παρηγορία.

Ricrédere, (ricrédo) ἀλλάζω γνώμην, καὶ ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὴν πλάνην. Ricredúto, μετ.

Ricréscere, (ricrésco) αὐξάνω, μεγαλύνω.

Ricresciménto, ἀρ. αὔξησις.

Ricriáre, ἰδὲ Ricreáre, κτλ'.

Ricucíre, (ricúcio) ἀναῤῥάπτω.

Ricucitúra, Θ. καὶ Ricuciménto, ἀρ. ἀναῤῥαφή.

Ricuócere, ξαναψήνω· (ricuóco, ricuóci, κτλ'.)

Ricuperaménto, ἀρσεν. καὶ Ricuperazióne, Θ. ξαναπόκτησις.

Ricuperáre, ἰδὲ Recuperáre.

Ricuperáto, μετ. ξαναποκτημένος.

Ricúrvo, ἀρσεν. καμπύλος.

Ricúsa, Θ. ἀνάνευσις, παραίτησις.

Ricusáre, (ricúso) ἀπονεύω, ἀρνοῦμαι, οὐ θέλω.

Ridáre, (ridò) ξαναδίδω. Ridáto, ξαναδοσμένος.

Rídda, Θ. εἶδος χοροῦ.

Riddáre, (rìddo) χορεύω.

Ridénte, κοιν. ὁ γελῶν, ὅποιος γελᾷ, καὶ χαροποιός, χαρούμενος.

Rídere, γελῶ. (Rído, ἐνεστ. rísi, ridésti, ríse, καὶ ridétte, κτλ'. Παρακ. Ríso, μετοχή.

Ridevolménte, γελοίως, γελαστικά.

Ridiciménto, ἀρ. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐπανάληψις τοῦ λόγου.

Ridicitóre, ἀρ. ὁ ἀναλαμβάνων ἐξ ἀρχῆς, ἢ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον, ὅποιος ξαναλέγει, παρὰ τοῦ Ridíre. Ridicitríce, Θηλ.

Ridícolo, Ridicolóso, ἀρ. καὶ Ridévole, κοιν. καταγέλαστος, γελοιώδης.

Ridicolosaménte, γελοίως, ἀξιογέλαστα.

Ridíre, (ridíco) ξαναλέγω. Ridíssi, Παρακείμ. Ridétto, μετ.

Ridomandáre, (ridomándo) ξαναζητῶ.

Ridonáre, (ridóno) ξαναχαρίζω.

Ridondaménto, ἀρ. πλεονασμὸς, περισσεία.

Ridondánte, κοιν. πλεονάζων, ὁποῦ περισσεύει.

Ridondánza, Θ. ὑπέρβλυσις, περισσεία.

Ridondáre, (ridóndo) πλημμυρῶ, περισσεύω· ἰδὲ καὶ Risultáre.

Ridótto, καὶ Ridútto, οὐσιαστ. ἀρ. ἐκδοχεῖον, καταφυγή.

Ridúcere, καὶ Ridúrre, (ridúco) ἐπανάγω, καθίστημι, ξαναφέρω, καταστήνω, φέρω, ἀλλάζω, ἀναφέρω, καὶ ἔρχομαι, καταφεύγω. Ridússi, παρακείμ. Ridótto, μετοχή.

Riduciménto, ἀρ. Riduzióne, Θ. ἀναγωγή.

Riédere, (riédo) ἰδὲ Ritornáre.

Riedificáre, (riedífico) ἀνασκευάζω, ξανακτίζω.

Riedificazióne, Θηλ. ἀνασκευή.

Riémpiere, (riémpio) ξαναγεμίζω, καὶ παραγεμίζω. Riempiéi, riempiésti, κτλ. παρακ. Riempiúto, μετοχή.

Riempiménto, ἀρ. ἀναπλήρωσις.

Riempitívo, ἀρ. ἀναπληρωματικός.

Rientráre, (riéntro) πάλιν εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω. Rientráto, μετ.

Riepilogáre, (riepílogo) ἰδὲ Ricapitoláre.

Riescire, (riésco) ἰδὲ Riuscíre.

Rifabbricáre, (rifábbrico) ξανακτίζω.

Rifaciménto, ἀρ. καὶ Rifazióne, Θ. (παρὰ τοῦ Rifáre) ἀνασκευή.

Rifacitóre, ἀρ. ἀνασκευαστής.

Rifáre, κοιν. ἀνασκευάζω, ξανακάμνω· καὶ Rifársi, mi rifò, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις· ἔτι, ἀναλαμβάνω, ξαναποκτῶ ὅ,τι ἔχασα, ἢ ἀναλαμβάνομαι ἐκ τῆς ζημίας.

Rifátto, ἀρ. ξαναφκιασμένος.

Rifavelláre, (favéllo) πάλιν λαλῶ, ξαναμιλῶ.

Riferíre, (riferísco) ἀναφέρω.

Rifermáre, ἰδὲ Raffermáre, κτλ.

Rifiatáre, (rifiáto) ἀναπνέω, ἀναψύχω.

Rifináre, (rifíno) παύω, τελειώνω.

Rifiníre, (ísco) ἰδὲ Rifináre· ἔτι, φέρω εἰς κακὴν κατάστασιν· ὅθεν. Rifiníto, μετ. ὁ κακῶς ἔχων, ὁ εὑρισκόμενος εἰς κακὴν κατάστασιν.

Rifioriménto, ἀρ. ξανάθησις.

Rifioríre, (ísco) πάλιν ἀνθίζω.

Rifioríto, μετ. ξαναυθισμένος.

Rifiutánza, Θ. παραίτησις, διάπεμψις.

Rifiutáre, (rifiúto) παραιτοῦμαι, οὐ θέλω, οὐ δέχομαι.

Rifiúto, καὶ Rifiutaménto, ἄρσεν. παραίτησις.

Riflessióne, Θ. ἀνταναάκλασις· ἔτι, σκέψις, στόχασις.

Riflessívo, ἀρ. σκεπτικός.

Riflésso, οὐσιαστ. ἀρ. ἀντανάκλασις· ἔτι, σκέψις, στόχασις.

Riflésso, μετ. παρὰ τοῦ, Rifléttere, (riflétto) ἀντανακλῶ, ἀναπέμπω, καὶ λέγεται κυρίως διὰ τὰς ἀκτίνας ὅταν ἀντανακλώμεναι ἀπὸ σώματος μὴ διαφανοῦς, στρέφονται ὀπίσω· ἔτι, σκέπτομαι, στοχάζομαι.

Riflússo del máre, ἀρ. παλινδρομία τῆς θαλάσσης· ἰδὲ καὶ Flússo· παρὰ τοῦ, Rifluíre, παλινδρομεῖν.

Rifocillaménto, ἀρ. ἀναψυχή.

Rifocilláre, (rifocíllo) ἀναψύχω, παρηγορῶ, εὐφραίνω, δροσίζω.

Rifondáre, (rifóndo) ξαναθεμελιώνω.

Rifóndere, (rifóndo) πάλιν χέω, ξαναχύνω.

Riforbíre, (ísco) πάλιν καθαρίζω, παστρεύω.

Rifórma, Θ. ἀνάπλασις, μετασχημάτισις, διόρθωσις.

Riformáre, (rifórmo) ἀναπλάττω, μετασχηματίζω, διορθώνω.

Riformatóre, ἄρσεν. κυβερνήτης, διορθωτής. Riformatríce, Θηλ.

Riformazióne, Θ. ἰδὲ Rifórma.

Rifrángere, (frángo) ἀντανακλῶ, καὶ συντρίβω, τζακίζω· Rifránsi, rifrangésti, κτλ. παρακείμ. Rifránto, μετοχή.

Rifrazióne, Θηλ. ἀντανάκλασις.

Rifreddáre, ἰδὲ Raffreddáre, κτλ.

Rifrenáre, ἰδὲ Raffrenáre, κτλ.

Rifrigeráre, ἰδὲ Refrigeráre, κτλ.

Rifuggíre, (rifúggo) καταφεύγω.

Rifúgio, ἀρ. καταφυγή.
Rifúlgere, καὶ Refúlgere, ἰδὲ Rispléndere. Λατ.
Ríga, Θ. γραμμή, ἀράδα. Πληθ. Ríghe.
Rigáglia, Θ. ἐπίμετρον, δηλαδὴ ἐκεῖνο, ὁποῦ ἀπολαμβάνει τινὰς ὡσὰν χάρισμα πλὴν τοῦ διωρισμένου μισθοῦ, καὶ τὸ παραπάνω, ὁποῦ εὐγάζει ἀπὸ τὰ ὑποστατικά του· (Οἱ Βενετ. Regália.)
Rigágno, καὶ Rigágnolo, ἀρσεν. μικρὸς ῥύαξ.
Rigáre, (rígo) βρέχω, ποτίζω. Λατ. ἔτι, τραβῶ γραμμάς.
Rigattiére, ἀρ. ὅποιος πωλεῖ φορέματα, καὶ σκεύη παλαιά. (Οἱ Βενετ. Strazzariól.)
Rigeneráre, (rigenéro) ἀναγεννῶ, ξαναγεννῶ.
Rigenerazióne, Θ. ἀναγέννησις, παλιγγενεσία.
Rigermogliáre, (rigermóglio) ἀναβλαστάνω.
Rigettaménto, ἀρ. ἀποβολή, ἀπόῤῥιμμον.
Rigettáre, (gétto) ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω· ἔτι, ξερνῶ.
Rigidaménte, αὐστηρῶς, σκληρᾶ.
Rigidézza, καὶ Rigidità, Θ. αὐστηρότης, σκληρότης.
Rígido, ἀρ. αὐστηρός, τραχύς, σκληρός.
Rigiraménto, ἀρ. περιτροπή.
Rigiráre, (rigíro) περιτριγυρίζω, καὶ ἀπατῶ.
Rigirazióne, Θ. περιτροπή.
Rigíre, ξαναπηγαίνω· ἰδὲ Gire.
Rigíro, ἀρ. περιτριγύρισμα· ἔτι, κρυφὴ μηχανοῤῥαφία, ἀπάτη.
Rigittáre, ἰδὲ Rigettáre.
Rigiucáre, (giuóco) ξαναπαίζω.
Rignáre, (rígno) χρεμετίζω, ἴδιον τῶν ἀλόγων. Λέγεται καὶ ἐπὶ σκύλων.
Rígno, ἀρ. χρεμετισμός.
Rigodére, (gŏdo) ξαναχαίρω.
Rigóglio, ἀρ. τόλμη, αὐθάδεια, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία. Rigóglio delle piánte, λέγεται ἡ περισσὴ δύναμις τῶν φυτῶν, ἥτις συχνάκις τὰ ἐμποδίζει ἀπὸ τὸ νὰ καρποφοροῦσι.
Rigogliosaménte, ὑπεροπτικῶς.
Rigoglióso, ἀρ. ὑπερήφανος· ἔτι, σφριγώδης, ἀκμαῖος, δυνατός.
Rigonfiaménto, ἀρ. ὄγκωσις, φούσκωσις.
Rigonfiáre, (gónfio) φουσκόνω.
Rigóre, ἀρ. σκληρότης, αὐστηρότης. Rigóre di fébbre, τὸ κρύος, τὸ ῥῖγος τῆς θέρμης.
Rigorosaménte, αὐστηρῶς.
Rigorosità, Θ. τραχύτης, σκληρότης, αὐστηρότης.
Rigoróso, ἀρ. αὐστηρός.
Riguadagnáre, (guadágno) ξανακερδαίνω.
Riguardaménto, ἀρ. βλέπησις· ἔτι, προφυλακή, περίσκεψις.
Riguardánte, κοιν. ἀποβλέπων. Riguardatóre, ἀρ. θεατής. trice, Θηλ.
Riguardáre, ἀποβλέπω, βλέπω. Riguardársi, mi riguárdo, ἐγκρατεύομαι, φυλάττομαι.
Riguardévole, κοιν. καὶ Riguardáto, ἀρ. περίβλεπτος, ἔξοχος, τίμιος, ἐξαίρετος.
Riguardevolménte, περιφανῶς, περιβλέπτως.
Riguárdo, ἀρ. σκέψις, βλέπησις· ἔτι, λόγος, τιμή.
Riguardóso, ἀρ. περισκεπτικός.
Riguaríre, (ísco) ἰδὲ Risanáre.
Riguiderdonáre, (riguiderdóno) ἀντευεργετῶ.
Rigurgitáre, (rigúrgito) πλημμυρῶ, ξεχειλίζω.
Rigustáre, (gústo) πάλιν γεύομαι.
Rilasciáre, (riláscio) ἀφίνω, καὶ ἐλευθερόνω.
Riláscio, ἀρσεν. ἄφεσις.
Rilassaménto, ἀρ. ἄνεσις, χαύνωσις.
Rilassáre, (rilásso) χαυνόνω, ἀφίνω, ἀχαμνίζω.
Rilassatézza, καὶ Rilassazióne, Θηλ. χαύνωσις, χάλασις.
Rilásso, ἀρ. ἀσθενής, ἀδύνατος.
Rilaváre, (riláνo) ξαναπλύνω.
Rilegaménto, ἀρ. ἀνάδεσις,
Rilegáre, (rilégo) ἀναδένω, ξαναδένω· ἔτι, ἐξορίζω.
Rilegáto, ἀρ. ξαναδεμένος, καὶ ἐξωρισμένος.
Riléggere, (riléggo) πάλιν ἀναγινώσκω, ξαναδιαβάζω.
Rilénte, λέγεται A rilénte, βραδέως, ἐσκεμμένως, μὲ στόχασιν.
Rilétto, ἀρ. ξαναδιαβασμένος.
Rilevaménto, ἀρ. ἀνόρθωσις.
Rilevánte, κοιν. βαρύς, ἀξιόλογος.
Rileváre, (rilévo) ἀνορ-

θώνος, ξανασηκώνω. ἔτι, ἀναψύχω, παρηγορῶ· ἔτι, διαφέρω, ὠφελῶ, συμφέρω· ἔτι, ἀναστρέφω· ἔτι, περιλαμβάνω, δέχομαι· ἔτι, προφέρω τὰς λέξεις ἀφ' οὗ τὰς ἐσυλλάβισα, ἀναγινώσκω.

Rilévo, καὶ **Riliévo**, ἀρ. τὰ λείψανα τῆς τραπέζης, τὰ ἀπόφαγα· ἔτι· Riliévo, τὸ γλυπτόν. Figúre di riliévo, εἶναι τὰ ἀγάλματα, τὰ εἴδωλα. Cósa di riliévo, μέγα, ἀξιόλογον πρᾶγμα.

Rilucénte, κοιν. λαμπρὸς, ὁποῦ λάμπει.

Rilúcere, (rilúco) στίλβω, λάμπω.

Ríma, Θ. τὸ ὁμοιοκατάληκτον, ὁμοιοτέλευτον· ἔτι, στίχος.

Rimacináre, (rimácino) πάλιν ἀλέθω.

Rimandáre, (rimándo) ἀναπέμπω, ξαναστέλλω.

Rimaneggiáre, (éggio) ἀναπραγματεύομαι.

Rimanénte, κοιν. τὸ ἐπίλοιπον.

Rimanére, (rimángo) μένω, ἀπομένω· ἔτι, παύω. Rimási, παραχ.

Rimáre, (rímo). ποιῶ στίχους.

Rimarginàre, ἰδὲ Rammarginàre.

Rimaritáre, ξαναπανδρεύω. Rimaritársi, mi rimaríto, ξαναπανδρεύομαι· Rimaritáto, μετοχή.

Rimásto, καὶ **Rimaso**, (παρὰ τοῦ Rimanére) ὁποῦ ἔμεινε, ἀπόμεινε.

Rimasúglio, ἀρ. τὸ λεῖμμα, τὸ ἐναπολειφθὲν, τὸ περίσσευμα.

Rimáto, ἀρ. ὁμοιοκατάληκτος.

Rimatóre, ἀρ. στιχουργός.

Rimbalzáre, (bálzo) ἀναπηδῶ, πηδῶ ὑψηλά.

Rimbálzo, ἀρ. πήδημα·

Rimbambíre, (ísco) ἀνανηπιοῦμαι, ξαναγίνομαι νήπιον.

Rimbambíto, καὶ **Rimbarbogíto**, ἀρ. παράφρων, ξαναμωραιμένος.

Rimbellíre, (ísco) γίνομαι εὐμορφότερος.

Rimbiancáre, (rimbiánco) πάλιν λευκαίνω.

Rimbiondíre, (ísco) ξανθίζομαι, κάμνω ξανθὰ τὰ μαλλία μου μὲ τέχνην.

Rimboccáre, (rimbócco) καταστρέφω, αναποδογυρίζω, γυρίζω μὲ τὸ στόμα κάτω ἓν ἀγγεῖον, ἢ ἄλλο τι παρόμοιον· ἔτι, ξεχειλίζω, καὶ ἐγκρεμνίζω.

Rimbombánte, καὶ **Rimbombévole**, κοιν. ἀντιβοῶν, ὁποῦ ἀντηχεῖ, ἀντιβοᾷ.

Rimbombáre, (rimbómbo) ἀντηχῶ, ἀντιβοῶ.

Rimbómbo, καὶ **Rimbombaménto**, ἀρ. ἀντιβοησμὸς, κτύπος.

Rimborsáre, (bórso) ξαναβάνω εἰς τὸ πουγγί· ἔτι, πληρώνω, ἢ ἐπιστρέφω τὰ ἀργύρια, τὰ χρήματα.

Rimborsazióne, Θ. πληρωμὴ, ξαναμέτρησις τῶν χρημάτων.

Rimboscársi, (mi rimbósco) κρύπτομαι εἰς τὸ δάσος.

Rimbottáre, (rimbótto) ξαναβάνω εἰς τὸ βουτζί.

Rimbrottáre, (brótto) ὀνειδίζω.

Rimbrottatóre, ἀρ. ὀνειδιστής.

Rimbrótto, ἀρ. ὀνείδισις.

Rimbucáre, κρύπτομαι, ξανατρυπώνω. Mi rimbúco, ἐνεστώς.

Rimburchiáre, ἰδὲ Rimorchiáre.

Rimediábile, κοιν. ἰάσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ, ἢ νὰ διορθωθῇ.

Rimediáre, (rimédio) ἰατρεύω, θεραπεύω, καὶ διορθώνω.

Rimédio, ἀρσεν. θεραπεία, ἰατρικόν.

Rimembránza, Θ. ἀνάμνησις, ἐνθύμησις, ξαναθύμησις.

Rimembráre, (rimémbro) ξαναθυμοῦμαι, καὶ ἀναφέρω εἰς τὴν μνήμην τινός κανένα πρᾶγμα.

Rimenáre, ἰδὲ Ricondúrre.

Rimendáre, (riméndo) διορθώνω, ῥάπτω εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται τὸ μπάλωμα.

Rimendatúra, Θ. καὶ **Riméndo**, ἀρ. αὐτὴ ἡ ῥαφὴ, καὶ τὸ διορθωμένον, ἢ μπαλωμένον μέρος.

Rimeritaménto, ἀρ. ἀμοιβή.

Rimeritáre, (rimérito) ἀνταμείβω.

Rimescolánza, Θ. καὶ **Rimescolaménto**, ἀρ. ἀνάμιξις, ἀνακάτωσις.

Rimescoláre, (riméscolo) ἀνακατώνω, συγχύζω.

Rimessa, Θ. ἀνάθεσις, καὶ ἀνακάλεσις ἐκ τῆς ἐξορίας· ἔτι, ἀμοιβαία ἀπόκρισις· ἔτι, βλαστός. Rimessa di danári, λέγεται τὸ συναλλαγματικὸν γραμμάτιον, ἤτοι ἡ καμπιάλη, ἢ πόλιτζα, διὰ τῆς ὁ-

ποίας στέλλονται χρήματα. Rimέssa, λέγεται καὶ ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον φυλάττεται τὸ ἁμάξι.

Rimessaménte, ταπεινῶς.

Rimessíbile, κοιν. συγγνωστός.

Rimessióne, ἰδὲ Remissióne.

Rimessitíccio, ἀρ. νέος κλάδος, ἐγκεντρισμένος εἰς τὸν παλαιόν.

Rimésso, ἀρ. ἄτονος, ταπεινός, μικρόψυχος, καὶ χαμηλὸς, ἀδύνατος, χαῦνος.

Riméttere, (riméttо) ξαναβάνω· ἔτι, συγχωρῶ· ἔτι, ἀφίνω· ἔτι, παραδίδομαι, ἐνεμπιστεύομαι.

Rimettiménto, ἀρ. ἀνάθεσις, ἀναγωγή.

Rimettitíccio, ἰδὲ Rimessitíccio.

Rimiráre, (rimíro) θεωρῶ, βλέπω μὲ προσοχὴν, καὶ ἁπλῶς βλέπω. κυττάζω. Rimiráto, μετ.

Rimíro, ἀρ. ἔποψις, βλέμμα.

Rimischiáre, (rimíschio) ἰδὲ Rimescoláre.

Rimissióne, ἰδὲ Remissióne.

Rimisuráre, (rimisúro) ἀναμετρῶ, ξαναμετρῶ. Rimisuráto, μετ.

Rimmargináre, ἰδὲ Rammargináre.

Rimmolláre, (móllo) πάλιν ὑγραίνω, βρέχω.

Rimodernáre, (dérno) ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω.

Rimondáre, (rimóndo) καθαρίζω, παστρεύω. Rimondáto, καὶ Rimóndo, ἀρσεν. κεκαθαρμένος.

Rimontáre, (rimónto) πάλιν ἀναβαίνω.

Rimorchiáre, (rimórchio) ῥυμουλκῶ, σύρω ἓν καράβι μὲ τὸ ἄλλο, διὰ τῶν κωπίων.

Rimórchio, ἀρ. ῥυμουλκιον.

Rimórdere, ξαναδαγκάνω. Μεταφ. γνωρίζω ἐγὼ, ἢ κάμνω νὰ γνωρίσῃ ἄλλος τὸ πταῖσμά του, καὶ νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ λυπηθῇ. Rimórdo, ἐνεστώς. Rimórsi, παρακείμ. Rimórso, μετ.

Rimordiménto, καὶ Rimórso, ἀρ. συνείδησις, ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως; della cosciénza: γνώρισις τῶν ἰδίων πταισμάτων μὲ μετάνοιαν, καὶ πόνον.

Rimósso, μετ. ἰδὲ εἰς τὸ Rimuóvere.

Rimostránza, θ. ἀπόδειξις, ἔλεγχος, δικαιολόγημα.

Rimostráre, (rimóstro) ἀποδείχνω.

Rimóto, ἀρ. μακρὸς, ἀπέχων, ξεμακραιμένος.

Rimozióne, θ. καὶ Rimoviménto, ἀρ. ἀποκίνησις, ἀπομάκραιμα.

Rimpadroníre, (mi rimpadronísco) πάλιν κρατῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω.

Rimpatriáre, (rimpátrio) ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

Rimpennáre, ξαναβάνω τὰ πτερά. Mi rimpénno, ἀναλαμβάνω πτερά.

Rimpétto, (πρόθ. μετὰ Δοτικ.) ἀντικρὺ, ἀγνάντια.

Rimpiastráre, (ástro) πάλιν ἐμπλάττω, ἐμπλαστρώνω· ἰδὲ καὶ Racconciáre.

Rimpiattáre, (piátto) κρύπτω.

Rimpiátto, καὶ Rimpiattáto, ἀρ. κρυπτὸς, κεκρυμμένος,

Rimpicciolíre, καὶ Rimpiccolíre, (ísco) λεπτύνω, σμικρύνω. Rimpiccolíto, μετ.

Rimprocciaménto, ἀρ. ὀνείδισις, ἐπιτίμησις.

Rimprocciáre, (rimprócio) ὀνειδίζω.

Rimpróccio, ἀρ. ὀνείδισις.

Rimpromèttere, (métto) πάλιν ὑπόσχομαι.

Rimproverábile, κοιν. ἐπονείδιστος, ἄξιος ὀνειδίσματος.

Rimproveráre, (rimpróvero) ὀνειδίζω.

Rimproveratóre, ἀρ. ὀνειδιστής. Rimproveratríce, θηλ.

Rimpróvero, Rimproveraménto, Rimprovério, καὶ Rimprovério, ἀρ. καὶ Rimproverazióne, θ. ὄνειδος, ὀνείδισις. Rimproverazioncélla, μικρὰ ὀνείδισις.

Rimugghiáre, (múgghio) ἀναμυκῶμαι, καὶ ἁπλῶς μυκῶμαι, μουγκρίζω.

Rimugináre, (rimúgino) ἐρευνῶ μὲ ἀκρίβειαν, καὶ ἄκραν ἐπιμέλειαν.

Rimuneráre, (rimúnero) ἀνταμείβω.

Rimuneratóre, ἀρ. μισθαποδότης. Rimuneratríce, θηλ.

Rimunerazióne, θ. ἀντάμειψις.

Rimuóvere, (rimuóvo) πάλιν κινῶ· ἔτι, ἀποκινῶ, ξεμακρύνω.

Rimuráre, (rimúro) πάλιν τειχίζω.

Rimurchiáre, ἰδὲ Rimorchiáre.

Rimutáre, (rimúto) πάλιν ἀλλάσσω, ἢ ἁπλῶς ἀλλάσσω.

Rinarráre, (rinárro) πάλιν διηγοῦμαι.
Rinascénte, κοιν. παλιμφυής.
Rináscere, (rinásco) ἀναφύομαι, ξαναγεννοῦμαι. Rináto, μετ. ξαναγεννημένος.
Rinasciménto, ἀρ. ξαναγέννησις.
Rincacciáre, καὶ Rincalciáre, (cáccio) καταδιώκω, φυγαδεύω.
Rincalzaménto, καὶ Rincálzo, ἀρ. στήριγμα.
Rincalzáre, (cálzo) στερεώνω τι μὲ χῶμα, ἢ μὲ ἄλλο, διὰ νὰ βαστᾷ, καὶ νὰ στέκεται· ἔτι, ἐπείγω, βιάζω, σφίγγω, καὶ καταδιώκω, φυγαδεύω.
Rincantucciársi, (mi rincantúccio) κρύπτομαι εἰς τὰς γωνίας.
Rincantucciáto, ἀρ. κρυμμένος εἰς μίαν γωνίαν.
Rincappáre, (rincáppo) ἀναπίπτω, πάλιν πίπτω.
Rincaráre, (rincáro) αὐξάνω τὴν τιμὴν, ἢ αὐξάνομαι εἰς τὴν τιμὴν, γίνομαι πολυτιμότερος.
Rincarnáre, (rincárno) γεμίζω κρέας.
Rinchiúdere, (chiúdo) συγκλείω, κλείω μέσα. Rinchiúso, συγκεκλεισμένος.
Rinchiudiménto, ἀρ. σύγκλεισις.
Rinciampáre, ἰδὲ Rincappáre.
Rincominciáre, (comíncio) πάλιν ἀρχινῶ.
Rincontráre, (cóntro) ἀπαντῶ.
Rincóntro, ἀρ. ἀπάντησις.
Rincoraménto, ἀρ. προτροπὴ, ἐγκαρδίωσις,

Rincoráre, (rincóro) θαρσύνω, δίδω θάῤῥος, ἐγκαρδιώνω.
Rincorporaménto, ἀρ. μετενσωμάτωσις.
Rincorporáre, (rincórporo) μετενσωματῶ· ἰδὲ καὶ Incorporáre.
Rincórrere, (córro) τρέχω ὀπίσω, ἐπακολουθῶ.
Rincréscere, (ésco) ἄχθομαι, βαρύνομαι, ἀηδίζομαι. Mi rincrésce, μοῦ κακοφαίνεται.
Rincrescévole, κοιν. βαρὺς, σκληρός.
Rincrescevolménte, βαρέως, δυσαρέστως.
Rincresciménto, ἀρ. ἀνία, σκληρότης, βαρύτης, δυσαρέστησις.
Rincrespáre, (créspo) ποιῶ οὖλον, σγουρόν.
Rincrudíre, (ísco) πάλιν διαγριαίνω.
Rinculáre, (rincúlo) ἀναχωρῶ εἰς τὰ ὀπίσθεν, γυρίζω ὀπίσω.
Rinettáre, (nétto) πάλιν καθαίρω, παστρεύω.
Rinfacciaménto, ἀρ. ὀνείδισις.
Rinfacciáre, (fáccio) ὀνειδίζω.
Rinfamáre, (fámo) ἀποκαθίστημι, φέρω εἰς τὴν πρώτην καλὴν φήμην.
Rinfantocciáre, ἰδὲ Rimbambíre.
Rinfarciáre, ἰδὲ Riempíre.
Rinfervoráre, ἰδὲ Infervoráre.
Rinfiammagióne, θ. φλόγωσις.
Rinfiammáre, (rinfiámmo) φλογίζω.
Rinfiancáre, (fiánco) ἐρείδω, στερεώνω τὰ πλευρά.

Rinfocáre, (rinfóco) φλογίζομαι.
Rinfóndere, (fóndo) πάλιν ἐγχέω, χύνω πάλιν μέσα. Rinfúsi, παρακ. Rinfúso, μετ.
Rinfondiménto, ἀρ. δευτέρα ἔγχυσις.
Rinforzáre, (fórzo) ἀναδυναμώνω, ξαναδυναμώνω.
Rinforzáta, θ. καὶ Rinfórzo, Rinforzaménto, ἀρ. κραταίωσις, βοήθεια, δυνάμωσις.
Rinfrancáre, (fránco) δυναμώνω.
Rinfrángere, (frángo) πάλιν τζακίζω, καὶ ἁπλῶς τό, Frángere.
Rinfratellársi, (mi rinfratéllo) πάλιν ἑνώνομαι εἰς ἀδελφικὴν ἀγάπην.
Rinfrenáre, (fréno) ξαναβάνω τὸν χαλινόν.
Rinfrescaménto, ἀρ. δρόσισμα, παραμυθία.
Rinfrescáre, (frésco) ἀναψύχω, δροσίζω, καὶ ἀνανεώνω.
Rinfrescáta, θ. ἀνάψυξις, δρόσισμα.
Rinfrescatívo, ἀρ. δροσιστικὸς, ἀναψυκτικός.
Rinfrescáto, ἀρσεν. δροσισμένος.
Rinfrésco, ἀρ. δρόσισμα.
Rinfronzíre, (ísco) βλαστάνω, εὐγάζω πάλιν φύλλα.
Rinfúso, (παρὰ τοῦ Rinfóndere) γεμάτος, γεμισμένος, καὶ ἀνακατωμένος.
Ringagliardíre, (ísco) δυναμώνω, καὶ δυναμώνομαι.
Ringalluzzáre, ἰδὲ Galluzzáre.
Ringeneráre, (ringénero) ἀναγεννῶ.

Ringentilíre, (ísco) ποιῶ εὐδόκιμον, εὐγενῆ. Ringentilíto, μετ. εὐδόκιμος ποιηθείς.

Ringhiáre, (rínghio) τρίζω τὰ ὀδόντια ἀπὸ τὸν θυμόν.

Ringhiéra, θ. τόπος, ὅπου δημηγοροῦσιν οἱ ῥήτορες· τὰ ἔμβολα.

Ringioíre, (ísco) ἀγάλλομαι, χαίρω.

Ringiovaníre, (ísco) νεάζω, ξανανεώνομαι. Ringiovaníto, μετ. ξανανεωμένος.

Ringorgáre, (ringórgo) ἐξογκοῦμαι, φουσκώνω. Λέγεται κυρίως διὰ τὰ νερά.

Ringórgo, καὶ Ringorgaménto, ἀρ. φούσκωμα.

Ringrandíre, (ísco) αὐξάνω.

Ringrassáre, (ringrásso) πάλιν παχύνομαι.

Ringravidáre, (ringrávido) πάλιν ἐγγαστρώνομαι.

Ringraziaménto, ἀρ. εὐχαρίστησις.

Ringraziáre, (ringrázio) εὐχαριστῶ.

Ringrossáre, (ringrósso) πάλιν παχύνω, αὐξάνω.

Ringurgitáre, ἰδὲ Ringorgáre.

Rinnaffiáre, (rinnáffio) πάλιν ἀρδεύω, βρέχω.

Rinnalzaménto, ἀρ. ὕψωσις.

Rinnalzáre, (rinnálzo) ὑψώνω, ἢ πάλιν ὑψώνω.

Rinnegaménto, ἀρ. ἀπάρνησις.

Rinnegáre, (rinnégo) ἀπαρνοῦμαι.

Rinnegáto, ἀρ. ἀποστάτης.

Rinnestáre, (rinnésto) πάλιν ἐμφυτεύω.

Rinnovaménto, ἀρ. ἀνανέωσις.

Rinnováre, καὶ Rinováre, (rinnóvo) ἀνακαινίζω, ξανακαινουργώνω.

Rinnováta, ἢ Rinováta, θ. ἀνανέωσις.

Rinnováto, ἀρ, ἀνανεωμένος.

Rinnovatóre, ἀρ. ἀνανεωτής.

Rinnovatríce, θηλ.

Rinnovazióne, θ. ἀνανέωσις.

Rinnovelláre, κτλ. ἰδὲ Rinnováre, κτλ.

Rinoceróute, ἀρ. ῥινόκερος, ζῶον κατὰ τὸ μέγεθος ὅμοιον μὲ τὸν ἐλέφαντα, μὲ ἓν κέρατον ἐπάνω εἰς τὴν μύτην.

Rinománza, θηλ. φήμη.

Rinomáre, (rinómo) ἐπιφημίζω.

Rinomáto, ἀρσεν. φημισμένος, περίφημος. Rinomatissímo, ὑπερθ.

Rinominánza, θ. εὔκλεια, καλὸν ὄνομα.

Rinomináre, (rinómino) εὐφημίζω, ἐπαινῶ.

Rinováre, ἰδὲ Rinnováre, κτλ.

Rinsaccáre, (rinsácco) πάλιν εἰς σακκίον ἐμβάλλω.

Rinsanguináre, (risánguino) πάλιν αἱματώνω.

Rinsavíre, (ísco) ἀναφρονῶ, γίνομαι φρόνιμος.

Rinsegnáre, (rinségno) πάλιν διδάσκω.

Rinselvársi, (mi rinsélvo) κρύπτομαι εἰς τὸ δάσος.

Rinsignorírsi, (mi rinsignorísco) πάλιν κυριεύω, γίνομαι αὐθέντης.

Rintanársi, (mi rintáno) κρύπτομαι εἰς τὸ σπήλαιον.

Rintegráre, (rintégro) ἰδὲ Reintegráre.

Rintegrazióne, θ. ἀποκατάστασις.

Rinteneríre, (ísco) πάλιν μαλακύνω.

Rinterzáre, (rintérzo) τριπλασιάζω.

Rintiepidáre, καὶ Rintiepidíre, (rintiépido) χλιαίνω.

Rintonáre, (rintóno) ἀντιβοῶ.

Rintoppáre, (rintóppo) ἀπαντῶ, προσκόπτω, σκονταύω· ἔτι, ἀναῤῥάπτω, μπαλώνω.

Rintóppo, ἀρ. πρόσκομμα, σκόνταμα, ἐμπόδιον.

Rintracciaménto, ἀρ. ἀνίχνευμα.

Rintracciáre, (rintráccio) ἀνιχνεύω, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη, ἐρευνῶ.

Rintracciatóre, ἀρ. ἀνιχνευτής.

Rintronáre, (rintróno) ἀναβοῶ, βροντῶ.

Rintuzzaménto, ἀρ. κάθειρξις, ἐμπόδισις, χαλίνωσις.

Rintuzzáre, (rintúzzo) φθείρω τὴν ὀξύτητα τινος πράγματος, ξεμητώνω. Μεταφ. ἐμποδίζω, σταματῶ, χαλινόνω. Rintuzzáto, μετ.

Rinveníre, (rinvéngo) ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, συνέρχομαι.

Rinvenúto, μετ. ἐκ τοῦ ἄνωτ.

Rinverdíre, καὶ Rinverzíre, (ísco) ἀναβλαστάνω, ξαναπρασινίζω.

Rinvergáre, (vérgo) ἐξευρίσκω, εὑρίσκω.

Rinversáre, ἰδὲ Riversáre.

Rinvertíre, (ísco) ἀναποδίζω, ἀναχωρῶ εἰς τὰ ὀπίσω· ἔτι, προχωρῶ, ἀποβαίνω· ἔτι, μεταβάλλω.

Rinverzicáre, (rinvérzico) ἀναθάλλω· ἰδὲ καὶ Rinverdíre.

Rinvescáre, (rinvésco) πάλιν δελεάζω, ἀπατῶ.

Rinviáre, (rinvío) ἀναπέμπω, πέμπω ὀπίσω.

Rinvigoraménto, καὶ Rinvigoriménto, ἀρ. ἐνδυνάμωσις.

Rinvigoríre, (ísco) ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου, ξαναδυναμόνω· ἔτι, θαῤῥύνω, δίδω θάῤῥος, καὶ δύναμιν. Rinvigoríto, ἐνδυναμωμένος.

Rinvilíre, (ísco) εὐτελίζω.

Rinviluppáre, ἰδὲ Inviluppáre.

Rinvitáre, (rinvíto) ἀνακαλῶ, πάλιν προσκαλῶ.

Rinvivíre, (ísco) ἀναβιῶ, ἀναζῶ.

Rinúnzia, θ. παραίτησις.

Rinunziaménto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Rinunziáre, (rinúnzio) παραιτοῦμαι· ἔτι, ἐπαγγέλλω, ἀναφέρω, διηγοῦμαι.

Rinunziazióne, θηλ. παραίτησις.

Rinvogliáre, (rinvóglio) ἐγείρω νέαν ὄρεξιν.

Rinvólgere, καὶ Rinvoltáre, (vólgo, vólto) τυλίγω.

Rinvoltáto, καὶ Rinvólto, ἀρ. τυλιγμένος.

Rinvólto, καὶ Rinvólgolo, ἀρ. εἴλημα, τύλιγμα.

Rinvoltúra, θ. τύλιγμα.

Rinzaffáre, καὶ Rinzeppáre, (záffo, zéppo) γεμίζω τὰς τρύπας μὲ στουπί, βαμβάκι, ἀσβέστην, κτλ. ἀποφράττω, στουμπόνω.

Río, Rívo, Rívolo, οὐσιαστ. ῥύαξ, μικρὸς ποταμός.

Río, ἐπίθ. ἀρσεν. κακός.

Riobárbaro, ἰδὲ Reobárbaro.

Riordináre, (riórdino) βάνω εἰς τάξιν.

Riordinazióne, θ. Riordinaménto, ἀρ. καταρτισμός.

Rípa, ἰδὲ Ríva.

Riparábile, κοιν. ἀνασκευαστός.

Riparáre, (ripáro) προνοοῦμαι, βάνω ἐμπόδιον, διαφεντεύω, ἐμποδίζω, διορθόνω, ἀνακαινίζω, ἀποκαταστένω, ἀποδιώχνω, ἀσφαλίζω.

Riparatóre, ἀρ. ἐπισκευαστής, θεραπευτής, διαφεντευτής, διορθωτής. Riparatríce, θηλ.

Ripáro, Riparaménto, ἀρ. καὶ Riparazióne, Riparatúra, θαλ. ὀχύρωμα, δυνάμωσις, διαφέντευσις, πρόνοια, πρόβλεψις, ἰατρία.

Ripartigióne, θηλ. καὶ Ripartiménto, ἀρ. διανομή, μοιρασία.

Ripartíre, (ripárto) μερίζω, μοιράζω. Ripartíto, μετ. μοιρασμένος.

Ripartitaménte, διαιρετικῶς.

Ripartoríre, (ísco) πάλιν τίκτω, ξαναγεννῶ.

Ripassáre, (ripásso) πάλιν μεταβαίνω, ξαναπερνῶ.

Ripassáta, θηλ. ξαναπέρασμα. Dáre una ripassáta, ξαναθεωρῶ ἓν πρᾶγμα, ἤγουν τὸ ἐξετάζω πάλιν, τὸ μεταστοχάζομαι. Fáre una ripassáta ad alcúno: ὀνειδίζω τινά, τὸν νουθετῶ φοβερίζωντάς τον.

Ripatíre, (ísco) πάλιν πάσχω.

Ripatriáre, ἰδὲ Rimpatriáre.

Ripeccáre, (ripécco) πάλιν ἁμαρτάνω.

Ripensaménto, ἀρ. ἀναλογισμός.

Ripensáre, (ripénso) ἀναλογίζομαι, στοχάζομαι πάλιν, καὶ ἐπιμελῶς.

Ripentáglio, ἀρ. κίνδυνος.

Ripentíre, κτλ. ἰδὲ Pentírsi, κτλ.

Ripercotiménto, ἀρ. ἀντικτύπημα, καὶ ἀντανάκλασις.

Ripercuotére, (ripercuóto) ἀντικτυπῶ, ἀπωθῶ, ἀποπέμπω, ἀντανακλῶ. Ripercósso, μετοχή.

Ripercussióne, θ. ἰδὲ Ripercotiménto.

Ripercussívo, ἀρ. ἀντανακλαστικός.

Ripérdere, (ripérdo) ξαναχάνω. Riperdúto, μετ.

Riperélla, θηλ. ὀχθίδιον ὑποκορ. τοῦ Rípa.

Ripesáre, (ripéso) ξαναζυγιάζω.

Ripescaménto, ἀρ. ἀκριβὴς ἐξέτασις.

Ripescáre, (ripésco) εὐγάζω τι ἀπὸ τὸ νερόν, ὁποῦ νὰ ἔπεσε μέσα. Μεταφ. ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν.

Ripestáre, (ripésto) πάλιν κοπανίζω.

Ripétere, (ripéto) ἐπαναλαμβάνω, ξαναλέγω.

Ripetizióne, Repetizióne, θ. καὶ Ripetiménto, ἀρ. ἐπανάληψις.

Ripetitóre, ἀρ. ὑποδιδάσκαλος.

Ripezzáre, ἰδὲ Rappezzáre, κτλ.

Ripiacére, (ripiácio) πάλιν ἀρέσκω.

Ripiágnere, καὶ **Ripiángere**, (piágno) πάλιν κλαίω.

Ripiantáre, (piánto) πάλιν φυτεύω: **Ripiantáto**, ξαναφυτευμένος.

Ripidézza, Θ. ἀνωφέρεια.

Rípido, ἀρ. ἀνωφερὴς, ἀνήφορος.

Ripiegáre, (ripiégo) διπλώνω. **Ripiegáto**, μετ.

Ripiégo, ἀρ. βουλή: ἰδὲ καὶ **Compénso**.

Ripienézza, Θ. πλήρωσις, γέμισις.

Ripiéno, οὐσιαστ. ἀρ. κάθε ἀναπληρωματικὸν πρᾶγμα.

Ripiéno, ἀρσεν. γεμάτος.

Ripigliaménto, ἀρ. τὸ ἀναλαμβάνειν· Σημαίνει καὶ **Rimordiménto**, ἰδὲ τοῦτο.

Ripigliáre, (ripiglio) ἀναλαμβάνω, πάλιν λαμβάνω· ξαναπέρνω, ξαναπιάνω· ἔτι, ἐπιτιμῶ, ὀνειδίζω.

Ripígnere, καὶ **Ripíngere**, (ripígno, ἢ ripíngo) κυρίως πάλιν ἀποκρούω, ἀμπώθω· ἔτι, ἁπλῶς τὸ **Pígnere**, ἰδὲ τοῦτο. **Ripínto**, ἡ μετοχή.

Ripióvere, (ripióve) πάλιν βρέχει.

Riplacáre, (ripláco) πάλιν πραΰνω.

Ripónere, ἰδὲ **Ripórre**.

Ripórre, (ripóngo) ἀνατίθημι, ξαναβάνω, βάνω τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του· ἔτι, κλείω, κρύπτω.

Riportaménto, ἀρ. ἀνακομιδή.

Riportáre, (ripórto) ἀνακομίζω, ξαναφέρω· ἔτι, ἀναφέρω· ἔτι, ἀποκτῶ, ἐπιτυχαίνω.

Riportatóre, ἀρ. ὁ ἀνακομίζων, ὁ ἀναφέρων.

Riposaménto, ἀρσεν. ἀνάπαυσις.

Riposánte, κοιν. ἀναπαυόμενος, μένη.

Riposáre, (ripóso) ἀναπαύομαι. **Riposáto**, ἀρ. ἀναπαυμένος, ἥσυχος.

Riposataménte, ἡσύχως.

Ripóso, ἀρ. ἀνάπαυσις, ἡσυχία.

Ripostaménte, κρυφίως.

Ripostíglio, ἀρ. κρυπτήριον.

Ripósto, (παρὰ τοῦ **Ripórre**) κρυμμένος.

Ripregáre, (riprégo) πάλιν εὔχομαι, ἢ παρακαλῶ.

Riprémere, (riprémo) πάλιν πιέζω. **Ripremúto**, μετ.

Ripréndere, ἰδὲ **Ripigliáre**.

Riprendevolménte, ὀνειδιστικῶς.

Riprensíbile, καὶ **Riprendévole**, κοιν. ψεκτὸς, ἄξιος ψόγου, καὶ ὀνειδισμοῦ.

Riprensióne, Θηλ. καὶ **Riprendiménto**, ἀρ. ὀνειδισμὸς, ἐπιτίμησις.

Riprensóre, καὶ **Riprenditóre**, ἀρ. ἐπιτιμητής, ὀνειδιστής. **Riprenditríce**, Θηλ.

Riprésa, Θ. ἐπανάληψις, ξανακάμωμα· ἰδὲ καὶ **Riprensióne**, **Ammonizióne**· ἔτι, τὸ κέρδος, ἢ τὰ χρήματα, ὁποῦ εὐγάζει τινὰς ἀπὸ τὴν πώλησιν πωρικῶν, λαχάνων, καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ripreságlia, ἰδὲ **Rappreságlia**.

Ripresentáre, (ripresénto) πάλιν προσφέρω, ἢ παρεμφαίνω.

Ripréso, (παρὰ τοῦ **Ripréndere**) ξαναπιασμένος, καὶ ὠνειδισμένος.

Riprestáre, (riprésto) πάλις δανείζω.

Riprofondáre, (riprofóndo) πάλιν βυθίζω, ἢ βυθίζομαι.

Riprométtere, πάλιν ὑπόσχομαι: ἔτι, **Riprométtersi**, mi riprométto, ἐλπίζω.

Ripróva, καὶ **Riprnóva**, Θ. ἀπόδειξις.

Riprovagióne, καὶ **Riprovazióne**, Θ. ἀνασκευὴ, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.

Riprováre, (ripróvo) πάλιν δοκιμάζω: ἔτι, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι, ἀποδοκιμάζω· ἔτι, ἀπελέγχω, ἀναιρῶ, ἀποδείχνω ψευδές.

Ripudiáre, (ripúdio) ἀποβάλλω, χωρίζομαι ἀπὸ τὴν γυναῖκά μου, ἢ ἀποβάλλω τὴν κληρονομίαν, κτλ'.

Ripúdio, ἀρ. ἀποστάσιον, χωρισμὸς ἀπὸ τὴν γυναῖκα.

Ripugnánte, κοιν. ἀνθιστάμενος, ἐναντιούμενος, μαχόμενος.

Ripugnánza, ἀρ. ἐναντιότης.

Ripugnáre, (ripúgno) ἀντιμάχομαι, ἐναντιοῦμαι.

Ripuliménto, ἀρ. καλλωπισμός.

Ripulíre, ἰδὲ **Pulíre**, κτλ'.

Ripullulâre, (ripúllulo) ἀναβλαστάνω.

Ripúlsa, Θ. ἀνάνευσις, ἀποδίωξις, ἄρνησις, ἀπότευξις.

Ripulsáre, (ripúlso) ἀποβάλλω, ἀποδιώχνω.

Ripurgáre, (ripúrgo) πάλιν καθαρίζω, ἢ καθαρίζω καλά.

Riputáre, (ripúto, καὶ réputo, παρὰ τοῦ Reputáre) νομίζω, πιστεύω, καὶ τιμῶ.

Riputáto, ἀρ. εὐδόκιμος, τιμημένος. Riputatíssimo, ἀρ. εὐδοκιμώτατος.

Riputazióne, θ. δόκησις, καλὴ φήμη, τιμή, ὑπόληψις.

Riquadráre, (riquádro) τετραγωνίζω.

Risalíre, (risálgo) πάλιν ἀναβαίνω. Risalíto, μετ.

Risaltáre, (risálto) πάλιν ἀπηδῶ· ἔτι, ἐξέχω, ἤγουν προκύπτω, προβάλλω, κρέμομαι ἔξω· ὅθεν Risálto, ἐξοχή. Μεταφ. Far risaltáre, ἢ dar risálto, λαμπρύνω, ἐγκαλλωπίζω.

Risalutáre, (risalúto) ἀντασπάζομαι.

Risanábile, κοιν. ἰάσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ, νὰ ξαναγιάνῃ.

Risanaménto, ἀρ. ἴασις.

Risanáre, ἰατρεύω. Risanársi, mi risáno, ἐπανακτῶμαι τὴν ὑγείαν ἀπὸ τῆς νόσου.

Risapére, (risò) μανθάνω παρὰ τῶν ἄλλων.

Risarciménto, ἀρ. ἀποκατάστασις.

Risarcíre, (ísco) ἀποκαθίστημι, ξαναφτιάνω. Μεταφ. ἀνταμείβω, πληρώνω τὴν ζημίαν.

Risáta, θ. ἄμετρος, ἄτακτος γέλως· ἔτι, χλευασία, περιγέλασμα,

Risbadigliáre, (íglio) πάλιν χασμῶμαι.

Riscaldaménto, ἀρ. θέρμανσις.

Riscaldánte, κοιν. θερμαντικός.

Riscaldáre, (riscáldo) θερμαίνω, ζεσταίνω. Riscaldáto, μετ.

Riscaldatívo, ἀρ. θερμαντικός.

Riscaldazióne, θ. θέρμανσις, θερμασία.

Riscattáre, (riscátto) λυτρώνω, ἐξαγοράζω. Riscattáto, ἐξαγορασμένος.

Riscátto, ἀρ. λύτρωσις, ἐξαγόρασις.

Riscégliere, ἢ Riscérre, (riscélgo) ἐκλέγω μὲ ἐπιμέλειαν, ἢ πάλιν ἐκλέγω.

Rischiaraménto, ἀρ. ἔλλαμψις, φώτισις. Μεταφ. χαρά, ἡδονή.

Rischiaráre, (rischiáro) λαμπρύνω, φωτίζω. Rischiarársi, mi rischiáro. φωτίζομαι.

Rischio, ἀρ. κίνδυνος.

Rischióso, ἀρ. κινδυνώδης.

Risciacquáre, (risciácquo) ἀποπλύνω, ξεπλύνω.

Riscomunicáre, (riscomúnico) πάλιν ἀναθεματίζω.

Riscontráre, (riscóntro) συναπαντῶ, ἀπαντῶ. ἔτι, παραβάλλω, ἐξετάζω. Riscontráto, μετ.

Riscóntro, ἀρ. ἀπάντησις. ἔτι, σύγκρισις. ἔτι, ἀπόδειξις.

Riscórrere, (córro) διεξέρχομαι, ξετρέχω.

Riscorticáre, (riscórtico) πάλιν γδέρνω.

Riscóssa, θ. λύτρωσις, ξαναπόκτησις.

Riscossióne, θ. εἴσπραξις, ζήτησις τοῦ χρέους, ἀργυρολογία, σύναξις τῶν ἀργυρίων.

Riscotitóre, ἀρ. ἀργυρολόγος.

Riscrítto, ἴδε Rescrítto, κτλ'.

Riscuótere, ἀργυρολογῶ, συνάζω ἀργύρια, ἢ τὰ χρέη· ἔτι, λυτρώνω· ἔτι, πάλιν τινάζω· ἔτι, riscuótersi, mi riscuóto, ἐκπλήττομαι, ξηπάζομαι.

Risecáre, (risóco) ἀποτέμνω, κόπτω.

Riseccáre, (risécco) ξηραίνω.

Risedére, καθέζομαι, κάθημαι. Riséggo, risiédi, κτλ'. ἐνεστ. Risedéi, παρακ. Risedúto, μετ.

Risegáre, (risógo) ἀποτέμνω, κόπτω, χωρίζω.

Riseguíre, (riséguo) πάλιν ἕπομαι, ἀκολουθῶ.

Riseminárc, (risémino) πάλιν σπείρω.

Risentiménto, ἀρ. ἀγανάκτησις, παράπονον.

Risentíre, (risénto) πάλιν αἰσθάνομαι· ἔτι, mi risénto, ἐξυπνοῦμαι· ἔτι, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις· ἔτι, γνωρίζω τὸ σφάλμα μου, μετανοῶ· ἔτι, ἐκδικοῦμαι, παραπονοῦμαι, ἀγανακτῶ. Risentíto, μετ.

Risentitaménte, ἀγανακτικῶς.

Risérba, καὶ Risérva, θ. καὶ Risérbo, ἢ Risérvo, ἀρ. πρόνοια, φύλαξις, διατήρησις· ἔτι, ἐξαίρεσις· ἔτι, συστολή, φρόνησις. A risérva, ἐκτός, ἔξω.

Riserbáre, καὶ Riservárc,

(risérbo) διασώζω, φυλάττω· ἔτι, μέλλω, ἤγουν βραδύνω, ἀργοπορῶ, ἔτι, λυτρώνω, ἐλευθερώνω· ἔτι, λόγον ἔχω, ψηφῶ.

Riserbáto, ἢ **Riserváto**, ἀρ. σεσωσμένος, φυλαγμένος. ἔτι, σκεπτικὸς, φρόνιμος.

Riserráre, (risérro) πάλιν κλείω.

Risguardáre, ἴδε **Riguardáre**, κτλ'.

Risíbile, κοιν. γελαστικός.

Risicáre, (rísico) κινδυνεύω.

Rísico, ἴδε **Rísсhio**.

Risicóso, ἀρ. κινδυνώδης.

Risíno, καί **Risolíno**, ἀρ. μικρὸς γέλως.

Risípola, Θ. ἐρυσίπελας, εἶδος ἀῤῥωστίας. κοινῶς, λαφροστιά ἢ λαφοστιά.

Risipoláto, ἀρ. ἐρυσιπελατώδης.

Risístere, ἴδε **Resístere**, κτλ'.

Rísma, Θηλ. ῥίσμα λέγεται μία ποσότης, χαρτίου, περιέχουσα, εἴκοσι χέρια, 500 φυλλα.

Ríso, ἀρ. γελως· πληθυντ. le rísa, Θηλ. ἐνίοτε δέ, καί i rísi. Riso sardónico, cioè finto, σαρκασμός, δακνηρά εἰρωνεία, περιγέλασμα. Είς τήν Σαρδώ Νῆσον γεννᾶται ἡ σαρδωνία βοτάνη, παρομοία οὖσα μὲ τό ἄπιον, ἀπὸ τήν ὁποίαν ἂν φάγῃ τις, συστελλομένων τῶν νεύρων του, ἀποθνήσκει, ὡσανεί γελῶντας, παρ' ἧς ἐκράτησε καί Παρομία, Σαρδώνιος γελως.

Ríso, ἀρ. τὸ ὄρυζον, τὸ ῥύζι.

Risoffiáre, (risóffio) πάλιν φυσῶ.

Risoláre, (risólo) βάνω νέας κρηπῖδας, πατούνας, nuóve suóle.

Risólvere, διαλύω, φθείρω· ἔτι, ἀποφασίζω. Risólvo, ἐνεστ. Risólsi, risolvésti. κτλ'. παρακ.

Risolutaménte, ἐπίῤ. χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἀποφασιστικᾶ.

Risolutívo, ἀρ. ἀναλυτικός.

Risolúto, ἀρ. διαλυσμένος, ἀναλυμένος· ἔτι, ἀποφασισμένος, ἕτοιμος.

Risoluzióne, Θηλ. ἢ **Risolviménto**, ἀρ. ἀπόφασις, καὶ ἀνάλυσις.

Risomigliáre, καί **Risimigliáre**, ἴδε **Rassomigliáre**.

Risonánte, κοιν. ἀναβοῶν, ὁποῦ ἀντιβοᾶ.

Risonánza, Θ. φθόγγος, φωνὴ, βοή. Μεταφ. σημασία.

Risonáre, (risóno) ἀναβοῶ, ἠχολογῶ, ἀντηχῶ.

Risórgere, ἴδε **Risúrgere**, κτλ'.

Risorgiménto, ἀρ. ἀνάστασις.

Risórto, (παρά τοῦ Risórgere) ἀναστημένος.

Risospígnere, καί **Risospíngere** (risospíngo, ἐνεστ. risospínsi, παρακ.) ἀπωθῶ, ἀποδιώχνω, ἀμπώχνω. Risospínto, μετ.

Risotterráre, (risottérro) πάλιν θάπτω.

Risovvenire, (mi risovvéngo, ἐνεστ. mi risovvénni, παρακ.) ἀναμιμνήσκομαι, ξαναθυμοῦμαι. Risovvenúto, μετ.

Risparmiáre, (rispármio) φείδομαι, ἀκβριβεύομαι. ἔτι, συγγινώσκω, συγχωρῶ.

Risparmiatóre, ἀρ. φειδωλός.

Rispármio, καὶ **Risparmiaménto**, ἀρ. φειδωλή.

Rispazzáre, (rispázzo) πάλιν σαρώνω.

Rispégnere, (spégno) πάλιν σβύνω. Rispénto, μετ. ξανασβυμένος.

Rispéndere, (spéndo) πάλιν δαπανῶ, ἐξοδιάζω.

Rispettábile, κοιν. αἰδέσιμος, ἔντιμος.

Rispettáre, (rispétto) σέβομαι, τιμῶ. Rispettáto, μετ. Rispettatíssimo, ὑπερθ.

Rispettivaménte, ἀναφορικῶς, σχετικῶς.

Rispettívo, ἀρ. ἔχων λόγον, σχέσιν, ἀναφοράν.

Rispétto, ἀρσεν. λόγος, τιμὴ, σέβας. A rispétto, in rispétto, ἢ per rispétto, εἰς σύγκρισιν. Per rispétto, ἕνα, ὡς τό, per rispétto della mádre, μητρὸς ἕνεκα, διὰ τὴν μητέρα, ἢ ἐξ αἰτίας τῆς μητρός.

Rispettosaménte, μὲ σέβας.

Rispettóso, ἀρ. ὁποῖος ἔχει σέβας, καί ἐντροπήν. Rispettosíssimo, ὑπερθ.

Rispianáre, (rispiáno) πάλιν ὁμαλίζω.

Rispíngere, (rispíngo) ἀπωθῶ, ἀμπώχνω. Rispínto, μετ. ἀμπωχμένος.

Rispiráre, ἴδε **Respiráre**, κτλ'.

Risplendénte, κοιν. λαμπρός. Risplendentíssimo, λαμπρότατος.

Risplendenteménte, λαμπρῶς.

Risplendere, (risplendo) λάμπω.
Risplendiménto, ἀρ. λάμψις.
Rispogliáre, (rispóglio) πάλιν ἐκδύω.
Rispondénte, κοιν. ἀποκρινόμενος, ἀνταποκρινόμενος, ἁρμόδιος.
Rispondénza, Ͽ. ἀνταπόκρισις, ἀπάτησις.
Rispóndere, (rispóndo) ἀποκρίνομαι. Rispósi, rispondésti, κτλ'. παρακ. Rispósto, μετ.
Risponditóre, ἀρ. ὅποιος ἀποκρίνεται.
Risponsióne, Ͽ. ἀπόκρισις.
Risponsívo, ἀρ. ἀποκριτικός, ἀνταποκρινόμενος, ἐπιτήδειος νά ἀποκρίνεται.
Rispósta, Ͽηλ. ἀπόκρισις.
Risprangáre, (risprángo) συγκολλῶ, φκιάνω τζακισμένα ἀγγεῖα μέ σεῖρμα.
Risquittíre, (ísco) μπολιάζω τά πτερά τῶν ἁρπακτικῶν πετεινῶν.
Ríssa, Ͽηλ. φιλονεικία.
Rissáre, (rísso) φιλονεικῶ.
Rissóso, ἀρσεν. φιλόνεικος.
Ristabilíre, (ísco) πάλιν καθίστημι, ἀποκαταστένω. Ristabilíto, ἀποκαταστημένος.
Ristagnáre, (ristágno) περιστέγω, σκεπάζω τί μέ κασσίτερον· ἔτι, ἐπέχω, σταματῶ.
Ristágno, ἀρ. λιμνασμός, σταμάτημα.
Ristampáre, (ristámpo) ξανατυπώνω.
Ristampáto, ἀρ. ξανατυπωμένος.
Ristáre, (ristò) διατρίβω, διαμένω, παύω. Ristáto, μετ.
Ristauráre, ἰδὲ Restauráre, κτλ'.
Ristáuro, ἀρ. ἰδὲ Ristóro.
Ristecchíre, (ísco) ξηραίνομαι.
Ristecchíto, ἀρσεν. ξηρός.
Ristilláre, (ristíllo) πάλιν σταλάζω.
Ristoppáre, (ristóppo) ἀποφράττω, φράζω μέ στουπί.
Ristoppiáre, Rispigoláre, (ristóppio, rispígolo) σταχυολογῶ, συνάζω τά ἀστάχυα.
Ristoraménto, ἀρ. ἀνταπόδοσις, ἀντάμειψις· καί ἀποκατάστασις, ἀνακαίνισις.
Ristoráre, (ristóro) ἀνταμείβω, καί ἀνασκευάζω, ἀνακαινίζω· ἰδὲ καί Restauráre. ἔτι, ἀναψύχω, παρηγορῶ. Ristoráto, μετ.
Ristoratívo, ἀρ. παραμυθητικός.
Ristoratóre, ἀρ. ὁ ἀνακαινίζων. Ristoratríce, Ͽ.
Ristorazióne, Ͽηλ. παραμυθία. Ristorazioncélla, ὑποκορ.
Ristóro, ἀρ. ἀνταπόδοσις, ἀντάμειψις· ἔτι, παραμυθία, παρηγορία, καί ἀνακαίνισις.
Ristrettaménte, συντέμως.
Ristrétto, οὐσιαστ. ἀρ. ἐπιτομή· καί μετ. παρά τοῦ Ristrígnere.
Ristrígnere, καί Ristríngere, (ristrígno) ἀπείργω, συσφίγγω, ὑποχρεώνω, προσδιορίζω, σμικρύνω, στενοχωρῶ, χαλινώνω, συγκρατῶ. Ristrínsi, παρακείμ. Ristrétto, μετ.
Ristrigniménto, ἀρ. προσδιορισμός, σφίξιμον, ἀναχαιτισμός, χαλίνωσις.
Ristrinzióne, Ͽ. προσδιορισμός.
Risvegliaménto, ἀρ. ἔγερσις, ἐξύπνησις.
Risvegliáre, (risvéglio) ἐγείρω, ἐξυπνῶ. Risvegliáto, μετ.
Risultánte, κοιν. προερχόμενος.
Risultáre, (risúlto) γίνομαι, ἕπομαι, προέρχομαι.
Risupíno, ἀρ. ὕπτιος, ἀνάσκελος.
Risúrgere, Resúrgere, καί Risórgere, ἀνεγείρομαι, ἀνασταίνομαι. Risúrgo, ἐνεστ. Risúrsi, παρακ. Risórto, μετ.
Risurrezióne, Ͽ. καί Risuscitaménto, ἀρ. ἀνάστασις.
Risuscitáre, (risúscito) ἀναστένω, ἀναζῶ, ἀνασταίνομαι. Risuscitáto, ἀναστημένος.
Ritagliáre, (ritáglio) ἀποκόπτω, κόπτω.
Ritáglio, ἀρσεν. ἀπόκομμα.
Ritardaménto, ἀρ. Ritardánza, Ͽηλ. μέλλησις, ἀργοπορία, ἄργητα.
Ritardáre, (ritárdo) βραδύνω, ἀργοπορῶ. Ritardáto, μετ.
Ritardatóre, ἀρ. μελλητής.
Ritárdo, ἰδὲ Ritardaménto.
Ritégno, ἀρσεν. στήριγμα, στερέωμα, καί κώλυμα, ἐμπόδιον, κράτησις. Senza ritégno, χωρίς μέτρον, ἀχαλινώτως.
Ritemére, (ritémo) πάλιν φοβοῦμαι, ἢ ἁπλῶς φοβοῦμαι.
Ritenére, (riténgo) ἐπέχω, ἐμποδίζω· ἔτι,

κρατῶ, φυλάττω. Ritenérsi, ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι.

Riteniménto, ἰδὲ Ritégno.

Ritenitíva, θ. μνήμη, καλὸν ἐνθυμητικόν.

Ritenitóre, ἀρ. ὅποιος κρατεῖ, φυλάττει. Ritenitrice, θηλ.

Ritentáre, (riténto) πάλιν δοκιμάζω.

Ritenutaménte, πεφυλαγμένως.

Ritenutézza, θ. προφυλακὴ, προφύλαξις, συστολή.

Ritenúto, (παρά τοῦ Ritenére) κατεχόμενος, ἀποκρατισμένος, προφυλακτικός, συνεσταλμένος, φρόνιμος.

Ritenzióne, θ. ἐπίσχεσις, κράτησις.

Ritéssere, (ritésso) πάλιν ὑφαίνω.

Ritessúto, ἀρσεν. πάλιν ὑφασμένος.

Ritígnere, (ritígno) πάλιν βάπτω.

Ritiraménto, ἀρ. ἀναχώρησις. Ritiraménto di nérvi, συστολὴ, περισυμμάζωξις τῶν νεύρων.

Ritiráre, καὶ Ritrárre, (ritíro, ritrággo), σύρω, ξανασύρω· ἔτι, ἀναχωρῶ, τραβιοῦμαι, καὶ συστέλλομαι, περιμμαζώνομαι.

Ritiráta, θ. ἀναχώρησις.

Ritiratézza, θ. ἀναχώρησις, μοναξία.

Ritiráto, ἀρ. ἀποχωρισμένος, ἀποσυρμένος. Víta ritiráta, μοναδικὴ ζωή.

Ritíro, ἀρ. μοναξία.

Rítmo, ἀρ. ῥυθμός, καὶ στίχος. Rítmico, ἀρ. ῥυθμικός. Λατ.

Ríto, ἀρ. ἔθος, τὸ ῥητὸν, ἱεροπραξία, τελετή.

Ritoccáre, (ritócco) πάλιν καθάπτομαι, πιάνω, ἐγγίζω.

Ritógliere, καὶ Ritórre, ἀφαιρῶ, ξαναπέρνω. Ritólgo, ἐνεστώς. Ritólsi, παρακ. Ritólto, μετοχή.

Ritondaménte, στρογγύλως, στρογγυλᾶ.

Ritondáre, (ritóndo) στρογγυλόνω.

Ritóndo, ἰδὲ Rotóndo, κτλ. Ritondétto, ὑποκορ.

Ritórcere, (ritórco) ἀνακάμπτω, ἀναστρέφω, γυρίζω εἰς ἄλλο μέρος. Ritórsi, ritorcésti, παρακ. Ritórto, μετ.

Ritorciménto, ἀρ. Ritorcitúra, θ. ἀναστροφὴ, ἀνάκαμψις, καμπύλωσις.

Ritornaménto, ἀρ. ἰδὲ Ritornáta.

Ritornáre, (ritórno) ἐπιστρέφω, ἐπανέρχομαι, γυρίζω. Ritornáto, μετ. γυρισμένος.

Ritornáta, οὐσιαστ. θηλ. Ritórno, ἀρ. ἐπάνοδος, ἐπιστροφὴ, γυρισμός.

Ritornatóre, ἀρ. ἀνερχόμενος, καὶ Ritornánte, κοιν. τὸ αὐτό.

Ritornéllo, ἀρ. ἐπιμελῴδημα.

Ritórre, ἰδὲ Ritógliere.

Ritórta, θηλ. δεσμός.

Ritórto, μετ. παρὰ τοῦ Ritórcere.

Ritortúra, ἰδὲ Ritorciménto.

Ritosáre, (ritóso) παλιν κουρεύω.

Ritraiménto, ἰδὲ Ritiraménto.

Ritrárre, (ritrággo) ἰδὲ Ritiráre· ἔτι, εὐγάζω· ἔτι, ζωγραφίζω, ἢ γλύφω. Μεταφ. ἀποδείχνω, περιγράφω· ἔτι, ἐννοῶ, καταλαμβάνω. Ritrássi, παρακ. Ritrátto, μετ.

Ritrátta, θ. ἀναχώρησις.

Ritrattáre, (ritrátto) πάλιν πραγματεύομαι, καταγίνομαι εἰς τὰ αὐτὰ, ξαναλέγω, ἐξηγῶ πάλιν. ἀναπραγματεύομαι, ἀνακαλῶ· ἔτι, Ritrattársi, ἰδὲ Disdírsi, εἰς τὸ Disdíre.

Ritrattazióne, θ. καὶ Ritrattaménto, ἀρ. ἐπανόρθωσις, γνώμη τῆς προτέρας ἀνόμοιος, ἢ ἐναντία, παλινῳδία.

Ritrattísta, ἀρ. εἰκονογράφος.

Ritrátto, ἀρσεν. εἰκὼν, ζωγραφία.

Ritrátto, μετ. παρά τοῦ Ritrárre.

Ritrosía, Ritrosággine, καὶ Ritrositá, θ. χαλεπότης, ἐναντιότης, ἀγριότης.

Ritrosíre, καὶ Ritrosáre, (ísco, óso) γίνομαι ἀνύπεικτος, δύσκολος, ἄγριος.

Ritróso, ἀρσεν. ἐναντίος, χαλεπός, δύσκολος, δυσάρεστος, ἄγριος. Ritrósi sono quélli, che vógliono ógni cósa al contrário dégli altri, siccóme il vocábolo medésimo dimóstra, perchè tanto è a dire a ritróso, quanto a rovéscio. Χαλεποὶ εἰσὶν οἱ θέλοντες καθε πρᾶγμα τἀναντίον τῶν ἄλλων, καθὼς ἡ λέξις αὐτὴ ἀποδείχνει, διότι τόσον εἶναι νὰ εἴπῃ τις a ritróso,

ὅσον a rovéscio, δηλαδὴ ἀνάπαλιν, ἀνεστραμμένως, ἀνάποδα.
Ritrovábile, κοιν. εὑρετός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ.
Ritrovaménto, ἀρ. εὕρημα.
Ritrováre, (tróvo), εὑρίσκω. Ritrováto, εὑρεθείς.
Ritrováta, θηλ. εὕρεσις.
Ritrovatóre, ἀρ. εὑρετής. Ritrovatríce, θηλ.
Ritróvo, καὶ Ritrováto, οὐσιαστ. ἀρσεν. συνδιατριβή, συναναστροφή· καὶ ἐφεύρημα.
Rittaménte, ὀρθῶς, ἴσια.
Rítto, ἀρ. ὀρθός, ἴσιος.
Rítto, οὐσιαστ. τὸ ἴσιον, τὸ δεξιὸν μέρος. καὶ ἐπίῤῥ. κατ' εὐθεῖαν.
Rituffáre, (ritúffo) ἀναβάπτω, ξαναβουτίζω.
Rituraménto, ἀρ. ἐμφραγμός.
Rituráre, (ritúro) ξαναφράττω, καὶ ἁπλῶς φράττω.
Rituráto, ἀρ. ἐμφραγμένος.
Ríva, θ. ὄχθη, περιγιαλι.
Rivále, κοιν. ἀντεραστής, ἀντίζηλος, συνεριστὴς εἰς τὸν ἔρωτα τινός.
Rivalicáre, (riválico) πάλιν περνῶ, διαβαίνω.
Rivalità, θ. ζηλοτυπία, συνερισία εἰς τὸν ἔρωτα τινός.
Rivangáre, (rivángo) ξανασκάπτω. Μεταφ. ἀνιχνεύω, ἀναζητῶ, ἐρευνῶ.
Riudíre, (riúdo) πάλιν ἀκούω.
Rivedére, ἀναβλέπω, ξαναβλέπω. (rivédo, ἢ rivéggo), ἐνεστώς. Rivídi, παρακείμ. Rivedúto, μετοχή.
Rivediménto, ἀρ. ἐπίσκεψις.

Riveditóre, ἀρ. ἐπόπτης, ἐξεταστής.
Rivelaménto, ἀρσεν. καὶ Rivelazióne, θηλ. ἀποκάλυψις.
Riveláre, (rivélo) ἀποκαλύπτω, φανερώνω. Rivelàto, ἀποκεκαλυμμένος.
Rivelatóre, ἀρ. ὁ ἀποκαλύπτων. Rivelatríce, θ.
Rivéndere, (rivéndo) ξαναπωλῶ.
Rivendicáre, (rivéndico) παλιν ἐκδικῶ, ἢ ἐκδικοῦμαι, καὶ ἁπλῶς ἐκδικῶ.
Rivenditóre, καὶ Rivendúgliolo, ἀρ. ξαναπωλητής. Rivenditóra, Rivendúgliola, θηλ. (Revendígola, οἱ Βενετοί.)
Rivendúto, μετ. ξαναπωλημένος.
Riveníre, (rivéngo) ἀνέρχομαι, ἔρχομαι πάλιν.
Riverberaménto, Rivérbero, ἀρ. καὶ Riverberazióne, θ. ἀντανάκλασις.
Riverberáre, (rivérbero) ἀντανακλῶ· ἰδὲ εἰς τὸ Riflettere.
Riverénte, κοιν. ταπεινός, ἔχων σέβας. Riverentíssimo, ὑπερθ.
Riverenteménte, εὐλαβῶς, μὲ σέβας.
Riverénza, θ. εὐλάβεια, σέβας, τιμή, προσκύνησις.
Riveríre, (riverísco) τιμῶ, σέβομαι. Riverito, τίμιος. Riveritíssimo, τιμιώτατος.
Riversáre, (rivérso) ἐκχέω, χύνω, ξαναχύνω· ἔτι, ἀναποδογυρίζω. Riversáto, μετ.
Rivértere, (rivérso) συστρέφω. Rivérto, μετοχή.

Rivesciáre, ἰδὲ Rovesciáre, κτλ.
Rivestíre, (rivésto) πάλιν ἐνδύω. Rivestíto, πάλιν ἐνδεδυμένος.
Riviéra, θ. ὄχθη· ἔτι, ποταμός· ἔτι, γειτονία.
Rivilicáre, (rivílico) ἐρευνῶ, ζητῶ μὲ ἀκρίβειαν, καὶ ἐπιμέλειαν.
Rivíncere, (rivínco) πάλιν νικῶ.
Rivísta, θ. ἀναθεώρησις, ἐξέτασις.
Rivívere, (rivívo) ἀναζῶ.
Riumiliáre, (riumílio) πάλιν ταπεινόνω, καὶ ἁπλῶς ταπεινόνω.
Riúngere, (riúngo), πάλιν ἀλείφω.
Riuniménto, ἀρ. καὶ Riunióne, θηλ. ἕνωσις, φιλίωσις, ὁμόνοια.
Riuníre, (riunísco) πάλιν ἑνόνω.
Rívo, ἀρ. ἰδὲ Río, οὐσιαστ.
Rivocábile, κοιν. ἐπανάκλητος.
Rivocaménto, ἀρ. καὶ Rivocazióne, θ. ἀνάκλησις.
Rivocáre, (rivóco) ἀνακαλῶ, ἀνακράζω· ἔτι, ποιῶ ἄκυρον. Rivocáto, μετ.
Rivoláre, (rivólo) πάλιν πετῶ.
Rivolére, (rivóglio) θέλω πάλιν.
Rivólgere, (rivólgo) στρέφω. Rivólsi, παρακ. Rivólto, μετ.
Rivolgiménto, καὶ Rivoltaménto, ἀρ. ἀναστροφή.
Rivólta, θ. τὸ αὐτό· ἔτι, ἐναλλαγή, καὶ ἐπανάστασις.
Rivoltáre, στρέφω, ἀποστρέφω, γυρίζω, καὶ Rivol-

társi, mi rivólto, συγκλώνομαι ἐναντίον, σηκώνω κεφάλι.

Rivólto, καὶ Rivoltáto, μετ. γυρισμένος.

Rivoltolaménto, ἀρ. περίστροφή.

Rivoltoláre, (rivóltolo) περιελίττω.

Rivólvere, ἰδὲ Rivólgere.

Rivoluzióne, Θ. ἀναστροφή, καταστροφή, σύγχυσις, ἀπόστασις, ἐπανάστασις.

Rivomitáre, (rivómito) πάλιν ξερνῶ.

Rivotáre, (rivóto) πάλιν ἀδειάζω.

Riurtáre, (riúrto) πάλιν ὠθέω, ἐπείγω, ἀμπώχνω.

Riuscíbile, κοιν. εὔκολος εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἔκβασιν. Riuscibilíssimo, ὑπερθ.

Riusciménto, ἀρ. ἔκβασις.

Riuscíre, (riésco) ἀποβαίνω, ἔχω ἔκβασιν, γίνομαι, προκόπτω. Riuscíi, riuscísti, κτλ. παραχ. Riuscíto, μετ.

Riuscíta, Θ. ἔκβασις, ἀπόβασις, προκοπή.

Rizzaménto, ἀρ. ὄρθωσις, σήκωμα.

Rizzáre, (rízzo) ἐγείρω, ὀρθώνω, σηκώνω. Rizzársi in piédi, σηκώνομαι ὀρθός. Rizzáto, ὀρθός, σηκωμένος.

Róba, Θ. χρῆμα, κτῆμα, πρᾶγμα, καὶ φόρεμα.

Robustaménte, ἐῤῥωμένως, δυνατά.

Robustézza, Θ. δύναμις.

Robústo, ἀρσεν. ἀνδρεῖος, δυνατός, εὔρωστος.

Rócca, Θ. ἀκρόπολις· ἔτι, ἀντὶ Róccia, ἰδὲ τοῦτο.

Rócca, Θ. ἠλακάτη, ῥόκα.

Róccia, Θ. ἀκρότομος πέτρα, κρημνός.

Róco, ἰδὲ Ráuco, κτλ.

Ródere, τρώγω, ἴδιον τῶν ποντικῶν, τῶν σκωλήκων, κτλ. Ródo, ἐνεστώς. Rósi, rodésti, κτλ. παρακείμ. Róso, μετοχή. Ródersi di rábbia, τρώγομαι ἀπὸ τὴν λύσσαν, ἀπὸ τὸν θυμόν.

Rodiménto, ἀρ. τρῶξις.

Roditóre, ἀρσεν. τρώκτης. Roditríce, θηλ.

Roditúra, θηλ. τρῶξις.

Rógna, θηλ. ψώρα.

Rognóso, ἀρσεν. ψωρώδης, ψωριάρικος.

Rógo, ἀρσεν. πυρά. Λατ. ἰδὲ Píra.

Rógo, καὶ Róvo, ἀρ. βάτος.

Romanziére, ἀρ. μυθολόγος, μυθιστοριογράφος.

Románzo, ἀρ. πλαστὸν ἱστόρημα, μυθιστορία.

Rombáre, (rómbo) ψιθυρίζω, σβουρνῶ.

Rómbo, ἀρσεν. ψιθύρισμα, ἡ ταραχή, ὁποῦ κάμνουσιν αἱ μέλισσαι, αἱ σφῆκες, καὶ τὰ πουλία μὲ τὰ πτερά· ἔτι, ῥόμβος, ψάρι. (ψισί.) ἔτι, σχῆμα τι Γεωμετρ.

Roméo, ἰδὲ Pellegríno.

Romitággio, ἀρ. ἐρημιτήριον.

Romíto, ἀρ. ἐρημίτης· καὶ ἐπίθ. μοναδικός.

Romitório, ἀρ. ἐρημιτήριον.

Romóre, ἀρ. φόφος, κτύπος, ταραχή, θόρυβος· ἔτι, φήμη.

Romoreggiáre, (éggio) ποιῶ ταραχήν.

Romorío, ἰδὲ Romóre.

Romoróso, ἀρ. θορυβώδης.

Rómpere, (rómpo) συντρίβω, τζακίζω. Rúppi, rompésti, κτλ. παρακείμ. Rótto, τζακισμένος.

Rompévole, κοιν. εὔθραυστος, εὐκολοτζάκιστος.

Rompicóllo, λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου, ἢ πράγματος ὀλεθρίου. A rompicóllo, προπετῶς, 'εγκρεμνηστά.

Rompiménto, ἀρσεν. κλάσις, τζάκισις.

Rompitóre, ἀρ. τζακιστής. Μεταφ. παραβάτης. Rompitríce, θηλ.

Rompitúra, Θ. θραῦσις, τζάκισις.

Roncáre, ἰδὲ Arroncáre.

Roncigliáre, (roncíglio) ἀγκιστρεύω.

Roncíglio, ἀρ. ἄγκιστρον.

Rónco, ἢ Roncóne, ἀρ. δρεπάνη.

Rónda, Θ. περιόδευσις τῶν φρουρῶν, περιτριγύρισμα τῶν στρατιωτῶν, φυλακή· (τὸ κόλι, Τουρ.) Μεταφ. Andáre in rónda, περιέρχομαι, περιτριγυρίζω.

Róndine, θηλ. ἡ χελιδών.

Rondinélla, τὸ αὐτό· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστὶ ποιητικόν. Rondinétta, ὑποκορ.

Rondiníno, ἀρσεν. νεοττὸς χελιδόνιος, τὸ πουλίον τῆς χελιδόνος.

Rondóne, ἀρ. ἄπους, δρεπανίς, εἶδος χελιδόνος μὲ λεπτὰ ποδάρια.

Ronzaménto, ἰδὲ Rómbo.

Ronzáre, ἰδὲ Rombáre. Μεταφ. πλανῶμαι, περιτριγυρίζω.

Ronzíno, ἀρ. ἄλογον μικρόν.

Ronzío, ἀρσεν. ψιθύρισμα.

Ronzóne, ἀρ. ἄλογον.

Roráre, (róro) ἐπιδροσίζω. Λατ.

Rósa, θηλ. ῥόδον.

Rosáceo, ἀρ. ῥόδειος, ῥόδινος, τρανταφυλλένιος.

Rosájo, ἀρσεν. ὁ ῥοδών, ἡ τρανταφυλλία.

Rosáto, ἀρ. ῥόδινος.

Rosecchiáre, (rosécchio) ἰδὲ Rosicchiáre.

Rosellía, ἰδὲ Rosolía.

Róseo, ἀρ. ῥόδινος.

Roséto, ἀρ. ῥοδωνιά, τόπος γεμάτος τρανταφυλλίαις.

Rosicchiáre, καὶ Rosecchiáre, (rosícchio) τρώγω, φαγώνω ἐλαφρᾶ· ἰδὲ Ródere.

Rosignuólo, ἰδὲ Rusignuólo.

Rosmaríno, καὶ Rameríno, ἀρ. λιβανωτίς, δενδρολίβανον.

Róso, μετ. παρὰ τοῦ Ródere.

Rosolía, θηλ. ἡ ὀλερη, ἡ κοκκίνα, εἶδος ἀῤῥωστίας ἥτις ἔρχεται, εἰς τὸ πετζί, γεμίζουσα αὐτὸ ἀπὸ κόκκινα σημεῖα, μὲ ὀλίγον πρίσμα, καὶ θέρμην.

Róspo, ἀρ. φρῦνος, κούβακας.

Rossástro, ἀρ. ὑπέρυθρος.

Rosseggiánte, κοιν. ὑπέρυθρος, ἐρυθρώδης, ὁποῦ κλίνει εἰς τὸ κόκκινον.

Rosseggiáre, (éggio) ὑπερυθρῶ, κλίνω εἰς τὸ κόκκινον, εἶμαι ὑπέρυθρος.

Rossétto, Rossíccio, καὶ Rossígno, ἀρσεν. ὑπέρυθρος, κοκκινοῦτζικος.

Rossézza, θ. ἐρύθρημα, κοκκινάδα.

Rossicánte, κοιν. ἰδὲ Rosseggiánte.

Rossicáre, (róssico) ἰδὲ Rosseggiáre.

Rósso, ἀρ. ἐρυθρός, κόκκινος. Rossíssimo, ὑπερθ.

Rósso d' uóvo, λέκιθος, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ.

Rossóre, ἀρ. ἰδὲ Rossézza· ἔτι, αἰδώς, ἐντροπή.

Rósta, θηλ. ῥιπίδιον.

Rostráto, ἀρ. ῥυγχωτός.

Róstri, ἀρσεν. πληθυντ. τὰ ἔμβολα. ἰδὲ καὶ Ringhiéra.

Róstro, ἀρ. ῥύγχος, ῥάμφος, ἡ μήτη τῶν πουλίων. Λατ.

Rosúra, θ. ἰδὲ Rodiménto.

Rotáre, (róto) γυρίζω ὡσὰν ὁ τροχός.

Rotélla, θ. πέλτη, εἶδος ὅπλου· ἔτι, μικρὸς τροχός.

Rotoláre, (rótolo) κυλίω, κυλίωντας γυρίζω.

Rótolo, ἢ Ruótolo, ἀρσεν. ἐνείλημα, ἐντετυλιγμένον πρᾶγμα.

Rotolóne, ἐπίῤῥ. κυλιστᾶ.

Rotondáre, (rotóndo) στρογγυλώνω.

Rotondáto, στρογγυλωμένος.

Rotondézza, καὶ Rotonditá, θ. στρογγυλότης.

Rotóndo, ἀρ. στρογγυλός.

Rótta, θ. ῥῆξις, θραῦσις, τζάκισις· ἔτι, ἧττα, συμφορὰ τοῦ νικηθέντος, στρατεύματος συμφορά.

Rottáme, ἀρσεν. κλάσμα, τζάκισμα. Rottámi, κλάσματα.

Rottaménte, ὑπερμέτρως, κρημνιστικᾶ.

Rótto, ἀρ. τζακισμένος.

Rottúra, θ. ῥῆξις, ῥαῖσις, τζάκισις, καὶ ἐντεροκήλη, σπάσμα.

Rovájo, ἀρ. βορέας, ἄνεμος.

Rovéllo, ἀρ. καὶ Rovélla, θ. ὀργή, θυμός.

Roventáre, (rovénto) ἐμπυρίζω.

Rovénte, κοιν. διάπυρος, καυστικός.

Roventézza, θ. ἐμπυρισμός.

Róvere, καὶ Róvero, ἀρ. δρῦς ἀγρία.

Roveréto, ἀρ. δρυμός.

Rovesciáre, (rovéscio) ἀναστρέφω, ἀναποδογυρίζω.

Rovéscio, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἀντίστροφον, ἀξανάστροφον. ἀνάποδον μέρος. Ἐναντίον τοῦ, Ritto. A rovéscio rovescióne, καὶ rovescióni, ἐπίῤῥ. ἀντιστρόφως.

Rovéscio, ἀρ. αἰφνίδιος καὶ ὁρμητικὴ βροχή.

Rovescióne, ἀρ. μέγα ῥάπισμα.

Rovéto, ἀρ. ἀκανθών, τόπος γεμάτος.

Rovigliáre, ἰδὲ Rovistáre.

Rovína, καὶ Ruína, θηλ. ἀνάτρεψις, ἀφάνισις, συμφορά.

Rovinaménto, ἀρ. τὸ αὐτό.

Rovináre, καὶ Ruináre, (rovíno) πίπτω, ἐγκρεμνίζομαι· ἔτι, καταβάλλω, ἀφανίζω, ἐγκρεμνίζω. Rovináto, ἀφανισμένος.

Rovinatóre, ἀρ. πορθητής. Rovinatríce, θηλ.

Rovinosaménte, ὁρμητικῶς, ἐγκρεμνηστᾶ.

Rovinóso, ἀρ. καὶ Rovinévole, κοιν. κρημνώδης, σφοδρός, ὁρμητικός, ἐγκρεμνηστός.

Rovistáre, (rovísto) μετακινῶ, βάνω ἄνω κάτω τὰ σκεύη τοῦ ὀσπητίου, διὰ νὰ γυρεύσω τὶ, τὸ ὁποῖον

λέγεται καὶ Trambustáre, ἢ Rifrustáre.

Rovistoláre, (rovístolo) τὸ αὐτό.

Róvo, ἀρ. βάτος.

Rozzaménte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς, χοντρικᾶ.

Rozzézza, θηλ. ἀγροικία, ἀπαιδευσία, χοντροσύνη.

Rózzo, ἀρ. ἄξεστος, ἀπαίδευτος, ἀμαθής. Rozzíssimo, ὑπερθ.

Rúba, ἢ Rubería, θ. καὶ Rubaménto, ἀρ. ἁρπαγή, κλοπή, κλεψία.

Rubacchiáre, (rubácchio) ὑποκλέπτω, κλέπτω ἀπὸ ὀλίγον τὴν φοράν.

Rubáldo, ἰδὲ Ribáldo.

Rubáre, (rúbo) ἁρπάζω, κλέπτω. Rubáto, κλεφθείς, κλεμμένος.

Rubatóre, ἀρσεν. κλέπτης. Rubatríce, θηλ.

Rubéllo, ἰδὲ Ribéllo, κτλ.

Rubésto, ἀρ. ἄγριος.

Rubicóndo, ἀρ. ἐρυθρώδης, κόκκινος.

Rubificánte, κοιν. ἐρυθραίνων.

Rubificáre, (rubífico) ἐρυθραίνω, ποιῶ κόκκινον.

Rubificatívo, ἀρ. ἐρυθραίνων, ὁποῦ φέρει κοκκινάδα.

Rubígine, θηλ. Λατ. ἰδὲ Rúggine.

Rubíglia, θ. ὄροβος, εἶδος ὀσπρίου.

Rubíno, ἀρ. ἀνθράκιον, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Rubríca, θ. τίτλος, καὶ βραχίστη ἐπιτομὴ βιβλίου, ἢ κεφαλαίων βιβλίου.

Rúbrica, θ. κινάβαρι.

Ruffianáre, (ruffiáno) μαστρωπεύω.

Ruffianería, θ. καὶ Ruffianésimo, ἀρ. μαστρωπεία.

Ruffiáno, ἀρ. μαστρωπός, ὅποιος παρακινεῖ, πλανᾷ τὰς γυναῖκας, διὰ νὰ πορνεύσουν μὲ ἄλλους.

Rúga, θηλ. ῥυτίς, ζαρωματία.

Rugghiaménto, ἰδὲ Ruggíto.

Rugghiáre, ἰδὲ Ruggíre.

Rúggine, θηλ. ἰός, σκουριά. Μεταφ. μῖσος, ἔχθρα· ἔτι, ἐρυσίβη, ὁ δαυλὸς εἰς τὰ γεννήματα, ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

Rugginóso, ἀρ. ἰώδης, σκουριασμένος.

Ruggíre, καὶ Rugghiáre, (rúggio, rúgghio, καὶ ísco) βρυχῶμαι· ἴδιον τῶν λεόντων.

Ruggíto, ἀρ. ὁ βρυγμός, τὸ βρύχημα τοῦ λέοντος.

Rugiáda, θηλ. ἡ δρόσος.

Rugiadóso, ἀρ. δροσερός.

Rugóso, ἀρ. ῥυτιδώδης, ζαρωμένος.

Rugumáre, (rúgumo) Rumáre, (rúmo) καὶ Rumináre, (rúmino) ξαναμασσῶ τὸ φαγητόν. Μεταφ. ἀνερευνῶ, ἀναλογίζομαι, ἀνακυκλῶ διαλογισμοὺς εἰς τὸν νοῦν μου.

Ruína, ἰδὲ Rovína, κτλ.

Rumóre, ἰδὲ Romóre, κτλ.

Ruólo ἀρ. κατάλογος τῶν στρατιωτῶν.

Ruóta, καὶ Róta, θ. τροχός.

Rúpe, θ. ἀκρότομος λίθος, βράχος, κρημνός.

Rupinóso, ἀρ. ἀπόκρημνος, κρημνώδης.

Ruscéllo, ἀρ. ῥύαξ. Ruscellétto, ῥυάκιον.

Rusignuólo, καὶ Rosignuólo, ἀρ. ἀηδών, τὸ ἀηδόνι.

Rúspo, ἀρ. τραχύς. Λέγ. ἐπὶ ἀργυρίων, ὅταν εἶναι καινούργια, ὡς τὸ Zecchíni rúspi, καὶ rúspidi.

Russáre, (rússo) ῥογχάζω, ῥογχαλίζω εἰς τὸν ὕπνον. καὶ Rússo, ἀρ. τὸ ῥόγχισμα. (οἱ Βενετ. λέγουσι, Ronchizzár.)

Rusticaménte, ἀγροίκως.

Rusticáno, ἀρ. καὶ Rusticále, κοιν. ἄγροικος.

Rustichézza, Rusticággine, καὶ Rusticità, θηλ. ἀγροικία, βαρβαρότης, χωριατοσύνη.

Rústico, ἀρ. ἄγροικος, ἀμαθής. Rusticíssimo, ὑπερθ.

Rúta, θ. πήγανον, ὁ ἀπήγανος, χόρτον.

Ruttáre, (rútto) ἐρεύγω, ἐρεύγομαι.

Rútto, ἀρσεν. ἐρυγμός, τὸ ῥεύξιμον.

Ruvidaménte, ἀγροίκως.

Ruvidézza, θ. ἀγροικία, τραχύτης.

Rúvido, ἀρ. ἄγροικος, ἄξεστος, τραχύς, ἄγριος.

Ruzzáre, (rúzzo) παίζω, φλυαρῶ.

Rúzzo, ἀρ. παίγνιον, γέλως. (οἱ Βενετοί, Morbín. Τουρκιστί, κέφι.)

Rúzzola, θ. βέμβιξ, στρόμβος, φούρλα.

Ruzzoláre, (rúzzolo) περιστρέφω τὴν βέμβικα.

S

S, σύμφ. ἐν συνθέσει μετὰ τῶν αὐτοῦ πρωτοτύπ. ἐνίοτε ἐστὶ στερητ. οἷον balzáre, sbalzáre. ἐνίοτε δὲ ἐπιτατ. οἷον pórco, spórco. Ἐνίοτε σημαί-

νει σύγχαον, οἷον báttere, sbáttere, ἐνίοτε δὲν ἐνεργεῖ καντάπασιν, ὡς εἰς τά, campáre, καὶ scampáre, bandíto, καὶ sbandíto.

Sabaót, ἡ Sábaot, σαβαώθ, Θεὸς τῶν στρατευμάτων, ἢ τῶν δυνάμεων. Λέξ. Ἑβραϊκή.

Sábato, καὶ Sábbato, ἀρ. σάββατον.

Sábbia, Θ. καὶ Sabbióne, ἀρ. ἡ ἄμμος. Sabbioncéllo, ἀρσεν. ὑποκορ.

Sabbionóso, καὶ Sabbióso, ἀρσεν. ἀμμώδης.

Sácca, Θ. εἶδος σακκίου.

Saccája, τὸ αὐτό.

Saccárdo, ἀρ. σκευοφόρος, ὅστις φέρει ὀπίσω εἰς τὰ στρατεύματα τὰ σιτηρέσια, καὶ τὰ σκεύη.

Saccénte, κοιν. εἰδήμων, σοφός· ἔτι, πολυμήχανος, πανοῦργος, καὶ ὑπερήφανος, φλύαρος, δοκησίσοφος.

Saccentería, Θ. φλυαρία, ὑπερηφανία, καμπασμός, ἔπαρσις.

Saccentóne, καὶ Saccentíno, ἢ úzzo, ἀρ. δοκησίσοφος, ὁ νομίζων εἶναι σοφός, μὴ ὢν τοιοῦτος.

Saccheggiaménto, ἀρσεν. πόρθησις, λεηλασία.

Saccheggiánte, κοιν. λεηλατῶν.

Saccheggiáre, (éggio) λεηλατῶ, κουρσεύω. Saccheggiáto, κουρσευμένος.

Saccheggiatóre, ἀρσεν. ἐκπορθήτωρ, κουρσευτής.

Sacciutézza, Θ. ἰδὲ Saccentería.

Sacciúto, ἀρ. δοκησίσοφος.

Sácco, ἀρ. σάκκος, σακκί. πληθυντ. I sácchi, καὶ le sácca, Θ. ἔτι, Sácco, ἀρ. ἐκπόρθησις, κούρσευμα· ὅθεν, méttere, ἢ pórre a sácco, fáre il sácco, ἢ dáre il sácco a una Città, λεηλατῶ, κουρσεύω μίαν πόλιν.

Saccóccia, Θ. ἡ τζέπη.

Saccománno, ἰδὲ Saccárdo· ἔτι, πόρθησις, κούρσεμα.

Saccóne, ἀρ. εἶδος σακκίου μεγάλου, γύρωθεν ῥαμμένον, καὶ γεμάτον ἀπὸ ἄχυρα, τὸ ὁποῖον βάνεται ὑποκάτω εἰς τὰ στρώματα τοῦ κραβατίου.

Sacerdotále, κοιν. ἱερατικός.

Sacerdotaménte, ἱερατικῶς.

Sacerdóte, ἀρ. ἱερεύς. Sacerdotéssa, Θ. ἱέρεια.

Sacerdózio, ἀρ. ἡ ἱερωσύνη.

Sacramentále, κοιν. μυστικός.

Sacramentalménte, μυστικῶς.

Sacramentáre, (sacraménto) μεταδίδω τὰ ἱερὰ μυστήρια.

Sacraménto, ἀρσεν. μυστήριον, καὶ ὅρκος.

Sacráre, (sácro) ἱερόω, ἁγιάζω. Λατ.

Sacrário, ἀρσεν. ἱεροφυλάκιον. Λατ.

Sacráto, ἀρ. ἱερός, ἱερωμένος. Sacratíssimo, ὑπερθ.

Sacrestía, Θ. ἱεροφυλάκιον.

Sacrificáre, (sacrífico) θυσιάζω. Sacrificáto, θυσιασμένος.

Sacrificatóre, ἀρσεν. ἱεροποιός, θυσιαστής.

Sacrifício, καὶ Sacrifízio, ἀρ. καὶ Sacrificazióne, Θ. θυσία.

Sacrilegaménte, μὲ ἱεροσυλίαν.

Sacrilégio, ἀρ. ἱεροσυλία, κλοπὴ τῶν ἱερῶν.

Sacrílego, ἀρ. ἱερόσυλος.

Sácro, ἀρ. ἱερός. ἔτι, κατηραμένος. Sácra fáme dell' oro: κατηραμένη πεῖνα τοῦ χρυσοῦ.

Sacrosánto, ἀρ. ἱερὸς καὶ ἅγιος.

Saétta, θηλ. βέλος, σαΐτα· ἔτι, κεραυνός, ἀστροπελέκι.

Saettáme, καὶ Saettaménto, ἀρ. πλῆθος βελῶν, σαϊτῶν.

Saettáre, (saétto) τοξεύω.

Saettáta, θηλ. πληγή, ἢ βολὴ βέλους.

Saettáto, ἀρ. τοξευμένος.

Saettatóre, ἀρσεν. τοξότης, τοξευτής. Saettatrice, Θ.

Saettía, θηλ. κέλης, εἶδος πλοίου.

Sáffico, ἀρ. σαπφικὸς στίχος, ἀπὸ Σαπφοῦς τῆς Ποιητίδος, da Sáffo Poetéssa.

Sagáce, κοιν. πολυμήτης, εὐμήχανος, φρόνιμος. Sagacíssimo, ὑπερθ.

Sagaceménte, πολυτρόπως, εὐμηχάνως, μὲ ἀγχίνοιαν.

Sagacitá, θηλ. ἀγχίνοια, φρόνησις, στόχασις.

Saggézza, Θ. σοφία, φρόνησις.

Saggiaménte, σοφῶς, φρονίμως.

Saggiáre, (sággio) σταθμῶμαι, δοκιμάζω τὸ χρυσίον, ἢ ἄλλα μέταλλα· ἔτι, γεύομαι τινός.

Saggiatóre, ἀρ. σταθμητής, ὁποῖος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, ἢ ἄλλα μέταλλα.

Sággio, οὐσιαστ. ἀρ. δοκι-

μιον, δεῖγμα, δοκιμασία, απόπειρα.

Sággio, ἐπιθ. ἀρ. σοφός, φρόνιμος. **I sétte Sággi della Grécia**. Οἱ ἑπτὰ Σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ **Solóne**, Taléte, **Biánte**, Chilóne, Píttaco, Cleóbolo, Periándro. Σόλων, Θαλῆς, Βίας, Χίλων, Πιττακός, Κλεόβουλος, Περίανδρος.

Sagittário, ἀρ. τοξευτής· ἔτι, ἓν ἀπὸ τὰ 12 ζώδια τῆς Ἐκλειπτικῆς, dell' Eclíttica.

Ságra, καὶ **Sácra**, θ. καθιέρωσις, τὰ ἐγκαίνια, ἡ ἑορτὴ τῶν ἐγκαινίων τινὸς Ναοῦ· ἔτι, πανήγυρις.

Sagramentáre, Sagraménto, κτλ. ἰδὲ Sacramentáre, κτλ.

Sagrestáno, ἀρ. ἱεροφύλαξ, ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν, καὶ φροντίδα τοῦ ἱεροῦ.

Sagrestía, θ. ἱεροφυλάκιον.

Sagréto, ἰδὲ **Segréto**.

Sagrificáre, ἰδὲ **Sacrificáre**, κτλ.

Sája, θ. εἶδος τζόχας λεπτῆς, καὶ ἐλαφρᾶς.

Sájo, ἢ **Sajóne**, ἀρ. σάγος, εἶδος φορέματος ἀνδρικοῦ.

Sála, θ. τὸ μεγαλήτερον, πλατύτερον μέρος τῆς οἰκίας, ὅπου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑτοιμάζεται ἡ τράπεζα. τὸ ἀνώγεον. ἴσως παρὰ τοῦ **Salíre**.

Saláme, ἄρσεν. κρέας αλατισμένον, ὡς τὸ χοιρομέρι, κτλ.

Salamistráre, (salamístro) ποιῶ ἐπίδειξιν σοφίας, κάμνω τὸν σοφόν. **Dónna salamístra**, δοκησίσοφος, καὶ ἀλαζὼν γυνή.

Salamója, θηλ. ἅλμη, ἢ κοινῶς σαλαμοῦρα.

Salamóne, ἰδὲ **Sermóne**, τὸ δεύτερον.

Saláre, (sálo) ἀλατίζω. **Saláto**, ἀλατισμένος.

Salariáre, (salário) δίδω μισθὸν, ῥογεύω. **Salariáto**, μετ. μισθωτός, ῥογεμένος.

Salário, ἀρ. μισθός, πληρωμὴ, ἡ ῥόγα.

Salásso, ἀρ. φλεβοτομία.

Sálcio, ἢ **Sálce**, ἀρ. ἡ ἰτέα, ἡ ἐτία, δένδρον.

Sálda, θ. ἡ κόλλα διὰ τὰ ῥοῦχα, τὰ πανικά.

Saldaménte, στερεῶς.

Saldaménto, ἀρ. συναφὴ, στερέωσις, κόλλημα· ἔτι, ἐξίσωσις τῶν λογαριασμῶν.

Saldáre, (sáldo) συνάπτω, στερεώνω, κολλῶ· ἔτι, **Saldáre i cónti**, σφαλῶ, ἰσάζω τοὺς λογαριασμούς. **Saldáto**, μετ.

Saldatúra, θηλ. συναφὴ, κόλλησις.

Saldézza, θ. σταθερότης.

Sáldo, ἀρ. στερεός, σταθερός.

Sáldo de' cónti, ἐξίσωσις, σφαλισμὸς τῶν λογαριασμῶν.

Sáldo, ἐπίῤῥ. στερεῶς.

Sále, ἄρσεν. τὸ ἅλας· ἔτι, ἀστεϊσμός. **Dólce di sále**, λέγεται ἕνας εὐήθης, ἀναίσθητος, παλαβός.

Saleggiáre, (éggio) ἀλατίζω.

Sálice, ἄρσεν. ἰδὲ **Sálcio**.

Saliéra, θηλ. τὸ ἀλατοδοχεῖον.

Saliménto, ἀρ. ἀνάβασις.

Salína, θ. ἀλοπήγιον, ἀλικὴ, τόπος ὅπου πήγει τὸ ἅλας.

Salíre, ἀναβαίνω. **Sálgo**, ἢ **ságlio**, ἐνεστώς. **Salíi**, **salísti**, κτλ. παρακ. **Salirò**, καὶ **sarró**, ὁ μέλλων. **Salíto**, ἡ μετοχή.

Saliscéndo, ἢ **Saliscéndi**, ἀρ. μοχλίον τῆς θύρας, λύκος, μάνδαλον. (οἱ Βενετοὶ, **Saltaréllo**.)

Salíta, θηλ. ἀνάβασις, τὸ ἀνήφορον.

Salitóre, ἄρσεν. ἀναβάτης.

Salíva, θ. τὸ σίαλον, τὸ σαλιόν. **Salivále**, κοιν. σιαλικός.

Sálma, θ. φορτίον· καὶ λάφυρον· Λέξις Ποιητ.

Salmártro, ἀρ. ἁλμυρός.

Salmeggiaménto, ἀρ. ψαλμῳδία.

Salmeggiáre, (éggio) ψάλλω, ἢ ἀναγινώσκω ψαλμούς.

Salmeggiatóre, ἀρ. ψαλμῳδός. **Salmeggiatríce**, θ.

Salmería, θ. ἀποσκευή.

Salmísta, ἄρσεν. ψαλμογράφος, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Δαυΐδ.

Sálmo, ἄρσεν. ψαλμός.

Salmodía, θ. ψαλμῳδία.

Salnítro, ἄρσεν. τὸ νίτρον, εἶδος ἅλατος.

Salóne, ἀρ. μέγα ἀνώγεον.

Salpáre, (sálpo) αἴπαιρω, σηκώνω ἀπὸ τὴν θάλασσαν τὴν ἄγκυραν, τὸ καραβοσίδηρον.

Sálsa, θ. ἄρτυμα διαφόρων εἰδῶν ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ φαγητά.

Salsaperíglia, θ. ῥίζα φυτοῦ τινὸς τῆς Δυτικῆς Ἰνδίας.

Salsédine, καὶ **Salsézza**, ἅλμη, ἁλμυράδα.

Salsíccia, θ. ἀλλάς, λουκάνικον. (Οἱ Βενετ. Lugánega.)

Salsiccióne, καί Salsicciótto, ἀρ. εἶδος ἀλλάντος.

Salsicciuólo, ἀρ. τεμάχιον ἀλλάντος, τό ὁποῖον λέγεται καί Rócchio.

Sálso, ἀρσεν. ἁλμυρός.

Salsúggine, θ. ἅλμη, ἁλμυρότης.

Salsugginóso, ἀρ. ἁλμυρός.

Salsúme, ἀρ. ὅλα τά ἁλατισμένα κρέατα, τό ὁποῖον κοινότερον λέγεται Salúme· ἔτι, ἁλμυρότης.

Saltabeccáre, ἤ Saltabelláre, ἰδὲ Saltelláre.

Saltáre, (sálto) πηδῶ.

Saltatóre, ἀρ. ὀρχηστής, πηδητής. Saltatríce, θ.

Saltazióne, θηλ. πήδησις.

Saltelláre, (saltéllo) συχνοπηδῶ μὲ μικρά πηδήματα.

Saltellóne, ἤ Saltellóni, ἐπίῤῥ. πηδητικῶς.

Salteréllo, ἀρ. μικρόν πήδημα· ἔτι, κρόταλον, πυροτεχνικόν τι, φυσέκι. (Οἱ Βενετ. λέγ. Scarcavállo.)

Saltéro, ἤ Saltério, ἀρ. τό ψαλτήριον· ἔτι, τό βιβλιάριον τῶν παίδων, ἡ παιδαγωγία.

Sálto, ἄρσεν. πήδημα.

Sálva, θ. κροῦσις, ξεφόρτωσις πολλῶν πυροβόλων, τουφεκίων, εἰς ἕνα, καί τόν αὐτόν καιρόν, καί συνεχῶς.

Salvadanájo, ἀρ. ἀργυροθήκη τῶν παιδίων, κομαράς. (Οἱ Βενετ. λέγ. Musína.)

Salvadóre, ἄρσεν. σωτήρ.

Salvaggína, θ. κρέας τοῦ κυνηγίου, τό ἀγρίμι.

Salvaggiúme, ἀρ. ὅλα τά φαγώσιμα ζῶα, τά ὁποῖα πιάνονται εἰς τό κυνῆγι, τά ἀγρίμια.

Salvaguárdia, θηλ. ἀσφάλεια, σκέπη, φύλαξις.

Salvaménte, ἀσφαλῶς.

Salvaménto, ἀρ. σωτηρία. A salvaménto, εἰς κατευόδιον.

Salváre, (sálvo) σώζω, διαφυλάττω. Dio ti sálvi, χαῖρε, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε.

Salvatélla, θηλ. μία τῶν φλεβῶν τῆς χειρός.

Salvatichézza, θ. ἀγροικία, ἀγριοσύνη.

Salvaticína, ἰδὲ Salvaggína.

Salvático, ἀρσεν. ἄγριος.

Salváto, ἀρ. σεσωσμένος.

Salvatóre, ἀρ. σωτήρ. Salvatríce, θηλ.

Salvazióne, θ. σωτηρία.

Salúbre, κοιν. σωτήριος, ὑγιεινός, γερός. Salubérrimo, ὑπερθ.

Salubreménte, ὑγιεινῶς. Saluberrimaménte, ὑπερθ.

Salubrità, θ. ὑγεία, τό ὑγιεινόν.

Salvézza, θηλ. σωτηρία.

Sálvia, θ. ἐλελίσφακον, ἀλιφασκία, χόρτον.

Salviétta, θ. χειρόμακτρον, πετζέτα.

Salvígia, θ. καταφύγιον.

Salúme, ἀρ. ὅλα τά ἁλατισμένα, καί ξηραμένα προσφάγια.

Sálvo, ἀρ. σῶος, ὑγιής. Sálvo il véro, ἄν δέν σφάλλω.

Sálvo chè, ἤ sè, πλήν, εἰμή, πάρεξ μόνον.

Salvocondótto, ἀρ. ἀσφάλεια, ἥτις δίδεται ἀπό τούς Βασιλεῖς πρός διαφέντευσιν, καί φύλαξιν τοῦ σώματος, καί τῶν ὑπαρχόντων τινός τῶν ὑποκειμένων των.

Salutáre, (salúto) προσαγορεύω, χαιρετῶ.

Salutáre, ἐπίθ. κοιν. σωτήριος, ὑγιεινός.

Salutáto, ἀρ. προσαγορευθείς, ἠσπασμένος, χαιρετισμένος.

Salutatóre, ἀρ. προσαγορευτής.

Salutazióne, θ. πρόσρησις, ἀσπασμός, χαιρετισμός.

Salúte, θ. σωτηρία, ὑγεία.

Salutévole, κοιν. καί Salutífero, ἀρ. ἰδὲ Salutáre, ἐπίθ.

Salúto, ἀρ. πρόσρησις, ἀσπασμός, χαιρετισμός.

Sambúco, ἀρ. ἀκτή, κοινῶς κουφοξυλιά, δένδρον.

Sampógna, θ. σύριγξ, αὐλός, φλογέρα.

Sanábile, κοιν. ἰάσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νά ἰατρευθῇ.

Sanaménte, ὑγιῶς· ἔτι, καλῶς, σοφῶς.

Sanáre, ἰατρεύω· καί Sanársi, (mi sáno) ἀναλαμβάνω τήν ὑγείαν μου, ἰατρεύομαι. Sanáto, ἰατρευμένος.

Sanatívo, ἄρσεν. θεραπευτικός.

Sángue, ἀρ. αἷμα. A sángue cáldo, θυμοειδῶς, ἐμβριθῶς, εἰς τόν καύσωνα τοῦ πάθους. A sángue fréddo, ἡσύχως, ἀφ' οὗ τό πάθος ἡσύχασεν.

Sanguificáre, (sanguífico) γεννῶ, ποιῶ τό αἷμα.

Sanguificazióne, θ. αἱματοποίησις, αἱμάτωσις.

Sanguígno, ἀρ. αἱματώδης,

αἱματηρὸς, καὶ φιλαίματος.
Sanguináccio, ἀρ. αἱματία, φαγητὸν κατεσκευασμένον μὲ αἷμα ζώου. (Οἱ Βενετ. Boldón.)
Sanguináre, (sánguino) χύνω τὸ αἷμα, καὶ αἱματώνω.
Sanguinário, ἀρ. καὶ Sanguinolénte, κοιν. φιλαίμων, αἱματοχαρὴς, σκληρὸς, αἱμοβόρος, φονεύς.
Sanguíneo, ἀρ. αἱματώδης· ἔτι, συγγενής. Λατ.
Sanguinità, Ͽ. συγγένεια.
Sanguinosaménte, αἱματωδῶς, μὲ χύσιν αἵματος.
Sanguinóso, ἀρ. αἱματώδης, αἱματωμένος, αἱματηρός.
Sanguisúga, Ͽ. βδέλλα.
Sánie, Ͽ. Λατ. ἰδὲ Márcia.
Sanità, Ͽηλ. ὑγεία.
Sánna, Ͽ. ἰδὲ Zanna.
Sáno, ἀρ. ὑγιεινὸς, ὑγιὴς, γερὸς· ἔτι, σωτήριος, καλὸς, ὠφέλιμος. Sáno e sálvo, σῶος. Saníssimo, ὑπερϿ.
Santaménte, ἁγίως.
Santaréllo, ἀρ. μικρὸς ἅγιος.
Santificaménto, ἀρ. ἁγιασμός.
Santificáre, (santífico) ἁγιάζω. Santificáto, ἁγιασμένος.
Santificatóre, ἀρ. ἁγιαστής.
Santificazióne, Ͽ. ἁγιασμός.
Santimónia, Ͽ. ἁγιότης.
Santíssimo, ὑπερϿ. ἁγιώτατος.
Santità, Ͽηλ. ἁγιότης.
Sánto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἱερὸν· καὶ ἐπιϿ. ἅγιος. Sánti, λέγονται καὶ αἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων.
Santocchiería, Ͽ. ὑπόκρισις.
Santuário, ἀρ. τὸ ἁγιαστήριον, τὸ ἱερόν.
Sapére, (ἀνώμ. So, sái, κτλ. ἐνεστώς. Séppi, sapésti, κτλ. παραχ. Saprò, saprái, κτλ. μέλλων. Sapúto, μετοχή·) ἐπίσταμαι, ἠξεύρω, καταλαμβάνω, γνωρίζω· ἔτι, χυμίζω, ὄζω, μυρίζω, ὡς τὸ, ὄζει μύρου, sa d'unguénto· μυρίζει κρασί, sa di víno. Sapér grádo, εἰδέναι χάριν, δηλαδὴ ὁμολογῶ χάριν, εἶμαι χρεώστης.
Sapére, (ὄνομα οὐσιαστ. ἀρ.) γνῶσις, εἴδησις, ἐπιστήμη, μάθησις.
Sapévole, κοιν. ὁ εἰδὼς, ὁποῖος ἐπίσταται, ἠξεύρει.
Sapiénte, κοιν. σοφός· ἰδὲ καὶ Sággio, ἐπιϿ.
Sapienteménte, σοφῶς.
Sapientíssimo, ὑπερϿ. σοφώτατος.
Sapiénza, Ͽηλ. σοφία.
Saponájo, ἀρ. σαπωνοποιός.
Sapóne, ἀρσεν. σαπούνι.
Saporáre, (sapóro) γεύομαι, δοκιμάζω μὲ τὴν γεῦσιν. Saporáto, δοκιμασμένος μὲ τὴν γεῦσιν.
Sapóre, ἀρ. χυμὸς, ἡ γεῦσις· ἔτι, ἡδονή, νοστιμάδα.
Saporitaménte, τερπνῶς, νόστιμα.
Saporíto, ἀρ. εὔχυλος, τερπνὸς, νόστιμος.
Saporosaménte, τερπνῶς, νόστιμα.
Saporosità, Ͽ. εὐχυλία, νοστιμάδα.
Saporóso, ἀρσεν. εὔχυλος, γλυκύς, νόστιμος.
Sapúta, Ͽηλ. γνῶσις, εἴδησις.
Saputaménte, εἰδότως, ἐγνωσμένως.
Sapúto, ἀρ. γνωστὸς, γνώριμος· ἔτι, εἰδήμων, φρόνιμος.
Saracíno, ἀρ. ἀγαρινὸς, ἐθνικὸς, ἄπιστος.
Sarchiáre, (sárchio) σκαλεύω, ξεχορταριάζω, καθαρίζω ἀπὸ τὰ ἄγρια χόρτα, κόπτωντάς τα μὲ τὴν σκαλίδα.
Sarchiatúra, Ͽ. καὶ Sarchiaménto, ἀρ. σκάλευσις.
Sárchio, ἢ Sarchiéllo, ἀρ. σκαλὶς, σκαλιστήριον, σκαλίδα.
Sardélla, Ͽ. μικρὸν ψάρι γνωστόν.
Sardónico, ἀρ. ὁ σάρδιος λίθος, σαρδόνυξ, λίθος πολύτιμος. ἰδὲ Ríso Sardónico.
Serménto, ἰδὲ Serménto.
Sarpáre, ἰδὲ Salpáre.
Sárte, πληϿ. Ͽηλ. τὰ ἐξάρτια, σχοινία, μὲ τὰ ὁποῖα δένονται τὰ πανία τοῦ καραβίου.
Sárto, καὶ Sartóre, ἀρσεν. ῥάπτης.
Sassáta, Ͽηλ. λιθοβολὴ, πετριά.
Sásso, ἀρ. λίθος, πέτρα.
Sassóso, ἀρσεν. πετρώδης.
Satán, Sátana, ἢ Satanásso, ἀρ. σατανᾶς.
Satánico, ἀρ. σατανικός.
Satéllite, ἀρ. δορυφόρος, σωματοφύλαξ. Λατ.
Sátira, Ͽ. σατυρικὸν, δηκτικὸν ποίημα.
Satireggiáre, (satiréggio) συγγράφω σατυρικὰ ποιήματα. Μεταφ. μέμφομαι, ψέγω, ὀνειδίζω, κατηγορῶ.
Satirescaménte, σατυρικῶς.

Satirésco, ἢ Satírico, ἀρ. σατυρικός.

Satírico, οὐσιαστ. ἀρ. σατυρογράφος.

Sátiro, ἀρ. σάτυρος, Θεός τις, ἢ ζῶον μυθῶδες. Μεταφ. ἄγριος.

Satisfáre, ἰδὲ Soddisfáre, κτλ.

Satívo, ἀρ. σπόριμος, ἐπιτήδειος διὰ νὰ σπαρθῇ.

Satólla, θηλ. καὶ Satollaménto, ἀρ. πλησμονὴ, χορτασμός.

Satolláre, (satúllo) χορταίνω.

Satolláto, καὶ Satúllo, ἀρ. χορτασμένος.

Sátrapo, ἀρ. σατράπης, ἡγεμὼν ἐπαρχίας, ἢ στρατευμάτων. Μεταφ. ὑπερήφανος, ὅς τις θέλει νὰ φαίνεται σοφὸς, καὶ μέγας αὐθέντης.

Saturità, θηλ. Λατ. ἰδὲ Sazietà.

Saturnále, κοιν. κρόνιος, ἐπίθ. τῶν εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου (di Satúrno) ἡμερῶν, καὶ ἑορτῶν.

Saturníno, ἀρ. κρονικός· ἔτι, μελαγχολικὸς, φανταστικός.

Satúrno, ἀρ. Κρόνος, ὄνομα Θεοῦ καὶ πλανήτου.

Saviaménte, σοφῶς, φρονίμως.

Saviézza, θηλ. φρόνησις.

Sávio, ἀρ. σοφός, φρόνιμος. Savíssimo, ὑπερθ.

Savóre, ἰδὲ Sapóre, κτλ.

Savórra, ἰδὲ Zavórra.

Saziábile, κοιν. κορεστός, ὁποῦ χορταίνεται.

Saziabilità, ἰδὲ Sazietà.

Saziabilménte, μετὰ κόρου.

Saziaménto, ἀρ. χορτασμός.

Saziáre, (sázio) χορταίνω. Saziáto, χορτασμένος.

Sázietà, θηλ. πλησμονὴ, χορτασμός.

Saziévole, κοιν. ὁποῦ χορταίνεται, ἢ χορταίνει· ἔτι, φορτικὸς, βαρετός.

Sazievolézza, θ. πλησμονή.

Sázio, ἀρ. διακορὴς, χορτάτος.

Sbaccaneggiáre, (éggio) θόρυβον ποιῶ.

Sbacelláto, ἀρ. ξεφλουδισμένος.

Sbadatággine, θ. ἀμέλεια.

Sbadáto, ἀρσεν. ἀμελής.

Sbadigliaménto, καὶ Sbadíglio, ἀρ. χάσμημα, ἀναχασμός.

Sbadigliáre, (sbadíglio) χασμῶμαι, ἀναχασμῶμαι.

Sbagliáre, (sbáglio) σφάλλω.

Sbáglio, καὶ Sbagliaménto, ἀρσεν. σφάλμα.

Sbaldanzíre, (ísco) καταπλήττομαι, χάνω τὸ θάῤῥος. Sbaldanzíto, μετ.

Sbalestráre, (éstro) βάλλω, ἢ ῥίπτω βέλη σφαλερῶς, ἔξω τοῦ σκοποῦ, μὲ τὴν baléstra. (ἰδὲ τοῦτο) Μεταφ. σφάλλω, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, ἀποπλανῶμαι τῆς ὑποθέσεως·

Sbalestrataménte, ἀσκέπτως, ἀστοχάστως.

Sbalestráto, ἀρ. ἄσκεπτος, ἀστόχαστος. O'cchi sbalestráti, ὀφθαλμοὶ τῇ δὲ κἀκεῖσε πλανώμενοι.

Sbalordiménto, ἀρ. ἔκπληξις.

Sbalordíre, (ísco) καταπλήττω, φοβίζω, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν αἴσθησιν. καὶ Sbalordírsi, (mi sbalordísco) καταπλήττομαι. Sbalordíto, καταπλαγεὶς, τρομασμένος.

Sbalzáre, (sbálzo) ἐκβάλλω, ῥίπτω· καὶ οὐδέτερον, πηδῶ, ῥίπτομαι.

Sbálzo, ἀρ. ἐκβολὴ, πήδημα.

Sbandáre, (sbándo) διασκεδάζω, διασκορπίζω.

Sbandeggiaménto, ἀρ. ἐξορισμός.

Sbandeggiáre, (éggio) καὶ Sbandíre, (ísco) ἐξορίζω.

Sbandíto, ἐξοριομένος, ἐξόριστος.

Sbaragliáre, (áglio) χέω, ἐδαφίζω, διασκορπίζω.

Sbaragliáto, ἀρ. εἰς φυγὴν τραπεὶς, διασκορπισθείς.

Sbaráglio, ἀρ. φυγὴ, διασκορπισμός.

Sbarattáre, (sbarátto) συγχύζω, χωρίζω, τρέπω εἰς φυγήν.

Sbarazzáre, (sbarázzo) ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια, ξεμπερδεύω.

Sbarbáre, (sbárbo) ξεριζώνω, ἀνασπῶ.

Sbarbáto, ἀρ. ξεριζωμένος· ἔτι, ἀγένειος, ὁ χωρὶς γένεια.

Sbarbazzáre, (ázzo) λοιδορῶ, ἐπιτιμῶ, ὀνειδίζω.

Sbarbicáre, (sbárbico) ξεριζώνω.

Sbarcáre, (sbárco) ξεβαρκάρω· καὶ εὐγαίνω ἀπὸ τὴν βάρκαν, ξεβαρκάρομαι.

Sbárco, ἀρ. ἀπόβασις, ξεβαρκάρισμα.

Sbárra, θ. ἕρκος, περίφραγμα, ἐμπόδιον.

Sbarráre, (sbárro) περιφράττω· ἔτι, ἀνοίγω.

Sbárro, ἰδὲ Sbárra.

Sbatacchiáre, (tácchio) προσκρούω, κτυπῶ τινὰ εἰς τὴν γῆν, ἢ εἰς τὸν τεῖχον.

Sbáttere, (sbátto) κτυπῶ συχνὰ, τινάζω, ἔτι, ἀφαιρῶ.

Sbattezzáre, (tézzo) ἀναγκάζω τινὰ νὰ ἀφήσῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Mi sbattézzo, ἀλλάζω τὴν πίστιν μου· ἔτι, ἀλλάζω τὸ ὄνομά μου,

Sbattiménto, ἀρ. τιναγμὸς, κτύπημα.

Sbattúto, ἀρ. τιναγμένος. Μεταφ. ταλαίπωρος.

Sbavigliáre, ἰδὲ Sbadigliáre, κτλ.

Sbeffáre, καὶ Sbeffeggiáre, (sbéffo, éggio) σκώπτω, περιγελῶ.

Sberléffe, καὶ Sberléffo, ἀρ. πληγὴ, σημάδι εἰς τὸ πρόσωπον· ἔτι, σχῆματι περιγελαστικόν..

Sberrettáta, θ. χαιρετισμὸς, ὁποῦ γίνεται εὐγάζωντας τὴν σκούφιαν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν διὰ σέβας, καὶ τιμήν.

Sbevazzáre, (ázzo) συχνοπίνω, καὶ ἀπ᾽ ὀλίγον τὴν φοράν.

Sbiancáre, (sbiánco, λευκαίνομαι, ξασπρίζω, γίνομαι ἄσπρος.

Sbiécco, καὶ Sbiéscio, ἀρ. πλάγιος, λοξὸς, στραβός.

Sbigottiménto, ἀρ. ἔκπληξις.

Sbigottíre, (ísco) ἐκπλήττω, φοβίζω· καὶ Sbigottirsi, ἐκπλήττομαι.

Sbigottitaménte, περιδεῶς.

Sbigottíto, ἀρ. ἐκπεπληγμένος, τρομασμένος.

Sbilanciáre, (áncio) ἀφαιρῶ τὴν ἰσοῤῥοπίαν, τὸ ἰσοζύγιον.

Sbiláncio, καὶ Sbilanciaménto, ἀρ. ἰσοῤῥοπίας ἀφαίρεσις, χάλασις τοῦ ἰσοζυγίου.

Sbilénco, ἀρ. ῥαιβὸς, ἔχων τὰ σκέλη στρεβλὰ, κυρτά.

Sbirciáre, (sbírcio) μισοφαλίζω τὰ μάτια, διὰ νὰ βλέπω εὐκολώτερον τὰ μικρὰ πράγματα· ἴδιον τῶν κοντοφθάλμων.

Sbirráglia, καὶ Sbirrería, θ. ὅλον τὸ σῶμα, ὅλον τὸ πλῆθος dégli Sbírri.

Sbírro, ἰδὲ Birro.

Sbizzarríre, ἰδὲ Scapriccíre.

Sboccaménto, ἀρ. εἰσβολή.

Sboccáre, (sbócco) εἰσβάλλω, τρέχω μέσα. I fiúmi sbóccano in máre: οἱ ποταμοὶ εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν· ἔτι, ἐφορμῶ, ἐμβάλλω.

Sboccáto, ἀρ. Μεταφ. ἀθυρόστομος, αἰσχρολόγος, ὁποῖος ὁμιλεῖ ἄτιμα, καὶ ἀσελγῆ λόγια. Cavállo sboccáto: ἄλογον σκληρόστομον.

Sboccatúra, θ. καὶ Sbócco, ἀρ. ἔκρευσις, εἰσβολή.

Sbocciáre, (sbóccio) λέγεται ἐπὶ ἀνθέων ὅταν ἀνοίγωνται, καὶ ἐκβαίνωσιν ἔξω ἐκ τῶν καλύκων.

Sbocconcelláre, (céllo) τρώγω ελαφρᾶ.

Sborsáre, (sbórso) εὐγάζω ἀπὸ τὸ πουγγὶ, πληρώνω.

Sbórso, ἀρ. ἔξοδος, πληρωμή.

Sbottonáre, (sbottóno) ξεκουμπώνω. Sbottonáto, ξεκουμπωμένος.

Sbottoneggiáre, (éggio) ὑβρίζω.

Sbózzo, ἀρ. σχεδίασμα.

Sbracársi, (mi sbráco) ξεβρακώνομαι. Μεταφ. πάσχω νὰ κάμω τι, μεταχειρίζομαι ὅλην μου τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ δύναμιν.

Sbracáto, ἀρ. ξεβράκωτος.

Sbracciáre, (áccio) ἀφαιρῶ, εὐγάζω τι ἀπὸ τὸν βραχίονα· Mi sbráccio, γυμνώνω τοὺς βραχίονάς μου.

Sbracciáto, ἀρ. ὁποῖος ἔχει πορμαζωμένα, ἢ σηκωμένα τὰ μανίκια, καὶ γυμνὰ τὰ χέρια μέχρι τοῦ ἀγκῶνος.

Sbraciáre, (ácio) ἁπλώνω τὰ κάρβουνα. Μεταφ. μεγαλαυχοῦμαι, καυχῶμαι εἰς τὰ ἔργα, ἢ εἰς τοὺς λόγους μου· Sbraciár danári: ἀσωτεύομαι πολυξοδιάζω.

Sbraciáta, θ. καὶ Sbrácio, ἀρ. καύχησις, ἐπίδειξις ὅτι θέλω νὰ κάμω μεγάλα πράγματα.

Sbramáre, (sbrámo) χορταίνω τὴν ἐπιθυμίαν.

Sbranáre, (sbráno) σπαράττω, διασπῶ, ξεσχίζω.

Sbranáto, ἀρ. σπαραγμένος.

Sbrancáre, (sbránco) ἀφορίζω, ἐκτρέπω, χωρίζω, εὐγάζω ἀπὸ τὸ κοπάδι· ἔτι, περικόπτω τοὺς κλάδους.

Sbrandelláre, (éllo) δρέπω, κόπτω ἓν τεμάχιον, κομμάτι.

Sbráno, ἄρσεν. σπάραγμα, ξέσχισμα.

Sbrattáre, (sbrátto) καθαρίζω, παστρεύω. Μεταφ. σηκώνω τὰ ἐμπόδια, ξεμπερδεύω.

Shricconeggiáre, (éggio) διάγω διεστραμμένην ζωήν.

Sbricioláre, (sbríciolo) κόπτω εἰς ψιλά κομμάτια, τρίβω.

Sbrigáre, (sbrigo) τελειώνω μέ ταχύτητα τό ἔργον μου, ξαμπερδεύομαι.

Sbrigataménte, ταχέως, ἐγλίγωρα.

Sbrigatívo, ἀρ. εὔπορος, εὔκολος, ὁποῦ μέ εὐκολίαν ξαμπερδεύεται.

Sbrigáto, ἀρσεν. ξαμπερδευμένος· ἔτι πρόχειρος, εὔκολος.

Sbrigliáre, (sbríglio) εὐγάζω τό χαλινάρι.

Sbrigliáto, ἀρ. ἀχάλινος.

Sbrigliatúra, Sbarbazzáta, Θ. σύρσις, τράβισμα τοῦ χαλινοῦ. Μεταφ. ἐπιτίμησις, ὀνειδισμός.

Sbrizzáre, ἰδὲ Sprizzáre. Μεταφ. συντρίβω.

Sbrogliáre, (sbróglio) ξεμπερδεύω. Sbrogliáto, μετ.

Sbrucáre, ἰδὲ Brucáre.

Sbruffáre, (sbrúffo) ῥαντίζω μέ τό στόμα.

Sbrúffo, ἀρ. ἔκρευσις.

Sbucáre, (sbúco) ἐκβαίνω ἀπό τήν ὀπήν, τρύπαν, ἐκβαίνω ἔξω εἰς τό φῶς· ἔτι, εὐγάζω ἀπό τήν τρύπαν.

Sbucchiáre, καί Sbucciáre, (sbúcchio, sbúccio) λεπίζω, ξεφλουδίζω.

Sbucchiáto, Sbucciáto, ἀρ. ξεφλουδισμένος.

Sbudelláre, (sbudéllo) ἐξεντερίζω.

Sbuffáre, (sbúffo) ἀναπνέω μέ ὁρμήν, φυσῶ ἀπό τόν θυμόν.

Sbugiardáre, (giárdo) ἐλέγχω τινά ψευδολογίας.

Sbusáre, (sbúso) κερδίζω παίρνω τινί ὅλατου τά ἀργύρια.

Scábbia, θηλ. ψώρα.

Scabbióso, ἀρ. ψωρώδης.

Scábro, ἀρ. τραχύς.

Scabrosità, Θ. τραχύτης.

Scabróso, ἀρσεν. τραχύς. Scabrosíssimo, ὑπερθ.

Scacciagióne, Θ. Scacciaménto, ἀρ. διώξιμον.

Scacciáre, (scáccio) διώχνω· Scacciáto, διωγμένος.

Scacciatóre, ἀρ. διώκτης.

Scadénte, κοιν. κατώτερος, ὁποῦ ξεπέφτει.

Scadére, (scádo) ἐλαττοῦμαι, ξεπέφτω.

Scadiménto, ἀρ. ἐλάττωσις, ξεπεσμός.

Scadúto, ἀρ. ξεπεσμένος.

Scáfa, θηλ. εἶδος πλοίου.

Scaffále, ἀρ. ἰδὲ Scansía.

Scáfo, ἀρ. τό κορμί ἑνός καραβίου, γυμνόν ἀπό κάθε ἀρματωσίαν.

Scagionáre, ἰδὲ Scolpáre, ἢ Scusáre.

Scáglia, Θ. λεπίς; τά λέπια τῶν ὀψαρίων, ἢ καί τῶν ὄφεων. Scáglia di sásso, σχίζα, ἢ πελεκίδα λίθου.

Scagliáre, (scáglio) λεπίζω, ξύω τό ψάρι, il pésce· ἔτι, βάλλω, ῥίπτω, σύρω. Scagliársi, mi scáglio addósso ad alcúno: εἰσβάλλω εἰς τινά, ῥίπτομαι ἐπάνω του. Scagliáto, μετοχή.

Scaglióne, ἀρ. ἀναβαθμός, βαθμίς, σκαλοπάτι.

Scaglióso, ἀρ. λεπιδωτός, ἔχων λέπια.

Scála, Θ. κλίμαξ, σκάλα.

Scalaménto, ἀρ. ἀνάβασις διά κλίμακος.

Scalappiáre, (áppio) ἐκφεύγω ἀπό τόν βρόχον, ἀπό τήν παγίδα.

Scaláre, (scálo) ἀναβαίνω διά κλίμακος.

Scaláta, Θ. ἀνάβασις, διά κλίμακος.

Scalcináre, (scalcíno) ἀφαιρῶ τόν ἀσβέστην ἀπό τούς τείχους.

Scálco, ἀρ. ἀρχιτρίκλινος, ὁ ἐπιστάτης τοῦ συμποσίου.

Scaldalétto, ἀρ. θερμοκλίνιον, θερμαντήριον τῆς κλίνης.

Scaldaménto, ἀρσεν. θέρμανσις.

Scaldáre, θερμαίνω, ζεσταίνω. Scaldársi (mi scáldo) ζεσταίνομαι. Scaldáto, ζεστασμένος.

Scaldatóre, ἀρ. ὁ θερμαίνων.

Scaldavivánde, ἀρ. τό ἐσχάριον, ἀγγεῖον ἔχον τρύπας, εἰς τό ὁποῖον βάνεται φωτία, διά νά φυλάττωνται ζεστά τά φαγητά.

Scaléa, Θ. τά ἀνάβαθρα, αἱ βαθμίδες, τά σκαλίδια ἔμπροσθεν εἰς τάς θύρας.

Scalfíre, (scalfísco) σκαλίζω, σχίζω, κόπτω. Scalfítto, σχισμένος.

Scalfittúra, Θ. καί Scalfítto, ἀρ. σκάλευμα, σχέσιμον.

Scalíno, ἀρ. βαθμίς, σκαλίδιον.

Scalmanáre, ἰδὲ Scarmanársi.

Scalpicciáre, (píccio) ἰδὲ Calpestáre.

Scalpiccío, ἀρ. κτύπος τῶν ποδῶν.

Scalpitáre, (scálpito) κτυ-

πῶ, ἢ καταπατῶ μὲ τοὺς πόδας περιπατῶντας.

Scalpóre, ἀρ. κραυγὴ, μέμψις, μεγάλη παραπόνεσις.

Scalteriménto, ἀρσεν. ἰδὲ Scaltrézza.

Scalteríto, ἀρ. ἰδὲ Scaltríto.

Scaltrézza, θ. καὶ Scaltriménto, ἀρσεν. ἀγχίνοια, πονηρία, πανουργία.

Scaltríre, (ísco) ἐξ ἀπαιδεύτου, καὶ ἁπλοῦ, ποιῶ πονηρὸν, καὶ ἀγχίνουν.

Scaltritaménte, καὶ Scalteritaménte, πανούργως.

Scaltríto, καὶ Scáltro, ἀρ. πανοῦργος, εὐμήχανος, φρόνιμος.

Scalzáre, (scálzo) ἀφαιρῶ, εὐγάζω τὰ ὑποδήματα. Scalzáto, ἀνυπόδετος.

Scalzatúra, θ. Scalzaménto, ἀρ. ἐξυπόδεσις.

Scálzo, ἀρ. ἀνυπόδητος.

Scamatáre, (scamáto) κτυπῶ μαλὶ μὲ βέργαν.

Scambiaménto, ἀρ. μεταλλαγή.

Scambiáre, (scámbio) ἀλλάζω. Scambiáto, ἀλλαγμένος.

Scambiévole, κοιν. ἀμοιβαῖος.

Scambievolézza, θ. ἀμοιβὴ, ἡ ἀμοιβαία ἀλλαξία.

Scambievolménte, ἀμοιβαίως.

Scámbio, ἀρ. ἀλλαγὴ, ἀλλαξία. In iscámbio, ἀντί.

Scamiciáto, ἀρ. ὁ χωρὶς ὑποκάμισον.

Scamonéa, θ. σκαμμωνία, χόρτον. [illegible]

Scampaménto, ἀρ. ἐκφυγὴ, σωτηρία.

Scampanáre, (scampáno) σημαίνω δυνατὰ τοὺς κώδωνας, τὰς καμπάνας.

Scampanáta, θ. Scampanío, ἀρ. μέγα καμπανοσήμασμα, κωδώνισμα.

Scampáre, (scámpo) διασώζω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸν κίνδυνον· ἔτι, φεύγω, γλυτώνω. Scampáto, ἐλευθερωμένος.

Scámpo, ἀρ. σωτηρία, ἐκφυγὴ, γλυτωμός.

Scámpolo, ἀρ. τεμάχιον, κομμάτιον τζόχας. Μεταφ. λείψανον, δηλ. τὸ ἐπίλοιπον τοῦ πράγματος. Scampolétto, ἢ líno, ὑποκορ.

Scamúzzolo, ἀρ. ἐλαχιστιμόριον.

Scanaláre, (nálo) κοιλαίνω, βαθουλώνω ξύλον, ἢ πέτραν, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ νὰ τὸ κάμω ὡσὰν μικρὸν σωλῆνα ὅθεν.

Scanalatúra, θ. αὐτὸ τὸ βαθούλωμα.

Scancelláre, (scancéllo) ἐξαλείφω λειώνω. Scancelláto, ἐξαλειμμένος.

Scancía, θ. ἰδὲ Scansia.

Scandagliáre, (scandáglio) κυρίως μετρῶ μὲ τὴν βολίδα. Μεταφ. ἀκριβῶς ἐξετάζω.

Scandáglio, ἀρσεν. βολὶς, σχοινίον ἔχον μολύβιον κρεμάμενον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ναῦται μετροῦσι τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. Μεταδοκιμὴ, ἐξέτασις.

Scandalezzáre, lizzáre, καὶ dolezzáre, (ézzo, ízzo) σκανδαλίζω. Mi scandalizzo, σκανδαλίζομαι. Scandalizzáto, ἐσκανδαλισμένος.

Scándalo, καὶ Scándolo, ἀρ. σκάνδαλον.

Scandalóso, ἀρ. σκανδαλοποιός.

Scándere, Λατ. ἰδὲ Salíre· ἔτι, Scándere, καὶ Scandíre i vérsi, μετρεῖν τὰ ἔπη, τοὺς στίχους.

Scandolosaménte, μὲ σκανδαλοποιὸν τρόπον.

Scannáre, (scánno) σφάζω. Scannáto, σφαγμένος. Scannatóre, ἀρσεν. σφαγεύς.

Scánno, ἀρ. σκαμνί.

Scanonizzáre, (ízzo) ἐκβάλλω ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν Ἁγίων.

Scansáre, (scánso) ἀποκινῶ, ξεμακρύνω ὀλίγον τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὸν τόπον του· ἔτι, ἀποφεύγω.

Scansía, θ. ἐργαλεῖον ξύλιον, ἤτοι θέσις, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν θέτονται, χαρτία, καὶ τοιαῦτά τινα. Λέγεται καὶ Scaffále.

Scantonáre, (tóno) ἀφαιρῶ τὰς γωνίας τοῦ πράγματος. Scantonársi, (mi scantóno) φεύγω κρυφίως.

Scapestrársi, (mi scapéstro) ξεκαπιστρώνομαι, λύω τὸ καπίστρι, il capéstro. ἐλευθερώνομαι ἀπὸ καθε ἐμπόδιον. ἔτι, ζῶ ἀσώτως, ἀχαλίνωτα· ἔτι, φθείρω.

Scapestrataménte, ἀχαλινώτως, ἀσώτως.

Scapestráto, ἀρ. ἀχαλίνωτος, ἄσωτος, διεστραμμένος.

Scapezzáre, (ézzo) κόπτω τοὺς κλάδους τῶν δένδρων μέχρι τοῦ κορμοῦ· ἔτι, κόπτω τὴν κεφαλὴν, ἢ τὴν κορυφὴν ὁποιουδήποτε πράγματος.

Scapezzóne, ἀρ. ῥάπισμα. (Οἱ Βενετ. Scopazzóni.)

Scapigliáre, (scapíglio) ἀναταράττω, σκορπίζω τάς τρίχας τῆς κεφαλῆς· ἔτι, Scapigliársi (mi scapíglio) Μεταφ. ἀσωτεύομαι.

Scapigliáto, ἀρ. ἀκαλλιώπιστος, ἀκτένιστος. Μεταφ. ἄσωτος.

Scapigliatúra, θ. ἀκολασία, ἀσωτία.

Scapitáre, (scápito) ζημιώνομαι. Scapitáto, ζημιωμένος.

Scápito, καὶ Scapitaménto, ἀρ. ζημία.

Scapoláre, (scápolo) ἐλευθεραίνω, καὶ ἐκφεύγω, ἀποφεύγω. Scapoláto, ἐλευθερωμένος.

Scápolo, ἀρ. ἐλεύθερος· ἔτι, ἀνύπανδρος.

Scaponíre, (ísco) νικῶ τὴν αὐθάδειαν, τὴν ἰσχυρογνωμίαν, τὸ πεῖσμα τινός.

Scappáre, (scáppo) φεύγω. Scappáto, ὅποιος ἔφυγε.

Scappáta, θ. κυρίως μὲν λέγεται διὰ τὸ βιαστικὸν τρέξιμον τοῦ σκύλου, ἢ τοῦ ἀλόγου, ὅταν, ἐλεύθερα ἀπὸ ἐμπόδια, τρέχουσι μὲ ὁρμήν. Μεταφ. δὲ Scappáte, λέγονται τὰ εὐφυῆ πετάσματα τῶν Ποιητῶν, ὅταν ἐλευθεριάζωσιν εἰς τὰ αὐτῶν συγγράμματα· ἔτι, παραδρομή, σφάλμα.

Scappelláre, (scappéllo) ἀφαιρῶ τὸν πῖλον, εὐγάζω τὸ καππέλλον.

Scappellótto, ἀρ. κόλαφος, ῥάπισμα· (Οἱ Βενετ. Scoppellótto.)

Scappíno, ἀρ. ποδεῖον, τὸ ὑποκάλτζουνον.

Scappucciáre, (mi scappúccio) εὐγάζω τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μου, il cappúccio, ἰδὲ τοῦτο. ἔτι, σκοντάβω.

Scappúccio, ἀρ. σφάλμα, σκόνταμα.

Scapriccíre, ἢ Scapricciáre, (scapríccio) εὐγάζω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τινὸς τὰς ματαίας φαντασίας, καταβάλλω τὴν αὐθάδειαν. ἔτι, Scapricciársi, (mi scapríccio) χορταίνω τὴν ὄρεξίν μου. Scapriccíto, ἢ ciáto, μετ.

Scarabocchiáre, ἰδὲ Schiccheráre.

Scarabóne, ἢ Scarafággio, ἀρ. ὁ κάνθαρος, ζωῦφιον.

Scaramúccia, θ. ἢ Scaramúccio, ἀρ. ἀψιμαχία, ἀκροβολισμός, ἐλαφρὸς πόλεμος, ἡ μάχη, ὁποῦ ποιεῖ ἓν μικρὸν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐναντίον εἰς ἓν μέρος τῶν ἐχθρῶν.

Scaramucciáre, (scaramúccio) ἀψιμαχῶ, ἀρχίζω τὴν μάχην.

Scarceráre, (scárcero) ἐκβάλλω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν φυλακήν.

Scardassáre, (scardásso) κτενίζω μαλί.

Scardassiére, ἀρ. ὁ ξάντης, ἐκεῖνος, ὁποῦ κτενίζει τὸ μαλί.

Scardásso, ἀρ. κτένι, μὲ τὸ ὁποῖον κτενίζεται τὸ μαλί. Λέγετ. καὶ Cárdo.

Scaricaménto, ἀρ. καὶ Scaricazióne, θ. ξεφόρτωμα.

Scaricáre, (scárico) ξεφορτώνω. Scaricáto, ξεφορτωμένος. Scaricáre il véntre, χέζειν.

Scárico, ἀρ. ἀποφόρτισις. ξεφόρτωμα. Μεταφ. ἀπολογία. πληθ. chi.

Scárico, ἀρ. ξεφορτωμένος, καὶ Ποιητικῶς, Scárco.

Scarificáre, (scarífico) Λατ. ἰδὲ Scarnáre.

Scarlátto, ἀρ. πορφύρα.

Scarmána, ἢ Scalmána, θ. πλευρῖτης.

Scarmanársi, mi scarmáno, ἱδρώνω, πλευριτώνομαι.

Scarmanáto, ἀρ. πλευριτικός, στενοχωρημένος ἀπὸ ζέστην, ἢ κόπον.

Scarmigliáre, (scarmíglio) διαταράττω, συγχύζω. Scarmigliársi, πιάνομαι, τραβιοῦμαι ἀπὸ τὰ μαλλία μὲ ἄλλον.

Scármo, ἀρ. σκαλμός, τὸ ξύλον, εἰς τὸ ὁποῖον δένεται τὸ κωπίον. (Οἱ Βενετ. τὸν μὲν ἰσχόν, ἤτοι λιγνὸν λέγουσι, Scármo, τὸν δὲ σκαλμόν, Fórcola.)

Scarnaménto, ἀρ. ἀμυχή· ἰδὲ καὶ Scalfittúra.

Scarnáre, (scárno) ἀμύσσω, κόπτω, ἐπιξύω τὴν σάρκα. Καὶ Scarificáre, (scarífico) τὸ αὐτό· ἔτι, mi scárno, γίνομαι ἰσχνός, λεπτός, λιγνός.

Scarnificáre, (scarnífico) κατακρεουργῶ, καταξεσχίζω τὸ κρέας. Scarnificáto, μετ.

Scarníre, (ísco) τὸ αὐτό. Μεταφ. ἐλαττῶ, ὀλιγοστεύω.

Scárno, ἀρ. λεπτός, λιγνός.

Scárpa, θ. ὑπόδημα, παπούτζι. Scárpa del múro, τὸ καταχυτὸν τοῦ τείχους·

Scarpellàre, (éllo) ἐργάζομαι τὰς πέτρας μὲ τὸ γλυφεῖον.

Scarpellatóre, ἀρ. ὁ γλύπτης.

Scarpéllo, ἀρ. τὸ γλυφεῖον, τὸ σμιλάριον.

Scarpióne, ἀρ. ὁ σκορπιός, παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν, τὸ φαρμάκι, il veléno.

Scarsaménte, φειδομένως, λειψᾶ.

Scarseggiàre, (éggio) εὑρίσκομαι εἰς ἔλλειψιν τινὸς πράγματος· ἔτι, φείδομαι, ἀκριβεύομαι, εἶμαι ἀκριβὸς εἰς τὸ νὰ ἐξοδιάζω, ἢ νὰ χαρίζω.

Scarsélla, θ. πήρα, ἡ τζέπη. **Scarsellína**, ὑποκορ.

Scarsézza, ἢ **Scarsità**, θ. φειδωλία, ἀκρίβεια, ἔλλειψις.

Scàrso, ἀρσεν. φειδωλός, ἀκριβός, καὶ ἐλλειπής, λειψός.

Scartabellàre, (scartabéllo) διαβάζω ὀγλίγωρα, μὲ ὀλίγην προσοχήν, στρέφω τὰ βιβλία, ψυλογυρίζω.

Scartabéllo, ἢ **Scartafàccio**, ἀρ. εὐτιδανὸν βιβλιάριον, ἢ χαρτίον.

Scartàre, (scàrto) παίζων ἀποβάλλω, ῥίπτω τὰ ἄχρηστα χαρτία. Μεταφ. ἀποβάλλω, ἀποδιώχνω. **Scartàto**, ἀποβληθείς.

Scàrzo, ἀρ. ἐλαφρός.

Scasàre, (scàso) ἀναγκάζω τινὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ ὁσπήτιόν του.

Scassàre, (scàsso) εὐγάζω ἀπὸ τὸ σεντοῦκι. (Οἱ Βενετ. λέγουσι Scassàre, τὸ νὰ κουνᾷ τις τὰ βρέφη εἰς τὴν κούνιαν.) ἔτι, **Scassàre**, βωλοστροφῶ, σκάπτω, γυρίζω τὰς βώλους εἰς τοὺς ἀγρούς.

Scassinàre, (íno) πορθῶ, φθείρω, ἀφανίζω.

Scatenàre, (scaténo) λύω ἀπὸ τὰς ἀλύσεις, εὐγάνω ἀπὸ τὰ σίδερα. Μεταφ. ἐξορμῶ, ἐκβαίνω ἔξω μὲ ὁρμήν. **Scatenàto**, μετ.

Scàtola, θ. θήκη ξύλινη, κουτίον.

Scaturígine, θηλ. ἀνάβλυσις, πηγή.

Scaturíre, (ísco) ἀναβλύζω, ἀναβρύω.

Scavalcàre, (scavàlco) καταβαίνω ἀπὸ τὸ ἄλογον, ἢ ῥίπτω κάτω ἀπὸ τὸ ἄλογον.

Scavaménto, ἀρ. σκάψιμον.

Scavàre, (scàvo) σκάπτω. **Scavàto**, ἐσκαμμένος.

Scavezzacóllo, ἀρ. παμμίαρος, διεστραμμένος, ἄσωτος ἄνθρωπος.

Scavezzàre, (scavézzo) διακόπτω, τζακίζω. **Scavezzàto**, καὶ **Scavézzo**, τζακισμένος.

Scàvo, ἀρ. τὸ κοῖλον, τὸ βαθουλὸν μέρος τοῦ πράγματος.

Scéda, θ. χλευασμός, περιγέλασμα· ἔτι, ἀντὶ Lezío, ἢ Smórfia, ἰδὲ ταῦτα· ἔτι σχέδη.

Sceglíménto, ἀρ. ἐκλογή.

Scégliere, καὶ **Scérre**, (scélgo, scégli, scéglie, κτλ. ἐνεστ. Scélsi, sceglíésti, scélse, κτλ. παρακ. Scélto, μετοχή.) ἐκλέγω, διαλέγω.

Sceglitóre, ἀρ. ἐκλογεύς, διαλεκτής.

Scelleràggine, **Scelleratézza**, **Scellerità**, θ. κακία, ἀσέβημα, ἔργον γεμάτον ἀπὸ ἄκραν κακίαν, καὶ ἀκαθαρσίαν.

Scellerataménte, μοχθηρῶς, μιαρῶς.

Scelleràto, ἀρ. μιαρός, μοχθηρός, φαῦλος, ἄνομος.

Scélta, καὶ **Sceltézza**, θ. ἐκλογή.

Scélto, ἀρ. ἐκλελεγμένος. **Sceltíssimo**, ὑπερθ.

Sceltúme, ἀρ. περίψημα, κάθαρμα.

Scemaménto, ἀρ. ἐλάττωσις, ὀλιγόστευσις.

Scemàre, (scémo) ἐλαττόω, σμικρύνω, ὀλιγοστεύω. **Scemàto**, ἢ **Scémo**, ἐλαττωθείς.

Scémo, ἀρ. ἐλλειπής· καὶ εὐήθης, ἄγνωστος.

Scempiàggine, καὶ **Scempiatàggine**, θ. εὐήθεια, μωρία, ἀγνωσία, ἀστοχασία.

Scempiàre, (scémpio) ξεδιπλώνω· ἐναντ. τοῦ, **Addoppiàre**· ἔτι, ἐξηγῶ· αὐξάνω μὲ λόγους· ἔτι, βασανίζω. **Scempiàto**, ξεδιπλωμένος, καὶ ἁπλοῦς, ἀναίσθητος.

Scempiézza, θ. ἰδὲ **Scempiàggine**.

Scémpio, ἀρ. οὐσιασ. σκληρὸν βάσανον, σκληρὰ τιμωρία.

Scémpio, ἀρ. ἁπλοῦς, οὐ ἐναντίον τό, **Dóppio**, διπλοῦς· ἔτι, ἀναίσθητος, ἄγνωστος.

Scéna, θηλ. σκηνή.

Scéndere, (scéndo) **Scési**, scendésti, κτλ. παρακείμ. καταβαίνω. **Scéso**, μετοχή.

Scendiménto, ἀρ. κατάβασις.

Scénico, ἀρσεν. σκηνικός.

Scérnere, (scérno, ἐνεστ. Scérsi, scernésti, κτλ'. παρακείμ.) διαγινώσκω, διακρίνω· ἔτι, ἐκλέγω, διαλέγω.

Scerniménto, ἀρ. διάκρισις, χώρησις.

Scerpáre, (scérpo) ξεριζώνω.

Scerpellóne, ἀρσεν. μέγα σφάλμα.

Scérre, ἰδὲ Scégliere.

Scervelláto, ἀρ. ξεμυαλισμένος.

Scésa, Ͽ. τὸ κάταντες, ὁ κατήφορος, οὗ ἐναντίον τὸ Salíta. ἔτι, κατάβασις· ἔτι, ῥεῦμα.

Scéso, (μετ. παρὰ τοῦ Scéndere) καταβασμένος.

Scéttro, ἀρσεν. σκῆπτρον.

Sceveraménto, ἀρ. χώρησις.

Sceveráre, καὶ συγκοπ. Scevráre, (scévero) χωρίζω, ξεχωρίζω.

Sceverataménte, χωριστᾶ.

Sceveráto, Scevráto, Scévero, καὶ συγκοπῇ, Scévro, ἀρσεν. χωρισμένος.

Schéggia, Ͽ. σχίδαξ, πελεκοῦδι.

Scheggiáre, (schéggio) σχίζω, σκίζω.

Schéletro, καὶ Schéretro, ἀρ. σκελετὸν, τὰ ξηραμένα κόκκαλα ἑνὸς ἀπεθαμένου ζώου συνεχόμενα εἰς τὴν φυσικήν των θέσιν.

Scheráno, ἀρ. ληστής, κακοῦργος.

Scheranzía, ἰδὲ Squinanzia.

Schérma, θηλ. γύμνασις, παιγνίδι μὲ τὸ σπαθί.

Schermíre, (ísco) διαμάχομαι, γυμνάζομαι, παίζω τὸ σπαθὶ, ἀγωνίζομαι μὲ τὸ σπαθί. διαφεντεύωντας μὲ τέχνην τὸν ἐμαυτόν μου κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Schermitóre, καὶ Schermidóre, ἀρ. γυμναστής, ὅς τις ἠξεύρει, ἢ διδάσκει τὴν τέχνην τῆς μονομαχίας·

Schérmo, ἀρ. ὑπερασπισμὸς, διαφέντευσις.

Schernévole, κοιν. ὑβριστής, καταφρονητικός.

Schernevolménte, ὑβριστικῶς.

Scherniménto, ἀρ. ὕβρις, ἀτιμία, περίπαιγμα.

Schernire, (isco) ὑβρίζω ἀτιμάζω, περιπαίζω. Schernito, περιπαιγμένος.

Schernitóre, ἀρ. χλευαστής, περιγελαστής. Schernitrice, θηλ.

Schérno, ἀρ. ὕβρις, καταφρένησις, περίπαιγμα.

Scherzáre, (schérzo) παίζω, χορατεύω.

Scherzatóre, ἀρ. παιγνήμων.

Scherzévole, κοιν. εὐτράπελος, ἀστεῖος.

Scherzevolménte, παιγνιωδῶς, χορατᾶ.

Schérzo, ἀρ. παίγνιον, εὐτραπελία, χαριεντισμός, χορατάς.

Scherzosaménte, παιδικῶς.

Scherzóso, ἀρ. εὐτράπελος, ἀστεῖος, χορατανζής.

Schiacciaménto, ἀρ. καὶ Schiacciatúra, Ͽ. σύντριψις.

Schiacciáre, (schiáccio) συντρίβω. Schiacciáto, συντριφθείς. Náso schiacciáto, μήτη σιμή.

Schiacciáta, Ͽ. πλακοῦς. ἰδὲ Focáccia.

Schiaffeggiáre, (éggio) ῥαπίζω τινά.

Schiáffo, ἀρ. κόλαφος, ῥάπισμα.

Schiamazzáre, (schiamázzo) ἀναβοῶ, φωνάζω.

Schiamázzo, καὶ Schiamazzío, ἀρσεν. θόρυβος, μεγάλη βοὴ, ταραχή.

Schiantáre, (schiánto) σχίζω, ἢ τζακίζω. Schiantáto, σχισμένος, τζακισμένος.

Schiánto, ἀρ. σχίζα, ἢ τζάκισις· ἔτι, αἰφνίδιος ψόφος, κτύπος, ὡσὰν τῆς βροντῆς. Μεταφ. πόνος, λύπη.

Schiánza, Ͽ. πετζὶ, τὸ ὁποῖον ξηραίνεται ἐπάνω εἰς τὸ πληγωμένον κρέας.

Schiaráre, (schiáro) λαμπρύνω, φωτίζω.

Schiariménto, ἀρ. φώτισις, καὶ ἐξήγησις.

Schiaríre, (ísco) λαμπυρίζω, ἢ λαμπρύνομαι· ἔτι, ἀραιώνω.

Schiátta, θηλ. γενεά.

Schiattíre, ἰδὲ Squittíre.

Schiaváre, καὶ Schiavelláre, (schiávo, véllo) ξεκαρφώνω, καὶ ἀνοίγω.

Schiavésco, ἀρ. δουλικός.

Schiavitù, καὶ Schiavitúdine, θηλ. αἰχμαλωσία. σκλαβία.

Schiávo, ἀρ. ἀνδράποδον, σκλαβία.

Schiccheráre, (schícchero) κυρίως μολύνω τὸ χαρτίον, τὰ φύλλα. Λέγεται, καὶ Scarabocchiáre.

Schidióne, καὶ Schidóne, ἀρ. ὀβελὸς, σουβλί.

Schiéna, Ͽ. καὶ Schienále, ἀρ. τὰ νῶτα, ἢ πλάτη, ἢ ῥάχη.

Schienanzía, ἰδὲ Squinanzia.

Schienélla, ἡ Schinélla, θ. νόσος, ἀῤῥωστία, ἥτις ἔρχεται εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ πόδια τῶν ἀλόγων, καὶ καθ' ὁμοίωσιν λαμβάνεται ἐπὶ πάσης νόσου, ἡ πάθους.

Schiéra, θ. παράταξις στρατιωτῶν, στράτευμα. Μεταφ. πλῆθος.

Schieraménto, ἀρ. παράταξις.

Schieráre, (schiéro) παρατάττω, βάνω εἰς τάξιν. Schieráto, παρατεταγμένος.

Schiettaménte, ἐλευθέρως, καθαρῶς, ἁπλᾶ.

Schiettézza, θηλ. ἁπλότης, καθαρότης.

Schiétto, ἀρ. εἰλικρινής, καθαρός, ἁπλοῦς. Schiettíssimo, ὑπερθ.

Schifaménto, ἀρσεν. ἔκκλισις, φυγή· ἔτι, ὄνειδος, καταφρόνησις.

Schifáre, (schífo) ἀποφεύγω, ἐκκλίνω· ἔτι, καταφρονῶ· ἔτι, ἀνανεύω, οὐ θέλω, ἀρνοῦμαι· ἔτι, Schifáre, ἡ Avére a schífo, ἡ a stómaco, ἀποστρέφομαι, συγχαίνομαι. Schifáto, μετ.

Schifatóre, ἀρ. Schifévole, κοιν. ὅς τις ἀποστρέφεται, συγχαίνεται.

Schifézza, θ. ἀπαστρία, ἀκαθαρσία, συγχασία· ἰδὲ καὶ Schifiltà.

Schifiltà, θηλ. κοσμιότης, κατασταλή· ἔτι, ἀγριότης· ἔτι, ἀνορεξία, ναυτία, ἀηδία.

Schifiltóso, ἀρσεν. ἄγριος. ἰδὲ Ritróso.

Schífo, οὐσιαστ. ἀρ. σκάφη, πλοιάριον.

Schífo, καὶ Schifóso, ἀρ. ἀκάθαρτος, ἄπαστρος· ἔτι, ὁποῖος ἀποστρέφεται, συγχαίνεται καθὼς πρᾶγμα· ἔτι, κόσμιος, φρόνιμος, σκεπτικός.

Schimbéscio, ἀρσεν. πλάγιος, στραβός.

Schinanzía, ἰδὲ Squinanzía.

Schinélle, ἰδὲ Schienélla.

Schiodáre, (schiódo) ξεκαρφώνω.

Schiomáre, (schiómo) ταράττω, ἡ λύω τὴν κόμην.

Schióppo, ἀρ. πυροβόλον, τουφέκι.

Schiváre, (schívo) ἀποφεύγω.

Schiúdere, (schiúdo) ἀνοίγω. Schiúsi, παρακ.

Schiúma, θηλ. ἀφρός.

Schiumánte, κοιν. ἀφρίζων.

Schiumáre, (schiúmo) ἀφαιρῶ τὸν ἀφρόν· ἔτι, ἀφρίζω. Schiumáto, μετ.

Schiumóso, ἀρ. ἀφρώδης.

Schívo, ἰδὲ Ritróso· ἔτι, αἰδήμων, κόσμιος, φρόνιμος· ἔτι, σκυθρωπός.

Schiúso, (παρὰ τοῦ Schiúdere) ἀνοικτός.

Schizzáre, (schízzo) ἐκπηδῶ, ἀναβλύζω· ἔτι, σχεδιάζω, σκιαγραφίζω.

Schizzatójo, ἀρσεν. κλυστήριον, καὶ Schizzétto, ἀρ. κλυστήριον μικρόν.

Schizzettáre, (schizzétto) ἐγχύνω μέσα, ἡ βρέχω μὲ τὸ κλυστήριον.

Schizzinóso, ἀρ. ἄγριος, δύσκολος, ἄνοστος· ἰδὲ Ritróso.

Schízzo, ἀρ. ῥάντισμα, ἡ ῥαντισμὸς πηλώδης, λάσπη· ἔτι, σχεδίασμα.

Sciábla, θηλ. δρεπανοειδὲς ξίφος, σπαθί.

Sciacquáre, (sciácquo) ἐκπλύνω, ξεπλύνω.

Sciaguattáre, (sciaguátto) τινάζωντας πλύνω.

Sciagúra, καὶ Sciaúra, θ. δυστυχία.

Sciaguratággine, θ. μοχθηρία, κακία.

Sciagurataménte, ἀθλίως. ἔτι, πονηρῶς, φαύλως, μὲ ἀχρειότητα.

Sciaguráto, ἀρ. ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἔτι, φαῦλος, ἀχρεῖος, κακός.

Sciaguratéllo, ὑποκορ.

Scialacquaménto, ἀρ. ἀσωτεία, κατασκορπισμὸς τῶν ὑπαρχόντων.

Scialacquáre, (sciálácquo) ἀσωτεύομαι, κατασκορπίζω τὸ εἰσόδημου, τὰ ὑπάρχοντά μου. Scialacquáto, μετ.

Scialacquataménte, ἀσώτως.

Scialacquatóre, καὶ Scialacquáto, ἀρ. ἄσωτος, καὶ ἄτακτος. Scialacquatríce, θηλ.

Scialácquo, ἀρ. ἰδὲ Scialacquaménto.

Scialaménto, ἀρ. ἀναθυμίασις, ἀτμός.

Scialáre, (sciálo) ἐξατμίζω.

Scialíva, θ. ἰδὲ Salíva.

Sciálo, ἀρ. ἐξάτμησις.

Sciamannáto, ἀρ. ἀκαλλώπιστος εἰς τὰ φορέματα, καὶ ἀνάρμοστος κατὰ τὸ σῶμα.

Sciáme, καὶ Sciámo, ἀρ. ἑσμός, πλῆθος μελισσῶν, di ápi.

Sciámito, ἀρ. ῥοῦχον μεταξωτὸν διαφόρων εἰδῶν καὶ

χρωμάτων · ἔτι, εἶδος ἄνθους, ἀμάρανθος.

Sciancáto, ἀρ. χωλὸς, κουτζός.

Sciapidíre, ἰδὲ Scipidíre.

Sciaráppa, θ. εἶδος ῥίζας ἰατρικῆς.

Sciarpellâre, (péllo) τραβῶ στανικῶς, σηκώνω τὰ βλέφαρα, τὰ ματόκλαδα· ὅθεν. O'cchio sciarpelláto, ὀμμάτι ἔχον σηκωμένα τὰ βλέφαρα.

Sciática, θ. ἰσχιὰς, ἀῤῥωστία.

Sciático, οὐσιαστ. ἀρ. ἰσχιαδικὸς, ὁ πάσχων πόνον τῶν ἰσχίων· ἔτι, ἐπίθ. ἰσχιαδικός.

Sciátto, ἀρ. ὁ. ἀνάρμοστος, καὶ πάντῃ ἀμελὴς κατὰ τὰς αὐτοῦ πράξεις, καὶ λόγους, καὶ κατὰ τὰ φορέματα.

Sciaúra, ἰδὲ Sciagúra, κτλ'.

Scíbile, κοιν. ἐπιστητός. Λατ.

Sciénte, κοιν. ἐπιστήμων.

Scientemente, εἰδότως, ἐγνωσμένως, ἐξεπίτηδες.

Scientificaménto, ἐπιστημονικῶς.

Scientífico, ἀρ. πεπαιδευμένος, ἐπιστήμων. πληθ. ci.

Sciénza, θ. ἐπιστήμη. Scienziuóla, ὑποκορ.

Scienziáto, ἀρ. πεπαιδευμένος, ἐπιστήμων. Scienziatíssimo, ὑπερθ.

Scígnere, ἢ Scíngere, (scígno, ἢ Scíngo, ἐνεστ. Scinsi, gésti, κτλ'. παρακείμ. Scínto, μετοχή.) ἀποζώννυμι, ξεζώνω.

Scilinguágnolo, ἀρ. ἀγκυλόγλωσσον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ῥαμματάκι, ἢ γλωσσοδέτι.

Scilinguáre, (scilínguo) ψελλίζω, τραυλίζω.

Scilinguáto, ἀρ. τραυλός, τζευδός.

Scilíva, ἰδὲ Scialíva.

Scílla, θ. σκίλλα, τὸ σκυλοκρόμυδον. (μπάτζικα.)

Scilócco, ἀρ. νότος, ἄνεμος.

Scilóppo, ἰδὲ Sciróppo.

Scímia, ἢ Scímmia, θηλ. πίθηκος, μαϊμοῦ. Scimiótto, ἀρ. μεγάλη μαϊμοῦ.

Scimiático, ἀρ. παρομοιάζων τὸν πίθηκον:

Scimitárra, θ. δρεπανοειδὲς σπαθί.

Scimunitággine, θ. εὐήθεια.

Scimuníto, ἀρ. ἀναίσθητος, εὐήθης, μωρός.

Scíngere, ἰδὲ Scígnere.

Scintílla, θ. σπινθὴρ, ἀσπίθα.

Scintillaménto, ἀρσεν. καὶ Scintillazióne, θηλ. σπινθηρισμός.

Scintillânte, κοιν. σπινθηρίζων, σπιθοβολῶν.

Scintilláre, (scintíllo) σπινθηρίζω, ἀστράπτω, σπιθοβολῶ.

Scínto, ἀρ. ἀπεζωσμένος· παρὰ τοῦ Scígnere.

Scioccaménte, ἀνοήτως, ἄγνωστα.

Sciocchеggiáre, (éggio) παραφρονῶ.

Sciocchería, Sciocchézza, καὶ Scioccággine, θ. εὐήθεια, ἄνοια, ἀγνωσία, μωρία.

Sciócco, ἀρσεν. μωρὸς, ἄγνωστος, ἀνάλατος, ἄνοστος. Vivánda sciócca, θ. ἄνοστον φαγητόν.

Sciógliere, ἰδὲ Sciórre.

Scioglimento, ἀρ. διάλυσις, λύσιμον.

Scioltaménte, ἑτοίμως, ἐλευθέρως, ἐπιτηδείως!

Scioltézza, θ. εὐκινησία, ἐλαφρότης, ἐπιδεξιότης.

Sciólto, ἀρ. (παρὰ τοῦ Sciórre) ἐκλελυμμένος· ἔτι, ἐλεύθερος, ἐλαφρὸς, ἐπιδέξιος, εὐκίνητος.

Sciólvere, μετ. ἰδὲ Asciólvere.

Scionáta, θ. καὶ Sciône, ἀρ. ἐκνεφίας, ὁ σφοδρὸς, ὁ ἐκ νεφῶν ἄνεμος, τυφῶν, ἡ τοῦ ἀνέμου σφοδρὰ πνοὴ, ἀνεμοστρόφυλλος.

Scioperáre, (sciópero) χασομερῶ, σηκώνω τινὰ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του, κάμνωντάς τον νὰ χάνῃ τὸν καιρόν· ἔτι, Scioperársi, (mi sciópero) ἀφίνω τὸ ἔργον μου, στέκω ἀργός.

Scioperáto, ἀρ. ἀργὸς, ἀκαμάτης, ἄνεργος.

Scioperío, ἀρ. καὶ Scioperatággine, Scioperatézza, Scioperággine, θ. σχολὴ, ἀμέλεια, ἀργία, ἀκαματοσύνη.

Scioperóne, ἀρ. ἀργός· ἔτι, οὐτιδανὸς, ἢ ἀκαμάτης.

Sciorináre i pánni all'ária, ἐξαπλώνειν τὰ ῥοῦχα εἰς τὸν ἀέρα· ἔτι, mi sciorino, ἀναπαύομαι, ἀερίζομαι, λαμβάνω ἄνεσιν· ἔτι, Sciorino, κτυπῶ, δέρνω δυνατά· ἔτι, ἐκφέρω, φανερώνω.

Sciórre, καὶ Sciógliere, (sciólgo, ἢ scióglio, ἐνεστ. Sciólsi, scioglié́sti, κτλ'. παρακ. Sciólto, μετοχή.) λύω [illegible]

Scipáre, (scípo) διασκεδάζω, ἀφανίζω, φθείρω· ἔτι, ὠμοτοκῶ· ἰδὲ Abortáre.

Scipazióne, θηλ. διασκο-

δασις, διασκόρπισις, ἀσωτεία.

Scipidézza, καὶ Scipitézza, θ. ἀηδία, ἀνοστία, καὶ ἀγνωσία, μωρία.

Scipidíre, (isco) γίνομαι ἀνόητος, ἢ ἄνοστος.

Scípido, ἢ Scipíto, ἀρσεν. ἄνοστος· ἔτι, ἀνόητος, ἀναίσθητος, ἄγνωστος.

Scipíre, ἰδὲ Scipidíre.

Sciròcco, ἀρ. νότος, ἄνεμος.

Sciròppo, ἀρ. τὸ σιρόπι.

Scírro, ἀρ. σκίῤῥος, πρίσμα σκληρὸν, ὁποῦ δὲν φέρει πόνον.

Scísma, ἀρ. καὶ θ. σχίσμα.

Scismático, ἀρ. σχισματικός.

Sciugáre, (sciúgo) ξηραίνω, στεγνώνω.

Sciugatójo, ἀρ. χειρομάντιλον.

Sciupáre, ἰδὲ Scipáre.

Sclamáre, (sclámo) φωνάζω ἀπὸ πόνον, ἢ ἀπὸ θυμόν.

Sclamazióne, θ. ἐκφώνησις.

Scoccáre, (scócco) τινάζω, ἀναπηδῶ, ῥίπτω, σύρνω.

Scócco, ἀρσεν. ἀνάπαλσις, τίναξις.

Scodáto, ἀρ. χωρὶς οὐράν.

Scodélla, θ. πινακίσκος, γαβάθι, ἢ κιασές.

Scóglia, θηλ. σκῦλον, τὸ δέρμα, τὸ ὁποῖον ἀποῤῥίπτει κατ᾽ ἔτος ὁ ὄφις.

Scóglio, ἀρσεν. σκόπελος.

Scoglióso, ἀρ. σκοπελώδης.

Scojáre, (scújo) ἐκδέρω, γδέρνω.

Scolagióne, θ. ἰδὲ Scolazióne.

Scolaménto, ἀρ. ῥεῦσις, σταλαγμός.

Scoláre, καὶ Scolájo, ἀρ. μαθητής.

Scoláre, (scólo) σταλάζω, διηθῶ, στραγγίζω.

Scolástico, ἀρ. σχολαστικός.

Scolatívo, ἀρ. διηθητικὸς, στραγγιστικός.

Scoláto, ἀρ. στραγγισμένος.

Scolatójo, ἀρ. νεροχύτης.

Scolatúra, θ. ἡ διηθηθεῖσα, στραγγισμένη ὕλη.

Scolazióne, ἢ Scolagióne, θ. γονόῤῥοια, ῥεῦσις ἀκούσιος τοῦ σπέρματος.

Scoliáste, ἀρ. σχολιαστής.

Scollacciáto, ἀρ. ὁ ἔχων γυμνὸν, ξεσκέπαστον τὸν λαιμόν.

Scolláre, (scóllo) ξεκολλῶ· ἐναντ. τοῦ Incolláre, καὶ τοῦ Accoláre.

Scólo, ἀρ. διήθησις, στράγγιξις.

Scoloráre, (scolóro) καὶ Scoloríre, (ísco) ξεχρωματίζω, χλωμιάζω. Scoloráto, ἢ ríto, ξεχρωματισμένος, χλωμός.

Scoloriménto, ἀρ. δύσχροια, ξεχρωματισμὸς, χλωμότης.

Scolpáre, (scúlpo) ἀπολογοῦμαι, διαφεντεύομαι.

Scolpíre, (ísco) γλύφω, χαράττω· ἔτι, προφέρω καλῶς τὰς λέξεις.

Scolpitaménte, δήλως, σαφῶς.

Scolpíto, ἀρσεν. γεγλυμμένος, γλυπτός.

Scolpitúra, θηλ. γλυφή.

Scólta, ἰδὲ Sentinélla.

Scomméssa, θ. στίχημα.

Scommésso, ἀρ. διεῤῥηγμένος, ξεκολλημένος.

Scomméttere, (métto) διαλύω, ξεκολλῶ, χαλῶ· ἔτι, βάνω στίχημα.

Scommuóvere, (scommuóvo, ἐνεστ. Scommóssi, παρακείμ.) ἀνακινῶ, ταράττω. Scommósso, μετ.

Scomodáre, καὶ Scommodáre, (scómodo) ἐνοχλῶ.

Scomodità, θηλ. βαρύτης, δυσχέρεια, πείραξις.

Scómodo, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ αὐτό. ἔτι, ζημία· καὶ ἐπιθ. ἀνάρμοστος.

Scompagnáre, (scompágno) ἀποζεύγνυμι, διαλύω, χωρίζω, ξεσυντροφιάζω. Scompagnáto, ξεσυντροφίαστος.

Scomparíre, (ísco) λέγεται ὅταν πρᾶγμα τι χάνῃ μέρος τῆς τιμῆς του, ἢ εὐμορφίας του, συγκρινόμενον μὲ ἄλλο. Scomparísco, ἐνεστ. Scomparíi, ísti, κτλ. παρακείμ. Scomparíto, μετοχή.

Scompartiménto, ἀρ. διαμερισμός.

Scompartíre, (scompárto) διανέμω, διαμοιράζω. Scompartíto, διαμοιρασμένος·

Scompigliaménto, ἀρ. ταραχὴ, σύγχυσις.

Scompigliáre, (scompíglio) ταράττω, συγχύζω, βάνω ἄνω κάτω.

Scompigliaménte, συγκεχυμένως.

Scompigliáto, ἀρ. συγκεχυμένος.

Scompíglio, ἀρ. ταραχὴ, σύγχυσις·

Scompigliúme, ἀρ. ποσότης διασκεδασμένων, καὶ συγκεχυμένων πραγμάτων.

Scompisciáre, κατουρῶ ἐπάνω εἴς τι· καὶ mi scompíscio, οὐρησείω, ἐπιθυμῶ νὰ κατουρήσω.

Scompórre, (scompóngo, ἐνεστ. scompósi, nésti,

κτλ'. παρακείμ. Scompósto, μετ.) ἀναλύω, ἀνασκευάζω, χαλῶ.

Scomposizióne, θηλ. ἐκτάραξις, σύγχυσις.

Scompósto, ἀρ. ἄτακτος, ἀσύνθετος, συγκεχυμένος.

Scomúnica, Scomunicazióne, θ. Scomunicaménto, ἀρ. ἀνάθεμα, ἀφορισμός.

Scomunicáre, (scomúnico) ἀναθεματίζω, ἀφορίζω. Scomunicáto, ἀφωρισμένος.

Scomunicatóre, ἀρ. ὁ ἀναθεματίζων, ὁ ἀφορίζων.

Sconcertaménto, ἀρ. ταραχή, σύγχυσις.

Sconcertáre, (sconcérto) ταράττω τὴν συμφωνίαν. Μεταφ. ἀνασκευάζω, χαλῶ, συγχύζω. Sconcertáto, συγκεχυμένος.

Sconcérto, ἀρ. σύγχυσις τῆς συμφωνίας, ἢ ἁρμονίας.

Sconcézza, θ. ἀναρμοστία.

Sconciaménte, ἀναρμόστως, ἀτάκτως· ἔτι, αἰσχρῶς, κακῶς, μὲ ἀτιμίαν.

Sconciáre, (scóncio) φθείρω, διαταράττω· ἔτι, δίδω κόπον, καὶ ἐνόχλησιν· ἔτι, sconciársi, (mi scóncio) ἀποῤῥίπτω τὸ βρέφος, τὸ ἔμβρυον· ἔτι, sconciársi un mémbro, ἐξαρθρῶ, στραγκουλίζω, ξετοπίζω ἓν μέλος.

Sconciatúra, θ. ἔκτρωμα, τὸ ἀποῤῥιμένον βρέφος.

Scóncio, καὶ Sconciaménto, ἀρ. οὐσιαστ. ζημία, βλάβη.

Scóncio, ἀρ. ἄκομψος, ἀνευτρέπιστος, καὶ ἀπαίσιος, ἀπρεπής, ἄτοπος, ἄτακτος, κακός, ἄσχημος ὑπέρμετρος, ἀπότομος, τραχύς, καὶ ἐξαρθρωμένος, στραγκουλιομένος.

Sconcordánza, θ. ἀσυμφωνία, ἀσυνταξία.

Sconcórdia, θ. διχόνοια, διαφορά. ἐναντ. τοῦ, Concordia.

Sconditο, ἀρ. ὁ μὴ ἀρτυμένος. Μεταφ. ἀναίσθητος, μωρός.

Sconfessáre, (sconfésso) ἀρνοῦμαι.

Sconficcáre, (sconfícco) ξεκαρφώνω. Sconficcáto, ξεκαρφωμένος.

Sconfidánza, θ. ἀπιστία, δυσπιστία.

Sconfidáre, (sconfído) ἴδε Diffidáre.

Sconfiggere, (sconfiggo, ἐνεστ. Sconfissi, gésti, κτλ'. παρακείμ.) νικῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν πόλεμον. Sconfitto, νικημένος.

Sconfiggiménto, ἀρ. καὶ Sconfitta, θηλ. ἧττα, ἡ συμφορὰ τοῦ νικηθέντος.

Sconfóndere, (sconfóndo) συγχύζω μὲ βίαν, βάνω εἰς μεγάλην ἀταξίαν. Sconfúsi, παρακ.

Sconfortaménto, ἀρ. ἀποτροπή, ἀντίσκοψις.

Sconfortáre, (sconfórto) ἀποτρέπω, μεταπείθω εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην. Sconfortársi, καταπλήττομαι.

Sconfórto, ἀρ. λύπη.

Scongiugniménto, ἀρ. διάζευξις, διαχώρησις.

Scongiuráre, (scongiúro) ἐξορκίζω.

Scongiuratóre, ἀρ. ἐξορκιστής.

Scongiurazióne, θ. καὶ Scongiúro, ἀρ. ἐξορκισμός.

Sconnésso, ἀρ. διεχής, ἀνάρμοστος, ὁ μὴ ἔχων συνάφειαν, συναρμογήν.

Sconocchiáre, (sconócchio) τελειώνω γνέθοντας τὸ εἰς τὴν ἠλακάτην τεταγμένον.

Sconocénte, κοιν. ἀγνώμων, ἀχάριστος· ἔτι, ἀπαίδευτος, ἀπάνθρωπος, δυσγενής, ἄσημος.

Sconoscénza, θ. ἀγνωμοσύνη, ἀχαριστία.

Sconóscere, (sconósco) ἀγνωμονῶ, εἶμαι ἀχάριστος.

Sconosciménto, ἀρ. ἀχαριστία.

Sconosciutaménte, ἀγνώστως, ἀγνώριστα, κρυφά.

Sconosciúto, ἀγνώριστος· ἔτι, ἄσημος, σκοτεινός.

Sconquassáre, (sconquásso) τινάζω, ἀφανίζω, ἀντισκόπτω. Sconquassáto, ἀφανισμένος.

Sconquásso, ἀρ. σεισμός, ἀφανισμός.

Sconsentiménto, ἀρ. διαφωνία.

Sconsentíre, (sconsénto) διαφέρω, οὐ συμφωνῶ, δὲν στέργω.

Sconsideránza, Sconsiderazióne, καὶ Sconsideratézza, θ. ἀβλεψία, ἀβουλία, ἀστοχασία.

Sconsideráto, ἀρσεν. ἄσκεπτος.

Sconsigliataménte, ἀβούλως, ἀσυμβούλευτα, ἀστόχαστα.

Sconsigliatézza, ἴδε Sconsideránza.

Sconsigliáre, (sconsíglio) ἴδε Sconfortáre.

Sconsigliáto, ἀρ. ἄβουλος, ἄμοιρος συμβουλῆς, ἀστόχαστος, ἀπρονόητος.

Sconsoláre, (sconsólo) προξενῶ λύπην, πικραίνω. Sconsoláto, λυπημένος, ταλαίπωρος.

Sconsolazióne, ϑ. καὶ Sconsolaménto, ἀρ. λύπη..

Scontáre, (scónto) πληρώνω τὸ χρέος, ἢ κατεβάζω ἀπὸ τὸ χρέος.

Scontentaménto, ἀρ. ἀνία, δυσαρέστησις.

Scontentáre, λυπῶ, κακοευχαριστῶ, φέρω λύπην. Καί, Scontentársi, (mi scontento) δὲν εὐχαριστοῦμαι, λυποῦμαι.

Scontentézza, ϑ. καὶ Scontento, ἀρ. λύπη.

Scontento, ἀρ. λυπημένος, κακοευχαριστημένος. Scontentíssimo, ὑπερϑ.

Scónto, ἀρ. μείωσις, συγκατάβασις χρέους, τὴν ὁποίαν ποιεῖ ὁ δανειστὴς πρὸς τὸν χρεώστην, διὰ νὰ τοῦ πληρώσῃ προτήτερα, ἤγουν πρὶν τοῦ διωρισμένου καιροῦ, τὸ χρέος, ἢ διὰ ἄλλην αἰτίαν.

Scontórcere, (scontórco) ἐνεστ. scontórsi, césti, κτλ. παρακ. scontórto, μετοχή.) συστρέφω. Scontórcersi, (mi scontórco) καταστρέφω, διαστρέφω τὰ μέλημου, ἢ διὰ τὸν πόνον, ὁποῦ αἰσθάνομαι, ἢ διατὶ βλέπω, ἢ ἔχω νὰ κάμω πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ ἀρέσει.

Scontorciménto, ἀρ. διαστροφή.

Scontórto, ἀρ. διάστροφος.

Scontrafátto, ἀρ. ἄσχημος.

Scontraménto, ἀρ. ἀπάντησις.

Scontráre, (scóntro) ἀπαντῶ. ἔτι, ἐξετάζω τὸν λογαριασμόν.

Scóntro, ἀρ. ἀπάντησις. ἔτι, δεῖγμα, σημεῖον. ἔτι, ἀνταγωνιστής, ἐχθρός.

Sconturbáre, (sconturbo) συγχύζω, ἐνοχλῶ.

Sconvenévole, κοιν. ἀπρεπής.

Sconvenevolézza, ϑ. ἀπρέπεια, ἀπαίσιον, ἀπρεπὲς πρᾶγμα.

Sconvenevolménte, καὶ Sconvenienteménte, ἀπρεπῶς.

Sconveniénte, κοιν. ἀπαίσιος, ἀπρεπής.

Sconveniénza, καὶ Sconvenénza, ϑ. ἀπρέπεια.

Sconveníre, sconviéne, οὐ πρέπει. Sconvenúto, μετ.

Sconvólgere, (sconvólgo, ἐνεστ. sconvólsi, gésti, παρακ. sconvólto, μετ.) καταστρέφω, ἀναποδογυρίζω, βάνω ἄνω κάτω.

Sconvogliménto, ἀρ. σύγχυσις, ϑόρυβος, ταραχή.

Sconvólto, ἀρ. κατεστραμμένος, καὶ ἐξηρϑρωμένος, στραγκουλισμένος.

Scópa, ϑ. σάρωϑρον, σκοῦπα.

Scopáre, (scópo) δέρνω μὲ τὸ σάρωϑρον· ἔτι, σαίρω, σαρώνω, σκουπίζω· ἔτι, δέρνω, ἁπλῶς.

Scopatóre, ἀδ. ὁ σαίρων, ὅποιος σκουπίζει.

Scopatúra, ϑ. ξυλοσκοπία, δαρμός· ἔτι, δημόσιος ἔλεγχος, ὀνειδισμός.

Scoperchiáre, (scopérchio) εὐγάνω τὸ σκέπασμα, il copérchio.

Scopérta, καὶ Scovérta, ϑ. ἀποκάλυψις, ξεσκέπασις.

Scopertaménte, ἢ Allo scopérto, ἢ Alla scopérta, φανερῶς, φανερᾶ.

Scopérto, ἢ Scovérto, ἀρ. ἀσκέπαστος, ξεσκεπασμένος, καὶ ἀνοικτός, πρόδηλος, φανερός.

Scopétta, ϑηλ. σαρώϑριον, σκουπίτζα.

Scópo, ἀρ. σκοπός.

Scoppiaménto, ἀρ. κροῦσμα, κτύπος, σπάσιμον.

Scoppiáre, (scóppio) διαῤῥήγνυμαι, ῥαΐζομαι σκάζω μὲ κτύπον.

Scoppiáta, ϑ. καὶ κοινότερον, Scoppiettáto, ϑ. ψόφος, κροῦσις, κτύπος· ἔτι, τουφεκία.

Scoppiáto, ἀρ. διαῤῥηχϑεὶς παρὰ τοῦ, Scoppiáre.

Scoppiatúra, ϑηλ. ῥῆξις, ῥαΐσις, σπάσιμον.

Scoppiettáre, (scoppiétto) ψοφῶ, ποιῶ κτύπον. λέγεται κυρίως ἐπὶ τοῦ κτύπου τῶν εἰς τὴν φωτίαν, καιομένων ξύλων.

Scoppiettáta, ἴδε Scoppiáta.

Scoppiétto, ἀρ. μικρὸς ψόφος, κτύπος· ἔτι, τουφέκι.

Scóppio, ἀρ. ψόφος, κροῦσμα, κτύπος.

Scopriménto, ἀρ. εὕρημα, ξεσκέπασις.

Scopríre, καὶ Scovríre, (scópro, ἢ scóvro, ἐνεστ. scoprii, ἢ scopérsi, παρακείμ. scopérto, μετοχή.) ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φανερώνω.

Scopritóre, ἀρ. ὁ ἀποκαλύπτων, ξεσκεπαστής.

Scopritúra, ϑ. ἀποκάλυψις, ξεσκέπασις.

Scoraggiáre, (scorággio) σηκώνω τὸ ϑάῤῥος, ξεκαρδιώνω. Scoraggiársi,

καταπλήττομαι, χάνω τὸ θάῤῥος. Scoraggiáto, μετ. καὶ Scoráto, παρὰ τὸ Scoráre, ταυτοσήμαντον.

Scorbiáre, (scórbio) μολύνω τὸ χαρτὶ μὲ τὴν μελάνην.

Scórbio, ἀρ. σπῖλος μελάνης εἰς τὸ χαρτίον. (μουτζοῦρα.)

Scorbúto, ἀρ. σκορβοῦτον, εἶδος νόσου· καὶ Scorbútico, ἀρ. σκορβουτικός.

Scorcáre, (scórco) ἐγείρομαι, σηκόνομαι ἀπὸ τὸ κραβάτι. ἐναντ. τοῦ Corcáre.

Scorciaménto, ἐλάττωσις, σμίκρυμα.

Scorciáre, (scórcio) σμικρύνω. Scorciáto, σμικρυμένος.

Scorciatója, θ. ἡ συντομωτέρα ὁδὸς, στράτα.

Scórcio, ἀρ. τέλος, ὡς τὸ Scórcio del giórno, τὸ τέλος τῆς ἡμέρας· ἔτι, θέσις παράξενος, ἀλλόκοτος. Vedére in iscórcio: βλέπειν πλαγίως. ἐναντ. τοῦ Vedére in fáccia.

Scordaménto, ἀρ. λησμόνησις.

Scordánte, κοιν. ἀσύμφωνος.

Scordánza, θ. διαφωνία, ἀσυμφωνία.

Scordáre, (scórdo) ποιῶ ἀσύμφωνον· ἔτι, Scordársi, mi scórdo, λησμονῶ. Scordáto, ἀρ. λησμονισμένος· ἔτι, ἀσύμφωνος, διάφωνος.

Scordévole, κοιν. ἀμνήμων, ὁποῖος δὲν ἐνθυμεῖται, καὶ λησμονᾷ· ἔτι, διάφωνος, ἀσύμφωνος.

Scoréggia, θηλ. λωρίον.

Scoreggiáre, (éggio) δέρνω μὲ λωρίον· ἔτι, πέρδω, κλάνω.

Scoreggiáta, θ. σκυτάλης πληγὴ, κτύπημα λωρίου.

Scórgere, (scórgo, ἐνεστ. scórsi, gésti, κτλ. παρακείμ. scórto, μετοχή.) θεωρῶ, βλέπω, διακρίνω· ἔτι, ὁδηγῶ, δείχνω τὴν στράταν. Fársi scórgere un ignoránte, un trísto, ec. κάμνω νὰ μὲ γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι ἀμαθῆ, κακὸν, κτλ. ἔτι, Fársi scórgere, ἁπλῶς σημαίνει τ.ό, κάμνω νὰ μὲ περιγελᾷ ὁ κόσμος.

Scorgitóre, ἀρσεν. θεατής· ἔτι, ὁδηγός.

Scória, θ. ἡ σκωρία τοῦ σιδήρου, καὶ ἄλλων μετάλλων, ἥτις κοινότερον λέγεται Rostícci, ἀρ.πληθυντ.

Scornáre, (scórno) συντρίβω, τζακίζω τὰ κέρατα. Μεταφ. ἀτιμάζω, ὑβρίζω.

Scornáto, ἀρ. ἀκέρατος· ἔτι, περιγελασμένος, ἀτιμασμένος.

Scórno, ἀρ. ὄνειδος, αἰσχύνη, ἀτιμία.

Scorpáre, (scórpo) γαστρίζω, γεμίζω καλὰ τὴν γαστέρα, τὴν κοιλίαν.

Scorpióne, καὶ Scórpio, ἄρσεν. σκορπιός.

Scorporáre, (scórporo) ἀφαιρῶ, χωρίζω ἐκ τοῦ σώματος, ἢ ἐκ τοῦ σωροῦ.

Scórporo, ἀρ. οὐσιαστ. ἀφαίρεσις ἐκ τοῦ σώματος, ἢ ἐκ τοῦ σωροῦ.

Scorrazzáre, (scorrázzo) τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διακεκομμένως, καὶ παιδιᾶς χάριν, ἤτοι διὰ παιγνίδι· ἔτι, λαφυραγωγῶ, κουρσεύω.

Scorrénte, κοιν. ῥέων, ὁποῦ ῥέει, τρέχει.

Scorrénza, θηλ. διάῤῥοια.

Scórrere, (scórro) διατρέχω, τρέχω, καταῤῥέω, τρέχω κάτω· ἔτι, ἐκπέρθω, κουρσεύω.

Scorrería, θ. καταδρομὴ, λεηλασία, κούρσευσις.

Scorrettaménte, ἐσφαλμένως, ἀδιόρθωτα.

Scorrétto, ἀρ. διεφθαρμένος, ἀνορθόγραφος, ἀδιόρθωτος.

Scorrévole, κοιν. ῥευστικός.

Scorrezióne, θ. σφάλμα, τὸ ἐσφαλμένον.

Scorridóre, ἀρ. κουρσευτής.

Scorriménto, ἀρ. ῥεῦσις, τρέξιμον.

Scórsa, θ. ῥεῦσις. Dáre una scórsa a un líbro, ἀναγινώσκω ταχέως ἓν βιβλίον.

Scórso, οὐσιαστ. ἀρ. ὀλίσθημα, παραδρομὴ, πέσιμον. Scórso di língua, ὀλίσθημα γλώσσης.

Scorsójo, ἀρ. ὁποῦ τρέχει. ὅθεν λέγομεν, Cáppio, ἢ nódo scorsójo, χαῦνον ἅμμα, δηλαδὴ δεσμὸς, ὁποῦ εὔκολα τρέχει, καὶ ὅσον τὸν τραβᾷ τις, τόσον περισσότερον σφίγγεται.

Scórta, θ. ὁδηγὸς, συνοδία, ἀκολουθία, συντροφία, καὶ φρουρά· ἔτι, τὸ ἐφόδιον, τὰ σιτία.

Scortaménte, φρονίμως, σοφῶς.

Scortáre, (scórto) διὰ τοῦ ο ψιλοῦ) συντέμνω, σμικρύνω. Scortáto, σμικρυμένος.

Scortáre, (διὰ τοῦ ο μεγά-

λου) ὁδηγῶ, ἐφοδιάζω, συντροφεύω πρὸς ἀσφάλειαν. Scortáto, διαφεντευμένος, συντροφιασμένος.

Scortecciáre, (scortéccio) λεπίζω, ξεφλουδίζω. Scortecciáto, ξεφλουδισμένος.

Scortése, κοιν. ἄγριος, ἄγροικος, ἀπαίδευτος, ἀπάνθρωπος.

Scortesemónte, ἀπαιδεύτως.

Scortesía, θ. ἀγροικία, ἀπανθρωπία, ἀπαιδευσία.

Scorticaménto, ἀρ. γδάρμα.

Scorticáre, (scórtico) γδέρνω. Scorticáto, γδαρμένος.

Scorticatívo, ἀρ. γδαρτικός.

Scorticatóre, ἀρ. γδάρτης.

Scorticatúra, θηλ. μικρὰ πληγή, ἕλκωσις, ξεγδαρματία.

Scorticazióne, θ. ἔκδαρσις.

Scórto, μετοχὴ παρὰ τοῦ Scórgere· ἔτι, πολυμήτης, φρόνιμος, πεφυλαγμένος.

Scórza, θ. φλοιός, φλοῦδα.

Scorzáre, (scórzo) ξεφλουδίζω.

Scorzóne, ἀρ. εἶδος ὄφεως φαρμακερωτάτου· ἔτι, ἀμαθής, ἀπαίδευτος.

Scoscéndere, (scéndo) ἀποτέμνω, κόπτω, σχίζω. Scoscési, scoscendésti, κτλ'. παρακείμ. Scoscéso, μετ.

Scoscendiménto, ἀρ. τὸ ἀποτέμνειν, καὶ τὸ σχισμένον πρᾶγμα, καὶ ὁ ἀπότομος τόπος.

Scoscéso, ἀρ. ἀπότομος, ἀποκεκομμένος, κρημνώδης.

Scosciáre, (scóscio) ἐξαρθρῶ τὰ ἰσχία, τὰ μηρία.

Scóssa, θ. τίναγμα. Λέγεται καὶ ἡ αἰφνίδιος καὶ σφοδρὰ βροχή.

Scósso, (παρὰ τοῦ Scuótere) ἐκτετιναγμένος.

Scostáre, ἀποκινῶ, ξεμακρύνω. Scostársi, (mi scósto) ἀναχωρῶ. Scostáto, ἀναχωρήσας, ἀπομακρυμένος.

Scostumatamónte, ἀπρεπῶς, ἀτάκτως.

Scostumatézza, θ. κακοήθεια, ἀπαιδευσία.

Scostumáto, ἀρ. ἀδιάγωγος, κακοήθης, κακότροπος, ἀπαίδευτος.

Scostúme, ἀρ. κακὸν ἦθος.

Scotennáre, (scoténno) γδέρνω. Scotennáto, γδαρμένος.

Scotiménto, ἀρ. τίναγμα, σεισμός.

Scotitóre, ἀρ. τινάκτωρ, τινακτής.

Scótola, θ. ὄργανον ξύλινον, ἢ σιδηροῦν ὡσὰν μαχαῖρι, μὲ τὸ ὁποῖον τινάζεται καὶ κτυπᾶται τὸ μαλὶ, πρὶν κτενισθῇ· κόπανος.

Scotoláre, (scótolo) ἐκτινάσσω, τινάζω, κτυπῶ τὸ μαλὶ μὲ τὸν κόπανον.

Scotomía, θηλ. σκότωμα, σκοτοῦρα.

Scottáre, (scótto) ἐπικαίω, καίω ἐξ ἐπιπολῆς, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Scottáto, ὑποκεκαυμένος.

Scottatúra, θηλ. περίκαυσις, καὶ τὸ περικεκαυμένον μέρος.

Scótto, ἀρ. τὸ γεῦμα, ἢ δεῖπνον, ὁποῦ τρώγεται εἰς τὰς ταβέρνας, καὶ ἡ δι' αὐτὸ πληρωμή.

Scováre, (scóvo) ἐξάγω ἐκβάλλω ἐκ τῆς κοίτης, ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ λέγεται ἐπὶ θηρίων.

Scoverchiáre, ἴδε Scoperchiáre, κτλ'.

Scozzonáre, (scozzóno) δαμάζω, παιδεύω τὰ ἄλογα, i caválli. Μεταφ. παιδεύω.

Scozzonáto, ἀρ. καταδαμασμένος. Μεταφ. πεπαιδευμένος, φρόνιμος, πανοῦργος.

Scránna, θηλ. σκαμνίον.

Scredénte, κοιν. ἀπειθής, ὁποῦ δὲν πείθεται, δὲν πιστεύει.

Scrédere, (scrédo) ἀπιστῶ, δὲν πιστεύω πλέον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπίστευσα μίαν φοράν.

Screditáre, (scrédito) διασύρω τινά, βλάπτω τὴν φήμην του. Screditáto, ἀρσεν. βεβλαμμένος εἰς τὴν φήμην.

Scrédito, ἀρ. κακὴ φήμη, κακὸν ὄνομα.

Screménto, ἀρ. περίττωμα.

Screpoláre, (scrépolo) σχίζομαι, ἀνοίγομαι.

Screpolatúra, θ. καὶ Scrépolo, ἀρσεν. σχίζα.

Scréscere, (scrésco) μειοῦμαι, ὀλιγοστεύομαι. ἐναντίον τοῦ, Créscere.

Screziáto, καὶ Scriziáto, μετ. πολύχρους, πολυχρώματος.

Scrézio, ἀρ. ἔρις, ἀσυμφωνία, φιλονεικία· ἔτι, ποικιλότης χρωμάτων.

Scriáto, καὶ Screáto, ἀρ. ἰσχνός, λεπτός, ἀδύνατος.

Scríba, ἀρ. γραφεύς, γραμματεύς. Λατ.

Scricchioláre, (scrícchio-

lo) λέγεται διὰ κάθε πρᾶγμα στερεὸν, καὶ σκληρὸν, τὸ ὁποῖον τρίζει, καὶ κάμνει ταραχὴν ὅταν βιάζεται, ἢ τζακίζεται. **Kai**, **Scricchioláta**, Θ. αὐτὴ ἡ ταραχή. (Οἱ Βενετ. λέγουσι, **Scricoláre**, καὶ **Scricolaménto**.)

Scríccio, καὶ **Scrícciolo**, ἀρ. τροχίλος, στρουθὸς, τρωγλοδύτης, πουλάκι.

Scrígno, ἀρ. τὸ κύρτωμα, ἡ καμποῦρα· ἔτι, κιβώτιον.

Scrignúto, ἀρσεν. κυρτὸς, καμπούρης.

Scríma, ἰδὲ Schérma.

Scrináre, (scríno) λύω τοὺς πλοκάμους.

Scrináto, ἀρ. ὁ ἔχων ἐκλελυμένους τοὺς πλοκάμους, τὰ μαλλία.

Scrítta, Θ. καὶ **Scrítto**, οὐσιαστ. ἀρ. γράμμα, ὁμολογία.

Scrítto, μετ. γεγραμμένος.

Scrittójo, ἀρ. τόπος εἰς τὰ ὀσπήτια πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀναγινώσκειν, καὶ γράφειν. (Εἰς τὴν Βενετ. λέγεται Mezzà.)

Scrittóre, ἀρ. συγγραφεὺς, γραφεύς.

Scrittúra, Θηλ. γράμμα, γραφή. **Scrittúra**, κατ' ἐξοχὴν, (per eccellénza) ἡ Ἁγία Γραφή.

Scritturále, καὶ **Scriváno**, ἀρσεν. γραφεύς.

Scritturále, ἐπίθ. κοιν. γραφικὸς. οὐσιαστ. δὲ, εἰδήμων εἰς τὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Scrivénte, κοιν. ὁ γράφων, ὁποῖος γράφει.

Scrívere, (scrívo, ἐνεστώς. Scríssi, scrivésti, scrísse, κτλ'. παρακείμ. Scrítto, μετοχή.) γράφω.

Scroccáre, (scrócco) τρίφομαι, τρώγω, καὶ πίνω μὲ ἔξοδα ἄλλων, παρασιτῶ, εἶμαι παράσιτος, parassíto.

Scroccatóre, καὶ **Scroccóne**, ἀρσεν. παράσιτος.

Scrócchio, ἀρ. εἶδος τόκου, τὸ ὁποῖον γίνεται ὅταν τις δίδῃ, ἢ λαμβάνῃ πρᾶγμα μὲ ἀπρεπὲς καὶ μέγα διάφορον, καὶ ζημίαν τοῦ ἄλλου.

Scrófa, Θηλ. σκρόφα.

Scrófola, Θ. τὸ χοιραδῶδες φῦμα, χελωνάκι.

Scrollaménto, ἀρ. τίναγμα.

Scrolláre, (scróllo) τινάσσω, τινάζω.

Scróllo, ἀρσεν. τίναγμα.

Scrópolo, ἀρ. τὸ κδ'. μέρος τῆς οὐγγίας.

Scrosciáre, (scróscio) κρίζω, τρωγανίζω. Λέγεται διὰ τὸν ἦχον, ὅστις εὐγαίνει ἀπὸ τὸ νοπὸν ψωμὶ, ἢ ἀπὸ ἄλλο τι πρᾶγμα ξηρὸν ὅταν μασσᾶται. καὶ διὰ τὸ νερὸν ὅταν βράζῃ καθ' ὑπερβολήν.

Scróscio, ἀρ. ἡ ταραχὴ, ὁποῦ κάμνει τὸ νερὸν ὅταν βράζῃ, καὶ ἡ σφοδρὰ βροχή· ἔτι, **Scróscio di rísa**, καγχασμὸς, ἄμετρος, καὶ ἄτακτος γέλως.

Scrostáre, (scrósto) ἀπολεπίζω, εὐγάνω τὴν φλοῦδαν, la crósta.

Scróto, ἀρ. ὄσχεον, τὸν δέρμα τῶν ὀρχιδίων, la bórsa de' testícoli.

Scrunáre, (scrúno) συντρίβω, τζακίζω τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, la crúna. ὅθεν· ágo scrunáto, βελόνη ἔχουσα τζακισμένην τὴν τρύπαν.

Scrupoleggiáre, (éggio) εἶμαι ὑπερακριβὴς, καὶ δεισιδαίμων.

Scrúpolo, ἀρ. γραμμάριον. ἰδὲ Scrúpolo· ἔτι, ἀπορία, ὑπερακρίβεια συγχύζουσα τὸν νοῦν, καὶ λέγεται μάλιστα ἐπὶ συνειδήσεως δεισιδαιμονία.

Scrupolosaménte, ὑπερακριβῶς.

Scrupolositá, Θηλ. ὑπερακρίβεια.

Scrupolóso, ἀρ. ὑπερακριβὴς, περίεργος, δεισιδαίμων.

Scrutábile, κοιν. ὁποῦ δύναται νὰ ζητηθῇ, νὰ ἐρευνηθῇ. Λατ.

Scrutatóre, ἀρ. ἐξεταστὴς, ἐρευνητής.

Scrutináre, (scrútino) ἐξετάζω. ἰδὲ καὶ Squittináre.

Scrutinatóre, ἀρ. ἐξεταστής.

Scrutínio, καὶ **Scruttíno** ἀρ. ἐξέτασις· ἰδὲ καὶ Squittínio.

Scucíre, (scúcio) ἀποράπτω, ξεράπτω, ξεπαραλύω.

Scucíto, ἀρ. ξεπαραλυμένος.

Scudiére, ἀρ. ὁπλοφόρος. ἔτι, εὐγενὴς ὑποκείμενον, ὁποῦ ὑπηρετεῖ τοὺς ἡγεμόνας, καὶ μεγάλους αὐθέντας· ἔτι, δοῦλος, ἁπλῶς.

Scudisciáre, (íscio) ῥαβδίζω.

Scudíscio, ἀρ. ῥάβδος, βέργα.

Scúdo, ἀρ. ἀσπὶς, σκουτάριον, στρατιωτικὸν ὅπλον. Μεταφ. ὑπεράσπισις, διαφέντευσις· ἔτι, τὸ σκοῦδον, μονέδα.

Scúffia, ϑ. ἰδὲ Cúffia.

Scuffiáre, (scúffio) τρώγω ταχέως καὶ πολύ· χυδαϊκ.

Scuffína, ἀρ. ῥίνη, λίμα διὰ τὰ ξύλα· ὅϑεν.

Scuffináre, (scuffíno) ῥινίζω τὰ ξύλα.

Sculacciáre, (sculáccio) δέρνω, κτυπῶ τὰ ὀπίσϑια, τὸν κῶλον.

Sculacciáta, ϑηλ. καὶ Sculaccióne, ἀρ. κτύπημα, δαρμὸς εἰς τὰ ὀπίσϑια.

Scultáre, ἰδὲ Scolpíre.

Scúlto, ἰδὲ Scolpíto.

Scultóre, ἀρσεν. γλύπτης.

Scultório, ἀρσεν. γλυφικός.

Scultúra, ϑηλ. γλυφή.

Scuóla, ϑηλ. διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον· ἔτι, φατρία, πνευματικὴ συντροφία.

Scuótere, (scuóto, ἐνεστ. scóssi, scuotésti. κτλ'. παρακείμ. Scósso, μετοχή)· σείω, τινάζω. Scuótersi, mi scuóto, διαταράττομαι, ξηπάζομαι.

Scuotiménto, ἀρ. τιναγμός.

Scuráre, ἰδὲ Oscuráre, κτλ'.

Scúre, καὶ Scúra, ϑ. πέλεκυς, τὸ τζεκούριον.

Scuriáda, καὶ Scuriáta, ϑ. τὸ φραγγέλλιον, τὸ λωρίον, μὲ τὸ ὁποῖον δέρνονται τὰ ἄλογα. (Οἱ Βενετ. λέγουσι, Scuriáda, τὴν φραγγέλλωσιν, καὶ Scúria, τὸ φραγγέλλιον.)

Scurisciáre, ἰδὲ Scudisciáre, κτλ'.

Scurità, ϑηλ. σκότος.

Scúro, ἀρ. σκιερός, σκοτεινός. Λαμβ. καὶ ὡς οὐσιαστ.

Scurrilità, ϑ. βωμολοχία, φλυαρία.

Scúsa, Scusazióne, ϑηλ. Scusaménto, ἀρσεν. ἀπολογία, πρόφασις.

Scusábile, κοιν. συγγνωστός, ἄξιος συγχωρήσεως.

Scusáre, δικαιολογῶ. Scusársi, mi scúso, προφασίζομαι, δικαιολογοῦμαι. Scusáto, μετ.

Scusatóre, ἀρ. ἀπολογιστής.

Scuscíre, (scúscio) ἰδὲ Scucíre.

Scússo, ἀρ. φροῦδος, ὅποιος εἶναι ἐστερημένος ἀπὸ κάϑε πρᾶγμα. Scussíssimo, ὑπερϑ.

Sdáre, (sdo) γίνομαι ῥάϑυμος, ὀκνός· ἐναντ. τοῦ Addáre. Sdáto, μετ.

Sdebitársi, (mi sdébito) πληρώνω τὰ χρέη μου, ἐλευϑερώνομαι ἀπὸ τὰ χρέη μου.

Sdegnaménto, ἀρ. ὀργή.

Sdegnáre, δυσχεραίνομαι. καταφρονῶ, ἀποστρέφομαι. Sdegnársi, (mi sdégno) ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι. Sdegnáto, ἀγανακτησμένος, ὠργισμένος.

Sdégno, ἀρ. ὀργή. Préndere, avére, ἢ tenére a sdégno, ἀποστρέφομαι, δυσχεραίνομαι.

Sdegnosaménte, μὲ ἀγανάκτησιν, μὲ ὀργήν.

Sdegnosità, καὶ Sdegnosúggine, ϑ. ὀργή, ἀγανάκτησις.

Sdegnóso, ἀρσεν. ὀργίλος, ϑυμώδης. Sdegnosétto, ὑποκορ.

Sdentáto, ἀρσεν. νωδός, ὁ χωρὶς ὀδόντας. Vécchio sdentáto, νωδογέρων, γέρων χωρὶς ὀδόντια.

Sdicévole, κοιν. ἀπρεπής.

Sdilacciáre, ἰδὲ Dilacciáre.

Sdilinquiménto, ἀρ. ὀλιγοϑυμία.

Sdilinquíre, (ísco) γίνομαι μαλακός, ἢ παραπολὺ ὑγρός. Τροπ. γίνομαι εὐήϑης, ἀναίσϑητος· ἔτι, ὀλιγοϑυμῶ.

Sdimenticáre, κτλ'. ἰδὲ Dimenticáre, κτλ'.

Sdoganáre, (sdogáno) εὐγάζω, ἐλευϑερώνω ἀπὸ τὸ τελώνιον, κουμέρκιον.

Sdolcináto, ἀρσεν. γλυκύς, ἀλλὰ χωρὶς δύναμιν· ὡς τὸ, Víno sdolcináto.

Sdoppiáre, (sdóppio) ξεδιπλώνω.

Sdormentáre, (sdorménto) ἐξυπνῶ.

Sdossáre, (sdósso) κουφίζω, ἐλαφρύνω. ἐναντίον τοῦ, Addossáre.

Sdottoráre, (sdottóro) στερῶ τινὰ τῆς ἀξίας τοῦ διδασκάλου. ἐναντίον τοῦ Dottoráre.

Sdrajársi, (mi sdrájo) ἐξαπλώνομαι. Sdrajáto sull' érba, ἐξαπλωμένος ἐπάνω εἰς τὸ χορτάρι.

Sdrucciolaménto, ἀρ. ὀλίσϑημα, γλύστρημα.

Sdrucciolàre, (sdrúcciolo) ὀλισϑαίνω, γλυστρῶ.

Sdrucciolénte, ἢ κοινότ. lánte, κοιν. καὶ Sdrucciolévole, ἢ Sdrúcciolo, Sdrucciolóso, ἀρσεν. ὀλισϑηρός, γλυστερός.

Sdrúcclo, ἀρ. ξέσχισμα· ἔτι, ἄνοιγμα, τρύπα, χαραγματία.

Sdrucíre, καὶ Sdruscíre. (sdrúcio) κυρίως τὸ, Scucíre, ἰδὲ τοῦτο· ἔτι, διασχίζω, σχίζω.

Sdrucíto, καὶ Sdruscíto,

ἀρ. ἀποῤῥαφεὶς· ἰδὲ καὶ Scucíto, εἰς τὸ Scucíre. Ἔτι, σχισμένος, κατασχισμένος.

Se, εἰ, ἂν, ἀνίσως, οὕτως ἀγκαλὰ, ἐπειδή.

Se, (ἀντωνυμ.) οὗ, οἷ, ἕ. ἑαυτοῦ, ῆς· ἑαυτῷ, ῇ. κτλ. ἰδὲ Γραμμ. Ἰταλ.

Se béne, ἢ Sebbéne, καίπερ, ἀγκαλά.

Sécca, Ͽ. ξέρα τῆς θαλάσσης.

Seccábile, κοιν. ξηραντικὸς, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ξηρανθῇ.

Seccággine, Ͽ. ξηρότης. Μεταφ. ἐνόχλησις.

Seccagginóso, ἀρ. ἐπιθ. τῶν δένδρων, ὅταν ἔχωσι κλάδους ξηρούς.

Seccágna, Ͽ. ἰδὲ Secca.

Seccaménte, ξηρῶς.

Seccaménto, ἀρ. ξηρασία, ξηρότης.

Seccáre, (sécco) ξηραίνω· ἔτι, παρενοχλῶ. Seccáto, ἐξηραμμένος.

Seccatívo, ἀρ. ξηραντικός.

Seccatríce, Ͽ. Μεταφ. λάλος, φλύαρος γυνή· καὶ Seccatóre, ἀρ. Λέξ. τῆς συνηθείας.

Seccheríá, Ͽ. φλυαρία.

Seccheríccio, ἢ Secchereccio, ἀρσεν. ἡμίξηρος, σχεδὸν ξηρός.

Secchézza, Ͽ. ξηρασία.

Sécchia, θηλ. ὑδρία.

Sécchio, ἀρσεν. σταμνίον.

Sécco, οὐσιαστ. ἀρ. ξηρασία· καὶ ἐπιθ. ξηρός. Secchíssimo, ὑπερθ.

Seccomóro, ἀρ. συκόμορον, δένδρον.

Secóre, ἀρσεν. ξηρότης.

Seccúme, ἀρ. πᾶν τὸ ξηρὸν τὸ ἐπὶ τῶν δένδρων, καὶ φυτῶν. Seccúmi, πληθυντ. λέγονται τὰ ὀπωρικὰ, ἅ τινα ξηραίνονται, ὡς τὰ σύκα, τὰ σταφύλια, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Secénto, καὶ Seicénto, κοιν. ἑξακόσιοι.

Secésso, ἀρσεν. παράμερος τόπος. Λατ. ἰδὲ Recésso. ἔτι, Evacuáre, ἢ ributtáre per secésso: τὸ ἀποπατεῖν, χέζειν.

Séco, δηλαδὴ Con se, μεθ' ἑαυτοῦ.

Secoláre, κοιν. κοσμικὸς· καὶ ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.

Secolarescaménte, κοσμικῶς.

Secolarésco, ἐπιθ. ἀρσεν. κοσμικός.

Sécolo, ἀρ. αἰὼν, κυρίως τὸ διάστημα ἑκατὸν χρόνων· ἔτι, αἰὼν, ὁ κόσμος, ὁ παρὼν βίος. Secolétto, ὑποκορ.

Secónda, καὶ Secondína, οὐσιαστ. Ͽ. τὰ δεύτερα, τὸ δευτερεῖον, δηλαδὴ ἡ μεμβράνα, τὸ χόριον, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται τὸ ἔμβρυον εἰς τὴν μήτραν.

Secónda, ὡς τὸ, andáre a secónda del fiúme, κατὰ ῥοῦν πλέειν, ἤγουν κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Andáre a secónda d' alcúno, χαρίζεσθαί τινι, ἀκολουθῶ, κάμνω τὴν ὄρεξίν τινος.

Secondaménte, δευτέρως.

Secondáre, (secóndo) συνακολουθῶ. Μεταφ. ὑπηρετῶ, συνεργῶ, βοηθῶ.

Secondariaménte, δευτέρως, τὸ δεύτερον.

Secondário, ἀρ. δευτεραῖος.

Secondína, ἰδὲ Secónda, οὐσιαστ.

Secóndo, ἀρ. δεύτερος· καὶ ἐπίῤῥ. δευτέρως.

Secóndo, (πρόθ.) κατά.

Secondoché, ὡσανεὶ, ὡσὰν, καθὼς ὅπου.

Secondogénito, ἀρ. δευτερότοκος, δευτερογέννητος.

Secretaménte, κρυφίως.

Secretário, ἰδὲ Segretário.

Secréto, καὶ Segréto, οὐσιαστ. τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυστηκόν· καὶ ἐπιθ. κρυφός.

Secúro, Ͽ. ἰδὲ Scúre.

Securità, Secúro, κτλ. ἰδὲ Sicurtà, κτλ.

Sédano, ἀρσεν. τὸ σέλινον, χόρτον.

Sedáre, (sédo) παύω, ἡσυχάζω· Sedáto, ἥσυχος. Λατ.

Sedataménte, ἡσύχως. Λατ.

Séde, θηλ. καθέδρα.

Sedentário, ἐπιθ. ἀρ. καθιστικὸς, ὡς τὸ, Vita sedentária, ἑδραία, ἤτοι καθιστικὴ ζωὴ, κυρίως ἡ ζωὴ τῶν σπουδαίων, καί τινων τεχνιτῶν, οἵ τινες κάθηνται πολύ.

Sedénte, κοιν. καθήμενος.

Sedére, (séggo, siédi, siéde κτλ. ἐνεστῶς. Sedéi, ἢ Sedétti, παρακ. Sedúto, μετοχή)· κάθημαι, κάθομαι.

Sedére, (ὄνομα ἀρ.) κάθισμα· ἔτι, αἱ πυγαὶ, τὰ ὀπίσθια, ὁ πάτος.

Sédia, θηλ. καθέδρα, καθήγλα, καὶ θρόνος.

Sedicésimo, ἀρσεν. δέκατος ἕκτος.

Sédici, κοιν. ἑκκαίδεκα, δεκάξι.

Sedíle, ἀρ. δίφρος, σκαμνίον.

Sediménto, ἀρ. Λατ. ἰδὲ Posatúra.

Seditóre, ἀρ. καθήμενος.

Sedizióne, θ. στάσις, ἐπανάστασις. Sedizióne è, quándo una párte d' una città s' apparécchia a combáttere cóntro all' altra. Στάσις ἐστί, ὅταν ἓν μέρος μιᾶς πόλεως ἑτοιμάζεται νὰ πολεμήσῃ κατὰ τοῦ ἄλλου.

Sedizióso, ἀρ. στασιώδης, σκανδαλοποιός.

Sedótto, μετ. (παρὰ τοῦ Sedúrre) ἠπατημένος.

Seducénte, κοιν. ἀπατηλός, ὁποῦ πλανᾷ, ἀπατᾷ.

Seduciménto, ἀρ. πλάνη, ἀπάτη.

Sedúrre, (sedúco, ἐνεστ. Sedússi, seducésti, κτλ'. παρακείμ. Sedótto, μετοχή.) ἀπάγω, ἀπατῶ.

Seduttóre, θ. ἀπαγωγός, πλάνος. **Seduttríce**, θ.

Seduzióne, θ. ἀπαγωγή, ἀπάτη, πλάνη.

Séga, θ. πρίων, τὸ πριόνι· πληθ. ghe.

Segábile, κοιν. πριστός, ἐπιτήδειος νὰ κοπῇ μὲ τὸ πριόνι.

Segále, ἀρσεν. καὶ Ségola, θ. σεκάλη, βρίζα, εἶδος σπέρματος. (Οἱ Βενετ. Segála.)

Segalígno, ἀρσεν. λεπτός, στεγνός, λιγνόχορμος.

Segaméuto, ἀρ. τμῆμα, κόψιμον.

Segánte, κοιν. ὁ τέμνων, ἡ τέμνουσα.

Segáre, (ségo) τέμνω, πρίω, πριονίζω, κόπτω, καὶ θερίζω. Segáto, μετ. πριονισμένος.

Segatíccio, ἀρσεν. πριστός. ἰδὲ Segábile.

Segatóre, ἀρσεν. πριονιστής.

Segatúra, θ. ῥίνισμα, ἐκείνη ἡ σκόνη, ἥτις πίπτει ἀπὸ τὸ πριόνισμα. ἔτι, πριόνισμα· ἔτι, θερισμός.

Segavéne, καὶ ni, ἀρ. λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ ἅρπαγος· δημόσιος βδέλλα.

Seggétta, θ. φορεῖον· ἔτι, δίφρος ἀφοδευτήριος, δηλαδὴ τὸ ἀναγκαῖον.

Séggia, θ. καὶ Séggio, ἀρ. ἰδὲ Sedia.

Séggiola, θ. ἰδὲ Sedia, καὶ Seggétta.

Seghétta, θ. μικρὸν πριόνι.

Segnacáso, ἀρ. (λέξις τῆς Γραμματ.) μόριον δεικτικὸν τινῶν πτώσεων.

Segnácolo, ἀρσεν. σημεῖον.

Segnaláre, (segnálo) ἐπιφημίζω, ποιῶ ἐπίσημον, λαμπρόν. **Segnalársi**, mi segnálo, γίνομαι εὐκλεής, καὶ λαμπρός.

Segnalataménte, ἐξαιρέτως, μάλιστα.

Ségnaláto, ἀρ. ἐπίσημος, λαμπρός. **Segnalatíssimo**, ὑπερθ.

Segnále, ἀρσεν. σημεῖον.

Segnáre, (ségno) σφραγίζω, σημαδεύω· ἔτι, εὐλογῶ, σταυρώνω· ἔτι, φλεβοτομῶ.

Segnataménte, μὲ σημεῖον· ἔτι, διασήμως, διαῤῥήδην, σαφῶς, φανερᾶ.

Segnáto, ἀρ. σεσημειωμένος, σημαδευμένος.

Segnatúra, θ. σφράγισμα, σημείωσις.

Ségno, ἀρσεν. σημεῖον, καὶ σκοπός.

Ségo, ἀρσεν. ἰδὲ Sévo.

Ségola, ἰδὲ Segále.

Ségolo, ἡ Pennáto, ἀρ. ἅρπη, δρεπάνη.

Segregáre, (ségrego) ἀφορίζω, χωρίζω, ξεχωρίζω. Segregáto, χωρισμένος.

Segrénna, θ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἰσχνοῦ, λιγνοῦ, καὶ χλωμοῦ· χυδαϊκ.

Segréta, θ. οὐσιαστ. κρυφὸς τόπος.

Segretaménte, κρυφίως.

Segretário, ἀρ. ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων. Segretária, καὶ Segretéssa, θηλ. Segretariáto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα, τὸ ὀφφίκιον τοῦ ἐξ ἀποῤῥήτων.

Segretería, θηλ. ὁ τόπος, ὁποῦ στέκουν οἱ ἐξ ἀποῤῥήτων, (οἱ σηκρητάριοι) καὶ γράφουν τὰς ἐπιστολάς, καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ φυλάττονται τὰ αὐτὰ γράμματα.

Segretézza, θηλ. πιστότης, τὸ πιστόν, κρυφιότης.

Segréto, οὐσιαστ. ἰδὲ Secréto.

Seguáce, κοιν. ὀπαδός, ἀκόλουθος, ἀκολουθητής.

Seguéla, θ. ἰδὲ Sequéla.

Seguénte, κοιν. ὁ ἐφεξῆς. ὁ ἀκόλουθος.

Seguenteménte, ἀκολούθως.

Seguénza, θ. συνέχεια, ἀκολούθησις.

Segúgio, ἀρ. κύων ῥινηλάτης, σκύλος, ὁποῦ ἀνιχνεύει μὲ τὴν ὄσφρησιν.

Seguiménto, ἀρ. ἀκολούθησις.

Seguíre, (séguo) καὶ Seguitáre, (séguito) ἀκολουθῶ· ἔτι, συμβαίνω.

Seguitábile, κοιν. ἄξιος νὰ ἀκολουθηθῇ.

Seguitaméute, καὶ Di séguito, διηνεκῶς, ἀδιαλείπτως.

Seguitaménto, ἀρ. ἀκολούθησις.

Seguitánte, κοιν. ὁ ἀκολουθῶν.

Seguitáre, ἰδὲ **Seguíre**.

Seguitáto, μετ. ἠκολουθημένος.

Seguitatóre, ἀρ. ἀκόλουθος. **Seguitatríce**, θηλ.

Séguito, οὐσιαστ. ἀρ. παρακομπή, συνοδία, συντροφία.

Seguíto, (μετ. παρὰ τοῦ, **Seguíre**) ἠκολουθημένος, καὶ προεληλυθώς, ἀπεραομένος.

Séi, κοιν. ἕξ, **Seicénto**. ἰδὲ **Secénto**.

Sélce, καὶ **Sélice**, θ. πυρίτης λίθος, πέτρα.

Selciáre, (**sélcio**) ἰδὲ **Lastricáre**.

Seliciáto, ἀρ. ἔδαφος, ἢ ὁδὸς σκεπασμένη ἐκ χαλίκων.

Sélla, θηλ. ἐφίππιον, ἡ σέλλα τοῦ ἀλόγου.

Sellájo, ἀρ. ἐφιπποποιός.

Selláre, (**séllo**) σελλώνω, στρώνω τὸ ἄλογον.

Sélva, θ. ὕλη, δρυμός.

Selvaggína, ἰδὲ **Salvaggína**.

Selvággio, ἀρσεν. ἄγριος.

Selvóso, ἀρ. δρυμώδης, ὑλώδης.

Sembiánte, οὐσιαστ. ἀρ. ὄψις, πρόσωπον. **Far sembiánte**, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι.

Sembiánte, ἐπιθ. κοιν. ὅμοιος.

Sembiánza, θ. ἰδὲ **Sembiánte**, οὐσιαστ. ἔτι, ὁμοιότης.

Sembráre, (**sémbro**) φαίνομαι. **Mi sémbra**, μοῦ φαίνεται.

Séme, ἀρ. σπέρμα, σπόρος.

Seménta, καὶ **Seménte**, θ. τὸ αὐτό.

Sementáre, κτλ. ἰδὲ **Semináre**, κτλ.

Seménza, θ. ἰδὲ **Seme**.

Semenzájo, ἀρ. φυτευτήριον.

Semenzína, θ. σπόρος χόρτου τινός ἐκ τῆς Περσίας, λεπτός, πικρὸς, καὶ ἀρωματικός· τὲ σέριφον, τὸ σουσάμι.

Semenzíre, (**ísco**) τίκτω, γεννῶ σπέρμα, ἢ σπόρον.

Seméstre, ἀρ. τὸ ἑξάμηνον, τὸ διάστημα ἓξ μηνῶν.

Semicanúto, ἀρ. ἡμιπολιός, μισός ἄσπρος, ψαρός.

Semicircoláre, κοιν. ἡμικυκλικός.

Semicírcolo, καὶ **Semicérchio**, ἀρ. τὸ ἡμικύκλιον.

Semicúpio, ἀρ. λέγεται τὸ κάθισμα εἰς τὸ λουτρὸν, ὅταν τὸ ὕδωρ φθάνει ἕως εἰς τὸν ὀμφαλὸν, ὡσὰν μισὸν λουτρόν.

Semidéo, ἀρσεν. Ἡμίθεος. **Semidéi**, ἡμίθεοι, ὡς ὁ Αἰνείας, **Enéa**· ὁ Ὀδυσσεύς, **Ulísse**, ὁ Ἡρακλῆς, **E'rcole**· ὁ Θησεύς, **Téseo**, καὶ **Teséo**· ὁ Ἀχιλλεύς, **Achílle**· ὁ Ἰάσων, **Giasóne**, κτλ.

Semidiámetro, ἀρ. ἡμιδιάμετρος.

Semidótto, ἀρ. ἡμιμαθής.

Semigigánte, ἀρ. ἡμιγίγας.

Semignoránte, κοιν. ἡμιμαθής.

Semíla, κοιν, ἓξ χιλιάδες.

Semilunáre, κοιν. τοξοειδής, ὡσὰν τὸ μισόν φεγγάρι.

Semimúsico, ἀρ. ἡμιμουσικός.

Seminále, κοιν. σπόριμος.

Seminaménto, ἀρ. σπορά.

Seminánte, κοιν. ὁ σπείρων.

Semináre, (**sémino**) σπείρω, σπέρνω. **Semináto**, σπαρτός, σπαρμένος.

Seminário, ἢ **Semenzájo**, ἀρ. φυτευτήριον· ἔτι, **Seminário**, τὸ φροντιστήριον, τὸ σχολεῖον.

Semináto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ σπαρτόν, ὁ σπαρμένος τόπος.

Seminatóre, ἀρ. σπορεύς. **Seminatríce**, θηλ.

Seminatúra, **Seminazióne**, **Seminagióne**, θ. σπορά.

Semipoéta, ἀρ. ἡμιποιητής.

Sémita, θ. μικρὴ ὁδός, τρίβος, ἀτραπός. Λατ.

Semivívo, ἀρ. ἡμίζωος, μισοζωντανός.

Semivocále, κοιν. ἡμίφωνος.

Semiuómo, ἀρ. ἡμιάνθρωπος.

Sémola, θ. πίτυρον.

Semolíno, ἀρ. μικρὸν σπέρμα· καὶ εἶδος ζυμαρικοῦ.

Semolóso, ἀρ. πιτυρώδης.

Semovénte, κοιν. τὸ αὐτόματον, αὐτοκίνητον.

Sempiternalménte, καὶ **Sempiternaménte**, ἀϊδίως, εἰς αἰῶνα.

Sempiternáre, (**sempitérno**) ἀθανατίζω, ποιῶ ἀΐδιον.

Sempitérno, ἀρ. καὶ **Sempiternále**, κοιν. ἀΐδιος, αἰώνιος.

Sémplice, κοιν. ἁπλοῦς, καθαρός. **Semplicéllo**, ἢ **Semplicétto**, ὑποκ. **Semplicíssimo**, ὑπερθ. ἁπλούστατος. **Sémplici**, πληθ. λέγονται τὰ ἰατρικὰ χόρτα.

Semplicemènte, ἁπλῶς.

Semplicísta, ἀρ. βοτανικός, ὁποῖος γνωρίζει τὴν ποιότητα, καὶ τὴν δύναμιν de'

sémplici, δηλαδὴ τῶν ἰατρικῶν χόρτων.
Semplicità, θ. ἁπλότης.
Sémpre, ἀεί, πάντοτε.
Sempremái, ἢ Mai sémpre, ἀεί ποτε.
Semprevíva, θ. τὸ ἀείζωον χόρτον.
Séna, θ. σένα, κολουτέα, érba medicinále, χόρτον ἰατρικόν.
Sénape, ἢ Sénapa, θ. τὸ σίνηπι, τὸ σινάπι, χόρτον.
Senáto, ἀρ. ἡ σύγκλητος, ἡ βουλή, ἡ γερουσία.
Senatóre, ἀρ. βουλευτής, γερουσιαστής.
Senatório, ἀρ. βουλευτικός.
Senettù, Senettúde, Senettúte, θ. τὸ γῆρας.
Seníle, κοιν. γεροντικός.
Sénno, ἀρ. σοφία, φρόνησις, νοῦς. A mio sénno, κατά τὴν ὄρεξίν μου, κατά τὴν γνώμην μου. Da sénno, σπουδῇ, ἀληθῶς, ἐκ τῆς καρδίας, οὗ ἐναντίον τὸ, da búrla, παιγνιωδῶς, χωρὶς σπουδῆς, χορατᾶ.
Séno, ἀρσεν. κόλπος.
Se nòn, ἢ Se no, καὶ Se non chè, εἰ μή, πλήν.
Sensále, ἀρ. προξενητής.
Sensataménte, διά τῶν αἰσθήσεων· ἔτι, φρονίμως, γνωστικᾶ.
Sensatézza, θ. φρόνησις.
Sensáto, ἀρ. αἰσθητός· ἔτι, φρόνιμος.
Sensazióne, θ. τὸ ἔργον τῶν αἰσθήσεων, ἡ αἴσθησις.
Sensería, θ. ὁ μισθός, καὶ τὸ ἔργον τοῦ προξενητοῦ.
Sensíbile, κοιν. αἰσθητός, αἰσθητικός.
Sensibilità, θηλ. αἴσθησις, τὸ αἰσθαντικόν.
Sensibilménte, αἰσθητῶς, αἰσθητικῶς.
Sensitíva, οὐσιαστ. θ. δύναμις τῶν αἰσθήσεων.
Sensitívo, ἀρ. αἰσθανόμενος, ὁ ἔχων αἴσθησιν· ἔτι, Sensitívo, λέγεται ὅποιος εὐκόλως παρακινεῖται ἀπὸ κἀνένα πάθος.
Sénso, ἀρ. αἴσθησις, νόημα· ἔτι, ὄρεξις, ἐπιθυμία. Ἰδὲ εἰς τὸ, Odoráto, τὰς πάντε αἰσθήσεις τοῦ σώματος, i cinque sénsi del córpo.
Sensório, ἀρ. νόημα, αἴσθησις, καὶ κυριωτέρως τὸ ὄργανον τῆς αἰσθήσεως, τὸ αἰσθητήριον.
Sensuále, κοιν. ἀκόλαστος, σαρκικός.
Sensualità, θ. ἐπιθυμία, δύναμις, καὶ κέντρον τῆς αἰσθήσεως, καὶ ὀρέξεως.
Sensualménte, ἀσελγῶς.
Senténte, κοιν. αἰσθανόμενος.
Senténza, θ. γνώμη, γνωμικόν, καὶ ἀπόφασις.
Sentenzialménte, γνωμικῶς.
Sentenziáre, (senténzio) κρίνω, δίδω γνώμην· ἔτι, κατακρίνω, ἀποφασίζω, καταδικάζω. Sentenziáto, καταδεδικασμένος.
Sentenziatóre, ἀρ. κριτής, δικαστής.
Sentenzievolménte, καὶ Sentenziosaménte, φρονίμως, σεμνῶς, σοβαρᾶς.
Sentenzióso, ἀρ. γνωμονικός, γνωμικός. Sentenziosíssimo, γνωμολογικώτατος.
Sentiéro, ἀρσεν. ἀτραπός, στράτα πατημένη· Sentieruólo, ὑποκορ.
Sentiménto, ἀρ. αἴσθησις, νόημα, νοῦς, γνώμη.
Sentimentúzzo, ὑποκορ.
Sentína, θ. ἀντλία, ἡ σεντίνα τοῦ καραβίου.
Sentinélla, θ. φρουρά, στρατιώτης, ὅς τις κάμνει τὴν βίγλαν.
Sentíre, (sénto, ἐνεστώς. Sentíi, ἢ sentì, sentísti, κτλ'. παρακείμ. Sentíto, μετοχή·) αἰσθάνομαι, ἀκούω, καταλαμβάνω, νομίζω. Sentíto, ἠκουσμένος. ἔτι, φρόνιμος.
Sentitaménte, πεφυλαγμένως, φρονίμως.
Sentóre, ἀρ. ὀσμή, μυρωδία· ἔτι, φήμη, ἀκοή, εἴδησις.
Sénza, χωρίς.
Separábile, κοιν. χωριστός.
Separaménto, ἀρ. χωρισμός.
Separánte, κοιν. ὅποιος διακρίνει, χωρίζει.
Separáre, (séparo, ἐνεστ. Séparano, γ'. πρόσωπον πληθυντ.) διαχωρίζω, ξεχωρίζω.
Separataménte, χωριστᾶ.
Separatívo, ἀρ. διαχωρίζων, ὁποῦ χωρίζει.
Separáto, ἀρ. χωρισμένος.
Separatório, ἀρ. ὁποῦ χωρίζει.
Separazióne, θ. χωρισμός, χώρισις.
Sepolcrále, κοιν. ἐπιταφικός.
Sepólcro, ἀρσεν. τάφος.
Sepólto, Sepúlto, Seppellíto, (παρὰ τοῦ, Seppellíre) τεθαμμένος, ἐνταφιασμένος.
Sepoltúra, θηλ. τάφος.
Seppellíre, (ísco) θάπτω, ἐνταφιάζω.
Séppia, θ. σηπία, ἡ σουπία.
Sequéla, θ. τὸ ἐφεξῆς, ἡ ἀκολουθία, ἀκολούθησις.

Sequestráre, (**sequéstro**) χωρίζω, ξεμακρύνω· ἔτι, τό, **Staggíre**, ἰδὲ τοῦτο.

Sequéstro, *ἀρ.* ἰδὲ **Staggiménto**.

Séra, *Θ.* ἑσπέρα, τὸ βράδυ. **U'ltima sera**, ὁ θάνατος· ἔτι, νύκτα. **Domandasséra**, αὔριον βράδυ. **Iersera**, ἐψὲς βράδυ. **Staséra**, ἀπόψε.

Serálico, ἀρσεν. σεραφικός.

Serafíno, *ἀρ.* σεραφίμ, ὅπερ δηλοῖ πνεῦμα περικαὲς, περιφλεγὲς κατὰ τὴν θείαν ἀγάπην· διότι τὰ Σεραφὶμ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα εἰσὶ περιφλεγῆ κατὰ τὴν ἔνθεον ἀγάπην.

Seráta, Θηλ. τὸ διάστημα τῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀγρυπνία γίνεται.

Serbábile, καὶ **Serbévole**, κοιν. φυλακτός.

Serbánza, *Θ.* ἰδὲ **Serbo**.

Serbáre, (**sérbo**) φυλάττω. **Serbáto**, πεφυλαγμένος.

Serbatójo, *ἀρ.* ζωοτροφεῖον.

Serbatóre, *ἀρ.* φυλακτής. **Serbatríce**, Θηλ.

Sérbo, *ἀρ.* **Serbánza**, *Θ.* παρακαταθήκη. **Dáre in sérbo**, δίδω εἰς φύλαξιν.

Sére, ἀρσεν. κύριος.

Seréna, ἰδὲ **Siréna**.

Serenáre, (**seréno**) ποιῶ γαληνόν· καὶ **Serenársi**, **mi seréno**, γαληνώνομαι· ἴδιον τοῦ οὐρανοῦ, **próprio del Ciélo**.

Serenáta, Θηλ. γαληνότης· ἔτι, **Serenáta**, λέγονται τὰ τραγούδια, καὶ τὰ τῶν ὀργάνων κρούσματα, τὰ ὁποῖα κάμνουσιν οἱ ἐρασταὶ τὴν νύκτα ἔξω εἰς τὸν γαληνὸν ἀέρα, ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὀσπήτιον τῆς ἐρωμένης των· (μπατηνάδα.)

Serenáto, *ἀρ.* γαληνωμένος.

Sereníssimo, ὑπερθ. γαληνότατος.

Serenità, Θηλ. γαληνότης, γαλήνη.

Seréno, ἀρσεν. γαληνός.

Seréno, οὐσιαστ. *ἀρ.* εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.

Sergénte, *ἀρ.* ὑπηρέτης, δοῦλος· ἰδὲ καὶ **Bírro**· ἔτι, πεζὸς στρατιώτης. Τὴν σήμερον **Sergénte**, λέγεται ὁ ἔχων τὴν φροντίδα τῆς παρατάξεως τοῦ στρατεύματος.

Seriaménte, σπουδαίως, ἀληθῶς, σοβαρῶς.

Sérico, *ἀρ.* σηρικός, μεταξωτός.

Série, *Θ.* συνάφεια. εἱρμός. σειρά.

Serietà, *Θ.* σπουδή, σοβαρότης.

Sério, *ἀρ.* σπουδαῖος, σοβαρός. **In sul sério**, ἢ **sul serio**, σπουδαίως· ἰδὲ καὶ **Da sénno**, εἰς τὸ **Senno**.

Seriosaménte, ἰδὲ **Seriaménte**.

Serióso, *ἀρ.* βαρύς, σοβαρός.

Serménto, *ἀρ.* φρύγανον.

Sermentóso, *ἀρ.* φρυγανώδης.

Sermollíno, *ἀρ.* ἕρπυλλον. εἶδος χόρτου· (δεναΐδα.)

Sermonáre, (**sermóno**) ὁμιλῶ, ποιῶ λόγον, ἢ διδαχήν.

Sermonatóre, ῥήτωρ. ἱεροκήρυξ. **Sermonatríce**, *Θ.*

Sermóne, *ἀρ.* λόγος, διδαχή, ὁμιλία. Ποιητ. **Sérmo**.

Sermóne, καὶ **Salamóne**, *ἀρ.* σολομόν, εἶδος ψαρίου.

Sermoneggiáre, (**éggio**) ὁμιλῶ διεξοδικῶς, κάμνω διδαχήν.

Serótino, *ἀρ.* **Serótina**, Θηλ. καὶ **Serótine**, κοιν. ὄψιμος, ἀργοπορινός· κυρίως ἐπιθ. τῶν ὀπωρικῶν.

Serpájo, *ἀρ.* τόπος γεμάτος ἀπὸ ὀφίδια, ἢ πολλὰ ὑγρός.

Serpáto, *ἀρ.* ποικίλος, ὁ ἔχων διάφορα χρώματα, ὡς τὸν ὄφιν.

Sérpe, *Θ.* καὶ *ἀρ.* ὄφις.

Serpeggiaménto, *ἀρ.* ἑρπυσμός.

Serpeggiánte, κοιν. ἑρπόμενος.

Serpeggiáre, (**éggio**) ἑρπίζω, σύρομαι ἐπὶ τῆς κοιλίας ὡς τὰ ὀφίδια.

Serpentáre, (**énto**) παρενοχλῶ, βαρύνω.

Serpénte, *ἀρ.* ὄφις. **Serpentéllo**, μικρὸς ὄφις.

Serpentífero, *ἀρ.* ὀφιοῦχος, ὀφιόεις, ὁποῦ γεννᾷ ὄφεις. καὶ Ὀφιοῦσσα, **Serpentária**, ὄνομα Νήσου οὕτω καλουμένης, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πλῆθος τῶν ὄφεων· ἔτι, **Serpentária**, τὸ δρακόντιον, χόρτον ἰατρικόν· καί, **Serpentário**, *ἀρ.* ὀφιοῦχος, ὄνομα ἀστέρος.

Serpentíno, *ἀρ.* ὀφίτης λίθος, μάρμαρον, παρομοιάζον τὸν ὄφιν εἰς τὰ χρώματα.

Serpentíno, *ἀρ.* ὀφιώδης.

Serpentóso, *ἀρ.* ὀφιοῦχος.

Sérpere, (**sérpo**) ἰδὲ **Serpeggiáre**.

Serpígine, *Θ.* ἰδὲ **Impetígine**.

Serpíllo, ἢ **Serpóllo**, *ἀρ.* ἰδὲ **Sermollíno**.

Sérqua, *Θ.* ἰδὲ **Dozzína**.

Serráglio, ἀρ. καὶ Serráglia, θηλ. ἕρκος, περίφραγμα· ἔτι, τὸ σαράϊ τοῦ Τούρκου.

Serráme, ἀρ. κλεῖθρον, κλειδονία.

Serraménto, ἀρ. κλεῖσμα.

Serráre, (sérro) κλείω.

Serrataménte, στενῶς, σφικτᾶ.

Serráto, ἀρ. κλειστός, κλεισμένος.

Serratúra, θηλ. κλεῖθρον, κλειδονιά.

Sérto, ἀρ. στέφανος, στεφάνι. Λατ.

Servábile, κοιν. σώσιμος.

Servággio, ἀρσεν. δουλεία, σκλαβία.

Servaménto, ἀρ. φυλακή.

Serváre, (sérvo) σώζω, φυλάττω, διαφυλάττω.

Servatóre, ἀρ. φυλακτής. Servatríce, θηλ.

Servénte, οὐσιαστ. ἀρ. δοῦλος.

Servénte, κοιν. ὁ δουλεύων.

Servidoráme, ἀρ. ποσότης, ἢ πλῆθος δούλων.

Servidóre, ἀρσεν. δοῦλος.

Servígio, Servízio, ἀρσεν. δουλεία, ὑπηρεσία· ἔτι, ἔργον· ἔτι, εὐεργεσία, χάρις· ἔτι, πρᾶγμα, ὑπόθεσις· ἔτι, χρῆσις, χρεία.

Servíle, κοιν. δουλικός.

Servilménte, δουλικῶς.

Servíre, (sérvo) δουλεύω, ὑπηρετῶ· Servírsi, mi sérvo, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι. Servíto, δουλευμένος.

Servíto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ παρατιθέμενον ἔδεσμα, ἢ παράθεσις, ἢ περιφορά, δηλαδὴ τὸ φαγητόν, ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν· ἔτι, δουλεία.

Servitóre, ἀρ. δοῦλος. Sérva, καὶ Servitríce, θηλ.

Servitù, θηλ. δουλεία.

Serviziále, ἀρ. κλυστήριον.

Servizío, ἴδε Servígio.

Sérvo, ἀρ. δοῦλος. Sérvo, ἐπίθ. δουλικός·

Sessagenário, ἀρ. ἑξηκονταετής.

Sessánta, ἑξήκοντα.

Sessantamíla, ἑξήκοντα χιλιάδες.

Sessantésimo, ἀρ. ἑξηκοστός.

Sessantína, θ. ἑξηνταριά.

Sessénnio, ἀρ. ἑξαετία, τὸ διάστημα ἓξ χρόνων.

Sessióne, θ. ἐφεδρεία, συνέλευσις.

Sésso, ἀρ. φύλον, τὸ κύριον, καὶ ἴδιον εἶναι τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ τοῦ θηλυκοῦ, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο, δηλαδὴ τὸ γένος· ἔτι, Sésso, λέγεται τὸ αἰδοῖον τοῦτε ἀνδρός, καὶ τῆς γυναικός.

Sésta, θ. δηλαδὴ Compásso, ὁ διαβήτης.

Sésta, θηλ. ἡ ἕκτη ὥρα.

Sestáre, (sésto) σταθμῶμαι, ἰσάζω.

Sestérzio, ἀρ. εἶδος παλαιοῦ νομίσματος. Ὁ μικρὸς σεστέρτιος. Λατ. (Sestértius, ἢ númmus, ἀρ.) Σιμὰ εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμάνους ἄξιζε δύω καὶ ἥμισυ σολδία βενέτικα· καὶ τὸ μέγα σεστέρτιον, (sestértium, οὐδέτερ.) ἄξιζε 100. σεστερτίους μικρούς.

Sestiére, ἢ Sestiéro, ἀρ. ξέστης, εἶδος μέτρου.

Sestiéri, πληθ. λέγονται εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὰ ἓξ μέρη, κατὰ τὰ ὁποῖα εἶναι διαμοιρασμένη ἡ πόλις.

Sestíle, ἀρ. ὁ αὔγουστος μήν. Λατ.

Sestína, θ. λυρικὴ ᾠδή.

Sésto, οὐσιαστ. ἀρ. τάξις, μέτρον.

Sésto, ἀρ. ἕκτος· Sestodécimo, ἀρ. δέκατος ἕκτος.

Séta, θ. σηρικόν, τὸ μετάξι.

Setajuólo, ἀρσεν. πραγματευτὴς τῶν μεταξωτῶν.

Séte, θηλ. δίψα.

Sétola, θηλ. χοιρότριχα. Λαμβάνεται ἐφ' ἵππων, καὶ ἄλλων ζώων· ὅθεν.

Setóso, Setolóso, ἢ Setolúto, ἀρ. γεμάτος τρίχας.

Sétta, θηλ. αἵρεσις, δόξα πλειόνων ἀνθρώπων, πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων πρὸς ἄλλους δὲ διαφωνούντων· ἔτι, συνωμοσία.

Settánta, ἑβδομήκοντα.

Settantésimo, ἀρ. ἑβδομηκοστός.

Settário, καὶ Settatóre, ἀρ. αἱρετιστής, ὁποῖος ἀκολουθεῖ κάμμίαν αἵρεσιν, ὁ ἑπόμενος δόξῃ τινὶ καὶ γνώμῃ ἄλλου· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ.

Sétte, κοιν. ἑπτά.

Setteggiáre, (éggio) ποιῶ αἵρεσιν.

Settémbre, ἀρσεν. σεπτέμβριος.

Settenário, ἀσ. ἑπταδικός.

Settentrionále, κοιν. ἀρκτικός, βόῤῥειος.

Settentrióne, ἀρ. ἄρκτος, ἡ ἅμαξα.

Settimána, θ. ἑβδομάς, ἡ ἑβδομάδα. La settimána Sánta, ἡ μεγάλη ἑβδομάς.

Séttimo, καὶ Settimáno, ἀρσεν. ἕβδομος.

Sittena, θηλ. ἑπτάς.
Settuagenário, ἀρ. ἑβδομηκονταετής.
Settuagésima, θ. ἡ τρίτη Κυριακὴ πρὶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
Séttupolo, ἀρ. ἑπταπλάσιος.
Seudoromíto, ἀρ. ψευδοερημίτης.
Severaménte, αὐστηρῶς.
Severità, θηλ. αὐστηρότης, ἀγριότης.
Sevéro, ἀρσεν. αὐστηρός.
Sevízia, θ. ἀπήνεια, σκληρότης. Λατ.
Sévo, ἀρ. στέαρ, τὸ ξύγκι. (Οἱ Βενετ. Séo.)
Sezióne, θ. τμῆσις, τομή, διαίρεσις, κόψιμον· ἔτι, τμῆμα, μέρος πραγματείας τινός.
Sezzájo, καὶ Sézzo, ἀρ. ὕστερος, ἔσχατος.
Sfaccendáto, ἀρ. σχολαῖος, ἀργός.
Sfacciaménto, ἀρσεν. καὶ Sfacciatággine, Sfacciatézza, θ. ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Sfacciataménte, ἀναιδῶς, ἀδιάντροπα.
Sfacciáto, ἀρ. ἀναιδής, ἀδιάντροπος.
Sfamáre, (sfámo) χορταίνω· καὶ mi sfámo, χορταίνομαι. Sfamáto, χορτασμένος.
Sfangáre, (sfángo) περιπατῶ εἰς τὴν λάσπην· ἔτι, εὐγαίνω ἀπὸ τὴν λάσπην. Sfangáto, ὅποιος εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν λάσπην.
Sfáre, (sfò) φθείρω, χαλῶ.
Sfarináre, (sfaríno) λεπτύνω. φέρω τι εἰς ἄλευρι, μεταβάλλω τι εἰς σκόνιν.
Sfárzo, ἀρ. πομπή, μεγαλοπρέπεια, μεγαλεῖον.
Sfarzóso, ἀρσεν. μεγαλοπρεπής.
Sfasciáre, (sfáscio) ἀποσπαργανίζω, ξεφασκιώνω. Sfasciáto, ξεφασκιωμένος· Μεταφ. ἀφαιρῶ, λύω, ἀφανίζω, χαλῶ.
Sfasciúme, ἀρ. θραύματα, τζακίσματα.
Sfatáre, (sfáto) εὐτελίζω, καταφρονῶ.
Sfátto, (παρὰ τοῦ Sfáre) χαλασμένος.
Sfavillaménto, ἀρ. σπινθηρισμός.
Sfavillánte, κοιν. σπινθηρίζων, λαμπρός.
Sfavilláre, (sfavíllo) σπινθηρίζω.
Sfavoríre, (ísco) εἶμαι ἐναντίος· ἀντίκ. τῷ Favoríre.
Sfederáre, (sfédero) ἀφαιρῶ τὸ περιτύλιγμα· ἐναντ. τοῦ, Infederáre.
Sfegatáto, ἀρ. χυδαϊκ. ἰδὲ Spasimáto, ἢ Sviscerâto.
Sféndere, (sféndo) σχίζω.
Sfenditúra, θ. σχίσις.
Sféra, θ. σφαῖρα. Sferále, κοιν. καὶ Sférico, ἀρ. σφαιρικός.
Sfericaménte, σφαιρικῶς.
Sfericità, θ. τὸ σφαιροειδές.
Sférra, θ. οὐσιαστ. σίδηρον, ἢ πέταλον τζακισμένον, καὶ παλαιόν, ὅπου εὐγάνεται ἀπὸ τὸ ποδάρι τοῦ ἀλόγου. Μεταφ. Sférre, πληθ. λέγονται τὰ παλαιὰ καὶ χαλασμένα φορέματα.
Sferráre, (sférro) ἀφαιρῶ τὸ σίδηρον. Cavállo sferráto ἄλογον ξεπεταλωμένον.
Sfervoráto, ἀρ. χλιαρός· ἐναντίον τοῦ, Infervoráto.
Sférza, θ. μάστιξ, ῥαβδί.
Sferzáre, (sférzo) μαστιγώνω, ῥαβδίζω.
Sfernáta, θ. μαστίγημα, ῥαβδία.
Sfessatúra, θηλ. σχίζα.
Sfésso, (παρὰ τοῦ Sfézdere) ἐσχισμένος.
Sfetteggiáre, (éggio) εἰς τομὰς μερίζω, ridúco in fette.
Sfiancáre, (sfiánco) σκάζω, συντρίβομαι κατὰ τὰς πλευράς, ξεγκοφιάζομαι.
Sfiataménto, ἀρ. ἀναθυμίασις, ἀτμός.
Sfiatáre, (sfiáto) ἐξατμίζω· ἔτι, Sfiatársi, mi sfiáto, χάνω τὴς ἀναπνοὴν διὰ τὰς πολλὰς φωνάς.
Sfibbiáre, (sfíbbio) ἀναπορπῶ, ξεθηλυκώνω, λύω. Sfibbiáto, ξεθηλυκωμένος.
Sfibráre, (sfíbro) φθείρω τὰς ἶνας, le fibre.
Sfibráto, ἀρ. ἔκλυτος, ἀδύνατος, διαλελυμένος, ἄνευρος.
Sfidaménto, ἀρ. παροξυσμός, πρόσκλησις εἰς μάχην.
Sfidáre, (sfído) προσκαλῶ εἰς μάχην.
Sfidánza, θ. δυσπιστία.
Sfidársi, (mi sfído) ἀπιστῶ, δὲν ἐμπιστεύομαι· καὶ Ἐνεργ. ἀπελπίζω, καὶ ἀφαιρῶ τὸ θάρρος· ἰδὲ Disanimáre.
Sfidáto, προσκαλεσμένος εἰς μάχην· ἰδὲ καὶ Sfiducciáto, καὶ Disperáto, Spacciáto.
Sfidatóre, ἀρ. προκλητής, ὅποιος προσκαλεῖ εἰς μάχην.

Sfiducciáto, ἀρ. ὅποιος ἀπιστεῖ, φοβεῖται, ἀπελπίζεται.

Sfiguráre, (sfigúro) ἀμορφοποιῶ, ποιῶ ἄμορφον, ἄσχημον.

Sfiguráto, καὶ Sfiguríto, ἀρ. ἄμορφος, ἄσχημος.

Sfilacciáre, (sfiláccio) ξεκλώθω τὰ κλωσμένα, ξεφτίζω. Sfilacciársi, ξεφτίζομαι· Il pánno si sfiláccia: τὸ ῥοῦχον, ἢ τὸ ὕφασμα, τὸ πανίον παραλύεται, ξεφτίζεται.

Sfiláre, (sfilo, παρὰ τοῦ Fila.) εὐγαίνω ἀπὸ τὴν τάξιν, ἀπὸ τὴν ἀράδαν, dalla fila: λειποτακτῶ. Sfiláre, (παρὰ τοῦ Filo) ξεκλώθω τὸ κλῶσμα.

Sfilataménte, ἢ Alla sfiláta, ἀτάκτως, χωρὶς τάξιν.

Sfiláto, ἀρ. ὅποιος εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν ἀράδαν.

Sfínge, θ. ἡ σφίγξ· εἶδος αἰνύγματος ἐκ τῆς σφιγγός.

Sfiniménto, ἀρ. λειποθυμία.

Sfiníre, (ísco) τελειώνω.

Sfioccáre, (sfiócco) παρὰ τοῦ Fiócco. ἴδε Sfilacciáre.

Sfioráre, (sfióro) ἀπανθίζω.

Sfioríre, (ísco) ἀπανθῶ, χάνω τὸ ἄνθος.

Sfioritúra, θ. ἀπάνθησις, καὶ τὰ ἄνθη αὐτά, ὁποῦ πίπτουσιν ἀπὸ τὸ δένδρον.

Sflagelláre, ἴδε Sfracelláre.

Sfoderáre, (sfódero) εὐγάζω ἀπὸ τὴν θήκην, ἀπὸ τὸ θηκάριον.

Sfogaménto, ἀρ. ἐξατμισμός.

Sfogáre, (sfógo) ἐξατμίζω, χύνω ἔξω. Sfogáre la cóllera, χορταίνω, ξεθυμαίνω τὴν ὀργήν, τὸν θυμόν, κτλ'.

Sfoggiáre, (sfóggio) ἐνδύομαι μὲ τρυφερά, καὶ πολυέξοδα φορέματα. Μεταφ. ὑπερβαίνω τὸ μέτρον.

Sfoggiataménte, ὑπερμέτρως.

Sfoggiáto, ἀρ. μεγαλοπρεπής, ἐξαίρετος, ὑπέρμετρος.

Sfóggio, ἀρ. τρυφή, πολυτέλεια, πολυεξοδία.

Sfóglia, θ. πέταλον, φύλλον.

Sfogliáre, (sfóglio) κόπτω τὰ φύλλα.

Sfogliáto, ἀρσεν. ὁ χωρὶς φύλλα.

Sfógo, ἀρσεν. ἐξατμισμός, ξεθύμασμα.

Sfolgoránte, κοιν. ἀστράπτων, λαμπρός.

Sfolgoráre, (sfólgoro) ἀστράπτω, λάμπω.

Sfondáre, (sfóndo) ἀφαιρῶ, ἢ τζακίζω τὸ κάτω μέρος τοῦ πράγματος, τὸν πάτον· ἔτι, καταποντίζομαι, βουλιάζω.

Sfondáto, ἀρ. χωρὶς πάτον· ἔτι, διεφθαρμένος. Ricco sfondáto, πλουσιώτατος.

Sforacchiáre, (sforácchio) τρυπῶ.

Sformáre, (sfórmo) τρέπω, ἀλλάζω τὴν μορφήν, καὶ ποιῶ ἄμορφον, καὶ ἄσχημον. Sformáto, ἄμορφος, ἄσχημος· ἔτι, ἄμετρος, ὑπέρμετρος.

Sfornáre, (sfórno) εὐγάζω ἀπὸ τὸν κλίβανον, φοῦρνον.

Sforniménto, ἀρ. στέρησις, ἔκδυσις, ξεστόλισις.

Sforníre, (ísco) στερῶ, στερίζω, ξεστολίζω, ἐκδύω.

Sforníto, ἐστερημένος, ξεστολισμένος.

Sfortunáre, (sfortúno) ποιῶ ἄθλιον.

Sfortunáto, ἀρ. ἄθλιος. Sfortunatíssimo, ὑπερθ.

Sforzaménto, ἀρ. ἀνάγκασις.

Sforzánte, κοιν. ὁ ἀναγκάζων.

Sforzáre, ἀναγκάζω, βιάζω· ἔτι, ἀφαιρῶ τὴν δύναμιν· Sforzársi, mi sfórzo, σπουδάζω, βιάζομαι, πασχίζω.

Sforzataménte, μὲ δύναμιν μεγάλην· ἔτι, δυναστικῶς, βιαστικῶς, ἀκουσίως, ἀναγκαστικά.

Sforzáto, ἀρ. ἠναγκασμένος.

Sforzatóre, ἀρ. βιαστής.

Sfórzo, ἀρ. ἐπιχείρημα, ἐπιτήδευμα, ἐγχείρημα, ἀγών, πάσχισις· ἔτι, στράτευμα, δύναμις στρατιωτική.

Sfracassáre, (sfracásso) συντρίβω, ἀφανίζω.

Sfracelláre, (céllo) καὶ Sfragelláre, (sfragéllo) συντρίβω, τζακίζω.

Sfratáre, ἐκβάλλω ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν Μοναχῶν· καὶ Sfratársi, mi sfráto, κατατίθημι, ἀφίνω τὸ φόρεμα τοῦ Μοναχοῦ, ξεκαλογερεύομαι. Sfratáto, ξεκαλογερευμένος.

Sfrattáre, (sfrátto) ἐκβάλλω, διώχνω· καὶ οὐδέτερ. φεύγω μὲ ταχύτητα.

Sfrátto, ἀρσεν. ἐξόρμησις, φυγή. Dáre altrúi lo sfrátto, φυγαδεύω, ἐξορίζω τινά.

Sfregaménto, ἀρ. τρίψις.

Sfregáre, (sfrégo) τρίβω. Sfregáto, τετριμμένος.

Sfregiáre, (sfrégio) ἀτιμάζω· ἔτι, κάμνω σημεῖον, πληγὴν εἰς τὸ πρόσωπόν τινος πρὸς ἀτιμίαν, καὶ ὕβριν.

Sfrégio, ἀρ. τραῦμα, πληγὴ εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ οὐλή. Μεταφ. ἀτιμία, ὕβρις.

Sfrenaménto, ἀρ. ἰδὲ Sfrenatézza.

Sfrenáre, (sfréno) λύω τὸν χαλινόν, καὶ γίνομαι ἀχαλίνωτος.

Sfrenataménte, καὶ Alla sfrenáta, ἀχαλινώτως, ἀχαλίνωτα.

Sfrenatézza, καὶ **Sfrenatággine**, θ. ἀκαθεξία, ἀκολασία, ἀδιαντροπία, ἀχαλινωσία.

Sfrenáto, ἀρ. ἀχαλίνωτος.

Sfromboláre, (sfrómbolo) σφενδονίζω, tíro cólla frómbola.

Sfrondáre, (sfróndo) κόπτω τὰ φύλλα.

Sfrontársi, (mi sfrónto) γίνομαι ἀδιάντροπος.

Sfrontataménte, ἀναιδῶς, ἀδιάντροπα.

Sfrontáto, ἀρ. ἀναιδής, ἀδιάντροπος.

Sfronzáre, ἰδὲ **Sfrondáre**.

Sfruttáre, (sfrútto) ποιῶ ἄκαρπον.

Sfuggévole, κοιν. φευτικός.

Sfuggevolézza, θ. τάχος, La sfuggevolézza del témpo, τὸ ὀξυρεπὲς τοῦ καιροῦ.

Sfuggiásco, ἀρ. δραπέτης, φευγάτος.

Sfuggiménto, ἀρ. φυγή.

Sfuggíre, (sfúggo) φεύγω, ἀποφεύγω. Sfuggito, μετοχή. Alla sfuggíta, ἐν παρόδῳ, κλεπτικᾶ.

Sfumáre, καὶ **Sfummáre**, (sfúmo) ἀτμίζω, ἀναθυμιάζω, καπνίζω. Sfumáto, μετ.

Sgabbiáre, (sgábbio) εὐγάζω ἀπὸ τὸ κλουβί.

Sgabelláre, (sgabéllo) ἐλευθερώνω τὰς πραγματείας πληρώνωντας τὸ τελωνεῖον, τὸ κουμέρκι.

Sgabéllo, ἀρ. ὑποπόδιον, σκαμνίον.

Sgagliardáre, (sgagliárdo) ἀραιρῶ τὴν δύναμιν.

Sgambáto, ἀρσεν. ἀσκελής, ἐστερημένος τὰ σκέλη.

Sgambettáre, (sgambétto) ἀνακινῶ τὰ σκέλη Μεταφ. σχολάζω, κάθημαι ἀργός.

Sganasciáre, ἐξαρθρῶ τὰ μάγουλα. Mi sganáscio dalle rísa, ἢ per le rísa: γελῶ ὑπερμέτρως, σκῶ ἀπὸ τὰ γέλοια.

Sgangasciaménto, ἀρ. ὑπέρμετρος γέλως.

Sgangasciáre, (sgangáscio) καγχάζω, γελῶ ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Sgangheráre, (sgánghero) ἀποκινῶ ἀπὸ τοὺς σταθμούς, da' gángheri. εὐγάνω ἀπὸ τοὺς στρόφιγγας. Μεταφ. εὐγάνω ἀπὸ τὴν τάξιν, ἀπὸ τὸν τόπον του τὸ πρᾶγμα, ἐξαρθρῶ.

Sgangheratággine, θ. ἀπειροκαλία, ἄτακτον φέρσιμον.

Sgangherataménte, ἀναρμόστως, ἀτάκτως.

Sgangheráto, ἀρ. εὐγαλμένος ἀπὸ τοὺς στόφιγγας. Μεταφ. ἀπειρόκαλος, ἄκομψος, ἀνάρμοστος, ἄτακτος, ἀνάποδος.

Sgannáre, (sgánno) ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν πλάνην. Sgannáto, ἀρ. ἐλευθερωμένος ἀπὸ τὴν πλάνην.

Sgaráre, καὶ **Sgaríre**, (sgáro, ísco) νικῶ τὴν φιλονικείαν.

Sgarbataménte, ἀπειροκάλως. ἄνοστα, ἀνάρμοστα.

Sgarbatézza, θ. ἀπειροκαλία, ἀνοστία, ἀναποδία.

Sgarbáto, ἀρσεν. ἀπειρόκαλος, ἄνοστος.

Sgargarizzáre, (rízzo) γαργαρίζω.

Sgaríre, ἰδὲ **Sgaráre**.

Sgarráre, (sgárro) σφάλλω.

Sgavazzáre, (sgavázzo) ἐφίεμαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐντρυφῶ, ξεφαντώνω.

Sghémbo, οὐσιαστ. ἀρ. λοξότης, A sghémbo, πλαγίως, στραβᾶ.

Sghémbo, ἐπιθ. ἀρ. λοξός, καμπύλος, πλάγιος, στραβός.

Sghermíre, (ísco) ἀποκολλῶ, ξεκολλῶ· ἐναντίον τοῦ Ghermíre.

Sghérro, ἀρ. θρασύς, κακότροπος, αὐθάδης, φονεύς, ὁ ὁποῖος δὲν φορεῖ τὸ σπαθὶ πάρεξ διὰ νὰ φοβερίζῃ, καὶ νὰ βλάπτῃ, ἢ καὶ νὰ φονεύῃ τοὺς ἄλλους.

Sghignáre, (sghígno) περιπαίζω, περιγελῶ.

Sghignazzáre, (ázzo) καγχάζω, γελῶ δυνατᾶ, καὶ ἄτακτα.

Sghignazzáta, θ. καὶ **Sghignazzaménto**, ἀρ. καγχασμός.

Sgocciolàre, (sgócciolo) εὐκερένω ἕως εἰς τὴν ὑστερην σταλαγματίαν· ἔτι, στεγνώνω.

Sgomberaménto, καὶ Sgom-

braménto, ἀρ. ἄπωσις, ἀποδίωξις.

Sgomberáre, καί συγκομῶ, Sgombráre, (sgombero, καί Sgómbro) μετατοπίζω τά σκεύη ἀπό τόπον εἰς τόπον, διά νά ἀλλάξω κατοικίαν, μεταφέρω, ἐκφέρω· ἔτι, ἁπλῶς τὸ, ἀναχωρῶ, ὑπάγω εἰς ἄλλον τόπον· ἔτι, διώχνω.

Sgómbero, καί Sgómbro, οὐσιαστ. ἀρ. μετοικία, μετατόπισις· ἔτι, ἀποδίωξις.

Sgómbero, καί Sgómbro, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος ὀψαρίου, τὸ σκομπρί. (Οἱ Βενετ. Scómbro.)

Sgómbero, Sgómbro, Sgomberáto, Sgombráto, ἀρ. κενός, ἄδειος, εὔκερος.

Sgomentáre, (sgoménto) ἐκπλήττω, φοβίζω, τρομάζω· ὅθεν· Sgomentáto, τρομασμένος.

Sgoménto, καί Sgomentaménto, ἀρ. ἔκπληξις, φόβος.

Sgomináre, (sgómino) ταράττω, συγχύζω.

Sgomitoláre, (sgomítolo) ξεκουβαριάζω.

Sgonfiáre, (sgónfio) ἀποχοῦμαι, ξεπρίσκομαι, ξεφουσκώνω. Sgonfiáto, ἤ Sgónfio, ξεφουσκωμένος.

Sgorbiáre, (sgórbio) μολύνω μὲ τὴν μελάνην· ὅθεν· Sgórbio, ἰδὲ Scórbio.

Sgorgaméntn, ἀρ. ἔκχυσις, ξεχειλισμός.

Sgorgánte, κοιν. ἐκβλύζων.

Sgorganteménte, ῥύβδην.

Sgorgáre, (sgórgo) ἐκχύνω, ἀναβλύζω.

Sgórgo, ἰδὲ Sgorgaménto.

Sgozzáre, (sgózzo) σφάζω·

Sgradíre, (ísco) ἀπαρέσκω, ἀποδοκιμάζω, ἀποστρέφομαι, ψέγω· ἐναντ. τοῦ, Aggradíre. Sgradíto, κακόδεκτος, δυσάρεστος.

Sgraffiáre, (sgráffio) ἰδὲ Graffiáre. καί Sgráffio, ἰδὲ Graffiaménto.

Sgraffignáre, (sgraffígno) κλέπτω.

Sgranáre, (sgráno) ἐκγάζω τὰ ὄσπρια ἀπὸ τὴν φλοῦδαν.

Sgranelláre, (néllo) σωλάζω, κόπτω τὰς ῥώγας.

Sgravaménto, ἀρ. κουφισμός, ἐλάφρωσις.

Sgraváre, (sgrávo) κουφίζω, ἐλαφρύνω.

Sgravidáre, (sgrávido) ἰδὲ Spregnáre.

Sgrávio, ἰδὲ Sgravaménto.

Sgraziataménte, ἀπειροκάλως, ἀναρμόστως· ἔτι, δυστυχῶς.

Sgraziáto, ἀρ. ἄχαρις, καί ἄθλιος. Sgraziatéllo, ὑποκορ.

Sgretoláre, (sgrétolo) συντρίβω, τζακίζω.

Sgridaménto, καί Sgrído, ἀρσεν. ἐπιτίμησις.

Sgridáre, (sgrído) ἐπιτιμῶ, ὀνειδίζω, φοβερίζω.

Sgridatóre, ἀρ. ἐπιτιμητής.

Sgrignáre, (sgrígno) περιγελῶ.

Sgroppáre, (sgróppo) ἰδὲ Sgruppáre.

Sgrossáre, (sgrósso) ξεχοντραίνω. ἰδὲ καί Digrossáre.

Sgrugnáta, Θ. Sgrugnóne. Sgrúgno, ἀρ. γροθιὰ εἰς τὸ πρόσωπον.

Sgruppáre, (sgrúppo) λύω τὸν δεσμόν, τὸν κόμπον.

Sguagliáre, (áglio) ποιῶ ἄνισον· ὅθεν. Sguagliáto, ἄνισος, διαφορετικός. καί Sguáglio ἀρ. διαφορά.

Sguajáto, ἀρσεν. ἄχαρις. χωρὶς χάριν, ἄσχημος.

Sguaináre, (sguáino) ἰδὲ Sfoderáre. Spáda sguaináta, Θ. Σπαθὶ γυμνόν.

Sgualdrína, Θηλ. ἀχρεία πόρνη.

Sguáncia, Θ. μέρος τοῦ χαλινοῦ.

Sguanciáre, (sguáncio) φθείρω, συντρίβω τὴν σιαγόνα, τὸ μάγουλον.

Sguáncio, ἀρ. πλάγιος.

Sguardáre, ἰδὲ Guardáre. κτλ.

Sguárdo, ἀρ. ἔποψις, βλέμμα, ματιά. Sguardolíno, ὑποκορ.

Sguazzáre, (sguázzn) λούομαι, βρέχομαι, κολυμβῶ· ἔτι, ἐντρυφῶ, ξεφαντώνω· ἔτι, διασκορπίζω· ἰδὲ Scialacquáre.

Sguazzatóre, ἀρ. ὁ ἐντρυφῶν.

Sguerníre, (ísco) ἰδὲ Sforníre. Sguerníto, μετ.

Sgufáre, (sgúfo) περιπαίζω. χυδαϊκ.

Sguiggiáre, (sguíggio) σπῶ, ἀφαιρῶ τὸ ἄνωθεν τῆς κρηπῖδος, la guíggia.

Sguinzagliáre, (záglio) λύω τὴν ἄλυσον, τὸν δεσμόν· ἰδὲ Guinzáglio.

Sguittáre, ἰδὲ Squittíre.

Sguizzáre, (sguízzo) φεύγω, γλυστρῶ· ἴδιον τῶν ὀψαρίων, ὁποῦ φεύγουν, γλυστροῦν ἀπὸ τὰς χεῖρας.

Sgusciáre, (sgúscio) ξεφλουδίζω. Sgusciáto, μετ.

Si, ναί. Si, εἴθε, ἄμποτες· οὕτω, ἔτζη. Ἐνίο-

τε τὸ Si εἶναι μόριον ἀναπληρωματικόν.

Sì bene, ναί, βέβαια.

Sibilánte, κοιν. συρίττων.

Sibiláre, (sîbilo) συρίζω, σφυρίζω.

Sibilatóre, ἀρ. συρικτής.

Síbilo, ἀρσεν. συριγμός, σφύριγμα.

Sibilóso, ἀρ. ἔχων σύριγμα.

Sibílla, Θ. Σίβυλλα. Λέξις Λατ. σημαίνουσα, μάντισσαν, προφήτισσαν. Αἱ Σίβυλλαι ἦσαν γυναῖκες πλήρεις προφητικοῦ πνεύματος· διότι κατὰ τὴν αἰολικὴν διάλεκτον ὁ Θεὸς λέγεται Σιός· ὅθεν παρὰ τοῦ σιὸς καὶ βουλή, ἐκλήθησαν Σιβύλλαι, οἱονεὶ συμμέτοχοι, καὶ συνειδοῦσαι τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τῶν Συγγραφέων ἦσαν πολλαί, καὶ εἰς διαφόρους καιρούς. Εἰς τὴν Ῥώμην, κατὰ τὸν Πλίνιον, τὰ ἀγάλματα τριῶν Σιβυλλῶν ἔστεκον σιμὰ εἰς τὰ ἔμβολα, δηλ. τὸν τόπον, ὅπου ἐδημηγόρουν οἱ Ῥήτορες. Ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος ιή. Βιβλ. Κεφ. κγ'. τοῦ συγγράμματός του Πόλις τοῦ Θεοῦ, λέγει, ὅτι εἶναι πιθανὸν αἱ Σιβύλλαι (εἰς ὅσα ἐπροφήτευσαν περὶ τοῦ Χριστοῦ) νὰ ἐφωτίζοντο θεόθεν, εἴτε ἀγαθαί, εἴτε πονηραὶ οὖσαι, διότι τὸ δῶρον τῆς προφητείας κοινὸν τοῖς καλοῖς, καὶ τοῖς φαύλοις.

Sicário, ἀρ. σικάριος, κάκιστος ἄνθρωπος ὁ φονεύων ἀδίκως ἀνθρώπους δι᾽ ἐπιταγῆς ἄλλου τινός.

Siccera, Θ. σίκερα, εἶδος ποτοῦ.

Sicchè, ἡ Sì che, ὥστε.

Siccità, θηλ. ξηρότης, ξηρασία.

Siccóme, ἡ Sì come, καθάπερ, ὡς, καθώς.

Síclo, ἀρσεν. σίκλος, εἶδος ἑβραϊκοῦ νομίσματος.

Sicomóro, καὶ Sicómoro, συκόμορος, δένδρον.

Sicuraménte, ἀσφαλῶς, βεβαίως.

Sicuránza, θηλ. θάῤῥος, βεβαίωσις.

Sicuráre, (sicúro) ποιῶ ἀσφαλῆ. Sicuráto, ἠσφαλισμένος.

Sicurézza, Θ. ἀσφάλεια.

Sicúro, ἀρ. βέβαιος, ἀσφαλής, καὶ τολμηρός. Sicuríssimo, ὑπερθ.

Sicurtà, καὶ Sicurità, Θ. ἀμεριμνία, ἀσφάλεια, βεβαίωσις, ἐγγύησις.

Sído, ἀρ. ῥῖγος, ὑπερβολικὸν κρύος.

Sídro, ἀρ. ἰδὲ Siccera.

Siepáre, (siépo) φράττω, περικλείω μὲ φραγμόν.

Siépe, Θ. φραγμός, φράκτη.

Siéro, ἀρ. ὀῤῥός, τὸ ὑδατῶδες μέρος τοῦ αἵματος, καὶ τοῦ γάλακτος ὅθεν.

Sierosità, Θ. τὸ ὀῤῥῶδες.

Sieróso, ἀρ. ὀῤῥώδης.

Sifílide, Θ. λύμη ἀφροδισία.

Sifóne, ἀρ. σίφων.

Sigilláre, (sigíllo) σφραγίζω. Sigilláto, ἐσφραγισμένος.

Sigíllo, ἀρ. σφραγίς, βοῦλλα.

Signífero, ἀρσεν. σημειοφόρος. Λατ.

Significaménto, ἀρ. σημασία.

Significánte, κοιν. σημαίνων.

Significánza, Θ. σημασία.

Significáre, (signífico) σημαίνω, δηλοποιῶ, φανερώνω. Signífica, σημαίνει.

Significatívo, ἀρ. σημαντικός, δηλωτικός.

Significáto, οὐσιαστ. ἀρσεν. καὶ Significazióne, Θ. σημασία.

Significatóre, ἀρ. σημάντωρ. Significatrice, Θ.

Signóre, ἀρ. κύριος, αὐθέντης.

Signoreggévole, κοιν. ἐπιτακτικός, ὁ θέλων νὰ προστάζῃ τοὺς ἄλλους.

Signoreggiaménto, ἀρ. ἀρχή, ἐξουσία.

Signoreggiánte, κοιν. ὁ κυριεύων, ἐξουσιάζων.

Signoreggiáre, (éggio) κυριεύω, ἐξουσιάζω.

Signoreggiatóre, ἀρ. κύριος, ἐξουσιαστής.

Signoréllo, καὶ Signorétto, ὑποκορ. μικρὸς αὐθέντης.

Signorévole, καὶ Signoreggévole, κοιν. αὐθεντικός.

Signoría, Θ. ἀρχή, ἐξουσία αὐθεντία.

Signoríle, κοιν. καὶ Signorésco, ἀρ. αὐθεντικός, λαμπρός.

Signorilménte, λαμπρῶς, αὐθεντικῶς.

Signorótto, ἀρ. κύριος μικρᾶς ἐπικρατείας, ἐξουσίας.

Silénte, κοιν. ὁ σιωπῶν.

Silénzio, ἀρ. σιγή, σιωπή.

Silígine, Θ. εἶδος σίτου· ἡ σιλιγνις, ἡ ὄλυρα.

Silíqua, Θ. κεράτιον, ἡ φλοῦδα, εἰς τὴν ὁποίαν γεννῶνται, καὶ αὐξάνουσι τὰ σπυρία τῶν ὀσπρίων.

Síllaba, θηλ. συλλαβή.

Sillogísmo, ἀρ. συλλογισμός.

Sillogístico, ἀρ. συλλογιστικός.

Sillogizzáre, (ízzo) συλλογίζομαι.

Siloè, ἀρ. εἶδος ξύλου εὐώδους, ξυλαλόη.

Silváno, ἀρσεν. υλόεις, ἄγριος. I Silváni, οἱ Συβάνοι ἦσαν οἱ Θεοὶ τῶν δρυμῶν.

Silvéstro, Silvóso, ἀρσεν. Silvéstre, κοιν. ὄρειος, δασώδης, ἄγριος.

Simboleggiáre, καὶ Simbolizzáre, (éggio, ἢ ízzo) ἐξηγῶ τὶ διὰ συμβόλων.

Simbolicaménte, συμβολικῶς.

Simbólico, ἀρ. συμβολικός.

Símbolo, ἀρ. σύμβολον.

Simetría, θ. συμμετρία.

Simigliánte, κοιν. ὅμοιος.

Simigliantеménte, καὶ Simigliánte, ἐπίῤῥ. ὁμοίως.

Simigliánza, θ. ὁμοιότης.

Simigliáre, (simíglio) ὁμοιάζω, καὶ παραβάλλω, συγκρίνω.

Simigliévole, κοιν. ὅμοιος.

Símile, κοιν. ὅμοιος. Similíssimo, ὑπερθ.

Similitúdine, θ. ὁμοιότης, καὶ σύγκρισις.

Similménte, καὶ Símile, ἐπίῤῥ. ὁμοίως.

Simmetría, θ. συμμετρία.

Simoneggiáre, καὶ Simonizzáre, (éggio, nízzo) συμωνιάζω, ποιῶ συμωνίαν.

Simonía, θ. ἀγόρασις, καὶ πώλησις τῶν ἱερῶν πραγμάτων.

Simoníaco, καὶ Simonizzatóre, ἀρ. ὅποιος κάμνει πραγματείαν μὲ τὰ ἱερὰ πράγματα.

Simpatía, θ. συμπάθεια, δηλαδὴ ἡ φυσικὴ κλίσις πρός τινα· καὶ Antipatía, ἀντιπάθεια, ἡ φυσικὴ ἐναντιότης.

Simplicità, ἰδὲ Semplicità.

Simulácro, ἀρ. εἴδωλον.

Simuláre, (símulo) ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι.

Simulataménte, εἰρωνικῶς.

Simulatívo, ἀρ. ὑποκρινόμενος.

Simulatóre, ἀρ. ὑποκριτής.

Simulazióne, θηλ. καὶ Simulaménto, ἀρ. εἰρωνεία, ὑπόκρισις· καὶ Simuláto, ἢ Simulatívo, ἀρ. ὑποκρινόμενος, πλαστός, ψεύτικος.

Sinagóga, θ. συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων. πληθ. ghe.

Sinapísmo, ἰδὲ Senapísmo.

Sinceraménte, καθαρῶς, εἰλικρινῶς.

Sincerità, θ. εἰλικρίνεια.

Sincéro, ἀρσεν. εἰλικρινής, καθαρός. Sinceríssimo, ὑπερθ.

Sincopataménte, μετὰ συγκοπῆς.

Sincopáto, ἀρσεν. ὁ ἔχων συγκοπήν.

Síncope, ἢ Síncopa, θ. συγκοπή, καὶ λειποθυμία.

Sincopizzáre, (sincopízzo) λειποθυμῶ.

Sindacáre, (síndaco) ἐξετάζω ἀκριβῶς τοὺς λογαριασμούς τινος.

Sindacáto, ἀρ. καὶ Sindicatúra, θ. ἡ ἀπόδοσις τῶν λογαριασμῶν.

Síndaco, ἀρ. ἐξεταστὴς τῶν λογαριασμῶν σύνδικος.

Sindéresi, θηλ. καὶ ἀρ. ἡ συνείδησις.

Sinfonía, θηλ. συμφωνία, ἁρμονία, μελῳδία.

Singhiozzáre, (singhiózzo) λύζω, λυξηγκιάζω, ἔχω λύξιγκαν.

Singhiózzo, ἀρσεν. λυγμός, λύξιγκας. (Οἱ Βενετ. Sangióto.)

Singuláre, καὶ Singoláre, κοιν. ἑνικός· ἔτι, ἔξοχος, ἐξαίρετος.

Singularità, καὶ Singolarità, θ. ἰδιότης. ἔτι, ἐξοχή.

Singularizzáre, ἢ Singo.. (singularízzo) ποιῶ ἑνικόν, φέρω εἰς τὸ μερικόν· ἔτι, mi singolarízzo, γίνομαι ἐξαίρετος, ἐκβαίνω ἀπὸ τὸ συνηθισμένον.

Singularménte, καὶ Singolarménte μάλιστα, ἐξαιρέτως.

Singúlto, ἀρσεν. Λατ. ἰδὲ Singhiózzo.

Siniscálco, ἰδὲ Maggiordómo· ἔτι, ἀρχιτρίκλινος, ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν τῆς τραπέζης· καὶ Siniscalcáto, αὐτὸ τὸ ὀφφίκιον τοῦ ἀρχιτρικλίνου.

Sinístra, οὐσιαστ. θ. ἡ ἀριστερὰ χείρ.

Sinistraménte, σκαιῶς, κακῶς.

Sinístro, οὐσιαστ. ἀρ. βλάβη, ζημία, δυστύχημα. Καὶ Ἐπίθ. ἀριστερός, ζερβός.

Síno, καὶ Insíno, ἄχρι, ἕως.

Sinodále, κοιν. συνοδικός.

Sínodo, ἀρ. ἡ σύνοδος.

Sinónimo, ἀρ. συνώνυμος.

Síntomo, ἀρσεν. σύμπτωμα, σημεῖον, ἢ ἀποτέλεσμα ἀῤῥωστίας· ἔτι, συμβεβηκός, ἢ περιστατικὸν ὁποιουδήποτε ἄλλου πράγματος.

Sinuosità, θηλ. κάμψις, κυρτότης.

Sinuóso ἀρ. κολπώδης.

Sióne, ἀρ. μάχη ἀνέμων, συστροφή, δίνη, ἀνεμοστρόφυλλος.

Sire, ἀρ. τίτλος ἴδιος τῶν Βασιλέων.

Siréna, Θ. Σειρήν, ἡ Σειρῆνα, γυναικόμορφον ζῶον θαλάσσιον. Αἱ Σειρῆναι ἦσαν τρεῖς, θυγατέρες τοῦ Ἀχελόου ποταμοῦ, καὶ τῆς Καλλιόπης Μούσης, Παρθενόπη, Λευκοσία, καὶ Λιγία, τῶν ὁποίων ἡ μία ἐτραγῴδει, ἡ ἄλλη ἐσήμαινε τὸν αὐλόν, ἡ τρίτη τὴν λύραν, καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐποίουν τοιαύτην ἁρμονίαν, ὥστε εἷλκυον τοὺς ἀθλίους ναύτας πρὸς τὸ ναυαγίζειν εἰς τινας σκοπέλους τῆς Σικελίας, ὅπου αὐταὶ ἐκατοίκουν. Λέγουσιν ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς, Ulísse, περνῶντας ἐκεῖθεν, ἔφραξε τὰ αὐτία τῶν συντρόφων του μὲ κερὶ διὰ νὰ μὴν ἀκούσουν τὰ τραγῴδιά των, διὰ τὴν ὁποίαν καταφρόνησιν πεπιπεσοῦσαι εἰς ἀπελπισμόν, ἐῤῥίφησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγιναν ὀψάρια ἀπὸ τὴν μέσην καὶ κάτω.

Siringa, θηλ. σύριγξ.

Sirócchia, ἰδὲ Sorélla.

Sirócco, ἀρ. ὁ νότος, ἄνεμος.

Sirúppo, ἀρ. τὸ σιρόπι.

Sirte, Θ. σύρτις. Αἱ σύρτεις εἶναι ψευδῆ σκόπελα, συνιστάμεναι ἐκ πυλοῦ, ἢ ἄμμου, καὶ ἐσκεπασμέναι ὑπὸ τοῦ ὕδατος.

Sisamo, ἀρ. σήσαμον, τὸ σησάμι.

Sistéma, ἀρ. σύστημα.

Sistemático, ἀρ. συστηματικός.

Sístole e Diástole, Θ. ἡ συστολή, καὶ διαστολή, στένευσις, καὶ ἅπλωσις τῆς καρδίας.

Sitibóndo, ἀρ. διψασμένος.

Sitíre, (ísco) διψῶ. Λατ.

Síto, ἀρ. θέσις.

Situaménto, ἀρσεν. θέσις, τοποθεσία.

Situáre, (sítuo) τοποθέτω.

Situáto, ἀρ. τοποθεμένος.

Situazióne, Θ. θέσις, τοποθεσία.

Sì veraménte, ἐπὶ συνθήκῃ, ὁμολογία.

Slacciáre, (sláccio) λύω, ξεθηλυκώνω.

Slanciáre, (sláncio) ἀκοντίζω, ῥίπτω, σύρνω.

Slargáre, (slárgo) πλατύνω. Slargáto, μετ. πλατυμένος.

Slattáre, (slátto) ἀπογαλακτίζω, ἀποκόκτω ἀπὸ τὸ γαλα. Slattáto, μετ. ἀπογαλακτισμένος.

Slazzeráre, (slázzero) ἐκβαλλω, ἐκβαζω ἔξω.

Sleále, κοιν. ἄπιστος.

Slealtà, θηλ. ἀπιστία.

Slegaménto, ἀρ. λῦσις.

Slegáre, (slégo) λύω. Slegáto, λελυμένος.

Slíta, Θ. χαμολκός, ἕλκυθρον.

Slogáre, (slógo) ἐξαρθρῶ, στραμπουλίζω. Slogáto, ἐξηρθρωμένος.

Sloggiáre, (slóggio) ἀναχωρῶ, μετοικῶ, μετατοπίζω.

Slontanaménto, ἀρ. ἀποκίνησις.

Slontanáre, (slontáno) ξεμακρύνω. Slontanáto, ξεμακρυμένος.

Slungáre, (slúngo) ἐκτείνω, μηκύνω.

Smaccáre, (smácco) συντρίβομαι· ἔτι, κατιμάζω, εὐτελίζω, ἐντροπιάζω.

Smaccáto, ἀρ. ὡς τό, vino smaccáto, οἶνος γλυκύτατος, ὥστε προξενεῖ ἀηδίαν. Smaccatíssimo, ὑπερθ. οὕτω καλοῦσιν οἱ ναῦται τὴν θάλασσαν ὅταν εἶναι εἰς ἄκραν γαλήνην.

Smácco, ἀρ. ὕβρις, ἀτιμία, καταφρόνησις.

Smagliáre, (smáglio) συντρίβω θώρακα, máglia, ἰδὲ τοῦτο· καὶ ἁπλῶς, συντρίβω, τζακίζω.

Smagráre, καὶ Smagríre, (ágro, ísco) λεπτύνομαι, γίνομαι ἰσχνός, λιγνός. Smagráto, καὶ grito, λιγνωμένος.

Smagratúra, Θ. καὶ Smagraménto, ἀρ. λεπτότης.

Smalláre, (smállo) ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν, ξεφλουδίζω.

Smaltáre, (smálto) σκεπάζω μὲ σμάγδον, con ismálto. (ἰδὲ Smálto.) Μεταφ. σκεπάζω ἁπλῶς.

Smaltatúra, Θ. ἔγκαυμα, σμάγδωσις.

Smaltiménto, ἀρ. χώνευσις, καὶ πώλησις.

Smaltíre, (ísco) χωνεύω. Smaltír mercanzie, πωλῶ πραγματείας. Smaltíto, μετ. χωνευμένος. Μεταφ. εὔκολος, σαφής, ἐξηγημένος.

Smaltitójo, ἀρσεν. ὀχετός, αὖλαξ δι' οὗ ῥέουσιν αἱ ἀκαθαρσίαι, ἢ τὰ περιττεύματα.

Smálto, ἀρ. ἄμμος καὶ ἀσβέστης ἀνακατωμένα μὲ νερόν, καὶ ἔπειτα στερεωμένα ὁμοῦ· ἔτι, σμάγ-

δος. Μεταφ. Cuòr di smálto, λιθίνη καρδία.

Smancería, θ. τρυφή· ἰδὲ καὶ Lezio.

Smánia, θηλ. μανία.

Smaniánte, κοιν. μαινόμενος.

Smaniaménto, ἀρ. μανία.

Smaniáre, (smánio) μαίνομαι, παραφρονῶ.

Smaníglia, θ. βλαχιόλιον.

Smanióso, ἀρ. μανιώδης.

Smantellàre, (smantéllo) καταστρέφω, ἀφανίζω τὰ τείχη, le múra.

Smargiassería, θ. ἀλαζονεία, ἔπαρσις.

Smargiásso, ἀρ. θρασὺς, ἀλαζὼν, κομπαστὴς, αὐθάδης, τολμηρός.

Smarrigióne, θ. καὶ Smarriménto, ἀρ. ἀποβολὴ, χάσιμον· ἔτι πλάνη, παραστράτιμα· ἔτι, φόβος.

Smarríre, (ísco) χάνω. καὶ Smarrírsi, mi smarrísco, ἀποπλανῶμαι, παραστρατίζω. Μεταφ. συγχύζω, τρομάζω. Smarríto, χαμένος, τρομασμένος, παραστρατισμένος, La pecorélla smarríta: τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον.

Smarritaménte, φοβητικῶς.

Smascellàre, (smascéllo) ἰδὲ Sganasciáre.

Smascheràre, (smáschero) ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖον, εὐγάζω τὴν προσωπίδα. Smascheráto, ὁ χωρὶς προσωπίδα.

Smattonáre, (smattóno) ἀφαιρῶ τὰς πλίνθους.

Smeláre, (smélo) εὐγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸ κρηνίον τῶν μελισσῶν.

Smembráre, (sméмbro) διαμελίζω, κόπτω τὰ μέλη. Μεταφ. μερίζω, χωρίζω. Smembráto, διαμεμελισμένος, κεχωρισμένος.

Smemorábile, κοιν. ἀμνημόνευτος.

Smemorággine, θηλ. λήθη, καὶ ἀναισθησία, ἀγνωσία.

Smemoraménto, ἀρ. ἄνοια, μωρία, ἀγνωσία.

Smemoráre, (smémoro) κυρίως, χάνω τὴν μνήμην, τὸ ἐνθυμητικόν· ἔτι, γίνομαι ἀναίσθητος.

Smemoratággine, θ. ἰδὲ Smemorággine.

Smemoráto, ἀρ. ὅποιος ἔχασε la memória, τὸ ἐνθυμητικὸν, ἄφρων, μωρὸς, ἀναίσθητος.

Smenomáre, (smènomo) ελαττῶ, ὀλιγοστεύω.

Smentíre, (sménto, καὶ ísco) κατηγορῶ ψευδολογίας, ἀποδείχνω ψεύστην. Smentíto, μετ.

Smeráldo, ἀρ. σμάραγδος, πολύτιμος λίθος, piétra preziósa. Smeraldíno, ἀρ. σμαράγδινος.

Smerdáre, (smérdo) σκατώνω.

Smérgo, ἀρ. αἴθυια, πουλίον. λέγεται καὶ θαλάσσιος κορώνη κακαΐδου.

Smeríglio, ἀρ. σμιρὶς, εἶδος ἄμμου, ἢ σκόνης, μὲ τὴν ὁποίαν τρίβονται, καὶ παστρεύονται τὰ μάρμαρα, καὶ τὸ ἀτζάλι· ὅθεν, Smerigliáre, (ríglio) σμήχω, καθαρίζω, παστρεύω μὲ τὴν σμιρίδα, collo smeríglio.

Smidolláre, (smidóllo) εὐγάνω τὸν μυελόν.

Smiláce, θ. σμίλαξ, εἶδος χόρτου.

Smílzo, ἀρ. ὁ ἔχων κενὴν, ἄδειαν τὴν κοιλίαν.

Sminuiménto, ἀρ. ελάττωσις, ὀλιγόστευσις.

Sminuíre, (ísco) σμικρύνω, ὀλιγοστεύω. Sminuíto, ὠλιγοστευμένος.

Sminuzzáre, (úzzo) καὶ Sminuzzoláre, (úzzolo) κόπτω εἰς λεπτὰ κομμάτια.

Smisurábile, κοιν. ἄμετρος.

Smisurataménte, ὑπερμέτρως.

Smisuratézza, θ. ἀμετρία.

Smisuráto, ἀρ. ὑπέρμετρος.

Smoccoláre, (smóccolo) ξεφοιτιλίζω.

Smoccolatóje, πληθ. θ. ἡ ψαλὶς τοῦ λύχνου.

Smoccolatúra, θ. ἡ μύξα τοῦ φυτιλίου τοῦ λύχνου.

Smoderataménte, ἀμέτρως.

Smoderatézza, θ. ἀμετρία.

Smoderáto, ἀρ. ἄμετρος.

Smogliáto, ἀρσεν. ἄγαμος, ἀνύπανδρος.

Smontáre, (smónto) καταβαίνω.

Smontáto, μετ. καταβασμένος.

Smorbáre, (smórbo) ἐξελαύνω, ἀποδιώχνω τὸν λοιμόν.

Smórfia, θηλ. θέλγητρον. (Τουρκιστί, νάζι). ἰδὲ καὶ Lezio.

Smorsáre, (smórso) ἀφαιρῶ τὸ στόμιον, τὸν χαλινόν.

Smórto, ἀρ. ὠχρὸς, χλωμός.

Smorzáre, (smórzo) σβένω, σβύνω. Smorzáto, ἐσβεσμένος.

Smóssa, οὐσιαστ. θ. κίνησις.

Smósso, ἀρ. κινημένος· παρὰ τοῦ Smuóvere.

Smottáre, (smótto) τὸ

κρημνίζεσθαι, βουλιάζειν τοῦ ἐδάφους, τῆς γῆς. Smottáto, μετ.

Smovitúra, θηλ. κίνησις· παρά τοῦ, Smuóvere.

Smozzicáre, (smózzico) κολοβώνω.

Smúgnere, (smúgno, ἐνεστ. smúnsi, παρακ. Smúnto, μετοχή·) ἀμέλγω. ἀρμέγω τό ὑγρόν.

Smúnto, ἀρ. λεπτός, στεγνός, λιγνός.

Smuóvere, (smuóvo, ἐνεστ. smóssi, παρακ. smósso, μετ.) κινῶ, ὅμως μέ κόπον, καί μέ δυσκολίαν.

Smuráre, (smúro) χαλῶ τά τείχη.

Smussáre, (smússo) κόπτω τήν γωνίαν, ἀγκωνήν τοῦ πράγματος, ἀμβλύνω. Smussáto, μετ.

Smússo, ἀρ. ὁ μή χωρῶν κατ' εὐθεῖαν, ὁ ἔχων κεκομμένην τήν γωνίαν· καί οὐσιαστ. ἡ τομή τῆς γωνίας.

Snamoráre, (snamóro) ἀποβάλλω τόν ἔρωτα.

Snasáto, ἀρ. ὁ χωρίς μύτην.

Snaturáre, (snatúro) μεταλάττω τήν φύσιν τινός.

Snaturáto, ἀρ. ὁ ἔξω τῆς φύσεως, ὁ μή φυσικός.

Snellaménte, εὐκινήτως.

Snellézza, θ. ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Snéllo, ἀρ. ἐλαφρός, εὐκίνητος, ἐπιδέξιος, ὀγλίγωρος.

Snerváre, καί **Snerbáre**, (snérvo) ἐκνευρίζω. Μεταφ. ποιῶ ἀσθενῆ, ἀδυνατίζω. Snerváto, ξενευρισμένος, ἀδύνατος.

Snervatézza, θ. Snervaménto, ἀρ. ἀτονία, ἀσθένεια.

Snidáre, καί **Snidiáre**, (snído, snídio.) ἐκβάλλω ἀπό τήν φωλεάν.

Snighittíre, (ísco) ἀποτινάσσω, ἀποβάλλω τήν ὀκνηρίαν.

Snocciolláre, (snócciolo) ἐυγάζω τά κούκουτζα. Μεταφ. σαφηνίζω, ἐξηγῶ.

Snodaménto, ἀρ. λύσις.

Snodáre, (snódo) λύω. Snodáto, λελυμμένος.

Snodatúra, θ. ἡ κάμψις τῶν ἁρμῶν, ἡ κλείδωσις.

Snudáre, (snúdo) λέξ. τῆς συνηθ. ἰδέ Sguainare.

Soátto, καί **Sovátto**, ἀρ. ἱμάς, λωρίον.

Soáve, κοιν. ἡδύς, γλυκύς.

Soaveménte, καί **Soáve**, ἐπίρρ. ἡδέως, γλυκέως.

Soavità, θ. ἡδύτης, γλυκύτης, πρᾳότης,

Sobbissáre, ἰδέ Subbissáre.

Sobbolliménto, ἀρ. μικρά ζέσις, βράσις.

Sobbollíre, (sobbóllo) ὑποβράζω, βράζω ἐλαφρᾶ· Sobbollíto, βρασμένος ἐλαφρᾶ, ἢ κρυφίως. Ira sobbollíta, Μεταφ. κρυφή, σκεπασμένη ὀργή.

Sobbórgo, ἀρ. προάστειον.

Sóbole, θ. γενεά. Λατ.

Sobriaménte, νηφαλίως, σωφρόνως.

Sobrietà, θηλ. νηφαλιότης, σωφροσύνη.

Sóbrio, ἀρ. νηφάλιος, νήφων, σώφρων, μέτριος.

Soccenericcio, ἰδέ Succeneríccio.

Succhiamáre, (socchiámo) κράζω μέ χαμηλήν φωνήν.

Socchiúdere, (socchiúdo) κλείω ὀλίγον.

Socchiúso, μισοκλεισμένος.

Sóccio, ἀρ. ἐνοίκιον κοπαδίων, συντροφία ὁποῦ γίνεται δίδωντας τινί ζῶα, θρέμματα διά νά τά φυλάττῃ καί κυβερνῇ μέ τό ἥμισυ τοῦ κέρδος καί τῆς ζημίας· Sóccio, λέγ. καί ὁ δεχόμενος αὐτά.

Sócco, ἀρ. εἶδος ὑποδήματος καί παλαιῶν κωμῳδῶν, ὁ πῖλος, τό ποδεῖον.

Soccorrénza, θ. διάῤῥοια, κίνησις.

Soccórrere, (soccórro) βοηθῶ. Soccórso, μετ. βοηθημένος.

Soccorrévole, κοιν. βοηθητικός.

Soccorritóre, ἀρ. βοηθός.

Soccórso, καί **Soccorriménto**, ἀρσεν. βοήθεια.

Sociábile, καί **Sociále**, κοιν. κοινωνικός, ἑταιρικός, ἀγαπῶν τήν συντροφίαν.

Società, θ. ἑταιρεία, κοινωνία, συντροφία.

Sodaménte, ἀσφαλῶς, ἰσχυρῶς, στερεῶς, δυνατᾶ.

Sodaménto, ἀρ. βεβαίωσις, στερέωμα.

Sodáre, (sódo) στερεώνω· ἔτι, γίνομαι ἐγγυητής.

Soddiaconáto, ἀρ. ὑποδιακονία.

Soddiácono, ἀρ. ὑποδιάκονος.

Soddisfacénte, κοιν. πληροφορῶν, ὁποῦ πληροφορεῖ.

Soddisfaciménto, ἀρ. πληροφορία.

Soddisfáre, (soddísfo, ἢ soddisfó) πληροφορῶ. Soddisfátto, μετ. πληροφορημένος.

Soddisfazióne, θ. πληροφόρησις, εὐχαρίστησις.

Soddomía, καί **Sodomía**, θ. πυγισμός, ἀρσενοκοι-

τία. Sóddoma, e Gomórra, τὰ Σόδομα, καὶ Γόμοῤῥα.

Soddomitáre, (soddomíto) πυγίζω.

Soddomítico, ἀρ. σοδομιτικός.

Soddomíto, ἀρ. σοδομίτης, πυγιστής.

Soddúcere, καὶ Soddúrre, ἰδὲ Sedúrre, κτλ.

Sodézza, Θ. στερεότης. Μεταφ. εὐςάθεια, ςαθερότης.

Sodisfáre, ἰδὲ Soddisfáre, κτλ.

Sódo, ἀρ. στερεός, βέβαιος, σταθερός, δυνατός. Díre, ἢ favelláre in sul sódo, λέγω, ὁμιλῶ μὲ ἀλήθειαν, μὲ θεμέλιον.

Sodomía, κτλ. ἰδὲ Soddomía.

Sofferénte, κοιν. ὑπομονητικός.

Sofferénza, Θ. καὶ Sofferiménto, ἀρσεν. ὑπομονή.

Sofferíre, καὶ Soffríre, (sóffero, καὶ sóffro. Soffríi, καὶ sofférsi, παρακ.) ὑπομένω, ὑποφέρω, πάσχω. Sofférto, μετοχή.

Sofferitóre, ἀρ. ὑπομονητικός.

Soffermáre, (sofférmo) παύω διὰ ὀλίγην ὥραν· καὶ Soffermársi, στέκω, σταματῶ διὰ ὀλίγην ὥραν.

Soffermáta, Θηλ. βραχεῖα παῦσις.

Soffiaménto, ἀρ. φύσημα.

Soffiáre, (sóffio) φυσῶ. Soffiáto, μετ.

Soffiatóre, ἀρ. φυσητήρ.

Sofficcáre, (soffícco) κρύπτω· καὶ οὐδετ. κρύπτομαι.

Sóffice, κοιν. μαλακός. Létto sóffice, κραβάτι μαλακόν.

Sofficiénte, κτλ. ἰδὲ Sufficiénte, κτλ.

Soffiétto, ἀρ. τὸ φυσοῦνι.

Sóffio, ἀρ. πνοή, φύσημα. In un sóffio, ἐν ἀτόμῳ, εἰς μίαν στιγμήν.

Soffióne, ἀρ. φυσοῦνι· ἔτι, ἐνδείκτης, σπιοῦνος· ἔτι, ἀλαζών, ὑπερήφανος.

Soffísmo, ἀρ. ἰδὲ Sofisma κτλ.

Soffítta, Θ. ἡ στέγη, ὀροφή, σανίδωμα, ταβάνι.

Soffittáto, ἀρσεν. σεσανιδωμένος.

Soffogaménto, καὶ Soffocaménto, ἀρ. πνίξιμον.

Soffogáre, καὶ Soffocáre, (soffógo, καὶ Soffóco) πνίγω. Soffogáto, καὶ Soffocáto, πνιγμένος.

Soffogazióne, καὶ Soffocazióne, Θ. πνιγμός.

Soffréddo, ἀρσεν. ὑπόψυχρος.

Soffregáre, (soffrégo) τρίβω ἐλαφρῶς.

Soffrénte, κοιν. τλήμων, ὑπομονητικός.

Soffríbile, κοιν. ὑποφερτός.

Soffríggere, (soffríggo) τηγανίζω ἐλαφρῶς.

Soffríre, ἰδὲ Sofferíre.

Soffrítto, ἀρ. τηγανισμένος ἐλαφρῶς.

Sofisma, καὶ Sofísmo, ἀρ. σόφισμα.

Sofista, ἀρσεν. σοφιστής.

Sofisticaménte, σοφιστικῶς.

Sofisticáre, (sofístico) σοφίζομαι.

Sofisticheria, καὶ Sofistería, Θ. σόφισμα.

Sofístico, ἀρ. ἰδὲ Sofísta· καὶ ἐπίθ. σοφιστικός.

Sófocle, ἀρ. ὁ Σοφοκλῆς ὁ Ποιητής. Poéta Gréco.

Soggettáre, Soggezióne, κτλ. ἰδὲ Suggettáre, Suggezióne, κτλ.

Sogghignáre, (sogghígno) χαμογελῶ.

Sogghígno, ἀρ. χαμογέλασμα.

Soggiacénte, κοιν. ὑποκείμενος.

Soggiaciménto, ἀρ. ὑποταγή.

Soggiacére, (soggiáccio, ἐνεστ. Soggiácqui, soggiacésti, κτλ. παρακ.) ὑπόκειμαι, εἶμαι ὑποκείμενος. Soggiaciúto, μετ.

Soggiogája, ἰδὲ Giogája.

Soggiogaménto, ἀρ. ὑποδούλωσις, ὑποταγή.

Soggiogáre, (soggiógo) ὑποβάλλω, ὑποτάσσω, νικῶ. Soggiogáto, ὑποτεταγμένος, ὑποχείριος, νικημένος.

Soggiogatóre, ἀρ. νικητής, καταβαλτής. Soggiogatríce.

Soggiogazióne, Θηλ. ἰδὲ Soggiogaménto.

Soggiógo, ἀρ. ἰδὲ Giogája.

Soggiornáre, (soggiórno) διατρίβω.

Soggiórno, ἀρ. διατριβή.

Soggiúgnere, (soggiúgno, ἢ soggiúngo, ἐνεστ. Soggiúnsi, παρακ. Soggiúnto, μετ.) προσθέτω.

Soggiugniménto, ἀρ. πρόσθεσις.

Soggiuntívo, Modo del vérbo, ἡ ὑποτακτική, ἔγκλισις τοῦ ῥήματος.

Sóggo, ἰδὲ Sólco.

Sóggolo, ἀρ. τὸ περιτράχηλον τῶν καλογραιῶν, μαγουλίκα· ὅθεν τὸ Ῥῆμα Soggoláre, θέτειν τὸ τοιοῦτον περιτράχηλον.

Soggrottáre, (grótto) σκάπτω λάκκους διά τά άμπέλια.

Sóglia, θηλ. σταθμός, τό κατώφλιον.

Sóglio, άρσεν. ἰδὲ Sólio.

Sognánte, κοιν. ό ένυπνιαζόμενος.

Sognáre, (sógno) ένυπνιάζω, όνειρεύομαι.

Sognatóre, άρ. ένυπνιαστής.

Sógno, άρσεν. ὄνειρον.

Sója, θ. περιπαικτική κολακεία· ὅθεν, Dar la sója, περιγελῶ, περιπαίζω, κολακεύω· καί Sojáre, (sójo) τό αὐτό.

Solájo, άρ. σανίδωμα, πάτωμα.

Solaménte, έπίρρ. μόνον.

Soláre, κοιν. ήλιακός, τοῦ ήλίου.

Solatío, άρ. προσήλιος τόπος.

Solcáre, (sólco) αύλακίζω, ποιῶ αὐλάκια, sólchi.

Sólco, άρ. αὖλαξ, αὐλάκιον.

Soldáno, άρ. σουλτάνος.

Soldáre, (sóldo) συβάζω μέ μισθόν στρατιώτας.

Soldatáglia, θηλ. πλῆθος ποταπῶν στρατιωτῶν.

Soldatería, καί Soldatésca, θ. στρατιά.

Soldatescaménte, στρατιωτικῶς.

Soldatésco, άρ. στρατιωτικός.

Soldáto, άρσεν. στρατιώτης.

Soldáto, (παρά τοῦ Soldáre) μισθοφόρος, μισθωτός.

Sóldo, άρ. σολδί. Soldo del soldáto, ό μισθός τοῦ στρατιώτου.

Sóle, άρσεν. Ἥλιος.

Solécchio, καί Solícchio, άρσεν. ἰδὲ Parasóle.

Solecísmo, (errór di Grammática) σολοικισμός.

Soleggiáre, (éggio) ήλιάζω, άπλώνω είς τόν ἥλιον· Soleggiáto, ήλιασμένος.

Solénne, κοιν. (έναντ. τοῦ, Feriále) έορτάσιμος· ἔτι, λαμπρός, ἔξοχος, μέγας, μεγαλοπρεπής.

Solenneménte, πανηγυρικῶς, μεθ' έορτῆς.

Solennitá, θ. έορτή, πανήγυρις, πομπή, έορτασμός.

Solennizzaménto, άρ. έορτασμός.

Solennizzáre, (solennízzo) έορτάζω, πανηγυρίζω.

Solére, (ἀνώμαλον) εἴωθα, εἶμαι συνηθισμένος. Sóglio, sógli, suóle, κτλ'. ένεστ. Soléva, κτλ'. παρατατικός· Ch' io sóglia, tu sógli, κτλ'. Ὑποτακτ. Ἀναπληροῖ δέ τήν ἔλλειψιν τῶν λοιπῶν χρόνων τό ῥῆμα εἰμί, καί ή μετοχή Sólito, εἰθισμένος, ὡς τά, fui sólito, saró sólito, κτλ'.

Solére, (ὄνομα άρ.) ἔθος, συνήθεια.

Solérzia, θηλ. έπιμέλεια. Λατ.

Solétto, άρ. μόνον μόνος, ὁλομόναχος.

Sólfa, θ. οί χαρακτῆρες, καί τά σχήματα, ή σημεῖα τῆς μουσικῆς, καί αὐτή ή μουσική.

Solfanéllo, καί Sólfo, ἰδὲ Zolfanéllo, Zólfo, κτλ'.

Sólgo, ἰδὲ Sólco.

Solidaménte, στερεῶς, παντελῶς, μέ θεμέλιον.

Solidáre, (sólido) βεβαιώνω, στερεώνω. Solidáto, μετ.

Solidézza, ή Soliditá, θ. στερεότης.

Sólido, οὐσιαστ. άρ. τό στερεόν. In sólido, είς ὁλόκληρον, ολοκλήρως.

Sólido, άρσεν. στερεός.

Solíngo, άρ. μονήρης, μοναχικός, ἔρημος.

Sólio, καί Séggio, άρ. θρόνος.

Solitariaménte, μοναχικῶς.

Solitário, άρ. μοναχικός, έρημίτης, ἔρημος.

Sólito, άρ. συνειθισμένος. Al sólito, κατά τήν συνήθειαν.

Solitúdine, θηλ. έρημία, μοναξία.

Sollazzáre, (sollázzo) ήδύνω, τέρπω. Mi sollázzo, τέρπομαι, έντρυφῶ.

Sollazzévole, κοιν. ἀστεῖος, τερπνός, χαροποιός.

Sollazzevolménte, τερπνῶς.

Sollázzo, άρ. ήδονή, ξεφάντωμα, περιδιάβασις.

Sollecitaménte, έπιμελῶς.

Sollecitaménto, άρ. παρακίνησις.

Sollecitáre, (sollécito) σπεύδω, ταχύνω, βιάζομαι· ἔτι, παρακινῶ, βιάζω.

Sollecitatívo, άρσεν. παρακινητικός.

Sollecitáto, άρ. παρακινημένος, βιασμένος.

Sollecitatóre, άρ. παρακινητής. Sollecitatríce, θ.

Sollecitazióne, θηλ. παροξυσμός, παρακίνησις.

Sollécito, άρ. ταχύς, έπιμελής, ὀγλίγωρος· ἔτι, πολυμέριμνος, εὑρισκόμενος είς φροντίδας.

Sollecitúdine, θηλ. ταχύτης, έπιμέλεια· ἔτι, μέριμνα, φροντίς.

Solleóne, ἰδὲ Sollióne.

Solleticaménto, άρ. γαργαλισμός.

Solleticáre, (sollético) γαργαλίζω. **Solleticáto**, γαργαλισμένος.

Sollético, ἄρσεν. γαργαλισμός.

Sollevaménto, ἀρ. ὕψωμα, σήκωμα. Μεταφ. παραμυθία, ἐλάφρωσις· ἔτι, στάσις, ἐπανάστασις.

Sollevare, (sollévo) ὑψώνω, σηκώνω· ἔτι, ἐλαφρύνω, παρηγορῶ· ἔτι, προξενῶ σύγχυσιν, ἐπανάστασιν. Si sollevárono, ἔκαμαν ἐπανάστασιν. Sollevàto, μετ.

Sollevazióne, θ. ὕψωσις, σήκωσις· ἔτι, στάσις, θόρυβος, ἐπανάστασις.

Sollicitáre, ἰδὲ Sollecitáre, κτλ'.

Sollièvo, οὐσιαστ. ἀρ. παραμυθία, ἀνακούφισις.

Sollióne, καὶ Solleóne, ἀρ. κυνόκαυμα, ὁ καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον τοῦ λέοντος.

Sóllo, ἀρ. μαλακός· ἐναντ. τοῦ, Pigiáto, ἢ Calcàto.

Sólo, ἀρ. μόνος. Sollissimo, μονώτατος.

Súlo, ἐπιῤῥ. μόνον.

Solstiziále, κοιν. καὶ Solstiziário, ἀρ. τροπικός.

Solstízio, ἀρ. ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

Soltánto, ἐπιῤῥ. μόνον.

Solúbile, κοιν. λυτός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ λυθῇ, νὰ ἀναλυθῇ.

Solvénte, κοιν. λύων, ὁποῦ λύει, ἀναλύει· ἔτι, πληρωτής.

Sólvere, (sólvo) ἰδὲ Sciórre.

Solviménto, ἄρσεν. λύσις.

Solvitóre, ἄρσεν. ὁ λύων.

Solutívo, ἀρ. κινητικός, διαλυτικός.

Solúto, (παρὰ τοῦ Sólvere) ἀναλυμένος.

Soluzióne, θηλ. λύσις.

Sóma, θ. φόρτωμα, βάρος.

Somáro, ἢ Somiére, ἀρ. σαγματοφόρος, ὄνος.

Someggiáre, (éggio) φορτία φέρω.

Somélla, ἢ Sométta, ἀρ. μικρὸν φορτίον.

Somigliánte, κοιν. ὅμοιος.

Somigliantemente, ὁμοίως.

Somigliánza, θ. ὁμοιότης.

Somigliáre, (somíglio) ἰδὲ Simigliáre.

Somigliévole, κοιν. ὅμοιος.

Sómma, θ. πλῆθος, ποσότης, σύναψις· ἔτι, κεφάλαιον. In sómma, τέλος πάντων.

Sommáco, ἢ Sommácco, ἀρ. ῥοῦς ἐρυθρὸς, εἶδος φυτοῦ· ἔτι, δέρμα ἐργασμένον, βύρσα, σαχτιάνι.

Sommaménte, σφόδρα, καταπολλά.

Sommáre, (sómmo) συνάπτω, λογίζομαι.

Sommariaménte, συντόμως, κεφαλαιωδῶς.

Sommário, οὐσιαστ. ἀρ. ἐπιτομή, σύνοψις.

Sommérgere, (sommérgo), ἐνεστ. Sommérsi, gésti, παρακείμ. Sommérso, μετοχή·) καταποντίζω, βυθίζω.

Sommersióne, Sommergitúra, θ. καὶ Sommergiménto, ἀρ. κατάδυσις, καταποντισμός.

Sommérso, ἀρ. καταποντισμένος.

Sommésa, θ. τὸ ἐπάνω, τὸ δεξιὸν μέρος ἑνὸς ὑφάσματος· ἐναντ. τοῦ, Soprappósta.

Sommessaménte, σιγῇ, μὲ χαμηλὴν φωνήν.

Sommessióne, ἢ Sommissióne, θηλ. ταπεινοφροσύνη, ὑποταγή.

Sommésso, οὐσιαστ. ἀρ. La lunghézza del púgno col díto grósso alzáto: τὸ μῆκος τῆς πυγμῆς μὲ τὸ μέγα δάκτυλον ὑψωμένον.

Sommésso, μετ. (παρὰ τοῦ, Somméttere) ὑποτασσόμενος. Voce sommessa, ταπεινή, χαμηλὴ φωνή.

Somméttere, συγκοπῇ, παρὰ τοῦ, Sottométtere, (sommétto) ὑποτάσσω, καταβάλλω.

Somministráre, (somminístro) πορίζω, παρέχω, δίδω, προμηθεύω.

Somministrazióne, θηλ. ἐπιχορηγία, δόσις.

Sommissióne, ἰδὲ Sommessióne, κτλ'.

Sommità, θ. κορυφή.

Sómmo, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ αὐτό· καὶ ἐπιθ. ὕψιστος, μέγιστος. Sommíssimo, ὑπερθ.

Sommóssa, θ. παρακίνησις, ἔτι, στάσις.

Sommósso, (παρὰ τοῦ, Sommuóvere) παρακινημένος.

Sommoviménto, ἀρ. καὶ Sommozióne, θ. σύγχυσις· ἔτι, παρακίνησις.

Sommuóvere, (sommuóvo, ἐνεστ. Sommóssi, παρακ.) παρακινῶ, παροξύνω, κεντῶ.

Sonáglio, ἀρ. σήμαντρον, κουδοῦνι.

Sonaménto, ἀρ. σήμασμα.

Sonánte, κοιν. ἠχῶν.

Sonáre, (suóno) ἠχῶ, σημαίνω.

Sonáta, ϑ. ἠχὴ, σήμασμα, ἀλλά μὲ προσδιωρισμένον μῆκος.

Sonáto, ἀρ. σημασμένος.

Sonatóre, ἀρ. κιθαριστής. Sonatríce, ϑηλ.

Sonétto, ἀρ. δεκατετράστιχον, εἶδος λυρικοῦ ποιήματος ἐκ δεκατεσσάρων ἐνδεκασυλλαίβων στίχων· καὶ Sonettáre, (sonétto) ποιῶ δεκατετράστιχα.

Sonnacchióso, ἀρ. ὑπνηλός, νυσταςμένος.

Sonnecchiáre, (sonnécchio) καὶ Sonneferáre, ἢ Sonniferáre· (sonnéfero) καὶ Sonneggiáre, (néggio) νυστάζω, ἐλαφροκοιμοῦμαι.

Sonnífero, ἀρ. ὑπνοποιός, ὁποῦ προξενεῖ ὕπνον.

Sónno, ἀρ. ὕπνος. Sonnétto, καὶ Sonnellíno, ὑποκορ. οὐ βαρύς, ἐλαφρός ὕπνος.

Sonnolénte, κοιν. ἢ Sonnolénto, ἀρ. νυστασμένος.

Sonnolénza, ϑ. νυστασμός.

Sonoraménte, ἠχωδῶς.

Sonorità, ϑ. ἁρμονία, ἀπήχημα.

Sonóro, ἀρ. ἠχώδης.

Sontuosaménte, δαψιλῶς, λαμπρῶς, πολυτελῶς.

Sontuosità, ϑηλ. πολυτέλεια, πολυεξοδία, μεγαλοπρέπεια.

Sontuóso, ἀρ. πολυτελὴς, πολυέξοδος, πλούσιος, λαμπρός.

Soperchiánza, ϑ. περισσεία. ἔτι, ὕβρις, ἀδικία.

Soperchiáre, (sopérchio) πλεονεκτῶ, περισσεύω· ἔτι, ὑβρίζω, ἀδικῶ· ἔτι, νικῶ.

Soperchiería, ἢ Superchiería, ϑ. ὕβρις, ἀδικία.

Soperchiévole, καὶ Superchiévole, κοιν. περιττός· ἔτι, ὑβριστικός.

Sopérchio, ἢ Supérchio, οὐσιαστ. ἀρ. περισσεία, τὸ περιττόν· ἔτι, ὕβρις.

Sopérchio, ἀρσεν. περιττός, περισσός.

Sopérchio, ἢ di Sopérchio, ἐπίῤῥ. περιττῶς.

Sopíre, (ísco) κοιμίζω. Sopíto, κοιμισμένος.

Sopóre, ἀρ. ὕπνος. Λατ.

Soppannáre, (soppánno) ὑποῤῥάπτω, ἀσταρίζω. Soppannáto, μετ.

Soppánno, ἀρ. τὸ ἀστάρι, τὸ ἐσώπανον.

Soppestáre, (soppésto) τρίβω, κοπανίζω ὀλίγον.

Soppestáto, καὶ Soppésto, ἀρ. ὀλίγον κοπανισμένος.

Soppiáno, ὡς τὸ, Di soppiáno, σιγᾶ, μὲ χαμηλὴν φωνήν.

Soppiantáre, (soppiánto) ὡς τὸ, Dáre il gambétto, ὑποσκελίζω, βάνωντας τὸ ποδάρι ῥίπτω τινὰ εἰς τὴν γῆν. (Οἱ Βενετ. far la gambarióla·) ἔτι, ἀπατῶ.

Soppiattáre, (soppiátto) κρύπτω. Soppiattáto, καὶ Soppiátto, κεκρυμμένος. Di soppiátto, κρυφίως.

Soppiattóne, ἀρ. λέγεται ἕνας κρυφός, καὶ διπρόσωπος ἄνθρωπος.

Soppórre, (soppóngo) βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω.

Sopportábile, κοιν. ὑποφερτός.

Sopportaménto, ἀρ. ὑπομονή.

Sopportáre, (soppórto) ἀνέχομαι, ὑποφέρω.

Sopportazióne, ϑ. ἀνοχή.

Sopportévole, κοιν. ἀνεκτός.

Soppósto, μετ. (παρὰ τοῦ Soppórre) ὑποτεθείς, ὑποβεβλημένος. Sárto soppósto, τόκος ὑποβολιμαῖος, γέννα ψευδὴς, λαμβάνωντας κρυφίως βρέφος γεννημένον ἀπὸ ἄλλην γυναῖκα.

Soppressáre, (sopprésso) καταστέλλω, πιέζω.

Soppressióne, ϑ. κατάπιεσις, πνιγμός, καθαίρεσις.

Sopprímere, (sopprímo) ἐνεστ. Soppréssi, sopprimésti, κτλ. παρακ. Soppresso, μετοχή·) καταπιέζω, καταπατῶ, ἐπέχω.

Sópra, καὶ Sóvra, πρόθ. ἐπί, ἐπάνω. Αἰτ. ἐνίοτε δὲ Γεν. καὶ Δοτ.

Sopprabbenedíre, (benedíco) πάλιν εὐλογῶ.

Soprabbollíre, (soprabbóllo) ὑπερβράζω.

Soprabbondánte, κοιν. πλεονάζων, ὑπερπερισσός.

Soprabbondanteménte, ὑπερπερισσῶς.

Soprabbondánza, ϑ. πλεονασμός, τὸ ὑπερπερισσόν.

Sopprabbondáre, (soprabbóndo) πλεονάζω, ὑπερπερισσεύω.

Soprabbondévole, κοιν. ὑπερπερισσός.

Sopraccápo, ἀρ. ἐπιστάτης.

Sopraccaricáre, (sopraccárico) παραφορτώνω.

Sopracceléste, κοιν. ὑπερουράνιος.

Sopraccennáre, (sopraccénno) προλέγω, λέγω πρότερον.

Soppraccennáto, ἀρ. προειρημένος.

Sopracchiáro, ἀρσεν. λαμπρότατος.
Sopracchiédere, (chiédo) ὑπερζητῶ.
Sopracciglio, ἀρ. ἐπισκύνιον, ὀφρύς, τὸ φρύδι.
Sopraccitáto, ἀρ. ἀνωτέρω ῥηθείς.
Sopraccomperáre, (cómpero) πολυτίμως ἀγοράζω, ἀγοράζω τί περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἀξίζει.
Sopracórrere, (sopracórro) τρέχω ἐπάνω.
Sopraddénte, ἀρ. ὀδόντι γεννημένον ἔξω ἀπό τὴν τάξιν τῶν ἄλλων ὀδοντίων, παραδόντι.
Sopraddíre, (sopraddíco) προσθέτω εἰς τὰ εἰρημένα. Sopraddétto, μετ. προειρημένος.
Sopraddóta, ἡ Sopraddóte, θηλ. τὰ παράφερνα, τὰ ἐξώπροικα, τὰ παράπροικα.
Sopraddotáre, (sopraddóto) δίδω παράπροικα.
Sopraffáccia, θ. ἐπιφάνεια.
Sopraffáre, καταθλίβω, βιάζω, ἀδικῶ, δυναστεύω, καὶ νικῶ· ἰδὲ καὶ Soperchiáre. Sopraffò, ἐνεστ. Soprafféci, παρακ. Sopraffátto, μετ.
Sopraffíne, κοιν. κάλλιστος, καλλιώτατος· παρὰ τοῦ, sópra, καὶ fine· ἰδὲ Fíno, ὄνομα.
Sopraggiudicáre, (sopraggiúdico) ὑπερέχω, ὑπερβαίνω.
Sopraggiúgnere, ἢ Sopraggiúngere, ἔρχομαι, ἢ φθάνω ἔξαφνα· ἔτι, ἁπλῶς, ἔρχομαι, φθάνω· ἔτι, καταλαμβάνω, πιάνω ἔξαφνα· ἔτι, προσθέτω. Sopraggiúgno, ἢ giúngo, ἐνεστ. Sopraggiúnsi, παρακ. Sopraggiúnto, μετοχή.
Sopraggránde, κοιν. ὑπερμεγέθης, μέγας κατὰ πολλά.
Sopragguárdia, θ. ἡ πρωτίστη, ἡ πρωτεύουσα φυλακή.
Soprallegáto, ἀρ. προειρημένος.
Soprallodáre, (soprallódo) ὑπερεπαινῶ.
Soprallúde, θηλ. ἐξαίρετος ἔπαινος.
Sopralzáre, (soprálzo) ὑπεραίρω, ὑπερυψόω.
Sopramábile, κοιν. ἐρασμιώτατος.
Soprammáno, ἐπίρρ. μὲ τὸ χέρι σηκωμένον ὑψηλά· ἔτι, λίαν, σφόδρα.
Soprammentováto, ἀρσεν. προειρημένος.
Soprammisúra, ἐπίρρ. ὑπερμέτρως.
Soprammódo, ἐπίρρ. ὑπερβαλλόντως, καθ' ὑπερβολήν.
Soprammontáre, (soprammónto) ὑπεραυξάνομαι.
Soprannáscere, (soprannásco) φύομαι, γεννοῦμαι ἐπάνω, ἢ ἔπειτα ἀπὸ κάνένα ἄλλο πρᾶγμα.
Soprannaturále, κοιν. ὑπερφυής.
Soprannaturalménte, ὑπερφυῶς.
Soprannestáre, (soprannésto) φυτεύω, κεντρώνω, φιλίζω ἐπάνω εἰς τὸ ἤδη ἐμφυτευμένον.
Sopránno, ἀρ. ἔχων περισσότερον ἀπὸ ἕνα χρόνον· λέγεται ἐπὶ θρεμμάτων.
Soprannomáre, ἢ Soprannomináre, (soprannómo, ἢ Soprannómino) ἐπονομάζω. Soprannomáto, ἢ Soprannomináto, ἐπωνομασμένος.
Soprannóme, ἀρ. ἐπωνυμία, ἐπώνυμον.
Soprannotáre, (soprannuóto) ἐπιπολάζω, κολυμβῶ ἐπάνω.
Sopráno, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ ὀξυτέρα φωνὴ τῆς μουσικῆς· καὶ ἐπίθ. ἀνώτερος, ὑπέρτερος· οὗ ἐναντίον τὸ, Sottáno.
Soprantendénte, κοιν. καὶ Sopratenditóre, ἀρ. ἐπιστάτης.
Sopratendénza, θ. ἐπιστασία.
Sopranténdere, (soprantèndo) ἐπιστατῶ.
Soprappéso, ἀρ. τὸ ἐπίμετρον.
Soprappiéno, ἀρ. ἔκπλεως, κατὰ πολλὰ γεμάτος.
Soprappigliáre, (soprappíglio) καταλαμβάνω, πέρνω περισσότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον, κατεξουσιάζω.
Soprappiù, ἀρ. τὸ περιττὸν, τὸ παραπάνω· καὶ ἐπίρρ. περὶ πλέον.
Soprappórre, (soprappóngo, ἐνεστ. Soprappósi, παρακ. Soprappósto, μετοχή·) ἐπιτίθημι, θέτω ἐπάνω.
Soprappréndere, ἰδὲ Sopraggiúgnere.
Soprapprendiménto, ἀρ. ἐπέλευσις.
Soprappréso, (παρὰ τοῦ, Soprappréndere) καταληφθείς, καταπιασμένος.
Soprascrítta, θ. ἐπιγραφή.
Soprascrítto, ἀρ. ἐπιγεγραμμένος.
Soprascrívere, (Soprascri-

vo, ἐνεστ. Scrissi, παρακείμ.) ἐπιγράφω, γράφω τὴν ἐπιγραφήν.
Soprascrizióne, Ͽ. ἐπιγραφή, τίτλος.
Sopraspéndere, (sopraspéndo) δαπανῶ, ἐξοδιάζω περισσᾶ.
Soprassaláre, (soprassálo) ὑπεραλατίζω.
Soprassalíre, (soprassálgo) εἰσβάλλω· ἰδὲ Assaltáre.
Soprassánto, ἀρ. ὑπεράγιος.
Soprassapére, (soprassò) ἠξεύρω περισσότερον ἀφ' ὅ, τι χρειάζεται.
Soprassedére, (soprasséggo) καίομαι, ἀναβάλλω τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλον καιρόν.
Soprassegnále, καὶ Soprasségno, ἀρσεν. σημαία, σημεῖον.
Soprasseminàre, (soprassémino) ἐπισπείρω.
Soprasséte, θηλ. μεγάλη δίψα.
Soprasustanziále, κοιν. ὑπερουσιώδης.
Soprastánte, κοιν. φύλαξ, ἐπιστάτης· καὶ ἐπίθ. ἐπικείμενος· ἔτι, μελλητής, ἀργός.
Soprastáoza, Ͽ. ἐπιστασία· ἔτι, μέλλησις, ἄργητα.
Soprastáre, (soprásto, ἢ soprastò) ἐπίκειμαι, στέκω ἐπάνω, εἶμαι ἀνώτερος· ἔτι, ὑπερβαίνω, καὶ νικῶ· ἔτι, ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω τὸν καιρόν.
Soprattenére, (sopratténgo) ἀναβάλλω, βραδύνω, ἀργοπορῶ.
Soprattiéni, ἀρ. ἀναβολή.
Sopratútto, ἐπίρρ. ἐπὶ πάντων, ἐξαιρέτως, μάλιστα.

Sopravanzaménto, ἀρσεν. προκοπή.
Sopravanzáre, (sopravánzo) ὑπερβαίνω· ἔτι, ἐξέχω.
Sopravvedére, (sopravvédo) διοπτεύω, παρατηρῶ μὲ ἐπιμέλειαν. Sopravvedúto, ἀρ. φρονιμώτατος, σκεπτικώτατος.
Sopravvegghiáre, (sopravvégghio) ἀγρυπνῶ πολύ.
Sopravvegnénte, κοιν. ἐνιστάμενος, ἐγγύτατος, ἑπόμενος.
Sopravvegnénza, Ͽ. πρόσθεσις, ἐπέλευσις, φθάσιμον.
Sopravvéndere, (sopravvéndo) πωλῶ τὸ πρᾶγμα περισσότερον ἀφ' ὅ, τι ἀξίζει.
Sopravveniménto, ἀρ. καὶ Sopravvenúta, Ͽ. ἐπέλευσις, ὁ ἐξαίφνης ἐρχομός.
Sopravveníre, (sopravvéngo) ἔρχομαι ἐξαφνα. Sopravvenúto, μετ.
Sopravvénto, ἀρ. εὐώδιος, καὶ δεξιὸς ἄνεμος.
Sopravvésta, καὶ Sopravvéste, θηλ. ἐπανωφόριον.
Sopravvíncere, (sopravvínco) ὑπερνικῶ.
Sopravissúto, ἀρ. ὁ ἐπιζήσας, ὁ περιλειπής· παρὰ τοῦ ἑπομένου.
Sopravvívere, (sopravvívo) ἐπιζῶ, ζῶ περισσότερον ἀπὸ ἄλλον.
Sopreccedénza, Ͽ. μεγάλη ὑπεροχή.
Sopreminénte, κοιν. ὑπέρτατος.
Soprintendénza, θηλ. ἐπιστασία.

Soprumáno, ἀρσεν. ὑπεράνθρωπος.
Soqquadráre, (soqquádro) ἀνατρέπω, ἀφανίζω.
Soqquádro, ἀρσεν. ἀνατροπή, ἀφανισμός.
Soráre, (sóro) πετῶ παίζοντας· ἐπὶ γερακίων.
Sórba, Ͽ. τὸ οὖον, κοινῶς σοῦρβον, πωρικόν.
Sorbétto, ἀρ. εἶδος ποτοῦ παγωμένου, σερμπέτι· καὶ Sorbettiéra, Ͽ. τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ εἶναι τὰ σερμπέτια.
Sorbíre, (sórbo) ῥοφῶ. Sorbíto, ῥοφισμένος.
Sórbo, ἀρ. τὸ δένδρον ὁποῦ γενᾷ τὰ σοῦρβα.
Sórce, Sórco, ἢ Sórcio, ἀρσεν. μῦς, ποντικός.
Sórcolo, ἀρσεν. κλαδίσκος. ἰδὲ Marza.
Sordággine, καὶ Sordézza, Ͽ. κωφότης.
Sordaménte, κωφῶς.
Sordaménto, ἀρ. κωφότης.
Sordástro, ἀρ. ὑπόκωφος, ὀλίγον κωφός.
Sordidaménte, ῥυπαρῶς, ἄπαστρα.
Sordidézza, Ͽ. αἰσχρότης, ῥυπαρία, ἀπαστρία· καὶ ἄκρα φιλαργυρία.
Sórdido, ἀρ. ῥυπαρὸς ἄπαστρος, καὶ φιλάργυρος.
Sorditá, θηλ. κωφότης.
Sórdo, ἀρσεν. κωφός.
Sorélla, Ͽ. ἀδελφή. Fratéllo, ἀδελφός.
Sorgénte, Ͽ. πηγή, βρύσις.
Sórgere, ἰδὲ Súrgere.
Sorgiúgnere, ἰδὲ Sopraggiúgnere.
Sórice, ἀρσεν. ἰδὲ Sórce.
Sormontáre, (sormónto) ἀναβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερβαίνω.

Sornácchio, ἀρ. ἡ κόρυζα, μῦξα, ὁποῦ βήχωντας πτύεται ἔξω.

Sóro, ἐπίθ. τῶν ἁρπακτικῶν πουλίων πρὶν ἀλλάξουν τὰ πτερά. Μεταφ. ἁπλοῦς, ἄπειρος, ἀναίσθητος.

Sorpassáre, (**sorpásso**) ὑπερβαίνω.

Sorprendénte, κοιν. θαυμαστός.

Sorpréndere, (**sorpréndo**, ἐνεστ. **Sorprési**, παρακ. **Sorpréso**, μετ.) καταλαμβάνω, δηλαδὴ καταπλακώνω, πιάνω ἔξαφνα.

Sorprésa, θ. κατάληψις· ἔτι, ἔκπληξις, θυμασμός.

Sorréggere, (**sorréggo**) ἐρείδω, ὑποβαστῶ.

Sorridénte, κοιν. χαμογελῶν.

Sorrídere, (**sorrído**) ὑπομειδιῶ, χαμογελῶ.

Sorríso, οὐσιαστ. ἀρ. ὑπομείδημα, χαμογέλασμα· καὶ μετ. τοῦ **Sorrídere**.

Sorsáre, (**sórso**) πίνω, ῥόφω ἀπ' ὀλίγον τὴν φοράν.

Sórso, ἀρ. ῥόφημα. **Sorsétto**, **Sorsíno**, **Sorsettíno**, ὑποκορ.

Sórta, καὶ **Sórte**, θ. εἶδος, ποιότης· ἔτι, κεφάλαιον. ἔτι, τρόπος.

Sórte, θηλ. τύχη· ἔτι, κλῆρος, καὶ κατάστασις. **Gettáre le sórte**, ἢ **méttere alla sórte**, βάλλω κλήρους.

Sorteggiáre, (**éggio**) οἰωνίζομαι· καὶ Ἐνερ. κληροδοτῶ.

Sortilégio, ἀρ. χρησμῳδία, μαντεία, γοητεία.

Sortílego, καὶ **Sortiére**, ἀρ. χρησμῳδός, μάντης.

Sortiménto, ἀρ. κλήρωσις. ἔτι, συνάθροισις, ποσότης διαφόρων πραγμάτων, ὁμοῦ τεταγμένων.

Sortíre, (**sórto**) λαγχάνω, ἐκλέγω μὲ κλῆρον, ἀλαχνόν, καὶ ἁπλῶς ἐκλέγω· ἔτι, τυγχάνω, κληροῦμαι, λαμβαίνω ἐκ τύχης· ἔτι, ἐξορμῶ, εὐγαίνω ἔξω. **Sortíto**, μετ.

Sortíta, οὐσιαστ. θηλ. ἐκλογή· ἔτι, ἡ ἐξόρμησις, ἔξοδος τῶν στρατιωτῶν ὅταν εὐγαίνωσιν ἔξω διὰ νὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρόν.

Sorvoláre, (**sorvólo**) ὑπερπετῶ, πετῶ ἐπάνω, πετῶ ὑψηλά.

Soscrítto, καὶ **Sottoscrítto**, ἀρσεν. ὑπογεγραμμένος.

Soscrívere, καὶ **Sottoscrívere**, (**soscrívo**, καὶ **sottoscívo**) ὑπογράφω.

Soscrizióne, ἢ **Sottoscrizióne**, θ. ὑπογραφή.

Sospéndere, (**sospéndo**, ἐνεστ. **Sospési**, παρακ. **Sospéso**, μετ.) ἀναρτῶ, κρεμῶ. Μεταφ. ποιῶ ἀμφίβολον, βάνω εἰς ἀπορίαν· ἔτι, ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν.

Sospensióne, θηλ. κρέμασις· ἐξάρτησις· ἔτι, ἀμφιβολία· ἔτι, ἀργία, **Censúra ecclesiástica**: ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτίμιον· ἔτι, μέλλησις, ἀναβολή.

Sospéso, ἀρ. μετέωρος, κρεμάμενος, ἀμφίβολος, καὶ ἀργός.

Sospettáre, (**sospétto**) ὑποπτεύω.

Sospétto, οὐσιαστ. ἀρ. ὑποψία· καὶ ἐπίθ. ὕποπτος, προξενῶν ὑποψίαν.

Sospettosaménte, καὶ **Sospettaménte**, ὑπόπτως, μὲ ὑποψίαν.

Sospettóso, ἀρ. ὑποληπτικός, ὑπόπτης.

Sospezióne, ἢ **Sospizióne**, θηλ. ὑποψία.

Sospicáre, (**sospíco**) ὑποπτεύω.

Sospígnere, ἢ **Sospíngere**, (**sospígno**, ἢ **sospíngo**, ἐνεστ. **Sospínsi**, παρακ. **Sospínto**, μετοχή.) ὠθίζω, ἀμπώθω, σπρώχνω.

Sospigniménto, ἀρ. καὶ **Sospínta**, θ. ὠθισμός, ἄμπωξις· ἔτι, παροξυσμός, παρακίτησις.

Sospínto, ἀρ. ὠθισθείς, παρωρμηθείς, παρωξυσμένος, παρακινημένος. **A ogni piè sospínto**, ἐπίῤῥ. συχνότατα.

Sospiránte, κοιν. στενάζων, ἀναστενάζων.

Sospiráre, (**sospíro**) ἀναστενάζω· ἔτι, ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ.

Sospiratóre, ἀρ. ὁ ἀναστενάζων. **Sospiratríce**, θ.

Sospíro, ἀρ. ἀναστεναγμός. **Sospirétto**; ὑποκορ.

Sospiróso, ἀρ. καὶ **Sospirévole**, κοιν. γεμάτος ἀπὸ ἀναστεναγμούς.

Sospizióne, θ. ὑποψία.

Sossópra, ἄνω κάτω.

Sósta, θ. παῦσις· ἔτι, ὄρεξις, ἐπιθυμία.

Sostantívo, **Sostánza**, κτλ. ἰδὲ **Sustantívo**, κτλ.

Sostáre, (**sósto**) παύω, σταματῶ.

Sostégno, ἀρ. ἔρεισμα, στερέωμα. Μεταφ. βοήθεια.

Sostenére, (**Sosténgo**, ἐνεστ. **Sosténni**, παρακ. **Sostenúto**, μετ.) βαστάζω,

φέρω, συγχωρῶ, ἀφίνω, κρατῶ, διαφεντεύω, βοηθῶ, ὑποφέρω, τρέφω, διαφυλάττω.

Sosteniménto, ἀρ. ἰδὲ Sostégno.

Sostenitóre, ἀρ. ὑπερασπιστής. Sostenitrice, Ͽ.

Sostentácolo, ἰδὲ Sostégno.

Sostentaménto, ἀρ. βάσις, στήριγμα, στερέωμα, καὶ τροφή, κυβέρνησις.

Sostentáre, (sosténto) τρέφω· ἰδὲ καὶ Sostenére.

Sostentatóre, ἀρ. βοηθός.

Sostentazióne, Ͽ. ἰδὲ Sustentazióne.

Sostenutézza, Ͽ. σοβαρότης.

Sostenúto, ἀρ. σοβαρός.

Sostituíre, ἰδὲ Sustituíre, κτλ'.

Sostituzióne, Ͽ. ὑποκατάστασις.

Sottána, Ͽηλ. εἶδος φορέματος, χιτὼν, ὑποφούστανον.

Sottécchi, καὶ Sottécco, κρυφίως, πλαγίως. Guardár sottécchi, ἢ di sottécco, βλέπω κρυφίως, πλαγίως.

Sottentráre, (sotténtro) ὑποδύομαι, εἰσδύνω, ὑπέρχομαι, ἐμβαίνω ὑποκάτω. Sottentráto μετ.

Sottentrazióne, Ͽ. Sottentraménto, ἀρ. εἰσέλευσις, εἴσδυσις.

Sotterfúgio, ἀρ. πρόφασις.

Sottérra, ὑπὸ γῆν.

Sotteraménto, ἀρ. ἐνταφιασμός.

Sotterráneo, ἀρ. ὑπόγειος, καταχθόνιος, ὅπου εἶναι ὑποκάτω ἀπὸ τὴν γῆν.

Sotterráre, (sottérro) Ͽάπτω. Sotterráto, μετ. Ͽαμμένος.

Sottigliaménto, ἀρσεν. λεπτισμός.

Sottigliáre, (sottíglio) λεπτύνω.

Sottigliézza, Sottilézza, καὶ Sottilità, Ͽ. λεπτότης. Μεταφ. ἀγχίνοια, δεινότης, δεξιότης· ἔτι, λεπτολογία.

Sottíle, κοιν. λεπτός. Μεταφ. ἀγχίνους, ὀξύς.

Sottilizzáre, (sottilízzo) λεπτομελετῶ, λεπτολογῶ.

Sottilménte, λεπτῶς, ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς, πανούργως.

Sottinténdere, ὑπακούω, ὑπονοῶ. Si sottinténde, προσυπακούεται. Sottinténdo, ἐνεστ. Sottintési, παραχ. Sottintéso, μετ.

Sótto, ὑπὸ, ὑποκάτω. Αἰτ. ἐνίοτε δὲ Δοτ. καὶ Γεν.

Sottocuóco, ἀρσεν. ὑπομάγειρος.

Sottogiacére, ἰδὲ Soggiacére.

Sottomaéstro, ἀρ. ὑποδιδάσκαλος.

Sottománo, κρυφίως.

Sottométtere, (sottométto, ἐνεστ. Sottomísi, παρακείμ.) ὑποβάλλω, ὑποτάσσω. Sottomésso, ὑποτεταγμένος.

Sottopórre, (sottopóngo, ἐνεστ. Sottopósi, παραχ.) τὸ αὐτό.

Sottoposizióne, Ͽ. καὶ Sottoponiménto, ἀρ. ὑποταγή.

Sottopósto, μετ. (παρὰ τοῦ Sottopórre) ὑποκείμενος, καὶ ὑποχείριος, ὑποτεταγμένος.

Sottorídere, ἰδὲ Sorrídere.

Sottoscrívere, ἰδὲ Soscrívere, κτλ'.

Sottosópra, ἄνω κάτω.

Sottostáre, (sottostò) ὑπόκειμαι, στέκω ὑποκάτω, εἶμαι ὑποκείμενος.

Sottovénto, ἐναντίος ἄνεμος.

Sottovóce, σιγᾶ, μὲ χαμηλὴν φωνήν.

Sottrárre, (sottrággo, ἐνεστ. Sottrássi, sottraésti, κτλ'. παραχ. Sottrátto, μετοχή.) κυρίως ὑπεξάγω, εὐγάζω ὑποκάτω, ἀφαιρῶ. Μεταφ. διασύρω, κατηγορῶ, βλάπτω τὴν φήμην τινός· ἔτι, ἐλευθερώνω· ἔτι, ὑπεξάγω, ὑφεῖλω. Λέξις τῆς Ἀριθμητικῆς.

Sottrazióne, Ͽηλ. καὶ Sottraiménto, ἀρ. ὑπεξαγωγή, ὑπαγωγή, ὑφειλμός.

Sovénte, πολλάκις, συχνᾶ.

Sovénte, ἐπίϿ. κοιν. συχνός.

Soventeménte, πολλάκις.

Soverchiaménte, καϑ' ὑπερβολὴν, περισσῶς.

Soverchiáre, (sovérchio) ὑπερβαίνω, περισσεύω.

Sovérchio, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ περιττόν· καὶ ἐπίϿ. περιττός, περισσός.

Sovranaménte, μετὰ μεγαλοψυχίας, ὑπεροχῆς.

Sovranità, Ͽηλ. ὑπεροχή.

Sovráno, ἀρσεν. δεσπότης, κύριος, βασιλεύς· καὶ ἐπίϿ. ὑπέροχος.

Sovrappórre, ἰδὲ Soprappórre. Ὁμοίως κτλ'.

Sovrastáre, ἰδὲ Soprastáre, κτλ'.

Sovrumáno, ἀρ. ὑπεράνϿρωπος.

Sovvállo, ἀρ. δῶρον, πρᾶγμα, ὅπου μᾶς ἔρχεται χωρὶς δαπάνην, καὶ ὡς

ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ νὰ τὸ χαροῦμεν συντροφικῶς.

Sovvenénza, θ. καὶ **Sovveniménto**, ἀρ. βοήθεια.

Sovveníre, (sovvéngo, ἢ Sovvégno, ἐνεστ. sovvénni, παρακ. Sovvenúto, μετ.) βοηθῶ· ἔτι, **Sovvenírsi, mi sovviéne**, ἐνθυμοῦμαι.

Sovvenitóre, ἀρ. βοηθός.

Sovvenitríce, θηλ.

Sovvenzióne, θ. βοήθεια.

Sovversióne, θ. ἀφάνισις.

Sovvértere, ἢ **Sovvertíre**, (Sovvérto, ísco) ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, ἀφανίζω. Sovvertíto, ἀφανισμένος.

Sovvertiménto, ἀρ. ἀνατροπή.

Sovvertitóre, ἀρ. ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης. Sovvertitríce, θηλ.

Sózio, ἀρσεν. σύντροφος.

Sozzaménte, αἰσχρῶς, ἀτίμως.

Sozzáre, (sózzo) μολύνω. Sozzáto, μετ.

Sózzo, ἀρ. αἰσχρός, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, ἄπαστρος, ἄτιμος.

Sozzúra, **Sozzézza**, **Sozzità**, θηλ. καὶ **Sozzóre**, **Sozzúme**, ἀρσεν. ῥύπος, ῥυπαρία, αἰσχρότης, δυσειδεία, ἀσχημία.

Spaccaménto, ἀρ. σχίσιμον.

Spaccáre, (spácco) σχίζω. Spaccáto, σχισμένος.

Spaccatúra, θηλ. σχίσις.

Spacciábile, κοιν. πράσιμος, ἐπιτήδειος εἰς πώλησιν.

Spacciáre, (spáccio) πωλῶ· ἔτι, ξεμπερδεύω· ἔτι, καυχῶμαι.

Spacciataménte, εὐθύς, μὲ ταχύτητα.

Spacciatívo, ἀρ. ταχὺς, σύντομος.

Spacciáto, ἀρ. πωλημένος. Spacciáto da' médici, ἀπελπισμένος ἀπὸ τοὺς ἰατρούς.

Spáccio, ἀρ. πώλησις· ἔτι, τελείωσις ὑποθέσεως τινός· ἔτι, αἱ ἐπιστολαί, τὰ γράμματα, ὁποῦ δίδονται τῷ ταχυδρόμῳ.

Spáda, θ. ξίφος, μάχαιρα, σπαθί. Pésce spáda, ἀρ. ξιφίας, ξιφιός, εἶδος ὀψαρίου.

Spadacciáta, καὶ **Spadáta**, θηλ. ξίφους πληγή, σπαθιά.

Spadaccíno, ἀρ. μαχαιροφόρος. χλευαστ.

Spadájo, ἀρ. μαχαιροποιὸς, ὁ σπαθᾶς.

Spadétta, καὶ **Spadína**, θ. μικρὸν σπαθί.

Spadóne, ἀρ. μέγα σπαθί.

Spaduláre, (spadúlo) ξηραίνω τὴν λίμνην, τὰ ἕλη.

Spagliáre, (spáglio) λικμίζω, ἀφαιρῶ τὰ ἄχυρα.

Spágo, ἀρ. σχοινίον λεπτὸν, σπάγος.

Spajáre, (spájo) διαζεύγνυμι, ξεζευγαρόνω.

Spalancáre, (láncο) κατάννυμι, ἀνοίγω πλατέως.

Spaláre, (spálo) ἀφαιρῶ τὰ παλούκια, i páli. παρὰ δὲ τοῦ, Pála, ἀφαιρῶ τι μὲ πτύον, φτιάρι.

Spalcáre, (spálco) χαλῶ τὸ δάπεδον, τὸ σανίδωμα.

Spáldo, ἀρ. ἰδὲ Spórto, οὐσιαστ.

Spálla, θ. πλάτη, ὦμος. Uomo spalláto, ἄνθρωπος βεβαρυμένος ἀπὸ τὰ χρέη. Negózio spalláto, ἀπηλπισμένη ὑπόθεσις, χαλασμένη, κακὴ πραγματεία.

Spalleggiáre, (spalléggio) βοηθῶ.

Spalmáre, (spálmo) χρίω, ἀλείφω τὰ πλοῖα, τὰ καράβια.

Spalmáta, θηλ. κτύπημα, ῥαβδία εἰς τὴν παλάμην τῆς χειρός.

Spampanáre, (spámpano) βλαστολογῶ, κόπτω τοὺς βλαστοὺς ἀπὸ τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου.

Spampanáta, θ. βλαστολογία. Μεταφ. ἀλαζονεία, κομπασμός.

Spándere, (spándo) ἐκχέω, χύνω· ἔτι, πλατύνω, ἐξαπλώνω.

Spandiménto, ἀρ. ἔκχυσις, χύσιμον.

Spaniáre, (spánio) ἀφαιρῶ τὰ ἰξόβεργα· καὶ (mi spánio) ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὸν ἰξόν. Spaniáto, μετ.

Spánna, θηλ. σπιθαμή.

Spánto, (παρὰ τοῦ Spándere) κεχυμένος.

Sparágio, ἀρ. τὸ σπαράγγι, χόρτον.

Sparagnáre, (sparágno) φείδομαι· ἔτι, συγχωρῶ.

Sparáre, (spáro) κυρίως, ἐξεντερίζω, σχίζω τὴν κοιλίαν διὰ νὰ εὐγάλω τὰ ἔντερα· ἔτι, ἀπομανθάνω, ἰδὲ Disimparáre. ἔτι, ξεστολίζω· ἔτι, σύρω, ῥίπτω τουφέκι, κτλ.

Sparaviére, ἰδὲ Sparviére.

Sparecchiáre, (sparécchio) ξεστρόνω τὸ τραπέζι.

Spárgere, (spárgo, ἐνεστ. Spársi, gésti, κτλ. παρακ. Spárso, μετ.) ἐκχέω, χύνω, καὶ σκορπίζω.

Spargiménto, ἀρ. ἔκχυσις, χύσιμον· καὶ ἀποτροπὴ τοῦ νοός.

Spargitóre, ἀρ. ὁ ἐκχέων. **Spargitríce**, θηλ.

Sparíre, (ísco. ἐνεστ. Spárvi, sparísti, κτλ. παρακ. Sparíto, μετ.) ἐκφεύγω, γίνομαι ἄφαντος, χάνομαι ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς.

Sparláre, (spárlo) λοιδοροῦμαι, κακολογῶ· ὅθεν.

Sparlaménto, ἀρ. διασυρμός, καταλαλιά· καὶ **Sparlatóre**, ἀρ. κακολόγος. **Sparlatríce**, θηλ.

Sparnazzáre, (názzo) διασκορπίζω.

Spáro, ἀρ. διακρότησις, κομματιά, τουφεκιά.

Sparpagliáre, (sparpáglio) διασπείρω, διασκορπίζω.

Sparsaménte, καὶ **Spartaménte**, διακεχυμένως, σκορπιστᾶ.

Sparsióne, θ. ἰδὲ **Spargiménto**.

Spárso, καὶ **Spárto**, (παρὰ τοῦ Spárgere) ἐσπαρμένος, σκορπισμένος, διακεχυμένος. **Váso spárso**, ἀγγεῖον πλατύ.

Spartiménto, ἀρ. διαμοιρασμός.

Spartíre, (ísco) διαμοιράζω, διαχωρίζω. **Spartíto**, μετ. διαμοιρασμένος, κεχωρισμένος.

Spartitaménte, κεχωρισμένως.

Spartizióne, καὶ **Spartigióne**, θ. διανομή, μοιρασία.

Spárto, ἰδὲ **Spárso**.

Sparviére, καὶ ro, ἀρσεν. ἱέραξ, τὸ γεράκι.

Sparúto, ἀρ. ἰσχνός, λεπτός.

Spasimáre, (spásimo) σπασμὸν ἔχω, ὑπὸ τοῦ σπασμοῦ βασανίζομαι· ἔτι, ἁπλῶς, βασανίζομαι, ὑποφέρω μεγαλώτατον κόπον· ἔτι, μαίνομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἐπιθυμῶ περικαῶς.

Spasimataménte, μὲ σπασμόν. **Μεταφ.** περικαῶς.

Spásimo, καὶ **Spásmo**, ἀρ. καὶ **Spásima**, θ. σπασμός. ἰδὲ καὶ **Convulzióne**.

Spasmódico, ἀρ. σπασμώδης.

Spáso, ἀρσεν. ἐκτεταμένος, ξηπλωμένος.

Spassáre, (mi spásso) ξεφαντώνω, ξεραθυμῶ, περιδιαβάζω· ὅθεν· **Spassaménto**, ἀρσεν. ἡδονή, περιδιάβασις.

Spasseggiaménto, ἀρ. περίπατος.

Spasseggiáre, (éggio) περιπατῶ.

Spassionataménte, ἀπαθῶς.

Spassionatézza, θ. ἀπάθεια.

Spassionáto, ἀρ. ἀπαθής.

Spásso, ἀρσεν. παραμυθία, ἡδονή, περιδιάβασις.

Spastojáre, (spastójo) ἀφαιρῶ, ἢ λύω τὸ σχοινίον (**la pastója**, τὴν πέδην) ἀπὸ τὰ ποδάρια. **Μεταφ.** λύομαι, ἐλευθερώνομαι.

Spátola, θ. σπάθη, ἐργαλεῖον τῶν φαρμακοπώλων.

Spatriáre, (spátrio) στερῶ τῆς πατρίδος.

Spaváldo, ἰδὲ **Sfacciáto**.

Spaventácchio, ἢ **Spaurácchio**, ἀρσεν. φόβητρον.

Spaventaménto, ἀρ. καὶ **Spaventazióne**, θ. φόβος.

Spaventáre, (spavénto) φοβίζω· καὶ **mi spavénto**, φοβοῦμαι, τρομάζω. **Spaventáto**, μετ. τρομασμένος.

Spaventatíccio, ἀρ. ὀλίγον τρομασμένος.

Spaventatóre, ἀρ. ὅποιος προξενεῖ ἔκπληξιν, καὶ φόβον.

Spaventévole, κοιν. καὶ **Spaventóso**, ἀρ. φοβερός.

Spavénto, ἀρ. ἔκπληξις, φρικτὸς φόβος, τρόμος.

Spaventosaménte, καὶ **Spaventevolménte**, φοβερῶς, φοβερᾶ.

Spauráre, ἢ **Spauríre**, (úro, ἢ ísco) ἰδὲ **Spaventáre**. **Spauráto**, **Spauríto**, μετ.

Spauriménto, ἀρ. φόβος.

Spauróso, ἀρ. δειλός, φοβιτζιάρης.

Spaziáre, (**spázio**, ἢ **mi spázio**) περιπατῶ, ὑπάγω πλανώμενος.

Spázio, ἀρσεν. διάστημα.

Spaziosità, θ. εὐρυχωρία.

Spazióso, ἀρ. εὐρύχωρος.

Spazzacammíno, ἀρ. ἐκεῖνος, ὁποῦ παστρεύει τὰς καμίνους, σαρώνει τὰ ὀτζάκια.

Spazzaménto, ἀρ. σάρωμα.

Spazzáre, (**spázzo**) σκουπίζω, σαρώνω. **Μεταφ.** εὐκερένω, ἀδειάζω· ἔτι, τύπτω, δέρνω.

Spazzatúra, θ. σκουπίδιον, φρόκαλον.

Spazzavénto, ἀρσεν. τόπος, ὅπου ὁ ἄνεμος ἔχει μεγάλην δύναμιν.

Spazzíno, ἀρ. ὁ ἔχων τὴν φροντίδα τοῦ σκουπίζειν.

Spázzo, ἀρ. τὸ ἔδαφος.

Spázzola, ἀρ. σκουπίτζα.

Spazzoláre, (**spázzolo**) παστρεύω τὰ ροῦχα μὲ τὴν σκουπίτζαν.

Specchiájo, ἀρ. καθρεπτοποιός.
Specchiársi, (mi spécchio) ἐνοπτρίζομαι, καθρεπτίζομαι.
Spécchio, ἀρ. κάτοπτρον, ὁ καθρέπτης. Specchiétto, ὑποκορ.
Speciále, ἤ Speziále, κοιν. μερικός.
Specialità, ἴδε Spezialità.
Specialménte, ἐξαιρέτως, μάλιστα.
Spécie, θηλ. εἶδος. Λέξις Φιλοσοφ.
Specificaménte, εἰδικῶς.
Specificáre, (specífico) διακρίνω, φανερώνω μερικῶς.
Specificataménte, εἰδικῶς, διωρισμένως, δήλως.
Specificazióne, θ. δήλωσις.
Specífico, ἀρ. εἰδικός· καὶ εἰδικὸν ἰατρικὸν, ἤτοι τὸ πλέον ἐπιτήδειον εἰς θεραπείαν τῆς ἀῤῥωστίας.
Speciosità, ἴδε Speziosità.
Specióso, ἀρ. εὔμορφος. Λατ.
Spéco, ἀρ. σπήλαιον. Ποιητ.
Speculánte, καὶ Specolánte, κοιν. μελετῶν· (ὁμοίως καὶ τά λοιπὰ γράφονται καὶ διά τοῦ O.)
Speculáre, (spéculo) μελετῶ, θεωρῶ προσεχῶς.
Speculatíva, θ. ἡ θεωρητικὴ δύναμις.
Speculativaménte, θεωρητικῶς.
Speculatívo, ἀρσεν. θεωρητικός.
Speculatóre, ἀρσεν. θεωρός, θεωρητής· ἔτι, κατάσκοπος.
Speculazióne, θ. θεώρησις, μελέτη.
Spedále, ἀρ. νοσοκομεῖον.
Spedalétto, ὑποκορ.
Spedalíngo, καί Spedaliére, ἀρσεν. ὁ προεστὼς τοῦ νοσοκομείου.
Spedáto, ἀρ. ὁ ἔχων κεκοπιασμένους τοὺς πόδας.
Spediénte, οὐσιαστ. ἀρ. βουλή· ἴδε Compénso.
Spediénte, ἐπίθ. κοιν. ὠφέλιμος, χρήσιμος, ἀναγκαῖος.
Spedíre, (ísco) τελειώνω ὀγλίγωρα, μὲ ταχύτητα, ξεμπερδεύω· ἔτι, στέλλω, πέμπω.
Speditaménte, ταχέως.
Speditézza, θ. ταχύτης.
Speditívo, ἀρ. πρόχειρος, ἕτοιμος, ταχύς.
Spedíto, (παρὰ τοῦ Spedíre) τελειωμένος, ξεμπερδευμένος, ελευθερωμένος· ἔτι, ἐπιδέξιος, ἕτοιμος, πρόχειρος· ἔτι, ἀπελπισμένος.
Spedizióne, θηλ. ἄνυσις, ξέφλωσις· ἔτι, στρατεία. ἔτι, ταχύτης, ἐπιχείρησις.
Spégnere, (spégno, ἐνεστ. Spénsi, gnésti, κτλ'. παρακείμ. Spénto, μετ.) σβέννυμι, σβένω.
Spegniménto, ἀρ. σβέσιμον.
Spegnitójo, ἀρ. ἐργαλεῖον ὡσὰν καμπάνα πρὸς χρῆσιν τοῦ σβένειν τὰς λαμπάδας.
Spegnitóre, ἀρσεν. ὅποιος σβένει.
Spelagáre, (spélago) ἐκβαίνω ἀπὸ τὸ πέλαγος.
Speláre, ἴδε Peláre.
Spelazzáre, (speláZzo) διαλέγω τὸ μαλὶ, ἤγουν ξεχωρίζω τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν.
Spelazzíno, ἀρσεν. ὅποιος θαρίζει τὸ μαλί.
Spélda, ἤ Spélta, θηλ. ζειά, βρώμη.
Spelticciatúra, θ. τὸ δάγκασμα τῶν σκύλων ἀναμεταξύτων. Μεταφ. σφοδρὸς ὀνειδισμός.
Spelónca, θ. σπήλαιον.
Spéme, θ. ἐλπίς. Ποιητ.
Spéndere, (spéndo, ἐνεστ. Spési, spendésti, κτλ'. παρακ. Spéso, μετοχή.) δαπανῶ, ἐξοδιάζω.
Spenderéccio, ἀρ. πρᾶγμα ἐπιτήδειον εἰς τὸ νὰ ἐξοδεύεται· ἔτι, ὅποιος ἀρέσκεται νὰ ἐξοδεύῃ.
Spenditóre, ἀρ. οἰκονόμος, ὀψωνιστής, καὶ ἐξοδιαστής.
Spennacchiáre, (spennácchio) μαδίζω, εὐγάζω τὰ πτερά· ὅθεν.
Spennacchiáto, ἀρσεν. ἄπτερος, ξεπτερωμένος.
Spennácchio, ἴδε Pennácchio.
Spennáre, (spénno) ἀφαιρῶ τά πτερά.
Spensieratággine, θηλ. ἀμέλεια.
Spensierataménte, ἀμελῶς.
Spensieráto, ἀρ. ἀμελής, ἀξέγνοιαστος.
Spénto, μετ. (παρά τοῦ Spégnere) ἐσβεμένος.
Spenzoláre, (spénzolo) κρεμῶ. Spenzoláto, κρεμάμενος.
Spenzolóne, καὶ Spenzolóni, μετέωρος, κρεμάμενος.
Spéra, θ. σφαῖρα· ἔτι, καθρέπτης.
Sperábile, κοιν. ἐλπιστός.
Speràle, κοιν. σφαιρικός.
Speránte, κοιν. ὁ ἐλπίζων.
Speránza, θ. ἐλπίς, ἐλπίδα. Speranzína, ὑποκορ.
Speráre, (spéro) ἐλπί-

ζω. Speráto, ἐλπισμένος.

Spérdere, (spérdo) διαφθείρω. ἰδὲ Abortáre.

Spérgere, (spérgo) διαφθείρω, καὶ διασκορπίζω· ἔτι, ῥαντίζω.

Spergiuráre, (spergiúro) ἐπιορκῶ, ποιῶ ὅρκον ψευδῆ.

Spergiuratóre, καὶ Spergiúro, ἀρ. ἐπίορκος, ὅποιος ποιεῖ ὅρκον ψευδῆ. Spergiuratríce, θηλ.

Spergiúro, καὶ Spergiuraménto, ἀρ. καὶ Spergiurazióne, θ. οὐσιαστ. ἐπιορκία, ψευδὴς ὅρκος.

Spérico, ἀρ. σφαιρικός.

Spericoláto, ἀρ. δειλὸς, ὁ εἰς κάθε τι φοβούμενος κίνδυνον.

Speriénza, θ. πεῖρα, δοκιμή.

Sperimentále, κοιν. ἐμπειρικός.

Sperimentáre, (speriménto) λαμβάνω πεῖραν, δοκιμάζω. Sprimentáto, δοκιμασμένος· ἔτι, ἔμπειρος.

Sperimentatóre, ἀρ. ὁ ἀπόπειραν ποιούμενος.

Speriménto, ἀρ. πεῖρα, δοκιμή.

Spérma, ἀρσεν. σπέρμα.

Spermático, ἀρ. σπερματικός.

Speróne, ἰδὲ Spróne· καὶ Speronáre, ἰδὲ Spronáre.

Sperperáre, (spérpero) ἀφανίζω. Sperperaménto, καὶ Spérpero, ἀρ. ἀφανισμός.

Spérso, μετ. (παρὰ τοῦ Spérgere) διασκορπισμένος.

Sperticáto, ἀρ. καθ' ὑπερβολὴν μακρύς.

Spérto, ἀρ. ἔμπειρος.

Spésa, θ. δαπάνη, ἔξοδος.

Spesáre, (spéso) τρέφω.

Spéso, (παρὰ τοῦ Spéndere) ἐξοδιασμένος.

Spessaménte, συνεχῶς.

Spessáre, (spésso) ποιῶ πυκνόν· ἔτι, συχνάζω.

Spessazióne, θηλ. καὶ Spesseggiaménto, ἀρ. πυκνότης.

Spesseggiáre, (éggio) ποιῶ τι πολλάκις, κάμνω τι συχνά.

Spessézza, Spessità, Spessitúdine, θ. πυκνότης.

Spessicáre, (spéssico) σπεύδω, βιάζομαι.

Spessíre, (ísco) πυκνοῦμαι, καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, ὅταν διὰ τὸ βράσιμον, ἢ ἄλλην αἰτίαν γίνονται πυκτά.

Spésso, ἀρσεν. πυκνός, συχνός. Spésse vólte, καὶ Spésso, πολλάκις, συχνάκις.

Spetezzáre, (spetézzo) πέρδω. Spetezzaménto ἀρσεν. πορδὴ.

Spetráre, (spétro) ἐναντ. τοῦ Impietráre· ἀλλὰ Μεταφ. λύω, ἐλευθερώνω. Ποιητ.

Spettábile, κοιν. περίβλεπτος, λαμπρός. Λατ.

Spettácolo, θ. θέαμα.

Spettánte, κοιν. προσήκων, ὁποῦ πρέπει, ἐγγύζει.

Spettáre, προσήκειν. Spétta, ἐγγύζει, πρέπει, προσήκειν. Λατ.

Spettatóre, ἀρ. θεατής. Spettatríce, θηλ.

Spettorársi, (mi spéttoro) ἀποκαλύπτω τὸ στῆθος, ξεστηθώνομαι· ὅθεν. Spettoráto, ἀρ. ὁ ἀποκεκαλυμμένος τὸ στῆθος. Spettorezzáre, τὸ αὐτό.

Speziále, οὐσιας. ἀρ. φαρμακοπώλης, ἀρωματοπώλης.

Speziále, ἐπίθ. κοιν. ἴδιος, μερικὸς, ἐξαίρετος. ἰδὲ καὶ Speciále, κτλ'.

Spezialità, καὶ Specialtà, θ. ἰδιότης. In spezialità, κατ' ἰδίαν, ἰδίως, ἐξαιρέτως.

Spézie, θ. εἶδος, καὶ τρόπος, χρῶμα, σχηματισμός. La spézie, καὶ πληθ. Le spézie. Ὅταν δὲ σημαίνῃ ἀρώματα (le spézie) ἀριθμὸν ἑνικὸν οὐκ ἔχει.

Spezieria, θηλ. ἀρωματοπωλεῖον, ἢ φαρμακοπωλεῖον.

Spezierie, πληθ. θηλ. τὰ ἀρώματα.

Speziosità, ἀρ. ὡραιότης.

Spezióso, ἀρ. ὡραῖος, εὔμορφος. Λατ.

Spezzaménto, ἀρ. τζάκισμα.

Spezzáre, (spézzo) κλάω, θραύω, τζακίζω. Spezzáto, τζακισμένος.

Spezzataménte, διακεκομμένως.

Spezzatóre, ἀρ. τζακιστής.

Sprezzatúra, ἀρ. θραῦσις, τζάκισις·

Spía, θ. κατάσκοπος, ἐνδείκτης, καταπάτης.

Spiacénte, κοιν. δυσάρεστος.

Spiacére, (spiácio) ἰδὲ Dispiacére, κτλ'.

Spiacevolézza, θ. ἀηδία, δυσαρέσκεια.

Spiacevolménte, ἀηδῶς, δυσαρέστως, μὲ δυσάρεστον τρόπον.

Spiaciménto, ἰδὲ Dispiacére.

Spiággia, Θ. παραθαλάσσιον, περιγιάλιον.
Spiagióne, Θ. Spiaménto, ἀρ. κατασκοπή, ἔνδειξις.
Spianaménto, ἀρ. ὁμαλισμός. ἔτι, ἑρμηνεία, ἐξήγησις.
Spianáre, (spiáno) ὁμαλίζω. Μεταφ. σαφηνίζω, ἐξηγῶ. Spianáre una Città: ἐδαφίζω, κάμνω ἴσια μὲ τὴν γῆν, ἀφανίζω μίαν πόλιν.
Spianáta, Θ. καὶ Spianáto, ἀρ. ὀυσιαστ. πεδιάς, τόπος ἴσιος, ὁμαλός.
Spianatóre, ἀρ. ὁ ὁμαλίζων.
Spianazióne, Θ. ἰδὲ Spianaménto.
Spiantáre, (spiánto) ξεριζώνω. Μεταφ. ἀφανίζω.
Spiantáto, ξεριζωμένος· ἔτι, ὅποιος ἔφθειρε τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ εὑρίσκεται εἰς πτωχείαν.
Spiáre, (spío) κατασκοπῶ, παρατηρῶ.
Spiatóre, ἀρ. κατάσκοπος.
Spiatríce, Θηλ.
Spiccáre, (spícco) ξεκρεμῶ, καὶ χωρίζω, ξεκολλῶ. Spiccáre sálti, πηδῶ. Spiccár le paróle, ἐνάρθρως λαλεῖν, ἤγουν προφέρειν διακεκριμένως τὰς λέξεις· ἔτι, Spiccáre, ἢ Fare spícco, ὑπερέχειν, λάμπειν, φαίνειν λαμπρῶς κατ' ἐξαίρετον τρόπον· ἐνίοτε λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.
Spícchio, come d' áglio ec. σκελὶς, ὡς τοῦ σκόρδου, κτλ. (Οἱ Βενετ. Spígo, Spígolo, ἢ Spighétto.)
Spicciáre, (spíccio) ἰδὲ Scaturíre· ἔτι, προφέρωντι, ἀνύω, ξεμπερδεύω· ἰδὲ καὶ Sfilacciáre.
Spicciolàre, (spícciolo) κυρίως ἀποσπῶ dal picciuólo, δηλαδὴ ἐκ τοῦ μίσχου. μίσχος δὲ ἐστὶν ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν τὸ φύλλον, καὶ ὁ καρπός. Picciuólo, εἶναι τὸ μανίκι τῶν πωρικῶν.
Spicciolàre i fióri, ἀποσπᾶν τὰ φύλλα τῶν ἀνθέων.
Spícco, (παρὰ τοῦ Spiccáre) ἐξοχὴ, λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια.
Spidocchiáre,(spidócchio) ξεψειριάζω, καθαρίζω ἀπὸ τὰς ψεῖρας.
Spiéde, ἢ Spiédo, ἀρσεν. σουβλί.
Spiegaménto, ἀρ. ἄπλωσις, ἐξήγησις.
Spiegáre, (spiégo) ἀναπτύω, ἐξαπλώνω, Μεταφ. ἐξηγῶ. Spiegáto, ἐξαπλωμένος, ἐξηγημένος.
Spiegazióne, καὶ Spiegatúra, Θ. ἀνάπτυξις, ἐξάπλωσις, ἐξήγησις.
Spieggiáre, (spiéggio) συχνὰ κατασκοπεύω.
Spietataménte, ἀνηλεῶς, σκληρῶς ἀπανθρώπως.
Spietatézza, Θ. ὠμότης, σκληρότης, σκληροκαρδία.
Spietáto, ἀρ. ἀπηνής, ἄσπλαγχνος, σκληρός.
Spiga, Θ. στάχυς, τὸ ἀστάχυ. πληθ. spighe.
Spigáre, (spígo) σταχυοβολῶ, γεννῶ τὸ ἀστάχυ.
Spigionáto, ἀρ. ἀνοίκιαστος· ἐναντ. τοῦ Appigionáto.
Spígnere, καὶ Spíngere, (Spígno, ἢ Spíngo, ἐνεστ. Spínsi, spignesti, κτλ. παρακείμ. Spínto, μετ.) ἐπείγω, ἀμπώχνω, σπρώχνω· ἔτι, ἐξαλείφω, χαλῶ τὴν ζωγραφίαν· ἐναντίον τοῦ Dipígnere.
Spignitóre, ἀρ. ὠθιστής.
Spignitríce, Θηλ.
Spígo, ἀρ. νάρδος, φυτόν. (Οἱ Βενετ. Lavánda.)
Spigoláre, (spígolo) σταχυολογῶ, ἀσταχολογῶ.
Spigolístro, ἀρ. ὑποκριτής.
Spígolo, ἀρ. γωνία. Λέγεται καὶ ὁ ὀβελὸς, τὸ σίδηρον εἰς ὃ βάνονται τὰ κεριὰ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Εἰκόνων.
Spigóso, ἀρ. σταχυώδης.
Spillaccheráre, (spillácchero) τρίβω, παστρεύω τὴν λάσπην (Οἱ Βενετ. nettár, ἢ cavár le zaccole.)
Spilláre, (spíllo) κυρίως εὐγάζω τὸ κρασὶ ἀπὸ τὴν τρύπαν τοῦ βουτζίου· ἔτι, χύνω, στάζω· ἔτι, ἐξετάζω.
Spillétto, ἀρσεν. ῥαφίδιον, καρφοβελόνα.
Spíllo, ἀρ. τὸ αὐτό· ἔτι, τὸ τρυπάνι, καὶ ἡ τρύπα εἰς τὸ βουτζίον, ὅπου γίνεται μὲ τὸ τρυπάνι.
Spilluzzicáre, (spillúzzico) ἀφαιρῶ ὀλίγον τὶ ἀπὸ κανένα πρᾶγμα· ἔτι, γεύομαι, τρώγω κατ' ὀλίγον.
Spillúzzico, ὡς τό, Fare, ἢ Dire checchessía a spillúzzico, ποιῶ, ἢ λέγω τὶ ἀπ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ ἀργά.
Spilorcería, Θηλ. μεγάλη φιλαργυρία.

Spilórcio, ἀρσεν. ῥυπαρός, φιλάργυρος.

Spína, Θ. ἄκανθα, ἀγκάθι. Spínola, καὶ Spinúzza, ὑποκορ.

Spináce, ἀρ. τὸ βλῖτον, τὸ σπανάκι, χόρτον.

Spinále, κοιν. ὡς τὸ, midólla spinále, ῥαχίτης μυελός.

Spináre, (spíno) πληγώνω μὲ ἀκάνθας.

Spinéto, ἢ Spinájo, ἀρ. ἀκανθών, τόπος γεμάτος ἀγκάθια.

Spinétta, Θ. εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. Καὶ εἶδος μεταξωτοῦ κροσσοῦ.

Spingárda, Θ. ὄργανον πολεμ. εἰς ἐδάφισιν τειχῶν.

Spíngere, ἰδὲ Spígnere.

Spingiménto, ἀρ. ὠθισμός ἄμπτωξις.

Spíno, ἀρ. ἰδὲ Spína.

Spinositá, Θ. τὸ ἀκανθῶδες. Μεταφ. δυσκολία.

Spinóso, ἀρ. ἀκανθώδης.

Spínta, Θ. ὤθησις, ἄμπωξις.

Spínto, (παρὰ τοῦ Spígnere) ἀμπωσμένος.

Spintóne, ἀρ. μεγάλη ὤθησις, μεγάλη ξεκουντισματία.

Spiombáre, (spiómbo) ἀφαιρῶ τὸ μολύβι. Μεταφ. καταβάλλω, ἀφανίζω. Spiombáto, μετ.

Spióne, ἀρ. ἰδὲ Spia.

Spippoláre, (spíppolo) τερετίζω· λέγω τι λαμπρῶς καὶ μετὰ παῤῥησίας.

Spíra, ἀρ. σπεῖρα, ἡ ἑλικοειδὴς γραμμή, ὡσὰν ἡ συστροφὴ τῶν ὄφεων.

Spirábile, κοιν. πνευστός, πνευστικός.

Spiráglio, καὶ Spirácolo, ἀρ. τρύπα εἰς τοὺς τείχους, ἢ εἰς τὰς θύρας, κτλ. διὰ νὰ περνᾷ ὁ ἀήρ, καὶ τὸ φῶς, φεγγίτης.

Spirále, κοιν ἑλικοειδής.

Spiralménte ἑλικοειδῶς.

Spiraménto, ἀρ. πνεῦσις, φύσημα.

Spiránte, κοιν. πνέων, ὁποῦ ἀναπνέει.

Spiráre, (spíro) πνέω, ἀναπνέω, ἐμπνέω, ἀποπνέω· καὶ ἀποθνήσκω.

Spiratóre, ἀρ. ὁ πνέων.

Spirazióne, Θ. πνοή, ἀναπνοή, ἔμπνευσις.

Spiritále, κοιν. πνευματικός.

Spiritáre, (spírito) δαιμονίζομαι· ἔτι, κυριεύομαι ἀπὸ σφοδρότατον φόβον.

Spiritáto, μετ. δαιμονισμένος.

Spírito, ἀρ. πνεῦμα. Spiritossánto, ἢ Spírito Sánto, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Spiritéllo, καὶ Spiritétto, ὑποκορ.

Spiritóso, ἀρ. ὁ ἔχων πολὺ πνεῦμα· ἔτι εὐφυής. Spiritosíssimo, ὑπερθ.

Spirituále, κοιν. πνευματικός.

Spiritualitá, Θ. εὐσέβεια.

Spiritualizzáre, (ízzo) ποιῶ πνευματικόν.

Spiritualménte, πνευματικῶς.

Spítama, Θηλ. σπιθαμή.

Spírto, Ποιητ. ἰδὲ Spírito.

Spiumacciáre (spiumáccio) ἰδὲ Sprimacciáre, κτλ.

Spiumacciáta, Θ. κόλαφος (μπάτζα) μὲ τὸ χέρι ἀνοικτόν.

Spiumáre, (spiúmo) ἀφαιρῶ, εὐγάνω τὰ πτερά· ἔτι, ἀνακινῶ, ἀνακατεύω τὰ πτερὰ τοῦ κραβατίου.

Spízzico, ἢ a spízzico, κατ' ὀλίγον, μὲ δυσκολίαν.

Splendénte, κοιν. λαμπρός.

Splendenteménte, λαμπρῶς.

Spléndere, (spléndo) λάμπω.

Splendidaménte, λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς.

Splendidézza, καὶ Splenditá, Θ. λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια.

Spléndido, ἀρ. λαμπρός, μεγαλοπρεπής.

Splendiménto, καὶ Splendóre, ἀρσεν. λαμπρότης, λάμψις, φῶς.

Splenético, ἀρ. σπληνικός.

Spodestársi, (mi spodésto) ἀπολείπω, παραιτοῦμαι ἀφίνω τὴν ἐξουσίαν.

Spoetársi, (mi spoéto) ἀφίνω τὴν ποιητικήν.

Spóglia, Θ. σκῦλον, κοῦρσος, λάφυρον, γδύμα.

Spogliagióne, Θ. καὶ Spogliaménto, ἀρ. γύμνωσις, γδύμα, στέρησις.

Spogliáre, (spóglio) ἐγδύνω, κουρσεύω, στερῶ.

Spogliáto, μετ. ἐγδυμένος.

Spogliatóre, ἀρ. ἐγδυτής, ληστής.

Spogliatúra, Θηλ. σκύλευσις, γδύσις.

Spóglio, ἀρ. ἀποσκευή· ἔτι, ἀντὶ τοῦ Spóglia, ἰδὲ τοῦτο· ἔτι, spóglio, σύνοψις, ἐξαγωγὴ εἰδήσεων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τινὸς συγγραφέως.

Spóla, καὶ Spuóla, Θ. κερκίς, ἡ σαΐτα τῶν ἀνυφαντάδων.

Spolpaménto, ἀρ. ἀφαίρεσις τῶν σαρκῶν.

Spolpáre, εὐγάνω τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα. Mi

spólpo, χάνω τὸ κρέας, γίνομαι ξηρός, λεπτός.

Spoltráre, Spoltríre, Spoltroníre, (mi spóltro, ἢ ísco) ἀφίνω, ἀποδιώχνω τὴν ὀκνηρίαν, τὴν ῥαθυμίαν.

Spolveráre, (spólvero) ἀφαιρῶ τὴν κόνιν, ξεσκονίζω. Μεταφ. ἐξετάζω λεπτομερῶς. Mi spólvero, γίνομαι σκόνη.

Spolverizzáre, (spolverízzo) μεταβάλλω τι εἰς σκόνην· ἔτι, σκονίζω, ἐπιπάσσω κόνεως τι.

Spónda del létto, τὸ πλευρὸν τῆς κλίνης, τὸ παρακρέβατον. Spónda di pózzo, τὸ χεῖλι τοῦ πηγαδίου. Di fiúme, τὸ παραπόταμον· καὶ ἁπλῶς, πέρας, ἄκρα.

Spondéo, ἀρσεν. σπονδεῖος, ποῦς στίχου δισσύλλαβος.

Sponiménto, ἀρ. ἐξήγησις.

Sponitóre, ἀρ. ἐξηγητής.

Sponsalízia, θ. ἰδὲ Sposalízia.

Spontaneaménte, ἑκουσίως, θεληματικῶς, αὐτοπροαιρέτως.

Spontáneo, ἀρ. ἑκούσιος, θεληματικός.

Spopoláre, (spópolo) ἐρημώνω, εὐκερένω ἀπὸ ἀνθρώπους τὰς πόλεις, καὶ τὰς ἐπαρχίας.

Spoppaménto, ἀρ. ἀπογαλακτισμός.

Spoppáre, ἰδὲ Slattáre.

Sporcáre, (spórco) μιαίνω, μολύνω.

Sporcheria, Sporchézza, Sporcízis, θ. ἀκαθαρσία, μίασμα, μολυσμός, αἰσχρότης, ῥύπος, ἀπαστρία, καὶ ἀσέλγεια.

Spórco, ἀρ. ῥυπαρός, ἀπαστρος· καὶ μιαρός, ἀσελγής. πληθ. chi.

Spórgere, (spórgo, ἐνεστ. Spórsi, sporgésti, κτλ'. παρακ. Spórto, μετ.) ἐξέχω, κρέμαμαι ἔξω· ἰδὲ καὶ Pórgere.

Spórre, ἰδὲ Espórre.

Spórta, θ. σπυρίς, σπυρίδα, τὸ ζιμπίλι. Sportélla, ὑποκορ.

Sportáre, (spórto) παρεκτείνω, ἐξέχω, κρέμαμαι ἔξω.

Sportéllo, ἀρσεν. θυρίδιον, παραπόρτι.

Spórto, οὐσιαστ. ἀρ. μέρος οἰκοδομῆς, τὸ ὁποῖον ἐξέχει, ἤτοι κρέμαται ἔξω περισσότερον ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπον.

Spórto, μετ. παρὰ τοῦ Spórgere· ἰδὲ τὸ ῥῆμα.

Spórtula, θ. τὸ δικαστικόν, μισθός, ὅς τις δίδεται εἰς τὸν κριτὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ψήφου.

Spósa, θηλ. νύμφη.

Sposalízia, θ. καὶ Sposalízio, ἀρσεν. ἢ πληθυντ. Le sponzalízie, θ. ἢ i Sponsáli, ἀρ. τὰ νύμφια, ὁ γάμος.

Sposaménto, ἀρ. γάμος.

Sposáre, (spóso) τελῶ γάμον, πέρνω, ἢ δίδω γυναῖκα· καὶ οὐδετ. ὑπανδρεύομαι.

Sposáto, ἀρ. ὑπανδρευμένος.

Sposeréccio, ἀρ. γαμήλιος, γαμικός.

Spositívo, ἀρ. ἐξηγητικός.

Spositóre, ἀρ. ἐξηγητής. ἰδὲ καὶ Espositóre, κτλ'. Spositríce, θηλ.

Sposizióne, θ. λόγος, διήγησις· ἔτι, ἐξήγησις.

Spóso, ἀρ. νυμφίος.

Spossáre, (spósso) ἀδυνατίζω τινά. Mi spósso, ἀδυνατίζομαι. Spossáto, ἀδύνατος.

Spránga, θ. ξύλον, ἢ σίδηρον, τὸ ὁποῖον καρφώνεται πλαγίως διὰ νὰ κρατῇ στερεοὺς τείχους, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔτι, στολίδιον τῆς ζώνης, πλάκα.

Sprazzáre, ἰδὲ Spruzzáre.

Sprázzo, ἀρ. ῥαντισμός.

Sprecáre, κτλ'. ἰδὲ Scialacquáre.

Spregevóle, κοιν. εὐκαταφρόνητος.

Spregiáre, (sprégio) καταφρονῶ.

Spégio, ἀρ. καταφρόνησις.

Spregiudicáto, ἀρ. ἐλεύθερος ἀπὸ προλήψεις, ὁ ἔχων ἐλεύθερα φρονήματα.

Spregnáre, (sprégno) τίκτω, ξεγκαστρώνομαι.

Sprémere, (spémo, ἐνεστ. Spreméi, ἢ Spremétti, παρακ. Spremúto, μετοχή.) ἐκθλίβω, πιέζοντας εὐγάζω, στραγγίζω.

Spressaménte, διαῤῥήδην, φανερᾶ.

Spressióne, θ. ἐκδήλωσις.

Sprésso, μετ. παρὰ τοῦ Sprímere, ἔκδηλος, φανερός.

Spretáre, (spréto) ξεπαδεύω.

Sprezzáre, κτλ'. ἰδὲ Spregiáre, ἢ Disprezzáre, κτλ'.

Sprézzo, ἀρ. καταφρόνησις.

Spriémere, ἰδὲ Sprémere.

Sprigionáre, (sprigióno) ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἐξάγω, εὐγάζω ἀπὸ τὴν φυλακήν.

Sprimacciáre, (sprimáccio) ἁπαλύνω τὸ κρα-

βάτι μαλάσσωντας, ἀνακατεύωντας τά πτερά τοῦ στρώματος· ὅθεν· Letto sprimacciáto, ἤ spiumacciáto, ἤ sóffice, μαλακὸν, τρυφερὸν κραβάτι.

Sprimanzía, ἴδε Squinanzía.

Sprímere, ἴδε Esprímere.

Sprizzáre, (sprízzo) λεπτομερῶς, κατ' ὀλίγον ἐκπηδῶ, καί ῥαντίζω· ἴδε Schizzáre. Sprizzáto, μετ. κατ' ὀλίγον ῥαντισμένος· ἔτι, ποικίλος.

Sprócco, καί Sbrócco, ἀρ. βλαστός, σχοῖνος, καί πᾶν ξύλον διά καύσιμον.

Sprofondaménto, ἀρ. ὄλεθρος, ἀφανισμός.

Sprofondáre, (sprofóndo) πίπτω εἰς τὸ βάθος· ἴδε καί Sfondáre. ἔτι, ἀφανίζω.

Spreméttere, (spremétto) ἀνακαλῶ, χαλῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου.

Spronáre, (sprúno) πλήκτροις κεντῶ· φτερνιστηρίζω. Μεταφ. παρακινῶ, ἀναγκάζω.

Spronáta, θηλ. κέντημα. φτερνιστήρισμα.

Spróne, ἀρσεν. κέντρον, τὸ φτερνιστήρι.

Spropiáre, καί Spropriáre, (sprópio, ἤ sprόprio) ἀποστερῶ τῶν ἰδίων πραγμάτων. Mi sprópio, ἀποστεροῦμαι.

Sproporzionále, κοιν. ἀσύμμετρος.

Sproporzionalità, θηλ. ἀσυμμετρία.

Sproporzionáre, (zióno) εὐγάζω ἀπό τὴν συμμετρίαν, ποιῶ ἀσύμμετρον.

Sproporzionataménte, ἀσυμμέτρως, ἀναρμόστως.

Sproporzionáto, ἀρ. ἀσύμμετρος, μὴ ἔχων συμμετρίαν.

Sproporzióne, θ. ἀσυμμετρία.

Spropositáre, (spropósito) ποιῶ, ἤ λέγω φλυαρίας, καί ἄτοπα πράγματα.

Spropositáto, ἀρσεν. ὁποῖος ποιεῖ, ἤ λέγει ἀτοπίας, φλυαρίας.

Spropósito, ἀρ. φλυαρία, ἀτοπία.

Spropriáre, ἴδε Spropiáre.

Sprotétto, ἀρ. ἀπροστάτευτος.

Sprovvedére, (sprovvédo) στερῶ· ἐναντ. τοῦ Provvedere.

Sprovvedutaménte, καί Alla sprovvísta, ἀβούλως, ἀπαρασκευώς, ἀστόχαστα.

Sprovvedúto, καί Sprovvísto, ἀρ. ἀπαράσκευος, στερημένος.

Spruffáre, ἴδε Spruzzáre.

Sprunáre, (sprúno) ἀποσπῶ τάς ἀκάνθας.

Spruzzáglia, θηλ. ἐλαφρὴ βροχή, ψιχάλα.

Spruzzáre, (sprúzzo) ῥαντίζω.

Sprúzzo, ἀρ. ῥαντισμός.

Spruzzoláre, (sprúzzolo) ψιχαλίζω· καί ῥαντίζω.

Sprúzzolo, ἀρ. ῥαντισμός.

Spúgna, θηλ. σπόγγος, τό σφουγγάρι.

Spugnosità, θ. ἀραιότης.

Spugnóso, ἀρ. σπογγώδης, φουγγαρωτός.

Spulcelláre, (céllo) διαπαρθενεύω, ἐκκορεύω.

Spulciáre, (spúlcio) ἀναιρῶ τούς ψύλλους.

Spulezzáre, (spulézzo) φεύγω μέ μεγαλωτάτην ταχύτητα.

Spúma, θηλ. ἀφρός.

Spumánte, καί Spumeggiánte, κοιν. ἀφρίζων.

Spumáre, (spúmo) καί Spumeggiáre, (éggio) ἀφρίζω.

Spumóso, ἀρσεν. ἀφρώδης.

Spuntáre, (spúnto) ἀμβλύνω, φθείρω τὴν αἰχμὴν, τὴν μήτην τοῦ πράγματος, ξεμητώνω· οὐδέτερ. ἀνατέλλω, ἐκφύομαι, εὐγαίνω ἔξω· ἔτι, Spuntáre una cósa, ἐπιτυχαίνω τι κατά τὴν γνώμην μου, ἀπολαμβάνω, ἀποκτῶ τί νικῶντας τάς δυσκολίας. Spuntáto, μετ. ἀμβλὺς, χωρίς μήτην.

Spuntatúra, θηλ. πρόκομμα, ἀπόκομμα. Spuntatúra dell' únghia: ἀπονύχισμα.

Spúnto, ἀρσεν. αὐχμηρός, ὠχρός.

Spuntóne, ἀρ. ὀβελός, εἶδος κονταρίου. καί Spuntonáta, θ. πληγὴ ὀβελοῦ.

Spuráre, (spúro) καθαρίζω, παστρεύω.

Spúrcido, ἀρ. ῥυπαρός.

Spurgaménto, ἀρ. κάθαρσις, καί κάθαρμα.

Spurgáre, (spúrgo) ἐκπτύω, βηχοπτύω· ἔτι, καθαρίζω.

Spurgazióne, θ. ἴδε Spurgaménto.

Spúrgo, ἀρσεν. ἔκπτυσις, πτύσμα.

Spúrio, ἀρ. νόθος· ἐναντ. τοῦ Legittimo.

Sputacchiáre, (sputácchio) συγχνοπτύω.

Sputácchio, ἀρ. πτύαλον, πτύσμα.

Sputáre, (spúto) πτύω.

Sputasénno, ἀρ. δοκησίσ-

ρός, ὅποιος ἐπιτηδεύεται νά δείξῃ ὅτι εἶναι σοφός.

Sputáto, ἀρ. πτυσμένος.

Sputatóndo, ἀρ. ὅποιος κάμνει τόν σοβαρόν καί ἐπιτηδεύεται νά δείξῃ ὅτι εἶναι σοφός.

Spúto, καί Sputácchio, ἀρ. πτύαλον, πτύσμα.

Spuzzáre, (spúzzo) βρωμῶ.

Squácchera, ἤ Squácquera, θ. ὑγρά κόπρος.

Squaccheráre, ἤ Squacqueráre, (squácquero) χέζω ὑγράν κόπρον. Μεταφ. ποιῶ τί ταχέως.

Squaccherataménte, καί Squacquerataménte rídere: καγχάζειν, γελᾷν ἀτάκτως.

Squadernáre, (squadérno) ἀνελίττω τά βιβλία, φυλλολογῶ, στρεφογυρίζω τά βιβλία· ἔτι, διασαφίζω, ἐξηγῶ.

Squádra, θ. γνώμων, γεωμετρικόν ὄργανον· ἔτι, σπεῖρα, σύναξις στρατιωτῶν, φάλαγξ, πλῆθος, τάγμα.

Squadráre, (squádro) περιεργάζομαι τι λεπτομερῶς, μέ ἀκρίβειαν· ἔτι, μετρῶ μέ τόν γνώμονα· ἔτι, ἐξηγῶ· ἔτι, συντρίβω.

Squadríglia, θ. μικρή σπεῖρα· ἴδε εἰς τό Squádra.

Squadronáre, (squadróno) παρατάττω τάς φάλαγγας.

Squadróne, ἀρ. φάλαγξ, τάγμα στρατιωτῶν.

Squagliáre, (squáglio) τήκω, ἀναλύω· οὗ ἐναντίον τό, Coaguláre.

Squallidézza, θ. αὐχμός, ὠχρότης.

Squállido, ἀρ. αὐχμηρός, ὠχρός. Μεταφ. φρικτός, σκοτεινός, μελαγχολικός, κατηφής.

Squallóre, ἀρσεν. αὐχμός, ὑπερβολική ὠχρότης.

Squáma, θ. λεπίς, τά λέπια τῶν ψαρίων, καί τῶν ὄφεων.

Squamóso, ἀρ. λεπιδωτός.

Squarciaménto, ἀρ. διασπασμός, ξέσχισις.

Squarciáre, (squárcio) σπαράττω, διακόπτω, διασχίζω, ξεσχίζω. Squarciáto, διεσχισμένος.

Squarciatúra, θ. σπάραξις, ξέσχισις.

Squárcio, ἀρ. ῥῆγμα, ξέσχισμα, ἀπόσπασμα.

Squarquójo, ἀρ. ἐσχατόγηρως, ἄσχημος, συγχαμερός γέρων.

Squartáre, (squárto) τεταρτιάζω, κόπτω, διαιρῶ εἰς τέταρτα.

Squartáto, ἀρ. τεταρτιασμένος.

Squassáre, (squásso) σαλεύω, τινάζω μέ ὁρμήν.

Squásso, ἄρσεν. σεισμός.

Squatráre, ἴδε Squartáre.

Squílla, θ. κώδων, κουδοῦνι. καί εἶδος κρομμυδίου.

Squilláre, (squíllo) κωδωνίζω.

Squíllo, ἀρ. ἦχος· ἴδε καί Spíllo.

Squinanzía, θ. κυνάγχη, ὁ ἐσωτερικός πόνος τοῦ λαιμοῦ.

Squisitaménte, ἐξηκριβωμένως, ἀκριβῶς.

Squisitézza, θ. ἀκρίβεια, τελειότης.

Squisíto, ἀρ. ἀκριβής, τέλειος, ἐξαίρετος.

Squittináre, (squittíno) ἐπιψηφίζω, ψηφίζω, ἐκλέγω μέ τάς ψήφους.

Squittíno, ἀρ. ἀρχαιρεσία, ἡ σύναξις εἰς ἐκλογήν τῶν ἀρχῶν.

Squittíre, (ísco) τρίζω συντόμως μέ ὀξεῖαν, καί λεπτήν φωνήν· ἴδιον τῶν ῥινηλατούντων κυνῶν (de' brácchi) ὅταν πιάνωσιν, ἤ διώκωσι τό θηρίον· ἐπί τούτων δέ λέγεται καί Bociáre. Μεταφέρεται καί ἐπί ἀνθρώπου, καί ἄλλων ζώων· κνυζῶ, ὀλολύζω· Squittíto, μετ.

Sradicáre, (srádico) ξεριζώνω. Sradicáto, ξεριζωμένος.

Sragionévole, κοιν. ἄλογος.

Sregolataménte, ἀτάκτως.

Sregolatézza, θ. καί Sregolaménto, ἀρ. ἀταξία.

Sregoláto, ἀρσεν. ἄτακτος.

Sreverénte, κοιν. ἀναιδής. καί Sreverénza, θ. ἀναίδεια.

Srugginíre, (ísco) ἀφαιρῶ τόν ἰόν, παστρεύω ἀπό τήν σκουριάν.

Stabbiáre, (stábbio) κρατῶ τήν νύκτα τά πρόβατα εἰς τούς κάμπους διά νά παχύνωσιν· ἔτι, κοπρίζω.

Stábbio, ἀρ. ἡ κόπρος τῶν ζώων.

Stábile, κοιν. εὐσταθής, σταθερός, στερεός. Beni stábili, ἀκίνητα ἀγαθά· ἐναντ. τοῦ Móbili.

Stabiliménto, ἀρ. στερέωμα, βεβαίωσις, κατάστασις.

Stabilíre, (ísco) βουλεύομαι, ἀποφασίζω, διορίζω, βεβαιώνω, στερεώνω, κατασταίνω. Stabilíi, stabilísti, κτλ'. παρακείμ. Stabilíto, μετ.

Stabilità, θηλ. βεβαίωσις, στερεότης, σταθερότης.

Stabilménte, εὐσταθῶς, βεβαίως.

Staccaménto, ἀρ. ἀπόσπασμα.

Staccáre, (stácco) ἀποσπῶ, ξεκολλῶ. Staccáto, μετ.

Staccatézza, θ. ἀλλοτρίωσις, χώρισις.

Stacciáre, (stáccio) κοσκινίζω τὸ ἀλεύριον, la farína.

Stáccio, ἀρ. κόσκινον.

Stadéra, θηλ. ζυγαρία.

Stádico, ἀρ. ὅμηρος· ἰδὲ Ostággio.

Stádio, ἀρ. τὸ στάδιον, τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ μιλίου.

Stáffa, θ. ἀναβολεὺς, ἐργαλεῖον σιδηροῦν κρεμμάμενον ἀπὸ τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου, εἰς τὸ ὁποῖον βάνει ὁ ἄνθρωπος τὸ ποδάρι, ὅταν θέλη νὰ καβαλικεύση. σκάλα. Staffétta, ὑποκορ.

Staffétta, θ. γραμματοφόρος, ταχυδρόμος.

Staffiére, ἀρσεν. δοῦλος.

Staffiláre, (staffílo) μαστιγώνω· καὶ Staffilaménto, ἀρσεν. μαστίγημα.

Staffiláta, καὶ Staffilatúra, θ. μαστίγωσις.

Staffíle, ἀρσεν. μάστιξ, τὸ λωρίον πρὸς δαρμόν· καὶ τὸ λωρίον ὁποῦ κρατεῖ τὴν σκάλαν τοῦ ἀλόγου, la stáffa.

Staggiménto, ἀρ. ἢ Staggína, θ. τὸ μεσεγγυηθὲν, ἀμάχευμαν προσταγὴ τῆς Δικαιοσύνης, ἢ τῆς Αὐθεντίας, πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς χεῖράς του πρᾶγμα τοῦ χρεωφειλέτου μου, νὰ τὸ κρατῇ, ὡς παρακαταθήκην, διὰ λογαριασμὸν ἐδικόν μου.

Staggíre, (ísco) τίθημι ἐν μεσεγγύῳ, ἀμαχεύω.

Stagionaménto, ἀρσεν. πέπανσις, ὡρίμασις.

Stagionáre, (stagióno) πεπαίνω, ὡριμάζω.

Stagionáto, ὡριμασμένος.

Stagióne, θ. ὥρα τοῦ ἔτους. Le quáttro stagióni dell' ánno, cioè Primavéra, Státe, Autúnno, e Vérno. Αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ ἔτους, δηλαδὴ τὸ Ἔαρ, τὸ Θέρος, τὸ Φθινόπωρον, καὶ ὁ Χειμών.

Stagliáre, (stáglio) παχυνῶς κόπτω, χοντροκόπτω.

Stagnaménto, ἀρ. λιμνασμός.

Stagnánte, κοιν. ἀσάλευτος, ὁποῦ δὲν τρέχει.

Stagnáre, (stágno) λιμνάζω, καὶ λέγεται διὰ τὸ νερὸν ὅταν σταματᾷ, καὶ δὲν τρέχῃ· ἔτι, ἐπέχω, σταματῶ ῥευστόν τι· ἔτι, σκεπάζω μὲ κασσίτερον, γανώνω.

Stágno, ἀρ. λίμνη· ἔτι, ὁ κασσίτερος, τὸ καλάγιον, (μέταλλον.) καὶ Stágneo, ἀρ. κασσιτέρινος.

Stájo, ἀρ. ἑκτεὺς, τὸ πινάκι· (εἶδος μέτρου.) πληθυντ. Gli Stáj, καὶ le Stája, θ.

Stálla, θ. ἔπαυλος, σταῦλος. Stálla di caválli: ἱπποστάσιον. di bóvi: βουστάσιον. di pécore: ποίμνιον. di pórci: συφεός, ἤτοι τὸ ἀχοῦρι τῶν χοίρων.

Stallággio, ἀρ. ἡ πληρωμὴ, ἥτις δίδεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διὰ τὴν σταύλωσιν τῶν ζώων· ἔτι, αὐτὸς ὁ σταῦλος, ἤτοι τὸ ἀχοῦρι.

Stalláre, (stállo) τὸ ἀποπατεῖν τῶν ζώων.

Stallático, ἀρ. ἡ κόπρος τῶν ζώων.

Stallío, ἀρ. ἐπίθ. ἵππου· ἤτι ἀλόγου, ὁποῦ διέτριψε πολὺν καιρὸν εἰς τὸ ἀχοῦρι, χωρὶς νὰ καβαλικευθῇ, μήτε νὰ δουλεύσῃ.

Stállo, ἀρ. μονὴ, κατοικία.

Stallóne, ἀρ. ἀναβάτης, τὸ βαρβάτον ζῶον· ἔτι, ὁ δοῦλος τοῦ ἀχουρίου.

Stamáne, ἢ Stamattína, θ. σήμερον τὸ ταχύ.

Stambécco, ἀρ. εἶδος ἀγρίας αἰγός· καὶ πλοῖόν τι.

Stambérga, θηλ. οἰκοδομὴ, κατοικία καταχαλασμένη.

Stáme, ἀρ. στήμων, τὸ στημόνι.

Stámpa, θηλ. τύπος.

Stampanáre, (stampáno) διασπῶ, ξεσχίζω.

Stampáre, (stámpo) τυπώνω. Stampáto, τυπωμένος.

Stampatóre, ἀρ. τυπογράφος.

Stampería, θ. τυπογραφία.

Stampíta, θ. λάλημα ὀργάνων, ἢ τραγῴδιον. Μεταφ. διεξοδικὴ καὶ δυσάρεστος ὁμιλία.

Stanáre, (stáno) ἐκβαίνω, ἐξορμῶ ἐκ τῆς φωλεᾶς.

Stancaménto, ἀρ. κάματος, κουρασμός.

Stancáre, καταπονῶ, κουράζω. Mi stánco, κουράζομαι. Stancáto, ὑποκορ.

Stanchévole, κοιν. κοπιαστικός.

Stanchézza, θ. κόματος, κούρασις.

Stánco, ἀρσεν. ἀποστημένος, κουρασμένος.

Stánga, θηλ. κάμαξ, ξύλον, ἤτοι παλούκιον πρός διαφόρους χρήσεις· ἔτι, ἀπήνη, εἶδος ἁμαξίου, ὁποῦ σύρεται ἀπό τά μουλάρια· ἔτι, ξύλον τι πρός χρῆσιν μερικήν τοῦ βαστάζειν φορέματα, καί τοιαῦτά τινα.

Stangáre, (stángo) ἐρείδω, στερεώνω τήν θύραν μέ μεχλίον.

Stangheggiáre, (éggio) φέρομαι πρός τινα μέ ὅλην τήν αὐστηρότητα, καί μέ παραξένους τρόπους.

Stanótte, ταύτῃ τῇ νυκτί.

Stánte, οὐσιαστ. ἀρ. ῥοπή, στιγμή καιροῦ. **In uno stánte**, εἰς μίαν στιγμήν. **In quésto stánte**, ἐν τῷ μεταξύ.

Stánte, κοιν. ἱστάμενος, στεκόμενος. **Benestánte**, ἤ **Malestánte**, ὁ καλῶς, ἤ κακῶς ἔχων, ὁ ἐν εὐπορίᾳ ἤ ἐν πτωχείᾳ.

Stánte, ἐπίῤῥ. ἔπειτα. **Stánte che**, διότι.

Stantío, ἀρ. ἐπίθ. πράγματος, ὁποῦ διά τήν πολυκαιρίαν ἔχασε τήν δύναμίν του, καί τελειότητα. ἔτι, ταγγός. **Uόvo stantío**, κλούδιον αὐγόν.

Stánza, θ. μονή, κατοικία, οἰκίσκος, δωμάτιον· ἔτι, ᾠδή, στροφή, ὀκτάστιχον. **Stanzétta**, θηλ. **Stanzíno**, καί **Stanzíbolo**, ἀρ. ὑποκορ.

Stánza, ἰδὲ **Instánza**.

Stanziáre, (stánzio) διατάζω, ἀποφασίζω· ἔτι, θέτω· ἔτι, διατρίβω, κατοικῶ· ὅθεν. **Stanziaménto**, ἀρ. διάταγμα, ἐντολή, θεσμός.

Stáre, ἱστάναι, στέκω, σταματῶ, μένω, διατρίβω, στέργω, καί γίνομαι ἐγγυητής. **Stó, stai, stà**, κτλ'. ἐνεστώς. **Stétti, stésti**, κτλ'. παρακ. **Staró**, μέλλων. **Státo**, μετοχή.

Stárna, θ. εἶδος πέρδικος.

Starnazzáre, (názzo) ῥίπτω ἐπάνω μου χῶμα γῆν, τεινάσσωντας τά πτερά, καθώς, κάμνουν αἱ πέρδικες, αἱ ὄρνιθαι, κτλ'. ἔτι, διαταράσσω, διασκορπίζω.

Starnutáre, (starnúto) καί **Starnutíre**, (ísco) πταίρομαι, φταρνίζομαι.

Starnúto, ἤ **Starnutaménto**, ἀρ. καί **Starnutazióne**, θηλ. πταρμός, φτάρνισμα.

Staséra, ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ, ἀπόψε.

Státe, θηλ. τό θέρος· ἰδὲ **Stagióne**.

Stático, ὅμηρος. ἰδὲ **Ostággio**.

Statísta ἀρσεν. πολιτικός, ὁ διοικῶν τάς ὑποθέσεις τῆς Ἐπικρατείας.

Státo, ἀρ. κατάστασις, βαθμός· ἔτι, ἀρχή, αὐθεντία, ἐπικράτεια.

Státo, μετ. παρά τοῦ **Stáre**.

Státua, θηλ. ἄγαλμα.

Statuále, κοιν. ὁ ὢν καταγεγραμμένος εἰς τόν ἀριθμόν τῶν πολιτῶν, καί συμμέτοχος τῆς Διοικήσεως.

Statuária, οὐσιαστ. θηλ. ἀγαλματοποιΐα, τέχνη κατασκευαστική ἀγαλμάτων.

Statuário, ἀρ. ἀγαλματοποιός.

Statuíre, (ísco) βουλεύομαι, ἀποφασίζω. **Statuíto**, μετ. τεταγμένος, ἀποφασισμένος.

Statúra, θ. τό μέγεθος, τό ἀνάστημα τοῦ σώματος, ἡ κορμοστασία.

Statúto, ἀρ. νόμος μερικοῦ τινός τόπου· καί νόμος, ψήφισμα γενικῶς.

Stazióne, θ. στάσις, κατοικία.

Stazzonáre, (stazzóno) ψηλαφῶ.

Stécca, θ. κομμάτιον ξύλου ὁμαλόν.

Steccáre, (stécco) περιφράζω, περικυκλώνω μέ χαράκωμα.

Steccáto, ἀρ. χαράκωμα, ἕρκος, περίφραγμα.

Stecchíre, (ísco) ξηραίνομαι. **Stecchíto**, μετ.

Stécco, ἀρ. ἄκανθα, ἀγκάθι εἰς τόν κορμόν, ἤ εἰς τούς κλάδους τινῶν φυτῶν· ἔτι, πᾶν ξύλον, ἤ κάρφος ὀξύ, καί λεπτόν· ἰδὲ καί **Stuzzicadénti**.

Stélla, θηλ. ἀστήρ. **Stélle físse**, ἀπλανεῖς ἀστέρες· ... **erránti**, ἀσταθεῖς, πλανῆται.

Stellánte, κοιν. καί **Stelláto**, ἀρσεν. ἀστερόεις, ἀστερωτός.

Stelláre, (mi stéllo) γεμίζομαι, ἤ στολίζομαι ἀπό ἄστρα.

Stelláre, ἐπίθ. κοιν. ἀστερικός.

Stellífero, ἀρ. ἀστροφόρος. Λατ.

Stellionáto, ἀρ. ἀπόδοσις τοῦ ἰδίου ἐγκλήματος παρά τοῦ κακοπράγμονος ἄλλῳ τινί· ἤ ψευδής πώλησις, ἔγκλημα τοῦ πωλοῦντος τό μή ὄν ἰδικόν του.

Stellióne, ἀρ. ἀσκάλαβος, ζῶον.

Stélo, ἰδὲ **Gambo**.

Stemperaménto, ἀρ. δυσκρασία, ἀκρασία· ἔτι, ταραχή.

Stemperánza, θ. ἀκρασία, ἀκολασία, δυσκρασία.

Stemperáre, (stémpero) ἀναλύω, ἐκτήκω. Mi stémpero, ἀναλύομαι, φθείρομαι· ἔτι, ἑτερῶ, ἀλλάζω τὴν κρᾶσιν, διαφθείρω· ἔτι, ἀφαιρῶ τὸ στόμωμα, la témpera.

Stemperataménte, ἀμέτρως, μὲ ἀκρασίαν.

Stemperáto, ἀρ. ἀναλελυμένος· ἔτι· ἀκόλαστος· ἔτι, ἄμετρος· ἔτι, διεφθαρμένος· ἔτι, ἀστόμωτος.

Stempráre, ἰδὲ Stemperáre.

Stendárdo, καὶ Stendále, ἀρσεν. σημαία, φλάμπουρον.

Stendáre, (sténdo) ἀφαιρῶ, σηκώνω τὰς σκηνάς.

Sténdere, (sténdo, ἐνεστ. Stési, stendésti, κτλ. παρακείμ. Stéso, μετ.) ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. Stendénte, κοιν. ὁ ἐκτείνων, ἡ ἐκτείνουσα.

Stendiménto, ἀρ. ἔκτασις, ἐξάπλωμα.

Stenditóre, ἀρ. ὁ ἐκτείνων.

Stenebráre, (sténebro) λαμπρύνω, φωτίζω.

Stensióne, θηλ. ἔκτασις.

Stensívo, ἀρ. ἐκτατικὸς, ἐξαπλωτικός.

Stentaménto, ἰδὲ Stento.

Stentáre, (sténto) ἀπορῶ τῶν ἀναγκαίων, εὑρίσκομαι εἰς στενοχωρίαν· ἔτι, κοπιάζω, παιδεύομαι, καὶ ἀργῶ νὰ κάμω, ἢ ποιῶ τι μὲ δυσκολίαν, ἢ ἔχω δυσκολίαν νὰ κάμω τι.

Stentataménte, μὲ δυσκολίαν, καὶ ἀπ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Sténto, ἀρσεν. ταλαιπωρία, στενοχωρία. A sténto, ἢ A málo sténto, χαλεπῶς, μὲ κόπον, μὲ δυσκολίαν.

Stenuáre, (sténuo) λεπτύνω. Mi sténuo, λεπτύνομαι, γίνομαι λιγνὸς, λεπτός.

Stenuatívo, ἀρσεν. λεπτυντικὸς, ἰσχναντικός.

Stenuáto, ἀρ. ἰσχνὸς, λεπτός.

Stenuazióne, θ. λέπτυνσις.

Stérco, ἀρσεν. κόπρος.

Stérile, κοιν. ἄγονος, ἄκαρπος. Donna stérile, γυνὴ στεῖρα.

Sterilíre, (sterilísco) ποιῶ ἄκαρπον. Sterilíto, μετ.

Sterilità, καὶ Sterilézza, θηλ. ἀγωνία, στείρωσις, ἀκαρπία.

Sterilménte, στειρωτικῶς, ἀκάρπως.

Sterminaménto, ἀρσεν. ἐξολόθρευσις.

Sterminárc, (stérmino) ἐξολοθρεύω· ἔτι, ἐκβάλλω, ἀποδιώχνω.

Sterminataménte, ἀμέτρως.

Sterminatézza, θηλ. ἀμετρία.

Sterminàto, ἀρ. ἄμετρος.

Sterminatóre, ἀρ. ἐξολοθρευτής.

Sterminazióne, θ. καὶ Sterminio, ἀρσεν. ὄλεθρος, ἀφανισμός.

Stérnere, (stérno) καταβάλλω, κατεδαφίζω.

Sternúto, ἀρσεν. πταρμός.

Sterpaménto, ἀρ. ξερίζωσις.

Sterpáre, (stérpo) ξεριζώνω. Sterpáto, μετ. ξεριζωμένος.

Stérpo, ἀρ. παραφυὰς, τὸ παρακλάδι.

Sterpóso, ἀρ. ἀκανθώδης.

Sterquilínio, ἀρ. κοπροθήκη, κοπρόλακκος.

Sterzáre, (stérzo) εἰς τρία μέρη διαιρῶ.

Stesaménte, ἐκτεταμένως, διεξοδικῶς. Stéso, μετ. ἐκτεταμένος, ἐξαπλωμένος. παρὰ τοῦ Sténdere.

Stéssere, (stésso) ξεπλέκω τὰ ὑφασμένα. Stessúto, μετ.

Stésso, ἀρ. ὁ αὐτὸς, ὁ ἴδιος. Stessíssimo, ὑπερθ.

Stía, θ. κύρτη, κλουβὶ μέγα, ὅπου βάνονται τὰ ὀρνιθάρια διὰ νὰ παχύνουν. (Οἱ Βενετ. Capponéra.)

Stiacciáre, (stiáccio) ἰδὲ Schiacciáre.

Stiamazzáre, ἰδὲ Schiamazzáre.

Stiancío, ἀρ. ἰδὲ Schiancio.

Stiantáre, (stiánto) ἰδὲ Schiantáre.

Stiáre, (stío) κρατῶ εἰς τὴν κύρτην· ἰδὲ Stía.

Stidióne, ἰδὲ Schidióne.

Stigaménto, ἀρ. παρόρμησις.

Stigáre, ἰδὲ Instigáre, καὶ Stigazióne, ἰδὲ Instigazióne.

Stíge, ἀρ. στὺξ, ποταμὸς τοῦ Ἅδου, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ὀμνύουσιν οἱ Θεοὶ, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι ἀμετάτρεπτος.

Stígio, ἀρ. στύγιος, τῆς στυγός.

Stígnere, καὶ Stíngere, (stígno, ἢ Stíngo, ἐνεστ. Stínsi, παρακ. Stínto, μετ.) ξεβάφω.

Stiláre, (stílo) συνηθίζω εἶμαι συνηθισμένος.

Stíle, ἀρ. γραφεῖον· ἔτι, ὁ χαρακτὴρ, ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου, ὁ τρόπος τοῦ συγγράφειν· ἔτι, τρόπος, συνήθεια· ἔτι, γραφεῖον, στύλος, δηλαδὴ ἐκεῖνο τὸ ὀξὺ σίδηρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἔγραφον οἱ Παλαιοὶ ἐπάνω εἰς τοὺς κηρίνους πίνακας, súlle inceráte tavolétte.

Stilétto, ἀρ. ξιφίδιον· ὅθεν. Stilettáre, (stilétto) λαβώνω μὲ ξυφίδιον. καὶ Stilettáta, θ. στελετιά.

Stílla, θ. ῥανὶς, μικρὴ σταλαγματία.

Stillaménto, ἀρ. σταλαγμός.

Stillánte, κοιν. σταλάζων.

Stilláre, (stíllo) σταλάζω. Stilláto, ἐσταλαγμένος.

Stillazióne, θ. σταλαγμός.

Stillicídio, ἀρ. ἐμβροχὴ, εἶδος ἰατρικοῦ ὑγροῦ, δἰ οὗ βρέχονται ῥαντίζονται τὰ νοσοῦντα μέλη.

Stílo, ἴδε Stíle. καὶ Stilétto. Stílo λέγ. καὶ τὸ σίδηρον, ἡ σιδηρὰ γραμμὴ τῆς ζυγαριᾶς, ὅπου σημειοῦνται αἱ λίτραι καὶ οὐγκίαι.

Stíma, θηλ. τιμή.

Stimábile, κοιν. ἀξιοτίμητος. Stimabilíssimo, ὑπερθ.

Stimáre, (stímo) ὑπολαμβάνω, νομίζω, λογιάζω. ἔτι, τιμῶ. Stimáto, μετ. τιμημένος. Stimatíssimo, ὑπερθ.

Stimatíva, θηλ. οὐσιαστ. τὸ κριτήριον, ἡ διακριτικὴ δύναμις τοῦ νοός.

Stimatóre, ἀρσεν. τιμητὴς, λογιστής.

Stimazióne, θ. δόξα, γνώμη, τιμή.

Stímite, καὶ Stímate, θ. πληθυντ. στίγματα, τὰ σημεῖα, ὁποῦ μένουν ἀπὸ τὰς πληγάς, καὶ κυριωτέρως τὰ στίγματα τῶν πέντε πληγῶν τοῦ I. X.

Stimolánte, κοιν. ὁ κεντίζων.

Stimoláre, (stímolo) κεντίζω, καὶ παροξύνω, παρακινῶ. Stimoláto, μετ.

Stimolatívo, ἀρ. κεντικός.

Stimolatóre, ἀρ. κέντωρ, ἀγκυλωτὴς, παρακινητής. Stimolatríce, θηλ.

Stimolazióne, θηλ. κέντημα, ἀγκύλωσις.

Stímolo, ἀρ. κέντρον, κέντημα, ἀγκύλι.

Stimolóso, ἀρσεν. γεμάτος κέντρα, Μεταφ. λυπηρὸς, ἀνιαρὸς, ἀκανθώδης.

Stincáta, καὶ Stincatúra, θ. πληγὴ εἰς τὴν κνήμην.

Stínche, θ. πληθ. δεσμοτήρια ἐν Φλωρεντίᾳ.

Stínco, ἀρ. τὸ καλάμι τοῦ ποδὸς, ἡ κνήμη.

Stíngere, ἴδε Stígnere.

Stínguere, ἴδε Estínguere.

Stípa, θηλ. φρύγανον, τὰ ξηρὰ ξύλα διὰ τὴν φωτίαν.

Stipáre, (stípo) στείβω, περιφράττω.

Stipendiáre, (stipéndio) δίδω τὸν μισθόν.

Stipendiário, καὶ Stipendiáto, ἀρσεν. μισθός.

Stipéndio, ἀρ. μισθός.

Stípite, ἀρ. στέλεχος, τὸ κορμὶ, καὶ καλάμι τοῦ δένδρου· καὶ Stípiti, αἱ παρασταδες τῆς θύρας. Stípite, ἐπὶ γενεᾶς, συγγενείας, καὶ τῶν τοιούτων, σημείνει τὸ πρῶτον, καὶ κοινὸν πρόσωπον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατάγονται τὰ ἄλλα.

Stipulánte, κοιν. ὁ διαμολογούμενος.

Stipuláre, (stípulo) συμφωνῶ μὲ ὁμολογίαν, ποιῶ συνθήκην, διαμολογοῦμαι.

Stipulazióne, θηλ. διαμολόγησις, συμφωνία, ὁμολογία.

Stiracchiáre, (stirácchio) σοφίζομαι, τεχνεύομαι.

Stiracchiatúra, θ. σόφισμα, τέχνασμα, λεπτολογία.

Stiráre, (stíro) διατείνω, κορδίζω, τραβῶντας ἐξαπλόνω.

Stiratúra, θηλ. καὶ Stiraménto, ἀρ. διάτασις, στρέβλωσις.

Stirpáre, ἴδε Sterpáre, κτλ.

Stírpe, θ. γενεά.

Stiticággine, Stiticheria, Stitichézza, Stiticità, θ. δυσκοιλία· καὶ αὐστηρότης, βαρύτης, δυσκολία, δριμύτης.

Stítico, ἀρ. δυσκοίλιος, καὶ στυπτικός. Μεταφ. χαλεπὸς, βαρὺς, δύσκολος, δυσάρεστος, ξηρός.

Stíva, θ. ἐχέτλη, ἡ λαβὴ, τὸ χειρούλιον τοῦ ἀλέτρου· ἔτι. ἕρμα, ἡ σαβοῦῤῥα τοῦ καραβίου.

Stivaláto, ἀρ. ὑποδημένος.

Stivále, ἀρ. κνημὶς, ὑπόδημα.

Stivalétto, ἀρ. κόθορνος, εἶδος ὑποδήματος.

Stivaménto, ἀρ. στείβασις.

Stiváre, (stívo) στειβάζω.

Stiváto, μετ. στειβασμένος.

Stiumáre, ἴδε Schiumáre,

Stízza, θ. ὀργὴ, θυμός.

Stizzársi, (mi stízzo) ὀργίζομαι, θυμόνω. Stizzáto, μετ. θυμωμένος.

Stizzíre, (ísco) τὸ αὐτό. **Stizzíto**, μετ.

Stízzo, ἀρ. δαλός, ὁ δαυλός.

Stizzosaménte, μετὰ θυμοῦ.

Stizzóso, ἀρ. ὀργίλος, ἀψόθυμος.

Stócco, ἀρ. εἶδος ῥομφαίας, σπαθίου· ὅθεν· **Stoccáta**, θ. πληγὴ σπαθίου.

Stógliere, ἰδὲ **Stórre**.

Stója, θηλ. ἰδὲ **Stuója**.

Stoicaménte, στωϊκῶς.

Stóico, ἀρ. Στωϊκὸς Φιλόσοφος· Στωϊκοὶ Φιλόσοφοι (**Stóici**) οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ζήνωνος, ὅς τις ἦτον ὁ Ἀρχηγέτης αὐτῶν, καὶ θεμελιωτὴς τῆς τοιαύτης αἱρέσεως. Ἐκλήθησαν Στωϊκοὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις Στοᾶς, (**Pórtico**) ἤτοι καμάρας, διότι ἐκεῖ ἦτον τὸ σχολεῖον των. Ὁ δὲ Ζήνων (**Zenóne**) Κιτιεὺς ἀπὸ τοῦ Κιτίου, πόλις τῆς Κύπρου, ἐῤῥίφθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ μίαν θαλασσοζάλην. Λέγουσι τινὲς ὅτι ἓν μαντεῖον τῷ ἀνήγγειλε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ χρώματος τῶν νεκρῶν· ὅθεν αὐτὸς ἐδόθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν, νομίζων ὅτι αὐτὸ τὸ χρῶμα τῶν ἀποθαμένων ἄλλο δὲν ἐδηλοῦσε πάρεξ τὸ ὠχρὸν, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ σπουδαῖοι γίνονται τοιοῦτοι, ἤγουν χλωμοὶ, **pállidi**.

Stóla, θηλ. στολή· καὶ τὸ, ἐπιτραχήλιον.

Stoláto, ἀρ. στολῇ ἐστολισμένος.

Stolidézza, ἢ **Stoliditá**, θηλ. εὐήθεια, ἀνοησία, μωρία, ἠλιθιότης...

Stólido, ἀρ. ἀνόητος, εὐήθης· ἀναίσθητος, μωρός.

Stoltaménte, ἀνοήτως.

Stoltézza, καὶ **Stoltízia**, θηλ. μωρία.

Stólto, ἀρ. ἄφρων, μωρός. **Stoltíssimo**, ὑπερ. ἀλλὰ **Stólto**, (διὰ τοῦ ο μεγάλου) μετ. παρὰ τοῦ **Stógliere**.

Stomacággine, θ. ναυτία, λιγοῦρα, ἀναγουλίασμα.

Stomacále, κοιν. στομαχικὸς, καλὸς διὰ τὸ στομάχι.

Stomacáre, (stómaco) ναυτιῶ, ἀναγουλιάζω, ἀηδιάζομαι.

Stomacazióne, θ. ναυτία, ἀναγοῦλα.

Stomachévole, κοιν. ὁποῦ προξενεῖ ναυτίαν, ἀναγούλιασμα, ἀηδὴς, βαρετὸς, δυσάρεστος.

Stomáchico, ἀρ. ἰδὲ **Stomacále**.

Stómaco, ἀρ. στόμαχος, τὸ στομάχι.

Stomacóso, ἀρσεν. πλήρης ναυτίας. ἰδὲ καὶ **Stomachévole**.

Stonáre, (stuóno) εὐγαίνω ἀπὸ τὸν τόνον, ἢ ἀπὸ τὸν ἦχον, ἢ χάνω τὸν ἦχον.

Stóppa, θηλ. τὸ στουπίον.

Stoppácciolo, ἢ **Stoppáccio**, ἀρ. ἐκείνη ἡ ὕλη, ἤγουν στουπὶ, ἢ τοιοῦτον τι, ὁποῦ τίθεται μέσα εἰς τὸ πυροβόλον.

Stoppáre, (stóppo) στουπώνω.

Stóppia, θ. ἡ καλάμη, ἡ καλαμιὰ, τὰ ἄχυρα, ὁποῦ μένουσιν εἰς τὸ χωράφιον, ἀφ' οὗ ἐθερίσθησαν τὰ ἀστάχυα· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ χωράφιον αὐτὸ, ὅπου εἶναι τὰ ἄχυρα.

Stoppíno, ἰδὲ **Lucígnolo**.

Stoppóso, ἀρ. ζοφὸς, ὁποῦ εἶναι ὡς τὸ στουπίον. **Limóne stoppóso**, ζοφὸν λεμόνι.

Storáce, θηλ. στύραξ, τὸ στουράκι, εὐωδιαστικὸν δάκρυον τοῦ δένδρου τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος· τὸ δὲ δένδρον εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Stórcere, (stórco, ἐνεστ. **Stórsi**, **storcésti**, κτλ. παρακ. **Stórto**, μετ.) διαστρέφω.

Storciménto, ἀρ. ἀναστροφή.

Stordigióne, θ. καὶ **Stordiménto**, ἀρ. θάμβος, ζαλισμός.

Stordíre, (ísco) ἐκπλήττω, ζαλίζω, σκοτίζω. **Mi stordísco**, ἐκπλήττομαι, μένω ἐκστατικὸς, ἔκθαμβος.

Storditívo, ἀρ. ζαλιστικός.

Stordíto, ἀρ. ἔκθαμβος, ἐκστατικὸς, ἐκπεπληγμένος, ζαλισμένος.

Stória, θ. ἱστορία, **Storiétta**, ἢ **Storiélla**, ὑποκορ.

Storiále, κοιν. ἱστορικὸς, ἱστορίας.

Storialménte, ἱστορικῶς.

Storiáre, (stório) ἱστοριογράφω.

Storicaménte, ἱστορικῶς.

Stórico, ἀρ. ἱστοριογράφος, καὶ ἱστορικός.

Storiógrafo, ἀρ. ἱστοριογράφος.

Storióne, μερσίνι, ἢ σιρίφι, ψάρι.

Stormeggiáre, (éggio) συναθροίζομαι.

Stormeggiáta, θ. καταβόησις, ταραχή.

Stormíre, (ísco) διαφωνῶ, ποιῶ ταραχήν.

Stórmo, ἀρ. πλῆθος, συνάθροισις ἀνθρώπων διά νά πολεμήσουν· ἔτι, ἁπλῶς, πλῆθος, καὶ μάχη.

Stornáre, (stórno) ἀναστέλλω, φέρω, ἀνακαλῶ ὀπίσω, καὶ ἐμποδίζω· ἔτι, ἀποτρέπω, μεταπείθω. Καί, mi stórno, ἀναχάζω, γυρίζω ὀπίσω.

Stornéllo, ἢ Stórno, ἀρ. ψάρ, ψάρος, μαυροποῦλι.

Stórno, ἀρ. ἐπανάκλησις, αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀναστέλλειν· (παρά τοῦ Stornáre.)

Storpiáre, καὶ Stroppiáre, (stórpio, ἢ stróppio) κολοβόνω, φθείρω τὰ μέλη. Μεταφ. ἐμποδίζω· ἔτι, κακῶς προφέρω, διαφθείρω τὰς λέξεις. Storpiaménto, ἢ Stroppiaménto, ἀρσεν. κολόβωμα τῶν μελῶν.

Storpiáto, καὶ Stroppiáto, ἀρ. κολοβός, καὶ Storpiatúra, ἢ Stroppiatúra, θ. κολόβωμα τῶν μελῶν.

Stórpio, καὶ Stróppio, ἀρ. κολοβός· ἔτι, ἀνία, ἐμπόδιον, ἐνόχλησις.

Stórre, καὶ Stógliere, (stólgo, ἢ Stóglio, ἐνεστ. Stólsi, stolgésti, κτλ. παρακ. Stólto, μετ.) ἀποτρέπω· ἴδε καὶ Distógliere.

Storsióne, θ. ἴδε Estorsióne, ἄδικος φορολογία· ἔτι, βάσανος.

Stórto, (ἀπὸ τοῦ Stórcere) διάστροφος, στραβός· ἔτι, ἄδικος, διεστραμμένος.

Stovígli, ἀρ. ἢ Stovíglie, θ. πληθ. πᾶν κεράμιον χρήσιμον διά φαγητά· καὶ καθόλου πᾶν ἀγγεῖον, σκεῦος, ἂν καὶ μὴ πήλινον.

Stovigliájo, ἀρ. κεραμεύς.

Strabalzáre, (strabálzo) ῥίπτω, κρημνίζω τι μὲ καταφρόνησιν.

Strabáttere, (strabátto) παρενοχλῶ, παραπειράζω, παραδέρνω· διότι τὸ Stra, καὶ Tra, ἐν συνθέσει σημαίνει ἐπίτασιν.

Strabére, (strabéo, ἢ bévo) ἀμέτρως πίνω.

Strabiliáre, καὶ Strabilíre, (strabílio) καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζω.

Straboccaménto, ἀρσεν. ὑπερβολή.

Straboccánte, κοιν. ὑπερβολικός.

Straboccáre, (strabócco) φέρομαι ἐγκρεμνηστικῶς· ἴδε καὶ Traboccáre.

Straboccataménte, ἢ Strabocchevolménte, προπετῶς, ὑπερμέτρως, ἐγκρεμνηστικῶς.

Straboccáto, ἀρ. καὶ Strabocchévole, κοιν. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός, κρημνώδης.

Strabócco, ἴδε Trabócco.

Strabbondánza, θ. μεγάλη εὐθηνία.

Strabuóno, ἀρσεν. πολλὰ καλός.

Strabuzzáre, (strabúzzo) ἀτενίζω, περιστρέφω, γριλλόνω τὰ μάτια.

Stracantáre, (stracánto) ψάλλω, τραγῳδῶ παραπολύ, ἢ μὲ ὑπερβολικὴν ἀκρίβειαν.

Strácca, ἴδε Stracchézza.

Straccále, ἀρσεν. ὑπουρίς. (Λατ. postiléna·) λουρί, ἡ ζώνη εἰς τὸ σαμάρι.

Straccaménto, ἀρ. κάματος· ἴδε Stanchézza.

Straccáre, (strácco) ἴδε Stancáre.

Stracchézza, ἴδε Stanchézza, κτλ.

Stracciafóglio, ἀρ. τετράδιον, τὸ ὁποῖον οἱ πραγματευταὶ βαστοῦν πρὸς ἁπλῆν ἐνθύμησιν, σημειώνοντες εἰς αὐτὸ τοὺς λογαριασμούς των, πρὶν τοὺς περάσουν εἰς μεγάλα βιβλία.

Stracciaménto, ἀρ. σπάραγμα, ξέσχισμα. Μεταφ. ἀφανισμός.

Stracciáre, (stráccio) σπαράττω, ξεσχίζω. Stracciáto, ξεσχισμένος.

Stracciatóre, ἀρ. σπαράκτης.

Stracciatúra, θ. σχίσις, σπάραξις, ξέσχισις.

Stráccio, ἀρ. ῥάκος, ξεσχισμένον φόρεμα.

Strácco, ἀρσεν. ἴδε Stánco.

Straccuráre, ἴδε Trascuráre, κτλ.

Stracontènto, ἀρ. πολλὰ εὐχαριστημένος.

Stracórrere, (stracórro) τρέχω δυνατά, περνῶ παραιτέρω τρέχωντας. Stracórso, μετ.

Stracorrévole, κοιν. τάχιστος.

Stracótto, ἀρσεν. παραψημένος.

Stráda, θ. ὁδός, στράτα. Stráda battúta, θαμυρὰ ὁδός, ἡ πατημένη στράτα. — maéstra, ἁμαξιτός, ἡ μεγάλη ὁδός. Stradétta, ἢ Stradicciuóla, ἢ Stradúzza, ὑποκορ.

Stradáre, (strádo) προηγοῦμαι, δείχνω τὴν στράταν.

Stradiére, ἀρσεν. τελώνης.

Stradiótto, ἀρ. στρατιώτης.

Stradóne, ἀρ. μεγάλη στράτα.

Strafalciáre, (**strafálcio**) κόπτωντας μὲ τὸ δρεπάνι (colla falce) παρατρέχω. Μεταφ. περιπατῶ χωρὶς ἐμπόδιον. ἔτι, ἀμελῶ, ἐνεργῶ, ἢ ὁμιλῶ χωρὶς τάξιν.

Strafalcióne, ἀρ. παραδρομὴ, παρόραμα, σφάλμα, καὶ παραξενία.

Strafáre, (**strafò**) ποιῶ πλέον τοῦ πρέποντος, παρακάμνω. **Strafátto**, μετ. Τὸ **Strafátto**, εἶναι καὶ ἐπίθ. τῶν ὀπωρικῶν, ὁποῦ διὰ τὴν πολλὴν ὡριμότητα χάνουσι τὴν νοστιμάδα, καὶ φθείρονται.

Straforáre, (**strafóro**) διατρυπῶ.

Straformáre, ἰδὲ **Trasformáre**, κτλ'.

Strafóro, ἀρ. διατρύπησις, τρύπα. **Operár di strafóro**, πράττειν κρυφίως. **Lavorár di strafóro**, καταλαλεῖν τινὰ ἀπόντα.

Strafugáre, (**strafúgo**) ἁρπακτικῶς, ἢ κρυφίως ἀφαιρῶ.

Stráge, θ. ὄλεθρος, φόνος, φθορὰ ἀνθρώπων.

Strággere, ἰδὲ **Distrárre**, ἢ **Distornáre**.

Stragráve, κοιν. βαρύτατος.

Straináre, (**stráino**) ξεζεύγω.

Stralciáre, (**strálcio**) ἀμπελουργῶ, κλαδεύω τὰ ἀμπέλια. Μεταφ. ξεμπερδεύω· ἔτι, τελειώνω διαλύω, μίαν φιλονεικίαν μὲ τὴν συμφώνησιν τῶν πρώην διαφωνούντων.

Strálcio, ἀρ. λύσις τῆς φιλονεικίας, τελείωσις, συμφωνία.

Strále, ἀρ. βέλος, σαΐτα. **Stralétto**, ὑποκορ.

Stralignáre, ἰδὲ **Tralignáre**, κτλ'.

Stralucénte, κοιν. ὑπέρλαμπρος.

Stralunaménto, ἀρ. διαστροφὴ τῶν ὀφθαλμῶν.

Stralunáre, (**stralúno**) στραβίζω, διαστρέφω τὰ ὄμματα, κρατῶντάς τα ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνοικτά.

Stralunáto, ἀρ. ὁ ἔχων διεστραμμένα τὰ ὄμματα.

Stramalvágio, ἀρσεν. κάκιστος, πονηρότατος.

Strammazzáre, (**stramázzo**) καταβάλλω, ῥίπτω μὲ ὀργὴν κατὰ γῆς, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐῤῥιμμένος νὰ μείνῃ σχεδὸν χωρὶς αἴσθησιν· οὐδετ. πίπτω χαμαὶ χωρὶς αἴσθησιν.

Strammazzáta, θ. καὶ **Stramazzóne**, ἀρ. πτῶσις, πέσιμον.

Stramázzo, ἀρ. ἰδὲ **Materássa**.

Strámba, θ. σχοινὶ καμωμένον μὲ χόρτον.

Strambasciáre, (**strambáscio**) ἀδημονῶ, λιγοθυμῶ.

Strambelláre, (**strambéllo**) διασπαράττω, διασπῶ εἰς κομμάτια.

Strambéllo, ἀρ. ἀπόσπασμα, τέμαχος, κομμάτι· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται διὰ τὰ φορέματα.

Strámbo, ἀρ. ἰδὲ **Strámba**. **Gámba strámba**, θ. στραβὸν ποδάρι.

Strambótto, καὶ **Strambóttolo**, ἀρ. εἶδος ἐρωτικῆς Ποιήσεως.

Stráme, ἀρ. κάρφος, πᾶν χόρτον ξηρὸν, ἢ ἄχυρον, χρησιμεῦον εἰς τροφὴν, ἢ κλίνην τῶν ζώων.

Strameggiáre, (**éggio**) τὸ τρώγειν κάρφος, ἴδιον τῶν ζώων· **lo stráme**.

Stramanáre, (**straméno**) μεταφέρω, μετατοπίζω.

Stramezzáre, ἰδὲ **Tramezzáre**.

Stramoggiáre, (**móggio**) ὑπερπερισσεύω· ἴδιον τοῦ ὀπωρισμοῦ, τοῦ θέρους, ὅταν γίνηται πολλὰ πλουσιοπάροχον.

Stramortíre, ἰδὲ **Tramortíre**.

Stramortíto, ἀρ. ἡμιθανής.

Stranaménte, ὠμῶς, ἀπανθρώπως, καὶ παράξενα, ἄμετρα.

Stranáre, ἰδὲ **Straniáre**.

Stranaturáre, (**stranatúro**) μεταλλάττω τὴν φύσιν τινός.

Stranézza, θ. ὕβρις, κακοποίησις, παραξενία.

Strangoláre, (**strángolo**) ἄγχω, πνίγω.

Strangoláto, μετ. πνιγμένος.

Strangolatóre, ἀρ. ἀγχονιστής.

Strangosciáre, (**strangóscio**) ἰδὲ **Trambasciáre**.

Stranguglióne, καὶ **Stranguglióni**, ἀρ. εἶδος ἀῤῥωστίας τοῦ ἀλόγου· κυνάγχη· λέγ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου.

Strangúria, θηλ. στραγγουρία, πάθος, ὅταν τὸ οὖρος εὐγαίνῃ ἀπὸ σταλαγματίαν εἰς σταλαγματίαν.

Stranguriáre, (**gúrio**) πάσχω ὑπὸ στραγγουρίας· **Stranguriáto**, μετ. στραγγουριῶν.

Straniáre, (**stránio**) ἀπομακρύνομαι, ἀλλοτριοῦμαι, ἀποξενόνομαι. Ἐ-

νεργ. κακοποιῶ, παράξενα φέρομαι κατά τινος.

Straniére, καὶ **Straniéro**, ἀρ. ξένος, ἀλλοδαπὸς, καὶ ἀλλότριος.

Stránio, ἀρσεν. ἀλλότριος, ξένος, παράξενος, ἀσυνήθιστος.

Stráno, ἀρσεν. ἀλλόφυλος, ξένος· ἔτι, νέος, ἀσυνήθιστος, παράξενος, ἀπαίδευτος· ἔτι, ὠχρός· καὶ Ἐπιῤῥ.

Straordinariaménte, ὑπερμέτρως, ἐκτάκτως, παρὰ τὴν συνήθειαν.

Straordinário, οὐσιαστ. ἀρ. γραμματοφόρος, ὅς τις δὲν ἔχει διωρισμένην ἡμέραν νὰ φέρῃ τὰς γραφάς· καὶ Ἐπίθ. ἔκτακτος, ἀσυνήθιστος, παράδοξος, ὁ ἔξω ἀπὸ τὴν τάξιν, ὁ παρὰ τὴν συνήθειαν.

Strapagáre, (strapágo) παραπληρόνω, ὑπὲρ τὸ πρέπον πληρόνω.

Straparláre, (strapárlo) περισσῶς ὁμιλῶ, ἢ καταλαλῶ.

Strapazzáre, (strapázzo) καταφρονῶ, ὑβρίζω.

Strapazzataménte, καταφρονητικῶς.

Strapázzo, ἀρ. ὕβρις, καταφρόνησις.

Strapérdere, (strapérdo) χάνω ὑπερβολικῶς.

Strapiantáre, (strapiánto) μεταφυτεύω.

Strapióvere, (strapióve) βρέχει ὑπερβολικῶς.

Straportáre, ἰδὲ **Trasportáre**.

Strapoténte, κοιν. ὑπέροχος, ὁ μέγα δυνάμενος.

Strappáre, (stráppo) ἀποσπῶ, ἀνασπῶ, ἁρπάζω, ξεσπῶ. **Strappáto**, μετ.

Strappáta, Θηλ. καὶ **Strappaménto**, ἀρ. ἀπόσπασις, ἀνάσπασμα. **Strappatélla**, ὑποκορ.

Strapúnto, ἀρ. εἶδος στρώματος.

Straricco, ἀρ. ὑπέρπλουτος.

Strasapére, (strasò) ὑπερπερισσῶς ἐπίσταμαι, ἠξεύρω περισσά.

Strascicáre, (stráscico) ἰδὲ **Strascináre**.

Stráscio, ἀρ. συρμὸς, σύρσιμον· ἔτι, κράσπεδον, τὸ ὄπισθεν καὶ κάτω μέρος τοῦ μακροῦ φορέματος, τὸ κατὰ γῆς συρόμενον.

Strascinaménto, ἀρ. καὶ **Strascinatúra**, Θ. συρμός.

Strascináre, (strascíno) σύρω, σύρνω. **Strascináto**, συρμένος.

Strasecoláre, (strasécolo) ἰδὲ **Trasecoláre**.

Strasordinário, ἰδὲ **Straordinário**, κτλ.

Stratagémma, ἀρ. στρατήγημα, πανουργία, τέχνασμα.

Strataglíáre, (stratáglio) κόπτω δεινῶς, ὑπερβολικᾶ.

Stráto, ἀρ. ἔδαφος· ἔτι, τάπης, πεῦκι, σχρωσίδι.

Strátta, Θ. ἰδὲ **Strappáta**.

Strátto, οὐσιαστ. ἀρ. βιβλιάριον πρὸς σημείωσιν ὁποιουδήποτε πράγματος, κατ' ἀλφάβητον.

Strátto, ἀρ. μὴ προσέχων, ἀμελὴς, ἀντὶ τοῦ, **Astrátto**· ἔτι, προερχόμενος, ὅπου προέρχεται, παράγεται, ἢ κατάγεται· ἔτι, εὐγαλμένος, ἢ χωριζόμενος· ἔτι, ἐπιῤῥεπὴς, δεσμένος, ἢ ἔχων κλίσιν εἴς τι.

Stravagánte, κοιν. παράδοξος, ἀσυνήθιστος, φανταστικὸς, ἀλλόκοτος, ἔξω ἀπὸ τὴν κοινὴν συνήθειαν, παράλογος.

Stravaganteménte, παραλόγως.

Stravagánza, Θ. παραλογία, ἀτοπία.

Stravalicáre, (válico) διαβαίνω ταχέως, εὐθύς.

Stravedére, (védo) περισσῶς βλέπω· ἔτι, παραβλέπω, ἀπατῶμαι.

Stravenáto, ἀρ. ἐκχυμένος ἀπὸ τὰς φλέβας.

Stravéro, ἀρ. ἀληθέστατος.

Stravestíre, (vésto) ἰδὲ **Travestíre**.

Stravíncere, (víuco) ὑπερνικῶ, νικῶ κατὰ κράτος.

Straviziáre, (stravízio) δαψιλῶς εὐοχοῦμαι, ποιῶ συμπόσιον.

Stravízzo, ἀρσεν. ἑστίασις, εὐωχία, συμπόσιον, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνει ἀκρασίαν εἰς τὸ τρώγειν, καὶ πίνειν ὑπὲρ τὸ μέτρον, καὶ τὴν χρείαν, καὶ διὰ μοναχὴν ἡδονὴν, καὶ ξεφάντωσιν.

Stravolére, (stravóglio) ὑπὲρ τὸ δέον θέλω, θέλω περισσά.

Stravólgere, (stravólgo, ἐνεστ. stravólsi, παρακ. stravólto, μετ.) ἀναστρέφω, καταστρέφω.

Stravolgiménto, ἀρ. καὶ **Stravoltúra**, Θηλ. ἀναστροφή.

Stravoltaménte, διαστρόφως.

Stravoltáre, (vólto) ἰδὲ **Stravólgere**.

Straziáre, (strázio) κακοποιῶ, βασανίζω· ἔτι, ἐμπαίζω, περιγελῶ· ἔ-

· τι, διασκορπίζω, φθείρω. Straziáto, μετ.

Straziatóre, ἀρσεν. βασανιστής, ὑβριστής.

Strazieggiáre, (éggio) ἰδὲ Straziáre.

Straziévole, κοιν. ὑβριστικός.

Strázio, ἀρ. σφαγὴ, φθορὰ, βάσανον· ἔτι, ἐμπαιγμός, ὕβρις.

Strebbiáre, καὶ Stribbiáre, (strébbio, ἢ mi strébbio) καλλωπίζω, τρίβω, ἢ καλλωπίζομαι, νίβομαι· κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Strebbiáto, μετ.

Strecciáre, (stréccio) ξεπλέκω.

Stréga, θ. μάγισσα, στρίγλα· πληθ. Stréghe.

Stregáre, (strégo) γοητεύω, βασκαίνω, μαγεύω. Stregáto, μαγευμένος.

Stregheria, θηλ. γοητεία, μάγευμα.

Strégghia, καὶ Stréglia, στλεγγίς, ξύστρα, ἐργαλεῖον σιδηροῦν, μὲ τὸ ὁποῖον ξύονται τὰ ἄλογα, κτλ.

Stregghiáre, καὶ Stregliáre, (strégghio, ἢ stréglio) ξύω μὲ τὴν ξύστραν, στλεγγίζω.

Stregghiatúra, θ. ξύσμα, στλέγγισμα.

Stregóne, ἀρ. μάγος, γόης.

Stregonería, θ. γοητεία, μάγευμα.

Strégua, θ. μερίδιον, μερτικὸν, τὸ ἀνῆκον ἑκάστῳ νὰ πληρώσῃ διὰ τὸν δεῖπνον, κτλ.

Stremáre, ἰδὲ Scemáre.

Stremitá, ἰδὲ Estremità. κτλ.

Strénna, θ. ἐπικομὶς, ξένιον. Λατ. ἰδὲ καὶ Máncia.

Strénuo, ἀρ. γενναῖος, ἀνδρεῖος. Λατ.

Strepitánte, κοιν. ὁ ψοφῶν, κτυπῶν.

Strepitáre, (strépito) ψοφῶ, κάμνω βοὴν, ταραχὴν, κτύπον.

Strépito, ἀρ. ψόφος, κτύπος, ταραχή.

Strepitosaménte, μὲ κτύπον, μὲ ταραχήν.

Strepitóso, θορυβώδης, ὁποῦ ποιεῖ κτύπον, ταραχήν.

Strétta, θ. θλίψις, σφίξιμον· ἔτι, πολυανθρωπία, πλῆθος· ἔτι, ἀπορία, στενοχωρία, στενότης.

Strettaménte, στενῶς, σφικτᾶ.

Strettézza, θ. στενότης, ἀπορία, στενοχωρία, ἀκρίβεια. Strettézza di cuóre, ἀδημονία.

Strétto, οὐσιαστ. ἀρ. πορθμός, στενὸς τόπος· ἔτι, χαλεπότης, στενότης.

Strétto, (ἀπὸ τοῦ, Strígnere) συνεσταλμένος, σφικτός· ἔτι, κλεισμένος, στενός, στενόχωρος, ἀκριβός· καὶ ἐπίρρ. στενῶς, σφικτᾶ.

Strettója, θηλ. δεσμός.

Strettójo, ἀρ. πιεστήριον, ἐργαλεῖον δὲ οὗ στραγγίζουν τὸ λάδι, ἢ ἄλλο τι· ἔτι, σφικτὸς δεσμός.

Strettúra, ἀρ. σφίξιμον· ἔτι, στενότης, στενὸς τόπος.

Stribbiáre, ἰδὲ Strebbiáre.

Stribuíre, ἰδὲ Distribuíre.

Strídere, (strído) καὶ Stridíre. (ísco) φωνάζω ὀξέως, τρίζω. Stridénte, κοιν. τρίζων, βρυχόμενος.

Stridévole, κοιν. λιγυρός.

Strído, καὶ Stridóre, ἀρ. τρισμὸς, βρυγμός· ἔτι,

Stridóre, τὸ ὑπερβολικὸν κρύος.

Strídulo, ἀρ. λιγυρὸς, ὀξύφωνος.

Strigáre, (strígo) ἐξελίττω, ξεμπερδεύω· ἐναντ. τοῦ Intrigáre.

Strigatóre, ἀρσεν. ξεμπερδευτής.

Stríglia, καὶ Strigliáre, ἰδὲ Stregghiáre, κτλ.

Strígnere, καὶ Stríngere, (strígno, ἢ íngo, ἐνεστ. Strínsi, stringésti, κτλ. παρακ. Strétto, μετ.) σφίγγω· ἔτι, συστέλλω· ἔτι, ἀναγκάζω, βιάζω· ἔτι, κλείω, καὶ πολιορκῶ.

Strigniménto, ἀρ. καὶ Strignitúra, θ. σφίξιμον.

Strilláre, ἰδὲ Strídere.

Strillo, ἰδὲ Strído.

Strimpelláre, (péllo) φαύλως κρούω, ἤγουν σημαίνω κακῶς, ἄσχημα.

Strínga, θηλ. λωρίον.

Stringáre, ἰδὲ Ristrígnere.

Stringáto, ἀρ. σύντομος. ἔτι, μικρὸς, ἢ στενός.

Strióne, ἰδὲ Istrióne.

Stríngere, ἰδὲ Strígnere.

Stríscia, θ. κομμάτιον πανίου, ἢ ἄλλου πράγματος, ὁποῦ νὰ εἶναι πλέον μακρὺ, πάρεξ πλατύ· ἔτι, γραμμὴ, ῥίγα· ἔτι, ἴχνος.

Strisciáre, (stríscio) ἑρπύζω, ὡς ὁ ὄφις.

Stritolábile, κοιν. εὔθρυβης, εὐκολοτζάκιστος.

Stritolaménto, ἀρσεν. σύντριψις.

Stritoláre, (strítolo) συντρίβω. Stritoláto, μετ. ἀποτετριμμένος.

Stritolatúra, θ. σύντριψις.

Strofinaménto, καὶ Strofi-

nío, ἀρ. τρίψιμον, τρίψις.

Strofináre, (strofíno) ψήχω, τρίβω.

Strólago, καὶ Strólogo, ἀρ. ἀστρολόγος· ἰδὲ Astrólogo, κτλ.

Strombazzáre, (ázzo) κηρύττω, δημοσιεύω διὰ τῆς σάλπιγγος.

Strombettáre, (étto) σημαίνω τὴν σάλπιγγα, ἢ διὰ σάλπιγγος κηρύττω.

Strombettáta, ἢ Strambazzáta, θ. καὶ Strombettío, ἀρ. σάλπιγξ, καὶ σάλπισμα, καὶ ταραχή.

Strombettiére, ἀρσεν. σαλπιγκτής.

Stroménto, ἰδὲ Struménto.

Stroncáre, ἰδὲ Troncáre, κτλ.

Stronzáre, (strónzo) ἐλαττῶ, σμικρύνω περισσῶς, κολοβόνω· ὅθεν.

Strónzo, καὶ Stronzáto, ἀρ. σμικρυμένος, κεκολοβωμένος.

Strónzo, ἢ Strónzolo, ἀρ. σπέλεθος, σκατόν.

Stroppicciaménto, ἀρ. καὶ Stropicciagióne, θ. τρίψιμον, τρίψις.

Stropicciáre, (stropíccio) τρίβω. Stropicciáto, μετ. τριμμένος.

Stropicciatúra, θ. τρίψις.

Stropíccio, καὶ Stropiccío, ἀρσεν. τρίψιμον.

Stroppiáre, ἰδὲ Storpiáre, κτλ.

Strosciáre, (stróscio) ποιῶ ταραχήν, καὶ λέγεται κυρίως διὰ τὴν ταραχήν, ὁποῦ πίπτοντας κάμνει τὸ νερόν· καὶ Stróscia, θηλ. ἡ γραμμή, ἤτοι ῥεῦσις τοῦ νεροῦ ὅταν τρέχῃ κατὰ γῆς, ἢ ἐπάνω εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα.

Strósciò, ἀρσεν. ἡ ταραχή, ὁποῦ πίπτοντας ποιεῖ τὸ νερόν· ἔτι, πτῶσις, πέσιμον, καὶ αὐτὴ ἡ πληγή, ἤτοι κτύπος τοῦ πεσίματος.

Strózza, θ. ὁ φάρυγξ, ὁ λάρυγγας.

Strozzáre, (strózzo) πνίγω. Strozzáto, μετ. πνιγμένος.

Strozzaménto, ἀρ. καὶ Strozzatúra, θηλ. πνίξιμον.

Strozzúle, ἀρ. ἰδὲ Strozza.

Strúggere, (strúggo, ἐνεστ. Strússi, struggésti, κτλ. παρακειμ. Strútto, μετ.) τήκω, τήκομαι, ἀναλύω· ἔτι, καταβάλλω, ἀφανίζω.

Struggiménto, ἀρ. τῆξις, ἀνάλωσις, καὶ ἀφανισμός· ἔτι, ἀνία, ἐνόχλησις· ἔτι, πάθος, ἐρωτικὴ ἔφεσις.

Struggitóre, ἀρ. ἀφανιστής.

Struíre, ἰδὲ Instruire.

Strumentále, κοιν. ὀργανικός.

Strumentalménte, ὀργανικῶς.

Struménto, ἀρ. ὄργανον.

Strupáre, ἢ Stupráre, (stúpro) μοιχεύω.

Strúpo, ἢ Stúpro, ἀρσεν. μοιχεία.

Strútto, οὐσιαστ. ἰδὲ Lárdo.

Strútto, μετ. παρὰ τοῦ Strúggere.

Struttúra, θηλ. οἰκοδομή, κατασκευή.

Struzióne, θ. ἀνατροπή, χαλασμός.

Strúzzolo, ἢ Strúzzo, ἀρ. στρουθοκάμηλος· εἶναι ὄρνεον μέγα, καὶ ὀνομάζεται οὕτω διὰ τὸ νὰ ὁμοιάζῃ τὴν κάμηλον εἰς τοὺς πόδας, καὶ τὸν λαιμόν.

Stuccáre, (stúcco) κυρίως φράζω, ἢ κολλῶ μὲ στοῦκον, con istúcco· ἰδὲ Stúcco, οὐσιαστ. ἔτι, ἐνοχλῶ, βαρύνω.

Stucchévole, κοιν. ὀχληρός, φορτικός, βαρετός.

Stucchevolézza, θηλ. ἄχθος, ἐνόχλησις.

Stucchevolménte, φορτικῶς.

Stúcco, οὐσιαστ. ἀρ. σύνθετον ἀπὸ ἀσβέστην, μάρμαρον ψιλοκοπάνιστον, καὶ ἄλλας κολλητικὰς ὕλας.

Stúcco, ἀρ. κατακορής, ἐνοχλημένος, βεβαρημένος.

Studénte, καὶ Studiánte, κοιν. φιλομαθής, ὁ σπουδάζων, μαθητής, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν σπουδήν.

Studiábile, κοιν. ἄξιος νὰ μελετηθῇ, νὰ σπουδασθῇ.

Studiáre, (stúdio) σπουδάζω· ἔτι, σπεύδω, ἐπιμελοῦμαι, ζητῶ, ἐπιτηδεύομαι.

Studiatóre, ἀρ. Studiatríce, θ. ἰδὲ Studénte.

Stúdio, ἀρ. σπουδή· ἔτι, τέχνη, ἡ ἐπιστήμη, τὴν ὁποίαν σπουδάζει τις· ἔτι, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια· ἔτι, ἀκαδημία, σχολεῖον, σπουδαστήριον· ἔτι, ὁ τόπος, ἡ μονή, ὁ οἰκίσκος, ὅπου διατρίβει τις διὰ νὰ μελετήσῃ σπουδάσῃ. A stúdio, ἢ a béllo stúdio, ἐξεπίτηδες, ἐπιταυτοῦ.

Studiólo, ἀρσεν. κιβώτιον, μικρὸν ἁρμάριον.

Studiosaménte, καὶ Studievolménte, ἐξεπίτηδες· ἔτι, ἐπιμελῶς· ἔτι, ταχέως.

Studióso, ἀρ. φιλομαθής,

σπουδαῖος, ἐπιμελής· ἔτι, ταχὺς, ὀγλίγωρος.

Stuéllo, ἀρ. μοτός· τὰ φιτύλια, ὁποῦ βάνονται εἰς τὰς πληγάς.

Stúfa, Θ. τὸ ὑπόκαυστον, λουτρόν. Κατοικία ζεσταινομένη μὲ φωτίαν, ὁποῦ ἀνάπτεται ὑποκάτω, ἢ εἰς τὸ πλάγι αὐτῆς· ἔτι, ἀποκαπνισμός.

Stufajuólo, καὶ Stufajólo, ἀρ. ὁ δεσπότης τοῦ λουτροῦ, ὁ λουτρᾶς.

Stufáre, λούω, ἢ λούομαι εἰς τὸ ὑπόκαυστον, λουτρόν. καὶ οὐδετ. ὑπηρετῶ εἰς αὐτό. Τροπ. ἀηδιάζομαι, βαρύνομαι, mi stúfo.

Stufáto, μετ.

Stufáto, καὶ Stúfo, ἀρ. βεβαρυμένος. Stufáto, οὐσιαστ. εἶδος φαγητοῦ.

Stúmia, καὶ Stumiáre, ἰδὲ Schiúma, κτλ.

Stuója, καὶ Stója, Θ. ψίαθος, ψάθα.

Stuólo, ἀρ. πλῆθος, στράτευμα.

Stuonáre, (stuóno) ἰδὲ Stonáre.

Stupefáre, (stupefò) ἐκπλήττω, καὶ ἐκπλήττομαι. Stupefátto, ἐκπεπληγμένος, ἐκστατικός.

Stupefazióne, Θ. ἔκπληξις.

Stupendaménte, θαυμαστῶς.

Stupéndo, ἀρ. θαυμαστός, θαυμάσιος.

Stupidézza, ἢ Stupidità, Θ. ἔκπληξις, ἀναισθησία.

Stupidíre, (ísco) ἐκπλήττομαι· ἔτι, γίνομαι ἀναίσθητος. Stupidíto, ἐκπεπληγμένος, ἐκστατικός.

Stúpido, ἀρ. ἀπόπληκτος, ἐκστατικός· ἔτι, ἀναίσθητος, εὐήθης.

Stupíre, (ísco) ἰδὲ Stupefáre.

Stupóre, ἀρ. θάμβος, καὶ ἀναισθησία.

Stupráre, ἰδὲ Strupáre.

Stúpro, ἰδὲ Strupo.

Sturáre, (stúro) ἀνοίγω, ξεστουμπώνω. Sturáto, ξεστουμπωμένος. Ἐναντ. τοῦ Turáre.

Sturbaménto, ἀρ. ἐνόχλησις.

Sturbáre, (stúrbo) ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, διακόπτω.

Sturbatóre, ἀρ. ταρακτής, ἐνοχλητής.

Stúrbo, ἀρ. ἐνόχλησις, πείραξις, ἐμπόδισις.

Stuzzicadénti, ἀρ. δοντογλυφίς, ὀδοντοξέστης.

Stuzzicáre, (stúzzico) τρίβω ἐλαφρῶς, σκαλίζω. ἔτι, παροξύνω, ἐπικεντῶ.

Stuzzicáto, μετ. παρωξυσμένος, ἀναγριωμένος.

Stuzzicatójo, ἀρ. σκαλιστήριον.

Stuzzicatóre, ἀρ. ὁ παροξύνων, παρορμητής.

Stuzzicorécchi, ἀρ. ὠτογλυφίς.

Su, ἐπίῤῥ. ἐπὶ, ἐπάνω· Αἰτιατ. ἔτι, ἄγε, δεῦρο, ἔλα.

Suadévole, ἰδὲ Persuadévole.

Svagaménto, ἀρ. ἀποτροπὴ, ἀποπλάνησις.

Svagáre, (svágo) ἐνοχλῶ, ἀποκόπτω, ἀποτρέπω. ἔτι, Svagársi (mi svágo) οὐ καταγίνομαι συνεχῶς εἰς ἓν μόνον ἔργον, ἀλλ' ἀποτρέπομαι, πλανῶμαι καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, ἢ στοχασμούς· ἔτι, ψυχαγωγοῦμαι, περιδιαβάζω, λαμβάνω ἄνεσιν, παραμυθίαν. Svagáto, μετ.

Svaligiáre, (svalígio) ἐκδύω τινά, καταγδύνω· ἔτι, εὐγάζω ἀπὸ τὸ δισάκι, dalla valígia. Svaligiáto, μετ.

Svampáre, (svámpo) ἐξατμίζομαι, χάνω τὴν δύναμιν, εὐγαίνω ἔξω· ἀλλὰ λέγεται ἐπὶ πυρός, φλογός, θερμότητος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Svaniménto, ἀρ. ἀποθυμίασις, καὶ λειποθυμία.

Svaníre, (ísco) ἐξατμίζομαι, ματαιοῦμαι, γίνομαι ἀφανής.

Svaníto, μετ. ἀφανισμένος, ξεθυμασμένος.

Svantággio, ἀρσεν. βλάβη, ζημία.

Svantaggióso, ἀρ. ἄκαιρος, ἐναντίος, βλαβερός.

Svaporaménto, ἀρ. καὶ Svaporazióne, Θ. ἐξατμισμός, ἐξάτμησις.

Svaporáre, (svapóro) ἀναθυμιάζω, ἐξατμίζω.

Svaporáto, μετ.

Svapóre, ἀρ. ἐξατμισμός.

Svariáre, (svário) πλανῶμαι, περιφέρομαι, εἶμαι ἄστατος· ἔτι, διαφέρω· ὅθεν, Svariaménto, ἀρ. ἀποπλάνησις, φρόνησις· ἔτι, διαφορά.

Svariataménte, διαφόρως.

Svariáto, ἀρ. διάφορος.

Svário, οὐσιαστ. ἀρ. διαφορά· καὶ ἐπιθ. διάφορος.

Svarióne, ἀρ. σφάλμα μέγα, ἀτοπία.

Suasióne, Θ. παρακίνησις.

Suasívo, ἀρ. παρακινητικός.

Suáve, ἰδὲ Soáve, κτλ.

Subalternáre, (subaltérno) ποιῶ ὑποκείμενον.

Subaltérno, ἀρσεν. ὑποκείμενος.

Súbbia, Θ. εἶδος σμίλης, μὲ τὴν ὁποίαν δουλεύονται οἱ λίθοι.

Subbiáre, (súbbio) δουλεύω μὲ τὴν σμίλην, cólla súbbia.

Subbiétto, ἢ Subiétto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἐπίθ. ὑπεξούσιος, ὑποκείμενος.

Subbiezióne, Θ. ὑποταγή.

Subbilláre, (subbíllo) παροξύνω.

Súbbio, ἀρ. ὁ ζυγὸς τῶν ὑφαντῶν, ξύλον στρογγυλὸν, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἀνυφαντῆδες τυλίγουν τὸ πανίον.

Subbissaménto, ἀρ. ἀνάτρεψις, ἀφανισμὸς, καταποντισμός.

Subbissáre, καὶ Subissáre, (subbísso) ἀφανίζω, καὶ καταποντίζω.

Subbísso, καὶ Subísso, ἀρ. ἐξολόθρευσις, ἀφανισμός.

Subbollíre, (subbóllo) ὑποβράζω.

Subentráre, (subéntro) ἐμβαίνω εἰς τόπον ἄλλου τινός.

Subitaménte εὐθύς.

Subitanaménte, ἐξαίφνης, ἔξαφνα.

Subitáneo, καὶ Subitáno, ἀρ. αἰφνίδιος.

Subitézza, Θ. ταχύτης.

Súbito, ἐπίθ. ἀρ. αἰφνίδιος, ταχύς.

Súbito, ἐπίρρ. εὐθύς.

Subjuntívo, ἀρ. ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις. Γραμμ.

Sublimaménto, ἀρ. μετεωρισμὸς, ὕψωσις.

Sublimáre, (sublímo) μετεωρίζω, ὑψώνω.

Sublimáto, μετ. ὑψωμένος.

Sublimazióne, Θ. καὶ Sublimaménto, ἀρ. ὕψωσις.

Sublíme, κοιν. μετέωρος, ὑψηλός. Sublimíssimo, ὑπερθ.

Sublimeménte, ὑψηλῶς.

Sublimità, θηλ. ὕψος.

Subodoráre, (subodóro) προαισθάνομαι, ἔχω ὀσμὴν πράγματος τινος.

Subordináre, (subórdino) ποιῶ ὑποκείμενον, ὑποτάσσω. Subordináto, ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος.

Subordinazióne, ἢ Subordinaménto, ἀρ. ὑποταγή.

Subornáre, (subórno) (τὸ ὁποῖον οἱ Φλωρεντῖνοι λέγουσιν Imbecheráre) παρασύρω, παρασκευάζω, νουθετῶ, διδάσκω τινὰ κρυφίως δείχνωντάς του τί πρέπει νὰ κάμῃ, ἢ νὰ εἴπῃ εἰς τινὰ ὑπόθεσιν, διὰ νὰ λάβῃ ἀποτέλεσμα, καὶ νὰ ἀπολαύσω ἐγὼ τὸ ποθούμενον. ὡς τὸ Subornáre fálsi testimóni: παρασκευάζειν ψευδομάρτυρας. Subornáto, μετ. παρεσκευασμένος.

Succédere, διαδέχομαι, ἐμβαίνω εἰς τόπον ἄλλου, ἢ βαθμὸν, ἢ ἀξίαν. ἔτι, κληρονομῶ, διαδέχομαι τὴν περιουσίαν τινός. ἔτι, ἐφέπομαι, ἀκολουθῶ. Succédo, ἐνεστ. Succéssi, succedésti, κτλ'. παρακ. Succedúto, μετοχή. ἔτι, ἀπρόσωπον. Succéde, συμβαίνει.

Succedevolménte, ἀκολούθως, ἑπομένως.

Succediménto, ἀρ. τὸ συμβὰν, τὸ συμβεβηκός.

Succeditóre, ἀρ. διάδοχος. Succeditríce, θηλ.

Succenericcio, ἀρ. ἐγκρυφίας, ψωμὶ ψημμένον ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, cútto sotto la cénere.

Successióne, Θ. διαδοχή.

Successivaménte, κατὰ διαδοχήν.

Successívo, ἀρ. διαδοχικός.

Succésso, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἀποβησόμενον, τὸ συμβάν.

Successóre, διάδοχος, κληρονόμος.

Succhiaménto, ἰδὲ Succiaménto.

Succhiáre, καὶ Succhielláre, (súcchio, ello) τρυπῶ μὲ τὸ τέρετρον. ἰδὲ Súcchio, ὄνομα. καὶ Succiáre.

Succhiellaménto, ἀρ. τρύπησις.

Súcchio, ἀρ. τέρετρον, τὸ τρυβέλι, τὸ τρυπάνι. Succhiéllo, ὑποκορ. (Οἱ Βενετ. Verígola, θηλ.)

Súcchio, Súcco, καὶ Súgo, ἀρ. χυμός.

Succiaménto, καὶ Succhiaménto, ἀρ. μύζησις, βύζαμα.

Succiánte, κοιν. μυζῶν, θηλάζων, βυζάνων.

Succiáre, καὶ Succhiáre (súccio, καὶ súcchio) μυζῶ, θηλάζω, βυζάνω, Succiéto, μετ.

Succiatóre, ἀρ. μ[illegible]ηστής, θηλαστής.

Succídere, καὶ Soccídere, (succído, ἐνεστ. Succísi, succidésti, κτλ'. παρακ. Succíso, μετ.) ὑποκόπτω, κόπτω ἀπὸ τὸ ὑποκάτω μέρος.

Succígnere, καὶ Succíngere, (cígno, ἢ cíngo, ἐ.

νες. Succínsi, gésti, παράδειμ. Succínto, μετ.) δένω, ἢ συμμαζώνω ὑπὸ τὴν ζώνην τὰ μακρὰ φορέματα διὰ νὰ μὴ σύρωνται κατὰ γῆς.

Succintaménte, συντόμως.

Succínto, ἀρ. βραχὺς, σύντομος· ἔτι, ὁ ἔχων περισυμμαζωμένον, καὶ σηκωμένον τὸ φόρεμα.

Súccio, ἀρ. μύζησις, βύζαμα.

Súcciola, Θ. κάστανον βρασμένον.

Succíso, μετ. ἰδὲ εἰς τὸ Succídere.

Succlávio, ἀρ. ἐπίθ. τινῶν ἀρτηριῶν καὶ μυώνων.

Súcco, ἀρ. χυμός.

Succóso, καὶ Sugóso, ἀρ. χυλώδης, ζουμάτος.

Súccubo, ἀρ. δαίμων, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, μεταμορφούμενον εἰς γυναῖκα διὰ νὰ συμμιχθῇ μὲ ἄνδρα. Λέξ. τῆς συνηθ.

Súcido, καὶ Sudício, ἀρ. ῥυπαρὸς, ἄπαστρος.

Sucidúme, καὶ Sudiciúme, ἀρ. ῥυπαρία, ἀπαστρία.

Súco, Sucóso, κτλ'. ἰδὲ Súgo, κτλ'.

Sudacchiáre, (sudácchio) ἱδρώνω ὀλίγον.

Sudámini, ἀρ. πληθ. φουσκαλίδες, ὁποῦ γίνονται εἰς τὸ πετζί, καὶ προξενοῦσι μεγάλην φαγοῦραν.

Sudáre, (súdo) ἱδρώνω.

Sudário, ἀρ. τὸ σουδάριον τοῦ Ι. Χ. Λατ.

Sudáto, ἀρ. ἱδρωμένος.

Sudatório, οὐσιας. ἰδὲ Stúfa. καὶ ἐπίθ. ἱδρωτικός.

Suddétto, ἀρ. προειρημένος.

Suddiaconáto, ἰδὲ Soddiaconáto, κτλ'.

Súddito, ἀρ. ὑπήκοος.

Suddivídere, (suddivído) ὑποδιαιρῶ.

Suddivisíbile, κοιν. διαιρετός.

Suddivisióne, Θ. ὑποδιαίρεσις.

Suddúplo, ἀρ. ὑποδιπλοῦς. Λέξ. Μαθημ.

Sudicíccio, ἀρ. ὀλίγον ῥυπαρὸς, ἄπαστρος.

Sudício, ἰδὲ Súcido, κτλ'.

Sudiciúme, ἰδὲ Sucidúme.

Sudóre, ἀρσεν. ἱδρώς, ὁ ἵδρωτας. Sudorétto, ὑποκορ.

Sudorífico, ἀρ. διαφορητικὸς, ὁποῦ κινεῖ ἵδρωτα.

Svecchiáre, (svécchio) ἀφαιρῶ τὰ παλαιά.

Svegghiaménto, ἀρ. ἔγερσις, ἐξύπνημα.

Svegghiáre, ἰδὲ Svegliáre.

Svegliaménto, ἀρσεν. ἐξύπνημα.

Svegliáre, (svéglio) ἐγείρω, ἐξυπνῶ. Svegliáto, μετ. ἐξυπνημένος, ἔξυπνος. Mi svéglio, ἐξυπνίζομαι.

Svegliatézza, Θ. ἐπιδεξιότης, ἀγχίνοια, ἐξυπνάδα.

Svegliatójo, ἀρ. ἐξυπνητήριον.

Svégliere, Svéllere, καὶ Svérre, ξεριζώνω. (svélgo, ἐνεστ. Svélsi, svelgésti, κτλ'. παρακ.) Svélto, μετοχή.

Sveglíevole, κοιν. εὔκολος εἰς τὸ νὰ ἐξυπνισθῇ. Sónno sveglíevole, ἐλαφρὸς ὕπνος.

Svegliménto, ἰδὲ Svelliménto.

Svelaménto, ἀρ. ἀποκάλυψις, φανέρωσις.

Sveláre, (svélo) φανερόνω, ἀποκαλύπτω.

Svelataménte, φανερῶς.

Sveláto, ἀνακεκαλυμμένος, φανερωμένος.

Svelenáre, (sveléno) ἀφαιρῶ τὸ φαρμάκιον. Mi sveléno, ἐξεμῶ, ξεθυμαίνω τὴν ὀργήν.

Svéllere, ἰδὲ Svégliere.

Svelliménto, ἀρ. ἐκσπασμὸς, ξερίζωσις.

Svélto, μετ. (παρὰ τοῦ Svérre) ξεριζωμένος· καὶ ἐπίθ. ἀνθρώπου, ἐλαφρὸς, εὐκίνητος. καὶ Sveltézza, Θ. εὐκινησία, ἐλαφρότης.

Svenáre, (svéno) κόπτω τὰς φλέβας, φονεύω.

Svenévole, κοιν. ἄχαρις, ἄνοστος, καὶ Svenevolézza, Θ. ἀμουσία, ἀνοσία.

Sveniménto, ἀρ. λειποθυμία, ἔκλειψις.

Svenіre, λειποθυμῶ, ὀλιγοθυμῶ. Svéngo, ἐνεστ. Svénni, παρακ. Svenúto, μετοχή.

Sventáre, (svénto) λικμίζω, ἀνεμίζω. Μεταφ. ματαιόνω.

Sventáto, μετ. λικμισμένος, ἔτι, μωρὸς, ἀνόητος.

Sventolaménto, ἀρ. λικμισμός.

Sventoláre, (svéntolo) κυρίως σηκόνω εἰς ὕψος, διαπετάσσωντας εἰς τὸν ἀέρα· καὶ οὐδετ. ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

Sventráre, (svéntro) ἐξεντερίζω.

Sventráto, ἐξεντερισμένος.

Sventúra, Θ. ἀτυχία, δυστυχία, ἐναντ. τοῦ Ventúra.

Sventurataménte, δυστυχῶς.

Sventuráto, καὶ Sventuróso, ἀρ. ἄθλιος, δυστυχής.

Svenúto, (παρὰ τοῦ Svenіre) λιγοθυμημένος.

Svergheggiáre, (éggio) ῥαβδίζω.

Sverginaménto, ἀρ. ἀποπαρθένωσις.

Sverginare (svérgino) ἀποπαρθενεύω, ξεπαρθενεύω.

Sverginatóre, ἀρ. ὁ ἀποπαρθενεύων.

Svergóna, θ. ἰδὲ Smácco.

Svergognáre, (svergógno) ἀτιμάζω, ἐντροπιάζω.

Svergognaménto, ἀρ. καὶ Svergognatézza, θ. ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.

Svergognáto, ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.

Svernaménto, ἀρ. χειμασία, ξεχειμωνίασμα.

Svernáre, (svérno) χειμάζω, ξεχειμωνιάζω.

Svérre, ἰδὲ Svégliere.

Svertáre, (svérto) ἀδειάζω, εὐκεραίνω τὸ δίκτυον, (la vérta) ἀναποδογυρίζωντάς το. Μεταφ. διαφημίζω, φανερώνω τὰ κρύφια.

Svérza, θηλ. σχίδη, μόριον, κλάσμα ξύλου, ἢ ἄλλου τινός· ἔτι, εἶδος οἴνου γλυκοῦ.

Sverzáre, (svérzo) κάμνω σχίδας, ἢ φράζω μὲ σχίδας· οὐδετ. σπάνω εἰς σχίδας.

Svestíre, (svésto) ἐκδύω, εὐγάζω τὰ φορέματα.

Svettáre, (svétto) κόπτω τὴν κορυφὴν (la vétta) τῶν δένδρων· οὐδετ. σείομαι, κάμπτομαι.

Svezzáre, ἰδὲ Slattáre. Mi svézzo, ἀπεθίζομαι, ξεσυνηθίζω.

Sufficiénte, κοιν. ἐπιτήδειος, ἀρκετός.

Sufficienteménte, ἀρκούντως, ἀρκετᾶ.

Sufficiénza, καὶ Suffiziénza, θ. ἱκανότης· ἔτι, εὐπορία. A sufficiénza, ἀρκούντως, ἀρκετᾶ.

Suffocaménto, ἀρ. καὶ Suffocazióne, θ. ἰδὲ Soffogaménto, κτλ.

Suffragáneo, καὶ Soffragáneo, ἐπιθ. ἀρ. ὁ εἰς τὸν Μητροπολίτην ὑποκείμενος Ἐπίσκοπος.

Suffragáre, (suffrágo) βοηθῶ, ὠφελῶ.

Suffrágio, ἀρ. βοήθεια. ἔτι, ψῆφος.

Suffumicaménto, ἀρ. ἀποκαπνισμός, ὑποθυμίασις.

Suffumicáre, (suffúmico) ὑποκαπνίζω.

Suffumicazióne, θηλ. καὶ Suffumígio, ἀρ. ἀποκαπνισμός, ὑποθυμίασις.

Suffumigáre, ἰδὲ Suffumicáre.

Suffusióne, θ. καταῤῥάκτης, νόσος τῶν ὀφθαλμῶν.

Suffúso, ἀρ. ὑποβρεγμένος, ῥαντισμένος. Λατ.

Sufolaménto, ἀρ. σύριγμα, ψιθυρισμός.

Sufoláre (súfolo) συρίζω.

Sugáre, ἰδὲ Succiáre· ἔτι, κυριωτέρως σημαίνει τό, στίβγω, πίνω, καὶ λέγεται διὰ τὸ χαρτί· ἰδὲ Cárta sugánte.

Suggellaménto, ἀρ. σφραγισμός.

Suggelláre, (suggéllo) σφραγίζω, βουλλώνω.

Suggelláto, μετ. σφραγισμένος.

Suggéllo, ἰδὲ Sigíllo.

Súggere, (súggo) ἰδὲ Succiáre.

Suggerire, (ísco) ὑπομιμνήσκω, προβάλλω, ἐνθυμίζω, βάνω εἰς νοῦν.

Suggestióne, θ. παρακίνησις· ἐπὶ κακοῦ.

Suggestívo, ἐπιθ. ἀρ. ὡς τὸ Interrogatório suggestivo, ἡ Interrogazióne suggestíva, ἐρώτησις ἀπατηλή, ἥτις μὲ δόλον εὐγάζει ἀπὸ τὸ στόμα τινὸς ἐκεῖνο, ὁποῦ δὲν ἤθελεν εἰπῇ.

Suggettaménte, δουλικῶς.

Suggettáre, ἢ Soggettáre, (suggétto) καταδουλώνω, ποιῶ ὑποκείμενον.

Suggétto, καὶ Soggétto, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἡ ὑπόθεσις· ἔτι, ὑπεξούσιος, ὑπήκοος, ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος.

Suggezióne, καὶ Soggezióne, θ. δουλεία, ὑποταγή.

Súghero, ἀρ. καὶ Súghera, θ. φελλός, δένδρον τοῦ ὁποίου ἡ φλοῦδα (ἔχουσα τὸ αὐτὸ ὄνομα) εἶναι ἐλαφροτάτη. (Οἱ Βενετ. Súro).

Súgna, θ. ὀξύγγιον χοίρειον.

Sugnóso, ἀρ. παχύς, ἔχων ὀξύγγιον.

Súgo, ἰδὲ Succo.

Sugositá, θ. τὸ χυλῶδες.

Sugóso, ἀρ. χυλώδης, γέμων χυμοῦ, ἢ χυλοῦ, ζωμοῦ.

Sviaménto, ἀρ. ἀποτροπή.

Sviáre, (svío) ἀποτρέπω, ξεστρατίζω. Mi svío, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, παραστρατίζομαι.

Sviáto, μετ. παραστρατισμένος, ὁποῖος εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν καλὴν στράταν, δοσμένος εἰς τὸ κακόν.

Sviatóre, ἀρ. ὁ ἀποτρέπων.

Svignáre, (svígno) φεύγω ταχέως, καὶ κρυφίως. χυδαϊκ.

Svigorito, ἀρ. ἠσθενημένος, ἀδύνατος.

Sviliménto, ἀρσεν. φαυλισμός, καταφρόνησις.

Svilire, (ísco) ἐκφαυλίζω, καταφρονῶ. Svilíto, μετ.

Svillaneggiáre, (éggio) ὑβρίζω. Svillaneggiáto, μετ.

Sviluppáre, (svilúppo) ἐξελίττω, ξετυλίγω, ξεμπερδεύω. Sviluppáto, μετ.

Svináre, (svíno) ἐκβάλλω τόν μοῦστον, τὸ κρασί ἀπό τόν ληνόν. Svináto, μετ.

Svisáre, (svíso) φθείρω, χαλῶ τὸ πρόσωπον. Svisáto, μετ.

Sviscerāre, (svíscero) ἐξεντερίζω.

Svisceratanménte, ἀπό μυελοῦ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.

Svisceratézza, θ. ἄκρα, ἐγκάρδιος, περιοσὴ ἀγάπη.

Svisceráto, ἀρ. ἐξεντεριομένος· ἔτι, ἐραστής, οἰκειότατος, ὁ ἀγαπῶν καθ' ὑπερβολήν.

Svísta, θηλ. παράβλεψις, σφαλμα, παραδρομή.

Svitáre, (ἐναντ. τοῦ Invitáre) ξεκαλῶ· ἔτι, ἀνοίγω μὲ τὴν ἀρίδαν, ἢ βίδαν, τά κλεισμένα, καί στερεωμένα πράγματα. Svitáto, μετ.

Sviticchiáre, (sviticchio) ξεπλέκω, ξεμπερδεύω.

Svituperáre, ἰδὲ Vituperáre.

Sviziáre, (svízio) ἀφαιρῶ τὴν κακίαν.

Sulfúreo, ἀρ. θειώδης, ἔχων ποιότητα θείου, τοῦ θειαφιοῦ, del sólfo.

Sullunáre, κοιν. ὑποσεληναῖος.

Sultáno, ἀρσεν. σουλτάνος.

Sumministräre, ἰδὲ Somministráre.

Súnto, ἀρσεν. ἐπιτομή.

Suntuóso, ἰδὲ Sontuóso, κτλ.

Súo, ἴδικός του. Suói, πληθ. Súa, θ. πληθ. Súe.

Suócero, ἀρ. Suócera, θ. πενθερός, πενθερά.

Svogliáre, (svóglio) ἀπό τῆς γνώμης ἀποκινῶ, κόπτω τὴν ὄρεξιν. Mi svóglio, χάνω τὴν ὄρεξιν. ἐναντ. τοῦ Invogliáre.

Svogliatézza, καὶ Svogliatággine, θ. ἀνορεξία.

Svogliáto, ἀρ. ἀνόρεκτος, ὁποῖος δὲν ἔχει ὄρεξιν. Svogliatéllo, ὑποκορ.

Svolaménto, ἀρ. πέτασμα.

Svoláre, (svólo) πετῶ.

Svolazzáre, (ázzo) ἀναπετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Svolazzaménto, καὶ Svolázzo, ἀρ. χαμοπέτασμα, πρᾶγμα κινούμενον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

Svolére, (svóglio) οὐ θέλω ἀντίκ. τῷ. Volére.

Svólgere, (svólgo, ἐνεστ. svólsi, παρακ. svólto, μετ.) ἐξελίττω, ξετυλίγω. Μεταφ. ἀποτρέπω τινά ἀπὸ τὴν γνώμην του.

Suólo, ἀρ. τὸ ἔδαφος· ἔτι, Suólo, πληθ. le suóla, θ. ἐμβάς, ἡ πατοῦνα τοῦ παπουτζίου.

Svoltáre, καὶ Svólvere, Ποιητ. ἰδὲ Svólgere.

Suóno, ἀρ. φθέγγος, ἦχος.

Suóra, ἰδὲ Sorélla. ἔτι, καλογραία, ἡ ἐπίθετον τῶν καλογραίων.

Superábile, κοιν. νικητός.

Superaménto, ἀρ. νίκη.

Superánte, κοιν. νικῶν.

Superáre, (súpero) νικῶ, ὑπερβαίνω, ἐπικρατῶ.

Superáto, νικημένος.

Superatóre, ἀρ. νικητής, ὁ ὑπερβαίνων.

Superbaménte, ὑπεροπτικῶς, μὲ ὑπερηφάνειαν.

Supérbia, θ. ὑπερηφανία. Superbiúzza, ὑποκορ.

Superbiénte, κοιν. ἀλαζονευόμενος. Λατ.

Superbíre, (ísco) ὑπερηφανεύομαι. Superbíto, ὑπερηφανευμένος.

Supérbo, ἀρ. ἀλαζών, ὑπερήφανος. ἔτι, μεγαλοπρεπής. Superbétto, ὑποκορ.

Superchiáre, ἰδὲ Soperchiáre. κτλ.

Supercílio, Λατ. ἰδὲ Sopracíglio.

Supererogazióne, θ. ὅ,τι κάμνειτις ὑπὲρ τό χρέος του.

Superficiále, κοιν. ἐπιπολαῖος, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Superficialità, θ. ἐπιφάνεια, ἐπιπολή, τό κατ' ἐπιφάνειαν.

Superficialménte, ἐξ ἐπιπολῆς, κατ' ἐπιφάνειαν.

Superfície, θ. ἐπιφάνεια, ἐπιπολή, τό ἔξωθεν ἑκάστου πράγματος. Superficiétta, ὑποκορ.

Superfluaménte, περιττῶς.

Superfluità, θ. περισσεία.

Supérfluo, ἀρσεν. περιττός.

Superióre, οὐσιαστ. κοιν. ἡγούμενος· καὶ ἐπιθ. ἀνώτερος· ἐναντ. τοῦ Inferióre.

Superiorità, θ. αὐθεντία, ἀξίωμα, τό ὑπέρτερον.

Superlativaménte, ὑπερθετικῶς.

Superlatívo, ἀρ. ἐξοχώτατος, ἀνώτατος· καὶ ὑπερθετικός. Γραμμ.

Superlazióne, θηλ. ὑπέρθεσις.

Supernalménte, ἄνωθεν, θεόθεν.

Supérno, ἀρσεν. ἀνώτερος, θεῖος.

Superpurgazióne, θηλ. ὑπερκάθαρσις.

Superstizióne, θ. δεισιδαιμονία.

Superstiziosaménte, δεισιδαιμονικῶς.

Superstizióso, ἀρ. δεισιδαίμων.

Supíno, οὐσιαστ. εἷς τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος. Λέξις τῆς Γραμμ.

Supíno, ἀρ. ὕπτιος, ἀνάσκελος· καὶ ἐπίῤῥ. ἀντὶ τοῦ **Supinaménte**, ὑπτίως, ἀνάσκελα· ἔτι, ῥάθυμος, ἀμελής.

Súppa, θηλ. ἰδὲ **Zúppa**.

Suppállido, ἀρ. ὑπόχροος.

Suppelléttile, θηλ. ἡ ἀποσκευή, τὰ σκεύη.

Súpplica, θ. δέησις, ἀναφορά.

Supplicánte, κοιν. ἱκέτης, παρακαλεστής.

Supplicanteménte, ἱκετικῶς, παρακαλεστικῶς.

Supplicáre, (**súpplico**) ἱκετεύω, παρακαλῶ. **Súpplicano**, γ'. πρόσωπον τοῦ πληθ. **Supplicáto**, μετ.

Supplicatório, ἀρ. ἱκετήριος.

Supplicazióne, θ. ἱκεσία, δέησις.

Súpplice, κοιν. ἱκέσιος, ἱκετικός, παρακαλεστής, παρακαλεστικός.

Suppliceménte, ἱκεσίως.

Supplichévole, κοιν. ἰδὲ **Supplice**.

Supplichevolménte, ἱκεσίως, παρακαλεστικῶς.

Supplício, καὶ **Supplízio**, ἀρ. τιμωρία. **Estrémo supplício**, ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος.

Suppliménto, ἀρ. πλήρωμα, ἀναπλήρωμα.

Supplíre, (**ísco**) ἀναπληρώνω τὸ ἐλλεῖπον, **al difétto**, Δοτικῇ.

Supplízio, ἰδὲ **Supplício**.

Suppórre, (**suppóngo**, ἐνεστ. **Suppósi**, παρακείμ. **Suppósto**, μετ.) ὑποτίθημι, ὑποθέτω.

Suppositívo, ἀρ. ὑποθετικός.

Suppositiziaménte, ὑποβλήτως.

Suppósito, ἰδὲ **Suppósto**.

Suppositório, ἀρ. ἰδὲ **Suppósta**.

Supposizióne, θ. ὑπόθεσις.

Suppósta, θ. βάλανος, ἰατρικὸν στερεὸν κατεσκευασμένον δίκην βαλάνου, ὑποτιθέμενον εἰς τὸν πρωκτὸν πρὸς τὸ κινῆσαι τὸ περίττωμα.

Suppósto, ἀρ. οὐσιαστ. ὑπόθεσις.

Suppósto, μετ. παρὰ τοῦ **Suppórre**.

Suppressióne, θ. ἀπόκρυψις· ἔτι, ἀποκύρωσις.

Supprímere, (**supprímo**) ἀποκρύπτω· ἔτι, ἀποκυρῶ, ποιῶ ἄκυρον. Λατ.

Suppuraménto, ἀρσεν. ἰδὲ **Suppurazióne**.

Suppurazióne, θ. ἐμπύησις, σάπημα.

Suppuráto, ἀρ. ἐμπυησμένος.

Supremámente, ὑπερτάτως.

Súr, ἑπομένου φωνήεντος. ἰδὲ **Su**, ἢ **Sopra**.

Surgénte, κοιν. ἀνατέλλων, ἐκφυόμενος.

Súrgere, καὶ **Sórgere**, (**súrgo**, ἐνεστ. **Súrsi**, παρακ. **Súrto**, ἢ **Sórto**, μετ.) ἐκβαίνω ἔξω, σηκώνομαι, ὑψώνομαι, ἀναβαίνω, καὶ ἐκφύομαι, ἀναβλύζω.

Surressióne, καὶ **Surrezióne**, θ. ἀνάστασις. ἀρχαϊκ.

Surrettízio, ἀρ. παρείσακτος· ἐπίθ. γράμματος ψευδοῦς, ἢ χάριτος, τὴν ὁποίαν ἔλαβέ τις ἀδίκως, καὶ μὲ ψεύματα. Λέξ. Νομ.

Surrogáre, (**surrógo**) ἀντικαθίστημι, βάνω ἕνα εἰς τόπον ἄλλου. **Surrogáto**, μετ.

Surrogazióne, θ. ἀποκατάστασις, ἢ ἀντικατάστασις.

Súrto, μετ. παρὰ τοῦ **Súrgere**.

Suscettívo, ἀρ. δεκτικός, ἀναδεκτικός.

Suscezióne, θ. ἀνάδεξις, ἐκδοχή.

Suscitaménto, ἀρ. διέγερσις, κίνησις, παρακίνησις.

Suscitáre, (**súscito**) διεγείρω, ἀναστήνω, σηκώνω. **Suscitáto**, μετ.

Suscitatóre, ἀρ. διεγείρων. **Suscitatríce**, θηλ.

Susína, θ. τὸ δαμάσκηνον, ὀπωρικόν. **Susíno**, ἀρ. ἡ δαμασκηνία, τὸ δένδρον.

Súso, ἐπίῤῥ. ἄνω, ἐπάνω.

Suspensióne, ἰδὲ **Sospensióne**, κτλ.

Suspicáre, (**súspico**) Λατ. ἰδὲ **Sospettáre**.

Suspizióne, θ. ἰδὲ **Sospezióne**.

Sussecutívo, ἀρ. καὶ **Susseguénte**, κοιν. ἐπακολουθῶν.

Susseguenteménte, ἐπακολούθως.

Susseguénza, θηλ. συνέπεια, ἐπακολούθησις.

Sussidénza, θ. ἴζημα· ἰδὲ Posatúra.

Sussidiatóre, ἀρ. βοηθός.

Sussídio, ἀρ. βοήθεια.

Sussiégo, ἀρ. ὑπερηφανία, σοβαρότης.

Sussisténte, κοιν. ἔχων ὕπαρξιν, ἢ δύναμιν.

Sussisténza, θ. ὕπαρξις, οὐσία, κατάστασις.

Sussístere, (sussísto) ὑπάρχω, καὶ ἔχω δύναμιν, ἢ θεμέλιον. Λατ.

Sussolíno, ἀρ. ἀπηλιώτης, ἄνεμος.

Sústa, θ. σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον δένονται τὰ φορτεῖα. ἔτι, ἀντὶ Mólla, ἐλαστήριον, ἢ ἔλαστρον.

Sustantivaménte, οὐσιαστικῶς.

Sustantívo, καὶ Sostantívo, ἀρ. ὑπαρκτικός, οὐσιαστικός.

Sustánza, καὶ Sustánzia, θ. οὐσία, ὕπαρξις, ὑπόστασις· καὶ Sostánzia, διὰ τοῦ o, καθὼς κτλ'.

Sustanziále, κοιν. οὐσιαστικός, οὐσιώδης.

Sustanzialità, θ. τὸ οὐσιῶδες.

Sustanzialménte, οὐσιωδῶς.

Sustanziáre, (mi sustánzio) προολαμβάνω οὐσίαν.

Sustanzióso, ἀρσεν. καὶ Sustanziévole, κοιν. οὐσιώδης, ὠφέλιμος.

Sustentazióne, θ. τροφή.

Sustituíre, καὶ Sostituíre, (ísco) καθίστημι τινὰ εἰς τόπον ἄλλου. Sustituíto, μετοχή.

Sustitúto, καὶ Sostitúto, ἀρ. ὁ εἰς τόπον ἄλλου τεταγμένος, ὑποτεθείς.

Sustituzióne, ἰδὲ Sostituzióne.

Susurrío, ἀρ. ψιθυρισμός.

Susurráre, (susúrro) ψιθυρίζω· ἔτι, καταλαλῶ.

Susurratóre, ἀρ. ψιθυριστής· καὶ κατάλαλος.

Susúrro, ἀρ. καὶ Susurrazióne, θ. ψιθυρισμός, καὶ καταλαλιά.

Susurróne, ἀρσεν. ψιθυριστής, καὶ κατάλαλος.

Sutterfúgio, ἀρ. ὑπεκφυγή, πρόφασις.

Suttrárre, ἰδὲ Sottrárre.

Súvero, ἰδὲ Súghero.

Suvvertíre, ἰδὲ Sovvertíre, κτλ'.

Suzzácchera, ἰδὲ Ossizzácchera.

Suzzaménto, ἀρ. στέγνωμα.

Suzzáre, (súzzo) στεγνώνω, ξηραίνω κατ' ὀλίγον. οὐδετ. καὶ ἐνεργ. Suzzáto, μετ.

Suzzatóre, ἀρ. στεγνωτής.

Súzzo, ἀρ. στεγνός, ξηρός.

T

T, σύμφ. ἔχον συγγένειαν μετὰ τοῦ D, ὅτι πολλαὶ Λέξεις προφέρονται μετὰ τοῦ ἑνὸς καὶ μετὰ τοῦ ἑτέρου, οἷον Etáte, καὶ etáde, potére, καὶ podére, líto καὶ lído.

Tabaccájo, ἢ Tabacchíno, ἀρ. ταβακκοπώλης.

Tabacchiéra, θ. κουτὶ διὰ τὸν ταβάκκον τῆς μύτης.

Tabácco, ἀρ. ταβάκκος, χόρτον Νικοτιανὴ καλούμενον, ὅτι ὁ Ἰωάννης Νικότις πρῶτος ἔστειλεν αὐτὸ ἐν ἔτει 1559. πρὸς τὴν Βασίλλισσαν τῆς Φράντζας.

Tabállo, ἀρ. εἶδος τυμπάνου.

Tabáno, ἀρ. λέγεται língua tabána, ὁ πονηρὸς καὶ κατάλαλος.

Tabárro, ἀρσεν. ἐπωμίς.

Tábe, θ. φθίσις, μαρασμός.

Tabefátto, ἀρσεν. μαραμένος, σάπιος. Λατ.

Tabélla, θηλ. σημάνδρον, κρόταλον, ἀντὶ καμπάνας, διὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τῆς Μ'. Μεταφ. φλύαρος.

Tabernácolo, ἀρ. τὸ ἱερὸν ἀρτοφόριον, καὶ πᾶσα ἄλλη κατασκευή, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ εἶναι ζωγραφισμένη ἡ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῶν Ἁγίων. εἰκονοστάσιον.

Tácca, θ. μικρὴ ἐγκοπή. Tácca del coltéllo, δόντι τοῦ μαχαιρίου· ἔτι, μικρὰ κηλίς. Μεταφ. λύμη, ῥύπος, ἐλάττωμα· ἔτι, ἀνάστημα, μέγεθος, ἰδὲ Statúra. ὡς τό, bella tácca d'uómo, ἢ bella tácca di cavállo.

Taccágno, ἀρ. φιλάργυρος.

Taccáto, ἀρ. κατάστικτος γεμάτος σημεῖα.

Táccia, θ. πταῖσμα, ἁμάρτημα, ἔλλειψις.

Tacciáre, (táccio) ψέγω, κακολογῶ, μέμφομαι.

Táccio, ἀρ. λέγεται fare un táccio: κόπτειν, τελειώνειν ὡς ἔτυχε μίαν ὑπόθεσιν.

Táccola, θ. εἶδος κουρούνας. Μεταφ. φλύαρος· ἔτι, παίγνιον, παιγνίδι.

Taccoláre, (táccolo) φλυα-

ρῶ, καὶ παίζω, φιλονεικῶ.

Taccoláta, θ. φλυαρία.

Taccolíno, ἀρ. εἶδος ῥούχου χοντροῦ· ἔτι, λάλος, φλύαρος.

Táccolo, θ. παιδιὰ, χωρατάς· ἔτι, δυσάρεστον βαρετὸν, ἐμπερδευμένον πρᾶγμα.

Taccóne, ἀρσεν. μπάλωμα εἰς τὰ παπούτζια.

Taccuíno, ἀρ. βιβλιάριον, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διάφορα πράγματα πρὸς ἐνθύμησιν.

Tacénte, κοιν. σιωπῶν.

Tacére, (táccio, ἐνεστ. Tácqui, tacésti, κτλ. παρακ. Taciúto, μετ.) σιγῶ, σιωπῶ.

Tacére, (ὄνομα ἀρ.) σιωπή.

Tacíbile, κοιν. σιωπητέος.

Taciménto, ἀρ. σιωπή.

Tacitaménte, σιωπηρῶς μετὰ σιωπῆς, κρυφίως.

Tácito, ἀρ. σιωπηλός· καὶ σιωπώμενος, ὑπονοούμενος.

Taciturnità, θ. σιώπησις.

Tacitúrno, ἀρ. σιωπηλός.

Taciúto, ἀρ. σιωπημένος.

Tafáno, ἀρ. οἶστρος, βοϊδόμυιγμα, στρέκλεια, ζωΐφιον ὅμοιον μὲ τὴν μυῖγαν, ἀλλὰ μακρύτερον.

Taffería, θ. εἶδος ξυλίνου ἀγγείου.

Tafferúglio, ἀρ. καὶ Tafferúgia, θ. ἔρις, φιλονεικία, ταραχὴ πολλῶν.

Taffettà, ἀρ. ὕφασμα μεταξωτὸν λεπτότατον καὶ λυγιστόν· ταφοῦτα.

Táglia, θ. τομή· ἔτι, ἔρανος, δόσιμον. Τὴν σήμερον λέγεται τὸ λύτρον, ἡ τιμὴ τῆς ἐλευθερώσεως, τὸ ἐξαγόρασμα· καὶ ἡ διδομένη πληρωμὴ ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς εἰς ἐκεῖνον, ὅστις φονεύσῃ ἕνα ἐξόριστον, ἢ ἀποστάτην· ἔτι, σπονδὴ, συμμαχία· ἔτι, τὸ μερίδιον παρ' ἑκάστου τῶν συμμάχων· ἔτι, γνώμη, θέλησις· ἔτι, μέγεθος, ἀνάστημα, κορμοστασία.

Tagliabórse, ἀρ. βαλαντιοτόμος, κλέπτης.

Tagliacantóni, ἀρσεν. ἰδὲ Sghérro.

Tagliaménto, ἀρ. τομή, κόψιμον· ἔτι, σφαγή.

Tagliáre, (táglio) τέμνω, κόπτω, χωρίζω.

Tagliáta, θ. τομή· ἔτι, σφαγή.

Tagliatélli, καὶ Taglioliní, ἀρσεν. πληθ. εἶδος ζυμαρικοῦ· φιδές.

Tagliáto, κομμένος.

Tagliatóre, ἀρ. τομεύς.

Tagliatúra, θ. τομή.

Tagliénte, κοιν. ὀξύς, κοπτερός. οὗ ἐναντ. τὸ, Ottúso.

Taglienteménte, κοπτερῶς.

Tagliére, καὶ Tagliéro, ἀρ. πινάκι, σανίδι ἐφ' ὃ κόπτονται τὰ φαγητά.

Táglio, ἀρσεν. ἡ ἀκμὴ, τὸ κοπτερὸν μέρος τοῦ σπαθίου, κτλ. ἔτι, τομή, κόψιμον, καὶ σφαγή· ἔτι, τμῆμα, κομμάτι· ἔτι, φύσις, ποιότης.

Taglióne, καὶ Tallóne, ἀρ. ἰδὲ Contrappásso· ἔτι, φόρος, εἰσφορά, δόσιμον.

Tagliuóla, θ. εἶδος παγίδος, πέδη.

Tagliuólo, ἀρ. τεμάχιον, κομματάκι.

Tagliuzzaménto, ἀρ. κόψιμον εἰς λεπτότατα κομμάτια.

Tagliuzzáre, (úzzo) κόπτω εἰς λεπτότατα. Tagliuzzáto, μετ.

Talacimáno, ἀρ. εἶδος ὀργάνου πολεμικοῦ σιμὰ εἰς τοὺς Μαύρους.

Talacimáno, ἀρ. ὁ τελάλης παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Tálamo, ἀρ. θάλαμος, τὸ νυμφικὸν κραβάτιον. Λατ.

Talári, ἀρσεν. πληθυντ. τὰ πτερωτὰ πέδιλα, ἤγουν ὑποδήματα τοῦ Ἑρμοῦ.

Talchè, ὥστε, εἰς τρόπον ὅτι.

Tále, κοιν. τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο· ἢ ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα· καὶ ἐπίῤῥ. οὕτως, τοιουτοτρόπως.

Tálea, θ. θαλία, κλαδίσκος χλωρὸς πρὸς φύτευσιν. Λατ.

Talentáre, (talénto) ἀρέσκω, εἶμαι ἀρεστός.

Talénto, ἀρσεν. ἐπιθυμία, ὄρεξις. Mal talénto, ἰδὲ Rancóre· ἔτι, τάλαντον· ἔτι, χάρις, εὐφυΐα, φυσικὴ ἐπιτηδειότης, προτέρημα. A mal talénto, ἀκουσίως, στανικῶς·

Tallíre, (ísco) θάλλω, βλαστάνω. Tallíto, μετ.

Tállo, ἀρ. θαλλὸς, βλαστός.

Tallóne, ἀρσεν. τὸ σφυρόν, ὁ ἀστράγαλος, τὸ ἀστραγάλι τοῦ ποδός, ἡ πτέρνα.

Talménte, τοσοῦτον, εἰς τρόπον ὅτι, τόσον, τέτοιας λογῆς.

Talóra, ἐπίῤῥ. ἐνίοτε, κάμμίαν φοράν.

Tálpa, θ. ἀσπάλαξ, τυφλοποντικός.

Talúno, ἀρ. τίς, κάποιος.

Talvolta, ἰδὲ Talóra.

Tamaríndo, ἀρ. ταμάρινδος, δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Tamarísco, ἢ **Tamerice**, ἀρ. ἡ μυρίκη, δένδρον.

Tamburáre, (tambúro) κατηγορῶ, ἐγκαλῶ· ἔτι, δέρω, δέρνω.

Tamburíno, ἀρ. τυμπανιστής.

Tambúro, ἀρ. τύμπανον.

Tambussáre, (ússo) δέρνω.

Tamerice, **Tameríge**, καὶ **Tamerígia**, ἰδὲ **Tamarísco**.

Tampóco, οὔτε, μήτε.

Tána, Θ. σπήλαιον, φωλεός, ἡ κατοικία τῶν θηρίων.

Tanáglia, Θηλ. πυράγρα, δοντάγρα.

Tanè, ἀρ. χρῶμα παρομοιάζον τὸ τῆς σκόνης τοῦ βαλανιδιοῦ.

Tanfanáre, (áno) ἰδὲ **Tartassáre**.

Tánfo, ἀρ. ἡ δυσωδία τῆς μούχλας, (della múffa) καὶ αὐτὴ ἡ μοῦχλα.

Tangénte, (línea) ἡ ἐφαπτομένη γραμμή. Γεωμ.

Tánghero, ἀρ. ἀπαίδευτος, χοντράνθρωπος, χωριάτης.

Tangíbile, κοιν. ἁπτὸς, ψηλαφητός· παρὰ τοῦ **Tángere**, ἅπτεσθαι, Λατ. ῥήματος.

Tangóccio, ἀρσεν. παχὺς, χοντρὸς, βαρὺς, ἀπαίδευτος.

Tantaféra, καὶ **Tantaferáta**, Θ. μῦθος ἀκέφαλος, ὁμιλία διεξοδικὴ, καὶ ἀνάρμοστος.

Tánto, ἀρ. τοσοῦτος. **Tánto**, ἐπίῤῥ. τόσον. **Tantíno**, **tantinétto**, ὑποκοριστικ. **Tant'è**, τέλος πάντων.

Tantústo, εὐθύς.

Tapináre, (tapíno) δυστυχῶ, ζῶ εἰς δυστυχίαν, πτωχικῶς.

Tapinità, Θηλ. ἀθλιότης, πτωχία.

Tapíno, ἀρ. δυστυχὴς, ἄθλιος· καὶ ποταπὸς, εὐτελὴς, ἀχρεῖος.

Tappéto, ἀρ. τάπης, πεῦκι.

Tappezzería, Θ. περίστρωμα, δάπεδα.

Tára, Θηλ. ἀφαίρεσις.

Tarantéllo, ἀρ. προσθήκη, ἐπίμετρον· ἐπὶ πωλουμένων φαγωσίμων.

Tarántola, Θ. ἀσκάλαβος, ζωΐφιον ὅμοιον εἰς τὴν κουστερίτζαν, alla lucértola· καὶ εἶδος ἀράχνου φαρμακεροῦ, φαλάγγιον.

Taráre, (táro) ἀφαιρῶ, κατεβάζω ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν μέρος ἀπὸ τὴν περισσὴν τιμὴν, ὁποῦ ζητεῖ ὁ τεχνίτης, ἢ ὁ πωλητής.

Tarchiáto, ἀρ. πολύσαρκος, παχύς.

Tardaménte, βραδέως, ἀργᾶ.

Tardaménto, ἀρσεν. **Tardézza**, **Tardità**, **Tardánza**, Θ. βραδύτης, ἄργητα.

Tardánte, κοιν. ὁ ἀργοπορῶν, βραδύς.

Tardanteménte, βραδέως.

Tardáre, (tárdo) ἀργοπορῶ, ἀργῶ. **Tardáto**, μετ.

Tárdi, ὀψὲ, βραδέως, ἀργᾶ.

Tardívo, ἀρ. ὄψιμος, ἀργός.

Tárdo, ἀρ. βραδὺς, ὀκνὸς, ἀργός· ἔτι, ἐπίῤῥ. ἰδὲ **Tárdi**.

Tárga, Θ. ἀσπὶς, σκουτάριον ξύλινον, ἢ δερμάτινον.

Tariffa, Θ. διορισμὸς τῆς τιμῆς, τὸ νάρκι. Καὶ ἡ σημείωσις, καὶ τὸ κατάστιχον τῶν τιμῶν.

Tárlo, ἀρ. τερηδὼν, σαράκι, σκώληξ, ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα· καὶ **Tarláre**, ἰδὲ **Intarláre**.

Tárma, Θ. σκώληξ, ὁποῦ ὡσὰν τὸ σαράκι τρώγει διάφορα πράγματα.

Taroccáre, (taròcco) φωνάζω, θυμώνω· χυδαικ.

Tarócchi, ἀρ. πληθ. εἶδος παιγνιδίου.

Tarpáre, (tárpo) περικόπτω τὰ πτερὰ τῶν πετεινῶν, ἀφαιρῶ τὴν δύναμιν.

Tarsía, Θ. μωσαϊκὸν ἐργόχειρον ἀπὸ λεπτὰ πολύχροα κομμάτια ξύλου ὁμοῦ συνηρμοσμένα.

Társo, ἀρ. εἶδος μαρμάρου.

Tartagliáre, (tartáglio) τραυλίζω.

Tartaglióne, ἀρ. τραυλίζων, τραυλός.

Tartáreo, ἀρ. ταρτάρειος, τοῦ ᾅδου.

Tártaro, ἀρσεν. ἡ τρὺξ, ἡ τρύγα ξηρὴ, τὴν ὁποίαν κάμνει τὸ κρασίον μέσα εἰς τὸ βουτζί· λέγεται καὶ **Grómma**, ἢ **Grúma**.

Tártaro, ἀρ. τάρταρος, τόπος βαθύτατος εἰς τὸν Ἅδην.

Tartarúga, Θηλ. χελώνη· ἔτι, τὸ καύκαλον τῆς χελώνης, ὁ παγᾶς.

Tartassáre, (ásso) διασύρω, καταφρονῶ, κακῶς μεταχειρίζομαι. **Tartassáto**, μετ.

Tartúfo, ἀρ. ὕδνον, ὕκνη, εἶδος φυτοῦ.

Tásca, Θ. πήρα, ἡ τζέπη.

Tascáta, Θ. τόσον πρᾶγμα, ὅσον χωρεῖ ἡ τζέπη.

Táso, ἀρ. ἰδὲ **Tártaro**, τὸ πρῶτον.

Tássa, **Tassagióne**, **Tassazióne**, θηλ. τίμησις, φόρος, δόσιμον.

Tassáre, (tásso) καθίστημι τὴν τίμησιν, διορίζω τὴν εἰσφοράν, τὴν ποσότητα, ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώση τις· ἔτι, ἁπλῶς διορίζω· ἔτι, μέμφομαι· ἰδὲ **Tacciáre**.

Tassèllo, ἀρ. λέγεται οὕτως μικρὸν κομμάτιον πέτρας, ἢ ξύλου, μὲ τὸ ὁποῖον διορθώνεται ἓν τζακισμένον πρᾶγμα, ἐντιθέμενον· ἐνίοτε καὶ πρὸς καλλωπισμόν· καὶ **Tassellàre**, τὸ ῥῆμα.

Tásso, ἀρ. σμίλαξ, δένδρον φαρμακερόν.

Tásso, ἀρ. μέλις, τζάκαλης, ζῶον τετράποδον κατὰ μὲν τὸ μέγεθος ὅμοιον τῇ ἀλώπεκι, ἔχον δὲ ὁμοιότητα μὲ τὸν σκύλον, καὶ μὲ τὸν χοῖρον· λέγεται μέλις, διότι ἀγαπᾷ περισσῶς τὸ μέλι, καὶ περισσῶς κοιμᾶται.

Tassobarbásso, ἀρ. φλόμος, φυτὸν διαφόρων εἰδῶν.

Tásta, θ. μοτὸς, τὸ φυτίλι διὰ τὰς πληγάς.

Tastaménto, ἀρ. ψηλάφησις.

Tastáre, (tásto) ψηλαφῶ. **Tastato**, μετ. καὶ **Tastatóre**, ψηλαφητής.

Tásto, ἀρσεν. ἰδὲ **Tatto**. **Tásti**, λέγονται καὶ ἐκεῖνα τὰ ξυλάρια τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θλίβονται μὲ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ παίζειν τὰ ὄργανα αὐτά.

Tastóne, ἢ **Tastóni**, ἐπίρρ. ὡς τὸ, **Andàr tastóne**, πηγαίνω πασπατεύοντας.

Táto, ἀρ. καὶ **Táta**, θ. (λέξις τῶν μικρῶν παιδίων) ἀδελφὸς, ἀδελφή.

Tattamelláre, (tattamèllo) φλυαρῶ.

Táttera, θ. οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Tátto, ἀρ. ἀφή· ἰδὲ εἰς τὸ **Odoráto**, οὐσιαστ.

Tavérna, θηλ. ταβερνεῖον, καπηλεῖον.

Tavernája, ἀρ. κάπηλος.

Taverniére, ἀρ. ὁ συχνάζων εἰς τὰ καπηλεῖα, καὶ ὁ κάπηλος.

Távola, θ. τράπεζα, καὶ σανίς.

Taroláccio, ἀρ. εἶδος ξυλίνης ἀσπίδος.

Tavoláre, ἰδὲ **Intavoláre**.

Tavoláta, θ. συνάθροισις ἀνθρώπων εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν πρὸς ἐσθίασιν.

Tavoláto, οὐσιαστ. ἀρ. σανίδωμα.

Tavoláto, (μετ. παρὰ τοῦ **Tavoláre**) σεσανιδωμένος.

Tavoliére, ἀρ. τραπεζέτης. καὶ μικρὰ τράπεζα διὰ παιγνίδι.

Tavolíno, ἀρ. καὶ **Tavolína**, θ. μικρὰ τράπεζα.

Táuro, ἀρ. ταῦρος. Λατ.

Tázza, θ. κοῦπα, ποτήριον.

Te, μόριον ὅλων τῶν πλαγίων πτώσεων τῆς πρωτοτύπου Ἀντωνυμίας Tu· ἰδὲ Γραμματ.

Te, β. πρόσωπον ἑνικὸν, τῆς προστακτ. τοῦ ῥήμ. **Tenére**· ἀντὶ τοῦ, **Tiéni**, λάβε, πιάσε.

Te, ἀρσεν. μικρὸν δένδρον, τὸ ὁποῖον φύεται εἰς τὸ Γιαπὸν, εἰς τὴν Κίναν, καὶ εἰς τὸ Σιάμ· τὸ θεῖ, ἢ τζάϊ, ἢ βέλτιον Θέ.

Teatrále, κοιν. θεατρικός.

Teátro, ἀρσεν. θέατρον.

Técca, θ. κηλίδιον, μικρὰ κηλίς.

Tecchíre, (ísco) προκόπτω, ἀποκτῶ δύναμιν, αὐξάνομαι. **Tecchíto**, μετ.

Téco, δηλαδὴ con te, μετὰ σοῦ.

Tediáre, (tédio) ἰδὲ **Nojáre**.

Tédio, ἀρσεν. ἀηδία· ἰδὲ **Nója**.

Tedióso, ἰδὲ **Nojóso**.

Tegáme, ἀρ. εἶδος μαγειρικοῦ ἀγγείου.

Tégghia, ἢ **Téglia**, θ. εἶδος μαγειρικοῦ ἀγγείου, πλαστριά, ταψί.

Tegliáta, θ. ὅσον χωρεῖ τὸ ταψί.

Tegnénte, κοιν. ὁ κρατῶν, ὁ κτώμενος· ἔτι, ἰξώδης· ἔτι, φειδωλὸς, φιλάργυρος·

Tegnénza, θ. τὸ ἰξῶδες. ἰδὲ καὶ **Tenacità**.

Tégola, θ. καὶ **Tégolo**, ἀρ. ὁ κέραμος, κεραμίδι.

Téla, θ. ἱστὸς, πανίον, λινόπανον.

Telájo, ἀρ. ἱστουργεῖον, ἐργαλεῖον ξύλινον, δι' οὗ φαίνεται τὸ πανίον.

Telería, θ. ποσότης πανίων.

Telescópio, ἀρ. τηλεσκόπιον, ὄργανον, δι' οὗ βλέπομεν μακρόθεν.

Télo, ἀρ. (διὰ τοῦ e βραχέος·) κυρίως κομμάτιον πανίου, τὸ ὁποῖον ῥαμμένον μὲ ἄλλα παρόμοια συνθέτει φόρεμα, σενδόνι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Télo, ἀρ. (διὰ τοῦ e, μακροῦ) βέλος. Ποιητ.

Téma, θ. (διὰ τοῦ e, βραχέος) φόβος.

Téma, ἀρ. (διὰ τοῦ e, μακροῦ, θέμα.

Teménte, κοιν. ὁ φοβούμενος.

Teménza, θηλ. δειλία, φόβος.

Temerariaménte, ἀστοχάστως, ἀβουλεύτως, ἀπερισκέπτως, τολμηρῶς.

Temerário, ἀρ. ἄβουλος, τολμηρός.

Temére, (témo) φοβοῦμαι. Teméi, ἢ temétti, παρακ. Temúto, μετοχή.

Temerità, θηλ. ἀβουλία, προπέτεια, τόλμη.

Tempáccio, ἀρ. κακός καιρός, κακοκαιρία.

Tempéllo, ἀρ. πάταγος, κωδωνισμός διακεκομμένος.

Tempellóne, ἀρ. εὐήθης, παχὺς τὸν νοῦν.

Témpera, θ. (καὶ Témpra, Ποιητ.) τὸ στόμωμα, ἡ βαφὴ τοῦ σιδήρου· ἔτι, κρᾶσις, ποιότης, τρόπος· ἔτι, μέλος, συμφωνία· ἔτι, ἕξις, διάθεσις. Dipíngere a témpera: ζωγραφίζειν ἄνευ ἐλαίου, ἤγουν διαλύωντας τὰ χρώματα μόνον μὲ νερόν, καὶ κόμμι. Ταυτοσήμ. μὲ τὸ Dipíngere a guázzo. Témpera della pénna, ἰδὲ Temperatúra.

Temperaménto, ἀρ. κρᾶσις, ἕξις· ἔτι, διοίκησις, κυβέρνησις, οἰκονομία, μέτρον, συγκερασμός· ἰδὲ καὶ Compénso, ἢ Ripiégo.

Temperánte, κοιν. ὁ συγκερνῶν· ἔτι, σώφρων, μέτριος.

Temperánza, θ. σωφροσύνη, ἐγκράτεια.

Temperáre, καὶ Tempráre, (témpero) στομώνω, συγκερνῶ, συμφωνῶ, κατέχω. Temperáre la pénna, διορθώνω τὸ κοντύλι.

Temperataménte, μετρίως, σωφρόνως.

Temperatívo, ἀρ. συγκεραστικός.

Temperáto, καὶ Tempráto, ἀρ. μέτριος, συγκερασμένος, κτλ.

Temperatójo, ἢ Temperíno, ἀρ. ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον φκιάνονται τὰ κοντύλια, κοντυλομάχαιρον.

Temperatóre, ἀρ. ἁρμοστήρ, διοικητής. Temperatríce, θηλ.

Temperatúra, ἰδὲ Témpera. Temperatúra della pénna: ἡ ἐγκοπή, τὸ κόψιμον εἰς τὸ κοντύλι διὰ νὰ γράφῃ καλῶς.

Temperazióne, θηλ. ἰδὲ Temperánza.

Tempérie, θηλ. κρᾶσις.

Temperíno, ἰδὲ Temperatójo.

Tempésta, θ. χειμών, θαλασσοζάλη· ἔτι, χάλαζα.

Tempestánte, κοιν. ὁ ἐν ζάλῃ εὑρισκόμενος.

Tempestáre, (tempésto) χειμάζω, φέρω χειμῶνα, ἢ εἶμαι, εὑρίσκομαι εἰς χειμῶνα, εἰς ζάλην· ταράττω, καὶ διαταράττομαι, διασαλεύομαι.

Tempestáto, μετ. καὶ Tempestáto di giója, λίθοις πεποικιλμένος.

Tempestívo, ἀρ. καίριος, εὔκαιρος, εἰς ἐπιτήδειον καιρὸν γινόμενος.

Tempestosaménte, θυελλωδῶς, βιαίως, ὁρμητικῶς.

Tempestóso, ἀρ. θυελλώδης, φέρων χειμῶνα, ἢ θαλασσοζάλην, ταραχὴν ἢ εὑρισκόμενος εἰς ζάλην.

Témpia, θ. κρόταφος, ὁ μίληγκας.

Tempiére, ἀρ. Ναοφύλαξ. Καὶ πληθ. οἱ Τεμπλάριοι, ἱππεῖς θρησκείας τινός, οὕτω καλούμενοι διότι ἐφύλαττον τὸν Ναὸν εἰς τὴν ἁγίαν γῆν.

Témpio, καὶ Témplo, ἀρ. ναός.

Tempióne, ἀρσεν. πληγή, κτύπημα εἰς τὸ κρόταφον· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπου: εὐήθης, μωρός.

Témpo, ἀρσεν. καιρός. A témpo, ἐν καιρῷ, εὐκαίρως. Per témpo, πρωΐ, ὀγλίγωρα. Per tempíssimo, ὑπερθ.

Tempóne, ὡς τὸ Far tempóne, ἐντρυφῶ, ξεφαντώνω.

Tempurále, οὐσιαστ. καιρός· ἔτι, καταιγίς, θαλασσοζάλη.

Temporále, ἐπίθ. κοιν. πρόσκαιρος, προσωρινός, κοσμικός.

Temporalità, θ. τὸ πρόσκαιρον. ἀντίκ. τῷ, Eternità.

Temporalménte, προσκαίρως, κοσμικῶς.

Temporáneo, ἀρσεν. πρόσκαιρος.

Temporeggiaménto, ἀρ. ἀναβολή.

Temporeggiáre, (éggio) κυβερνῶμαι κατὰ τὸν καιρόν, τὸ ὁποῖον παροιμιακῶς λέγεται Navigáre secóndo il vénto: κατὰ ῥοῦν, ἢ κατὰ τὸν ἄνεμον πλέειν· ἔτι, ἀναβάλλω τὸν καιρόν, ἀργοπορῶ.

Témpra, ἰδὲ Témpera, κτλ.

Temúto, φοβισμένος. μετ. παρὰ τοῦ Temére.

Tenáce, κοιν. ἰξώδης, γλισχρός· ἔτι, στερεός· ἔτι, φειδωλὸς, φιλάργυρος.

Tenaceménte, γλισχρῶς.

Tenacità, ϑ. γλισχρότης. Μεταφ. φειδωλὴ, φιλαργυρία.

Tencionáre, ἴδε Tenzonáre, κτλ'.

Ténda, ϑ. σκηνὴ, παραπέτασμα.

Tendénte, κοιν. τείνων, ὁποῦ ἀποβλέπει, κλίνει εἴς τι.

Tendénza, ψ. ἐπιῤῥέπεια, κλίσις.

Téndere, (téndo) τείνω, ἐξαπλώνω. Téndere insídie, πλέκειν ἐνέδρας, ἐπιβουλεύεσϑαι. Ténder l'árco, ἐντείνειν, κορδίζειν, τεντώνειν τὸ τόξον· ἔτι, ἐντείνομαι, συντείνω, τείνω, ἀποβλέπω. Tési; tendésti, κτλ'. παρακ. Téso, μετοχή.

Téndine, ἀρ. τένων, τὸ ἄκρον τοῦ μυὸς, la estremità del múscolo.

Tendinóso, ἀρ. γέμων τενόντων.

Ténebra, ϑ. σκότος. ἀλλ' εὐχρηστότερον ἐπὶ πληϑ. le ténebre.

Tenebráre, (ténebro) σκοτίζω, σκοτινιάζω. Tenebráto, μετ.

Tenebrosità, ϑ. σκότος.

Tenebróso, ἀρ. σκοτεινὸς, ζοφώδης.

Tenénte, κοιν. ὁ κατέχων, κρατῶν· ἔτι, γλισχρός.

Teneraménte, φιλικῶς.

Tenére, (téngo, tiéni, κτλ'. Ἐνεστώς. Ténni, tenésti, κτλ'. Παρακείμ. Terrò· terrái, κτλ'. Μέλλων. Tiéni tu, ἢ te, β'. πρόσωπ. τῆς προστακτικῆς. Tenúto, μετοχή.) κατέχω, κρατῶ, βαστῶ, λαμβάνω, πιάνω· ἔτι, νομίζω, κρίνω, φυλάττω· ἔτι, χυμίζω, ὄζω.

Tenére, (ὄνομα ἀρ.) λαβή· ἴδε Mánico· ἔτι, περιοχή.

Tenerézza, ϑ. ἁπαλότης· ἔτι, ἀγάπη, φιλία, ἔλεος, συμπάϑεια.

Ténero, ἀρ. ἁπαλός. Μεταφ. μαλακὸς, τρυφερὸς, καὶ εὐμενὴς, φιλικὸς, καὶ ζηλωτής. Tenerèllo, ètto, íno, úccio, ὑποκορ.

Tenerúme, ἀρ. χόνδρος; οὐσία λευκὴ καὶ εὐκαμπὴς, πολλάκις συνεχομένη τοῖς ἄκροις τῶν ὀστέων.

Tenésmo, ἀρ. τεινεσμὸς, ἐπιϑυμία συνεχὴς τοῦ ἐκβάλλειν, ἤτοι τοῦ ἀποπατεῖν, πλὴν ματαία.

Teniménto, ἴδε Sostégno· ἔτι, χρέος.

Tenitóre, ἀρ. ὁ κρατῶν, κατέχων.

Tenitóro, ἢ Tenitório, ἄρσεν. ἀγρὸς, περιοχή.

Tenóre, καὶ Tinóre, ἀρ. ὑπόϑεσις, περιοχὴ, τὸ περιεχόμενον· ἔτι, τρόπος· ἔτι, μελῳδία, ῥυϑμός.

Tensióne, ϑηλ. τέντωσις, ἐξάπλωσις τῶν νεύρων.

Ténta, ϑ. ἡ μήλη, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Tentaménto, ἀρ. πειρασμός.

Tentánte, κοιν. ὁ πειράζων.

Tentáre, (ténto) λαμβάνω πεῖραν, δοκιμάζω· ἔτι, κεντῶ, πειράζω. Tentáto, μετ.

Tentatívo, ἀρ. πεῖρα, δοκιμή· ἴδε καὶ Sfórzo.

Tentatóre, ἀρ. πειραστής. Tentatríce, ϑηλ.

Tentazióne, ϑηλ. πεῖρα, πειρασμός. Tentazioncélla, ὑποκορ.

Tentennáre, (tenténno) ἀνασείω, κουνῶ· καὶ παραφέρομαι. Tentennaménto, καὶ Tentennío, ἀρ. δόνησις, συγκλόνησις. Stáre in tenténne, παραφέρεσϑαι.

Tentennóne, ἀρ. μελλητὴς, ὁ πάντοτε διστάζων, καὶ ἀμφιβάλλων, κλονούμενος.

Tentóne, ἢ Tentóni, ἐπίῤῥ. ἴδε Tastóne.

Ténue, κοιν. ψιλὸς, λεπτός.

Tenueménte, λεπτῶς.

Tenuità, ϑ. λεπτότης. Λατ.

Tenúta, ϑ. κτῆμα, κτῆσις· ἔτι, περίχωρον, χωρίον, ὑποστατικόν· περιοχὴ, χώρησις.

Temúto, μετ. παρὰ τοῦ Tenére· ἴδε τὰς σημασίας τοῦ ῥήματος. Σημαίνει καὶ ὑπόχρεως.

Tenzonáre, (tenzóno) μάχομαι, φιλονεικῶ.

Tenzóne, ϑ. μάχη, φιλονεικία.

Teologále, κοιν. ϑεολογικός. Virtù teologáli, Θεολογικαὶ ἀρεταὶ, ἡ Πίστις, ἡ Ἐλπὶς, καὶ ἡ Ἀγάπη: la Féde, la Speránza, e la Carità.

Teologánte, κοιν. ὁ προσέχων τῇ Θεολογίᾳ.

Teologástro, ἀρ. Θεολόγος ὀλίγης ἐπιστήμης.

Teología, ϑ. Θεολογία.

Teologicaménte, ϑεολογικῶς.

Teológico, ἀρ. Θεολογικός. πληθ. Teológici. Ͽηλ. ca. che..

Teologizzáre, (teologízzo) Ͽεολογῶ.

Teólogo, ἀρσεν. Ͽεολόγος. πληϑ. Teólogi. Teologhéssa. Ͽελ.

Teoréma, ἀρ. Ͽεώρημα.

Teórica, Ͽ. Ͽεωρία, Ͽεωρητική ἐπιστήμη.

Teórico, ἀρσεν. Ͽεωρικός. πληϑ. ci.

Tepidézza, ἰδὲ Tiepidézza, κτλ.

Tepificáre, (tepífico) ποιῶ χλιαρόν.

Tepóre, ἀρ. χλιαρότης.

Terebinto, ἀρ. τερέβινϑος, ὄνομα δένδρου, ἀπό τόν στέλεχον, καὶ ἀπό τους κλάδους τοῦ ὁποίου στάζει ἡ Trementína· ἰδὲ τοῦτο.

Térgere, (térgo, ἐνεστ. Térsi, παρακ. Térso, μετ.) τμήχω, καϑαρίζω, παστρεύω, σφογγίζω.

Tergiversáre, (vérso) ἀποφεύγω, ζητῶ προφάσεις διά νά μή κάμω τι.

Tergiversazióne, Ͽ. πρόφασις.

Térgo, ἀρ. νῶτος. A térgo, ἐπίρρ. ὄπισϑεν.

Teriáca, καὶ Triáca, Ͽηλ. Ͽηριακή. Ἀνδρόμαχος (Andrómaco) ὁ Κρής, ἰατρὸς Νέρωνος τοῦ Αὐτοκράτορος, κατά τό 63. ἔτος ἀπό Χριτοῦ ἐφεῦρε τὴν Ͽηριακὴν, τῆς ὁποίας ἔκαμε κ̀ τὴν περιγραφὴν εἰς ἐλεγείους ςίχους, ἀποςείλας αὐτὴν πρός τὸν Νέρωνα.

Termále, κοιν. ἀνήκων εἰς τά λουτρά.

Térme, Ͽηλ. αἱ Ͽερμαί, λουτρά.

Terminále, κοιν. τελικός.

Terminaménto, ἀρ. ὁρισμός, τελείωσις.

Termináre, (término) ὁρίζω, περιορίζω, τελειώνω. Termináto, μετ.

Terminataménte, ὁρισμένως, διορισμένως.

Terminatézza, Ͽηλ. ὁρισμός, ὅρος.

Terminatívo, ἀρ. τελικός, διορτικός, τελειωτικός.

Termináto, ὡρισμένος, τελειωμένος.

Terminatóre, ἀρ. ὁ ὁρίζων, ὁ τελειωτής.

Terminazióne, Ͽ. πέρας, τέλος, τελείωσις.

Términe, ἀρ. ὅρος, πέρας, τελος· ἔτι, σκοπός· ἔτι, ἡμέρα τακτὴ, καιρὸς διωρισμένος, διορία· ἔτι, κατάστασις.

Termómetro, ἀρ. Ͽερμόμετρον, ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζονται αἱ μεταβολαὶ τῆς Ͽερμότητος, καὶ ψυχρότητος τοῦ ἀέρος.

Ternário, καὶ Ternáro, ἀρ. τριάς, ἀριϑμὸς σύνοψις τριῶν πραγμάτων.

Térno, ἀρ. βολὴ τῶν κύβων (de' dádi) ὅταν ἀμφότεροι σημειώνουσι τρία. Ἐπὶ Λότου, ὅταν συνεξέρχωνται τρεῖς ἀριϑμοί.

Térra, Ͽ. γῆ. Térra férma, ἡ ἤπειρος, ἡ ξηρά.

Terrétta, Terriciuóla, ὑποκορ.

Terrágno, καὶ Terrágnolo, ἀρ. ὁ ὢν ἐπάνω εἰς τὴν ὁμαλὴν γῆν, ἢ κατεσκευασμένος κατὰ γῆς, ἢ ὑψωμένος ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν, ἢ πλησίον εἰς τὴν γῆν.

Terrapienáre, (terrapiéno) χωννύω, σωρεύω χώματα, ποιῶ χαντάκια.

Terrapiéno, ἀρσεν. χῶμα, χαντάκιον, ὄχϑος ἀπό χῶμα, χαρώκωμα.

Terrática, ἀρσεν. ἐνοίκιον, ὁποῦ λαμβάνεται ἀπό ἐνοικιασμένην γῆν.

Terrazzáno, ἀρ. ἐγκάτοικος πόλεως, χώρας, ἢ κάστρου· ἔτι, συμπατριώτης.

Terrázzo, ἀρ. τό ἡλιακόν, μέρος ὑψηλὸν τοῦ ὀσπητίου ἀσκέπαστον, ἢ ἀνοικτὸν ἀπό ἓν, ἢ περισσότερα μέρη, δῶμα, ἀστρακιά. (Οἱ Βενετ. la Terázza, Ͽ.)

Terremóto, καὶ Terremuóto, ἀρ. γῆς σεισμός.

Terrenaménte, γηΐνως.

Terréno, οὐσιαστ. ἀρ. γῆ, ἀγρός, χωράφιον· ἔτι, ὁ κάτος τοῦ ὀσπητίου.

Terréno, ἐπιϑ. ἀρ. γήϊνος.

Térreo, ἀρ. γεώδης.

Terrestreità, καὶ Terrestrità, Ͽ γηϊνότης, γήϊνος, γεώδης ποιότης.

Terréstre, κοιν. καὶ Terréstro, ἢ Terrésto, ἀρσεν. γήϊνος, γεώδης.

Terríbile, κοιν. φοβερός.

Terribilità, Ͽ. τό φοβερόν.

Terribilménte, φοβερῶς.

Terríccio, ἀρ. κόπρος σαπημένη καὶ ἀνακατωμένη μὲ χῶμα.

Território, καὶ Territóro, ἀρ. περιοχὴ, ὅλος ὁ τόπος, ὁ περιεχόμενος ἀνάμεσα εἰς τά σύνορα μιᾶς ἡγεμονείας, ἐπικρατείας.

Terróre, ἀρ. φόβος.

Terróso, ἀρ. ἐκ γῆς μεμολυσμένος.

Térso, ἀρ. (παρά τοῦ Térgere) καϑαρός, λαμ-

πρός. **Tersíssimo**, λαμπρότατος.

Térza, οὐσιαστ. θ. ἡ τρίτη ὥρα τῆς ἀκολουθίας.

Terzaménte, εἰς τρίτον τόπον.

Terzána, θ. τριταῖος πυρετός· ἰδὲ Fébbre.

Terzáre, (térzo) ἀροτρεύω τρίτην φοράν τὴν γῆν.

Terzávolo, καὶ **Terzávo**, ἀρ. ὁ ἐπίπαππος.

Terzería, θ. ἓν τῶν τρίτων μερῶν πράγματος τινὸς ἀριθμουμένου κατὰ καιρούς, κτλ.

Terzeruóla, θ. εἶδος μέτρου τοῦ οἴνου.

Terzeruólo, ἀρ. ἱστός, πανίον τοῦ καραβίου. Ὁ μέγας ἱστὸς τοῦ καραβίου λέγεται **Artimóne**, ἀρτέμων· ὁ ἐπίδρομος, ἤτοι μέσος, **Mezzána**· ὁ ἐλάσσων, **Terzeruólo**.

Terzétta, θ. μικρὸν πιστόλι.

Terzétto, ἀρ. ἢ **Terzína**, θ. ποίημα τι τρίστιχον.

Terzíno, ἀρ. ἀγγεῖον διὰ ὑγρά.

Térzo, οὐσιαστ. τὸ τρίτον μέρος. καὶ **Térzo**, ἐπίθ. τρίτος.

Terzodécimo, ἀρ. δέκατος τρίτος.

Terzuólo, ἀρ. πουλίον ἁρπακτικόν, τὸ ἄρσεν. τοῦ ἀστερία· ἰδὲ **Astóre**.

Tésa, θ. (ἀπὸ τοῦ **Téndere**) τόνος, τέντωσις, κόρδωσις· ἔτι, τόπος ἐπιτήδειος εἰς τὸ τείνειν δίκτυα. καὶ ὁ γῦρος τοῦ πίλου.

Tesaurizzáre, (ízzo) θησαυρίζω.

Tesáuro, ἀρ. θησαυρός.

Téschio, ἀρ. κράνιον· καὶ ἡ κεφαλὴ χωρισμένη ἀπὸ τὸ σῶμα.

Téso, (παρὰ τοῦ **Téndere**) ἐξαπλωμένος, κορδισμένος, τεντομένος.

Tesoreggiáre, (éggio) θησαυρίζω.

Tesorería, θ. θησαυροφυλάκιον.

Tesoriére, ἀρ. θησαυροφύλαξ.

Tesorizzáre, (ízzo) θησαυρίζω.

Tesóro, ἀρ. θησαυρός.

Téssera, θ. τὸ σύνθημα, σημεῖον, σύμβολον. Λατ.

Tesserándolo, ἀρ. ὑφάντης.

Téssere, (tésso, ἐνεστ. **Tesséi**, **tesséstì**, κτλ. παρακ. **Tessúto**, μετοχή.) ὑφαίνω.

Tessitóre, ἀρ. ὑφάντης, ἀνυφαντής. **Tessitríce**, ὑφάντρια.

Tessitúra, θηλ. ὕφασμα.

Tessúto, οὐσιαστ. ἀρ. ὕφασμα. ἐπίθ. ὑφασμένος.

Tésta, θ. κεφαλή. **Tésta coronáta**, βασιλεύς· **Testína**, θ. καὶ **no** ἀρ.

Testáccio, ἀρ. ἔργον, ποίημα ὀστράκινον, ἐκ κεράμων.

Testáceo, ἐπίθ. ἀρ. **Animáli testácei**, ζῶα ὀστρακόδερμα, ὡσὰν τὰ στρίδια, κτλ.

Testamentáre, (testaménto) ποιῶ διαθήκην.

Testamentário, ἀρ. ἐνδιάθηκος.

Testaménto, ἀρ. διαθήκη.

Testáre, (tésto) ποιῶ διαθήκην.

Testatóre, ἀρ. διαθηκητής, διατάκτης. **Testatríce**, θ.

Testè, ἐπίῤῥ. ἄρτι, πρὸ ὀλίγου.

Testeréccio, ἀρ. αὐθάδης, πεισματάρης.

Testícolo, ἀρ. ὀρχίδιον.

Testiéra, θηλ. ἡ κορυφαία τοῦ χαλινοῦ.

Testificánte, κοιν. ὁ μαρτυρῶν.

Testificáre, (testífico) μαρτυρῶ. **Testificáto**, μετ.

Testificatívo, ἀρ. ἐπιτήδειος εἰς μαρτυρίαν, μαρτυρικός.

Testificatóre, ἀρ. μάρτυρ.

Testificazióne, θηλ. μαρτυρία.

Testimoniále, κοιν. ποιῶν μαρτυρίαν, μαρτυρικός.

Testimoniánte, κοιν. μαρτυρῶν.

Testimoniánza, θ. μαρτυρία.

Testimoniáre, (testimónio) μαρτυρῶ. **Testimoniáto**, ἀποδεδειγμένος μὲ μαρτυρίαν.

Testimónio, καὶ **Testimóne**, ἀρ. μάρτυρ. καὶ μαρτυρία. καὶ θ. **Testimónia**· **Testimónio di vísta**, ἢ **di vedúta**, ἢ **oculáre**, αὐτόπτης.

Tésto, ἀρ. ἀγγεῖον πήλινον.

Tésto, ἀρ. τὸ κείμενον· ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου, τὸ κύριον σύνθεμα, ἡ κυρία συγγραφή, ἢ μόριον αὐτῆς, πρὸς διαστολὴν τῶν εἰς αὐτὴν σχολίων. **Fàr tésto**: ἔχειν κῦρος, αὐθεντίαν, ὥστε εἶναι εἰς κανόνα καὶ νόμον.

Testóne, ἀρ. μεγάλη κεφαλή· καὶ εἶδος νομίσματος.

Testóre, ἰδὲ **Tessitóre**.

Testuále, κοιν. ἀνήκων εἰς τὸ κείμενον, ἢ κατὰ τὸ κείμενον.

Testúdine, καὶ **Testúggine**, θ. χελώνη· καὶ ἡ καμάρα τῆς οἰκίας· καὶ μηχανή τις πολεμική.

Testúra, θ. ὕφασμα.
Tetrágono, ἀρ. τετράγωνον.
Tétro, ἀρ. σκοτεινός.
Tétta, θ. τίτθη, βυζί. **Téttola**, ὑποκορ.
Tettáre, (tétto) θηλάζω, βυζάνω.
Tétto, ἀρ. στέγη, τὸ σκέπασμα τῶν οἰκοδομῶν. **Tettúccio**, ὑποκορ.
Tettója, θ. στέγη καμωμένη εἰς τόπον ἀνοικτόν.
Ti, μόριον τῆς Tu, ἀντωνυμίας, σοί, σέ.
Tielísmo, ἀρ. πτυαλισμός, εἶδος ἀῤῥωστίας.
Tiepidaménte, χλιαρῶς. Μεταφ. ὀκνῶς, ψυχρῶς.
Tiepidáre, (tiépido) χλιαίνομαι.
Tiepidézza, καὶ **Tiepiditá**, θ. χλιαρότης, καὶ ὄκνησις, δειλία.
Tiépido, καὶ **Tépido**, ἀρ. χλιαρός, καὶ ὀκνός.
Tifóne, ἀρ. τυφών, ἀνεμοστρόφυλλος.
Tíglia, καὶ **Tigliáta**, θηλ. κάστανα βρασμένα.
Tíglio, ἀρ. ἡ φιλυρα, δένδρον.
Tíglio, ἀρ. λέγονται αἱ φλέβες, ἢ τὰ κλώσματα, ἤτοι τὰ πλέον σκληρὰ μέρη τοῦ ξύλου, καὶ ἄλλων ὑλῶν.
Tiglióso, ἀρ. ἰνώδης, σκληρός. ἐναντ. τοῦ, **Frollo**.
Tígna, θηλ. κασίδα.
Tígnere, καὶ **Tíngere**, (tígno, ἢ tíngo, ἐνεστ. tínsi, tingésti, παρακ. tínto, μετ.) βάπτω, βάφω.
Tignóso, ἀρ. κασιδιάρης.
Tignuóla, θ. σής, σκωλήκιον.
Tígre, θ. τίγρις, πάρδαλις, ἀχρειώτατον θηρίον.
Timiáma, ἀρ. θυμίαμα.

Timidaménte, δειλῶς, φοβιτζιάρικα.
Timidézza, ἢ **Timiditá**, θ. φόβος, δειλία.
Tímido, ἀρ. δειλός, φοβιτζιάρης. **Timidétto**, ὑποκορ.
Tímo, ἀρ. θύμος, χόρτον.
Timóne, ἀρ. πηδάλιον, τιμόνι· καὶ ὁ ῥυμὸς τοῦ ἁμαξίου.
Timoniére, καὶ **Timonísta**, ἀρ. ὁ τοῦ πηδαλίου κυβερνήτης.
Timoráto, ἀρσεν. εὐσεβής, θεοσεβής.
Timóre, ἀρ. φόβος. **Timoríccio**, ὑποκορ.
Timorosaménte, περιδεῶς μὲ φόβον.
Timoróso, ἀρ. δειλός.
Timpaníte, καὶ **Timpanítide**, θηλ. εἶδος ὑδρωπισίας, τυμπανίτης.
Tímpano, ἀρ. τύμπανον.
Tína, θ. μικρὸς ληνός.
Tináccio, ἰδὲ **Tíno**.
Tínca, θ. ψύλλω, ὀψάριον, πληθ. **Tínche**.
Tínco, ἀρ. εἶδος βουβῶνος.
Tíngere, ἰδὲ **Tígnere**.
Tíno, ἀρσεν. ληνός, μέγα βουτζί, εἰς ὃ πατοῦνται τὰ σταφύλια, πατητῆρι. **Tinéllo**, ὑποκορ. **Tinéllo**, λέγεται καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν τρώγουσιν οἱ Αὐλικοὶ εἰς τὰς Αὐλὰς τῶν βασιλέων.
Tínta, θηλ. βαφή.
Tintinnánte, κοιν. κωδωνίζων.
Tintinnáre, ἢ **Tintinníre**, (ínno, ísco) κωδωνίζω.
Tintínno, καὶ **Tintinnío**, ἀρ. κωδωνισμός.
Tínto, οὐσιαστ. ἀρ. βαφή. καὶ μετ. παρὰ τοῦ **Tíngere**, βαμμένος.
Tintóre, ἀρ. βαφεύς.
Tintúra, θηλ. βαφή.
Tíra, θηλ. ἔρις, φιλονεικία.
Tiraménto, ἀρ. τράβισμα, ἔτι, ἀναστροφή.
Tiranneggiáre, (éggio) τυραννῶ. **Tiranneggiáto**, μετ.
Tirannescaménte, τυραννικῶς.
Tirannésco, καὶ **Tiránnico**, ἀρ. τυραννικός. schi, καὶ τὸ β. ci. πληθ.
Tirannía, καὶ **Tiránnide**, θ. τυραννία.
Tirannicaménte, τυραννικῶς.
Tirannicída, ἀρ. τυραννοκτόνος.
Tirannizzáre, (ízzo) τυραννῶ.
Tiránno, ἀρ. τύραννος.
Tiránte, κοιν. ὁ τραβῶν.
Tiráre, (tíro) ἕλκω, σύρω, τραβίζω.
Tiráta, θηλ. σύρμα, συρμός. καὶ διάστημα, μῆκος συνεχές.
Tiráto, μετ. συρμένος.
Tiratóre, ἀρσεν. ἑλκυστής, συρτής.
Tirélla, θ. σχοινίον, δι' οὗ σύρονται τὰ ἁμάξια.
Tíro, ἀρ. βολή, ῥίψιμον. **Tíro**, ἢ **Tiráta di pénna**, μία κοντυλιά. **Un sol tíro di pénna**, μονοκοντυλιά.
Tirocínio, ἀρ. πρωτοπειρία. καὶ **Tiróne**, ἀρσεν. νέος, ἀρχάριος, πρωτόπειρος. Λατ.
Tírso, ἀρ. θύρσος, ἡ ῥάβδος τοῦ Διονύσου (di Bácco) ἤτοι τὸ σκῆπτρον του,

σκεπασμένον ἀπὸ κισσὸν κληματόφυλλα.

Tisána, θ. πτισσάνη, πιοτον, οἶνος ἀπὸ κριθάρι. Λατ.

Tisichézza, θηλ. φθίσις. (κτηκιόν.) Λέγεται καὶ Tísico, καὶ Tisicúme, ἀρ.

Tísico, ἀρ. φθισικός· cúccio, cúzzo, ὑποκορ.

Titillaménto, ἀρ. γαργαλισμός. παρὰ τοῦ Titilláre, γαργαλίζειν.

Titimáglio, καὶ Titimálo, ἀρ. τιθύμαλλος, χόρτον δριμύτατον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ κάθε μέρος ὁποῦ ἂν κοπῇ ῥέει γαλα.

Titoláre, (títolo) ἐπιγράφω, ἢ δίδω τὸν τίτλον.

Titoláre, κοιν. ὁ ἔχων τίτλον, ἢ ἀνήκων εἰς τίτλον.

Titoláto, ἀρ. ὁ ἔχων τίτλον, καὶ ὁ προσαγορευόμενος, ὀνομαζόμενος, ἐπιγραφόμενος.

Títolo, ἀρ. τίτλος, ἀξία· ἔτι, δικαίωμα, καὶ πρόφασις.

Titubánte, κοιν. παραφερόμενος, διστάζων, ἀμφίβολος.

Titubáre, (títubo) παραφέρομαι, καὶ ἀπορῶ, διστάζω, ἀμφιβάλλω.

Titubazióne, θ. ἀπορία, ἀμφιβολία.

Tizzóne, καὶ Tízzo, ἀρ. δαλός, δαυλός. céllo, cíno, ὑποκορ.

To', συγκοπ. ἀντὶ Tógli, λάβε, πάρε.

Tócca, θ. εἶδος μεταξωτοῦ, χρυσοῦ, ἢ ἀργυροῦ.

Toccalápis, ἀρ. θήκη πλαυβαζιοῦ.

Toccaménto, ἀρ. ἀφή.

Toccánte, κοιν. ἐγγίζων, ἢ παρακιῶν.

Toccáre, (tócco) ἅπτομαι ψηλαφῶ, πιάνω, ἐγγίζω. Toccáto, ἐγγισμένος.

Toccáta, θ. οὐσιαστ. κροῦσμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κυμβάλου, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὡς προοίμιον ἄλλων κρουσμάτων· ἔτι, ἀφή, ψηλάφισις. Toccatína, ὑποκορ.

Toccatívo, ἀρ. ἐπιτήδειος νὰ ἐγγίζῃ, ἢ ἔχων δύναμιν νὰ ἐγγύζῃ.

Tócco, οὐσιαστ. ἀρ. ἀφή, ἐγγίξιμον· ἔτι, τεμάχιον, κομμάτι. Tócco di campána, κροῦσμα, κτύπημα καμπάνας· ἔτι, στυλος, ξυλάριον, δι' οὗ οἱ παῖδες δείχνουσι τὰ γράμματα. Fáre al tócco: κληροῦμαι, βλέπω εἰς ποῖον πίπτει ὁ κλῆρος, ἢ τύχη, διὰ νὰ λάβῃ, ἢ νὰ κάμῃ τι.

Tócco, ἐπίθ. ἀρσεν. ἀντὶ Toccáto, ἐγγισμένος.

Tóga, θ. τήβεννα, φόρεμα μακρὸν τῶν παλαιῶν Ῥωμάνων. Τὴν σήμερον Tóga λέγεται τὸ μακρὸν φόρεμα, ὁποῦ φοροῦσιν οἱ Διδάσκαλοι εἰς τὰς Ἀκαδημίας, οἱ ὑπηρέται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ οἱ κληρικοί.

Togáto, ἀρ. τηβεννοφόρος.

Tógliere, καὶ Tórre, (tólgo, ἢ túglio, ἐνεστ. tólsi, tolgésti, κτλ'. παρακ. Torrò, μελλων. Tólto, μετοχή.) λαμβάνω, πιάνω, πέρνω, ἀφαιρῶ· ἔτι, ἁρπάζω, ἐλευθερώνω, ἐμποδίζω, ἀποτρέπω, ἐπιχειρίζομαι, στέργω, εὐχαριστοῦμαι. Túlga Iddio, μὴ γένοιτο, νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ Θεός.

Toglimento, ἀρ. ἀφαίρεσις, ἁρπαγή.

Toglitóre, ὅποιος πέρει, ἀφαιρεῖ, ἢ ἁρπάζει τί.

Tollerábile, κοιν. ἀνεκτός ὑποφερτός.

Tollerabilménte, ἀνεκτῶς.

Tolleránte, κοιν. ἀνεχόμενος, ὑπομονητικός.

Tolleránza, θ. ἀνοχή.

Tolleráre, (tóllero) ἀνέχομαι, ὑποφέρω. Tollerato, μετ.

Tolleratóre, ἀρ. ἀνεκτικός, ὑπομονητικός.

Tóllero, ἀρ. εἶδος νομίσματος ἀργυροῦ.

Tólta, θ. ἀφαίρεσις. Buóna, ἢ mála tólta: καλή, ἢ κακὴ ἀγορά. E'sser túlta di alcúno: εἶναι βοηθός ἢ φίλος τινός.

Túlto, μετοχὴ παρὰ τοῦ Túgliere. ἀφαιρεθείς, κτλ'.

Tomájo, ἀρ. τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ὑποδήματης, τοῦ παπουτζίου.

Tomárr, (tómo) ἰδὲ Tomboláre.

Tómba, θηλ. τάφος.

Tomboláre, (tómbolo) κατακρημνίζομαι, πίπτω μὲ κατωφερῆ κεφαλήν.

Tomboláta, θηλ. πτῶσις, πέσιμον μὲ κατωφερῆ κεφαλήν. καὶ Tómbolo, ἀρ. τὸ αὐτό.

Tómo, ἀρ. πτῶσις, πέσιμον μὲ τὴν κεφαλὴν κάτω. ἔτι, τόμος, βιβλίον.

Tónaca, ἰδὲ Tónica.

Tonaménto, ἀρ. βρόντημα.

Tonáre, ἰδὲ Tuonáre.

Tonchiáre, (tónchio) βλάπτομαι ὑπὸ τοῦ τρωγὸς, ἢ κιός. Tonchiáto, μετ.
Tónchio, ἀρ. τρὼξ, κὶς, ἢ θρὶψ, εἶδος σκώληκος.
Tonchióso, ἀρ. ἔχων θρῖπας.
Tondaménto, ἀρ. στρογγύλωσις· ἰδὲ καὶ Tosaménto.
Tondáre, (tóndo) ποιῶ στρόγγυλόν· ἔτι, κουρεύω. Tondáto, μετ.
Tondatúra, θ. στρογγύλωσις, ὑπόκομμα· ἰδὲ καὶ Tosatúra.
Tondeggiáre, (éggio) κλίνω εἰς τὸ στρογγυλὸν σχῆμα. Tondeggiáto, μετ.
Tóndere, (tóndo) κουρεύω. Tondéi, παρακ. Tondúto, μετοχή.
Tondézza, θ. στρογγυλότης.
Tondíno, ἀρσεν. παροψὶς, πινάκιον, πιάτον, ὅπου ἕκαστος ἔχει ἐμπροσθέντου εἰς τὸ τραπέζιον.
Tonditúra, ἰδὲ Tonsúra.
Tóndo, οὐσιαστ. ἀρ. σφαῖρα, κύκλος· καὶ ἐπιθ. στρογγυλός· ἔτι, ἁπλοῦς, ἀπαίδευτος. Sputàr tondo, μεγαλαυχεῖν.
Tondúto, (παρὰ τοῦ Tondere) κουρευμένος.
Tónfano, ἀρ. βόθρος· ἔτι, μέγα τι ποτήριον.
Tónfo, ἀρσεν. πτῶσις, πέσιμον.
Tónica, καὶ Tónaca, θ. χιτών. Tonicélla, ὑποκοχορ.
Tónno, ἀρ. θύννος, ψάρι· καὶ Tonnára, θ. ὁ τόπος, ὅπου γίνεται ὁ θύννος, καὶ κόλπος θαλάσ. ὅπου ἁλιεύονται οἱ θύννοι· καὶ Tonnína, θ. ἡ πλάτη τοῦ θύννου ἀλατισμένη.
Tonsúra, θηλ. κουρά.
Topája, θ. ἡ φωλιὰ τῶν ποντικῶν.
Topázio, ἀρσεν. τοπάζιον, λίθος πολύτιμος.
Topíno, ἀρ. ἔχων τρίχα, ἢ χρῶμα ὅμοιον μὲ τὸ τοῦ ποντικοῦ.
Tópo, ἀρ. μῦς, ποντικός.
Topolíno, ὑποκορ.
Tóppa, θ. κλεῖθρον, κλειδαριά· ἔτι, μπάλωμα ῥούχου.
Tóppo, ἀρ. κορμὸς, στέλεχος, κούτζουρον.
Tórba, καὶ Tórbida, θηλ. οὐσιαστ. ὁ ῥοῦς τῶν ποταμῶν τεθολωμένος ἀπὸ τὰς βροχάς.
Torbidaménte, θολερῶς, θολᾶ.
Torbidáre, (tórbido) θολώνω. Turbidáto, τεθολωμένος.
Torbidézza, θ. τάραξις, θόλωσις.
Torbidíccio, ἀρσεν. ὀλίγον θολός· καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, ὀλίγον τι τεθορυβημένου.
Tórbido, ἀρ. θολερός, θολός.
Tórcere, (tórco, ἐνεστ. tórsi, torcésti, κτλ. παρακ. Tórto, μετ.) κάμπτω, λυγίζω, καὶ στρέφω, γυρίζω.
Tórchio, ἀρ. ἰδὲ Tórcia· ἔτι, ληνός· ἰδὲ καὶ Tórcolo.
Tórcia, θηλ. δᾴς, μεγάλη λαμπάς.
Torcigliáre, (íglio) στρέφω, συστρέφω.
Torciménto, ἀρ. ἰδὲ Tortuosità.
Torcitójo, ἀρ. ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον στρέφεται τὸ μετάξι· ἔτι, ληνός.
Torcitóre, ἀρ. στροφεύς.
Torcitúra, θ. στροφή.
Tórcolo, καὶ Torcoláre, ἀρσεν. ληνὸς, πιεστήριον.
Tórdo, ἀρ. κίχλα, πουλίον.
Toréllo, ἀρ. ταῦρος νέος.
Toríccia, θ. αἲξ νέα.
Tórlo, ἰδὲ Tuórlo.
Tórma, θ. στῖφος, πλῆθος ἀνθρώπων.
Tormentagióne, θ. καὶ Tormentaménto, ἀρσεν. πόνος, βάσανον.
Tormentáre, (torménto) βασανίζω, τιμωρῶ. Tormentáto, βασανισμένος.
Tormentatóre, ἀρ. βασανιστής. Tormentatríce, θ.
Torménto, ἀρ. τιμωρία, βάσανον, λύπη.
Tormentosaménte, βασανιστηκῶς.
Tormentóso, ἀρ. βασανιστηκός.
Tornagústo, ἀρ. διεργετικὸν τῆς ὀρέξεως.
Tornalétto, ἀρ. κωνωπεῖον.
Tornaménto, ἀρ. ἐπάνοδος, ἀνακομιδὴ, γυρισμός.
Tornânte, κοιν. ἐπανερχόμενος, ἡ ἐπανερχομένη.
Tornáre, (tórno) ἐπανέρχομαι, γυρίζω ὀπίσω, στρέφω, ἐπιστρέφω, γίνομαι πάλιν, ἀνάγω, ξαναφέρω.
Tornasóle, ἰδὲ Girasóle.
Tornáta, θ. ἐπάνοδος, ἀνακομιδὴ, γύρισμα.
Tornáto, μετ. γυρισμένος.
Tornéo, ἢ Torniaménto, καὶ Torneaménto, ἰδὲ Gióstra· καὶ Torneáre, (tornéo) ἰδὲ Giostráre.
Torniáre, καὶ Torníre, (tórnio, καὶ ísco) τορνεύω.
Tornièro, ἢ μᾶλλον Torniájo, ἀρσεν. τορνευτής.

Tórnio, ἀρ. τόρνος, τορνευτήριον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον δουλεύονται διάφορα ἐργόχειρα εἰς στρογγυλὸν σχῆμα, τόσον ξύλινα, ὅσον καὶ ἀπὸ κόκκαλον, ἢ μέταλλον.

Tornìto, τετορνευμένος.

Tornitóre, τορνευτής.

Tórno, ἰδὲ Tórnio· ἔτι, γῦρος· ἔτι, ληνός.

Tòrno, ἐπίῤῥ. ταὐτὸν τῷ Intòrno, ὡς τό, in quél tòrno, περί που.

Tòro, ἀρ. ταῦρος. Torèllo, ὑποκρ.

Tòro, ἀρ. Λατ. ἰδὲ Letto. Tóro geniále, παστάς.

Torpédine, Θ. νάρκη· καὶ εἶδος ὀψαρίου.

Torpénte, κοιν. ναρκῶν.

Tópere, (tòrpo) ναρκῶ, μουδιάζω. Λατ. καὶ Ποιητ.

Torpidézza, Θ. ἰδὲ Torpòre.

Torpóre, ἀρ. νάρκη· νάρκωσις, ἔκλυσις μελῶν, μούδιασμα.

Tòrre, ἰδὲ Tògliere.

Tóire, Θηλ. πύργος.

Torreggiánte, κοιν. ἐξέχων, ὑπερέχων δίκην πύργου, πυργωτός.

Torreggiáre, (éggio) ἵσταμαι, ἢ ἐξέχω δίκην πύργου.

Torrénte, ἀρ. χείμαῤῥος.

Tórrido, ἀρ. κατάπυρος, ξηρός, ψημμένος ἀπὸ τὴν περισσὴν Θερμότητα.

Torriére, ἀρ. ὁ τοῦ πύργου κάτοικος.

Torrigiáno, ἀρ. πυργοφύλαξ.

Torrióne, ἀρ. μέγας πύργος.

Torsèllo, ἀρ. σφαιρίδιον, μικρὴ μπάλλα. καὶ Torsèllo ὀνομάζουσιν αἱ γυναῖκες ἓν μικρὸν μαξιλάριον, ἢ κουβάρι, εἰς τὸ ὁποῖον καρφώνουσι τὰ βελόνια. (Οἱ Βενετ. Cussinéllo·) ἔτι, λέγεται ὁ σφὴν, ἡ σφῆνα, μὲ τὴν ὁποίαν τυπώνονται, ἢ χαράττονται τὰ νομίσματα.

Torsiòne, Θ. στρέψις· καὶ κοιλιόπονος.

Túrso, καὶ **Tòrsolo**, ἀρ. τὸ καλάμι τινὸς φυτοῦ ἐνδεδυμένον ἀπὸ φύλλα, ἢ ἄνϑη μόνον εἰς τὴν κορυφὴν, καὶ κοινότερον λέγεται διὰ τὸ καλάμι τῆς κράμβης. Λέγεται οὕτω καὶ ἐκεῖνο, ὁποῦ μένει ἀπὸ τὰ πωρικά, ὡσὰν ἀπὸ τὸ ἀπήδιον, ἢ μῆλον, ἤγουν τὸ ἄχρηστον, ἀφ' οὗ εὔγαλες ὁλόγυρα τὸ φαγώσιμον. (Οἱ Βενετ. Rosegòtto.)

Tórta, Θηλ. πῖτα.

Tortaménte, πλαγίως, στραβᾶ· ἀντίκ. τῷ, Drittaménte.

Torterèllo, ἀρ. μικρὴ πῖτα.

Tortézza, Θ. πλαγιότης, λοξότης.

Tortiglióne, ἀρ. τὸ στραβὸν, τὸ μὴ ἴσιον μέρος τῶν δένδρων, οἷον ἀμπέλων, κτλ'. Λαμβάνεται καὶ ἐπίῤῥ. ἑλικοειδῶς.

Tortiglióso, ἀρ. ἑλικοειδής, σκολιός, στρεβλός, στραβός.

Tórto, οὐσιαστ. ἀρ. ὕβρις, ἀδικία.

Tórto, ἀρ. διάστροφος, στραβός· ἀντικ. τῷ, Dritto· ἔτι, βασανισμένος. Μεταφ. ἄτοπος, ἄδικος, μὴ ὀρϑός. Paróla tórta, ὕβρις. A tórto, ἀδίκως.

Tórtola, καὶ **Tòrtora**, Θ. καὶ **Tòrtore**, ἀρ. τρυγὼν, τὸ τρυγόνι. Tortorélla, ὑποκορ.

Tortóre, ἀρ. βασανιστής. Λατ. ἰδὲ καὶ Carnéfice.

Tortuosaménte, πλαγίως.

Tortuosità, Θ. πλαγιότης, στρεβλότης, σκολιότης.

Tortuóso, ἀρ. ἰδὲ Tortiglióso.

Tortúra, Θ. στρέψις· ἔτι, κακία, ἀδικία· ἔτι, βασανιστήριον, τιμωρία.

Torvità, Θ. στρεβλότης, ὑποδρασία, τὸ βλοσυρὸν, τὸ ἄγριον βλέμμα.

Túrvo, ἀρ. βλοσυρός, ἀγριωπὸς, φοβερὸς τὸ βλέμμα.

Torsiòne, ἰδὲ Storsióne. ἔτι, διασπασμός.

Tosáre, (tóso) κουρεύω. Tosáto, κουρευμένος.

Tosatúra, Θ. καὶ **Tosaménto**, ἀρ. κουρά, καὶ ἡ ἐκ τῆς κουρᾶς ὕλη.

Toscanésimo, ἀρ. τὸ τυῤῥηνόν, ἤτοι τοσκανικὸν λέγειν, ἢ γράφειν.

Toscáno, καὶ **Tósco**, ἀρ. Ποιητ. Τυῤῥηνός, ἢ Τοσκάνος, διότι ἡ Τυῤῥηνία, ὑπὸ τῶν Λατίνων λέγεται Ἐτρουρία, τῆς ὁποίας οἱ ἐντόπιοι ἐκαλοῦντο Ἐτροῦσκοι, καὶ Τοῦσκοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκλήϑη Τουσκία, καὶ κοινῶς Τοσκάνα.

Tósco, ἀρ. ἰδὲ Tóssico· καὶ Tósco, ἀντὶ τοῦ, Attossicáto, φαρμακωμένος.

Tóso, ἢ **Tosáto**, ἀρ. κουρευμένος· παρὰ τοῦ Tosáre.

Tosóne, ἀρ. τὸ σημεῖον, ὅπερ φέρουσιν εἰς τὸν λαιμὸν οἱ Ἱππεῖς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἡ τάξις τῶν

αὐτῶν Ἱππέων λέγεται, O'rdine del Tosóne. ἔτι, il Tosón d'oro: τὸ χρυσοῦν Δέρας· ἔτι, κουρευμένος· ἔτι, νεανίσκος.

Tóssa, ἢ **Tósse**, θ. βήξ, βῆχας. **Tosserélla**, ὑποκορ.

Tossicáre, (tóssico) φαρμακεύω, φαρμακώνω. **Tossicáto**, μετ.

Tóssico, ἀρσεν. φαρμάκι. **Tóssici**, ἢ **Tóssichi**. πληθ.

Tossicóso, ἀρ. φαρμακερός.

Tossiménto, ἀρ. βήχημα.

Tossíre, (tósso) βήχω.

Tostaménte, ταχέως, ὀγλίγωρα, παρευθύς.

Tósto, ἐπιθ. ἀρσεν. ταχύς, ὀγλίγωρος· ἔτι, ἀναίσχυντος, αὐθάδης, ἀδιάντροπος.

Tósto, ἐπίῤῥ. εὐθύς.

Totále, κοιν. ὁλικός, ὅλος.

Totalità, θ. ὁλότης, τὸ ὅλον.

Totalménte, ὅλως, παντελῶς.

Tótano, ἀρ. τευθίς, εἶδος ὀψαρίου.

Tovàglia, θ. τραπεζομάντιλον.

Tovagliolíno, ἀρ. καὶ **Tovagliόla**, ἢ **Tovagliétta**, θ. χειρόμακτρον.

Tózzo, ἀρ. τέμαχος, κομμάτι ψωμίου. Λέγ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, ἴσως δὲ καὶ πράγματος παχέως, κακοκαμωμένου.

Trà, (προθ.) μεταξὺ, ἀνάμεσα. Αἰτιατ. σπανιωτέρως δὲ μετὰ Γενικ.

Trabácca, θ. σκήνωμα, εἶδος πολεμικῆς σκηνῆς.

Traballáre, (trabállo) παραφέρομαι.

Trabalzáre, ἰδὲ Strabalzáre.

Trabíccolo, ἀρ. σκεῦος τι ξύλινον τιθέμενον κοντὰ εἰς τὴν φωτίαν πρὸς θέρμανσιν φορεμάτων, κτλ. καὶ πᾶσα ἀλλόκοτος μηχανὴ, μάλιστα ξυλίνη.

Traboccaménto, ἀρσεν. ξεχείλισμα. Μεταφ. ὄλεθρος, ἀφανισμός.

Traboccánte, κοιν. ξεχειλίζων. Monéta traboccánte: μονέδα πολλὰ σωστὴ εἰς τὸ ζύγι.

Traboccáre, (trabócco) ἐκρέω, ὑπερχειλίζω, πλεονάζω· ἔτι, βάλλω, κατακρημνίζω, κρημνίζομαι.

Trabocchétto, ἢ **Trabocchéllo**, ἀρ. λάκκος, παγίς.

Trabocchévole, κοιν. ὑπέρμετρος, καὶ κρημνώδης, ἐναντίος.

Trabocchevolménte, καὶ **Traboccanteménte**, προπετῶς, μετὰ ὁρμῆς.

Trabócco, ἀρσεν. πτῶμα, ὀλίσθημα, ἐγκρέμνισμα. καὶ λάκκος, κρημνός.

Tracannáre, (tracánno) πίνω ὑπερμέτρως, καὶ ἀχόρταγα. **Tracannáto**, μετ.

Tracannatóre, ἀρσεν. πολυπότης, μέθυσος.

Traccheggiáre, (éggio) ἀναβάλλω τὸν καιρὸν, χρονίζω. χυδαϊκ.

Tráccia, θ. ἴχνος, τὸ σημεῖον τοῦ πατήματος. Andáre in tráccia: ζητεῖν.

Tracciaménto, ἀρ. ἴχνευσις. Μεταφ. μηχάνημα.

Tracciáre, (tráccio) ἰχνεύω, ἐρευνῶ. Μεταφ. μηχανεύομαι.

Trachéa, θ. τραχεῖα ἀρτηρία.

Tracólla, θ. ζωστὴρ, τὸ ζωνάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ζώνεται τὸ σπαθὶ, ἢ ἄλλο τι παρόμοιον.

Tracollaménto, ἰδὲ **Tracóllo**.

Tracolláre, (tracóllo) κλίνω πρὸς τὰ κάτω μὲ τὴν κεφαλὴν διὰ τὸν ὕπνον, ἢ δι' ἄλλο τι συμβεβηκὸς, καὶ κινδυνεύω νὰ πέσω, καὶ ἁπλῶς πίπτω· ἔτι, παραφέρομαι. **Tracolláto**, μετ.

Tracóllo, ἀρσεν. πέσιμον, ἐγκρέμνισμα.

Tracotánza, θ. ἀλαζονεία, αὐθάδεια.

Tradiménto, ἀρ. προδοσία.

Tradíre, (ísco) προδίδωμι, προδίδω, ἐπιβουλεύομαι.

Tradíto, μετ. προδοθεὶς, προδομένος, ἐπιβουλευμένος.

Traditóre, ἀρ. προδότης, ἐπίβουλος. **Traditrice**, θ.

Traditorésco, ἀρ. προδοτικός.

Tradizióne, θ. δίδαγμα, παράδοσις, πατροπαράδοσις.

Tradótto, (μετ. παρὰ τοῦ **Tradúrre**)· μεταγλωττισμένος, κτλ.

Tradúrre, (tradúco, ἐνεστ. **Tradússi**, **traducésti**, κτλ. παρακείμ.) μετάγω, μετακομίζω, μεταφέρω· ἔτι, μεταγλωττίζω.

Traduttóre, ἀρσεν. μεταγλωττιστής.

Traduzióne, θηλ. μεταγλώττισις.

Traénte, κοιν. ἐφέλκων, ἐφέλκουσα.

Tráere, ἰδὲ Trárre.

Trafelaménto, ἀρ. ἔλλειψις δυνάμεων.

Trafeláre, (trafélo) κυρίως ἀποκάμνω, χαυνοῦμαι, ἀποστένω, σχεδὸν λιγοθυμῶ, ἀπὸ τὸν περισσὸν κόπον, ἢ ἀπὸ τὴν ζέστην. Trafeláto, μετ.

Trafficánte, κοιν. ἐμπορευόμενος, πραγματευόμενος, μένη.

Trafficáre, (tráffico) ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι, κάμνω πραγματείαν, μετέρχομαί τι, φροντίζω.

Trafficatóre, ἀρ. πραγματευτής, ἔμπορος.

Tráffico, ἀρ. πραγμάτευμα, ἐμπόριον.

Trafíggere, (trafíggo, ἐνεστ. Trafíssi, trafiggésti, κτλ. παρακ. Trafítto, μετ.) διαπείρω, λαβώνω, τρυπῶ· ἔτι, πλήττω, δάκνω λόγοις.

Trafiggiménto, ἀρσεν. καὶ Trafiggitúra, Trafittúra, Trafítta, θ. τραῦμα, πληγή.

Trafíla, θηλ. ἐργαλεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον διαπείρονται τὰ μέταλλα διὰ νὰ γίνουν ὥσπερ κλῶσμα, καὶ νὰ λεπτυνθῶσι περισσότερον, συρτάριον.

Trafittívo, ἀρ. τραυματικός, κεντητικός.

Traforáre, (trafóro) τρυπῶ, διαπερνῶ. Traforáto, τρυπημένος.

Trafóro, ἀρσεν. τρύπημα. Τροπ. τρύπα, κρυφὸς τόπος.

Trafugáre, (trafúgo) ἐκφέρω κρυφίως, κλέπτω· ἔτι, φεύγω κρυφίως.

Trafullería, θ. κλεψία.

Trafuréllo, ἀρ. μικρὸς κλέπτης.

Trafúsola, θ. καὶ Trafúsolo, ἀρ. μικρὸν κουβάρι μετάξης.

Tragédia, θ. τραγῳδία.

Tragédo, ἀρ. τραγῳδός.

Tragettáre, ἢ Tragittáre (tragétto, ἢ gítto) μεταβαίνω, περνῶ· ἔτι, ῥιπτάζω, ῥίπτω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀτάκτως.

Tragétto, καὶ Tragítto, ἀρ. πορθμός, πέραμα.

Traggitóre, ἀρσεν. ὁ ῥίπτων.

Traghettáre, (traghétto) μεταβαίνω, καὶ ὁδηγῶ, φέρω ἀπὸ ἕνα τόπον εἰς ἄλλον.

Tragicaménte, τραγικῶς.

Trágico, ἀρ. τραγικός· ἔτι, τραγῳδός. πληθυντ. Trágici.

Tragicomédia, θ. τραγικωμῳδία, ἤτοι τραγικὴ κωμῳδία.

Tragittáre, ἰδὲ Tragettáre· καὶ Tragítto, ἰδὲ Tragétto.

Tragránde, κοιν. μεγαλώτατος.

Traguárdo, ἀρ. διόπτρα, ὄργανον γεωμετρικόν, στάθμη· καὶ Traguardáre, (traguárdo) θεωρῶ, βλέπω τί διὰ τῆς διόπτρας, σταθμίζω.

Trainménto, ἀρ. ἑλκυσμός, τράβισμα.

Trainàre, (tráino) σύρω τὸ ἕλκηθρον. (ἰδὲ Tréggia) σύρω κατὰ γῆς.

Traíno, καὶ Tráino, ἰδὲ Tréggia. ἔτι, βάρος, τὸ φόρτωμα, ὁποῦ τραβοῦν τὰ βόδια ἐπάνω εἰς τὸ ἕλκηθρον, súlla tréggia.

Traitóre, ἀρ. ἀκοντιστής, ὅποιος τραβᾷ.

Tralasciaménto, ἀρ. παράλειψις, ἄφισμα.

Tralasciáre, (traláscio) ἀφίνω. Tralasciáto, ἀφιμένος.

Trálcio, καὶ Trálce, ἀρ. κλῆμα, κλάδος ἀμπέλου, καὶ ἄλλων δένδρων καὶ φυτῶν. Τροπ. τὸ κρεμάμενον ἔντερον τοῦ ὀμφαλοῦ εἰς τὰ βρέφη.

Tralignaménto, ἀρσεν. ἐκτροπὴ ἐκ τοῦ γένους.

Tralignáre, (tralígno) καταπίπτω ἀπὸ τοῦ γένους, νοθεύομαι. Tralignáto, μετ. διεφθαρμένος, ὁ καταπεπτωκὼς ἀπὸ τοῦ γένους.

Tralucénte, κοιν. διαφανής, λαμπρός.

Tralúcere, (tralúco) στίλβω, λάμπω.

Tralunáre, ῥῆμ. ἰδὲ Stralunáre. Tralunáto, μετ. ἔτι, ἀναίσθητος, ἐκπεπληγμένος.

Tráma, θ. κρόκη, φάδι. Μεταφ. μηχάνημα, ἐπιβουλή.

Tramandáre, (tramándo) διαπέμπω.

Tramáre, (trámo) γεμίζω τὸ πανίον μὲ τὴν κρόκην, διάζω, φαδιάζω. Μεταφ. πλέκω ἐνέδρας (insídie) ἐπιβουλεύομαι, μηχανεύομαι.

Tramazzáre, ἰδὲ Stramazzáre.

Tramázzo, ἀρ. θόρυβος.

Trambasciaménto, ἀρ. ἀδημονία.

Trambasciáre, (ásciо) ἀδημονῶ.

Trambustáre, (bústo)

βαίνω ἄνω κάτω, συγχύζω, ταράττω.

Trambústo, καὶ stío, ἀρ. **Trambústa**, θ. ταραχὴ, σύγχυσις.

Tramenáre, (méno) καθάπτομαι, μεταχειρίζομαι.

Tramendúe, κοιν. ἀμφότεροι.

Tramescoláre, (tramésoolo) ἐγκαταμίγνυμι, ἀνακατεύω.

Traméssa, θ. παρεμβολὴ παρένθεσις· ἔτι, παρέκβασις.

Tramésso, ἀρ. τὸ παρεντιθέμενον εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τῶν ἄλλων φαγητῶν.

Tramestáre, (tramésto) συγχύζω ἀνακατόνοντας, ἐκστρέφω.

Tramestío, ἀρ. ἀνακάτωσις.

Traméttere, ἰδὲ Interpórre· ἔτι, εἰσάγω· πέμπω, στέλλω· ἔτι, μεσιτεύω.

Tramezzáre, ἰδὲ Interpórre.

Tramézzo, ἀρ. καὶ **Tramézza**, θ. τὸ παρεντιθέμενον μεταξὺ εἰς τὸ ἓν πρᾶγμα, καὶ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ τὰ χωρίζῃ, καὶ διακρίνῃ.

Tramischiáre, (tramíschio) μίγνυμι, ἀνακατώνω. **Tramischiáto**, μετ.

Trámite, ἀρ. τρίβος. Λατ. ἰδὲ Sentiéro.

Tramóggia, θ. χώνη, τὸ κοφίνι τοῦ μύλου.

Tramontaménto, καὶ **Tramónto**, ἀρ. δυσμὴ, δύσις, βασίλευσις τοῦ Ἡλίου.

Tramontána, θ. βορέας.

Tramontáre, καταδύω. Il Sóle tramónta, ὁ Ἥλιος δύει, βασιλεύει. **Tramontáto**, καὶ **Tramónto**, μετ.

Tramortiménto, ἀρ. λειποθυμία.

Tramortíre, (ísco) λειποθυμῶ, λιγοθυμῶ. **Tramortíto**, μετ. λειποθυμήσας, λιγοθυμημένος.

Trámpoli, ἀρ. πληθ. σκωλοβαθραι, βαθρα, ξυλα μακρὰ ὑψηλὰ, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἓν μέρος ὅπου βάλλει τις τοὺς πόδας καὶ περιπατεῖ.

Tramutagióne, **Tramutazióne**, **Tramutánza**, θ. καὶ **Tramutaménto**, ἀρ. μεταβολή.

Tramutáre, (tramúto) μεταλλάττω, ἀλλάζω ἀπὸ τόπον εἰς τόπον. **Tramutáto**, μετ.

Tranelláre, (éllo) ἀπατῶ μετὰ δόλου.

Tranellería, θ. καὶ **Tranéllo**, ἀρσεν. δόλος, πανουργία, τέχνη, ἀπάτη.

Tranétto, ἀρ. καθαρώτατος, παστρικώτατος.

Tranghiottíre, (ísco) καταπίνω. **Tranghiottíto**, μετ.

Trangosciáre, (trangóscio) ἀδημονῶ. **Trangosciáto**, μετ.

Trangugiaménto, ἀρ. κατάποσις.

Trangugiáre, (trangúgio) λιχνεύω, καταπίνω μὲ ταχύτητα μεγάλην, καὶ ἐπιθυμίαν, λαιμαργίαν.

Trangugiatóre, ἀρ. πολυφάγος, ἀδδηφάγος.

Tranquillaménte, γαληνῶς, ἡσύχως.

Tranquilláre, (íllo) γαληνώνω, ἡσυχάζω.

Tranquillità, θηλ. γαλήνη, ἡσυχία, ἀνάπαυσις.

Tranquíllo, ἀρ. γαληνὸς, ἀθόρυβος, εὔθυμος, ἥμερος.

Transfúso, μετ. παρὰ τοῦ **Transfóndere**.

Transazióne, θ. μετάβασις, σχῆμα ῥητορικόν· ἔτι, συναλλαγὴ, συνθήκη, συμβιβασμός.

Transferíre, ἰδὲ Trasferíre.

Transfiguraménto, ἀρσεν. καὶ **Transfigurazióne**, μεταμόρφωσις.

Transfóndere, (fóndo) ἰδὲ Trasfóndere, Ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά, ἄνευ τοῦ n.

Transitívo, ἀρ. μεταβατικός, παρὰ τοῦ Λατ. Transíre, μεταβαίνειν.

Tránsito, ἀρσεν. διάβασις· ἔτι, θάνατος.

Transitoriaménte, διαβατικῶς, παρέργως.

Transitório, ἀρ. πρόσκαιρος, προσωρινὸς, περαστικός.

Transricchíre, ἰδὲ Trasricchíre.

Trapanáre, (trapáno) τρυπῶ μὲ τὸ τρύπανον.

Trápano, ἀρσεν. τρύπανον.

Trapassábile, κοιν. εὐκατάπτωτος, πρόσκαιρος. ἐναντίον τοῦ Durévole.

Trapassaménto, ἀρσεν. μετάβασις· ἔτι, θάνατος. ἔτι, παράβασις.

Trapassáre, (trapásso) μεταβαίνω, προχωρῶ, περνῶ· ἔτι, ἀποθνήσκω· ἔτι, τελειώνω, παύω· ἔτι, ὑπερβαίνω, καὶ παραβαίνω.

Trapassáto, μετ. περασμένος· ἔτι, ἀπεθαμένος.

Trapásso, ἀρ. διάβασις, καὶ ὁ τόπος, ὅθεν διαβαίνει τίς· ἔτι, μετάβασις, σχῆμα ῥητορικόν.

Trapeláre, (**trapélo**) κυρίως λέγεται διὰ τὰ ὑγρὰ ὅταν χύνωνται, διασταλάζωνται κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὸ ἀγγεῖον, ἐκβαίνοντα ἀπὸ λεπτοτάτην σχίζαν. Μεταφ. ἐκβαίνω, ἢ περνῶ κρυφίως, καὶ ἀνεπαισθήτως.

Trapiantáre, (**trapiánto**) μεταφυτεύω.

Trapiantáto, μετ. μεταφυτευμένος.

Trapórre, ἰδὲ **Traspónere**.

Traportáre, ἰδὲ **Trasportáre**, κτλ.

Tráppola, Θ. παγὶς, παγίδα.

Trappoláre, (**tráppolo**) παγιδεύω, πιάνω μὲ τὴν παγίδα.

Trappolatóre, καὶ **Trappoliére**, ἀρσεν. ἀπατεών.

Trappolería, Θ. ἀπάτη.

Trappórre, ἰδὲ **Frappórre**.

Trapréndere, ἰδὲ **Préndere**.

Trapuntáre, ἰδὲ **Ricamáre**. **Trapuntáto**, μετ.

Trapúnto, οὐσιαστ. εἶδος κεντήματος· καὶ ἐπίθ. ἰσχνὸς, λεπτὸς· ἔτι, κεντημένος, κεντητός.

Traripáre, (**traripo**) κρημνίζομαι· ἔτι, μεταβαίνω ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην.

Trárre, (**trággo**, ἐνεστ. **trássi**, παρακείμ. **Trátto**, μετοχή) ἕλκω, σύρω, τραβῶ.

Trasaltáre, (**trasálto**) ἐκπηδῶ, παραπηδῶ.

Trasamáre, (**trasámo**) ὑπεραγαπῶ.

Trasandaménto, ἀρ. παραδρομὴ, σφάλμα, ἀμέλεια.

Trasandáre, (**trasándo**) μεταβαίνω, περνῶ. Μεταφ. ὑπερβαίνω τὸ μέτρον, ἐκβαίνω ἀπὸ τοὺς ὅρους· ἔτι, ἀμελῶ, παρατρέχω.

Trasandáto, μετ.

Trascégliere, καὶ **Trascérre**, ἰδὲ **Scégliere**.

Trascegliménto, ἀρ. καὶ **Trascélta**, Θ. ἐκλογή.

Trascélto, ἀρ. ἐκλεκτὸς, ἐκλελεγμένος.

Trascéndere, (**trascéndo**) ὑπερβαίνω.

Trascendénte, κοιν. ὑπερβαίνων, ὑπερβαίνουσα.

Trascorporazióne, Θ. μετενσωμάτωσις.

Trascorrénte, κοιν. ῥευστικὸς, καὶ ὀλιγοχρόνιος, πρόσκαιρος, διαβατικός.

Trascorrenteménte, προσκαίρως, ῥευστικῶς.

Trascórrere, (**trascórro**) ὑπερτρέχω, παρατρέχω, ξετρέχω.

Trascorrévole, κοιν. πρόσκαιρος, ὑπερτρέχων.

Trascorrevolménte, καὶ **Trascorsivaménte**, παρέργως, ἐν παρόδῳ.

Trascorriménto, ἀρ. παραδρομή.

Trascorritóre, παραβάτης.

Trascorritríce, Θ. παραβαίνουσα.

Trascórso, οὐσιαστ. ἀρσεν. σφάλμα, παραδρομή.

Trascrívere, (**trascrívo**) ἀντιγράφω, μεταγράφω.

Trascrítto, μετ. ἀντιγεγραμμένος.

Trascurággine, καὶ **Trascuránza**, Θ. ἀμέλεια.

Trascuránte, κοιν. ἀμελής.

Trascuráre, (**trascúro**) ἀμελῶ.

Trascurataménte, ἀμελῶς.

Trascuratézza, καὶ **Trascuratággine**, Θ. ἀμέλεια.

Trascuráto, ἀρ. ἀμελής.

Trasecoláre, (**trasécolo**) ὑπερθαυμάζω, ἐκπλήττομαι. **Trasecoláto**, μετ.

Trasferíre, καὶ **Transferíre**, (**ísco**) μεταφέρω. **Mi trasferísco**, μεταφέρομαι.

Trasfiguráre, (**trasfigúro**) μετασχηματίζω.

Trasfiguráto, μετ. μετασχηματισμένος.

Trasfigurazióne, Θ. μεταμόρφωσις.

Trasfóndere, (**trasfóndo**, ἐνεσ. **Trasfúsi**, **trasfondésti**, κτλ. παρακ. **Trasfúso**, μετ.) μεταχύνω, χύνω ἀπὸ ἓν ἀγγεῖον εἰς ἄλλο.

Trasfondíbile, κοιν. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ μεταχυθῇ.

Trasformáre, (**fórmo**) μεταμορφώνω, μετασχηματίζω. **Trasformáto**, μετ.

Trasformaménto, ἀρ. καὶ **Trasformazióne**, Θηλ. μεταμόρφωσις.

Trasfugáre, (**trasfúgo**) ἁρπάζω κρυφίως.

Trasgrediménto, ἀρ. παράβασις.

Trasgredíre, (**ísco**) παραβαίνω. **Trasgredito**, μετ.

Trasgreditóre, ἀρ. παραβάτης.

Trasgressióne, Θ. παράβασις.

Trasgressóre, ἀρ. παραβάτης.

Traslataménto, ἀρ. μετακόμισις, καὶ μετάφρασις.

Traslatáre, (**trasláto**) με-

ταχομίζω, φέρω ἀπὸ τόπον εἰς τόπον· ἔτι, μεταγλωττίζω, μεταφράζω. Traslatáto, μετ.

Traslatatóre, καὶ Traslatóre, ἀρ. μεταγλωττιστής.

Traslatazióne, μεταγλώττισις.

Traslativaménte, μεταφορικῶς.

Trasláto, οὐσιαστ. ἀρ. μεταφορά· καὶ ἐπίθ. μετακομισθείς.

Traslazióne, Θ. μεταγωγή· καὶ μεταγλώττισις.

Trasmaríno, ἰδὲ Oltramarino.

Trasméttere, (trasmétto) ἰδὲ Trasfóndere· ἔτι, πέμπω, στέλλω. Trasmísi, παρατ. Trasmésso, μετοχή.

Trasmettitóre, ἀρ. ὁ διαπέμπων.

Trasmigráre, (trasmígro) μετοικῶ, ἀλλάζω τόπον. Λατ.

Trasmigrazióne, Θ. μετοικεσία.

Trasmutábile, κοιν. μεταβλητικός.

Trasmutáre, (trasmúto) μεταμορφώνω· ἰδὲ Tramutáre, κτλ.

Trasognaménto, ἀρ. παράνοια, ἀφροσύνη.

Trasognáre, (sógno) παραφρονῶ, πλανῶμαι μὲ τὸν νοῦν. Trasognáto, ὁ παραφρονῶν, ἀναίσθητος, οἱονεὶ ἐνυπνιαζόμενος.

Trasordináre, (trasórdino) ὑπερβαίνω τὸ μέτρον, ἐκβαίνω ἀπὸ τὴν πρέπουσαν τάξιν.

Trasordinário, ἀρσεν. ἰδὲ Straordinário, κτλ.

Trasparénte, κοιν. διαφανής.

Trasparénza, Θ. διαφάνεια.

Trasparére, ἢ Trasparíre, (traspájo, ἢ ísco) διαφαίνω, καὶ διαφαίνομαι, εἶμαι διαφανής, λάμπω, ὡς τὸ γυαλί.

Traspiantaménto, ἀρ. μεταφύτευσις.

Traspiantáre, ἰδὲ Trapiantáre.

Traspiráre, (traspíro) διαπνέω, ἐξατμίζω. Μεταφ. λέγεται διὰ ἓν πρᾶγμα κρύφιον, τὸ ὁποῖον ἀρχηνᾷ νὰ φανερώνεται.

Traspirazióne, Θ. διαπνοή, ἡ ἄδηλος διαπνοὴ τοῦ σώματος.

Traspónere, καὶ Traspórre, (traspóngo, ἐνεστ. traspósi, παρατ. Traspósto, μετ.) ἰδὲ Trapiantáre, Trasportáre, Tramutáre.

Trasponiménto, ἀρ. μετάθεσις.

Trasportábile, κοιν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ μεταφερθῇ, νὰ μετατοπισθῇ, εὐκολοκόμιστος.

Traspórre, ἰδὲ Traspónere.

Trasportaménto, ἀρ. καὶ Trasportazióne, Θ. διακομιδή, μετάφερσις, μετατόπισις.

Trasportáre, (traspórto) μεταφέρω, μετακομίζω, μετατοπίζω· ἔτι, μεταφράζω. Trasportáto, μετ.

Traspórto, ἀρ. ἰδὲ Trasportaménto· ἔτι, ὁρμή, ταραχή, κίνησις πάθους.

Trasposizióne, Θ. καὶ Trasponiménto, ἀρ. μετάθεσις.

Traspósto, μετ. παρὰ τοῦ Traspórre.

Trasricchíre, (ísco) ὑπερπλουτίζω.

Trassináre, (íno) ψηλαφῶ, μεταχειρίζομαι. Μεταφ. ὑβρίζω, κακῶς μεταχειρίζομαι. Trassináto, μετ.

Trastraváto, ἀρ. ἐπίθ. ἵππου, ὅταν τὸ λευκὸν εἶναι εἰς τὸν δεξιὸν ἐμπρόσθιον πόδα, καὶ εἰς τὸν ὀπισινὸν ἀριστερόν.

Trastulláre, (trastúllo) τέρπω, χαροποιῶ τινὰ μὲ πράγματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μάταια, καὶ καιδαρεύθη· ἔτι, Trastullársi, οὐδετεροπαθ. mi trastúllo, τέρπομαι. εὐφραίνομαι, ξεφαντώνω· ἔτι, συνουσιάζομαι.

Trastúllo, ἀρσεν. ἡδονή.

Trasvasáre, ἰδὲ Travasáre.

Trasudáre, (trasúdo) ἱδρώνω καταπολλά.

Trasversále, κοιν. πλάγιος.

Trasversalménte, πλαγίως.

Trasvérso, ἀρσεν. πλάγιος. Μεταφ. κακός, διεστραμμένος.

Trasviáre, ἰδὲ Traviáre.

Trasumanáre, καὶ Transumanáre, (umáno) μεταλλάττω τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, ἢ ἐκβαίνω ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ἀναβαίνω εἰς βαθμὸν ὑψηλότερον, γίνομαι θεῖος. Trasumanáto, μετ.

Trasvoláre, (trasvólo) πετῶ ταχύτατα. Trasvoláto, μετ.

Trasvólgere, ἰδὲ Stravólgere, ἢ Rivólgere.

Trasustanziársi, μετουσιώνομαι, μεταβάλλω τὴν

οὐσίαν. Λέξις ἰδία τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἁγίας Λειτουργίας. Trasustanziáto, μετ.

Trátta, Θ. (ῥηματ. παρὰ τοῦ, Trárre) σύρσις, ξέσπασις· ἔτι, διάστημα· ἔτι, βολή· ἔτι, ἔκβαλσις, καὶ ἐξαγωγὴ πραγματειῶν· ἔτι, κλήρωσις, ἔκβαλσις τῶν κλήρων· ὅθεν, A tratta, ἢ per trátta, κληρωτὶ, κατὰ κλῆρον· ἔτι, συνδρομή, πλῆθος, συνοδία· ἔτι, εἶδος τιμωρίας· ἔτι, λέξις τῶν πραγματευτῶν, τὸ ἐξέλκειν-τραβᾶν ἀργύρια ἐκ τῶν ἰδίων, ἢ ἐκ τῶν τοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Trattábile, κοιν. ψηλαφητὸς, μαλακός. Μεταφ. πρᾶος, εὐπρόσιτος, καλός.

Trattabilità, Θ. πρᾳότης, ἡμερότης.

Trattabilménte, ψηλαφητῶς.

Trattaménto, ἀρ. λόγος, πραγματεία· ἔτι, μηχάνημα, ἔτι, ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον φέρομαι πρός τινα, ἢ ἐπισκέπτομαι, μεταχειρίζομαι τινά.

Trattánte, κοιν. ὁ μεταχειριζόμενος, ἡ μεταχειριζομένη.

Trattáre, (trátto) μεταχειρίζομαι· ἔτι, διαλαμβάνω, πραγματεύομαι περί τινος· ἔτι, ἐπιμελοῦμαι, πραγματεύομαι διὰ νὰ φέρω εἰς τέλος ὑπόθεσιν τινά· ἔτι, ἅπτομαι, ψηλαφῶ· ἔτι, Trattáre alcúno béne, o mále: περιποιοῦμαι, καλοδέχομαι, ἢ κακοδέχομαι τινά.

Trattáto, μετ. παρὰ τοῦ Trattáre.

Trattáto, ἀρ. λόγος, πραγματεία· ἔτι, τέχνη, μηχάνημα. Trattatéllo, ὑποκορ. ποιημάτιον.

Trattatóre, ἀρ. μεσίτης· ἔτι, μηχανητής· ἔτι, ἑρμηνεύς, ἐξηγητής.

Trattazióne, Θ. ἰδὲ Trattaménto.

Tratteggiáre, (éggio) ἄγω, τραβῶ, ποιῶ γραμμὰς καὶ τοιαῦτά τινα εἰς φύλλον, ἤτοι χαρτίον· ἔτι, ἀστειολογῶ.

Trattenére, (tratténgo, ἐνεστ. tratténni, παρακ. Trattenúto, μετ.) ἀνέχω, κατέχω τινά, βραδύνω. Mi tratténgo, ποιῶ διατριβήν.

Tratteniménto, ἀρ. διατριβή.

Trattévole, ἰδὲ Trattábile.

Trátto, ἀρ. ἰδὲ Tiráta.

Trátto di córda, εἶδος τιμωρίας· ἔτι, διάστημα· ἔτι, τρόπος, ἦθος· ὅθεν, Persóna di bél trátto, εὐγενικὸς ἄνθρωπος· ἔτι, πανουργία· ἔτι, σκῶμμα, (ῥέγγι)· ἔτι, βολή, συρμὸς, σημεῖον· ἔτι, καιρὸς, φορά. Innánzi trátto, ἔμπροσθεν, πρῶτα. Di prímo trátto, εὐθύς. In un trátto, εἰς μίαν στιγμήν. Trátto trátto, συχνάκις, ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμήν. Dáre, ἢ Avére, ἢ Tiráre i trátti, ὀλιγοθανεῖν, πνέειν τὰ λοίσθια.

Trátto, (παρὰ τοῦ Trárre) τραβισμένος.

Travagliaménto, ἀρ. ἀνία, λύπη.

Travagliánte, κοιν. καρτερός, ὁ ἐργαζόμενος, κοπιάζων.

Travagliáre, (travaglio) λυπῶ, βασανίζω· ἔτι, δουλεύω, ἐργάζομαι· ἔτι, φροντίζω, κάμνω κόπον· ἔτι, mi travaglio, ἐμπλέκομαι, ἀνακατεύομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν.

Travagliataménte, ἐπιπόνως, σκληρῶς.

Travagliáto, ἀρ. πολυμέριμνος, λυπημένος, βασανισμένος.

Travagliatóre, ἀρ. λυπηρός, λυπητικός· ἔτι, ἀγύρτης, γελωτοποιός, παιγνιδιώτης.

Travaglio, ἀρ. ἀνία, λύπη, φροντίς, κόπος.

Travaglióso, ἀρσεν. λυπητικὸς, κοπιαστικός.

Travalicaménto, ἀρ. διάβασις. Μεταφ. παράβασις.

Travalicáre, (travalico) μεταβαίνω, περνῶ· ἔτι, παραβαίνω. Travalicáto, μετ.

Travasaménto, ἀρ. μεταγγισμός.

Travasáre, (travaso) μεταγγίζω, μεταχύνω ἀπὸ ἐν ἀγγεῖον εἰς ἄλλο. Travasáto, μετ.

Traváta, Θ. ὀχύρωμα μὲ δοκούς.

Traváto, ἀρ. ἐπιθ. ἵππου, ὅταν τὸ ἄσπρον χρῶμα εἶναι εἰς τὸν ἔμπροσθενὸν πόδα, καὶ εἰς τὸν ὀπισθινὸν ἀπὸ τὸ αὐτὸ μέρος.

Traudíre, παρακούω, δὲν ἀκούω ὀρθῶς. Traódo, ἐνεστ. traudíi, κτλ. πα-

ρακοίμ. **Traudíto**, μετοχή.

Tráve, *ἀρ.* καὶ Θ. δοκός.

Travedére, (**travéggo**) παραβλέπω, δὲν βλέπω καλῶς, ἀπατῶμαι ἐν τῷ βλέπειν. **Travedúto**, μετ. **Avér le travéggole**, ταυτοσήμαντον.

Travedíménto, *ἀρ.* παράβλεψις· ἰδὲ **Abbáglio**.

Travérsa, Θ. διαδοκίς, δοκός, ἢ ξύλον, τὸ ὁποῖον βάνεται πλαγίως, πρὸς ἐμπόδιον, ἢ ὑποστήριγμα· ἔτι, λοξότης, πλαγιότης· ἔτι, ἡ πλαγία τρίβος, ἤτοι στράτα· ἔτι, πληγή, ῥάπισμα. **Alla travérsa**, πλαγίως.

Traversále, ἰδὲ **Trasversále**, κτλ.

Traversaménto, *ἀρ.* ἡ πλαγία διόδευσις, πέρασις· ἔτι, χωρισμὸς τῶν φραγμάτων, κτλ.

Traversáre, (**travérso**) διοδεύω, περνῶ πλαγίως, ἢ καὶ ἀναμέσον· **Traversáto**, μετ.

Traversía, Θ. δυστυχία· ἔτι, ὁρμή, ἐναντιότης ἀνέμου, ἐμποδίζουσα τὸν δρόμον τοῦ πλοίου.

Travérso, *ἀρ.* οὐσιαστ. ἰδὲ **Traversaménto**· ἔτι, πληγή, ῥάπισμα· καὶ ἐπίθ. πλάγιος, ἐναντίος. **A travérso**, ἢ **A traversóne**, πλαγίως.

Travestíre, (**travésto**) ἐνδύνω τινὰ μὲ ξένα φορέματα, διὰ νὰ μὴ τὸν γνωρίσουν. **Mi travésto**, ὑποκρίνομαι σχῆμα, ἢ φόρεμα, ἤγουν ἐνδύομαι ξένον φόρεμα διὰ νὰ μὴ γνωρισθῶ. **Travestíto**, μετ.

Traviaménto, *ἀρσεν.* ἀποπλάνησις.

Traviáre, (**travío**) παραστρατίζω. **Mi travío**, ἀποπλανῶμαι, παραστρατίζομαι.

Traviáto, μετ. παραστρατισμένος.

Traviatóre, *ἀρσεν.* ὁ ἀποπλανώμενος, ἢ ὁ ἀποπλανῶν τοὺς ἄλλους.

Travisáre, (**travíso**) ἰδὲ **Travestíre**· ἔτι, ἀπατῶ· ὅθεν, **Travisaménto**, *ἀρ.* ἐπίθεσις προσωπίδος· καὶ **Travíso**, *ἀρ.* προσωπεῖον.

Travólgere, καὶ **Travólvere** (**travólgo**, ἐνεστ. **travólsi***, παρακ. **Travólto**, μετ.) καταστρέφω, ἀναποδογυρίζω, στρέφω ἄνω κάτω· καὶ **Travoltáre**, τὸ αὐτό· ἰδὲ καὶ **Stravólgere**.

Travólto, (παρὰ τοῦ **Travólgere**) κατεστραμμένος.

Trè, κοιν. τρεῖς.

Trebbiáre, (**trébbio**) ἀλοῶ, ἤγουν τύπτω, ἀλωνίζω, τρίβω τὰ ἀστάχυα εἰς τὸ ἀλῶνι· καὶ **Trébbia**, Θ. λέγεται τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἀλωνίζονται. **Trebbiáto**, μετ.

Trebbiatúra, Θηλ. ἀλόασις.

Trébbio, *ἀρ.* τρίοδος, τὸ τρίστρατον· ἔτι, ἡδονή, διατριβή, ξεφάντωσις.

Trécca, Θ. γυνή, ἥτις πωλεῖ φαγώσιμα, ὡσὰν χόρτα, ὀπωρικά, ὄσπρια, καὶ τοιαῦτά τινα. Λέγεται καὶ **Rivendúgliola**.

Treccáre, (**trécco**) προπωλῶ, κάμνω τὴν τέχνην τοῦ προπώλου, (**del Treccóne**)· ἰδὲ τοῦτο. Μεταφ. ἀπατῶ.

Treccheria, Θ. ἡ τέχνη τοῦ προπώλου. Μεταφ. ἀπάτη· ἔτι, στάσις, συνομοσία.

Trecchiéro, *ἀρ.* ἀνήκων εἰς προπώλην· Μεταφ. δολερός.

Tréccia, Θηλ. πλόκαμος, πλεξοῦδα.

Trecciéra, Θ. κόσμιόν τι διὰ τοὺς πλοκάμους τῶν γυναικῶν.

Tréccola, Θ. ἰδὲ **Trécca**.

Treccóne, *ἀρ.* προπώλης· τὸ Θ. **Trécca**.

Trecentésimo, *ἀρ.* τριακοσιοστός.

Trecénto, κοιν. τριακόσιοι.

Tredicésimo, *ἀρ.* τρισκαιδέκατος.

Trédici, κοιν. δεκατρεῖς.

Tréfolo, *ἀρ.* νῆμα στριμμένον, μὲ τὸ ὁποῖον συνθέτονται τὰ σχοινία.

Tregénda, Θ. ὄνομα πλαστὸν σημαῖον συνοδίαν μάγων διὰ νυκτὸς μετὰ λαμπάδων· μορμολύκειον.

Treggéa, Θηλ. τραγήματα, γλυκύσματα.

Tréggia, Θ. ἕλκηθρον, εἶδος ἁμαξίου χωρὶς τροχούς, σάνια.

Trégua, καὶ **Triégua**, Θ. ἀνοχή, ἀνακωχὴ ὅπλων,

Tremánte, κοιν. τρέμων, τρέμουσα.

Tremáre, (**trémo**) τρέμω.

Tremebóndo, *ἀρ.* τρομώδης, τρέμων. Λατ.

Tremendaménte, φοβερῶς.

Treméndo, *ἀρ.* φρικτός, φοβερός.

Trementína, Θ. τερεβινθίνη, ἡ τρεμεντίνα, ὑγρὸν ἰξῶδες, ῥητινῶδες,

λιπαρὸν, λαμπρὸν, καὶ διαφανὲς, τὸ ὁποῖον ἐκβαίνει ἐκ τῆς τερεβίνθου, ἐκ τῆς λάρικος, πίτυος, καὶ ἐλάτης, dal terebínto, dal larice, dal píno, e dall'abéto.

Tremíla, κοιν. τρισχίλιοι.

Trémito, ἀρσεν. τρόμος.

Tremolánte, κοιν. τρομώδης, τρέμων.

Tremoláre, (trémolo) τρέμω· ἔτι, σπινθηροβολῶ, λάμπω.

Trémolo, Trémulo, Tremoróso, ἀρ. τρομώδης.

Tremóre, καὶ **Tremolío**, ἀρ. τρόμος· ἔτι, ὑποψία, φόβος.

Tremoróso, ἀρ. ἔκφοβος, τρομασμένος.

Tremuóto, καὶ **Tremóto**, ἀρσεν. γῆς σεισμός.

Tréno, ἰδὲ Tráino, καὶ Séguito.

Trénta, κοιν. τριάκοντα.

Trentacinquésimo, ἀρσεν. τριακοστὸς πέμπτος.

Trentamíla, κοιν. τριάκοντα χιλιάδες.

Trentancánna, καὶ **Trentavécchia**, Θ. ὄνομα κενὸν, μάταιον, δι' οὗ φοβερίζονται τὰ παιδία, Θηρίον καπνίνον τριάκοντα.

Trentaquattrésimo, ἀρσεν. τριακοστὸς τέταρτος.

Trentatreésimo, τριακοστὸς τρίτος.

Trentésimo, ἀρ. τριακοστός.

Trentúno, ἀρ. τριάκοντα καὶ εἷς.

Trepidánte, κοιν. τρέμων, τρέμουσα. Λατ.

Trepidáre, (trépido) τρέμω, φοβοῦμαι. Λατ.

Trepidazióne, Θ. τρόμος, φόβος.

Trépido, ἀρ. ἔντρομος, δειλὸς, τρέμων ἀπὸ τὸν φόβον.

Treppiéde, καὶ **Treppiè**, ἀρ. τρίπους, τὸ τριπόδι, ἐργαλεῖον τοῦ μαγειρείου.

Treréme, Θηλ. τριήρης.

Trésca, Θ. εἶδος χοροῦ παλαιοῦ. Μεταφ. συντροφία, συναναστροφὴ πρὸς ἡδονὴν καὶ ξεφάντωσιν· ἔτι, ὑπόθεσις ἐμπεπλεγμένη· ἔτι φλυαρία, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.

Trescáre, (trésco) χορεύω· ἔτι, μεταχειρίζομαι, πιάνω μὲ τὰς χεῖρας· ἔτι, παίζω· ἔτι, πράττω, ἐργάζομαι.

Tréspolo, ἀρ. ὑποπόδιον, ἔρεισμα.

Trézza, Θ. ἰδὲ Tréccia.

Triáca, Θ. Θηριακή· ἰδὲ καὶ Teriáca.

Triangoláre, κοιν. τρίγωνος.

Triángolo, ἀρ. τὸ τρίγωνον.

Tribbiáre, ἰδὲ Trebbiáre.

Tríbo, ἀρσεν. φυλή.

Triboláre, (tríbolo) λυπῶ, δίδω λύπην, βασανίζω.

Triboláto, ἀρ. ἄθλιος, λυπημένος.

Tribolatóre, ἀρ. κακωτής.

Tribolazióne, Θ. ἀνία, λύπη, βάσανον, πίκρα.

Tríbolo, ἀρ. τρίβολος, ἄκανθα. Καὶ μελίλωτον, φυτόν· ἔτι, πένθος ἐπὶ νεκρῶν.

Tribù, Θηλ. φυλή.

Tribúna, Θ. τὸ κύριον, καὶ προκαταρκτικὸν μέρος τῶν ἱερῶν, ἢ ἄλλων ἐπισήμων οἰκοδομῶν· ἄμβων, βῆμα.

Tribunále, ἀρ. τὸ δικαστήριον, κριτήριον· καὶ ἐπίθ. κοιν. διακαστικὸς, ἡ, ὀν.

Tribunalménte, ἐπὶ τοῦ βήματος. Λατ. pro tribunáli.

Tribunáto, ἀρ. δημαρχία.

Tribunésco, ἀρ. δημαρχικός.

Tribúno, ἀρ. δήμαρχος.

Tributáre, (tribúto) ἀποτελῶ, πληρώνω τὸν φόρον, τὸ χρέος.

Tributário, ἀρ. ὑποτελὴς, ὑπόχρεως εἰς φόρον.

Tribúto, ἀρ. φόρος, δόσιμον.

Triclínio, ἀρ. τὸ ὑπερῷον, τρικλίνιον.

Tricórde, κοιν. τρίχορδος.

Tricorpóreo, ἀρ. τρίσωμος.

Tricúspide, κοιν. τριγλώχιν, τρίστομος.

Tridénte, ἀρ. ἡ τρίαινα.

Il tridénte di Nettúno, ἡ τρίαινα, τὸ σκῆπτρον τοῦ Ποσειδῶνος.

Triégua, ἰδὲ Trégua.

Triénnio, ἀρ. τριετηρὶς, τριετία, τὸ διάστημα τριῶν χρόνων. Καὶ **Triennále**, κοιν. τριετηρικός. Λέξ. τῆς συνηθείας.

Trifóglio, ἀρ. τρίφυλλον χόρτον.

Triforcáto, ἢ **Trifortúto**, ἰδὲ Tricúspide.

Trifórme, κοιν. τρίμορφος.

Trigésimo, ἀρ. τριακοστός.

Tríglia, Θ. τρίγλη, ὀψάριον.

Trigonometría, Θ. τριγωνομετρία.

Trilláre, (tríllo) τερετίζω.

Tríllo, ἀρσεν. τερέτισμα.

Trilústre, κοιν. δεκαπενταετής.

Trímetro, ἀρ. τρίμετρον, εἶδος στίχου.

Trimpelláre, ἰδὲ Strimpelláre. Μεταφ. εἰκῇ μέλλειν, χάνειν ματαίως τὸν καιρόν.

Trína, θ. πλέγμα τι λεπτόν, μέρλον.
Trincáre, (trínco) ὑπερμέτρως πίνω. Trincáto, μετ.
Trincéa, θ. στρατιωτικόν χαράκωμα, ὀχύρωμα, χῶμα, χανδάκι.
Trincerárc, ἢ Trincieráre, (trincéra) περικλείω μὲ ὀχύρωμα, χαράκωμα, χανδάκι. Trinceráto, μετ.
Trinchétto, ἀρ. ἀρτέμων, ὄνομα ἱστίου.
Trinciáre, (tríncio) κόπτω τὰ κρέατα, τὰ εἰς τὴν τράπεζαν φαγητά· ὅθεν, Trinciánte, οὐσιαστ. ὁ κόπτων τὰ φαγητὰ εἰς τὴν τράπεζαν· καὶ ἐπίθ. Spáda trinciánte, κοπτερὸν σπαθί.
Trinciatúra, καὶ Tríncio, ἀρ. τομή, κόψιμον.
Trinciéra, ἰδὲ Trincéa.
Trincóne, ἀρ. μέγας οἰνοπότης, μέθυσος.
Trinità, θ. ἡ Ἁγία Τριάς.
Tríno, ἀρσεν. ὡς τὸ, Dio Tríno, τρισυπόστατος Θεός.
Trionfále, κοιν. θριαμβευτικός.
Trionfalménte, θριαμβευτικῶς.
Trionfánte, κοιν. θριαμβεύων, ευουσα.
Trionfáre, (trióńfo) θριαμβεύω.
Trionfatóre, ἀρ. θριαμβευτής. Trionfatríce, θ.
Triónfo, ἀρ. θρίαμβος.
Tripartíto, ἀρ. τριμερής.
Triplicáre, (tríplico) τριπλασιάζω.
Triplicáto, ἀρ. τριπλάσιος.
Tríplice, κοιν. τριπλοῦς.
Triplicemónte, τριπλῶς.
Triplicità, θ. τὸ τριπλοῦν.
Tríplo, ἀρσεν. τριπλοῦς.
Trípode, ἀρ. ἰδὲ Treppiéde, τρίπους· ἔτι, ἡ ἕδρα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Δελφικοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθητο ἡ Ἱέρεια, la Sacerdotéssa.
Trípolo, ἀρ. εἶδος γῆς, μὲ τὴν ὁποίαν γαστρεύονται τὰ μέταλλα.
Tríppa, θηλ. κοιλία.
Tripudiaménto, ἀρ. χόρευσις.
Tripudiáre, (tripúdio) χορεύω, ἀγάλλομαι.
Tripudiatóre, ἀρ. χορευτής.
Tripúdio, ἀρσεν. χορός.
Trirégno, ἀρ. τὸ τρικόρονον τοῦ Πάπα, καὶ εἶναι μία μίτρα κωνοειδὴς κεκοσμημένη μὲ τρεῖς κορώνας.
Triréme, θ. τριήρης.
Trisávolo, ἀρ. ἀπόπαππος.
Trisíllabo, ἀρ. τρισύλλαβος.
Tristaménte, λυπηρῶς.
Tristanzuólo, ἀρ. λεπτός, ἀδύνατος, φιλάσθενος, μικρόψυχος.
Tristársi, (mi trísto) λυποῦμαι.
Tristézza, καὶ Tristízia, θ. λύπη, μελαγχολία· ἔτι, κακία, μοχθηρία.
Trísto, ἀρ. λυπηρός, λυπημένος, μελαγχολικός, ἄθλιος, δυστυχής· ἔτι, κακός, πονηρός. Tristúzzo, ὑποκορ.
Tríta, θ. εἶδος πλοίου.
Tritaménte, λεπτομερῶς.
Tritaménto, ἀρ. τριμμός, κοπάνισμα.
Tritáre, (tríto) τρίβω, κοπανίζω. Μεταφ. ἐξετάζω, ἐρευνῶ, περιεργάζομαι τὶ μὲ ἐπιμέλειαν.
Tritáto, καὶ Tríto, ἀρ. τετριμμένος· ἔτι, κοινός, πεπατημένος, γνωστός.
Tritéllo, ἰδὲ Cruschéllo.
Trítolo, τεμάχιον· ἰδὲ Minúzzo.
Tritóne, ἀρ. Τρίτων. Οἱ Τρίτωνες μισοὶ ἄνθρωποι, καὶ μισοὶ δελφῖνες, κατὰ τοὺς μύθους, ἦσαν θαλάσσιοι Θεοί, υἱοὶ τοῦ Ποσειδῶνος.
Tritúme, ἀρσεν. τεμάχια, τρίμματα, οὐτιδανόν τι.
Tritúra, καὶ Triturazióne, ἀλέσις, τριβή, τρίψις, κοπάνισμα. Μεταφ. λύπη.
Trivelláre, ἰδὲ Succhielláre.
Triviále, κοιν. χυδαῖος, κοινός.
Trivialità, θ. χυδαῖος τρόπος.
Trivialménte, τυχόντως, κοινῶς.
Trívio, ἀρ. τὸ τρίστρατον. Λατ.
Triunfáre, ἰδὲ Trionfáre, κτλ.
Triunviráto, ἀρ. ἡ τριαρχία. Triúnviro, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων. Triunvirále, κοιν. τριαρχικός. Λατ.
Trochéo, ἀρ. τροχαῖος, ποὺς στίχου, ἐκ μακρᾶς, καὶ βραχείας. καὶ Trocáico, ἀρ. τροχαϊκός.
Trocísco, καὶ Trochísco, ἀρ. τροχίσκος εἶδος ἰατρικοῦ.
Troféo, ἀρσεν. τρόπαιον.
Trója, θ. ἡ ὗς, σκρόφα· εἶναι καὶ ὄνομα πόλεως, Τροία, Τρωάς.
Trómba, θηλ., σάλπιγξ. Trombétta, ὑποκορ.

Trombadóre, **Trombatóre**, **Trombétta**, καὶ **Trombétto**, ἀρσεν. σαλπιγκτής.

Trombáre, καὶ **Trombettáre**, (**bétto**) σαλπίζω.

Trombettatóre, **Trombettiére**, **Trombettíno**, ἀρ. ἰδὲ **Trombadóre**.

Troncaménto, ἀρ. ἀποκοπή.

Troncáre, (**trónco**) ἀποκόπτω.

Troncataménte, κομματικῶς, κατὰ κόμματα.

Troncáto, καὶ **Trónco**, ἀποκομμένος. Μεταφ. κολοβός.

Trúnco, ἀρ. οὐσιαστ. στέλεχος. Μεταφ. γενεά.

Troncóne, ἀρ. στέλεχος· ἔτι, θραῦμα, κλάσμα, σχίζα.

Trónfio, ἀρσεν. ὑπέρογκος, ὑπερήφανος, καὶ θυμωμένος.

Tróno, ἀρ. θρόνος· ἔτι, βροντὴ, ἀντὶ τοῦ, **Tuóno**. Τροπ. κεραυνός.

Trópico, ἀρσεν. Τροπικός. **Trópici**: Τροπικοὶ λέγονται δύω τῶν ἐλασσόνων κύκλων τῆ Σφαίρας.

Tropológico, ἀρ. τροπολογικός, ἠθικός.

Tróppo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ περιττόν· καὶ ἐπίθ. περιττός, περισσός.

Trúppo, ἐπίῤῥ. λίαν, περισσᾶ, καταπολλᾶ.

Tróscia, ἰδὲ **Stroscia**, εἰς τὸ **Strosciáre**.

Tróta, θ. τρούτα, ὀψάριον.

Trottáre, (**trótto**) τρέχω ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον. **Trottáto**, μετ.

Trottatóre, (**cavállo**) ἀρ. ἄλογον γοργόν.

Trótto, ἀρ. τὸ γοργὸν τρέξιμον τοῦ ἀλόγου· ὅθεν, **Di trótto**, ἢ **di buón trótto**, ταχέως.

Tróttola, θ. ἐργαλεῖον ξύλινον κωνοειδὲς, μὲ τὸ ὁποῖον παίζουσι τὰ παιδία· ῥόμβος, βέμβηξ.

Trovábile, κοιν. εὑρετός.

Trovaménto, ἀρ. εὕρημα.

Trováre, (**tróvo**) εὑρίσκω.

Trováto, μετ. εὑρεθείς.

Trováto, οὐσιαστ. ἀρ. εὕρημα.

Trovatóre, ἀρσεν. εὑρετής. **Trovatríce**, θηλ.

Trucciáre, (**trúccio**) παίζω τὰς σφαίρας, (ἤτοι μπάλλας) ἀποῤῥίπτω μὲ τὴν ἰδικήν μου σφαῖραν, τὴν τοῦ συντρόφου μου, ἤγουν τὴν ἐκβάλλω ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἔστεκε.

Trúcco, ἀρ. εἶδος παιγνιδίου.

Trucidáre, (**trúcido**) κατασφάζω.

Trucidatóre, ἀρ. σφαγεύς.

Truciolárе, (**trúciolo**) εἰς λεπτὰ τέμνω, κόπτω εἰς λεπτὰ κομμάτια.

Trúciolo, ἀρσεν. κυρίως ἐκεῖνα τὰ λεπτὰ μέρη τοῦ ξύλου, τὰ ἀφαιρούμενα μὲ τὴν ξυάλην, **cólla Piálla**· καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν λαμβάνεται ἐπὶ παντὸς λεπτοτάτου μέρους ἀφαιρεθέντος ἐξ ὁποιουδήποτε πράγματος.

Trúffa, ἀρ. ἀπάτη, δόλος· καὶ φλυαρία.

Truffáre, (**trúffo**) ἐξαπατῶ· ἔτι, περιγελῶ, καταφρονῶ.

Truffatóre, ἀρ. ἀπατεὼν, πανοῦργος.

Truffería, θ. ἀπάτη, δόλος.

Trugioláre, (**trúgiolo**) ἰδὲ **Trucioláre**.

Trulláre, (**trúllo**) πέρδω, πορδίζω.

Truógo, **Truógolo**, καὶ **Trógolo**, ἀρ. ἀγγεῖον τι διὰ νερὸν διὰ τὰς ὄρνιθας, χοίρους, κτλ'.

Trúppa, θηλ. πλῆθος.

Trutiláre, (**trútilo**) ἰδὲ **Zirláre**, εἰς τὸ **Zirlo**.

Tu, (Ἀντωνυμία κοιν.) σὺ, ἐσύ· μόνον ἐπ᾽ εὐθείας, εἰς δὲ τὰς πλαγίας, **Te**, **ti**.

Túba, Λατ. ἰδὲ **Tromba**.

Tubércolo, ἀρ. φῦμα, ὀγκίδιον. Γενικὸν ὄνομα παντὸς μικροῦ ὄγκου, ἤτοι πρίσματος τοῦ σώματος.

Túbero, ἀρ. καὶ **Túbera**, θ. ἰδὲ **Azzeruólo**· καὶ ῥίζα τις τινῶν φυτῶν.

Tuberóne, ἀρσεν. εἶδος ὀψαρίου.

Tuberositá, θ. τὸ φυματῶρες.

Tuberóso, ἀρ. φυματώδης.

Tuéllo, ἀρ. χόνδρος κοκκάλου εἰς τὸ νύχι τοῦ ἀλόγου.

Tuffáre, (**túffo**) βαπτίζω, ἤγουν ἐμβάπτω, βουτῶ τι μέσα εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλο ὑγρόν. **Il Sóle si túffa**, ὁ Ἥλιος δύει, βασιλεύει. **Tuffáto**, μετ.

Túffo, ἀρ. ἐμβάπτισις, ἔμβαψις· ἔτι, ἀφανισμὸς, ἐξολόθρευσις.

Túffolo, ἀρ. κόλυμβος, εἶδος πουλίου.

Túfo, ἀρ. πῶρος, εἶδος γῆς ξηρᾶς καὶ στερεᾶς· ἰδὲ καὶ **Tánfo**.

Tugúrio, καὶ **Tigúrio**, ἀρ. καλύβη.

Tulipáno, ἀρ. φυτὸν, τὸ ὁποῖον γεννᾷ κρομμύδι, καὶ ἄνθος χωρὶς μυρω-

δίαν, ὅμως ποικίλον διά τά διάφορα χρώματα· (λαλές). Τά εἴδη τοῦ τοιούτου φυτοῦ εἰσί διάφορα. Τά μέν ἔχουσι τό ἄνθος αὐτῶν μέ τά φύλλα ὡσάν εἰς λεπτά μέρη κεκομμένα, καί λέγονται Parrucchétti. Τά δέ ἔχουσι τά φύλλα ὁλόκληρα, καί καλοῦνται Trombúni. Τούτων δέ εἰσί τινα κατωτέρου σχήματος, τά ὁποῖα κοινῶς λέγονται Lanciuóle.

Tumefátto, ἀρσεν. ὀγκώδης, πρισμένος.

Tumefazióne, καί **Tumidézza**, θ. οἴδησις, ὄγκος, πρίσμα.

Túmido, ἀρσεν. ὀγκώδης, πρισμένος.

Tumóre, ἀρ. ὄγκος, πρίσμα. Μεταφ. ὑπερηφανία.

Tumorosità θ. οἴδησις, πρίσμα.

Tumoróso, ἀρ. ὀγκώδης, ἔχων πρίσματα.

Tumuláre, (túmulo) θάπτω. Λατ.

Túmulo, ἀρ. τάφος. Λατ.

Tumúlto, ἀρ. θόρυβος.

Tumultuánte, κοιν. θορυβῶν, θορυβοῦσα.

Tumultuáre, (tumúltuo) θορυβῶ, ποιῶ θόρυβον, ταραχήν.

Tumultuariaménte, ἤ **Tumultuosaménte**, θορυβωδῶς, μέ θόρυβον.

Tumultuário, καί **Tumultuóso**, ἀρσεν. θορυβώδης.

Tumultuazióne, θηλ. θόρυβος.

Túnica, ἰδέ Tónica.

Túo, ἀρσεν. σός, ἐδικός σου. πληθ. **Tuói**. **Túa**, θ. **Túe**, πληθ.

Tuóno, ἀρσεν. βροντή.

Tuórlo, καί **Tórlo**, ἀρ. τό ὠχρόν τοῦ ὠοῦ, τό κίτρινον τοῦ αὐγοῦ. Λέγεται καί Rósso d' uóvo. Τό δέ λευκόν μέρος αὐτοῦ καλεῖται Albúme.

Túra, θηλ. ἐμφραγμός.

Turáccio, καί **Turácciolo**, ἀρ. πῶμα, στούπωμα, μέ τό ὁποῖον φράζονται τά ἀγγεῖα.

Turaménto, ἀρ. ἐμφραγμός.

Turáre, (túro) πωμάζω, φράζω, στουπώνω. **Turáto**, μετ.

Túrba, θ. ὄχλος, πλῆθος.

Turbábile, κοιν. ταρακτός, εὔκολος εἰς τό νά ταραχθῇ.

Turbaménto, ἀρ. ταραχή, θόρυβος.

Turbánte, ἀρ. τό καβοῦκι.

Turbáre, ταράττω, θορυβῶ, θολώνω. Mi túrbo, ταράττομαι, θορυβοῦμαι, ὀργίζομαι, συγχύζομαι.

Turbáto, ἀρ. τεταραγμένος. **Turbatétto**, ὀλίγον τι τεταραγμένος.

Turbatóre, ἀρ. ταρακτής. **Turbatríce**, θηλ.

Turbazióne, θ. ταραχή.

Túrbine, ἀρσεν. λαῖλαψ, θύελλα, ἀνεμοστρόβιλλος. Καί εἶδος κόγχης.

Turbinóso, ἀρ. θυελλώδης.

Túrbo, οὐσιαστ. ἀρσεν. ἰδέ Turbine καί Torbidézza.

Túrbo, ἐπιθ. θολερός.

Turboléntο, καί **Turbuléntο**, ἀρ. ταραχώδης.

Turbolénza, θ. ταραχή.

Turcásso, ἀρσεν. φαρέτρα.

Turchésco, ἀρ. Τουρκικός. πληθ. schi.

Turchína, θ. εἶδος λίθου πολυτίμου, γαλαζόπετρα.

Turchíno, ἀρ. γαλάζιος.

καί **Turchidíccio**, ἀρσεν. ὑπογαλάζιος.

Turcimánno, ἀρσεν. ἑρμηνεύς, δραγομάνος.

Túrco, ἀρ. Τοῦρκος. πληθ. Túrchi.

Turgénza, ἰδέ Gonfiezza.

Túrgere, (túrgo) Λατ. ἰδέ Gonfiáre.

Túrgido, ἀρ. ὀγκώδης, πρισμένος.

Turíbile, καί **Turíbolo**, ἀρσεν. θυμιατήριον· γράφεται καί μέ δύο r.

Túrma, θ. πλῆθος, τάγμα, ἐνόπλων ἀνδρῶν εἰς τό ἄλογον· ἔτι, ἀγέλη, ποίμνη, κοπάδι· ἔτι, πλῆθος ἀνθρώπων.

Túrpe, κοιν. καί **Túrpo**, ἀρσεν. αἰσχρός, ἀπαίσιος, ἄσχημος. Λατ.

Turpézza, **Turpità**, **Turpitúdine**, θ. αἰσχρότης, ἀσχημία.

Tutéla, θ. ἐπιτροπή, κυρίως ἡ τῶν ὀρφανῶν ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, σκέπη, προστασία.

Tuteláre, κοιν. ἐπιτροπικός, ὑπερασπιστής.

Tuteláto, ἀρ. ὁ παρά τοῦ ἐπιτρόπου διαφεντευμένος.

Tutóre, ἀρ. ἐπίτροπος, ὅστις ὑπερασπίζεται τόν ὀρφανόν, καί φροντίζει δι' αὐτόν. **Tutríce**, θηλ.

Tutoría, ἰδέ Tutéla.

Tuttafiáta, **Tuttavía**, **Tuttavólta**, ἐπίῤῥ. συνεχῶς. ἔτι, μέν τοι, ὅμως, μέ ὅλον τοῦτο.

Tútto, ἀρ. ὅλος, ἤ τό ὅλον, τό πᾶν, il tútto. Tútto quánto, παντελής, παντελῶς ὅλος. Tutt' úno, ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος, τό ἴδιον. Tútto,

dì, Tútto giórno, ὅλην τὴν ἡμέραν, συνεχῶς, πάντοτε. Tutt' óra, ἢ Tuttóra, καὶ Tutt' óre, ἢ A tútte ore, ἢ A tutte l' óre, συνεχῶς, πάντοτε.

Tútto, ἐπίῤῥ. παντελῶς. Tuttoché, ἀγκαλά. Al tutto, Del tutto, In tútto, In tutto e per tutto, ὅλως, παντελῶς, πάντῃ πάντως. Per tútto, πανταχοῦ. Tutt' uómo, πᾶς ἀνήρ, πᾶς ἄνθρωπος.

Tutumáglio, ἰδὲ Titimáglio.

Tutútto, ἀντὶ Tutto tutto, παντελής, παντελῶς ὅλος.

Túzia, θηλ. σπόδιον, στάκτη θηλυκοῦ ἀντιμωνίου.

V

V, ποτὲ μὲν ἐστὶ φωνῆεν, ποτὲ δὲ σύμφωνον. Φωνῆεν, U, ἢ u. Σύμφωνον, V, ἢ v. Τοῦτο δὲ ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ β. οἷον νεῦρον, γράφεται οὕτω, nérvo. οὐχὶ néruo, νέουρο. U' μετὰ ἀποστρόφου, ποῦ, ἀντὶ τοῦ, Dóve. ἀλλ' ἐστὶ Ποιητ. Εἶναι καὶ σημεῖον 'Αριθμ. σημαῖνον πέντε.

Va, προστακτ. τοῦ Andáre. ὕπαγε.

Vacánte, κοιν. κενός, εὔκαιρος.

Vacánza, θ. ἄδεια, εὐκαιρία, κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν τοῦ ῥήματος. ἔτι. σχολὴ, παῦσις.

Vacáre, (váco) κυρίως λέγεται διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα, ἀξιώματα, ἢ ὀφφίκια, κτλ. ὅταν εἶναι εὔκαιρα (vacánti), δηλαδὴ ὅταν δὲν ἐξουσιάζωνται παρά τινος. ἔτι. λείπω, τελειώνω· ἔτι, εἶμαι ἐστερημένος· ἔτι, σχολάζω, καταγίνομαι, προσέχω τὸν νοῦν, σπουδάζω· ἔτι, σχολάζω, στέκω ἀργός, ἡσυχάζω. Vacáto, μετ.

Vacazióne, θ. ἔλλειψις. ἰδὲ καὶ Vacánza.

Vácca, θ. δάμαλις, ἀγελάδα· πληθ. Vácche.

Vacchétta, θ. μικρὰ δάμαλις· ἔτι, τὸ δέρμα τὸ πετζὶ τῆς ἀγελάδας· ἔτι, βιβλίον ἐν ᾧ γράφονται τὰ καθημερινὰ μικρὰ ἔξοδα.

Vaccína, θ. βοϊδικὸν, ἀγελαδινὸν κρέας.

Vaccíno, ἀρ. ἀγελαδινός.

Vacillaménto, παραφορά.

Vacillánte, κοιν. παραφερόμενος, μένη.

Vacilláre, (vacíllo) παραφέρομαι, διστάζω, ἀμφιβάλλω, δὲν στέκω σταθερὸς, πλανῶμαι, παραφρονῶ.

Vacillazióne, Vacillità, θ. καὶ Vacillaménto, ἀρ. παραφορά, διασταμός.

Vacuáre, (vácuo) κενῶ, ἀδειάζω, εὐκαιρένω.

Vacuazióne, θ. κένωσις, ἀδείασμα.

Vacuità, θ. κενότης.

Vácuo, ἀρ. οὐσιαστ. τὸ κενὸν, ἡ κενότης.

Vácuo, ἀρ. κενός, ἄδειος.

Vádo, ἀρσεν. πόρος· ἰδὲ Guádo.

Vagabondáre, (bóndo) πλανῶμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Vagabondità, θηλ. ἀποπλάνησις.

Vagabóndo, ἀρ. πλάνης, ὅποιος πλανᾶται τῇ δὲ, κἀκεῖσε.

Vagaménte, χαριέντως.

Vagaménto, ἀρ. περιφορὰ, ἀποπλάνησις.

Vagánte, κοιν. πλανώμενος, μένη.

Vagáre, (vágo) πλανῶμαι τῇ δὲ, κἀκεῖσε.

Vagatóre, ἀρσεν. ἀλήμων.

Vagazióne, θ. ἰδὲ Vagaménto.

Vagellájo, ἀρσεν. γραφεύς, βαφιάς· ἰδὲ καὶ Vasellájo.

Vagelláme, ἰδὲ Vaselláme.

Vagelláre, ἢ Vagilláre, ἰδὲ Vacilláre.

Vagéllo, ἀρ. Caldája. ἔτι, ἀγγεῖον ἁπλῶς. Μεταφ. δοχεῖον.

Vagheggiaménto, ἀρσεν. ἐρωτικὴ διάσκεψις, καμάρωμα.

Vagheggiáre, (éggio) ἀποβλέπω, διασκέπτομαι ἐκτενῶς, ἢ μὲ ἔρωτα, καὶ ἡδονὴν, καμαρώνω· Vagheggiáto, μετ.

Vagheggiatóre, ἀρ. ἐπόπτης, ὅποιος καμαρώνει. Vagheggiatríce, θηλ.

Vagheggíno, ἀρ. ἰδὲ Damerino.

Vaghézza, ὄρεξις, ἐπιθυμία· ἔτι, ἡδονὴ, ἔτι, κάλλος, κομψότης, εὐμορφία.

Vagilláre, κτλ. ἰδὲ Vacilláre.

Vagína, ἰδὲ Guaína.

Vagíre, (ísco) κλαυθμυρίζω, κλαίω, φωνάζω ὡσὰν τὰ βρέφη.

Váglia, θ. δύναμις, ἀνδρία· ἔτι, τιμή.

Vagliáre, (**váglio**) κοσκινίζω· ἔτι, καταφρονῶ, ἐξουδενῶ. Τροπ. ἐκλέγω.

Vagliatóre, ἀρ. κοσκινητής.

Vagliatúra, θηλ. ἀποσκίνισμα, κάθαρμα ἐκ τοῦ κοσκινίσματος.

Váglio, ἀρ. κόσκινον.

Vágo, οὐσιαστ. ἀρ. ἐρώμενος, ἀγαπητικός.

Vágo, ἐπίθ. ά. πλάνος, ὅποιος πλανᾶται τῇ δὲ κἀκεῖσε· ἔτι, ἐπιθυμῶν, ὅποιος ἐπιθυμεῖ, ὀρέγεται· ἔτι, χαρίεις, νόστιμος, εὔμορφος. **Vaghétto**, καὶ **Vaghúccio**, ὑποκορ. καὶ **Vágo**, ἐπίῤῥ. κομψῶς, χαριέντως.

Vajájo, ἀρ. γούναρης.

Vajáno, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς καὶ οἴνου.

Vajáto, ἀρ. ποικιλος.

Vajézza, ἀρσεν. ποικιλότης, ἢ τὸ μελανὸν χρῶμα τινῶν καρπῶν.

Vainíglia, θ. εἶδος φυτοῦ, τῆς δυτικῆς Ἰνδίας, ἐμβαῖνον εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς Κοκκολάτας. ἰδὲ **Cioccoláta**.

Vájo, ἀρσεν. ζῶον ποικίλον, ζιντζάπι· λέγεται **Vájo**, καὶ τὸ πετζίτου.

Vájo, καὶ **Vajoláto**, ἐπίθ. ἀρ. ποικίλος, ὑπομέλας, μαυριδερός.

Vajuólo, ἀρσεν. ἢ **le Vajuóle**, θ. πληθ. ἐξανθήματα, αἱ κοινῶς λεγόμεναι εὐλογίαι, νόσος, ἥτις προῆλθεν ἐκ τοῦ βάθους τῆς Ἀραβίας διὰ τοῦ Μωάμεθ.

Valéggio, ἀρ. δύναμις.

Valénte, κοιν. ἔξοχος, ἀνδρειωμένος, φρόνιμος.

Valenteménte, ἐῤῥωμένως, ἰσχυρῶς, ἀνδρείως.

Valentería, **Valentía**, **Valénza**, θ. δύναμις.

Valentuómo, ἢ **Valent' uomo**, ἀρσεν. ἄξιος ἀνήρ, ἀνδρειωμένος, προκομμένος ἄνθρωπος.

Valére, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ τίμημα, ἡ τιμή.

Valére, (**váglio**, **váli**, **vále**, κτλ. ἐνεστ. **válsi**, **valésti**, κτλ. παρακείμ. **Valúto**, μετοχή.) ἀξίζω, ἀχρείζω· ἔτι, ἰσχύω, δύναμαι, ἔχω δύναμιν, εἶμαι, ἀνδρειωμένος, ἄξιος· ἔτι, ὠφελῶ. **Valérsi d' alcúna cósa**: χρῆσθαί τινι, μεταχειρίζομαι ἓν πρᾶγμα· ἔτι, **Valére**, σημαίνειν· ὅθεν **vále**, σημαίνει, δηλοῖ, δύναται.

Valeriána, θ. φού, φυτόν.

Valetúdine, θηλ. ὑγεία. Λατ.

Valévole, κοιν. χρήσιμος, ὠφέλιμος.

Valicábile, κοιν. διαβατός.

Valicáre, (**válico**) διαβαίνω, περνῶ. **Valicáto**, μετ.

Valicatóre, ἀρ. διαβάτης. Μεταφ. παραβάτης.

Válico, ἀρσεν. πόρος, πέραμα. Καὶ ἐργαλεῖον διὰ γνέσιμον μεταξίου.

Validáre, (**válido**) βεβαιώνω, ἐπικηρῶ.

Válido, ἀρ. ἰσχυρός, δυνατὸς, καὶ νόμιμος. **Validíssimo**, ὑπερθ.

Valígia, θ. σακκοπήρα, δισσάκκι. **Entráre in valígia**: ὀργίζεσθαι.

Valigiájo, ἀρ. ὁ ποιῶν δισσάκκια· ἔτι, ὀργίλος.

Valláme, ἀρ. διάστημα μεταξὺ πολλῶν κοιλάδων.

Valláre, (**vállo**) περιτειχίζω. **Valláto**, μετ. Λατ.

Valláta, θ. ἕρκος, ὀχύρωμα· ἔτι, ὅλον τὸ διάστημα τῆς κοιλάδος ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο· καὶ **Valléa**, Ποιητ.

Válle, θ. ἄγκος, κοιλάς, λαγκάδι.

Vallétto, ἀρσεν. δουλάριον, παιδάριον, δοῦλος.

Vallicóso, ἀρ. γεμάτος κοιλάδας.

Valligiáno, ἀρσεν. κάτοικος κοιλάδος.

Vállo, ἀρσεν. ἕρκος, χαράκωμα.

Vallonáta, ἰδὲ **Valláta**.

Vallóne, ἀρ. μέγας αὐλών, μεγαλη κοιλάς.

Valoraménto, ἀρ. ἰσχύς, ἐνδυνάμωσις.

Valóre, ἀρσεν. τίμημα, ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος· ἔτι, δύναμις, ἀνδρία.

Valoría, θ. δύναμις.

Valorosaménte, ἰσχυρῶς, δυνατῶς μὲ ἀνδρίαν.

Valoróso, ἀρ. ἰσχυρός, ἀνδρεῖος.

Valsénte, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος· ἔτι, τὸ ποσὸν τοῦ τιμήματος τῶν ὑπαρχόντων τινός.

Valúta, θηλ. τιμή· ἔτι, δύναμις.

Valutáre, (**valúto**) τιμῶ, ξετιμῶ. **Valutáto**, μετ.

Válvula, θ. δικλίς. Ἀνατομ.

Vámpa, θ. φλόξ, φλέγα.

Vampeggiánte, κοιν. φλογώδης.

Vampeggiáre, (vampéggio) πυῤῥάζω, στίλβω, πυρπολοῦμαι.

Vámpo, ἀρ. ἰδὲ Vámpa· ἔτι, ἀστραπή.

Vanaglória, ϑ. κενοδοξία.

Vanagloriársi, (mi vanaglório) ὑπερηφανεύομαι, ἢ λέγω τι διὰ κενοδοξίαν.

Vanagloriosaménte, ὑπερηφάνως, μὲ κενοδοξίαν.

Vanaglorióso, ἀρ. ὑπερήφανος, κενόδοξος.

Vanaménte, κενῶς, ματαίως.

Vaneggiaménto, ἀρ. παραφροσύνη, παραλαλιά.

Vaneggiánte, κοιν. παραφρονῶν.

Vaneggiáre, (vanéggio) παραφρονῶ, παραλαλῶ. μάταιος εἰμί.

Vaneggiatóre, ἀρ. παράφρων, παραλαλητής. Vanerèllo, ὑποκορ.

Vanézza, ϑ. κενότης, ματαιότης.

Vánga, ϑ. ἐργαλεῖον γεωργικόν, λισγάρι.

Vangajuóle, ϑ. πληϑ. εἶδος δικτύου ἁλιευτικοῦ.

Vangáre, (vángo) δουλεύω τὴν γῆν μὲ τὸ λισγάρι. Vangáto, μετ.

Vangáta ϑ. γῆ δουλευμένη ἐσκαμμένη μὲ τὸ λισγάρι· ἔτι, πληγή, ἢ ἐργασία μὲ τὸ λισγάρι.

Vangatóre, ἀρ. σκάπτης.

Vangatúra, ϑ. σκάψιμον, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ σκαψίματος.

Vangélo, καὶ Vangélio, ἀρ. τὸ Εὐαγγέλιον. Vangelísta, ἰδὲ Evangelísta, κτλ.

Vanguárdia, ϑ. προφυλακή, τὸ μέτωπον, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατεύματος. καὶ Retroguárdia, τὸ ὄπισθεν.

Vanità, ϑ. κενότης, ματαιότης. Il móndo è vanità di vanitádi, e ogni cósa è vanità. Ὁ κόσμος ἐστὶ ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ πάντα ἐστὶ ματαιότης.

Vánni, πληϑ. ἀρ. (λέξις ποιητική.) τὰ πτερά.

Váno, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ κενόν.

Váno, ἐπίϑ. κενός, μάταιος. Μεταφ. κενόδοξος.

Vantaggiáre, (vantággio) ὑπερέχω, ὑπερβαίνω. Mi vantággio, προκόπτω, ἀποκτῶ, ὠφελοῦμαι.

Vantaggiáto, ἀρσεν. βέλτιστος, ἐξαίρετος. Εἶναι καὶ ἐπίϑ. φορέματος, ἢ ἄλλου τινός, πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶναι μᾶλλον πλούσιον, ἢ ἐλλειπές.

Vantággio, ἀρ. τὸ ἐπίμετρον· ἔτι, ὠφέλεια. Vantaggíno, ὑποκορ. Di gran vantággio, λίαν, μεγάλως, βέλτιστα. Da vantággio, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἐπὶ πλέον.

Vantaggiosaménte, ὠφελίμως, μὲ ὠφέλειαν.

Vantaggióso, ἀρσεν. ὅποιος ζητεῖ ὑπὲρ τὸ μέτρον τὰ ἴδια κέρδη, φιλοκερδής· ἔτι, ὠφέλιμος.

Vantagióne, Vantazióne, ϑ. καὶ Vantaménto, ἀρ. καύχησις, ὑπερηφανία, ἔπαρσις.

Vantáre, δοξάζω, ὑψόνω, μεγαλύνω. καὶ Vantársi, mi vánto, καυχῶμαι, δοξάζομαι, ἀλαζονεύομαι. Vantáto, μετ.

Vantatóre, ἀρ. κομπαστής, ἀλαζονικός, καυχησιάρης. Vantatríce, ϑηλ.

Vantería, ϑ. μεγαλαυχία.

Vantévole, κοιν. ὑπερήφανος, μάταιος.

Vánto, ἀρ. καύχημα, ἀλαζονεία· ἔτι, δόξα, ἔπαινος, ὠφέλεια.

Vánvera, ὡς τὸ, A vánvera, ἐπίῤῥ. τυχόντως, ὡς ἔτυχε.

Vaporábile, κοιν. εὐατμιδώδης.

Vaporabilità, ϑ. εὐάτμισις.

Vaporále, κοιν. ἀτμώδης.

Vaporánte, κοιν. ἀτμίζων.

Vaporáre, (vapóro) ἀτμίζω.

Vaporatívo, ἰδὲ Vaporábile.

Vaporazióne, ϑ. ἐξάτμισις.

Vapóre, ἀρσεν. ἀτμός, ἐξάτμισις.

Vaporévole, ἰδὲ Vaporábile.

Vaporosità, ϑ. ἀτμός.

Vaporóso, ἀρ. ἀτμώδης.

Vapulazióne, ϑ. δαρμός. Μεταφ. παιδεία Λατ.

Varáno, ἰδὲ Vajáno.

Varáre, (váro) τραβῶ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ῥίπτω εἰς τὴν ϑάλασσαν τὸ καράβι· ἔτι, πελάζω, σιμώνω τὸ καράβι εἰς τὴν γῆν.

Varcáre, (várco) μεταβαίνω, διαβαίνω. καὶ ἐκβαίνω· Várcato, μετ.

Várco, ἀρ. πέραμα, πόρος.

Variábile, κοιν. μεταβλητός.

Variaménte, διαφόρως.

Variaménto, ἀρ. Variánza, ϑ. ἀλλοίωσις, ποικιλμός.

Variánte, κοιν. ποικίλος, διάφορος.

Variantleménte, ποικίλως.

Variáre, (vário) ἀλλάζω, ποικίλλω· καὶ ἀλλάζομαι, διαφέρω, εἶμαι ἀνόμοιος.

Variataménte, πεποικιλμένως, μὲ διάφορον τρόπον.

Variáto, ἀρσεν. πεποικιλμένος, ἀλλαγμένος· καὶ διάφορος, ποικίλος· ἔτι, ἀκατάστατος.

Variazióne, καὶ **Varietà**, Θ. διαφορά, ἀλλοιότης.

Varíce, Θ. κιρσός, ἤτοι ἐκτεταμένη φλέψ. ὅθεν, **Varicóso**, ἀρ. κιρσώδης.

Varieggiáre, (éggio) ἰδὲ **Variáre**.

Varietà, ἰδὲ **Variazióne**.

Vário, ἀρ. διάφορος, ποικίλος· ἔτι, ἄστατος, ἀκατάστατος. **Varíssimo**, ὑπερθ.

Vascéllo ἀρ. καράβι.

Váse, ἀρ. ἰδὲ **Váso**.

Vasellággio, ἰδὲ **Vaselláme**.

Vasellájo, **Vasájo**, **Vaselliére**, ἀρ. κεραμεύς, ὅποιος κατασκευάζει πήλινα ἀγγεῖα.

Vaselláme, **Vasellaménto**, ἀρσεν. τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα.

Vasellettiéra, Θ. θήκη διὰ μικρὰ ἀγγεῖα.

Váso, **Vaséllo**, ἀρ. σκεῦος, ἀγγεῖον. **Vasétto**, ὑποκορ. Πληθ. **Vasélli**, **Vaségli**, ἀρ. καὶ **le Vasélla**, Θηλ.

Vassallággio, ἀρ. τὸ χρέος, ἡ ὑποταγή, καὶ δούλευσις, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ ὁ ὑπήκοος πρὸς τὸν δεσπότην του.

Vassállo, ἀρσεν. ὑπήκοος, δοῦλος.

Vassójo, ἀρ. σκευάριον.

Vastaménte, ὑπερμεγέθως.

Vastità, Θ. ἀμετρία, εὐρύτης, πλατύτης.

Vásto, ἀρ. εὐμεγέθης, ὑπερμεγέθης.

Váte, ἀρ. μάντις, ποιητής.

Vaticináre, (vatícino) μαντεύομαι, προφητεύω.

Vaticínio, ἀρ. πρόῤῥησις, προφητεία.

Ubbía, Θ. κακόν, οἰώνισμα, δεισιδαίμων γνώμη, ἢ στοχασμός.

Ubbidiénte, κοιν. ὑπήκοος, εὐπειθής.

Ubbidiénza, Θηλ. εὐπείθεια, ὑπακοή.

Ubbidíre, (ísco) ὑπακούω, πείθομαι.

Ubbiditóre, ἀρ. ὑπήκοος.

Ubbióso, ἀρ. δεισιδαίμων.

Ubbliáre, ἰδὲ **Obbliáre**.

Ubbriachézza, καὶ **Ubriachézza**, Θ. μέθη.

Ubbriáco, καὶ **Ubriáco**, ἀρσεν. μεθυσμένος. πληθ. **Ubbriáchi**.

Uberífero, ἀρ. ἄφθονος, εὔφορος, πλουσιοπάροχος. Λατ.

U'bero, ἀρ. μαστός, βυζί. Λατ.

Ubertà, Θ. εὐθένεια, εὐφορία, εὐθηνία.

Ubertóso, καὶ **Ubertuóso**, ἀρσεν. ἄφθονος, εὔφορος, πλουσιοπάροχος.

Ubíno, ἀρ εἶδος ἵππου.

Uccellábile, κοιν. ἀξιογέλαστος, μωρός, ἀναίσθητος.

Uccellagióne, Θ. πουλοκυνῆγι, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ τοιούτου κυνηγίου· ἰξευτηρίου καιρός, καὶ αὐτὸ τὸ ἰξευτήριον· ἔτι, ἡ ἄγρα, τὸ κυνήγιον.

Uccellája, Θ. τόπος διὰ κυνῆγι πουλίων.

Uccelláme, ἀρ. πουλολογία, ποσότης πουλίων, ἀγρίμι.

Uccellaménto, ἀρ. τὸ πουλοκυνήγημα· ἔτι, χλευασμός, περίπαιγμα.

Uccelláre, (uccéllo) ἰξεύω πουλοκυνηγῶ· ἔτι, περιγελῶ, περιπαίζω.

Uccelláre, (ὄνομα ἀρσεν.) ὁ τόπος τοῦ ἰξευτηρίου, ὡς τὸ **Uccellája**.

Uccellatóre, ἀρ. ἰξευτής, πουλοκυνηγός. **Uccellatríce**, Θηλ.

Uccellatúra, Θ. ὁ καιρὸς τοῦ ἰξευτηρίου, τοῦ πουλοκυνηγίου, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἰξεύειν, πουλοκυνηγεῖν.

Uccelliéra, Θ. τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάττονται ζωντανὰ τὰ πουλία.

Uccéllo, ἀρ. πετεινόν, πουλίον. **Uccellétto**, **Uccellíno**, κτλ. ὑποκορ.

Uccellóne, καὶ **Uccelláccio**, ἀρσεν. οὐτιδανός, ἀναίσθητος, ἀξιογέλαστος ἄνθρωπος.

Uccídere, φονεύω. **Uccído**, ἐνεστ. **Uccísi**, **uccidésti**, κτλ. παρακείμ. **Uccíso**, μετοχή.

Uccidiménto, ἀρ. φόνος.

Ucciditóre, ἀρσεν. φονεύς. **Ucciditríce**, Θηλ.

Uccisióne, Θ. φόνος.

Uccíso, ἀρ. φονευμένος.

Uccisóre, ἀρ. φονεύς.

Udénte, κοιν. ὁ ἀκούων.

Udíbile, κοιν. ἀκουστέος, εὐήκοος.

Udiénza, Θηλ. ἀκοή, ἀκρόασις· καὶ τὸ ἀκροατήριον.

Udiménto, ἀρ. ἀκοή, ἀκρόασις.

Udíre, ἀκούω. O'do, ódi, κτλ'. ἐνεστ. udíi, udísti, κτλ'. παρακ. Udíto, μετ.

Udíta, Ͽ. οὐσιαστ. ἀκοή, ἄκουσμα.

Uditívo, ἀρ. ἀκουστικός, εὐήκοος.

Udíto, ἀρ. οὐσιαστ. ἡ ἀκοή. Ἴδε τὰς πέντε αἰσθήσεις εἰς τὸ, Odoráto.

Udíto, ἀρ. ἠκουσμένος.

Uditóre, ἀρσεν. ἀκροατής. Uditríce, Ͽηλ.

Uditório, ἀρ. τὸ ἀκροατήριον.

Udizióne, Ͽ. ἀκρόασις.

Ve, μόριον τῆς Δοτικῆς, καὶ Αἰτιατικῆς τῆς Voi Ἀντωνυμ. ὑμῖν, ὑμᾶς. ἴδε Γραμμα.

Vecchiáccio, ἀρσεν. τυμβογέρων.

Vecchiája, καὶ Vecchiézza, Ͽ. τὸ γῆρας. ἴδε Età.

Vecchiárdo, ἀρ. κακογέρων.

Vecchíccio, ἀρ. γεροντικός, παλαιός.

Vécchio, ἀρ. γέρων. Vecchierèllo, étto, íno, ὑποκορ. γερόντιον.

Vécchio, ἐπιϑ. ἀρ. παλαιός. Vecchíssimo, ὑπερϑ.

Vecchióne, ἀρ. γεραιός, πολλὰ γέρων, ἢ σεμνός, σεβάσμιος γέρων. Vecchióni, πληϑ. λέγονται καὶ τὰ ξηρὰ κάστανα ἑψημένα εἰς τὸ οἶνον.

Vecchiótto, ἀρ. εὔρωστος γέρων. καὶ Vecchiúccio, γέρων κακῶς ἔχων.

Vecchiúme, ἀρ. ποσότης παλαιῶν πραγμάτων· χρυτάρια. Λατ. Scruta.

Véccia, Ͽ. βίκιον, ἢ ζεία. Vécce, πληϑ.

Vecciáto, ἢ Vecciόso, ἀρ. ἐπιϑ. σίτου μεμιγμένου μὲ ζείαν.

Véce, Ͽ. λέγεται ἐπὶ προσώπου, ἢ πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τόπον ἄλλου. ὅϑεν, In véce, ἢ a véce, ἀνϑ' ἑτέρου, ἀντὶ ἄλλου, καὶ ἁπλῶς ἀντί. Far le véci di alcúno: ἀναπληρῶ τὸν τόπον τινός, ἢ στέκω εἰς τὸν τόπον του.

Vedénte, κοιν. ὁ βλέπων.

Vedére, ἀρ. οὐσιαστ. ἴδε Vista.

Vedére, βλέπω. Védo, véggo, ἢ véggio, ἐνεστ. vídi, vedésti, κτλ'. παρακείμ. vedrò, μέλλων. Vedúto, μετοχή.

Vedétta, ἴδε Velétta.

Veditóre, ἀρ. ϑεατής.

Védova, Ͽηλ. χήρα.

Vedovánza, Vedovézza, Vedovità, Veduità, Ͽ. χηρεία, χήρωσις.

Vedováre, (védovo) χηράζω, στερῶ. Vedováto, χηρεύων, ἐστερημένος.

Vedovélla, ὑποκορ. τοῦ Védova· σχετλιαστικόν.

Vedovíle, ἐπιϑ. χῆρος, χηρήϊος.

Védovo, ἀρσεν. χῆρος, χηρεύων· ἔτι, μοναχός, χωρὶς συντροφίαν· ἔτι, ἐστερημένος.

Vedúta, Ͽηλ. ὄψις. ἔτι, πρόοψις.

Vedutaménte, ὁρατῶς, φανερῶς.

Vedúto, ἀρ. ἑωραμένος.

Veeménte, κοιν. σφοδρός.

Veementeménte, ἐπιῤῥ. σφόδρα, δεινῶς.

Veeménza, Ͽ. σφοδρότης.

Vegetábile, κοιν. φυτικός, ζωτικός. Víta vegetábile, λέγεται ἡ ζωὴ τῶν δένδρων. I Vegetábili, τὰ φυτά.

Vegetáre, (végeto) κυρίως τὸ ζῆν, καὶ τὸ αὐξάνεσϑαι τῶν φυτῶν. Vegetáto, μετ.

Vegetatívo, ἀρ. φυτικός, αὐξητικός.

Vegetazióne, Ͽ. φύτευμα, βλάστημα, ἡ αὔξησις, τὸ ζῆν τῶν φυτῶν.

Vegetévole, κοιν. ἴδε Vegetábile, ἢ Vegetatívo.

Végeto, ἀρ. εὐϑαλής, ἀκμαῖος, εὔρωστος, δυνατός.

Veggénte, κοιν. βλέπων. A occhi veggénti, φανερῶς, ὀφϑαλμοφανῶς.

Végghia, Ͽηλ. ἀγρυπνία. ἔτι, νυκτογραφία, ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις· τὸ πρῶτον μέρος τῆς νυκτός, ἐν ᾧ διατρίβομεν εἰς κανένα ἔργον, ἢ συνομιλίαν· ἴδε καὶ Sentinélla.

Vegghiaménto, ἀρ. ἀγρυπνία.

Vegghiánte, κοιν. ἀγρυπνῶν.

Vegghiáre, (végghio) ἀγρυπνῶ· καὶ Vegghiáre. ὄνομα ἀρσεν. ἀγρυπνία.

Vegghiatóre, ἀρσεν. ἀγρυπνῶν.

Vegghiévole, κοιν. ἀγρυπνῶν, ἄγρυπνος. Μεταφ. ἐπιμελής, πρόϑυμος.

Vegghievolménte, ἀγρύπνως.

Véggia, ἴδε Bótte, Carrúta, καὶ Traino.

Véggiolo, ἀρ. ὄροβος, ὄσπριον.

Véglia, Ͽ. ἴδε Végghia. Véglia, λέγεται καὶ μία

συντροφία, ἤτοι συνάθροισις ἀνθρώπων, οἵ τινες ἀγρυπνοῦν εἰς χορούς, ἢ εἰς ἄλλο.

Vegliánte, κοιν. ἀγρυπνῶν.

Vegliárdo, ἀρ. γέρων.

Vegliáre, (véglio) ἀγρυπνῶ· ἔτι, φυλάττω, κάμνω τὴν βίγλαν.

Vegliatóre, ἀρσεν. **Vegliatríce**, θ. ὁ ἀγρυπνῶν, ἡ ἀγρυπνοῦσα.

Véglio, ἀρ. Ποιητικόν. ἰδὲ **Vécchio**, καὶ **Véllo**.

Vegnénte, κοιν. ὁ ἐρχόμενος.

Veícolo, ἀρ. φορεῖον, ἁμάξιον. Λατ.

Véla, θ. τὸ ἱστίον, ἄρμενον, πανίον τοῦ καραβίου.

Velóne, ἀρ. μέγα ἱστίον.

Veláme, ἀρσεν. σκέπασμα, κάλυμμα.

Velaménto, ἀρ. σκέπασμα.

Veláre, (vélo) καλύπτω, σκεπάζω. ἔτι, κρύπτω. **Veláto**, σκεπασμένος. **Veláta**, οὐσιαστ. θ. μονάστρια, καλογραγία.

Velatóre, ἀρ. ὁ καλύπτων. **Velatríce**, θηλ.

Velazióne, θ. σκέπασμα, κάλυμμα.

Veleggiaménto, ἀρ. ἱστιοδρομία.

Veleggiáre, (éggio) ἱστιοδρομῶ, ἀρμενίζω. **Veleggiáto**, μετ.

Veleggiatóre, ἀρ. ὁ ἀρμενίζων.

Velenáto, ἀρ. φαρμακευμένος.

Velenífero, ἀρ. φαρμακώδης, φαρμακερός.

Veléno, ἀρ. φαρμάκι.

Velenosaménte, μετ' ὀργῆς, μὲ φαρμάκι.

Velenosità, θ. φαρμάκι. Μεταφ. λύσσα, μανία, κακία, ὀργή.

Velenóso, ἀρ. φαρμακώδης, φαρμακερός.

Velótta, ἰδὲ **Sentinélla**.

Velettájo, ἀρ. ὁ πωλῶν ὀθόνας, βέλα, κτλ.

Velettáre, (velétto) κατασκοπῶ, κάμνω βίγλαν.

Vélia, ἰδὲ **Cazzavéla**.

Velleità, θ. θέλησις ἀσθενής, ἀτελής.

Vellicaménto, ἀρ. τιλμός.

Vellicáre, (véllico) τίλλω, ξαίνω.

Véllo, ἀρ. πόκος, τὸ μαλλίον τοῦ προβάτου· ἔτι, θρίξ, τρίχα· ἔτι, φούντα.

Vellóso, ἀρ. δασύς, μαλλιαρός, τριχώδης.

Vellutáto, ἀρ. βελουτουφασμένος, ἢ παρομοιάζον τὸν κατηφέν.

Vellúto, ἀρ. τὸ ἑτερόμαλλον, βελοῦτον, ὁλοσηρικόν, κατηφές.

Vellúto, ἐπίθ. ἰδὲ **Vellóso**.

Vélo, ἀρ. ἀραχνῶδες, λεπτότατον ὕφασμα. Μεταφ. κάλυμμα, σκέπασμα.

Velóce, κοιν. ταχύς.

Veloceménte, ταχέως.

Velocità, θ. ταχύτης.

Véltro, ἀρ. κυνηγετικὸς σκύλος, λαγωνικόν.

Véna, θ. φλέψ, φλέβα.

Véna, θ. τὸ βρόμι.

Venagióne, θ. θήρευσις, κυνῆγι. Λατ.

Venále, κοιν. ὠνητός, ὤνιος, ὁποῦ εἶναι διὰ πώλησιν· ἔτι, φιλάργυρος, ὁποιος διὰ πληρωμήν, καὶ χρήματα παρακινεῖται εἰς τι· ὡς τά, cuór, amór, ánima venále.

Vendémmia, θ. ὁ τρυγητός, τὸ τρύγος· καὶ ὁ καιρός, τοῦ τρυγητοῦ.

Vendemmiánte, κοιν. ὁ τρυγῶν, ἡ τρυγῶσα.

Vendemmiáre, (émmio) τρυγῶ. **Vendemmiato**, τρυγημένος.

Vendemmiatóre, ἀρ. τρυγητής.

Véndere, (véndo) πωλῶ. **Véndere a minúto**, λεπτοπωλῶ, πωλῶ λιανικῶς. **Véndere indigrósso**, χοντρικῶς. **Vénder cáro**, πουλῶ ἀκριβᾶ. **A buón mercáto**, ἐφθηνᾶ.

Venderéccio, ἀρ. ἰδὲ **Venále**.

Vendétta, θ. ἐκδίκησις.

Vendíbile, καὶ **Vendévole**, κοιν. ἰδὲ **Venále**.

Vendicabilménte, ἐκδικητικῶς.

Vendicánte, κοιν. ὁ ἐκδικούμενος, ἡ μένη.

Vendicáre, ἐκδικῶ. **Mi véndico**, ἐκδικοῦμαι. **Vendicáto**, ἐκδικημένος.

Vendicatívo, ἀρσεν. ἐκδικητικός.

Vendicatóre, ἀρ ἐκδικητής.

Vendicatríce, θηλ.

Vendichévole, κοιν. ἐκδικητικός.

Vendiménto, ἀρ. πώλημα.

Véndita, θ. πρᾶσις, πώλησις.

Venditóre, ἀρ. πωλητής. **Venditríce**, θηλ.

Vendúto, μετ. πωλημένος.

Venefício, ἀρ. ἰδὲ **Malía**, **Incantésimo**.

Venéfico, ἀρ. φαρμακεύς, μάγος.

Venenáre, (venéno) ἰδὲ **Avvelenáre**.

Venenífero, ἀρ. ἰδὲ Venenóso.

Venéno, ἀρ. φαρμάκι.

Venenóso, ἀρ. φαρμακερός.

Venénte, κοιν. μέλλων· ἰδὲ Vegnénte.

Venerábile, κοιν. αἰδέσιμος, σεβάσμιος.

Venerabilità, Ͽ. σεμνότης σεβασμιότης.

Venerándo, ἀρ. αἰδέσιμος.

Veneráre, (vénero) σέβομαι. Veneráto, μετ.

Veneratóre, ἀρ. σεβαστής. Veneratríce, Ͽηλ.

Venerazióne, Ͽ. σέβασις.

Venerdì, ἀρ. ἡ παρασκευή, ἡ ϛ'. ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. Il Venerdì Santo, ἡ μεγάλη Παρασκευή.

Venereaménte, ἀσελγῶς, ἀφροδισιαστικῶς.

Vénere, ἰδὲ Dea.

Venéreo, ἀρ. ἀφροδίσιος.

Venerévole, κοιν. αἰδέσιμος.

Venerevolménte, αἰδεσίμως.

Vénia, Ͽ. συγγνώμη, συγχώρησις.

Veniále, κοιν. συγγνωστός, ἄξιος συγχωρήσεως. Peccáto veniále, συγγνωστὴ ἁμαρτία.

Venialménte, συγγνωστῶς.

Veníre, ἔρχομαι. Quésto mi viéne, τοῦτο ἀνήκειμοι, μοῦ πρέπει· ἔτι, γίνομαι. Veníre, μὲ τὰ ἀπαρέμφατα τῶν ῥημάτων, καὶ μὲ τὸ μόριον A, οὐ μεταβάλλει τὴν σημασίαν τῶν αὐτῶν ῥημάτων. ὅθεν, Veníre a fáre una cósa, ἢ Veníre a díre, ποιῶ τὶ, λέγω, ἢ σημαίνωτι. Veníre, μὲ τὰ τελικὰ ἀπαρέμφατα (ού gerúndj) τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ, venír facéndo, venír leggéndo, καὶ τοιαῦτά τινα, σημαίνουσιν ἁπλῶς τὸ, ποιῶ, ἀναγινώσκω, κτλ'. Ὁμοίως καὶ τὰ Venír fátto, venír vedúto, venír detto, κτλ'. σημαίνουσι, συμβαίνει νὰ κάμω, νὰ βλέπω, νὰ λέγω, κτλ'. Venír mánco, ἢ venír méno, ἐκλείπω, λειποθυμῶ. Véngo, viéni, viéne, κτλ'. ἐνεστ. Vénni, venísti, κτλ'. παρακ. Verrò, μέλλων. Venúto, μετοχή.

Venitíccio, ἰδὲ Avveníticcio.

Venóso, ἀρ. φλεβώδης.

Ventáglia, Ͽ. Ͽωρακήσιον τῆς περικεφαλαίας.

Ventáglio, ἀρσεν. ῥιπίδιον, ἀνεμιστῆρι.

Ventáre, (vénto) καὶ Venteggiáre, (éggio) φυσῶ, πνέω, προξενῶ, φέρω ἄνεμον.

Ventaruóla, Ͽ. ἀεροδείκτης. Καὶ ἀνεμιστῆρι.

Ventávolo, ἀρ. βορέας.

Ventésimo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ εἰκοστὸν μέρος· καὶ ἐπίθ. εἰκοστός.

Vénti, κοιν. εἴκοσι. Venticinqne, εἰκοσιπέντε.

Venticinquemíla, κοιν. πενταкισχίλιοι.

Venticinqnésimo, ἀρ. εἰκοστὸς πέμπτος.

Ventidúe, κοιν. εἴκοσι δύω.

Ventiduésimo, ἀρ. εἰκοστὸς δεύτερος.

Ventiéra, Ͽ. εἶδος ἀνεμιστηρίου. Καὶ ὄργανον στρατιωτικόν.

Ventilábro, ἀρ. τὸ πτύον, λιχνιστῆρι.

Ventiláre, (véntilo) λικμῶ, λιχνίζω, ἀνεμίζω· ἔτι, σκέπτομαι, βουλεύομαι, ἐξετάζω. Ventiláto, μετ.

Ventilazióne, Ͽ. Ventilaménto, ἀρ. λίκμησις, ἀνεμισμός.

Ventína, Ͽηλ. εἰκοσαρία.

Ventipióvolo, ἀρ. ἄνεμος προξενῶν βροχήν.

Ventiquáttro, κοιν. εἰκοσιτέσσαρες.

Ventisétte, κοιν. εἰκοσιεπτά.

Vénto, ἀρ. ἄνεμος. Venteréllo, Venticéllo, Ventolíno, ὑποκορ.

Véntola, Ͽ. ῥιπίδιον, ἀνεμιστῆρι.

Ventoláre, (véntolo) ἀνεμίζω.

Ventúsa, Ͽ. ἰδὲ Coppótta.

Ventosaménte, κενῶς, ματαίως.

Ventosáre, (ventúso) σικυάζω, κολλῶ τὰς συκύας.

Ventosità, Ͽηλ. ἄνεμος, πορδή.

Ventóso, ἀρσεν. ἀνεμώδης. Μεταφ. ὀγκώδης, μάταιος, ὑπερήφανος.

Ventottésimo, ἀρ. εἰκοστὸς ὄγδοος.

Ventótto, κοιν. εἰκοσιοκτώ.

Ventrája, Ͽ. ὁ τόπος ὅπου ἡ κοιλία, καὶ τ' ἄλλα ἔντερα.

Ventrajuóla, Ͽ. ἡ πλύνουσα καὶ πωλοῦσα κοιλίας.

Ventráta, Ͽ. πληγή, καὶ βάρος εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐγκαστρεία.

Véntre, ἀρ. ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία.

Ventrésca, Ͽ. κοιλία· ἔτι, κοιλία χοίρου γεμάτη κρέας, αὐγά, τυρὸν, καὶ χόρτα.

Ventrícolo, ἀρ. γαστρίδιον.
Ventríglio, καὶ Ventrícchio, ἀρ. τὸ γαστρίδιον, ὁ στόμαχος τῶν πουλίων.
Ventúccio, ἀρσεν. μικρὸς, ἐλαφρὸς ἄνεμος.
Ventunésimo, ἀρ. εἰκοστὸς πρῶτος.
Ventúno, ἀρ. εἴκοσι καὶ εἷς.
Ventúra, Θ. τύχη. Alla ventúra, ἐκ τύχης. A ventúra, ἢ per ventúra, κατὰ τύχην, τυχηρῶς.
Venturiére, ἀρ. ἐθελοντὴς, θεληματικὸς στρατιώτης.
Ventúro, ἀρ. ἐλευσόμενος, ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ.
Venturóso, ἀρ. εὐτυχὴς, δεξιὸς, καλός.
Venustà, Θ. κάλλος, εὐμορφία.
Venústo, ἀρσεν. εὐπρεπὴς, χαρίεις, εὔμορφος.
Venúta, Θηλ. παρουσία, ἐρχομός.
Venúto, ἀρ. ἐλθὼν· παρὰ τοῦ Venire.
Venúzza, Θ. ὑποκορ. τοῦ Véna· μικρὰ φλέψ.
Venzéi, κοιν. εἰκοσιέξ.
Venzétte, κοιν. εἰκοσιεπτά.
Venzettésimo, ἀρ. εἰκοστὸς ἕβδομος.
Veprájo, ἀρ. ἀκανθών.
Vépre, Θ. εἶδος ἀκανθῶν. πληθ. i vépri καὶ le vépri. Λατ.
Vér, συγκοπῇ, ἰδὲ Vérso, πρόθεσις.
Veráce, κοιν. ὁ καὶ ἡ ἀληθής.
Veraceménte, ἀληθῶς.
Veracità, Θ. ἀλήθεια.
Veraménte, τῷ ὄντι, ἀληθῶς.
Verátro, ἀρσεν. ἐλλέβορος λευκός.
Verbále, κοιν. ῥηματικός.
Verbásco, ἀρ. φλόμος, εἶδος φυτοῦ.
Verbéna, Θ. ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱεροβοτάνη· ἔτι, ἀντὶ Verména, ἰδὲ τοῦτο.
Verbigrázia, λόγου χάριν, παραδείγματος χάριν.
Vérbo, ἀρ. λόγος, λέξις, ῥῆμα. Vérbo Divíno, ὁ Θεῖος Λόγος.
Verbóso, ἀρ. πολυλόγος.
Verdadiéro, ἀρ. ἀληθινὸς, εἰλικρινής. Λέξις Ἰσπανική.
Verdástro, ἀρ. ὑπόχλωρος, πρασινίζων.
Verdazzúrro, ἀρ. πρασινογαλάζιος.
Vérde, οὐσιαστ. ἀρ. χλωρότης, πρασινάδα. E'sser condótto al vérde, ἢ éssere al vérde, κτλ'. Μεταφ. λέγεται ἐπὶ παντὸς πράγματος διακειμένου εἰς τὰ ἔσχατα, ἢ ἐπὶ ἀνθρώπου κατανήσαντος εἰς ἐσχάτην πενίαν.
Vérde, ἐπίθ. κοιν. χλωρὸς, πράσινος.
Verdéa, Θ. εἶδος ἀμπέλου, ἢ σταφυλῆς λευκῆς, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεται οἶνος λεγόμενος καὶ αὐτὸς Verdéa.
Verdebrúno, ἀρ. πρασινομέλας.
Verdechiáro, ἀρ. πρασινόλευκος.
Verdegájo, ἀρσεν. χρῶμα πράσινον ὑπόλευκον, ἤγουν ἀνοικτόν.
Verdeggiaménto, ἀρ. τὸ θάλλειν. ἰδὲ Verdézza.
Verdeggiánte, καὶ Verdicánte, κοιν. θάλλων, πρασινίζων.
Verdeggiáre, καὶ Verdicáre, (éggio, καὶ vérdico) θάλλω, πρασινίζω.
Verdegiállo, ἀρ. πρασινοκίτρινος.
Verdegíglio, ἀρ. ἱερὶς, φυτόν.
Verdemárco, ἀρ. πήγανον, φυτόν.
Verdemézzo, ἀρ. ἐπίθ. σίτου ἡμιξήρου. καὶ ἐπίθ. κρέατος ἡμιέφθου.
Verdepórro, ἀρ. πράσιος, εἶδος χρώματος.
Verderáme, ἀρ. ἰὸς χαλκοῦ, ἡ σκουριὰ τοῦ χαλκοῦ.
Verderógnolo, ἀρ. ὑπόχλωρος, πρασινοῦτζικος.
Verdesécco, ἀρ. χαλαρὸς, ἡμίξηρος.
Verdétto, ἀρ. οὐσιαστ. ὕλη διὰ πράσινον, χρῶμα, εὔχρηστος τοῖς Ζωγράφοις. καὶ ὑποκορ. τοῦ Vérde.
Verdézza, Θ. καὶ Verdóre, ἀρ. χλωρότης, πρασινάδα.
Verdicánte, κοιν. ἰδὲ Verdeggiánte.
Verdicáre, (vérdico) ἰδὲ Verdeggiáre.
Verdíccio, Verdógnolo, καὶ Verdígno, ἀρ. ὑπόχλωρος, πρασινοῦτζικος.
Verdóre, ἀρ. ἰδὲ Verdézza.
Verdúco, ἀρ. στενὸν σπαθί, κόπτον ἀπὸ τέσσαρα μέρη.
Verdúme, ἀρ. τὸ χλωρὸν, τὸ πράσινον μέρος τῶν φυτῶν.
Verdúra, καὶ Verzúra, Θ. χλωρότης, πρασινάδα.
Verecóndia, Θηλ. αἰδὼς, ἐντροπή. Λατ.
Verecóndo, ἀρ. αἰδήμων, ἔχων ἐντροπὴν, ἐντροπαλός. Λατ.

Verga, θ. ῥάβδος. πληθ. **vérghe**.

Vergáre, (**vérgo**) διαχαράττω, βεργόνω, μεταξωτά ἢ ῥοῦχα. Μεταφ. γράφω. **Vergáto**, μετ.

Vergáto, οὐσιαστ. ἀρ. ῥοῦχον πεποικιλμένον, ἀραδωτόν. Μεταφ. πᾶν τὸ συνθεμένον ἐκ διαφόρων, καὶ ποικίλων μερῶν.

Vergélla, θ. ὑποκορ. τοῦ **Vérga**. ῥαβδίσκος.

Vergéllo, ἄρσεν. ἰξόβεργα. ξύλον, ἐν ᾧ οἱ πουλοκυνηγοὶ βάνουν τὸν ἰξόν. ὅθεν, **Essere in sul vergéllo**, εἶναι εἰς μέγαν κίνδυνον. Παροιμία.

Vergheggiáre, (**éggio**) ῥαβδίζω, κοπανίζω. **Vergheggiáto**, μετ.

Verginále, κοιν. παρθενικός.

Vérgine, κοιν. παρθένος. ἔτι, παρθενικός.

Vergíneo, ἀρ. παρθενικός.

Verginità, θ. παρθενία.

Vergógna, θ. αἰδώς, ἐντροπή· ἔτι, ἀτιμία. **Vergógna**, ἢ **le Vergógne**, ἢ **le Párti vergognóse**: τὰ αἰδοῖα.

Vergognáre, αἰσχύνω, ἐντροπιάζω. **Mi vergógno**, ἐντρέπομαι. **Vergognáto**, μετ.

Vergognevolménte, καὶ **Vergognosaménte**, αἰσχρῶς, ἢ μὲ ἐντροπήν.

Vergognóso, ἀρ. αἰδήμων, ἐντροπαλός· ἔτι, ἄτιμος, αἰσχρός. **Vergognosétto**, ὑποκορ.

Vérgola, ὑποκορ. τοῦ **Vérga**.

Vergolaménto, ἀρ. ποίκιλμα μὲ μικρὰς ἀράδας.

Vergoláto, ἄρσεν. πεποικιλμένος μὲ ἀράδες, ἀραδωτός.

Vergóne, ἀρ. ἰξόβεργα.

Veridicaménte, ἀληθῶς.

Veridicità, θ. φιλαλήθεια.

Verídico, ἀρ. ἀληθινός, φιλαλήθης.

Verificáre, (**verífico**) ἀποδείχνω ἀληθινόν· **Si verífica**, ἀληθεύει. **Si verificano**, ἀληθεύουσι. **Verificáto**, μετ.

Verisimigliánte, κοιν. πιθανός.

Verisimigliánza, θ. πιθανολογία, πιθανότης.

Verisímile, οὐσιαστ. ἄρσεν. τὸ πιθανόν· καὶ ἐπίθ. κοιν. πιθανός.

Verisimilitúdine, πιθανότης.

Verisimilménte, πιθανῶς.

Verità, θ. ἀλήθεια. **In verità, Di verità, Per verità**, ἀληθῶς, τῷ ὄντι, μὰ τὴν ἀλήθειαν.

Veritieraménte, ἀληθῶς.

Veritiére, καὶ **Veritiéro**, ἀρ. ἀληθινός.

Vérme, καὶ **Vérmo**, ἀρ. σκώληξ.

Verména, θ. κλαδίσκος, λεπτὸν καὶ νέον κλονάρι φυτοῦ.

Vermétto, **Vermicciuólo**, **Vermicéllo**, ὑποκ. σκωλήκιον.

Vermicélli, πληθ. λέγ. καί τινα ζυμαρικὰ παρομοιάζοντα τὰ σκωλήκια.

Vermicolóso, ἀρ. γεμάτος ἀπὸ σκώληκας.

Vermigliáre, (**íglio**) φοινίσσω, κοκκινοβάφω.

Vermigliézza, θ. ἐρύθρημα, κοκκινάδα.

Vermíglio, ἀρ. ἐρυθμός, βαθυκόκκινος.

Vermiglióne, ἀρ. ἡ ὕλη ἐξ ἧς γίνεται τὸ ἐρυθροῦν χρῶμα.

Vermináca, ἴδε **Verbéna**.

Verminára, θ. ἐπίθ. σαύρου, γουστερίτζας.

Vérmine, ἀρ. σκώληξ.

Verminóso, ἀρ. σκωληκόβρωτος. ἴδε καὶ **Vermicolóso**.

Vérmo, ἀρ. ἴδε **Vérme**.

Vermocáne, ἀρ. εἶδος νόσου ἣν εὔχεταί τις τινὶ ἐπὶ κατάρᾳ.

Vernáccia, θ. εἶδος ἄσπρου οἴνου, καὶ τὸ σταφυλίτου.

Vernále, κοιν. χειμερινός· ἔτι, ἐαρινός.

Vernáre, ἴδε **Svernáre**· ἔτι, πάσχειν κρύον· ἔτι, εἶναι ἐν χειμῶνι, ἢ καὶ ἐν ἔαρι.

Vernáta, θ. χειμών, χειμωνιά.

Verneréccio, ἀρ. χειμερινός, ἢ καλὸς διὰ τὸν χειμῶνα.

Vernicáre, (**vérnico**) χρίω, ἀλείφω μὲ σανδαράχην, μὲ βερνονίκην, βερονικώνω. **Vernicáto**, μετ.

Vernice, θ. σκανδαράχη, βερονίκη.

Verniciáre, (**vernício**) ἴδε **Vernicáre**.

Verníno, ἀρ. χειμερινός.

Vérnio, ἀρ. εἶδος λιναρίου σπειρομένου εἰς καιρὸν χειμῶνος.

Vérno, ἀρ. χειμών, ὁ χειμῶνας.

Véro, οὐσιαστ. ἀρ. ἀλήθεια, τὸ ἀληθές. **In véro**, ἢ **Da véro**, ἀληθῶς, ἐν ἀληθείᾳ.

Véro, ἐπίθ. ἀρ. ἀληθής.

Veróne, ἀρ. δίοδος, τόπος ἀνοικτὸς διὰ πέραμα ἀπὸ οἰκίσκον εἰς οἰκίσκον. ἰ-

δὲ καὶ **Terrázzo**, ἢ **Lóggia**.

Verrettóne, ἀρ. **Verrétta**, θ. βραχὺ, καὶ ὀξὺ βέλος.

Verrináre, (**verríno**) τρυπῶ.

Vérro, ἀρ. ὁ χοῖρος ἄῤῥην.

Verrúca, ἀρ. ἀκροχορδὼν, μυρμήκιον, τὰ ἐξανθήματα, καὶ πρίσματα, τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φυόμενα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον. Λατ.

Versaménto, ἀρ. ἔκχυσις.

Versáre, ἐκχόνω, χύνω· ἔτι, **Versársi**, οὐδετεροπαθ. (**mi vérso**) βαρέως ὀργίζομαι· ἔτι, καταγίνομαι.

Versáto, ἀρ. χυμένος· ἔτι, ἔμπειρος, γυμνασμένος. **Versatíssimo**, ὑπερθ.

Verseggiáre, (**éggio**) στιχουργῶ, ποιῶ στίχους.

Versiéra, θ. ὄνομα πλαστὸν δαίμονος.

Versificáre, (**versífico**) στιχουργῶ.

Versificatóre, ἀρ. στιχουργός.

Versióne, θ. στροφή· ἔτι, μετάφρασις.

Vérso, ἀρ. στίχος, ῥυθμὸς, γραμμὴ, ἀράδα· ἔτι, τρόπος, μέρος.

Vérso, (πρόθεσις) πρὸς, εἰς, κατὰ, περὶ, ἐγγύς. **Αἰτιατ.** καὶ **Γεν.**

Versúto, ἀρ. πανοῦργος.

Vérta, θ. τὸ κατώτερον μέρος τῆς σαγίνης, ὅπου πιάνονται τὰ ὀψάρια.

Vertébra, θ. ὁ σφόνδυλος, κόκκαλον τῆς ῥάχης.

Verténte, ὡς τὸ, **A'nno verténte**, ἔτος τρεπόμενον, ὁ τρέχων χρόνος.

Verticále, κοιν. ἐπίθ. τῆς κορυφῆς, ἀνήκων εἰς τὴν κορυφήν; ἢ περνῶν διὰ τῆς κορυφῆς, ἢ ἀνταποκρινόμενος μὲ τὴν κορυφήν.

Vértice, ἀρ. ἄκρα, κορυφή.

Vertígine, θ. ἴλιγγος, σκοτοῦρα.

Vertiginóso, ἀρ. ὅποιος πάσχει ἴλιγγον; σκότασιν τῶν ὀφθαλμῶν.

Verúno, ἀρ. οὐδεὶς, κανένας.

Verzicánte, κοιν. χλωρίζων, πρασινίζων.

Verzicáre, (**vérzico**) θάλλω, πρασινίζω.

Verzíno, ἀρ. βρασυλιακὸν, ξύλον, τὸ μπακάμι.

Verzúme, ἀρ. ἰδὲ **Verdúme**.

Verzúra, θ. πρασιά, πρασινάδα.

Véschio, καὶ **Vésco**, ἰδὲ **Víschio**.

Véscia, θ. εἶδος ἀμανιταρίου· ἔτι, ψευδὲς ἐφεύρημα· ἔτι, κουφοπορδή.

Vescíca, καὶ **Vessíca**, θ. κύστις, οὐρήθρα, φοῦσκα. ἔτι, φλυαρία. πληθ. **che**.

Vescicatório, ἀρ. καυστικὸν κατάπλασμα. (Οἱ **Βενετ.** **Viscigánte**.)

Vescichétta, θηλ. ὑποκορ. μικρὴ φοῦσκα.

Vescicóso, ἀρσεν. ὁ ἔχων φούσκας.

Vescovádo, ἀρ. ἡ ἐπισκοπή· ἔτι, τὸ ὀφφίκιον, καὶ ἡ κατοικία, καὶ τὸ δικαίωμα, ἡ ἐπικράτεια, καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ Ἐπισκόπου.

Vescovále, καὶ **Vescovíle**, κοιν. ἐπισκοπικός.

Véscovo, ἀρ. ἐπίσκοπος.

Véspa, θ. σφὴξ, ἡ σφῆκα.

Vespájo, ἀρ. σφηκοφωλιά· ἔτι, σανίδωμα, πάτωμα ὑψωμένον ἀπὸ τὸ ἔδαφος πρὸς φύλαξιν ἀπὸ φωτίαν ἢ ὑγρότητα· ἔτι, εἶδος πολυτίμου στολιδίου σφηκοειδοῦς.

Vespajóso, ἀρ. τρύπιος ὡς σφηκοφωλιά, σφογγώδης.

Véspero, ἰδὲ **Véspro**.

Vespertíno, ἀρ. ἑσπερινός.

Véspro, ἀρ. ἑσπέρα· ἔτι, ὁ ἑσπερινὸς, ὥρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας. **Véspro Siciliáno**: λέγεται διά τινα φόνον μέγαν, καὶ αἰφνίδιον, ἢ ἄλλην σφοδρὰν καὶ παράξενον συμφοράν. Ἀπὸ τὸ **1282.** ἔτος, καθ' ὃ Πέτρος ὁ **Γ'.** ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀραγωνίας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐφόνευσεν ὅλους τοὺς Φραντζέζους, ὅσοι εὑρέθησαν εἰς τὴν Νεάπολιν, ἐπεκράτησεν ὁ ἄχρι τῆς σήμερον φερόμενος παροιμιακὸς λόγος, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἤτοι τὸ, Βέσπρο Τζιτζιλιάνο.

Vessáre, (**vésso**) ταλαιπωρῶ, σκύλλω, ἐνοχλῶ. **Vessáto**, μετ. Λατ.

Vessazióne, θ. ἐπήρεια, κάκωσις, ἐνόχλησις.

Vessicánte, ἰδὲ **Vescicatório**.

Vessíllo, ἀρσεν. ἰδὲ **Stendárdo**.

Vésta, καὶ **Véste**, θ. ἐσθὴς, ἱμάτιον, φόρεμα.

Vestíbulo, καὶ **Vestíbolo**, ἀρ. τὸ πρόθυρον, προπύλαιον. Λατ.

Vestígia, θ. καὶ **Vestígio**. ἀρ. τὸ ἴχνος. Λέγεται καὶ **O'rma**, **Pedáta**, **Tráccia**, πληθ. **I vestígi**, ἀρ. καὶ **le vestígia**

Vestiménto, καὶ **Vestíre**, οὐσιαστ. ἀρ. φόρεμα.

Vestíre, (vésto) ἀμφιάζω, περιβάλλω, ἐνδύω. **Mi vésto**, ἐνδύομαι.

Vestíto, μετ. ἐνδεδυμένος.

Vestíto, οὐσιαστ. ἀρ. φόρεμα.

Vestitúccio, ἀρ. ὑποκορ. φαῦλον, ποταπὸν φόρεμα.

Vestitúra, θ. ἔνδυμα· ἔτι, τρόπος τοῦ φορέματος.

Veteráno, ἀρ. ὁ ἀπεστρατευμένος, παλαιὸς στρατιώτης.

Vetrájo, ἀρ. ὑαλουργός, ὁ γυαλιάς· ἔτι, ὅποιος πωλεῖ, ἢ διορθώνει τὰ γυαλία διὰ τὰ παράθυρα.

Vetrário, ἐπιθ. ἀνήκων εἰς ὕαλον, ὑαλικός· ὡς τὸ **A'rte vetrária**, ἡ ὑαλουργικὴ τέχνη.

Vetráta, θ. ὑάλινον κλεῖθρον.

Vétrice, θ. ἄγνος, λυγαρία, φυτὸν φυόμενον παρὰ τοὺς ποταμούς.

Vetriciájo, ἀρ. τόπος φυτευμένος ἀπὸ λυγαριαῖς.

Vetriéra, θ. ἰδὲ **Invetriáta**.

Vetrificáre, (vetrífico) ὑάλινον ποιῶ, κάμνω γυαλί. **Mi vetrífico**, γίνομαι γυαλί. **Vetrificáto**, εἰς ὕαλον μεταβληθείς.

Vetrificazióne, θ. ὑαλοποίησις.

Vetriuóla, θ. κλιβάδιον, ἑλξίνη, ἀνεμοχόρταρον.

Vetriólo, καὶ **Vetriuólo**, ἰδὲ **Vitriuólo**.

Vétro, ἀρ. ὕαλος, τὸ γυαλί. (Οἱ Βενετ. **Véro**.)

Vétta, θ. ἄκρα, κορυφή· ἔτι, κλαδίσκος.

Vettóne, ἀρ. ἰδὲ **Pollóne**.

Vettováglia, θ. ἰδὲ **Vittuáglia**.

Vettovagliáre, (áglio) τὰ σιτία σισκευάζω, προμηθεύω.

Vettúra, θ. ὄχησις, τὸ ἀγῶγι· καὶ τὸ ἀγωγιάτικον, ἤγουν ἡ πληρωμὴ τῆς ἀγωγῆς.

Vetturále, ἀρ. ἀγωγιάτης.

Vettureggiáre, (éggio) μετακομίζω, φέρω μὲ τὸ ἀγῶγι, ἀγωγιάζω.

Vetturíno, ἀρ. ὁ δίδων ζῶα διὰ ἀγῶγι.

Vetustà, θηλ. ἀρχαιότης, παλαιότης. Λατ.

Vetústo, ἀρσεν. παλαιός. Ποιητ.

Vezzataménte, μειλίχως.

Vezzeggiáre (éggio) σαίνω, ὑποκορίζομαι, χαϊδεύω. **Vezzeggiáto**, μετ.

Vezzèggiatívo, ἀρ. ὑποκοχοριστικός.

Vézzo, ἀρ. ἡδονή, τρυφή. **Vézzi**, πληθ. ἀρεσκεύματα, κανάκια, χαΐδια.

Vézzo, ἀρ. ἕξις, κακὴ συνήθεια.

Vézzo, ἀρ. ὅρμος, γυναικεῖον στολίδιον τοῦ λαιμοῦ.

Vezzosaménte, χαριέντως. ἔτι, μειλίχως, μαλακῶς, χαϊδευτικῶς.

Vezzóso, ἀρ. χαρίεις. **Vezzosétto**, ὑποκορ. ἔτι, **Lezióso**, ἰδὲ τοῦτο.

Ufiziále, **Ufficiále**, **Ufiziále**, καὶ **Uffiziále**, ἀρ. ὁ ἔχων ὀφφίκιον, ὑπηρεσίαν.

Ufiziáre, **Ufficiáre**, **Ufiziáre**, καὶ **Uffiziáre**, (ufficio) ψάλλω τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν, ἱερατεύω.

Ufiziatúra, **Ufficiatúra**, καὶ **Uffiziatúra**, θ. τὸ ἱερατεύειν, ἡ ἱερὰ Ἀκολουθία.

Ufício, **Ufficio**, **Ufízio**, καὶ **Uffízio**, ἀρ. τὸ δέον, τὸ χρέος ἑκάστου, προσῆκον, καθῆκον, τὸ ἔργον· ἔτι, θεραπεία, χάρις, δούλευσις· ἔτι, ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀκολουθία.

Uficióso, **Ufficióso**, **Uffizióso**, καὶ **Ufizióso**, ἀρ. θεραπευτικός. ἰδὲ καὶ **Amorévole**, **Affettuóso**, **Cortése**.

U'ggia, θ. ἡ ἐκ τῶν δένδρων σκιά, ἴσκιος· ἔτι, οἰωνισμός. **E'sser**, ἢ **Trovársi**, ἢ **Veníre in úggia**, μισεῖσθαι. **Avér in úggia**, μισεῖν.

Uggioláre, (úggiolo) λέγεται διὰ τὴν παραπονετικὴν φωνὴν τοῦ σκύλου, ὅταν εἶναι δεμένος, καὶ θέλει νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰ δεσμά.

Uggióso, ἀρ. σκιερός· ἔτι, ἀνήσυχος, ὕποπτος.

U'gna, θ. ἰδὲ **U'nghia**.

U'gnere, καὶ **U'ngere**, (úgno, καὶ úngo, ἐνεστ. únsi ungésti, κτλ', παρακ. **U'nto**, μετ.) χρίω, χρίζω, ἀλείφω.

Ugniménto, ἀρσεν. χρίσις. Μεταφ. πραΰνσις.

Ugnóne, ἀρσεν. ὁπλή, μέγα ὀνύχιον.

U'gola, θ. σταφυλή, σταφυλίτης.

Uguagliaménto, ἀρ. καὶ **Uguagliánza**, θ. ὁμοίωμα, ἰσότης.

Uguagliánte, κοιν. ἰσάζων.

Uguagliáre, (uguáglio) ἰσάζω. **Uguagliáto**, ἰσωθείς. Καὶ **Ugualáre**, τὸ αὐτό.

Uguagliatóre, ἀρ. ὁ ἰσάζων.

Uguále, κοιν. ἴσος.

Ugualità, θ. ἰσότης.
Ugualménte, ἴσως, ἐξ ἴσου.
Uguannòtto, ἀρ. ἰχθύδιον, ψαράκι ἐρετινόν.
Uh, οἴμοι, ἄχ, ἀλλοίμονον.
Vi, ἐπίῤῥ. αὐτοῦ, ἐκεῖ· ἔτι, μόριον Δοτικῆς, καὶ Αἰτιατ. τῆς **Voi**, Ἀντωνυμ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀναπληρωματικόν.
Vía, θηλ. ὁδός, δρόμος, στράτα. **Via láttea**, ὁ γαλαξίας· ἔτι, τρόπος, μέσον.
Vía, ἐπίῤῥ. πολύ· ἔτι, ἄγε, δεῦρο, ἔλα.
Viaggiánte, κοιν. ὁδοιπορῶν.
Viaggiáre, (**ággio**) ὁδοιπορῶ, ταξιδεύω.
Viaggiatóre, ἀρ. ὁδοιπόρος.
Viággio, ἀρσεν. ὁδοιπορία, ταξίδι.
Viále, ἀρ. ἰδὲ **Viòttola**. Καὶ ἐπιθ. τοῦ δρόμου, ἡ κείμενος εἰς τὸν δρόμον.
Viandánte, κοιν. ὁδίτης, ὁδοιπόρος, διαβάτης.
Viaréccio, ἀρ. χρήσιμος, πρόχειρος εἰς ὁδοιπορίαν, κομιστικός.
Viático, ἀρ. τὸ ἐφόδιον, τὰ χρειαζόμενα τῆς ὁδοιπορίας· ἔτι, τὸ μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας μεταδιδόμενον εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας.
Viatóre, ἀρ. ὁδίτης. **Viatríce**, θηλ.
Viatório, ἀρ. ὁδοιπορικός. καὶ διαβατικός.
Vibráre, (**víbro**) ἀναπάλλω, ἀναταράσσω, ἀνασείω, τινάζω. Μεταφ. ἀκοντίζω, ῥίπτω, σύρω. **Vibráto**, μετ.
Vibratóre, ἀρ. ὁ ἀναπάλλων, ῥίπτων, ἀκοντίζων.
Vibrazióne, θ. ἀνάπαλσις, ἀνάσεισις, τίναξις.
Vibúrno, ἀρ. ἡ μέλαινα βρυωνία, κλεμαξίδα, μικρὸν δένδρον.
Vicariáto, ἀρ. τὸ ὀφφίκιον, καὶ ὁ τόπος τῆς διοικήσεως τοῦ τοποτηρητοῦ.
Vicário, ἀρ. τοποτηρητής.
Více, θ. ἰδὲ **Véce**· ἔτι, φορά, βολά.
Vicecancelliére, ἀρ. τοποτηρητὴς τοῦ Καγγελαρίου.
Vicecónsolo, ἄρσεν. ἀνθύπατος, τοποτηρητὴς τοῦ κονσόλου.
Vicedúca, ἀρ. τοποτηρητὴς τοῦ Δουκός.
Vicegerénte, κοιν. ὁ ἀναπληρῶν ἑτέρου τινος μέρος, ἢ τόπον, τοποτηρητής.
Vicelegáto, ἀρ. τοποτηρητὴς τοῦ πρέσβεως· καὶ **Vicelegazióne**, θ. τὸ τούτου ὀφφίκιον.
Vicénda, θ. ἀμοιβή, φορά. **A vicénda**, ἀμοιβαδόν, ἀμοιβαίως.
Vicendévole, κοιν. ἀμοιβαῖος.
Vicendevolézza, θ. ἀμοιβή.
Vicendevolménte, ἀμοιβαίως, κατ' ἀμοιβήν.
Viceré, ἀρ. ἀντιβασιλεύς, τοποτηρητὴς τοῦ βασιλέως.
Vicereggénte, καὶ **Vicerettóre**, ἀρ. ὁ διοικῶν, κυβερνῶν εἰς τόπον ἄλλου.
Vichería, θηλ. προσθήκη στρατιωτῶν εἰς βοήθειαν.
Vicinále, κοιν. ἐγγύς, σιμοτινός.
Vicinaménte, ἐγγύς, σιμά.
Vicinánza, θ. γειτονία.
Vicináre, (**vicíno**) γειτονεύω.
Vicináto, ἀρσεν. γειτονία.
Vicinità, θηλ. ἀγχιστεία, συγγένεια.
Vicíno, ἀρ. ὁ ἐγγύς, γείτων, πλησίον, σιμοτινός. **Viciníssimo**, ὑπερθ.
Vicíno, καὶ **Da vicíno**, ἐπίῤῥ. ἐγγύς, σιμά.
Vicin vicíno, ἐγγύτατα.
Vicissitúdine, θ. ἀμοιβή.
Víco, ἀρ. καὶ **Vícolo**, ὑποκορ. κώμη, στενὴ στράτα.
Vie, λίαν, πολύ· ὡς τά, **vie più grande**, πολὺ μεγαλήτερος: **vie più**, πολὺ περισσότερον.
Viéra, ἰδὲ **Ghiéra**.
Vietaménto, ἀρ. κώλυσις, ἐμπόδισις.
Vietáre, (**viéto**) κωλύω, ἐμποδίζω· ἔτι, ἀποφεύγω. **Vietáto**, μετ. καὶ **Vietatíssimo**, ὑπερθ.
Vietatívo, ἀρ. κωλυτικός.
Vietatóre, ἀρσεν. κωλυτής. **Vietatríce**, θηλ.
Viéto, ἀρ. ἰδὲ **Ráncido**, ἢ **Stantío**· ἔτι, παλαιός.
Viétta, θ. μικρὴ στράτα.
Vietúme, ἀρ. παλαιόν, ταγκὸν πρᾶγμα.
Víevia, ἐπίῤῥ. εὐθύς.
Vigere, ἀκμάζειν. Λατ.
Vigésimo, ἀρσεν. εἰκοστός.
Vigilánte, κοιν. ἄγρυπνος.
Vigilanteménte, ἀγρύπνως, ἐπιμελῶς.
Vigilánza, θ. ἀγρυπνία.
Vigiláre, (**vígilo**) ἀγρυπνῶ.
Vígile, κοιν. ἄγρυπνος.
Vigília, θ. ἀγρυπνία. καὶ παραμονὴ ἑορτῆς· ἔτι, νυκτοφυλάκησις, φρουρά.
Vigliaccaménte, ῥαθύμως, ἄκαρδα.
Vigliaccheria, θ. ῥαθυμία, ἀνανδρεία, μικροψυχία, ἀτιμία, ὄνειδος.
Vigliácco, ἀρ. ἄτιμος, οὐτιδανός, ῥάθυμος, ἀκαμάτης, ἄκαρδος, ἀχρεῖος.

Vigliaccóne, ἀρσεν. οὐδενὸς ἄξιος, ἀχριέστατος.

Vigliáre, (víglia) ἀφαιρῶ, ἐκλέγω, χωρίζω ἀπὸ τὸν σωρὸν τοῦ σίτου τὰ ἐναπολειφθέντα ἀστάχυα, ἀφ' οὗ ἀλωνίσθη, καὶ ἀφαιρέθησαν τὰ ἄχυρα· αὐτὰ δὲ τὰ ἀστάχυα, ἤτοι λουβιὰ χωρισμένα, ἢ διαλεγμένα, λέγονται Vigliuólo.

Vigliétto, ἰδὲ Bigliétto.

Vigliuólo, ἰδὲ εἰς τὸ Vigliáre.

Vígna, θ. ἀμπελὼν, ἀμπέλι. Vignétta, ἢ Vignuóla, ὑποκορ.

Vignájo, καὶ Vignajuólo, ἀρσεν. ἀμπελουργός.

Vignáre, (vígno) φυτεύω ἀμπέλι.

Vignáto, ἀρσεν. ἀμπέλοις σύμφυτος, τόπος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια.

Vignázzo, ἀρσεν. ἰδὲ Vígna, καὶ Vignáto.

Vignéto, ἀρσεν. ἀμπελὼν.

Vignuólo, ἰδὲ Vitíccio.

Vigúgna, θ. ζῶον τετράποδον ὅμοιον κατὰ τὸ μέγεθος εἰς τὸ πρόβατον, τὸ ὁποῖον γεννᾶται εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας.

Vigoráre, (vigóro) ῥωννύω, ἐνδυναμόνω. Vigoráto, ἐνδυναμωμένος.

Vigóre, ἀρ. ῥώμη, δύναμις.

Vigoreggiáre, (éggio) ἰδὲ Inanimáre, καὶ Invigoríre.

Vigoría, θ. ῥώμη, δύναμις.

Vigoríre, (ísco) ἀναλαμβάνω δύναμιν.

Vigorosaménte, ἀνδρείως, ἐῤῥωμένως, μὲ δύναμιν.

Vigorositá, θ. ῥώμη, δύναμις.

Vigoróso, ἀρσεν. ἀκμαῖος, εὔρωστος, δυνατός.

Víle, κοιν. εὐτελὴς, οὐτιδανός· ἔτι, δειλὸς, ἄκαρδος, ἀχρεῖος. Avére, ἢ Tenére a víle, καταφρονῶ.

Víle, ἐπίῤῥ. ἰδὲ Vilménte.

Vilipéndere, (vilipéndo) ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ. Vilipési, παρακ. Vilipéso, μετ.

Vilipéndio, ἀρ. καὶ Vilipensióne, θ. ὀλιγωρία, καταφρόνησις.

Vilipéso, ἀρ. καταφρονεμένος.

Vílla, θηλ. κώμη, χωρίον. Villétta, ἢ Villicciuóla, ὑποκορ.

Villággio, ἀρ. κώμη, χωρίον.

Villanaménte, ἀγροίκως, χωριάτικα· ἔτι, μισανθρώπως, σκληρῶς.

Villaneggiáre, (éggio) ὑβρίζω.

Villaneggiatóre, ἀρσεν. ὑβριστής.

Villanescaménte, ἀγροίκως, χωριάτικα.

Villanésco, ἀρ. ἄγροικος, χωριάτικος, ἀπαίδευτος· πληθ. Villanéschi.

Villanía, θ. ὕβρις· ἔτι, αἰσχρότης· ἔτι, ἀδικία.

Villáno, ἀρ. χωρίτης, χωριάτης· καὶ ἐπιθ. ἄγριος, ἄγροικος, ἀπαίδευτος· Villanéllo, ὑποκορ.

Villanótto, ἀρ. δυνατὸς, ἀκμαῖος, χωριάτης.

Villanzóne, ἀρσεν. ἀπαίδευτος, ἄγριος χωριάτης.

Villaréccio, ἰδὲ Villeréccio.

Villáta, θ. ἰδὲ Villággio.

Villático, ἀρσεν. ἄγροικος.

Villeggiáre, (villéggio) διατρίβω, κάθομαι εἰς τὸ χωρίον, εἰς τὸν ἀγρόν.

Villeggiatúra, θ. ἀγραυλία, ἡ διατριβὴ εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰς τὸ χωρίον.

Villeréccio, καὶ Villésco, ἀρσεν. ἄγροικος.

Vilménte, αἰσχρῶς, δειλῶς, ῥαθύμως, ἀχρείως, ἄκαρδα.

Viltà, θ. δειλία, ῥαθυμία, μικροψυχία, οὐτιδανότης, ἀχρειότης.

Vilúcchio, ἀρσεν. κληματὶς, χόρτον.

Vilúppa, ἀρσεν. συμπλοκὴ ἀπὸ ῥάμματα, μετάξι, κτλ'. Καὶ ἁπλῶς περιπλοκὴ, ἐμπέρδευμα.

Vímine, ἀρ. λύγος, κλαδίσκος οἰσίας· ἰδὲ Vínco.

Vináccia, θ. τὰ στέμφυλα, τὰ τζίπουρα τοῦ σταφυλίου.

Vinacciuólo, ἀρσεν. γίγαρτον, ὁ σπόρος, τὸ μικρὸν σπειρίον τῆς ῥόγας τοῦ σταφυλίου.

Vinágro, ἰδὲ Acéto.

Vinájo, ἀρσεν. οἰνοπώλης, κρασοπωλητής.

Vinário, ἀρ. οἰνηρός. Λατ.

Vináto, ἀρ. οἰνώδης, οἰνόχροος.

Vinattiére, ἀρ. κάπηλος.

Vincája, ἰδὲ Vinchéto.

Vincapérvinca, θ. κληματὶς δαφνοειδὴς, χόρτον.

Vincástra, θ. καὶ Vincástro, ἀρ. ῥάβδος, βέργα.

Vincénte, κοιν. νικῶν, ὁποῖος νικᾷ.

Víncere, (vínco, ἐνεστ. vínsi, παρακείμ. vínto, μετ.) νικῶ, ὑπερβαίνω.

Vincíbile, καὶ Vincévole, κοιν. νικητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ.

Vinchéto, ἀρσεν. ἀγρὸς λύγοις σύμφυτος.

Vincibósco, ἀρ. περιπλύμενον, ἀγιόκλημα.
Víncido, ἀρ. μαλακός.
Vinciglio, ἰδὲ Legáme.
Vinciménto, ἀρ. νίκη.
Víncita, ϑ. νίκη, ἀντίκ. τῷ, Pérdita.
Vincitóre, ἀρσεν. νικητής. Vincitríce, νικήτρια.
Vínco, ἀρ. οἰσία, λύγος, λυγαριά, μὲ τοὺς κλάδους, ἤτοι βέργας τῆς ὁποίας πλέκονται κανίστρια, καὶ τοιαῦτά τινα· ἔτι, δεσμός. πληϑ. Vínchi.
Vincoláre, (víncolo) δεσμεύω, δένω· ἔτι, ἐπιτίϑημι συμβάσεις, ὑποχρεόνω, ἀναγκάζω μὲ συμβάσεις, ὁμολογίας.
Víncolo, ἀρ. δεσμός.
Víndice, κοιν. ἔκδικος, τιμωρός. Λατ.
Vinéllo, ἀρ. τὸ δεύτερον κρασί, τὸ ἀπὸ τὰ τζίπουρα.
Víno, ἀρ. οἶνος, κρασί. Víno púro, ἄδολον κρασί. Adacquáto, νερομένον, Vinétto, Vinettíno, ὑποκορ. οἶνος ὀλίγου χρώματος, ἀλλὰ χαρίεις, νόστιμος. καὶ Vinúccio, ἀδύνατος οἶνος.
Vinolénto, ἀρσεν. οἰνηρός, μέϑυσος, δοσμένος εἰς τὸ κρασί.
Vinolénza, ϑηλ. μέϑη.
Vinóso, ἀρ. (ἐπίϑ. σταφυλῆς) οἰνηρός, κρασερός, οἰνώδης, γεμάτος ἀπὸ κρασί. καὶ οὐσιαστ. εἶδος ἀμπέλου.
Vínto, (παρα τοῦ Víncere) νικημένος.
Vióla, ϑ. τὸ ἴον, ἄνϑος, μενεξές· ἔτι, χέλυς, μουσικὸν ὄργανον ἑπτάχορδον.
Violácea, ϑ. εἶδος χόρτου ἰοειδοῦς.
Vióla mámmola, ϑ. ἴον ἐρυϑρόν.
Violaménto, ἀρ. βιασμός.
Violáre, (vióla) διαφϑείρω, δυναστεύω, μολύνω, βιάζω.
Violáo, μετ. βιασμένος, κτλ'.
Violáto, ἀρ. (ἐπιϑ. παρὰ τοῦ Vióla) ἰοειδής.
Violatóre, ἀρσεν. φϑορεύς, βιαστής. Violatríce, ϑ.
Violazióne, ϑ. βιασμός, παράβασις.
Violentaménto, ἀρ. βιασμός.
Violentáre, (violénto) βιάζω, δυναστεύω, ἀναγκάζω.
Violentáto, μετ. ἠναγκασμένος, δυναστευμένος.
Violentatóre, ἀρ. βιαστής. Violentatríce, ϑηλ.
Violenteménte, βιαίως.
Violénto, ἀρ. βίαιος, βιαστικός.
Violénza, ϑ. βία, δυναστεία.
Violétta, ὑποκορ. τοῦ Vióla, ἴον.
Violétto, ἀρ. ἰοειδής.
Violíno, ἀρ. τὸ βιολί, τετράχορδον.
Violóne, ἀρ. βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.
Vióttola, ϑ. καὶ Vióttolo, ἀρ. ἀτραπός, μικρή, στενὴ στράτα.
Vípera, ϑ. ἔχιδνα. (παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν ἄχρι ϑανάτου.) ἡ ὄχενδρα.
Viperájo, ἀρ. ἐχιδνοϑηρευτής.
Viperáto, ἀρ. ἀνήκων εἰς ἔχιδναν, ἐχιδνώδης.
Vipéreo, καὶ Viperíno, ἀρ. ἐχίδνειος.
Viperíno, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἐχίδνιον, τὸ μικρὸν τῆς ἐχίδνης.
Vipistréllo, ἰδὲ Vispistréllo.
Virénte, κοιν. ἰδὲ Verdeggiánte.
Virgapastóris, ϑ. δίψακος.
Virginále, κοιν. καὶ Virgíneo, ἀρ. παρϑενικός.
Virginità, ϑ. παρϑενία.
Vírgola, ϑ. κόμμα, ὑποδιαστολή.
Vigoláre, (vírgolo) ϑέτω τὰ κόμματα, τὰς ὑποδιαστολὰς εἰς τὴν γραφήν.
Virgúlto, ἀρ. φρύγανον.
Viridità, ϑηλ. χλωρότης.
Viríle, κοιν. ἀνδρικός, ἀνδρεῖος. ἀντίκ. τῷ Effeminâto. Mémbro viríle: τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.
Virilità, ϑ. ἀνδρία. καὶ ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία.
Virilménte, ἀνδρικῶς.
Víro, ἀρ. ἀνήρ. Λατ.
Virtù, ϑ. ἀρετή, δύναμις.
Virtuále, κοιν. ἔχων ἀρετήν, δύναμιν.
Virtualménte, δυνάμει, κατὰ δύναμιν.
Virtuosaménte, ἐναρέτως, ἰσχυρῶς, ἀνδρικῶς.
Virtuóso, ἀρσεν. ἐνάρετος, ἔξοχος, ἐξαίρετος.
Virulénza, ϑ. φαρμάκι, Λατ.
Visáccio, ἀρ. ἄσχημον πρόσωπον.
Visággio, ἀρ. πρόσωπον.
Víscera, ϑ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Víscere, πληϑ. τὰ ἐντόσϑια, σπλάγχνα.
Víschio, Véschio, Vísco, καὶ Vésco, ἰξός.
Vischióso, ἰδὲ Viscóso.

Viscidità, θ. γλισχρότης.
Víscido, ἀρσεν. ἰξώδης.
Vísciola, θ. εἶδος κερασίου, βίσινον.
Viscioláto, ἀρσεν. ὁ ζωμὸς τῶν βισίνων μὲ ἄλλα ὑγρὰ, οἷον κρασὶ, κτλ.
Visciolína, θ. εἶδος βισίνου.
Vísciolo, ἀρ. ἐπίθ. εἴδους τινὸς κερασιᾶς.
Visciolóna, θ. εἶδος κερασίου μεγαλητέρου τοῦ βισίνου.
Viscónte, ἀρ. ὄνομα ἀξιώματος, ἢ βαθμοῦ. καὶ **Viscontádo**, ἀρ. καὶ **Viscontéa**, ἢ **ría**, θ. ὁ βαθμὸς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ κόμητος.
Viscosità, θ. γλισχρότης.
Viscóso, ἀρ. γλίσχρος, ἰξώδης, κολλητικός.
Visíbile, κοιν. ὁρατός.
Visibilménte, φανερῶς.
Visibilità, θ. τὸ ὁρατόν.
Visiéra, θ. μέρος τῆς περικεφαλαίας, τὸ σκεπάζον τὸ πρόσωπον.
Visionário, ἀρ. φαντασιαστικός, ὅποιος φαντάζεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ πιστεύει ὡσὰν νὰ τὰ εἶδεν εἰς ὀπτασίαν.
Visióne, θ. ὅρασις, ὅραμα, ὀπτασία.
Vísita, θηλ. καὶ **Visitaménto**, ἀρ. ἐπίσκεψις.
Visitánte, κοιν. ὁ ἐπισκεπτόμενος.
Visitáre, (**vísito**) ἐπισκέπτομαι. **Visitáto**, μετ.
Visitatóre, ἀρ. ὁ ἐπισκεπτόμενος.
Visitazióne, θ. ἐπίσκεψις.
Visívo, ἀρ. ὀπτικὸς, καὶ ὁρατός.
Víso, ἀρσεν. πρόσωπον.
Vispézza, θ. προθυμία, ἑτοιμότης.
Vispistréllo, ἀρ. νυκτερίς.
Víspo, ἀρ. πρόθυμος, ὁρμητικός πρός τι, ἔξυπνος.
Vísso, **Vissúto**, καὶ **Vivúto**, ζήσας, μετ. παρὰ τοῦ **Vívere**.
Vísta, θ. ὄψις, ὅρασις. **Far vísta**, ὑποκρίνομαι. **Giudicáre a vísta**, κατ᾿ ὄψιν κρίνειν.
Vísto, ἐπίθ. ἀρ. σχεδὸν ταὐτὸν τῷ, **Víspo**.
Vísto, ἀντὶ **Vedúto**, μετ. παρὰ τοῦ **Vedére**.
Vistosaménte, χαριέντως.
Vistóso, ἀρσεν. χαρίεις.
Visuále, κοιν. ὀπτικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν ὄψιν.
Visualménte, διὰ τῆς ὄψεως.
Víta, θ. βίος, ζωή. **Menár vita**, βίον διάγειν. **Passár di víta**, ἢ **all' áltra víta**, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκειν.
Vitálba, θ. κληματίς, χόρτον, ἀγριάμπελος.
Vitále, κοιν. βιωτικός, ζωτικός. **Spíriti vitáli**: τὰ ζωτικὰ πνεύματα.
Víte, θ. ἄμπελος. **Viticélla**, ὑποκορ.
Víte, θ. ἕλιξ, ἐργαλεῖον μηχανικὸν, στροφεύς, βίδα· **Vitellíno**, ὑποκορ. ἐπίθ. δὲ, κίτρινος.
Vitícchio, ἀρ. κληματίς· εἶδος χόρτου.
Vitíccio, ἀρ. ἕλιξ, ἢ περιτύλιγμα ἀμπέλου. **I vitícci**, ἢ ψαλίδες τῶν κλημάτων, τὰ βλαστάρια.
Vitígno, ἰδὲ **Vizzáto**.
Vitilígine, θ. ὁ ἀλφὸς, νόσος, ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸ δέρμα. Λατ.
Vítreo, ἀρ. ὑάλινος. Λατ.
Vitrioláto, ἀρσεν. χαλκανθώδης.
Vitriuóla, θ. κλιβάδιον, ἑλξίνη, ἀνεμοχόρταρον.
Vitrivuólo, ἢ **Vitriuólo**, ἀρ. χάλκανθος. Τουρκιστὶ, καραβογιά.
Víttima, θ. τὸ σφάγιον, τὸ θύμα, τὸ διωρισμένον ζῶον διὰ τὴν θυσίαν, καὶ ἁπλῶς ἡ θυσία.
Vítto, ἀρ. τροφὴ, τὰ πρὸς ζωήν.
Vittória, θηλ. νίκη.
Vittoriosaménte, μετὰ νίκης.
Vittorióso, ἀρσεν. καλλίνικος, νικητής.
Vittríce, θηλ. νικήτρια.
Vittuáglia, **Vittováglia**, καὶ **Vittuária**, θ. τὸ σιτηρέσιον· ἀλλὰ κοινότερον τὸ, **Vettováglia**, θ. ὅλα τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα, καὶ λέγεται κυρίως ἐπὶ στρατευμάτων.
Vituperábile, κοιν. ἐπίψογος, ὀνειδιστικός.
Vituperáre, (**vitúpero**) ψέγω, ὀνειδίζω. **Vituperáto**. ὠνειδισμένος.
Vituperatívo, ἀρ. ὀνειδιστικός.
Vituperatóre, ἀρ. ψέκτης. **Vituperatríce**, θηλ.
Vituperazióne, θ. ψόγος, δυσφημία, ἀτιμία.
Vituperévole, κοιν. ἐπίψογος, ἐπονείδιστος.
Vituperevolménte, αἰσχρῶς, μὲ ἀτιμίαν.
Vitupério, καὶ **Vitupéro**, ἀρ. ψόγος, ἀτιμία, αἰσχρότης· ἔτι, ψώρα, ἢ ψεῖρα, ἢ ἄλλο τι παρόμοιον ῥύπος.
Vituperosaménte, αἰσχρῶς.
Vituperóso, ἀρ. αἰσχρὸς, ἄτιμος.
Víva, φωνὴ εὐφημισμοῦ, καὶ

κρότου· εὖγε, ζήτω ζήτω.

Vivace, κοιν. ζωηρός, ἔξυπνος, ζωντανός.

Vivacemente, εὐθύμως, προθύμως.

Vivacità, θηλ. φαιδρότης, ζωηρότης.

Vivagno, ἀρ. κυρίως τὸ κράσπεδον, τὰ ἄκρα τοῦ πανίου· ἔτι, ὄχθη· ἔτι, φόρεμα.

Vivajo, ἀρ. ἰχθυοτροφεῖον, ψαρολίμνη.

Vivamente, προθύμως, τολμηρῶς, ζωντανᾶ.

Vivanda, θ. ἔδεσμα, φαγητόν.

Vivandare, (**vivando**) τρώγω πολλὰ φαγητά.

Vivandiere, ἀρσεν. ὀψοπώλης, ὁ πωλῶν τὰ φαγητὰ τοῖς στρατιώταις.

Vivente, οὐσιαστ. ἄνθρωπος· καὶ ἐπίθ. κοιν. ζῶν, ζωντανός.

Vivere, ἀρ. σιτηρέσιον, τὰ φαγήματα, τὰ χρειώδη διὰ τὸ ζῆν, τὰ πρὸς τὸ ζῆν. **I Viveri**, πληθ. ἔτι, διαγωγὴ, πολιτεία, ὁ τρόπος τὸ ἔθος τοῦ ζῆν.

Vivere, (**vivo**, ἐνεστ. **vissi**, **vivesti**, κτλ. παρακ. **Vivuto**, ἢ **Vissuto**, καὶ **Visso**, Ποιητ. μετοχή.) ζῶ, βίον διάγω.

Vivezza, θηλ. φαιδρότης, ζωντανότης.

Vivido, ἀρ. ἀκμαῖος, εὔρωστος.

Vivificante, κοιν. ζωοποιῶν.

Vivificare, (**vivifico**) ζωοποιῶ.

Vivificativo, ἀρ. ζωοποιητικός.

Vivificatore, ἀρ. ζωοποιῶν.

Vivificazione, ζωοποίησις.

Vivifico, ἀρσεν. ζωοδότης.

Vivo, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ζωὸν, τὸ ζωντανὸν μέρος. Μεταφ. σημαίνει τὸ πλέον αἰσθητικὸν μέρος· καὶ ἐπίθ. ζῶν, ζωντανός.

Viola, καὶ **Vivuola**, θ. ὄργανον μουσικόν· ἔτι, εἶδες ἄνθους· ἰδὲ **Viola**.

Vivole, θ. πληθ. χοιράδες, νόσος εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ αλέγου.

Vivuolo, ἀρ. καρυοφυλλιά.

Vivuto, (μετ. παρὰ τοῦ **Vivere**) ὁ ζήσας.

Viuzza, θ. καὶ **Viuzzo**, ἀρσεν. στενὴ στράτα.

Viziare, (**vizio**) διαφθείρω.

Viziatamente, πανούργως, μὲ ἀπάτην.

Viziato, ἀρ. διεφθαρμένος, ἔτι, κακὸς, πανοῦργος.

Vizio, ἀρσεν. κακία· ἔτι, ἐλάττωμα· ἀντίκ. τῷ, **Virtù**.

Viziosamente, κακῶς.

Viziosità, θ. κακία, ἐλάττωμα.

Vizioso, ἀρσεν. κακός.

Vizzato, οὐσιαστ. ἀρ. ποιότης, καὶ εἶδος ἀμπέλων· ἰδὲ **Vitigno**.

Vizzo, ἀρ. μαλακὸς, χαῦνος· ἔτι, ξηρὸς, μαραμένος, ζαρωμένος.

U'lcera, θ. καὶ **U'lcero**, ἀρσεν. ἕλκος, πληγή.

Ulceramento, ἀρ. **Ulcerazione**, καὶ **Ulceragione**, θ. ἕλκωσις, πληγή.

Ulcerare, (**ulcero**) ἑλκῶ, πληγώνω.

Ulcerativo, ἀρ, ἑλκωτικός.

Ulcerato, ἀρσεν. ἑλκωθεὶς, πληγωμένος.

Ulceroso, ἀρσεν. ἑλκώδης.

Uligine, θ. ἰκμασία, ἡ φυσικὴ, ἢ ὑπερβολικὴ ὑγρότης τῆς γῆς. Λατ.

Uliginoso, ἀρ. ἰκματώδης, φυσικᾶ ὑγρός. Λατ.

Uliva, θηλ. ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας· καὶ **Ulivo**, ἀρ. τὸ δένδρον.

Ulivaggine, θ. καὶ **Ulivastro**, ἀρ. ἀγριελαία.

Ulivare, κοιν. ἐλαιοειδής.

Ulivastro, ἐπίθ. ἀρ. ἐλαιώδης. **Colore ulivastro**, ἐλαιῶδες χρῶμα.

Ulivella, θ. μηχανὴ σιδηρὰ πρὸς τὸ σηκώνειν λίθους.

Uliveto, ἀρ. καὶ **Uliveta**, θ. ἐλαιών.

Ulivigno, ἀρ. ἐλαιοειδὴς, ἐλαιόχροος.

Ulivo, ἀρσεν. ἐλαία, δένδρον. **Ulivino**, ὑποκορ. **La Domenica dell' ulivo**, ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Ulolare, ἰδὲ **Ululare**.

Ulteriore, κοιν. περαῖος, περαίτερος.

Ultimamente, καὶ **Ultimatamente**, ἐσχάτως, ὕστερον, τέλος πάντων.

Ultimare, (**ultimo**) τελειώνω. **Ultimato**, μετ.

U'ltimo, ἀρ. ἔσχατος, τελευταῖος, ὕστερος. **U'ltima ora**, ἢ **U'ltimo di**, ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, ὁ θάνατος. **All' ultimo**, τέλος πάντων.

Ultore, ἀρ. ἔκδικος, ἐκδικητής. **Ultrice**, θ. Λατ.

U'lva, θ. θρύον, εἶδος χόρτου.

U'lula, θηλ. εἶδος κτηνοῦ. ἰδὲ **Allocco**.

Ululare, καὶ **Ulolare**, (**ululo**) ὀλολύζω. Λατ.

Ululato, καὶ **U'lulo**, ἀρ. ὀλολυγμός. Λατ.

Umanamente, ἀνθρωπικῶς, καὶ φιλανθρώπως.

Umanarsi, (**mi umano**) ἐνανθρωπίζομαι. **Uma-**

náto, ἐνανθρωπισμένος.
Umanísta, ἀρ. διδάσκαλος τῶν ἐλευθερίων γραμμάτων.
Umanitá, Θ. ἀνθρωπότης. ἔτι, φιλανθρωπία· ἔτι, ἡ σπουδὴ τῶν ἐλευθερίων γραμμάτων, ἡ φιλολογία.
Umáno, ἀρ. ἀνθρώπινος. ἔτι, φιλάνθρωπος, πρᾶος. Παρὰ Λατίνοις τὰ Γράμματα, οἱ λόγοι, ἡ φιλολογία, καλοῦνται Umanità, Léttere Umáne, καὶ A'rti Liberáli, ἀνθρώπινα γράμματα, καὶ τέχναι ἐλευθέριοι, ὡς ἴδια τοῦ ἐλευθέρου ἀνδρὸς, καὶ φέροντα εἰς τὴν τελειότητα τὸν ἀνθρώπινον νοῦν.
Umbilicále, κοιν. ὀμφάλιος.
Umbilíco, ἀρ. ὀμφαλός.
Umettáre, (umétto) ὑγραίνω. Umettáto, βεβρεγμένος. Λατ.
Umettatívo, ἀρ. ὁ ἔχων δύναμιν τοῦ ὑγραίνειν.
Umettazióne, Θ. ὕγρανσις.
Umidézza, καὶ Umiditá, Θ. ὑγρασία.
Umidíccio, ἀρ. ὕφυγρος, ὀλίγον τι ὑγρός.
Umidíre, (ísco) ὑγραίνομαι. καὶ Ἐνερ. ὑγραίνω.
Umiditá, Θ. ὑγρασία.
Umidíto, ἀρ. ὑγρανθεὶς, βεβρεγμένος.
U'mido, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ὑγρόν.
U'mido radicále, τὸ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν σωμάτων εὑρισκόμενον ὑγρόν.
U'mido, ἐπίθ. ἀρ. ὑγρός.
Umidétto, ὑποκορ.
U'mile, κοιν. ταπεινός· καὶ παρὰ Ποιητ. Umíle.
Umiliánte, κοιν. ταπεινωτικός.
Umiliáre, (umílio) συστέλλω, ταπεινόνω. Mi umílio, ταπεινοφρονῶ, ταπεινόνομαι. Μεταφ. ἐκμαλάττω, γλυκαίνω, καταπραΰνω.
Umiliáto, ἀρ. ταπεινωθεὶς, ταπεινωμένος.
Umiliazióne, κοιν. ταπεινοφροσύνη, ταπείνωσις.
Umilíssimo, ὑπερθ. ταπεινότατος.
Umilitá, Θ. ἰδὲ Umiltà.
Umilménte, ταπεινῶς.
Umiltà, Θ. ταπεινοφροσύνη, ταπείνωσις.
Umorále, κοιν. ἀνήκων εἰς ὑγρότητα, ἡ προερχόμενος ἀπὸ ὑγρότητα.
Umóre, ἀρ. ὑγρότης, χυμός. Umóre, λέγεται ἡ κατὰ φύσιν, ἡ κατὰ συμβεβηκὸς διάθεσις τῆς κράσεως, καὶ τῆς ψυχῆς· ἐπιθυμία, γνώμη, σκοπὸς, θέλησις, στοχασμός· ἔτι, χολὴ, αἷμα, μελαγχολία. Bell' umóre, ἄνθρωπος χαρίεις, ἀστεῖος. Umorétto, ὑποκορ.
Umorísta, ἀρ. φανταστικὸς, παράξενος, ἀκατάστατος ἄνθρωπος.
Umorositá, Θ. τὸ ὑγρόν.
Umoróso, ἀρσεν. ὑγρός.
Unanimaménte, ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως.
Unánime, κοιν. ὁμόθυμος, σύμφωνος.
Uncináre, (uncíno) λαμβάνω, πιάνω μὲ ἄγκιστρον.
Uncináto, ἀρ. ἀγκιστροειδὴς, ἀγκιστρωτὸς, καμπύλος.
Uncíno, ἀρ. ἄγκιστρον.
Unciúto, ἰδὲ Uncináto. Μεταφ. κλέπτης, ἅρπαξ.
Undécimo, καὶ Undicésimo, ἀρσεν. ἑνδέκατος.
U'ndici, κοιν. ἕνδεκα.
U'ngere, ἰδὲ Ugnere.
U'nghero, ἀρ. εἶδος νομίσματος.
U'nghia, καὶ U'gna, Θηλ. ὄνυξ, τὸ ὀνύχι.
Unghiáto, ἀρ. ὄνυξιν ἐνωπλισμένος, ἁρματωμένος μὲ νύχια.
Unghióne, ἀρσεν. ὁπλὴ, ὀνύχι καμπύλον· καὶ τὸ νύχι τοῦ ἀλόγου.
Unghiúto, ἰδὲ Unghiáto.
U'ngola, ἀρσεν. πτερύγιον, ὄνυξ, νόσος, λεπτὴ μεμβράνα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.
Unguentáre, (unguénto) ἀλείφω μὲ μύρον.
Unguentário, καὶ Unguentiére, ἀρσεν. μυροπώλης. Τὴν σήμερον κοινότερον καλεῖται Profumiére.
Unguentáto, ἀρσεν. μεμυρισμένος.
Unguentífero, ἀρ. μυροφόρος.
Unguénto, ἀρ. τὸ μύρον, τὸ χρίσμα.
Uníbile, κοιν. δυνάμενος, ἡ εὔκολος εἰς τὸ νὰ ἑνωθῇ.
Unicaménte, μόνως, μοναχῶς.
Unicitá, Θηλ. μονότης.
U'nico, ἀρ. μοναχός. πληθ. U'nici.
Unicórno, ἀρ. ὁ μονόκερως, ζῶον.
Unicornúto, ἀρ. μονοκέρατος.
Unificáre, (unífico) ποιῶ μοναδικὸν, φέρω εἰς μονότητα.
Unifórme, κοιν. μονοειδὴς, ὁμοειδὴς, ὅμοιος.
Uniformeménte, μονοειδῶς, ὁμοειδῶς, παρομοίως.
Uniformitá, Θ. ὁμοειδεία, ὁμοιότης.

Unigénito, ἀρ. μονογενής.

Uniménto, ἀρσεν. δεσμός, σύζευξις, ἕνωσις.

Unióne, ϑ. ἕνωσις. Μεταφ. ὁμόνοια.

Unire, (**ísco**) ἑνώνω, σμίγω. **Mi unísco**, ἑνώνομαι, σμίγομαι.

Unísono, ἀρσεν. ἰσόφωνος.

Uníssimo, ἀρ. ὑπερϑ. τοῦ **Uno**. μονώτατος.

Unitaménte, ἅμα, ὁμοῦ.

Unità, ϑ. μονάς, ἑνότης· ἔτι, σύζευξις. Μεταφ. ὁμόνοια.

Unitívo, ἀρσεν. ἑνωτικός, συναπτικός.

Unito, ἀρ. ἑνωμένος· ἔτι, ὁμόφωνος, σύμφωνος.

Unitóre, ἀρ. ὅποιος ἑνώνει, ἢ φέρει εἰς ὁμόνοιαν, διαλλακτής.

Univálvo, ἀρ. μονόϑυρος· εἶδος κογχύλης. Λατ.

Universále, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ πᾶν, τὸ καϑόλου· καὶ ἐπιϑ. κοιν. καϑολικός.

Universalità, ϑ. τὸ πᾶν, τὸ καϑόλου, τὸ γενικόν, τὸ ὅλον.

Universalizzáre, (**ízzo**) ποιῶ καϑολικόν.

Universalménte, καὶ **Universaménte**, ὅλως, καϑόλου.

Università, ϑ. τὸ πᾶν, τὸ ὅλον· ἔτι, ὅλος ὁ λαὸς μιᾶς πόλεως· ἔτι, Ἀκαδημία, Λυκεῖον, Πανεπιστήμιον.

Univérso, οὐσιαστ. ἀρ. ὅλος ὁ κόσμος, ἡ οἰκουμένη· καὶ ἐπιϑ. ὅλος, ὁλικός, καϑολικός.

Univocaménte, συνωνύμως.

Unívoco, ἀρ. συνώνυμος, μονόφωνος, οὗ ἐναντίον **Equívoco**.

U'no, εἷς, ἕνας· ἔτι, εἷς μόνος· ἔτι, ἕκαστος· ἔτι, ὁ αὐτὸς, ὁ ἴδιος. **Tutt' úno**, τὸ αὐτό. **In úno**, καὶ **In úna**, καὶ **A úno**, ὁμοῦ. **Ad una vóce**, ἐξ ἑνὸς στόματος, ἀπὸ μιᾶς φωνῆς.

U'nqua, ποτέ· καὶ **Unquánco**, Ποιητ.

Untáre, ἰδὲ **Ugnere**.

Untíccio, ἀρσεν. ὀλίγον τὶ ἀλειμμένος, χρισμένος.

U'nto, οὐσιαστ. ἀρ. κεχρισμένον, ἀλειμμένον πρᾶγμα· καὶ Μετοχ. παρὰ τοῦ **U'gnere**, χριστὸς, κεχρισμένος, ἀλειμμένος.

Untosità, ϑ. παχύτης.

Untúme, ἀρσεν. παχύτης, λιπαρὰ ὕλη· ἰδὲ καὶ **Sucidúme**, καὶ **Untuosità**.

Untuosità, ϑ. λιπαρία, παχύτης, ποιότης λαδερά.

Untuóso, ἀρ. λιπαρός.

Unzióne, ϑηλ. ἄλειψις, χρίσις. **Unzioncélla**, ὑποκορ.

Vocabolário, ἀρ. λεξικόν.

Vocabolarísta, καὶ **Vocabolistário**, ἀρσεν. λεξικογράφος.

Vocabolísta, ἀρ. λεξικόν.

Vocábolo, ἀρσεν. λέξις.

Vocále, κοιτ. φωνήεις. **Vocalíssimo**, ὑπερϑ. **Léttere vocáli**, γράμματα φωνήεντα.

Vocalizzáre, (**vocalízzo**) μεταχειρίζομαι πολλὰ φωνήεντα.

Vocalménte, ἐκ στόματος, διὰ τῆς φωνῆς· οὗ ἐναντίον τό, **Mentalménte**.

Vocazióne, ϑηλ. κλῆσις, πρόσκλησις, κράξιμον, παρὰ τοῦ **Vocáre**, Λατ. ῥήμ. καλεῖν.

Vóce, ϑ. φωνή. **Dáre vóce**, ἢ **úna vóce**: κράζειν. **Dár vóce**: λόγον διασπείρειν. **Dáre in súlla vóce**, ἢ **Dár súlla vóce**: διακόπτειν τὴν ὁμιλίαν τινὸς, ἐναντιώνεσϑαι, κάμνειν τινὰ νὰ σιωπήσῃ. **Vóce del pópolo, voce d' Iddío**: φωνὴ λαοῦ, φωνὴ Θεοῦ, Παροιμία. **Ad una vóce**, μιᾷ φωνῇ.

Vociferánte, κοιν. βοῶν, φωνάζων δυνατά.

Vociferáre, (**vocífero**) διασπείρω φήμην, ἢ λόγον· ἔτι, φωνάζω.

Vociferazióne, ϑ. φήμη, φωνή.

Vocína, **Vocerellína**, ϑ. φωνίδιον, μικρὰ φωνή.

Vocitáre, (**vócito**) ἰδὲ **Vociferáre**.

Vóga, ϑ. δρόμος, καὶ κυριωτέρως τὸ διὰ ϑαλάσσης ταξίδιον. Μεταφ. ὁρμή, ζέσις. **E'ssere in vóga una cósa**: σημαίνει, τὸ νὰ εἶναι ἓν πρᾶγμα εἰς συνήϑειαν, καὶ ἀπὸ ὅλους κοινῶς ἠκολουϑημένον, ἢ δεκτὸν εἰς ὅλους.

Vogáre, (**vógo**) ἐρέσσω, κουπίζω, λάμνω.

Vogatóre, ἀρ. ἐρέτης, κωπηλάτης.

Vóglia, ϑ. βούλησις, ὄρεξις, ἐπιϑυμία. **Di buóna vóglia**, ἀσμένως, ἐπιϑυμητικῶς· ἔτι, **Vóglia**, ϑ. στίγμα, σημάδι· λέγεται ἐπὶ τῶν γινομένων σημείων εἰς κανένα μέρος τοῦ ἀνϑρωπίνου σώματος, ὅπερ νομίζουσί τινες νὰ γεννᾶται διὰ τὸ νὰ ἐπεϑύμησεν ἡ μήτηρ, ἐν ᾧ ἦτον ἐγκαστρωμένη,

τὸ φαγητὸν, ἢ ποτὸν, τὸ ὁποῖον δείχνει τὸ σημεῖον.

Vogliúzza, ὑποκορ.

Vogliévole, κοιν. ἐπιθυμητικὸς, ὁ ἔχων, ἡ ἔχουσα ὄρεξιν.

Vogliolosaménte, ἐπιθυμητικῶς.

Vogliolóso, ἀρσεν. ἐπιθυμητικὸς, ὅποιος ἐπιθυμεῖ, ἢ ἔχει, ὄρεξιν· ἔτι, πρόθυμος.

Vogliosaménte, ἐπιθυμητικῶς, προθύμως.

Voglióso, ἀρσεν. ἰδὲ Vogliolóso.

Vói, πληθ. τῆς Tu Ἀντωνυμ. ὑμεῖς, σεῖς.

Volaménto, ἀρ. πέτασμα.

Volánte, κοιν. ἱπτάμενος, ὁποῦ πετᾷ· καὶ ἀκατάστατος.

Volánte, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος παιγνιδίου, ἤτοι ἐργαλεῖον κατεσκευασμένον μὲ ἓν κομμάτιον φελλοῦ ἐστεφανωμένου μὲ πτερά, τὸ ὁποῖον παίζουσιν οἱ παῖδες, ῥίπτοντές τὸ ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, μὲ τινὰς ξυλίνους παλάμας, ἤτοι κοπάνους.

Voláre, (vólo) ἵπταμαι, πετῶ.

Voláre, (ὄνομα ἀρ.) ἰδὲ Voláta.

Voláta, Θ. πτῆσις, πέτασμα.

Volática, Θ. λειχὴν, ἢ λειχῆνα.

Volátile, κοιν. πτηνός, πετεινός.

Volúto, οὐσιαστ. ἀρ. πτῆμα, πέτασμα.

Voláto, ἀρσεν. πετασμένος.

Volatóre, ἀρσεν. ὁ πετῶν.

Volénte, κοιν. ὁ θέλων, ἡ θέλουσα.

Volenterosaménte, ἀσμένως, προθύμως.

Volenteróso, ἀρ. πρόθυμος.

Volentiéri, ἐπίῤῥ. ἀσμένως, ἑκουσίως, μετὰ χαρᾶς. **Volentieríssimo**, ὑπερθ.

Volére, βούλομαι, θέλω. **Vóglio**, ἢ **vo'**, **vuói**, **vuole**, κτλ'. ἐνεστ. **Vólli**, **volésti**, **vólle**, κτλ'. παρακείμ. **Vorrò**, μέλλων. **Volúto**, μετοχή. **Volér béne**, ἀγαπᾷν. **Volér mále**, μισεῖν. **Vóglia Iddío**, ἢ **Dio volésse**, Λατ. **útinam**. εἴθε, ἄμποτες.

Volére, ἀρσεν. βουλὴ, θέλησις.

Volgáre, οὐσιαστ. ἀρ. ἡ κοινὴ, ἡ ἐγχώριος, ἡ καθομιλημένη γλῶσσα.

Volgáre, κοιν. κοινός. **Uómo volgáre**, ἀγράμματος, ἰδιώτης.

Volgaritá, Θ. χυδαιότης.

Volgarizzaménto, ἀρ. μετάφρασις, μεταγλώττισις.

Volgarizzáre, (volgarízzo) μεταφράζω, μεταγλωττίζω, ἐξηγῶ. **Volgarizzáto**, μετ. μεταφρασμένος.

Volgarizzatóre, ἀρ. ἑρμηνεύς, μεταφραστής.

Volgarménte, κοινῶς.

Volgénte, κοιν. ὁ στρέφων, ἡ στρέφουσα.

Vólgere, (vólgo, ἐνεστ. vólsi, volgésti, κτλ'. παρακ. Vólto, μετ.) στρέφω, τρέπω, γυρίζω.

Volgiarróšti, ἀρ. λέξις καταφρονητικὴ πρὸς ἀνόητον, μωρὸν, παλαβόν.

Volgiménto, ἀρ. στροφὴ, γύρισμα.

Volgitóre, ἀρ. ὁ στρέφων. **Voglitríce**, θηλ.

Vólgo, ἀρσεν. τὸ πλῆθος, οἱ πολλοὶ, ὁ κοινὸς λαός.

Volitáre, (vólito) Λατ. ἰδὲ **Svolazzáre**.

Vólo, ἀρ. πτῆμα, πέτασμα.

Volontà, Θ. βουλὴ, θέλησις. **Ultima volontà**, ἐσχάτη βούλησις, ἡ Διαθήκη.

Volontariaménte, ἑκουσίως, θεληματικῶς.

Volontário, ἀρ. ἑκούσιος, θεληματικός.

Volontarióso, καὶ **Volontaróso**, ἀρ. ἰδὲ **Volonteróso**.

Volonterosaménte, ἑκουσίως, μετὰ χαρᾶς, προθύμως, θεληματικῶς.

Volonteróšo, ἀρ. πρόθυμος· ἔτι, ἐπιθυμητικός.

Volontiéri, ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς.

Volpája, Θ. φωλεὰ ἀλώπεκος.

Volpéto, ἀρ. ἀλωπεκώδης.

Vólpe, Θ. ἀλώπηξ, ἀλεποῦ. Μεταφ. πανοῦργος. ἔτι, νόσος τις, ἀλωπεκία. Καὶ, **Vólpe del gráno**, ἡ ἐρισύβη· ὅθεν, **Gráno volpáto**: σῖτος, διεφθαρμένος. **Volpé[illegible]**, καὶ **Volpicélla**, ὑποκορ.

Volpicíno, ἀρσεν. ἀλωπεκίς, τὸ μικρὸν τῆς ἀλώπεκος.

Volpígno, καὶ **Volpíno**, ἀρσεν. ἀλωπεκώδης.

Volpóne, ἀρ. νέα ἀλεποῦ, ἀλωπεκίς· ἔτι, μεγάλη, παλαιὰ ἀλεποῦ. Μεταφ. πανοῦργος.

Vólta, (ῥηματικὸν ἀπὸ τοῦ **Voltáre**) περιστροφὴ, γύρισμα. **Dár vólta**, ἢ

Dár di vólta, κτλ'. γυρίζω ὀπίσω.

Vólta, Ͽηλ. πορεία· ὅθεν, andár alla vólta d' alcúno, ἤ d' alcún luógo, πορεύομαι, ὑπάγω πρός τινα, ἢ πρός τινα τόπον.

Vólta, Ͽ. ἀμοιβὴ, φορὰ, βολαί. Una vólta, μία φορά. Assái vólte, πολλάκις. A'lle vólte, ἐνίοτε, κάμμιαν φοράν.

Vólta, Ͽ. καμάρα· ἔτι, ἀντὶ Cantína.

Voltábile, κοιν. εὔκαμπτος, λυγιστός, εὐκολογύριστος.

Voltaménto, ἀρ. στροφὴ, γύρισις.

Voltáre, (vólto) στρέφω, γυρίζω· ἔτι, μεταβάλλω· ἔτι, κυλινδῶ· ἔτι, καταφεύγω.

Voltáta, Ͽ. στροφὴ, γύρισις.

Voltáto, ἀρ. γυρισμένος.

Voltazióne, Ͽ. στροφὴ, κτλ'.

Volteggiaménto, ἀρ. περιστροφή.

Volteggiáre, (éggio) στρέφομαι, γυρίζω τῇ δὲ κάκεῖσε.

Vólto, ἀρσεν. πρόσωπον.

Vólto, μετ. στραφεὶς, παρὰ τοῦ Vólgere.

Voltójo, ἀρ. μέρος τοῦ χαλινοῦ, ὅπου δένονται τὰ ἡνία, ἢ λωρία.

Voltolaménto, ἀρ. κύλισμα.

Voltoláre, (vóltolo) κυλινδῶ, κυλίω, κυλίοντας, γυρίζω. Mi vóltolo, κυλίομαι.

Voltolóne, ἢ Voltolóni, ἐπίρρ. κυλιστά.

Voltúra, Ͽ. στάσις, καταστροφή· ἔτι, τὸ γύρισμα, πέρασμα τῶν χρεῶν, ἢ δανείων εἰς λογαριασμὸν ἑτέρου τινός.

Volúbile, κοιν. ἄστατος, ἀκατάστατος.

Volubilitá, Ͽ. εὐτροχία. Μεταφ. ἀστασία, ἀκαταστασία.

Volubilménte, ἀκατάστατα.

Vólvere, ἰδὲ Vólgere.

Volúme, ἀρ. βιβλίον, τόμος. Μεταφ. σύγχυσις, συμπλοκή. Voluméttο, ὑποκορ.

Voluminóso, ἀρ. παχυλὸς, ὀγκώδης, χοντρὸς, βαρύς· ὡς τὸ, Libro voluminóso, βιβλίον μέγα, ὀγκῶδες, ἢ εἰς τόμους διῃρημένον.

Volúto, μετ. παρὰ τοῦ Volére.

Voluttà, Ͽ. ἡδονὴ, ἡδυπάθεια.

Voluttuárjo, ἀρ. φιλήδονος.

Voluttuóso, ἀρ. φιλήδονος, ἡδυπαθής.

Uomaccino, ὑποκορ. ἀνθρωπάριον.

Vómero, καὶ Vómere, ἀρ. ὕνις, τὸ ὕνι, ἐργαλεῖον γεωργικὸν· il férro dell' arátro, τὸ σίδηρον τοῦ ἀρότρου. Καὶ Ἀνατ. ὁ ἠθμὸς τῆς μύτης.

Uométto, Uomicciuólo, Uomicciáto, Uomiciáttolo, ὑποκορ. ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον, ἀνθρωπάριον.

Vómica, Ͽηλ. ἀπόστημα, πρίσμα ἐμπυῶδες· ἰδὲ καὶ Vomitatório.

Vomitaménto, ἀρ. ἐμετὸς, ξέρασμα.

Vomitánte, κοιν. ἐμῶν, ὅποιος ξερνᾷ.

Vomitáre, καὶ Vomire, (vómito) ἐμῶ, ξερνῶ.

Vomitáto, μετ. ξερασμένος.

Vomitatório, ἀρ. ἐμετικὸν ἰατρικὸν, κινοῦν τὸν ἐμετὸν, τὸ ξέρασμα.

Vomitívo, ἀρ. ἐμετικός.

Vómito, ἀρσεν. ἐμετὸς, τὸ ξέρασμα.

Vomizióne, Ͽ. ἐμεσία, ξέρασις.

Uómo, ἀρ. Animál ragionévole, ζῶον λογικὸν, Ἄνθρωπος. Uómo fátto, τέλειος ἀνήρ. — di témpo, γέρων. — básso, δυσγενής. — di villa, γεωργὸς, χωρίτης. — di Cittá, πολίτης. — di Córte, ἀστεῖος, ἢ χλευαστής. — d'árme, di guérra, ἢ di spáda στρατιώτης. — di spáda e cáppa, Λαϊκὸς, κοσμικός. — di tóga, τηβεννοφόρος. — di pénna, γραμματικός. — d'ánima, εὐσεβὴς θεοσεβής. — di móndo, κοσμικὸς, ἢ μᾶλλον δοσμένος εἰς τὰ σαρκικά. — di sángue, φονεύς. — rótto, ὀξύθυμος, ταχὺς εἰς ὀργήν. — di tésta, ἰσχυρογνώμων, αὐθάδης. — di buóna tésta, νουνεχὴς, σοφός. — di graud' affáre, ἄξιος, προκομμένος, ἀξιωματικὸς, εὐγενής. — di cónto, ἀξιωματικός. — da bósco e da riviéra: Λατ. ómnium horárum hómo: πολυμήχανος, πολυμήτις· τοῦτο λαμβάνεται ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. — di gárbo, ἢ da béne, ἢ d' onóre, καλὸς, τιμημένος, ἄξιος ἄνθρωπος. — di buóna

pásta, ἁπλοῦς ἄνθρωπος. — di gróssa pásta: Λατ. rúdi Minérva: ἀπαίδευτος, χοντροειδέστατος. — dólce di sále: ἄγνωστος, ἀναίσθητος, ἄνοστος.

Uópo, θ. ὠφέλεια, διάφορον· ἔτι, χρεία. Fa d'uópo, κάμνει χρείαν, εἶναι χρεία.

Voráce, κοιν. ἀδδηφάγος, πολυφάγος.

Voracità, θ. ἀδδηφαγία.

Vorággine, καὶ **Vorágine**, θηλ. βάραθρον.

Vórtice, ἀρ. δίνη, συστροφὴ, στρόβιλος.

Vorticóso, ἀρ. δινώδης, ἔχων πολλὰς συστροφάς.

Uósa, θ. εἶδος ὑποδημάτων.

Vósco, Ποιητ. ἀντὶ, Con voi, μεθ' ὑμῶν.

Vosignoría, θηλ. συγκοπὴ ἀπὸ τοῦ Vóstra Signoría, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γράφεται οὕτω, V. S. ἡ αὐθεντίασας.

Vóstro, οὐσιαστ. ἀρ. τὸ ἐδικόν σας, τὸ πρᾶγμα σας. Vóstri, πληθ. οἱ ἐδικοί σας, οἱ οἰκειακοί σας, οἱ συγγενεῖς σας, κτλ.

Vóstro, ἀρ. ὑμέτερος, ἐδικός σας.

Votabórse, ἀρσεν. πολυέξοδος, ἀδειάζων τὴν σακκούλαν.

Votacésso, ἀρσεν. ὁ ἀδειάζων τὸ ἀφοδευτήριον, τὸ ἀναγκαῖον.

Votagióne, θ. καὶ **Votaménto**, ἀρ. κένωσις, ἀδείασις.

Votapózzo, ἀρ. ἀδειάζων, ἡ παστρεύων τὰ πηγάδια.

Votáre, (vóto) κενῶ, ἀδειάζω· ἀντίκ. τῷ E'mpiere· ἔτι, ἀναποδογυρίζω· ἔτι, εὔχομαι, κάμνω τάξιμον, τάμμα· ἔτι, ψηφίζω, φέρω, τίθεμαι, δίδω ψῆφον.

Votáto, μετ. ἀδειασμένος, ταμμένος, κτλ.

Votatóre, ἀρ. κενωτὴς, ἀδειαστής· καὶ ὑποχρεωμένος μὲ τάξιμον, ἢ ὅποιος ἔκαμε τάξιμον.

Votatúra, θ. ἰδὲ Votagióne.

Votézza, θ. κενότης· ἀντίκ. τῷ Pienézza.

Votívo, ἀρ. εὐκτικὸς, ἀνήκων εἰς εὐχὴν, εἰς τάξιμον.

Vóto, οὐσιαστ. ἀρ. κενότης, τὸ κενόν.

Vóto, ἀρ. εὐχὴ, ἀνάθημα, τάξιμον, τάμμα, ἔτι, ψηφοφορία, ψῆφος.

Vóto, ἀρ. ἐπίθ. κενὸς, ἄδειος.

Uóvo, ἀρ. ᾠὸν, τὸ αὐγόν. πληθ. gli uóvi, καὶ le uóva, θ. Uóvo frésco, νεαρὸν αὐγόν. Da bére, ἢ da sorbíre, ῥοφητόν. Bazzótto, ὑπόσκληρον. Il biánco dell' uóvo, ἢ l'albúme, τὸ λευκὸν τοῦ αὐγοῦ. il rósso, ἡ λέκιθος, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ. Uovicíno, ὑποκορ.

Uóvolo, ἀρ. εἶδος ἀμανιταρίου· ἔτι, μάτι καλάμου. ἔτι, βλαστάρι ἐλαίας.

Upíglio, ἀρ. ἀφροσκόροδον, εἶδος σκόρδου.

U'pupa, θ. ἔποψ, ἄλλως Búbbola, ἀγριοπέτεινος.

Urbanaménte, ἀστείως, κομψῶς, χαριέντως.

Urbanità, θ. ἀστειότης, χαριεντισμὸς, εὐγένεια.

Urbáno, ἀρ. χαρίεις, ἀστεῖος, πολιτικὸς, εὐγενής.

Urgénte, κοιν. κατεπείγων, βιαστικός.

Urgenteménte, κατεπειγμένως.

Urgénza, θ. τὸ κατεπεῖγον, ἀνάγκη, βία τοῦ καιροῦ, ἢ τοῦ πράγματος.

U'rgere, (úrgo) ἐπείγω, ἐπαναγκάζω. Λατ.

U'ria, θ. οἰωνός.

Urína, ἰδὲ Orína, κτλ.

Urlaménto, ἀρ. ὀλολυγμός.

Urláre, (úrlo) ὠρύομαι, ὀλολύζω, φωνάζω.

Urlatóre, ἀρ. ὀλολύζων.

U'rlo, ἀρ. ὠρυγμὸς, ἡ φωνὴ τοῦ λύκου· ἔτι, ὀλολυγμὸς, βοϊσμός. πληθ. gli úrli, καὶ le úrla, θηλ.

U'rna, θ. κάλπη, ὑδρία.

U'ro, ἀρσεν. ἄγριος βοῦς.

Urtaménto, ἀρσεν. ὤθησις, ἄμπωξις.

Urtánte, κοιν. ἀμπώχνων, ἀμπώχνουσα.

Urtáre, (úrto) ἐπείγω, ὠθίζω, ἀμπώχνω. Urtáto, ἀμπωχμένος.

Urtáta, καὶ **Urtatúra**, θ. ὤθησις, ἄμπωξις.

U'rto, ἀρ. ὁσμὸς, ἄμπωχμα.

Urtóne, ἀρ. μεγάλη ἄμπωξις.

Usággio, ἀρ. ἰδὲ Uso.

Usaménto, ἀρσεν. ἔθος· ἔτι, συνομιλία, συναναστροφή.

Usánza, θ. ἔθος, συνήθεια, συναναστροφή.

Usáre, (úso) ἔχω συνήθειαν, εἶμαι συνηθισμένος· ἔτι, συναναστρέφομαι· ἔτι, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι· ἔτι, συχνάζω· ἔτι συνουσιάζομαι.

Usataménte, μὲ συνήθειαν, κοινῶς.

Usáto, οὐσιαστ. ἀρ. ἔθος, συνήθεια.

Usáto, ἀρσεν. ἐπίθ. συνειθισμένος, καὶ τετριμμένος.

Usátti, ἀρ. οὐσιαστ. πληθ. ὑποδήματα.

Usbérgo, ἀρσεν. θώραξ.

Uscénte, κοιν. ἐκβαίνων, ἐκβαίνουσα.

Usciále, ἀρ. παραπέτασμα κατὰ τοῦ ἀνέμου.

Usciére, ἀρσεν. ὁ θυρωρός. Usciéra. θηλ.

Usciménto, ἀρσεν. ἔξοδος, Μεταφ. τέλος, ἔκβασις.

U'scio, ἀρ. θύρα. πληθ. gli úsci, καὶ le úscia, θ. Usciuólo, Uscétto, καὶ Usciolíno, θυρίδιον.

Uscíre, καὶ Escíre, ἐκβαίνω, ἀντίκ. τῷ, Entráre. Uscír di propósito, ἐκβαίνω ἀπὸ τὸ προκείμενον. E'sco, ésci, ésce. Usciámo, uscíte, éscono, ἐνεστώς. Uscíi, uscísti, κτλ'. παρακείμ. Uscíto, μετ.

Uscíta, καὶ Escíta, θ. ἔξοδος· ἔτι, θύρα· ἔτι, διάῤῥοια, ἔτι, κόπρος· ἔτι, ἔκβασις, ἀπόβασις; τέλος· ἔτι, δαπάνη.

Usignólo, ἀρσεν. ἀηδών, τὸ ἀηδόνι.

Usitataménte, εἰθισμένως.

Usitáto, ἀρ. ἔθιμος, συνειθισμένος. Usitatíssimo, ὑπερθ.

U'so, οὐσιαστ. ἀρ. ἔθος, συνήθεια· ἔτι, τριβή, γύμνασις· ἔτι, συναναστροφή· ἔτι, χρῆσις, ἔτι, συνουσία.

U'so, ἀρσεν. ἀντὶ Usáto, συνειθισμένος.

Usoliére, ἀρ. λωρί, δεσμός, δι' οὗ δένονται τὰ βρακία. κτλ'.

Ustoláre, (ústolo) περικαῶς ἐπιθυμῶ· κοινότερον λέγεται ἐπὶ τῶν σκύλων ὅταν προσμένουν μὲ ἐπιθυμίαν τὴν τροφὴν, ἢ ἄλλο τι.

Ustório, ἀρ. ὡς τὸ Spécchio ustório, καυστικὸς καθρέπτης.

Usuále, κοιν. ὁ εἰς χρῆσιν, κοινός, συνειθισμένος.

Usucapíre, (usucápio) τῇ μακρᾷ χρήσει ἰδιοποιοῦμαί τι· ὅθεν, Usucátto, ἰδιοποιηθεὶς διὰ μακρυνῆς χρήσεως.

Usufruttáre, καὶ Usufruttuáre, (usufrútto, καὶ Usufrúttuo) ἀπολαύω μόνον τῶν καρπῶν τινὸς πράγματος.

Usufrútto, ἀρ. ἐπικαρπία, προνόμιον, τὸ ὁποῖον ἔχει τις νὰ ἀπολαμβάνῃ μόνον τοὺς καρποὺς καὶ τὰ εἰσοδήματα τινὸς πράγματος. καὶ Usufruttuário, ἀρ. ὁ ἔχων αὐτὸ τὸ προνόμιον.

Usúra, θ. τόκος, ἄδικον διάφορον.

Usurájo, οὐσιαστ. ἀρ. τοκιστής; τοκολήπτης.

Usurájo, καὶ Usurário, ἐπίθ. ἀρ. περιέχων τόκον ἄνομον.

Usureggiaménto, ἀρ. τόκος, τοκοληψία.

Usureggiáre, (éggio) δανείζω μὲ τόκον.

Usuriére, ἀρ. ἴδε Usurájo.

Usurpaménto, ἀρ. ἁρπαγμός, ἄδικος σφετερισμός.

Usurpáre, (usúrpo) ἁρπάζω, ἰδιοποιοῦμαι, παίρνω ἀδίκως τὸ ξένον πρᾶγμα. Usurpáto, μετ.

Usurpatóre, ἀρ. ἁρπακτής, σφετεριστής. Usurpatríce, θηλ.

Usurpazióne, θ. ἁρπαγή, σφετερισμός. Usurpazioncélla, ἢ cína, ὑποκορ.

Utéllo, ἀρ. μικρὸν ἀγγεῖον, περιέχον λάδι, ὀξύδιον, καὶ τοιαῦτά τινα εἰς ἄρτυσιν.

Uteríno, ἀρ. ὁμογάστριος, ὁμομήτριος.

U'tero, ἀρσεν. ἡ μήτρα.

U'tile, οὐσιαστ. ἀρ. ὠφέλεια, ὄφελος· ἔτι, τόκος, διάφορος.

U'tile, ἐπίθ. κοιν. ὠφέλιμος, χρήσιμος. Utilíssimo, ὑπερθ.

Utilità, θ. ὠφέλεια, τὸ συμφέρον.

Utilizzáre, (utilízzo) κερδαίνω, ὠφελοῦμαι.

Utilménte, καὶ Utileménte, συμφερόντως, ὠφελίμως, μὲ ὠφέλειαν.

U'va, θ. σταφυλή, τὸ σταφύλι. Uva pássa, σταφίς, ἡ σταφίδα.

U'veo, ἀρσεν. σταφύλινος.

Vúi, Ποιητ. ἀντὶ, Voi.

Uvízzolo, ἀρσεν. εἶδος ἀγριοσταφυλῆς.

Vulcáno, ἴδε Dei.

Vulgáre, ἴδε Volgáre, κτλ'.

Vulneráre, (vúlnero) τιτρώσκω. Λατ. ἴδε Feríre. Vulneráto, τρωθείς, λαβωμένος.

Vultúrno, ἀρσεν. εὖρος, ἄνεμος.

Vúlva, θ. ἡ ὑστέρα, μήτρα, τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.

Vulvária, θηλ. ἀτράφαξις δυσώδης, χόρτον.

U'vola, θ. ἴδε Ugola.

U'zzolo, ἀρσεν. ἐπιθυμία. ἄμετρος ὄρεξις, λαγνεία.

Z

Z, θηλ. στοιχεῖον ἐν πολλῇ χρήσει παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς· ἔχει δύο φθόγγους, τὸν μὲν ἐκτενέστερον καὶ σφοδρότερον, καθὼς εἰς τά, **prézzo, carézze, zána,** κτλ'. τὸν δὲ λεπτότερον καὶ χαυνότερον, καθὼς εἰς τὰ **rázzo, órzo zélo.**

Zaccágna, θ. τὸ δέρμα τοῦ βρέχματος, ἤγουν τοῦ ἄνωθεν μέρους τῆς κεφαλῆς.

Zácchera, θηλ. ῥαντισμὸς πηλώδης, λάσπη. (Οἱ Βενετ. **Záccola.**) ἔτι, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, τίποτι· ἔτι, ἐμπέρδευμα· ἔτι, κόπρος, ἢ ἄλλο τι παρόμοιον ῥύπος κολλημένον ὄπισθεν εἰς τὸ μαλλὶ τῶν αἰγῶν, ἢ τῶν προβάτων.

Zaccheróso, ἀρ. λασπωμένος.

Zaffaménto, ἀρ. στούμπωμα.

Zaffardóso, ἀρ. ῥυπαρός, ἄπαστρος.

Zaffáre, (**záffo**) στρυμπώνω.

Zaffátta, θ. ἔκρευσις, ἐκπήδησις, ῥαντισμός. Μεταφ. δηκτικὸς λόγος.

Zaffatúra, θηλ. φραγμός, στούμπωμα.

Zafferanáto, ἀρ. κροκώδης.

Zafferáno, ἀρ. κρόκος.

Zaffética, καὶ **Zalfética**, ἰδὲ **A'ssa fétida.**

Zaffíro, ἀρ. σάπφειρος, τὸ ζαφεῖρι, λίθος πολύτιμος.

Záffo, ἀρ. ἰδὲ **Turáccio-lo.** ἔτι, ἀντί, **Birro.** ἰδὲ τοῦτο.

Zaffróne, ἀρ. κρόκος ἄγριος.

Zagáglia, θ. εἶδος κονταρίου.

Záino, ἀρ. σακκοῦλα δερματίνη, τὴν ὁποίαν οἱ βοσκοὶ φέρουσι δεδεμένην ὀπίσω εἰς τοὺς ὤμους.

Zambecchíno, καὶ **Zambécco**, ἀρ. εἶδος πλοίου. Λέγεται καὶ **Stambécco.**

Zamberlúcco, ἀρ. εἶδος φορέματος μακροῦ καὶ πλατέως μὲ κουκούλαν.

Zambrácca, θ. πόρνη, εὐτελής, καὶ ποταπὴ γυνή.

Zambraccáre, (**zambrácco**) συχνάζω τὰς πόρνας.

Zambúco, ἰδὲ **Sambúco.**

Zámpa, θ. πούς, ποδάρι τῶν τετραπόδων ζώων· ὅμως λέγεται καὶ ἐπὶ ἄλλων.

Zampáre, (**zámpo**) κτυπῶ **cólla zámpa,** μὲ τὸ ποδάρι.

Zampáta, θ. κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι.

Zampettáre, (**zampétto**) ἀρχηνῶ νὰ κινῶ τὰ ποδάρια, **le zámpe.**

Zampillánte, κοιν. ἐκπηδῶν, ἀναβρυτικός.

Zampilláre, (**zampíllo**) ἐκπηδῶ, ἀναβρύω, πηδῶ ὡς κάμνει τὸ νερὸν μιᾶς βρύσεως.

Zampíllo, καὶ **Zampillío**, ἀρ. ἀνάβρυσμα, νεροπήδημα.

Zampíno, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ **Zámpa.**

Zampógna, θ. ἰδὲ **Sampógna.**

Zampognáre, (**zampógno**) σημαίνω τὴν σύριγγα, τὸν αὐλόν.

Zampognatóre, ἀρ. ὁ λαλῶν τὸν αὐλόν, τὴν φλογέραν.

Zána, θ. κόφα, κανίστρα αὐγοειδὴς πλεγμένη ἀπὸ λεπτὰς βέργας πρὸς χρῆσιν τοῦ φέρειν διάφορα πράγματα· ἔτι, αὐτὴ ἡ κόφα καθισμένη ἐπάνω εἰς δύω ξύλα καὶ μέσα εἰς αὐτὴν μικρὸν κραββάτιον, χρησιμεύουσα ὡς κούνια. Τροπ. δόλος, ἀπάτη.

Zanajuólo, ἀρ. βαστάζος.

Zanáta, θ. ποσότης ὁποιουδήποτε πράγματος χωροῦσα καὶ γεμίζουσα μίαν κόφαν.

Zánca, θ. ἰδὲ **Gámba.**

Zánna, ἢ **Sánna**, θ. μέγα ὀδόντι, καὶ κυριωτέρως τὸ καμπυλον ὀδόντι, μέρος τοῦ ὁποίου ἐκβαίνει ἔξω ἀπὸ τὰ χείλη τινῶν ζώων, ὡς τοῦ χοίρου, τοῦ ἐλέφαντος, κτλ'.

Zannáta, θηλ. γελοιῶδες, οὐτιδανὸν, πρᾶγμα.

Zánni, ἀρ. κυρίως χωριάτης Βεργαμάσκος (ἤγουν ἀπὸ τὸ Βέργαμον, πόλιν τῆς Ἰταλίας.) τὸ ὁποῖον πρόσωπον ἔπειτα εἰσήχθη εἰς τὰς Κωμῳδίας ὡς γελωτοποιόν. Οἱ Βεντ. τὸν ὀνομάζουσι **Truffaldíno,** καὶ **Tracagníno.** ἴσως παρὰ τοῦ **Trúffa,** ἀπάτη, πανουργία.

Zannúto, ἀρ. μὲ καμπύλα ὀδόντια ὡπλισμένος.

Zanzára, καὶ **Zenzára**, θ. κώνωψ, κουνοῦπι.

Zanzariére, καὶ **Zenzariére**, ἄρσεν. κωνωπεῖον.

Zánzero, ἀρσεν. κίναιδος.

Záppa, θ. σκαπάνη, τὸ τζαπί.

Zappáre, (**záppo**) σκάπτω. **Zappáto**, μετ.

Zappatóre, καὶ **Zappadóre**, ἀρ. σκάπτης.

Zappettáre, (zappétto) σκάπτω ἐλαφρά.

Zapponáre, (zappóno) δουλεύω μὲ τὴν δίκελλαν, col zappóne.

Zára, Θ. παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τρεῖς κύβους; ζάρια.

Zaróso, ἀρσεν. κινδυνώδης, τυχηρός.

Zátta, Θ. εἶδος πεπονίου· καὶ Zátta, ἡ Záttera, σχεδία, πλωτή.

Zavardáre, (zavárdo) οὐδέτερ. μολύνομαι.

Zavórra, ἕρμα, ἡ σαβοῦρρα τοῦ καραβίου. Καὶ τόπος ἀμμώδης.

Zázzera, Θ. κόμη, τὰ μακρὰ μαλλία. Zazzerína, Θ. καὶ Zazzeríno, ἀρ. ὑποκορ.

Zazzeróne, ἀρσεν. μεγάλη κόμη.

Zazzerúto, ἀρσεν. ὁ ἔχων κόμην, πολύκομος.

Zéba, Θ. ἰδὲ Cápra.

Zécca, Θ. ἀργυροκοπεῖον. ἔτι, κρότων, σκυλόμυγα.

Zecchiére, ἀρ. ὁ ἐπιστατῶν, ἡ δουλεύων εἰς τὸ ἀργυροκοπεῖον, ἡ νομισματοκοπεῖον.

Zecchíno, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα, φλωρί.

Zéffiro, καὶ **Zéfiro**, ἀρσεν. ζέφυρος, Δυτικὸς ἄνεμος, φυσῶν τὴν Ἄνοιξιν.

Zelamína, Θηλ. καδμία, πέτρα ποικιλόχροος.

Zelánte, κοιν. ζηλωτής.

Zelanteménte, μετὰ ζήλου.

Zeláre, (zélo) ζηλῶ, ἔχω ζῆλον.

Zelatóre, ἀρσεν. ζηλωτής. **Zelatríce**, Θηλ.

Zélo, ἀρ. ζῆλος.

Zelosaménte, μετὰ ζήλου.

Zelóso, ἀρ. ζηλωτής.

Zendádo, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ λεπτοτάτου.

Zenít, e **Nadír**, ἀρ. Ζενὶθ, καὶ Ναδίρ. Οὗτοι οἱ δύω ὅροι εἶναι Ἀραβικοί. Πᾶν σημεῖον οὐράνιον ἀντικρίζον εἰς τὸ ἐπίγειον σημεῖον ἑκάστου ἡμῶν, λέγεται Ζενίθ. Ὡσαύτως τὸ οὐράνιον σημεῖον τὸ ὑπὸ ἡμᾶς, ἀντικείμενον κατὰ διάμετρον εἰς τὸ πρῶτον, καλεῖται Ναδίρ.

Zenóne, (Filósofo) ἰδὲ Stoico.

Zenzára, Θ. ἰδὲ Zanzára, κτλ.

Zénzero, **Zenzévero**, καὶ **Zenzóvero**, καὶ **Gengióvo**, ἀρ. ἡ ζιγγίβερις, ἡ τὸ ζιγγίβερι, εἶδος ἀρώματος κατὰ τὴν γεῦσιν ὅμοιον εἰς τὸ πιπέρι.

Zenzoveráta, Θ. σύνθετον ἡ μίγμα ἰατρικόν.

Zéppa, Θ. σφὴν μικρός.

Zeppaménto, ἀρ. καὶ **Zeppatúra**, Θ. γέμισις, στείβασμα.

Zeppáre, (zéppo) ἰδὲ Stiváre.

Zéppo, ἀρ. πλήρης, παντελῶς γεμάτος. Piéno zéppo, παντελῶς γεμάτος, στειβασμένος.

Zerbíno, ἀρ. ὅλος δοσμένος εἰς τὸ νὰ στολίζεται, διὰ νὰ ἀρέσῃ μάλιστα τῶν γυναικῶν· καὶ Zerbinería, Θ. ἀσχολία, ἔργον ἴδιον τοῦ τοιούτου, ὅς τις Γαλλιστὶ λέγεται Petit-maître.

Zéro, ἀρ. σημεῖον ἀριθμητικόν. 0. οὐδέν, τίποτες.

Zéta, Θ. ζῆτα, τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τοῦ Ἰταλικοῦ ἀλφαβήτου.

Zettovário, ἀρ. ῥίζα χόρτου τινὸς ὁμοίου τῇ ζιγγίβερει.

Zézzo, ἰδὲ Sezzájo.

Zézzolo, ἀρ. ἰδὲ Capezzolo.

Zía, Θ. ἡ θεῖα.

Zibaldóne, ἀρσεν. μῖγμα, μικτόν· ἰδὲ Mescúglio.

Zibellíno, ἀρ. ἰκτὶς σκυθική, τὸ σαμοῦρι.

Zibétto, ἀρ. αἴλουρος πολύοσμος, ζῶον ἄγριον ὅμοιον εἰς τὸν γάτον.

Zibíbbo, ἀρ. εἶδος σταφίδος.

Zígolo, ἀρ. εἶδος πουλίου, ἀσπαράνδος, χλωρίς.

Zilobálsamo, ἀρ. ξυλοβάλσαμον.

Zímar, ἀρ. ἰδὲ Verderáme.

Zimárra, Θ. εἶδος μακροῦ φορέματος.

Zimbelláre, (béllo) θηρεύω, παγιδεύω, ἑλκύω τὰ πουλία μὲ τὸ, Zimbéllo, ἰδὲ τοῦτο.

Zimbellatóre, ἀρ. ὁ κράζων, προσκαλῶν τὰ πουλία.

Zimbellatúra, Θ. θήρευσις, πρόσκαλεσις τῶν πουλίων.

Zimbéllo, ἀρ. πουλίον, τὸ ὁποῖον δένουσιν οἱ κυνηγοὶ εἰς τὰς βέργας, κάμνοντας τὸ νὰ χαμοπετᾷ διὰ νὰ κράζῃ τὰ ἄλλα πουλία. Μεταφ. θέλγητρον, ἀπάτη. Essere il zimbéllo, ἢ servir per zimbéllo, ἢ di zimbéllo, παίγνιον εἶναι· ἔτι, σακκούλιον γεμάτον στάκτην, μὲ τὸ ὁποῖον τὰ παιδία κτυποῦνται· ὅθεν. **Zimbelláta**, Θ. κτύπημα μὲ αὐτὸ τὸ σακκοῦλι· καὶ ἡ κίνησις τοῦ κυνηγετικοῦ πουλίου.

Zimíno, ἀρ. εἶδος ἐδέσματος, φαγητοῦ.

Zíngana, ϑ. τοῦ **Zíngano**. καὶ εἶδος τραγῳδίου.

Zíngano, ἢ **Zíngaro**, ἀρ. ἀγύρτης, μάντις, ὅς τις περιτριγυρίζει διὰ νὰ ἀπατᾷ τοὺς ἀνθρώπους. Αἰγύπτιος, γύφτος.

Zingarésca, ϑ. στίχοι, ᾠδὴ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ζιγγάνων, τῶν γύφτων, **de'Zíngani.**

Zingarésco, ἀρ. ζιγγαρικός, αἰγύπτιος, γύφτικος.

Zinghinája, ϑ. ὀλίγη ὑγεία, φιλάσθενος ἕξις.

Zínna, ϑ. μαστὸς βυζί.

Zinnále, ἀρ. κολπομάντιλον, μαντίλη εἰς σκέπασιν τοῦ κόλπου.

Zinzináre, ἢ **Zinzinnáre**, (**zinzíno**) χειλοποτῶ, πίνω ἄκροις χείλεσι, ἤγουν ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον. Λέγεται καὶ **Bére a zinzíni.**

Zinzíno, ἀρ. ὀλίγον τι οἴνου, ἢ ἄλλου ποτοῦ.

Zío, ἀρ. θεῖος. **Zía**, ϑ.

Zípolo, ἀρ. τὸ ἐπιστόμιον τοῦ βουτζίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀγγείου. ὅθεν **Zipoláre**, ἐμφράττειν, στομπώνειν.

Zírbo, ἀρ. τὸ ἐπίπλοον τῶν ἐντέρων.

Zírlo, καὶ **Zirlaménto**, ἀρ. ἡ ὀξεῖα φωνὴ τῆς κίχλας. ὅθεν, **Zirláre**, (**zírlo**) φωνάζω ὡσὰν τὴν κίχλαν.

Zitéllo καὶ **Zíto**, ἀρ. παῖς, παιδάριον, καὶ **Zitélla**, καὶ **Zíta**, κόρη, κορίτζι.

Zítto, σίγα, σιώπα. καὶ **Zittíno**, ὑποκορ. **Stáre zítto**, σιωπᾷν. **Zítti zítti**, σιώπα σιώπα. καὶ **Zítto**, ἥσυχος.

Zizzánia, ϑ. ζιζάνιον, ἢ αἶρα, ἥτις γεννᾶται εἰς τὸ σιτάριον, κακὸς σπόρος. Μεταφ. σκάνδαλον.

Zizzanióso, ἀρ. σκανδαλοποιός.

Zízzifo, καὶ **Zízzibo**, ἀρ. δένδρον· ἰδὲ **Giúggiola**. καὶ **Zízzifa**, καὶ **Zízziba**, θηλ. ὁ καρπός του.

Zizzoláre, (**zízzolo**) παραπίνω, μεθῶ· χυδαϊκ.

Zoccolájo, ἀρσεν. ὁ κατασκευάζων ξυλίνας κρηπίδας, ξύλινα παπούτζια.

Zoccolánte, ἀρ. ὁ φέρων ξυλίνας κρηπίδας, ἤτοι καλόγηρος, τάγματος τινὸς τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Zoccoláta, ϑ. πληγή, κτύπημα μὲ τὴν κρηπίδα.

Zócculo, ἀρ. κρηπίς, ξύλινον παποῦτζι· ἔτι, λέξις Ἀρχιτεκτ. πλίνθος, βάσις· ἔτι, εὐήθης, ἀνόητος· ἔτι, βῶλος γῆς.

Zóccoli, ἐκφώνησις θαυμασμοῦ. **Andáre in zóccoli per l'ascíutto**: σοδομίαν πράττειν.

Zodíaco, ἀρ. ὁ Ζωδιακὸς κύκλος ἐν ᾧ τὰ δώδεκα οὐράνια σημεῖα.

Zólfa, ϑ. ἰδὲ **Sólfa.**

Zolfanéllo, ἀρ. θειαφοκέρι.

Zolfatára, ϑ. ὁ τόπος ὅπου ἐξορύττεται, ἢ δουλεύεται τὸ θειάφι.

Zolfáto, ἀρ. ἀνακατωμένος μὲ θειάφι, θειαφώδης.

Zolfatúra, θηλ. καπνὸς θειαφίου.

Zolfíno, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος χρώματος θειαφώδους· καὶ ἐπιθ. θειώδης.

Zólfo, ἀρσεν. θεῖον, τὸ θειάφι.

Zólla, ϑ. βῶλος γῆς.

Zollóso, ἀρ. βωλώδης, γεμάτος βώλους.

Zombáre, (**zómbo**) τύπτω, δέρνω.

Zombáto, μετ. δαρμένος.

Zombatúra, ϑ. καὶ **Zombaménto**, ἀρ. μαστίγωσις, δαρμός. Καὶ **Zombolaménto**, ἀρ. παρὰ τοῦ, **Zomboláre**, ταυτοσημ.

Zóna, ϑ. Ζώνη. Αἱ Ζῶναι τῆς γῆς εἶναι πέντε· μία κατακεκαυμένη, δύω εὔκρατοι, καὶ δύω κατεψυγμέναι. **Le Zóne, o fásce della térra sóno cínque: una tórrida, due temperáte, e due frédde.**

Zónzo, ὡς τὸ, **Andáre a zónzo**, εἰκῆ περιπατεῖν, περιτριγυρίζω ματαίως, μὴ ἠξεύρων ποῦ ὑπάγω.

Zoófito, ἀρ. ζωόφυτον· λέξις ἑλλην. σημαίνουσα ζῶον καὶ φυτὸν, ἐξ ἧς ἐσχηματίσθη παρ' Ἰταλοῖς τὸ **Piantanimále**. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωμάτων, ὅσα μετέχουσι φυτοῦ, καὶ ζώου, ὡς τὰ σφογγάρια, καὶ ἄλλα τινά.

Zoppicánte, κοιν. χωλαίνων, χαλαίνουσα.

Zoppicáre, (**zóppico**) χωλαίνω, κουτζαίνω.

Zoppicóne, ἢ **Zoppicóni**, ἐπίρ. ὡς τὸ, **Camminár**, ἢ **Andàr zoppicóni**, χωλαίνων περιπατῶ.

Zóppo, ἀρ. χωλός, κουτζός.

Zoticággine, ϑ. ἀπαιδευσία, ἀγροικία.

Zoticaménte, ἀπαιδεύτως, ἀγροίκως.

Zotichézza, ϑ. ἀγριότης, ἀπαιδευσία, ἀγροικία.

Zótico, ἀρ. ἄγριος, ἀπαίδευτος, ἄγροικος. **Zoticonáccio**, καὶ **Zoticóne**, ἐπιτατικά.

Zúcca, θ. κολοκύνθη· ἔτι, ἡ κεφαλή. **Zúcche**, πληθυντ.

Zuccája, θηλ. εἶδος σταφυλῆς, καὶ ἀμπέλου.

Zuccájo, ἀρ. κολοκυνθότοπος, τόπος φυτευμένος κολοκύνθας.

Zuccajuóla, θ. ἔντομον τι φθεῖρον τοὺς κήπους.

Zuccheráto, ἀρσεν. γλυκύς, ζαχαράτος.

Zuccheríno, οὐσιαστ. ἀρ. εἶδος ζυμαρικοῦ ζαχαρωμένου· ἔστι καὶ ἐπίθ. διαφόρων πραγμάτων, καὶ ὀπωρικῶν.

Zúcchero, ἀρ. σάκχαρ, τὸ ζάχαρι. **Rosáto - Candíto - Violáto - In páni**: ῥόδινον - κρυσταλλινον - ἰῶδες - εἰς ψωμούς, ἢ κεφάλαια.

Zuccheróso, ἀρ. γλυκύς, ζαχαράτος.

Zucchétta, θ. εἶδος περικεφαλαίας· καὶ ὑποκορ. τοῦ, **Zúcca**.

Zúcculo, ἀρ. ἰδὲ **Cucúzzolo**.

Zucconáre, (**zuccóno**) κουρεύω. **Zucconáto**, μετ.

Zuccóne, ἀρ. ὁ κουρευμένος τὴν κεφαλήν. Καὶ **Zucconaménto**, ἀρ. καὶ **Zucconatúra**, θ. κουρά.

Zuccótto, ἀρ. εἶδος περικεφαλαίας.

Zúffa, θ. μάχη.

Zufoláre, (**zúfolo**) συρίζω, σφυρίζω. ἔτι, ψιθυρίζω.

Zúfolo, καὶ **Zufolaménto**, ἀρ. συριγμός.

Zúfolo, ἀρσεν. αὐλός, φλογέρα. Μεταφ. μωρός, ἀνόητος.

Zúgo, ἀδ. εἶδος τηγανίτας. Μεταφ. ἁπλοῦς, παλαβός. **Rimanèr un zúgo**, ἐξαπατᾶσθαι, ἐμπαίζεσθαι. ἔτι, **Zúgo**, τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον.

Zúppa, θηλ. κυρίως ἄρτος ζωμῷ, ἢ οἴνῳ ἐμβαμμένος, σοῦπα, τζουρβᾶς.

Zuppóne, ἀρσεν. μεγαλη, πλουσιοπάροχος σοῦπα.

Zúrlo, καὶ **Zúrro**, ἀρ. ἰδὲ **Rúzzo**. **Caváre il zúrro, ἢ il rúzzo di cápo a uno**, ἐκβάλλειν ἀπὸ τὴν κεφαλήν τινός τὴν μωρίαν, φοβερίζωντάς τον διὰ νὰ φέρεται φρόνιμα· καὶ **Zurláre**, ἀτακτῶ, ποιῶ ἀταξίας, μωρίας.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΣΥΝΟΠΤΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Ἀλ.	Ἀλεμανία, ἤτοι Γερμανία.
Ἀμερ.	Ἀμερική.
Ἀνατ.	Ἀνατολή, ἢ Ἀνατολικὸς, ή.
Ἀραβ.	Ἀραβία.
Ἀρκτ.	Ἀρκτικὸς, ή. ἤτοι Βόρειος, ά.
Ἀρτζ.	Ἀρτζιπέλαγο, ἤτοι Αἰγαῖον πέλαγος.
Ἀσ.	Ἀσία.
Ἀσιατ.	Ἀσιατικὸς, ή.
Αὐθ.	Αὐθεντία.
Ἀφρ.	Ἀφρική, ἤτοι Λιβύη.
Βαρ.	Βαρβαρία.
Βασ.	Βασίλειον.
Βεν.	Βενετία, ἢ Βένετο.
Βοργ.	Βοργονία, ἤτοι Βουργουνδία.
Βρετ.	Βρεταννία, ἤτοι Ἰγγιλτέῤῥα.
Δαλμ.	Δαλματία.
Δουκ.	Δουκάτον.
Δυτ.	Δυτικὸς, ή.
Ἐλεκ.	Ἐλεκτωράτον.
Ἐπαρ.	Ἐπαρχία.
Εὐρ.	Εὐρώπη.
Εὐρωπ.	Εὐρωπαία.
Ἰγγιλ.	Ἰγγιλτέῤῥα, ἤτοι Ἀγγλία.
Ἰσπ.	Ἰσπανία.
Ἰταλ.	Ἰταλία.
Καμπ.	Καμπανία.

Ἡ λέξις Ἐλεκτωράτον, Elettoráto, σημαίνει οὐχὶ μόνον τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐλέκτορος, ἀλλὰ καὶ τὴν περιοχὴν, ἥτις ὑπόκειται εἰς τὸ αὐτοῦ ἀξίωμα. Τὸ δὲ Ἐλέκτωρ, Elettóre, ἐστὶ τίτλος τῶν Πριγγίπων, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι ψῆφον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἡ λέξις Δουκάτον τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχει.

Καντ.	Καντών.
Καϛ.	Καστέλλο, ἤτοι Φρούριον.
Κοιν.	Κοινῶς.
Κοντ.	Κοντέα, ἤτοι Κομητάτον.
Λατ.	Λατινιστί.
Λορ.	Λορένα, ἤτοι Λοθαριγγία.
Μεσημ.	Μεσημβρινὸς, ή.
Μεσόγ.	Μεσόγειος θάλασσα.
Μητρ.	Μητρόπολις.
Ν.	Νῆσος.
Νορμ.	Νορμανδία, ἢ Νορμανία.
Ὄρ.	Ὄρος.
Ουγγ.	Ουγγαρία.
Π.	Πόλις.
Παλατ.	Παλατινάτον.
Παραθ.	Παραθαλάσσιος, σία.
Πορτουγ.	Πορτουγαλλία.
Ποτ.	Ποταμός.
Πριγγ.	Πριγγιπάτον.
Σιαμπ.	Σιαμπάνια, ἢ Κιαμπανία, Ἐπαρχία τῆς Γαλλίας.
Ταρ.	Ταρταρία.
Τερῤ.	Τεῤῥιτώριον, ἤτοι περιοχή.
Τοσκ.	Τοσκάνα, ἤτοι Τυῤῥηνία.
Φράν.	Φράντζα, ἢ Γαλλία.
Χωρ.	Χωρίον.
Ὠκεαν.	Ὠκεανός.

* Ὁ ἀστερίσκος σημαίνει προσθήκην.

Ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν λέγονται Cantóni αἱ ιγ'. Πολεις, ἢ Κωμοπολεις τῶν Ἐλουητίων, ἤτοι τῶν Σβιτζέρων.

Ἡ λέξις Παλατινάτον, Palatináto, δηλοῖ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἐπικράτειαν τοῦ Πρίγγιπος Παλατίνου. Λέγονται δὲ Παλατῖνοι τινὲς Πρίγγιπες ἐν τῇ Γερμανίᾳ, καὶ Λεχίᾳ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΙΤΑΛΙΚΟ-ΓΡΑΙΚΙΚΟΝ,

A'ar, Ποτ. τῆς 'Αλ. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. 'Αρώλας, κοιν. Ἄαρ.

A'bano, Χωρ. εἰς τὸ Τερῤ. τοῦ Παταυίου. Ἄβανο.

Abbevílle, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν, 'Αββαουΐλλα, κοιν. 'Αββευΐλλε.

Abenspérg, Π. εἰς τὴν Βαυαρίαν, ἢ Μπαυΐεραν. A'βενσπέργ.

Aberdòn, Π. τῆς μεγάλης Βρετ. εἰς τὴν Σκωτίαν. A'βερδονία.

Acerénza, ἢ Cirénza, Μητρ. τῆς Βασιλικάτας, εἰς τὴν Ἰταλ. 'Αχυροντία, κοιν. Τζιρέντζα.

Acquapendénte, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Πάπα. Ἄκουλα, κοιν. A'κουαπενδέντε.

A'cqui, ἢ Aqui, Π. εἰς τὸ Μομφεῤῥάτο. Ἄκουαι Στατίελλαι, κοιν. Ἀκουῖ.

Acrì, Π. παραθ. τῆς 'Ασιατ. Τουρκίας, εἰς τὴν Σωρίαν. Ἄκρι.

A'den, Π. τῆς 'Ασιατ. Τουρκίας, εἰς τὴν εὐδαίμονα A'ραβίαν. Ἄδεν.

Adiázzo, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Κόρσικα Ν. 'Αδιάκιον. κοιν. 'Αδιάτζο.

A'dige, καὶ A'dice. Ποτ. εἰς τὸ Στάτον τῆς Βεν.

A'dra, Π. παραθ. εἰς τὴν Ἱσπ. Ἄδρα.

A'dria, Π. εἰς τὸ Πολέσινο τοῦ 'Ρωβίγου. 'Αδρία.

Adriático, 'Αδριατικὸς, ὁ κολπος τῆς Βεν.

A'ffrica, ἕνα ἀπὸ τὰ δ'. μέρη τοῦ Κόσμου. 'Αφρικὴ.

A'ffrica, Π. τῆς 'Αφρ. εἰς τὴν Βαρ. 'Αφρικὴ.

Agèn, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Ἄγεν Ἐπαρ. Ἄγεν.

Agenoése, Ἐπαρ. τῆς Γουϊέννας, εἰς τὴν Φράν. Ἄγεν.

Agnáno, λίμνη, εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπολεως. 'Ανιανή.

A'gra, Βασ. τῆς 'Ασ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν. Ἄγρα.

A'gra, Μητρ. τοῦ αὐτοῦ Βασ. εἰς τὴν 'Ασ. Ἄγρα.

A'greda, Π. τῆς Ἰσπ. 'Αγρέδα.

A'gria, Π. τῆς ἀνωτέρας Οὐγγ. Ἄγρια.

Aix, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Προβέντζας. Σέξτιαι. κοιν. Ἀῖξ.

Aix, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτον. Ἀῖξ.

Aladuli, Ἐπαρ. τῆς 'Ασιατ. Τουρκίας. 'Αλαδουλὶ.

Alatúf, μεγάλη σειρὰ βουνῶν εἰς τὴν Ταρ. 'Αλατούφ.

Alátri, Π. εἰς τὴν Καμπ. τῆς 'Ρώμης. 'Αλάτριον.

A'lba, Π. εἰς τὴν Λομπαρδίαν. Ἄλβα.

Albanía, Ἐπαρ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. 'Αλβανία, κοιν. 'Αρβανιτία.

Albanópoli, Π. τῆς 'Αλβανίας. 'Αρβανόπολις.

Albarasín, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν 'Αραγωνίαν. Λώβητον, κοιν. 'Αλβαρατζίν.

Albénga, Π. παραθ. εἰς τὸ Στάτον τῆς Γένοβας. A'λβίγαννον, κοιν. 'Αλβέγγα.

Albi, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς 'Αλβιγεώϊς Ἐπαρ. A'λβυ.

Albigése, 'Αλβιγεώϊς, Ἐπαρ.

Albóna, μικρὸς Ποτ. εἰς τὸ στάτον τοῦ Μιλάνου. A'λβώνα.

Albóna, μικρὰ Π. εἰς τὴν Ἰστρίαν.

Alcalá di Hennares, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καστιγλίαν. Κόμπλουτον, κοιν. Ἄλκαλα δὲ Ἐνάρες.

Alcántara, Π. εἰς τὴν Ἐξτρεμαδούραν. Ἀλκάνταρα.

Alcmár, Π. τῆς Ὁλλανδίας εἰς τὸ Βέλγιον, κοιν. Παίζι Βάσσι. Ἀλκμαρία.

Alensòn, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἀλεγκόνιον.

Alentéjo, Ἐπαρ. τῆς Πορτουγ. μεταξὺ τοῦ Τάγου, καὶ τοῦ Ἄνα Ποτ. Τρανσταγάνα, ἡ Ἀλεντεῖο.

Aléppo, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας εἰς τὴν Συρίαν, ἢ Σορίαν. Ἀλέππι, ἢ Καλέπ.

Alessandrétta, Π. εἰς τὴν Συρίαν. Ἀλεξανδρέττα, ἡ ὑπὸ τῶν Τούρκων Σκενδερῦνα.

Alessándria, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἀλεξάνδρεια.

Alessándria della Páglia, Π. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Μιλάνου. Ἀλεξάνδρεια, κοιν. Ἀλεξάνδρεια δέλλα Πάγλια.

Aléssio, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Ἀρβανιτείαν. Λισσὸς, κοιν. Ἀλέσσιο.

Alfidéna, Π. εἰς τὸ Ἀβροῦτζο Ἐπαρ. Ἀλφιδένα.

Algárve, Ἐπαρ. τῆς Πορτουγ. Ἀλγαρβία.

Algiéri, Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς τὴν Ἀφρ. Ἀλγέριον.

Alicánte, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Βαλέντζας. Ἀλικάντε.

Alicáta, Π. παραθ. τῆς Σικελίας. Ἀλικάτα.

Almería, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Γρανάτας. Ἀλμερία.

Alpi, Ὄρη τῆς Εὐρ. αἱ Ἄλπεις.

Alsázia, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Ἀλσατία.

Altíno, Π. καὶ Βασ. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν μεγάλην Ταρ. Ἄλτινον. Ἔτι, Ἄλτινον, Π. ποτὲ διάσημος, εἰς τὴν Ταρουϊσινὴν Μάρκιαν, κοιν. Μάρκα Τρεβιζάνα.

Amantéa, Π. παραθ. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Ἀμαντία.

Amásia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Ἀμάσεια.

Ambérg, Π. τοῦ Παλάτ. εἰς τὴν Νορδγουϊαν Ἐπαρ. Ἀμβέργα.

Amboíse, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Τουρωνίαν. Ἀμβακία, κοιν. Ἀμβοῖσε.

Amélia, Π. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Ἀμέλα.

América, ἡ ἀπὸ τὰ δ'. μέρη τοῦ Κόσμου. Ἀμερική.

Amersfórt, Π. τῆς Οὐλτραϊεκτινῆς Ἐπαρ. Ἀμεσφορδία, κοιν. Ἀμερσφόρδ.

Amiéns, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Πικαρδίας. Ἀμβιανὸν, κοιν. Ἀμιένσ.

Ampurías, Π. παραθ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Ἐμπορεῖα, κοιν. Ἀμπουρίας.

Amsterdám, Μητρ. τῆς Ὁλλανδίας. Ἀμστερόδαμον, κοιν. Ἀμστερδάμ.

Anágni, Π. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Ἀναγνία, κοιν. Ἀνάγνι.

Ancóna, Μητρ. τῆς Μαρ-κίας τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ἀγκὼν, κοιν. Ἀγκῶνα.

Andalúzia, Ἐπαρ. τῆς Ἰσπ. Ἀνδαλουσία.

Andrinópoli, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Ῥωμανίαν. Ἀδριανούπολις.

Andro, Ν. τοῦ Ἀρτζ. εἰς τὴν Μεσόγ. Ἄνδρος.

A'ngers, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Ἀνδεγαυΐας. Ἀνδέγαυον, κοιν. Ἄγγερσ.

Angiò, Π. τῆς Φράν. Ἀνδεγαυΐα.

Angoméfe, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Ἐγγολισμηνσία, κοιν. λ' Ἀγγουμῶις.

Angoulême, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Ἐγγολισμηνσίας. Ἐγγόλισμα, κοιν. Ἀγγουλέσμε.

Annesy, Π. τῆς Σαβαυδίας, κοιν. Σαυοΐας, εἰς τὸ Στάτον τῆς Γενεύης. Ἀννήκιον, κοιν. Ἀννέτζυ.

Ansedónia, Π. παραθ. εἰς τὴν Τοσκ. Ἀνσεδονία.

Antílle, Νῆσοι τῆς Ἀμερ. διακεχυμέναι εἰς τὸν κόλπον, ἢ Ἀρτζιπ. τῆς Μεξικανῆς Ἐπαρ. Ἀντίλλαι.

Antióchia, Π. εἰς τὴν Σορίαν. Ἀντιόχεια.

Antívari, Π. τῆς Δαλματίας. Ἀντίβαρον.

Anvérsa, Π. τῆς Βραβαντίας. Ἀντουερπία, κοιν. Ἀνβέρσα.

A'osta, Π. εἰς τὴν Ἐπαρ. τοῦ Πιεμόντε. Αὐγοῦστα Πραιτωρία, κοιν. Ἄοστα.

Appennníno, Ὄρη τῆς Ἰταλ. Ἀππένινον.

Appénzel, Π. τῶν Σβιτζέρων, Μητρ. τοῦ Καν-

τῶν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ἀ᾽πηενζέλ.

Aquiléja, ἡ Aquiléa, Π. εἰς τὸ Φριοῦλι. Ἀκυληΐα, κοιν. Ἀκβιλεΐα.

Aquíno, Π. εἰς τὴν Ἐπαρ. τὴν καλουμένην Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Ἀκουΐνον.

Aquisgrána, ἡ Aquisgráno, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν κύκλον τῆς Βεστφαλίας. Ἀ᾽κουϊσγράνα, ἢ Ἀκουϊσγρανον.

Aquitánia, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Ἀ᾽κουϊτανία.

Arábia, μέρος μέγα, καὶ εὐρυχωρότατον τῆς Ἀσ. καὶ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, εἰς Πετραίαν, εἰς Ἔρημον, καὶ εἰς Εὐδαίμονα Ἀ᾽ραβίαν. Ἀραβία.

Aracán, Βασ. εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἀρακάν.

Aragóna, μέρος τῆς Ἰσπ. Ἀραγωνία.

Arbe, Ν. καὶ Π. εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Δαλμ. Ἀ᾽ρβη, κοιν. Ἄρβε.

Arbérg, Π. τῶν Σβιτζέρων εἰς τὸ Καντ. τῆς Βέρνας, Ἄρβεγ.

A'rbon, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Ἄρβων.

Arbúrgo, Π. εἰς τὸ Καντ. τῆς Βέρνας. Ἀρβοῦργα.

Arcádia, μικρὰ Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας εἰς τὸν Μωρέα. Ἀρκαδία.

Arcángelo, Π. τῆς Ῥωσσίας, Ἀρχαγγελόπολις, κοιν. Ἀρχάγγελ.

Arcipélago, μέρος τῆς Μεσογ. θαλάσσης. Αἰγαῖον Πέλαγος, κοιν. Ἀρτζιπέλαγος.

Arco, Καστ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τρέντο Ἐπαρ. Ἄρκον.

Ardebúrgo, Π. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Ἀρδένβουργον, κοιν. Ἀρδενβούργ.

Arembérg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Ἀρενβέργα. κοιν. Ἀρενσβέργ.

Arézzo, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Ἀρήτιον, κοιν. Ἀρέτζο.

Argentán, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἀργεντόμαγον, κοιν. Ἀργεντάν.

Argentína, ἡ Strasbúrg, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα ὅλης τῆς Ἀλσατίας. Ἀργεντίνα, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, Στρανσβούργ.

Arles, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Ἀρελάτη, κοιν. Ἄρλες.

Arles, Π. τοῦ Ῥουσκιωνικοῦ Κομητάτου, Ἄρλες.

A'rmach, Π. τῆς Ἰρλάνδας, ἥτις ἐστὶ μία τῶν μεγάλων Βρεττανικῶν Νήσων. Ἀρμάχη, κοιν. Ἀ᾽ρμαχ.

Armagnác, Κοντ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Ἀρμαγνάχ.

Arménia, μέρος μέγα τῆς Ἀσ. Ἀρμενία.

Arnheim, Π. τῶν ἡνωμένων Ἐπαρχ. εἰς τὸν Βελγικὸν τόπον. Ἀρνεΐμ.

Arno, Ποτ. εἰς τὴν Τοσκ. Ἄ᾽ρνος.

Arguà, τόπος εἰς τὸ Τερρ. τοῦ Παταυΐου. Ἀρκουά.

* Διάσημος διὰ τὸν τάφον τοῦ Πετράρχου, ἀρίστου Ποιητοῦ.

A'rras, Μητρ. τῆς Ἀρτεσίας. Ἄρρας.

Artesía, Ἐπαρ. τῆς Φράν. εἰς τὸ Βέλγιον. Ἀρτεσία. κοιν. Ἀρτοὺς.

A'rtico, οὕτως ὀνομάζεται ὁ Ἀρκτ. πόλος. Ἀρκτικός.

A'scoli, Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τῆς Ἀγκώνας. Ἄσκουλον Πικηνόν, κοιν. Ἀ᾽σκολι.

A'sia, Ἀσία.

Asna, Π. τῆς Αἰγύπτου. Ἀ᾽σνα.

A'solo, μικρὰ Π. εἰς τὸ Στάτον τῆς Βενετίας. Ἄσυλον, κοιν. Ἄζολο.

Assísi, Π. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Ἀσσίσιον, κοιν. Ἀ᾽σσισι.

Asti, Π. τοῦ Πεδεμοντίου, πρὸς τὸν Τάναρον Ποτ. Ἀ᾽στα, κοιν. Ἄστι.

Astórga, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Λεγιῶνος. κοιν. Λεόν. Ἀστούρικα Αὐγοῦστα, κοιν. Ἀστόργα.

Astracán, Βασ. καὶ πρωτεύουσα Π. τῆς μεγάλης Ῥωσσίας. Ἀστρακάν.

Astúria, Ἐπαρ. τῆς Ἰσπ. Ἀ᾽στουρία.

Aténe, Μητρ. τῆς Ἀττικῆς. Ἀθῆναι, κοιν. Ἀθῆνα.

Atoc, Βασ. καὶ Π. τῆς Δυτ. Ἰνδίας. Ἀτόχιον, κοιν. Ἀτόκ.

Ava, Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. Αὔα.

Avalón, Π. εἰς τὴν Δυτ. Βοργ. Ἀβαλλώνιον, κοιν. Αὐάλλον.

Aveiro, Π. τῆς Πορτουγ. Λαυάρα, κοιν. Αὐεῖρο.

Avellíno, Π. τῆς Ἰταλ. μεταξὺ τοῦ Βενεβέντου, καὶ τοῦ Σαλερνοῦ. Ἀβέλλινον.

Augústa, ἰδὲ Ausburg.

Avignóne, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Κοντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὴν Προ-

βέντζαν. Αὐενιών, κοιν. Αὐεγνιών.

A'vila, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καστέλλαν, κοιν. Καστιγλίαν. Ἄβουλα.

Avranches, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῶν Ἀβριγκῶν, εἰς τὴν Νορμ. Ἀβρίγκαι, κοιν. Ἀουράγκες.

Avranchíno, Τερ̀ρ. τῆς Νορμ. εἰς τὴν Φράν. Ἀβρίγκαι.

Aurillac, Π. ἐν τῇ Ἀλουερνίᾳ. (ἰδὲ Auvérgna.) Αὐρηλιακόν, κοιν. Ὀριλάκ.

Ausburg, ἡ Augústa, Μητρ. τῆς Σουευΐας, εἰς τὴν Ἀλ. Αὐγούστα τῶν Οὐϊνδελικῶν, κοιν. Ἀουγαβούργ.

A'ustria, τὰ Στάτα τῆς Ἀλ. Αὐστρία.

A'ustria própria, ἡ Ἀρχιδουκάτον τῆς Αὐστρίας. Ἐπαρ. τῶν Αὐστριακῶν Μερῶν. ἡ ἰδίως Ἀυστρία.

Autun, Π. τῆς Φράν. Ἀουτούν.

Auvérgna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Ἀλουερνία, κοιν. Ἀουβέργνε.

Auxérre, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δουκάτον τῆς Βοργ. Μητρ. τοῦ Ἀουξερρῶϊς. Ἀλτισσιόδωρον, κοιν. Ἀουξέρρε.

Auxerése, περιοχὴ τῆς Δυτ. Βοργ. λ' Ἀουξερρῶϊς.

Azof, Π. εἰς τὴν Ταρ. Ταναΐς, ἡ ὁποία τανῦν κοιν. λέγεται Ἀζάκ, ἡ Ἀζόφ.

B

Babilónia, Π. παλαιόθεν ἐνδοξοτάτη, Μητρ. τοῦ Βασ. τῶν Ἀσσυρίων, νῦν δὲ παντελῶς ἀφανισμένη. Βαβυλωνία, * ὑπὸ τῶν Τούρκων καλεῖται Ὑπεράχ.

Bacaserai, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, Μητρ. τῆς Κριμαίας, ἤτοι Κρίμ. Βακκάσαρα, ἢ Μπαχτζὲ Σαράϊ.

Bacchigliúne, μικρὸς Ποτ. εἰς τὸ Στάτον τῆς Βεν. Βακκιγλιόνε.

Bada, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους, Βάδα, κοιν. Βάδεν.

Bagdad, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας εἰς τὸ Ὑεράχ. Μπαγδάτ.

Bagneres, Π. τοῦ Βιγερηνσίου εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Βαγνέρες.

Bajóna, Π. παραθ. εἰς τὴν Γαλαικίαν. Βαϊώνα.

Bajóna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὰ σύνορα τῆς Οὐασκονίας. Βαϊώνα.

Balbec, Π. εἰς τὴν Συρίαν. Βαλβέκ.

Baleári, Νῆσοι εἰς τὴν Μεσόγ. θάλασσαν. Αἱ Βαλεάρεις.

Bambérga, Π. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Βαμβέργα.

Banza, ἡ S. Salvadóre, Π. τῆς Ἀφρ. Μητρ. τοῦ Κόγγου. Βάντζα, ἡ Σὰν Σαλβατώρ, ἤτοι ὁ Σωτήρ.

Barbaría, μέρος τῆς Ἀφρ. διαιρουμένη εἰς ί. Βασ. Μαῤῥοκανόν, Φεσιανόν, Ἀλγεριανόν, τοῦ Τούνεσι, καὶ τῆς Τριπόλεως. Βαρβαρία.

Bárca, Βασ. Π. καὶ Ἔρημος εἰς τὸ Βασ. τῆς Τριπόλεως. Βάρκη, κοιν. Μπάρκα.

Barcellóna, Π. παραθ. τῆς Ἰσπ. Μητρ. τῆς Καταλωνίας. Βαρκινών, κοιν. Βαρτζελώνα.

Bári, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῆς περιοχῆς τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Βάριον, κοιν. Μπάρι, ἡ Τέῤῥα δὶ Μπάρι.

Bar-le-duc, Π. τῆς Λορ. Βαῤῥόδουκον, κοιν. Βάρλε-Δούκ.

Barlétta, Π. εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Μπάρι. Βάρολον, ἡ Βάρητον, κοιν. Βαρλέττα.

Bar sulla Sena, Π. τῆς Βοργ. Βὰρ σοὺρ Σεῦνε.

Basiléa, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Βασιλέα, κοιν. Βάσελ.

Basilicáta, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. τὰ Βασιλικάτα.

Bassáno, Π. εἰς τὸ Στάτον τῶν Ἐνετῶν. Βασσάνο, ἡ Μπασάνο.

Bastía, Μητρ. τῆς Ν. Κόρσικας, εἰς τὴν Ἰταλ. μὲ λιμένα. Βαστία.

Bázas, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τοῦ Βατζαδῶϊς. Βάτζας.

Bedér, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὸ Ἰνδοσταίν. Βεδέρ.

Bedfórt, Π. τῆς Ἰγγλ. Βεδροφδία. κοιν. Βεδφόρτ.

Belcástro, Π. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Βελλίκαστρον, κοιν. Μπελκάστρο.

Belgrádo, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, Μητρ. τῆς Σερβίας, εἰς τὸν Δανούβιον Ποτ. Ἄλβα Γραῖκα, κοιν. Βελιγραίδ.

Belgrádo di Romania, μικρὰ Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας εἰς τὴν μαύρην θάλασσαν. Βελιγραὶδ τῆς Ῥωμανίας.

Belley, Π. τῆς Φραν. Βέλλικον. κοιν. Βελλαΐ.
Belvedére, πρωτεύουσα Π. τῆς Ἐπαρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς τὸν Μωρέαν. Ἦλις, ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Μπὲλ Βεδέρε, ὑπὸ τῶν Γραικῶν Καλλοσκόπιον.
Bellúno, Π. τῆς Ταρουΐσινῆς Μαρκίας, εἰς τὸ Στάτον τῆς Βεν. Βέλλουνον, κοιν. Βελλοῦνο.
Benevénto, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ ἀπώτερον Πριγγιπάτον. Βενεούεντον, κοιν. Βενεβέντο.
Bengála, Βασ. τῆς Ἀνατ. Ἰνδίας. Μπέγκαλα.
Bérgamo, ἢ Bérgomo, Π. εἰς τὸ Στάτον τῶν Ἐνετῶν. Βέργομον, κοιν. Βέργαμο.
Berlíno, Π. εἰς τὸ Βρανδέβουργον. Βέρλινον, κοιν. Βερλίν.
Bérna, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Βέρνα.
Berri, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Βιτουριχηνσία, κοιν. Βέῤῥυ.
Besanzóne, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Κοντ. τῆς Βοργ. Οὐησόντιον, κοιν. Βεζάνγκον.
Bigóra, Τεῤῥ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Βιγερήνσιον, κοιν. Βιγόρῥε.
Bilbáo, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τῆς Βισκαΐας. Βίλβαον, κοιν. Βιλβάο.
Bisnagár, Βασ. τῆς Δυτ. Ἰνδίας. Βισναγάρ.
Bitínia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Βιθυνία.
Blaie, Π. καὶ λιμὴν τῆς Φράν. εἰς τὸ Βουρδελῶϊς. Βλαῦε.
Blanc, εἰς τὸ Βέῤῥι, δηλαδὴ εἰς τὴν Βιτουριχηνσίαν Ἐπαρ. τῆς Φράν. Ὄβλιγκον, κοιν. Βλάνκ.
Blois, Π. τῆς Βλεσικῆς Ἐπαρ. εἰς τὴν Φράν. Βλέσαι, κοιν. Βλῶϊς.
Boémia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Βοεμία.
Bológna, Π. τῆς Ἰταλ. Βονωνία, κοιν. Βολόγνα.
Bológna di Máre, Π. τῆς Φραν. Βονωνία, κοιν. Βουλόγνε σοὺρ Μέρ.
Bolséna, Π. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα. Οὐουλσινία, κοιν. Βολσένα.
Bolzáno, μικρὰ Π. εἰς τὴν Τίρολιν Ἐπαρ. τῆς Γερμανίας. Βόλζανον.
Bonna, Π. εἰς τὸ Ἐλεκτ. τῆς Κολωνίας. Βόννα.
Bonna, Π. τῆς Ἀφ. εἰς τὴν Βαρ. Βῶνα, * Φρούριον ἔχουσα ἐν λόφῳ, καλούμενον ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν Βενέδελ Οὐγνέβ, δηλαδὴ ὁ τόπος τῶν ζιζύφων, διότι περὶ τὴν Π. εὑρίσκονται πολλοὶ ζίζυφοι.
Borbóne Arsciambaud, Π. εἰς τὴν Βορβωνικὴν Ἐπαρ. Βορβώνιον Ἀρκιμβάλδου, κοιν. Ἀρχαμβάουλτ.
Borbonése, ἡ Βορβωνικὴ Ἐπαρ. τῆς Φράν.
Borgógna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Βουργουνδία, κοιν. Βοργωγνία.
Boves, Π. τῆς Νήσου τῆς Φράν. πρωτεύουσα τοῦ τῶν Βελλοουάκων Ἀγροῦ. Βελλοουάκον, κοιν. Βεαουβάϊς.
Brabánte, μέρος τῆς Φλανδρίας, ἤτοι τοῦ Βελγίου. Βραβαντία.
Bragánza, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. Βριγαντία, κοιν. Βραγάντζα.
Brandebúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Ἐπαρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Βρανδέβουργον.
Branswich, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Βρουνόπολις, κοιν. Βρουνσουβίκ.
Brasíle, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Βρασίλια.
Bréma, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν κατωτέραν Σαξονίαν. Βρέμα.
Brénta, Ποτ. εἰς τὸ Στάτον τῶν Ἐνετῶν. Μεδόακος ποτ. κοιν. Βρέντα.
Bréscia, Π. εἰς τὸ Στάτον τῶν Ἐνετῶν. Βριξία, Μπρέσσα.
Breslávia, Μητρ. τῆς Σιλεσίας εἰς τὴν Ἀλ. Οὐρατισλαυΐα, κοιν. Βρεσλαύβ.
Bresse, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Βρεσσία, κοιν. λά Βρέσσε.
Brest, Π. παραϑ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Βρέστ.
Brettágna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Βρετανία.
Brianzóne, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτον, πρωτεύουσα τῆς Βριγαντικῆς περιοχῆς. Βριγάντιον.
Brianzonése, περιοχὴ τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτον. Βριγάντια.
Brie, Τεῤῥ. τῆς Φράν. τὸ ὁποῖον διαιρεῖται μεταξὺ τῆς Νήσου τῆς Φράν. καὶ τῆς Σιαμπ. Βρία, κοιν. λά Βρίε.
Bríndisi, Π. παραϑ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. κοιν. Τέῤῥα δ' Ὄτραντο. Βρενδέσιον, κοιν. Βρίνδισι.
Brixon, ἢ Bressanóne, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Τίρο-

λιν Ἐπαρ. Βριξία, κοιν. Βρίξεν, ἢ Βριξινών.

Brunswick, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Βρουνσουβίκ.

Brusselles, Π. τοῦ Βελγίου, πρωτεύουσα τῆς Βραβαντίας. Βρουξέλλες.

Buda, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας Μητρ. τῆς Οὐγγ. Βοῦδα.

Búdoa, Π. παραθ. εἰς τὴν Δαλμ. Βατούα, ἢ Βουλούα, ἢ Βουθόη. κοιν. Βοῦδοα.

Burgey, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Βευγησία.

Bulgaría, Ἐπαρ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Βουλγαρία.

Burdeaux, Π. καὶ λιμὴν τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Γουϊέννας. Βουρδίγαλα. κοιν. Βουρδεάουξ.

Burdelése, Τερρ. τῆς Φράν.

Burges, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Βιτουριγηνσίας, ἤγουν τοῦ Βέῤῥυ. Βιτούρικον, κοιν. Βοοῦργες.

Burgos, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καστέλλαν· οἱ Βοῦργοι, κοιν. Βοῦργος.

Butrintò, Π. εἰς τὴν Ἀλβανιτίαν. Βουθρωτόν.

C

Cabúl, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὰς Ἰνδίας. Κάβουλον, κοιν. Καβούλ.

Cabulistan, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. εἰς τὸ Μόγορ. Ἀραχωσία.

Cádice, Π. καὶ λιμὴν τῆς Ἱσπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Γαδίτζ.

Caën, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Κάδομον, κοιν. Καίν.

Cafrería, μέρος τῆς Μεσημ. Ἀφρ. ἐπὶ τοῦ Ὠκεαν. Καφρία.

Cágliari, Μητρ. τῆς Σαρδινίας. Κάλαρις, κοιν. Καγλιάρι.

Cahors, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρ. τῶν Καδούρκων, κοιν. λὲ Κουέρκυ, εἰς τὴν Γουϊέννα. Κάδουρκον. κοιν. Κάορς.

Cáiro, ἢ Gran-Cairo, Π. τῆς Αἰγύπτου. ἡ Κάϊρος.

Calábria, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἰταλ. Καλαβρία.

Calais, Π. παραθ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Κάλητον, κοιν. Καλαΐς.

Calatráva, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν νέαν Καστέλλαν. Καλάτραυα.

Calcedónia, ἰδὲ Scutari.

Calicút, Βασ. καὶ Π. εἰς τὰς Ἀνατ. Ἰνδίας. Καλέκουτον, κοιν. Καλεκούτ.

Califórnia, Χερσόννησος τῆς Ἀμερ. Καλιφορνία.

Cambója, Π. τῆς Ἀσ. Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ ἰδίου ὀνόματος εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. Καμβοΐα.

Cambrai, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βέλγιον, Ἰταλ. Παέζι-Βάσσι. Μητρ. τῆς περιοχῆς τοῦ αὐτοῦ ὀνομ. Καμέρακον, κοιν. Καμβραῦ.

Cambrése, περιοχὴ τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βέλγιον. Καμέρακον.

Cambríge, Π. τῆς Ἰγγλ. Καντάβριγία, κοιν. Καμβρίδγε.

Camerino, Π. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Καμερινόν, κοιν. Καμερῖνο.

Caminiec, Π. τῆς Λεχίας, Μητρ. τοῦ Παλατ. τῆς Ποδολίας. Καμενεκία, κοιν. Καμενίτζα.

Campágna di Róma, Ἡ Ῥωμαϊκὴ Καμπανία. * Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ.

Campión, Π. τῆς μεγάλης Ταρ. Μητρ. τοῦ Βασ. Ταγγούτ. Καμπιόν.

Canadà, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Κόναδα, κοιν. Καναδά.

Canárie, Νῆσοι τοῦ Ὠκε. αἱ τῶν Μακάρων Νῆσοι. Καναρίαι.

Candahar, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Περσίαν, Μητρ. τῆς Ἐπαρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Κανταχάρ.

Candahar, Ἐπαρ. τῆς Περσίας εἰς τὴν Ἀσ. Κανταχάρ, * ἤτοι Παροπαμισοίς.

Cándia, Ν. τῆς Μεσογ. θαλάσσης.

Cándia, Π. πρωτεύουσα τῆς Νήσου τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Κρήτη.

Candy, Βασ. καὶ Π. τοῦ Κειλὰν εἰς τὴν Ἀσ. Κάνδι.

Canósa, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Πριγγ. * ἤτοι εἰς τὴν Ἐπαρ. τοῦ Βαρίου. Κανούσιον, κοιν. Κανόσα.

Cantóni Svizzeri, αἱ Κωμοπόλεις τῶν Ἐλουητίων, ἤτοι τῶν Σβιτζέρων. * τὰς ὁποίας οἱ Γάλλοι Καντώνας, ἢ Καντώνις καλοῦσι.

Canton di Apenzel. Καντών τοῦ Ἀππεντζέλ.

Canton di Basiléa. Καντών τῆς Βασιλέας, κοιν. Βάσελ.

Canton di Bérna. Καν-

τὸν τῆς Βέρνας. κοιν. Βέρν.

Canton di Friburgo. Καντὼν τοῦ Φριβούργου. κοιν. Φριβούρ.

Canton di Gláris. Καντὸν τῆς Γλαρώνας. κοιν. Γλάρις.

Canton di Lucérna. Καντὼν τῆς Λουκερίας. κοιν. Λουτζέρνε.

Canton di Scafúsa. Καντὼν τῆς Σκαφουσίας. κοιν. Σκαφοῦσε.

Canton di Solúra. Καντὼν τοῦ Σαλοδωρίου. κοιν. Σολοθοὺρν, ἢ καὶ Σολεοῦρα.

Cantón di Suitz. Καντὼν τῆς Σοϊτίας, κοιν. Σβίτξ.

Canton d' Unterváld. Καντὼν τοῦ Οὐνδερβάλδ.

Canton d' Uri. Καντὼν τοῦ Οὔρι.

Canton di Zug, Καντὼν τοῦ Τζοόγ.

Canton di Zurígo. Καντὼν τοῦ Τιγούρου, κοιν. Ζούρχ.

Cantorberi, Π. τῆς Ἰγγλ. Μητρ. τῆς Κοντέας τοῦ Κέντ. Καντουαρία. κοιν. Καντορβέρυ.

Cáorle, Ν. εἰς τὸ Στάτον Βεν. ἐγγὺς τοῦ Φριοῦλι. Κάπρουλαι, κοιν. Κάορλε.

Capitanáta, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἰταλ. εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεν. Καπιτανάτα.

Cápoa, ἢ **Cápua**, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ἐπαρ. τὴν καλουμένην Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Κάπουα.

Capo d'Istria, Π. εἰς τὴν Ἰστρίαν, εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεν. Ἰουστινούπολις, τανῦν Κάπο δ' Ἴστρια.

Caprája, Ν. τῆς Εὐρ. ἐγγὺς τῆς Κόρσικας Νήσου. Καμπραρία, κοιν. Καπράϊα.

Carcassóna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν, ἤτοι Λιγγουαδόκαν. Καρκασσὼν, κοιν. Καρκασσῶνε.

Cardóna, Π. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Καρδώνα.

Caríddi, τόπος βαθὺς, καὶ κινδυνώδης εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Σικελίας. Χάρυβδις.

Caríntia, Τεῤῥ. τῆς Ἀλ. εἰς τὰ Στάτα σῆς Αὐστρίας. Καρινθία.

Carmélo, Ὄρ. εἰς τὴν Παλαιστίνην. Κάρμηλος.

Carnéro, μέρος τοῦ Κόλπου τῆς Βεν. Λιβουρνικὸς, ἢ καὶ Φλανατικὸς, καὶ Πολανικὸς Κόλπος. κοιν. Καρνέρο, ἤτοι Σαρκοφάγος.

Cárnia, ἢ **Carnióla**, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Καρνιόλα, κοιν. * ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Κραΐν.

Carpentras, Π. εἰς τὴν Προβέντζαν. Καρπεντοράκτη, κοιν. Καρπένδρας.

Cartágine, Π. εἰς τὴν Ἀφρ. Καρχηδὼν, Λατ. Καρθάγο, καὶ Καρθάγενα.

Cartagéna, Π. παραθ. τῆς Ἱσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Μουρκίας. Καρχηδὼν Νέα, κοιν. Καρτάγενα.

Casále, Π. τῆς Ἰταλ. πρωτεύουσα τοῦ Μονφεῤῥάτου. Καζάλε.

Casan, Βασ. καὶ Π. τῆς Ἀσ. Καζάν.

Casérta, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Καζέρτα.

Cássel, Π. εἰς τὴν Ἀλ. καὶ ἄλλη Π. εἰς τὴν Γαλλικὴν Φλανδρίαν. Καστλία, ἢ καὶ Κασσέλλα, κοιν. Κάσσελ.

Cassóvia, Π. τῆς ἀνωτέρας Οὔγγ. Κασσοβία. ἢ Κασσουΐα.

Castel' Arragonése, Π. εἰς τὴν Σαρδινίαν. Κάστρον Ἀραγονήσιον, κοιν. Καστὲλ Ἀραγονέσε.

Castíglia, Ἐπαρ. τῆς Ἱσπ. Καστέλλα, κοιν. Καστιγλία.

Castiglióne delle Stiviére, Π. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Μάντοβας. Καστιλλιόνε τῶν Στιβιέρων.

Castres, Π. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν, ἢ Λιγγουαδόκαν Ἐπαρ. τῆς Φράν. Κάστρον, κοιν. Κάστρες.

Cástro, Π. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα, Μητρ. τοῦ Καστρικοῦ Δουκ. Κάστρον.

Cástro, μικρὰ Π. παραθ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. κοιν. Τέῤῥα δ' Ὄτραντο. Κάστρον Ἀθηνᾶς. κοιν. Κάστρο.

Catalógna, Ἐπαρ. τῆς Ἱσπ. Καταλωνία.

Catánia, Π. τῆς Σικελίας, εἰς τὸν Κατανικὸν κόλπον. Κατάνη, κοιν. Κατάνια.

Cáttaro, Π. παραθ. εἰς τὴν Δαλμ. Κάθαρον, κοιν. Κάτταρο.

Cáucaso, Ὄρ. τῆς Ἀσ. Καύκασος.

Caux, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. ὁ Καούξιος τόπος.

Cefalonia, N. τῆς Ἑλλάδος. Κεφαλληνία.

Ceilan, N. εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. Κειλάν.

Céneda, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ταρουϊσινὴν Μαρκίαν. Κένετα, κοιν. Τζένεδα.

Cénis, Ὄρ. εἰς τὴν Σαβαυδίαν, κοιν. Σαυόϊα, εἰς τὰς Ἄλπεις. Κένις.

Cérvia, Π. εἰς τὴν Ῥωμανδίολαν, κοιν. Ῥωμάγνια. Κερουΐα, κοιν. Τζέρβια.

Cesaréa di Cappadócia. ἰδὲ Kesaria.

Ceséna, Π. εἰς τὴν Ῥωμανδίολαν. Κέσενα, κοιν. Τζεζένα, ἢ Τζέσενα.

Chablais, ἢ τὸ Sciablése, τόπος εἰς τὴν Σαβαυδίαν. Καβλαΐς.

Charlemont, Π. τῆς Ἰρλάνδας. Καρολομόντιον, κοιν. Χαρλεμόντ.

Charleroi, Π. εἰς τὸ Αὐστριακὸν Βέλγιον, * εἰς τὴν Κοντ. τοῦ Ναμούρ. Καρολορήγιον, κοιν. Καρλερῶϊ.

Chérso, N. τοῦ κόλπου τῆς Βεν. Κρέψα, καὶ Κρέσπα, κοιν. Χέρσο.

Chersonéso τῆς Θράκης. Χερσόννησος.

Chiavénna, Π. τῶν Γρισώνων, Μητρ. τοῦ Κομιτάτου τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Κλαύεννα, κοιν. Κιαυνένα.

Chichester, Π. εἰς τὴν Ἰγγλ. Κικεστρία, κοιν. Χιχέστερ.

Chieri, Π. τοῦ Πεδεμοντίου. Χήριον, κοιν. Κιέρι.

Chieti, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Ἀπρούτιον, κοιν. Ἀβροῦτζο. Τεάτη καὶ Τεατέα, κοιν. Κίετε.

Il Chili, Ἐπαρ. εἰς τὴν Ἀμερ. ἢ Χίλι.

China, μέγα μέρος τῆς Ἀσίας. Ὁ τόπος τῶν Σινῶν, ὑπὸ τῶν Τούρκων Χαταΐ Χούτ, ἢ Τζὶν Ματζίν, καὶ παρὰ τῶν Εὐρωπ. Χήνα, καὶ Κίνα.

Chiózza, Π. τῶν Ἐνετῶν. Κλωδία Φόσσα, κοιν. Κιότζα.

Chiúsi, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Κλούσιον, κοιν. Κιοῦζι.

Cícladi, Νῆσοι τοῦ Ἀρτζ. Κυκλάδες, κοιν. Δωδεκάνησα.

Cilícia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Κιλικία, κοιν. Καραμανία.

Cinque-chiése, Π. τῆς κατωτέρας Οὐγγ. αἱ πέντε Ἐκκλησίαι, κοιν. ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, Φουνφκίρχεν.

Cipro, N. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Μεσόγ. Κύπρος.

Circassía, Χώρα τῆς Ἀσ. Κερκετία, ἤτοι Σζερκεζία.

Circéster, Π. τῆς Ἰγγλ. Κιρτζέστερ.

Ciréne, ἢ Cairon, Π. εἰς τὴν Βαρκιανὴν Ἐπαρ. Κυρήνη, ἤτοι, Καϊροάν.

Città-nuova, εἰς τὴν Ἰστρίαν. Αἰμονία, κοιν. Τζιττὰ Νόβα, ἤτοι Νέα πόλις.

Cividál del Friúli, Π. εἰς τὸ Στάτον τῶν Ἐνετῶν. Φόρον Ἰούλιον, κοιν. Τζιβιδὰλ τοῦ Φριοῦλι.

Cività vécchia, Π. καὶ λιμὴν εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα. Κεντουμκέλλαι, ἤτοι Ἑκατὸν Κέλλαι, κοιν. Τζιβιτὰ-βέκκια.

Clermónte, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀλουερνίαν. Κλαρομόντιον, κοιν. Κλερμόντ.

Clissa, Φρούριον τῆς Δαλμ. Κλίσσα.

Cluni, ἢ Clugni, Π. τῆς Φράν. τῆς Ματισκώνας, εἰς τὴν Βοργ. Κλουνίακον, κοιν. Κλουνί.

Coblentz, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Τρευϊρικὸν Ἐλεκτ. Κονφλουέντες, κοιν. Κοβλέντζ.

Cochín, Π. τῆς Ἀσ. Κόχινον, κοιν. Κοχίν.

Cochinchína, Βασ. τῆς Ἀνατ. Ἰνδίας. Κοκινκίνα.

Cóimbra, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. ἡ νέα Κονίμβρικα, κοιν. Κοΐμβρα.

Coira, Μητρ. τῶν Γρισώνων. Κουρία, κοιν. Κοΐρε, καὶ Χούρ.

Cólberg, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Κολβέργα, κοιν. Κολβέργ.

Colchéster, Π. εἰς τὴν Ἰγγλ. Κολχέστερ.

Colmar, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀλσατίαν. Κολμαρία, κοιν. Κολμάρ.

Colmars, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Κολμάρς.

Colónia, Π. τῆς ἀνωτέρας Ἀλ. Κολωνία Ἀγριππίνα, κοιν. Κολώγνια.

Coloswar, Π. τῆς Τρανσιλβανίας. Κλαυδιούπολις. κοιν. Κολοσβάρ.

Comácchio, Π. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Φερράρας. Κόμακλον, κοιν. Κομάκιο.

Comenolitari, ἢ Tessá-

• glia. Ἐπαρ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Θεσσαλία.

Commínges, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκωνίαν. Κομμίγγες.

Cómo, Π. εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκ. Κῶμον, κοιν. Κῶμο.

Compiegne, Π. τοῦ Σοϊσσωνῶϊς, εἰς τὴν Νῆσον τῆς Φράν. Κομπιένδιον, κοιν. Κομπιέγνε.

Compostélla, Π. τῆς Ἱσπ. εἰς τὴν Γαλαικίαν. Κομποστέλλα.

Concórdia, Π. εἰς τὸ Φριοῦλι. Κονκορδία, κοιν. Κονκόρδια.

Condè, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Βέλγιον. Κόνδατον, κοιν. Κονδέ.

Condom, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γουϊένναν, Μητρ. τῆς Κονδομῶϊς περιοχῆς. Κόνδομον, κοιν. Κόνδομ.

Condomése, περιοχὴ τῆς Φράν. εἰς τὴν Γουϊένναν. Κονδομῶϊς.

Condros, μικρὰ χώρα τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας.

Conflans, Π. τῆς Κοντ. τῆς Ἀρκτ. Βοργ. Κόνφλανς.

Conflans, Π. τῆς Λορ. Κόνφλανς.

Congo, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Γουϊνέαν. Κόγγο.

Conisgberg, Π. τῆς Προυσσίας. Κονιγσβέργ.

Cónza, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ ἀπώτερον Πριγγ. Κόμψα, κοιν. Κόντζα.

Copenághen, Μητρ. ὅλου τοῦ Βασ. τῆς Δανιμάρκας. Ἀφνία. Λατ. Hasnia, κοιν. Κοπενάγεν.

Córdova, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Κορδύβη, κοιν. Κόρδουβα.

Córdova nuóva, Π. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. Κόρδουβα Νέα.

Corfù, Ν. εἰς τὸν Κόλπον τῆς Βεν. Κέρκυρα, ἡ Ν. τῶν Κορυφῶν.

Corínto, Π. εἰς τὸν Μωρέαν. Κόρινθος.

Coromandel, χώρα εἰς τὴν Ἰνδίαν. Κορομανδὲλ.

Córsica, Ν. τῆς Εὐρωπ. εἰς τὴν Μεσόγ. Θάλασ. Κόρσικα.

Cortóna, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Κόρτωνα.

Cosénza, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῆς Καλαβρίας. Κονσεντία, κοιν. Κοσέντζα.

Costa-rícca, Ἐπαρ. τῆς Ἀρκτ. Ἀμερ. εἰς τὴν Μεσημ. Μέξικο. Κόστα ρίκκα, ἤτοι πλουσία ἀκτή.

Costa d' Abex, εἰς τὴν Μεσημ. Ἀφρ. Κόστα δ' Ἀβέξ.

Costa d' Ajan, εἰς τὴν Μεσημ. Ἀφρ. Κόστα δ' Ἀϊάν.

Costánza, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σουεβίαν. Κωνσταντία, κοιν. Κωνστάντζα.

Constantinópoli, Μητρ. τῆς Θράκης, ἤτοι Ῥωμανίας, καὶ ὅλης τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Θάλασ. τοῦ Μαρμαρᾶ. Κωνσταντινούπολις.

Cracóvia, Π. τῆς Λεχίας. Μητρ. τοῦ Παλατ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. πρὸς τὸν Οὐΐστουλαν ποτ. Κρακοουΐα, κοιν. Κρακόβ.

Créma, Π. εἰς τὸ Στάτον τῆς Βεν. πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς τοῦ ἰδίου ὀνόμ. Κρέμα.

Cremóna, Π. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Μιλάνο. Κρεμώνα.

Criméa, χερσόννησος τῆς ἐν τῇ Εὐρωπ. Ταρ. εἰς τὴν μαύρην θάλασσαν. Κριμαία, ἤτοι τὸ Κρίμ.

Cristianópoli, Π. τῆς Σουηκίας. Χριστιανούπολις.

Croázia, μέρος τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Δαλ. Κροατία.

Cronebourg, Π. παραθ. εἰς τὴν Σελανδίαν, Ν. τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης. Κορονέβουργον, κοιν. Κρονενβούργ.

Cuénca, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Νέαν Καστέλλαν. Κόγχη, κοιν. Κουνέκα.

Cuiavia, Ἐπαρ. εἰς τὴν Λεχίαν, Κουϊαυΐα.

Culm, Π. τῆς Λεχίας. Κουλμία, κοιν. Πουλμ.

Cumberlánd, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγλ. Κουμβρία, κοιν. Κουμβερλάνδ.

Curdistan, χώρα τῆς Ἀσίας. Κουρδιστάν.

Curlándia, χώρα εἰς τὴν Λιβωνίαν. Κουρλανδία.

Curtré, ἢ Curtrai, Π. τῆς Φλανδρίας. Κορτεριάκον, κοιν. Κορτρὶκ, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων, Κοουτραῦ.

Cúrzola, Ν. τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου εἰς τὴν ἄκραν τῆς Δαλμ. Κόρκυρα Μέλαινα, κοιν. Κούρτζολα.

le Curzolári, Νῆσοι εἰς τὸν Κόλπον τῆς Πάτρας. Ἐχινάδες, κοιν. Κουρτζολάρι.

Custrin, Π. τῆς Ἀλ. εἰς

τὴν νέαν Μάρκιαν τοῦ Βρανδεβούργου. Κούςρινον, κοιν. Κουστρίν.

Cutánces, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Κωνστάντια Κάστρα, κοιν. Κουτάντζες.

D

Dáçia, Ἐπαρ. τῆς Εὐρ. Δακία.

Daghestan, Ἐπαρ. τῆς Ἀσίας. Δαγχεστάν.

Dalem, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Δάλεμον. κοιν. Δάλεμ.

Dalmázia, μέρος τῆς Σκλαυονίας. Δαλματία.

Damásco, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας, εἰς τὴν Συρίαν. Δαμασκός, ὑπὸ τῶν Τούρκων Σιάμ.

Damiéta, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Αἴγυπτον. Δαμιάτι.

Danebérg, Π. τῆς κατωτέρας Σαξονίας. Δανεβέργα, κοιν. Δουνεβέργ.

Danimárca, Βασ. τῆς Εὐρ. Δανία, κοιν. Δανιμάρκα.

Danúbio, Ποτ. τῆς Ἀλ. καὶ τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Δανούβιος, κοιν. Δούναβις.

Dánzica, Π. τῆς Λεχίας, πρωτεύουσα τῆς Ῥηγίας Προυσίας. Γέδαννον, ἢ Δάντισκον, κοιν. Δάντζικα.

Dardanéllo d' A'sia Καστ. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. τὸ Δαρδανέλλι τῆς Ἀνατολῆς, ἤτοι τὸ Νεόκαστρον.

Dardanéllo d' Európa, Καστ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. τὸ Δαρδανέλλι τῆς Εὐρώπης.

Darmstad, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Δαρμστάδιον. κοιν. Δαρμσταδτ.

Decan, Βασ. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἰνδίαν. Δεκανόν.

Decápoli, Ἐπαρ. τῆς Παλαιστίνης. Δεκάπολις.

Delfináto, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Δελφινάτον.

Deli, Βασ. καὶ Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἰνδίαν. Δέλλον, κοιν. Δέλι.

Denbigh, Π. τῆς Ἰγγιλ. Δενβίγα, κοιν. Δενβίγ.

Dénia, Π. παραθ. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Βαλέντζαν. Διάνιον.

S. Denis, Π. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, κοιν. Σαῖντ. Δένις.

Derbent, Π. εἰς τὴν Περσίαν. Δερπέντ.

Deventer, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βέλγιον. Δαυεντρία, κοιν. Δευέντερ.

Diarbeck, Ἐπαρ. τῆς Ἀσίας. Διαρμπεκίρ.

Die, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτο. Δέα τῶν Οὐοκαντίων, κοιν. Δίε.

Diefold, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστραλίας. Διεφολτία, κοιν. Διεφόλτ.

Digion, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τοῦ Δουκ. τῆς Βοργ. Διουϊών, κοιν. Διζόν.

Digionése, αὐτὴ ἡ περιοχὴ τοῦ Διουϊών.

Digna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Δινία, κοιν. Δίγνε.

Dogádo, μέρος τοῦ Στάτου τῆς Βενετίας.

Dóle, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Φράνγκε-Κομπτέ. Δόλα, κοιν. Δόλε.

Dombrése, Περιοχὴ τῆς Βρεσσίας Ἐπαρ. τῆς Φράν.

S. Domíngo, Ν. εἰς τὴν Ἀμερ. Σὰν Δομίγγο, ἤτοι τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Δομινίκου.

Don, Ποτ. τῆς μεγάλης Ῥωσσίας. Τάναϊς, κοιν. Δόν.

Donawert, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σουευΐαν. Δοναυέρδα.

Donchery, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Καμπανίαν. Δονκερύ.

Dorchéster, Π. τῆς Ἰγγιλ. πρωτεύουσα τῆς Κοντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Δορκεστρία, κοιν. Δορκέστερ.

Dovai, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βέλγιον. Δούακον. κοιν. Δοβάϋ.

Dráva, Ποτ. τῆς Ἀλ. Δραῦος, κοιν. Δραύ.

Drésda, Π. τῆς Ἀλ. Δρέσδα.

Dublín, Π. τῆς Ἰρλάνδας. Δούβλινον, κοιν. Δουβλίν.

Dulcígno, Π. παραθ. εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀλβανιτίαν. Ὀλχίνιον, κοιν. Δολτζίνι.

Dúna, Ποτ. τῆς Λεχίας. Δοῦνα.

Dunquerque, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Δουνκουέρκα, κοιν. Δουϊνκέρκε.

Durázzo, Π. εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Δυῤῥάχιον. κοιν. Δουῤῥάτζο.

Duvres, Π. τῆς Ἰγγιλ. εἰς τὸ Τεῤῥ. τοῦ Κεντ. Δοῦβρις, κοιν. Δοοῦερ, ἢ καὶ Δόβερ.

E

Ebro, Π. τῆς Ἰσπ. Ἰηβηρ., κοιν. Ἔβρο.

Echélles, Π. τῆς Σαβαυδίας. Σκάλλαι, κοιν. Ἐκέλλες.

Edimbúrgo, Π. τῆς μεγάλης Βρετ. Μητρ. τῆς Σκωτίας. Ἐδίμβουργον, κοιν. Ἐδεμβούργ.

E'feso, Π. τῆς ἐλάσσονος Ἀσ. Ἔφεσος, ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἀγιασουλούκ.

Egitto, μέρος τῆς Ἀφρ. Αἴγυπτος.

Elba, σμικρὰ Ν. εἰς τὴν θάλασ. τῆς Τοσκ. Αἰθαλία, ἢ Ἴλουα, κοιν. Ἔλβα.

Elba, Ποτ. τῆς Ἀλ. Ἔλβα.

Elbinga, Π. τῆς Ῥηγίας Προυσσίας. Ἐλβίγγα.

Embden, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Βεστφαλίᾳ. Ἔμβδα, κοιν. Ἔμβδεν.

Emilia, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. * Ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν σήμερον εἶναι αἱ Ἐπαρ. τῆς Πάρμας, τῆς Μόδενας, καὶ τῆς Βονωνίας, ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Αἰμιλία.

Emmer, Ποτ. τῆς Βεστφαλίας. Ἔμμερ.

E'mpoli, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Ἐμπόριον, κοιν. Ἔμπολι.

Entrevò, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Ἰντερβάλλες, κοιν. Ἐντρεβό.

Epiro, Ἐπαρ. τῆς Ἑλλάδος. Ἤπειρος.

Equatóre, ὁ Ἰσημερινὸς κύκλος, ὃς τὴν Σφαῖραν εἰς δύω ἴσα μέρη.

Eráclia, ἢ Eracléa. Π. εἰς τὴν Θράκην. Ἡράκλεια, ἀπὸ τῶν Τούρκων Ῥέγλια.

Erford, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Μεσημ. Σαξονίαν. Ἐρφορδία, κοιν. Ἐρφούρτ.

Erzerom, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας, Μητρ. τῆς μείζονος Ἀρμενίας, ἤτοι τῆς Τουρκομανίας. Ἐζδρούμ.

Eslínga, Π. εἰς τὴν Σουευΐαν. Ἐσλίγγα.

Essex, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Ἐσσεξία.

Este, Π. εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Παταυΐου. Ἀτέστε, κοιν. Ἔστε.

Estremadúra, Ἐπαρ. εἰς τὴν Πορτουγ. Ἐξτρεμαδοῦρα.

Etiópia, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. Αἰθιοπία.

Eufrâte, Ποτ. τῆς Ἀσ. Εὐφράτης.

Evísse, ἢ Jvica, σμικρὰ Ν. τῆς Εὐρ. εἰς τὴν Μεσόγ. θάλασσ. Ἔβυσσος, κοιν. Ὕβικα.

E'vora, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. εἰς τὰ Ἀλεντέϊο Ἐπαρ. Ἔβορα.

Eureux, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἐβροΐκαι, κοιν. Ἐουρέουξ.

Europa, ἓν τῶν δ'. μερῶν τοῦ Κόσμου. Εὐρώπη.

Excester, Π. τῆς Ἰγγιλ. Ἐξωνία, κοιν. Ἐξκέστερ.

F

Fabriáno, Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τῆς Ἀγκῶνας. Φαβριάνον.

Faénza, Π. εἰς τὴν Ῥωμανδίολαν. Φαουεντία, κοιν. Φαέντζα.

Falérno, Ὄρος εἰς τὴν Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. τὴν καλουμένην Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Φαλέρνο.

Famagósta, Π. τῆς Ν. Κύπρου. Φαμαγόστα.

Fáno, Π. παραθ. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Οὐρβίνας. Φάνουν Φορτοῦναι, ἤτοι Ἱερὸν τῆς Τύχης, κοιν. Φάνο.

Fars, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Φάρς.

Farsistan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Φαρσιστάν.

Faussigny, χώρα τῆς Σαβαυδίας, εἰς τὰς Ἄλπεις. Φουτζινίακον, κοιν. Φαουσσιγνύ.

Feldkirchen, Π. καὶ Κοντ. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Τίρολιν Ἐπαρ. Φελδκορκία, κοιν. Φελδκίρχ.

Féltre, Π. εἰς τὴν Ταρουϊσιντὴν Μάρκιαν. Φελτρία, κοιν. Φέλτρε.

Fenestrélle, μικρὸν Φρούριον εἰς τὸ Πεδεμόντιον. Φενεστρέλλε.

Fenícia, Ἐπαρ. τῆς Συρίας. Φοινίκη.

Ferentíno, Π. εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Καμπανίαν. Φερεντινόν, κοιν. Φερεντῖνο.

Férmo, Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τῆς Ἀγκῶνας. Φίρμον, κοιν. Φέρμο.

Ferrára, Π. τῆς Ἰταλ. πρωτεύουσα τοῦ Δουκ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Φεῤῥαρία, κοιν. Φεῤῥάρα.

Fez, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Βαρ. πρωτεύουσα τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Φέτζ.

Feurs, Π. τῆς Φράν. πρω-

τεύουσα τῆς Φορικῆς Ἐπαρ. Φόρον τῶν Σεγουσιανῶν, κοιν. Φέουρς.

Fiándra, μεγίστη Ἐπαρ. τοῦ Βελγίου. Φλανδρία, ἤτοι Φιάνδρα.

Fiésole, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Φαίσουλα, κοιν. Φιέσολι.

Filippópoli, Π. εἰς τὴν Θράκην. Φιλιππούπολις.

Filipstad, Π. εἰς τὴν Σουηκίαν. Φιλιπποστάδιον, κοιν. Φιλιππστάδτ.

Filisbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τοῦ Ῥήνου Ποτ. Φιλιππόβουργον, κοιν. Φιλιποβούργ.

Finále, Π. καὶ Λιμὴν εἰς το Στάτον τῆς Γένουας. Φινάλε.

Finále di Módena, σμικρὰ Π. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Μόδενας. Φινάλε τῆς Μόδενας.

Finistérre, τὸ δυτικώτερον Α'κρωτήριον τῆς Εὐρ. εἰς τὴν Ἰσπ. τὸ Κελτικὸν Α'κρωτήριον, τὸ ὁποῖον Α'ρταβρον καλεῖται, καὶ κοιν. Κάπο δὲ Φίνις Τέῤῥς.

Finlándia, Τεῤῥ. τῆς Σουηκίας, τὸ ὁποῖον δίδει τὸ ἴδιον ὄνομα εἰς τὰ Στάτα τῆς Φιλανδίας. Φιννία, κοιν. Φινλανδία.

Firénze, Μητρ. τῆς Τοσκ. Φλωρεντία, κοιν. Φιωρέντζα.

Flessínga, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Φλεσίγγα.

la Flórida, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. ἡ Φλώριδα.

Fochieu, Π. τῆς Κίνας εἰς τὴν Φωκιὲν Ἐπαρ. Φοχέου.

Fócide, Ἐπαρ. τῆς Ἀχαΐας. Φωκές.

Foligno, Π. ἐπισκοπικὴ εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα. Φουλγίνιον, κοιν. Φολίγνιο.

Fontanebló, Προάστειον, ἤτοι Βοῦργος τῆς Φράν. εἰς τὸν Οὐαστίνιον Ἀγρὸν, κοιν. λὲ Γαστινῶϊς, ὅπου οἱ Βασιλεῖς ἔχουσι Παλάτιον μεγαλοπρεπέστατον. Φωντεβελλάκουεον, κοιν. Φονταίνε Βλεάον.

Forcalquier, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Φορκαλκβέρ.

Forlì, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ῥωμανδιόλαν. Φόρον Λιουΐου, κοιν. Φορλί.

Formósa, Ν. μεγάλη εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Κίνας. Φορμόζα.

Forte di Fuentes, Φρούριον τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Βαλτελίναν. Φόρτ. δὲ Φουέντες.

Fossáno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Πεδεμόντιον. Φόσσανον.

Fossombróne, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Φόρον Σεμπρωνίου. κοιν. Φοσομβρῶνε.

Francfort, Π. τῆς Ἀλ. πρὸς τὸν Μοῖον Ποτ. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Φραγκόφουρτον, κοιν. Φραγκοφούρτ.

Fráncia, Βασ. τῆς Εὐρ. Γαλλία, κοιν. Φράντζα.

Francónia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Φραγκονία.

Frascáti, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Καμπανίαν. Νέον. Τούσκουλον. κοιν. Φρασκάτι.

Frisínga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Φρισίγγα.

Fribúrgo, Π. τῆς Ἀλ. πρωτεύουσα τῆς Βρισγανίας. Φρίβουργον, κοιν. Φριβούργ.

Fribúrgo, Μητρ. τῆς Καντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς τοὺς Ἐλουητίους, ἤτοι Σβιτζέρους. Φρίβουργον, κοιν. Φριβούργ.

Frísia, Ἐπαρ. τοῦ Βελγίου. Φρισία.

Friúli, Τεῤῥ. τοῦ Στάτου τῆς Βεν. Φόρον Ἰουλίου, κοιν. Φριοῦλι.

Frontignáno, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγδυαδόκαν. Φροντιγνάνον.

Fugéres, Π. τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Βρετ. Φουλγήρειον, κοιν. Φουύγερες.

G

Gabaret, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Γαβαρέτ.

Gaéta, Π. καὶ Λιμὴν τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Καϊέτα.

Galacs, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας εἰς τὴν Μολδαυΐαν. Ἀξιούπολις, κοιν. Γαλάτζι.

Galatà, προάστειον τῆς Κωνσταντινούπ. Γαλατᾶς.

Galízia, Ἐπαρ. καὶ Βασ. τῆς Ἰσπ. Γαλαικία, κοιν. Γαλίτζια.

Galiléa, Ἐπαρ. τῆς Παλαιστίνης. Γαλιλαία.

Gálles, ἡ Principáto di Galles, μέρος τῆς Ἰγγλ. Οὐαλλία, ἤτοι Πριγ. τοῦ Γάλλες.

Gallìpoli, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. ἤτοι εἰς τὴν Τέῤῥα δ' Ὄτραντο. Καλλί-

πολις, κοιν. Γαλλίπολις. Ἔτι, ἄλλη Π. τῆς Φράν.

Gallovái, Π. τῆς Ἰρλάνδας πρωτεύουσα τῆς Κοναούγτ, ἤτοι τῆς Κοννακίας. Γαλλίβα, κοιν. Γαλλίουα, καὶ Γαλβάϋ.

Gand, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Γάνδανον, κοιν. Γάνδ.

Gandia, Π. καὶ Δουκ. τῆς Ισπ. Γανδία.

Gánge, Ποτ. εἰς τὴν Ἰνδίαν. Γάγγης.

Gap, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτο. Οὐαπιγκόν, κοιν. Γάπ.

Gapenzése, Τέρρ. εἰς τὸ Δελφινάτο, τοῦ ὁποίου πρωτεύουσα Π. εἶναι τὸ Οὐαπιγκόν.

Gárda, Π. εἰς τὸ Στάτο Βένετο, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἡ Λίμνη παρονομάζεται. Γάρδα.

Garónna, Π. τῆς Φράν. Γαρούμνας.

Gatinése, Τερρ. τῆς Φράν. ὁ Οὐαστίνιος Ἀγρός, κοιν. λὲ Γαστινοῖς.

Gemblur, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Γέμβλακον, ἢ καὶ Γαμμέλακον, κοιν. Γεμβλόουρς.

Gemúnda, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Γεμούνδα.

Génova, Μητρ. τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Γένουας. Γένουα, ἢ Γένοβα.

Geórgia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Γεωργία.

Gergénti, Π. τῆς Σικελίας. Ἀκράγας, Λατ. Ἀγριγέντον, κοιν. Γεργέντι.

Gertrudemberg, Π. τῆς Ὀλλανδίας. Γερτρουδένβέργα.

Gerusalémme, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας εἰς τὴν Συρίαν, ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. Ἱεροσόλυμα, ὑπὸ τῶν Τούρκων, Κοὺτ Σερίφ.

Gevodanése, Χώρα τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν Ἐπαρ. ἡ χώρα τῶν Γαβάλων.

Ghilan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Γιλάν.

Giaen, Π. τῆς Ισπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Γιέννα. κοιν. Ἰαέν.

Giáffa, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. Ἰόππη, κοιν. Γάφφα.

Giammáica, Π. τῆς Ἀμερικ. Ἰαμάϊκα.

Giappóne, καὶ Giapóne, μεγάλη Ν. εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Κίνας. Γιαπόν.

Giáva, ὄνομα δύω Νήσ. εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ινδίας. Ἰάβα.

Gibiltérra, Π. εἰς τὴν Ισπ. Γιβραλτάρ.

Ginévra, Π. κειμένη πρὸς τὰ πέρατα τῆς Σαβαυδίας. Γένευα.

Ginevríno, μικρὸν Στάτο κείμενον μεταξὺ τῆς Φράν. τῆς Σαβαυδίας, καὶ τῶν Σβιτζέρων, τοῦ ὁποίου ἡ Μητρ. εἶναι ἡ Γένευα.

Giordáno, Ποτ. ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. Ἰορδάνης.

Giróna, Π. τῆς Ισπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Γερούνδα, κοιν. Γιρώνα.

Gisors, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Καισόρτιον, κοιν. Γίσορς.

la Giudéa, Ἐπαρ. τῆς Παλαιστίνης. Ἰουδαία.

Giuliers, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας. Ἰουλιακόν, κοιν. Γουλιέρς.

Giutland, Ἐπαρ. τοῦ Βασ. τῆς Δανιμάρκας, Ἰουτία, κοιν. Ἰουτλάνδ.

Glandeve, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Γλανδάτα, κοιν. Γλανδεῦες.

Gláris, Καντ. τῶν Σβιτζέρων. Γλαρώνα, κοιν. Γλάρις.

Glascóvia, Π. τῆς Σκωτίας. Γλάσκουον, κοιν. Γλάσκο.

Glocau, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σιλεσίαν. Γλογαυΐα, κοιν. Γλογάου.

Glocéster, Π. τῆς Ἰγγλ. Γλοκοστρία, κοιν. Γλοκέστερ.

Gnesna, Π. τῆς Λεχίας, εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Καλίσχ. Γνέσνα.

Goa, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν χερσόννησον τῆς Δυτ. Ἰνδίας. Γώα.

Golcónda, Βασ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν. Γολκόνδα.

Gólfo Arábico, ἢ Mar Rósso, μεταξὺ τῆς Ἀφρ. καὶ τῆς Ἀσ. ὁ Ἀραβικὸς Κόλπος, ὅς τις καὶ Ἐρυθρὰ Θάλασσα λέγεται.

Gólfo di Bengála, εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἰνδίας. Γαγγητικὸς κόλπος, κοιν. τοῦ Βέγγαλα.

Gólfo di Cambéja, ἐγγὺς τῆς Π. Καμπαίας εἰς τὰ Στάτα τοῦ μεγάλου Μόγορ. Κόλπος τῆς Καμπαίας.

Gólfo di Cartagéna, εἰς

τὴν Μεσόγ. ἐν τῇ Ἰσπ. Κόλπος τῆς Καρταγένας.

Gólfo di Edimbúrgo, εἰς τὴν μεγάλην Βρετ. Κόλπος τοῦ Ἐδιμβούργου.

Gólfo di Finlanda, εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασ. ὁ Φοινικὸς κολπος.

Gólfo di Lióne, εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Λεώνινος, καὶ Λουγδουνήσιος κόλπος.

Gólfo di Livónia, ἢ di Ríga, εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. ὁ Ῥιγικός, ἢ Λιβονικὸς Κόλπος.

Gólfo di Narbóna, εἰς τὴν Μεσόγ. θάλασ. Ναρβωνικός κολπος.

Gólfo d' Ormus, ἢ di Balsóra, μεταξὺ τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας καὶ τῆς Περσίας. ὁ Ὁρμουζιακὸς Κόλπος, ἢ τῆς Βάλσαρας.

Gólfo di S. Eufémia, εἰς τὴν Καλαβρίαν· ὁ Ἱππονιάτης Κολ. ἤτοι τῆς Ἁγίας Εὐφημίας.

Gólfo di Salonniki, εἰς τὴν Μεσόγ. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ· ὁ Θερμαϊκὸς Κολ. ἤτοι τοῦ Σαλονικιοῦ.

Golfo di Sidra, εἰς τὴν Μεσόγ. ἐν τῇ Ἀφρ. Κολ. τῆς Σίδρας.

Gólfo profóndo, ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ εἰς τὸν Βόσπορον· ὁ βαθὺς Κολπος.

Gólfo di Venézia, μέρος τῆς Μεσογ. θαλάσσης Κολ. τῆς Βενετίας.

Gorgóna, σμικρά Ν. τῆς Εὐρ. μεταξὺ τῆς Τοσκ. καὶ τῆς Κόρσικας. Γοργώνα.

Gorízia, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Καρνιόλαν. Γοριτία. κοιν. Γορίτζια.

Gotlándia, Ν. εἰς τὴν Σουηκίαν. Γοθλανδία. κοιν. Γοθλάνδ.

Gottingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βρουνσουϊκικὸν Δουκ. Γοττίγγα.

Gotturp, Φρούριον ἰσχυρὸν τοῦ Σλεουϊκικοῦ Δουκ. εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ θρόνος τῶν Δουκῶν τοῦ Ὀλστεῖν-Γοττόρφ. Γοττορπία, κοιν. Γοττόρφ.

Gozia, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Γοτθία.

Grádo, Ν. εἰς τὸ Στάτο Βεν. Γράκο.

Gran, ἢ Strigónia, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. πρὸς τὸν Δανούβιον Ποτ. Γράν, ἢ Στριγόνιον.

Granáta, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Γρανάτα.

Gran-Brettágna, μία τῶν μεγάλων Νησ. Βρεταννικῶν τοῦ Ὠκε. Μεγάλη Βρεταννία.

Gran-Cáiro, Π. τῆς Ἀφρ. πρωτεύουσα τῆς χώρας τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Κάϊρος.

Granóble, Π. τῆς Φράν: πρωτεύουσα τοῦ Δελφινάτου. Γρατιανούπολις, κοιν. Γρενόβλε.

Gratz, Π. τῆς Ἀλ. πρωτεύουσα τῆς Στιρίας. Γρατία, κοιν. Γράτζ.

Gravesand, Π. τῆς Ἰγγλ. Γραυεσάνδ.

Gravína, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ἀπουλίαν. Γραυΐνα.

Grécia, μέρος τῆς Εὐρ. ἡ Ἑλλάς, τὸ μέγα καὶ πολυθρύλλητον ὄνομα εἰς τοὺς ἀρχαίους καιρούς. Γραικία καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων· κοινῶς δὲ τανῦν λέγεται ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ ἄλλων Ῥούμελη.

Gresivodan, Χώρα τῆς Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτο.

Grigióni, ἔθνος μιᾶς πολιτείας τῆς Ἀλ. ἥτις ἐστὶν ἡνωμένη μὲ τοὺς Ἐλουητίους, ἤτοι μὲ τὰ Στάτα τῶν Σβιτζέρων. οἱ Γρισῶνες.

Grimbérga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Ἐλεκτ. τῶν Τρευΐρων. Γριμβέργα.

Groelandia, μέρος μεγαλώτατον τῆς Ἀρκτικῆς Γῆς. Γρονελανδία, καὶ Κρονία, κοιν. Γροενλάνδτ.

Groninga, Π. εἰς τὸ Βέλγιον, πρωτεύουσα τῆς Γρονιγγικῆς Ἐπαρ. Γρονίγγα.

Grundstad, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Ῥήνου. Γρουνεστάδιον, κοιν. Γρουνδστάδ.

Guadalquivir, Ποτ. τῆς Ἰσπ. Γουαδαλκβίρ.

Guadalúpa, μία τῶν Ἀντιλλῶν, αἱ ὁποῖαι Ἀντίλλαι εἶναι Νῆσοι τῆς Ἀμερ. Γουαδαλοῦπα.

Guadiána, Ποτ. τῆς Ἰσπ. Γουδιάνα.

Gualáta, Τερ̀ρ. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Νιγριτίαν. Γουαλάτα.

Guascógna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Οὐασκονία, κοιν. λὰ Γασκόγνε.

Guastálla, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Πριγγ. τῆς Μάντοβας. Γουαρδιοτάλλιον, κοιν. Γουαστάλλα.

Guatimála, Τερ̀ρ. καὶ Π. τῆς Ἀμερ. εἰς τὴν Μεσημ. Μέξικο. Γουατιμάλα.

Gúbbio, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς

τὴν Οὐμβρίαν. Εὐγούβιον, κοιν. Γούβιο.

Guéldria, Π. καὶ Δουκ. εἰς τὸ Βέλγιον. Γουελδρία.

Gueret, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Μαρκίας. Γουέρετον, κοιν. Γουερέτ.

Guiénna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Γουΐννε, ἡ Γουϊέννα.

Guinéa, μεγάλη χώρα ἐν τῇ Ἀφρ. Γουϊνέα.

Guipuscoa, σμικρὰ Ἐπαρ. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Βισκαΐαν. Ἰπουσκόα, κοιν. Γουϊπουσκόα.

Guise, σμικρὰ Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Γοΐσαι.

Guntzbourg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σουεβίαν. Γουντζβούργ.

H

Habsbúrgo, Π. τῶν Σβιτζέρων. Ἀβσβούργον.

Hadeländ, χώρα τῆς Ἀλ. Ἀδελλία.

Hailbrond, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Εΐλβρουν.

Haimbourg, Π. εἰς τὴν Ἀουστρίαν. Ἀΐμβούργ.

Hainaut, Τερρ. καὶ Κοντ. εἰς τὸ Βέλγιον. Ἀϊναούτ.

Halabas, Τερρ. καὶ Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν. Ἀλάβας.

Halberstat, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Ἀλβερσταίδιον, κοιν. Ἀλβερσταίδ.

Halla, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Ἄλλα.

Halmstad, Π. τῆς Σουηκίας εἰς τὴν Ἀλανδίαν. Ἑλμοσταίδιον, κοιν. Ἑλμοσταίδτ.

Hamburg, ἢ Hambúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς κατωτέρας Σαξονίας. Ἄμβουργον, κοιν. Ἀμβούργ.

Hamedenagar, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν, Μητρ. τοῦ Βασ. Δεκάν. Ἀδανάγαρα, κοιν. Ἀνδαναγάρ.

Hannóver, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Ἀννόουεραν, κοιν. Ἀννόβερ.

Harcurt, ὄνομα διαφόρων χωρῶν, καὶ κωμῶν τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἀρκούρτ.

Harlem, Π. εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Ἄρλεμ.

Hassia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Ἀσσία.

Hávre di Grace, Π. καὶ λιμὴν τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἄουρε δὲ Γράτζε, ἤτι λιμὴν τῆς χάριτος.

Heidelberga, Π. τῆς ἀνωτέρας Ἀλ. Μητρ. τοῦ Παλατ. Ἑϊδελβέργα.

Heildeshein, Π. τῆς κατωτέρας Σαξονίας. Ἰλδεσία, κοιν. Ἑϊλδεσεΐμ.

Hereford, Π. τῆς Ἰγγιλ. εἰς τὸ Τερρ. τοῦ Γάλλες. Ἐρεφορδία, κοιν. Ἐρεφόρδ.

Herford, Π. τῆς Ἰγγιλ. εἰς τὴν Μερκίαν. Ἐρφόρδ.

Hermanstat, ἢ Zeben, Π. τῆς Οὐγγ. Μητρ. τῆς Τρανσσιλουανίας. Κιβίνιον, ἢ Σεβέν, ἢ Σιμπίν. Λέγεται καὶ Ἑρμανούπολις, κοιν. Ἑρμανσταίδτ.

Hispahan, Π. τῆς Ἀσ. Μητρ. τῆς Ἰεράκ. Ἀτζεμὴ Ἐπαρ. καὶ ὅλης τῆς Περσίας. Ἰσπαχάν.

Hoango, ἢ Fiúme giállo, εἰς τὴν Κίναν. Ὀχοάγγ, ἢ Κίτρινος Ποτ.

Holstein, ἢ Olsázia, Ἐπαρ. τῆς Γερμανίας. Ὀλστέϊν, ἢ Ὀλσατία.

Hui, σμικρὰ Π. τοῦ Βελγίου, εἰς τὸ Λεοδιακὸν Τερρ. πρὸς τὸν Μώσαν Ποτ. Οὔον. κοιν. Οὐΰ,

Hul, Π. εἰς τὴν Ἰγγιλ. Οὔλλον, κοιν. Οὖλλ.

Hurepoese, τόπος τῆς Νήσου τῆς Φράν. Οὐρεπόσιον, κοιν. λὲ Οὐρεπώϊς.

I

Iaca, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀραγωνίαν. Ἰάκα.

Iánnina, ἢ Ianna, Π. τῆς Ἀλβανίας. Ἰωάννινα.

Iarmuth, Π. παραθ. τῆς Ἰγγιλ. Ἰάρμουθον, κοιν. Ἰαρμοούθ.

Iburgh, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Ἰβούργι.

Iduméa, χώρα μεταξὺ τῆς Ἰουδαίας, τῆς Ἀραβίας, καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἰδουμαία.

Iemen, ἢ Arábia Felíce, εἰς τὴν Ἀσιατ. Τουρκίαν. Ἰαμάν, ἤτι Ἀραβία εὐδαίμων.

Ierac, Τερρ. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας, εἰς τὸ Διαρβέκ. Ἰεράκ.

Ierac Agemi, ἢ Erac Arzem, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Ἰεράκ Ἀτζεμή.

Iesi, σμικρὰ Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τῆς Ἀγκῶνος. Αἴσιον, ἢ Αἴσις, κοιν. Ἴεσι.

Ilstadt, Π. τῆς 'Αλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. 'Ινστάδιον, ἢ 'Ιλστάδιον.

Imerette, Βασ. τῆς 'Ασ. 'Ιμερέττι.

I'mola, Π. τῆς 'Ιταλ. εἰς τὴν 'Ρωμανδίολαν. Φόρον Κορνηλίου, κοιν. 'Ιμολα.

I'ndia, μέγα μέρος τῆς 'Ασ. 'Ινδία.

Indo, Ποτ. εἰς τὴν 'Ασ. 'Ινδος.

Indostan, χώρα τῆς 'Ινδίας. 'Ινδοστάν.

Inghiltérra, Ν. εὐρυχωροτάτη εἰς τὸν 'Ωκεαν. 'Αγγλία, ἤτοι 'Εγκλητέῤῥα.

Ingolstad, Π. τῆς 'Αλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. 'Ινγολστάδιον, ἢ 'Ινγολστάδτ.

Inspruc, Π. τῆς 'Αλ. Μητρ. τῆς Τίρολις. Αἰνιπόνς, κοιν. 'Ινσπρούκ.

Insúbria, μέρος τῆς 'Ιταλ. 'Ινσουβρία.

Iónia, 'Επαρ. τῆς 'Ασ. 'Ιωνία.

Iorc, Π. τῆς 'Αγγλ. εἰς τὴν Νορθουμβρίαν. 'Εβόρακον, κοιν. 'Υόρκ.

Ippóna, ἰδὲ Bonna.

Irac, χώρα τῆς 'Ασ. 'Ιράκ.

Ircánia, 'Επαρ. τῆς Περσίας ἢ 'Υρκανία.

Irlánda, ἡ ἐλάσσων Βρετ. μία τῶν μεγάλων Βρεταννικῶν Νήσων. 'Ιβερνία, κοιν. 'Ιρλάνδα.

Irvvin, Π. τῆς Σκωτίας, Μητρ. τοῦ Κουνεγγάμ. 'Ιρουα.

Isáuria, 'Επαρ. τῆς 'Ασ. 'Ισαυρία.

Iselsteim, Π. τοῦ Βελγίου. 'Ισελ[illegible]ιν.

Iser, Ποτ. τῆς 'Αλ. 'Ισαρ, κοιν. 'Ισερ.

Isera, Ποτ. τοῦ Πεδεμοντίου. 'Ισέρα.

Isérnia, Π. τῆς 'Ιταλ. εἰς τὴν Μολισσηνὴν Κοντ. 'Ισερνία.

Islánda, Ν. τῆς Εὐρ. εἰς τὸν 'Ωκεαν. 'Ισλανδία.

I'sola di Ferro, μία τῶν Καναρίων Νήσων τῆς Λιβύης. Φέῤῥο.

I'sola Giordáno, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. 'Ιζολα 'Ιορδάνο.

I'sola di Macao, Ν. τῆς Κίνας. Μακάο.

I'sole di Bajóna, Νῆσοι τῆς 'Ισπ. κατὰ τὴν παραθαλασσίαν τῆς Γαλαικίας. Αἱ Νῆσοι τῶν Θεῶν, κοιν. τανῦν 'Ιζολε Βαϊῶνες.

Isole Baleári, εἰς τὴν Μεσόγ. Αἱ Βαλεάρεις.

Isole Británniche, αἱ Βρεταννικαὶ Νῆσοι.

Isole di Capo vérde, εἰς τὸν 'Ατλαντικὸν 'Ωκεαν. αἱ 'Εσπερίδες Νῆσοι τῆς Λιβύης, ἡ 'Ιζολε τοῦ κάπο βέρδε.

Issel, Ποτ. εἰς τὸ Βέλγιον. 'Ισὲλ.

Istmo di Corínto, ἢ d' Examíglia, εἰς τὴν Εὐρωπ. Τουρκίαν, μεταξὺ τῆς Λειβαδίας, καὶ τοῦ Μωρέως. 'Ο 'Ισθμὸς τῆς Πελοποννήσου, ὁ ὁποῖος καὶ Κορινθιακὸς λέγεται. * καὶ ἐπειδὴ τὸ πλάτος του εἶναι μιλίων τεσσάρων, ἢ πέντε, λέγεται καὶ 'Εξαμίλιον.

Istmo di Precop, εἰς τὴν Εὐρωπ. Τουρκίαν, διὰ τοῦ ὁποίου ἑνοῦται ἡ Ταυρικὴ τῆς Σαρματίας, ἤτοι τὸ Κρίμη, μὲ τὴν στερεάν. ὁ 'Ισθμὸς τοῦ κόπ.

Istmo di Suez, ὁ 'Ισθμὸς τῆς Σουέτζ, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Λιβύη, ἤτοι ἡ 'Αφρ. συνέχεται μὲ τὴν 'Ασίαν.

I'stria, 'Επαρ. τῆς 'Ιταλ. εἰς τὸ Στάτο Βένετο. 'Ιστρία.

Itália, ἓν τῶν μεγάλων Μεσημ. μερῶν τῆς Εὐρ. 'Ιταλία.

Iucatan, 'Επαρ. τῆς 'Αμερ. 'Ιουκατάν.

Iudenbúrgo, Π. τῆς 'Αλ. εἰς τὸν 'Αουστριακὸν Κύκλον. 'Ιουδένβουργον.

Iverdun, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους, εἰς τὸ Τεῤῥ. τοῦ Βαὺξ, ἢ Οὐανδον. 'Εβράδουνον, κοιν. 'Υβέρδον.

Ivrea, Π. τῆς 'Ιταλ. εἰς τὸ Πεδεμόντιον. 'Επορεδία, κοιν. 'Ιουρέα.

K

Keiserstul, Π. τῶν Σβιτζέρων. Καϊσερστοὺλ.

Kelmunts, Π. τῆς 'Αλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Κελμούντς.

Kerman, 'Επαρ. τῆς Περσίας. Κερμάν.

Kesaria, ἢ Cesaréa di Cappadócia, Π. τῆς 'Ανατολῆς. Καισάρεια Καππαδοκίας.

L

Labourd, Τεῤῥ. τῆς Βισκαΐας, εἰς τὴν Οὐασκονίαν, 'Επαρ. τῆς Φράν. Λαβοούρ.

Labrador, χώρα τῆς Ἀ-μερ. Ἐστοτιλάνδια.
Lacónia, Ἐπαρ. τοῦ Μωρέως. Λακωνία.
Ladenbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Ῥήνου, Λαδενβοῦργ.
Lago di Cóm, εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκ. Λαρία Λίμνη, κοιν. Λάγο δὶ Κῶμο.
Lago di Costánza, εἰς τὴν Ἀλ. Κωνσταντιανὴ Λίμνη.
Lago di Gárda, εἰς τὸ Στάτον Βεν. ἢ Βέναχος Λίμνη, κοιν. Λάγο δὶ Γάρδα.
Lago di Lugáno, εἰς τοὺς Γρισῶνας. ἡ Λίμνη τῆς Λουκανοῦ.
Lago Maggióre, Λίμνη τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκ. Οὐέρβανὸς Λίμνη. κοιν. Λάγο Μαγγιῶρε.
Lago di Perúgia, Λίμ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Περουγίας. Τρασιμενοῦ Λίμνη. κοιν. Λάγο δὶ Περούγια.
Lago di Riéti, Λίμνη, ἐν τῇ Σαβινίᾳ Π. τῆς Ἰταλ. Λάγο δὶ Ῥιέτι.
Laholm, Π. τῆς Σουηκίας. Λαχολμία, κοιν. Λάχολμ.
Lahor, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἰνδίαν, Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Λαχώριον κοιν. Λαχόρ.
Lamégo, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. Λαμέκα, κοιν. Λαμέγο.
Lancástro, Π. τῆς Ἰγγλ. εἰς τὸ Τερρ. τοῦ Γάλλες. Λαγκάστρο.
Lanciáno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Ἀπρούτιον. Ἀνξανον, κοιν. Λαντζιάνο.
Langeland, Ν. τῆς Δανιμάρκας. Λαγγελανδία.
Langres, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Λάγγρες.
Laon, Π. τῆς Νήσ. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τοῦ Λαονοῖς, Λαούδανον, κοιν. Λάον.
Lappónia, μεγάλη χώρα τῆς Εὐρ. εἰς τὸ Νόρδ. Λαπποηία.
Larache, Π. παραθ. εἰς τὴν Βαρ. Λεῖξα, κοιν. Λαράχ.
Lavàl, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Κενομανικὴν Ἐπαρ. Λαυάλλιον, κοιν. Λαυάλ.
Lavvenbúrgo, Π. εἰς τὴν Σαξονίαν. Λαουβένβουργον.
Lavóro (Terra di) Ἐπαρ. τοῦ Νεαπολιτανοῦ Βασ. τῆς ὁποίας ἡ Μητρ. ἐστὶν ἡ Νεάπολις. Τέρρα δὶ Λαυόρο.
Leaotungh, χώρα τῆς Ἀσ. Λεοτουνία, κοιν. Λεαοτούγγ.
Lébeda, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Βαρ. Λέβεδα.
Lebus, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν ἀνωτέραν Σαξονίαν. Λέβουσσαν, κοιν. Λεβοῦσσ.
Lecce, καὶ Lecci, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. ἤτοι εἰς τὴν λεγομένην Τέρρα τοῦ Ὀτράντο. Ἀλήτιον, κοιν. Λέτζι.
Ledesma, Π. τῆς Ἰσπ. Βλέτισα, κοιν. Λεδέσμα.
Leicéster, Π. τῆς Ἰγγλ. Λικεστρία, κοιν. Λεϊκέστερ.
Léiden, Π. εἰς τὸ Ἀρκτ. Βέλγιον. Λούγδουνον τῶν Βαταυῶν, κοιν. Λεϊδεν.
Leinster, Ἐπαρ. τῆς Ἰρλάνδας. Λαγηνία, κοιν. Λεΐνστερ.
Leiria, Π. τῆς Πορτουγ. εἰς τὴν Ἐξτρεμαδούραν. Λερία, κοιν. Λείρια.
Leith, Π. τῆς Σκωτίας. Λεῖθ.
Lemster, Π. παραθ. τῆς Ἰγγλ. Λέμστερ.
Léncici, Π. τῆς Λεχίας. Λένκτζυα.
Lens, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀρτεσίαν, πρὸς τὸν Σοουχέτο Ποτ. Λέντιον, κοιν. Λένς.
Lentíni, Π. τῆς Σικελίας, εἰς τὴν Ἐπαρ. τὴν λεγομένην λὰ Βαλ. δὶ Νότο. Λεόντιον, κοιν. Λέντινι.
Lenza, Ποτ. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Πάρμας. Λέντζα.
Leopoldstádt, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Λεοπολδιστάδιον, κοιν. Λεοπολδστάδτ.
Leópoli, Π. τῆς Λεχίας. Λεόπολις.
Lépanto, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Λειβαδίαν. Ναύπακτος.
Lérida, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Ἰλέρδα, κοιν. Λέριδα.
Lerma, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν παλαιὰν Καστέλλαν. Λέρμα.
Lescar, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βενεαρνία. Λέσκαρ.
Lésina, Π. μιᾶς Νήσου τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. εἰς τὸν Κόλπον τῆς Βεν. Λέζινα.
Libáno, Ὄρος εἰς τὴν Συρίαν. Λίβανος.
Libúrno, Π. τῆς Φράν. εἰς

τὴν Γουϊένναν. Λιβοῦρνη.

Liégi (il paése di) Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας. τὸ Λεοδιακὸν Ἐπισκοπάτον, κοιν. ὑπὸ τῶν Γάλλων λὲ Παῖς δὲ Λιέγε.

Liégi, Μητρ. τοῦ Λεοδιακοῦ Ἐπισκοπάτου. Λεόδιον, κοιν. Λιέγε.

Lieuvin, Τερρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Λιεουβὶν.

Ligúria, μέρος τῆς Ἰταλ. Λιγυστικὴ, ἤτοι Λιγουρία.

Lilla, Π. τῆς Φλανδρίας. Ἴνσουλαι, κοιν. Ῥίσσελ, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων Λίλλε.

Lillers, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Ἀρτεσίαν. Λιλέριον, κοιν. Λίλερς.

Lima, Π, τῆς Ἀμερ. εἰς τὴν Περσοῦ Ἔπαρ. Λίμα.

Limágne, χώρα τῆς Φράν. εἰς τὴν Μεσημ. Ἀλουερνίαν. Λημανία, κοιν, Λιμάγνε.

Limat, Ποτ. τῶν Ἐλουητίων, ἤτοι τῶν Σβιτζέρων. Λίμαγος, κοιν. Λίμματ.

Limbúrgo, Π. τοῦ Βελγίου. Λίμβουργον, κοιν. Λιμβούργ.

Limissò, Π. τῆς Κύπρου. Λιμισσό.

Limoges, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Λεμοουϊκῆς Ἔπαρ. Λιμόγες.

Limosíno, Ἔπαρ. τῆς Φράν. ἡ Λεμοουϊκὴ Ἔπαρ. κοιν. λὲ Λιμωσίν.

Lincoln, Π. τῆς Ἰγγιλ. Λινκόλνε.

Lindau, Π. τῆς Ἀλ. Λινδαυία, κοιν. Λινδαούβ.

Lingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Λίγγα. ἢ Λίγγεν.

Linguadóca, Ἔπαρ. τῆς Φράν. Ὀκκιτανία, κοιν. Λιγγουαδόκα.

Lintz, Π. τῆς Φράν. Μητρ.

Lióne, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Λουγδουνικῆς Ἔπαρ. Λούγδουνον, κοιν. Λυόν.

Lionése, Ἔπαρ. τῆς Φράν. ἡ Λουγδουνικὴ, κοιν. λὲ Λυοννῶϊς.

Lióne, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Λαγιών, κοιν. Λεόν.

Lionése, ἢ S. Páolo di Leon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν κάτω Βρετ. Λεώνα, κοιν. Λεὸν, καὶ Σὰν Πὸλ. δὲ Λεόν.

Lions, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν ἀνωτέραν Νορμ. Λεόνς.

Lipari, Ν. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Μεσόγ. Λίπαρι.

Lippe, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Λουππία, κοιν. Λίππε.

Lípsia, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Λιψία.

Lipstad, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Λιπστάδ.

Lisbóna, Π. πρωτεύουσα τῆς Ἐξστρεμαδούρας, καὶ ὅλης τῆς Πορτουγ. Λισβῶνα.

Lisieux, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Λεξόουϊον. κοιν. Λισιέουξ.

Lissa, Ν. εἰς τὴν Δαλμ. Λίσσα.

Lituánia, μέγα μέρος τῆς Λεχίας. Λιθουανία, κοιν. Λιτουανία.

Livadia, Ἔπαρ. τῆς Ἑλλάδος. Λειβαδία.

Livénza, Ποτ. εἰς τὸ Στάτον τῆς Βενετ. Λιβέντζα.

Livónia, Ἔπαρ. τῆν Μοσχοβίας, τῆς ὁποίας ἡ Ῥίγα ἐστὶν ἡ Μητρ. Λιβονία.

Livórno, Π. παραθ. εἰς τὴν Τοσκ. Λιβόρνο.

Lobach, Π. τῆς Ἀλ. Μητρ. τῆς Καρνιόλας. Λαύβαχον, κοιν. Λαουβάχ.

Locárno, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Λόκαρνον, κοιν. Λοκάρνο.

Lodéve, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν κατωτέραν Λιγγουαδόκαν· Λούτευα, κοιν. Λόδευε.

Lodi, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Μεδιολανικόν· Λάους Πομπηΐα, κοιν. Λόδι.

Lóira, Ποτ. τῆς Φράν. Λίγορ, κοιν. Λοίρε.

Lomágna, μικρὰ χώρα τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Λομάγνε.

Lombardía, μέρος τῆς Ἰταλ. Λομπαρδία.

Lomond, Λίμνη τῆς Σκωτίας. Λομόνδ.

Lóndra, Π. τῆς Ἰγγιλ. πρὸς τὸν Τάμεσιν Ποτ. Μητρ. τῆς Ἐσσεξίας Ἐπαρ. τοῦ Βασ. τῆς Ἰγγιλ. καὶ ὅλων τῶν Βρετ. Νήσων. Λόνδινον, καὶ Λονδίνιον, κοιν. Λόνδρα.

Londondéri, Π. τῆς Ἰρλάνδας, Μητρ. τῆς Οὔλστερ Ἔπαρ. Λονδονδέρυ.

Loréna, Ἔπαρ. καὶ Δουκ. τῆς Φράν. Λοθαριγγία, κοιν. Λορένα.

Lorétó, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Μάρκιαν τοῦ Ἀγκῶνος. Λαύρητον, κοιν. Λορέτο.

Losánna, ἢ Lusána, Π. τῶν Ἐλουηνίων, ἐγγὺς

τῆς Λεμανοῦ Λίμνης, εἰς τὴν Καντ. τῆς Βέρνης. Λαυσώνιον, ἢ καὶ Λαύσανα, κοιν. Λουζάνα.

Lot, Ποτ. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Λοτ.

Louviers, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Λοουβιέρς.

Lubec, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς κατωτέρας Σαξονίας. Λουβέκα, κοιν. Λουβέκ.

Luben, Π. τῆς Ἀλ. Μητρ. τῆς Λουσατίας. Λοῦβεν.

Lublín, Π. εἰς τὴν Λεχίαν. Λούβλινον, κοιν. Λουβλίν.

Lucaje, Νῆσοι τῆς Ἀμερ. Λουκαῖαι.

Lucánia, Ἐπαρ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Λουκανία.

Lúcca, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τοσκ. Μητρ. τῆς πολιτείας τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Λούκα.

Lucembúrgo, Π. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Λουξέμβουργον.

Lucembúrgo, Π. εἰς τὸ Βέλγιον, Μητρ. τοῦ Λουξεμβουργικοῦ Δουκάτου. Λουξέμβουργον.

Lucérna, Π. τῶν Ἐλουητίων, πρωτεύουσα τῆς Καντὼν τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Λουκερία, κοιν. Λουκέρνα.

Ludlovv, Π. τῆς Ἰγγλ. Λουδλοβία.

Ludun, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικταυϊακὴν Ἐπαρ. Λάουδουν.

Lugáno, Π. τοῦ Μεδιολανικοῦ Δουκάτου, ἀνήκουσα τοῖς Ἐλουητίοις. Λουγανόν.

Lugo, Π. τῆς τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Γαλαικίαν. Λούκους Αὐγούστι, δηλαδὴ ἄλσος τοῦ Αὐγούστου. κοιν. Λοῦγο.

Luisiána, μέρος τῆς Ἀρκτ. Ἀμερ. Λουϊγιάνα.

Lunden, Π. τῆς Σουηκίας. Λούνδεν.

Luneburg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Λουνέβουργον.

Luneville, μικρὰ Π. τῆς Λορ. Λουνεβίλλε.

Lusázia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Λουσατία.

Lusignan, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικταυϊακὴν Ἐπαρ. Λουζινίακον, κοιν. Λουζιγνάν.

Lusson, Π. τῆς Φράν. Λουσσόν. Ἔτι, μία τῶν Φιλιππικῶν Νήσων τῆς Ἀσ. Λοῦκος.

M

Macáo, Π. καὶ Λιμὴν τῆς Κίνας. Μακάο.

Macassar, Βασ. καὶ Π. τῆς Ἰνδίας εἰς τὴν Ν. Κέλεβες. Μακάσσαρ.

Macedónia, Ἐπαρ. τῆς Ἑλλάδος. Μακεδονία.

Maceráta, Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τοῦ Ἀγκῶνος. Μακεράτα.

Macon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βοργ. Μασκόν.

Maconése, τόπος τῆς Βοργ. ἤγουν αὐτὴ ἡ περιοχὴ τῆς Ματισκώνας, ἤτοι τῆς Μασκόν.

Madagascar, μεγάλη Νῆσος τῆς Ἀφρ. Μαδαγασκαρία.

Madéra, Ν. τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεαν. Μάδερα.

Madrid, Μητρ. τῆς Ἰσπ. Μάδριτον, κοιν. Μαδρίδ.

Madrigal, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν παλαιὰν Καστέλλαν. Μαδριγάλ.

Magadóxo, Βασ. καὶ Π. τῆς Ἀφρ. Μαγαδύξα.

Magdebúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν κατωτέραν Σαξονίαν. Μαγδέβουργον.

Magnésia, Ἐπαρ. τῆς Θεσσαλίας. Μαγνησία.

Magónza, Π. εἰς τὴν Ἀλ. Μαγουντία, κοιν. Μαγόντζα.

Magónza, Μητρ. τοῦ Ἐλεκτ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Μαγουντία.

Maiénna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸν Μαῦνε. Μεδουανά, κοιν. Μαϋέννε.

Majórica, Ν. καὶ Π. τῆς Εὐρ. εἰς τὴν Μεσόγ. Μαϊώρικα.

Malabar, Βασ. τῆς Ἀσ. Μαλαβαρία.

Malácca, Βασ. τῆς Ἀσ. Μαλάκκα.

Malágua, ἢ **Málaga**, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Γρανάτας. Μάλακα, κοιν. Μάλαγα.

Maldíve, Νῆσοι τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεαν. Μαλδίβαι.

Malines, Π. τοῦ Βελγίου. Μεχλινία, ἢ Μακλινία, καὶ Μαλῖνες ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Maló (S.) Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Μακλόβιον, ἢ Μακλοβιόπολις, κοιν. Σὰν Μαλό.

Malta, μικρὰ Ν. τῆς Μεσογ. Θαλάσσης. Μελίτη, κοιν. Μάλτα.

Malvasía, Π. εἰς τὸν Μωρέα. Μονεμβασία, ἢ Μονοβασία.

Mánchenster, Π. ἢ Χώρ.

τῆς Ἰγγιλ. Μανχένστερ.

Mandínga, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. ἐν τῇ Νιγριτίᾳ. Μανδιγγά.

Manése, Ἐπαρ. τῆς Φράν. ἡ Κενομανικὴ, κοιν. λέ Μαῖνε.

Manfredónia, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῶν Καπιτανάτων. Μανφρεδωνία.

Manheim, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Παλατ. Μανχεΐμ.

Mánica (la) οὕτως ὀνομάζεται ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, τὸν ὁποῖον χωρίζει τὴν Φράν. ἀπὸ τὴν Ἰγγιλ. λὰ Μάνικα.

Manílla, πρωτεύουσα Ν. τῶν Φιλιππικῶν. Μανίλλα.

Manílle, αἱ Φιλιππῶαι Ν. λέγονται καὶ Μανίλλαι, ἀπὸ τῆς ἐξοχωτέρας Νήσου αὐτῶν τῆς λεγομένης Μανίλλας.

Manréca, Π. παλαιὰ τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Μανρέζα.

Mans, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Κενομανικῆς Ἐπαρ. Κενόμανον, κοιν. λὲ Μάνς.

Mansféld, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Θουριγγίᾳ. Μανσφελδία.

Mausoura, μεγάλη Π. τῆς Αἰγύπτου. Μανσοῦρα.

Mante, Π. τῆς Φράν. Μεδοῦντα, κοιν. Μάντε.

Mántova, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Λομπαρδίαν. Μάντουα, κοιν. Μάντοβα.

Mantováno, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλίας.

Maragnan, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. Μαραγνάν.

Maras, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Μαράσιον, ἢ Μαράσι.

Marbélla, Π. τῆς Ἰσπ. Μαρβέλλα.

Mar Cáspio, ἢ Mar di Bacu, ἢ di Sala, μεταξὺ τῆς Ῥουσσίας, μεγάλης Ταρταρίας, καὶ Ἀσιατ. Τουρκίας. Τὸ Ὑρκανὸν Πέλαγος, ὅπερ καὶ Κάσπιον λέγεται, διαφόρως τανῦν καλεῖται, οἷον θάλασ. τῆς Μπακὸν, ἀπὸ τῆς ὁμωνύμου Π. τῆς ἐν τῇ Μηδίᾳ. Σάλα, καὶ Σαλακινίτι ἀπὸ τῆς ὁμωνύμου Π. τῆς ἐν τῇ Ταρ. κτλ'. ἴδε Γεωγρ. Μελετίου.

Mare di Martigues, εἰς τὴν Φράν. ἐν τῇ Μεσογ. εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Προβέντζας. Θάλασσα τῆς Μαρτέγους.

Mar-Glaciále, Βορεία θάλασσα, πρὸς τὴν Ἄρκτον τῆς Νορουεγίας, Σβεκίας, καὶ Ῥουσσίας.

Mar-Glaciále, πρὸς τὴν Ἄρκτον τῆς μεγάλης Ταρ.

Mar di Mármara, ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Προποντὶς, ἥτις καλεῖται τανῦν θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ.

Mar-rosso, ἢ Mar della Mecca, μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Ἀραβ. Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἢ τῆς Μεκκά.

Marca, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Μάρκια.

Marca d' Ancóna, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα. Ἡ Μάρκια τοῦ Ἀγκῶνος.

Marca Normánda, ἢ Campágna d'Alenzóne, Μάρκια τῆ Νορμανίας, ἢ Ἀγρὸς τοῦ Ἀλεγκονίου.

Marca Trevisána, Ἐπαρ. τοῦ Στάτου τῶν Ἐνετῶν· ἡ Ταρουϊσινὴ Μάρκια, κοιν. Μάρκα Τρεβιγιάνα.

Mariáne, ἢ de'Ladróni, Νῆσοι τοῦ Ὠκε. Μαριάνε, ἢ τῶν Κλεπτῶν.

Mariembúrgo, Π. τῆς Λεχίας ἐν τῇ Ῥηγίᾳ Προυσσία. Μαριαίμβουργον.

Marienbérga, Π. τῆς Ἀλ. Μαριενβέργα.

Marienstadt, Π. τῆς Σουηκίας. Μαριαιστάδιον, κοιν. Μαριεστάδτ.

Marigny, προάστειον τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμανίαν. Μαριγνύ.

Marilánd, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Μαριλάνδ.

Marle, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Μάρλε.

Marlóvv, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν κατωτέραν Σαξονίαν· Μαρλόβ.

Mármara, (Mar di) Κόλπος τῆς Μεσογ. θαλ. μεταξὺ τῆς Εὐρ. καὶ τῆς Ἀσίας· ἡ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ.

Márne, Ποτ. τῆς Φράν. Μάρνε.

Marócco, Βασ. τῆς Ἀφρ. Μαρόκκο.

Marócco, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Βαρ. Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Μαρόκκο.

Marpúrg, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Ἀσσίᾳ Ἐπαρ.

Μάρκουργον, κοιν. Μαρκούργ.

Marsála, Π. τῆς Σικελίας. Μάρσαλα.

Marsalquivír, Π. καὶ Λιμὴν τῆς Ἀφρ. Πόρτος Μάγνος, τουτέστι Λιμὴν μέγας, κοιν. Μαρσαλκουϊβίρ.

Marsán, Τέρρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Μαρσάν.

Marsíglia, Π. καὶ Λιμὴν τῆς Φράν. εἰς τὴν Προουϊγκίαν. Μασσίλεια, κοιν. Μαρσίγλια.

Márta, (S.) Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. Ἁγία Μάρθα.

Martaban, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Μαρταβάν.

Martiníca, μία τῶν Ἀντιλλῶν Ν. τῆς Ἀμερ. Μαρτινίκα.

Marvége, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν. Μαρέγγιον, κοιν. Μαρβέγε.

Mas, ὄνομα διαφόρων σμικρῶν Πόλεων, καὶ Χωρίων τῆς Φράντζας.

Masanderan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Μαζανδεράν.

Masféld, Καστ. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Φραγκονίᾳ. Μασφέλδ.

Masóvia, Ἐπαρ. τῆς Λεχίας. Μασσοουΐα, ἡ Μαζοουΐα.

Masox, ἡ χώρα τῶν Γρισώνων. Μαζόξ.

Mássa, Π. καὶ Δουκ. εἰς τὴν Τοσκ. Μάσσα.

Massáfra, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Μασσάφρα.

Masulipatau, Π. τῆς Ἰνδίας, εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ Κορομανδέλ.

Μασλιπατάν, κοιν. Μασουλεπατάν.

Mastricht, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Μαστρίχτ.

Matéra, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. Ματίολα, κοιν. Ματέρα.

Materan, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἰάνκν Ν. τῆς Ἰνδίας, Ματαράν.

Mauriac, Π. τῆς Φράν. Μαουριάκ.

Maurízio, Ν. τῆς Ἀφρ. Μαυρικίου Νῆσος.

Mayenne, Π. τῆς Φράν. Μαϋέννε.

Mecca, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας, εἰς τὴν Ἀραβ. Μεκκᾶ.

Mekelbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. Μεκελβούργ.

Mecran, Ἐπαρ. παραθ. τῆς Περσίας. Μεκράν.

Média, παλαιὰ Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Μηδία, τανῦν Σερβάν, ἡ Σχιρβάν.

Medína, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας, ἐν τῇ Ἀραβ. Μεδινέ, ἡ Μεδινά.

Mégara, Ἐπαρ. καὶ Π. εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Μεγαρίς, καὶ τὰ Μέγαρα.

Megesvar, Π. τῆς Τρανσιλουανίας. Πίρου, κοιν. Μεγεσβάρ.

Meissen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Μίσνα, κοιν. Μείσσεν.

Méleda, σμικρὰ Ν. τῆς Δαλμ. εἰς τὸν Κόλπον τῆς Βεν. Μέλεδα.

Meliapur, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὸ παραθ. τοῦ Κορομανδὲλ. Μαλιαπούρ.

Melílla, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὸ Φεσανὸν Βασ. Μελλίλα.

Melíssa, Π. τῆς Ἰταλ. ἐν τῇ Καλαβρίᾳ. Μελίσσα.

Melun, Π. σμικρὰ τῆς Ν. τῆς Φράν. Μελόδουνον, κοιν. Μελούν.

Memmingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Σουηϊκὸν κύκλον· Μεμμίγγεν.

Mengrella, ἡ Mingréllia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Μεγγρελία.

Menin, Π. τοῦ Βελγίου, εἰς τὴν Φλανδρίαν. Μενινά, κοιν. Μενίν.

Merionéth, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγλ. Μερουϊνία, κοιν. Μεριονεθσίρε.

Mersburg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Μεσημ. Σαξονίαν· Μερσέβουργον, κοιν. Μερσβούργ.

Merville, Π. τῆς Γαλλικῆς Φλανδρίας. Μεναρίακον, κοιν. Μερβίλλε.

Mesched, Π. τῆς Περσίας. Μεσχέτ.

Mesopotámia, Μεσοποταμία, ὑπὸ τῶν Τούρκων Διαρμπεκίρ· ἰδὲ Diarbechk.

Messénia, μέρος τοῦ Μωρέως. Μεσσηνία.

Méssico, ἡ nuova Spagna, μεγάλη χώρα τῆς Βορείας Ἀμερικῆς. Μέξικο, ἡ Νέα Ἰσπανία.

Méssico, Μητρ. τῆς παλαιᾶς Μεξίκου. Μέξικο.

Messina, Π. τῆς Σικελίας, πρωτεύουσα ὅλης τῆς Νήσου. Μεσσήνη, κοιν. Μεσσίνα.

Messinési, ἔθνη τῆς Μεσσήνης ἐν τῇ Σικελίᾳ· οἱ Μησσήνιοι.

Metz, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Λορ. Μέτζ.

Meyenféld, Π. τῶν Γρι-

σώνων· Μαγία, κοιν. Μωῦενφελδ.

Middelbúrgo, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Μητρ. τῆς Ζεελανδίας. Μιδδέλβουργον.

Middlesex, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγλ. Μιδλεσεξία.

Miláno, Μητρ. τοῦ Μεδιολανικοῦ Δουκ. τὰ Μεδιόλανα, κοιν. Μιλάνο.

Milanése, Ἐπαρ. καὶ Δουκ. τῆς Ἰταλίας.

Milden, ἢ **Muldon**, Π. τῶν Σβιτζέρων, Μιννόδουνον, κοιν. Μοουλδόν.

Millau, Π. τῆς Φράν. Μιλλίαλδον, κοιν. Μιλλαούδ.

Mindanao, μία τῶν Φιλιππινῶν Νήσων. Μινδανάο.

Minden, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Μίνδα, κοιν. Μίνδεν.

Mindóra, μία τῶν Φιλιππινῶν Ν. Μινδόρα.

Minórica, Ν. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Μεσόγ. θάλασ. Μινώρικα.

Minsk, Π. τῆς Λεχίας. Μίνσκον, κοιν. Μίνσκ.

Mirándola, Π. τῆς Ἰταλ. ἐν τῇ Λομπαρδίᾳ. Μιράνδολα.

Mirecurt, Π. τῆς Πορ. εἰς τὸ Τέρρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Μιρεκούρτιον, κοιν. Μιρεκούρτ.

Miremont, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Περιγρὸδ. Μιρεμόντ.

Mirepoix, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκχιτανίαν. Μιράπιγκον, κοιν. Μιρεποΐξ.

Mirevaux, τόπος εἰς τὴν Ὀκχιτανίαν· Μιράβελλον, κοιν. Μιρεβεάου.

Mísnia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Μισνία.

Mittau, Π. τῆς Λεχίας, ἐν τῇ Κουρλανδίᾳ. Μιτταυΐα, κοιν. Μιττάου.

Módana, Π. τῆς Ἰταλίας, πρωτεύουσα τοῦ Δουκ. τῆς Μόδενας. Μόδενα.

Modanése, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλίας.

Modòn, Π. εἰς τὸν Μωρέα. Μοθώνη.

Mogòl, μεγάλη Αὐτοκρατορία τῆς Ἰνδίας. Μόγολ.

Molfetta, Π. τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τέῤῥα τοῦ Μπάρι. Μέλφικτον, κοιν. Μολφέττα.

Molingar, Π. τῆς Ἰρλάνδας. Μολιγγαρία.

Molísa, Ἐπαρ. Κοντ. καὶ Π. τῆς Ἰταλ. Μολισία.

Molsheim, Π. τῆς Φράν. Μολσέϊμον, κοιν. Μολσεΐμ.

Mónaco, Π. τῆς Ἀλ. πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας. Μονάχιον.

Mónaco, Π. τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ παραθ. τοῦ Πεδεμοντίου. Μόναχο.

Moncontour, Ποτ. Φράν. Μὸνς Κοντόριους, κοιν. Μονκοντέουρ.

Mondonédo, Π. τῆς Ἰσπ. ἐν τῇ Γαλλαικίᾳ. Μοννδοννέδο.

Mondovì, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Πεδεμόντιον. Μὸνς Οὐΐκη, κοιν. Μοντοβί.

Mongibéllo, Ὄρος εἰς τὴν Σικελίαν· ἡ Αἴτνη, κοιν. Μογγιβέλλο.

Monhein, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Βαυαρίᾳ. Μονχεΐν.

Monmout, Π. τῆς Ἰγγλ. Μονουμεθία, κοιν. Μονμούθ.

Monomotapà, Π. τῆς Μεσημ. Ἀφρ. πρωτεύουσα τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Μονομόταπα.

Monomotapà, μέρος, καὶ Βασ. τῆς Μεσημ. Ἀφρ. Μονομόταπα.

Monréale, Π. εἰς τὴν κατωτέραν Ἀλ. Μονρεάλε.

Mons, Α. εἰς τὸ Βέλγιον, πρωτεύουσα τῆς Κοντ. τοῦ Α'ϋναούλτ. Μόνς.

Monsenis, Ὄρος μεταξὺ τῆς Σαβαυδίας, καὶ τοῦ Πεδεμοντίου. Μονσένις.

Monte di Somma, ἐγγὺς τῆς Νεαπόλεως. Μοντεσόμμα.

Monte-Fiascóne, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Μοντε-Φιασκῶνε.

Monte-Pulciáno, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Μὸνς Πολιτανὸς, κοιν. Μοντε-Πουλτζάνο.

Monferráto, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. Μονφεῤῥάτο.

Monti Pirenéi, τὰ Πυρηναῖα Ὄρη.

Montmelian, Π. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Σαβαυδίας. Μονμελιανὸν, κοιν. Μοντμελιάν.

Montmorenci, Π. τῆς Φράν. Μοντμορενσί.

Montoban, Π. τῆς Φράν. Μοντοβάν.

Montpellier, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν, Μὸνς Πεσσουλανὸς, κοιν. Μοντπελλιέρ.

Montreuil, Π. τῆς Φράν. ἐν τῇ Πικαρδίᾳ. Μονστρόλιον, κοιν. Μοντρεϋΐλ.

Montreuil Bellay, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀνδεγαυΐαν. Μοντρεϋΐλ Βελλαΰ.

Mónza, προάστειον περίφημον τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκ. Μόντζα.

Morat, Π. τῶν Ἐλουητίων, εἰς τὴν Καντ. τῆς Βέρνης. Μόρατον, κοιν. Μόρατ.

Moráva, Ποτ. τῆς Εὐρ. Τουρκίας. Μοραυός, κοιν. Μοράυα.

Morávia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Μοραυΐα.

Moréa, Χερσόννησος τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Πελοπόννησος, * ἡ ὁποία κοινῶς τώρα λέγεται Μωρέας, ἴσως διατὶ ἔχει πολλὰς Μωρέας, ἤτοι συκαμίνους μαύρας.

Moriénna, ἢ Mauriénne, τόπος τῆς Σαβαυδίας, εἰς τὴν Μαυριανὴν κοιλάδα. Μαρυριέννε.

Morlachía, μέρος τῆς Κροατίας. Μορλακία.

Mortágne, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Περτικηνσίαν Ἐπαρ. Μοριτόνιον, κοιν. Μορτάγνε.

Morvan, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὴν Νιουερνικὴν Ἐπαρ. καὶ Βοργ. Μορβάν.

Músa, Ποτ. τῆς Φράν. καὶ τῆς Ἀλ. Μώσας.

Moscóvia, Ἐπαρ. καὶ Δουκ. τῆς Ῥουσσικῆς Αὐτοκρατορίας. Μοσκοβία.

Musa, (la) Ποτ. τῆς Φλανδρίας. Μώσας.

Mósca, πρωτεύουσα Π. τῆς Μοσκοβίας. Μόσκουα.

Moséllа, Ποτ. ἐν τῇ Λοθαριγγίᾳ. Μωσέλλας.

Mosul, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Μοσοὺλ.

Moudon, Π. τῶν Σβιτζέρων, εἰς τὴν Καντ. τῆς Βέρνης. Μιννόδουνον, κοιν. Μοουδόν.

Mox, ἢ Meaux, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Μέλδαι, κοιν. Μεάουξ.

Mulins, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Βορβωνικῆς Ἐπαρ. Μόλινον, κοιν. Μοούλινς.

Múnster, Ἐπαρ. τῆς Ἰρλάνδας. Μομονία, κοιν. Μοούνστερ.

Munster, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Μοναστήριον, κοιν. Μοῦνστερ.

Múrcia, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τῆς Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, Μουρκία.

Muson, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Μόσομον, κοιν. Μοουσόν.

Muzon, Π. τῆς Οὐαγγαρίας. Μουτζόν.

N

Nacchivan, Ἐπαρ. καὶ Π. τῆς Ἀρμενίας. Ναξουάνα, ἢ Νασσουάν.

Nadrávia, Ἐπαρ. τῆς Προυσσίας. Ναδράυια.

Naerden, Π. τοῦ Βελφίου. Ναερδέν.

Namur, Μητρ. μιᾶς Κοντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. εἰς τὸ Βελγιον. Ναμούρ.

Nanchín, Ἐπαρ. καὶ πρωτεύουσα Π. εἰς τὴν Κίναν. Νανκυϊνησία, κοιν. Ναγκβίν.

Nanci, Μητρ. τῆς Λορ. Νάγκειον, κοιν. Νάτζυ.

Nántes, Π. τῆς Φράν. ἐν τῇ Βρετ. Ναννέτες, κοιν. Νάντες.

Napli, ἢ Nápoli di Romania, Π. εἰς τὸν Μωρέαν. Ναύπλιον, κοιν. Ἀνάπλι.

Nápoli, Π. τῆς Ἰταλ. πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρ. τῆς καλουμένης Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Νεάπολις.

Narbóna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Ναρβῶννε.

Narbonése, ἡ περιοχὴ αὐτῆς τῆς Ναρβῶνος.

Nardo, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. Νήριτον, κοιν. Νάρδο.

Narénta, Π. ἐν τῇ Δαλμ. Ναρέντα.

Narni, Π. τῆς Ἰταλ. ἐν τῇ Οὐμβρίᾳ. Ναρνία, κοιν. Νάρνι.

Natolía, μέρος τῆς Ἀσ. Ἀνατολή.

Navárra, Βασ. τῆς Ἰσπ. Ναυάῤῥα.

Naumbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Μισνίᾳ. Νούμβουργον.

Náscia, Ν. εἰς τὸ Ἀρτζ. Νάξος.

Neker, Ποτ. τῆς Ἀλ. Νῖκρος, ἢ Νέκαρος, κοιν. Νέκτερ.

Negropónte, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας πρωτεύουσα τῆς Ν. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ἔβοια, καὶ Εὔριπος· ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐγριπόζ.

Negrízia, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. Νιγριτία.

Nellembúrgo, Π. τῆς Ἀλ. Νελλενβούργ.

Nemurs, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸν Οὐαστίνιον Ἀγρόν. Νεμόσινον, κοιν. Νεμοούρς.

Nerízia, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Νηρικία, κοιν. Νερίτζιε.

Neubúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Νεόβουργον.

Neuchátel, Π. εἰς τοὺς Ἐλουητίους. Νεόκωμον, ἢ Νέον Κάστρον· ὑπὸ τῶν Γάλλων Νεούφ Καστέλ. ὑπὸ δὲ τῶν Γερμανῶν Νεουβενβούργ.

Nevembúrgo, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Νευέμβουργον.

Nevers, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Νιουερνικῆς Ἐπαρ. Νιουερνὸν, κοιν. Νεῦερς.

Neogard, ἢ **Novogorúd**, ἡ μεγαλη Π. τῆς Ῥουσσίας, πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Νοβογαρδία, κοιν. Νοβογορόδ.

Neugard, ἢ **Novogorod**, Π. τῆς Ῥουσσίας. ἡ Σευεριακὴ Νοβογαρδία.

Néuport, Π. τῆς Ἰγγιλ. Νεόπορτον, κοιν. Νεουπόρτ.

Neustat, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Αὐστρίαν. Νεουστάδτ.

Nicária, Ν. τοῦ Ἀρτζ. Ἰκαρία. κοιν Νικαρία.

Nicolò, (S.) μία τῶν ἐξαιρέτων Νήσων τοῦ Ἑσπερίου Ἀκρωτηρίου, κοινῶς Κάπο Βέρδε· καὶ ἄλλη πλησίον τῆς Βεν. Ἅγιος Νικόλαος.

Nicomédia, Π. τῆς Ἀνατολῆς. Νικομήδεια.

Nicópoli, Π. τῆς Βουλγαρίας. Νικόπολις.

Nidovv, Π. τῶν Σβιτζέρων, εἰς τὴν Καντ. τῆς Βέρνης. Νιδόβ.

Niemburgo, Π. τῆς Ἀλ. Νεόβουργον, κοιν. Νιεμβούργ.

Nieper, Ποτ. τῆς Λεχίας. Βορυσθένης, κοιν. Νῖπρος.

Niester, Π. εἰς τὴν Ῥουσσίαν, καὶ εἰς τὴν Εὐρωπ. Τουρκίαν. Νιέστερ.

Nieuport, Π. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Νεόπορτος, κοιν. Νιευπόρτ.

Nilánda, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Νιλανδία.

Nilo, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Αἴγυπτον. Νεῖλος.

Niméga, Π. εἰς τὸ Βελγιον. Νιμέγα.

Nimes, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Νεμαυσὸς, κοιν. Νίσμες.

Nissa, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Νίσσα.

Nisinovogorod, Π. εἰς τὴν Ῥουσσίαν. Νοβογαρδία, κοιν. Νισινοβογορόδ.

Nivernése, ἡ τῆς Φράν. Νιυερονικὴ Ἐπαρχία.

Nivers, Π. εἰς τὴν Νιουερνικὴν Ἐπαρ. Νιουερνὸν, κοιν. Νεῦερς.

Nizza, Κοντ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Πιεμόντε Ἐπαρ. Νίκαια, κοιν. Νίτζα.

Nizza, Π. εἰς τὴν Πιεμόντε, Μητρ. τῆς ἄνωθεν Κοντ. Νίτζα.

Nocéra, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Νουκερία, κοιν. Νοτζέρα.

Nocéra, Π. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Νοτζέρα.

Nocéra, Π. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Νοτζέρα.

Noion, Π. τῆς Ν. τῆς Φράν. Νοουϊόδουνον, κοιν. Νουϋόν.

Nola, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν λεγομένην Τέρρα δὶ Λαυόρο. Νῶλα.

Nomeny, Π. τῆς Λορ. Νομένον.

Nona, Π. παραθ. ἐν τῇ Δαλμ. εἰς τὸν Κόλπον τῆς Βενετ. Νόνα.

Nórcia, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Σπολετανὸν Δουκ. Νουρσία, κοιν. Νόρτζια.

Nordlingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Σουευϊκὸν Κύκλον. Νερολίγγα, κοιν. Νορλίγγεν.

Norimbérga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Νωριμβέργα, κοιν. Νουρεμβέργ.

Normandía, Ἐπαρ. παραθ. τῆς Δυτ. Φράν. Νορμανία, κοιν. Νορμανδία.

Nortfolck, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Νορτφολκία.

Northampton, Π. τῆς Ἰγγιλ. Μητρ. τῆς Κοντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Νορθαντωνία, κοιν. Νορθάμπτον.

Northausen, Π. εἰς τὴν Σαξονίαν. Νορθουσία, κοιν. Νορθαοῦσεν.

Northeim, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βρουνσουϊκικὸν Δουκ. Νορθέιμον, κοιν. Νορθεὶμ.

Nortumberlánd, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Νορθουμβρία, κοιν. Νορθουμβερλάδ.

Norvégia, μέγα μέρος τῆς Εὐρωπ. Νορουεγία.

Novvich, Μητρ. τῆς Νορτφολκίας Ἐπαρ. εἰς τὴν Ἰγγιλ. Νορουΐκον, κοιν. Νορδουβίχ.

Noto, Π. τῆς Σικελίας. Νέητον, κοιν Νότο.

Notthingan, πρωτεύουσα Π. τῆς Ἐπαρ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. εἰς τὴν Ἰγγιλ. Νοτ-

τιγγομία, κοιν. Νοττίγαμ.

Novára, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὰ Μεδιόλανα. Νοουαρία, κοιν. Νοβάρα.

Novigrádo, Π. τῆς ἀνωτέρας Οὐγγ. Νοβίγραδον, κοιν. Νοβεγράδο.

Novogorod, δύω πρωτεύουσαι Π. τῆς Ῥουσσίας. Νοβογορόδ.

Nogers, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βοργ. Νουέρς.

Noyon, Π. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. καὶ ἄλλη εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Νουόν.

Nozeret, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βουρχουνδίαν. Νοτζερέτ.

Núbia, Βασ. τῆς Ἀφρ. Νουβία.

Nuitz, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βοργ. Νουΐστζ.

Numídia, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. Νουμηδία.

Nymbúrgo, Π. τῆς Βοεμίας. Νιμβούργ.

O

Ober-vvesel, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπάτον τῶν Τρευΐρων. Οὐσεσαλία, κοιν. Ὀβερβεσσέλ.

Obi, Ποτ. τῆς μεγάλης Ταρ. Ὄβιος, κοιν. Ὄμπι.

Occána, Π. εἰς τὴν Ἰσπ. Ὀκκάνα.

Océano, οὕτως ὀνομάζεται ὅλη ἡ σύναξις τῶν ὑδάτων, ἥτις περικυκλώνει τὴν γῆν. Ὠκεανός.

Odensea, Μητρ. τῆς Φιονίας Νήσου ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ. Ὀττωνία, κοιν. Ὀδενσέα.

Oder, Ποτ. τῆς Ἀλ. Ὀδέρ.

Oelándia, Ν. τῆς Βαλτικῆς θαλάσ. Ὀελανδία.

Oetíngen, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῷ Βαυαρικῷ κύκλῳ. Ὀεττίγγεν.

Offenbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Σουευϊκὸν Κύκλον. Ὀφφενβούργ.

O'glio, Ποτ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Λομπαρδίαν. Ὄλιος.

Oise, Π. τῆς Φράν. Οἰσίας, κοιν. λ' Οἶσε.

Olánda, Ἐπαρ. τῆς κατωτέρας Ἀλ. Ὀλλανδία.

Oldembúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Φρισίαν, καὶ Π. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Ὀλδέμβουργον.

Oldenzel, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Ὀλδενσιέλ.

Oleron, Ν. τῆς Φράν. εἰς τὸν Ὠκεαν. Ὄλερον.

Oleron, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Ὄλερον.

Olímpo, Ὄρος εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ὄλυμπος.

Olínda, Π. τῆς Ἀμερ. εἰς τὴν Βρασιλίαν. Ὀλίνδα.

Olmuts, Π. τῆς Ἀλ. Μητρ. τῆς Μοραυΐας. Ὀλμούντιον. κοιν Ὀλμούντζ.

Olten, Π. εἰς τὴν Καντ. τοῦ Σαλοδωρίου, εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Ὄλτεν.

Omer, (S.) Π. τῆς Φράν. Αὐδομαρόπολις, ἢ καὶ Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Αὐδομάρου, κοιν Σαντ' Ὀμερ.

Ommeland, περιοχή, ἡ ὁποία εὑρίσκεται περὶ τὴν Γρονιγικὴν Ἐπαρ. Ὀμμελανδία.

Onéga, Π. καὶ Λίμνη εἰς τὴν Ῥουσσίαν. Ὄνεγα.

Oppenheim, Π. εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Ῥήνου, Ὀππενχεΐμ.

Oráno, Π. παραθ. τῆς Ἀφρ. Ὀράν.

Oránge, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν, Μητρ. ἑνὸς Πριγγ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ὀράγγε.

Orben, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Ὄρβεν.

Orbitéllo, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Ὀρβρίτελλον.

O'rcadi, σμικραὶ Ν. Βρεταννικαί. Ὀρκάδες.

Ordíngen, Π. τῆς Ἀλ. Κάστρα Ὀρδέωνος, κοιν. Ὀρδίγγεν.

Ordúnna, Π. τῆς Ἰσπ. Ὀρδουνία.

Orford, Π. τῆς Ἰγγιλ. Ὀρφόρδ.

O'ria, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ὑδρουντινὴν Ἐπαρ. Οὐρία, κοιν. Ὀρία.

Origuélla, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Οὐαλεντίαν. Ὀρκελίς, κοιν. Ὀριουέλλα.

Oristagni, Π. ἐν τῇ Σαρδινίᾳ. Ὀρίσταγνι.

Oríxa, Βασ. τῆς Δυτ. Ἰνδίας. Ὀρία.

Orleanése, Ἐπαρ. τῆς Φράν, Ὀρλεανῶϊς.

Orleanése próprio, ἡ ἰδίως Αὐρηλιακὴ Ἐπαρ. κοιν. Ὀρλεανῶϊς.

Orleáns, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Αὐρηλιακῆς Ἐπαρ. Αὐρηλία, κοιν. Ὀρλεάνς.

Orviéto, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτον τοῦ Πάπα. Ὀρβιέτο.

O'sero, Π. εἰς τὴν Σκλα-

υονίαν. Αὔσαρα, κοιν. Ὄσερο.

O'simo, Π. εἰς τὴν Μάρκιαν τοῦ Ἀγκῶνος. Ὄξιμον, κοιν. Ὄσιμο.

Osma, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καστέλλαν. Οὔξαμα, κοιν. Ὄσμα.

Osnabrug, Π. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Ὀσνάρβουργον.

Ossona, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Οὔρσων, κοιν. Ὄσσουνα.

Osténda, Π. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Ὀστένδα.

Osterland, περιοχὴ εἰς τὸ Ἐλεκτ. τῆς Σαξονίας. Ὀστερλάνδ.

O'stia, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Ὄστια.

O'tranto, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῆς Ὑδρουντινῆς Ἐπαρ. κοιν. Τέῤῥα δ'Ὄτραντο. Ὑδροῦς, καὶ Ὑδροῦντον, κοιν. Ὄτραντον.

Ottenvvald, Π. εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Ῥήνου. Ὀττενβάλδ.

Ottíngen, Π. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Ὀττίγγεν.

Oudenárda, Π. εἰς τὴν Φλανδρίαν. Οουδενάρδα.

Overissel, μία τῶν ἑπτὰ Ἐπαρ. τοῦ Βελγίου. Τρανσισαλλανία, κοιν. Ὀβέρ Γσσελ.

Ougeli, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν, Μητρ. τοῦ Βέγγαλα Βασ. Οὔγελ.

Oviédo, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τῆς Ἀστουρίας. Ὄβετον, κοιν. Ὀβιέδο.

Ouse, Ποτ. τῆς Ἰγγλ. Ὀοῦσε.

Oustíug, Π. τῆς Ῥουσίας. Ουστίγγα, κοιν. Οὐστιούγ.

Ouvard, ἢ **Altembourgo**, Π. τῆς Ἀλ. Οουβάρδ, ἢ Ἀλτένβουργον.

Oxford, Π. εἰς τὴν Ἰγγλ. Ὀξφόρδ.

P

Paderbona, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Παδερβόνα.

Pádova, Π. εἰς τὸ Στάτον Βεν. Πατάυϊον, κοιν. Πάδοβα.

Paése delle Amázzoni, εἰς τὴν Μεσημ. Ἀμερ. ἡ Ἐπαρ. τῶν Ἀμαζώνων.

Paési-Bassi, Ἐπαρ. Δυτ. τῆς Ἀλ. τὸ Βέλγιον, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κοιν. Παέζι Βάσσι, ἤτοι χαμηλοὶ τόποι.

Paflagónia, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Παφλαγονία.

Paierne, Π. τῶν Σβιτζέρων. Παυέρνε.

Palatináto del Reno, Τερρ. τῆς ἀνωτέρας Ἀλ. τὸ Παλατινάτον τοῦ Ῥήνου.

Palazzuólo, Π. τῆς Σικελίας. Παλατζουόλο.

Paléncia, Π. τῆς Ἰσπ. Παλεντία, κοιν. Παλέντζια.

Paleocastro, Π. τῆς Ν. Κρήτης. Παλαιόκαστρον.

Palérmo, Μητρ. τοῦ Βασ. τῆς Σικελίας. Πάνορμος, κοιν. Παλέρμο.

Palestína, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Παλαιστίνη.

Palimbuan, Π. εἰς τὴν Ν. τῆς Σουμάτρας. Παλίμβαν.

Palma, καὶ **Palma Nuóva**, Φρούριον εἰς τὸ Φριοῦλι. Πάλμα, ἢ Πάλμα Νέα.

Palmósa, Ν. τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. ἡ Πάτμος καὶ κοιν. Πάτινο, ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Παλμόσσα.

Palúde Meótide, Κόλπος μεταξὺ τῆς Εὐρ. καὶ τῆς Ἀσ. ἡ Μαιῶτις Λίμνη.

Palúdi Póntine, εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης, Πομπτινή, ἢ Ποντινὴ Λίμνη, ἡ ὁποία τανῦν λέγεται Παλοῦδι δὶ Πόντινε.

Pamplóna, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τῆς Ναυάῤῥας. Πομπιόπολις, κοιν. Παμπλώνα.

Pamplóna, Π. τῆς Ἀμερ. Παμπλώνα.

Pánama, Π. ἐν τῇ Ἀμερ. Πάναμα.

Panarucan, Π. εἰς τὴν Γάνα Ν. τῆς Ἰνδίας. Παναρουκάν.

Panáro, σμικρὸς Ποτ. ἐν τῇ Ἰταλ. Πανάρος.

Panay, μία τῶν Φιλιππινῶν Ν. Παναῦ.

Pancája, Ἐπαρ. τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Παγκαΐα.

Panfília, Ἐπαρ. τῆς ἐλάσσονος Ἀσ. Παμφυλία.

Pannónia, ἰδὲ Ungheria.

Panórmo, Λιμὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Κάνινα. Πάνορμος, κοιν. Πάνορμο.

Pantalaría, Ν. εἰς τὴν Μεσόγ. Θαλασ. Πανταλαρέα.

Pamíco, Π. καὶ Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Πανοῦκο.

Páola, ἢ **Páula**, Π. τῆς

Ital. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Πάολα, ἡ Παῦλα.
Paoting, Π. τῆς Κίνας. Παοτίγγα, κοιν. Παοτίγγ.
Pappenhein, Π. τῆς Ἀλ. Παππενχέμιον.
Paraguay, (il) μεγάλη χώρα τῆς Ἀμερ. Παραγουαΐα.
Parénzo, Π. τοῦ Στάτου τῶν Βενετ. ἐν τῇ Ἰστρίᾳ. Παρέντιον, κοιν. Παρέντζο.
Parígi, Μητρ. ὅλου τοῦ Βασ. τῆς Φράντζας. Παρίσιον.
Parma, Π. εἰς τὴν Λομπαρδίαν. Πάρμα.
Parnásso, Ὄρ. ἐν τῇ Φωκίδι, ὁ Παρνασσός, κοιν. Λιάκουρα, *. ὁ θρόνος, κατά τούς Ποιητάς, καὶ ἡ καθέδρα τῶν Μουσῶν.
Paros, ἡ Paris, Ν. εἰς τὸ Ἀρτζ. Πάρος.
Passávia, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Πασσάυϊον, κοιν. Πασσαυΐα.
Patáne, Βασ. τῆς Ἰνδίας εἰς τὴν Χερσόννησον τῆς Μαλάκκας. Πατάνη.
Patrásso, Π. εἰς τὸν Μωρέα. Πάτρα.
Património di S. Piétro, Ἐπαρ. τοῦ Στάτου τοῦ Πάπα. τὸ Πατριμόνιον, ἤτοι ἡ Κληρονομία τοῦ Ἁγίου Πέτρου.
Pau, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Βενεαρνίας. Πάλον, κοιν. Πάου.
Pavía, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὰ Μεδιόλανα, πρός τὸν Τίκινον Ποτ. Παυΐα.
Pechin, Μητρ. τῆς Κίνας. Πεκίν.
Pedena, Π. ἐν τῇ Ἰστρίᾳ. Πέτινα, κοιν. Πέδενα.
Pedir, Π. τῆς Ἰνδίας. Πεδίρ.
Pegnaflóre, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Πενα-φλός, κοιν. Πεγναφλόρε.
Pegu, Βασ. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. Πεγοῦ.
Pegù, Π. τῆς Ἀσ. πρωτεύουσα τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Πεγοῦ.
Pekeli, Ἐπαρ. τῆς Κίνας. Πεκέλι.
Pennafiel, Π. τῆς Ἰσπ. Πενναφιέλ.
Penísola, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Βαλέντζας. Πενίζολα.
Penísola di Criméa, ἡ di Precop, (la) μέρος τῆς ἐλάσσονος Ταρ. ἡ Ταυρικὴ Χερσόννησος. κοιν. Κρίμι, ἡ τοῦ Πρεκόπ.
Penísola del Gange, εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. ἡ Χερσόννησος τοῦ Γάγγου Ποτ.
Pensilvánia, Ἐπαρ. τῆς Ἀρκτ. Ἀμερ. Πενσιλουανία.
Pequignì, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Πεκουϊγνί.
Percése, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Περτικησία.
Perigord, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Περιγόρδ.
Periguenz, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γοϊένναν. Πετροκόριον, κοιν. Περιγροέουξ.
Perpignáno, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τοῦ Ῥουσκιωνικοῦ Κομητάτου. Περπινιανόν, κοιν. Περπιγνάν.
Pérsia, Βασ. καὶ ἓν ἐκ τῶν μεγάλων μερῶν τῆς Ἀσ. Περσία.
Pertése, Περιοχὴ τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. λέ Περτοῖς.
Pertuis, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Περτούσιον, κοιν. Περτουΐς.
Perù, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Περού.
Perúgia, Π. εἰς τὸ Στάτο τοῦ Πάπα. Περουγία.
Peschiéra, Φρούριον εἰς τὸ Στάτο Βενετ. Πεσκιέρα, κοιν. Πεσχιέρα.
Pesénas, σμικρά, ἀλλ' ὡραία Π. τῆς Λιγγουαδόκας. Πεζένας.
Pésaro, Π. παραθ. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Οὐρβίνας. Πίσαυρον, κοιν. Πέζαρο.
Pest, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Πέστ.
Peterbourg, ἡ Pietrobúrgo, Μητρ. τῆς Μοσχοβίας. Πετροβοῦργο.
Petervvaradin, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Πετροβαρδίν.
Petra, Μητρ. τῆς Πετραίας Ἀραβίας. Πέτρα, κοιν. τανῦν Κοράκ.
Petricov, Π. τῆς Λεχίας. Πετρικοβία.
Pettau, σμικρὰ Π. τῆς Ἀλεμανίας. Πετοούϊον. κοιν. Πετόβ.
Piacénza, Π. εἰς τὴν Λομπαρδίαν. Πλακεντία, κοιν. Πιατζέντζα.
Piáve, Ποτ. εἰς τὸ Στάτο τῆς Βενετ. Πιαῦε.
Picardía, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Πικαρδία.
Pirighettóne, καὶ Pizzighettóne, Φρούριον τῆς Ἰταλ. μεταξὺ τῆς Κρεμώνης, καὶ τῆς Λόδι.

Πικηλείων, κοιν. Πιτζιγιτῶνε.

Piemónte, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. Πεδεμόντιον, κοιν. Πιεμόντε.

Pignerolo, Π. εἰς τὴν Πιεμόντε. Πιναρώλιον, κοιν. Πινιερώλ.

Pindo, Ὄρ. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ· τὸ Πίνδον, ἢ ἡ Πίνδος.

Piombíno, Π. τῆς Τοσκ. Πλουμβινὸν, κοιν. Πιομβῖνο.

Pipérno, Π. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Πριούερνον, κοιν. Πιπέρνο.

Pirenéi, Ὄρη τῆς Εὐρ. μεταξὺ τῆς Φράν· καὶ τῆς Ἰσπ. Πυρηναῖα Ὄρη.

Písa, Π. εἰς τὴν Τοσκ. ἐγγὺς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄρνου Ποτ. Πίσαι, κοιν. Πίσα.

Pistója, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Πιστορία, κοιν. Πιστόϊα.

Plata, ἢ **Potosi**, Π. ἐν τῇ Μεσημ. Ἀμερ. εἰς τὴν Περοὺ Ἐπαρ. λὰ Πλάτα.

Plisckovv, Π. τῆς Ῥουσσίας. Πλεσκοβία, κοιν. Πλεσκὸβ.

Ploczko, Π. τῆς Λεχίας. Πλόκον, κοιν. Πλόξκο.

Pluviers, Π. τῆς Φράν. Πλουβιέρς.

Pò, μέγας Ποτ. τῆς Ἰταλ. Πάδος, κοιν. Πό.

Podlacchia, Παλατ. καὶ Δουκ. τῆς Λεχίας. Ποδλασία.

Podólia, Ἐπαρ. τῆς Ξανθῆς Ῥουσσίας. Ποδολία.

Poissi, Π. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. Πισκιανόν, κοιν. Πούσσυ.

Poitiers, Μητρ. τῆς Πικταυϊακῆς Ἐπαρ. εἰς τὴν Φράν. Πικταύϊον, κοιν. Ποϊκτιέρς.

Poitù, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Πικταυϊακὴ, κοιν. λὲ Ποϊκτόου.

Pola, Π. τῆς Ἰστρίας, εἰς τὸ Στάτον Βεν. Πόλα.

Policástro, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Πολίκαστρο.

Polignáno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν λεγομένην Τέῤῥα δὶ Μπάρι, Πολιγνάνο.

Polocski, Παλατ. καὶ Μητρ. τοῦ μεγάλου Δουκ. τῆς Λιθουανίας. Πολόκσκι.

Polónia, Βασ. τῆς Εὐρ. Πολωνία, ἤτοι Λεχία.

Pómega, μία ἐκ τῶν Νήσων τῆς Μασσίγλιας. Πόμεγα.

Pomeránia, Ἐπαρ. τῆς Προυσσίας. Πομερανία.

Pomeréllа, Ἐπαρ. τῆς Προυσσίας. Πομερέλλα.

Pons, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Σαντωνίαν. Πόντες, ἢ Πόνς.

Pont-a-mousson, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Λωρ. Μουσσιόπονον, κοιν. Πὸντ Ἀμουσσόν.

Ponte dell' arca, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Πόνς Ἄρκους, κοιν. Πόντε δελλ' Ἄρκα.

Ponthieu, Τεῤῥ. καὶ Καστ. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Ποντικόν, κοιν. λὲ Ποντιέου.

Ponza, Ν. τῆς Ἰταλ. Ποντία, κοιν. Πόντζα.

Popajan, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Ποπαϋάν.

Porentru, Μητρ. τοῦ Ἐπισκοπάτου τῆς Βασιλέας. Βρουνδουσία, ὑπὸ τῶν Γάλλων Ποράντρου.

Porsmut, Π. τῆς Ἰγγιλ. Πορσμούτ.

Portallégre, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. εἰς τὴν Ἀλεντέϊο Ἐπαρ. Πορταλέγρε.

Portland, Περσόννησος εἰς τὴν Ἰγγιλ. Πορτλάνδ.

Porto Maóne, Π. τῆς Ν. Μινώρικας, μία τῶν Βαλεαρίδων Νήσων, ὁ Μαγὼν Λιμὴν, κοιν. Μαών.

Porto, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. Πόρτο.

Porto, Π. παραθ. εἰς τὴν Καμ. τῆς Ῥώμης. Πόρτο.

Portogállo, μεγάλη Ἐπαρ. τῆς Ἰσπ. Πορτουγαλλία.

Posnánia, Π. τῆς Λεχίας. Ποσνανία.

Poson, ἢ **Presbúrgo**, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Ποσόνιον, ἢ Πρεσβούργ.

Pozzuólo, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τέῤῥα δὶ Λαύρο. Ποτζουόλο.

Prága, Μητρ. τῆς Βοεμίας. Πράγα.

Práto, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Πρᾶτον.

Precop, Π. εἰς τὴν Ταρ. Πρεκόπ.

Presbúrgo, ἰδὲ Poson.

Preston, Π. τῆς Ἰγγιλ. Πρέστον.

Prévesa, Π. εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Πρέβεζα.

Principáto, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἰταλ. Πριγκιπάτον.

Propóntide, ἰδὲ Mar di Marmara.

Provénza, Ἐπαρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Μεσόγ. θάλασ.

Προουΐγκια, κοιν. Προβέντζα.

Provincia dei Regi, Τερρ. εἰς τὴν Περοῦ. Ἐπαρχία τῶν Βασιλέων.

Provincia di tutt' i Santi, Τερρ. εἰς τὴν Βρασιλίαν. Ἐπαρχία τῶν Ἁγίων Πάντων.

Pruck, Π. εἰς τὴν Αὐστρίαν. Προύκ.

Prússia, μεγάλη Ἐπικράτεια τῆς Εὐρώπ. Προυσσία.

Pruth, Ποτ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Προῦθ.

Puebla, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἐξτρεμαδούραν. Πουέβλα.

Púglia, Ἐπαρ. τοῦ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Ἀπουλία.

Pui, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν, Μητρ. τῆς Ἐπαρ. τῶν Οὐελαννῶν. Ἀνίκιον, ἢ Πόδιον, καὶ κοιν. Ποῦϊ.

Puisaie, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὴν Περιοχὴν τοῦ Αὐξέρρε. Πουϊσαΐε.

Q

Quangcheu, Π. τῆς Μεσημ. Κίνας. Κουαγγχέου.

Quangsi, Ἐπαρ. τῆς Κίνας. Κουάνσι.

Quenoi, Π. τοῦ Ἀϊνάουτ, εἰς τὸ Βέλγιον. Κουενόϊ.

Querci, Τερρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γοϊένναν. Κάδουρκον, κοιν. Κουέρκυ.

Quiloa, Βασ. τῆς Ἀφρ. Κουΐλῶα.

Quimper-corentin, Π. τῆς Φράν. ἐν τῇ Βρετ. πρωτεύουσα τῆς Κορνουβίας. Κοριοσόπιτον, κοιν. Κουΐμπέρ-κορεντίν.

Quintin, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Κουϊντίν.

Quióvia, Π. τῆς Λεχίας, Μητρ. τοῦ Παλατ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Κουϊόβια.

R

Radmansdorf, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν ἀνωτέραν Καρνιόλαν. Κουαδράτον, κοιν. Ῥαδμανσδόρφ.

Radstat, Π. τῆς Ἀλ. Ῥαδιστάδιον, κοιν. Ῥαδστάτ.

Raggiuólo, Φρούριον εἰς τὸ Μαντεβάνο, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. Ῥαγιοῦλο.

Ragúsa, Π. παραθ. Μητρ. μιᾶς Πολιτείας τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. εἰς τὴν Δαλματίαν. Ῥαγούσιον, κοιν. Ῥαγοῦζι.

Rain, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Ῥαΐν.

Ratisbóna, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Ῥατισβῶνα.

Ravénna, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ῥωμανδιολάν, κατὰ τὸν Κόλπον τῆς Βενετ. Ῥάυεννα, κοιν. Ῥαυέννα.

Ravensbérga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεστφαλίαν. Ῥαυενσβέργ.

Ravensbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Σουεβικὸν κύκλον. Ῥαυένσβουργον.

Reading, Π. τῆς Ἰγγλ. Ῥεαδίνγ.

Realville, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Κουέρκυ. Ῥεαλβίλλε.

Recanáti, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Μάρκιαν τοῦ Ἀγκῶνος. Ῥεκίνητον, κοιν. Ῥεκανάτι.

Réggio, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Μόδενας. Ῥήγιον, κοιν. Ῥέγιο.

Réggio, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Ῥέγιο.

Reims, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Ῥεῖμς.

Reinland, μικρὰ Τερρ. τῆς Ὀλλάνδας. Ῥεϊνλάνδ.

Remése, Τερρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπανίαν. λέ Ῥεμῶϊς.

Remiremont, Π. τῆς Λορ. Ῥεμιρεμόντ.

Rennes, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Βρετ. Ῥέννες.

Reno, Ποτ. ἐν τῇ Ἀλ. Ῥῆνος.

Rethel, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Ῥετελῶϊς Ἐπαρ. εἰς τὴν Σιαμπ. Ῥέτελον, κοιν. Ῥετέλ.

Rétimo, Π. τῆς Ν. Κρήτης. Ῥέθυμνα, κοιν. Ῥέθυμο.

Ribas, Π. τῆς Ισπ. εἰς τὴν Νέαν Καστέλλαν. Ῥίβα.

Ribemont, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Ῥιβεμόντ.

Ribéra grande, ἢ la Gran Ribera, Μητρ. τῶν Νήσων τοῦ Κάπο Βέρδε. Ῥιβιέρα Γράνδε.

Richelieu, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικταυιακὴν Ἐπαρ. Ῥικελιέου.

Riez, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Ῥιέτζ.

Riéti, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς

τὸ Σπολετανὸν Δουκ. Ῥεάτη, κοιν. Ῥιέτι.

Rieux, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Ῥιέουξ.

Rímini, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ῥωμανδίολαν. Ἀρίμινον, κοιν. Ῥιμῖνο.

Rio grande, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. εἰς τὴν Βρασιλίαν. Ῥῖο Γράνδε.

Rio dell' Hacha, χώρα τῆς Μεσημ. Ἀμερ. Ῥῖο δελλα Ἄχα.

Rio della Plata, Ἐπαρ. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. εἰς τὴν Παραγουαΐαν Ἐπαρ. Ῥῖο δελλα Πλάτα. Ἔτι, Ποτ. τῆς Μεσημ. Ἀμερικῆς.

Riom, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀλουερνίαν. Ῥικόμαγον, κοιν. Ῥίομ.

Ripen, Π. τῆς Δανίας εἰς τὴν Ἰουτλάνδ. Ῥίπα, κοιν. Ῥίπεν.

Riviera di Génova, χώρα τῆς Ἰταλ. Ῥιβιέρα τῆς Γένοβας.

Riviera di Salò, χώρα εἰς τὸ Στάτο Βενετ. Ῥιβιέρα δὶ Σαλό.

Riviera di Nuovo-castéllo, εἰς τὸ Τέῤῥ. τοῦ Κάουξ. Ῥιβιέρα δὲ Νουόβοκαστέλλο.

Roáno, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Λουδουνικὴν Ἐπαρ. Ῥοδούμνα, κοιν. Ῥοένο.

Roccélla, Π. καὶ Λιμὴν τῆς Φράν. Ῥούπελλα, κοιν. λαὶ Ῥοκέλλα.

Rochester, Π. τῆς Ἰγγιλ. εἰς τὴν Κέντ. Ἐπαρ. Ῥόῤῥα, κοιν. Ῥοχεστέρ.

Ródano, Ποτ. τῆς Φράν. Ῥοδανός.

Rodes, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς τῶν Ῥουθηνῶν Ἐπαρ. Σεγόδουνον, κοιν. Ῥόδεζ.

Rodi, Ν. εἰς τὴν Μεσόγ. θαλασ. Ῥόδος.

Roie, Π. τῆς Φράν· εἰς τὴν Πικαρδίαν· Ῥόδιον, κοιν. Ῥουὲ.

Roma, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τοῦ Στάτου τῆς Ἐκκλ. καὶ καθέδρα τοῦ Πάπα. Ῥώμη.

Romágna, Ἐπαρ. παραθ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸν Κόλπον τῆς Βενετ. Ῥωμανδίολα, κοιν. λαὶ Ῥωμάγνια.

Romanía, Ἐπαρ. τῆς Εὐρ. καὶ περιοχὴ εἰς τὸν Μωρέα· ἰδὲ Sacania. Ῥωμανία.

Romont, Π. τῶν Σβιτζέρων. Ῥομόντ.

Romorentíno, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βλεσικὴν Ἐπαρ. Ῥατόμαγον, κοιν. Ῥεμοραντίν.

Roquemaure, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Ῥοκουεμάουρε.

Rosenfeld, Π. εἰς τὴν Σβεκίαν. Ῥοσενφελδ.

Roses, Π. τῆς Ἰσπ. ἐν τῇ Καταλωνίᾳ. Ῥόδα, κοιν. Ῥόσες.

Rossáno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Ῥοσκίανον, κοιν. Ῥόσσανο.

Róssia, Ἐπαρ. τῆς Σκωτίας. Ῥωσσία.

Rotemburg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Ῥοτεμβούργ.

Roterdam, Π. εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Ῥοτεροδαμον, κοιν. Ῥοτερδάμ.

Rovergue, Ἐπαρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γουϊέναν· ἡ τῶν Ῥουθηνῶν Ἐπαρ. κοιν. λαὶ Ῥοβέργουε.

Rovígo, Π. εἰς τὸ Στάτο Βένετ. Ῥωδίγειον, κοιν. Ῥωβῖγο.

Ruen, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Νορμανίας. Ῥωτόμαγος, κοιν. Ῥοβέν.

Rugenvald, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Πομερανίᾳ. Ῥούγιον, κοιν. Ῥουγενβάλδε.

Ruremónda, Π. τοῦ Βελγίου, εἰς τὴν Γουελδρίαν. Ῥουρεμούνδα.

Rússia, μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει μέρος τῆς Ασχίας, καὶ τῆς Λιθουανίας, καὶ ὅλην τὴν Μοσχοβίαν. Ῥουσσία.

Rutlánd, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Ῥουτλάνδ.

S

Saba, Π. τῆς Περσίας. Σάβα.

Sabína, μικρὸν Τέῤῥ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτο τοῦ Πάπα. ὁ Ἀγρὸς τῶν Σαβίνων, ἤτοι ἡ Σαβινία.

Sabioncéllo, Χερσόννησος τῆς Δαλμ. Ὑλλίς, κοιν. Σαβιοντζέλλο.

Sablè, Π. τῆς Φράν. Σαβώλιον, κοιν. Σαβλέ.

Sablestan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Σαβλεστάν.

Sacania, ἢ Romanía della Moréa, Ἐπαρ. τῆς Πελοποννήσου. Λακω-

νική, κοιν. Τζακωνία, ἡ Ῥωμανία τοῦ Μωρέως.

Sahid, Π. τῆς Αἰγύπτου. Σιδών, κοιν. Σαΐδ.

Said, Ἐπαρ. τῆς Αἰγύπτου. Σαΐδ.

Salamánca, Π. τῆς Ἱσπ. Σαλμαντία, κοιν. Σαλαμάγκα.

Salérno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Νεαπολιτανὸν Βασ. Σαλερνον, κοιν. Σαλέρνο.

Salisbury, Π. τῆς Ἰγγιλ. Σαρισβερία.

Salon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Σαλόν.

Salóne, Π. τῆς Ἑλλάδος. Σαλωνας.

Saloníki, Μητρ. τῆς Μακεδονίας. Θεσσαλονίκη.

Salvatérra, Π. τῆς Πορτουγ. Σάλβα-Τέῤῥα:

Salúzzo, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Πιεμόντε. Σαλουτίαι, κοιν. Σαλοῦτζο.

Salisbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βαυαρίαν. Σαλισβοῦργ.

Salza, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σαξονίαν. Σάλτζαι.

Samarcand, Π. εἰς τὴν μεγάλην Ταρ. Σαμαρκάνδ.

Samária, Π. εἰς τὴν Παλαιστίνην. Σαμάρεια.

Samogízia, Ἐπαρ. τῆς Λεχίας. Σαμογιτία.

Sámos, Ν. τοῦ Ἀρτζ. Σάμος.

Samotrácia, Ν. τοῦ Ἀρτζ. Σαμοθράκη.

San Bernardo il Grande, Ὄρος τῶν Σβιτζέρων. Ἅγιος Βερνάρδος ὁ Μέγας.

San Bernardo il píccolo, Ὄρος τῶν Ἄλπεων εἰς τὴν Σαβαυδίαν. Ἅγιος Βερνάρδος ὁ μικρός.

San Bernardo di Cominges, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Λούγδουνον τῶν Κονουηνῶν, κοιν. Σὰν Βετρὰνδ δὲ Κομμίγγες.

Sán Bonifácio, Π. τῆς Ν. Κόρσικας. Σὰν Βονιφάτζιο.

San Brieux, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Βρίοκον, κοιν. Σὰν Βριέουξ.

Sancérre, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βιτουρικηνσίαν Ἐπαρ. Ἱερὸν τῆς Δήμητρος, κοιν. Σαντζέῤῥε.

San David, Π. τῆς Ἰγγιλ. Ἅγιος Δαβίδ.

San Dionísio, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

San Domíngo, Π. τῆς Ἀμερ. πρωτεύουσα τῆς Ν. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Σὰν Δομμίγγο.

San Domingo, Ν. τῆς Ἀμερ. Σὰν Δομίγγο.

San Fióre, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀλουερνίαν. Φλωριόπολις, κοιν. Σὰν Φλώουρ.

San Germáno in Laie, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, κοιν. Σὰν Γερμαῖν ἐν Λάϋε.

San Gilles, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν. Σὰν Γίλλες.

San Giovan di Lone, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βοργ. Σὰν Ἰεὰν δὲ Λόνε.

San Giovanni di Mauriána, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σαβαυδίαν. Σὰν Ἰεὰν δὲ Μαουριέννε.

San Leo, σμικρὰ Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Οὐμβρανία, ἥτις καὶ Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Λέοντος καλεῖται, κοιν. Σὰν Λέο.

San Licer di Cuserans, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν, Μητρ. τοῦ Τεῤῥ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Λικέριον, κοιν. Σαὶ Λικὶρ δὲ Κόνσεραις.

San Malò, Π. παραθ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Μακλόβιον, κοιν. Σὰν Μαλο.

San Nicóla, Π. τῆς Λορ. Σὰν Νικόλα.

Sant' Omer, Π. τοῦ Βελγίου. Αὐδομαρόπολις, κοιν. Σάντ Ὀμερ.

San-Quintíno, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν, Μητ. τῆς Βερμανδοῖς. Κουϊντινόπολις, κοιν. Σὰν Κουϊντίν.

San Sebastiáno, Π. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. εἰς τὴν Παραγουάϊαν. Σὰν Σεβαστιάν.

Santa Fe, Π. τῆς Ἀρκτ. Ἀμερ. Μητρ. τοῦ Νέου Μέξικου. Σάντα Φὲ, ἤτοι Ἁγία Πίστις.

Sant' Amand, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Σαντ' Ἀμάνδ.

Santa Máura, Ν. εἰς τὸ Ἰώνιον Πέλαγος. Λευκάς, κοιν. Λευκάδα, καὶ Ἁγία Μαύρα.

Sant' Andréa, Π. εἰς τὴν

Σκωτίαν. Ἅγιος Ἀνδρέας.

Sánten, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Κλιουϊκὸν Δουκ. Οὐέτερα Κάστρα, κοιν. Σάνταν.

Santeríni, ἢ Santoríni, N. τῆς Εὐρώπ. εἰς τὴν Μεσόγ. Σαντορίνη.

Santérre, περιοχὴ τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Σαντέῤῥε.

Santes, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Σαντωνίας. τὸ Μεδιόλανον τῶν Σαντόνων, κοιν. Σαίντες.

Santo-lo, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Λαύδου, κοιν. Σὰν Λό.

Santóngia, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Σαντωνία, κοιν. Σαϊντόγγε.

Sanvveith, ἢ S. Oueith, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Καρινθίαν. Ἱερὸν τοῦ Ἁγίου Οὐΐτου, κοιν. Σαν. Βαΐτ.

Saóna, Ποτ. εἰς τὴν Φράν. Σαῶνα.

Saragóssa, Π. τῆς Ἰσπ. Μητρ. τῆς Ἀραγωνίας. Καισαραυγοῦστα, κοιν. Σαραγώσσα.

Saratof, Π. τῆς Ῥουσσικῆς Αὐτοκρατορίας. Σαρατόφ.

Sarbúrgo, Π. τῆς Ἀλ. Σαρβούργ.

Sardégna, N. τῆς Μεσογ. θαλάσ. Σαρδώ, κοιν. Σαρδίνια.

Sargans, Π. τῶν Σβιτζέρων. Σαργάνς.

Sarisbury, Π. εἰς τὴν Ἰγγιλ. Σαρισβερία.

Sarlat, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Πετρουκοριακὸν Σῦρμα. Σάρλατον, κοιν. Σαρλάτ.

Sarlouis, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λορ. Σαρλουοΐς.

Sarmázia, Ἐπαρ. μέρος εἰς τὴν Ἀσ. καὶ μέρος εἰς τὴν Εὐρ. Σαρματία.

Sassónia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Σαξονία.

Satalía, Π. εἰς τὴν Ἐπαρ. τῆς Ἀνατολῆς. Σαταλία.

Sava, Ποτ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Σάβα.

Savigliáno, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Πιεμόντε. Σαυιλιανόν, κοιν. Σαυϊγλιάνο.

Savója, Ἐπαρ. τῆς Ἀρκτ. Ἰταλ. Σαβαυδία, κοιν. Σαυόϊα.

Savóna, Π. εἰς τὴν Λιγιστικὴν Ἐπαρ. Σαυώνα.

Scaffúsa, Π. τῶν Σβιτζέρων. Σχαφφοῦσα.

Scala Nuóva, ἢ Cusáda, Π παραθ. τῆς Δυτ. Ἀνατολῆς. Σκάλα νέβα, ἢ Κουσάδα.

Scamákie, ἢ Sammaki, Π. τῆν Ἀσ. εἰς τὴν Περσίαν. Σχαμαχία, ἢ Σαμμαχύ, ἢ Σουμακί.

Scandinávia, μέρος τοῦ Βασ. τῆς Δανίας. Σκανδιναυΐα.

Scárpanto, N. τῆς Ἀσ. Τουρκίας, μεταξὺ τῆς Κρήτης, καὶ Ῥόδου, Κάρπαθος.

Scetland, Νῆσοι τοῦ Ἀρκτ. Ὠκεανοῦ αἱ Σχετλανδίαι, ἢ Αἱμωδαί.

Schelda, Ποτ. εἰς τὸ Βέλγιον. Σχέλδα.

Schemnitz, Π. τῆς ἀνωτέρας Οὐγγ. Σχεμνίτζ.

Schening, Π. τῆς Σβεκίας. Σχενίγγια.

Schetland, Νῆσοι τῆς θαλάσ. τῆς Σκωτίας. Σχετλάνδ.

Schiavonia, Ἐπαρ. τῆς Εὐρ. Τουρκίας. Σκλαυονία.

Schiavóni, ἔθνη τῆς Σκλαυονίας. Σκλᾶυοι.

Schiras, Π. τῆς Περσίας. Σχιράς.

Schirvan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Σχιρβάν.

Schonen, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Σκανία, κοιν. Σχόνεν.

Schvveinitz, Π. τῆς Ἀλ. ἐν τῇ Σιλεσίᾳ. Σουουϊδνία, κοιν. Σχουβεϊδουΐτζ.

Scialon, sulla Sona, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Βοργ. Καβίλλωνον, κοιν. Χαλὸν σοὺρ Σαῶνε.

Scialonése, ἡ Território di Scialon, sulla Sona. ἡ περιοχὴ τῆς ἄνωθεν Πόλεως Scialon.

Scialonése, ἡ Território di Scialons, sul Marne. Περιοχὴ τῆς Χαλὸν σοὺρ Μάρνε.

Scialon, sul Marne, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Χαλὸν σοὺρ Μάρνε.

Sciamberi, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῆς Σαβαυδίας. Καμβεριακόν, ἢ Καμεριακόν, κοιν. Χαμβερύ.

Sciampágna, Ἐπαρ. τῆς Φράν. Καμπανία, κοιν. Σιαμπάνια, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων λὲ Χαμπάγνε.

Sciartres, Π. τῆς Φράν.

πρωτεύουσα τῆς Βελσίας Ἐπαρ. Καρνοῦτο, κοιν. Χάρτρες.

Scio, N. τῆς Ἀσ. Τουρκίας. Κίος.

Sciomont, Π. τῆς Φράν. Κάλουος Μόνς, κοιν. Χαουμόντ.

Sciomónt, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀνδεγαυΐαν, Χαουμόντ.

Sciomontése, περιοχὴ τῆς Λορ. λὲ Χαουμοντοὶς.

Sciro, N. εἰς τὸ Ἀρτζ. Σκύρος.

Scópelo, N. τοῦ Ἀρτζ. Σκόπελος.

Scózia, Βασ. τῆς Εὐρωπ. εἰς τὴν N. τῆς μεγάλης Βρεταννίας. Σκωτία.

Scútari, Π. εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Σκούταρι.

Sebeníco, Π. παραθ. εἰς τὴν Δαλμ. Σιβενικὸν, κοιν. Σὲβένικο.

Seckingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σουευΐαν. Σεκίγγεν.

Sedan, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Σέδανον, κοιν. Σεδάν.

Seelándia, N. τῆς Βαλτικῆς θαλάσ. Σελανδία.

Seez, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Σάγιον, κοιν. Σεέτζ.

Segedin, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Σεγέδινον, κοιν. Σεγέδ.

Segesburg, ἢ Segesvar, Π. εἰς τὴν Τρανσιλουανίαν. Σεγεσβάρ.

Segewold, Π. τῆς Ῥουσσίας. Σεγεβολδία.

Segni, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Σέγνι.

Segorbe, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Οὐαλεντίας. Σεγόρβε.

Segóvia, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν παλαιὰν Καστέλλαν. Σεγόβια.

Seleúcia, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Χαλδαίαν. Σελεύκεια.

Selingenstadt, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Ἐλεκτ. τῆς Μαγουντίας. Σελιγγενστάδιον.

Selivréa, Π. τῆς Τουρκίας. Σελιμβρία.

Semoi, Ποτ. τῆς περιοχῆς τοῦ Λουξεμβούργου. Σεμοῦ.

Sempach, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Σεμπάχ.

Semur, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Δυτ. Βοργ. Σεμούριον, κοιν. Σεμεούρ.

Sena, Π. τῆς Ἀρκτ. Προβίντζας εἰς τὴν Φράν. Σεῖνε.

Sena, Ποτ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νόρμ. Σένα.

Senéga, Τερρ. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Νιγριτίαν. Σενέγα.

Senlis, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν N. Φράν. Σένλις.

Sennar, Βασ. καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀφρ. Σεννάρ.

Senonése, Τερρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. ὁ Σενωνικός Ἀγρός, κοιν. ὑπὸ τῶν Γάλλων, λὲ Σενονοῖς.

Sens, Π. τῆς Φράν. ἐν τῇ Σιαμπ. πρωτεύουσα τοῦ Σενωνικοῦ Ἀγροῦ. Σένς.

Sérchio, Ποτ. εἰς τὴν Τόσκ. Σέρκιο.

Serra, Ποτ. τῆς Φράν. Σέῤῥας.

Sérvia, Ἐπαρ. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας. Σερβία.

Sestri, Π. παραθ. εἰς τὸ Στάτο τῆς Γένοβας. Σέστρι.

Séthines, Π. ἴδε Atene.

Setia, Π. τῆς N. Κρήτης. Κυταῖον.

Sevenne, (le) Ὄρη τῆς Φράν. τὰ Γεβεννικὰ, ὑπὸ τῶν Γάλλων λὲς Σευέννες.

Severína, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καλαβρίαν. Σεβερίνα.

Shersbury, Π. τῆς Ἰγγιλ. Σαλοπία.

Siam, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν, Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Σιάμ.

Siangiang, Π. τῆς Κίνας. Σιαγγιάγγ.

Sibéria, μέρος τῆς μεγάλης Ταρ. Σιβηρία.

Sicília, μεγάλη N. πλησίον τῆς Ἰταλίας, Σικελίας.

Siéna, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Σιένα.

Sigan, Π. τῆς Κίνας. Σιγάν.

Sigestan, Ἐπαρ. τῆς Περσίας. Σιγεστάν.

Siguénza, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν νέαν Καστέλλαν. Σηγουντία, κοιν. Σιγουέντζα.

Silésia, ἢ **Slésia**, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Σιλεσία.

Simmeren, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Παλατ. τοῦ Ῥήτου. Σίμμερα, κοιν. Σίμμερεν.

Sinai, ἢ **Sinai**, καὶ Σιναΐ, Ὄρος εἰς τὴν Ἀραβίαν. Σινά.

Sinigáglia, Π. τῆς Ἰταλ. ἐν τῇ Οὐμβρίᾳ. Σενογαλλία, καὶ Σένα Γαλλικὴ, κοιν. Σενιγάγλια.

Sion, Π. τῶν Σβιτζέρων, Μητρ. τῆς Οὐαλλεσίας, ἤτοι τῆς Βαλλεσίας. Σύδουνον, Συττὲν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, καὶ Συὸν ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Sior, Π. τῆς Ἀσ. Σιόριομ, κοιν. Σιόρ.

Siracúsa, Π. εἰς τὴν Σικελίαν. Συράκουσαι, κοιν. Συραγοῦσα.

Sirad, Π. τῆς Λεχίας. Σιράδ.

Siras, Π. τῆς Περσίας. Σιράς.

Sirmic, ἡ Szeren, Π. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Σκλαυονίαν. Σύρμιον, κοιν. Ζρεῖμ, καὶ Σιρμίχ.

Sisteron, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν, Σεγουστηρῶν, κοιν. Σίστερον.

Sivas, Π. εἰς τὴν Ἀνατολήν. Σίβας.

Siucheu, Π. τῆς Κίνας. Σιουχέου.

Sivíglia, Π. τῆς Ἰσπ. πρωτεύουσα τῆς Ἀνδαλουσίας. Ἴσπαλις, κοιν. Σιβίλλια.

Smaland, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Σμαλανδία, κοιν. Σμαλάνδ.

Smalkalda, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Φραγκονίαν. Σμαλκάλδα.

Smirne, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Σμύρνη.

Smolensko, Π. τῆς Λεχίας, εἰς τὴν Λιθουανίαν. Σμόλενσκον, κοιν. Σμολένσκο.

Soána, Π. τῆς Τοσκ. Σουάνα, κοιν. Σόανα.

Soconúsco, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Σοκονοῦσκο.

Socotóra, Ν. τοῦ Ἀραβίου Κόλπου. Ζοκοτάρα.

Sódoma, Π. εἰς τὴν Παλαιστίνην. Σόδομα.

Soessons, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Χώρας τῶν Σουεσσώνων. Αὐγοῦστα τῶν Σουεσσώνων.

Soessonése, ἡ χώρα τῶν Σουεσσώνων, ὑπὸ τῶν Γάλλων, λὲ Σοϊσσωνῶς.

Sófala, Βασ. καὶ Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὸ Μονομόταπα. Σόφαλα, ἢ Ζόφαλα, καὶ Ζέφαλα.

Sofía, Π. τῆς Εὐρ. Τουρκίας, Μητρ. τῆς Βουλγαρίας. Σοφία.

Sofiána, Π. εἰς τὴν Περσίαν. Σοφιάνα, ἢ Σοφιάν.

Soignies, Π. τοῦ Βελγίου. Σοΐγνιες.

Solsona, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν, Κελσώνα, κοιν. Σόλσωνα.

Solúra, Καντ. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Σαλόδωρον, κοιν. Σολούρα.

Solúra, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους, πρωτεύουσα τῆς Καντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Σαλόδωρον.

Sómma, Π. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Σόμμα.

Sommerest, Ἐπαρ. καὶ Δουκ. εἰς τὴν Ἰγγλ. Σομερσετία.

Somur, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀνδεγαυΐαν. Σαμούριον, κοιν. Σαουμούρ.

Sonneberga, Π. τῆς Ἀλ. Σοννέβεργον.

Sora, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν λεγομένην Τέῤῥα δὶ Λαύορο. Σώρα.

Soria, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Παλαιὰν Καστίλλαν. Σωρία.

Soría, Ἐπαρ. τῆς Ἀσιατ. Τουρκίας. Συρία, ὑπὸ τῶν Τούρκων Σουριστὰν, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σορία.

Sorrénto, Π. τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τέῤῥα δὶ Λαυόρο. Σουῤῥεντον, κοιν. Σοῤῥέντο.

Spágna, ἓν τῶν μεγάλων Μεσημ. μερῶν τῆς Εὐρ. Ἱσπανία.

Spálatro, Π. παραθ. εἰς τὴν Δαλμ. Σπάλατον, κοιν. Σπάλατρο.

Spárta, Π. εἰς τὸν Μωρέα. Σπάρτη.

Spira (Territ. di) τὸ Τέῤῥ. ἤτοι περιοχὴ τῆς Σπείρας· ἰδὲ Spira.

Spira, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Παλατ. εἰς τὸν Ῥῆνον Σποτ. πεῖρα.

Spoléti, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Σπολήτιον, κοιν. Σπολέτο.

Squilláce, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Μεσημ. Καλαβρίαν. Σκυλλάτιον, κοιν. Σκιβιλλάτζε.

Staden, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν κατωτέραν Σαξονίαν. Στατίων, κοιν. Στάδεν.

Stadtbérga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας. Σταδτβέργα.

Stafford, Π. τῆς Ἰγγλ. Σταφφορδία.

Staliméne, Ν. τῆς Εὐρ. εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλα-

γος. Λῆμνος, κοιν. Σταλαμήνη.

Stampe, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βελοίαν Ἐπαρ. Στάμπαι, κοιν. Ἐστάμπες.

Stein, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους εἰς τὴν Τέγουρον Καντ. Στέϊν.

Stenford, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας. Στενεφόρδιον, κοιν. Στενφόρδ.

Sterling, μέρος τῆς Σκωτίας. Στερλίγγ.

Stetin, Π. τῆς Ἀλ. πρωτεύουσα τῆς Πομερανίας. Στέτινον, κοιν. Στετίν.

Stíria, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Στιρία.

Stocolm, Μητρ. ὅλης τῆς Σουηκίας. Ὀλμία, κοιν. Στοκχόλμ.

Stralsúnda, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Δυτ. Πομερανίαν. Σοῦνδα, κοιν. Στραλσούνδ.

Strasbúrgo, ἡ Argentína, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα, τῆς Ἀλσατίας. Στρανσβούρ, ἡ Ἀργεντίνα.

Stretto di Babelmandel, μεταξὺ τῆς Ἀφρ. καὶ τῆς Ἀσ. ὁ Πορθμὸς τοῦ Βαβὲλ Μανδέλ.

Stretto di Costantinópoli, ὁ Θρακικὸς Βόσπορος, κοιν. Λαιμὸς, ὑπὸ τῶν Τούρκων Μπογάζ.

Stretto di Gibiltérra, μεταξὺ τῆς Εὐρ. καὶ τῆς Ἀφρ. ὁ Γαδητανὸς, ἡ Ἡράκλειος πορθμὸς, κοιν. δὲ Γιβραλτάρ.

Strobingen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βαυαρίας. Στρασυβίγγα.

Stutgard, Π. τῆς Ἀλ. Στουτγαρδία, κοιν. Στουτγάρδ.

Sucheu, Π. τῆς Κίνας. Σουχέου.

Sudbury, Π. τῆς Ἰγγιλ. Σουδ-Βουρύ, ἡ Σὰν Ἐδμουνδσβούρου.

Súez, Τερρ. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Αἴγυπτον. Σουέστουμ, κοιν. Σουέτζ.

Svévia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Σουευΐα.

Svézia, μία τῶν μεγάλων Ἀρκτ. μερῶν τῆς Εὐρ. Σουηκία, καὶ Σουηδία, καὶ Συηκία, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σβέτζια.

Súffolc, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Σουφφόλκ.

Svízzeri, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Οἱ Ἐλουήτιοι, ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σβίτζεροι.

Sulli, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Αὐρηλιακὴν Ἐπαρ. Σουλλίακον, κοιν. Σουλλί.

Sulmóna, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Σουλμὼν, κοιν. Σουλμώνα.

Sumátra, Ν. εἰς τὴν Ἰνδίαν. Σουμάτρα.

Sund, θάλασσα τῆς Δανίας· ὁ Δανικὸς πορθμὸς, ὑπὸ τῶν πλεόντων καλεῖται Δὲρ Σοὺνδ.

Sundebúrgo, Π. τῆς Δανίας. Σουνδέρβουργον.

Sunkiang, Π. τῆς Κίνας. Σουγκιάγγ.

Suntgau, Π. τῆς Ἀλ. ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Γάλλων, συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀνωτέραν, Ἀλσατίαν. Σουντγουΐα, κοιν. δὲ Σουντγαούβ.

Suráte, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν. Σουράτε.

Surinan, χώρα τῆς Ἀμερ. Σουρίνα, κοιν. Σουριναν.

Surrey, Ἐπαρ. καὶ Κοντ. τῆς Ἰγγιλ. Σουρρέϋ.

Susa, Π. παραθ. εἰς τὴν Βαρ. Σοῦσα.

Susa, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Πιεμόντε Ἐπαρ. Σοῦσα.

Sussex, Ἐπαρ. τῆς Ἰγγιλ. Σουσσεξία, κοιν. Σούσσεξ.

Sutampton, Π. τῆς Ἰγγιλ. Κλαούσεντον, κοιν. Σουθάμπτον.

Sutherland, Ἐπαρ. τῆς Σκωτίας. Σουθερλανδία, κοιν. Σουθερλάνδ.

Sutri, Π. εἰς τὸ Στάτο τοῦ Πάπα. Σούτριον.

T

Ta (il) Ποτ. τῆς Μεσημ. Κίνας. Τᾶ.

Tabásco, Π. τῆς Ἀμερ. Ταβάσκο.

Tabor, Ὄρος εἰς τὴν Παλαιστίνην. τὸ Θαβώριον.

Tafilet, Βασ. εἰς τὴν Βαρ. Ταφιλέτ.

Tego, Ποτ. εἰς τὴν Πορτουγ. Τάγος.

Tai, ἄλλως Tuve, ἡ Tuede, Ποτ. τῆς Σκωτίας. Ταΐ.

Taicheu, Π. τῆς Κίνας. Ταϊχέου.

Taiping, Π. τῆς Κίνας. Ταϊπίγγ.

Taiven, Π. τῆς Κίνας. Ταϋβέν.

Tali, Π. τῆς Κίνας. Ταλί.

Talmónt, Π. τῆς Φράν. Ταλμόντ.

Tamígi, Ποτ. τῆς Ἰγγλ. εἰς τὴν Ἐσσεξίαν Ἐπαρ. Τάμεσις.

Taming, Π. τῆς Κίνας. Ταμίγγ.

Tánaro, Ποτ. τῆς Ἰταλ. Τάναρος.

Tangut, Βασ. εἰς τὴν μεγαλην Ταρ. τῆς Κίνας. Ταγγούτ.

Tanjaor, Π. τῆς Ἀσ. εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ Κορομανδέλ. Τανιαόρ.

Taormína, Π. παραθ. τῆς Σικελίας. Ταορμίνα.

Tarantésa, Τερρ. τῆς Σαβαυδίας. Ταραντέσα.

Táranto, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν λεγομένην Τέῤῥα δ' Ὄτραντο. Τάραντον.

Tarbe, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν, Μητρ. τοῦ Βιγερρωσίου Κομητάτου. Τάρβα, κοιν. Τάρβε.

Targa, Βασ. τῆς Ἀφρ. Τάργα.

Targovísco, Π. πρωτεύουσα τῆς Οὐγκροβλαχίας. Τεργόβιστον.

Tarragóna, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Ταραγώνα.

Tarso, Μητρ. τῆς Κιλικίας. Ταρσός.

Tartaría, μέγα μέρος τῆς Ἀσίας. Ταρταρία.

Tártaro, Π. τῆς Ἰταλ. Τάρταρος.

Tartas, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Τάρπας.

Taso, ἢ **Tasso**, Ν. εἰς τὸ Ἄρτζ. Τάσσα.

Tatta, Βασ. εἰς τὴν Δυτ. Ἰνδίαν. Τάττα.

Tavasthus, Π. εἰς τὰ Στάτα τῆς Φιννίας, Μητρ. τῆς Ταυστίας. Ταυαστία, κοιν. Ταυαστούς.

Tavilla, ἢ **Tavira**, Π. εἰς τὴν Πορτουγ. Ταυΐρα, καὶ Ταυΐλα.

Tauris, Π. τῆς Περσίας. Ταυβρήσιον, ἢ Ταβρίς.

Táuro, Ὄρ. εἰς τὴν Ἀσ. Ταῦρος.

Teclenburg, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τῆς Βεστφαλίας. Τεκλενβούργ.

Tecort, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Βιλεδουλγερίδι. Τεκόρτ.

Teflis, Μητρ. τῆς Γεωργίας. Τεφλίς.

Teglin, ἢ **Tigri**, Ποτ. εἰς τὴν Ἀσ. Τίγρις.

Tegovarin, χῶρα εἰς τὴν Βασ. Τεγοβαρίν.

Temecen, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. Τεμεσνά.

Temendefust, Π. τῆς Ἀφρ. εἰς τὸ Ἀλγέριον. Τεμενδεφούς.

Temesvvar, Π. εἰς τὴν Οὐγγ. Τεμεσβάρ.

Temian, Βασ. τῆς Ἀφρ. Τεμιάν.

Ténedo, Ν. τοῦ Ἀρτζ. εἰς τὴν Μεσόγειον θαλασ. Τένεδος.

Teneriffa, Ν. τῆς Ἀφρ. μία τῶν Καναρίων. Τενερίφφα.

Tenez, Π. εἰς τὸ Βασ. τοῦ Ἀλγερίου. Τένεζ.

Tengcheu, Π. τῆς Κίνας. Τιγχεόν, κοιν. Τεγχέου.

Terasson, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ ἀνώτερον Περιγόρδ. Τεράσσο.

Tercere, Ν. τῆς Ἀμερ. πρωτεύουσα τῶν Ἀσσώρων. Τέρκερα.

Terki, πρωτεύουσα Π. τῆς Μοσκοβίτικης Τζερκετίας. Τέρκι.

Términi, Π. τῆς Σικελίας. Τέρμινι.

Térmoli, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Τέρμολι.

Ternate, Ν. τῆς Ἰνδίας, ἡ ἐξοχωτέρα τῶν Μολούκκων. Τερνάτα.

Terni, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Ἰντεράμνα, κοιν. Τέρνι.

Térnova, Π. εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Τέρνοβον.

Terovane, Π. τῆς Φράν. Τεροβάνε.

Terracina, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Τεῤῥακίνα.

Terra di Lavóro, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν θάλ. τῆς Τοσκ. Τέῤῥα δι Λαυόρο.

Terra d' O'tranto, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Νεαπολιτανὸν Βασ. ἡ Ὑδρουντική. Ἐπαρ. κοιν. ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Τέῤῥα δ' Ὄτραντο.

Tervel, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀραγωνίαν. Τήρουλον, κοιν. Τερβέλ.

Teschen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν ἀνωτέραν Σιλεσίαν. Τέσχεν.

Tesíno, Ποτ. τῆς Ἰταλ. Τέσσινος.

Tesságlia, ora Ianna, Ἐπαρ. τῆς Ἑλλάδος. Θεσσαλία.

Tessin, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Δουκ. τῆς Μεκελβούργ. Τέσσινον.

Tévere, Ποτ. τῆς Ἰταλ. Τίβερις.

Tevvksbury, Π. τῆς Ἰγγιλ. Τευκσβουρύ.

Thaso, Ν. τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας, εἰς τὴν Μακεδ. Θάσος.

Thelford, Π. τῆς Ἰγγλ. Θετφόρδ.

Thierache, χώρα τῆς Φράν. ἥτις ποιεῖ μέρος τῆς Πικαρδίας. Θεοραςία, κοιν. Θιεράσ.

Thorn, Π. εἰς τὴν Προυσίαν. Τόρουνον, κοιν. Τόρν. * Πατρὶς Νικολάου τοῦ Κοπερνίκου.

Thovars, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικταυϊκὴν Ἐπαρ. Τοβάρκιον.

Tidor, μία τῶν Μολουκκῶν, Ν. τῆς Ἰνδίας. Τίτορ.

Tigrè, Βασ. τῆς Ἀφρ. Τίγρον, ἢ Τιγρέ.

Tigri, Ποτ. τῆς Ἀσ. Τίγρις.

Tillemont, Π. τοῦ Βελγίου. Τιλλεμόντ.

Tine, Ν. τοῦ Ἀρτζ. Τῆνος. κοιν. Τῆνο.

Tionville, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Θεόδωνος Οὐΐλλα, ὑπὸ τῶν Γάλλων Θεονβίλλε.

Tirano, Π. τῶν Γρισώνων. Τίρανον.

Tirnau, Π. τῆς Οὐγγ. Τερναυΐα, κοιν. Τερνάβ.

Tirolo, Τερρ. εἰς τὰ Στάτα τῆς Ἀουστρίας. Τίρολις.

Tivoli, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Τίβουλι.

Toam, Π. τῆς Ἰρλάνδας. Τόαμ.

Tobol, Π. τῆς μεγάλης Ταρ. Τοβόλ.

Tocat, Π. τῆς Ἀνατολῆς. Τοκκάτ.

Tocayma, Π. τῆς Ἀμερ. Τοκαΰμα.

Tochai, Π. τῆς ἀνωτέρας Οὐγγ. Τοκκάϊ.

Todi, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Οὐμβρίαν. Τόδι.

Toledo, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν νέαν Καστέλλαν. Τώλητον, κοιν. Τωλέδο.

Tolen, Π. τοῦ Βελγίου. Τόλεν.

Tolentino, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Μάρκιαν τοῦ Ἀγκῶνος. Τολεντινόν.

Tolon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Τέλω Μάρτιος, κοιν. Τουλόν.

Tolosa, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν· καὶ ἄλλη εἰς τὴν Ἰσπ. Τόλωσα.

Tombut, Βασ. τῆς Ἀφρ. Τομβοῦτο.

Tonderen, Π. τῆς Δανίας. Τούνδερα, κοιν. Τόνδερν.

Tongres, Π. εἰς τὸ Βέλγιον. Τόγγρες.

Tonnay, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σαντωνίαν. Τονναῦ.

Tonneins, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γουϊέναν. Τονναῖνς.

Tonnere, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Τοννέρε.

Tonningen, Π. τῆς Δανίας, εἰς τὸ Σλεσουΐκιον Δουκ. Τονίγγα, κοιν. Τοννίγγεν.

Torcello, Π. μικρά, εἰς τὸ Στάτο Βεν. Τόρκηλον, κοιν. Τορτζέλλον.

Tordesilla, Π. εἰς τὴν Ἰσπ. Τορδεσίλλα.

Torgau, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν ἀνωτέραν Σαξονίαν. Τοργαύιον.

Torigni, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Τοριγνίακον, κοιν. Τοριγνί.

Torino, Π. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῆς Πιεμόντε Ἐπαρ. πρὸς τὸν Πάδον Ποτ. Αὐγοῦστα Ταυρινῶν, κοιν. Τουρί, καὶ Τουρῖνο.

Tornavv, Π. εἰς τὴν ἀνωτέραν Οὐγγ. Τόρνα, κοιν. Τορνάβ.

Tornay, Π. εἰς τὴν Φράν. Τορναῦ.

Tortona, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκ. Δερτώνα, κοιν. Τορτώνα.

Tortosa, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Τορτώσα.

Toscana, Ἐπαρ. τῆς Ἰταλ. Τυῤῥηνία, Λατ. Ἐτρουρία, καὶ Τουσκία, κοιν. Τοσκάνα.

Tracia, ἰδὲ Romania.

Trajanopoli, Π. εἰς τὴν Θράκην. Τραϊανούπολις.

Tralosmontes, Ἐπαρ. τῆς Πορτουγ. Τραλοσμόντες.

Trani, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν λεγομένην Τέῤῥα δὶ Μπάρι. Τράνιον, κοιν. Τράν.

Transilvania, Ἐπαρ. Ἀρκτικὴ, τῆς Εὐρ. Τουρκίας. Τρανσιλουανία.

Trapani, Π. παραθ. τῆς Σικελίας. Δρέπανον, κοιν. Τράπανο.

Trasimeno, Τρασιμενὸς, τὴν σήμερον Λάγο, ἤτοι Λίμνη δὶ Περούτζα.

Trau, Π. παραθ. εἰς τὴν Δαλμ. Τραγούριον, κοιν. Τράου.

Travemonda, Π. τῆς Ἀλ.

εἰς τὸ Δουκ. τοῦ Ὀλοτεΐν Τραβεμόνδα.

Trebigni, Π. τῆς Τουρκίας, εἰς τὴν Δαλμ. Τριβούλιον, κοιν. Τρεβίγνα.

Trebisónda, ἢ Tarabosan, Π. τῆς Ἀσιατ. Τουρκ. εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τραπεζοῦς, κοιν. Τραπεζόντα.

Trebitz, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Μοραυΐαν. Τρεβίζ.

Treguier, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Τρεγουϊέρ.

Tremecen, Ἐπαρ. εἰς τὸ Βασ. τοῦ Ἀλγερίου. Τρεμεσέν.

Trémiti, Ν. τῆς Ἰταλίας, ἐν τῷ Ἰωνίῳ Πελάγει, μία τῶν Διομηδείων. Σὰν Νικόλα δὶ Τρέμιτι.

Trento, Π. τῆς Ἰταλίας, πρωτεύουσα τῶν Τριδεντινῶν. Τρίδεντον, κοιν. Τρέντο.

Tréveri, ἢ Tréviri, Π. τῆς ἀνωτέρας Ἀλ. Μητρ. τοῦ Ἐλεκτ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Αὐγοῦστα τῶν Τρεουΐρων, ἢ Τρεουΐροι, κοιν. Τρεῦες.

Trevíco, Π. εἰς τὸ Βασ. τῆς Νεαπόλεως. Τρεβίκο.

Trevíso, Π. εἰς τὸ Στάτο τῆς Βενετ. Μητρ. τῆς Ταρουϊσινῆς Μαρκίας. Ταρουΐσιον, κοιν. Τρεβίζο.

Trevoux, ἢ Trevígi, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρεσσίαν Ἐπαρ. Τρευό[illegible]υξ.

Triéste, Π. τῆς Ἰταλ. ἐν τῇ Ἰστρίᾳ, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Αὐτοκράτορος. Τεργέστη, κοιν. Τριέστε.

Trino, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Μονφερράτο, Τριδινόν, κοιν. Τρῖνο.

Trípoli, Π. τῆς Βαρ. Τρίπολις.

Trivénto, Π. τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Μολισινὸν Κομητάτον. Τρούεντον.

Trojes, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Σιαμ. Τρόϋες.

Troki, Π. τῆς Λεχίας, εἰς τὴν Λιθουανίαν. Τρόκα, κοιν. Τρόκι.

Tropes, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Τρόπες.

Troppau, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σιλεσίαν. Ὀππαυΐα, κοιν. Τροπάου.

Truxíllo, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἐξτρεμαδούραν. Τρουξίλλο.

Tuban, Π. εἰς τὴν Ἰάναν Ν. Τουβάν.

Tubínga, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸ Βουρτενβεργικὸν Δουκ. Τουβίγγα.

Tucho, Π. τῆς Κίνας. Τεῦχο.

Tucuman, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. εἰς Παραγουαΐαν. Τουκουμανία.

Tucuyo, Π. τῆς Ἀμερ. Τουκούϋο.

Tul, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λορ. Τοούλ.

Tul, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λεμοουϊκὴν Ἐπαρ. Τοῦλλε.

Tungchuen, Π. τῆς Κίνας. Τουγγχούμενον.

Tunglin, Π. τῆς Κίνας. Τουγγίν.

Túnisi, Π. εἰς τὴν Βαρ. Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Τούνεσι.

Tunisi, Βασ. τῆς Ἀφρ. εἰς τὴν Βαρ. Τούνεσι.

Tunquin, Τερρ. εἰς τὴν Ἀνατ. Ἰνδίαν. Τουνκονΐν.

Turchía, Ἐπαρ. τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Τουρκία.

Turcomanía, Ἐπαρ. τῆς Ἀσ. Τουρκομανία.

Turgóvia, Ἐπαρ. τῶν Σβιτζέρων. Τουργαού.

Turénna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λεμοουϊκὴν Ἐπαρ. Τουρρήνα, κοιν. Τουρρένα.

Turíngia, Τερρ. τῆς Ἀλ. Θουριγγία.

Turnai, Π. τῆς κατωτέρας Ἀλ. Τοουρνάϋ.

Turnou, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λεγγουαδίκαν. Τοουρνόν.

Turquestan, Τερρ. τῆς μεγάλης Ταρ. Τουρκεστάν.

Turréna, Ἐπαρ. Δυτ. τῆς Φράν. Τουρωνία.

Turrenése, Ἐπαρ. τῆς Φράν. λὲ Τοουρενοῖς.

Turs, Π. τῆς Φράν. πρωτεύουσα τῆς Τουρωνίας. Καισαρόδουνον, καὶ Τούρωνες, καὶ Τούρωνον, κοιν. Τοούρς.

Tursan, Τερρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Τουρσάν.

V

Vabres, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Γουϊένναν. Βάβρες.

Valachía, Ἐπαρ. τῆς Εὐρωπ. Οὐαλαχία, ἢ Βαλαχία, ἢ Βλαχία.

Valenciennes, Π. τοῦ Βελγίου, Οὐαλεντιανή, κοιν. Βαλλεντζιέννες.

Valentinése, περιοχὴ τῆς

Φράν. εἰς τὸ Δελφινάτον. λὲ Οὐαλεντινοῖς.

Valénza, Π. τῆς Ἰσπ. Μητρ. τοῦ Βασ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Οὐαλεντία, κοιν. Βαλέντζα.

Valénza, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δαλφινάτον. Οὐαλεντία, κοιν. Βαλέντζα.

Valése, ἢ **Valésia**, μέρος μέγα τῶν Ἑλουητίων. Οὐαλεσία.

Valése, Περιοχὴ τῆς Φράν. εἰς τὴν Ν. τῆς Φράν. Οὐαλεσία, κοιν. λὲ Βαλῶϊς.

Valognes, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμανδίαν. Οὐαλόγνες, ἢ Βαλόγνες.

Valóna, Π. παραθ. εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Αὐλών, ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Βαλῶνα.

Valtellína, μέρος τῶν Γρισώνων. Βαλτελίνα.

Vandómo, Π. τῆς Φράν. Μητρ. τῆς Βανδομοῖς. Βανδόμο.

Vandomése, χώρα τῆς Φράν. ἐν τῇ Βελσίᾳ Ἐπαρ. λὲ Βανδομοῖς.

Vannes, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βρετ. Βάννες.

Varadíno, Π. εἰς τὴν Τρανσιλουανίαν. Οὐαράδινον, κοιν Βαραδίν.

Varennes, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βορβωνικὴν Ἐπαρ. Οὐαρῆναι, κοιν. Βαρέννες.

Varna, Π. εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Βάρνα.

Varo, Ποτ. ὅστις χωρίζει τὴν Φράντζαν ἀπὸ τὴν Ἰταλ. Βάρ.

Varsávia, Π. εἰς τὴν Λεχίαν. Οὐαρσαυία, κοιν. Βαρσάυις.

Vassay, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Σιαμπ. Οὐάσσειον, κοιν. Βασσαῦ.

Vaur, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν Οὔαυρον, κοιν. λά Βαούρ.

Ubéda, Π. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν τῆς Ἰσπ. Οὔβεδα.

Uberlingen, Π. τῆς Ἀλ. Οὐβερλίγγα.

U'dine, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτο Βεν. πρωτεύουσα τοῦ Φριοῦλι. Οὔτινον, κοιν. Οὔδινε.

Veissemburg, πρωτεύουσα Π. τῆς Τρανσιλουανίας. Βεϊσσενβούργ.

Velai, χώρα τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Βελαῦ.

Vellétri, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Οὐέλιτραι, κοιν. Βελίτρι.

Velò, ἢ **Velau**, Τερρ. τῆς κατωτέρας Ἀλ. Βελάου.

Venáfro, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Τέρρα δὶ Λαυόρο. Βέναφρο.

Venaisíno, χώρα τῆς Φράν. ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα, μεταξὺ τῆς Προβέντζας, καὶ τοῦ Δελφινάτου. Βεναΐσιν.

Vencheu, Π. τῆς Κίνας. Βεγχέου.

Venesína, (Contéa) μέρος τῆς Προβέντζας. τὸ Κομιτάτον τῆς Αὐενιῶνος, κοιν. λὲ Βεναΐσιν.

Venézia, Π. παραθ. τῆς Ἰταλ. Μητρ. τῶν Ἐνετῶν. Βενετία.

Venezuela, Τερρ. τῆς Μεσημ. Ἀμερ. Βενεζουέλα.

Venósa, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὰ Βασιλικάτα. Οὐενουσία, κοιν. Βενόσα * Πατρὶς τοῦ Ὁρατίου Ποιητοῦ τῶν Λατίνων.

Venza, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Οὐΐγκιον, κοιν. Βέντζε.

Verágua, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. Βεράγουα.

Vera Pax, Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. εἰς τὴν Νέαν Ἰσπ. Βέρα Πάξ, ἤτοι ἀληθὴς εἰρήνη.

Vercélli, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Πιεμόντε Ἐπαρ. Βερτζέλλι.

Verdun, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λορ. Οὐηρόδουνον, κοιν. Βέρδουν.

Verdunése, ἡ περιοχὴ τῆς ἄνωθεν Πόλεως. λὲ Βερδουνοῖς.

Vermand, Π. εἰς τὴν Πικαρδίαν. Βερμάνδ.

Vermandése, Τερρ. τῆς Φράν. λέ Βερμανδοῖς.

Vermeland, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Οὐερμελανδία, κοιν. Βερμελάνδ.

Verneuil, ὄνομα τινῶν Π. καὶ Χωρ. τῆς Φράν. Βερνεουῒλ.

Vernon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Οὐερνώνιον, κοιν. Βέρνον.

Véroli, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Καμπ. τῆς Ῥώμης. Βέρολι.

Veróna, Π. τῆς Ἰταλ. πρὸς τὸν Ἄθεσιν Ποτ. εἰς τὸ Στάτο Βενετ. Οὐήρωνα, κοιν. Βερώνα.

Verságlies, τόπος τρυφῆς τῶν Βασιλέων τῆς Φράν.

Οὐερααλία, κοιν. Βερσαῖλλες.

Verna, Φρούριον εἰς τὸ Μονφερράτο. Βέρουα.

Vervin, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν ἀνωτέραν Πικαρδίαν. Οὐέρβινον, κοιν. Βερβίν.

Veson, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Προβέντζαν. Βαισών.

Vesul, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Φράγκα Κομπτέ. Οὐεσούλιον, κοιν. Βεσούλ.

Vesúvio, Ὄρ. εἰς τὴν Τέρρα δὶ Λαυόρο. Αἴτνη, ἢ Βεσούβιον.

Vevay, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους. Βεβαῦ.

Vexin, ἡ Vessimése, ὁ Οὐεξινὸς ἀγρὸς εἰς τὴν Φράντζαν.

Vezelay, Π. τῆς Φράν. Βετζελαῦ.

Viaréggio, τόπος τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτο τῆς Πολιτείας τοῦ Λούκα. Βιαρέγιο.

Viborg, Π. εἰς τὴν Βορείαν Ἰουτίαν, κοιν. Νὸρτ Γουτλάνδ. Οὐίβουργον, κοιν. Βιβόργ.

Vicegrádo, Π. εἰς τὴν κατωτέραν Οὐγγ. Βιτζεγράδ.

Vicénza, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὸ Στάτο τῆς Βεν. Οὐικεντία, κοιν. Βιτζένζα.

Vic-Fesensac, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὴν Οὐασκονίαν. Βικ-φεζενσάκ.

Viénna, Π. τῆς Ἀλ. Μητρ. τῆς Ἀυστρίας, πρὸς τὸν Δανούβιον Ποτ. Οὐϊέννα, κοιν. Βιέννη.

Vienna, Π. τῆς Φράν. εἰς τὸ Δαλφινάτο. Βιέννα.

Vienna, Ποτ. τῆς Φράν. Βιέννα.

Viennése, περιοχὴ εἰς τὸ Δελφινάτο τῆς Φράν. λέ Βιεννοῖς.

Vierzon, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Βιτουριτηνσίαν Ἐπαρ. Οὐϊέρσια, κοιν. Βιέρτζον.

Vigévano, Π. τῆς Ἰταλ. εἰς τὰ Μεδιόλανα. Βιγεύανο.

Villac, Π. τῆς Ἀλ. Οὐϊλλακον, κοιν. Βιλλάχ.

Villa degli A'ngioli, εἰς τὴν Μέξικο Ἐπαρ. τῆς Ἀμερ. ἡ Πόλις τῶν Ἀγγέλων.

Villafránca, Π. εἰς τὴν Πιεμόντε Ἐπαρ. Βίλλα Φράγκα.

Villafranca di Panades, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Κατακωνίαν. Βιλλαφράγκα δὶ Πανάδες.

Villanuóva, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Βιλλανόβα.

Villéna, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καστέλλαν. Βιλλένα.

Villingen, Π. τῆς Ἀλ. Βιλλίγγεν.

Vilvorda, Π. τοῦ Βελγίου, εἰς τὴν Βραβαντίαν. Βιλβόρδα.

Vimése, τόπος τῆς Φράν. εἰς τὴν Πικαρδίαν. λὲ Βιμέουξ.

Vinchestre, Π. τῆς Ἰγγλ. Βιγχέστερ.

Vinten, ἡ Ouinten, Π. τῆς Ἀλ. Οὐϊντεν.

Vintimíglia, Π. παραθ. εἰς τὴν Πιεμόντε. Βιντιμίγλια.

Vire, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Νορμ. Βίρε.

Virgínia, Ἐπαρ. τῆς Βορείας Ἀμερ. Οὐϊργινία.

Virtemberg, Κάστρον εἰς τὴν Σουευίαν. Βιρτεμβέργ.

Virton, Π. τοῦ Βελγίου. Βιρτόν.

Virtzburg, Π. τῆς Ἀλ. πρωτεύουσα τῆς Φραγκονίας. Βιρτζβούργ.

Visapour, Π. τῆς Ἰνδίας. Βισαπόρ.

Vismar, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν κατωτέραν Σαξονίαν. Βισμάρ.

Vistola, Ποτ. τῆς Λαχίας. Οὐΐστουλαν.

Vitérbo, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Μητρ. τῆς Κληρονομίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐϊτέρβιον, κοιν. Βιτέρβο.

Vittória, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Βισκαΐαν. Οὐϊκτωρία, κοιν. Βιττώρια.

Vivarése, μικρὰ Ἐπαρ. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν. Βιβαραῖς.

Viviers, Π. εἰς τὴν Λιγγουαδόκαν, Μητρ. τῆς Βιβαρησίας Ἐπαρ. Βιβιέρς.

Ulma, Π. τῆς Γερμ. εἰς τὴν Σουευΐαν. Οὔλμα.

Ulster, Ἐπαρ. τῆς Ἰρλάνδας. Οὔλστερ.

U'mbria, Ἐπαρ. τοῦ Στάτου τοῦ Πάπα. Οὐμβρία.

Undervald, Ἐπαρ. Καντ. τῶν Σβιτζέρων. Οὐνδερβάλδεν.

Ungheria, Ἐπαρ. τῆς Εὐρ. Οὐγγαρία.

Vodemónt, Π. τῆς Λορ. εἰς τὴν Κοντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Οὐαδελμόντιον, κοιν. Βαουδεμόντ.

Voerden, Π. εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Βοέρδεν.
Volga, Ποτ. τῆς μεγάλης Ῥουσσίας. Βόλγας.
Volinia, Παλατ. τῆς Λεχίας. Οὐολινία.
Volterra, Π. εἰς τὴν Τοσκ. Βολτέῤῥα.
Vorcester, Π. τῆς Ἰγγλ. Βορκέστερ.
Vormes, Π. τῆς ἀνωτέρας Ἀλ. Βόρμες.
Vormes, Τεῤῥ. τῆς ἄνωθεν Πόλεως. Βόρμες.
Uplanda, Ἐπαρ. τῆς Σουηκίας. Οὐπλανδία.
Upsal, Π. τῆς Σουηκίας. Οὐψαλία.
Urbino, Π. τῆς Ἰταλ. πρωτεύουσα τοῦ Δουκ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Οὐρβινὸν, κοιν. Οὐρβῖνο.
Urgel, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Καταλωνίαν. Οὔργελα, κοιν. Οὔργελ.
Uri, Ἐπαρ. Καντ. τῶν Σβιτζέρων. Οὔρι.
Uri, Π. τῶν Σβιτζέρων, Μητρ. τῆς Καντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Οὖρι.
Usce, ἢ Ouche, Τεῤῥ. τῆς Νορμ. εἰς τὴν Φράν. Ὀοῦχε.
Userche, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λεμοουϊκὴν Ἐπαρ. Οὔσερκα, κοιν. Οὐσέρκε.
Usez, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Λιγγουαδὸκάν. Οὐκετία, κοιν. Οὔζεζ.
Ustiaga, Ἐπαρ. τῆς Ῥουσσίας. Οὐστιοῦγα.
Utrecht, Π. εἰς τὸ Βέλγιον, Μητρ. τῆς Οὐλτραϊεκτινῆς Ἐπαρ. Οὐλτραϊεκτον, κοιν. Οὐτρέχτ.

W

Waal, Ποτ. εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Βαάλ.
Wágria, χώρα τῆς Ἀλ. Οὐαγρία.
Walcheren, μία τῶν ἐξαιρέτων Νήσων τῆς Ζεελανδίας. Οὐλαχρία, κοιν. Βαλχερν.
Waldek, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Βεσφαλίαν. Οὐαλδέκουον, κοιν. Βαλδέκ.
Waldshut, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν κύκλον τῆς Σουεβίας. Οὐαλδοῦστα, κοιν. Βαλδοῦστ.
Walleburgo, Π. τῆς Ἐλουητίας, εἰς τὴν Καντ. τῆς Βασιλέας. Βαλλέβουργον.
Walpon, Π. εἰς τὴν Σκλαυονίαν. Οὐάλπο.
Wangen, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Σουεβίαν. Οὐάγγενα, κοιν. Βάγγεν.
Warburgo, Π. εἰς τὴν Σουηκίαν. Βαρβοῦργ.
Warington, Π. τῆς Ἰγγλ. Ῥεγόδυνον, κοιν. Βαριγγτόν.
Warvich, Π. τῆς Ἰγγλ. Οὐαρουΐκον, κοιν. Βαρβίκ.
Waterford, Π. τῆς Ἰρλάνδας. Οὐτερφορδία, κοιν. Βατερφέρδ.
Weibstat, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὸν Κύκλον τοῦ ἀνωτέρου Ῥήνου. Βεϊστάδιον.
Weimar, Π. εἰς τὴν Σαξονίαν. Βεϊστάδιον.
Weissemburgo, Π. τῆς Φράν. εἰς τὴν Ἀλσατίαν. καὶ ἄλλη εἰς τὴν Φραγκονίαν. Βεϊσσενβοῦργ.
Weser, Ποτ. εἰς τὴν Ἀλ. Βεζέρ.
Westfalia, Ἐπαρ. τῆς Ἀλ. Βεστφαλία.
Wittemberga, Π. εἰς τὴν Σαξονίαν. Οὐϊττόμβεργα, κοιν. Βιττεμβέργ.

X

Xetiva, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Οὐαλεντίας, Ξατίουσα, κοιν. Σατίβα.
Xensi, Π. τῆς Κίνας. Ξένσι.
Xeres de la Frontera, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Ξέρες δὲλα Φρόντερα.
Ximo, Ν. τῆς Ἰαπόν. Ξῖμο.
Xoa, Ἐπαρ. τῆς Αἰθιοπίας. Ξῶα.
Xunning, Π. τῆς Κίνας. Ξουννίγγ.

Y

Yarmouth, Π. τῆς Ἰγγλ. Ὑαρμοοῦθ.
Yorch, Π. καὶ Δουκ. εἰς τὴν Ἰγγλ. Ὑόρκ.
Yssel, Π. τοῦ Βελγίου. Ὑσσέλ.
Yverdun, Π. τῶν Σβιτζέρων. Ὑβέρδον.

Z

Zabara, Ἐπαρ. τῆς Ἀφρ. Ζααρᾶ.
Zafaren, Π. τῆς Ἀφρ. Ζαφάρεν.
Zamóra, Π. τῆς Ἰσπ. εἰς τὸ Βασ. τῆς Λεγεῶνος.

Σάραβρις, κοιν. Ζάμορα.

Zamoski, Π. τῆς ξανθῆς Ῥουσσίας. Ζαμοσκία, κοιν. Ζαμόσκυ.

Zanguebar, μέρος τῆς Μεσημ. Ἀφρ. Ζαγγουεβάρ.

Zánte, Ν. εἰς τὸ Ἰώνιον Πέλαγος. Ζάκυνθος.

Zara, Μητρ. τῆς Δαλμ. Γάδερα, κοιν. Τζάρα.

Zaslavv, Π. τῆς Λεχίας, εἰς τὸ Παλ. τῆς Οὐολυνίας. Ζασλάβ.

Zelánda, Ἐπαρ. τοῦ Βελγίου. Ζεελανδία.

Zendreuil, ἢ **Semendre**, Π. τῆς Σερβίας. Σεμένδρα.

Zeng, ἢ **Segna**, Π. καὶ Λιμὴν εἰς τὴν Δαλμ. Σενία, κοιν. Σίγνια, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ζέγγ.

Zermágna, μικρὸς Ποτ. μεταξὺ τῆς Ἰστρίας, καὶ τῆς Δαλμ. Ζερμάγνα.

Zia, τὸ ὑψηλότερον Ὄρ. τῆς Νάξου. Τζία.

Zia, Ν. τοῦ Ἀρτ. Κία, ἢ Κέως, κοιν. Τζία.

Zitavv, Π. τῆς Ἀλ. εἰς τὴν Λουσατίαν. Ζιτταυΐα, κοιν. Ζιττάυ.

Zoffingen, Π. εἰς τὴν Καντ. τῆς Βέρνης. Ζοφφίγγεν.

Zug, Καντ. τῶν Σβιτζέρων. Τουγησία, κοιν. Τζούγ.

Zug, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους, πρωτεύουσα τῆς Καντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Τούγιον, κοιν. Τζούγ.

Zuiderzee, ἡ Ἀουστρινὴ Θάλασσα, Κόλπος ἐστὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ὠκεανοῦ, κοιν. Ζουΐδερζέε, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων Μὲρ δὲ Σουδ.

Zurígo, Π. εἰς τοὺς Σβιτζέρους, Μητρ. τῆς Καντ. τοῦ αὐτοῦ ὀνόμ. Τίγουρον, κοιν. Ζούρχ.

Zutekovv, Π. εἰς τὸν Κύκλον τῆς ἀνωτέρας Σαξονίας. Ζουϊκαυΐα, κοιν. Ζουΐκάου.

Zutphen, Ἐπαρ. τοῦ Βελγίου, εἰς τὴν Γουελδρίαν. Ζουτφανία, κοιν. Ζουτφέν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Πωλεῖται Λ. 17 : 15 Αὐστριακ. χωρὶς συγκατάβασιν.